

LUCIANUS
SAMOS. GREC
PARS. I.

342

Biblioteca

IHS

BIBLIOTECA DE LOYOLA.

Sala 1

Estante 1

Plúteo 1

Dom. Prof. Rom. Soc^{ti} Jesu.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑ-
ΜΟΣΑΤΕΩΣ ΜΕΡΟΣ
ΠΡΩΤΟΝ.

LUCIANI SAMO-
SATENSIS PARS
PRIMA.

HAGANOAS ANXXXV

ΤΑ ΔΕ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΠΡΩΤΟΝ

μέρθ το Λουκιανού.	
πρωτ. ἔνυπνίς, ἡριβίος ἔρμου, ὁ ἡλίου	118
Λουκιανού.	1 ἄφροδίτης ἡ σελήνης. 120
πρωτ. ἐν εἰπόντᾳ προμη	ἄφροδίτης ἡ ἔρωτος. 121
θεὸς εἰ ἐν λόγῳ.	11 διός, ἀσκληπιοῦ, ὁ ἡ-
νιγρῖνος, ἡ πωδι φιλοσό	σακλέους. 113
φου ἡθους.	18 ἔρμου καὶ ἀπόλλω-
λίκη φωνήντων.	41 νθ. 124
τίμων, ἡ μισάνθρω-	ἔρμου ἡ ἀπόλλωνος. 126
πος.	47 ἡρας, ὁ ληρῆς. 127
ἀλκυών, ἡ πωδι μετᾶμορ	ἀπόλλω. ἡ ἔρμου 129
φώσεως.	82 ἡρας, καὶ διός. 130
προμηθεὺς, ἡ καύκα-	ἄφροδίτης ἡ ἔρωτος. 132
σθ.	87 θεων κρίσις. 134
ΟΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.	ἄρεως, ἡ ἔρμου. 144
προμηθεὺς, ἡ διός.	101 πανός, ἡ ἔρμου. 146
ἔρωτος, ἡ διός.	102 ἀπόλλω, ἡ διονύσιος. 148
διός, ὁ ἔρμου.	103 ἔρμου, ἡ μάϊας. 149
διός, ἡ γάνυμῆδος.	104 ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
ἡρας, καὶ διός.	107 σφωρίδος, ἡ πελαγείας 151
ἡρας, καὶ διός.	110 κύκλωπος, ἡ ποσειδῶ-
ἀπόλλωνος, καὶ ἡφαι	νθ. 154
σου.	113 ἀλφειοῦ ἡ περσεύωνος 155
ἡφαιστου, ἡ διός.	115 μένελάου ἡ προτῆως 157
περσεύωνος, ἡ ἔρμου	117

πενό-

πενόωνος ἡ γαλήνης.	158	ζωοφάντοῦ ἡ καλα-	
τρίτωνος, ἀμυμώνης, ὁ		δημίδου.	189
ποσειδῶνος.	159	κνήμων καὶ λαμνίω	
νότου, ἡ ζεφύρου.	161	που.	187
ποσειδῶν, ὁ σελφί-		σμούλου ὁ πολυσεά-	
νων.	162	του.	188
ποσειδῶν, ὁ νηρηί-		χάρωνος ἡ ἔρμου.	190
λων.	164	κρατῆτος καὶ διογέ-	
ἱρίδος ἡ περσεύωνος.	165	νους.	194
ξάνθου ἡ θαλάσσης.	166	ἀλεξάνδρου, ἀνίβου, μίνω	
σφωρίδος ἡ θετιδός.	167	ος ἡ σκιπίωνος.	200
ποσειδῶν, ὁ ἐνιπέ-		διογένοιο ἡ ἀλεξάν-	
τος.	169	θρου.	205
ἱρίτωνος ἡ νηρηίδων.	170	ἀλεξάνδρου ὁ φιλίω	
ζεφύρος ὁ νότος.	172	που.	208
ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ		ἀχιλλέως ὁ ἀντιλό-	
διογένοιο ἡ πολυδεύ-		χου.	211
κους.	174	διογένης ἡ ἡρακλέους	213
πλούτων ὁ κατὰ με-		μηνίππης ἡ τανιάου.	215
νίππης.	177	μηνίππης ἡ ἔρμου.	217
μηνίππου, ἀμυλώχης,		αἰακοῦ προτῆσιλάου με-	
ὁ ἔρωτος.	179	νελάου, ἡ σφωρίδος.	218
ἔρμου ἡ χάρωνος.	180	μηνίππης ἡ αἰακοῦ.	219
πλούτωνος ἡ ἔρμου.	181	μηνίππης ἡ κερκερῆος.	223
περσεύωνος ἡ πλούτω-		χάρωνος ἡ μηνίππης	124
νθ.	183		

πλούτων θ' ἢ πρῶτῃ μιᾶς σωόντων. 413
 σιλαίου. 225 ὑπὲρ τ' ἐν τῇ προθ. 29
 διογένους θ' μανσώλ. 425
 227 ἐρμότιμ. ἢ πῶδε αἰρε
 νιρέως, θεοσίτου, καὶ με σεων. 434
 νίπω. 229 ἡρόδοτος ἢ ἀετίω. 513
 μενίππ. ἢ χεῖρωνος. 230 ζεύξις, ἢ ἀντίοχ. 518
 διογένους, ἀντιθένης, ἀρμονίδης. 527
 Κράτη. 231 σκύνθος ἢ προξένος. 533
 μενίππ. ἢ τρεῖς. 236 πῶς δ' εἰ ἰσορίαν συγ-
 γαντες καὶ ἀγαμέμνο- γράφει. 543
 ν. 238 ἀληθὺς ἰσορίαν λό-
 μίνως ἢ σωζάτ. 239 293 πρῶτος. 586
 μενίππ. ἢ νεκυομαν- ἀληθὺς ἰστορίας λόγος
 τία. 241 δευτέρ. 619
 Πήλιοι. 258 τυραννοκτόνος. 652
 χάρων ἢ ἐπισκοποῦν- ἀποκρητίζομεν. 668
 τῶν. 261 φάλαρις πρῶτος. 696
 πῶδε θυσιῶν. 284 φάλαρις δεύτερος. 707
 εἰων πρῶτος. 294 ἀλέξανδρος ἢ πένδ-
 ἀλεις ἢ αἰαβιούνης 314 μαντισ. 713
 κατάπλουσ ἢ τύραν- πῶδε ὀρχήσεως. 755
 ν. 350 λεξιφάνης. 796
 πῶδε τῶν ὑπὸ μιᾶς δινοῦχ. 812
 σωόντων. 373 πῶδε ἀερολογίας. 820
 ἀπολογία πῶδε τῶν ὑπὸ δαμόνακτος εἰς. 831

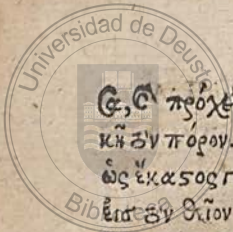
ΤΕΛΟΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑ-
 ΜΟΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑ-
 ΛΟΓΟΙ.

Περὶ τ' Εὐπνίου, ἢ τοι εἶθ
 Λουκιάγου.

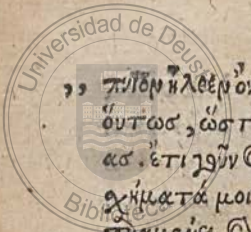

ΡΤΙ μὲν ἐπαύμι-
 εἰς τὰ διδασκαλεῖα
 φοιτῶν, ἢ δὲ τὴν ἡλι-
 κίαν πρόσθεσ' ὦν. ὃς
 πατήρ ἐσκοπεῖτο με-
 τὰ τῶν φίλων, τινὲς
 διδάξατό με. τοῖς
 πλείστοις ἔνιδεξε. παιδεία μὲν, ὅτι πόνου καὶ
 λου, ὅτι χρόνου μακροῦ, ὅτι πάντης οὐ μικρᾶς,
 ὅτι τύχης λεῖσθαι λαμπρᾶς. τὰ δὲ ἡμέτερα,
 μικρά τε εἶναι, καὶ ταχεῖαν τινὰ τὴν ἐπικου-
 ρίαν ἀπατεῖν. εἰ δέ τινα τέχνῳ τῶν βαναύ-
 σων τούτων ἐκμαῖθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον δι-
 θὲν ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκούντα πρὸς τῆς τέ-
 χνης, ὅτι μήκετι οἰκόσι τ' εἶναι, τῆς λικουτῆ-
 ὦν. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ὅτι ἐν πατρίδα διφρανεῖν,
 ἀποφέρων αἰετὶ τὸ γιγνόμενον. Δευτέρως ἂν σκέ-
 πτεως ἀρχὴν προὔτεθῃ, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν.
 ὅτι ῥᾶσι ἐκμαθεῖν, ὅτι αὐτοὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς

2
 Ε, ὦ πρόχρηρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν, ὦ διαρ-
 κῆ ἐν πόρῳ. ἄλλου τοίνυν ἄλλω ἐπαινοῦντος
 ὡς ἑκάστος γνώμῃς ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατήρ
 εἰς τὸν διῶν ἀπιδὼν, παρὼν ἦ οὐκ ἔστι μὴδὲ
 θυῖος, ἀεὶς γὰρ ἐρμογλυφῶς εἶν δακῶν, ὦ λιθο-
 ξόος ἐν τοῖς μάλιστα δύδκίμοις, οὐ θέμις εἶπερ
 ἄλλω τέχνῳ ἐπικρατεῖν, σὺ πρῶτος. ἀλ-
 λά οὗτοι ἄγε, δειξάς με, καὶ δίδασκε πάλαι
 βῶν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι, καὶ σωμαρμο-
 σὴν ὦ ἐρμογλυφία. δῶαται ἦ καὶ οὗτοι, φύσε-
 ὡς γὰρ οἶδα ἔχων δεξιῶς. ἐτεκμαίρετο δ' ἐ-
 τῶς ἐκ τῆ κηροῦ παιδιᾶς. ὁπότε ἦ ἀφειδίλω
 ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀπ' ἐξέων ἄνδρων κηρὸν, ἢ ἑ-
 ὅας ἢ ἱππας, ἢ ὦν δὲ αὐθρόπῳ ἀνέπλαττον,
 εἰκότως, ὡς ἐλόκον ἔειπε πατρί. ἐφ' οἷς, παρὰ
 μὲν τῶν διδασκάλων, πλεονάζει ἐλάμβανον. τό-
 τε δ' ἐπαινοῦ εἰς τὴν δύφειαν καὶ ταῦτα ἦν.
 καὶ χρεῖας εἶχον ὥστε μοι πάς ἐλπίδας, ὡς ἐμ-
 βραχεῖ μαθίστημι τὴν τέχνῳ, ἀπ' ἐκείνης γὰρ
 εἴς τε πλεονεξίας. ἅμα τε δ' ἐπιτήδειος ἐδόκει ἢ
 μίαν τέχνην ἐν ἀρχαῖς, καὶ γὰρ πρὸς ἐλόμῳ τῷ
 θεῷ, μάλιστα δὲ οὐ σφόδρα ἔειπε πράγματι ἀχ-
 θόμῳ. ἀλλὰ μοι καὶ παιδιάν τιναν οὐκ ἀτερ-
 πῶν ἐδόκει ἔχειν, ὦ πρὸς ἡλικιώτας ἐπίδει-
 ξιν, εἰ φανοίμην θεοῖς τε πλύφῳ, καὶ ἀγαλ-
 ματίᾳ

3
 μάτιά τινά μικρά κατασκιδνάζων ἐμαυτῷ τε,
 καὶ κείνοις, οἷς προηρούμην. ὦ τότε πρῶτον ἐκ-
 νοῦ σύνθετον ῥῖς ἀρχομένοις ἐγίγνωσκον. ἐγὼ πάλαι
 γὰρ τινά μοι δοῖς ὁ θεὸς, ἐκέλευσε μοι ἡρέμα
 καθικέειναι πλεονάζειν, ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπει-
 πῶν δ' κοινόν, ἀρχὴ δ' ἐν ἡμέρῳ παντός. σκλη-
 ρότ' ὁρμῇ κατενεγκόντες ὑπὸ ἀπειρίας, κατέα-
 γον μὲν ἢ πλεονάζειν. ὁ δ' ἐν ἀγανακτήσας, σκυτά-
 λῳ τινὰ κειμένῳ πλεονάζειν λαβῶν, οὐ πρᾶως,
 οὐδ' ἐπὶ προηρούμην μου κατήρξατο. ὥστε δὲ
 κρυά μοι τὰ προοίμια εἴς τε χεῖρας. ἀποβρᾶς δ' ἐν
 ἐκείθεν, ὑπὸ τὴν οἰκίαν ἀμικνύμεναι, σωμαχέας
 ἀνολογύζων, ὦ ἀκρύνων τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπὸ
 πλεονάζειν. ὦ δὲ πλεονάζειν τὴν σκυτάλῳ. ὦ δὲ μὲν
 λωπασὶ ἐκείνου καὶ κατηγόρου πολεμῶν τι-
 ναὶ ὁμότης, προαίεος ὅτι ὑπὸ φθόγου ταῦτα
 ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπὸ δόλῳ κατὰ τὴν τέ-
 χνην. ἀγανακτισαμένης ἢ εἴς τε χεῖρας, ὦ πολ-
 λά ἔειπε ἀδελφῷ λοιδορησαμένης, ἐπὶ νύξ ἐ-
 πηλθε, κατέλαρτον ἐπὶ ἐνδοκρῶς, ὦ τὴν νύξ
 ὅλῳ ἐννοῶν. Μέχρι μὲν δὲ τούτων, γελασ-
 μα, καὶ μερακιώδῃ τὰ εἰρημένα. τὰ μετὰ ταῦ-
 τα δέ, οὐκέτι διὰ καταφρόνητα ὡς ἀνδρῶν ἀκού-
 σιαι, ἀλλὰ ὦ πάντῃσι θεοῖς ἀκροατῶν δ' ἐ-
 ἴδω. ἵνα ἦ καὶ Ὀμηροῦ εἴπω, θεῖός μοι ἐνύ-

4
 1, πῶς ἢ λέειν οὐκ ἔστιν ἀμβροσίην δ' ὕμνα, ἐν δ' ἡ
 οὕτως, ὥς τε μὴ δὲν ἀπολείπειται τ' ἀληθεύ-
 ας. ἐτι γρ' ὅν' ὁ μετὰ τοσούτον χρόνον, τά τε
 ῥήματα μοι τ' φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 πλάμεναι, ὅς ἢ φωνή τ' ἀκασθέντων ἐναυλῶ.
 οὕτω γὰρ πάντα ἦν. Δύο γυναικὲς λαβόμεναι
 τῶν χοροῦν, εἰλκόν με πρὸς ἑαυτὴν ἑκατέρω
 μάλα βιάως, καὶ καρτέρως. μικροῦ γρ' ὅν' με δι-
 εσπᾶσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμίου μῦθον.
 καὶ ὅρ' ἄρτι μὲν ἂν, ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει, καὶ πᾶ-
 μικρὸν ὅλον εἶχε με. ἄρτι δ' ἂν, αὐθις ὡς ὅτε
 ἑτέρας εἰχόμεναι, ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκα-
 τέρας. ἡ μὲν, ὥς ἀνδρ' ὄντα με κέκτῃσθαι βού-
 λοιτο. ἡ δ' ἑ, ὥς μάτην τῶν ἀλλοτρίων αὐτῇ
 ποιοῖτα. ἦν δὲ ἡ μὲν, ἐργατικὴ, καὶ ἀνδρική, καὶ
 ἀνχημρὰ τῇ κόμῳ. τὼ χεῖρε τύλων ἀνά-
 πλεως. διεζώσμεν τὴν ἐδῆτα. τιτάνες κατε-
 γέμοντο, οἱ δ' ἦν ὁ δειὸς ὁπότε ξέοι τοὺς λίθοις.
 ἡ ἑτέρα δ' ἑ, μάλα δι' πρόσωπος, ὅς ἢ ῥήματα δι-
 πρεπής, ὅς κέομαι τὴν ἀναβολήν. τέλει δ' ὅ-
 ὄν, ἐπιᾶσίν μοι δικάζειν ὁποτέρω βουλοίμην
 σινεῖναι αὐτῶν. προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη,
 καὶ ἀνδρώλης ἑλεξεν. Εγὼ φίλε παῖ, ἐρμολυ-
 οική τέχνη ἐμὴ, ἦν χεὶς ἡρῶ μανθάνειν, οἱ
 κεία τέ σοι ὅς συγγενὴς οἰκοθεν. ὁ, τε ῥ' ἀπὸ πρὸς

σου, ἐξ

5
 τοῦ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ματοῦ μηδ' ὁπάτερ, ὅς, λη-
 δοξόσθ' ἦν, ὅς τὼ δῖοι ἀμφοτέρω. ὅς μάλα δι-
 ὀδκιμείρην δ' ἡμᾶς. εἰ δὲ θεοῖς λήρων μὲν ὅ-
 φλωάφωρ τῶν πᾶ ταύτης ἀπέχεσθαι, δεί-
 ξασα τὴν ἑτέραν, ἐπιδάμει δὲ ὅς σιωικεῖν ἐμοί,
 πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννικῶς, ὅς ὅς ὅρους ἔξει-
 καρτεροῖς, φθόνου δὲ πανθ' ἀλλότελος ἔσῃ,
 ὅς οὐποτε ἀπεισὶ τὴν ἀλλοδαπὴν, τὴν πατρί-
 ας, ὅς τοὺς οἰκείους καταλιπὼν. οὐδὲ ὡς λό-
 γισ' ἐπ' ἀνέσονται σε πᾶντων. μὴ μυσσάχθῃς
 δὲ τοσώματ' ὅς τε λές, μὴ δ' ἐπ' ἐδῆτος
 ὅς πιναρόν. ἀπ' ὅς τῶν τοιούτων ὁρμῶ μῆκος ὅ-
 φειδίας ἐκένος, ἐδῆξεν δὲ δῖα. ὅς Πολύκλειρος,
 τὴν Ἡραν εἰργάσθαι. ὅς Μυρῶν ἐπ' ἡνέθη. ὅς Πρα-
 ξιτέλης ἐθαυμάσθαι. προσκινῶνται γρ' ὅν' οὐτοι
 μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὲ τούτων εἰς γένος, πῶς
 μὲν οὐκ κλεινὸς αὐτὸς πᾶσιν ἀνθρώποις γέ-
 νοιο; Ζηλωτὸν δὲ ὅς τὸν πατέρα ἀποδείξει-
 σ. περὶ βλεπῶν δ' ἀποφανείσθαι τὴν πατρίδα.
 ταῦτα ὅς ἐτι τούτων πλείονα, διαπλάουσθαι,
 ὅς βαρβαρίζουσα, πᾶμ πολλα εἰπεν ἡ τέχνη,
 μάλα δὲ σπουδῇ σιναίρουσα. ὅς πείθειν με π-
 ρωμένη. ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι. τὰ πλεῖστα δ' ἡ
 Λημὸς τὴν μνήμην διεφύκεν, ἐπὶ δ' ὅς ἐν παύσῃ
 ὅς, ἀρχεται ἡ ἑτέρα ὡς δὲ πῶς, Εγὼ δ' ὡς τε

α 5

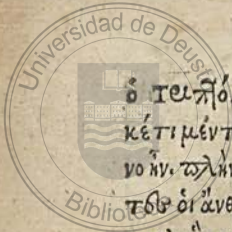
πνόν, παλαιά ἐμιλ' ἡδὴ σωκλήσσοι, ὅ γινωσκ
 μιν, εἰ ὅ μὲν ἐπὶ τέλος μου πεπείρασται.
 ἡλικία μὲν ἔν τ' ἀγαθὰ ποιεῖ λιθοξόῳ χυλὸ
 μένος, αὐτὴ προεῖρηκεν, οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργά
 τῆς ἔσῃ, ὅρ' σώματι πονῶν, κὰν τούτῳ τὴν
 ἀπασσέν ἐλπίδα του βίου τεθειμένος. ἀφανὴς
 μὲν αὐτῶν, ὁλίγη καὶ ἀγενὴ λαμβάνων, ταπει
 νὸς τὴν γνώμην, οὐτε λῆς δὲ τὴν προόδον. οὐτε
 φίλοις ἐπιδικάσιμος, οὐτε ἐχθροῖς φοβόρος,
 οὐτε τοῖς πολίταις ζηλωτός. ἀλλ' αὐτὸ μό
 νον ἐργάτης, ὅ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἰς,
 αἰεὶ τὸν προύχοντα ὑποπλάσων, ὅ τὸν λέγειν
 δυνάμειον θεράπυν, λαγὼ βίον ζῶν, ὅ του
 κρείττονος ἔρμαιον ὦν. εἰ δὲ ὅ φειδίας, ἢ πολὺ
 κλειτός γέναιο, ὅ θαυμαστὰ πολλὰ ἐξέργά
 σαιο, τὴν μὲν τέχνην ἀπαντῶν ἐπαίνεσσονται,
 οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχει, ἐν
 αὐτ' ἄν σοι ὁμοίος γενέσθαι. οἶος γὰρ ἄν τις, βάναι
 σος, ὅ χιρῶναξ, ὅ ἀποχιρῶνατος νομιθήσῃ.
 ἦν δέ μοι πεῖθῃ, πρῶτον μὲν σοι πολλὰ ἐπεί
 ξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, ὅ πράξις θαυμασάς,
 ὅ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα, ὅ πάντων
 ὡς εἰπεῖν, ἐμπειρον ἀποφαινοῦσα. καὶ τὴν ψυ
 χὴν, ὅ περ σοι κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω
 πολλοῖς, ὅ ἀγαθοῖς κοσμήμασι. σωφροσύνη.

δικαιο

δικαιοσύνη. εὐσεβεία. πραότητι. ἐπεικέα.
 συνέσει. καρτερία. ὅρ' τῶν καλῶν ἔρωτι. τῇ
 περ τὰ σεμνότατα ὁρμῇ. ταῦτα γὰρ ὅτι
 ψυχῆς ἀκέρατος ὡς ἀληθὺς κόσμος, λήσει δὲ
 σε οὐτε παλαιὸν εὐδελὸν, οὐτε νῦν γενέσθαι δέον,
 ἀλλὰ καὶ τὰ δέοντα προσέει μετ' ἐμοῦ. καὶ ὁ
 λωσ, ἀπαντα ὁπότ' ὅτι τάτε θεῖα, τάτε ἀν
 θρώπινα, οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. καὶ ὁ νῦν
 πένης ὁ τοι δεινός, ὁ βουλῶν ἀμείνος τι ποιεῖ
 χυνοῦς οὐτο τέχνης, μετ' ὁλίγην ἀπασσὶν ἡλω
 τός, καὶ ἐπίφθονός ἔσῃ, τιμώμενός, ὅ ἔπα
 νούμενός. καὶ ὡς τοῖς ἀρίστοις ἐνδοκίμων, καὶ
 ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προύχοντων ἀποβλε
 πόμενός, ἐσθ' ἡτὰ μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος,
 δεῖξασα τὴν ἑαυτῆς, πάντῳ δὲ λαμπρὰν ἐφόρῃ.
 ἀρχὴς δὲ ὅ προεδρίας ἀξιούμενός. κὰν που
 ἀποδῇ, οὐδ' ἔτι τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνῶς οὐδ'
 ἀφανὴς ἔσῃ. τοιαῦτά σοι ποιεῖσθαι τὰ γινώσκ
 ματα, ὥστε τῶν ὀρεόντων ἑκάστῳ, ἐν πλοσίον
 κινήσας, δεῖξει σε ὅρ' ἀκτύλῳ, οὗτος ἐκεῖνος
 λέξῃ. ἂν δέ τι πονοῦσ' ἄξιον, ὅ ὅς φίλους
 ἢ καὶ τὴν πόλιν ὅλλω καταλαμβάνῃ, εἰς σε
 πάντῳ ἀποβλέπονται. κὰν που τι λέξῃ τῇ
 χῆς, κεχηνότῃ οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμά
 ζοντῇ, καὶ ἐνδοξαμόνιζοντες σε τῶν λόγων τῆς

δυνάμειός, ὃ δ' ἐν πέντεσι θεῶν ποτμίας. ὁ δὲ
λεγειὼν ὡς ἄρα ἀθάνατοι γίγνεται τινὲς θεῶν
αὐτῶν, τοῦτό σοι ποιήσω. ὃ δ' ἦν ἄν
ἔξ ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθῃς, οὐ ποτε παύσῃ συνῶν
τοῖς παιδὸν μενέοις, προσομιλῶν τοῖς ἀεί
σοις. ὄρεσ' τὸν Δημοθέην ἐκείνον, τίνος ἦν ὄν
τα, ἐγὼ ἡλίκον ἐποίησα; ὄρεσ' δ' ἐν Αἰχίνῳ, ὃς
τυμπανηστῆρας ἦν, ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δ' ἐ
μὲ φίλιππος ἐθεράπευσεν; ὁ δὲ Σωκράτης, ὃ
αὐτὸς ὡς τὴν ἔρμηνευτικὴν ταύτην φράσεις, ἐ
πειδὴ τάχιστα συνέκετο κρείττερον, ὃ δ' ἄρα πε
πύσας παρ' αὐτῶν, ἡντομόλῃσιν ὡς ἐμὲ, ἀκού
εις ὡς παρὰ πάντων ἄδεται; ἀφείδεις δ' ἐαυτοῖς
τηλικούτοις, ὃ τοιούτοις ἀνδράς, καὶ πράξεις
λαμπράς, καὶ λόγους σιμνοῖς, καὶ χῆμα δύπρε
πῆς, καὶ τιμὴν, ὃ λόξαν, καὶ ἔπαινον, ὃ προ
εθρίασ, καὶ δυνάμιν, καὶ ἀρχάς, καὶ τὸ ὑπὲρ λό
γους ἐνδοκίμεῖν, καὶ τὸ ὑπὲρ συνέσει ἐνδοξαμονίζε
σθαι, χιτῶνιόν τε πιναρὸν ἐνδύσῃ, καὶ χῆμα
δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ, καὶ μοχλία, καὶ πλο
φεία, καὶ κοπέας, καὶ κολαπῆρας ἐν ταῖς χε
ρσὶν ἔχεις, κάττω νενδκῶς εἰς τὸ ἔρπον. χαμαιπῆ
της, ἢ χαμαιζήλος, καὶ πάντα φρόντα πε
νός. ἀνακύνῃσιν δὲ οὐδέ ποτε, οὐδέ ἀνδρώδεις,
οὐδ' ἐλθόντερον οὐδ' ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν
ἔργα

ἔργα ὅπως ἐνυῖμα, καὶ ἐνυῖμα ἐσαῖ σοι προ
νοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς ἐνυῖμος τε, καὶ κόσμι
ῶς, ἢ κίσα πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον πο
τὸν σεαυτὸν λίθων. ταῦτα ἐτι λεγούσης αὐτὸ οὐ
ποδμεῖνας ἐγὼ δ' τέλος τῶν λόγων, ἀναστά
ἀπεφηνάμην. καὶ τὴν ἀμορφὸν ἐκείνῳ, καὶ ἐρ
γατικὴν ἀπολιπὼν, μετέβαινον πρὸς τὴν πα
ρίαν μάλα γεγηθῶς. καὶ μάλιστα ἐπὶ μοι καὶ
εἰς νοῦν ἦλθεν ἡ σκυτάλη. ὃ ὅτι πολλὰς εὐθὺς
οὐκ ὀλίγας ἀσχομένῳ μοι χρόνος, ἐνετείλατο.
ἦ δὲ, ἀπολιφθεῖσα, δ' μὲν πρῶτον ἡγνάνκει,
ἢ τὴν χεῖρα ἀνεκέρτει, ἢ τοὺς ὀδόντας ἐνέπρει.
τέλος δὲ, ὡς πρὸς τὴν Νιόβην ἀκούον, ἐπεπῆ
γει, καὶ εἰς λίθον μετέβλητο. εἰ δὲ πρὸς ἀδελ
ῆ παθε, μὴ ἀπισήσῃτε. θαυματοποιοὶ δ' οἱ ὁ
νειροὶ. ἢ ἑτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδύσα, τιχαρῶν
ἀμείβομαι σε ἐφ' ἧς δὲ θεὸς δικαιοσύνης, ὅτι
καλῶς τὴν Δίκην ἐδίκασας. καὶ ἐλθέ ἡδὲ, ἐπὶ
ἐνθι. τοῦτου τοῦ ὀχήματος, δειξάσά τι ὄχημα
ὑποπέρων ἰσχυρὸν τινῶν, ὅθ' Πηγάσῳ εἰκό
των, ὅπως ἰδὴς οἶα καὶ ἡλίκῃ μὴ ἀκολουθήσας
ἐμοὶ ἀγνοήσῃ ἐμὴν βίαν. ἐπὶ δὲ αὐτῇ ληθόν, ἢ μὲν
ἦ λανθῇ, ὃ ὑφ' ἡμῶν. ἀρδεις δὲ εἰς ὑψος ἐγὼ,
ἐπισκόπων ἀπὸ τῆς ἐορέξας μὲν ἀχρὶ πρὸς ἐ
πείραν, πόλεις, ἢ ἔθνη, καὶ δῆμους, καθάπερ

ὁ τε πηλόμενος ἀποπαίρων τί ἐς τὴν γῆν. οὐ
κέτι μέντοι μέμνημαι ὅ, τι τὸ παρ' ὀμφρον ἐκέ-
νο ἦν. πλὴν οὐ μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶν
τῶν οἱ ἄνθρωποι. ἐπὶ γούρ, καὶ μετ' ἐν φημί-
α καὶ οὐς γενοίμην τῇ πῆσει, πῆξέ με μω. δέ-
ξατο δέ μοι τὰ τοιαῦτα, καὶ μερῖς ἐπαινοῦσιν
ἐκείνοις, ἐπαινήσαν ἄνθρωποι, οὐκέτι τὴν αὐτὴν
ἐδῆτα ἐκείνῳ ἐνδεδύκοντα, ἢν εἶχον ἀειπῶ-
μενος. ἀλλ' ἐμοὶ ἐδόκουν ἐν πᾶρ φός τις ἐπαι-
νεῖν. καταλαβούσα ἔν καὶ ἐν πατέρᾳ ἐστῶτα,
καὶ παρ' ἐμὸν, ἐδέκνυνεν αὐτῷ ἐκείνῳ τὴν
ἐδῆτα, καὶ μερῖς, οἷος ἦκοιμι. καὶ τι καὶ ὑπέρ-
σεν οἷα μικροῦ δεινὸν ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο.
ταῦτα μέμνημαι ἰδὼν, ἀντίπαις ἐτίων, ἐμοὶ
δοκεῖ ἐκ τῶν παλαιῶν περὶ τῶν παλαιῶν φόβον.
μεταξὺ δὲ λέγεται, Ἡράκλειος ἐφ' ἡμῖς, ὡς
μακρόν ἐν ὀμφρον, καὶ δεικνύον. εἰτ' ἄλλοι
ὑπὲρ κρούσε, καὶ μερῖς ὀμφρον, ὅτι μήκιστά ἐ-
σιν αἰνύκτου. ἢ τάχα πού τινος περὶ ὡς παρ'
ὁ Ἡράκλειος καὶ αὐτὸς ὄν. τί δ' ἐν ἐπὶ λθὲν αὐ-
τῷ ληρῆσαι ταῦτα περὶ ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι
παλαιῶν νυκτῶν. καὶ ὀμφρον παλαιῶν, καὶ ἡδὴ
γενηράκων, ὡς ὅς ἔστιν ἡ ψυχρολογία. μὴ ὀμφ-
ρων τινῶν ἡμῶν ὑποκειτάς τινος ὑπὲρ ληφέν;
οὐκ ὦ γὰρ. οὐδέ ἔστιν ὁ ξυνοφῶν πού τινος
ρος ἐ

ρος ἐν ὀμφρον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ ἢ ἐν τῇ παρ' ὀμφρον
κία. καὶ τὰ ἄλλα, ἵστερ οὐχ ὑποκρίσιν τὴν ὀμφρον, οὐ
ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξήκει. καὶ ταῦτα
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, πε-
ριεστῶτων πολέμων, ἀλλὰ καὶ χεῖρ μερῖς
χεν ἢ δεικνύον. καὶ τοίνυν καὶ γὰρ τοῦτον ὀμφρον
ὑμῖν δεικνύον ἐκείνου ἔνεκα, ὅπως οἱ νέοι περὶ
τὰ βελτίω φέρονται, καὶ παλαιῶν ἐχών. καὶ μά-
λιστα εἰ τις αὐτῶν ὑπὸ πνίγας ἐθελοκακῆ, καὶ
περὶ τὰ ἡτῶ ἀποκλίνει, φέρονται ἀγνοῖν δει-
κνύον. ἐπερὶ τῶν ὀμφρον ἐν οἷα ὅτι καὶ κείνος
ἀκούσας τῶν μύθων, ἱκανὸν ἑαυτοῦ παρ' ἀλγος
ἐμὲ προσκράμεται. ἐννοῶν οἷος μὲν ὄν, περὶ
τὰ καλῶν ὡς μερῖς, καὶ παλαιῶν ἐπεθύμε-
σα, μηδὲν ἀπὸ εὐφροσύνης περὶ τὴν πνίγαν τῇ
τότε, οἷος δὲ περὶ ὑμῶν ἐπαινήσαντα, εἰ καὶ
μηδὲν ἄλλο, οὐδὲν ὅς γινῶν τῶν λιθογλυφῶν ἀδ-
ξόδοι.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΠΟΝΤΑ ΠΡΟΜΗ

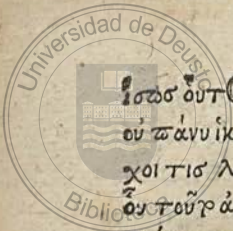
ΘΕΥΣ ΕΙ ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ.

Ἰκοῦν Προμηθεῖα με εἰς φῆς; εἰ μὲν
κατὰ τοῦτο ὡς αἰετ, ὡς πηλίνωμ
καὶ μοι τῶν ἐργῶν ὄντων, γνωρίζω τὴν

εἰκόνα, καὶ Φημί ὁμοῖος εἶν' αὐτῷ. οὐ δ' αὖτε
 νομα πηλοπλάθοσ ἀκούειν, εἰ καὶ φανλότερ
 ἐμοὶ ὁ πηλός, οἷος ἐκ ξιόδου, εὐαρβάρος τις πα
 ραίκερόν. εἰ δὲ ὑπὸ πρῶτων ὅς λόγους ὥς δ' ἔ
 σεν βύμηχανους ὄντας, τὸν σφώτατον τῶν Τε
 τάνων ἐπιφημίζεις αὐτοῖς, ὅρα μὴ τις ἐρωτεί
 αρ Φῆ, καὶ μυκτῆρα, οἷον τὸν ἀττικόν, προσεῖ
 ναι ἔρ' ἐπ' αὐνῶ. ἢ πῶθεν ἔρ' βύμηχανον τοῦμόν;
 τίς δ' ἢ πῶδε τῇ σοφία καὶ προμηθεῖα ἐν τοῖς
 γραμμασιν; ὥς ἐμοιγε ἰκανόν, εἰ μὴ πάνυ σοί
 γήϊνα ἔδδξε, μὴ δὲ κομίδ' ἢ ἄξια τοῦ Κωκάσου.
 καὶ τοὶ πῶσω δικαιοτέρων ὑμεῖς ἀν' ἐικάσοιτο
 ἔρ' Προμηθεῖ, ὁ πῶσοι ἐν δίκαισ' ἐνδοκιμεῖτε,
 εὖν ἀληθείᾳ ποιούμενοι ὅς ἀγῶνας; ζῶντα ἔν
 ὥς ἀληθῶς, καὶ ἐμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα. καὶ νῦν
 Δία, καὶ ὁ θερμόν αὐτῶν ὅτι διάπυρον. καὶ ὅτε
 ἐκ τοῦ Προμηθεῖος ἀνέεικ, πλὴν εἰ μὴ διαλάττοι
 τε ὅτι μὴ δ' ἐκ πηλοῦ πλάττετε, ἀλλὰ χρυσᾶ
 ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλάσματα. ἡμεῖς δὲ
 οἱ ἐς τὰ πλῆρη παριόντες, καὶ τὰς τοιαύτας
 τῶν ἀκροάσεων ἐπαγγέλλοντες, εἰδὼλα ἄττα
 ἐπιδεικνύμεθα. καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πηλῷ, καθά
 περ ἐφ' ἡμικρόν ἐμπεριγεν, ἢ πλάστικῇ κατὰ
 ταῦτά τοις κοροπλάθοις. τὰ δ' ἄλλα, οὔτε
 κίνησις ὁμοία πρόσθεν, οὔτε ψυχῆς δεῖνιά τι
 ἀλλὰ

ἀλλὰ τέρψις ἄλλως, καὶ παύσις δ' πρᾶγμα.
 ὥς τέ με ἐνδυμείδαι ἐπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με
 Προμηθεῖα λέγεις εἶν', ὥς ὁ κομικός ἐν κλέ
 ωνά φησιν. οἶδα πῶδε αὐτῶν. Κλέων Προμη
 θεῖς ὅτι μετὰ τὰ πρᾶγματα. αὐτοὶ δ' ἔ
 Ἀθηναῖοι ὅς χυτρεῖας, καὶ ἰπνοποιοῖς, καὶ πάν
 τας, ὅσοι πηλοπλάθου, Προμηθεῖας ἀπεκάλουν,
 ἐπισκώπουντες ἐς ἐν πηλόν εἶν' τὴν ἐν πυρὶ οἰ
 μα τῶν σκιδων ὁπῆσιν. ἔειγε σοὶ ὅτε βούλε
 ται εἶν' ὁ Προμηθεῖς, πάνυ ἐν δόχῳ ἀποτετό
 ξυντα, ἢ ἐς τὴν ἀττικὴν θριμύτητα τῶν σκωμ
 μάτων, ἐπεὶ ὁ ἐν θρηπῇ ἡμῖν τὰ ἔργα, ὥς πῶρ
 ἐκείνοις τὰ χυτρεῖα. ὁ μικρόν τις λίδον ἐμ
 βαλὼν, συντείθειεν ἅπαντα, καὶ τοὶ φαῖν
 τις πᾶμυθούμενος, οὐ ταῦτα ἐικάσαι ἔρ'
 Προμηθεῖ, ἀλλὰ ὁ καινοεργὸν ὅτε ἐπαινῶν, ὁ
 μὴ πρὸς τι ἄλλο ἀρχέτυπον μεμνημένος.
 ὥς πῶρ ἐκεῖνος οὐκ ὄντων ἀνθρώπων. τέως ἐν
 νοήσας αὐτὸς ἀνέπλασε. τοιαῦτα ζῶα μορφώ
 σας, καὶ διακοσμήσας, ὥς ἐκίνητὰ τέειν, ὁ
 ὁφῆναι χαρίετα. καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἀρχιτέκ
 των αὐτὸς ἦν. σινειργάζεσθ' ἐτοίχ' ἢ Ἀεὺα ἔμ
 πνεύοντα ἐν πηλόν, ὁ ἐμψυχα ποιούσα εἶν' τὰ
 πλάσματα. ὁ μὲν, ταῦτα ἀνέειποι, πρὸς τὴν
 ὁ βύμημότατον ἐξηγησάμενος ὁ εἰρημότητος. καὶ

ἴσως οὐτ' ὀνόσ' ἦν ἔρ' λέλεμεν. ἐμοὶ δ' ἐ
οὐ πάνυ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκίω. μὴ δ' ἐ
χοι τις λέγειν ἀρχαιότερόν τι τοι πλάσμαρς,
ὅν τοῦτ' ἀπόρρητόν ὄσιν, ἀλλ' αἰ μὴ χαρίεντα
φαίνοιτο, ἀχνοίμην ἄρ' εὐ' ἰδέσθ' αὐτῶ. καὶ
ἐμπάτῃσας ἄν, ἀφανίσαιμι. οὐδ' ἂν ἀφελή
σαιεν αὐτό, πᾶς γὰρ ἐμοὶ ἡ καινότης, μὴ οὐχὶ
συντετερίφθαι ἄμφορ' ὄν. καὶ εἴγε μὴ οὕτω φρο
νοίω, ἄξιός ἂν μοι δοκῶ ἔσθ' ἐκκαίσεκα γυ
πῶν κείρεσθαι, οὐ συνείσ, ὥς πολὺ ἄμφορ' ὅτε
ρατὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὰ πεποθότα. Πτο
λεμαῖος γὰρ ὁ Λάγρ' ὁ νόκαινός ἐς Αἰγυπτον ἄγρ'
κάμηλόν τε βακτεριανὴν παμμέλαιναρ, ὅτ' Αἰ
γρ' ὁμοῦ ἄνθρωπων, ὥς τὸ μὲν ἡμίτομον αὐτοῖς,
ἀκείβωσ μέλαινα ἔν, τὸ δ' ἕτερον, ἐς ἑσπέρ' ὁρ
λὴν λαυκόν, ἐπίσθ' δὲ μεμεεισμένον, ἐς τὸ
θάττον συναγαγὼν τὰς Αἰγυπτίους, ἐπεδείκνυτο
αὐτοῖς ἄλλα τε περὶ ἀθέατα, καὶ ὅτε λαν
ταῖον καὶ ταῦτα, τὴν κάμηλον, καὶ ἐν ἡμίλ
κον ἄνθρωπων. ὅτε τοῦ ἐκπλήξεν ἔρ' θεάματι.
οἷδ' ἐ, πρὸς μὲν τὴν κάμηλον, ἐφοβήθησαν, καὶ
ὀλίγῃ δὲ ἐφυγὼν ἀναθορόντες. καὶ ρι χυσοῦ
πᾶσα ἐκεκίσμητο, καὶ ἀλουργί' ἐπέσρωτο,
καὶ ὁ χαλινὸς ἦν λιθοκόλλητος, Δαρείος τινός,
ἢ Καμβύσου, ἢ Κύρου αὐτῇ καμήλιον. πρὸς δὲ

ἐν ἄνθρωπῳ, οἱ μὲν πολλοὶ ἐγγέλων. οἱ δ' ἐπὶ
ἴδ' ὡς ἰδὴ τέρατι ἐμυσάτιοντο. ὥστε ὁ Πτο
λεμαῖος συνείσ' ὅτι οὐκ ἐνδοκιμεῖτ' αὐτοῖς,
οὐδ' ἐθαυμάζεται ἔσθ' ὅτων Αἰγυπτίων ἡ καινό
της, ἀλλὰ πρὸ αὐτῆς ὅτ' ἐνυρμον, καὶ τὸ ἔμφορ
φον κείνουσι, μετέσκησεν αὐτά. καὶ τὸν ἄνθρωπον
δοκέτι ὅτ' ἐτιμῆς ἦν ὡς πρὸ τοῦ. ἀλλ' ἡ μὲν κά
μηλος, ἀπέθανεν ἀμελουμένη. ἐν ἄνθρωπων
δὲ τὸν διττὸν ὁ ἔσθ' αὐλητῇ ἐσθρῆσαρ
καλῶς ἀνλήσαντι πᾶς τὸν πότον. δὲ δικά δ' ἐ
μὴ καὶ τοῦ μὲν κάμηλος ἐν Αἰγυπτίοις ἦ, οἱ δ' ἐ
ἄνθρωποι, ἐν χαλινὸν ἐπὶ αὐτῆς θαυμάζουσι,
ὅτ' τὴν ἀλουργί' ἐπὶ δὲ οὐδὲ τὸ ἐκ θυοῖν τοῖν
καλλίστην συμεῖσθαι ὅτ' ἄλγρ', καὶ κωμῶδί
ας, οὐδ' ἐ τοῦτο ἀπόρρητός ἐστιν ὁμορφίαν, εἰ μὴ
καὶ ἡ μίξις ἐναρμόνι' ὅτ', καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον
γίγνεται. ἐστὶ γὰρ ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκορον, τὴν
ἐμυθῆκιν ἔν, ὅσον ἐκείνο τὸ προχερότατον, ὁ
ἴσως κενταύρος, οὐ γὰρ ἂν φαίης ἐπὶ ἔσθ' ὅτι
ζῶντος τοῦ τ' ἐνέσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑβριστότατον,
εἴ γε ἡ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις ἐπιλακνυμένοις
τὰς πρῶνίας, καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί γὰρ οὐ
χὶ ὅτ' ἐμπάλιν γένοιτ' ἂν ἔμφορ' ὅτι ἐκ θυοῖν
τοῖν ἀείστον ξωτεθῶ, ὥς πρὸς ὅτ' οἶνον, καὶ μέ
λιτος ὅτ' ἐν καμφοτέρῳ ἢ ἑστὸν φημί ἔσθ' ὅτ' οὐ

μὴν περὶ γὰρ τῶν ἐμῶν ἔχω διατείνεσθαι ὡς τοιοῦ-
 τῶν ὄντων, ἀλλὰ δέ διαμὴν ἐκάλειρα κάλλος,
 ἡ μίξις συνέφθιρεν. οὐ πάνυ γὰρ βνήθη καὶ φέ-
 λα δὲ ἀρχῆς ἦν ὁ διάλογος, καὶ ἡ κομωδία.
 εἶγε ὁ μὲν, οἱ κοί, καὶ καθ' αὐτὸν νῆ δία ἐν τοῖς
 περὶ πάντοισι μετ' ὀλίγην τὰς διατείνεσθαι ἐπὶ
 εἶτο. ἡ δ' ἐ, πᾶσα δὲ οὐσα ἐπὶ Διονυσίῳ αὐτὴν, θεῶ
 ἐφ' ὧμίλει, ἐξέπαιζε, ἐξέλατο ποίει, ἐ
 ἐπέσκωπτε, καὶ ἐν ῥυθμῷ ἐβανέ περὶ αὐλόν.
 εἰόσπε ἐπὶ ὅλον αἰαπαῖσις μέτροις ἐπὶ χυμέ
 νη τὰ πολλὰ, οὐ τοι διάλογος ἐταύρους ἐχλεύ-
 αζε, φροντισίας, καὶ μετεωρολέχας, ἐ τὰ
 τοιαῦτα προφ' ὤρευσσα. ἡ μίαν ταύτην προέ-
 λθον ἐπεποίητο ἐκείνους ἐπισκώπειν, καὶ τὴν
 Διονυσίαν ἐλθονθεῖαν καταχθῆν αὐτῶν. ἄρτι
 μὲν, ἀερόβατοῦντας σφηνύουσας, ἡ νεφέλας ἐξυ-
 νόντας. ἄρτι δὲ, φυλάων πηδ' ἡματα διαμε-
 τρῶντας, ὡς Διὸς τὰ ἀέελα λεπτολοπομένους.
 ὁ διάλογος δ' ἐ, σιμνοτάτας ἐποιεῖτο τὰς συ-
 νουσίας φύσεως τε πείει, ἡ ἀρετῆς φιλοσοφῶν.
 ὥστε δ' τῶν μουσικῶν οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 τὴν ἀρμονίαν ἀπ' ὅθεν τὰς οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 ἡ ὅμως ἐτολμῆσα μὲν ἡμεῖς τὰ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 περὶ ἀλλήλας ἐναγαλῆν, καὶ ἐναρμόσαι, οὐ
 πάνυ περὶ ὁ μὲν, οὐ δὲ ἐν μαρῶς ἀνεχόμενα τὴν
 κοινωσίαν

κοινωσίαν. δέ δια τοίνυ μὴ αὐτοῖς ὁμοίον τι ἐπὶ
 Προμηθεὶ τῷ σὺ πεποιηκὼς φαίνομαι, ἐθ' ἡ
 τῷ ἀρρὲν ἐγκαταμίξας, ἡ δ' αὐτὴ δίκην ὑπό-
 χω. μάλλον ὅ μὴ ἡ ἀλλό τι τοιοῦτο φανοίη
 δὲ πατῶν ἴσως οὐκ ἀκούοντας, ἡ ὅσα πᾶσι
 αὐτοῖς κεκαλυμμένα τῇ πικρῇ γέλωτα
 κομικ' ὡς σιμνότητι φιλοσόφω. τὸ γὰρ
 κλεπτικὸς. ἡ κλεπτικὸς ὁ θεός, ἀπαγε οὐκ
 μόνον, οὐκ ἂν εἰποις ἐν εἶναι τοῖς ἡμετέροις. ἡ πα-
 ρά τοι, γὰρ ἂν ἐκλέπτομαι, εἰ μὴ ἄρα πᾶσι ἐμὲ
 λαθε τοιούτους πτυχοκάμπτας, καὶ φαελά-
 φος ἐπὶ αὐτῶν συντεθεικὼς, πλὴν ἀλλὰ τί ἂν
 πάθοιμι; ἐμμενετέον ὅς οὐκ ἀπαξ προφ' ὧμι.
 ἐπεὶ τότε μετὰ βλεψέσθαι, ἐπιμηθέωσ' ἔργον,
 οὐ Προμηθέωσ' ἐστὶ.

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ἡμῶν Νιγρίνῳ ἐν πρώτῃ. ἡ μὲν
 λ προίμια φησὶ γλαῦκα εἰς Αθήνας, ὡς
 πλοῖον ὃν εἰς ἐκεῖ κομίζει γλαῦκας,
 ὅτι πολλαὶ πρὸ αὐτοῖς εἰσὶν. ἐγὼ δ' ἐἰ μὲν
 διώαμιν λόγων ἐπιδείξασθαι ἐν λόγῳ, ἐπὶ
 τα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἐπεμπον, ἐιχό-
 μιν ἂν ἐπὶ πλοῖω, γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμ-
 προφ' ὧμι. ἐπὶ δ' ἐμὸν σοὶ δηλῶσαι τὴν

19
 τί δ' ἐπέμωρε, ὡς ἀληθὺς πλοῦσιόν, ἀπ' ἡ
 ἀνέκρου τε καὶ τετιφωμένον, πένεσι μεζιώτερον,
 μέισον μὲν ἔν. ἀτὰρ οὐπω μαθηάω σαφὺς
 ὁ, π' ἔλγεις. ἐσάλην μὲν θύου θη πόλε
 ως ἐσλόμην. ἰαζόν ὀφθαλμῶν θεάσθαι
 πικ. ὅ γάρ μοι πάθος ἐν ἐν ὀφθαλμῶ,
 μάχιον ἐπετείνω. οἶσα τούτων ἕκαστα. Ἐ
 ἡνέαμιν σέ ζινι παρδία ἐπιτυχεῖν. δ' ἔξαν
 ἔν μοι δ' ἡ ποταῦ προσπῆρ Νιγχιόνον ἐν πλο
 τωνικόν τι λόσπον, ἔσθην ἔθανασας, ὡς ἀν
 ἐν ἀνικόμην. Ἐ κότας τὴν θύραν, ἡ παρδός
 ἐθεγγείλαντος, ἐκλήθην. καὶ πῆρ λῶν ἔισω, κα
 ταλαμβάνω ἐν μὲν, ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα,
 ποχὰς ἡ εἰκόνας παλαιῶν σοφῶν ἐν κύκλῳ
 κεμμένας. προσκείτο δ' ἐν μέσῳ ἡ πινάκιον τῶ
 τῶν ἀπ' γεομετρίας σχημάτων καταπεγραμμέ
 νον, καὶ σφαῖρα καλὰ μου πρὸς ἐτο παντός
 μίμημα ὡς ἐδόκει, πεποιημένη. σφόδρα ἔν
 με τιλοφρόνως ἀπασσάμεν, ἡρώτα ὅ π καὶ
 πρᾶττοιμι. καὶ γὰρ πάντα διηγεσάμεν αὐτῷ.
 καὶ δ' ἦτα ἐν μέρ' Ἐ αὐτὸς ἥξεν εἰδέναι ὁ, π' τε
 πρᾶττοι, καὶ εἰ αὐτὸς αὐτῷ ἐγνωσμένον εἴη σέ λ
 λεῖσαι τὴν ἡδὴ τ' ἐχάσας. ὁ δ' ἐπ' ἔξάμεν
 ὦ ἐταῖρε παρὰ τούτων λέγειν, Ἐ τὴν ἐαυτ' γνώ
 μην διηγεῖσθαι, πεσὺ τὴν ζινὰ με λόγῳ ἀμβρο

ἵαν κατεσκεύαζον, ὥς τε θ' αὖ τὰς σερήνας ἐκεί-
νας, εἰ πινὼν ἄρα ἐγένοντο, καὶ τὰς ἀνδ' ὄνας, καὶ
ὅν Ομήρου λαὸν ἀρχαῖον ἀποδείξει. οὕτω θε-
ωπεία ἐφείγετο. προσέχον γὰρ αὐτὴν τε φιλο-
σοφίαν ἐπαυέσαι, τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλαθε-
ρίαν, τὴν δὲ δημοσίαν νομιζομένων ἀγαθῶν
καταπελάσαι, πλούτου, καὶ δόξης, καὶ βασι-
λείας, τὴν μὲν ἐπιτε χυσοῦ, τὴν περφυράς,
καὶ τὴν πᾶν πειρᾶν ἐπὶ τοῖς πολλοῖς, τέως
δὲ κάμοι δοκούντων. ἀπὸ ἔγωγε ἀτενέει καὶ
πεπλημένῃ τῇ ψυχῇ δεξάμεν, αὐτίκα μὲν
οὐδ' εἶχον εἰκάσαι ὅπως ἐπεπρόσθη, ἀλλὰ παν-
τὸς ἐγὼ γινώμην. τὸ ἄρτι μὲν, ἐλυσσύνῃ ἐλη-
λεγμένον μοι τῶν φιλτάτων, πλούτου τε, καὶ
ἀργείου, τὸ δόξῃ. καὶ μόνον οὐκ ἐδ' ἀκρυον ἐπ'
ἀντὶς καθηκμένοις. ἄρτι δὲ, αὐτὰ μὲν ἐδ' ὅκῃ
μοι ταπεινά, τὸ καταγέλαστο. ἔχαιρον δ' αὖ
ὥς πρὸ ἐκ ζοφεροῦ πνέοντος ἀέρος τοῖς τοῖς πρὸ
σφιν, ἐς αἰθερίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων.
ὥστε δὴ τὸ καυότατον τοῖς φεαλμοῦ μὲν, τὸ
ἐπὶ αὐτῶν ἀδινείας ἐπελανθανόμην. τὴν
δὲ ψυχὴν, ὅξυσσε κέεστο καταμικρὸν ἐγὼ γινώ-
μην. ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τιφλώτισ-
σαν περιφέρων. προῖων δ', ἐς τόδε περὶ χθονί,
ὅπως ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεσθαι γαῦρος τε καὶ ἄπο
τῇ λόπῃ

τῇ λόπῃ μετέωρος εἰμι. ὅλως μικρότε-
ρον ἐπὶ οὐδ' ἐπινωσ. δοκᾷ γὰρ μοι ὁμοίον τι
πεποθέναι πρὸς φιλοσοφίαν. οἷόν τι καὶ οἱ ἱν-
δοι πρὸς τὸν οἶνον λείποντι παθεῖν, ὅτε πρὸς τὸν
ἐπὶ αὐτοῖς, θερμότεροι β' ὄντες φύσει, πόντον
ἰσχυρὸν οὕτω ποτὸν, αὐτίκα μάλα δ' ἐβακ-
χεύουσιν, καὶ διπλασίως ἑσθ' ἄκρατον δ' ἐ-
μάνησκιν. οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἔνεσθαι μεθύων
ἑσθ' ὅτων λόγων, πειρᾶσθαι. τὴν μὲν τοῦτο, εἰ
οὐ μεθύειν, ἀλλὰ νηφέν τε τὸ σφονεῖν βδιν. ἐ-
γὼ δὲ βολοίμην ἂν εἰ οἷόν τε αὐτῶν ἀκούσαι
τῶν λόγων. οὐδ' γὰρ οὐδ' ἐκαταφονεῖν αὐτῶν οἶ-
μαι θέμις. ἄλλως τε εἰ τὸ φίλος καὶ πρὸς τὰ
ὁμοία ἐσθ' ἀκρὸς ὁ βολοίμην ἀκούειν εἰ.
θάρρει ὡς παρ' ἐγὼ γὰρ τοῖς τὸ Ομήρου, πρὸς
δέντα θ' αὐτὸν πρὸς καλεῖς. θ' εἴπε μὴ ἐφθισ,
αὐτὸς ἂν ἐλελήθει ἀκούσαι μου δηγομένης. μά-
τυρα γὰρ σε πρὸς ἀσκήσας πρὸς τὸν πολλοῖς ἐσθ'
λα, ὅτι οὐκ ἀλόγως μαίνομαι. ἄλλως τε, καὶ
ἡδύμοι δ' ἐμνησθ' αὐτῶν πολλὰ κίς, καὶ τὰς
τὴν καὶ μελέτην ἐποιήσασθαι. ἐπεὶ καὶ τις μὴ
πρὸς τύχη. καὶ οὕτω δ' ἴσθ' ἡμεῖς τ' ἡμέρας αὖτε
κύκλῳ πρὸς ἐμαυτὸν τὰ ἐρημέσια, καὶ ὥς πρὸς
ἐρασκαί, τῶν παιδικῶν οὐ πόντων, ἐγὼ αὖτε
τὸ λόγους ἐρημέσις αὐτοῖς διαμνημονεύοις

οὐ τοῖσι ἐνδασφίζοντες, ὅσα παῖσι τὴν νόσον,
 ὡς πρὸν τῶν σφίσι τῶν ἀγαπομένων, ἐνιοὶ γρὺν
 αὐτοῖς ἢ προσλαλεῖν οἶονταί, καὶ ὡς ἄρτι λε-
 γόμενοι πρὸς αὐτοὺς, ὧν τότε ἤκουσαν ἡδόντῃ,
 οὐ προσάφαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν πα-
 ρεληλυθότων ὁλοκλήρως οὐκ ἀποσιν ἐν τοῖς ἐν τῶν
 ἀνιάδῃ, οὕτω δ' ἢ αὐτοὶ φιλοσοφίας οὐ πα-
 ρούσης, οὗ λόγους οὐς τότε ἤκουσε συναγείρων,
 καὶ πρὸς ἑμᾶς ἀνατυλίττω, οὐ μικρὰν
 ἔχω πᾶμυθίαν. ὁλοκλήρως, καθάπερ ἐν πελάγῃ
 ὁ νυκτὶ πολλὰ φερόμενος, ἐς πυρσὸν πηγα-
 τούτῃ ἀποβλέπων, πᾶσι μὲν πᾶναι τοῖς ἑσπέρ-
 ῃ μου πραττομένοις ἐν ἀνδρᾷ ἐκείνῳ οἰόμενος.
 αἰεὶ δ' ὡς περὶ ἀκούων αὐτῷ τὰ αὐτῷ πρὸς με-
 λέγγοντος, ἐνίοτε δέ, ὁ μάλιστα ὅταν ἐνερῆισθαι
 τὴν ψυχὴν, ὁ δ' ἐπὶ πρὸς αὐτὸν αὐτῷ μοι φαίνεται.
 ὁ δ' ἰσχυρὸς ὁ πᾶσι ἐν ταῖς ἀκοαῖς πᾶσιν ἐμείναι.
 ὁ γὰρ τοὶ κατὰ τὴν κομικὸν ὡς ἀληθὺς, ἐγ-
 κατέλιπε τὴν κρήνην τοῖς ἀκούουσιν. παῦε
 ὁ δ' αὖτε μικρὸν ἀνακρόμενος, ὁ λέγει ὅτι
 ἀρχὴς ἀναλαβὼν ἡδὴ τὰ εἰρημνία, ὡς οὐ με-
 τίσω με ἀποκναίεισιν πελάγῃ. ἐν λέγεισιν
 καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκεῖνο ὡς ἐταῖρε, ἡδὴ
 φησὶ, ἢ καὶ νῦν Δία κομικοὺς φάλλας ἑώρα-
 κας ὡς κελεύεις, τῶν συνεπιτομένων λέγῃ τοῦ

των,

τῶν, καὶ διαφθερόντων τὰ παθήματα, ὁ τὰ
 τελευτῶν ἀκαταχόμενος. καὶ τοῖς τῶν δρα-
 μάτων πολλὰ κίς ἐν ἐχόντων τε, ὁ γενικη-
 τῶν, πολλοὶ οἶσα τοιούτους, ἀλλὰ τί ὅτι;
 δέδοκα μὴ σοὶ μεταξὺ δόξω πελοῖως αὐτὰ
 μιμῆσθαι. τὰ μὲν, ἀτάκτως συνέειρον, ἐνίοτε
 δέ ἢ αὐτὸν ὡς ἀδυνασία ἐν νοῦν διαφθείρων.
 κατὰ προαχθῆς ἡρέμα ἢ αὐτῷ καταγνῶναι τὴν
 δράματος. ὁ δ' ἐμὲ μόνον. οὐ πάντῃ ἀχομαι.
 ἢ δέ ὡς ὅπως, οὐ μετρίως με λυπῶσιν εἰς
 συνεκπίπτουσα, ὁ δ' ἐμὲ μόνον ἀχρημονοῦται.
 τοῦτ' ὅτι πᾶσι ὅλον μέμνησόν μοι ἐν λόγῳ. ὡς
 ὁ μὲν ποιητὴς ὑμῖν, τῶν τοιούτων ἀμαρτημά-
 των ἀνέουτος, ὁ δ' ἰσχυρὸς πόρρω ποι καθε-
 ται, οὐδὲν αὐτῷ μέλων τῶν ἐν διαφθῶν πρατ-
 τομένων. ἐγὼ δέ ἐμᾶς σοὶ πείραν πᾶσι έχω, ὁ
 ποῖος τίς ἐμὲ τὴν μνήμην ὡς κελεύεις, οὐδὲν
 ἀγγέλλω τὰ ἄλλα φησὶ κομικοῦ διαφθερόντων, ὡς τε καὶ
 ἐν ἀετέριον πιδκὼς λέγειν, ἐκεῖνο μὲν ἔσω πρό-
 χειρον, ὡς ἀμεινον ἦν. ὁ ἄλλως ὁ ποιητὴς ἰσως
 διεξέει. ἐμὲ δ' καὶ ἐκσυνείτη, οὐ πάντῃ λυπῶ-
 σμαι, ὡς ἐπεὶ νῦν ἐν Εὐμῆν κατὰ τὴν τῶν ῥητά-
 ρων νόμον πεπροομίας αἰσῶσι. εἰς καὶ πᾶσι
 να προαχθῶν, ὡς δ' ὁ λίγῳ τε ὑμῖν ἢ συνδύα ἐ-
 γένετο, ἢ ὡς οὐδ' αὐτὸς ἡκίς πρὸς ἐν λόγον πᾶσι

σκιδασμένῳ, ὥς ἄμῃνον ἔχεν αὐτοῖς ταῦ
 τα λέγοντος ἀκούειν. σὺ δ' ὀλίπῃ, ὅσα δῖόν τε
 ἦν, τυγχάνεις τῇ μνήμῃ συγκεκριομένης.
 οὐ ταῦτ' ἐρεῖν ἔμελλες; οὐδ' οὐ ἂν αὐτῶν ἔπι
 σοι δεῖ πρὸς ἐμέ. νόμισον ἧ τούτου γε ἐνεκα πάν
 τά σοι προφῆσθαι, ὥς ἐγὼ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν
 ἔτοιμός εἰμι. ἦν δ' ἐ διαμέλῃς, μνησικακήσω πε
 πῆσθαι ἂν ἀγῶνα, καὶ δόξυτατα συνείξομαι. ἔτι
 Ἰα μὲν, ἂν σὺ δὴ λθεις, ἐξελόμην ἂν εἰρησάι μοι.
 κάκεινα δ' ἐ, ὅτι πε ὄνυχ' ἐξῆς. οὐδ' ἐ ὥς ἐκέῃθ
 ἔλεπε ῥῆσιν τίνα πῶς πάντων ἐρῶ. πάνυ γὰρ
 τοῦθ' ἡμῖν ἀδυνάτον. οὐδ' ἂν ἐκείνῳ περὶ δῖος
 οὗ λόγους, μὴ κατ' ἄλλο τι γένωμαι τοῖς ὑ
 ποκειταῖς ἐκείνοις ὁμοίος, οἱ ποτ' ἄλλοις ἢ Ἀπα
 μέννορος, ἢ Κρέοντος, ἢ καὶ Ηρακλέους αὐτοῖς πρὸ
 σπον ἀνελκφότου, χευσίδας ἡμιτιεσμένοι,
 καὶ λεινὸν ἐλέπντες, ἔμετα κεχηνότου, μι
 κρὸν φθέγοντι, ἔτι χνόν, ἔτι γυναικώδες, καὶ τ'
 ἑκαβῆς ἢ Πολυξένης πολὺ ταπεινότερον. ἴν' ἂν
 μὴ ἔαυδ' ἐλέγχωμαι, πάνυ μεῖζον τ' ἐμῶν
 τ' κεφαλῆς προσωπεῖον περικείμενος, ἔτι τῇ
 σκιδῇ καταισχύνων, ἂν γυμνοῖ σοι βούλομαι
 τοῦ μοῦ προσώπου προσλαλεῖν, ἵνα μὴ συγκα
 ταπῶσω πρὸς πεσώνων ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι.
 οὐτος ἀνὴρ οὐ παύσει τῇ μέρον πρὸς με πολλῇ

τῇ σκιδῇ

τῇ σκιδῇ τῇ βασιλικῇ χρώμεθα. ἔμην
 παύσομαι. πρὸς ἐκείνα δὲ καὶ ῥέφομαι. ἡ
 μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων, ἔπαινος ἦν ἐλάδης, ἔ
 τῶν Ἀθηναίων ἀνθρώπων. ὅτι φιλοσοφία καὶ πε
 νία σύντροφοί εἰσι. ἔδουτε τῶν ἀσῶν, οὐτε τῶν
 ξένων οὐδένα τέρποντι ὄρωντες, ὃς ἂν ἱσθῇ
 εἰσάγειν εἰς αὐτοὺς βιάζεται. ἀλλ' εἰ καὶ τις
 ἀφίκεται πρὸς αὐτοὺς οὐτὼ διακείμεθ', ἡρέμα
 τε μεθορμώτῃ. ἔτι περὶ παλαιότητος, ἔ
 πρὸς δ' καθαρόν τι διαίτης μεδίσσιν. ἐμέμ
 νηρ ποῦν πινῶ τῶν πολυχύσων, ὃς ἐλθὼν ἀπὸ
 ναξέ μάλα ἐπίσημος, ἔτι φορτικός ἀκολου
 θῶν ὄχλῳ, ἔτι ποικίλῃ ἐδῶπῃ, καὶ χευσῶ, αὐ
 τὸς μὲν ὡς ἐρζηλωτὴς ἢ πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις,
 ἔτι ὡς ἂν ὀδυρμῶν ἀποβλέπῃ. τοῖς δ' ἄρα
 οὐ συγχῶν ἐδόκει δ' ἀνθρώπων. ἔτι παιδείαν
 ἐπεχέειν αὐτῶν, οὐ πικρῶς, οὐδ' ἀνπικρῶς ἀ
 παρέρχοντο ἐν ἐλδοθέρῃ τῇ πόλει καθ' ὃν τι
 να τρόπον βούλοιο βιοῦν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τοῖς γυμ
 νασίοις ἔτι λαοῖς ὄχλῳ ἦν, θλίβων τοῖς οἰ
 κέταις, ἔτι στενοχωρῶν οὐδ' ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ
 τις ἂν ὑπεφθέγγετο, πρὸς τοῖς μὲν ἔτι λαν
 θάνειν, ὥς περὶ οὐ πρὸς αὐτῶν ἐκείνον ἀποτείνων,
 λέει δὲ καὶ μὴ περὶ πόλυνται μετὰ τοῖς λαοῖς.
 ἔμην εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει δ' βαλάντιον.

b s

δουλοῦ δὲ δεῖξαι ῥα πάλιν. ὁ δὲ, ἀκούων ἃ ἦν,
 μετὰ δὲ ἐπαυμένῳ. τὴν δὲ ἐδῆται τὴν ποικί-
 λην, καὶ τὰς πορφυρέας ἐκείνας ἀπέδυσεν
 ἃ ἔν, ἀείψας πᾶν δ' ἀνθρώπον ἐπισκώπῳντος
 τῶν χρομάτων, ἑαυτὴν λέγοντος, καὶ πόθεν
 ὁ παῖς οὗτος. Ὁ τὰ χρομᾶτα μὲν ἔστιν αὐτοῦ. Ὁ
 τὰ ριαῦτα, Ὁ τὰ ἄλλα δ' οὕτως ἀπέσκω-
 πῳν, ἢ τῶν σακτυλίων δ' ὡς ἡδονῆς, ἢ ἐλκόμης
 δ' περὶ ὄρην, ἢ ἐλκείτης δ' ἀκόλαστον. ὥς
 τε καταμικρὸν ἔστω φρονίῳ, Ὁ παρὰ πολὺ
 βελτίων ἂν ἦ λατρεῖ, δημοσίᾳ πεπαιδευμένος.
 ὅτι δ' οὐ αἰχύνοντι πενίαν ὁμολογοῦντες. ἐμέ-
 μνη πρός με φωνῆς τινος, ἣν ἀκούσαι πάντων
 ἐφ' ἡκοινη προεμμένον ἐν ἑδ' ἀγῶνι τῶν Πανα-
 θηναίων. λαφθέντα μὲν γὰρ πινὰ τῶν πολι-
 τῶν, ἀπεῖσαι παρὰ δ' ἐν ἀγωνοθέτῃ, ὅτι βαπ-
 τὴν ἐχὼν ἱμάτιον, ἐδέωρε. ὅς δὲ, ἰδόντας, ἐ-
 λεῖθείτε, Ὁ πᾶσι τεῖσθαι, Ὁ τὸ κήρυκος ἀνεί-
 πόντος ὅτι πᾶς ἐν νόμον ἐπίκει, τοιαύτη ἐ-
 δῆτι θάμβος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας
 ὥς πᾶς ἐσκεμμένους συνγνώμῃ ἀπονέμειν αὐ-
 τοῖς ριαῦτα γὰρ ἀμπεχομένῳ. μὴ γὰρ ἔχειν αὐ-
 τὸν ἑτέρα. ταῦτά τε ἐν ἐπὶ νῆ. καὶ προσέειπεν τὴν
 ἐλδοθερίαν τὴν ἐκεῖ, Ὁ τὸ διαίτης δ' ἀνέπι-
 φθογον, ἡσυχίαν τε Ὁ ἀπραγμοσύνην, ἃ δ' ἡ
 φθονα,

φθονα παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἀπεφαίνεται ὅτε φιλοπα-
 φία συνωδὸν τὴν παρὰ τοῖς θιούροις διαβίβην
 Ὁ καθ' ἑαυτὸς φυλάξαι δυναμένῳ. πωδαιῶ
 τε αὐτοῖς Ὁ πλούρι καταφονῆν πεπαιδευ-
 μένῳ, ἢ τῷ πρὸς τὰ φύσιν καλὰ ζῆν προαιρου-
 μένῳ, ἐν ἐκεῖ βίον ὥς μάλιστ' ἡρμοσμένον. ὅς
 τις δὲ πλούρι ἐρεῖ, Ὁ χρυσὸς κεκλήται, Ὁ
 πορφύρα, Ὁ δυναστεία μετ' ὅς ἐνδοκίμον, ἀγέ-
 σος μὲν ἐλδοθερίας, ἀπειράτος ἢ παρ' ἐκείνης,
 ἀθέατος δ' ἐλδοθερίας, κολακεῖα τὰ πάντα,
 Ὁ δουλεία σύνδοκος. ἢ ὅστις ἡδονὴν πᾶσιν ἡμῖν
 ψυχὴν ἐπιβέβας, ταύτη μόνῃ λατρεύειν διέ-
 γνωκε, φίλος μὲν πρὸς ἑαυτὸν, φίλος ἢ
 πόταν, Ὁ ἀφροσύνην. ἀνάπλεως ποικίλης, Ὁ
 ἐπώτης, Ὁ δουδολογίας, ἢ ὅστις ἀκούων
 τέρπεται χρημάτων τε, Ὁ τῶν τιμμάτων,
 Ὁ διεφθορότων ἀσμάτων, ρίς δὲ τοιούτοις
 πρέπειν τὴν ἐν ταῦτα διατελεῖν. μεσαὶ δ' ἂν
 ρίς τῶν φιλάτων πᾶσαι μὲν ἀγῆαι, πᾶσαι
 ἢ ἀποραὶ. πᾶρες ἢ πᾶσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν
 καταλέχεσθαι. αὐτὸ μὲν, δι' ὅφθαλμῶν αὐτῶν ἢ,
 δι' ὠτῶν τε, Ὁ ρίνων αὐτῶν δὲ, καὶ λαίμου,
 Ὁ δι' ἀφροσύνην. ὑφ' ἧς δὲ ρεούσης ἀενάως
 τε δουλερὸν ζεύματι, πᾶσαι μὲν ἀνδρῶν τῶν
 ὁδοί. συνεσέρχεται γὰρ μοιχεία, Ὁ φιλαργ-

εἶα, καὶ ἐπιρρίξαι. καὶ εἰ ριούρ φυλὸν τῶν κή-
 νων. πᾶσ' ὀρέσεται δὲ φιτυχῆς ὑποκλυζόμε-
 νης πάνρθε, αἰδώς, καὶ ἀρετῇ, ὅτι δικαιοσύ-
 νη, τῶν δὲ, ἔρημος ὁ χώρος γλῶσσος, λίφης
 αἰετὶ πικρὰ μῆκος, αὐτὴ ποταμῶν τε ὅτι ἀγρί-
 ας ἐπιθυμίαισι. τοιαύτην ἀπέφαινε τὴν πό-
 λιν, καὶ ροσῦτων διδασκαλὸν ἀπαθῶν. ἔργον
 εἶναι ὅτε ροσῦτων ἐπαρῆεν ἀπὸ τῆς ἐλλάδος,
 πλοσίον που γλῶσσος, ἐπισήσας ἐμαυτὸν,
 λόγον ἀπὸ τὸν τῆς δευρο ἀφίξεως, ἐκεῖνα δὲ τὰ
 22 ὅτι Ὀμήρου λέγον, τί πᾶν ὡς δύσπερ λιπὼν
 22 φάος ἡελίοιο, τὴν ἐλλάδα, ὅτι τὴν διττυχίαν ἐ-
 κείνῳ, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν, ἡλυθεσ' ὅφρα ἰδῆς
 τὸν ἐνταῦτα θόρυβον, συκοφάντας, καὶ προφά-
 ρευσθης ὑπερφάνης, καὶ δεῖπνα, ὅτι κόλακας, καὶ
 μιαιφονίας, καὶ διαδικῶν προσδοκίας, καὶ φιλι-
 ας ἐπιπλάτους; καὶ τί καὶ πρᾶξιν διέγνωκας, μή-
 τ' ἀπαρτάτεις, μήτε χεῖναι τοῖς κατὰ
 εἶδη δυνάμει; οὕτω δὲ βελθυσάμηνος ὅ-
 καθὰ πρὸς οὐκ εἰς ἐν ἐκρρα ὑπεξαπαγῶν ἐμαυ-
 τὸν ἐκ βελέων φασίν, ἐκ τῆς ἀνδροκτασίης. ἐκ
 αἵμαρς, ἐκτε κυδιμοῦ, ρλοιπὸν οἰκιστὴν ἐιλό-
 μνη, καὶ βίῃ τινὰ ὅσων γυναικῶν, καὶ ἀρλμῶν τοῖς
 πολλοῖς δοκούντα πρόπθελος, αὐτῇ φιλο-
 σοφίᾳ καὶ Πλάτωνι, καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ. ὅ-
 καὶ

καὶ οἱ σὺς ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν διάτῳ μνηστῆρος,
 σφόδρα που μετέωρος ἐπισκοπῶ τὰ γινόμε-
 να. ὅτι μὲν, πολλὰ τὴν ψυχὰς γίανθι γέλωτα
 πᾶσ' ἐχεν δυνάμει, ὅτι δὲ, πᾶσαν ἀνδρῶς ὡς αἰ-
 ληθῶς βεβαίως λαβεῖν. εἰ δὲ χεῖν κακῶν ἐπα-
 νον εἰπεῖν, μὴ ὑπολάβῃς μεῖζόν τι γυμνάσιον αἰ-
 ρεῖ, καὶ τῆς ψυχῆς δοκιμασίαν ἀληθεῖαν τῆς
 δεῖ τῆς πόλεως, καὶ τῆς ἐνταῦτα διαβίης. οὐ γὰρ
 μικρὸν αὐτίχῃ ρεῦται μὲν ἐπιθυμίαις. ρο-
 σῦρς δὲ διάμασι τε καὶ ἀκούσμασι πάνρθε
 ἔλκουσι, ὅτι ἀντιλαβανομενῶν. ἀλλ' ἀτεχ-
 νῶς δεῖ ἐν οὐδυσέᾳ μιμησάμεν, πᾶσ' ὅσων
 τὰ, μὴ δεδμενῶν τῶ χεῖρι. δεῖ λόν γὰρ. μὴ δὲ
 τὰ ὅσα κηρῶ φασί μῆκος, ἀλλ' ἀκούοντα, ὅ-
 λευμένον, ὅτι ἀληθῶς ὑπορήφανον. ἐνέσι δὲ
 καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι, πᾶσ' ἀθεωροῦντα τὴν
 ρεῦται ἀνοίαν, καὶ τῶν τῆς τύχης ἀπαθῶν κα-
 ταφονῆν, ὁρῶντα ὥσπερ ἐν σκίῳ ὅτι πολυ-
 προσώπῳ φράματι, ἐν μὲν, ὅτι οἰκέρου δεσπῆ-
 τῳ προϊόντα, τὸν δὲ ἀντὶ πλοσίον, πένητα.
 ἐν δὲ, ὅτι φάτω ἐκ πένητος, καὶ βασιλέα. τὸν
 δὲ, φίλον ρύτου. ἐν δὲ, ἐχθρόν. ἐν δὲ, φί-
 λον. ὅτι γὰρ ροῖ ὅτι εἰς ἀνότητά τὸν ἐσιν, ὅ-
 καὶ τοι μαρτυρημένης ψυχῆς παίξεν τὰ
 τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ὅτι ὁμολογήσῃ

20
δ' αὐτῶν ἐν βέλαιον, ὅμως ταῦθ' ὁππότε
βλέποντες, ὁρέονται ἃ πλούρι, ἃ διω-
σταίς. ἃ μεσοὶ ποταμοὶ πάντες, οὐ γιγνομέ-
νων ἐλπίσιν. ὁ δὲ δὴ ἐφύνητο ἃ γελᾶν ἐν
ῥῆς πνυμένοισι ἐνέσι, ἃ ψυχὰς περὶ, ἃ
ἡδυσσοφίᾳ. πῶς ἄρ' οὐ γὰρ οἱ μὴ πλῆστον
τῶν αὐρῶν, ἃ τὰς περὶ τοὺς ποταμούς
ἃ δὲ σακτύλους προτείνοντες, ἢ πᾶσαν κα-
ταπορεύοντες ἀπὸ τοῦ καλίου, ἃ δὲ καινότερον,
ῥῆς ἐν τῇ γῆν ὄντας; ἀλλ' οἱ δὲ φωνῇ προσκο-
ρεύοντες, ἀπὸ τῆς ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὶ
προσέβλεψαν. οἱ δὲ σεμνότεροι, ἃ προσκλι-
θεὶς πρὸς τὸν ποταμόν, οὐδ' ὡς Πέρ-
σαι νόμος, ἀλλὰ δὲ προσελθόντα, ἃ ἐπο-
κύναν, ἃ πρὸς τὸν ποταμόν τὴν ψυχὴν ταπείνωσιν
ἃ δὲ πάθος αὐτῶν ἐμφανίζοντα τῇ τῷ σώματος
ὁμοιότητι, ἃ δὲ τὴν λέξιαν καὶ αὐτῶν
ἐκλῶσιν, πρὸς τὸν ποταμόν ῥῆς μὴ ἢ τούτου τυ-
χάνουσιν. ὁ δὲ ἔσπεκε πρὸς τὸν ποταμόν
χρόνον ὅσα πατρώδων. ἐπαινῶ δὲ γὰρ ταύτης
αὐτοὺς ἃ παρὰ τοὺς ποταμούς, ὅτι μὴ ἢ τοῖς σώμασιν
ἡμᾶς προσέειπαι. πᾶσι ἢ τούτων οἱ προσόντες
αὐτοὶ ἃ δὲ παρὰ τοὺς ποταμούς γαλιότεροι. νυκτὶς μὴ
ὅσα νυκτὶς μέσης, ποταμοὶ ὄντες ἢ ἐν κύκλῳ
τῇ πᾶσι, ἃ πρὸς τῶν οἰκιστῶν ἀπὸ τοῦ ποτα-
μοῦ, κύ-

91
μοῖ, κύνο, ἃ κόλακες, ἃ τὰ ταῦτα ἀκού-
ειν πομπόντες. γέρας δὲ τῇ πικρᾷ ταύτης
αὐτοῖς ποταμοῦ, ἃ φορτικὸν ἐκένον ἃ πνον, ἃ
πολλῶν αἰτίων συμφορῶν. ἐν ᾧ, πόθ' ἢ ἐμ-
φαζόντες, πόθ' δὲ πρὸς τὸν ποταμόν ἐμ-
ποθ' ἢ ὅν οὐκ ἐχρῆν ἀποκαλύψαντες, ἢ με-
φόμοι δὲ τελευτῶν, ἢ δυσφοροῦντες, ἀπὸ
αὐτῶν, ἢ διαβάλλοντες δὲ λείπον, ἢ ὕβριν, ἢ με-
κρολογίαν ἐγκαλοῦντες. πᾶσι δὲ αὐτῶν
ἐμούντων, οἱ σενοπαί, ἃ πρὸς τοῖς χαμαι-
ποῖς μαχομένων. ἃ μὴ ἡμέραν οἱ πλεί-
ονες αὐτῶν κατακλιθέντες, ἢ τοῖς πρὸς τοὺς
ἀφορμὰς, ποταμοῦ. ἐνίοι μὴ ἢ τὸ κα-
νότατον, οὐδὲ νοστὶν χαλάζου. ἐγὼ μὲν γὰρ
γὰρ πολὺ τῶν κολακισμένων ὅσα λείποντες
κόλακας ἐπέληφα. ἃ χελὸν αὐτοῖς ἐκεί-
νος καθίσταται τῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ αἰτίῳ, ὅταν
ἢ αὐτῶν τὴν ποταμοῦ θαυμάσας, ἃ τὸν
χρῶν ἐπαινέσας, ἃ δὲ πᾶσι ἐπαινέσας
πᾶσι, ἢ προσελθόντες, ὡς ὁ ποταμός
προσέειπαι, τί ἢ φρονέσας ἐκείνους ἐκείνους
ἐἰ δὲ περὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ πρὸς ὁλίγον ἀπέχ-
το τῆς δὲ τῇ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. οὐκ ἂν οἱ τούτων
τίον αὐτοὺς ἐλθὶν τὰς πόλεις τῶν πᾶσι
λεομένους τῶν πᾶσι, μὴ ἀθέτον αὐτῶν μὴ

δ' αμάρτυρον τὴν θυσιμονίαν καταλιπεῖν, μὴ
 δ' αὖν ὀνείοντε δ' ἀχυσον τῶν βασιλέων δ' κάλ
 λος, ὅτι τῶν οἰκων δ' μέπεδς; οὐ γὰρ οὐτω τοῦ
 πλοστὲν ἐρώσιν, ὥς τοι δὲ τὸ πλοστὲν θυσι
 μονίξεισθαι. καὶ οὐτω δέ, ἐχει μὲν δ' ὀφέλ
 εῖν ποδικαλλοῦς οἰκίας τῶ οἰκοῦντι, μὴ δέ
 χυνοῦ καὶ ἐλέφαντος, εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι.
 ἐχέειν δ' αὖ ταύτην καθαιρὲν αὐτῶν, ὅτι ἀπεισι
 νίζειν τὴν διωσείαν, ἐπιτρίχισκντα τῶ πλού
 τω τὴν ὑποδοσίαν. νῦν δέ, λαφύροντες, εἰς
 ἀπόνοιαν ἀποῖ. ὅτι δ' μὴ ἀνδρας ἰδιώτας, ὅ
 κναφανδὸν τὴν ἀπαιδευσίαν ὁμολογούντας
 τὰ ραῦτα ποιῶν, μετρίωτερον ἀνείκοτως νομι
 δεῖν. δ' γὰρ, καὶ τῶν φιλοσοφῶν προσηγομένων,
 πολλὰ ἐπὶ τοῦτων πελοῖότρεθρα θρῆν, τοῦτ' ἦδη
 δ' δεινότατόν ἐστι. πῶς γὰρ οἶε τὴν ψυχὴν δια
 τεθεῖσθαι οἱ, ὅταν ἰδῶ πύτων τινα μάλι
 σα τῶν προβεβηκότων ἀναμεμιγμένον κολά
 κων ὄχλῳ, ὅτι τῶν ἐπ' ἀξίας τινα δορυφοροῦν
 τα, ὅτι τοῖς ὡδὶ τὰ δέπια πᾶρα γέλλοις κοι
 νολοῦν μῆνον, ἐπισημότορον δ' ἐ τῶν ἀλλων
 ἀπὸ τ' ἡμέρας ὄντα, ἢ φανερῶτορον; καὶ ὁ μάλ
 ισα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ ὅτι τὴν σκυλὴν μετε
 λαμβάνουσιν, τὰ ἀλλὰ ὁμοίως ὑποκρινόμε
 νοι τὴν δρέμαρς, ἢ μὴ γὰρ ἐν ῥῖσ συμποσίσις
 ἐργά

ἐργάζοντες, τίνι τ' κολάκων εἰκάσμεν; οὐκ ἐμ
 φοροῦνται μὴ ἀποφροκαλότερον, μεθύσκον) ὅ
 φανερῶτερον. δ' ἀνίστανται δέ πάντων ὑστρί
 πλειώ ὅ ἀποφέρειν τ' ἀλλων ἀξιούσιν. οἱ δ' ἀσφό
 τεροι, πολλὰ κίς αὐτ' ὅ αἶσαι προήχονθαι. ὅ
 ταῦτα μὴ ἐν πελοῖα ἡπείρ. μάλισα ὅ ἐμέμνητο
 τῶν πρὸ φιλοσοφούντων, ὅτι τὴν ἀρετὴν
 ὥνιον ὥς πρὸ δ' ἀγρῶς προτιθέντων ἐργασί
 ρια γυνέκα λήκ' καπιλεῖα τὰς ρύτων διαφ
 εῖς. καὶ εἰς γὰρ ἐν πλούτῳ καταφονεῖν διαφ
 τα, πρῶτον ἐαυτὸν παρέχειν ὑψηλότερον λημ
 μάτων. ἀμέλει καὶ πράττον ταῦτα διετελεῖ. οὐ
 μόν) προῖκα ῥῖς ἀξιούσι συνδιατίβων, ἀλλὰ καὶ
 ῥῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, ὅτι πᾶσις ποδισίας
 καταφρονῶν. ροσούρῳ λέον ὀρέγεσθαι τ' οὐδ' ἐν
 προσηκόντων, ὥς τε μὴ δ' ἐ τῶν ἐαυτ' φθειρομέ
 νων ποιῆσθαι πρόνοιαν. ὅσοι δ' ἀχρὸν οὐ πὸρξω
 τ' ὀλέως κεκτῆμένος, οὐδ' ἐπιβῆναι αὐτοῖς
 πολλῶν ἐ τῶν ἡξίωσιν, ἀλλ' οὐδ' ἐ τὴν ἀρχὴν αὐ
 τοῖς ἐν διαμολόγει. ταῦτ' οἶμαι διελκφῶς,
 ὅτι ρύτων μὴ φύσει οὐσευός ἐσμεν κύριοι, νό
 μῳ δέ καὶ διαδοχῇ τὴν χεῖρον αὐτῶν εἰς ἀόρε
 σον παραλαμβάνοντες, ὅλιγοι γέγονοι δεωό
 ται νομιζόμεθα, καὶ πᾶσι δ' ἂν ἢ προδοσίκα παρέλ
 θη, τὴν καὶ τα παραλαβὼν ἀλλος, ἀπ' ἐλαφ
 6

τὸν ὄνομαρς. οὐ μίκερ ἀλλ' ἐκείνα παρέχθ' τοῖς ἰσ-
λοῦν, ἐθέλῃσι παραδείγματ' α. τ' ἔφοβος δ' ἀπ' ἐ-
ρίτων, καὶ τ' ἡμινασίων δ' οὐ μὲν ἔξ, καὶ τ' προσώ-
που δ' αὐδέσμων, ὅτ' ἐδὴ ἦρς δ' μέγιστον. ἐφ' ἃ
ἀπασὶ ἡ ῥύρις, τ' διανοίας δ' ἡμεροσμένον, καὶ δ'
ἡμερον τ' ἔφοβον. παρ' ἡνὶ ἡρὶς συνοῦσι μὴ τ' ἀνα-
βάλλεσθαι δ' ἀγαθόν, ὅτ' ῥις πολλοὺς ποιῶν,
προθεσμίας ὀρίζομένους ἐορτὰς, καὶ πανηγύρεως, ὡς
ἀπ' ἐκείνων ἀρξομένους τ' μὴ τεύχεσθαι, καὶ τ' γὰρ
δ' εὐντα ποιήσιν. ἡξίου δ' ἀμέλληρον ἢ τὴν περὶ
δ' καλὸν ὀσμὴν. δ' ἡλός δ' ἦν καὶ τ' τοιούτων κα-
τεγκωκὼς φιλοσόφων, οἱ ταύτῳ ἀσκησιν ἀ-
ρετῆς ὑπελάμβανον, ἦν πολλὰς ἀνάγκαις,
καὶ πόνοις, ὅς νύ τις ἀντέχθ' ἀγαθὰ γυμνάσασθαι.
ἄλλ' μὲν δὲ οἱ πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δέ,
μαστίζοντες. οἱ δ' ἐχειέσθ' οἱ, καὶ σιλήρῳ τὰς
ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύνοντες. ἡ γὰρ ἔξ ἡ
ναὶ πολλὸν πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ σπέρμα
ἄλλ' ὅτ' ἀπαθὲς κατασκηναίῃ, ὅτ' τὸν ἀεισ-
ταυδύεν ἀνθρώπους προαισούμενον, ἄλλ' μὲν,
ψυχῆς, ἄλλ' ὅτ' σώματος, ἄλλ' ὅτ' ἡλικίας τε ὅτ'
τ' πρότερον ἀρετῆς ἐστοχάζετο, ἵνα μὴ τὰ πρὸς
διώκῃ ἐπιτάτῃ ἐλέγχῃται, πολλοὺς γὰρ
καὶ τελευτᾶν ἐφασκεν οὐτως ἀλόγως ἐπιτα-
θέντας, ἵνα δὲ καὶ αὐτοὶ εἰδὼν, ὅς καὶ γυνομένη

νοσ τῶν

νοσ τ' πρὸς ἐκείνοις κακῶν, ἐπεὶ δ' ἡ τάχιστα λό-
γῳ ἀληθῶν ἐπὶ κούσιν, ἀμετασφ' ἡ φεύγειν,
ὡς αὐτὸν ἀφίκοιτο. καὶ δ' ἡλός δ' ἦν ἔξον διακείμε-
νος. ἡ δὲ δ' ἐτούτων ἀπ' ἑαυτοῦ, τῶν ἄλλων αὐτῶν
ἀνθρώπων ἐμμένοντε, ὅτ' τὰς ἐν τῇ πόλει παρα-
χὰς διεξήκει, καὶ ἐν ὁρισμὸν αὐτῶν, ὅτ' τὰ θεία
ἔρα, καὶ ἐν ἰσοδομομον, ὅτ' τὰς τῶν ἡνιόχων ἐ-
κόντας, καὶ τὰ τῶν ἰσοπῶν ὀνόματα, ὅτ' ἐν
ῥις σενωπῖς ποδὶ ῥύτων διαλόγους. πολλοὶ δ'
ὡς ἀληθῶς ἡ ἱπομανία. ὅτ' πολλῶν ἡ δὲ αὐτοῦ
δαίμων ἐν δακύντων ἐπὶ ληπῆας μετὰ ἡ ταῦ-
τα, ἐτέρου θράμαρος ἡ πῆξο τ' ἀμφὶ τὴν νεκρῶ-
άντε ὅτ' διαθήκας καλινδομένον, προσθεῖς
ὅτ' μίαν φωνὴν οἱ ρωμαίων παῖδες ἀληθῶς
πρὸς ὅλον ἐν εἶον προίενται, τὴν ἐν ταῖς διαθή-
καις λέγειν, ἵνα μὴ ἀπ' ἀλάστοσι δισφρετέρας
ἀληθείας. ἀλλ' καὶ μετὰ λέγειν αὐτοὺς γε-
λᾶν προίχθω, ὅτ' καὶ συγκαταρῶ τὴν ἐαυτοῦ
ἀνξιοῦσι τὰς ἀμαθίας, ὅτ' τὴν ἀναλγησίαν ἐγ-
γραφοῖ ὁμολογῶσιν. οἱ μὲν, ἐδὴ τὰς ἐαυτοῦ
κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι τῶν πρὸς ἐν
βίον τιμίων. οἱ δὲ, καὶ πρὸς ἀμερῆν πῖνός οἰκέ-
τας ῥις τὰ φοῖς. ἐνιοὶ δ' ἡ σέφειν τὰς σήλας
ἀνθεσιν, δὴ ἡθεῖς ἐπὶ καὶ πρὸς τὴν τελευτὴν δια-
μερόντες. εἰκάριον δ' ἡξίου τὴν πρὸς πρακταὶ

ρις πῆλ' ὅν' εἶον, εἰριαῦτα ποδὶ τῶν μετὰ ὅν'
 βίον ἐπισκήπῃων, ρύρως ᾗ εἶν' ὅς τὸ πολυ
 τελεός ὄφον ἀνσμένεος, ὅ' ὅν' οἶνον ἐν ρίσι συμ
 ποσίοις μετὰ κρότων τε ὅ' ἀρωμάτων ἐκχέον
 τας. ρις μέσου χειμῶνος ἐμπλαμένους ῥό
 δων. ὅ' ὅ' πάνιον αὐτῶν καὶ πῆλ' ἀκαίρον ἀγαπῶν
 τας. ὅ' δὲ ἐν καιρῷ, καὶ κατὰ φύσιν, ὥς ὅτε
 λείψ' ὡρῆφ' ἀνῶντας. τούρως εἶν' ὅς καὶ τὰ
 μύρα πίνοντας. ὅ' ὅ' μάλιστ' ἀέσυνεν αὐτῶν,
 ὅτι μὴ δὲ χεῖρ' αἰσῆσι τᾶς ἐπιθυμίας. ἀλ
 λά καὶ ταύταις πῆλ' ἀνομοῖσι, ὅ' ὅ' ὅρως συγ
 χροῖ, πάνθ' ἐν τῇ ψυφῇ πῆλ' ἀνῶντας αὐτῶν
 ψυχὰς πατεῖν. ὅ' ὅ' δὲ ἐν τᾶς φραγδαί
 ας τε καὶ κωμωδίας λεγόμενον, ἡ δὲ καὶ πῆλ'
 θύραν εἰσελθόντες, σολοικισμὸν ἐν ἐκάλῃ ὅ'
 τοιοῦτο τῶν ἡδονῶν. ἀπὸ δὲ ἐλ' αὐτῶν γνῶμης καὶ
 κῆνα ἐλεγειν, ἀτεχνῶς ὅ' μῶμου ὅν' λόγον μι
 κροσάμενος. ὥς ᾗ ἐκῆνος ἐμέμφθη ὅ' τανύρως
 ὅν' ἀμειβρῶν θεῶν, ὅν' προσέντα ὅ' ὀφθαλμῶν
 τὰ κέρατα, ὅν' τῶν δὲ καὶ αὐτῶν ἡ πᾶρ τῶν σφα
 νομένων, ὅτι μὴ ἵσταται σφάνος τὸν τόπον.
 εἰ γὰρ ρι' ἐφ' ἡ πνοῇ τῶν ἰών τε καὶ ῥόδων χέ
 ρουσιν, ὡς τῇ ρι' ἡ μάλιστ' ἐχέειν αὐτοὺς σέφε
 θαι, πῆλ' αὐτὴν ὥς οἶόντ' τὴν ἀναπνοὴν, ἡ ὥς
 πλεῖστον ἀνέσων ἐλ' ἡδονῆς. ὅ' μὴν καὶ κείνου

ἀεγέλας

ἀεγέλας, ὅς θαυμάσιον τινὰ τῶν ποσὶ ἡν ποδὶ
 τὰ δειπνα ποιούμενος, χυμῶν τε ποικιλίας
 καὶ πεμμάτων ποδὶ ὀργίαις. ὅ' ᾗ αὐτῶν ρύρως
 ἐφασκεν ὀλιγοχρονίου τε καὶ βραχείας ἡδονῆς
 ἔρωπι, πολλὰς πραγματείας ὑπομένειν. ὡς
 φαινε ῥῶν τεσσάρων σακτύλων αὐτῶν εἶνεκα
 πάντα παρῆσθαι τὸν πόνον, ἐφ' ὅσοις ὁ μήκ
 στος ἀνθρώπου λαμῶς ὅσιν. ὅν' τε ῥ' πρὶν ἐμφα
 γῆν ἀπολαύειν τι ἴτερον ὡνημένων, οὐτε βρωθέν
 των, ἡ δὲ γινέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πρυτελεσέ
 ρων πληρομένην. λοιπὸν οὖν εἶν' τὴν ἐν τῇ πῆλ'
 δὲ γιγνομένην ἡδονὴν τοσούτων ὡνέσθαι χε
 μάτων. εἰκότα ὅ' πᾶσιν ἐλεγειν αὐτοῖς, ὡς
 ἀπαυδυσίας τὰς ἀληθεύερας ἡδονὰς ἀγνοοῦν
 τας. ὡν ἀπασδων, φιλοσοφία χρονηγός ὅσιν ρίσι
 πονεῖν προαυραμένοις. ποδὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βα
 λανείοις βρωμένων, πολλὰ μὲν ἀεγέλει. τὸ
 πλεῖστον τῶν ἐπ' ἡμῶν. τὰς ὕβρεις. ὅς ἐπικει
 μένους ρίσι οἰκέταις, ὅ' μικροῦ δεῖν ἐκφορμέ
 νος. ἐν δὲ τι καὶ μάλιστ' αἰσῆσι ἐκείνῃ, πολὺ δ'
 ἐν τῇ πόλῃ ὅσιν, ὅ' ρίσι βαλανείοις ἐπιχωρι
 ζον. προτόντας γὰρ τινὰς τῶν οἰκῶν, δεῖ βο
 ᾶν, καὶ πῆλ' ἀνέχων προορᾶσθαι τὴν πρυδὴν, ἡν ὕψι
 λόν τι ἡ κοῖλον μέλλουσιν ὑποβαίνειν. ἡ ὕψι
 μνήσκων αὐτῶν ὅ' κακινότατον, ὅτι βαδίζουσι, δὲ

γόν' ὅν' ἐπιδείκτω, εἰ σόματαός μὲν ἀλλοφροῦ λει
πνούντων μὴ δέοντα, μὴ δ' ἐχειῶν, μὴ ὅ τῶν
ῶτων ἀκούοντες, ὁφθαλμῶν δὲ ὑγαίνοντων
ἀλλοτρίων δέονται προσφορμῶν, καὶ ἀνέχον
ται, φωνὰς ἀκούοντων δύστην ἀνθρώπων
πρεπούς, ὅ πεπρωμένους. ταῦτα γὰρ αὐ
τὰ πάχουον ἐν ταῖς ἀγῶνις ἡμέρας μέσης, καὶ
οἱ τὰς πόλεις ἐπιτετραμμένοι. ταῦτα τε ὅ
πολλὰ ἄτερα ραῦτα διελθὼν, κατέπαυε ἐν
λόγῳ. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἡκσον αὐτὸ τεθῆναι
μὴ σιωπῆς πεφοβημένος. ἐπειδὴ ὅ ἐπαύσατο
ἔστω δὲ τῶν φαιάκων πάθος ἐπεπόνθειν. πο
λὺν γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπεν κεκλι
μένος. εἴτα πολλὰ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κα
τελημένος, ἔστω μὲν, ἰδρῶτι κατερρέομαι.
ἔστω δὲ, φθέγγασθαι βουλόμην, ὅ ἐπεπῆον
τε καὶ ἀνεκοπτόμην. ὅ ἦτε φωνὴν ὀξέλιπε, ὅ
ἡ γλῶττις διημάρτανε. ὅ τέλος, ἐσάκρυν ἀπο
ρούμενος, οὐ γὰρ ὅ ἐπεπῆον, οὐδ' ὡς ἐτύχε
ἡμῶν ὁ λόγος καθίστατο βαθεῖα δὲ ὅ καίερος ἡ
πληγὴ ἐγένετο. καὶ μάλα ἐν σόχῳ ἐνεχθεὶς ὁ
λόγος, αὐτὴν ἐιδὼν τεύπειν, ἀνέκοψε τὴν ψυ
χὴν. εἰ γὰρ περὶ κάμε ἡδὴ φιλοσόφων προσά
ψασθαι λόγον. ὥς ποῦ τούτων ἔπειτα λα
δοκῇ μοι αὐτὸς ἐνφυοῦς ψυχῇ, μάλα σκο
πῶ

πῶ τινι ἀπέλω προσοικέναι. ρεῖο τῇ, ἡ ἡχοί
μὲν αὐτὸ ἐν βίον, ὅ μεσοὶ τὰς φανέρας ποικί
λων τε ὅ πανρῶτων λόγον, οὐ μὲν πάντες
ἐνδοχα ρεῖοῦσιν. ἀλλ' οἱ μὲν, αὐτῶν σφόδρα
τὰς νύκτας ἐπιτείναντες, ὑπνώτες, ὅ δ' ἐόντες
ἀπαισι, καὶ ἄπῳ τῷ μὲν καὶ ὄντι τῷ ὄντι, τὰ ὅ βέλῃ
αὐτῶν οὐ μέν ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ' ἔπειτα τῷ σφο
δρότηρος διελθόντα, καὶ πρὸς αὐτὰ κεκλι
αὐ μόνον τῷ φάσματι τὴν ψυχὴν ἀπέλιπε.
ἀλλοι δ', πάλιν ὑπὸ ἀπεναντίας. ἔπειτα δ' ὅ
συνείας τε ὅ ἀρνείας, οὐδ' ὅ ἀμικνῆται τὰ βέλ
λην αὐτοῖς ἀχρὶ πρὸς ἐν σκοπόν. ἀλλ' ἐκλυθεῖ
τα, καταπίπτει πολλὰ ἐκ μέσης τῷ ὄντι. ἡν
δὲ ποτε καὶ ἀφίκεται, ἄκρον μὲν ἐπὶ λίγδην ὅ
πῆται. βαθεῖαν δ' οὐκ ἐργάζεται πληγὴν. οὐ γὰρ
ἐπ' ἰχθυόσιν ἐμβολῆς ἀπεσέχαστο. ὅσπερ δ' ἀγὰ
θὸς τεξότης, καὶ ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ, πρῶτον μὲν ἀκε
εῖως ὅ φηται ἐν σκοπῷ, ἐν μὴ σφόδρα μαλακός
εἰ μὴ σπέρροτος τοῦ βέλους. γίγνεται γὰρ δὴ
καὶ ἄφωτοι σκοπῷ. ἐπειδὴ ἂν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τῇ
ρικαῦτα χεῖρας ἐβέλους, οὐτε ἰὼ καθάπερ τὰ
σκυθῶν χεῖται, οὐτε ὁπῶ καθάπερ τὰ Κουρῶ
των, ἀλλ' ἡρέμα δακτικῶ τε καὶ πλοκῇ φρῆμα
καὶ ἔστω χεῖρας, ἀτεχνῶς ἐτόξευσε. τὸ δὲ, ἐνέ
χθον ἐν μάλα ἐντόνως, καὶ διακόφεται ἀχρὶ τῷ

πειθεῖν, μένει τε, καὶ πολὺ τῷ φαρμάκῳ ἀ-
 φήσιν. ὁ δ' ἡ σκιδνάμενον, ὅλυν ἐν κύκλῳ τὴν
 ψυχὴν πορίεσθαι. καὶ τὸ ῥιζὸν ἡδονταί, καὶ
 ἀκρύου μετὰ ξὺν ἀκούοντες, ὁ πρὸς ἡ' αὐτὸς ἐπα-
 ρχον, ἡ σὺν ἡ' αὐτῷ φαρμάκῳ τὴν ψυχὴν περὶ
 θεοῦ. ἐπὶ δ' οὐνοιοι πρὸς αὐτὸν δ' ἐπὶ ἐκεί-
 νῳ λέγειν, Βάλλ' οὕτως, αἰ κέν τι φόως ἀνδρῶν
 σιγῆναι. ὥς πρὸς οἱ τῷ φεγγαῖον αὐλοῦ ἀκούον
 τῶν, οὐ πάντες μάνονται, ἀλλ' ὁ πόσοι αὐτῷ
 τῇ βέλα λαμβάνονται, οὐτοί δ' ἐπὶ πρὸς δ' μέλος
 ὑπομιμνήσκονται τῷ πάθῳ, οὕτω δ' ἡ φιλο-
 σόφων ἀκούοντες, οὐ πάντες ἐνδοιοι καὶ φαντα-
 σίαι ἀπείσιν, ἀλλ' οἷς ὑπὸν τι ἐν τῇ φύσει φι-
 λοσοφίας συγγενές. ὥς σιμνά, καὶ θαυμάσια,
 καὶ θεῖα περὶ τῶν δειλῶν λυθασ. ἐλελήθης ἰεμέ-
 πολλῶν ὥς ἀλκῶν τ' ἀμβροσίαν, καὶ τ' ἡ λωρὺ
 κεκορεσμένος. ὥς τε καὶ μετὰ ξὺν σου λέγειν, ἡ
 ἐπαρχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ. ὁ πασσαμένου, ἀχθο-
 μαι, καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σέ' εἶπω, τέφρωμαι.
 καὶ μὴ θαυμάσιος, οἷσα γὰρ ὅτι ὁ οἱ πρὸς τῶν
 κινῶν τῶν λυσάωντων διαχθέντων, οὐκ αὐτοῖς
 μόνοι λυσάων, ἀλλὰ καὶ τινὰς ἐτέρας ὁ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ μαρτίᾳ δ' αὐτὸ ὅτι διαθῶσι, ὁ αὐτοῖς
 ἐκφρονδὺ γίνονται. συμμεταβαίνῃ γὰρ πρὸς
 πάθος ἅμα ὅτι δὴ γίγνεται, ὁ πολυγῶν ἡ νό-
 σος, ὁ

σος, καὶ ἡ ἡ γίγνεται τ' μαρτίας διαδοχῇ οὐκ οὐν
 καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐρᾶν ὁμολογεῖς, ὅτι οὐ μὴν ἡ, καὶ προ-
 σέπιδεομαι γέ σ' κοινὴν τινα τὴν θεραπείαν
 ἐπινοῶν. δ' ἡ ἀρα τῇ λέφῳ ἀνάγκη πρὶν. πρὶν αὐ-
 λέγῃς, ὡς δ' ἐν τῷ ὄντα ἐλθόντας, ἰαδὸς πρὸς κα-

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ. (λεῖν.)

Ἐπὶ ἀρχοντος ἀεισάρχῃ Φαληρεῶς, Πυανῶ
 ἰδωνος ἐβδόμη ἰσαμένῳ. γραφὴν ἐθετο δ' σίγ-
 μα πρὸς δ' ταῦ. ὡς τ' ἐπὶ φωνῆν, βίας ὑπὸ
 χόντ' καὶ ἀρπαγῆς, ἀφ' ἡρῶν λέγειν πάντων τ'
 ἐν δὴ τῷ. ταῦ. ἐκ φθορῶν.

Ἐχει μὴν ὁ φωνῆντα δικασαί, ὀλίγα ἡ
 μ' δικούμην ὑπὸ τούτῳ. ταῦ. κατὰ
 χρωμένου τοῖς ἐμοῖς, ὁ κατὰ ὄντ'
 ἐνθα μὴ δέ, οὐ βαρέως ἐφ' ἑρῶν τὴν βλάβην. ὁ
 πρὸς κόν' ἐν τῷ τῶν λεγμένων ὑπὸ φη μετελ-
 τητ', ἡν' ἵσε με φυλάσσοντα πρὸς τε ὑμᾶς,
 ὁ τὰς ἀλλὰς συλλαβάς. ἐπεὶ δ' ἐς τοσού-
 τον ἡ καὶ πλεονεξίας, καὶ ἀνοίας, ὥς τε ἐφ' οἷς ἡ
 σὺν καὶ πολλὰς, οὐκ ἀγαθῶν, ἡ δὴ ὁ πλείω
 προσβιάζεται, ἀναγκάως αὐτὸς οὐθύνω νῦν πε-
 ρὰ τοῖς ἀμφοτέροις ἐιδόσι μῆν. δέος δ' ἐοῦμι
 κρόν με ὑπὸ φη ἀποθλίψεως ἐπ' ἔρχεται φη
 ἐμαυτοῖ. τοῖς γὰρ προπεπραγμένοις αἰετι μετ'
 ῖον προστιθεῖν, ἀρδῶν με φη οἰκείας ἀποθλίψ-

χώρας, ὥς ὀλίγου δεῖν ἰσχυρίαν ἀπεγόντα, μὴ
λέγειν γράμμασιν ἀειθμεῖσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κῆρυξ
τῷ φόβου. Δίκαιον δὲ οὐχ ὑμᾶς, οἱ δικάζετε νῦν
ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῷ πείρασ' ἔχον
πινάφω λακύν. εἰ γὰρ ὄξεις τοῖς βουλομένοις
ἀπὸ τῆς καθ' αὐτὰ τάξεως εἰς ἀλλοτρίαν ἐλάττω
δα, ὅτι πρὸς ἐπὶ τὴν ὑμῶν, ὡν χωρὶς οὐδ' οὐ
καθόλου τι γράφεται, οὐχ ὁρῶ τίνα σφύρον
σὺν τάξεσι τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη τὰ κατ'
ἀρχὰς ἔξουσιν. ἀλλ' οὐτε ὑμᾶς οἶμαι ποτὲ εἰς
ρσοῦτον ἀμελείας τε καὶ προάσεως ἦξιν, ὥς
τε ἐπὶ τὴν τινὰ μὴ δίκαια. οὐτε εἰ καθυφῆσε
τε δὲν ἀγῶνα ὑμῶν, ἐμοὶ πᾶσι πᾶσι δὲ ἴσιν ἀν
κουμένῳ. ὥς εἶπε καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπην
τότε αὐτόλμα. διὸ δὲ ἀρξάμενων προνομήν
καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει μέγιστον νῦν δ'. λάμβοδα. ὅτι
ῥῶ, διαμφορῶν τοῦν πᾶσι κιασφρέως, καὶ κε
Φαλαγγίας. οὐτε δ'. γάμμα. ὅτι κάτω α.
σημειώσῃ, ὅτι ἐς χεῖρας μικρὸν δεῖν ἡρχῶ
πᾶσι κιασφρέως ἐπὶ κναφείῳ ὑπὲρ γναφάλων, ἐ
πέπαιτο δὲ ἂν καὶ πρὸς δ'. λάμβοδα. μαχόμε
νόν δ', μόπος ἀφαιρούμενον αὐτῷ, καὶ μάλιστα πᾶσι
κλέπτον, καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἡρέμει συγχύσει
ὥς ἀρχεῖσθαι προνόμου. καλὸν γὰρ ἔκαστον μέ
νῃν ἐφ' ἧς τετύχηκε γάξεως. δ' δὲ ὑπερβαίνῃν
ἐς α'

ἐς α' μὴ χεῖρ, λύνοντός ἐστι δ' δίκαιον. καὶ ὅτι πρῶ
τος ἡμῖν τοῦ νόμου τούτους διατυπώσας, εἴτε
κάλλμθ' ὀνησιώτης, εἴτε Παλαμήδης ὁ Ναυ
πλίου, ἢ Σιμωνίδης δὲ ἐνιοὶ προσάπλοισι τὴν
προμήθειαν ταύτην, οὐτὴ τὰ ξει μόνον, καθ' ἣν
αὐτοὶ προεφεία βεβαιοῦνται διώκον, τί προδρῶν
ἔσαι, ἢ δὲν τέρον, ἀλλὰ καὶ ποιότητας, ἃς ἔκα
σαν ἡμῶν ἔχει, ὅτι διώκεις βυθῶν. καὶ ὑμῖν
μὴ δὲ δικάσαι, τὴν μείζω δὲ δώκασι τιμῇ, ὅτι
καθ' αὐτὰ διώκατε φθιγγεῖσθαι. ἡμιφώνους δὲ,
τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προδίκησ' εἰς δ' ἀκροῦσθαι δὲ
ται. πασῶν δὲ ἐχάτην ἐνόμισεν ἔχει μοῖραν
ἐνία τῶν πάντων, οἷς οὐδ' ἐφωνή πρόσεσι. καθ'
αὐτὰ μὴ δὲ τὰ φωνήεντα φυλάσσειν οἶκε ὅς
νόμους ῥύρις. δ' γ. τ. ὅτι, οὐδ' ἔχω αὐτῷ χεῖρον
ονομάσαι ῥήματι, ἢ ὅτι καλεῖται, ὁ μὲν δὲ
οἷς, εἰ μὴ δὲ ὑμῶν δύο βυθῶν ἀγαθοί, ὅτι κα
θήκοντες ὁραθῆναι, τό, τε ἀλφα, ὅτι δ. υ, οὐκ
ἂν ἡκούσθαι μόνον, ὅτι γ' ἐτόλμησεν ἀδικεῖν
μέγιστον τῶν πάντων, ὅτι ἡσάμηνον ὀνομάτων
με, ὅτι ῥημάτων ἀπελάσαι παρῶν, ἐκδιώξαι
δὲ ὁμοῦ σωφρέσμων ἅμα καὶ προδίστων, ὥς μὴ
κέτι φέρειν τὴν ἐκτασθὸν πλεονεξίαν. ὅθεν γ' καὶ
ἀπὸ τινων ἀρξάμενον, ὥρα λέγειν. Ἐπεδήμουν
ποτὲ Κυβέλω. τό δὲ ὅτι πολίχνην οὐκ ἀνδρῶν

ἀποικον ὡς ἐπέχει λόγῳ, Ἀθλιωαίων, ἐπὶ γό-
μῳ δὲ καὶ κράτιστον, ῥῶ, γὰρ τόνων δὲ θέλτι-
στον. κατὰ γόμῳ δὲ πρὸς Ἀθλιωαίων τινι ποικι-
λῇ, Λυσίμαχος ἐκαλέσθη, βοιώτῳ μὲν ὡς ἐ-
φάνησθαι γένεσθαι ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξί-
οῦν ἐλέγεσθαι ἑ Αττικῆς. πρὸς τούτῳ δὲ ἔ-
ξιν ἡ τῆς ταῦ. τούτου πολέοντες ἵαν ἐφώρασα.
μέγιστον γὰρ ὁλίγησι πεχεῖται τεττάρωντα
λέγειν ἀπὸ δρόμου μετὰ τὴν συγγενήτων μου,
ἀνέκαθεν ὡς σωτηραμένων γυμνασ-
τῶν τῆς δρόμου ὅμοια ἐπισώμων, ἵστα-
ται τὴν λέγειν, ὅτι δὲ ἡν μοι δὲ ἀκουσμα, καὶ
δὲ πάντι ἐπὶ ἀκρόμῳ ἐπὶ αὐτοῖς. ὅπως δὲ καὶ
ἐκ τούτων ἀρετῶν ἐτόλμησε κατὰ ἴτερον
εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὴν καὶ πῶς τῶν, εἴτα ἀπὸ
θριάμβου καὶ βασίλειαν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως
ἡδὲ τῶν τοῖς ἀγανακτῶ. ὅτι πῶς πρᾶμα, δεδιδό-
μεν ἡδὲ χροῖον καὶ τὰ σὺν κατὰ τὴν ὀνομάσει-
καὶ μοι πρὸς Διὸς ἀθυμοῦντι, καὶ μεμονωμένῳ
τῶν βοηθησόντων, σύγγνωτε ἑ δικαίως ὀργῆς.
οὐ γὰρ πᾶσι τὰ μικρὰ ὅτι τὰ τυχόντα ὅτι δὲ
δωσας, ἀφαιρημένων τῶν σωτήρων καὶ σωεχο-
λακότων μοι γυμνασίων, κίεσάν μου λάλον
ὄργον, ἐκ μέσων ὡς ἐπὶ εἰπεῖν τῶν κόλπων
ἐρπάζων, κίεσάν ὡνόμασιν. ἀφείλξω δὲ μου
φάσαν

φάσαν ἅμα νήσας τε, ὅτι κοσμοφῶς, ἀπαρ-
ρεῦντος ἀεισάρχου. πρὸς ἡσασε δὲ ὅτι μελισ-
σῶν οὐκ ὀλίγος. ἐπὶ Αττικῆν δὲ ἡλθε, ὅτι ἐκ
μέσης αὐτῆς ἀνὴρ παρὲν ἀνόμως Τμητῶν, ὁρῶν
τῶν ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν. ἀλλὰ τί
λέγῃ ταῦτα; Θεσσαλίας μετὰ ἐξέβαλεν ὅλην
Θεττῆλιαν ἀξιούρην λέγειν, καὶ πᾶσι ἀποκεκλῆ-
σμένον τὴν θάλασσαν, οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φει-
σάμενον σεύτλων. ὡς δὲ καὶ λεγόμενον, μὴ δὲ
πασαλόν μοι καταλιπεῖν. ὅτι ἡ ἀνέξικα κόρ-
ημι γυμνασίου, μαρτυρεῖ τέ μοι καὶ αὐτοὶ μὴ δὲ
ποτε ἐγκαλέσθαι τῶν. ἡντα, σμάρρα δὲ ὅτι ἀπὸ
πᾶσαν, καὶ πᾶσι ἀφελόμενῳ τὴν σμύρναν.
μήτε τῶν. ἔν, πᾶσι πρὸς ἀντι σωθήκην, καὶ
δὲ συγγραφῆς τῶν ριούτων ἔχοντι Θεοκρίτου
σύμμαχον. τῶν μὲν γὰρ γένεσι μου ῥῶ νοσήσιν, πᾶ-
σιν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτῶν φυτεύσιν μου τὰς
μυρρίνας, ὅτι πᾶσι τὴν μετὰ τὴν μετὰ
χολίας ἡδὲ κόρησιν. καὶ γὰρ μὲν τοῖς. δὲ δὲ
ταῦ. ὅτι, σκοπῶμεν ὡς φύσει βίαιον ὅτι πρὸς
τὰ λοιπὰ. ὅτι ὅτι ὅτι ἄλλων ἀπέχθω γυμ-
μάτων, ἀλλὰ καὶ δὲ. δέλετα, ὅτι δὲ. θῆτα, καὶ δὲ
ἡντα, μικροῦ δὲ τῶν πάντα ἡδὲ δικασεῖ τὰ σοιχεῖα
αὐτῶν μοι καλεῖται ἀδικηθέντα γυμνασίου.
ἀκούετε φωνήεντα δικασαῖ, καὶ μὲν. δ. λέγοντες.

ἀφ' ἡλίου τόμος τὴν ἐνδολέχθαι, ἐντελέχθαι ἀξί-
ουν λέπει, πᾶς πάντας τοῦ νόμου; ἢ ὅτι α. κρο-
ονρος, ἢ ἡ κεφαλὴς τὰς τριχας τίχονρος ἢ
τοῦ ἡκολοκύνθησ' ἐς ὁρῶς; ἢ ἕητα. ὁ σὺν
ζειν, καὶ ὅτι λῆζην, ὡς μὲν ἐξ αὐτῶν ὅτι ἐξ
δὲ γρῦσειν; τίς ἂν τούτων ἀνάχοιτο; ἢ τίς ἂν
ἴκσειε δίκη πρὸς ὁ πονηρότατον τουτὶ ταῦ;
ὁ δὲ, ἄρα οὐ ὁ ὁμοφυλορ τῶν σοιχείων μόνον
ἀδικεῖ γένε, ἀλλ' ἡ δὲ πρὸς ὁ ἀνθρώπων
μεταβέβηκε, τυτονὶ ἐν ὅσων. οὐδ' ἐπὶ
ἐξ αὐτοῖς κατ' ἐνθὺ φέρεσθαι τῶς γλώσσας,
μᾶλλον δὲ ὁ δίκας αἰ, μεταξὺ γάρ με πάλιν
τὰ τοῦ ἀνθρώπων πράγματα αἰνέμνησε ποδὶ ἡ
γλώσσης, ὅτι ἡ ταύτης με ὁ μέρος ἀπὸ ἡλασε,
ὁ γλῶτταν ποιεῖ τὴν γλῶσσαν. ὁ γλῶσσης ἀ-
ληθῶς νόσημα. ταῦ. ἀλλὰ μετὰ βήσομαι πάλιν
ἐπὶ ἐκεῖνο, ὁ τοῖς ἀνθρώποις σωμαρρεῦσθαι
ὡς ὅτι ἐν αὐτοῖς πλῆμμελεῖ. δεσμοῖς γάρ
τις σρεβλοῦν ὁ παράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν
ἐπὶ χειρῶν, καὶ ὁ μὲν τι καλὸν ἰδὼν, καλὸν ἐ-
πὶν εὐολεται. τὸ δὲ, πᾶς πρὸς ὁ, καλὸν ἐ-
πὶν αὐτοῖς ἀναγκάζει, ἐν ἅπασι προεδρίαν
εἶναι ἀξίον. πάλιν ἕτερος ποδὶ κλήματος δὲ
λέχεται. ὁ δὲ, πλῆμον γάρ ὅτι ἀληθῶς, πλῆ-
μα περὶ ἡκε ὁ κλήμα, καὶ ὁ μόνον γὰρ τοῦ τυχόν

ταβ

πᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἡδὴ καὶ ἔρ' ἐμὴν ἐλάλῃ ἀσπλῆϊς
 ὧς γὰρ ὁ θάλασσαν ἐξαιφασί, ὁ τ' αὐτῶν
 φύσεως ἐκστῆναι, ὅ δέ. ὁ ρύτῳ ἐπιβουλεύει,
 καὶ κύρον αὐτὸν ὄντα, τυρόν τινα ἀπέφηνεν. οὐ
 τῷ μὲν οὐδ' ὅσον ἐς φωνὴν ἀνθρώπουσ' ἀδικεῖ, ἐρ
 γῷ δέ πῶς; κλάσειν ἄνθρωποι, ὁ τὴν αὐτὴν
 τύχῃ οὐδ' ὄρονται, καὶ κάδ' ὠκαταρῶν τ' πολ
 λακίς, οὐδ' αὖ. ταῦ. ἐς δ' τῶν στοιχείων γένε
 σις ἦκε. ἔρ' ὁ ρύτου σώματι φασὶ ὅς τευράν
 νος ἀκολουθεῖσαντας, ὁ μιμηθεμένους ἀπο
 τ' πλάσμα, ἐπεὶ αὖ χάματα ριού τ' ὠξὺ λα τεκ
 τήναντας, ἀνθρώπους ἀνασκοιοί ζειν ἐπ' αὐ
 τά. ἀπὸ δ' ἡ τούτῳ, ὁ ἔρ' τεχνήματι τῷ πο
 νηρῷ τὴν πονηρὰν ἐκωνυμίαν σφωλεθῆν. τοῦ
 των οὐκ ἀπάντων ἕνεκα, πόσων θανάτων αὐτῶν.
 ἄξιον εἶν νομίζετε; ἐγὼ μὲν οὐδ' οἶμαι δικαίως
 οὐ μόνον ἐς τὴν τ'. ταῦ. ὑμῶν εἰς πολίπε
 θαι, αὖ ἔρ' χάματα ἔρ' αὐτ' τὴν δίκην ἔσο
 χεῖν. ὁ δὲ σαυροσ εἶν, ἔσθ' οὐ τοῦ τοῦ μὲν ἐδημι
 οργήθη, ἔσθ' οὐδ' ἀνθρώπων ὀνομάζεται.

ΤΙΜΩΝ, Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ.

^ω ΖΕΥ Φίλιε, ὁ ἐξήνιε, ὁ ἑταίρειε, καὶ ἐ-
φέςιε, ὁ ἀστροπῆτά, καὶ ὄρκειε, ὁ
^{αλλο} νεφεληγερέτα, ὁ εἰργδουπε, ὁ εἰ τι
οἱ ἐμβρόντητοι ποιητὰ καλοῦσι,

καὶ μάλις δταν ἀπερῶσι πρὸς τὰ μέτρα, τόπ
 ἔσονται πολύνυμος γινόμενος, ἡ δὲ βροχίαι
 ἐπὶ πῶν τοι μέτρων, ἡ ἀναπληροῖς ἐκεχλωδ
 ἡ γυμνοῦ, πῶν σοι νῦν ἡ εἰσμάρατος ἀσφαπῆ, ἡ
 ἡ βαρύνερος ἐροντῆ, ἡ ὁ αἰθαλόεις, ἡ ἀργήης,
 καὶ σμυδαλέος κδραυνός; ἀπαντα ἔταυτα
 λῆρος ἡδὴ ἀναπέφηνε, ἡ καπνός ποιητικὸς ἡ
 τεχνῶς, ἔξω τοι πατάρου τῶν ὀνομάτων. ἐδὲ
 αἰσθμόν σου, ἡ ἐκηβόλον ὄπλον, καὶ προχέρον
 οὐκ οἶδ' ὅπως τε λένωσ' ἀπέσβη, ἡ φυχρόν ὄπ
 μὴ ὁ λίζην πωινθῆρα ὀργῆς κατὰ τὴν ἀδικούντ
 διαφυλάτῃν. θάτῃν γρὺν τῶν ἐπορκεῖν πρὸ
 πηχερύντων ἔωλον θρυαχίδια φοβηθεῖν ἂν, ἡ
 τὴν τὴν πανδαμάτορος κδραυνοῦ φλόγα. οὕτω δα
 λόν τινα ἐπανατεῖναδι δικῆς αὐτοῖς, ὥς πῶν
 μὴ ἡ καπνὸν ἀπ' αὐτοῦ μὴ δεδέναι. μόνον δὲ
 αὐτ' οἶεσθαι ἀπολαύειν τὴν φάσματ' ὅτι αὐτὰ
 πλησθῆσεν τὴν ἀσβόλου. ὥστε ἡδὴ ὅλα ταῦτα
 σοι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντῶν ἐτόλμα, οὐ
 πάνυ τοι ἀπίθανον ὦν πρὸς οὕτω φυχρόν τὴν
 ὀργὴν δία, θορμουργὸς αὐτῆς, ἡ μεγαλαυχού
 μενος. πῶς ἔστι, ὅπουτε καθάπερ ἡ δὲ μάνθρα
 γόρφα καθεύδεις; ὅς οὐτε τὴν ἐπορκούντων ἀκού
 εις, οὐτε δὲ ἀδικούντας ἐπισκοπεῖς. λημέσ
 δὲ, ἡ ἀμβλυώτεις πρὸς τὰ γιγνόμενα. καὶ
 τὰ

τὰ ὅλα ἐκκεκώφωσαι, καθάπερ οἱ πηχῆ
 κόττω. ἐπὶ νέος γε ἔτι, ἡ δὲ θυμὸς ὦν, καὶ ἀκ
 μαῖος τὴν ὀργὴν, πολλὰ κατὰ τῶν ἀδικῶν,
 ἡ βιαιῶν ἐπίεις, ἡ οὐδ' ἐποτε ἡγες τότε πρὸς
 αὐτοῖς ἐκεχειρίαν, ἀλλ' αἰ ἐν ὀργῇ πάντως ὁ
 κδραυνός ἦν, ἡ αἰγίς ἐπεστίξο. ἡ βροντῆ
 ἐπαταπῆρ, ἡ ἡ ἀσφαπῆ συνεχὲς ὥς πῶν εἰς
 ἀκροβολισμόν, προσκοντίξο. οἱ σεισμοὶ δὲ,
 κοσκινῶν. ἡ χιών, σπορῶν, ἡ ἡ χάλια,
 περὶ δὲ. ἡ ἡ νασοι φορτικῶς διαλέξμαι, ἡ
 τοι τετραγδαῖοι, ἡ βίαιοι. πωταμός ἐκάσκη
 γῶν. ὥστε τὴν λικαύτῃ ἐν ἀκαρῆ χρονον ναυα
 γία ἡδὴ τὴν δολικαίωνος ἐγένετο, ὥς πῶν
 χίων ἀπάντων κατὰ δεικνόντων, μόγις ἐν ἡ κε
 βώτῃ) πωτισθῆναι προσκῆλαν τῶν λυκαρῆ,
 ζώπυρόν τι τὴν ἀνθρωπίνην ἀσέμαρς διαφυλάτ
 τον εἰς ἐπιπὸν κακίας μείζονος. ριγῆρρὶ ἀκό
 λουθα τὴν φαντασίαν τὰ πῶν χερσὶ κομίζῃ πρὸς αὐ
 τῶν, οὐτε θυμὸς ἐστὶ σοι τινος, οὐτε σεφανοῦν
 τος, εἰ μή τις ἄρα πῶν ὀργῆς ὀλυμπίων. ἡ οὐ
 ρος, οὐ πῶν ἀναγκῶν πρὸν δεικνόντων, ἀλλ' εἰς
 ἔθος τι ἀρχεῖον συντελῶν. ἡ κατ' ὀλίγην κρό
 νον σε ὁ θεῶν γενναῖότατε, ἀποφάνοις, πρὸς
 σάμμοι τὴν τιμῆς. ἔω λέγειν ὁποσάκις ἡδὴ σου
 ἐννεῶν σπονδὴν λήκασιν. οἱ δὲ, ἡ αὐτῶ σοι τὰς

χεῖρας ὁλὺμπάσιν ἐπεβλήκασι. ἢ σὺ ὁ ὑψι-
βρέμετης ὠκνητος, ἢ ἀναστῆσαι τοὺς κύνας, ἢ
τοὺς γέρινους ἐπικαλέσθαι, ὥς βοοδρομήσαν-
τες, αὐτοὺς συλλάβοιεν, ἔτι συσκαλομένους
πρὸς τὴν φυγὴν. ἀλλ' ὁ γυναικίος, ἢ γιγαντολέ-
τωρ, ὁ τιτανοκράτωρ, ἐκάθητο, τοῦ παλοκα-
μυς παρχειρόμενος πρὸς αὐτῶν, δικάπην κε-
ραυνὸν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦτα τοίνυν ὧ θαυ-
μάσι, πνίκα παύσεται οὕτως ἀμελῶς πρὸ
ρώμῃ; ἢ πότε κολάσεις τὴν ροαύτην ἀδικί-
αν; πόσοι φαέθοντες, ἢ δολυκαλίωνες, ἱκα-
νοὶ πρὸς οὕτως ὑπεραπλονύβειν τῆ βίου; ἴνα
ᾧ τὰ κοινὰ ἔατος, τὰ μὰ ἔγωγε, τοσούτοις Ἀ-
θωαίων εἰς ὑψος ἄρας, ὁ παλοσίοις ἐκ πνευ-
σάτων ἀποφύνας, καὶ πασὶν δεομένοις ἐπι-
κρηίς, μᾶλλον δὲ ἀθρόον ἐς δύργεσιαν τῶν
φίλων ἐκχέας ἐν παλούτον, ἐπεὶ δὲ πένες δια-
ταῦτα ἐγενόμην, οὐκ ἔτι οὐδ' γνωρίζομαι πρὸς
αὐτῶν, οὔτε προσβλέπω, οἱ τέως ὑποπῆσ-
σαντες. καὶ προσκυνούντες, καὶ ποιέμενοι νεύ-
ματος ἀνηρημένοι. ἀλλ' ἦν που καὶ ἐδῶ βα-
δίτων ἐντύχοιμι τινὶ αὐτῶν, ὥς περ τινα σῆ-
λιω παλαίου νεκροῦ ὑπῆσαν, ὑπὸ τοῦ χρόνου
ἀναπετραμμένω περὶ χονίᾳ, μὴ δὲ ἀναγνόν-
τες, οἱ δὲ, καὶ πόρρωθεν ἰδόντες, ἐπέραν ἐκ τῆ

πονται 2

πονται, δύσαντητον, καὶ ἀποτρόμαον θεάμα-
τότεσσι ὑπολαμβάνοντες, ἐν οὐ πολλοῦ
σωτήρα, ὁ δὲ ὄργετην αὐτῶν γιγνόμενον, ὥς
τε ὑπὸ τῶν κακῶν ὑπὸ ταύτην γῆν ἔχατιαν
ἔπαρόμενος, ἐνατάρμενος διφθέραν, ἐργάζομαι
τὴν γῆν, ὑπομίθωσ ὁβολῶν τεσσάρων, τῇ ἐρη-
μῇ, ὁ τῇ δίκῃ καὶ προσφιλοσφῶν ἐνταῦθα.
τοῦτο γινώσκω μοι δοκῶ κερδαίνειν, μηκέτι ὁφείδω
πολλοὺς πρὸς τὴν ἀξίαν εὐπράττοντας. ἀνία-
ρότερον τούτῳ. ἢ δὲ καὶ πρὸς τὸν χρόνον, καὶ ῥέ-
ας ἡ, ἐν βαθύν τοῦτον ὑπὸν ἀποσεισάμενος, ἢ
νῆδον, ὑπερὶ ἐν ἐπιμενίδην ᾧ κεκοίμησμαι,
ἢ ἀναβρίθῃς ἐν κεραινόν, ἢ ἐκ τῆς οἴτης ἐν
αὐσάμενος, μεγάλω ποιήσας τὴν φλόγα, ἐπι-
δείξαι τινὰ χολὴν ἀνθρώπου, καὶ νεανικοῦ διός
εἰ μὴ ἀληθὴ ὅτι τὰ ὑπὸ Κρητῶν ποιεῖς, καὶ τῇ
σῆς ταφῆς μυθολογούμενα. Ζ. τίς οὗτος
ἔστιν ὁ Ερμῆς, ὁ κεκραγὼς ἐκ τῆς Ἀττικῆς πρὸς ἐν
ἡμῶν, ἐν τῇ ὑπορείᾳ; πναρὸς ὁλος, καὶ αὐ-
χμῶν, ὁ ὑπολίφθερος. σκάπτει δὲ ὁμοίαι ἐπι-
κεκυφώς. λάλος ἄνθρωπος, καὶ θρασύς. ἡ ποῦ
φιλόσοφος ἔστιν, οὐδ' ἂν οὕτως ἀσβεῖς τοῦ λό-
γου διεξήκει καὶ ἡμῶν. Ε. τί φῆς ὧ πά-
τῳ; ἀγνοεῖς τίμονα ἐν ἐχεκράτιδου, ἐν κα-
λυπείᾳ; οὗτος ἔστιν ὁ παλαιός ἡμῶν καὶ ἰε-

d 2

ρων τελείων ἐστίασας, ὁ νεόπλουτος, ὁ τὰς ὀ-
λας ἐκατόμβας. πρὶν ὧ λαμπρῶς εἰώθαμεν
ορτάζειν τὰ δάσια. Ζ. Φεῦ τῆς ἀλλαγῆς.
ὁ καλὸς ἐκείνος, ὁ πλούσιος, ποῦ ὄν οἱ τοσού-
τοι φίλοι; τί παθῶν ὅν τοιούτος ὄσιν; ἀνυμ-
νός, ἀθλιός, καὶ σκαπανεὺς, καὶ μιθωδός, ὡς
εἰκεν οὕτω ἐρεῖαν κατὰ φέρων τὴν δίκην ἔχων.

Ερ. οὕτωσί μιν εἰπεῖν, χρεώστης ἐπέρι-
ψεν αὐτὸν, καὶ βιολανθρωπία, ὅ περὶ τοῦ
ομνέως ἀπανταστικῶς. ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ,
ἀνοία, καὶ βλάβη, ὅ ἀκρίσια ποῦ τοῦ φίλου.
ὅς οὐ συνίει κόραξι, καὶ λυκοῖς χαρίζομεθα.
ἀλλ' ὡς οὐ γυῖν τοσούτων ὁ κακοδύμων κή-
ρόμενος ὅτι πρὶν, φίλοις εἴναι αὐτοῖς, ὅ ἐταίρος
ὡς ὡς οὐνοῖας τὸ πρὸς αὐτὸν, χάριοντας τῆ
βορᾶ. οἱ δὲ, τὰ ὅσα γυμνάσωντες ἀκριβῶς, ὅ
περὶ φανόντων, εἰ τις ἡ μυελὸς ἐνὶν, ἐκμυλῆ
φάντων καὶ οὕτω εὐ μάλα ἐπιμελῶς, ὡχοντο
αὐτὸν αὐτὸν, καὶ τὰς ῥίζας ὡς οὐ τετμημένον ἀπ-
λιπόντων, οὐδὲ γνωρίζοντες ἐτι, οὐδὲ προσ-
βλέποντες. πόθεν γὰρ ἡ ἐπικουροῦντων, ἡ ἐπι-
διδόντες ἐν τῷ μέρῳ; ταῦτα δὲ κακότητος,
καὶ διφθερίας ὡς ὁρᾶς, ἀπολιπὼν ὡς αἰχ-
νὴς ὅτι ἀστὴρ, μιθωδὸς γεωργεῖ, μελαγχολῶν ῥί-
κακοῖς. ὅτι οἱ πλεονεχόντων πρὶν αὐτοῖς, μάλα
ὡς ὁρᾶ

ὡς ὁρᾶ πῆκῶς πρὶν ἔρχονται, οὐδὲ τοῦ νομα εἶ-
τίμων καλοῖτο εἰδότης. Ζ. καὶ μὴν οὐ
πρὶν ἡ εὐδαιμονία, οὐδὲ ἀμελητέος, εἰκότα ἢ ἡ γα-
νάκτει θυσιῶν. ἐπεὶ ὅμοια ποιήσωμεν τοῖς
καταράρις κόλαξιν ἐκείνοις, ἐπιλελησμένους
ἀνδρῶς, τοῖς ταύρων τέ, καὶ αἰγῶν πρότα-
τα καὶ φάντος ἡμῖν ὡς τῶν βωμῶν. ἐτι γὰρ ἐν
ταῖς ῥίσι τὴν κνίσαν αὐτῶν ἔχω. πολλὴν ὡς ἂν
χολίαστέ, καὶ θορύβους πρὶν τῶν ἐπιπορούν-
των, καὶ βιαζομένων, καὶ ἀρπαζόντων, ἐτι ὅ
καὶ φόβος τῶν πρὶν τῶν ἰδρυσιν λούντων, πολλοὶ ὅ-
ντοι, ὅ δὲ φύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ὀλίγῳ
καταμῦσαι ἡμῖν ἐπιᾶσι, πολλὴν ἡδὲ χεῖρον οὐ-
δ' ἀπέβλεψεν εἰς τὴν Αττικὴν. καὶ μάλα
ὅτι οὐ φιλοσοφία, καὶ λόγῳ ἐνδεῶς ἐπεπόλα-
σαν αὐτοῖς. μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, καὶ
κεκραγόντων, οὐδὲ ἐπακούειν ὅτι τῶν θυσιῶν. ὡς
τε ἡ ἐπιβουλή καὶ χεῖρ τὰ ὅσα καθόδι, ἡ ἐπι-
βῆναι πρὸς αὐτὸν, ἀρετὴν τινὰ, καὶ ἀσώματα, καὶ
λήρης μετὰ τὴν φωνὴν ἐνφρόντων. δὲ ταῦτα
τοῖς ὅτι ἐπὶ ἀμεληθῆναι συνέβη πρὸς ἡμᾶς, οὐ
φάντων ὄντων. ὅμως ὅτι πλεονεχόντων ὡς ἔρμῃ πα-
ραβάν, ἀπὸ πρὶν αὐτὸν κατὰ τάχος. ἀγέ-
τω ὅτι πλεονεχόντων καὶ ὅτι θησαυρὸν μετ' αὐτῶν, καὶ
μνηστῶν ἀμφω πρὶν τῶν Τίμωνι, καὶ δὲ ἀ-

πῶς ἂν τὴν δόξαν οὕτως ἔξω δ' ἴως, καὶ ὅτι μάλιστα
ἐκ τῆς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἐκ δ' ἴως ἀντὶ τῆς
κίτας. πῶς ἂν τῶν κολάκων ἐκείνων, ὅτι ἄχα
εἰς αὐτὸν ἦν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτὸν, ὅτι αὐτοῖς μὴ
σκέτομαι, καὶ δ' ἴκλω δ' ὡς τοῦτον, ἐπειδὴν ἐν κέ
ρανὸν ἐπισκιδάσω. κατεαγμέναι ἦν αὐτοῖς,
ἢ ἄπρσιμωμέναι εἰς ἱδὺ ἀκτίνων αἰ μέγισται,
ὅπως τοῖσι μάλιστα ἡκόντισα πρῶτω ἦν ἐν
σοφίᾳ ἡ ἀναξαγόραν. ὅς ἐστιν ὅς ὁμιλήσας
μὴ δὲ ὅλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς ὅς θεοῦς. ἀλλ'
ἐκείνους μὴ δὴ μαρτυροῦν. ὡς δὲ ἔχει γὰρ αὐτοῖς ἡν
χεῖρα Περικλῆος. ὁ δὲ κεραιώτης, εἰς δ' ἀνάκει
ον πρῶτον ἔκαστος, ἐκείνους τε κατέφλεξε. ὅτι αὐτοῖς
ὁ λίγος δὲν, συνεξίβη πρὸς τὴν πύρραν. πλὴν
ἡ καὶ ἡν τοσούτῳ καὶ αὐτὴ πτωχεύει εἰς αὐ
τοῖς, εἰ ὡς πρὸς τὸν τῶν τῶν Τίμωνος ὁρῶσιν.
Ερ. οἶον ἦν δ' ἐμὲ καὶ κεκραγένας, καὶ ὁ χληρόν
εἶναι, καὶ θρασύν. οὐ γὰρ δὴ δικαιολογῶσι μόνοις
ἀλλὰ καὶ τοῖς δυσχομένοις αὐτῶν χρησμοῖν. ἰδὺ
ἢ αὐτὴ καὶ μάλιστα πλούσιος ἐκ πενιέσσου κατε
στῆται ὁ Τίμων, βοήσας, ὅτι παρρησιασάμε
νος ἐν τῇ δυσχίᾳ, καὶ ἐπιστρέφας ἐν δία. εἰ ἡ σὺ
πρὸς ἑσκαπὴν ἐπικεκυφῶς, ἐπὶ ἂν ἑσκαπὴν ἀ
μελούμενος. Πλού. ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλ
θοιμι ὡς ζεῦ πρὸς αὐτόν. Ζ. διὰ τί ὡς αἰετ
πλούτης,

πλούτης, ἢ ταῦτα, ἐμοῦ κνλεύσαντος; ΠΛ.
ὅτι νῦν δὴ ὕβριζεν εἰς ἐμὲ, ὅτι ζεφύρεται, ὅτι εἰς
πολλὰ κατεμέριξε. καὶ ταῦτα, παρρησιασά
μεντος φίλον ὄντα. καὶ μόνον οὐχὶ δικράνοις με ζε
ῶς τῆς οἰκίας, καθάπερ οἱ δ' αὐτοῖς τῶν χειρῶν
ἀπορρίπτουντο. αὐτοῖς δ' ἀπέλω πρῶτον
καὶ κόλαξι, ἢ ἐταίρῳ πρῶτον δὴ σόμῳ; ἐπ'
ἐκείνους ὡς ζεῦ, πέμπε με, ὅς αὐτοῖς κομμένους
ὡς αὐτοῖς, ὅς αὐτοῖς ὄντας. οἱς τίμιος ἐγώ, ὅτι
πρὸς τὸν ὁρῶσιν. οὗτοι δὲ οἱ λάροι, τῇ πενίᾳ ξυν
έσωσαν, ἢ προτιμωσιν ἡμῶν. καὶ διφθέραν
πρὸς αὐτὴν λαβόντες, ὅτι δίκην ἔχον, ἀγαπά
τωσαν ἀλλοιοί, τέτταρας ὁβολοὺς ἀποφέρον
τες, οἱ δὲ κατὰ λάντους ὡς αὐτοῖς ἀμελητὶ πρὸ
ἐμῶν. Ζ. οὐδ' ὧς ἐπὶ τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐς
γὰρ ἐστὶν πρὸς σέ. πάντες αὐτὸν ἢ δίκην ἔχον
πρὸς αὐτὸν ὡς αὐτοῖς, εἰ μὴ παντὶ ἀποσιν ἀνάληκτός
ἐστι τὴν ὁσφύν, ὡς χεῖρ σὲ ἀντὶ τῆς πενίας προα
γῆσθαι. σὺ μὲν γὰρ πάντες με μίμοιρος εἶναι μοι
δοκῆς, ὅς νῦν μὴ ἐν Τίμωνος αἰτίᾳ, διότι σοι
τὰς θύρας ἀναπέταξας, ἢ φησὶ πρὸς τὸν ἐν ἔλθ
θέρως, οὐτε ἀπὸ κλείων, οὐτε ἡλοτύπων. ἀλ
λοτε δὲ ρύναντίον ἡπανάκτας κατὰ τῶν πλ
σίων, κατὰ κέλευθον λέγουν πρὸς αὐτῶν ὡς
μοχλοῖς, καὶ κλέσσι, καὶ σημείων ἐπὶ βολαῖς,

ὥς μὴ ἢ παύσῃται σοὶ εἰς δ' ὧς διώκων εἶν.
 ταῦτα γυν' ἀπαλύνει πρόσ με, ἀποπνίπει δὲ
 λήξην ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ. ἡ δ' γὰρ τοῦτο ὠχρὸς
 ἡμῖν ἐφαίνου, καὶ φροντίδος ἀνάπλεως, συνε-
 πακῶς τὸν δακτύλου πῶς δ' ἔθος τ' συνα-
 γομῶν, καὶ ἀποδράσθαι ἀπειλῶν. εἰ καιρὸν
 λάβοιο παρ' αὐτῶν. ἢ ὅλως, δ' πρᾶγμα ἔπει-
 ρήν ἐλδοκῇ σοι, ἐν χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ
 καθάπερ τὴν δαγάλῳ παρδενεύειν ἔπει-
 βίσι, δ' παμπληροῖς παιδαγωγῶν ἀναστροφῇ
 μῦθον τῷ τόκῳ, καὶ τῷ λογιῶν. ἄτοπα γού-
 ποιῇν ἐφασκίαι αὐτοῖς. ἐρῶντας μὴ εἰς ἔπει-
 ρολήν, ἔξον δ' ἀπολαύειν, οὐ βλῶντας, οὐ
 δ' ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι, κυρίους
 γέ οὐντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐχρηστότας, ἐς δ'
 σημείον, καὶ ἐν μοχλῶν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέ-
 ποντας, ἱκανὴν ἀπόλαυσιν οἰομένους. οὐ δ' αὖ-
 τοῖς ἀπολαύειν ἔχειν, ἀλλὰ δ' μηδενὶ μετα-
 δόνασι τ' ἀπολαύσειν, καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτ-
 νῃ κύνᾳ, μήτε αὐτὴν ἐδίειν τῶν κριθῶν, μήτε
 τῷ ἰππῷ πενῶν τι ἐπιτρέπουσιν. ἡ προσέτιπε
 καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν φειδόμενων, ἡ φυλατ-
 τόντων, ἡ δ' καινότητων, αὐτοῖς ζηλοτυπών-
 των. ἀγνοούντων δ' ὥς κατάρατος οἰκέτης, ἡ
 οἰκονόμος, ἡ παιδολέτης ἔπεισιν λαθραίως,
 ἐμπαροί

ἐμπαροίηται δ' ἡ κακοδαίμονα, δ' ἀνέρας οὐδὲ
 σότῳ, πρόσ ἀμαυρόν τι δ' μικρότομον λυ-
 νίδιον, ἡ δ' ἡλεον θρυαχίδιον, ἐπαχρὺ πνῆρ
 ἔατος τοῖς τόκοις, πῶς δ' οὐκ ἀδικοῦ, πάλαι
 μέν σου ταῦτα αὐτιάσθαι, νῦν δ' ἐπ' Τίμωνι
 τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν; Πλοῦ. ἢ μὴν εἰγετὰ
 ληθῇ ἔξεται τοῖς, ἀμφοσὶ ἐν λογαδόξῳ ποι-
 εῖν. τοῦ τε γὰρ Τίμωνος δ' πάντοτε τοῦτο ἀνέμ-
 νον, ἀμελῆς, δ' οὐκ ἐννοικόν ὥς πρόσ ἐμὲ ἐκό-
 τως ἀνδοκῶν. τοῦς τε αὖ κατακλειστοῖς ἐν θύ-
 ραις καὶ σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς
 παχύτερος γενοίμην, δ' πημελῆς, ἢ ἔπει-
 ρη δ' ἐπηρεαζόμενος. οὔτε προσεπόμενους αὐ-
 τοῖς, οὔτε εἰς δ' ὧς προάγντας, ὥς μὴ δὲ
 ὁφείην πρόσ τινος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι, δ'
 ὑβριστάς. οὐδὲν ἀδικοῦντά με ἔπει-
 δεμοῖς κατασκήποντας, οὐκ ἐλδοτάς ὥς με-
 ταμικρὸν ἀπίασιν ἄλλω τινὶ τῶν ἐν δαίμονων
 με καταλιπόντες. οὐτ' ἐν ἐκείνοις, οὔτε τὸν πᾶ-
 νος προχείρους εἰς ἐμὲ κύριος παίνω, ἀλλὰ τὸν
 ὅπως αἰετὸν δὴ μέτρον ἐπὶ σκόντας τῷ πρᾶγμα-
 τι, δ' μήτε ἀφεξομένου τοπαράπαν, μήτε
 προσομένου δ' ὅλον. σκόπει δ' ὡς Ζεῦ πρόσ τοῖς
 Διόσι, εἰ τις νόμῳ γήμας ζωᾶ καὶ νέαν, δ' κα-
 λῆν, ἐπειτα μήτε φυλάττοι, μήτε ζηλοτυπῇ

το πάρα πέν, ἀλλεῖς ὁ βαλίζην ἐνθα ἂν ἐθέλοι
 νύκτωρ. Ὁ μὲν ἡμέραν. Ὁ ξυνῆναι τοῖς βολομέ
 νοῖς, μάχων ὃ ἀνδρῶν ἀπάγῃ μοι χυθισομένῳ
 ἀνδρῶν τὰς θύρας, καὶ μαρτυροῦν, καὶ πάντας
 ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἄρα ὁ ριούτος ἐρᾷ δ' ὁξείαν
 οὐ σὺ πῶ ζεῦ ἔσθ' Φαίης ἂν, ἐραοῖς πολλαίς
 εἰδ' ἐτίς ἐμπαλιν ἐλθὼν ἔραρ γυναικά ἐιστὴν
 οἰκίαν νόμῳ πᾶλα βῶν ἐπ' ἀρότῳ παύσων γη
 σίων, ὁ δ' ἐμὴν τε ἀνδρῶν προσάπῃ τοι ἀκμαῖα
 καὶ καλῆς πᾶθ' ἐνδ' ἐμὴν τε ἀλλὰ πρὸς β' λέπειν
 περὶ ποῖ, ἄπνον δ' ἐμὴν στήραν κατακλείδεις
 θινεῖς, καὶ ταῦτα ἐρᾷ φάσκων, ὁ δ' ἡλός
 ἀπ' ἑλ χροῶς, καὶ τ' ἔρκος ἐκτετκήϊας, καὶ
 τ' ὀφθαλμῶν ἑποσθενότων, ἐδ' ὅπως ὁ τοι
 οὗτος οὐ πᾶρα πᾶν δόξειεν ἂν, δέον παρὰ τοι
 ἔσθαι, ὁ ἀπολαύειν τ' γάμου, καταμαραίνων
 δι' ἑρῶν οὐτῶ ὁ ἐπ' ἐράσον κόρην, καθά
 πρὶ ἐρῶν τῇ θεομοφῶν ἔρῶν ὅτ' ἐπ' ἀνδρῶν τοι
 εἶσι; ταῦτα καὶ ἀνδρῶν ἀγανακτῶ, πρὸς ἐνίω
 μὴν, ἀτίμως λακτιζόμενος ὁ λαφύσόμενος,
 καὶ ἔξαντλὸς ὄντος, ὅς ἐνίωρ ὃς, ὥς περ σιγματ
 ἄσθρα πᾶν τῆς πεπεδημένος. Ζ. τί ὃ ἀγανακ
 τῆς κατ' αὐτῶν; δολόασιν ἢ ἄμφω καλὴν τὴν
 δίκην. οἱ μὲν, ὥς περ ὁ Τανταλος, ἀποτοί, καὶ
 ἔχουσι, καὶ ξηροὶ δ' ὁ σῶμα, ἐπικέχλωτός μόνον
 ὅς

ὅς χροῖς. οἱ δ' ἐκαστὸς ὁ Φινεὺς ἀπ' ἑλ φά
 ρυγος τὴν φορὴν ἑπὶ τῶν ἀρπύων ἀφαυρούμε
 νοι. ἀλλ' ἀπθι ἡδὴ σφοδρὸν ἐρᾷ πᾶσιν ὅς
 Τίμωνι ἐν τῷ ὁμόμῳ. Πλού. ἐκεῖνος γὰρ πό
 τε παύσεται ὥς πρὸς ἐκ κοφίνος τετυπημένου,
 πρὶν ὅλως εἰς ρυῖναι με κατὰ πρὸς τὴν ἔξαντ
 λῶν, φθάσαι βολόμενος τὴν ἐπὶ τὴν, μὴ ἑ
 ραντλὸς εἰς πρὸς ὥν, ἐπικλύσω αὐτόν. ὥς τε ἐ
 σὺν τ' Δαναῶν πρὸς ὅς φορὴν μοι δοκῶ, καὶ
 μάτῳ ἐπ' ἀντλήσειν, τοι κύτους μὴ σέβοντος,
 ἀλλὰ πρὶν εἰς ρυῖναι, χερσὶν ἐκχυθῆσιν ὅς
 ἐπὶ τὸν οὗτος οὕτως, δυνάτερον δ' πρὸς τὴν ἐκ
 χύων κεχινὸς τοι πρὸς τοι, καὶ ἀκώλυτος ἡ ἐξο
 ὅς. Ζ. οὐκοῦν εἰ μὴ ἐμὴν φάσθαι δ' κεχινὸς
 ὅς, καὶ εἰς τὸ ἄπας ἀναπείσθαι μενόν, ἐκχυ
 θέντος ἐν βραχέσσι σου, βραδίως εὐρήσει τὴν διφ
 θέραν αὐτοῖς, καὶ τὴν δίκην ἐκ τῆς τῆς τῆς
 σου. ἀλλ' ἀπτε ἡδὴ, καὶ πρὸς τὴν εἰς αὐτόν,
 σὺν ὃ μέμνησθαι ἑρμῆ ἐπ' ἀντιῶν, πρὸς ἡμᾶς ἄγειν
 ὅς κύκλω πρὸς ἐκ ἑλ Αἰτῆς, ὅπως ἐν κόρην
 νὸν ἀκονήσιν τῶν, ἐπὶ σκῆπτρόν, ὥς ἡδὴ γὰρ τῆ
 θημενίου αὐτοῦ δεκτόντα. Ερ. πρὸς ὁ μὲν ὅ
 πρὸς τε. τί ὅς πρὸς πρὸς κᾶσις; ἐλελήθεις με
 ὅς ἡννάδα οὐ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ ὁ χυλὸς
 ὢν. Πλού. οὐκ ἀεὶ ὅς πρὸς ἑρμῆ, ἀλλ' ὁ πότμος

μὴν ἀπ' ἰω πῆλτινα πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς, οὐκ
οἶδ' ὅπως ἐραδ' ὕς εἰμι καὶ χολὸς ἀμφοτέροισι,
ὥς μόλις τελεῖν ἔδωκεν τέρμα, προσηράσαντο
ἐνίοτε τοὶ πεδριμένοντες. ὁπότεν ἡ ἀπαρχὰ
Ἰεοῦ Διὸς, πῆλτον ὄφει, πολὺ τῶν ὀρνέων ὠκύντε-
ρον. ἅμα γρ' ἔπεσεν ἡ ὕψι ληξ. κάγω ἡδὲ αὐτὰ
κηρύττομαι νενικηκώς, ὑπερβηδ' ἡσέας θ' ἰσά-
ομαι, οὐδ' ἐῖδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν. Εἰρ. οὐκ
ἀλλ' ἡ ταῦτα φησὶ ἐγὼ δ' ἐκ' πολλοῖς ἀν' εἰπεῖν
ἔχοιμί σοι, χθές μὲν οὐδέ ὀβολὸν ὥς τε πρῶτα
θαυρόχον ἐχικότας, ἀφνω ἡ τήμδρον πᾶσι
σίς, ὅτι πολυτελεῖς, ὑπὸ λαοῦ ζεύγους ἔβη
λαύνοντας, οἷς οὐδ' ἐκ' ἀν' ὄνθ' ὑπερβέ πῶτα
τε. καὶ ὅμως περφυροί, καὶ χευσόχειρες περιέρχο-
νται. οὐδ' αὐτοὶ πισυνόντο, οἶμαι ὅτι μὴ ὄντα
πλκρυσσι. Πλού. ἔτεροῖον ρυτ' ὅδιν ὦ Εἰρμή,
καὶ οὐχὶ τοῖς ἐμαυτ' ποσὶ βαδίζω τότε. οὐδέ ἐ-
Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλούτων ἀποσέχλη με πρὸς αὐτοῦ
ἄτε πλουρολότης, καὶ μεγαλόδοτος καὶ ἀνδρῶν
δηλοῖ γρ' ὅνοματι. ἐπειδὴν ρίνην με-
τοικισθῆναι δέη με πρὸς ἑτέρω πρὸς ἑτερον, ἐ-
δέλτον ἐμβάλοντές με, καὶ κατασημνή-
μηναι ἐπιμελῶς, φορηδὸν ἀράμενοι, μετακομῆ-
σαι. καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἐν σκοτίνῳ πρὸς τοῖς οἰκίαις πρὸς
κῆτι, ὑπερτὰ γόναια παλαιὰ τῇ δόδῳ σκε-
πόμενος,

πρόμηνος, περιμάχης γαῖς γαῖς, ἐμὲ δ' οἱ ἐπελ-
πίθοντες, ἐν τῇ ἀγορᾷ περιμένοντο κεχλωότες,
ὥς πρὸς τὴν χελιδόνα προσπίομένῳ τείριγότες
οἱ νεοτοῖοι. ἐπ' ἄνδ' ἐθ' σκηθὸν ἀφαιρεθῆ, καὶ
ἀνὴρ ἐν τμῇ, ὅτι ἡ δέλτος ἀνὸιχθῆ, ὅτι ἀνὰ
κηρυχθῆ μεσὸ κακὸς δέσποτης, ἡρι συγγενῆς
τις, ἡ κόλαξ, ἡ καταπύρην οἰκέτης, ἐκ πα-
θῶν τίμιος, ὑπερβηδ' ἡσέας, ἐκ τῆς γνάθου, αὐ-
τὶ τοικίλων ὅτι παντοδαπῶν ἡδονῶν, ὅς ἡδ' ἐξ
ωρος ὦν ὑπερβήσεν αὐτῷ, μέγα θ' μίθωμα
ὁ γυναικὸς ἀπολαβῶν, ἐκθῆνος μὲν, ὅς τις ἀνὴρ,
ποτὲ ἀρπασάμενος με αὐτῇ δέλτω, θείη φέ-
ραν, αὐτὶ τῇ τέως Πυρρίδ, ἡ δρόμωνος, ἡ τίβης,
Μεγακλῆος, ἡ Μεγαλέως, ἡ Πρωταρχος μετο-
νομαθεῖς, ὅς μάτην κεχλωότας ἐκείνους εἰς
ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν, ἀλλ'
ἐς ἄρηντας θ' πένθος, ὅς αὐτοῖς ὁ θύννος ἐκ
μυχῶν τῆς γῆνης δέφυγεν, οὐκ ὀλίγον θ' δέλε-
αρ καταπῶν. ὅς ἐμ' ὡς ἀνδρῶς ἐς ἐμὲ ἀπει-
ρόκαλος καὶ παχύστερος ἀνδρῶτος, ἐπὶ τὴν πᾶ-
σαν πεφεικώς, καὶ εἰ πακίων ἀλλ' ὅτι μασιξεί-
τις, ὁρθιον ἐμισαίς θ' οὐς ὅτι ἐν μύλων, ὥς πρὸς
θ' ἀνάκτορον προσκνῶν, οὐκ ἐπὶ φορητός ὅτι
τοῖς ἐν τυγχάνουσιν. ἀλλὰ τοὺς τε ἐλευθέρους
ἡ εἰρεῖ, ὅς ὁμοδύλως μασιξί, ἀποπερῶ-

ἄλλος εἴη αὐτῶ τὰ τοιαῦτα ἔξουσιν. ἄλλος ἂν
ἢ ἐς πορνιδόν τι ἐμπεσὼν, ἢ ἰποτροφίασ' ἐπιθῶ
μῆτρσ, ἢ κόλαξι πᾶσι δούεσσιν ὁμνύσων, ἢ μὴν
δύμορφότερον μὲν Νιρέωσ' ἢ αὖτις, δύγενέσθων
ἢ τ' Κέκροπος, ἢ Κόδρου, σιωπώτερον ἢ τ' Οδυσσεύ
ως, πλεονεχίτερον ἢ σιωπᾶμα Κροίσων ἐκκαίσει
καὶ ἐν ἀκρῇ τοῦ χρόνου ἄθλιος ἐκχέη τὰ κατ' ὁ
λίγην ἐκ ποταμῶν ἐμπορικῶν, καὶ ἀρπαγῶν, καὶ
πανουργῶν συνλεγμένα. Ερ. αὐτὰ πρὸ χειρὸς
φῆς τὰ γινόμενα. ὁπόταν δ' ὅν αὐτό τις ἐκ
δίψης, πῶς οὕτω τυφλὸς ὢν εὐρίσκεισιν τὴν ὁ
δόν. ἢ πῶς διαγινώσκεισ' ἐφ' οὓς ἂν σε ὁ Ζεὺς ἀ
ποστείλῃ, κρίνας ἢ τ' πλεονεχίαν ἀξίως; Πλοῦ.
οἶδ' εὐρίσκειν με οἱ πινέσ' εἰσι; Ερ. μὰ τὸν Δία
οὐ πάντῃ. οὐδ' ἀπεισίδω καταλιπὼν, ἰσχυρὸν
καὶ κακὰ προσήεις, καὶ ποταμοῖς ἄλλοις
Ἀθλαῶν οὐδέ ὁβολοῦ ἀξίους. πλὴν ἄλλὰ
τί πράττεισ' καταπεμφθεῖς; Πλοῦ. ἄνω
καὶ κάτω πλανῶμαι πδρινόων, ἄλλος ἂν λά
θω πνὶ ἐμπεσὼν, ὃς, ὅς τις ἂν πρῶτος μοι περὶ το
χῆ, ἀπαγαγὼν ἔχει, σέ εἰν Ερμῆν ἢ τ' ἄλλο
γῶ τ' κέρδος προσκυλῶν. Ερ. οὐκ οὖν ἔζη πᾶ
τητ' ὁ Ζεὺς οἰόμενος σε κατὰ τὰ αὐτῶ δοκούν
τα πλεονεχίαν ὅσοις ἂν οἴηται τ' πλεονεχίαν ἀξίως;
Πλοῦ, καὶ μάλα δικαίως ὥς γὰρ ὁ σοφὸς τυφλὸν
ὄντα

ὄντα εἰδὼς, ἐπεμπεύει αὐτὸς ἡγήσονται δὲ σέ οὐρανὸν δα
τα χεῖμα, καὶ προσπαροῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τ' εἰς. ὁ
πρὸ οὐδ' ὁ λυγρὸς ἂν ἔξ' εὐροί φασίως, ἀμαυρὸν
οὐτὶ καὶ μικρὸν ὄν. καὶ παροῦν ἄτε τ' μὲν ἀπαθῶν ὁ λ
γρὸν ὄντων, πρηνῶν ἢ πλεονεχίαν ἐν γαῖα πόλεσι β
πᾶσι ἐπεχόντ', ἔφαθ' ὅς τ' οὐδ' οὐρανὸν ἐμπίπῃ πε
ριώρ, καὶ φησὶν ἐμπεσὼν πρὸς αὐτ'. Ερ. εἴτα πῶς
ἐπεσθ' ἂν καταλίπῃς αὐτοῖς, φασίως φεύ
γεις οὐκ εἰδὼς τὴν ὁδόν; Πλοῦ. ὁξυδερκής
τότε πῶς καὶ ἀρτίποις γίγνομαι πρὸς μόνον εἰν
καιρὸν τ' φυγῆς. Ερ. ἐπὶ δ' ἡ μοι καὶ οὐδ' ἀποκε
ναί. πῶς τυφλὸς ὢν, εἰρήσει τ' ἄλλ', ὁ προσέπῃ
χρὸς, ὁ βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν, ροσούτοις ἐρα
σᾶς ἔχοις, ὥστε πάντας ἀπελέπῃς εἰς σέ;
ὁ τυχόντας μὲν, δὲ λαίμονεν οἶεσθαι. εἰ δ' ἂν
τύχοιεν, οὐκ ἀνέχεσθαι ζώντας. οἶδα γρὸν τι
νας οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτω σου δυσέρωτας ὄν
τας, ὥστε καὶ εἰς βαθυκῆτα πόντον φέρον
τες, ἔρριψαν αὐτοῖς, καὶ περὶ κατ' ἡλιβάτων,
ὑπεροράδῃ νομίζοντες ὑπὸ σοῦ, ὅτι περὶ οὐδ' τὴν
ἀρχὴν ἑώρασ' αὐτούς. πλὴν ἄλλὰ ὁ σύ ἂν εὐδι
σᾷ ὅτι ὁμολογήσεις εἰ τι ξυνίκοι σαυτῷ, κορυ
βαντιᾷ αὐτοῖς, ἐρωμένῳ ριούτῳ ἐπιμεμνῶ
τας. Πλοῦ. οἶδ' οὐδ' οὐρανὸν οἶός ἐμι ὁράδῃ αὐτοῖς
χολόν. ἢ τυφλόν, ἢ ὁ ἄλλ' αἰσῶ μοι προσέειπες

Ερ. ἀλλὰ πῶς ὦ πλοῦτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ ἀν-
τοὶ πάντες εἰσὶ; Πλ. οὐ τυφλοὶ ὦ ἀεῖς. ἀλ-
λ' ἡ ἀγνοία, καὶ ἡ ἀπάτη, αἱ περὶ νῦν κατέχουσιν
πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτοὺς. ἐτι γὰρ αὐτοὶ
ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος εἴλω, προσωπῶν
ποικιλίαν ἐρασιμώτατον, διάχρυσον, ὅλι-
θοκόλητον. ὅποιάλα ἐνδύς, ἐντυγχάνω αὐ-
τοῖς. οἱ δ' ἐάντο προσώπων οἰόμενοι ὁρᾶν καλ-
λους, ἔρωσι, ὅτι ἀπόχλιπτ' ἐντυγχάνοντες.
ὡς εἰ γὰρ τις αὐτοῖς ὁλοῦ ἀπογυμνώσας, ἐπέ-
ξέμε, δ' ἡλόνως κατεγίνωσκον ἂν αὐτ', ἡμελε-
ῶντες τὰ τηλικαῦτα, καὶ ἔρωτες αὐτοῦ
σων, καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. Ερ. τί οὖν ὅτι
αὐτῶ ἡδὴ πλεῖστον γινόμενοι, καὶ ὅτι προσ-
πῶν αὐτοὶ περὶ μέντοι ἐτι ὅλα πατῶνται; καὶ
τίς ἀφαιρῶται αὐτοῖς, θάττον ἂν τὴν κεφαλὴν
ἢ ὅτι προσωπῶν προοῖντο; οὐ γὰρ δὲ ὅτι τότε
γινώσκον εἰκὸς αὐτοῖς ὡς ἐπίχρυσος ἡ δύμορφία ὅταν
ἐνδοθεν τὰ πάντα ὁρῶντας. Πλ. οὐκ ὁλί-
κα ὦ Ερμῆν, πρὸς τοῦτό μοι σωμαστὴν (εἴ). Ερ.
τὰ ποῖα; Πλ. ἐπεὶ ἂν τις ἐντυχῶν το-
πρῶτον, ἀναπετάσας τὴν θύραν εἰσδ' ἐχέτω
μέ, συμπαρασέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθὼν ὁ τυ-
φος, ὅτι ἡ ἀνοία, ὅτι ἡ μεγαλαυχία. ὅτι ἡ μαλα-
κία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπάτη, ὅτι ἄλλα ἅττα μυρία
ἀπὸ δὴ

ἀπὸ δὴ τούτων ἀπάντων καὶ ἀληφθεὶς τὴν
ψυχὴν, θαυμάζει τε ἅ ὅτι θαυμαστά, καὶ ὁρᾷ τε
φθουκῶν. καὶ μετὰ τὴν πάντων ἐκείνων πατέρα
εἰσελθὼν τῶν κακῶν τέθηπε δρυφοροῦ μῆμον
ἀπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρότερον πᾶσι ἂν, καὶ ἐμὲ
προέδωκεν ἀπομείνεν ἂν. Ερ. ὡς δὲ λείπεις ὦ
πλοῦτε, καὶ ὁ λῖθος, ὅτι δύσκαθεκτος, καὶ δια-
φθικτός, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν περὶ χρόνος
βεβαίαν, ἀλλ' ὡς περὶ γέλης, καὶ οἱ ὅφεις δὲ
δακτύλων δραπεύεις οὐκ οἶσθα ὅπως. καὶ περὶ
ὅτι ἐμπαλιν ὁρᾷς τε, ὅτι δὲ λαβὴς, καὶ μυρία
τὰ ἀγρίαια ἐκ πεφυκότα ὅτι ἀπαντὶ τῷ σώμα-
τι ἔχουσιν, ὡς πλεονάζουσιν ἐκείνους ἐχέει, καὶ
μὴ ἔχουσιν ἐκείνους ἀπολυθῆναι. Πλ. ἀλλὰ με-
ταξὺ ἡδὴ φλυρῶντας ἡμᾶς πρᾶγμα οὐ μικρὸν
ἐλέλκε. Ερ. ὅτι ποῖον, ὅτι τὸν θεοσαυρὸν
οὐκ ἐπηγαγόμεθα οὐ πρὸς ἐδ' ἐμάλις; Πλ. οὐ.
θάξεται ῥύπον ἐνεκα. ἐν τῇ γῇ αὐτὴν καταλεί-
πων, ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς, ἐπισκιάσας ἐνδο-
μένειν ἐπικλεισάμενον τὴν θύραν. αὐοίην δ' ἐ-
μηνί, ἢ μὴ ἐμοῦ ἀκούσῃ βοήσαντ' ὅ. Ερ.
οὐκοῦν ἐπιβάνω μὲν ἡδὴ τῇ Αττικῇ. καὶ μοι ἐ-
πὶ ἐχόμενος εἰς χλαμύδος, ἀχρὶς ἂν περὶ τὴν
ἐρατιάν ἀφίκομαι. Πλ. εὖ ποῖος ὦ
Ερμῆν χερσίων, ἐπεὶ ἤνπε ἀπολίπῃς με, ἵνα

ἑρσώλωτάχῃ ἢ Κλέωνι ἐμπεσούμην περὶ νοσῶν.
ἀλλὰ τίς ὁ φόβος οὗτος; δεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥρου
πρὸς λίθον; Εἰ. ὁ Τίμων οὐροὶ σκάπτει τῶν νοσούντων
ὁρμήν, ἢ ὑπὸ λίθον γὰρ. παρὰ αὐτῇ ἢ πενία
πάρεισι; ἢ ὁ πόνος ἐκείνος. ἢ καρτερίᾳ; ἢ
σοφία; ἢ ἡ ἀνδρεία; ἢ ὁ ροιούτης ὁ χλος; ἢ ὑπὸ
τοῦ λιμῶν ταπείνων ἀπάντων, πολὺ ἀμεί
νους ἢ σὺν δρευφόρων. Πλού. ἡ δὲ οὐκ ἀπαλ
λαττόμεθα ὡς Ἑρμῇ τὴν ταχίστην; οὐ γὰρ ἀντι
μῆς θρασυαμὴν ἀξιόλογον πρὸς ἀνδρα ὑπὸ τῇ
λικούρῳ στραπέδῳ ὠδρεχόμενον. Εἰ. ἀλ
λως ἐδῆξε τοῦ Διὸς. μὴ ἀποφθιῶμεν δὲ. Πέ.
πῶς οὖν ἀπάγεις ὡς ἀργεφόντα χειραργῶν
Εἰ. ὅς τινι δὲ Τίμωνα ἐπέμψθημεν ὑπὸ τοῦ
Διός. Πέ. νῦν ὁ πολὺς τῷ Τίμωνα, ὁ πότε αὖ
δὲ ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τοῦ θυφῆος πτελα
βούσθαι, τουτέστι πτελῶσα, τῇ σοφίᾳ τοῦ τοῦ
πῶν, γινώσκον ἀνδρα τοῦ πολλοῦ ἀξίον ἀπέδει
ξα; οὕτως ἄρα δὴ καταφρόνητος ὑμῖν ἢ πενία
δοκῶ, καὶ θαλάσσης, ὥς ὅτι ὁ μόνος κτήμα ἔ
χων, ἀφαιρῆδε μέ ἀκείβως πρὸς ἀρετὴν ὀφει
σμενόν, ἢ αὐτοῖς ὁ πολὺς πτελαβὼν αὐ
τῶν, ὑβρεῖ καὶ τυφῶ ἐγχερίσας ὁμοιον τοῦ πα
λαι μαλακόν, καὶ ἀγνήν, καὶ ἀνὴρ ἄποφθ
νας, ἀποδῶν ὅτι αὐτῶν ἐμοὶ γὰρ κερὶ καὶ περὶ κτενέων.
Εἰ.

Εἰ. ἐδῆξε ταῦτα ὡς πενία τοῦ Διὸς. Πέ.
ἀπέρχομαι. καὶ ὑμεῖς δὲ ὡς πόνος, καὶ σοφία,
τοῖς λοιποῖς, ἀκολοθεῖτέ μοι. οὗτος δὲ τάχα
εἰσεῖται, διὰν με οὕτως ἀπολείπει, ἀγαθὴν συνόρ
γόν, τοῦ διὰ σκαλον τῶν ἀρίστων. ἢ συνών, ὅτι
νὸς μὴ τὸ σῶμα, ἐξέμενος δὲ τὴν γνώμην
ἀνετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, τοῦ πρὸς αὐτῶν ἀπ
βλέπων, τὰ δὲ ὠριτῆα καὶ πολλὰ ταῦτα ὡς
ὁρῶν, ἀλλότεια ὑπολαμβάνων. Εἰ.
ἀπέρχονται. ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῶ.
Τί τίνος ἐστὶ κατάρταται; ἢ τί βουλόμε
νοι δεῦρο ἤκετε, ἀνδρα ἐργάτῳ, ἢ μισθοφόρον
ἐνοχλῶσιν τῶν; ἀλλ' οὐ χαίροντες ἀπῆλθε, μί
α ῥοὶ πάντες ὄντες. ἐγὼ δὲ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα
ἐάλλων τοῖς βάλουσιν, τοῖς λίθοις, συντρί
ψω. Εἰ. μὴ μὴ ὡς τῷ Τίμωνα μὴ βάλῃς.
οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς. ἀλλ' ἐγὼ μὴ
Ἑρμῆς εἰμι. οὗτος δὲ, ὁ πολὺς τοῦ. ἐπεμψέ
ὁ Ζεὺς ἐπακούσας τῶν δούλων. ὥστε ἀγαθὴ τύχη
ἀλέχου τὸν ὄλβον, ἀποσῶς τῶν πόνων. Τί.
καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἡδὴ, καὶ τοὶ θεοὶ ὄντες ὡς
φατέ. πάντας γὰρ ἅμα τοῖς θεοῖς τοῖς ἀνθρώποις
μισῶ. τουτοῖ δὲ δὲ τυφλόν, ὅστις ἀνὴρ, τοῦ
ἐπιτρέψαι μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ Πλού.
ἀπῶμεν ὡς Ἑρμῇ πρὸς τὸ Διός. μελαγχολῶ
Εἰ.

ὁ ἄνθρωπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ, μή τι κακὸν
ἀπέλθω προσλαβών. Ερ. μηδ' οἱ σκαυόν ὧ
τίμων. ἀλλὰ δ' ὡς ἂν ὅτ' ἀγχιον, ἢ φραχὺ κα-
ταβαλὼν, προτείνας τὴν χεῖρα, λάμβανεν τὴν
ἀγαθὴν τύχην, ὅτε πλούτη πάλιν, ἢ ἰδίᾳ ἁθ-
ναίων τὰ πρῶτα, ἢ ὑποδρόρα τ' ἀχερείων ἐκεί-
νων, μόνος αὐτὸς ἐν δαίμονων. Τί. οὐδ' οὐ ὑμῶν
δέομαι. μὴ ἐνοχλῆτέ μοι. ἰκανὸς ἐμοὶ πλούτης
ἢ δ' ἰκέλλαι. τὰ δ' ἄλλα, ἐν δαίμονες αὐτὸς εἰ-
μι, μηδενὸς μοι πλῆσιάζοντες. Ερ. οὕτως ὧ
τῶν ἀπανθρώπων τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπὸ
νεία τε, κρατερόν τε, καὶ μὴν εἰκὸς ἦν μισᾶν ἄνθρω-
πον μὴ εἶναι σε, ῥαγεῖτα ὡς αὐτῶν δ' ἴνα πεπον-
θότα, μισόθειον δ' ἐμὸν αἰῶς, οὕτως ἐπιμελὲς
μένων σου τ' ὄντων. Τί. ἀλλὰ σοὶ μὴ ὧ Ερμῇ, ὅ-
τε Διὶ, πλείστη χάρις τ' ἐπιμελείας. ῥυρνὶ δ'
ἐν πλούτῳ οὐκ ἂν λάβοιμι. Ερ. τί δ' ἢ; Τί. ὅτε
ἢ πάλαι μυθίων κακῶν μοι αἰτίας οὐρὸς κατέ-
σκη, κόλαξί τε πᾶσι δὲ, ὅτε ἐπιβούλους ἐπαγα-
γών, ἢ μῖσος ἐπεγείρας, ὅτε ἠδὲ παδεία κατα-
φθείρας, ὅτε ἐπίφθονον ἀποφίνας. τέλος δ' ἐ-
σθ' ἀφνω καταλιπὼν, οὕτως ἀπίστος, ὅτε προσδο-
τικῶς, ἢ βελτίστη δὲ πενία, πόνοις με ρῖος αὐ-
θρικωτάτοις καταγυμνάσκει, ἢ μετ' ἀλκῆς
ἀσ' ὅτε παρρησίας προσομιλοῦμαι, τὰ τε αἰαγ-
καῖα

καὶ ἀκάμνοντι πᾶσι, καὶ τῶν πολλῶν ἐκεί-
νων καταφρονῶν ἐπαίθην, ὅτε αὐτ' ἐμοῦ τὰς
ἐλπίδας ἀπὸ τῆς σῆς μοι τοῖς, ὅτε δείξαται
ὅστις ἦν ὁ πλούτος ὁ ἐμὸς, ὃν οὐτε κόλαξ θω-
πεύων, οὐτε σκυφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος πα-
ροξυνθεὶς, οὐκ ἐκκλησίας ἢ κρηγορίας, οὐ
τύραννος ἐπιβουλεύσας, ἀφελῆσαι δύναται
ἂν. ἐξέωμένος ῥιγαροῦν ὑπὸ τῶν πόνων, ῥυρ-
νὶ ἐν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπὶ ῥαζομένη, οὐ-
δὲ ὄρων τῶν ἐν ἄσσει κακῶν, ἰκανὰ καὶ διαρκῆ
ἔχω τὰ ἀλῶντα πᾶσι τ' ἰκέλλαι. ὥστε πα-
λίνδρομος ἀπὸ τῶ Ερμῇ, ἐν πλούτῳ ἐπαγα-
γών ὅτε Διὶ. ἐμοὶ δ' ὅτε ἰκανὸν ἦν πάντας αὐ-
θρόους ἢ βροχόν οἰμώζην ποιῆσαι. Ερ. μη-
δαμῶς ὧ γὰρ θεοῖς πάντες εἰσὶν ἐπιτίσιτοι
πᾶσι οἰμωγῇ. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργίλα ταῦτα, ἢ
μὴ ρακιδῶς. καὶ ἐν πλούτῳ πᾶσι λαβε. οὐτο-
εἰς ἀπὸ βλητὰ εἰσι τὰ δαδρα τὰ πᾶσι τοῖς Διός.
Πλού. βούλει ὧ τίμων δικαιολογησέμαι
πᾶσι σε; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι; Τί.
λέγε. μὴ μακρὰν μέντοι. μὴ δὲ μετὰ προσ-
μίων, ὥς πᾶσι ἐπίκριτοι ῥήτορες. ἀνέξομαι
γάρ σε ὀλίγα λέγοντα ὅτε τὸν Ερμῇ τουτονί.
Πλού. ἔχῃν μέντοι ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν.
οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα. ὁμοῦ δ'
ε 3

ὅρα εἴ τί σε ὡς φῆς ἡ δίκη κα. ὅς τ' μὲν ἡδίστων ἅ-
πάντων αἰτίος σοι κατέστω, τιμῆς, ὅ προσ-
φίλος, καὶ σεφάνων, ὅ ἑλ' ἄλλης ἔμφης. πρὸ
βλεψὸς δέ τοι καὶ αἰόδημος δ' ἐμὲ ἡδῶ, καὶ πε-
ριωπύδατος. εἰ δέ τι χελεπὲν ἐκ τῶν κολάκων
πέπωνδας, αἰατίος ἐγώ σοι. μάλλον δ' ἐν-
θ' ἡδίκημαι ὅτ' ἔω σὺ, δότι με οὕτως ἀτί-
μως ὑπέβαλλες ἀνδράσι καταράτοις, ἐπι-
νοῦσι, καὶ καταρῆνται, καὶ πάντα ἔφον ἐπι-
βουλεύουσί μοι. ὅ τ' ὅγε τελευτᾶν ἐφ' ἡδῶ,
ὡς προσέδωκά σε. τούναντίον δ' ἐνθ' ἐγὼ
λέσσωμί σοι πάντα ἔφον ἀπελαθεῖς ὑπὸ σὺ
καὶ ὠδὴ κεφαλὴν δ' ἔω θείας τ' οἰκίας. ριγαροῦν
ἀντίμαλακῆς χαμύδου, ταύτην τὴν ἀφ' ἡ-
ραν ἡ τιμωτάτη σοι πενία περικέκεν. ὥστε
μᾶρτος ὁ ἐρμῆς οὐρσί, πῶς ἰκέτθον ἐν δ' αἰ-
μῇ ἡκὴν πρὸ σε, οὕτω δ' ὡς μενῶς μοι προσενή-
μενον. Ερ. ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς ὥς πλοῦτε οἱ
οὐκ ἡδὴ γέγονται; ὥστε θαρρῶν, ἐξωδᾶται βε-
αὐτῶ. ὅ σὺ μὲν σκάπῃ ὡς ἔχεις. σὺ δ' ἐπὶ τὸν
θησαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δίκῃ. ὑπακούσεται
ἔρ' ἐμβόλῃ σοι. Τί. πεισέον ὁ ἐρμῆς.
καὶ αὖθις πλοῦτητέον. τί ἔρ' ἂν ὅ πάθοι πό-
σ, ὅπότε οἱ θεοὶ εἰσάγουν; πλὴν ὅρα εἰς οἰά με
πράγματα ἐμεγαλῆς ἐν κακοδύμονα. ὅς ἄρ' ἔστι
νῦν

νῦν δὲ δαίμονές τε δάξον, χερσὶ ἄφνω ροῦ
τὸν λήφομαι οὐδ' ὀδύνησας, καὶ ραύτας
φροντίδας ἀνὰ ἔξομαι. Ερ. ὑπόσθι ὥς τί-
μων δ' ἐμὲ, καὶ εἰ χελεπὲν ὅτ' ἔστι, καὶ οὐκ οἱ
σὸν ὅστις, ὅπως οἱ κόλακες ἐκθνοὶ διαρρᾶδ' ὥσιν
ὑπὸ τῷ φθόνου. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν αἰτῶν, ἐς
τὸν οὐρανὸν ἀναπῆσομαι. Πλού. ὁ μὲν,
ἀπελὴλυθεν ὡς δὴ. τεκμαίρομαι ἢ τῇ εἰρε-
σίᾳ τ' ἡδ' ὡν. σὺ δ' ἐν τῷ περὶ μέ. ἀναπέμ-
τω γάρ σοι ἐν θησαυρὸν ἀπελών. μάλλον δ' ἐ-
π' αἰ. σέ φημι θησαυρὸν χερσὶ, ὑπάκουσον τῷ
μῶνι τούτῳ, καὶ πάρα χεῖρα ἐν ἀνελείδῃ.
σκάπῃ ὡς τίμων βαθείας καταφέρων. ἐγὼ δ' ἐ-
μὲν ὑπόσθι. Τί. Ἀλλ' ἔγωγε δίκη λ-
λα, νῦν μοι ἐπὶ ἔξω σὺ σεαυτὴν. ὅ μὴ κάμῃς
ἐκ τ' βάθους ἐν θησαυρὸν ἐς ρύμφανος προκα-
λυσμένη. ὡς Ζεὺς τ' ὁράσῃ, καὶ φίλοι Κορύβαντες,
καὶ ἐρμῆς ὁρᾶν, πῶς χερσὶ ὡς ροῦτον; ἢ πρὸ
ὅτ' ἔστι ταῦτά ἐστι; δ' ἐν δ' αἰτῶν μὴ ἀνθοακας ἐν-
αἰετὸς μὲν. ἀλλὰ μὲν χερσὶ ὡς ἐπὶ σῆμον,
ὑπὸ τῷ φθόνου, βαρὺ, καὶ τὴν πρόσθετον ὑπὸ τῷ
σὺν. ὡς χερσὶ, δεξιῶμα κάχιστον βροτοῖς. αἰ-
θόμῃν ἔρ' ὡς ἀπὸ διαπείρας ὅ νύκτωρ, ὅ
μὲν ἡμέραν. ἐλθέ ὡς φίλτατε, ὅ ἐρασιμῶτα-
τε. νῦν πείθομαι καὶ Δία ποτὲ γλυτῶν χερ-
σὶ

σόν. τίς γάρ οὐκ ἂν πρὸνός ἀναπεπήμενος
τοῖς κόλποις ὑποδέξαιτο οὕτω καλὸν ἔρασιν
δὲ τοῖς τεχνῶν καταγέροντα; ὦ Μίση, ὦ Κροῖ
σε, καὶ τὰ ἐν δελφοῖς ἀναθήματα, ὡς οὐδ' αὖ
ἄρα ἤτε ὡς πρὸς Τίμωνα, ἢ ἐν Τίμωνος πολυ-
τον, ὥς οὐδ' ἐκασπλεῖς ὁ Πόρσων ἴσος. ὦ Δί-
κελλα, ὦ Μιλτάτη Διφθέρα, ὕμῃσ' μὲν ἔρ-
Πανὶ γύτω ἀναδιδῆναι καλόν. αὐτὸς δ' ἡδὴ πα-
θεὶν πριάμενος τὴν ἔχαπᾶν, πυργίον οἰκοδομή-
σάμενος ὑπὲρ τ' ἀνδρῶν, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν
ἐνδοκασθῆναι τὸν αὐτὸν ὦ τάφον ἀποθανόντων
ἔξεν μοι δοκῶ. δευόχθω δὲ ταῦτα, καὶ νενο-
μοθετήσας πρὸς τὸν ἐπίλοιπον βίον, ἀμείβω
πρὸς ἅπαντας, καὶ ἀγνωσία, ὦ ὑδροφία.
φίλος δ' ἐ, ἢ ξένος, ἢ ἐταῖρος, ἢ ἐλεύθερος
ὑθλος πολὺς, ὦ οἰκτεῖραι σακρύνοντα, ἢ ἐ-
πικουρῆσαι θεομένῳ, πᾶνομία, ὦ κατάλυ-
σις τῶν ἐσθῶν. μονήρης δὲ ἢ δίαιτα καθάπερ τοῖς
λύκοις, ὦ φίλος ἔεις Τίμων. οἶδε ἄλλοι πάν-
τες, ἐχθροί, ὦ ἐπίβουλοι ὦ προσομιλήσαν-
τινι αὐτῶν, μίσημα. εἴ τι πᾶσι δὴ μόνον, ἀπο-
φράς ἢ ἡμέρα. καὶ ὅλως ἀνδριάντων λιθίνων, ἢ
χαλκῶν, μισθὸν ἡμῖν διαφύρετ' ὡσαν. ἢ μήτε
κήρυκα δευόμην πρὸς αὐτῶν, μήτε ἀπονει-
κνέμεν ὡμῶς. ἢ ἐρημία γ', ὅρος ἔσω πρὸς αὐτοῦ.
φυλέται

φυλέται δὲ, ὦ φράτρυς, καὶ δῆμότα, καὶ ἡ πα-
τρίς αὐτῆς, ἡ ψυχὴ, ἢ ἀναφελή ὀνόματα, ὦ αὐ-
τῶν ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλεονέκτω δὲ
Τίμων μόνος, καὶ ὑδροφία ἀπάντων. καὶ
ἐρυφάτω μόνος καθ' ἑαυτὸν, κολακείας ἢ ἐπαί-
νων φορτικῶς ἀπὸ πηχάμενος. καὶ θεοῖς θυέτω,
ὦ δύω χεῖται μόνος ἑαυτῷ γείτων ἢ ὁμορος ἐκ-
σείων τῶν ἄλλων. ἢ ἀπαξ ἑαυτὸν δεξιόσκαδι δε-
λόχθω, ἢ δὲ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σέφανον ἐ-
πενεγμῆν. ὦ ὄνομα μὲν ἔσω ὁ μισάνθρωπος ἢ
διστρ. ὦ τὸ πᾶν ἡ γνώσιμα, δυσκολία, καὶ
τραχύτης, ὦ σκαυότης, ὦ ὄρη, ὦ ἀπανθρω-
πία, εἰδ' ἐπὶ πᾶσι δὴ μὲν ἐν πυρὶ διαφθέρμενος, ἢ
σβεννύναι ἱκετεύοντα, πίτις ὦ ἐλαφὴς κατα-
σβεννύναι. ὦ ἢ πᾶσι τοῖς χειμῶνος ὁ ποταμὸς
πᾶσιν ἐρῇ, ὡς δὲ τὰς χεῖρας ὀρέξῃ, ἀντιλαβέ-
δι δὲ κῆρ, ὡς δὲ τὸν ὡς κεφαλὴν ἐκπύον-
τα, ὡς μὴ ἢ ἀνακύψαι δυνάσθῃ. οὕτω δ' ἂν τὴν
ἴσῃ ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσας δ' ἐν νόμον Τίμων
ἐχεκράτιδος κολυτῆρος. ἐπετήκεισε τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Τίμων ὁ αὐτός. εἰεν. ταῦτα ἡμῖν δεδω-
χθῶ. ὦ ἀνδρικῶς ἐμμένω μὲν αὐτοῖς. πᾶν ἄλ-
λά πᾶσι πᾶσι δ' ἂν ἐποιήσῃ μὲν ἅπανσι γνώσι-
μά πως ταῦτα γενέσθῃ, διότι ὑδροφία τῷ ἀγ-
χόνῃ γὰρ ἂν ἐπὶ πᾶσι γένοιτο αὐτοῖς. καὶ ἰτί

ἄλλ' ; φεῦ τ' τάχ' εἰς πανταχόθεν σὺν θεοῖς κέ
κονιμένοι, ὅ πῶσι ὄντες, οὐκ ὅδε ὄθρ' ὅσφρα
ἀνέμοι τ' χυσιόου, πότερον δ' ἢ ὅν πάγον ἄλλ'
ἀναβάς ἀπελύνω αὐτοῖς τοῖς λίθοις δ' ἔπειτα
δεξίῳ ἀκροβολιζόμενος, ἢ τόγε τοσοῦτον πᾶ
νομήσομαι, εἰσάπαξ αὐτοῖς ὁμιλήσαντες, ὥς
πλέον ἀνίωτο πῆρ' ἀνέμοι ; ἄλλ' οἶμαι ὅτι ἄμει
νον. ὥστε δεχόμεθα ἡδὴ αὐτοῖς, ἔπος ἀντὶ τοῦ,
Φέρε' ἴδω τίς ὁ πρῶτος ἀντ' οὗτός ἐστι ; Γναθῶν
ἔσ' ὁ κόλσξ, ὁ πρῶτος ἔρανον ἀτλήσας ἀντὶ μοι ὄρε
ξας ἐν βρόχον, πῆρ' ὅλως πᾶς ἐμοὶ πρᾶξις
ἐμμεκώς. ἀλλ' ἔνυ ἐπῆσεν ἀντιόχῳ. οἱ
μῶξε τ' πρὸ τῶν ἄλλων. Γνα. οὐκ ἐγὼ ἔλε
γην ὥς οὐκ ἀμελήσοις Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρός
οἱ θεοί ; χαῖρε Τίμων δύμορφώτατε, καὶ ἡδύς, καὶ
συμπλοκάτατε. Τί. νῆ ὅ σὺ γε ὦ Γναθῶν
ἐγὼ γὰρ ἀπάντων βορῶτατε. ὅ ἀνθρώπων ἐ
πιβίησας. Γνα. αἰὲν Ὀλοσκόμων σὺν
ἄλλ' ἀπὸ σὺν πόσιν ὥς κινόν τι σοὶ ἄσμε
τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων ἡκωκομίζων. Τί.
Ὁ μὲν ἐλεγεῖται ἄσμε μάλα ποδὶ παρῶς ἔπ
ταύτη τῇ ἀνέλλῃ. Γνα. τί ἄλλ' ; πάεις ὦ
Τίμων ; μαρτύρομαι. ὦ Ἡράκλεις. ἰού. ἰού.
προκαλοῦμαι σφραγίσματος εἰς Ἀρεῖον πάγον.
Τί. Ὁ μὲν ἂν γε μικρὸν ἐπεραδῶν, φόνος τὰ

χα πρὸ

χα προέκλεισθ' ἐμὲ. Γνα. μικρὸν μὲν, ἀλλὰ σὺ
γε πάντως σφραγίσματος μικρὸν ἐπὶ πάγον
τ' χυσιόου. Ἀφῶς δ' ἰσχυρόν ἐστι σφραγίσματος.
Τί. ἐπιμένεις ; Γνα. ἀφῶς, σὺ δ' οὐ χαίρῃς
οὐτωσκαὶς ἐκ χυσιόου γενόμενος. Τί. τίς οὐ
τός ἐστιν ὁ προσών, ὁ ἀναφαιλάντας ; Φιλιάδης,
κολάκων ἀπὸντ' ὁ βελερῶτατος. οὐρὶς ἢ πᾶς
μοῦ ἀγρόν ὁλοκαύτων, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα
δύο τάλαντα μισθὸν τ' ἐπ' αὐτῇ, ὥστε ἄφῃ
με, πάντων σιωπῶντων, μόνος ἔπειτα πᾶσι
ἐπαμοσάμενος ἀντιόχῳ. τὸν κύκλῳ, ἐπὶ δὲ
νοσοῦντα πρῶτον εἰδόμεν, ὅ προσήλθον ἐπικου
ρίας δέομενος, πᾶσι γὰρ ὁ γενναῖος προσενέτει
νε. Φι. ὦ φίλ' ἀναιχνητίας, νῦν Τίμων αἰνῶς
ζετε ; νῦν Γναθῶνίδης φίλος ὁ συμπότης,
ριγαροῦν δίκαια πᾶσι περ οὐρὸς ἀχάειρος ὢν.
ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνοίκοι, καὶ ξυνοίκοι, καὶ
δημόται, ὅμως μετερίζομεν ὥς μὴ ἐπιπιδῶν
ἐκώμεν. χαῖρε ὦ δέσποτα. ὅπως οὐδ' ἑ
ροῖς τούτοις κόλακας φυλάξῃ, καὶ οὐδ' ἑ
πέζῃς μόνον, τὰ ἄλλα δ' ἐκράκων οὐδ' οὐδ' ἑ
φέροντας. οὐκ ἐτι πισυτέα τ' νῦν οὐδ' ἑ
πες ἀχάειροι, ὅτι πονηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν
σοι κομίζω ὥς ἔχοις πρὸς τὰ κατεπείγοντα
χρῆσι, καθ' ὅσον ἡδὴ πᾶσι τὸν ἡκούσθ' ὥς πᾶσι

τοῖς ποδὲς ἐγὼ τινὰ πλοῦτον. ἦ καὶ τοῖς ποδὲς
παῦτά σε νυθετήσων. καὶ ἵσως οὐτὸ σοφὸς
ὢν, οὐδὲν ἴσως δέσῃ τῶν πρὸ ἐμοῦ λόγων, ὅς
καὶ ἔρδ Νέστορι β' δέον παραινέσῃς ἄν. τί.
ἔσαι ταῦτα ὦ φιλιόδη. πλὴν ἀλλὰ πρόσθι, ὡς
ἢ σέ τι λοφονήσῃς τῇ δίκῃ. φι. ἀνθρώποι,
κατέαγα τ' κρανίον ὑπὸ τ' ἀχαιῶν, διότι
τὰ συμφέροντα ἐνδύετον αὐτόν. τί. ἰδὺν τέ
ρε ὅτος ὁρῶν Διμήας προσέρχεται, τῇ ὥσ
μα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅς συγγενὴς ἡμέτερος
λέγῃ. αὐτὸς ἐκκαίσει καὶ ἐμοῦ γάλαντα
μῆας ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει, καταδεδικαι
σας, ὅς ἐδέδωκε, οὐκ ἀποδιδούς, καὶ γὰρ ἐλέησας
ἐλυσάμεν αὐτὸν, ἐπειδὴ πρόσω ἐλαχε τῇ
εὐχῇ, ὅς φησὶ Φυλῆ ἀνένεμν' ἐθεορικόν, καὶ γὰρ
πρὸς αὐτὸν αὐτῶν ἐπινόημα, οὐκ ἔφη γνωρίζειν
τῇ λίσσῃ ὄντα μέ. Δι. χαῖρε ὦ Τίμων, β' μέγα
ἔφελος τοῖς γένεας. β' ἔρφομα τῶν ἀθληαίων. β'
πρόβλημα εἰς Ἑλλάδος, ὅς μὴν πάλασε ὁ δὴ
μορξυνελεγεμένος, καὶ αἰ βουλαὶ ἀμφοτέρω περὶ
μένοντο. πρότερον ἢ ἀκασσον β' τῇ ὥσ, ὅς ὑπὲρ
σὺ γέγραφα. ἐπὶ δὲ τῇ Τίμων ὁ ἐχεκράτιδου κο
λυτῆς, αὐτὸς οὐ μόνον καλὸς κάλαθος, ἀλλὰ
ἡ σοφός, ὡς οὐκ ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάν
τα χρόνον διατελεῖ τὰ ἀείψα πράττων τῇ πό
λει. νε

λη, νενίκηκε ἢ πύξ, καὶ πάλιν, καὶ φρόμον ἐν ὁλῷ
πῶς μῖσος ἡμέρας, καὶ τελείω ἀρματι καὶ σωω
εἶναι πολικῇ. τί. ἀλλ' οὐδ' ἐθεώρηται ἐγὼ πῶς
τέεις Ὀλυμπίαν. Δι. τί δ' ἐθεώρησας ὕψος.
τὰ ραῦτα δὲ πρὸς ἀποστροφῇ ἀμεινον. ὅς ἡ
εἰσευσε ἢ ὑπὲρ τ' πόλεως πέρυσσι πρὸς ἀχαρ
νέας, ὅς κατέκοτε Πελοποννησίων Λύομοί
ρας. τί. πῶς; δὲ β' μὴ ἔχεν ὅπλα, οὐδὲ πρό
εγρᾶφιν ἐν ἔρδ καταλόγῳ. Δι. μέγιστα τὰ πε
ρὶ ἔρδ λέγεις. ἡμεῖς δὲ, ἀχαιῶν ἀν' ἐπικρατῆ
νημονούντων. ἔτι δὲ ὅς τῇ φίσματα γράφων,
ὅς συμβολεύων, ὅς στρατηγῶν, οὐ μικρὰ ὥφελον
σε τὴν πόλιν. ὡς τούτοις ἀπασιν δέδωκε τῇ
βουλῇ, καὶ ἔρδ δὴ μῶ, καὶ τῇ Ἠλιάδι καὶ ἀφύλας,
καὶ τοῖς δὴ μοῖσι δὴ καὶ, καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσῶν ἀνα
σῆσαι ἐν Τίμωνι πρὸς τὴν ἀθλῶν ἐν τῇ ἀκρο
πόλει, ὅς ἀνώνον ἐν τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, ὅς ἀκτι
νας ὅς τῇ κεφαλῇ. ὅς σιφάνωσαι αὐτὸν χρυσῶν
σιφάνοις ἐπὶ τῇ, ὅς ἀνακροχθῆναι ὅς σιφάνους
σὴ μερὸν δονουσίους φραγῶδισ καυνοῖς. ἀχθῶναι
γὰρ αὐτὸν δὲ τῇ μερὸν τὰ δονούσια. εἶπε τῇ
γνώμῃ Διμήας ὁρῶν συγγενὴς αὐτοῖς, ἀγχι
σις, ὅς μαθητὴς αὐτῶν. ὅς ῥητὸς ἀείσοις ὁ
Τίμων. ὅς τὰ ἄλλα πάντα ὁπόθεν ἀν' ἐθέλοι.
τοῦτ' ἔρδ σοι β' τῇ ὥσ. ἐγὼ δὲ σοι καὶ β' ἔρδ

ἰὼν ἐκ ἐλόμεν ἀπὸ γένει πρὸς σέ, ὃν ἴδ' ὅθ' ὁ δὴ
ματι Τίμων ἀνόμακα. Τί. πῶς ὦ Δημέας,
ὅς οὐ γὰρ ἀμνηστος, ὅθ' ἔχεις ἡμᾶς εἰδέναι. Δη.
ἀλλὰ γὰρ ὦ, ἦν δὴ ὅθ' ἐξ νέωτα ὁ παῖς ὁ
ἴσομαι. ὁ δ' ἐγεννηθὲς ὁ μόνον, ἄρ' ἔστιν ὅθ' ἔσαι,
Τίμων ἡδὲ καλῶ. Τί. οὐκ οἶσθα εἰ γὰρ μὴ σέ
ἔτι ὧδ' ὄντ' ὅθ' τῆλικα ἔτι πρὸς ἐμοῦ πλὴν ἡ
λαμβάνων. Δη. οἶμοι. τί ὅθ' ἔστι; τυραννίδι Τί
μωρ' ἐπιχειρεῖς, καὶ τύπῃς ὅθ' ἰλασθῆναι, οὐ κα
θαρῶς ἐλένθεις, οὐδ' ἄσος ὦν; ἀλλὰ δῶσθαι
ἐν τάχει τὴν δίκην, τάτε ἀλλὰ, ὅθ' ἐπὶ τὴν
κρόπολιν ἐνέπρηξας. Τίμ. ἀλλ' οὐκ ἐμὲ πρὸς
σαι ὧμίξ' ἢ ἀκρόπολιν; ὥστε δῆλος εἶ, σὺ κα
φανῆ. Δη. ἀλλὰ ὁ πλῆτεϊς, τὸν ὁποῖόν
μον δ' αὖτις. Τί. οὐ δῶρ' ἔστι οὐδ' ὄν
τ' ὅθ' ὥστε ἀπὸ θανάτου καὶ ταῦτα. Δη.
δωρὸς ἔσθ' ἔστι, ἡδὲ δ' ἐπὶ πάντας
τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις. Τίμω. οὐκοῦν καὶ ἀλλὰ
λαμβάνει. Δημέ. οἶμοι τὸ μετὰ φρον. Τί
μῃ κέκραχθι. κατοίσω γὰρ σοι καὶ κρίτῃ
ἐπὶ καὶ γελῶσα πάμπαν πάθοιμι, δύο μὲν
λακεδαίμονιων μοίρας κατακόψας ἀνοπλῶς
ἐν δ' ἐμιαρὸν ἀνθρώπων μὴ ἐπιτρέψας. μά
τῃ ὅθ' ἂν ἐκὼν καὶ νενικηκῶς ὀλύμπια πῦρ, ὁ
πάλη. ἀλλὰ τί ὅθ' ἔστι; οὐ θρασυκαλῶς ὁ φιλό
σοφ

σοφός ὁ τὸς ἔστι; ὁ μὲν ἔν' ἀλλος ἐκπέταται
ἔστιν ἐν πῶσιν, ὁ τὰς ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνατίνεας, ὁ
ἐρεθισθὲς ὁ μόνος τι, πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, τιτάν
σες ἐλέπων, ἀνασσομένης τὴν ἴδ' ὅθ' μετὰ
πρὸς κόμην, αὐτοβόρεας τις, ἡ τρίτων, οἶους
ὁ Ζεῦς ἔγραψεν. οὗτος ὁ δ' ἔχῃ μὴ οὐκ ἀλλὰ, καὶ
κόσμιος δ' ἐλάσσημα, ὁ σφονικὸς τὴν ἀνάβ
λην, ἔωθεν μυρία ὅθ' ἀρετῆς ἀεξίων, καὶ
τῶν ἡδονῇ χαίρόντων κατὰ τῶν καὶ ὁλίγων
κίς ἐπαινῶν, ἐπειδὴ λουσαμένους ἀφίκοιτο ὡς
δ' εἴπῃ, ὁ παῖς μετὰ τὴν κνίλικα ἀ
φ' ἑαυτοῦ αὐτῷ, τῷ ζωροτέρῳ δ' ἐχάριε μάλιστα
καθὰ πρὸς ἡδὲ ὅθ' ὅθ' ἐκ πῶν, ἐναντιώτατα
ἐπιδείκνυται τοῖς ἐωθινοῖς ἐκείνοις λόγῳ,
προαρκάζων ὥς πρὸς ἱκτὴν τὰ ὅθ' ἔστι, καὶ ἐν
τῇ κατὰ τὸν πρὸς ἀμνηστικὸν μόνον. καὶ ὅθ' ἔστι
ἀνάπλεως. καὶ ὅθ' ἐμφορὸν μόνον. ἐπικεκ
φῶς, καθὰ πρὸς ἐν τῷ ὅθ' ἔστι τὴν ἀρετὴν ἐπὶ
τὴν προσδοκῶν, ἀκείβως τὰ τῷ ὅθ' ἔστι λικ
νῶ ἀποσμήχων, ὥς μὴ δὲ ὁλίγων τῷ μὲν
τῶν καταλίπῃ. μεμψόμενος ἔστι ὥς τὸν
πλάκουντα ὅθ' ἔστι, ἡ ἐν σὺν μόνος τῶν ἀλλων
λάβοι, ὅθ' ἐπὶ λικνείας ἢ ἀπλησίας ὁφέλος.
μέθυστος, ὁ πάροισ. οὐκ ἀχρὶς ὡς ἔστι ὁ
χρὶς ὁ μόνον, ἀλλὰ ὁ λοιδορίας, καὶ ὁρῶς

προσέτι. Ἐλὼγιστοί ποταμοὶ τῇ κύλικι. τό τε
λὴν ἑμάλισα πρὶ σωφροσύνης ἢ κοσμιότητος
καὶ ταῦτα φησὶν ἡδὴ ὑπὸ τῷ ἀκράτου πρηνέως ἐ-
χόν, Ἐποφραλίζων γέλοιος. ἔτα ἔμφορος
τούτοις. ἢ τὸ τελευτᾶν, ἀράμηνό τινα, ἐκ
φέροντων αὐτὸν ἐκ τῶν συμποσίων. Ἐαυλητρίδα
ἀμφοτέρωθεν ἐπειλημμένον. πλὴν ἀλλὰ καὶ νύ-
κτωρ, οὐδὲν γὰρ τῶν προτείων πρᾶχωρήσειεν ἄν-
θρωπον. ἀλλὰ καὶ κολάκων ὅτι τὰ πρῶτα. Ἐπὶ
οἰκίᾳ προχειρότατα. Ἐν γρητεία προχειτότα-
τα. ἢ ἀναισχυντία πρῶμαρτεῖ. καὶ ὅπως πάντο-
τε φονεὶ χεῖμα, Ἐπανταχόθεν ἀκείβεις, Ἐπι-
κίλωσ' ἐντελές. οἰμώξεταί. ἔτι γὰρ οὐκ ἐκεί-
κρᾶν χεῖνός ἐστιν. τί ἔστι; παπαῖ, χεῖνός ἡμῶν
οἰσυχλῆς. Οἰσυχλῆς. οὐ κατὰ ταῦτα ὡς ἴ-
μων ὅτις πολλοῖς τούτοις ἀφίπται, ὥς πρὸς
ἐν πολὺ τὸν σοὶ τεθιπότες, ἀργυρίου, καὶ χρυ-
σίου, καὶ δέ πινον πρυτελῶν ἐλπίδι σιωδεδρα-
μῆκας, πολλὰ τὴν κολακείαν ἐπιδείξονται
πρὸς ἄνδρα, οἷόν σε ἀπολοῖκόν, καὶ τῶν ὄντων κοι-
νωτικόν. οἶδα γὰρ ὡς μάλα μὲν ἐμοὶ δεῖπνον ἴκα-
νόν, ὅτ' οὐδὲν ἴσασιν θυμόν, ἢ κάρτακμον, ἢ εἰπε-
τε σφύλλω ὀλίγη τῶν ἁλῶν. πρὸν δὲ ἢ ἐννεα-
κρηγος. ὅδ' ἐτρίβων οὗτος, ἢ εὐλαί πορφυρεῖ
δο

δοσ' ἀμείνων. Ἐχρυσίον μὲν γὰρ, οὐδὲν τιμω-
τερον τῶν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. Ἐφίδων μοι δο-
κεῖ. σοὶ δὲ αὐτοῦ χάριν ἐσάλλω, ὥς μὴ δια-
φθέρῃ σε τὸ κακίστον ἔσθ' ἢ ἐπεσλόταρ κτῆ-
μα ὁ πολῦτος, ὁ πολλοῖς ποταμῶν αὐτῷ
ἀντικείμενων συμφορῶν γενημένος. εἰ γὰρ μοι
πίθοιο, μάλιστ' ὅλον εἰς τὴν θάλατταν ἐμβα-
λῆς αὐτὸν, οὐδὲν ἀναγκῆς ἀνδρὶ ἀναβῆναι
Ἐν φιλοσοφίᾳ πολῦτον ὄρεν διακείμενον.
μὴ μένρι ἐς βάθος ὡς γὰρ, ἀλλ' ὅσον ἐς βουβῶ-
νας ἐπεμβὰς ὀλίγην πρὸς κυματώδεις γῆς,
ἐμοῦ ὄρωντος μόνου. εἰδὲ μὴ ἔσθ' εὐλαί, οὐδὲ
ἄλλον ἔσθ' ἀμείνω κατὰ τάχος ἐκφόρησ' αὐ-
τὸν ἐκ τῆς οἰκίας. Ἐμὲ δ' ὁβολὸν αὐτῷ ἀνῆσ',
διακείδεις ἀπασιν τοῖς δεομένοις. ὦ μὲν, πέντε
δραχμάς. ὦ δὲ, μὲν. ὦ δὲ, τάλαντον. εἰ
δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμοιρίαν, ἢ τριμοιρίαν
φέρειται δίκαιος. ἐμοὶ δὲ, καί τοι οὐκ ἐμαυτῷ
χρεὶν αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῷ τῶν ἐτάρων
τοῖς δεομένοις, ἱκανὸν εἰ ταῦτ' ἡνίκ' ἡν ἡμέραν ἐμ-
πλήρης πρᾶχαις, οὐδὲ ὅλοις δυομισίμους
χοροῦσαν ἀνιπτικούς. ὀλιγαρκῆς ἢ Ἐμείριον
χεῖν ἐν φιλοσοφούντα, ἢ μὲν οὐδὲν ἔτι
πῆραν φρονεῖν. τί. ἐπεινῶ ταῦτα σε ὡς
δρασυκλῆς. πρὸ γυνὴν εἰδὲ, φέρει
f

σοι τὴν κεφαλὴν ἐμὴν ὡς κόνιν ὀφθαλμῶν, ἐπιμέ-
 λυνεαι τὴν δὲ κεφαλὴν. Ὁρασον. ὡς δὲ μοι κατατί-
 μοι, παύσθητε ὑπὸ τῆς καταράτου ἐν ἐλθούσῃ
 τῇ πόλει. τί. τί ἀπανακτεῖς ὡς θεὸς Ὁρασον κλῆ-
 μῶν πρὸς ἀκέραιαί σε; ἢ μὴν ἐπεμβαλὼς χοί-
 κας ὑπὲρ ἐμέ; τί τέτληας. ἀλλὰ τί αὖτε; πλ-
 λοὶ ἐνέρχονται. Βλεψίας ἐκένος, ἢ λάχης, ἢ
 ἐνίφων, ἢ ὅλως, ὅσονταγμα τῶ οἰμωξιμένον.
 ὥστε τί οὐκ ἴδῃς τὴν πέτραν αὐτὴν ἀνελθόν, τὴν
 μὴ δίκαιαν ὀλίγη ἀναπαύσασθαι πᾶσι
 πικρῶν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείους λίθους ἐμφορῇ
 ἔχει, ἐπιχαλασὼν πρὸς ὅθεν αὐτοῖς; μή ἐλάττω
 ὡς Τίμων. ἀπὸ μὲν γὰρ Τίμ. ἀλλ' οὐκ αὖτις
 μωτίγῃ ὑμῶν, οὐδ' ἐάνθρωποι φαντάσων.

ΑΛΚΥΟΝ. Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑ
 ΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Ἰς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν ὡς Σώκρα-
 τος, πρὸς ὅθεν ἀπὸ τῶν αἰγμάτων ὅτι
 ἀκρας ἐκείνης; ὡς ἡ δὲ αὖτε αὖς ἀκοῆς. τί ποτ'
 ἄς ὅτι φθιγνός μόνον ζῶν; ἀφωνα ἢ δὴ τά γε
 καθ' ὅσατος διατώμματα. Σω. θαλαττί-
 πος ὡς Χαίρεφον ὄρνις ἀλκυὼν ὀνομαζομένη
 πλύνθηνος ἢ πολυθακρὺς. πρὶς ἧς δὴ παλαιὸς
 ἀνθρώπος μεμύθηται λόγος. φασὶ ζωαῖκά
 ποτε οὖν εἶναι αἰόλου τοῦ ἑλλήως θυγατέρα, καὶ
 εἶδον

εἶδον ἄνδρα ἐν εὐαὶ τεθνεῶτα, θρῶεν πρὸς
 Φιλίας, κήρυκα ἐν φαλίνιον, ἐν Εὐσφόρῃ
 Ἀσέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν ἵόν. εἶτα δὴ πρὸς
 φθιγνὸν διὰ τινὰ δαυμονίαν βούλησιν, εἰς ὅ-
 νιος ἔσπον πρὸς πᾶσι ταῖς πελάγῃ, ζῆτου
 σάν ἐκένον, ἐπὶ δὲ ἡ πάλαιος γῆν πρὸς πᾶ-
 σιν, οὐχ οἶά τ' ἦν εὐρεῖν. Χαίρε. ἀλκυὼν
 τοῦτ' ἐστὶν ὁ σὺ φῆς; οὐ πῶς ποτε πρὸς ὅθεν ἡ κηκό-
 ἐν τῇ φωνῇ. ἀλλὰ μοι ξένη πρὸς τῶντι προσέ-
 πεσε. γινώσκῃ πῶς ἀλκυὼς ἐν ἡχὸν ἀφίκοι
 ζῶν. πηλίκον δέ τι καὶ ὅτι ὡς Σώκρατος;

Σω. οὐ μέγα. μετὰ ἄλλω μέντοι οὐκ ἐπὶ τὴν
 λαυρίαν εἰληφὲ πρὸς θεῶν τιμὴν. ὡς γὰρ τῇ
 τούτου νεοττεῖα καὶ τὰς ἀλκυονίδας πρὸς γ-
 ρυομένας ἡμέρας, ὁ κόσμος ἄγει, κατὰ χει-
 μῶνα μέσον διαφρούσας ταῖς θύσιν αὐτῶν ὅτι
 καὶ ἡ τήμωρον παντὶς μάλλον. οὐχ ὅρατος ὡς αἰ-
 θερα μὲν τὰ ἀνῶθεν, ἀκύμαντον δέ, ὅτι γαλῆ-
 νιον ἀπαντὶ πᾶσι ὁμοίον ὡς εἰπεῖν κατό-
 φως; καὶ. λέγεται ὅρατος. φαίνεται γὰρ ἀλ-
 κυονίς ἡ τήμωρον ὑπάρχειν ἡμέρα. καὶ χεῖς ἡ
 ροαὶ αὐτῇ τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, ὅτι ποτε χεῖς
 πρὸς ἡναι τοῖς ὅτι ἀρχῇς ὡς Σώκρατες, ὡς ὅτι ὅ-
 νιος ζωαῖκός ποτε ἐγένοντο, ἢ ὅρνιθες ἐκ ζωαῖ-
 κῶν; παντὶς ἢ μάλλον ἀδύνατον φαίνεται τῇ πᾶσι

ἔριοντόν. Σω. ὦ φίλε Χαιρεφών, εἰκότως
μὲν ἡμεῖς τῶν διωγμάτων ἢ ἀδυνάτων ἀμβλυσά-
μεν, κίτιν δὲ εἶναι κριταὶ παντελῶς, δοκιμάζομεν
ἥδη κατὰ δυνάμιν ἀνθρώπων ἡγνώσαντες
εἶναι, καὶ ἂν πισυν, ὁ ἀόρατον. πολλὰ δὲ φαίνεται
ἡμῖν καὶ τῶν ἐν πόρει ἀπορῶν, ὅτι τῶν ἐνικτῶν
ἀνέμικτα. συχνὰ μὲν ὅτι ἀπείριαν, συχνὰ δὲ
καὶ δὴ νηπιότητα φρένων. τῶν δὲ ἢ νηπιότητα
κεν εἶναι πᾶς ἀνθρώπος, ὅτι πᾶν γέρον, ἐπεὶ
ριμικρὸς πᾶν καὶ νεογιλὸς ὁ ἢ εἰς χρόνος πρὸς
ἐν πᾶντα αἰῶνα. τίς δὲ ἂν ὧ γὰρ οἱ ἀγνοοῦντες
τὰς τῶν θεῶν ὁ δαίμονιων δυνάμεις ἔχοιεν ἂν
εἰπεῖν; πότερον διωγῶν ἢ ἀδυνατόν τι τῶν ῥι-
ούτων; εἰρακας Χαιρεφών, τρίτην ἡμέραν ὅσος
ἦν ὁ χρόνος; καὶ ἐνεμυκέντι γὰρ τοι δέος ἐπέ-
σοι. καὶ τὰς ἀσφαπὰς ἐκείνας καὶ βροντάς, αἰέ-
μων τε θάλασσα μεγέθη; ἐπέλαβεν ἂν τις τὴν
οἰκουμένην ἀπαρῶν ὅτι δὴ συμπεσιῖται. μετὰ
μικρὸν ὅθι θάλασσα κατὰ σπινθὴς θάλας ἐξέ-
το, καὶ ἀνέμεινεν αὐτῇ ἕως τῆς νῦν. πότερον δὲ
οἱ μείζον τι καὶ ἐργαστέον εἶναι, ῥαυτὴν αἰ-
θερίαν ἢ ἐκείνης θι ἀνυποστάτα λάλαπος καὶ
ταραχῆς μεταδίνειν, καὶ εἰς γαλήνῃ αἰάγας
γίνεσθαι ἀπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μετὰ
πλάσσειν εἰς ὄρνιθος πηγὰς ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ

τοιοῦ

τοιοῦτο, καὶ τὰ παλαιὰ τὰ πρὸς ἡμῖν, τὰ
πλάττειν ἐπὶ σάμῃ πηλόν, ἢ κηρὸν, ὅταν
λάβη φασιδίως ἐκ τῆς αὐτοῦ πολλὰ κίς οἰκίς, με-
ταχρηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις. ἔρδ' αὖ
μονίῳ δὲ καὶ μεγάλῳ καὶ οὐ συμβλητῇ ἐπὶ ὁροχὴν
ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις, δύχρη
τυχὸν ἀπαντα τὰ ῥαυτὰ, καὶ λῆα. ἐπεὶ τὸν
ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ τούτου δοκεῖ εἶναι με-
ζω; φράσας ἂν; Χαιρε. τίς δ' ἀνθρώ-
πων ὧς Σώκρας τῶν, νοῆσαι δύναται ἂν, ἢ ὀνομά-
σαι τὴν τῶν τοιούτων; οὐδέ ῥ' εἰπεῖν ἐνικτόν.

Σώκρας. εὐκοῦν δὲ καὶ θεωροῦμεν ἀνθρώπων
πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλως τι-
νάς ἐπὶ ὁροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεις, καὶ ἀδυναμέ-
αις ἐπὶ ἀρχούσας. καὶ τῶν ἀνθρώπων ἡλικία,
πρὸς τὰ νηπία παντελῶς ἐρέφει, τὰ πεμπταῖα
ἐκ γενετῆς, ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὁσπνέχῃ
τὴν διαφορὰν δυνάμειός τε, καὶ ἀδυναμίας, ἐν
πᾶσι χελὸν ταῖς κατὰ ἐνθίον πρᾶξεσι. καὶ
ὅτι ὅτι τῶν τειχῶν ῥυτῶν οὕτω πρὸς ἡμῶν
ὅτι ὅτι τῶν σώματος καὶ θι ψυχῆς ἐργάζον-
ται. τὰυτα γὰρ τοῖς νέοις ὧς ἂν εἰπὼν παλαι-
οῖς, οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δύναται φαίνεται. καὶ
τῶν ἰχθύος ὅτι ἐνδὸς ἀνθρώπου τελείως δὲ μέγεθος,
ἀμέρητον ὅσπν ἐχέει τὴν ἐπὶ ὁροχὴν πρὸς ἐκ

f 3

δείσει. πῶς οὐκ ὁ πῶς δ' ἐκ κρημνόντινα ἐπὶ
τῆς εἰον, εἰ πῶς τῆς χιόνος γυμνός ὅσιν, ὡς βέ-
βαιότερον καταπαγείη τὰ δεσμά, καὶ οὐτ' ὅ-
τι πασι πῶς φανῆς ἐκ κρημνόντινα. ΗΦαι. πῶς
σκοπῶ μὴ ὡς Ερμῆ. οὐτε β' ταπῖνον κ' πρόσθεν
ἐς αὐτῶν χεῖρ, ὡς μὴ ἐπαμύνειν αὐτῶν τὰ πλάσ-
ματα αὐτῶν οἱ ἀνθρώποι, οὐτε μὴν κατὰ δ' ἀκρῶν,
ἀφανῆς β' ἀνείη ῥῖς κατὰ. ἀλλ' εἰ δοκῇ, καὶ ἄ-
μέσ' ἐν ταῦτά τ' ὑπὲρ τ' φάραγος ἀνέστανται
ὄω, ἐκ πεταθείς τῷ χεῖρ ἀπ' ῥυτῶν πρὸς τὸ
ἐναντίον. Ερ. ἐν λέγεις, ἀπὸ ὁρμῶν τε γὰρ
αὐτῶν, κ' ἀπὸ βίαιος, πανταχόθεν ἡρέμα
ἐπινενδύει. ὅτι πῶς ἐν τῇ τανύτῳ ὁ κρη-
μνός ἐχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς ἀκροποδῆτί πο-
μόλις ἐσάναι. ὅτι ὅλως ἐπικαιρότατος ὁ σαρ-
ρός ἀν' ἐννοίῃ. μὴ μέλλει δ' ὡς Προμηθεῦ, ἀλλὰ
ἀνάβουε, κ' πᾶσι χεῖρας ἐν καὶ παρῶν ὁρμῶν
πρὸς δ' ὅρος. Προ. ἀλλ' ὑμεῖς ῥῶν ὡς ΗΦαι-
στε, καὶ Ερμῆ, κατελέγετε με πᾶσι τὴν ἀξίαν
δύσυχοντα. Ερ. τοῦτ' ἐφ' ὡς Προμηθεῦ
ὅτι κατελέγετε, ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπιῶνται
ἀνθρώποι μάλα πᾶσι χεῖρας τ' ἐπιτάγματα.
ἢ οὐχ' ἰκανῶς εἰναί σοι δοκῇ ὁ Κανέκαστος, καὶ
ἄλλους ἀν' ἑαυτοῦ δύο προσηλασθῆναι;
ἀλλ' ὅρεγε τὴν δεξιάν. σὺ δ' ἐὼς ΗΦαιστε, κατὰ
κλείε;

κλείε, ὅτι προσήλου, ὅτι τὴν σφύραν ἐξέσωμένως
καταφύρε. Δὸς ὅτι τὴν ἐτέραν. κατελήφθω
ἐν μάλα ὅτι αὐτή. ἐν ἔχει. καταπῆσεται δὲ ἢ
θηρ ὁ αἰτὸς ἀποκρῶν δ' ἢ πῶς, ὡς πάντα ἔχοις
αὐτὶς καλῶς κ' ὁ μὴ χάνει πλάστικος. Προ.
ὅτι Κρόνος ἰαπετὲ, ὅτι σὺ γὰρ μήτηρ, οἷα πέπονθα
ὁ κακοδαίμων, οὐδὲν δεινὸν ἐργασμένος; Ερ.
οὐδὲν δεινὸν ἐργάσθω ὡς Προμηθεῦ, ὅς πρῶτα μὴ
τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειθεῖς, οὕτως ἄν-
κον ἐποιήσω, κ' ἀπατηλὴν, ὡς αὐτῶ μὴ τὰ
κάλλιστα ὡς ἐξέλεσθαι, δὲν δία δὲ πᾶσι λογί-
σθαι, ὅς ἀκαλύψας ἀργέτι δὴ μὴ; μέμνημαι Ἡσι-
όδου νη' δ' οὕτως εἰπόντος. ἐπειτα δὲ ὅς ἀν-
θρώποις ἀνέπλασας, πανουργότατα ζῶα καὶ
μάλιστα γὰρ τὰς γυναῖκας. ὡς πᾶσι δὲ δ' τιμῆς
ὡς αὐτὸν κτῆμα τ' θεῶν δ' ὡς κλέψας, ὅτι αὐτῶ
ἐσθλὰς ῥῖς ἀνθρώποις. τοῦτ' αὖτε δεινὰ ἐργασ-
μένος, φησὶ μὴ δὲ ἀδικήσας δελέσθαι. Προ.
εἰσπας ὡς Ερμῆ ὅτι σὺ κατὰ δὲν πᾶσι τὴν ἀνάντι-
ον αὐτῶν δὲ δὲ τὰ τοιαῦτα προσφέρεις, ἐφ' οἷς
ἐργαζομένη ἐν περὶ τανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ δὲ
καὶ ἐγίγνωσθαι ἐπιμαρτυρῶν ἀνέμαυτον, εἰ ῥῶν
χολήσοι, ἢ δὲ ὡς ἀν' σοι ὅτι δὴ κακολογισάμεν
ὡς τῶν ἐγλημάτων, ὡς δειξάμεν ἀδικα-
γνωκότα πᾶσι ἐμοῦ δὲν δία σὺ δὲ, τωμύλθω
f 5

ῥηί, καὶ δίκανικὸς, ἀπὸ λόγου αὐτοῦ ἄντ', ὡς δὲ
καίαν τὴν ἱκφονέθρο, ἀνέστωρ ὡς αὐτὸς μετὰ τῶν
ὄντ' ἱκασίων τούτων τῶν λῶν, ὡς ἱκασίου.
οἰκτιστὴν θεάμα πᾶσι Σκῆθαις. Ερ. ἔωλον μὲν
ὡς Προμηθεὺς τὴν ἐφείσιν ἀρνηθῆναι, καὶ ἐς αὐτὸν δέ
ον, ὅμως δ' ἔν λέγει. Ὁ δ' ἄλλως ποδόμεναι
ἀναγκάσθαι, ἐστ' ἂν ὁ ἀέθρος καταπῆρ' ἐπιμελῶ
σὸ μὲν ὅς σ' ἡ πατος τὴν ἐν ἱερ' μέσφ' ἡ τὰ
τὴν χολὴν καλῶς ἂν εἶν' ἔχον, ἐς ἀκρόασμα
παχυσκῆς σοφιστικῆς, οἷος εἰς πᾶν παρρηότα
τος ἐν τοῖς λόγοις. Προ. πρότερος ἔν ὡς Ερμῆ
λεῖ, καὶ ὅπως μὲν ὡς δ' ἰνότατα κατηγρησῆναι,
μὴ δὲ καθυφῆς τι τῶν δικαίων ἡ παρ' ὅς. σ' ὅ
ὡς Ἡφαιστὶς, δικαστὴν ποιῶν καὶ ἔργα. Ἡφαι. μὲν
δὲ ἄλλὰ κατηγρησθ' αὐτὶ ἰδίῳ μετ' ἔξω. ὅς τὸ
πῦρ ὑφελόμηνος, φυχρὰν μοι τὴν κάμινον ἀπὸ
λέλοιπας. Προ. οὐκοῦν διελόμηναι τὴν κατῆ
γρησθαι, σὺ μὲν ποδὲς ἱκλοπῆς ἡδὴ σύνθε. ὅς
μὲν δὲ ὁ τὴν αὐθροποποιίαν, ὁ τὴν κρεανο
μίαν αἰτιάσεται. ἀμφοδὲ τεχνίται, ὁ εἰ
πῆρ' οἰνοὶ εἰοικατε ἔν. Ἡφαι. ὁ Ερμῆς ὁ
πῆρ' ἐμοῦ ἔρεϊ. ἐγὼ δ' οὐ πρὸς λόγους τοῖς δικα
νικοῖς ἐμὶ. ἀλλ' ἀμφὶ τὴν κάμινον ἔχω ταπολ
λά. ὁ δὲ, ῥῆτωρ ὅς, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐ πῆρ' ἔργα
μεμελέτηται αὐτῷ. Προμη. ἐγὼ μὲν οὐκ
ἀντ'

ἂν ποτὲ ὦμιλ' καὶ ποδὲς ἱκλοπῆς ὅς Ερμῆς ἔρεϊ
λῆσαι ἂν εἰπῆν, οὐδὲ οὐκ εἰναι μοι ὁ ριούτο ὁμο
τέχνῳ ὄντι. τὴν ἀλλ' εἰ ὁ ριούτον ὡς Μαῖα
παῖ ὕφισσαι, καμρὸς ἡδὴ ποδρῶν τὴν κατῆ
γρησθαι. Ερ. πᾶν γρὺν ὡς Προμηθεὺς μακρῶν δέ
λόγῳ, καὶ ἱκανῶς τινος πῆρ' ἀσκῆς, ὡς τὰ
σοὶ πεπραγμένα. οὐχὶ δὲ ἀπόχρη μόνον τὰ κα
φάλαα εἰπῆν τῶν ἀδικημάτων. ὅτι ἐπιτῆ
πέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα, θεῶν μὲν γὰρ κάλ
λιστα ἐφύλαττες, ὅς τ' ἀπὸ τῆς ἡδὴ βασιλέα,
καὶ τὸν ἀνθρώπου ἀνέπλεατος, οὐδὲν δέον. ὁ τὸ
πῦρ κλέψας πῆρ' ἡμῶν, ἐκόμισθαι πῆρ' αὐτοῦ.
καὶ μοι δοκῆς ὡς ἐλτῆς, μὴ συνίσταται τῷ τοῖς
τῆλικούτοις, πᾶν φιλανθρώπου τοῖς Διὸς
πεπειραμένῳ. εἰ μὲν ἔν ἔξαρν' εἰ μὴ ἐργά
δ' αὐτὰ, δέσσει καὶ διελέγχειν, ὁ ἔρῳ τινος
μακρὰν ἀποτίνειν. ὁ περὶ αὐτῶν ὡς ἐνὶ μάλιστ'
ἐμφανίζῃ τὴν ἀλυσθῆναι, εἰ ἡ φῆς ριαντῶν περὶ
ἡδὴ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν, ὁ τὰ ποδὲς τὸν ἀνθρώ
που καυτηγῆσαι, καὶ ὁ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκα
νῶς κατηγρησθῆναι μοι. καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἰ
ποιμι. λῆρ' ὅς ἡ ἄλλως εἰ τοιοῦτον. Προ. εἰ
μὲν καὶ ταῦτα λῆρ' ὅς ἡ ἀπὸ τῆς φῆς, ὁ τὸν ἀνθρώ
κρον ὕστερον, ἐγὼ δ' ἡ ἐπὶ πῆρ' ἱκανὰ φῆς εἰναι τὰ
κατηγρησμένα, περὶ αὐτῶν ὡς ἀνδρὸς τε ὡς

διαλύσθαι τὰ ἐγκλήματα. Ὁ πρῶτον μὲν
κρυόν τὰ πόδι τῶν κρεῶν καὶ τοὶ νῆδ' οὐρανὸν
νῦν λέγουν ταῦτα, αἰχύνονται ὑπὸ τοῦ Διὸς, εἰ
οὕτω μικρολόγησ' ἢ μεμψιμοιρὸς ὅτι, ὡς διὰ
τι μικρὸν ὅσον ἐν τῇ μερίδι εὐρεν, ἀνασκοιοι
παιδὸς ὁμοῦν πέμψεν παλαῖον οὕτω θεὸν, μὴ
τεθ' ὑμῶν μάχης μνημονεύοντα, μὴ τε ἀνδ' ἄνδ'
ἢ ὀργῆς δ' κεφάλαιον ὅδ' ἐννοήσαντα. καὶ ὡς
μυθολογίαι τὸ τοιοῦτον ὀργίζουσι, ἢ ἀγανακτεῖν,
εἰ μὴ δ' μέζον ἀνδ' σκληρῆ. καὶ ριπὰς γε
πάτας ὡς ἐμὴ τὰς ριπὰς συμπερικὰς οὐ
σας, οὐ γὰρ ὁμοῦ ἀπομνημονεύει ἀλλ' εἰ καὶ π
ἡμῶν τῆται μεταξὺ διωχόμενων, παιδιὰν ἢ
πείσσει, καὶ ἀντ' ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπὼν
τὴν ὀργὴν δὲ δ' αὐτὸν ταμιεύουσι δ' μῖσος,
Ὁ μνηστικὰς, καὶ ἑλόν τινα μνήμην διαφυ
λάττειν ἄπει. οὐτε θεοῖς πρέπον, οὐτε ἄλλως
βασιλικόν. ἢ γὰρ ἀφ' ἑλῆτις τῶν συμποσίων
τὰς κομψίας ταύτας, ἀπάτην, ἢ σκώμμα
τα, δ' σιχαίνεν, Ὁ ἐπιπλῆν, δ' καταλιπὼ
μυθὸν ὅτι μέθῃ, καὶ κόρος, Ὁ σιωπῇ, σκυθρωπὴ
καὶ ἀτρεπῇ πράγματα, Ὁ ἡκιστα συμποσίῳ
πρέποντα. ὥστε ἐγὼ οὐδ' ἐμνημονεύεις τῇ
ὕδαρ αὐτὴν ἐτίμω δ'ν Δία, οὐχ ὅπως Ὁ τῆλι
καῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτεῖν, Ὁ πάνθεν
ἡγήσεται

ἡγήσεται, ἀπὸ πνεύματος, εἰ δ' ἀνέμων ἡς κρέα, πᾶσι
διὰν τινα ἐπαίει, πρὸς μῦθος εἰ διαγνώσῃ δ'
βέλτιον ὁ αἰρούμενος. τίθει δὲ ὡς ἐμὴ δ' χελε
πώτερον μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπενεμεμκέ
ναι τῷ Δίῳ, τὴν δ' ὅλῳ ὑφ' ἡρεῖσθαι. τί δ' ὅλῳ
τοῦ ἐχέον δ' τὸ λόγῳ τῇ γῇ δ' οὐρανὸν ἀνάμε
μίχθαι, Ὁ δεισιδαιμονίᾳ, Ὁ σαυροῖς, καὶ Κούκασον ὅλον
ἐπνοῖαν, καὶ ἀετοῖς καταπέμψειν, καὶ τὸ ἡπὶ
ἐκκόπῃν; ὅρα γὰρ μὴ πολλὰ ταῦτα κατηγορεῖ
τὸ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ μικροψυχίαν, ἢ ἀγέ
νηαν θιγώμης, Ὁ περὶ ὀργὴν δι' ἡρεῖαν. ἢ τὰ
ἀν' ἐποίησεν οὗτος ὁλοῦ εὐν' ἀπολέσας, εἰ κρε
ῶν ὀλίγον ἕνεκα ριπὰς ἐργάζετο, καὶ τοι πῶ
σω οἱ ἄνθρωποι διγνώμονες ὅσον διάκεινται περὶ
τὰ ριπὰς, οὐς εἰκόσ' ἢν Ὁ τὰς ὀργὴν ὀξυτέ
ρος εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ' ὁμοῦς ἐκείνων οὐκ ἔστιν
ὅστις τῷ μαγείρῳ σαυροῦ ἀν' τιμήσας, εἰ τὰ
κρέα ἐφ' ὧν, καθέως δ'ν δ' ἀκτυλὸν τὸ ζῶμα πε
ειλικμύσκειτο. ἢ ὁ πῶς ἐμὴν ἀποπάσας τῶν
κρεῶν κατεβόχθισεν. ἀλλὰ συνγνώμην ἀπο
νέμουσιν αὐτοῖς. εἰ δ' ἐκὼν ὀργισθεῖν, ἢ κον
δύλως ἐνέβηται, ἢ Ὁ κατὰ κόρη ἐπάταξαν,
ἀνέσκοιοι δ' δ' εὐδελὸς πρὸς αὐτοῖς τῶν τη
λικούτων ἕνεκα. Ὁ πόδι μὲν τῶν κρεῶν, τοῦ
τα, αἰχρὰ μὲν καὶ μοῖ ἀπολογεῖσθαι, πολὺ δὲ

αὐχίῳ κατηγρεῖν ἐκείνῳ. ποῦ δὲ τ' πλαστικῆς
καὶ ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ τῆς, καυρὸς ἦδ' ἡ λέ-
γῃν. ὅτ' ὡς Ἐρμῆς διττὴν ἔχον τὴν κατηγρεῖαν,
οὐκ οἶδ' αὖ καθ' ὃ πρότερον αἰτιασθ' ἐμε. πότρεα,
ὡς οὐδ' ὁ λῶς ἐχρῆν τοῖς ἀνθρώποις γενέσθαι
ἀλλ' ἀμεινον ἢν ἀφ' ἐμὲν αὐτοῖς γῆν ἄλλας ὄν-
τας ἀνέρεσσον, ἢ ὡς πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν, ἀλ-
λον δὲ τίνα κ' μὴ ὅτ' ἐν διερχοματίῳ εἰς ἑ-
σὺν ἐγὼ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ. κ' πρῶτον γε
ὡς οὐδ' ἐμὶα τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γε-
γνηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχ'-
θέντων, περὶ αἰσόμεναι δεικνύειν. ἐπειτα δὲ ὡς
καὶ συμφέροντα καὶ ἀμείνω τὰν τα αὐτοῖς
παραπολυ, ἢ εἰ ἐρήμιω καὶ ἀπάνθρωπον συν-
νέβαινε τὴν γῆν μένειν ἢν τοίνυν πάλαυ, ἔρ-
ον ἢ οὕτω δὴ λον ἂν γένοιτο εἰ τι ἡδίκηθη
ἐγὼ μετακοσμήσας, ὅ νωτερίσας τὰ ποῦ
ὅς ἀνθρώποις, εἰ θεῖον μόνον ὅ τὸ ἐπυράνιον
γένεθ'. ἢ γῆ δέ, ἀγρίον τι χεῖμα ὅ ἀμορφον
ὑλαιοσ ἀπασα, καὶ ταύταις ἀνήμεροις λάσσο-
οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν, ἢ νέωσ. πόθεν δὲ ἀγαλ-
μα, ἢ ξόανον, ἢ τί ἄλλο τοιοῦτο, οἷα πολλα-
νὴν ἀπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπι-
μελείας τιμωμένα; ἐγὼ δέ, αἰεὶ γάρ τι προσέου
λεῖω εἰς ὅ κοινόν, ὅ σκοπῶ ἅπασιν ἀνέκδοκον ἐπὶ

μὲν τὰ

μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιώσσει δὲ ὅ τὰ χαπαῖν-
τα ἐς κόσμον, καὶ κάλλος, ἐνεσθ' ὡς ἀμεινον
ἢ ὀλίγον ὅσον τ' πηλοῦ λαβόντα, ὥς τινὰ συ-
σῆσθαι, ὅ ἀναπλάσσει, τὰς μορφὰς μὲν ἢ
μὲν αὐτοῖς προσεοικότα. ὅ ἢ ἐν δὲ τῇ ἀμην
θεῷ δέω, μὴ ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτοῦ. ὅ πρόσ-
ὅ ἐμελλεν ἢ ἐξέτασις γιγνομένη, θυγαμινόνε-
ρον ἀποφάνην αὐτό. θνητὸν μέντοι αὐτὸ εἶν. ὅ
μηχανώτατον δ' ἄλλως, καὶ σωετώτατον, καὶ
τ' βελτίονος αἰσθ' ἀνόμωτον, καὶ δὴ κατὰ ἐν ποικ-
τικὸν λόγον, γαῖαν ὑδὴ φύρας, ὅ διαμαλάξ-
ας, ἀνέπλασθ' ὅς ἀνθρώποις. ὅ τὴν Αθην-
νῶν πᾶσα λέσας σωεπιβαλέσθαι μοι τοῦ ἐρ-
ζον. ταῦτ' ὅτιν' ἀμεγάλα ἐγὼ ὅς θεοὺς ἡδίκη-
κα, καὶ τὸ ζημίωμα ὁρᾷσ' πηλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ
ζῶα πεποίηκα. ὅ εἰ τέος ἀκίνητον, εἰς κίνησιν
ἤγαγον. ὅ ὡς εἰσθε τὸ ἀπ' ἐκείνου, ἢ τῶν θεῶν
εἰσιν οἱ θεοὶ, δὴ ὅτι ὅ ὑδὴ γῆσ' θνητὰ ζῶα τινὰ
γεγέννηται. οὕτω γὰρ καὶ ἀπανακτεῖ ὁ Ζεὺς ὡς πᾶς
ἐλαττομένον τῶν θεῶν ἐκ τοῦ τῶν ἀνθρώπων
γενέσεως. εἰ μὴ ἄρα ὅτ' ἐγὼ δέω, μὴ ὅ οὗτοι ἀ-
πόσπιν ἐπ' αὐτὸ βελεύσωσι, ὅ πόλεμον ὅζε
νέγκωσι πρὸς ὅς θεοὺς, ὡς πᾶς οἱ γίγαντες, ἀλλ'
ὅτι μὲν δὴ οὐδ' αὖ ἡδίκησθε πρὸς ἐμοῦ ὅ Ἐρμῆ, ὅ
τ' ἐμῶν ἐργον, δὴ λον. ἢ σὺν δὲ ἐξόν τι καὶ ἐν ὅ μικρῷ

τατον, καὶ γὰρ σὺ πάρος μοι, ὅτι δὲ χεῖρμα ταῦτα
 πεπονθὼς περὶ ὑμῶν. ὅτι δὲ χεῖρμα ταῦτα
 πεγνῆται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἀνθρώποις, εἰ ἐπι
 βλέψας τὴν γῆν οὐκέτι ἀνχηρὰν ἢ ἀκαρῶν
 οὖν, ἀλλὰ πόλεσι, ὅτι παρρησίας, ὅτι φυτοῖς ἢ
 μέροισι διακεκοσμημένω, καὶ τὴν θάλατταν
 πλεομένην, ὅτι τὰς νήσους κατοικουμένας, ἀν
 πανταχοῦ δὲ βωμοῖς, καὶ θυσίαις, ὅτι ναοῖς, καὶ
 πανηγύρεσι. μετὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀνθρώπων
 πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀνθρώπων, καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμὴν
 τῷ μόνῳ κτῆμα ὅτι ἐπὶ πᾶσι, ἐπὶ πᾶσι
 τοῦ ἀν, ὅτι χεῖρμα. νῦν δὲ εἰς ὅσον φέρων,
 τέθικα ὑμῖν αὐτοῖς. μάχον δὲ Διὸς μὲν ὅτι
 ἀπόλλωνος, ὅτι σὺ δὲ ὡς ἐμὴν νεῶς ἰδέσθαι ἀπο
 ταχοῦ ὅτι. Προμηθέως δὲ, ἀνθρώπων. ὅτι ὅτι
 τὰ μὲν ὅτι μόνον σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ κατὰ πρῶτον
 δίδωμι, ὅτι ἐλάττω πρῶτον; τίθει δὲ μοι ὡς ἐμὴν
 ἢ τόδε, ἐν νόσῳ εἰ τι σοὶ δοκεῖ ἀπεθόν ἀμάρτυ
 ρον ἢ κτῆμα, ἢ ποιήμα, ὅμοιος ὅφεται, μὴ ὅτι
 ἐπαινεσέται ὁμοίως ἢ δὲ ὅτι τὸ πρῶτον ἐσεσθαι
 ὅτι ἔχοντι. περὶ δὲ τι τοῦτ' ἐφην, ὅτι μὴ γι
 γνομένων τῶν ἀνθρώπων, ἀμάρτυρον σιωπῆσαι
 νεῖ κάλλος εἶναι τῶν ὁλων. ὅτι πλοῦτόν τινος
 πλοῦτος ἐν ἐμέλλομαι, οὐτε ὡς ἄλλου τινος
 θαυμάσιον ὅμοιον, οὐτε ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίως
 τίμιον.

τίμιον. οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαι περὶ, πᾶσι λατῶν
 πᾶσι θῶμα αὐτόν, οὐδ' ἂν βυίεμαι ἢ λικά ὅτι
 δαίμονος μὲν, οὐχ ὁρῶντος ἀμείρους τῶν ἡμε
 τέρων τινάσ. οὐτὼ δὲ καὶ τὸ μέγα δειχθεῖν
 ἀνμέγα, εἰ τῷ μικρῷ πᾶσι μετῴτο. ὅτι δὲ,
 τιμῶν ὡς ὅτι πλοῦτευμα πρῶτον Διόν, ἀν
 σωρώκατέ με, ὅτι ταύτῃ μοι τὴν ἀμοιβὴν ἀ
 ποδεδώκατε τοῖς βουλευμασ. ἀλλὰ κακοῦς
 γὰρ τινες φησὶ εἶναι ἐν αὐτοῖς, καὶ μοι χεῖρμα, ὅτι
 πολεμοῦσι, ὅτι ἀδελφὰς γαμοῦσι, ὅτι παρῶν
 ἐπὶ βουλεύσει. πᾶσι ἡμῖν γὰρ οὐχὶ πολλὰ ῥύτων
 ἀφρονία; καὶ οὐδὲν ποῦ δὲ ὅτι ἀτιάσεται ἂν τις
 εἰν οὐρανόν, ἢ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς βυεσθήναι,
 ἐπεὶ καὶ ὅτι ἴσως φαίης ἂν, ὅτι ἀνάγκη πολ
 λὰ ἡμᾶς ἔχιν πράγματα ἐπιμελεσμένους αὐ
 τῶν. οὐκ οὖν διὰ γὰρ ὅτι καὶ ὀνομαῖς ἀχθεσθαι, ὅτι
 ὅτι ἔχιν τὴν ἀγέλλω, διότι ἀναγκαῖον αὐτῷ
 ἐπιμελεῖσθαι αὐτό. καὶ εἰ τοῦτ' ἐργῶδες ὅτι,
 ἢ ἢ ὅτι ἄλλως, ἢ ἢ φροντίς οὐκ ἀτρεπὴς ἔχου
 σάτινα διατρίβειν. τί γὰρ ἀνέπραστος, οὐκ ἐ
 χοντὸς ὡς προνοοῦμαι; ἢ ἢ ὅτι ἂν, ὅτι νέκ
 τας ἐπὶ νομῶν, ἢ ὅτι ἀμβροσίας ἐνεφοροῦντας,
 οὐδ' ἐν πρῶτον. ὅτι μάλα με πνίψας ῥύτ' ἐστίν.
 οἱ μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποποιίαν, καὶ μάλα
 τὰς γυναῖκας, ὅμοιος ἐράτε αὐτῶν. ὅτι οὐ διὰ λεί
 8

πετεκατιόντες, ἄρτι μὲν, ταῦροι, ἄρτι δ', σά-
τρωροι καὶ κύκνοι πινόμμοι. Ὁ θεοὺς δ' αὖτ' ποιεῖ
δοῦναι ἀξιοῦντες. ἀλλ' ἐχέειν ἴσως φήσεις αἰα-
πελάδος, ὅς ἀνθρώπους ἄλλων δέ τινα φρόπον
ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ἐοικότας; καὶ τί ἄλλο πρὸς ἀδελφίμα
κούτρε ἀμφὸν προεσκεάμην, ὃ πάντως καλὸν
ἡπισάμην, ἢ ἀσύνθρον ὁ θεοὺς δέξεται, καὶ ἄρτι
ὀν ἀπεργάζεσθαι β' ζῶον; καὶ πῶς ἂν ἡ θεοὺς ἐθού-
σεν, ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν, οὐχί
τοιοῦτοι γινόμενοι; ἀλλ' ὑμεῖς ὅταν μὲν ὑμῖν
τὰς ἐκατόμβας προσάγρην, οὐκ ὀκνεῖτε καὶ
ἵδ' ἐν ὠκεανὸν ἐλθεῖν δέοι μετ' ἀμύμονας Αἰ-
θιοπῆας. ἐν δ' τῶν τιμῶν ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν
αἰτίον, ἀνέσκαυράκατε. ποῦ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώ-
πων, ὅταυτα ἱκανὰ, ἢ δὲ εἰδοκῆ, ἡδὴ τὸ
πῦρ μέτεμι. καὶ τὴν πνεῖδισιν αὐτὴν κλοπῆν.
Ὁ πρὸς θεῶν τοῦτό μοι ἀποκρίναι, μὴδ' οὐκ
νήθεσ. ἐδ' ὅτι ἡμεῖς τοι πυρὸς ἀπολωλέκα-
μεν, δὲ ὅτου καὶ πρὸ ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν εἴ-
ποις. αὐτὴ δ' οἶμαι φύσις ρυρυνίτ' κτήματος
οὐδέ ντι ἐλατῆον γίγνεται, καὶ τις ἄλλ' ὅ-
αὐτο μεταλάβοι. οὐδ' ἀποσβέννυται ἐναυσα-
μένου τινός. φθόνος δ' ἡ ἀντικρυσ β' τοιοῦτο,
ἀφ' ὧν μὴδ' οὐ ὑμεῖς ἡδ' ἰκνῶτε, τοῦτων κωλύειν
μεταδιδόναι τοῖς θεομένοις, καὶ τοι θεοὺς γέ-
δοντας,

δοντας, ἀγαθοὺς χεῖν, καὶ δωτῆρας ἑάων. Ὁ
ἔξω φθόνου παντὶς ἐσάναι. ὅπου γέει καὶ πᾶν
αὐτὸ πῦρ ὑφελόμμος κατεκόμιζε εἰς τὴν γῆν,
μὴ δ' ὅλως τι αὐτὸ καταλιπὼν, οὐ μέγα ὑ-
μᾶς ἡδίκουν. οὐδέ ῥ' ὑμεῖς δεῖδε αὐτοῖ, μήτε
ῥιγρύντες, μήτε ἔλονται τὴν ἀμβροσίαν, μήτε
τε φωδὲς ἐπιτεχνῆ τοῦ θεομμοῖ. οἱ δ' ἐάνθρω-
ποι ὅς τὰ ἄλλα μὲν ἀναγκαίως χεῖντας
ῥῶ πυρὶ, μάλιστ' εἰς τὰς θυσίας. ὅπως ἔ-
χοιεν κνισθῆν ἀγῆας, καὶ τοι λιβανωρῶ θυμι-
ξιν, καὶ τὰ μνηρία καίεν ὑδὶ τῶν βωμῶν. ὁρῶ
δὲ ὑμᾶς μάλιστ' χαίροντας ῥῶ καπνῶ, καὶ
τὴν δωχίαν ταύτην ἡδίσκον οἰόμενος. ὅπότεν
εἰς ἐν οὐρανὸν ἡ κνίατα γένηται ἐλισσομένη πε-
ρὶ καπνῶ, ἐναντιωτάτη ρίνω ἡ μέμψις ἀν' γέ-
νοιτο αὐτὴ τῇ ἡμέτέρᾳ ἐπιθυμία. θαυμάζω δ'
ὅπως οὐχὶ καὶ ἐν ἡλίον κεκωλύκατε καταλάμ-
πειν αὐρῆς. καὶ τοι πῦρ οὐτός ὅστις πολὺ θεῖοτε-
ρόν τε, καὶ πυρὸς δέστερον. ἢ κακῆνον αἰτιασθε,
ὡς παθῶντα ἡμῶν β' κτήμα. εἰρηκα. σφῶ δ' εἰ-
ὡ Ερμῆ, καὶ Ἡφαῖστε, εἰ τι μὴ καλῶς εἰρησθαι
δοκῆ, διδοθύνετε, καὶ διελέγετε. καὶ γὰρ αὐ-
οἱς ἀπολογίσομαι. Εἰς. οὐ γὰρ δὴν ὡς Προμη-
θεὺ πρὸς οὐτὸ γενναῖον σφωδρὴν ἀμιχλάσθαι,
πλὴν ἄλλ' ἁώνησος, ὅτι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἔ-
δοντας

πῆκοῦσέ σοι, εὖ γὰρ οἶσα ὡς ἐξ ἡ' Δέκα γυνήεις
ἀν' ἐπέσκει σοι ἰα' ἔγκαια δ' αἰρήσονται. οὐτο
δ' εἰνὼς αὐτὸ κατ' ἡγόρηκας, ἀπολογεῖσθαι δ'
κῶν. ἐκ' ἐνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντισ' ὦν,
οὐ προεγίνωσκον οὐτὼ κολαῖνσόμενος.

Προ. ἡπισάμην ὦ Ερμῆ, ὅταῦτα μὲν, ἡ
ὅτι ἀπολυθῆσμαι ἀνθ' οἶσα, ἡ ἡδ' ἡ τις ἐκ' ὅν
ἔων ἀφίξεταί σοι φίλος οὐκ εἰς μακράν, κατα
τοξεύσων ὃν φῆς ἐπιπῆσέ με αἰμοὶ ἐν ἀετῶν.

Ερ. εἰ γένοιτο ὦ Προμηθεῦ ταῦτα, καὶ ἐπὶ
διμίσσε λελυμέν), ἡ κοινῇ σὺν ἡμῖν δύω χούμε
νον. οὐ μὲν γὰρ κρεανομούντά γε. Προ. θα
ξῆς ἡ συνδυαχῆσμαι ὑμῖν, ὅ δ' Ζεὺς λύσει με
οὐκ ἀντὶ μικρᾶς θυδ' αἰμονίας. Ερ. τίνοσ' παύ
της; μὴ δ' ὀκνήσῃς εἰπεῖν. Προ. οἶσα ὦ Ερμῆ
τὴν θέτιν; ἀλλ' οὐ χεῖν λέγειν. Φυλάττειν γὰρ
ἄμεινον δ' ἀπόρρητον, ὡς μισθὸς εἶναι, ὅ λυτὰ
μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης. Ερ. ἀλλὰ φύ
λαττε ὧ τιτάν, εἰ γὰρ ἄμεινον. ἡμεῖς δέ α'
πώλων ὦ Ηφαῖστ. ὅ γὰρ οὐτος ἡδ' ὡλκίσιον ὁ
ἀετός. ὡς ὁρμη δὲν καρτερῶς. εἰ δ' ἐγὲ ἡδ' ἡ
σοι ἐν θεαῶν ὃν φῆς τοξότῳ ἐπιφανῆσαι, ὡς
παύσει σε ἀνατεμόμενον ὡς τὸ ὄρνέου.

Θ Ε Ω Ν Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι
Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Ω Σ, Κ Α Ι Δ Ι Ο Σ.

Λυσίου

Υσόν με ὦ Ζεῦ. δεινὰ γὰρ ἡδ' ἡ πέπν
λα. Ζεὺς. λύσω σε φῆς, ὃν ἐχέει
βαρυτέρας πέδας ἔχοντα, ἡ ἐν Καὺ
κασσιν ὅλον ὡς κεφαλῆς ἐπικείμενον, ὡς
ἐκκάσκει γυνῶν μὴ μόνον κείρεσθαι τὸ ἡ πῆ,
ἀλλὰ ὅς ὁ φθαλμοὺς ὀξοῦντί τ' εἶναι, αὐτὸ ὦν
τοιαῦθ' ἡμῖν λῶα ἀνθρώποις ἐπλάσας, ἡ
τὸ πῦρ ἐκλεψας, καὶ τὰς γυναικάς ἐδημιούρ
γησας; ἀλλὰ γὰρ ἐμὲ δ' ἐκπᾶσθαι ἐν τῇ διανο
μῇ τῶν κρεῶν ὅσα πμελῇ κεκαλυμμένα μοι
πᾶσι, καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν στυγρῶ
φυλάττειν. τί χεῖν λέγειν; Προ. οὐκοῦν ἵκα
νῆν ἡδ' ἡ τὴν Δίκην ἐκτέτিকা, ροῦν γὰρ χεῖν ὡς
Καυκάσῳ προσηλωμένος. ἐν κακίᾳ ὄρνέων α'
πολούμηνον ἀεὶ ἐν φέφῳ ὡς ἡ πᾶτι. Ζ. οὐ
δὲ πολλοσκημόριον γὰρ ὦν σε δεῖ παθεῖν. Προ.
ἡ μὴν οὐκ ἀμείνω με λύσει ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ σοι με
νύσω πάντῃ ἀναγκᾶν. Ζ. κατασφίξῃ με ὦ
Προμηθεῦ; Προμη. ἡ τί πλεονέξω; οὐ δ' ἀγνοῶ
σεῖς ἀνθ' οἷον ὃ Καυκάσος ὅσιν, οὐδ' ἀπορῶ
σεῖς δεσμῶν ἡν τι τεχνάζων ἀλίσκωμαι. Ζ.
εἰπέ πρότερον ὃν τινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγ
κᾶν ἡμῖν ὄντα. Προμη. ἡν εἰπὼς ἐφ' ὅ
τι βαλίσξῃς νῦν, ἀξιόπιστος ἐσμαι σοι ὅτι
τῶν ὡλοίων μαντῶν ὁρμηθῇ; Ζεὺς.

ὄν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαμόνι. βοῦκό
λ) ἵνα πρηνόμαρνον ἄρπον ῥύνομα ἐπέσκοεν,
ὅς γέμει τὴν ἑκάμην, αἰπνοσών. Ερ. τί ῥ' ἔ
μας χεῖν ποιεῖν; Ζ. καταπράμνος ἐς τὴν Νέ
μεαν, ἐκείν' ὅτε ἄρπος ἐκκολεῖ, ἐκένον μὲν ἄ
πόκτεινον. τὴν δ' ἰώδ' ἔ' πελάγῃς ἐς τὴν Αἴγυ
π) ἄπαγαγών, ἰσὺν ποίησον. ἡ' ρλοιπὴν ἔσωθ' ὅ
ς ρίς ἐκεί. Θ' ὅν Νεῖλον ἀναγέτω, Θ' ὅς αἰέ
μας ἐπιπυπέτω, Θ' σωζέτω ὅς πλέοντας.

ΔΙΟΣ, ΚΑΙ ΓΑΝΥΜΗΔΟΥΣ.

Γεῶ Γανυμήδεσ, ἡκομην ἔνθα ἔχων
ἄ Φίλσόν με ἦδη, ὅπως εἰδῆς οὐκέτι
φάμφορ ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ' ὄνυ
χας ὀξείας, οὐ πῶρα, οἷος ἐφαινόμην σοι πῆ
νος εἶν' ὀδκῶν. Γα. ἄνθρωπε, οὐκ ἀεὶς ἄρ
τῇ ἰδῶα. ἡ' καταπράμνος ἡρπασάς με ἀπὸ μέ
σου τοῦ ποταμίου; πῶς ῥ' τὰ μὲν πῶρα ἐκένά
σοι ὀξείρηνκε, σὺ δ' ἄλλος ἦδη ἀναπέφηνας;

Ζ. ἀλλ' οὐτε ἄνθρωπος, ὃν ὀρεῖς ὥς μερῶ
κιον, οὐτε ἀετόσ. ὃ ῥ' πάντων βασιλεὺς τῶν θε
ῶν ὅς τίς εἰμι, πῶς ὅν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυ
τόν. Γα. τί φῆς; σὺ γ' ὁ Πάν ἐκένος; εἰ
τα πῶς σύειπα οὐκ ἔχεις, οὐδ' ἐκέρατα, οὐδ'
λάσπος εἰ τὰ σκέλη; Ζ. μόνον ῥ' ἐκένον ἡγῆ
σθόν; Γα. νῆα, Θ' θνόμεν γε αὐτῷ ἐνορχιν
φάγην

φάγην ὡς πῶς κλάϊον ἄρηντες, ἔνθα ἔστηκε. σὺ
δ' ἐαυδρα ποδίσκ' οἷος εἶναι μοι δοκεῖς. Ζ. ἐε
πέμοι, Διὸς δ' οὐκ ἡκιστα ὄνομα, οὐδ' ἐβωμόν
εἶδες ἐν θεῷ Γαργάρεϊ ἔ' ὕντος, Θ' ἐροντῶντος,
ἡ' ἀσραπῶς ποιούντος; Γα. σὺ ὦ ἐέλπιδε φῆς
ἔ' ὅς πρῶτον κατέχευς ἡμῶν τὴν πολλὴν χά
λαζαν, ὁ οἶκ' ἐν ἑτέρῳ ἀνω λεγόμενος, ὁ ποῖον
ἐν φόφον, ὡς ἐν κείνῳ ὁ πατήρ ἐθυσεν; εἴτα τί
ἀδικήσαντά με ἀνθρώπου ὡς βασιλεὺς τῶν θε
ῶν; τὰ ῥ' πρόστα ἰσως οἱ λύκοι διηρώαεντο
ἡδὴ, ἐρήμοις ἐπιπρόντο. Ζ. ἔτι ῥ' μέλῃ σοι
τ' πρόστα ἄθανάτῳ περινημένῳ; Θ' ἐνταῦ
θα σωεσμένῳ μὲν ἡμῶν; Γα. τί λέγεις; οὐ ῥ'
κατάξῃς με ἦδη ἐς τὴν ἰδὴν τῇ μέρον; Ζ. οὐδα
μῶς. ἐπεὶ μάτην ἀεὶς εἶν' ἀντίθεον περινημέ
νος. Γα. οὐκοῦν ἐπινητήσῃ με ὁ πατήρ, ἡ' ἀγα
νακτήσῃ μὴ ἐν εἰσικῶν, ἡ' πολλῶν ὕστερον λήθο
μαι, καταλιπὼν τὸ πρίμιον. Ζ. πῶς ῥ' ἐκεῖνος
ὀφείτῃ; Γα. μηδαμῶς. ποθὶ ῥ' ἦδη αὐτόν.
εἰδ' ἀπ' ἀξέσ με, ἑπιχνοῦμαι σοι ἡ' ἄλλον πῶς
αὐτοῦ κείνῳ τυθήσει δι' ἡγῆα ὡς ἐρ' ἐμοῦ. ἔχο
μην ῥ' ἐν φρεσὶ τῶν μέγαν, ὅς ἡγείται πρὸς τὴν
νομήν. Ζ. ὡς ἀφελὴς ὁ πῶς ὄβρι, ἡ' ἀπολοῖκόσ;
ἡ' αὐτὸς δὴ ῥῶρ, πῶς ἔτι. ἀλλ' ὦ Γανυμήδεσ, ἡ'
κῆνα μὲν πάντα χεῖρ' ἔα, ἡ' ἐπὶ λαβῶν αὐτῶν, ῥ'

Ζ. καὶ τί θένον ὦ Ηρα ἡ λατοῦ πῆς, ἡ δὲ ἀφελὲς οὐ
τα ἄλυπόταρον; ἐγὼ δὲ ὡμὴν ταῖς γυναιξί
μόνας χαλεπὴν σε εἶν, ὁ πόδες ἀνὸς μὴ λήσωσιν
ἐμοί. Ηρα. οὐδ' ἐκεῖνα μὲν ἐν ποίεσ, οὐδ' ἐπὶ
ποντα σε αὐτῶ, ὅς ἀπάντων θεῶν δεσπότης ὢν,
ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμω γαμετὴν, ἢ τὴν γῆν
κάτε μοι χεύσων, χρυσέον, ἢ ταῦρος γενόμενος.
πλὴν ἄλλ' ἐκεῖνα μὲν σοι, καὶ ἐν γῇ μένοιω. δ'
ἰσάτορ τουτὶ παλαιὸν ἀρπάσας, ἀνέπῃσ' ὦ
γενναϊότατε θεῶν, καὶ σιωποῖ νῦν ἢ κεφαλὴν
μοι ἐπεχέει, οἰνοχοῦν δ' ἢ ἑλ' λόγῳ, οὕτως
ἢ πόδες οἰνοχόων; ἢ ἀπὸ γυνέκας ἀνὰ ἥτε Ηρα,
καὶ ὁ Ηφαιστος ἀκονοῦ μῆμοι; σὺ δ' ἐπὶ τὴν κύλι
κα οὐκ ἀν' ἀλλως λάβοις πρὸ αὐτοῦ, ἢ ὡς
πρότερον αὐτὸν, ἀπάντων ὀρώντων, ἢ δ' ὡς
μέλασι ἡδὺν τοῦ νέκταρος, ἢ δ' ὡς οὐδὲ δαΐων
παλῶν ἀπείσ' πείν. ἐνίστε δ' ἢ ἀπογεύσας
μῶνος, ἐδωκας ἐκείνῳ, ἢ πόντος ἀπολα
βῶν τὴν κύλικα, ὅσον ἄπολοιπον ἐν αὐτῇ,
πίνεις, ὅθεν ἢ αὐτὸς ἐπε, ἢ ἐνθα προσήρμωσε ἰά
χείλη, ἵνα ἢ πίνης ἅμα ἢ ὡς. πρῶτω δ' ἐὼ
βασιλεὺς, καὶ ἀπάντων πατέρ, ἀποθεμῶ
τὴν αἰγίδα, ἢ ἐν κούρην, ἐκείνησ' ἀσφα
λίζων μετ' αὐτοῦ, πῶρον τῆς λικουτὸν καθει
μένους πάντα ἐν ὅρῳ ταῦτα. ὥστε μὴ οἶον λαν
θάνειν.

θάνειν. Ζ. καὶ τί θένον ὦ Ηρα, μερᾶκιον οὐτῶ
καλὸν μετὰ ξυπίνοντα καταβιβαλῆν, ἢ ἡθε
σαι ἀμφοῖν, ἢ ἑλ' ὡς ὡς, καὶ τῶ νέκτα
ρι; ἢν γυνὴ πρὸς αὐτῶ καὶ ἀπὸς ὡς ὡς
σε, οὐκέτι μέμνη μοι. προτιμότρον ἢ νέκτα
ρος οἰόμενῳ δ' ὡς ὡς. Ηρα. παλαιὰς ὡς
οὗτοι λόγῳ. ἐγὼ δ' ἐμὲ οὐτῶ μανείν, ὡς τὰ
χείλη προσεγγίξεν ἑλ' ὡς ὡς ὡς ὡς
γί οὕτως ἐκτεθλυμένῳ. Ζ. μή μου λοιδοροῦ
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
λυφρίας, ὁ ἑλ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ποθενότερος, οὐ βούλομαι δὲ εἰπῆν, μή σε πρὸς
ἡνὼ ἐπὶ πῶλεον. Ηρα. εἶθε ἢ γαμήσιας αὐτὸν
ἐμοῦ ἐνεκα μέμνησο γυνὴ δὲ μοι δ' ὡς ὡς ὡς
ον ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
Ζ. οὐκ ἀλλὰ τὸν Ηφα
σον ἐλ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ἐκ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ἢ ἐκείνων αὐτῶν ἢ δακτύλων λαμβάνειν
ἡμᾶς τὴν κύλικα, καὶ ἐπὶ πῶλεον, ὡς ὡς
σας μετὰ ξυπίνον, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
λήσιας, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ἢ προσώπων; ἢ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὁ οἰνοχόος ἐκείνος ἐμὲ πρὸς ὡς ὡς ὡς ὡς
θεῶν, ὁ γὰρ μὴ δὲ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς

τὴν Ἰδὴν καθαρὸς β, ὁ ῥοδόκτυλος, ὁ ἐπι-
σαμένωσ' ὀρέγῃ β' ἐκπμα. ὁ, σε λυπῇ μά-
λισα, ὁ φιλεῖ ἡδονὴν νέκταρος. Ηρα. νῦν καὶ
χολός ὦ Ζεῦ ὁ Ηφαιστος, ὁ οἱ δάκτυλοι αὐτῷ
ἀνάξιοι β' ὁ σὺ κύλικος, ὁ ἀσβόλου μεσὸς β',
ὁ ναυτιᾶς ὀρέων αὐτῷ, ὁ βόρυ β' ν καλὸν κομή-
την β' ἡ Ἰδὴν ἀνέθρεψε, πάλαι δ' ἐν χέωρασ
ταῦτα. οὐδ' οἱ σπινθῆρες, οὐδ' ἡ κάμιнос ἀπὲρ
ῥεπὸν σε μὴ οὐχὶ πίνειν πρ' αὐτῷ. Ζ. λυπῆς ὦ
Ηρα σε αὐτήν. οὐδ' ὦν ἄλλο. κάμοι ἐπιτείνῃς β' ἡ
ἔρωτα ζήλοτυ πούσα. εἰ ἡ χυθὴ πρ' ἀπαιδός
ῥαίς δεχομένη β' ἐκπμα, σοὶ μὲν ὁ ἦος οἶνοχο-
εἴτω. σὺ ὦ Γανύμηδιν, ἐμοὶ μόνω ἀναδίδου
τὴν κύλικα. ὁ ἐφ' ἐκάσῃ, δις φίλει με, ὁ ὅτε
πλήρη ὀρέγοις, ὁ αὐθις ὁ πότε πρ' ἐμοῦ ἀπο-
λαμβάνοις. τί β' ὁ δακρύεις; μὴ δ' ἐθέλῃ, οἰμώξε-
ται β' ἡν τις σε λυπῇ ἐθέλῃ.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ ΗΡΑ.

ΟΝ ΙΞΙΟΝΑ ΤΟΥΤΟΝ ὀρέας ὦ Ζεῦ; πρὶόν τινα
τ' ἐν ῥόπον ἡγῆ; Ζ. ἀνθρώπων εἶν' ἡ γῆ
σὺν ὦ Ηρα, ὁ συμποτικόν. οὐ β' ἂν βλήν
ἡμῖν, ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὦν. Ηρα. ἀλλ'
ἀνάξιος β', ὅβελος π' ὦν, ὡς τε μεκέπ' ἰδέσθω,
Ζ. τί δ' ἐβελσε; γῆ β' οἶμαι καμὲ ἐιδεῖναι.
Ηρα. τί δ' ἄλλο; καὶ β' ἀχύνομαι εἰπεῖν ἀν-
τό.

τὸ. ριούτόν β' ὁ ἐτόλμησε. Ζ. ὁ μὲν οὐχ
ῥῦτο ἡ μάλλον εἰπὶς ἂν, ὅσον καὶ ἀχρὸς ἐπε-
χείρησε. μὲν β' ἐπείρα τινά; συνήμι β' ὁ πρὶόν τι
τὸ ἀχρὸν, ὁ πρ' ἂν ὀκνήσας εἰπεῖν. Ηρα. αὐ-
τὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλω τινά ὦ Ζεῦ πολὺν ἡδὴ χέ-
νον. ὁ β' μὲν πρῶτον, ἡγνόνουν β' πρᾶγμα, ὁ ὅτι
ἀπενέσ' ἀφ' ὧρας ἐς ἐμέ. ὁ δ' ἐκείνη, καὶ ὡς
δάκρυε. καὶ εἰ ποτε πούβ' πρ' ἀδοίην β' Γανυ-
μήδ' β' ἐκπομα, ὁ δ' ἐκείνη ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ πι-
εῖν. ὁ λαβὼν, ἐφίλη μετὰ β'. ὁ πρ' ὅφ'
δαλμοῖς προσῆγε. ἡ αὐθις ἀφ' ὧρας ἐς ἐμέ. ταῦ-
τα ἡδὴ συνήν, ἔρωτὰ ὄντα. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν
ἡ δούμῳ λέγειν πρ' ἐσέ. ὁ ὡμῳ πρ' ὅφ' αὐτῷ
μανίας β' ἂν ἀνθρώπων ἐπεί δ' ἐκείνη λόγους ἐτόλ-
μησέ μοι προσενηγεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφ' ὧρας αὐτῷ
ἐτι δακρύοντα; προκυλινδού μῆλον, ἐπὶ φρα-
ξάμεν τὰ ὦτα ὡς μὴ δ' ἀκούσθαι αὐτῷ ὅβελ-
σικά ἰκετέοντες, ἀπ' ἡλθόν σοι φράσσομαι. σὺ β'
αὐτῷ ὅρα ὅπως μέτει β' ἂν ἀνδρα. Ζ. εὐγε ὁ
κατάρτα β' ἐπ' ἐμέ αὐτῷ, ὁ μέχει τῶν Ηρας
γάμων; ροσούτον ἐμεθύθη τὴν νέκταρος. ἀλλ'
ἡμεῖς ρύτῳ αὐτοῖς, καὶ πρ' αὐτῷ μετρίου φι-
λάνθρωποι. οἷγε καὶ συμπτώσας αὐτοῖς ἐπὶ
σάμῃ. συγγνωσοὶ β', εἰ πρὶόν τ' ὅμοια ἡμῖν,
καὶ ἰδόντ' ὀφείναι καλῶν, ὁ δ' αὐτῷ τε εἰδοῖ

ἡδὴ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρω
πιάλντες. ὁ δὲ ἔρως, εἰαὶ ὅρι τὶ ὄβρι, ὅς οὐκ αὐ-
θρόπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.
Ἡρα. σοὺ μὲν ὅς πάντοτε οὗτος περὶ αὐτοῦ ἐστὶ.
ὅς ἄγει σε, ὅς φέρει θλίψινός φασι νῆλκωρ. ὅς
πῶν αὐτῷ ἐνθάδ' ἂν ἡγήται σοι. καὶ ἀλλὰ τῇ φε-
δίῳ ἐς ὅ, τί ἂν κελεύσῃ. ὅς ὅλας κτῆμα καὶ
πανθὰ τοῦ ἔρωτος σύ γε. ὅς νῦν ἔρῳ ἰξίονι ὁ δὲ
καθότι συγγνώμῃ ἀπονέμεις, ἅτε καὶ αὐτὸς
μοιχεύσας ἦν τὴν γυναικά, ἥ σοι εἰν Πήρῃ
θερμῆ τέκεν. Ζεὺς. ἔτι β' σὺ μέμνησαι ἐκείνων;
εἰ πὲρ ὧν ἐπαῖξας γῆν κατελθὼν; ἀτὰρ οἱ δὲ
ὅμοιοι δοκεῖσθαι τῷ ἰξίονος; κολλάζεις μὲν μηδ' αὐ-
μῶς αὐτῶν, μὴ δ' ἀποδείνῃς σὺν ποσίου. σκαῖον
γάρ ἐπεὶ δὲ ἔρῳ, καὶ ὡς φῆς σακρύς, ὅς ἀφόρητα
παύει. Ἡρα. τί ὧς Ζεῦ; λέει δὲ μὴ πύθεισι
κόνιν σὺν ἑπῆς. Ζεὺς. οὐδ' αὖ μῶς. ἀλλ' εἰδὼ
λον ἐκ νεφέλης πλάσασθαι αὐτῇ σοι ὅμοιον;
ἐπὶ δ' ἂν λυθῇ δ' σὺν πόσῳ, κακῆνος ἀγρυπνῶν
ὡς δ' εἰκὸς ἔσθ' ἔρωτος, παρακατακλίνω μὲν
αὐτῷ φέροντες, οὕτω β' παύσαιοτο ἀνιῶμνος, οἱ
πολλοὶ τετυχημένοι θλίβουσιν. Ἡρα. ἅπα-
ρα. μὴ ὥρα σὺν ἵκοιτο, τ' ἔπειτα αὐτῶν ἐπιθυμῶν.
Ζ. ὅμως ἔσθ' ὁ μὲν ὡς Ἡρα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθος
εἴποιτο ἀπὸ τῷ πλάσματι, εἰ νεφέλῃ ὁ ἰξίων
σωζέσθαι;

συνέσαι; Ἡρα. ἀλλὰ ἡ νεφέλῃ ἐγὼ τὴν Λόξω, καὶ
τὸν ἄλκρον ἐγὼ ἐμὲ ποιήσας, τὴν ὁμοιότητά.
Ζεὺς. οὐδ' αὖ ἔστι φῆς. οὐτε γὰρ ἡ νεφέλῃ πο-
τε Ἡρα γένοιτο, ἂν, οὐτε σὺ νεφέλῃ. ὁ δὲ ἰξίων
μόνον δὲ παρὰ τὴν ἦσιν. Ἡρα. ἀλλὰ οἱ πο-
τεσιν ἀνθρώπῳ ἀπερόκαλοι εἰσιν, ἀνὴρ κατελ-
θὼν ἴσως, καὶ δαμνῆσθαι ἅπασιν, λέγειν συγ-
γεγενῆσθαι τῇ Ἡρᾷ. ὅς σὺ χεῖρος εἶναι θοῖ.
καὶ παντάχῃ ἐξᾶν με φῆσιν αὐτοῦ. οἱ δὲ, πῶς
τεύσειον, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὡς νεφέλῃ σὺν ἦν.
Ζεὺς. οὐκοῦν ἦν τι τοιοῦτον εἶπες, ἐς δ' ἂν
ἀλλὰ ἐμπσὼν φορῶν ἄθλιος προσδεχίς, σὺν
ποδὶν ἐχέσθαι μετ' αὐτῷ αἰεὶ, καὶ πόνον ἅπασιν
συνέξει, δίκην δαδὸς τοῦ ἔρωτος. Ἡρα.
οὐ γὰρ εἰδὼν τοῦτό γε ἀπὸ τῆς μεγάλας χάριτος.
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ.
Ἡρα καὶ ὡς Ἀπολλὼν δ' ἡ Μάϊας βρέ-
φος δ' ἄρ' ἐπεχέου, ὡς καλόν τε ὄβρι,
ὅς προσελάτῃσι, ὅς δὲ ἡλοῖ τι ἦσιν
ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενος; Ἀπο. ἐκεί-
νο γὰρ βρέφος ὡς Ἡφαιστὶ, ἡ μὲν ἀγαθόν, ὁ δὲ
ἱαπερὺ πρὸς βύτην ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ;
Ἡφαι. καὶ τίνα ἂν ἀδικῆσαι διώκωτο ἀρτί-
τοκον ὄν; Ἀπο. ἐρώτα δ' ἐν Ποσειδῶνα, οὐ
τὴν τρεῖς ἀνὰ κλέψιν, ἡ δ' Ἀρῆ, καὶ τοῦτο β'

ἔξείκυσέ λαθὼν τοῖς θεοῖς ἐξίφθον, ἵνα μὴ
ἐμαυτὸν λέγῃ, ὃν ἀφώπλισε τοῖς θεοῖς, ὅτι τῶν
θεῶν. Ἡφαι. ὅτι νεογνὸν ταῦτα, ὃ μὲν ἐκ
νῆρ ἐν ῥῖσι παρ' ἀνθρώποις; Απο. εἰς ἡὲν Ἡφαιστεῖ
σοι προσέλεθ' ἴκονον. Ἡφαι. ἡ μὲν προσήλθεν
ἡ δὲ. Απο. τί ῥ', πάντα ἔχεις τὰ ἔργα λέει, ἡ
οὐδ' οὐδ' ἀπόλωλεν αὐτῶν; Ἡφαι. πάντα ὡς
πῶλον. Απο. ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς. Ἡ
νὴ δ' ἰὼν πυράγραν οὐχ ὁρῶ. Απο. ἀλλ' ὅτι
αὐτὴν ποῦ ἐν παργαῖσι ῥ' ἔρεφες. Ἡφαι. οὐ
τὼς δ' ἐν ῥῖσι ὅτι, καθάπερ ἐν τῇ γαίῃ ἐκ μελέ
τῆς θύρας τὴν κλεψικὴν; Απο. οὐ γὰρ ἡκιστα
αὐτὴν ἢ λαλοῦντος ἡδὲ στυμύλα, ὅτι ἐπὶ ῥοχα.
ὁ δὲ, καὶ διακονῶνται ἡμῖν ἐθέλει. χθὲς δὲ
προσκαλέσ' ἀμύμος ἐν ἔρωτα, κατεπάλασεν
ἐν θύρῃ οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφέλκων τὸ πῶς. εἴτα
μεταξὺ ἐπαίνου μύθος, ἑλὰ φροδότης μὲν ἐν
κεσὸν ἐκλεψέ προς ἡν ἔμελλ' αὐτὸν ἰδ' τῇ ν
κῆ. ὅτι δ' οἶος δὲ πελῶντος, ὅτι σκῆπτρον. εἰ δὲ μὴ
βαρύντερος ὁ κόραυνος ἦν, ὅτι πολὺ ὅτι πῶς ἔχει,
κακὸν ἐν ὑφείλθο. Ἡφαι. γρηγὸν τινα ἐν
παύσῃ φῆς, Απο. οὐ μόνον, ἀλλ' ἡδὲ καὶ
μουσικόν. Ἡφαι. τῶ, ὅτι τεκμαίρεσθαι ἔ
χεις; Απο. χελώνῳ πῶς νεκρὰν ἐν ῥῖσι, ὅτι
γῆλον ἀπ' αὐτῶν συνεπῆξατο. πῶς ἔχεις ῥ' ἐναρμό
σας,

σας, ἡ γυγώσας. εἴτε καλὰ μὲν ἐμπεύσας,
καὶ μαγὰν ὑποδεις, καὶ ἐν τεινὰ μύθος ἐπὶ ὅ
χορδ' ας, μελῶδες πάντῃ γλαφυρὸν ὡς Ἡφαιστεῖ,
ἐναρμόνιον, ὡς καμὲ αὐτῶ φθονῶν τὸν πᾶ
λαι κυδαρίζειν ἀσκούντα. ἔλεγε ῥ' ἡ Μαῖα ὡς
οὐδ' ἐμῆνοι τὰς νύκτας ἐν ῥῖσι οὐρανῶ, ἀλλ'
ὑπὸ περιδρῖας ἀχρῖ ῥ' ἄδου κατῖσι, κλέψων
τί κακὸν ἐν δὴ λαοῖς. ὑπὸ πῆδρος δ' ἐπὶ. ἡ γὰρ
ὁδὸν τινὰ πεποιήται θαυμασίαν τὴν δύναμιν, ἡ
ψυχὴ γὰρ, ὅτι κατὰ γὰρ ὅτι νεκρούς. Ἡφαι.
ἐγὼ ἐκείνῳ ἐδῶκα αὐτῶ πᾶν γινὼν ἐπὶ.

Απο. τοι γὰρ οὐκ ἀπέδωκέ σοι ἐν μισθῶν τὴν
πυράγραν. Ἡφαι. εὖ γε ὑπέμνησας. ὥστε
βαλόνμα ἀπολητὸ μύθος αὐτὴν, εἴπω ὡς
φῆς ἐν ῥῖσι ἐν τοῖς παργαῖσι.

Ἡ ΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Ἡ ΦΑΙΣΤΟΣ.

Ἰμεὶ δὲ Ζεῦ δ' ἐπὶ πᾶσι; ἡ καὶ ῥ' ὡς ἐκ

τ λούθ' ἔχον ἐν πᾶσι ἐκ τῶν ῥῖσι, ἐπὶ
ἡ λίσσας δ' ἐοίματ' ἀπὸ τῆς ἀνατεμν.

Ζ. εὖ γε ὡς Ἡφαιστεῖ, ἀλλ' ἀδ' ἐλέ μου τὴν κεφᾶ
λὴν εἰς δ' οὐκ, κατενεγκών. Ἡφαι. πῶς μου
εἰ μέμνη; πρὸς τῆς δ' ἐν τὰ λούθ' ὅτι ὁρθε
λῆς σοι γονέσθαι. Ζ. διακρεθῆναι μοι ὅτι κρα
νίον. εἰ ῥ' ἀπ' ἀφῆσθαι, οὐ γὰρ πρῶτον ὁρμίζομένου

πρὸς ἡμῶν, ἀλλὰ χεὶ καθικνέσθαι πάντῃ τῷ
θυμῷ, μὴ δ' ἐμέλλειν. ἀπόχρημαί μ' ἔσθ' ὅ τῶν
ῥαδίων, αἱ μου τὸν ἐγχείφαλον ἀνασρέφουσιν.

ΗΦαι. ὅρα ὦ Ζεῦ μὴ κακὸν τι ποιήσωμαι.
ὄξυς γὰρ ὁ πέλεκυς ὄβρι, ὃ οὐκ ἀναμνοτὶ, οὐδ' ἐ
κατὰ τὴν Εἰλείθειαν μαώσεταί σε. Ζ. κα
τίνε με μόνον ὦ Ηφαίε διαρρῶν, οἶδα γὰρ ἐγὼ
ὅτι συμφέρον. ΗΦαι. ἄκων μὲν, κατόισω δ' ἐ
τί μ' ἔχει ποιῆν, σοὺ κελεύοντος; τί ὄντι; κόρη
ἐνοπλός; μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχεν ἐν τῇ κεφα
λῇ, ἐικότως γυνὸν ὀξύθυμος ἦσθα, τηλικαύτην
ἔσθ' ὅ τῇ μὴνιγα πρὸν ἰωρῶν, ἡ ταῦτα
ἐνοπλόν. ἡ ποῦ σφατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλ
λήθεισ' ἔχων. ἡ δ' ἐ, πηλᾶ, καὶ πυρρὴ χίτρι, καὶ
τὴν ἀσπίδα τινάσσει, ὃ δ' ἰδὼν πάλλει, ὃ ἐν
θεσπῇ, ἡ δ' ἐ μέγιστον, καλὴ πᾶν ἡ ἀκμαία γε
νῆται ἡδ' ἐν βραχεῖ. Γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ
κοσμή ὃ ὄντι ἡ κόρη, ὥστε ὦ Ζεῦ μάωτρά μοι
ἀπὸ δόδο ἐγγυήσασθαι αὐτήν. Ζ. ἀδύνατα
αὐτεῖς ὦ Ηφαίε. πρὸν ἰωρῶν ἡ δ' ἐλὶ μένειν.
ἐγὼ γυνὸν τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, οὐδ' οὐ ἀντιλέγῃ.

ΗΦαι. ταῦτ' ἐβδόλμω, ἐμοὶ μελήσει τὰ
λοιπά, ἡ δ' ἐν συνῶσθαι αὐτήν. Ζ. εἰ σοὶ γὰρ
δὸν οὐτω, ποίῃ. πᾶν οἶδα ὅτι ἀδωάτων ἐρεῖς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΣΤΙΝ ὦ Ερμῇ νῦν ἐν τῷ χεῖν ἔσθ' Διί;

ἔ Ερ. οὐδ' αὖ μῶς ὦ Πόσειδον. Πο.

ὁ μῶς προσάγγελον αὐτῷ. Ερ. μὴ
ἐνόχλει φημί. ἄκουσον γὰρ. ὥστε οὐκ ἂν ἰδῶς
ἀνδρὲν ἐν τῷ πρὸντι. Πο. μὴ τῇ Ηρα σὺν γένῃ;
Ερ. οὐκ. ἀλλ' ἐτεροῖόν τι ὄβρι. Πο. συνήμι. ὃ
Γανυμήδης ἐνδον. Ερ. οὐδ' ἐστὶν. ἀλλὰ μάλα
κῶς ἔχει αὐτός. Πο. πῶθεν ὦ Ερμῇ; δεινὸν γὰρ
ὄντι φῆς. Ερ. ἀχύνομαι ἐπιπῦν, τοιοῦτόν ὄβρι.

Πο. ἀλλ' οὐ γὰρ περὶ ἐμὲ θεῖόν γε ὄντα. Ερ.
τέτοκεν ἀρτίως ὦ Πόσειδον. Πο. ἄπαγε. τέτο
κεν ἐκένθ' ἐκ τίνος; οὐκοῦν ἐλελήθει ἡμᾶς ἀν
δρόζυμος ὢν; ἀλλ' οὐδ' ἐπέσημαινεν αὐτῷ ἡ γὰρ
σὴρ ὄγκον τινά. Ερ. εὐ λέγεις. οὐ γὰρ ἐκείνην εἶχε
ὃ ἐμβρυον Πο. οἶδα. ἐκ τῇ κεφαλῇ σ' ἔτεκεν αὐ
θις, ὥς περὶ τὴν Αθηνᾶν, ἡ κάσθε ἡ τὴν κεφαλὴν ἐ
χει. Ερ. οὐκ. ἀλλ' ἐν τῷ μῶς ἐκείνη δ' ἐκ τῇ Σε
μέλῃς βρέφος. Πο. εὐγε ὁ γενναῖος, ὥς ὃ
λος ἡμῖν κυοφορεῖ, ὃ πανταχόθεν τ' σώμαρς.
ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστὶ; Ερ. θεβαία. τῶν
κάσθε θυγατέρων μία, ταύτην συνελθὼν, ἐγ
κύμονα ἐποίησεν. Πο. εἴτα ἔτεκεν ὦ Ερμῇ
αὐτ' ἐκείνησ; Ερ. ὃ μάλα, εἰ ὃ πρὸ δὸ
ξον εἰναί σοι δοκεῖ. τὴν μὲν γὰρ Σεμέλῃ ὥς ἐλ
θοῦσ' ἡ Ηρα, οἶδα. ὃ ὥς Ζηλότυμός ὄβρι, πείθῃ

αὐτῆσαι πρὸς τοὺς Διὸς, μετὰ βροντῶν ἑλθούσας
παύσιν ἡκύν πρὸς αὐτήν. ὥς δ' ἐπείσθη, καὶ ἡκύν ἔ-
χων καὶ ὄν κρόανόν, ἀνέφλεξεν ὁ ὄροφος. καὶ ἡ
Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός. ἐμὲ
ἡ Κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῷ γυναικός,
ἀνακομίσει ἀτελές ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἐμερυνόν ἦν
μυωῖον. καὶ ἐπειδὴ ἐποίησε, δαλῶν ὄν ἐαυ-
τῷ μηρόν, ἐντίθησιν, ὥς ἀποτελεσθῆναι ἐνταῦθα,
καὶ νῦν τρεῖς τῶν δὴ μὲν ἔξετεκεν αὐτό. καὶ μα-
λακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. Πο. νῦν ὅν ποῦ
ὅτι βρέφος ἐστίν; Ερ. ἐστὶν Νύσαν ἀποκομέ-
σας, πρὸς ὧκα ταῖς νύμφαις ἀναξέφην, Διόνυ-
σον ἐπονομασθέντα. Πο. οὐκοῦν ἀμφότερα
τοῦ Διονύσου τοῦ του καὶ μήτης καὶ πατὴρ ὅ-
τι ἐστίν; Ερ. ἔοικεν. ἀπειμι δ' οὐν ὕδως
αὐτῷ πρὸς τὸ σφαῦμα οἶσταν, καὶ τὰ ἄλλα ποι-
ήσων, ὅς' ἀννομίζηται ὡς παρ' ἀλεχοῖ.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ

ΗΛΙε, μὴ ἐλάσῃς τὴν ἡμέραν ὅτι Ζεὺς Φη-
σὶ, μὴ δὲ αὐτεῖον, μὴ δ' ἐς τρίτῃν ἡ-
μέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε. καὶ ὅτι μετὰ ξυ-
μίας τις ἔσται νύξ μακρά, ὥστε λυέτωσθαι μὲν αἰ-
ῶραι αὐτοῖς ὅς' ἵππων, σὺ ἡ σβέσων ὅτι πῦρ, καὶ
ἀνάπαυε δὲ μακροῦ σεαυτόν. Η. καὶ νῦν ταῦ-
τα ὦ Ερμῆ καὶ ἄλλόκοιτα ἤκησ' ἡ γὰρ ἡγελῶν.
ἀλλὰ

ἀλλὰ μὴ πρὸς βάνην τι ἐδόξα ἐν τῷ δρόμῳ, καὶ
ἐξω ἐλάσαι τὸ ὄρον, κατὰ μοι ἀχθετῇ, ὅτι τὴν
νύκτα φριγλασίαν τῇ ἡμέρας ποιῆσαι θέλω
κεν; Ερ. οὐδ' οὐ ριούρν. οὐδ' ἐς αἰὶ ρυῖρ ἔσαι. δεῖ
τῇ δ' ἐτι νῦν αὐτὸς ἐπὶ μνηκεσέραν, ἀνέδοξ' οἱ τὴν
νύκτα. Η. ποῦ ἡ ὄσιν, ἡ πόθεν ἔξετε μὲν φθασ-
σὲν ἡγελῶν ταῦτά μοι; Ερ. ἐκ Βοιωτίας ὦ Η-
λιε, πρὸς τῷ Ἀμφιφύωνος γυναικός, ἡ σύνεστιν.
Η. ἐρῶν αὐτῇ; εἴτα οὐχί καὶ νύξ μία; Ερ. οὐδέ
μῶς. τεχθῆναι γὰρ τινα δεῖται τῷ ὁμιλίας ταύ-
της μέγαν, καὶ πολυάθλον θεόν. ὅσων ὅτι ἐν μίᾳ
νύκτι ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον. Η. ἀλλὰ
τελεσουργεῖτω μὲν ἀγαθὴ τύχη. ταῦτα δ'
ὅτι ὦ Ερμῆ οὐκ ἐγίνωσκ' ὡς τῷ Κρόνου, αὐτοὶ ὅτι
ἡμεῖς ἐσμεν. οὐδ' ἀπόκοιτος ἐκείνος παρ' ἡ-
ρέας ἦν. οὐδ' ἀπολίπων ἂν τὸν οὐρανὸν ἐν Οἴ-
βας ἐκοιμάτο, ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα,
νύξ δὲ κατὰ μέτρον ὅτι αὐτῇ, ἀλόγῃ τῶς ὡ-
ραῖς. ξέρον δ' ἐπὶ παρ' ἡλιασμένων, οὐδ' ἐν. οὐ
δ' ἂν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκείνος οὐκ ἔτι γυναικί.
νῦν δ' ἐδύσκηον γυναικίου ἐνεκα, καὶ ἀνέστραφεν
τὰ πάντα, καὶ ἀκαμπεστέρας μὲν γυνέσθαι ὅς'
ἵππων ὑπὸ τῷ ἀργίᾳ, δ' ὑπὸ τῷ ὀδόν,
ἀτειβῆ μὲν οὐδ' ἐξῆς τειῶν ἡμέρων, ὅς' δ' αὐ-
θρόπρος ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβιοῦν; τοιαῦ

ἡ βραδυέρην ἐνιότῃ ἀναγκάζῃς ἐπὶ πλελομένην
τῇ ἰσσοσίᾳ. ἂ μὴν ῥέσῃ ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρί-
ζεις, θαρσύνων πειῖσ. ἀλλὰ σὺ ὦ πολυμήροτα τέ-
τῃν Ρέαυ αὐτὴν γραῦν ἤδη, Ἥ μητέρα πατρὸς
τῶν θεῶν, ἀνέπεισας παθεράσειν, Ἥ δὲ φύγιον
μεράκιον ἐκένον ποθεῖν. καὶ νῦν ἐκείνη μέμνην
ἔσσο σὺ. Ἥ ῥα ξαμνήν τοις λέοντας, πῆλα-
βοῦσσι καὶ τοῖς κορύβαντας ἄτε μανικοῖς καὶ αὐτοῖς
ὄντας, ἄνω Ἥ κάτω τὴν Ἰδῶν ποδὶ πολούσῃ.
ἡ μὴν, ὁ λολύζῃσα ὑπὲρ Ἥ Αἰτῆ. οἱ κορύβαντες
Δε, ὁ μὴν αὐτῇ, τέμνεται ξίφει ἐν πῆχυν. ὁ Δε,
ἀνείσθῃ τὴν κόμην, ἵεται μεμνηνὸς ὅττι τῶν ὀρῶν.
ὁ δὲ, αὐλεῖ Ἥ κέρατι. ὁ Δε, ἐπεομβεῖ Ἥ τὴν
πάνω, ἡ ἐπικτυπεῖ τῶν κυμβάλλων. καὶ ὅλως, θό-
ρυχος Ἥ μανία τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἄπαντά ὄσι. Δε-
δια ρίνων ἄπαντα. Δέδια θοιοῦτο, ἡ δὲ μέ-
γα σέ κακὸν τεκούσῃ, μὴ ἄπμανῆσά ποτε ἡ Ρέ-
α, ἡ καὶ μάλλον ἐπὶ αὐτῇ οὐσῃ, κελεύσῃ τοῖς Κο-
ρύβαντας συλλαβόντας σε, διασπάσθαι, ἡ
ρῖς λέοντι πῆλα λαβῶν. ταῦτα Δέδια κινδυνεύ-
οντα σε ὀρώσῃ. Ε. θαρσύνῃ μητὸρ, ἐπὶ Ἥ τοῖς
λέοντων αὐτοῖς ἡ δὲ ξυνήσῃ ἐμὶ. καὶ ποχάκις ἐ-
παναβὰς ὑπὸ τὰ νῶτα, ἡ Φιλόμης λαβόμενος,
ἡνιοχῶ αὐτούς. οἱ δὲ, σπαινοσί με. Ἥ τὴν χεῖρα
λεχόμενοι, ἐπὶ τὸ σόμα ποδολιχμησάμενοι,
ἀπὸ Ἰδῶ-

ἀπὸ Ἰδῶσιν μοι. αὐτὴ μὴ γὰρ ἡ Ρέα, πότε ἀν-
κείνη χολὴν ἀγάγῃ ἐπὶ ἐμὲ, ὅλη οὐσῃ ἐν τῷ
Αἰτῇ; καὶ τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ, δεικνύς τὰ καλὰ
οἰάδων; ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν καλῶν. μὴ ρίνων
ἐμὲ αἰτιάσθε ρύτων. ἡ θέλῃς σὺ ὦ μητὸρ αὐτῇ
μηκέτι ἔρῃν, μήτε σέ τοι Ἀρῶσ, μήτ' ἐκένον
σοῦ; Αἴφρο. ὡς δὲ φησὶ, Ἥ κρατεῖσ' ἀπάντῃ.
ἀλλὰ μεμνήσῃ μου ποτὲ τῶν λόγων.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ ΗΡΑ-
ΚΛΕΟΥΣ. ΖΕΥΣ.

Λύσθαι ὦ Ασκληπεί, καὶ Ἡράκλει, ἐρε-
ζοντες πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς ἀνθρώ-
ποι. ἀπρεπῆ γὰρ ταῦτα, καὶ ἀχάριστα
τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. Ηρα. ἀλλὰ ἐθέλεις
ὦ Ζεῦ ρυγνὶ ἐν φρεσὶ μακρὰ προκατακλίνεσθαι
μὲν. Ασκλη. νῆ Δία. καὶ ἀμείνων γὰρ ἐμὶ. Ηρα.
κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητες; ἡ δὲ ἰότης ὁ Ζεὺς ἐκε-
ραύνωσεν, ἂ μὴ θέμις ᾤοντα, νῦν ἡ κατ' ἐλπί-
αυτοῖς ἀθανασίας μετέληφας; Ασκλη. ἐπι-
λέλυσαι ῥ' ἐπὶ σὺ ὦ Ηρακλῆς ἐν τῇ Οἰτῇ κατα-
φλεγείς, ὅπ μοι ὀνείδιζες θ' πυρ; Ηρα. οὐκ ἐν-
τῇ καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν. ὅς Διὸς μὴ ὑφ' ἐμὶ,
τοσαῦτα ἡ πεπρόνηκα ἐκκαθαίρων ἐν βίῳ, θῆ-
εῖα καταρηνιζόμενος. καὶ αὐθροῖς ὑβρίσας
τιμωροῦ μένος. σὺ Δε ἐξ ἰσοτόμος εἶ, καὶ ἀγύρτης.

νοσσοῖσι μὲν ἰσθὺς ἀνθρώποις χερσὶ μένος ἐπέθηκεν
τῶν Φαρμάκων, ἀνθρώποις δὲ οὐδ' αὖ ἐπιθεύγ-
μενός. Ἀσκλη. ἔν λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγμένα
ματαίᾳ σάμηνω, ὅτε πρότερον ἀνὴρ ἦν ἡμίφλεκ-
τος ὥς ἄμφοιν διεφθαρμένος ἔθ' σάματι,
τοῦ χιτῶνος, ὅ μετὰ τούτου, τοῦ πυρός, ἐγὼ δ' ἐ-
ἴθ' ὅ μιν οὐδ' ἄλλο, οὐτ' ἐλπίδα ἔσθ' ὥς περ σὺ,
οὐτ' ἐξαιώνιον ἐλπίδα, περὶ τοῦτο ἐλπίδα ἐνδεῶς
κῶς, ἢ παρορμητός ὥς τ' Ὀμφάλης χερσὶ σῶ-
λάλῳ. ἄλλ' οὐδέ με λαγχολήσας, ἀπέκτει-
να τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναικα. Ἡρα. εἰ μὴ πύ-
σῃ λαοδουρούμενός μοι, αὐτὴ καὶ μάλα εἰς ἡμᾶς
οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία. ἐπεὶ ἀρά μιν ὅσους,
εἴθ' ὅ κε φάλην ἐκ τ' οὐρανοῦ, ὥς τε μὴ ἤτορ
παλῖνα ἰάσθαι σε, δ' κρανίον σιωτὶ εἰέντα-
ζεις. παύσαι δὲ Φημι, ὅ μιν ἐπιταράττει τε ἡ
μῖν γῆν ξινουσία, ἢ ἄμφοτέροις ἀπ' ἐμ' ὁμομα-
ύμας τοῖς συμποσίου, καὶ τοῖς ἐν τῷ μόνῳ Ἡρα-
κλῆς προκατακλίνεσθαι σὺ τὸν Ἀσκληπιόν,
ἄτε καὶ πρότερον ἀποθάνοντα.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Ἰσχυρῶς πρὸς εἰώ Ἀπολλων; Ἀπό. ὁ
τ' τι ὡς Ἑρμῆ διςυχῶς ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς.
Ερ. ἄξιον μὲν λυπῆς δ' τοιοῦτον. σὺ
δὲ τί διςυχῶς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνιν σε λυ-
πεῖ ἔτι;

πῶς; Ἀπό. οὐδ' αὖ μὲν, ἀλλ' ἐρῶ μῆλον πέν-
θῳ δὲ λάκωνά τιν' οἰσάδου. Ερ. τέθνηκε γὰρ
εἰσέ μοι ὁ Ἰάκινθος; Ἀπό. ὅ μάλα. Ερ.
πρὸς τίνος ὡς Ἀπολλων; ἢ τίς οὕτως ἀνέρας
ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι δ' καλὸν ἐκεῖνο μῆράκιον;
Ἀπό. αὐτ' ἐμοῦ δ' ἐρῶ. Ερ. οὐκ οὖν ἐμάνης ὡς
Ἀπολλων; Ἀπό. οὐκ ἀλλὰ δύσυχμ' ἵα-
κούσιον ἐγένετο. Ερ. πῶς; ἐθέλω ἰσχυρῶς
δὲ λῶν. Ἀπό. δισκεύειν ἐμάνθανε. καὶ γὰρ
συνελέσθαι βυθὸν αὐτῷ. ὁ δὲ κάκιστος ἀνέμων ἀπ' ἡ-
λίου μῆλον ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ ὅτ' αὐτὸς,
ἀμειλὺς μῆλον δ' ἐ, ὅ μιν φέρων τὴν ὑδροφάναν,
ἐγὼ μὲν ἀνέξριτα ὥς περ εἰώδα μῆλον δὲ λίσκομαι
εἰς δ' ἀνῶ. ὁ δὲ, ἀπ' ὅτ' ταῦτα πετον κατὰ πνεύσας
εἰς κεφαλὴν τῷ παιδί, ἐνέσεισι φέρων αὐτὸν,
ὥς τε ἀπὸ θῆλης ἀνὰ τὴν ῥυτίδα γὰρ, ἢ
δὲ πᾶσι θεοῖς ἀποθανεῖν. ἀλλ' ἐγὼ δὲ μὲν ζέ-
φυρον, αὐτὴ καὶ ἡμῶν κατὰ τὸς θεοὺς, φεύ-
γοντι ἐπὶ πωρόμενος ἄχρι τ' ὅρου. ἔθ' παῖδι δ' ἐ-
ἴθ' ὅτ' ἀφ' ἐχέσας μὲν ἐν Ἀμύκλαις, ὅπου ὁ δ' ἴσ-
κος αὐτὸν κατέβαλε. ὅτ' ἀπὸ τ' αἵματος ἀνθός
ἀναδιδῶναι τὴν γῆν ἐποίησα, ἢ δις ὡς Ἑρμῆ καὶ
δὲ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀπολόντων. ἐτι καὶ γράμμα-
τα ἔχον, ἐπαλάζοντα ἔθ' νεκρῶ. ἀρά σοι ἀλό-
γηρς λελυτῆσθαι δοκῶ; Ερ. νῦν ὡς Ἀπολλων

ἡ δ' εἰς ῥ' ὀνηθ' ἐν πεποιημένους ἐν ἐρώμῳ, ὥς τε
μη' ἄχθου ἀποθανόντες.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

Ο Λέει χολὸν ἀνδρῶν ὄντα ἠφαιστον, καὶ
τ' ἐχνίω ἔχοντα βάνασον ὡς Ἀπ' ἄλλων,
τάς κακίστας γε μακέναι τήν τε Α
φροδίτῳ, καὶ τὴν Χάριν, Ἀπ'. οὐ π' τμῖα τίς
ὦ Ἑρμῆ. πλὴν ἐκεῖνό γε ἐγὼ θαυμάζω, ὅτι, αἰέτι
ὀδισσιν ὄντας αὐτῶ, καὶ μάλιστ' ὅταν ὄρῳσιν ἰ
θρῶτι βρεόμενον εἰς τὴν κάμινον, ἐπικεκυφότα,
πρὸς ἄλλῳ ὡς ἴ' προσώπου ἔχοντα, καὶ ὁ
μῶς ριούρην ὄντα ἀνδρῶν, πειράσσεται, καὶ ὠ
λοῦσι, καὶ συγκαθεύδουσιν. Ερ. αὐτὸς αὐτὸς ἄ
γνακτῶ, ὅτι ἠφαιστῶ φρονῶ, σὺ δ' ἐκώμας Ἀ
π' ἄλλων, ὅτι κ' ἀείρε, καὶ μέγα ἰδὲ ὅτι κάλλι
φόνει, καὶ γὰρ ὡς τῇ θυεξίᾳ, καὶ τῇ λύρᾳ. εἴτα ἐπὶ
δὴν κοιμᾶσθαι, δέοι, μόνοι καθυδρῆσομεν. Ἀπ'.
ἐγὼ δέ καὶ ἄλλος ἀναφρόδιτος εἰμι εἰς τὰ ἐ
ρωτικά, καὶ δὴ οὐ γινώσκω. οὐδ' ἄλλῳ ἔπειτα γὰρ
σα τὴν δάφνιν, ὅτι ἐν γάκινθον, καὶ μὴν, ἀποδ
ιδράσκει με, καὶ μισεῖ. ὥς τε εἰλθοῦν ἄλλον γενέ
σθαι μάλλον, καὶ ἐμοὶ συνέναι. ὅς, ὡς ὅτι δίσκος
ἀπὸ ἄλλου, καὶ νῦν αὐτὸν ἐκείνων σιφάνος ἔχω. Ερ.
ἐγὼ δ' ἐπὶ ποτὲ τὴν Αφροδίτην. ἀλλ' οὐ χεῖ
ρ' ἔχον. Ἀπο. οἶδα, καὶ τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἐκ
σοῦ λέει

σοῦ λέπει τ' ἐρκεῖναι. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἶπε, ὅτι
Ζεῦ οἶδα, πῶς οὐ ζηλοτυφεῖ ἡ Αφροδίτη τὴν
Χάριν, καὶ ἡ Χάρις ταύτῳ; Ερ. ὅτι ὡς Ἀπ' Ἀ
λὸν ἐκείνη μὴ αὐτῶ ἐν τῇ Λήμνῳ σὺν ἐστίν. καὶ Ἀ
φροδίτῃ, ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως τε, πρὸς ὅν Ἀπ' ἄλλων
ἔχει τὰ πρῶτα, καὶ κείνη ἐρᾷ. ὥς τε ὀλίγον αὐτῇ
τ' χαλκίως ρύρυν μέλει, Ἀπ'. καὶ ταῦτα οἶδε
ἐν ἠφαιστῶν εἰδέναι; Ερ. οἶδεν. ἀλλὰ τί ἂν ὀρά
σαι διώκειτο, γινώσκον ὄρων νεανίαν, καὶ σερατιώτην
αὐτόν; ὥς τε τὴν ἰσχυρίαν ἀγῆ. πλὴν ἀπ' ἄλλου
δομάτινα ἐπιμηχανήσας αὐτῆς, καὶ συλλαβή
σας, ὅτι γινώσκεις ὡς τ' ὀνῆς. Ἀπο. οὐκ οἶδα.
θυεξίμῳ δ' ἂν αὐτὸς ὁ ξυλλαβήσας ὀνῆς.

ΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ.

Αλλὰ μὴ ῥ' ὡς Λητοῖ ὅτι τὰ τέκνα ἔτεκες
καὶ ὅτι Διὶ. Λη. οὐ πᾶσαι ὡς Ἡραριούρις
τίκτεται διωμάτῃ, οἷος ὁ ἠφαιστός ὅστις.
Η. ἀλλ' οὐτ' ὅτι μὴ ὁ χολός, ὅμως χεῖρ' ἔχει
καὶ ὅτι, τεχνίτης ὡς ἄλλος, ὅτι κατακεκόσμη
κερὶ καὶ ὅτι ἐν οὐρανῷ, ὅτι τὴν Αφροδίτην ἐγὼ με
ὅτι πρὸς αὐτῇ περὶ αὐτῇ. οἱ δέ σοι παῖδες καὶ
μὴ αὐτὴ ἀφ' ἑνὸς, πέρα τ' ἔμελλεν, ὅτι ὄρεος, καὶ ὅτι
τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπ' ἄλλου, πᾶν
περὶ αὐτῇ οἰαίετο ξυνοκτονουμένη, ὅτι μιμημένη
τὴν Σκυθῆας αὐτῆς, ἀνθρῶπιον φάσας ὄντας. ὅτι

Απόλλων, προσπίπτει μὲν πάντα εἰδέναι,
 καὶ ῥεῦναι, καὶ κινεῖσθαι, ὅτι αἶψός ἐστιν, ὅτι μαντεύ-
 εσθαι, ὅτι κατασκευάσμενος ἐργασίῃ αἰετὶ μαν-
 τικῆς, ὅτι μὲν ἐν Δελφοῖς, τόδ' ἐν Κλάρω, καὶ ἐν
 Διδύμοις, ὅτι πατὴρ ὅς τε χρώμενος αὐτῷ,
 λοξὰ ὅτι παμφοτερίζοντα περὶ ἐκάτερον ὅτι
 ἐρωτήσας ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι
 σφάλμα. ὅτι πλουτὴς μὲν ἀπὸ τοῦ οὐραίου, πολ-
 λοὶ δὲ οἱ αὐόνται, ὅτι πτερόεντες αὐτοὶ καταγρη-
 τεύονται. πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται γὰρ ὅτι τῶν σω-
 τῶν, τὰ πολλὰ τερατεύονται. αὐτὸς
 γὰρ ὁ μάντις ἠγνόη, ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
 νον τῷ δίσκῳ, οὐ προσμαντεύεται τοῦτο, ὡς φέ-
 ρεται αὐτὸν ἡ Λάφυα, καὶ ταῦτα, οὕτω καλὸν
 καὶ κομῆτιν ὄντα, ὥστε οὐχ ὁρῶ καθότι καλ-
 λιτεκνότερα τῇ Νιόβῃς ἐδοξας. Λη. ταῦτα
 μενέρι τὰ τέκνα ἡ ξινοκτόνος, ὅτι οὐδ' ἀνδρόμαν-
 τισὶ δίδα, ὅπως λυπεῖσε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς,
 ὅτι μάλιστα ὅταν ἡ μὲν, ἐπωκινήτῃ ἐς τὸ κάλλος,
 ὁ δὲ, κινεῖται ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμάζομενος
 ὑφ' ἀπάνων. Η. ἐγέλασε δὲ Ληρῖ. ἐκείνος θαν-
 μαστὸς, ὃν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ Δίκαια αἰμοῦσαι
 δικάσαι ἤθελον, ἀπὸ δὲ φρενὸν, αὐτὸς κρατῆρας
 τῇ μεσοικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἀθλιὸς ἀπὸ
 λωλὲν, ἀδίκως ἀλούς. ἡ δὲ καλὴ σὺ πρὸς
 οὕτω

οὕτω καλὴ ὄσιν, ὥστε ἐπεὶ ἐμαθὲν ὁ Φοῖβος ὅτι
 τὸ δὲ Αἰκταῖος, Φοῖβος δὲ μὴ ὁ νεανίσκος ὅτι
 ἀπορεύσῃ τὸ αἶχος αὐτῇ, ἐπαφῆκεν αὐτῇ ὅς τε κύ-
 νας. ὡς λέγειν ὅτι οὐχ ἅς τεκούσας ἐμαυτοῦ
 τῷ, πρενός γε καὶ αὐτῇ οὐκ. Λη. μέγα ὡς Ἡρα-
 κλῆς, ὅτι ἐν τῷ δὲ Διὶ, ἡ συμβασίαν αὐτῷ.
 ἡ διαρῦν ὑβρίσῃς ἀδελφῶν. πλὴν ἀλλ' ὁ φομαί σε
 μετ' ὁλίγον αὐτοῖς σακρύσσειν, ὅπου ταν σκαταλά-
 πῶν ἐς τὴν γῆν κατὰ, ταῦρος ἡ κύκνος πρόμενος.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Ιγ. λαῶς ὡς Ἑρμῆς; Ερ. ὅτι γελοιότα-
 τὰ ὡς Αἰκταῖος εἶδον. Απ. εἰπέ οὖν,
 ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἐχὼ ξυγγελαῶν.
 Ερ. ἡ ἀφροδίτη ξυνοῦσε τῷ Ἀρῇ, κατέλην πῆμα,
 καὶ ὁ Ἡφαιστος ἐδῆσεν αὐτοῖς ξυλλαβῶν. Απ.
 τῶς; ἡ δὲ γὰρ τι ἐρεῖν εὐοικασ. Ερ. ἐκ πλ-
 λου οἶμαι ταῦτα εἶδωσ' ἐθέρθεν αὐτούς. ὅτι
 πῶς τὴν θύνην ἀφανῆ δεσμά περιθεῖς, εἰργά-
 ρισο ἀπελθῶν τὴν κάμινον. εἰτα ὁ μὲν Ἀρης
 εἰσέρχεται λαθῶν, ὡς ὡς. καθορᾷ δὲ αὐτὸν
 ὁ ἥλιος, ἡ λέγει περὶ τὸν Ἡφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέ-
 βηκεν τοὺς λέχους, καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐν τῷ
 ἐγγένῃ τῶν ἀρκύων, περὶ πλέκεται μὲν αὐ-
 τοῖς τὰ δεσμά. ἐφίσκει δὲ αὐτοῖς ὁ Ἡφαιστος.
 ἐκείνη μὲν εἶναι, καὶ γὰρ ἐτυχε γυμνὴ οὖσα, οὐκ εἶ-

χεν ὅπως ἐμαλύτῃ αὐδύμενη. ὁ δὲ Ἀρης
τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾷτο, καὶ ἡλπίζε
ῥῆξεν τὰ δεσμά. ἐπὶ ταῖς βυλίσιν ἐν ἀφύκτῳ
ἐχόμενον ἐαυτὸν, ἰκέτῃ. Ἀπο. τί οὖν, ἄλλῃ
λυσιν ἀντὶς ὁ Ἡφαιστος. Εἰ. οὐδέ τι. ἀλλὰ
ἐν γυμνασίοις τοῖς θεοῖς, ἐπιδείκνυται τὴν μοι
χείαν αὐτοῖς. οἱ δὲ, γυμνοὶ ἀμφοτέροισι κάτω
νενδρόκονται, ξυνοδόμενοι ἐνθεωσιν. καὶ τὸ
θεῖαμα ἡδυστὸν ἐμοὶ ἔδωκε μονονοχί αὐτὸ γιγνώμε
νον ὅτι ἔργον. Ἀπο. ὁ δὲ χαλκίς ἐκένθῃ,
ὅπως αὐτὸς καὶ αὐτὸς ἐπὶ λεκνύμενος τὴν αἰ
χμήν τοι γάμου; Εἰ. μὰ Δι', ὅσῃ ἐπὶ
γελάξαι αὐτοῖς ἐφείδω. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ χεὶρ τὰ
ληθὲς εἰπὴν, ἐφθόγγον τῷ Ἀρει, μὴ μόνον μοι
χεύεσθαι τὴν κακίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δεσ
μένῳ μετ' αὐτῶν. Ἀπο. οὐκοῦν ἐπὶ δεῖξαι
ἀντὶς ἐμὴν αἰδῶ τούτῳ; Εἰ. σὺ δ' οὐκ ἂν
ὦ Ἀπώλλων; ἰδὲ μόνον ἐπελθὼν. ἐπαυρῶ σε
γὰρ σε ἢ μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς ἐνέη ἰδὼν.

ΗΡΑΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ. ΗΡΑ.

Γὰρ μὲν ἡ χιρὸς αἰδῶ Ζεῦ, εἰ μοι τοι
εἰ οὗτος ἦν ἵος, θῆλυς οὕτω καὶ ἀνεφθαρ
μένος ὥς τ' ἐμῆς. μίτρα μὲν ἀναστ
εμένης τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ μαυνομένην
γυμνασίᾳ σινῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὥς

τύμω

τύμω αἰσιν καὶ αὐτοῖς. Ὁ δὲ κῆρυξ ἀλὸς χερσὶν
Ὁ δὲ πᾶσι μᾶλλον ἐοικώς, ἡ σοὶ τῷ πα
τερι. Ζ. Ὁ μὲν οὗτος γὰρ ὁ δὴ λυμίσκος, ὁ δὲ
βρόττος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον ὦ Ἡρα τὴν
Λυδίαν ἐχειρώσῃ, ὅτι κατὰ τοὺς νόμους
Τρωλὸν ἐλάβε, καὶ τὸν Ὀρέα καὶ τὸν Ἰθάκην
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Ἰνδῶν ἐλάσῃ τῷ γυναικίῳ τού
τῳ στρατιωτικῷ, ῥύσῃ τε ἐλέφαντας εἰλε, καὶ
τὴν χώραν ἐκράτησε, καὶ ἐν βασιλείᾳ πρὸς ὀλίγον
αὐτὸς ἦν ῥα λυμίσκος, ἀντὶς αὐτῶν ὡς ἡγε
καὶ ταῦτα ἅπαντα ἐπραξεν, ὁρχοῦμενος ἅμα
Ὁ χορεύων, θύρσις χερσὶν αὐτῶν, μεθ
ῶν ὡς φῆς, καὶ ἐνθάδων. εἰ δὲ τις ἐπεχίρει
σε λοιδορήσασθαι αὐτῷ, ὑβρίσῃς ἐς τὴν τελε
τὴν, καὶ αὐτὸν ἐτιμωρήσῃ. ἡ κατὰ δὲ ἡρῶν
κλήμασιν, ἡ διασπασθῆναι τῆς ἡρῶν ὥς τ' ἐμῆ
ῥος ὡς πρὸς νεβρόν. ὁ δὲ ὡς ἀνδρῶν ταῦτα, καὶ
οὐκ ἀνάξια ῥῷ πατρὶ; εἰ δὲ παῖδα καὶ θυγατέρας
πρόσεται αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος. Ὁ μάλιστα
λογίσαι τοὺς τοῖς αὐτῶν νήφων οὗτος ἦν, ὅπως
ταῦτα μεθύων ποιεῖ. Η. σὺ μοι δοκεῖς ἐ
παυρῶν ὅτι ἐν ῥήματι αὐτῶν τὴν ἀμπελον, ὅτι ἐν
δῖον. καὶ ταῦτα, ὅρων δὲ αὐτῶν μεθυθέντων τῶν
οὐσι σφραγίσματα, καὶ πρὸς ὑβρίν τῶν πατέρων. καὶ
ὅλως μεμνημένος ὡς τ' ἐμῆ. ἐν τῇ ἰδέῃ

ἀν, ὃ πρῶτον ἔδωκε δὲ κλῆμα, οἱ ξυμπῶντες αὐτῷ
 διέφθον, παύοντες τὰς δικάλλους. Ζ. οὐ
 δὲν αὖτε φῆς. οὐδ' οἶνος ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυ
 σος τριῖν. δὲ ἡμέτερον τὸ πῶς ὅπως, ἢ δὲ πέρα τὸ κα
 λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖται τὸ ἀκράτῳ. ὅς δ' ἂν ἐρ
 μεῖται πίνῃ, ἰλαρώτερος μὲν, ἢ ἡδίστων γένοιτ'
 ἂν. οἶον δὲ ὁ Ἰκάριος ἐπαθεῖν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαι
 ροὺς ἑνα τῶν ξυμπῶτων. ἀλλὰ σὺ ἐπὶ ζήλοιο
 πῖν' εἰσκάσῃς ὦ Ηρα, δὲ τῆς Σεμέλης μνημονεύ
 εῖν, εἴγε διαβάλλῃς τῷ Διονύσῳ τὰ κάλλιστα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ

Ιδὴ ποτε ὦ Ερως, οὐ μὲν ἄλλος θεοῦ

τ κατηργήσω ἅπαντας, εὐδία, εὐ

Ποσειδῶ, τὸν Ἀπόλλω, τὴν Ἡραν

ἐμὲ τὴν μητέρα. μόνος δὲ ἀπέχῃ δὲ Ἀθλῶας,
 δὲ πῶς ἐκείνης ἀπυρὸς μενέσοι ἢ δ' ἄς, κενὴ δὲ
 οἷσων ἢ Φαρέτρα, σὺ δὲ ἄρξῃς εἰ, καὶ ἄσυχος.

Ερ. δὲ δὴ ὦ Μητρὶς αὐτῇ. φοβερὰ γὰρ ὄντι,
 καὶ χαροπὴ, καὶ δεινὸς ἀνδρική. ὅπως οὖν οὐ
 ἐντενάρμυς δὲ τόξον ἰδὲ πῶς αὐτὴν, ἐπισείσθῃ
 εὐν λόφον, ἐκπλήττει με, καὶ ὡς ὄφρομος γίνω
 μαι, καὶ ἀπορρέει μου τὰ ποξέματα ἐκ τῶν χει
 ρῶν. ΑΦρο. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερὸς τῷ ἦν,
 καὶ ὁμοῦς ἀφώπλισας αὐτὸν, καὶ νενίκηκας.

Ερ. ἀλλ' ἐκένος ἐκὼν προσίεταί με, ἢ προσ
 καλεῖται.

καλεῖται. ἢ ἀθλῶας δὲ, ὑφορεῖται αἰεὶ. καὶ
 πτε, ἐγὼ μὲν ἄλλως πτεῖσθην, πλῆσιον ἔχων
 τὴν λαμπάδα. ἢ δὲ, εἰ μοι προσεφῇσι, νῦν εὐ
 πατέρα, ἢ δὲ δρατῖωσι διατείραται, ἢ τοι πο
 δὸς λαβομένη, καὶ ἐς εὐν τάρταρον ἐμβαλεῖ
 ται, ἢ αὐτὴ διαπαυμένη, διαφθρῶ. πολλὰ
 τοιαῦτα ἢ πείλησε. δὲ ὅρα δὲ θοῖμυ, δὲ ὡς τὸ
 σῆθος ἐχέει πρόσωπὸν τι φοβερὸν, ἐχίδναος κα
 τάκομον, ὅπως ἐγὼ μάλιστ' ἐδιδάμορμολύτ
 τεταί γάρ με. καὶ φεύγω ὅταν ἰδῶ αὐτό.

ΑΦρο. ἀλλὰ τὴν μὲν Ἀθλῶαν δὲ δὴς ὡς
 φῆς, δὲ τὴν Γοργόνα. δὲ ταῦτα, μὴ φοβηθεῖς
 εὐν κόραννόν τοι Διός, αἰ δὲ μουσαι, ἢ τί σοι
 ἄφωτοι, δὲ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κακῆναι λόφους
 ἐπισείου, δὲ Γοργόνας προφαίνουσιν; Ερ.
 αἰδοῦμαι αὐτὰς ὡς μητρός. σεμναὶ γὰρ εἰσι, καὶ
 αἰεὶ τι φροντίζουσι. δὲ πῶς ὡς ἦν ἐχοῖ. δὲ ἐγὼ
 πρὶς ταῖς πρῶταις αὐταῖς, κηλὸν μῦθος ὡς
 τοι μέλῃς. ΑΦρο. ἔα καὶ ταύτας, ὅπως σεμναί.
 τὴν δὲ Ἀστεριν τίνος ἔνεκα οὐ τιφώσκεις;

Ερ. τὸ μὲν ὅλον, οὐδ' ἐκαταλαβὲν αὐτὴν
 οἶόν τε, φεύγουσιν αἰεὶ δὲ τὸ ὅρων εἶτα καὶ ἰδιόν τε
 νά ἔρωτα ἢ ἡ ἐρᾷ. ΑΦρο. τίνος ὡς τέκνον; Ερ.
 θήρας, ἢ ἐλάφου, ἢ νεβρῶν, αἰεὶν τε διώσκεις,
 καὶ καταρξέειν. καὶ ὅλως πρὸς τῷ ριούτῳ

ἔσιν. ἐπὶ τὸν δ' ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοὶ πρὸ
τὴν αὐτὴν ὄντα, ἔκκυβόλον. Αφρο. οἶσθε
ὡ τέχνον, πολλὰ ἐκείνον ἐτόξενος.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ ΖΕΥΣ.

ρμῇ, λαβὼν τοῦτ' ὅ μῃλον, ἀπιθίεσθαι
ἐ τὴν φυγίαν πρὸς τὸν Πριάμην παῖδα τὸν
βουκόλον. νέμει δ' ἐφ' ἱδρῆς ἐν τῷ γὰρ
γάρῳ. καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὡ Πάρι, καὶ
λεῦε ὁ Ζεὺς ἐπὶ δὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς
τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἢ τις αὐτῶν
ἢ καχίστη ἐστί. τοῦ ἁγῶνος τὸ ἀθλον ἢ νικῶν
λαβέτω τὸ μῆλον. ὥρα δ' ἐκείνη ὑμῖν αὐταῖς
ἀπέναι πρὸς τὸν δικάσαν. ἐγὼ δ' ἀπαθούμαι
τὴν δίκαν, ἐπίσσοι τε ὑμᾶς ἀγαθῶν. καὶ εἶπε
οἷόν τ' ἦν, καὶ ἔως ἂν ἀπάσσοι νενικῆας εἶδον, ἀλ-
λωστ' ἐκείνη ἀνὰ γῆμι καὶ καχίστον ἀποδόν-
τα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς ὀλέοισι. δὲ
ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδην ὑμῖν δικάσαν.
ὅτ' ἡ νεανίας αὐτὸς ὁ Φρυγῆς, ἐφ' ὃν ἀπτε, βασι-
κὸς μὲν ὄντι, καὶ Γανυμήδιδος ῥύρρυ ξυγγενῆς. τὰ λ-
λά δ' ἐκείνης, καὶ ὄρειος. οὐκ ἂν τις αὐτὸν
ἀπαξιώσειε ριανύτης θεᾶς. Αφρο. ἐγὼ μὲν
ὡ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισκόπος ἡμῖν δ-
κασὴν, θαρσύνω βαλόντα πρὸς τὴν ἐπίδωξιν.
τίς ἂν καὶ μωμῆσαιτόμος; καὶ δ' ἐκ τούτων
ἀρέσκην

ἀρέσκην τὸν ἄνθρωπον. Ηρα. οὐδ' ἡμεῖς ὡς
Φοδίτη δὲ δία μιν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπὶ
τῇ τὴν δίκαν. ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τῶν, ὅς
τις ἂν ἦ, τὸν Πάριον. Ζ. ἢ τὸ σοὶ ταῦτα ὡς
θύγατρός συνδοκῇ; τί φῆς; ἀποδέξῃ, ἔρ-
θει; ἐστὶ μὲν ἱδρὸν τὸ αἰδέσθαι γε τὰ τοιαῦ-
τα, ὑμῶν τ' ἐπὶ δένων. ἐπινεύεις ὅμως. ἀπτε-
σθαι. καὶ ὅπως μὴ χαλεπὴν ἦτε τῷ δικάσῃ αὐτὸν
καμέναι, μὴ κακὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν νεανίσκῳ.
οὐδ' οἷόν τε ἐπίσσοι τὴν καλὰς πάσας. Ερ-
πρὸς ὁμῶν δὲ τὸν τὸν Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἡ γυνὴ μιν
ὑμῖς ὅ μὴ βραδέως ἀκολοθεῖτε μοι. καὶ θαρσύν-
τε, οἶσθε ἐγὼ τὸν Πάριον. νεανίας ὅστις καλὸς, ὅ-
τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ ριανύτα κείνῃν ἰκα-
νότερος, οὐκ ἂν ἐκείνος δικάσειε κακός.

Αφρο. ὅτ' ἡ μὲν ἀπαν ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ
λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικάσαν. πότε-
ρα ὅτ' ἀγαθὸς ὄντι οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύ-
νεται; Ερ. οὐ πάντεσσιν ἀγαθὸς ὄντι ὡς ἀφο-
δίτη. Αφρο. πῶς λέγεις; Ερ. δοκῇ τις
αὐτῷ συνοικεῖν ἰδία γυνή, ἰκανὴ μὲν, ἀγρο-
κὸς δ' ἐκείνης δεινὸς ὄρεος. ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέ-
χην αὐτῇ οἶκε. τίνος δ' ὄντος ἐνεκα ταῦτα ἐρω-
τᾷς; Αφρο. ἄλλως ἡρώμην. Αθῆ. πρὸς
πρὸς βέβαιος ὡς οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινωλογῶ

μυῖος; Ερ. οὐδὲν ὡς Ἀθηναῖαν Λεινόν, οὐδὲ καὶ
ὑμῶν. ἀλλ' εἰρετό με, εἰ ἀγαμος ὁ Πάρις ἐστίν;
Αθ. ὡς δὴ τί ἄν πολυπραγμονοῦσθ; Ερ.
οὐκ οἶσθα. φησὶ δ' ἔν ὅτι ἄλλως ἐπελθόν, οὐκ ἔξ
ἐπὶ τῆς ἡρετόμε. Αθ. τί ἔν ἀγαμός ὄν;
Ερ. οὐδὲν. Αθ. τί ἔν τῶν περικῶν ὄν; Αθ.
ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος πρὸς τὸ πᾶν ἐσκόλοισ;
Ερ. τὸ μὲν ἀληθές οὐκ ἔχω λέειν, εἰκάσθην ὅτι
νέον ὄντα, καὶ ρύγων ὀρέετο, τυχεῖν, ὅτι τοῖς
ἀνθρώποις αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Αφ. οὐ
οἶσθα; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐδὲ προσεγχα
λῶ σοι, τὸ πρὸς ταύτην ἰδίαν λαλῶν. μεμψι
μοίρων γὰρ, καὶ οὐκ Αφροδίτης τὰ τοιαῦτα.
Ερ. ὅτι αὐτὴ χεῖρον τὰ αὐτὰ με ἤρξο. Αθ.
μὴ χαλεπῶς ἔχε, μήδ' οἶον μόνον κτεῖν, εἰ π
ὅτι ταύτη κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀπικεινὰ μὲν, ἀλ
λά μετὰ τὸν λόγον ἡδὴ πολὺ προΐοντο, ἀπὲ
πᾶσι μὲν τῶν ἀστέρων, καὶ χεῖρόν γε κατὰ τὴν
φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰδλίαν ὁρῶ, καὶ
τὸ Γαργαρον ὅλον ἀκείβως. εἰ δὲ μὴ ἔξασπα
τῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν ἐν δίκασθον ἐν Πάρι.
Ηρ. ὅπου δὲ ὄν; οὐ γὰρ κάμοι φαίνεται.
Ερ. ταύτη ὡς Ηρ., πρὸς τὰ λαϊὰ σκόπει,
μὴ πρὸς ἀκρῶ ὅθ' ὀρεῖ. πρὸς δὲ τὴν πάλαν,
οὐδ' ἄνθρον, ὅτι τὴν ἀγγέλω ὁρᾷς. Ηρ. ἀλλ'
οὐχ

οὐχ ὁρῶ τὴν ἀγγέλην. Ερ. τί φῆς; οὐχ ὁρᾷς τοῖς
διακατὰ τὸν ἐμὸν οὐτῶσι δακτυλον ἐκ μέσων
τῶν περὶ τὸν προῖχόν μου, καὶ τινὰ ἐκ τοῦ σκο
πέως καταθέοντα, καλαῦρο παῖχεντα, καὶ
ἀνείρηντα μὴ πρόσω διασκέδνασαι τὴν ἀγγέ
λω; Ηρ. ὁρῶ νῦν, εἰγε ἐκείνός ὄν. Ερ. ἀλ
λ' ἐκεῖνός. ἐπειδὴ ὅτι πλοῖον ἐσμεν ὡς τὸ γῆς,
εἰ οὐκ εἶ, καταστάντο, βαλίσσωμεν, ἵνα μὴ δια
ταράξωμεν αὐτὸν ἀνατρεῖν ἄφαντος καθιπτά
μενοι. Ηρ. ἐν λέγεις, καὶ οὕτω ποιεῖμεν. ἐπὶ
ἡκατεβέθικα μὲν, ὥρα σοι ὡς Αφροδίτη προτέ
ναι, καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν ἐλ ὁλοῦ. σὺ δ' ὡς τὸ ἐκός
ἐμπεροσθεῖ τὸ χωρίου, πολλακίς ὡς λόγος κα
τελθοῦσθ πρὸς Λυγίσκην. Αφ. οὐ σφόδρα
ὡς Ηρ. τούτοις ἀχθομαι τοῖς σκώμμασιν. Ερ.
ἀλλ' ἐν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι. καὶ ὅτι αὐτὸς ἐν δὲ
ἐτερεῖα τῇ Ἰδλίᾳ, ὅπως ὁ Ζεὺς ἡρὰ τὸ μερακίς
τὸ φρυγός. ὅτι πολλακίς αὐτὸν ἤλθον ὡς ἐκεί
νους καταπέμψας εἰς ἐπισκοπὴν τὸ παιδός.
ὅπως ἡδὴ ἐν τῷ αἰετῷ ἦν, συμπαρεπλάμην
αὐτῷ, ὅτι ἀνέκουσιν ἐν καλόν. καὶ εἰγε μέμνη
μαι, ἀπὸ ταύτης ὅτι πέρας αὐτὸν ἀνέπασεν,
ὅ μὲν, ὅτι τότε ἐτυχε συρίζων πρὸς τὸ πομπι
ον. καταπλάμενος δὲ ὁ πῶς αὐτὸς ὁ Ζεὺς, κού
φως μάλα τοῖς ὄντι, πρὸς βαλὼν, καὶ ὅθ' ὅμα

ἡ τὴν ὤψιν τῇ κεφαλῇ πᾶραν δακνὼν, αἰε-
Φερε τὸν πᾶν τεταραγμένον, καὶ τῷ τῷ
χὴλῷ ἀπετραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέπον-
τα. τότε ἐν ἐγὼ τὴν σύειγα ἔλαβον. ἀπ-
εβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέσσ. ἀλλὰ ὁ δὲ
αιτητῆς οὐροί, πλῆσιον. ὥστε προσείπων
αὐτόν. χαῖρε ὦ βουκόλε. Πά. νῆ κ' οὐ γὰρ ὠνε-
νισκε. τίς ὧν δ' εὐρο ἀφίξει περὶ ἡμᾶς; ἢ τίνας
ταύτας ἀγῆς τὰς γυναικας; οὐ γὰρ ἐπιτήδεια
ὄρεο πολὺν, οὕτω γὰρ οὐσαι καλά. Ερ. ἀλλ' οὐ
γυναικας εἰσίν. ἦραν δὲ ὦ Πάρι, ἡ ἀθηνᾶν, καὶ
φροδίτῃ ὄρεσ, καμὲ δ' ἐν Ερμῇ ἀπέσειλιν ὁ
Ζεὺς. ἀλλὰ τί σφύμεν, ἡ ὠχεῖς; ἢ μὴ δέσθαι
χελεπὴν οὐδ' ἐν. κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι
τῶν κἀλλος αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ φησι καλὸς τὸ
αὐτὸς εἶ, ὅσοφορ τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνώσῃ
ἐπιτρέπω. ἢ δ' ἀγῶνος ἐν ἄθλον εἶσθαι, ἀναγνοῖς
δὲ μῆλον. Αλέ. φέρ' ἴδω τί δ' εὐόλεται ἢ
καλὴ φησι λαβέτω. πῶς ἂν ἐν ὧ δέσποτα Ερμῇ
διωθῆιν ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς, ὅς ἔστιν ὧν, δι-
καστὴς γενέσθαι πᾶσι δόξαν θείας, ὅς μείζωνος, ἢ κα-
τὰ βουκόλον; τὰ ῥ' τοιαῦτα κείναι, τῶν ἀβρῶν
μᾶλλον, καὶ ἀσικῶν. δ' εἰ μὲν, ἀγῶν μὲν, αἰγῶν
ὁπτέρων ἢ καλλίων, καὶ δάμαλις ἀλλης δαμά-
λειος. τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην
αὐτῶν

αὐτῶν ἢ πᾶσαι τε ὁμοίως καλά, ὅς οὐκ οἶδ' ὅ
πῶς ἂν τις ἀπ' ἑτέρας ἢ τὴν ἑτέραν μετὰ
γάργι τὴν ὅτιν ἀποπάσας. οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστα
διεραδίως. ἀλλ' ἐνθα ἂν ἀπείσῃ τοπῶτον,
ῥυρὺν ἔχεται, ὅς δ' ἐπὶ πρὸν ἐπαινεῖ, καὶ ἐπὶ ἄλ-
λῳ μεταβῇ, καὶ κείνο καλὸν ὄρε, ἡ πᾶμνή, ἢ
ὑπὸ τῶν πλῆσιον πᾶλα μβάνει. ἢ ὅπως πε-
ρικέχυνταί μοι δὲ κἀλλος αὐτῶν, ὅλον πρὸς
ληφέμε, ὅς ἀχθομαι, ὅτι μὴ ὅς αὐτὸς ὥς πρὸ
Αργῶς ὅλῳ βλεπὴν διύμαι τῷ σώματι. δδ-
κῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι, πᾶσαις ἀποδῶ
δὲ μῆλον. ἢ γὰρ αὐτὸ τὸδε ταύτην μὲν ἢ συμ-
βέβηκε, ἢ Διὸς ἀδελφὴν, καὶ γυναικα. ταύτας
δὲ θυγατέρας. πῶς ἂν οὐ χελεπὴ καὶ οὕτως ἢ
κρίσις; Ερ. οὐκ οἶδα. πλὴν οὐχ οἶόν τε ἀναδύ-
ναι περὶ Διὸς κεκελευσμένον. Αλέ. ἐν ὧν
δ' Ερμῇ πῆσαι αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχην μοι
τὰς δύο τὰς νενικημένας, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφ-
θαλμῶν ἢ γὰρ τὴν διαμῆτιαν. Ερ. οὕτω φη-
σὶ ποιήσιν. ὥρα δέ σοι ἢ δὴ πρᾶν τὴν κρίσιν.
Αλέ. περὶ σόμβρα. τί γὰρ ἂν ὅς παθοί τις; ἐ-
κείνο δὲ πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πρῶτον δὲ
κέσθαι σκοπὴν αὐτῶν ὥς ἔχουσιν, ἢ ἢ ἀπ' οὐσαι δέ
ἢ σφ' περὶ δ' ἀκεῖ βέει τ' ὅς ἐτάσας; Ερ. ὅς μὲν
σὸν ἂν εἴη τ' δικαστὴν, ἢ πρῶτα τί ὅς ὦν ἢ θέλεις.

Πά. ὅπως ἢ θέλω; γυμνάς ἰδεῖν βούλομαι. Εἰ
ἀπόδυτε ὧς αὐτοὶ. σὺ δ' ἐπισκόπει. ἐγὼ δ' ἀπε-
σφάφην. Ηρα. καλῶς ὧ Πάει, καὶ πρῶτον αἰ-
πεύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνος ἐχὼ τὰς
ὠλένας λευκάς, μὴ ἢ τῷ βῶσις εἶναι, μέγα φο-
νῶ. ἐπίσης δ' εἰμι παῖς, καὶ ὁμοίως καλῇ. Αφρο.
μὴ πρότερον αὐτὴν ἀπαύσῃ ὧ Πάει, πρὶν αὖ
θ' ἔκδοσιν ἀποδοῖται. Φαρμακίς γὰρ ἔστι, μὴ σέ
καταρῆναι σὺ δ' αὖτ' ἐκείνην ἐχέῃς μὴδ'
οὕτω κεκαχωπομένῃ πρῆναι, μὴ ἢ τοῦ αὐ-
τῇ ἐν τεφρῇ μένῃ χρώματα, καθαπερ ὡς ἀλ-
θῶς ἐταῖρον πνα, ἀλλὰ γυμνὸν δ' ἐκάλως ἐπι-
λεικνύειν. Πά. ἐν λέγειν δ' ἀποδοῖς κεῖν, καὶ
πῶσον. Αφρο. τί δ' οὐχὶ ὧ σὺ ἀθλῶ τὴν κό-
ρυν ἀφελούσα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιλεικνύ-
εις, ἀλλ' ἐπορεύσθαι λόφον, ὧ δ' ἐκαστὴν
φοῦρος; ἢ δέ τις μὴ σοὶ ἐλέγχεται δ' ἑλάν-
κον τῶν ὁμμάτων ἀνδρῶν τῷ φοβόρῳ βλεπόντων,
Αθ. ἰδύσσοι ἢ κόρυς αὐτὴ ἀφῆρηται. Αφρο.
ἰδύσσοι καὶ ὁ κεῖνος. Ηρα. ἀλλ' ἀποδύσσεσθαι.
Πά. ὧ Ζεῦ τεράσιε τῷ θεῷ, καὶ καλλοῦς, τῷ ἡδ-
νῆς, οἷα μὲν καὶ πρῶτος. ὡς ἢ βασιλικὸν αὐτὴν ὧ
σεμνὸν ἀπολαίμῳ, καὶ ἀλθῶς ἀξίον τῷ Διὸς. ὁ
ρᾷ δ' ἐπὶ ὧς καὶ λαφύρον τι, ὧ προσαρῃ γόν-
ιμὸν ἴασεν. ἀλλ' ἡδὲ μὲν ἄλλος ἐχὼ τῷ βουλο-
μῆς,

νίας, εἰδοκίμῃ, ὧ ἰδία καθ' ἐκάστην ἐπιλεῖν
βούλομαι, ὡς νῦν καὶ ἀμφιβολός ἐμι, καὶ οὐκ οἶσα
πρὸς ὅ, τι ὧ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὁφεί-
σας ἀποβλέψω. Αφρο. οὕτω ποιεῖν. Πά. ἀ-
πιτε δ' αὖ δ' οὐ. σὺ δ' ἐγὼ Ηρα περὶ μὲν. Ηρα.
περιμένω. καὶ πρὸς με ἀκριβῶς ἰδῆς, ὥρα σοι
καὶ τὰλλα ἡδὲ σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα
ἐνίκα ἐκείνη. ἡν γὰρ με ὧ Πάει δικάσῃς
εἰν καλὴν, ἀπάσῃς ἐκείνη δ' Ἀσίας διαδόχῃς.
Πά. οὐκ ἔστι δ' ὧροις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλὴν ἀλ-
λ' ἀπιδί, περὶ αἴταις ἢ ἀπὸ ἀνδρῶν. σὺ ἢ πρό-
σιθι Αθλῶ. Αθ. πρὸς ἐκαστὴν καὶ τὰ ἡμέτε-
ρα δικάσῃς καλὴν, οὐ γὰρ ἢ τῶν ἀπὸ ἐκ μᾶ-
χης, ἀλλ' αἰ κρατῶν. πολεμιστὴν γὰρ σε, καὶ νῦν
καφόρον ἀπεργάσσομαι. Πά. οὐδὲν Αθλῶ δέ
μοι πολέμῳ ὧ μάχης, εἰρήνην γὰρ ὡς ὁρᾷς τανῦν
ἐπέχει τὴν φρυγίαν τε καὶ Λυδίαν. καὶ ἀπολέ-
μητος ἡμῖν ἢ τῷ πατρὸς ἀρχῇ. θάρρει δέ. οὐ μεί-
νεκτῆσις ἢ, καὶ μὴ τῷ δ' ὧροις δικάζω μὲν. ἀλ-
λ' ἐνδοθὶ ἡδὲ, καὶ ἐπὶ τὴν κόρυ. ἰκανὸς γὰρ εἰ-
δόν. τὴν Αφροδίτῃ πρῆναι καυρὸς. Αφρο. αὖ
τῇ σοὶ ἐγὼ πλῆσιον. καὶ σκόπει καθ' ἐν ἀκρίβως,
μὴδ' οὐ πρὸς ἐχόν, ἀλλ' ἐν διαφίσει ἐκάσῳ τῷ
μελῶν. εἰ δέ θελεις ὧ καλῇ, ὧ τὰς μου ἀκου-
σον. ἐγὼ γὰρ πάλαι ὁρῶσά σε νέον ὄντα, ὧ κα-

λόν, ὁποῖον οὐκ οἶδ' εἴ τινα ἔτδρον ἢ φρυγία
φει, μακαρίζω μὲν τοι κάλλους, αὐτιώμαι δὲ
ὅ μὴ ἀπολιπόντα ὅς σκοπέλους, ὅ ταυτα
σὶ τὰς πέφας, κατ' ἄσυχῃν, ἀλλὰ διαφεί-
ρειν ὅ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ σὺ ἀπολαύ-
σεις τῶν ὀρέων; τί δ' ἀν' ἀπόνανρ τοι σοὺ κάλ-
λους αἰ εἶδες; ἔπρεπε δὲ ἡδὴ σοι γε γαμηκέηναι,
μὴ μὲν τοι ἀγροικόν τινα καὶ χερίτιν, οἷα κα-
τὰ τὴν Ἰδλυ αἰ γυναικὸν, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς Ελ-
λάδος, ἢ Ἀργῶθεν, ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λάκαινας,
οἷα πρὶν ἢ Ἑλένην ὄβι. νέας, ὅ καλὴν, καὶ κατ' οὐ-
δὸν ἐλάττωρον ἐμὸν. καὶ ὅ δ' ἡ μέγιστον, ἐρωτι-
κὴ ἐκείνη γὰρ εἰ ὅ μόνον θεάσαιτό σε οἶδ' ἐγὼ,
πάντα ἀπολιποῦσα, ἢ πρᾶχούσῃ αὐτὴν ἐκ
δοτον, ἔφεται, ὅ σωοικῆσει. πάντως γὰρ σὺ
ἀκήκοός τι ποῦ αὐτῆς. Πά. οὐδ' οὐ γὰρ Ἀφροδί-
την. νῦν δ' ἐπὶ εἰς ἀν' ἀκούσαιμί σου, τὰ πάν-
τα δηρὸν μένης. Αφρο. αὐτὴ θυγάτηρ μὲν ὄβι
Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς. ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπλην
κύκνος γενόμηνος, ποία δὲ τις τὴν ὀφιν; λδν
καὶ μὲν, οἷαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενῆσθαι. ἀπα-
λῃ δ' ἐ, ὡς ἐν ὧ φ' ἔφαθ' ὅ. γυνῆς τὰ πολλαῖα
καὶ παλαιακῆ. ὅ οὐτω δ' ἡ τι ποδωποῦσας,
ὥστε ὅ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσθαι, ὅ ὀνο-
εὺς ἀφ' ὅρ' ἐτι ἀρπάσσας. οὐ μὲν, ἀλλ' ἐπε-
δ' ἡ πόρ

δ' ἡ πόρ εἰς ἀκμὴν κατέστη, πάντῃ δι' αἰετοῦ
τ' ἀχαιῶν ὑπὸ τὴν μνησεῖαν ἀπὸντηθεν. προε-
κρίθη γὰρ Μενέλαος τ' Πελοπιδῶν γένους. εἰ δὲ
δέλφω, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον.
Πά. πῶς φῆς; τὸν τ' γε γαμημένους; Αφρο. νῦν
οἶσ' εἰ σὺ, ὅ ἀγροικὸς. ἐγὼ γὰρ οἶδα ὡς χεῖρ τὰ ρι-
αῦτα θρᾶν. Πά. πῶς; ἐδέλω γὰρ καὶ αὐτὸς
εἰδέναι. Αφρο. σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὑπὸ θέῳ
δ' ἡ τῆς Ἑλλάδος. καὶ περὶ ἀν' ἀφίκη ἐς τὴν
Λακεδαιμόνα, ὅφεται σε ἢ Ἑλένη. τοῦντεν
θεν δὲ, ἐμὸν ἀν' εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐραδῆσεται
σου, καὶ ἀκολουθήσει. Πά. τοῦτ' αὐτὸ καὶ
ἄπιστον εἶναι μοι δοκῶ, τὸ ἀπολιποῦσαν τὸν
ἀνδρα, ἐδελῆσαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ σωεκαπλεῦ-
σαι. Αφρο. θάρρει τούτου γε ἔνεκα. πᾶ-
σι γὰρ μοι ἐστὶν δύο καλῶ, ἡ μὲν ὅ καὶ ἔρωσ.
τούτω σοι παραδώσω ἡ γέμονε τῆς ὀδοῦ γε-
νησομένη. καὶ ὅ μὲν ἔρωσ, ὅλως παρελθῶν
ἐς αὐτὴν, ἀναγκαίως τὴν γυναικα ἐρᾶν. ὅ δ'
ἡ μὲν ὅ, αὐτῇ σοι ποδωχθεῖς, τοῦθ' ὅ π' ὄβι.
ἡ μὲν τὸν τε θήσκει, καὶ ἐράσμιον. καὶ αὐτὴ δὲ
σύμπαρα οὔσῃ, λείπομαι ὅ τῶν χαρίτων ἀ-
κολουθεῖν. ἀπαντῶν αὐτὴν ἀναπέισμι. Πά.
ὅπως μὲν τάχα χωρήσῃ, ἀδελφὸν ὡς Ἀφροδίτη.
τὴν ἐρῶν γὰρ ἡδὴ ἔλΕλένης. ὅ οὐκ οἶδ' ὅπως ὅ

ὄραν αὐτὴν οἰομαι. Ὁ πλεόνων δὲ θυὸν Διὸς ἄλκιον,
καὶ τῇ Σωφίᾳ ἐπιβήμεναι, ἢ ἐπ' ἀνέμῳ ἔχων ἡν-
ιωῦκα, καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἦδη ποιῶ. Αἴφο. μὴ πρότερον ἐραδῆς ὡς Πάρις
πρὶν ἐμὲ τὴν προμνήσειαν, καὶ νυμφαγωγὸν
μείψασι, τῇ κείσῃ. πρὲς περὶ καὶ νικηφόρον
ὑμῖν συμπέειναι, ἢ ἐορτάζειν ἅμα ἢ τὸς γάμους.
Ὁ τὰ ἐπινίκια, πάντα ἔνεσί σοι, ἐν ἑρωτάς
ἐκάλλος, ἐν γάμον ῥύτου ἢ μήλου πρίασθαι.
Πά. Δέδδικα μὲν ἀμελήσεις μετὰ τὴν κεί-
σιν. Αἴφο. βούλῃ ἐπρόσμαι; Πά. μνηστῆρας
ἀλλ' ὑπόχου πάλιν. Αἴφο. ὑπὸ χυνοῦμαι δὲ
σοὶ τὴν ἑλπίδα πρὸς δώσιν ἡνωῦκα, ὁ ἀκολου-
θῶν γε ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἀφ' ἡμετέρῃ ὑμῶς εἰς
τὴν ἰλιον, καὶ αὐτὴν πρὸς σοί, καὶ συμπράξω τὰ
πάντα. Πά. Ὁ ἐν ἑρωτάς, Ὁ ἐν ἱμέροισι, καὶ
τὰς χάριτας ἄξις; Αἴφο. θάρσει, ὁ ἐν πόντῳ
Ὁ τὸν ὑμέναιον πρὸς τούτοις πρὸς ἀλήφομαι.
Πά. οὐκ οὖν ἢ ῥύρις δίδωμι ἢ μῆλ', ἢ ῥύρις
ΑΡΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ. (λάμβανει
Κουσσὸς ὡς Ἑρμῆς οἶα ἠπαίλῃσεν ἡμῖν ὁ
ἢ Ζεὺς, ὡς ὑπόροπτικὰ, καὶ ἀποθανῶν ἢ ἐν
θελήσω φησὶν ἐγὼ μὲν ἐκ τῶ οὐρανοῦ σεί-
ραν καθίστα, ὑμεῖς δὲ ἢ ἀποκρεμασθέντες, καὶ
ταῶν εἰσάγεσθαι με, μάττω πονήσετε. οὐδ' ἂν
καθελ-

καθελύσσετε. εἰ δὲ ἐγὼ θελήσωμι ἀνελκῆ-
σαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα, Ὁ
τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρεῖς. καὶ
τὰ ἄλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν
καθ' ἐν ἁπάντων ἀμείνων, καὶ ἰχυρότερος
ᾧσιν, οὐκ ἂν ἀρνηθεῖν, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσούτων
ὑπερφέρων ὡς μὴ καταβῇσιν αὐτῶν, καὶ τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν προσλάβωμι, οὐκ ἂν
πεισθεῖν. Ερ. εὐφήμεῖς ἄρ' οὐ. οὐ γὰρ ἀσφα-
λὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπο-
λαύσωμι Φλυαρίας. Αἴφο. οἶε γὰρ με
πρὸς πάντα ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς
μόνον σέ. ὃν ἐχέμεν ἢ πιστάμην; ὁ Ζεὺς μά-
λιστα πελοῖον ἐδδξέ μοι ἀκούοντι μετὰ τῶ ἀπο-
λῆς, οὐκ ἂν διναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέ-
μνημαι ἢ οὐ πρὸς πολλοῦ, ὅπως ὁ Ποσειδῶν,
ἢ ἢ Ἡρα, Ὁ ἢ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες, ἐπεβούλῃ
ἔνθεν δῆσαι αὐτῶν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν
σεδῶς. καὶ ταῦτα εἰσὶν ὄντας. καὶ εἰ μὴ γε ἢ
οἱ τὶς κατελεῖται ἢ ἐκάλεισεν αὐτῶν σύμμα-
χον Βερέων ἐκείνου χεῖρα ὄντα, καὶ ἐδδξο
αὐτῶν κοραυνῶ, Ὁ ἔροντῃ. ταῦτα λογιζομέ-
νω, ἐπ' ἡμῶν γε λαὸν ἢ τῇ καλλιρροῦσιν αὐ-
τῶν. Ερ. σὺ πά. εὐφήμεῖ. οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὐτε
σοὶ λέγειν, οὐτε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.
κ

Ερ. οἶδα γὰρ ὅτι χαίρεις ὡς τέκνον τὰ πατρὶα αἰρύνῃ μοι; Πάν. πρόστα τίς ὡς πατέρων ἡμεῖς δὲ, ἰδοὺ μὲν ταῦτα. Ερ. ὦ πρόσθι μοι, καὶ φιλοφρονεῖς. πατέρα δὲ ὅρα μὴ καλέσῃς με, ἀκούοντός γε τινός.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Ἰάν λέποι μὲν ὁμομητρίεις ὡς Διόνυσος τὸ ἀδελφοῦς εἶν' Ερώτα, καὶ Ερμαφρόδιτον, ὦ Πείραπην, ἀνιομοῖς ὄντας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν, ἦ πῶς μαλ' ὦ, ὦ τοξότης, ὦ δυνάμιν ὄν μικρὰν ποδωβεβλημένῃ, ἀπάντων ἄσχετον. ὁ δὲ, θῆλυς, ὦ ἡμίανδρος, ὦ ἀμφίβολος τὴν ὀφειλὴν, οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ' ἐφ' ἑβόας ὅτιν, εἴτε κ' πρὸ θένος. ὁ δὲ, ὦ Πείρα, τοῦ πρεποῦς ἀνδρικός ὁ Πείραπος. Διό. μηδὲν θαυμάσιος ὡς Ἀπολλων. οὐ γὰρ ἡ Αφροδίτη αἰτία τούτου, ἀλλ' αἰὶ πατέρεις, διὰ φοροὶ γε γεννημένοι. ὅπου γε ὦ μοσάτεροι πολυάκισ ἐκ μιᾶς γαστρός, ὁ μὲν ἄρσεν. ἡ δὲ, θήλεια, ὡς πρὸς ὅμως γίνονται.

Απο. ναι. ἀλλ' ἡμεῖς ὁμοιοῖς ἐσμεν, ὦ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύοντες. τοξόται γὰρ ἄμφω.

Διό. μέχρι μὲν τόξου, τὰ αὐτὰ ὡς Ἀπολλων. ἐκείνα δὲ, οὐχ ὁμοία. ὅτι ἡ μὲν, Ἀρτεμις, ξενόκτεν' εἰν Σκύθαις. σὺ δὲ, μαντεύῃ, καὶ ἰατρικῇ κάμνον

κάμνοντας. Αἴρ. οἶει γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις, ἢ γε καὶ πρὸς σκεύεσσιν, ἢ πρὸς ἑλλω ἀφίκεται ποτε εἰς τὴν ταυρικὴν συνεκωλεῦσαι μετ' αὐτοῖς, μυρτίομένην τὰς σφαιράς; Διό. εὐγε ἐκείνη ποιοῦσα. ὁ μὲν γὰρ τοῖς Πείραπος, πελοῖον γὰρ τι σοὶ διηγέσομαι, πρὶν ἢ ἐν Λαμψάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν πρὸς τὴν πόλιν. ὁ δὲ, ὑποδεδάμενός με, καὶ ξενίτας πρὸς αὐτῷ, ἐπὶ δὲ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεήμενοι κατ' αὐτὰς που μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γυναικίος, αἰδούμεν' ἢ λέειν. Αἴρ. ἐπείρασι; Διό. ριούτόν ὅστι. Αἴρ. σὺ γὰρ τί πρὸς ταῦτα; Διό. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἐγὲ λατρεῖς; Αἴρ. εἴπερ μὴ χαλεπῶς, μὴ δὲ ἀγρίως. συγγνώσος ἢ εἰ καλὸν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα. Διό. ρυτὸν μὲν ὅν ἐνεκα καὶ ἡδὴ σέθεν ὡς Ἀπολλων ἀγάγῃ τὴν πείραν, καλὸς ἢ σὺ, καὶ κομήτης, ὡς κ' νῆφοντα ἂν σοὶ εἰν Πείραπον ἐπιχειρῶσαι. Απο. ἀλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει ὡς Διόνυσος. ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης ὦ τόξα.

ΕΡΜΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

ΣΤΙ γάρ τις ὡς μήτερος ἐν οὐρανῷ θεός; ἢ ἀθλιώτερος ἐμῶν; Μαῖ. μὴ λέγε ὡς Ἑρμῇ τοιοῦτον μολόν. Ερ. τί μὴ λέγῃς, ὅς τοι ταῦτα πράγματα ἔχω μόνος καὶ

μῶν, ὅ περ τοῦτο τῶν ἀρεσίων διαπῶ-
μῶν, ἔωθεν μὲν ὁ δὲ ξανασάντα, σάφην δὲ συμ-
πόσιον δει. ὁ διασώζοντα τὴν ἐκκλησίαν,
εἴτα θυθετῆντα ἑκάστα, πῆξάναι τῷ Διὶ, καὶ
διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς πρὸ αὐτοῦ ἀνω-
κάτω ἡμφοροφρομῶντα. καὶ ἐπανελθόντα ἐπὶ κέ-
κονιμεῖον, πῆξιθῆναι τὴν ἀμβροσίαν. πρὶν
ἢ τὸν νεώνητον αὐτὸν οἶνον χόον ἡκεν, ὅτι νέκταρ
ἔγώ ἐνέχον. ὅτι πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
ἀέτι νύκτος καθύπερθε μόνος ἢ ἄλλων, ἀλλὰ δὲ
μετὰ τότε τῷ Πλούτωνι φουχασθῆναι, καὶ νε-
κροτομῆν εἶναι, καὶ πῆξάναι τῷ διακασκείῳ.
οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαι-
στῆσιν εἶναι, καὶ τῶν ἐκκλησίων κηρύττειν ὅ-
τι ἡτορὰς ἐκδιδάσκων, ἀλλὰ ἐτι ὁ νεκρὸς ἀσιν
διαπράττειν μεμbrisμένον. καὶ τοι τὰ μὲν ὁ
ἀκόσος τέκνα, πῆξάναι ἐκάλειρος ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐν ἄδου εἰσίν. ἐμοὶ γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ταῦ-
τα κακὰ κῆνα πρὶν ἀναγνῶναι. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμή-
νης καὶ Σεμέλης ἡδὲ, ἐκ γυναικῶν δυσήνων γενό-
μενοι, θυχοῦνται ἀφρόντιστες. ὁ γὰρ Μαίης τῆς
πλανητρὸς, διακονοῦμαι αὐτοῖς. ὁ γὰρ ἄστι ἡκον-
τά με ἀπὸ Σιδῶνος πρὸς τὴν Κασσίου θυγατέρα,
ἐφ' ἣν πέποιθέ με ὁ πότμος, ὅτι πρᾶττειν
πάντας, μὴ γὰρ ἀναπνεύσαντα, πέποιθέ με αὐτοῖς
ἐσθ'.

ἐσθ' ὁ Ἀργεὺς ἐποικετόμην τὴν Δανάην. εἴτ'
ἐκθῆναι, ἐσθ' Βοιωτίαν Φησὶν ἐλθόν, ἐν πρὸς ὧ-
τὴν Ἀντιόπῃ ἰδέ. καὶ ὅλως, ἀπὸ γόρου καὶ ἡδῆ.
εἰ γὰρ μοι διωκτὴν ἦν, ἡδ' ὥς ἂν ἡξίωσα πέπρω-
σθαι, ὥς περ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.
Μαί. εἰ ταῦτα ὥς τέκνον. καὶ γὰρ πάντα
ἀρετῆν τῷ πατρὶ, νεανίαν ὄντα. ὁ γὰρ ὥς
πρὸς ἐμὲ φθῆς, σόβει Ἀργεὺς. εἴτα ἐσθ' τὴν
Βοιωτίαν, μὴ καὶ πᾶσι γὰρ ἐξ ἀδύων λάβοις.
ὁ γὰρ χολοὶ γὰρ οἱ ἐρῶντες.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ
αλόνερα σὴν ὧς Γαλάτεια φασὶ τὸν σκε-
κλόν αὐτὸν ποιμένα ἐπιμεμνημένοι σοι. Γα-
μὴ σὺ ὡς πῆξαι Δωρί. Ποσειδῶνος ὁ ἡδὲ ὅστις
ὁ πρὸς ἂν ἡ. Δω. τί γὰρ, εἰ καὶ τῷ Διὶ αὐτὸς πᾶσι
ὡν, ἀγχιος οὕτω καὶ λάσιος ἐφάνετο, καὶ τὸ
πάντων ἀμφοφώτατον, μονόφθαλμος οἶε δὲ
γένος ὀνήσαι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν. Γα.
οὐ γὰρ λάσιον αὐτοῦ, καὶ ὡς φῆς ἀγχιον, ἀμφοφόν-
ος. ἀνδρῶδες γὰρ ὁ, τε ὁ φθαλμος ἐπὶ πρὸς τῷ
τῷ μετώπῳ, οὐδὲν ἐνδεέστερον ὀφθαλμῶν, ἢ εἰ δ' ὅτι
τῷ Δω. οἰκας ὧς Γαλάτεια οὐκ ἐξασθῆναι, ἀλλὰ
ἐξασθῆναι ἔχειν ὅτι Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐ-

τόν. Γα. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ δὲ πᾶν ὄντως
κόνειον οὐ φέρω ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖτε ὡς φέ-
ρεσθε αὐτὸ ποιῆν. ὅτι ποιμαίνων ποτέ, ἀπὸ τῆς σκο-
πιᾶς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἡ τ' ἡϊόνος, ἐν τοῖς
πρόποσι τ' Αἰτνης, καθόμιλ' αὖτ' ὄρεσιν ἡ τ' θα-
λάττης αἰγυλὸς ἀπομυκύνετη, ὑμᾶς μὲν, οὐδ'
προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ὅζ' ἀπασῶν ἡ καχίστη ἐ-
δόξα. ἡ ἡ μόνῃ ἐμοὶ ἐπιτίχε' ἐν ὀφθαλμῶν. ταῦ-
τα ὑμᾶς αἰνῶ. διήμα γ' ὡς ἀμείνων εἰμὶ, ὅ-
τι ἀξίερασος. ὑμεῖς δέ, πρὶν φθῆτε. Δω. εἰ
ποιμὲν ἐν ἐνδοῦ καλὴ τὴν ὄψιν ἐδόξας, ἐπὶ
φθονῷ οἶε γένεσθαι; καὶ τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐ-
παινέσαι εἶχεν, ἢ τὸ λυγρὸν μόνον. ὅτι οἱ
μαί, ὅτι ἐνίκησ' ὅστις τυρῶν ἡ γάλακτι. πάντες
ἐν ταῖς ὁμοίαις ῥύρις ἡκίται καλὰ. ἐπεὶ τά γε
ἄλλα ὁπότε ἂν ἐδελέσθης μαδίην οἷα τοῦ χάνης
οὐκ ἐπὶ τὴν ὄψιν, ἀπὸ πῆρας τινὸς εἰς περὶ γαλῆ-
ν ἦεν, ἐπικύψας ἐς τοῦ ὄρω, ἰδὲ σεαυτὴν οὐ
δὲ ἄλλο, ἢ χροῖαν λυγρὴν ἀκείβωσ. οὐκ ἐπαι-
νεῖται δὲ αὐτὴ, ἢ μὴ ἐπιπρῶν αὐτῷ ἡ δὲ ἐρύ-
θημα. Γαλά. ὅ μιν ἐγὼ μὲν ἡ ἀκράτως λυ-
κῇ, ὅμως ἐρασὴν καὶ αὐτὴν ἔχω. ὑμῶν δὲ οὐκ ἐ-
σιν ἢν πινα, ἢ ποιμὴν, ἢ ναύτης, ἢ περθεμὴς ἐπα-
νῶ. ὁ δὲ Πολύφημος, τά τε ἄλλα, ἡ μεσοκός
ὅστις. Δω. σὺ πάρε' ὡς γαλάτεια, ἡκούσας μὲν αὐτῆς
ἀδον.

ἀδοντος, ὁπότε ἐκώμασε πρὶν ἡμῶν. Αφρο-
δίτη φίλη, ὄνον ἂν τις ὀμᾶται ἐδόξε. ὅ αὐ-
τῇ δὲ ἡ περὶ τῆς, οἷα κρανίον ἐλάφου γυμνὸν τῆς
θερμῶν. ὅ τὰ μὲν κέρατα, πῆχες ὡς πρὸς ἡσάν.
ζυγῶσθαι δὲ αὐτὰ, ὅ ἐν ἁλῶν τὰ νύττα, οὐδ' ἂν
κόλλοι πῶρις ἐλάφας, ἐμὲ λῶν ἡ ἀμους ὄντι,
ὅ ἀπὸ ὄν. ἄλλο μὲν αὐτὸς ὄντων, ἄλλο δὲ ἡ λυ-
ρα ὡς ἡ. ὡς τε οὐδ' ἐκατέρωθεν ἐν γέλωτα
ἐδιωμάθη, ἡμῶν ἐρωτικῶς ἐκείνῳ ἀσματι. ἡ
μὲν ἡ χῶ, οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἡ δὲ λερ, οὐ
πῶ λάλῳ οὐκ ἐρυχομένῳ. ἀλλ' ἡ χύνθω, ἐπὶ
φανείῃ μιμουμένη φραχίαν ὡδὴν, ὅ καταγέ-
λαστον. ἐφ' ὅτ' ὁ ἐπ' ἐρασος ἐν ταῖς ἀγμάλαις
ἀθυρμάτιον, ἀρκτοῦ σκύλακα, ὅ δὲ λάσιον
αὐτῷ προσεοικότα. τίς οὐκ ἂν φρονήσῃ σοὶ ὡς
γαλάτεια τοιοῦτου ἐρασος; Γαλά. οὐκοῦν
σὺ Δωρὶ, δεῖξον ἡμῖν ἐν σεαυτῇ, καχίω δὲ
λονότι ὄντα, ἡ γὰρ ἡκώτερον, ἡ κίθαριζεν ἀμφὶ
νορὸν ἐπιστάμενον. Δω. ἀλλ' ἐρασὴς μὲν οὐδεὶς
ἔστι μοι, οὐδ' ἐστιν ὀμνύομαι ἐπ' ἐρασος. ὅτι τοι-
οῦτο δὲ, οἱ δὲ ὁ κύκλω δὲ κινάβρας ἀπό-
ζων ὡς πρὸς ὅτ' ἄγῃ, ὡς μοφάγος ὡς φασί, καὶ σὶ
τοῦ μὲν ὅστις ἐπὶ στήμοντας τῶν ξένων, σοὶ γέ-
νοιτο, καὶ σὺ αὐτὴν ὡς αὐτῇ.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

πάτερ, δια πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταρά-
του ξένου, ὃς μεθύσας, ἔζητύφλωσέ
με, κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. Πο. τίς
λέο ταῦτα τολμήσας ὦ Πολύφημε; Κύ.
τὸ μὲν πρῶτον, οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπεκάλει. ἐπει-
δὲ δέφουπ, ὅτι ἐξω ἦν ἐλεύους, Οδυσσεὺς ὀνομάζε-
σθαι ἔφη. Πο. οἷός ὃν λέγεις. τὸν Ἰθακήσιον
ἔξιλιον δ' ἀνέπλεε. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξ-
ει, οὐδ' ἐπ' αὐτὸν δύταρος ἦν; Κύ. κατέλα-
βον ἐν τῷ ἀντρώπῳ ἀπὸ φρονιμῆς ἀνδρείας, πολ-
λοὺς τινὰς ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς Πι-
μνίοις. ἐπεὶ ἡ ἔθνηκα τῇ θύρᾳ θ' ὥμα, πέρφα-
ν ἔσι μοι παμμεγέθης, ὅθ' ὡρ ἀνέκασσε, ἐν-
αυσάμενθ' ὁ ἐφόρου δ' ἐνδρον ἀπὸ τ' ὄρεος, ἐφάνη
θεν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς περὶ ὤμῳ. ἐγὼ δὲ συλ-
λαβὼν αὐτῶν τινὰς, ὥς περ εἰκὸς ἦν, κατέφα-
ρην λησάσοντας. ἐν ταῦθα ὁ πανουργότατος
ἑκένος, εἴτε οὐ τίς, εἴτε Οδυσσεὺς ἦν, λίσσασί
μοι πῆν φάρμακόν τι ἐγχεάς. ἡ δ' ὅ μιν, ὅτι ἔνυος
μον, ἐπιβλῦτόταρ ἡ, ἡ παραχρῆδες αὐτοῖς. ὅ
παντα ῥ' οὐκ ἐδ' ὅκ' μοι περὶ φέρεσσι πόντι καὶ
ἐπ' ἀλάστον αὐτὸν ἀνδρείφης. καὶ οὐκ ἐπ' ὅλως ἐν
ἐμαυτῷ ἤμην. τέλος δὲ, ἐς ὅ πνον κατεπα-
δῶ. ὁ δὲ, ἀποξύνεις ἐν μοχλῶν, καὶ πυρώσας
γε, προσέτι ἐτύφλωσέ με καθευδόντα. καὶ ὡς
ἐκείνους

κείνου τυφλὸς ἐμίσοι ὡς πόσειδον. Πο. ὡς
βαθύνει κοίμησθαι ὡς τέκνον ὃς οὐκ ἔζηθ' ὁρῶν μὴ
ταξύνει τυφλὸν μὲν. ὁ δ' ἐν Οδυσσεὺς πῶς διέφα-
ρον; οὐδ' ἂν ἐν οἷδ' ὅτι ἐδωκὴν ἀποκινῆσαι τὴν
πέρφραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κύ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφ' ἑ-
λόν, ὡς μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἔξόντα. ὁ κα-
θίς πρὸς τὴν θύραν, ἐθήρην τὰς χεῖρας ἐκ-
πετάσας, μόνον πρὸς τὰ πρόσθεν ἐς τὴν νο-
μῆν, ἐντελαλμῶν τῷ κειῶ, ὁ πότ' ἐχρῆν πρὸς
τῆν αὐτὴν ὑπὲρ ἐμού. πο. μανθάνω ὡς ἐ-
κείνοις, ὅτι γε ἐλαθὲν ὑπερῆλθόν σε, ἀλλὰ
ὅς ἄλλους γε Κύκλωπας ἐδῆ ἐπιβήσας θά-
επ' αὐτόν. Κύ. βρεκάλεθ' ὡς πάτερ, καὶ ἡ-
κομ. ἐπεὶ ἡ ἥρον τ' ἐπιβουλεύοντας θ' ὀνομα, καὶ
γὰρ ἔφην ὅτι οὐ τίς ὄσι. μελαγχολῶν οἰκνύντες
με, ὡχοντο ἀπόντες. οὐτὰ κατεσοφίετό με
ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. ἡ ὁ μάλισσιν ἡνίασέ
με. ὅτι ὁ ὀνδρὶ ζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν. οὐδ' ὁ
πατήρ φησιν ὁ ποσειδῶν ἰάσεταί σε. Πο. θάρ-
σει ὡς τέκνον, ἀμυνοῦμαι ἥδ' αὐτὸν, ὡς μάθῃ ὁ
πεί. ὁ πῆρσιν μοι ὁφθαλμῶν ἰαοτὶ ἀδιώκων,
τὰ γούν τῶν πλεόντων θ' ὥζειν αὐτοὺς, ἡ ἀπ' ἑ-
λύναι ἐπ' ἐμοὶ πρόσσει. πρὸς δὲ ἐτι.
ΑΛΦΕΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.
Τ' ἰαοτὶ ὡς ΑΛΦΕΙ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμ-

πισῶνεις τὸ πέλαγ'· οὔτε ἀναμύνουσά
τῇ ἄλμῃ, ὥς ἐσθ' ὡταμοῖς ἄπασιν, οὔτε
ἀναπάνεις σιαυτὸν διαχυθεῖς, ἀλλὰ ὅλ' ἐπὶ
θαλάττης ξυνεσῶς, καὶ γλυκὺ φυλάττων τὸ
ῥέθρον, ἀμιγῆς ἐστὶν ὁ καθαρός ἐπιγῆ· οὐκ
οἶδ' ὅπου ἐνθιθ' ὑποδιδε, καθάπερ οἱ λάραι
ἠέροντο, ὅτι καὶ ἀνακύνειν ποῦ, ὅτι αὐθις
ἀναφάνην σιαυτὸν. ΑΛ. ἔρωπκόν τι β' πρῶγ
μὰ ὅτιν ὦ Πόσειδον, ὥς τε μὴ ἐλεγχῇ κρᾶσις
ἢ ὁ αὐτὸς ποταμὸς. Πο. γυναικὸς ὦ ΑΛΦΕΐ,
ἢ νύμφης ἔρως, ἢν ὁ τῶν Νηρείδων αὐτῶν μιᾶς,
ΑΛ. οὐκ ἀλλὰ πηγῆς ὦ Πόσειδον. Πο. ἦ δέ,
ποῦ σοι γῆς αὐτῆς; ΑΛ. νηπιὸν τίς ὅστις κί-
λική· ἀρεθούσαν αὐτὴν καλοῦσιν. Πο. οἶδα
οὐκ ἀμορφον ὦ ΑΛΦΕΐ τὴν ἀρεθούσαν, ἀλλὰ δι-
αυγῆς τέ ὅτι, ὅτι καθαροῦ ἀναβλύζει, ὅτι
ὑδὼρ ἐπιπρῶπιαις ἡφίσιν, ὅλον ὑπερ' αὐτῆ
φαινόμενον ἀργυροδέει. ΑΛ. ὥς ἀληθῶς οἶδα
τὴν πηγὴν ὦ Πόσειδον. πρὸς ἐκείνην δ' ἀπέρχο-
μαι. Πο. ἀλλ' ἀπιδίμην, καὶ τυχεῖν ἐν ῥέ-
θρῳ, ἐκείνη δέ μοι εἰπέ, ποῦ τὴν ἀρεθούσαν εἰ-
δεις, αὐτὴς μὲν, ἀρκῆς ὢν, ἦ δέ, ἐν Σαρακούςσιν
ἔστιν. ΑΛ. ἐπεγόμενον με κατέχεις ὦ Πόσει-
δον, περὶ ῥέθρου. Πο. εὐ λέγεις, χώρει παρὰ
τὴν ἀργαυμῆν, καὶ ἀναδιδε ἀπὸ τῆς θαλάττης,
ξυναν-

ξυνανλία μίγνυσο τῇ παρῇ, ὅτι ἐν ὑδρὶ γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ.

Αλλὰ ὑδρὶ μέν σ' ἐγίνεσθαι, πρῶτον, οὐκ
ἀ ἀπίθανον, ἐν ἀλίον γ' ὄντα, ὅτι ἐν ὄντων
ἐστὶ φορητόν, καὶ ἐς λείοντα ὁπότε ἀλλὰ
γῆς, ὁμοῦ οὐδ' ἐξ ὧν ἐξωπίστως· εἰ δέ καὶ πρῶ-
τὸν γίνεσθαι δινασθ' ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, ὅτι
πάντα θαυμάζω, ὅτι ἀπιστῶ. Πρῶ. μὴ θαυμά-
σῃς ὦ Μενέλαε, γίγνομαι γὰρ. Με. εἶδον καὶ
αὐτόσ, ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσεται γὰρ πρὸς σέ,
γῆταιαν τινὰ προσάγειν ὅτι πρᾶγματι, καὶ ὅτι
ὁφθαλμοῖς ἴδρα πατᾶν τῶν ὀρώντων, αὐτὸς οὐ-
δὲν τοιοῦτον γιγνώσκω. Πρῶ. ὅτις ἂν ἡ ἀ-
πάτη ἡδὲ τῶν οὕτως ἐναργῶν γένοιτο, οὐκ ἀνέ-
ωπμενοῖς γῆς ὁφθαλμοῖς εἶδες ἐς ὅσα μετεπέ-
ησα ἐμαυτόν, εἰ δέ ἀπιστῆς, καὶ β' πρᾶγμα ἴδρα
δὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασίαι τις πρὸ τῶν ὁφθαλ-
μῶν ἰσχυμένη, ἐπειδὴ πῦρ γένωμαι, προσένεγ-
κέ μοι ὦ κριναιότατε τὴν χεῖρα, εἰσὴν γὰρ εἰ ὄρω
μαι μόνον, ἢ καὶ β' κάειν τό τε μοι πρόσσεστιν.
Με. οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πείρα ὦ Πρωτεύς. Πρῶ.
σὺ δέ μοι Μενέλαε δοκεῖς οὐδ' ἐπὶ πολὺ πῶν ἐ-
ωρακέναι πῶποτε, οὐδ' ὁ πάσχει οἰχθῆς ὄν-
τ' εἶδεναι. Με. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ-
πῶν, εἶδον. ἀ πάσχει δέ καὶ ἡλέως ἀν' μάθοιμε

πῆλ' αὖτις. Προ. ὅπως ἂν πῆλ' αὖτις προσέλθῃ
ἁρμόσῃ τὰς κοτύλας, ὅτι προσφύει ἔχεται κα-
τὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνη ὁμοιοῦν ἀπὸ γὰρ ἔ-
ται ἑαυτὸν, ὅτι μεταβάλλει τὴν χροῶν, μίμου-
μιθ' τὴν πῆλ' αὖτις, ὡς ἂν λάθῃ τὸν ἀλιέας, μὴ
διαλλάττω, μὴ δὲ φανερὸς ὢν διατῶν, ἀλλ'
ἔοικώς τῷ λίθῳ. Με. Φασὶ ταῦτα. ὅτι ὅσον
πολλῷ πῆλ' αὖτις ὅτερον ὡς πρῶτον. Προ. οὐκ
οἶδα ὡς Μενέλαε. τί νῦν ἄλλω πτεῦσαι; οἷς
σιαντὸ ὀφθαλμοῖς ἀπιδῶν; Με. ἰδῶν, εἰ-
δὼν. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράσιον, τὸν αὐτὸν πῆλ'
ἠὲ ὕδωρ γίγνεσθαι.

ΠΑΝΟΠΗΣ, ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

Ἰδὲς ὡς Γαλήνη χθὲς οἶα ἐποίησεν ἡ Εὐείς
πῆλ' αὖτις τὸ δειπνῶν ἐν Οὐτίαια, διότι μὴ
καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἔσ' τὸ συμπόσιον;
Γα. οὐ ξυμειώμην ὑμῖν ἔρπε. ὅτι ποσει-
δῶν ἐκέλευσε μέν' ὡς Πανόπῃ ἀκύμαντον ἐν το-
σούτῳ φυλάττειν ὅτι πῆλ' αὖτις. τί δ' ἂν ἐπὶ
σὴν ἡ Εὐείς μὴ πρῶτα; Πα. ἡ Οἰέτις ὅτι Πη-
λεὺς ἀπεληλύθει σκῆρ' ἐν θάλαμον, ὡς ὅτι
Ἀμφιτέτης ὅτι ποσειδῶνος πῆλ' αὖτις
τῷ. ἡ Εὐείς δ' ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντα
ἔδωκεν δὲ ξασίως, τῶν μὲν, πινόντων, ἐνίων
κροτούντων, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιδαιζόντι,
τῶς

ταῖς μουσῶν ἀδύναται, προσχόντων ἐν νουν, ἔ-
νέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλον τι πάγκαλον,
χρυσὸν ὅλον ὡς Γαλήνη. ἐπεὶ ἔγραψον, ἡ κα-
λὴ λαβέτω. κυλινδρὸν μὲν ὅτι ὡς πῆλ' αὖτις
τῆς, ἡ ἐνθα ἡρα τε, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἀθηνᾶ
κατέκλινον. καὶ περὶ ὅτι Ἑρμῆς ἀνελόμην
ἐπέλεξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηλεΐδ' ὅτι
ἡμεῖς, ἀπεσιώπησαν μὲν. τί γὰρ εἰποιεν, ἐκεῖ
νῶν πρῶτον; αἱ δὲ, ἀντεπιῶντο. ἐκάσῃ ἡ
τῆς ἔν' ὅτι μῆλον ἡῖον. καὶ εἰ μὴ ὁ Ζεὺς ἀν-
εσκεν αὐτὸς, καὶ ἄλλοι χειρῶν προύχωρε το
πρᾶγμα. ἀλλ' ἐκείν' αὐτὸς μὲν, οὐκ ἐνὶ φη-
σι πῶν τούτῳ, καὶ τοῖς ἐκείνῳ αὐτὸν δικάσαι
ἡῖον, ἀπὸ τῶν ἐς τὴν ἰδὴ πῆλ' αὖτις τὸν Πειά-
μου παῖδα. ὅς οἱ δὲ τε διαγνώσκει τὴν καλλιόνα
Φιλόκαλον, καὶ οὐκ ἂν ἐκείν' κρῖναι κα-
κῶς. Γα. τί δ' αἰθερὶ ὡς Πανόπῃ; Πα. τῇ-
μερον οἶμαι ἀπίασι πρὸς τὴν ἰδὴ. Γα. καὶ
τις ἔξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν
κρατῶσαν. Πα. ἡ ὅσοι φημι οὐκ ἄλλοι κρα-
τήσῃ, ὅτι Ἀφροδίτης ἀφρονιζομένης, ἢ μὴ τι
πάντ' ὁ δικαίη τῆς ἀμβλυότης.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥΜΩΝΗΣ, ΚΑΙ
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. ΤΡΙΤΩΝ.

ἔτι τὴν Λέρναν ὡς ποσειδῶν πῆλ' αὖτις

ἐπιμύει· ἢ ἡμῖν προσέταξε μὴ κυμαίνην τὴν ἐά-
λασαν· ἐστ' ἂν διανήξεται, ὥς ἀποτικοῦσαι
ἐκβ. κύει δ' ἐπὶ θεὸς γένοιτο ὅτι αὐτῇ, ἢ τὸ
τεχέον. Νό. ἡ δ' αὖτε λίσσεται; Ζέ. ὅ-
μαλα ὠνότε· ἄρξῃ τε ὁ Εὐμήσ' ἐφ' ἡμῶν πλεόν-
των· καὶ ἡμῶν ἔσαι Δέσποινά, ὅν τινα ἂν ἡμῶν
ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνέειν.

Νό. θραυπυτέα ριζαροῦν ὧς Ζέφυρε, ἡ δ' ἡ-
δέσποινά γε οὐσα· νῆ Δία θύνασ' ἐρατ' οὐ τωγέ-
νοιτο. Ζέ. ἀλλ' ἡ δ' ἡ δ' ἐπεράσει, καὶ δ' ἐ-
νδυσθῆναι τὴν γῆν· ὅπως οὐκέτι μὴ περὶ
ποδῶν βαδίζει, ἀνορθώσεται αὐτὴν ὁ Εὐμήσ'·
ἡ δ' αὖτε παγκάλλω αὐτὸς ἐποίησε; Νό.
πᾶσ' ὁδῶν γυνταῦτα ὧς Ζέφυρε· οὐκ ἔτι τὰ κέ-
ρατα, οὐδέ οὐρά, ὅτι δ' αὖτε τὰ σκέλη, ἀλλ'
ἐπ' ἐρατος κόρη· ὁ μὲν τοι Εὐμήσ' τι παθών, με-
ταβέβηκεν αὐτόν· ἢ αὐτὶ νεανίου, κωνοπρό-
σωπος γεγένηται. Ζέ. μὴ πολυπραγμονῶ-
μεν, ὅτε ἄμεινον ἐκένος οἶσε τὰ πρακτέα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ

Υγὼ δ' ἐλθὼν, ὅτι αἰὲς Ὀυλάνθεω πᾶσι
ἔστι, ἢ πάλαι μὴ τ' Ἰννοῦς πατρίων ὧς
ἐν ἰδμόν ἐκομίζετε, ἔπειτα ἔξ' ἀμφοῖν ὧς
πᾶσι Σκιρῶν ἰδών μὴ φησὶν ἐμπίστον· καὶ νῦν
σὺ ἐν κίθαρι δ' ὧς ἐν ἐκ Μηνύμνης ἀναλα-
βών,

βών, ὅθεν ἔξω ἐς ταῖναρον αὐτῇ σκελῇ, καὶ κί-
θαρι· οὐδ' ἐπὶ δ' αὖτε κακὸς ἔστω τῶν
ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελφ. μὴ θαν-
μάσῃς ὧς Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀνθρώπους ἐν-
ποιούμεν, ὅθεν αὐτῶν γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες
γινόμενοι. Πο. καὶ μέμφομαι γε τῷ Διονέ-
σῳ, ὅτι ὑμᾶς κατὰ ναυμαχίᾳς, μετέβαλε,
διὸν χειρώσας μόνον, ὥς πᾶσι ἄλλους ἔστω
γάπερ· ὅπως σὺν τὰ κατὰ ἐν Λείονα ὧς ἐν-
νετο ὧς Δελφίν; Δελ. ὁ Περίανδρος δ' ἡμᾶς
ἔχαρεν αὐτῷ, ὅτι πολλὰ κίς μετεπεμπερ αὐ-
τῷ ἰδίᾳ τῇ τέχνῃ· ὅθεν, πλεονέχων πᾶσι τῷ
βαλάνου, ἐπεθύμησε πλεονέχων οἰκασθῆναι τὴν Μή-
θυμνον, ἐπεδείξασθαι ἐν πλοῦτον. ὅτι ἐπὶ βίας
προσμείου τινος κακούργον ἀνδρῶν, ὥς ἐδείξε
πολὺν ἄγρον χρυσοῦν, ὅτι ἀργυροῖν, ἐπὶ κατὰ μέ-
σον τῷ Αἰγαῖον ἐγένετο, ἐπὶ βελούσιον αὐτῷ δ' ἡ-
ναῦται· ὅθεν, ἡ κροῶμεν ἅπαντα, πᾶσιν ὧς
τῷ σκάφῃ, ἐπὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται ἐφ' ἡμῶν,
λατὴν σκελῇν ἀναλαβόντα με, ἢ ἄσποντα θρῆ-
νόν τινα ἐπ' ἐμαυτῷ, ἐκόντα ἐάσαι τερεῖται ἐ-
μαυτόν· ἐπέφευγον αὐτῷ· ὅτι ἀνέλαβε τὴν
σκελῇν, ἢ ἡσέ πᾶν λιγυρῶς· ὅτι ἐπὶ σκελῇ
θάλατταν, ὥς αὐτὴ κατὰ πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δ' ἔστω λαβών, καὶ ἀναθέμενος αὐτῷ·

ἔβην ἑκάμην ἔχων εἰς ταῖναρον. Πο. ἔπει-
ν ὦ φίλοι μοι σίας. ἄξιον γάρ ἐν μιᾷ ὄν ἀπο-
δέδωκεσ' αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

Ο μὲν σινὸν ἔστω, ἐς δ' ἡ παῖς κατηνέ-

τ χθην, Ἐλλήνωντος ἀπ' αὐτῆς καλεῖ

ἰω. ἐν δ' ἐνεκρὸν, ὑμεῖς δ' ὦ Νηρηίδες

πῶς λαβοῦσαι, τῇ Τρωάδι προσενέματε, ὥς

ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων. Νη. μνηστῶς

ὥ πόσειδον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπονύμῳ πε-

λάγει περὶ φθω. ἐλεοῦ μιν γάρ αὐτῆν, οἰκτιρε

ὑπὸ φίλῃ μνηστῶς πεπονεῖαν. Πο. ἔστω μὲν ὡ

ἀμειβεῖται οὐδέ μιν. οὐδ' ἄλλως καλὸν ἐν

ταῦθα πρὸς κείνῃ ὑπὸ τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ, ἀλλ'

ὅπως ἐφης ἐν τῇ Τρωάδι ἐν τῇ Χερσονήσῳ τεύε-

ται. ἐκείνο δ' ἐπὶ ἀμύνθιον ἔσαι αὐτῇ, ὅτι

μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνώ πείσεται, καὶ

ἐμπροσθ' ὑπὸ τῇ Αθάμαντος διωκομένη ἐστ'

ὁ πέλαγος, ἀπ' ἀκροῦ τοῦ Κιθαιρώνα, καθό-

πε καθήκει ἐς τὴν θαλάσσαν ἔχουσα τὴν ἰὺν

ἰδίᾳ τῆς ἀγκάλῃς. Νη. ἀλλὰ κακὴν ἰδέσθαι

σαίει. χαλεπὰ μὲν ὅσον δεινὸν. φοβὸς

γάρ αὐτῇ τίτῃ ἡ Ἰνώ. Πο. οὐκ ἐχέειν οὕτω

πονηρὰν οὐρανὸν, ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀρεῖται

ὡ ἀμειβεῖται οὐκ ἄξιον. Νη. αὐτὴ δ' ἐστὶν

τί

τί παθεῖν κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κελύ, ὁ δ' ἀεὶ λ-
φὸς δὲ ὁ φρύξος ἀσφαλῶς ὀχεῖται; Πο.

ἐικότως. νεανίας β, ἡ δύναται αὐτὴν περὶ

τὴν φορὰν. ἡ δ' ἐ, ὑπὸ ἀνδρίας ἐπὶ βῆλα ὀχήμα

ρσ πρὸς ὄξον, τὸ ἀπιδύει ἐς βάθος ἀχανές,

ἐκπλαγίξει, τὸ ἔθ' θάμβει ἅμα χερσὶν, τὸ

ἰλιγγιάσας περὶ σφοδρὸν ἐλπίσει, ἀ

κρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τὸ κελύ, ὡν τῶς

ἀπὲρ ληπτο. καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος.

Νη. οὐκοῦν ἐχέειν τὴν μνηστῶ τὴν νεφέλην

βοηθεῖν πηλοῦσιν. Πο. ἐχέειν. ἀλλ' ἡ μοῖρα

πολλὰ τ' ἐφέλησ' ὁμοιωτέρη.

ΙΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Ἦν νῆσον ἴην ὡλανωμένῳ ὡ πόσειδον,

τ ἀποπαθεῖν τὴν Σικελίαν, ὅφρα λον

ἐπὶ νῆχ' αὐτῇ συμβέβηκε. ταύτῃ φη

σὶν ὁ Ζεὺς σῆσον ἡδὴ, καὶ ἀνάφηνον, καὶ πῶς

ἡδὴ δ' ἡ λον ἐν τῇ αἰγίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν

σχεῖξας πάντῃ ἀσφαλῶς δεῖται γὰρ τι αὐτῇ.

Πο. πεπράξεται ἔστω ὡς. τίνα δὲ ὁμοῦ

πῶς ἐξεί αὐτῇ τὴν χεῖρα ἀναφανῆσαι, τὸ μνησ

τι πλέουσιν; ἰεῖς. τὴν λητὴν ἐπ' αὐτῆς δεῖ

ἀποκυῖσαι. ἡδὴ γάρ πονήρως ὑπὸ τῶν ὠλίνων

ἔχει. Πο. τί γάρ; οὐχ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντε

κεῖν; εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλὰ γε παρὰ ἡ γῆ οὐκ

ἀνὴρ ὁ Λέξας αὐτὸν τὰς αὐτῆς γυνῆς
 ἰεῖς. οὐκ ὦ πόσειδον. ἡ Ἥρα ὅρκα μὲ
 γάλα κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ πᾶσιν τῇ Λη
 ρῇ τῶν ὠλίων ὑποδοχὴν. ἡρίννυ νῆος αὐτῆς
 νόμοτος ὅστιν. ἀφανὴς ὅρκα. Πο. συνήμι.
 σῶι ὅνῃς, καὶ ἀνάσσει αὐτοῖς ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ
 μὴκέτι ὑποφείσῃ, ἀλλὰ βεβαίως μένει, καὶ ὡς
 δεξιὰ θύλα μιν ἐσάτη τοῦ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα
 δύο, οὓς καλλίστοις τῶν θεῶν. καὶ ὑμεῖς ὦ φίτοι
 νες, διαπορθμεύσατε τὴν Λητῶν ἐς αὐτήν. καὶ
 γαλιῶ ἀπενταῖς. ὅν δὲ ἀκονταῖς, ὅς νῦν
 ὄζοις εἴ αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὴ ἂν τε
 χοῖ, αὐτίκα μέτεσι, καὶ τιμωρήσῃ τῇ μητρὶ, οὐ
 ἢ ἀπάγελε θεοὶ δι' ὅσα πάντα εἴν' ὅπως ὦν. ἔσθ
 κεν ἡ Δῆλος. ἡκέτω ἡ Λητῶ. Πικτέτω.

ΞΑΝΘΟΥ, ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Εἴα με ὦ θάλασσα, δὴνὰ πειρῶντά,
 κατὰ βεσόν μετὰ φράγματα. Θά.
 τί ὅτ' ὦ Ξάνθε; τίς σε κατέκασεν;
 Ξάν. Ἡφαίστος. ἀλλ' ἀπλωθράκαμαι ὅλως
 ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θά. διατί δέ σοι
 ἐνέβαλε θύμῃς; Ξάν. ὅτ' ἐν τῇ νῆσ' οὐκ ἔστι
 ὅς, ἐπὶ ὅτ' ὀργεῖντα οὓς φεύγας ἐκέλευθ',
 ὅς οὐκ ἐπαύσατο τὴν ὀργήν, ἀλλ' ὡς τῶν νε
 κρῶν ἀπέφραττε μὲι τὸν ῥοῦν, ἐλείψας οὓς ὅ
 θλί

θλίους, ἐπὶ ἡλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβῆ
 θείς, ἀπὸ χοίρων τῶν ἀνδρῶν ἐνταῦθα ὁ Ἡφαιστος,
 ἐτυχε βωλοσίου παῖδ' ὅσον οἰμαι πῦρ εἶ
 χε, καὶ ὅσον ἐν τῇ αἰτνῇ, καὶ εἰ ποθὶ ἀλλοθι, φέ
 ρων, ἐπὶ ἡλθέ μοι. καὶ ἔκασσε μὲν τὰς πηλέας,
 καὶ μὲν φέρας. ὡς ἦσε δ' ὁ οὗτος κακοδαίμωνας ἰχ
 θύς, καὶ τὰς ἐγχεύσας. αὐτὸν δ' ἐμὲ ὑποδραχά
 σαι πατήρας, μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἰργασαι. ὁ
 ρῆς δ' ἔν' ὅπως δακρύμα ὑπὸ τῷ ἔκκαυματι τῶν
 Θά. θολορὸς ὦ Ξάνθε, ὁ θερμὸς ὡς εἰκός. ἐ
 ἄμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν. ἡ θερμὴ δ' ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρός. ὁ εἰκότως ὦ Ξάνθε, ὅς ὡς ἐν
 ἐμὸν ἦν ὡς μνησας, οὐκ ἀδεαδείς ὅτι Νηρηίδος
 ἦος ἦν. Ξάν. οὐκ ἐλθεῖν ἐλεῆσαι γίτονας ὄν
 τας οὓς φεύγας; Θά. οὐκ ἔστιν Ἡφαιστὸν Δεοῦ καὶ
 λει ἐλεῆσαι, οὐκ ἔστιν ἦν ὄντα ὅν ἀχιχάα
 ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ.
 Ἰσακρυεῖς ὦ Θετί; Θε. καλλίστην
 τὴν Δωρὶ κόρην εἶδον ἐσκιωθῆν ὑπὸ τῷ
 πατρὸς ἐμβληθεῖσθαι, αὐτήν τε, καὶ
 βρέφος αὐτῆς ἀρτιγεννητὴν. ἐκέλευσε δ' ἐὼς πα
 τὴς οὓς ναύτας, ἀναλαβόντας ἐσκιώτιον, ἐ
 πειδὲν πολὺ ἀπὸ Φιγῆος ἀπώσσωσιν, ἀφεῖ
 ναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπόλοιρ ἡ ἀθλία καὶ
 αὐτὴ, καὶ ὁ βρέφος. Δωρ. τίνοσ' ἐνεκα
 1 4

ἀδελφῇ, ἐπεὶ ἑμαυτὸς ἀκρίβως ἄπαντα; Οἷ.
ἀκρίβως ὁ πατὴρ αὐτῆς, καλλίσκην οὕτως, ἐπὶ
θνήσκον εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλὼν.
ἔτα δ' ἔμψυχον ἀνθρώπου, οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Φασὶ δ'
ἔν θ' ἑν Δία, χρυσὸν γενόμενον, ῥυῖναι δὲ τοιοῦτό
φον ἐπ' αὐτήν. διξάμεν γὰρ δ' ἐκείνῳ ἐσ τὸν
κόλπον καταρρέοντα θνήσκον, ἐμύμονα γένε
σθαι, οὗτος αὖθις ὁ πατὴρ, ἀγρίος τις ὢν
ζηλότυπος γέρον, ἡγανάκτισε. ὦ πότινος
μεμοιχευθὶς οἰκτιρῶν αὐτήν, ἐμβάλλει ἐς τὴν
κιβωτὴν ἄρτι τετεκμηῖαν. Δω. ἡ δ' ἐπὶ πρῶ
τῇ ἐν ὧ Οἷ, ὁ πότε καὶ οἷος; Οἷ. ὡς ἔρ
αυτῇ ἐσὶ πατρὶς Δωρὶ, ἡ ἐφ' ἧς τὴν καταδίκην.
δ' βρέφος δ' ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀποθανεῖν, σακρύνου
σθαι, ὦ πότε πατρὶς Δωρὶς αὐτῆς, καλλίσκην
ὄν. δ' δ' ἐπὶ ἀγνοίας τῶν κακῶν, ὦ ἐμειλία
πρὸς τὴν θάλασσαν. ὡς πῶς ἔλαμαι αὐτὴν
ὅς ὁ φθαλμοὶ σακρύνων, μνημονεύουσθαι αὐτῶν
Δω. καμὲ σακρύνει ἐπὶ οἷος. ἀλλ' ἡ δ' ἐπὶ πεν
σιν; Οἷ. οὐδ' αὖτως. νήχεται γὰρ ἐπὶ τῇ κιβωτῇ
ἀμφὶ τὴν Σείριον, ὡς ἄντας αὐτοῦ φυλάττεισθαι.
Δω. τί ἔν οὐχὶ σὺ βόλῳ αὐτὴν, ῥίς ἀλὶ ἐστὶν ῥύ
ρις ἐμβαλοῦσαι ἐσ τὰ δίκτυα ῥίς Σείριον;
οἱ δ' ἐπὶ ἀναπαύσθαι, σὺ σπουδὴν δὴ λονότι.
Οἷ. ἐν λέγεις, οὐτω ποῖωμαι. μὴ δ' ἀπολέσθαι

μήτε

μήτε αὐτὴ, μήτε δ' παλῖον οὕτως ὄν καλόν.
ΠΟΞΕΙΔΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΝΙΠΕΩΣ.

Ἰκαλὰ ταῦτα ὡς ποσειδῶν. ἐιρήσεται
ὁ γὰρ τὰ ληθῆς. ὡς ληθῶν μετὰ τὴν ἐρωμέ
νῳ, ἐκαστὸς ἐμοί, διεκόρησεν τὴν πατ
ρα. ἡ δ' ἐπὶ ὡς ὡς ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι. ἡ δ' ὡς
ὡς πρὸς αὐτήν. Πο. σὺ γὰρ ὡς ἐνιπεί,
ὡς ὁρῶν πρὸς ἡδυσ, ὦ βραδύς. ὅς κόρησεν οὕτω
καλὸς φοιτῶσθαι ὁ σημεῖον πρὸς σέ, ἀπολλυ
μένης ὡς τὸ ἐρωτός, ὡς ἐρωτός, ὦ χρεῖσθαι
λυπῶν αὐτήν. ἡ δ' ἐπὶ τὰς ὁχθας ἀλύσας,
καὶ ἐπὶ μὲν αὐτοῦ, ὦ λουομένη, ἐνίοτε ἔνχρητό
σι ἐντυχεῖν. σὺ δ' ἐπὶ πρὸς αὐτήν. ἐνι.
τί γὰρ, διατοῦτο ἐχθρὸν σε προφύγειν αὐτὴν ἐρω
τα, ἡ καὶ ποικίλιναι ἐνιπεία αὐτῇ ποσειδῶ
νος εἶναι, ἡ κατὰ σφίγξιν τὴν Τυρῶ ἀφελῆ κό
ρην οὕτως; Πο. ὁ γὰρ ζηλότυπος ὡς ἐνιπεί, ὡς
ἐπὶ πρὸς τὸν ὄν. ἡ Τυρῶ γὰρ οὐδ' οὐ δεινὸν πρὸς
πονηθῆναι, οἰομένη ὡς σὺ διακεκορῆσθαι. ἐνι.
οὐ μόνον; ἐφ' ἧς γὰρ ἀπὸν ὅτι ποσειδῶν ἡδυσ. δ'
ὦ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν, καὶ ἐγὼ οὗτος ἡ δ' ἡ
κημαί, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ δ' ἐφ' ἧς τὸν τό τε, ἡ ποσει
δῆσθαι ποσειδῶν τὴν κῆμα, ὡς ὑμᾶς συνέκρυσ
σθαι, ἡμα συνῆσθαι τὴν παλῖον αὐτῇ ἐμοῦ. Πο.
σὺ γὰρ οὐκ ἐθέλεις ὡς ἐνιπεί.

1 5

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

Ο κῆτος ὑμῶν ὦ Νηρηίδες, ὁ ὦν τὴν το
τ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ανδρομέδαν ἐ-
πέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκησεν
ὡς οἰεσθε, κ' αὐτὴ ἠδὲ τέθνηκε. Νη. ὑπὸ τίνοσ
ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς καθάπερ λέλεξ' ἀπὸ δαίμονος,
τὴν κόρην ἀπέκτεινεν ἐπὶ ὠν, λοχίσας μετὰ
πρῶτῃς διωάμεως; Τρί. οὐκ. ἀλλ' ἴσσε οἶμαι, ὦ
Ιωάννασσα, εἴν' ὡρσέα, εἴ τ' Δανάησ παιδίον,
ὁ μετὰ τ' μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβλησὲν ἐς τὴν
θάλασσαν ὑπὸ τ' μητροπάτορος, ἐσώσατε, οἷκ
τείρασαι ἀνδρὺς. Ιω. οἶδα ὅν λέγεις. εἰκὸς ἔ
ἦδ' ἡ νεανίαν εἶν', καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν
εἶλεν. Τρί. οὗτος ἀπέκτεινε εἰς κῆτος. Ιω.
διὰ τί ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ Δὴ σῶσθαι ἡμῖν τοιαῦ-
τα ἐκτίθειν αὐτὴν ἐχθρὴν. Τρί. ἐγὼ ὑμῖν φρά-
σω εἰς πᾶν ὡς ἐγένετο. ἐσάλη μὲν οὗτος εἰς τὰς
Γοργόνας, ἃ θ' ὁρῶν τινὰ τοῦτον ὅρ' ἐκασίλει ἐπιτε-
λῶν. ἐπεὶ δ' ἠφίκετο ἐς τὴν Λιεύω. Ιω. πῶς
ὦ Τρίτων, μόνος, ἢ κ' ἄλλος συμμάχος ἦεν;
ἄλλως γὰρ δύσωρεθ' ἡ ὁδός. Τρί. οὐχὶ τοι ἀέ-
ροθ'. ὑπὸ πῆρον γὰρ αὐτὴν ἡ Αθωῶ ἔθηκεν. ἐπεὶ
δ' εἴκεν ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν, ἐκάθιδον οἰ-
μαί, ὁ δέ, ἀποτεμὼν εἰς Μεδούσης τὴν κεφα-
λήν, ἔχετ' ἐκποπόμενον. Ιω. πῶς ἰδὼν;
ἀθάρι

ἀθάτοι γὰρ εἰσιν. ἢ ὅς ἂν ἰδῇ, οὐκ ἔτ' ἄλλο με-
τὰ ταῦτα ἰδοί; Τρί. ἡ Αθωῶ τὴν ἀπίδα προ-
φάνουσα, τοιαῦτα ῥ' ἤκουσα δηρὸν μὲν αὐτῇ
πρὸς τὴν Ανδρομέδαν, καὶ πρὸς εἴν' Κηφέα ὕπε-
ρον, ἡ Αθωῶ δ' ἠὲ τὴν ἀπίδα ἐκποπόμενον,
ὡς πρὶν κατόπιν πρὸς ἐχθρὸν αὐτῷ ἰδὲν τὴν
εἰκόνα τ' Μεδούσης. εἶτα λαβόμενος τῇ λαυῇ
τ' κόμῃ, ἐνορῶν δ' τὴν εἰκόνα, τῇ σεξίᾳ τὴν ἄρ-
πῳ ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῇ. καὶ πρὶν
ἀνέγρεσθαι τὰς ἀελάφας, ἀνέπτατο. ἐπεὶ δέ κα-
τὰ τὴν πρῶτον ταύτῃ Λιθιοπίαρ ἐγένετο,
ἠδὲν προσέειπε πτόμενος, ὁρᾷ τὴν Ανδρομέδαν
προκείμενῃ, ἐπὶ τίνος πέτρῃς προβλήτης πρὸς
ἐπιπατῖα λιμενίῃ, καλλιῶν ὡς θεοί, καθεμέ-
νῃ τὰς κόμας, ἡμίγυμνον πολὺν ἐν ῥιθὶ τῆ μα-
σῶν. καὶ εἰς μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐ-
τῇ, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν εἰς καταδίκησ. κατα-
μικρὸν δ' ἐάλους ἔρωτι, ἐχθρὴν γὰρ σῶσθαι τὴν
παῖδα, βοκθῆν δ' ἐγὼ. καὶ ἐπειδὴ εἰς κῆτος ἐπῆει
μάλα φοβέρον, ὡς καταπνίον μὲν τὴν Ανδρο-
μέδαν, ὑπερβαίνει δ' ἐκ νεανίσκου, προκωπὸν
ἔχον τὴν ἄρπῳ, τῇ μὲν, καθικνεῖται. τῇ δ' ἐ-
προδεδεικνὲς τὴν Γοργόνα, λίθου ἐπέειπε αὐτό. εἰ-
δὲ, τέθνηκε γὰρ, εἰπέτωκεν αὐτὸς τὰ πρῶτα
ὅτι εἶδε τὴν Μεδούσαν. ὁ δ' ἐ, λυγρὰ τὰ δευτέρῃ

τῇ πρὸς τὴν χεῖρα. ὡς δὲ ἔλατο
κροσσὶ κατὰ τοῦτον ἐκ τῆς πρὸς τὴν
οὐσσοῦ. καὶ νῦν γὰρ ἐν τῇ Κυφίᾳ καὶ ἀπὸ αὐτῆς
ἐς ἄρρη. ὥστε αὐτὴ θανάτου, γάμον οὖν π
χόντα εὗρε. Νη. ἐγὼ μὲν οὐ πάντως γὰρ
νότι ἀχθομαι. τί γὰρ ἡ παῖς ἡ δίκῃ ἡμῶν, εἰ τί
μή τις ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἔξῃ κακῶν ἔ
τε. ὅτι οὕτως αὖν ἡ λησὴν τῇ θυγατρὶ
τῇ γε οὐκ. Νη. μήκέτι μεμνήσθαι ὡς δὲ
ἐκείνων, εἰ τι θάρρος γυνὴ ὡς τὴν ἀξίαν ἐλα
λῶμεν. ἰκανὴν ἢ ἡμῖν τιμωρίαν εἶδεν, φοβηθεῖ
σα ὡς τῇ παιδί. χαίρει μὲν οὖν γὰρ ἡμῶν.

ΖΕΦΥΡΟΥ, ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ.

Ἰπώποτε πεμπὴν ἐγὼ μέγα λαὸν
ὁ σέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ ἐμ
Ὁ πνέω. σὺ δ' εὐκ εἶδεν ὡς Νότος; Νό
τῆς ταύτῃ λέγει ὡς Ζεφύρος τὴν πεμπὴν
ἢ τῆς οἱ πέμπωντες ἦσαν; Ζέ. ἰδίον θε
ματὸς ἀπελείφθης, ὅσον οὐκ ἄλλο ἰδίον ἐτι.
Νό. πρὸς τὴν Εὐρώπην γὰρ θάλασσαν ἐργάζ
μην. ἐπέπυσσα δ' ἐτι ὅτι μέγας ἦν ἰσχυρὸς
ὅσα πάλαι τ' ἤρασαν. οὐδὲν οὖν αἶσα ὡς λέγει.
Ζέ. ἀλλὰ θρῆσι δ' ὡς ἄγνοια εἶδεν; Νό.
γὰρ οὖν ἦ Εὐρώπης πατέρα τί μιν; Ζέ. πῶς
αὐτὴ ἐκείνης ἀγνοοῖσαι. Νό. μὲν ὅτι ὁ
Ζεῦς ἔρα

Ζεῦς ἔρασε ἐκ πολλοῦ τὴν παῖδα; οὐ γὰρ καὶ
θάλας ἡ πρὸς αὐτὴν. Ζέ. οὐκοῦν οὖν μὴ ἔρωτα
δοῦσα. τὰ μετὰ ταῦτα δ' ἐκείνη ἀκροῖον. ἢ μὴ
Εὐρώπην κατεληλύθει ἰδίᾳ τὴν ἰδίαν παῖδα,
τὰς ἡλικιώτιδας πρὸς λαβούρα. ὁ Ζεῦς δ' ἐταῖ
ρὸς ἐκείνας ἐαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλι
πτος φαινόμενος. λυγρὸς τε γὰρ ἦν ἀκροῖος, καὶ
τὰ κέρατα δὴ καμῶνος, ὅτι βέλεμμα ἡμῶν.
ἐσκήρτα οὖν ὅτι αὐτὸς ἰδίᾳ τὴν ἰδίαν, καὶ ἐμκαρ
ἡδύσον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμήσαι ὅτι αὐτὰ
εἶναι αὐτόν. ὡς ὅτι τοῦτ' ἐγένετο, φρονοῦσιν μὲν ὁ
Ζεῦς ὥρμησεν ὅτι τὴν θάλατταν φέρων αὐτήν,
καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐμπεσόν. ἢ ὅτι, πάντως ἐκπλαγίᾳ ὡς
πράγματι, τῇ λαῖᾳ μὲν εἶχεν ὅτι κέρατος, ὡς
μὴ ἀπ' ἰσχυρῶν. τῇ ἐτέρᾳ ὅτι, ἡνεμωμένον οὖν πέ
πλον ἐνέχε. Νό. ἡ λυγρὴ θεάμα ὡς Ζεφύ
ρε εἶδεν, ὅτι ἐρωτικόν, νηχόμενον οὖν Δία, φέρον
τὰ τὴν ἀγαπαμένην. Ζέ. ὅτι μὴ τὰ μὲν ταῦ
τα ἰδίᾳ πρὸς πολλὴν ὡς Νότος. ἢ τε γὰρ θάλαττα
θούρα ἀκύμων ἐγένετο, ὅτι τὴν γαλήνην ἐπὶ πα
σα μέρει, λείαν παρήχεν αὐτήν. ἢ μὲν ὅτι πᾶν
τὸν ἰσχυρὸν ἀγνοῖται, οὐδ' οὐκ ἄλλο, ἢ διατα
μόνον ὅτι γιγνομένων πρὸς κολοῦσθαι μὲν. ἔρωτες
ὅτι παραπετώμενοι, μικρὸν ὡς τὴν θάλατταν
ὡς ἐνίοτε ἀκροῖς πρὸς πρὸς ἐπιπλύνειν ὅτι ὡς ἔρα

ἡμῖν ἄσ τὰς δ' ἄσ φέροντες, ἡδὺν ἄμα θ' ἔν
μῆναι. αἱ Νηρηίδες δ' ἀνὰ δῦσαι, παρὶ παρὸν
ὅν τ' ὧν δὲ λφίνων ἐπικροῦσαι, ἡμίγυμοι αἱ
πολλαί. τό τε τῶν Τειτώνων γένος, καὶ εἰ τι
ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων. ἅπαν
τα θόριε χόρβη τὴν παῖδα, ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν
ἐπεβήκως ἄρμα τὸς, πρὸ χούμῳός τε, τὴν
Ἀμφιτείτῳ ἔχωρ, προῆγε γένησ' ἄσ, προσδι-
πρῶν νηχομενῶν ἔρ' ἄσ λφῶ. ὡς τ' ἄσ τὴν
Ἀφροδίτῳ Διὸς Τειτώνος ἔφερον, ὡς κόγχῃ
κατακλμένην, ἀνθ' ἡ παντῆα ἐπὶ πᾶσι τῶν
νύμφῃ. ταῦτα ἔκ Φοινίκης ἄχρη τ' Κρήτης ἐγένε-
το. ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκ ἐπὶ
ἐφάνθη. ἐπὶ λαβόμενος δ' τ' χερσὶς ὁ Ζεὺς, ἅπ' ἡ
τῇν Εὐρώπῃν ἐς τ' Δίκταον ἄνθρον, ἐρυσειῶσεν,
καὶ κάττω ὄρῳσεν. ἡ πῖσατο δ' ἡ πῖσατο δ' ἡ πῖσατο δ'
τοῖς. ἡμῖς δ' ἐμπρόσθοντες, ἄλλος ἄλλο τ' πλά-
γῃς μέρος δὲ κυμαίνοντες. Νό. ὦ μακάριε Ζεῦ
φύρεθι θάσ. ἐγὼ δὲ, γυνῆς, ἡ ἑλέφαντας
τὸ μέλανας ἀνθρώπους ἑώρων.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥ
ΚΟΥΣ. ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

ὦ πολὺ δυνάεις, ἐν τέλλοις αἱ σοὶ ἐπιδόρ
τάχιστα ἀνέλθῃς, σὸν γὰρ ὅστις οἰμαι
ἀναβῶνα

ἀναβῶνα ἀνελόν, ἡν πρὸ δ' ἡσ Μένιππον θ' ἡν
να, ἔντορις δ' ἡν ἀνθ' ἡν Κορίνθω κατὰ τ' Κράνει
ον, ἡ ἔν Λυκείῳ, τῶν ἐλζόντων πρὸς Ἀχίλλου
Φιλοσόφῳ καταγελῶντα, εἰπεῖν πρὸς ἀνθ',
ὅπσοι ὦ Μένιππε, κελεύθ' ὁ Διογένης εἰ σοὶ ἰκα-
νὸς τὰ ἔπερ γῆς καταγεγελασαι, ἡ κεν ἐνθά
δε πολλὰ πλείω ἐπιπλασόμενον. ἐκεῖ μὲν ἔν
Ἀμφιλόῳ σοὶ ἐτι ὁ γέλως ἦν, τὸ πολὺ δ' τίς
ἄρ' ὅλως οἶδε τὰ μετὰ θ' ἡν βίον. ἐν ταῦτα δὲ, οὐ
παύσῃ βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν. μά-
λισα ἐπειδὴν ὄρεξ' ὅδ' ὡς τῶν, ἡ σαφῆς,
τὸ τυράντος, οὐτω ταπῆναι, τὸ ἄσ ἡμῶς ἐκ μὲ
νης οἰμωγῆς διαγνωσκομένους. τὸ ὅτι μαλακ-
κοὶ καὶ ἀγενεῖς εἰσι, μεμνημένοι τ' ἄνθρω. ταῦτα
λέγει αὐτῷ. καὶ προσέειπε, ἐμὲ πλὴν ἄσ μὲνον τὴν πῖ-
σαν, ἡ κεν δέριων τε πολλῶν, καὶ εἰ παρ' ἔντορι
τῇ τελόσῳ ἑκάτῃς δειπνον κείμηνον, ἡ ὧν ἐκ
καθαρσίον, ἡ τιριούτο. Πολυ. ἀλλ' ἄπαρ
γελῶ ταῦτα ὦ Διογένης. ὅπως δ' ἐπὶ δ' ὡς μάλα
σα ὁ πῖσος τίς ὅστις τῇν ὄφιν; Διο. γέρωρ, φασ
λακρός, τειβῶνιον ἔχων πολὺ θυρόν, ἅπαντι
αὐτῷ ἀναπεπῆσθον, καὶ τῶς ἐπὶ πῖσος
τῶν φασκίον ῥικίλον. γελῶ δ' ἄει, καὶ ταπῆ-
λατὸς ἀλαζόνας τούτους Φιλοσόφους ἐπισκώ-
ῃσι. Πολυ. φασκίον ἐν εἰρῇ ἀπὸ γέροντων.

Πλούτων, μισῶ δ' ἀντὶς ἀπεννέες, ἢ ὀλεθρίους, οὐ
 τας, οἷς οὐκ ἀπέχεσθαι βίῃ κακῶς, ἀλλὰ ἢ ἄ
 πθανόντες, ἔτι μέμνηνται, ἢ πρὶ ἐχοντὶ τ' ἀνῶ.
 χαίρω ριγαροῦν αὐτῶν ἀντὶς. Πλού. ἀλλ' οὐ
 χεῖν, λυπῶν δ' οὐ μικρῶν στρούμβιοι. Μέ. ἢ σὺ
 μωραίνεις ὧς Πλούτων ὁμόφροσ' ὦν τοῖς πύ
 των σιναιμοῖς; Πλού. οὐδαμῶς. ἀλλ' οὐκ ἂν
 ἐθέλῃσαι μὴ σαπᾶν ἡμᾶς. Μέ. ἢ μὴν ὧ καὶ
 σοι Λυδῶν, ὧ Φρυγῶν, ἢ Λαυρῶν, οὐ το γινώ
 σκετε, ὥς οὐδ' ἐπ' αὐτομένονον μου, ἔνθα δ' ἂν ἴη
 τε, ἀκολουθήσω αὐτῶν, ἢ κατὰ δύναι, ὧ κατα
 γελῶν. Κροῖσος. ταῦτα οὐχ ὕβρις; Μένι.
 οὐκ. ἀλλ' ἐκείνα ὕβρις ἦν, ἃ ὕμεις ἐποιεῖτε, προ
 σκινῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλθόντες αἰδράσιν
 ἐν σφυγμῶν τῶν, ἢ τ' θανάτου το πρὶ πάντων οὐ μνη
 μονεύοντες, ριγαροῦν ὁμώζετε, πάντων ἐκεί
 νων ἀφρημένοι. Κροῖ. πολλῶν γέ ὧ θεοὶ ὧ με
 γάλων κτημάτων. Μέ. ὅσον μὲν ἐγὼ χρευσού
 Σαρ. ὅσης δ' ἐγὼ Φυφῆς. Μέ. ἔπε οὕτω ποιῶ
 τε. ἐδ' ὕρεθε μὲν ὕμεις. ἐγὼ δ' ἔ, δ' ἔγωγε οὐδ' ἂν
 πρᾶξις συνείρων, ἐπ' αὐτομα ὕμιν. πρὶ πρὶ δ' ἂν
 ταῖς τοιαύταις ὁμομαχίαις ἐπ' αὐτομένονον.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ,
 ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ.
 ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

σφ

Φῶ μέντοι ὧ Τροφῶνι, καὶ Αμ
 φίλοχε, νεκροὶ ὄντων, οὐκ οἶδ'
 ὅπως νῶν κατηξιώθητε, καὶ

μάντις δοκέτε. ὧ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων,
 θεοὶ ὕμᾶς ὥσπερ ἔλασαν εἶν. Τρο. τί δ' ἂν ἢ
 μῆς αἰτιοί, εἰ ὥς ἀνοίας ἐκείνοι τοιαῦτα πε
 ρὶ νεκρῶν διέτασσον; Μένι. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐδ' ὅσα
 ζον, εἰ μὴ ζῶντες ὧ ὕμεις τοιαῦτα ἐπρατεύε
 σθε, ὥς τὰ μέλλοντα προφάστες, καὶ προφῆν
 διωάμενοι τοῖς ἐρωμένοις. Τρο. ὧ Μένι, πῶς
 Αμφίλοχος μὲν οὐτος ἀνείδειν ὅτι αὐτῷ ἄ
 ποκρετόν ὥς αὐτῷ. ἐγὼ δ' ἐ, ἥρως ἐμὶ, καὶ
 μαντεύομαι, ἢν τις κατέλθοι πρὶ ἐμέ. οὐδ'
 εἰ καὶ οὐκ ἐπισέδημ κέναι Λεβαδεία το παρὰ
 πάν. οὐ γὰρ ἢ πῶς οὐκ οὐκ οὐκ. Μέ. τί φησ;
 εἰ μὴ ἐς Λεβαδείαν δ' ἐλθῶ, ὧ ἐσαλμένῳ
 ταῖς ὁδόναις, γελῶς μάζαν ἐν ταῖν χόροι
 ἔχων, ἐστρωύσω δ' ἔ, τὸ μίαν ταπεινοῦ ὄντος ἐς
 σπῆλαιον, οὐκ ἂν ἐδωάμην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς
 εἶ, ὥς πρὶ ἡμῶν, μόνῃ τῇ ποτιᾷ δ' ἔφρων; ἀλλὰ
 πρὶς τῇ μαντικῇ, τί δ' ὧ ἥρως ἐστίν; ἀγνώω γάρ.
 Τρο. ὧ ἀνθρώπων τι ἢ θεοῦ σύνδετον. Μέ. ὧ
 μήτε ἀνθρώπων ὅτιν ὧς φησ, μήτε θεοῦ. καὶ συ
 ναμφοτέρων ὅτιν ὧς πρὶ σου δ' θεοῦ ἐκείνο ἡμῶ
 ἡμῶν ἀπλήλυνθε; Τρο. χαῖρ' ὧ Μένι, πρὶ ἐγ

Βοιωτία. Μὲ. οὐκ οἶδα ὧ Τροφώνιε ὅ, τι κ' λέ-
γεις. ὅ τι μέντοι ὅλος εἰ νεκρὸς, ἀκείως ὄρω.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

Ομοῶνθα ὧ πορμεῦ, εἰ δὲ κ' εἴ, ὅ πό-
λ. θε μοι ὀφείλεις ἡδὴ, ὅπως μὴ ἄνθισ
εἰρίζωμεν τι πῶδε αὐτῶν. Χά. λογι-
σώμεθα ὧ Ερμῆ. ἄμνον ἢ ὠρίσαι πῶδε αὐτ', ὅ
ἀπραγμονέστερον. Ερ. ἄμνον ἐν τελαμένῳ
κόμιζε πέντε δραχμῶν. Χά. πολλοῦ λέγεις.
Ερ. νῦν ἔν Αἰδωνέα, ἢ πέντε ὠνισάμην, καὶ ἔρ-
πωτῆρα δύο ὀβολῶν. Χά. τίθει πέντε δραχ-
μάς, κ' ὀβολοὺς δύο. Ερ. κ' ἀκέσσαν ἑτέρῃ
σίς πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον. Χά. ὅ
ρύρις προστίθῃ. Ερ. κ' κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι
σκαυαλίς τὰ ἀνεφρότα, κ' ἡλκός, ἢ καλῶς
ον, ἀφ' οὗ τὴν ἑτέραν ἐπρήγας, δύο δραχμῶν
ἀπαντα, Χά. ἐντε ἄξια ταῦτα ὀνήσω. Ερ. ταῦ-
τά ὅστιν, εἰ μὴ πᾶσι ἡμᾶς δέλαθεν ἐν τῷ λο-
γισμῷ. πότε δ' ἔν ταῦτ' ἀπλώσῃς φῆς; Χά.
νῦν μὲν ὧ Ερμῆ ἀδιώκων. ἢν ὃ λοιμός τις ἢ πό-
λεμος καταπέμψῃ ἀθρόος πῖνάς, ἐνέσαι τό-
τε ἀποκόρεσθαι ἐν ἑρῇ πᾶσι λογισμῶν
τά πορθέα. Ερ. νῦν ἔν ἐγὼ καθεδύμαι, τὰ
κάκις δι' ἰσχυρόμην ἡνέσθῃ, ὡς ἂν ἀπ' ῥύπαν
πολαύοιμι, Χά. οὐκ ἔστιν ἄλλως ὧ Ερμῆ. νῦν
δ' ὀλέ

δ' ὀλίγοι ὡς ὄρεσ' ἀσκηνοῦνται ἡμῖν. εἰρήνη
γάρ. Ερ. ἄμνον οὕτως, εἰ δ' ἡμῖν πᾶσι
νοῖρ ἑπὶ σὺν ὅφλημα. πολλὴν ἀλλ' οἱ μὲν πα-
λαοὶ ὧ Χάρων, οἶδα δὲ οἱ πᾶσι γόνον, ἀνδρῶ
οἱ ἅπαντες, αἵμαρσ' ἀνὰ πλεῖον, κ' ἔρασμα
οἱ πολλοί. νῦν δ' ἐν φαρμακῶν τις ἑπὶ τ' πα-
λὸς ἀποθανών, ἢ ἑπὶ τ' γυναικός, ἢ ἑπὶ τ' ῥυ-
φῆς ὁζώδης τὴν γαστέρα, καὶ τὰ σκέλη. ὧ
χρὸι δ' ἅπαντες, ὅ ἀλγυνῶς, οὐδ' ἐὶ ὁμοιοὶ ἐκέ-
νοισ'. οἷοι δ' ἐπὶ αὐτῶν, ὅς γε χεῖματα ἡκου-
σιν, ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλοις ὡς ἐοίκασι.

Χά. πάνυ γὰρ πῶδε πῶσθ' ἔστι ταῦτα.

Ερ. οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δ' ὄξαιμι ἂν ἄμ' ἵπτανειν
πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα πᾶσι σου.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Ον γέροντα οἶδα, ἔν πάνυ γε γηρακό-
τα λέγεις, ἔν πολλοῦ σπον εὐκράτω, ὧ
πᾶσι μὲν οὐκ εἰσὶν, οἱ δ' ἐν κλῆρον δὲ
θερῶντες, πεντακισμύριοι; Ερ. νῶ, ἔν σκυ-
ῶνι φῆς. τί ἔν; Πλού. ἐκένον μὲν ὧ Ερμῆ
ἔν ἑασον ἢ ῥῆς ἐννεήκοντα ἔτεσιν, ἂ βεβίωκεν.
ἐπιμετρήσας ἄλλα τοῦτα, εἰγε οἶοντε ἦν,
καὶ ἐπὶ πλεῖον. τοὺς λέγε κόλακας αὐτοῦ,
Χαρίνον ἐν νέον, κ' Δάμωνα, κ' ὅς ἄλλος, κα-
τάπασον ἐφ' ἑξῆς ἅπαντας. Ερ. ἄτοπον ἂν

δ' ὅξ' ἐε δ' ριούτων. Πλού. οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δὴ
καϊότατον. τί γὰρ ἐκείνοι παρόντες, εὐχονταί
ἀποθανεῖν ἐκείνον; ἢ τῶν χρημάτων ἀντιστοιῦν
ται, οὐδ' αὖ πρὸς ἡκόντες. ὃ γὰρ πάντων ὅστις μα
ρώταρν, ὅτι καὶ τοιαῦτα θυχόμενοι, ὁμῶς θεία
πύουδ' ἐν γὰρ φανερῶ. Ἐνοσούντος, ἃ μὲν
βουλεύονται, πᾶσι πρόσθ' ἔλα. θύσειν δὲ ὁμῶς
ἑσπεριάζονται, ἢ ἡσυχία. καὶ ὁλως, παρὶ κα
τισ ἡκολακεία τῶν ἀνδρῶν. Ἐταῦτα, ὁ μὲν
ἔστω ἀθάνατος. οἷός ἐστι, προαπίτωσιν αὐτοῦ μά
τλω ἐπιχανόντων. Ερ. γελοῖα πείσονται,
πανούρηποι ὄντες. Πρὸς ἀκῆνος ἔνμαλα ὅτι
ἔσκολ' αὐτῶν, καὶ ἐπελπίζει. Ἐὐλως, αἰεὶ θα
νόντι οἰκῶς, ἔξωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων.
οἷός ἐστι, ἢ τὸν κλῆρον ἐν σφίσι θηρημένοι, βό
σκοντι, ζῶν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοῖς τιθέντες.

Πλού. οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμηνος δ' ἡγῶας
ὥς πρὸς ἰόλεως ἀνῆλθ' ἄνω. οἷός ἐστι, ἀπὸ μέσων
ἐλπίδων ἐν ὁφθαλμοῖς ἀνελθόντα πλούτην ἀπὸ λιπόν
τες, ἡκέτωσιν ἢ κακοὶ κακῶς ἀποθάνοντες.

Ερ. ἀμέλῃς ὡς Πλούτων. μετελεύσομαι γὰρ
σοι ἢ θάνατον καὶ ἕνα ἐξ ἑσ. ἐπὶ αὐτῶν οἰμαί εἰσι.

Πλού. κατάπαι. ὃ γὰρ, παραπῆμ' ἔκαστον, αὐ
τὶ γέροντος αὐτοῖς προδύβησ' ἰονόμην.

ΤΕΡΤΙΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

τοῦ

Οὐρ ὡς Πλούτων δ' ἰκαῖον, ἐμὲ μὲν τε
τὸ θάνατον τεύκοντα ἔτι γε γινώσκω, ἐν
ἡλικίᾳ τὰ ἐννενήκοντα γέροντα θού
κειτον ἔτι; Πλού. δικαιοτάτην μὲν ἔν
ῶς τὸν ἴσον, εἰγε ὁ μὲν, ἔτι, μὴδ' ἕνα θυχόμενος
ἀποθανεῖν τῶν φίλων. σὸ δὲ, πρὸς πάντα ἐν
χρόνον ἐπεβούλευον αὐτῶ, πρὸς μένων τὸν
κλῆρον. Τόρ. οὐ γὰρ ἔχων γέροντα ὄντα, ἔ
μῃ καὶ χεῖρα τῶν πλούτων αὐτῶν διὰ μὲν,
ἀπελθεῖν τοῦ βίου, πρὸς χωρήσονται τῶν νέων.
Πλού. καὶ αὖ τὸν ἴσον νομοθετῶν, τὸν
μῃ καὶ τῶν πλούτων χεῖρα διὰ μὲν, πρὸς
ἡδονὴν ἀποθήσκον. δ' ὅτι, ἄλλας ἡμῶν καὶ ἡ
φύσις δέταξεν. Τόρ. οὐκοῦν ταύτῃ αὐτῶ
μα τῆς διατάξεως. ἐχὼν γὰρ δ' πρᾶγμα ἐξῆς
πρὸς γίνεσθαι, ἐν πρεσβύτῳ, πρὸς τῶν.
μετὰ τῶν, ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν.
ἀναστρέφεται δὲ μὴδ' αὖτε, μὴδ' ἔτι μὲν τὸν
ἑσπεριάζων, ὁ δὲ ὄντας ἔτι λοιπὸν ἔχοντα,
μόγος ὄντων, οἰκέταις τέρασιν ἐπικεκυφό
τα, κορύχης μὲν τὴν γῆνα, λημῆς δὲ τοῖς ὀφ
θαλμοῖς μέσον ὄντα, οὐδ' αὖτε ἡδὺ εἰδόμενα,
ἐμψυχόν τινα τάφον ἑσπεριάζων νέων καταπλά
μην, ἀποθήσκον δὲ καλλίστους, ἔξω μὲν
σάρκα νεανίσκους. ἀνὰ πρὸς ταμῶν ρυτόγε.

περὶ τῶν
γεροντων

ἢ δ' τελευτῶν εἰδέναι ἐχθρὸν, τότε καὶ τεθνῆξαι
ταῦν γερόντων ἐκαστος, ἵνα μὴ μάττω ἀνένι-
ους ἐδραῖωσιν. νῦν δ' ἐστὶ πῶς οἰμίας, ἡ ἅμα
ξά θ' ἐν βούνῳ πολλὰ κίς ἐκφέρεται. Πλού. ταῦ-
τά μιν ὦ Τόρτιον, πολὺ συνετώτερα γίνεσθαι,
ἢ πρὸ σοὶ δακῶ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες, ἀλ-
λοτείοις ἐπιχαίρετε, ὅτι τοῖς ἀτεκνοῖς τῶν γε-
ρόντων ἐπιποιεῖτε, φέροντες ἀνδρὺς, τοιγαροῦν
γέλωτα ὀφλισκάνετε, πρὸς ἐκείνων καρστ-
τόμοι. καὶ δ' ἀπὸ πρῶτον πρὸς πολλοῖς ἡ δόξα γί-
νεται. ὅσω γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανέντων ἔχουσιν,
ποσούτῳ ἄπαντι ἡ δ' ὑποπροσθάνει ὑμᾶς αὐ-
τῶν. καὶ γὰρ πῶς ταύτῃ τέχνῃ ἐπιπνεύ-
κατε, γράων καὶ γερόντων ἐρῶντες. καὶ μά-
λα εἰ ἀτεκνοὶ εἴεν. οἱ δὲ ἐντεκνοὶ, ὑμῖν ἀνέ-
ροι. καὶ τοῖς, πολλοὶ ἡ δὲ τῶν ἐρωμένων βλῆν-
τῶν ὑμῶν τὴν πανουργίαν τὴν ἐρωτῶσιν, ἢ τὴν
χρῶσι παῖδας ἔχοντες, μιστὴν ἀνδρὶς πλάττον-
ται, ὥς καὶ αὐτὸν ἐρασάς ἔχουσιν. εἴτα ἐν ταῖς
ἐξοθήκῃς, ἀπεκλείσθαι μὲν οἱ πάλαι δρῶ-
φορῶντες. ὁ δὲ παῖς, καὶ ἡ φύσις, ὥς πρὸς ἐστὶ δὲ
καὶ οἱ, κραρῶσι πάντων. οἱ δὲ, ὑποπείσσει
ὁ δὲ ὄντας, ἀποσπυγνέοντες. Τόρ. ἀλλὰ καὶ ταῦ-
τα φησὶ. ἐμοὶ γυνὴ οὐκ ἐστὶ. πόθεν κατέφα-
ρον, αἰετὸν ἔχοντα δακῶν, καὶ ὅπως ἐστὶ οἰμίας,
ὑποσέ

ὑποσέ, καὶ μὴ χιόν τι κατὰ πρὸς ὅσον νεο-
τὸς ἀτελής ὑποκρῶται, ὥς τ' ἐρηψὶ ὅσον αὐτὴ
καὶ οἰόμοις ἐπέκτειν αὐτὸν ἐλίσσων, ἐπεμῶν
τε πολλὰ, ὥς μὴ ὑπερβάλλουσιν τοῖς αὐτέρας
σαῖ τῇ μεγαλοφρονίᾳ. ὅτι τὰ πολλὰ ὑποφρον-
τίσων, ἀγρυπνός ἐκείνῳ, αἰετῶν ἐκαστα, καὶ
ἐξοτάτῳ. ταῦτα γυνὴ μοι ὅτι ἀποθανέντων
αἰτία γέννηται, ἀγρυπνία, καὶ φροντίσων. ὁ
δὲ, τοσούτῳ μοι δὲ λεῖον καταπῶν, ἐφεισὶ
καὶ θαπόμενῳ πρῶτον ἐπιγελῶν. Πλού. ἔνθα
ὑποσέ, ζῶντες ἐπιμήκισον. πολυτῶν ἅμα,
ὅτι τῶν τοιούτων καταγελῶν, μὴ δὲ πρότερον
γεσὺ ἀποθανοῖς, ἢ προσημῆς πάντας ὅς
κόλακας. Τόρ. οὐ μὲν ὦ πολύτῳ ὅτι ἐμοὶ
ἡ δόξα ἡ δὲ, εἰ ὅτι χαλεπὴς προσημῆται οὐ
κείνῳ. Πλού. θάψω τὸν Τόρτιον, καὶ φείδων,
καὶ μέλαντος, ὅπως ἄπαντες, προσλεύσων
ταῦτα αὐτῷ ὡς ταῖς αὐταῖς φροντίσιν. Τόρ.
ἐπαινῶ ταῦτα. ζῶντες ἐπιμήκισον ὡς οὐκ ἐστὶ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ, ΚΑΙ ΚΑΛ-
ΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

ὁ δὲ ὡς καλὴ ἡμίδη, πῶς ἀπεθανόντες,
ἐγὼ μὲν γάρ, ὅτι πρῶτον τὸ ὦν δεινὸν,
πλεονεξία ἡ ἐκείνου ἐμφαγῶν, ἀπεπνίγην,
ἡ δὲ αὐτῶν πρῶτον ἀποθνήσκοντί μοι. Καλ. πρῶτον

ὡς ζωὴ φαίνεται. ὅς ἐμὸν, πρὸς ἀδελφὸν πηγένον.
οἶδα δ' ὅτι σὺ πρὸς Παισιόδαρον ἐν γέροντα. Ζη.
ὅν ἄτεκνον, ἐν πολούσιον, ὅς ἐτ' ἀπὸ πάλαι ἔστιν
σιμώντα; Κάλ. ἐκείνον αὐτὸν ἀεὶ ἐθεράπευον,
ἵνα χινοῦ μῆκος ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξῃ. ἐπεὶ δὲ
ὅς πρῶτα ἐς μέγιστον ἐπεγίνετο, ὅς ὥστε ἐν τῇ
θωνὸν ὁ γέροντος ἐξῆν, ἐπὶ γέροντι τινι ὁ δὲ ὀνύχῃ δ' ἐν
κλήρον δ' ἐν ὄντι. πρὸς μῆκος δ' ἐφάρμακον, αὐτὸς
ἐν οἶνοχος, ἐπὶ δ' ἀντάχισα ὁ Παισιόδαρος
αὐτὸς πέν, πέν δ' ἐπικῶς, ζωρόπορον ἐμ
βαλόντα ἐς κύλικα, ἐτοιμον ἔχειν αὐτὸν, ὅς ἐπὶ
δοῦναι αὐτῷ. εἰ δ' ἔστω ποιήσῃ, ἐλεύθερον ἐπα
μοσάμην ἀφῆσιν αὐτόν. Ζη. τί ἔν ἐγένετο;
πάνυ γὰρ πρὸς ἀδελφὸν ἐρεῖν ὅικας. Κάλ. ἐπὶ
τὴν νύκτα ἀμφοὶ ἤκομεν, δύο ἡδὲ ὁ μὲν ἀκίσκος
κύλικας ἐρίμους ἔχων, τὴν μὲν, ὅς Πριόδα
ρος τὴν ἔχουσαν δ' ἐφάρμακον, τὴν δ' ἐτέραν ἐ
μοὶ σφάλῃς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν δ' ἐφάρμα
κον, Πριόδαρος δὲ, δ' ἐφάρμακον ἐπέδωκεν.
εἴτα ὁ μὲν, ἐπινεν. ἐγὼ δὲ αὐτὴν μάλα ἐκτά
θην ἐκείμην, ὥστε ὁλιμαῖος αὐτ' ἐκείνους νεκρός.
τί ἔστω γελᾷς ὡς Ζηνοφάντης; καὶ μὴν οὐκ ἐσθ
γε ἐταῖρος ἀνδρὶ ἐπιγελαῖν. Ζη. ἀστὶα ἔστω
κακὴ δὴ μὴ δὲ πέπνυται. ὁ γέροντος δ' ἐ, τί περὶ
ταῦτα; Κάλ. πρῶτον μὲν ὥστε ἀράχην
πρὸς

πρὸς δ' ἀφῆσιν. εἴτα σωεῖς οἶμαι δ' ἐγένετο
μῆκος, ἐγὼ δὲ αὐτὸς οἶα γὰρ ὁ οἶνος ὅς ἐστιν
σαι. Ζη. πλὴν, ἀλλ' οὐδ' ἐσέ τῇ ἐπὶ γέροντος
ἐχρῆν φραγέσθαι. ἢ κε ἔστω σοὶ ὅς ἐστιν ἡ λεωφόρος
ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγη βραδυτέρῃ ἦν.

ΚΝΗΜΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠ
ΠΟΥ. ΚΝΗΜΩΝ.

Ὅν ἐκείνο δὲ πρὸς οἶμας, ὁ νεκρός ἐν
τὸν λείοντα. Δά. τί ἀπενεκτεῖς ὡς Κνή
μων; Κνή. πωθάνῃ ὁ, ἡ ἀνακτῶ;
κληρονομοῦ ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατα
σομῶς οὐδ' ὅσθι, οὐς ἐς λόμην ἀν μάλιστα
χεῖν τὰ μὰ, πρὸς ἀλὶ πῶν. Δά. πῶς γὰρ ἐγέν
ετο; Κνή. Ερμόλαον ἐν πάνυ πολούσιον ἄτεκνον
ὄντα, ἐθεράπευον ὅς θανάτω. καὶ ἔκτος οὐκ ἀπολῶς
τὴν θεραπείαν προσέειπε. ἐδῆξεν δ' ἐμοὶ καὶ σφόν
τοῦτ' εἶναι, θεοὺς ὅσθι καὶ ἐς φανερόν, ἐν αἷς ἐ
κείνῳ καταλέλοιπα τὰ μὰ πάντα, ὡς καὶ ἔ
νος Ζηλώσει, ἡ τὰ αὐτὰ πράξει. Δά. τί ἔν
δ' ἐκείνῳ; Κνή. ὅ, τι μὲν ἐν αὐτῷ ἐνέγραφε
ταῦς ἐαυτοῦ ὅσθι καὶ οὐκ οἶδα. ἐγὼ γὰρ ἄφ
νω ἀπέθανον, τοὶ τέττονος μοι ἐπιπαισύνοντο. ἢ
νῦν Ερμόλαος ἐχρῆν τὰ μὰ, ὥς πῶς τις λάβραξ ἢ
δ' ἀγνύσσει τῷ δὲ λέατι συγκαταπαύσας.
Δά. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλῆα.

ὥστε σόωσιμα κατὰ στυγρὴν σωτέρεσθαι. Κνή.
ἐοικα. οἱ μὲν γὰρ τοιγαροῦν.

ΣΙΜΥΛΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

Κῆς ἡ τέττα πολὺν ἔρατε καὶ σὺ πρὸς ἡμᾶς,
ἢ ἔτη οἱ μακροὶ πολὺ ἀποδόντα τῶν ἐκα-
στὴν ἐβελικῶς. Πολύ. οὐκ ἴσως ὡς τοῖς ἐν-
νεύκοντα ὡς Σίμυλε. Σί. πῶς δ' ἐτάμετ' ἐμέ-
ταυτ' ἐβίως τειάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβ-
λομήκοντά σου ὄντ' ἀπέθανον. Πολύ.
ὑποβήδισα, εἰ καὶ σοὶ πρὸς ἀδελφὸν οὐκ ἔστι. Σί.
πρὸς ἀδελφόν. εἰ γέροντες, ὡς ἀδελφὸς, ἀτεκνός τε
προσέτι, ἡ δὲ δαίμων ἐν ἔρῃ βίω ἐδύνασο. Πο-
λύ. ὅ μιν προῦρ, ἀπαντα ἐδωάμην, ἔτι καὶ
παῖδες ὥραιοι ἡσυχασταί, ὡς γυναικὶν ἀερό-
ταται, ὡς μῦρα, ὡς δὲ ἀνδραγαθίας, ὡς φάπ-
σαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σί. καὶ τὰ ταῦτα.
ἐγὼ γὰρ σε πάνυ φειδόμενος ἡπιστάμην. Πο-
λύ. ἀλλ' ὑπέσθην μοι ὡς γενναῖε πρὸς ἄλλων
τάχα δὲ. ὡς θέν μιν θυτὶς ὑπὸ θυράς ἐφ' οἷσιν
μυρία πολλοί. μετὰ δὲ, πάντοί μοι δῶρα
προσέηθο, ἀπαντα χόθεν φηγὸς κάλλιστα.
Σί. ἐτυράνησας ὡς Πολύστρατε μετ' ἐμέ;
Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ἐρασάσ' εἶχον μυρία. Σί.
ἐγέλασα. ἐρασάσ' οὐκ ἐπικουρῶν, ὁ δὲ ὄντας
τέτταρας ἔχων; Πολύ. νῆ Δία οὐδ' ἀείδουσιν
γε τῶν

γὰρ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ γέροντά με, καὶ Φαλα-
κρόν ὡς ὄρεος ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι, καὶ κο-
ρυβάντα, ὑποβήδοντο θοράπείοντες, ὡς μακά-
ριος ἦν αὐτῶν, ὄντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα.
Σί. μὲν ὡς σὺ τίνα ὥς πρὸς ὅ φάων τὴν ἀφροδί-
τῃ ἐκ Χίου δι' ἐπὶ ὁρμήσας, εἰτά σοὶ θυξάμε-
ν ὡς δῶκε νέον ξένον, καὶ καλὸν δὲ ὑπαρχῆς, καὶ
ἀξίερατον. Πολύ. οὐκ. ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν, πε-
ρὶ πόλεως ἦν. Σί. αἰνίγματα λέγεις. Πο-
λύ. ὡς μὲν πρὸς ἡλὸς γε ὅς ἐρως οὐτοσί πολλοὶ
ὢν, ὁ πόλεος ἀτέκνους, ὡς πολυσίους γέρον-
τας. Σί. νῦν μανθάνω σου ὅτι κάλλος ὡς θαυ-
μάσιε, ὅτι πρὸς ἡλίου χροῖσ' ἀφροδίτης ἦν. Πο-
λύ. ἀτὰρ ὡς Σίμυλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐρασῶν ἀ-
πολέλακα, μονονουχὶ προσκυνούμηνος ὑπὸ
αὐτῶν; ὡς ἐθρὺ ἡ γόμην δὲ πολλὰ κίς, ὡς ἀπέ-
κλειον αὐτῶν τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ, ἡμιχλῶντο,
καὶ ἀλλήλους ὑποβήδοντο ἐν τῇ πόλει ἐμέ-
φιλοτιμία. Σί. τέλει δ' ἔν, ὡς ἐβουλεύ-
σω πόλεως τῶν κτημάτων; Πολύ. ἐς τὸ φανε-
ρὸν μὲν ἔκαστον αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔ-
φασκον. ὅδ' ἐπὶ σθέπε, ὡς κολακθυτικώτερ)
ἡ ἐσκεύαζεν αὐτόν. ἀλλὰ δὲ τὰς ἀλκίδας
ὡς θήκας ἐκείνας ἔχων, κατέλιπον, οἱ μὲν γὰρ
ἄπασιν φράσας. Σί. τίνα δ' αὖτε ληθῆναι ὢν

κληρονόμοι ἔχον· ἢ τινι τῶν ἀπὸ τῶν γένους;
Πολύ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ νέωνι τόν τινα τῶν μη-
ρακίων τῶν ὠραίων Φρύγε. Σί. ἀμφὶ πόσα ἔ-
τι ὧ Πολύστρατε; Πολύ. χεῖλόν ἀμφὶ τὰ
εἰκοσί. Σί. ἦδη μανθάνω ἄτινά σοι ἐκέν-
θ' ἔχαριζο. Πολύ. πλὴν, ἀλλὰ πλὴν ἐκείνων
ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ ὁ ἑρμῆς ἦν, ὁ ὅλ-
ερος, ὃν ἦδη ὁ αὐτοῖς οἱ αἰετοὶ θοράπευσιν. ἐκεί-
νος τοίνυν ἐκ κληρονόμοις ἐμῶν, καὶ νῦν ἐν τοῖς θύ-
παξιόδεως ἀειθμεῖται, ἡπεξυρμένθ' ἔμην ὅ-
τ' ἐγὼ, καὶ ἑαυτὰρ ἰζών. Κόδρου δ' ἐδύρνεστροι,
ὁ Νιρέως καλλίων, ὁ Οδυσσεύς σωετώτερος
λεζόμενθ' ἔην. Σί. οὐ μοι μέλει, ἥ σφατῆ
ῤῥοῦ ἔστω. Σί. οὐ μοι μέλει, ἥ σφατῆ
ῤῥοῦ ἔστω, εἰ δοκεῖ ἐκείνοι Διὶ, μὴ
κληρονομεῖταισαν μόνον.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Κοῦσατε ὥς ἔχει ὑμῖν τὰ πράγματα·
ἢ μικρόν μὲν ὑμῖν ὥς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδι-
ον, ὃ ὑποθρόν' ἔστι, καὶ διαρρεῖ τὰ
πολλὰ. καὶ ἦν βραχὴ ὑπὸ θάτερα. οἰχίσεται
πυρκαγιά. ὑμεῖς δ' ἐπεὶ τοῦτο ἄμα ἥκετε,
πολλὰ ἐπιφρόνιοι ἔκαστο. ἦν δ' ὑμετέρῳ
τῶν ἐμῶν, δέδοκα μὴ ὑπερονμετανοήσατέ. ἥ
μάλιστα ὁ πόσις νεῖν οὐκ ἐπίσασθε. Νεκροί,
πῶς ἔρ' ποιήσαντες, ἐπὶ πλοῦσι μοι; Χά. ἐγὼ
ὑμῖν

ὑμῖν φράσω. γυμνοὺς ἐπιβάλλειν χεῖρ, τὰ ποδῶν
τὰ ταῦτα πάντα ἰὼν. Σί. ἦ ἰόνος καταλιπόν-
τας, μόλις ἔστω καὶ οὕτω δέξαιτο ὑμᾶς ὅτι πορ-
μεῖον. σοὶ δ' ὦ Ἑρμῆ, μελήσει ὅτι ἀπὸ τούτου μη-
δένα πᾶσι δέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φίλος ἦ,
καὶ τὰ ἐπιπλά ὥς πρὸς ἑφην, ἀποβαλὼν, πρὸς
τὴν ἀποβάθραν ἐς ὅς, ὅς ἂν γίνωσκε αὐτοῖς, ὃ ἂν
ναλάμβανε, γυμνοὺς ἐπιβάλλειν ἀναγκάζων.
Ερ. ἐν λέγεις. ὃ οὕτω ποιήσω μὲν, οὐ τοῖς τίς
ὁ πρῶτος ἔστι; Μέ. Μένιππος ἔστω. ἀλλ'
ἰδοὺ ἢ πῆρά μοι ὦ Ἑρμῆ, καὶ ὁ ἑρμῆς, ἐς τὴν
λίμνην ἀποβρίθων. ὅτι τρεῖς αὖτε ἐκὸ
μισα, ἐν ποῖων. Ερ. ἔμελλε ὦ Μένιππος ἀν-
δρῶν ἀεῖς, καὶ τὴν προεδρίαν ἔχε πρὸς τὸν
βόρνητιν ἐφ' ὑψήλου, ὥς ἐπισκοπῆς ἀπαν-
τας, ὁ καλὸς δ' ὕψος, τίς ἔστι; Χαρ. Χρῆ-
μόλεως ὁ μεγαλειὸς, ἐπ' ἑσπέρου, οὐδ' ἐφ' ἡμέρας
ἀτάλαντον ἦν. Ερ. ἀπόδιδι τοιγαροῦν τὸ
κάλλος, καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῖς φιλήμασι, καὶ
τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν, ὃ ἂν ὑπὸ τῶν πτερῶν ἔ-
ρυνθη, ὃ ἂν δέμα ὅλον. ἔχει καλὸς, ἐν ζω-
νῶν, ἐπὶ ἐπὶ αὐτῶν ἦδη. ὁ δὲ τὴν πορφύρεαν οὕτω
ἔστω, ὃ ἂν δάδημα, ὁ βλοσυρὸς, τίς ὦν τοι γά-
νεις; Λά. Λάμπιχθ', Γελῶν τύρανθ'.
Ερ. τί οὖν ὦ Λάμπιχθ' ἐπὶ ταῦτα ἔχω πάρε;

Λά. τί δ' ἐχέῃν ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἥκην τύραννον
ἀνδρα; Ερ. τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δ' ἐ-
μάλα. ὥστε ἀπόθου ταῦτα. Λά. ἰδὺ σοὶ ὁ
πλοῦτος ἀπέρριπται. Ερ. κὺ δ' ἐν τύφον ἀπόρ-
ριπτον ὦ λάμπιχε, τὴν ὑδροφίαν, βαρύνει
ἥ δ' ὁ πορρμεῖον, σινεμπόντα. Λά. κύκουρ
ἀλλὰ δ' ἀλάφμα ἑασόν με ἔχειν, τὴν ἑφε-
ρσίδα. Ερ. οὐδαμῶς. ἀλλὰ τὰυτὰ ἀφθν.
Λά. ἔιν. τί ἐπι; πάντα ῥ' ἀφῆκα ὡς ὄρεα. Ερ.
τὴν ὠμότητα, κὺ τὴν ἀνοιαν, τὴν ὕβριν, κὺ
τὴν ὀργήν, δι' ταῦτα ἄφες. Λά. ἰδὺ σοὶ φίλος
εἰμι. Ερ. ἔμβαινε ἦδ' ἡ. σὺ δὲ ὁ παχὺς, ὁ πολὺ
σάρκος, τίς εἶ; Δα. δαμασίασ' ὁ ἀθλητής.
Ερ. ναὶ ἔοικας, οἶδα γάρ σε πολλακίς ἐν ταῖς
παλαίστραις ἰδών. Δα. ναὶ ὦ Ερμῆ. ἀλλὰ πῶς
λεξάμε γυμνὸν ὄντα. Ερ. σὺ γυμνὸν ὦ ἐέλτι-
σε, τοσούτας σάρκας πόρριβ' ἐβλημένος. ὥστε
ἀπόδνθι αὐτάς, ἐπεὶ καταλύσεις δ' σκάφος,
δ' ἔπερον πόδα ὑδροθεῖς μόνον. ἀλλὰ τὸ δ' εἶ
φάνης ρύτουσ' ἀπόρριπτον, τὰ κηρύγματα.
Δα. ἰδὺ σοὶ γυμνὸς ὡς ὄρεα ἀληθῶς εἰμι, κὺ ἴσο-
στάσις τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. οὕτως ἄμει-
νον ἄβαρῃ ἤ. ὥστε ἔμβαινε. κὺ σὺ δ' ἐν πλοῦτον
πρόμηνος ὦ Κράτων, κὺ τὴν μαλακίαν δ' προσέ-
πι, κὺ τὴν ξυφὴν, μὴ δ' ἐντάλαια κόμιζε, μὴ δ' ἰά-
τῳ

τὴν προγόνων ἀξιώματα. κατὰ λιπὴν γένος,
κὺ δόξαν. κὺ εἰ πρὶ σε ἡ πόλις ἀνεκέρυξεν θυρῶν
τὴν δηλονότι, κὺ τὰς τ' ἀνδρῶν ἰσὺν ἐπὶ γὰρ φάσ,
μὴ δ' ὅτι μέγαν ἴαφ' ἵδ' σοὶ ἔχον λέγε. ἔρυνδ' ῥ'
κὺ ταῦτα μνημονεύομαι. Κρα. οὐχ' ἐκὼν μὲν,
ἀπερρίπτω δ' ἐ. τίς ἂν κ' πάθοιμι; Ερ. βαβαί.
σὺ δ' ὁ ἐνοπλος, τί βούλῃ; ἢ τί δ' ἔρῳ πᾶσι
φέρεις; Κρα. ὁ πένικθε ὦ Ερμῆ, κὺ κρίσειε, κὺ ἡ
πόλις ἐτίμωσέ με. Ερ. ἄφες ἐν γῇ δ' ἔρῳ πᾶσι.
ἐν ἄδν ῥ', εἰρήνη, καὶ οὐδὲν ὅλων λησεί.
ὁ σε μνός δ' οὗτος ἀπὸ γέ τ' ὀχλήματος, κὺ ἐρῶ
θύομαινος, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπικῶς, ὁ ὠδὶ τῶν φον-
τίδων, τίς ἐστιν, ὁ τὸν βαθὺν πώρρηνα καθέμε-
νος; Μέ. φιλόσοφος τίς ὦ Ερμῆ, μάλλον δ' ἐ-
γὼς, κὺ τερατῆας μεσὸς. ὥστε ἀπόδνσον κὺ
ἄρην. ὅττι ῥ' πολλὰ τὸ γελοῖον ὑπὸ τῷ ἱμα-
τίῳ κρυπτόμενα. Ερ. κατὰ θεὸν δ' ὀχλήμα-
πρῶτον. εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅσπιν
μὲν τὴν ἀλαζονίαν κομίζει, ὅσπιν δὲ ἀμαθείαν,
καὶ εἶν. καὶ κενοδοξίαν, κὺ ἐρωτήσεις ἀπόρρεα,
κὺ λόγους ἀκαθάρτους, κὺ ἐννοίας πολυπόλοους,
ἀλλὰ καὶ ματαιοπνίαν μάλα πολλήν, τὸ λῆ-
ρον, οὐκ ὀλίγον, τὸ ὕδου, καὶ μικρολογίαν.
νῆ Δία, κὺ χρυσίον γε ρυτί, κὺ ἴδν πάσθων δ', κὺ
αὐαχνητίαν, καὶ ὀργήν, καὶ ξυφὴν, τὸ μαλα-

κίαν. οὐ λέληθε γάρ με, εἴη μάλα περικυρῆς
αὐτά. **Θ** β. **Φ**εῦδ' ἔσ' ἀπόθου, ἢ ἐν τύφον, **Θ**
β, οἶεσθαι ἀμείνω **Εἰν** τ' ἄλλων. ὥς ἐπε πάντα
ταῦτα ἔχον ἐμβαίνοισ, ποία πεντηκόντης
λέξαιρ' ἄν σε; **Φιλό**. ἀποτίθεται ρίνην αὐτά,
ἐπὶ περ οὐτω κελεύεις. **Μέ**. ἄλλ' ἢ ἐν πόρῃ
ναῖσ' ἄν ἀποτίθω ὡς **Ερμῆ**, ἔρυντε ὄντα, ἢ λά
σον ὡς ὄρεσ. πέντε μῶν κρίχες εἰς ἱρὺ λάχ
σιν. **Ζς**. εὐ λέγεις, ἀπόθου **Θ** ὦρ' ἔν. **Φιλό**. **Θ**
τίς ὁ ἀποκείρων ἔσας; **Ερ**, Μένι πρὸς οὐρσί, λα
βὼν πέλεκιν τ' γναπτικῶν, ἀποκόψ' αὐτὸν, ἐ
πικόψω τῇ ἀναβάθρᾳ χερσὶ ἀμύνος. **Μέ**. οὐκ ὦ
Ερμῆ. ἄλλ' ἀπρίονά μοι ἀνάδδω. γελοιότερον γ'
ἔσ' ἔν. **Ερ**. ὁ πέλεκυς ἱκανός. **Μέ**. εὐγε. ἀνθρώ
πινώτερον β' νῦν ἀναπέφηνας, ἀποθίμωσ' αὐ
τὸ τὴν κινάβραν. βούλῃ μικρὸν ἀφέλωμαι **Θ**
τ' ὀφύων; **Ερ**. μάλιστ'. ὡς ἐρ' ἐμέτωπον γ'
ἢ ταύτας ἐπῆρκεν. οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτ' αὐτὰ ἀνατέ
νων ἑαυτόν. τί γάρ; ἢ θακρύψω καθ' ἑμαί, **Θ**
πρὸς θάνατον ἀπὸ φιλίας; ἐμβηοὶ δ' ἔν. **Μέ**. ἐν
ἐτι β' βρύτατον ὑπομάλῃς ἔχει **Ερ**. τί ὦ
Μένι πω; **Μέ**. κολακίαν ὦ **Ερμῆ**. πολλὰ
ἐν β' βίῳ χερσὶ μὲν ἔσ' αὐτῷ. **Φιλό**. οὐκ
οὐν καὶ σὺ ὦ Μένι πω. ἀπόθου τὴν ἐλαθερίαν,
καὶ παρρησίαν, **Θ** β' ἀλυσιν, **Θ** β' γενναίον, ἢ
ἐν

ἐν γέλωτα. μόνος γρὺν τ' ἄλλων γέλωτες; **Ερ**.
μηδ' αὖδ' ἄλλ' ἢ ἔχει ταῦτα, κοῦφα γ' ἢ καὶ
πάνυ ἐυφορὰ ὄντα, ἢ πρὸς ἐν κατὰ πλὴν χε
σμα. ἢ ὁρῆτορ δ' ἐσὺ, ἀπόθου τ' ἑρημάτων τὴν
τοσαύτῃ ἀπεραντολογίαν, ἢ ἀντιδίσις, ἢ
πρὸς ὥσις, **Θ** πόριόθις, καὶ βαρβαρισμοῖς,
Θ τὰ ἄλλα βάρη τ' λόγῃν. **Ρή**. ἦν, ἰδοὺ ἀπ' ἐ
θεμαι. **Ερ**. εὐ ἔχει. ὥς τε λυέται ἀπόφασιν
ἀποβάθραν ἀνελώμεθα. τὸ ἀγκύρειον αἰετῶ
θω, πέτασον β' ἰσίον. εὐθυνη ὡς πρὸς μεῦ β' π
σέλιον. εὐ πάθω μὲν. τί οἱ μὲν ζετε ὡμάταιοι,
ἢ μάλιστ' ὁ φιλόσοφος σὺν, ὁ ἀρτίως ἐν πό
ρῃ δειλωμένος; **Φιλό**. ὅτι ὦ **Ερμῆ** ἀθάνατον
ἄμω τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν. **Μέ**. φεύδεται ἄλ
λα β' εἰκοιτε λυπεῖν αὐτόν; **Ερ**. τὰ ποῖα; **Μέ**
ὅτι μηκέτι δὴ πνήσει πολυτελὴ δειπνα, μὴ ὅ
νυκτωρ ὀξιών, ἀπαντας λαγθάνων, β' ἱμα
τίω τὴν κεφαλὴν κατελήθεις, πείσεις ἐν κύ
κλω ἰάχαμαι τυπῖα. ἢ ἔωθεν ὀξυπῶν ὡς
νέουσι ὡδὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύρειον λήττει. ταῦ
τα λυπεῖ αὐτόν. **Φιλό**. σὺ δὲ ὦ Μένι πω,
οὐκ ἄχθῃ ἀποθάνων; **Μέ**. πῶς, ὅς ἐσπεύθ
ῃς ἐν θάνατον, καλέσθης μηδενός; ἄλλ' ἀμε
ταξὺ λόγῃν, οὐ κραυγῇ τις ἀκούετ', ὡς πρὸς τῇ

νων ἀπο γῆς βοώντων· Ερ. ναὶ ὦ Μένιπώε·
οὐκ ἂφ' ἐνός γε χώρου· ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκ
κλησίαν συνελθόντες, ἄσμενοι γελῶσι πάν
τες ὑπὸ τῷ λαμπύχου θανάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐ
τοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν· καὶ τὰ πά
λιν γεογνόντα, ὁμοίως καὶ κῆνα ὑπὸ τῷ πα
τρὶν βάλλεται ἀφθόνοισι ῥῖσι λίθοις· ἄλλοι δὲ
Διοφάντῳ ἐν ῥήτρᾳ ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπι
ταφίους λόγους διεξιόντα, ὑπὸ Κράτῳι τοῦ
τῶ· καὶ νῦν Δία περὶ δαμασίῳ μὴ τῆς κοκκύου
δ' ἀρχῇ τῇ θῆναι σὺν γυναιξὶν καὶ τῷ Δαμασίῳ·
σε δὲ οὐδεὶς ὦ Μένιπε δακρύει, καθ' ἡσυχίαν
δὲ κῆσαι μόνος· Μέ. οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ἀκούσθ
τῶν μετ' ὀλίγων ὠρῶμενων οἰκτίσιν ἐπ' ἐ
μοί, καὶ τῶν κοράκων τυπόμενων ῥῖσι πῆροισι, ὅ
πότε ἀνσυνελθόντες, θαῖπ' ὡσίμε· Ερ. γεν
νάδας εἰ ὦ Μένιπώε· ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλυν
καμὴν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὴν δακτύ
ειον, διδύαν ἐκείνην προϊόντες· ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ
πρὸς μεῖς, ἄλλους μεθελθυσόμεθα· Μέ. οὐ
πλοῦτε ὦ Ερμῆ· προϊώμεν δὲ τῷ ἡμεῖς· τί γὰρ
τι τῷ μέλλετε; δακτύ ἦναι δεήσει· τῷ τὰς κα
ταδύκας φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοῖς, τῷ γυ
πας, καὶ λίθους· δ' ἐχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος·
ΚΡΑΤΗΤΟΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Μοίει

Μοίριχ) ἐν πλούσιον ἐγνώσκεις ὦ Διοπνέες, ἐν
πάνυ πλούσιον, ἐν ἐκ Κορίνθου, ἐν ἴσας πολλὰς
ὁλκάδας ἐχοντῶν, οὐκ ἀντιόχου Αἰεσίας, πλούσι
ος τῷ αὐτῷ ὄν; τὸ ὁμηρικὸν ἐκένον ἐῖωθε πέλε
γην, ἡμῶν ἀνὰρ, ἡ ἐγώ σε· Διο. τί νῦν ἐνεκα ὦ
Κράτης, ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κρά. τῷ κλήρος
ἐνεκα ἐκάτερος, ἡλικιωτάτοι ὄντες· καὶ τὰς
διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθειν· Αἰεσίαν μὲν ὁ
Μοίριχος εἰ προαπθάνοι, δευτέρῳ ἁφειεῖ τῷ
ἐαυτῷ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Αἰεσίας, εἰ προ
απθάνοι αὐτοῦ· ταῦτα μὲν ἐγγράφῳ οἱ δὲ,
ἐθεράπευον ἀλλήλους, ὑπὸ βασιλέων τῆς κο
λακείας· καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀσέων τε
κμαυρόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν,
ὥς γε Καλδάων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πυθίος αὐ
τῶν, ἀρτι μὲν, Αἰεσίῳ πᾶσι τῷ Κράτῳ, ἀρτι
δὲ, Μοίριχῳ· καὶ τὰ τάλαντα, πότε μὲν ὑπὸ
ἐαυτῶν, νῦν δ' ἐπ' ἐκένον ἐβίβη· Διο. τί γὰρ
πᾶσι ἐγένετο ὦ Κράτης; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον·
Κρά. ἄμφω τεθναῖσιν ὑπὸ μιᾷς ἡμέρας· ὅς
δὲ κληροῖς, εἰς Εὐνόμιον καὶ Ορασκλέα παρὶν ἡ
θον· ἄμφω συγγενῆς ὄντας, οὐδ' ἐπὶ ὥποτε προ
μανθνομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα· Διο. πᾶσι
ὄντες τὸ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν, κατὰ μέσον
ἐν πόρῳ πλάσιον περὶ πόντες τῷ Ἰάπυγι, αὐτῷ

φάπην. Διό. ἐν ἐποίην. ἡμεῖς ἦ, ὅποτε ἐνέ
 τῶν δειῶν ἡμῶν, οὐδὲν ριούρην ἐνενοούμην περὶ ἄλλων
 λων. οὐτε πώποτε ἐξέμην ἀντιθένην ἀπὸ
 νεῖν, ὡς κληρονομήσασμι τὴν βακτηρίαν αὐτῆς.
 χεν ἢ πάνυ κ' ἵπτεαν ἐκ κοτίνος πρὸς ἀμύμονος. οὐ
 τε οἶμαι σὺ ὦ Κράτης ἐπιθύμεις κληρονομεῖν ἃ
 πρὸς ἀνόντος ἐμοῦ, τὰ κτήματα, καὶ τὸν πῖνον, καὶ
 τὴν σπῆραν, χοίνικας δ' οὐδ' ἐρμῶν ἐχέειν. Κρά. οὐ
 δὲ γὰρ μοι ρύτων ἐδίδες. ἀλλ' οὐχὶ σὺ ὦ Διόγε
 νες. ἃ ἔδιδες, σὺ τε ἀντιθένης ἐκ κληρονομῆ
 ῖς, καὶ ἐγὼ σὺ, πρὸς ἡμῶν, διὰ σιμνότερα ἐλ
 πόρων ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα φῆς; Κρά.
 σοφίαν, αὐτῶν ἐκείνων. ἀλκήν, παρρησίαν. ἐλευ
 θερίαν. Διο. νῦν δὲ μέμνημαι, ὅτι τὴν ἀφ' ἡμῶν
 μῦθος ἐν πλοῦτον πρὸς ἀντιθένης, καὶ σὺ ἐπὶ
 πλείω καταλιπὼν. Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέ
 λων τῶν ριούτων κτημάτων, καὶ οὐδ' οἱ ἐδεσάπυ
 εν ἡμεῖς. κληρονομῆσιν προσδοκῶν. ἐς ἣν δ' ἔχου
 σίον πάντ' ἐβλεπων. Διο. εἰκότως. οὐ γὰρ
 εἶχον ἐνθάδε ξαντὰ τὰ ριούτα πρὸς ἡμῶν, διὰ
 ρυηκότες ὑπὸ τῶν φῆς, καθάπερ τὰ θερά τ' ἐβα
 λαντίων. ὥστε εἰ ποτε καὶ ἐμβάλλοι τις ἐς αὐ
 τὸν ἡ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀλκήν, ἢ ἐπι
 πρὸς ἐνέει, τὸν πρὸς ἀμύμονος ἐγὼ οὐδὲν
 νάμειν, οἷόν τι πάσχειν αἰτῶν Δαναοῦ αὐταῖς.
 πρὸς δένοι

πρὸς δένοι ἐς τὸν τετυπημένον πῖνον ἐπὶ πλοῦτον
 σαι. δ' ἐχέουσιν, ὁδοῦσι, καὶ ὄνυξι, καὶ πᾶσι καὶ
 χανῇ ἐφύλαττον. Κρά. οὐκοῦν ἡμεῖς μὴ ἐξ
 ομῶν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον. οἱ δέ, ὁβολὸν
 ἢ ξοῖον κομίζοντες. καὶ οὐτὴν ἀχρὶ τὴν πρὸς ἀμύμονος.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ,
 ΜΙΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

Μὲ δὲ προέκερξεν αἰσὺν ὦ λῖβυ. ἃ
 ἐμείνων γὰρ εἰμι. Αν. οὐ μῦθον, ἀλλ'
 ἃ ἐμέ. Αλέ. οὐκοῦν ὁ Μίνως δὲ
 κασάτω. Μί. τίνας δ' ἐσέ; Αλέ. οὐρ
 μῶν, Ἀντίκας ὁ καρχηδόνιος. ἐγὼ δέ, Ἀλέξαν
 δρος ὁ φιλίππου. Μί. νῦν δὲ ἀνδραγαθὸν ἀμφο
 τεροι. ἀλλὰ ποῦ τίνος ὑμῖν ἡ εἰς; Αλέ.
 ποῦ προεδρίας. Φησὶ δὲ οὗτος ἀμείνων γε γὰρ
 εἰς στρατηγὸς ἐμοῦ. ἐγὼ ἦ, ὡς πρὸς ἀπαντὸς
 ἵσταται, οὐχὶ ρύρην μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν
 τῶν πρὸς ἐμοῦ Φησὶ δὲ γενεγμένον τὰ πλεονεξία.

Μί. οὐκοῦν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰπάτω. σὺ
 ἢ πρῶτος ὁ λῖβυς λέγε. Αν. ἐν μὲν οὐτὸν ὦ Μί
 νως ὠνάμην, ὅτι ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν ἐχάδα φε
 νην ἀξέμαθον. ὥστε οὐδὲ ταύτην πλεονεξία
 νέμειτο. Φησὶ δὲ τούτοις μάστιγας εἰσάγων
 ἀξίως ἦ, ὅσοι δ' ἐμὸς ἐν ἀρχῇ ὄντες, ὁμῶς
 ὡς ἐμὲ πρὸς ἐχέειν, δὲ αὐτῶν δυνάμειν τε

πρὶ βαχλόμῳ, καὶ ἄλλοι δόξαντες ἀρχῆς. ἐγὼ
 γυν μετ' ὀλίγον ἔξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν. ὅ
 πρῶτον ὑπάρχον ὡς ἀδελφῷ, μεγίστων κείνῳ
 ὄντων, αἰετος κειθεῖς, καὶ τούτους Κελτίβηρας ἑ
 λον, καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἐσπερίων. καὶ
 τὰ μεγάλα ὄρη Ἐσπερίας, τὰ περὶ Ἐννεάκ
 νον, ἀπαντας κατέδραμον. καὶ ἀναστὰς ἐπὶ
 ἔρξεν ὅσας πόλεις, καὶ τὴν πεδινήν Ἰταλίαν ἐ
 χήρωςάμην. καὶ μέχρι τῶν προαείων θι προῦ
 χούσης πόλεως ἦλθον. καὶ ῥαυτοὺς ἀπέκλιναν
 ἄσ' ἡμέρας, ὥστε ὅς τε δακτυλίδας αὐτῶν μεδίμ
 νοις ἀπομετρήσαι, καὶ ὅς τε ποταμοὺς γεφυρῶσαι
 νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα, οὔτε Ἀμμων
 νος ἦος ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι πρόσπιον
 μένος, καὶ ἐνύπνια τῶν μετ' ἐξέων, ἀλλ' ἄνθρω
 πος εἶναι ὁμολογῶν, σεαυτοῦ καὶ τοῖς συνετώ
 τάρσι ἀντεξέταζόμενος, καὶ σεαυτοῦ καὶ τοῖς συνετώ
 χιμωτάτοις συμπλεκόμενος. οὐ Μήδους καὶ
 Ἀρμενίου καταγνηζόμενος ὑποφύζοντας,
 πρὶν δώκην τινὰ, καὶ τῷ ῥαλμῶντι πρὸς δαδόν
 τας οὐδὲ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δ', πατρῶν ἀρ
 χὴν πρᾶλαβὼν, ἠύχνησε, καὶ πρὸς τὸν ἔξέτενα,
 χησάμενος τῇ τῶν τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' ἐν ἐνίκῃ
 σέτε, καὶ ἐν ὀλεθρῷ ἐκένον Δῖον ἐν Ἰσθμῷ τε καὶ
 Ἀργείοις ἐκράτησεν, ἀποσάς τ' πατρῶων, πρὸς
 κινέει

κινέει καὶ ἑξίς. ὁ δ' αὖτε τὴν μηδικὴν μετεδί
 κτησεν αὐτόν, ὁ ἐμιαφόνει ἐν ῥῶς συμποσίοις
 ὅς φίλος. καὶ σιωπῶν λαμβανεν ὑπὸ θανάτῳ. ἐγὼ
 δ' ἔπειτα ἐπίσης τῶν πατρῶων. καὶ ἐπὶ δ' ἡ μετεπέμ
 πτος, τῶν πολεμίων μεγάλῳ σόλῳ ἐπιπλῶ
 σάντων τῶν λιβύης, ταχέως ἔπεικον. ὁ δ' αὖτε
 τὴν ἐμιαφόνει πρὸς χερσὶν κατὰ δικαιοσύνην, ἡνεγκα
 θύγων μόνως δ' ἐπραξα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βάρ
 βαρος ὄντων, καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῶν Ἑλλήνων
 καὶ οὔτε Ὀμηρον, ὥς περ οὔτος ἐββαλῶν, οὔτε
 ἔπειτα αἰετος ἐλθὼν σπασίῃ παιδείᾳ, μόνῃ
 τῇ φύσει ἀπαθὴν χησάμενος. ταῦτά δ' ἐν,
 ἀέγω Ἀλεξάνδρου ἀμείνων Φημί εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ
 καλλίον οὐροὶ διότι ὅς τε κῆματι τὴν κεφα
 λὴν διεδέδωκε, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα
 σιμνά. οὐ μὲν δ' ἔστιν ἀμείνων δ' ὅς τε ἀν
 ου καὶ σεαυτοῦ ἀνδρός, τῇ γνώμῃ πλεόν, καὶ
 τῇ τύχῃ κεχημένον. Μί. ὁ μὲν, εἰρηκερ οὐκ
 ἀχρηστὴν λόγον, οὐδ' ὥς λίβῳ ἐκός ἦν ὑπὲρ
 αὐτοῦ. οὐδέ ὡς Ἀλέξανδρος, τί πρὸς ταῦτα φῆς;
 Ἀλέ. ἐχρῆν μὲν ὡς μίνως, μηδὲν πρὸς ἀνδρα
 οὐ πρὸς θρασυρ. ἰκανὴ γὰρ ἡ φήμη ἀνδρασε, ὁ δ'
 μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, οἷός τε οὗτος. ὁ ληστής ἐγένε
 το. ὁ μὲν δ' ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτῶν δὴνεμα.
 ὅς τε ὁ ὡς ἐστὶ, πρὸς λῶν δ' ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, ὁ

τὴν ἀρχὴν τετραγεμενήν κατέχον, ὅς φθ
 νέας τοὺς πατρὸς μετ' ἡλθον, καταφοβίᾳ τὴν
 ἐχάδα τῇ Οὐδαίων ἀποωλεία. στρατηγὸς ὁ
 παύτ' χειροτονθεὶς, οὐκ ἠξίωθε τὴν Μακεδό
 νων ἀρχὴν ποδὲς πον, ἀγαπᾶν ἀρχὴν ὁ πόσον ὁ
 πατήρ κατέλιπε, ἀλλὰ πάτερ ἐπινοήσας
 τὴν γῆν. ὁ δ' εὐνὸν ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων
 κρατήσομαι. ὁλίγη ἀγῆρ, ἐσέβαλον ἐς τὴν
 Ἀσίαν. καὶ ἐπὶ τε Γρανικῷ ἐκράτησε μεγάλη
 μάχη. ὁ τὴν Λυδῶν λαβὼν, καὶ Ἰωνίαν, καὶ Φρυ
 γίαν, καὶ ὅλους τὰ ἐν ποσὶν αἰεὶ χειροῦ μῦθος,
 ἡλθον ὑπὸ Ἰασόν, ἐνθα Δαρρεῖος ὑπέμεινε, μνη
 σκας πολλὰς στρατὸν ἄγῆρ, καὶ ἀπὸ πάντων ὁ
 μίνως, ὅμοις ἴσ' ὅσοις ὅμοις νεκροὺς ὑπὸ μίᾳς ἡ
 μέρας κατέπεμψε. Φησὶ γυνὴ ὁ πορθμεὺς μὴ
 ἔλκεσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος, ἀλλὰ χε
 ρίας ἔχων ἑαμένους ὅς περ τοὺς αὐτ', διαπλεῖ
 σαι. ὁ ταῦτα δὲ ἐπραττόν, αὐτὸς προκινδύ
 νεύων, καὶ τιφώσκεσθαι ἀξίωρ. ὁ ἴνα σοὶ μὴ τὰ
 ἐν Τύρῳ, μὴ δὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοισι διηγήσομαι,
 ἀλλὰ ὁ μέγας Ἰνδῶν ἡλθον, καὶ ἐν Ὠκεανὸν,
 ὅρον ἐποιήσαμην ὁ ἀρχῆς, καὶ ὅς ἐλέφαντας
 αὐτῶν ἔιλον, ὁ πόρον ἐχειρῶσάμην. ὁ σκύ
 ρας δὲ, οὐκ ὄκαταφρονήτοις ἀνδρας ὑπὸ
 βάσ' ὁρ Τάναον, ἐνίκησε μεγάλην ἰσχυρομαχίαν.

ὁ δὲ φίλος ἐν ἐπίνοια, καὶ ὅς ἐχθροὺς ἡμῶν
 μὴν. εἰ δὲ ὁ θεὸς ἐδόκον τοῖς ἀνθρώποις, συγ
 γνωστοὶ ἐκείνοι, πρὸς δὲ μέγας τὴν πραγματῶν,
 ὁ τοιοῦτόν τι πισεύσαντες ποδὲς ἐμοῦ. ὁ δὲ ἐν
 τελευτᾷ, ἐγὼ μὲν, βασιλεύω, ἀπέθανον, ὁ
 ρος ὅς ἐν Φυγῇ, πρὸς Περσῶν ἐπὶ βίον, καὶ ἀπὸ
 ἄξιον ἦν, παναργόταρον, ὁ ὁμότατον ὄντα, ὡς
 ὁ δὲ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐπὶ λέγειν, ὁτι οὐκ ἔ
 χεῖ, ἀλλὰ πονηρία, ὁ ἀπιστία, καὶ δόλοισι. νό
 μῳ δὲ, ἡ προφανέσ, οὐδὲν. ἐπὶ δὲ μοι ἀνείδει
 σε τὴν Φυγῇ, ἐκλελῆσθαι μοι δοκεῖ οἷα ἐπίει
 ἐν Καπύῃ, ἐτέρως σὺν, ὁ δὲ τὴν πόλεμον καὶ
 ροὺς ὁ θαυμάσιος καθύπερθε παθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ
 μικρὰ τὰ ἐπὶ εἰρα δόξας, ὑπὸ τὴν ἑωμᾶλλον
 ὥρμησε, τί ἂν μέγα ἐπράξα; Ἰταλίαν ἀναμω
 τὴ λαβὼν, καὶ Λιβύην, καὶ τὰ μέχρι Γαστρίων ὑπε
 γόρμος. ἀλλ' οὐκ ἄξιόμαχα ἐδδξέμοι ἐκείνα, ὁ
 ποπῆσαντα ἦδη, ὁ δὲ ἀπὸ τὴν ὁμολογῶντα.
 ἔρηκα. σὺ δὲ ὁ μίνως δὲ καλεῖ, ἰκανὰ ὁ ἀπὸ πε
 λῶν ὁ ταῦτα. Σκη. μὴ πρότερον, ἦν μὴ καὶ ἐ
 μοῦ ἀκούσῃς. Μί. τίς γὰρ εἰ ὁ βέλτιστος; ἡ πό
 θεῶν ἐρεῖς; Σκη. Ἰταλιώτης Σκηπίων, στρα
 τηγὸς, ὁ καθελὼν Καρχηδόναν, ὁ κρατήσας
 Λιβύων μεγάλαις μάχαις. Μί. τί ὅν ὁ
 σὺ ἐρεῖς; Σκη. Ἀλεξάνδρου μὲν ἡτῶν ἔειπας,

ἦ δ' Ἀντίβας ἀμείνων, ὅς ἐδ' ἰώξα νικήσας αὖθ' ἔν,
 Ἐφυγὴν καταναγμάσας ἀτίμως, πῶς οὐκ
 ἀνείχωντος οὗτος, ὅς περ Ἀλέξανδρον ἀμιλ-
 λατῆς, ὃ οὐδ' Ἰσχυρῶν ἐγὼ δ' ἐν νικηκῶς αὖθ' ἔν, πε-
 ραβάλλει δὲ ἀξίως, Μί. Δί' ἐν γινώμονα Φησὶ
 Ἰσχυρῶν ὥστε πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξαν-
 δρος, μετ' αὖθ' ἔνδε, σὺν ἔτα ἐἰδοκεῖ, τρίτ' ὅ-
 Ἀντίβας οὐδ' ἐοῦτος δὴ καταφρόνησ' ἔν.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἰδοὺ ὁ Ἀλέξανδρος, ὅς σὺ τέθνηκας ὥς
 τ' ἢ μείσ' ἀπαντῶν; Ἀλέ. ὁρᾷς ὧδι
 ὄνενθ' οὐκ ἔστι δέξασθαι, εἰ ἀνθρώπων
 ὧν ἀπέθανον. Διο. οὐκοῦν ὁ Ἀμμοῦν ἐφ' ἑαυ-
 το, λέγειν ἑαυτῷ σε εἶναι ἕν. σὺ δὲ Φιλίππου
 ἀρα ἦσθαι; Ἀλέ. Φιλίππου δὴ κλάδῃ. οὐδ' ἔρ-
 ἔτεθνήκειν Ἀμμοῦν ὧν. Διο. Ὁ μὲν ὅτι πο-
 ῖ Ὀλυμπιάδ' ὅμοια ἐλέγντο, δρᾶκοντα
 ὁμιλεῖν αὐτῇ, ὅτι βλάπτειν ἐν τῇ βύρῃ, εἰτα οὐ
 πω σε τεθῆναι. ἔρ' ὅτι Φιλίππου ὅζα πατήσθαι,
 οἰόμενος πατέρα σου εἶναι. Ἀλέ. καὶ γὰρ ταῦ-
 τα ἡκούον ὥς περ σὺν γυνὴ δ' ὅρῳ ὅτι οὐδ' οὐ γὰρ
 οὐτε ἡμέτηρ, οὐτε οἱ τῶν Ἀμμοῦν ἡρώων προφῆτῃ
 ἔλεγον. Διο. ἀλλὰ β' ἐφ' αὐτῶν, οὐκ ἄ-
 χριστόν σοι ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τὰ προσημασ-
 γένειο. πολλοὶ γὰρ ὥς ἡρώων θεὸν εἶναι σε νομί-
 ζοντες.

ζοντες. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τί νιν τῇ τοῦ αὐτοῦ τῶν ἄρ-
 χῶν καταλείλοιπας; Ἀλέ. οὐκ οἶδα ὧδι ὄγε-
 νος. οὐδ' ἐφ' αὐτῇ ἐπισκῆψαι π' οὐδ' ἀνθ' ἡ δ' αὖ-
 μόνον, ὅτι ἀπηνήσκαμ, Περδ' ἴκκα β' ὁ δακτύλι-
 ὅτι ἐπ' ὁδῶκα. πλὴν, ἀλλὰ τί γε λάσ' ὧδι ὄγε νενθ';
 Διο. τίς ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθω διαέποισι ἡ ἑλ-
 λας, ἄρτι σε πρὶν ληφόντα τὴν ἀρχὴν, κολακεύ-
 οντες, καὶ προσώπτην αἰρούμενοι, ὅτι σ' ἀπ' ὅν
 ὅτι ὅτι βαρβαρὸς ἐνίοι δέ, καὶ τοῖς δ' ὁδῶκα θεοῖς
 προστιένεθ' ὅτι νεῶς οἰκοδομῶμενοι, ὅτι θύον-
 τ' ὡς δρᾶκοντος ἡ δ' ἄλλ' εἰπέ μοι, πῶς σε οἱ
 Μακεδόνες ἐθαύμαζον; Ἀλέ. ἐπὶ ἐν Βαβυλῶνι
 κῆμαι, τρίτην ταύτην ἡμέραν. ὥς ἰσχυρῶν
 δὲ Πρλεμᾶος ὁ ὥς ἀπ' αὐτοῦ, ἢν ποτε ἀγὰρ ἡ
 χολὴν ἀπ' αὐτῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἰγυπ-
 τὸν ἀπαγαγόν με, θαύμαζέ με, ὥς γενόμενος
 ὅτι Αἰγυπτῶν θεῶν. Διο. μὴ γε λάσθω Ἀλέξ-
 ανδρὲ ὁρᾷς ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ σε μωραίνοντα, ὅτι ἐλ-
 ζοντα Ἀντίβας, ἢ ὅτι οἱ ἐν γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν ὧς ὁδοῦν, μὴ ἐλπίσῃς. οὐδ' ὅτι
 αὐτὸν πινά τ' ἄπαξ δακτύλου ἀνάντων γῆν λίμ-
 νην, ὅτι ἐς ἀνείσω π' ὅτι σομίου πρὶν λθόντων. οὐ-
 γὰρ ἀμελὴς ὁ Αἰακός, οὐδ' ὁ κέρβερος δὴ κατα-
 φρόνητος. ἐκεῖνα γὰρ ὅτι ὡς ἀν' ἀνέμοι πρὸς αὐ-
 τῶν φέρεται ὅτι ὅτι ἀν' ἐννοήσῃς ὅτι ὅτι ἀνέμοι

ἀν' ἑπὶ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφ' ἧς, σωματοφύ-
λακας; καὶ ἑταπώσας, καὶ σαρὰ παρὰ καὶ χυ-
σὸν τοσοῦτον, ὅ ἐθνη προσκυνέοντα. Ὁ Βαβυ-
λώνας, Ὁ Βάβυλα, Ὁ τὰ μεγάλα θερία, Ὁ τι-
μὴν, Ὁ δόξαν, καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι, ἐλαύνοντα,
ἔχοντες ἐμὲ νόστον ταινίαν λαβὴν τὴν κεφαλὴν, πορ-
φυρεῖς ἐμπεπορημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε
ἑπὶ τὴν μνήμην ἰόντα; τί θακρὺς ὤμάται;
οὐδ' ἐταῦτά σε ὁ σοφὸς Αἰεσοτέλης ἐπαίδεν
σε μὴ οἰεσθαι βέβαια εἶναι τὰ πρὸς τὴν τύχην;
Αἰέ. σοφὸς, ἀπάντων ἐκείνῳ, κολάκωρ ἐπι-
φριπτότατος ὢν; ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Αἰεσοτέ-
λης εἰδέναι, ὅσα μὲν ἦτορ ἐπ' ἐμὸν, ὅσα δ' ἐ-
πεί σε χερ. ὥς δὲ κατεχετό μετὰ τῇ δουρὶ πα-
σίαν, οὐλοτιμία, θαπύων, Ὁ ἐπανῶν, ἀρ-
τι μὲν ἐς δ' ἀκαχθῶ, ὥς ὁ αὐτὸ μέρος ὄντα γὰρ
δοῦ, ἀρπιδ' ἐς τὰς πράξεις, Ὁ ἐρπλοῦρον. Ὁ
ἦν αὖ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἡγεῖται εἶναι, ὥς μὴ αἰσχύ-
νοιο τοῦ αὐτοῦ λαμβάνων. γὰρ ὅς ὁ Διόχοιρος ἀν-
θρώπος, Ὁ τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ ρυτὸ γὰρ ἀ-
πολέων καὶ αὐτὸς ἐλπίσας, Ὁ λυπεῖσθαι ὥς
ἔστι μεγίστοις ἀγαθοῖς, ἀκατπειρημένος μικρῶ
γὰρ ἐμπροθεν. Διο. ἀλλ' οἶδα ὁ δὲ δάσεις. ἀ-
κος γὰρ σοὶ τὸ λύπης ἑποσθίσομαι, ἐπεὶ ἐνταῦ-
θα γὰρ ἐχέοις ὅπου φέται. σὺ δ' ἐκὰς τὸ λυθὲν
ὑπόρ

ὑπόρχανον ἐπίπασσά μιν πεί. καὶ αὐτοῖς πεί,
Ὁ πολλὰ κίς, οὐτὸν ἂν πανσὴν τὸν Αἰεσο-
τέλης ἀγαθοῖς ἀνὴρ μιν. Ὁ καὶ Κλεῖτον ἐκεί-
νον ὁρῶ, καὶ Καλλιθέην. καὶ ἄλλος πολλοὺς τὸν
ὁρῶντας, ὥς διαπύσσωντο, καὶ ἀμύναντο σε
ὡς ἐθροσσε αὐτοῦ. ὥς τε τὴν ἑτέραν σὺ ταύ-
την ἐάσεις. καὶ πῶς πολλὰ κίς, ὥς ἐφω.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Τὴν μὲν ὡς Αἰεξανδρὸς, οὐκ ἂν ἐξ ἴσου γέ-
νοιτο, μὴ οὐκ ἐμὸς ἦος εἶναι. οὐ γὰρ ἂν ἐπεθ-
νέκεις, Αμμωνος γὰρ ὢν. Αἰέ. οὐδ' αὖ-
τοῦ ἦος ἐμὸν. ὡς Φιλίππου τὸ Αμύν-
του ἦος ἐμὸν. ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα, ὥς
χρησιμον ἐς τὰ πράγματα διόμινος εἶναι. Φί.
πῶς λέγεις; χρησιμον ἐδόκει σοὶ δ' ἐπείχων σε
αὐτὸν ὅσα πατήρ σου ὡς ἔπρεπε; Αἰέ.
οὐ γὰρ. ἀλλ' οἱ ἐαυτοῖς κατεπλάσσαν με, καὶ οὐ
δεῖς ἐτι αὐθίς, διόμινος διὰ μάχεσθαι, ὥς τε
ἐκὼν ἐκράνῃ αὐτῇ. Φί. τίτων ἐκράνῃ σου πε-
ξιόμαχων ἀνδρῶν, ὅς ἀλλοῖς ἀεισιμωχέως,
τοῖς αἰετα, Ὁ πελταία, Ὁ γέρεα διούνα προῖο
ἐλθιμένοις; Εὐκλήνων κρατὶν ἐρρην ἦν, Βοιωτῶν
Ὁ Φωκίων Ὁ Αθινάων, Ὁ τὸ Ἀρκάδιον ὁ-
λιτικόν, Ὁ τὴν Οετρίαν ἰππων, Ὁ δὲ ἡλεί-
ων ἀκουτισίας, Ὁ δὲ Μαντινέων πελτασικόν.

ἢ ὄρα καὶ, ἢ ἰλαυεῖς, ἢ ὁ Πάριος χερῶν
δὲ, ταῦτα μεγάλα; Μήλωρ δ', καὶ Πόρῳρ, καὶ
Καλδῶν, καὶ χερσοφόρων ἀνθρώπων, ὁ δ'
ἑρῶν, οὐκ οἶδα ὡς πρὸ σοῦ μύειοι μὲν Κλέαρχος
ἀνελθόντων, ἐκράτησεν, οὐδ' εἰς χερῶν ἕως
μεινόντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξον
μαρτυρεῖσθαι, φυγόντων; Αλέ. ἀλλ' οἱ σκύ
βαι γε ὦ πάτερ, ὁ δὲ ἰνδῶν ἐλέφαντες, οὐκ ἐν
καταφόνιόν τι ἐρῶν, καὶ ὅμως οὐδ' αὖτις
τοῦ, οὐδ' ἐπὶ δόσιαις ἀνέμῳστας νίκας, ἐκρά
την αὐτῶν. οὐδ' ἐπὶ ὁρῶν πῶποτε, καὶ ὡς ὅ
μῳστος ἐπὶ θυσάμην, ἢ ἀπιστοῦν πρᾶξαι τι τὴν
ἐνεκα. ὁ δὲ ἑλληνας δ', οὐδ' ἐν ἀναιμωτὶ πρὸς
λαβῶν. Οὐβῶς δ', ἵσως ἀκούεις ὅπως μετ' ἑλθόν.
Φί. οἶδα ταῦτα πάντα. Κλεῖτος δ', ἀπὸ ἡγῆ
λέμοι, ὅν σὺ τῷ δρατῖω ἀνελάξας μετὰ ξυλ
πνούντα, ἐφόνυσας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πρᾶ
ξας ἐπαίνεσαι ἐτόλμησε. σὺ δ' ἢ τὴν Μακεδν
κὴν χλαμύδα καταβαλὼν, κἀνδῶ ὡς Φασί με
τενέδω, καὶ τῶν ὁρῶν ἐπέθες, καὶ προσκινῶν
ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπὸ ἑλθόντων ἀνδρῶν ἤϊσθαι.
ὁ δ' ἐπὶ πάντ' ἐλοιόταρον, ἐμὲ μὲν τὰ τὴν νικημέ
νων. ἐγὼ δ' ἐλέγην ὅσα ἀλλὰ ἐπράξας, λέσσει συγ
κατακλείων πεποιδυμένους ἀνδρας, καὶ γάμος
τοιοῦτοισι γαμῶν, καὶ ἡφαισίονα ὑπεραπεσῶν.
ἐν ἐπὶ ἡγῆ

ἐν ἐπὶ ἡγῆ (μόν) ἀκούεις, ὅτι ἀπὸ ἡγῆ τὸ δ'
εἰς γυναικὸς καλῆς οὐσης, καὶ τὴν μητρὸς αὐτῆς, καὶ
τὴν θυγατέρων ἐπεμειλῆς βασιλικὰ ταῦτα.

Αλέ. ὁ φιλοκίνδυνον δὲ ὦ πάτερ οὐκ ἐ
παίνεις, καὶ ἐν ὀξυδράκας πρῶτον καθάλα
σαι εἰς ἐνδὸς τὴν τειχὸς, καὶ τοῦτα λαβῶν
φάσματα; Φί. οὐκ ἐπαίνεις ὅτι ὦ Αλέξαν
δρε. οὐκ ὅτι μὴ καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ τιφώσκει
σαι ποτὲ ἐν βασιλείᾳ, καὶ προσκινδυνεύειν τὴν
ῥῆν, ἀλλ' ὅτι σοι τοιοῦτο ἦκιστα συνέφερε. Θεός
δ' εἶναι δοκῶν, εἰ πρὸς τωθεῖος, καὶ ἐλέπειν σε
φοράδῳ τοῦ πολεμίου ἐκκομίζομενον, αἵματι
ξέομενον, οἰμώζοντα ὡς τὸ φάσματι, ταῦτα
γέλως ἢν τοῖς ὁρῶσι καὶ ὁ Αἰμῶν, γόνος, καὶ τὸ
δόμενους ἐλέγχει. καὶ οἱ προσφῆται, κόλακες
ἢ τίς οὐκ ἀνέγχελασεν ὁρῶν ἐν τοῖς Διὸς ἱόντι
ποταυχοῦντα, δέομενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν; νῦν
μὲν δ' ὅποτε ἦδη τέθνηκας, οὐκ οἶε πολλοὺς
εἶναι τοῦ τὴν προσποίησιν ἐκείνῳ ἐπικέδρομους
τας, ὁρῶντας ἐν νεκρὸν τὸ θεοῦ ἐκτάλλω κεί
μενον, μυσθόντα ἦδη ὁ δὲ φθόγκοτα, κατὰ νό
μον σωματίων ἀπάντων; ἀλλ' ὡς τε, ὁ δ' ἐχέ
σμον ὁ ἐφ' ἡς Αλέξανδρε, ὁ δὲ ὅτι κεραιῶν βα
σίως, πολὺ σε φημι δόξας ἀφ' ἡρεῖν τῶν καρπῶν
μέλων; πᾶν δ' ἐδ' ὅτι ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γινέσθαι

δοκούν. Αλέ. οὐ ταῦτα φρονούσιν ὁ ἄνθρωπος π
ρί ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλῆς ἢ Διονύσω ἐνάμιλλον π
θασί με, καὶ ῥίτην Αοργον ἐκείνην εὐθ' ἐτέρω ἐκεί
νων λαβόντες, ἐγὼ μόνος ἐχειρῶσά μιν. Φί. ὁ
ῥᾶς ὅτι ταῦτα ὡς ἡδὲ ἄμμιανος λέγεις, ὁς Ἡρα
κλεῖ καὶ Διονύσω πῶς ἀβάρησι σταυθῆν, καὶ οὐκ αἰ
χύνῃ ὡς Αλέξανδρε, οὐδ' ἐν Ἰψον ἀπομαθήσῃ,
καὶ γνώσῃ σταυτὸν, καὶ συνῆς ἡδὲ νεκρὸς ὢν;
ΑΧΙΛΛΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

Ια πρόωυ ἀχιλλεῦ πρὸς ἐν Οδυσεά
οἱ εἰρηται ποδὶ τ' θανάτου, ὡς ἀγρυ
νῇ καὶ ἀνάξια ῥῖν διασκάλοιν ἀμφὸν
Χείρωνός τε, ὅ Φοίνικος, ἡ κερώμιλιν ῥ' ὅπως
ἐφῆς βούλεσθαι ἐπάρχεσθαι ὢν, θετεύειν πῶς π
νι τῶν ἀκλήρων, ὡς μὴ βίῳ τ' πολλὸς εἴη μάλ
λον, ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν
ἐν ἀγλινῇ τινα φρύγῃ δειλὸν, ὅ περὰ το κα
λῶς ἔχοντος φιλόζωνος ἴσως ἔχῃν λέγειν, ἐν
Πηλέως δὲ ἡδὲ, ἐν φιλοκινδυνότατον ἡρώων
ἀπάντων, ταπεινὰ οὕτω ποδὶ ἀντ' ὄχνοῦσθαι,
πολλὴν αἰσχύνῃ, καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπραγ
μένα σοι ἐν τῷ βίῳ. ὅς δ' ἔξον ἀκλεῶς ἐν τῇ φθι
ώτις πολυχρόνιον βασιλεύειν, ἐκὼν προείλου
ἐν μὲν τ' ἀγαθὸς Λόγος θάνατον. Αχι. ὦ πάτερ
στῆρος,

στῆρος, ἀλλὰ τότε μὲν ἀπὸ φροσύνης ἐπ' ἐνταῦθα
ὢν, ὅ βέλτιον ἐκείνων ὁπότερον ἦν ἀγνοῶν,
ἐδύσκειν ἐκείνῳ δὲ ξάριον προετίμων τ' εἶς, νῦν
ἵσιν ἡμῖν ἡδὲ ὡς ἐκείνη μὲν ἀνώφελης, εἰ ὅ,
τι μάλα οἱ ἀνώφελης ὡς οἱ. μὲν νεκρῶν ἔσθ', ὁ
μοτιμία. ὅ οὐτε ἐκείνῳ ἐκείνῳ ἀντίλο
χε, οὐτε ἡ ἰσχὺς πάρεστιν, ἀλλὰ κείνῳ ἀπαν
τες ἔσθ' οὐ τῷ ἀντ' ὅμοιοι, καὶ οὐδ' οὐ
ἀλλήλων διαφύγοντες, ὅ οὐτε οἱ τ' τρώων νε
κροὶ διασσί με, οὐτε οἱ τ' ἀχαιῶν θεράπυνου
σιν. ἰσηρεῖα ἡ ἀκλειβήσ, καὶ νεκρὸς ὁμοιος, ἢ μὲν
κακὸς, ἢ λέγ' ἐσθ' ὅς. ταῦτά με ἀντ' ἡ ἀχαιο
μαι, ὅτι μὴ θετεύω ζῶν. ἀντί. ὅμως τί ἐν ἄν
θρωπῳ πάθος Αχιλλεῦ; ταῦτα ῥ' ἐδιδξε ἡ φύσις,
πάντως ἀπρόσβλητον ἀπαύλας. ὥστε χεῖρ ἐμ
μένην τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνίστασθαι ῥῖς διατεταγμέ
νοις. ἀλλ' ὡς τ' ὄρεας τ' ἐταίρων ὅσοι ποδὶ σέ εἰς
μὲν οἱ δὲ μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Οδυσεὺς ἀφίξεται
πάντως. Φέρει δὲ πῶς Μυθίαν ὅ ἡ κοινωνία τ'
πραγμάτων, καὶ ἐμὴ μόνον ἀνδρῶν πεπονθέναι.
ὄρεας τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἐν Μελέαχρον, καὶ ἀλ
λους θαυμαστὸς ἀνδρας, οἱ οὐκ ἀνδρῶν διεξέαν
το ἀνελθεῖν, εἰ τις αὐτῶν ἀναπέμψῃ θετεύ
σοντας ἀκλήροισ καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν; Αχι. ἔτα
εικὴ μὲν ἢ πρῶτες. ἐμὲ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ μὴ

μη τῶν πρὸ τὸν βίον ἀνιᾶ. οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν
ἐκαστον. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτην χεῖρσιν
ἔστε, καθ' ἡσυχίαν αὐτὸν πάσχοιτο. ἀντί.
οὐκ. ἀλλ' ἀμείνους ὦ ἀχιλλεῦ. τὸ δ' ἄνθρωπος
λές τ' λέγειν ὀρώμεν. σιωπᾶν β, ὦ φέρεν, ὦ
ἀνέχεσθαι, δέδοται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὀφ
λωμεν ὥσπερ σὺ, τοιαῦτα δύχόμενοι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΥΓΗρακλῆς οὐλός ὄσιν, οὐ μένον αὐτὸν
ὁ λος μὰ δ' ἡρακλῆα. δ' ὄσον, δ' ῥόπα
λον, ἡ λεοντῆ, δ' μέγεθος, ὄλος, ἡρα
κλῆς ὄσιν. εἴτα τέθηκε Διὸς ἡὸς ὦν; εἰπέ μοι
ὦ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γὰρ σοὶ ἔθουον ὡς
γῆς ὡς θεῶ. ἡρα. καὶ ὀρθῶς ἔθουεσ. αὐτὸς μὲν β
ἡρακλῆς ἐν οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σὺνεσι, καὶ ἐχέκαλ
λίσφον ἡβην. ἐγὼ δ' εἰδὼ λ' εἰμί αὐτῶ. Διο.
πῶς λέγεις εἰδὼλον τ' θεοῦ; ὦ δὴνα δ' ἡμῶ
σεῖας μὲν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δ' τῶ ἡμῶς
ἡρα. νά. οὐ γὰρ ἐκθνος τέθηκεν, ἀλλ' ἐγὼ
ἡ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο. μανθάνω. ἀντανδρὸν
σε ὅτ' Πλούτωνι πρὸς δόκεν αὐτὸν εἶναι. καὶ σὺ
νῦν αὐτὸν ἐκείνῳ νεκρὸς εἶ. ἡρα. ριούτ' ὅτι.
Διο. πῶς δ' ἀκείβησ' ὦν ὁ αἰακός, οὐκ ἐγ
νωσε μὴ ὄντα ἐκθνον, ἀλλὰ πρὸς δέξαρ' ὡς ὁ
λιμαῖον ἡρακλῆα πρὸντα; ἡρα. ὅτι ἐγὼ

καὶ ἀκείβησ. Διο. ἀληθῆ λέγεις. ἀκείβησ
ἦ, ὥστε αὐτὸς ἐκθνος εἶναι. ὅρα γυνὴ δ' ἐναν
τίον ἐστὶ σὺ μὲν εἰ ὁ ἡρακλῆς, δ' δὲ εἰδὼλον τε
γάμνηκε τὴν ἡβην παρὰ τοῖς θεοῖς. ἡρα. θρασὺς
εἶ, καὶ λάλος, καὶ εἰ μὴ παύσῃ σκώπτων ἐς ἐμέ,
εἰσὶν αὐτίκα οἱ θεοὶ εἰδὼλόν εἰμι. Διο. δ'
μὲν τόξον γυμνόν, καὶ πρόχειρον. ἐγὼ δὲ, τὸ
ἀνέτι φοβοίμην σέ, ἀπαξ τεθνεώσ, ἀτὰρ εἰπέ
μοι πρὸς τὴν σὺν ἡρακλῆος, ὅπως ἐκθνος εἶ, καὶ
ὡς αὐτῶ, καὶ τότε εἰδὼλον ὦν; ἡ εἰς μὲν ἡτε
παρὰ τὸν βίον. ἐπεὶ δ' ἀπεθάνετε, διακρεθῆ
τες, ὁ μὲν, ἐς θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ δ' εἰδὼ
λον, ὥς περ εἰκὸς ἦν, εἰς ἄδου πάρε; ἡρα.
ἐχθρὸν μὲν μὴ δ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα ἐπε
τηδὺν ἐρέχε λούντα, ὅμως δ' εἰ καὶ τοῦτ' ἀκ
σον. ὅπόσον μὲν Ἀμφιτρυῶνος ἐν ὅτ' ἡρακλῆ
ἦν, ὅτ' ἐπέθηκε, καὶ εἰμί ἐγὼ ἐκθνο πᾶν. ὁ δὲ
ἦν τ' Διὸς, ἐν οὐρανῷ σὺνεσι τοῖς θεοῖς. Διο.
ὅπως νῦν μανθάνω. Διο. β' φησὶ τέκεν ἡ Ἀλκ
μήνη κατὰ δ' αὐτὸν ἡρακλῆα, δ' μὲν, ὡς Ἀμ
φιτρυῶνι, δ' ἡ δὲ, πρὸς τ' Διὸς. ὥστε ἐλελήθει
τε δίδυμοι ὄντες ὁμομήτεροι. ἡρα. οὐκ ὦ
μάταε. ὁ γὰρ αὐτὸς ἀμφω ἡμῶν. Διο. οὐκ ἐστὶ
μαθεῖν ἄλλ' ῥά δ' ἴδον, συνδέρις δ' ὄντας ἡρακλῆ
ας, ἐκ δ' εἰ μὴ ὥς περ ἰπποκένταυρος τις ἦτε,

εἰς ἐν συμπεφύκότες, ἄνθρωπος, ἢ θεός. Ἡρα.
οὐ γάρ τι πάντες οὕτω σοὶ δοκοῦσι συγκέσθαι ἐκ
θνήν, ψυχῆς, ἢ σώματος, ὥστε τίς κωλύον
ᾧτι, τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἢ πρὸς ἡνέκ δι
ός, ὅς ᾧ θνήσκον ἐμὲ, πρὸς αὐτοὺς νεκροῖς; Διο. ἀλλ'
ὡς βέλτιστε ἀμφιφρονιάδῃ, καλῶς ἂν ταῦτ'
ἐλεγεσ, εἰ σῶμα ἦν αὐτῶν ἢ ἀσώμαρον εἰδὼλον
εἶ. ὥστε κινδυνεύεις σφιστοῦν ἢ δὴ ποιῆσαι εἶναι
ρακλέα. Ἡρα. πῶς σφιστοῦν; Διο. ὡς δὲ πῶς.
εἰ γὰρ ὁ μὲν πρὸς ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ, πρὸς ἡμῖν σὺν εἰ
δῶλον, ὅς δὲ σῶμα ἐν οἱ τῇ κόνει ἢ δὲ γεωμέ
νον, σφιστὶ ταῦτα γίνεταί. ὁ σκόπει ὅν τι
να δὴ πατέρα σφιστον ἐπινοήσεις ἔφ' σώματι.
Ἡρα. θρασύς τις εἶ, ὁ σοφιστής. τίς δὲ ὁ ὢν
τυγχάνεις; Διο. Διογένης τ' σπουδῶς εἰδὼ
λον. αὐτὸς δὲ, οὐ μὰ Δία μετ' ἀθανάρισσι θεοῖ
σιν, ἀλλὰ πρὸς βέλτιστοις νεκρῶν σύνεμι, Ὀμήρου,
ὁ δὲ τοσούτου φουδολογίας καταγελάων.
ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.
Ἰκλάεις ὡς τάντα λεῖ; ἢ τί σιωπῶν ὁ δὲ
τὴν, ὡς τῇ λίμνῃ ἐσῶς; Τάν. ὅτι
ὡς Μένιππε, ἀπόλωλα ἔφ' ὅτι Διότις.
Μέ. οὕτω δ' ἀργός εἶ, ὥς μὴ ἐπικύψας πῖναι,
ἢ ὁ γὰρ Διὶ ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ; Τάν.
οὐδ' αὖ ὅφελος εἰ ἐπικύψαιμι. φεύγει δὲ εὐδῶς
ἐπει

ἐπειδὴ ἂν προσίοντα αὐτὸς ἡτάμει. ἢν δ' ἐποτε ἢ
ἀρυσάμενος, ἢ προσενέγκω ἔφ' σώματι, οὐ φά
νω βρέξας ἀκρον εἰ χεῖλος. καὶ ὅτι τῶν σακτύ
λων διαρρύνει, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτοῖς ἀπολείπει
ἐκράν τὴν χεῖρά μου. Μέ. περὶ αὐτὸν τι πάχους
ὡς τάντα λεῖ. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίς ἢ δὲ ἔφ' π
ῖναι; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις. ἀλλ' ἐκείνο μὲν ἐν λυ
δίᾳ σου θέα πῖναι; ὁ γὰρ ἢ ψυχῆς, ἢ διψῶν ἐδύ
νατο. σὺ δὲ ἢ ψυχῆς, πῶς ἂν ἐτι ἢ διψῶς, ἢ
πίνοις; Τάν. γὰρ αὐτὸς ἢ κόλασις ᾧτι, ὅς δὲ
ψυχῆς μου τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὐκ εἶναι. Μέ. ἀλλ'
λατῶν μὲν οὕτω πιστεύουσιν, ἐπεὶ φῆς ἔφ' δὲ
ἐκ κόλασις. τίς δ' ἐν σοὶ εἰς ἀληθὺν ἐσται; ἢ δὲ
ὅτις μὴ ἐνδείκται πορῶ ἀποθανῆς; οὐχ ὅτις
ἄλλον μὲν ᾧτιν ἀδῆν, ἢ θάναρον ἐν τεύθειν εἰς ἔτε
ρον τόπον. Τάν. ὅτις μὲν λέγεις. ἢ ᾧτι
δ' ἐν μέρος ἐκ καλὰ δίκης, ὅς ἐπιθυμῶν πῖναι.
μὴ δὲ ὡς δόμον. Μέ. ληθεῖς ὡς τάντα λεῖ, ἢ
ὡς ἀληθῶς πορῶ διδοῖαι δίκης, ἀκράτου γε
ἐκλεβόρην Δία. ὅς τις γυναντίον πρὸς ἔφ' ὅτι
λυτῶντων κινῶν δεδιγμένοις πέπονθας, οὐδ'
ὑδῶρ, ἀλλὰ τὴν δίκην πεφοβημένος. Τάν.
οὐδ' ἐν ἐκλεβόρῃ ὡς Μένιππε ἀνάνομαι πῖναι,
γένοιτό μοι μόνον. Μέ. θάρσεν ὡς τάντα λεῖ,
ὡς οὐτε σὺ, οὐτε ἄλλος πῖναι τῶν νεκρῶν. ἀδύ

ναρυσάρ. κάρρι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ κατα-
λίκης λιπώσῃ, τῇ ὑδαρὶς αὐτοῦ οὐχ ὑπομένοντες
ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Οὐδέ οἱ καλοί εἰσιν, ἢ αἰκαλά-
ω Ἐρμῆ; ξενάγησόν με νέην
ὄντα. Ερ. οὐχολῆ μὲν ὦ Μέν-

νιπώε. πλὴν κατ' ἐκέννο αὐτὸ ἀπόβλεψον,
ὥσ' ἰδὴ τὰ δεξιὰ, ἐνθα Ἰάκινθος τέθειται, ὁ Νάρ-
κιστος, ὁ Νιρεὺς, καὶ Ἀχιλλεὺς, καὶ Τυρῶ, καὶ
Ελένη, καὶ Λύκω, ὁ Ὀλωσ, τὰ ἀρχαῖα κάλῃ
πάντα. Μέν. ὅσα μόνον ὀρώ, ὁ Κρανία, τῶν
Θερκῶν γυνά, ὁμοία τὰ ποχά. Ερμῆς. ὁ
μὴν ἐκέννα ὄντα, ἀ πάντῃ οἱ πωληταὶ θαυμά-
ζουσι τὰ ὅσα, ὧν σὺ εἰσὶ κατὰ φρονεῖν. Μέν.
ὅμως τὴν ἑλπίω μοι δεῖξον. οὐ γὰρ ἄν σ' ἔχῃ γνοῖν
ἐρηγέ. Ερ. τοῦτ' ἔβρανιον ἢ ἑλπίῃ
σόν. Μέν. εἴτα αἰχίλια νῆδυ ὄξ' ὅτ' ἐπλη-
ρώθῃσιν ὅζ' ἀπάσῃς τῇ ἑλλάδι, ἢ ῥοοῦρι ἐπε-
σον ἑλλήες τε ὁ βάρβαροι, ὁ τσοκῦται πό-
λεις ἀνάσσει γηγόναντες; Ερ. ἀλλ' οὐκ εἰδὼς
ὦ Μένιπώε ζῶσιν τὴν γυνάικα. ἔφης γὰρ ἄν καὶ
σὺ ἀνέμεσπον εἶναι, τοῖσ' ἄμφι γυναικί, πό-
λιν χερόν ἄλπεα πάχειν. ἐπεὶ ἢ τὰ ἀνθη ξηρὰ
ὄντα, εἰ τις βλέπῃ ἀπὸ βελκόςτα τὴν βαφὴν,
ἄμφοσφαιλονότι αὐτῷ ὄξ' ὅτε μέγρι αὐθεῖ,
ὁ ἔχει

καὶ ἔχει τὴν χροῖαν, κάλλιπα ὄντα. Μέν. οὐκ
οὐν ὅτ' ὦ Ἐρμῆ θαυμάζω, εἰ μὴ σωίεσθαι οἱ Ἀχ-
αιοὶ ποῦ πράγματ' οὕτως ὀλιγοχρόνιου, ὁ
ἑκάδωσ' ἀπανθ' οὐντος πονοῦντες. Ερ. οὐχ
λήμοι ὦ Μένιπώε συμμιλοσοφῆν σοι. ὥστε ἐ-
πιλέξαι μῦθος τόπον, ἐνθα ἂν ἐθέλῃς, κείσο κα-
ταβλὼν σεαυτόν. ἐγὼ δ' ἐπεὶ ἄλλους νεκροὺς
ἤδη μετελεύσομαι.

**ΛΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΜΕΝΕ-
ΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ.**

Ἰάγχεῖς ὦ Πρωτεσίλαε τὴν Ελένην προ-
τ' ἀπείσων; Πρω. ὅτι δ' ἔταυτ' ἰδὼν Αἴα-
κὲ ἀπέθανον, ἢ μετελῆ μὲν δ' ὁμορκα-
ταλιπῶν, χήραν τε τὴν νεότατον γυνάικα. Αἰ.
αὐτῷ ρίνν' ἐν Μενέλαον, ὅσπερ ὑμᾶς ὑπερρε-
αὐτῇσ' ἡμεῖς ὡς ἰδὴ Τροίαν ἤγαλν. Πρω. ἐν
λέγῃς. ἐκείνόν μοι ἀπατέον. Μέν. οὐκ ἐμὲ ὦ
βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιοτέρον ἐν Πάειν, ὅς ἐμοῦ
τ' ἐξένου τὴν γυνάικα πρὸ πάντων τὰ δίκαια ὦ
χερ' ἀρπάξας. οὐρὸς β' οὐχ ὑπὸ μόνον, ἀλλ' ὑπὸ
πάντων ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἀγχε-
δι, ποσούτεις θανάτῳ αὐτίος γε γεννημένῳ.
Πρω. ἄμεινον οὕτω. σέριγαροῦν ὦ Δίωπαε,
οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Πά. ἀδικα-
ποιῶν ὦ Πρωτεσίλαε. ὁ ταῦτα, ὁ μότεχνον

ὄντα σοι, ἔρω τῆς δόξης καὶ αὐτὸς εἰμι, ὅτι
 αὐτὸς θεὸς κατέρχομαι. οἷον αὐτὸς ἀκούσας
 τί ὅτι, καὶ τίς ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἐνθάδε ἀνέθε-
 λη. ὁ ἀδυνάτομός ἐστιν ἀντιτάττεισθαι αὐτῷ.
 Πρῶ. ἔν λέγεις. εἶδε δὲ μοι τὸν ἔρωτα ἐνταῦ-
 θα λαβεῖν διὰ τὸν ἦν. Αἰ. ἐγὼ σοι καὶ παρὰ τὸ
 ἔρωτος ἀποκλεινοῦμαι τὰ δίκαια. φύσει γὰρ αὐ-
 τὸς μὲν, τοι ἑρῶν θεὸς πάσης ἰσως γεννηθεὶς
 αἰσας, τὸ θανάτου δέ σοι, οὐδένα ἄλλων ὡς Πρῶ-
 τεσίλαε, ἢ σε αὐτόν. ὅς ἐκ λαοφύλου ἐκ νεο-
 γάμου γυναικὸς, ἐπεὶ προσεφέρεσθαι τῇ Τῶν ἄλλων
 οὐτῶν φιλοκινδύνως καὶ ἀπονενομημένως προσέσθαι
 τῶν ἄλλων, δόξης ἑρασιεῖς, Αἰ. ἦν πρῶ-
 τος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες. οὐκοῦν ὁ παρὰ
 ἐμὰν τοι ὡς Αἰακὲς ἀποκλεινοῦμαι δεικνύσας.
 οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἰτίος, ἀλλ' ἡ μοῖρα, καὶ τὸ
 εἶς ἀρχὴς οὐτως ἐπικεκλῶσθαι. Αἰ. ὁρθῶς.
 τί δὲ τούτοις αἰτίαι.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΛΙΑΚΟΥ.

ῥός τε Πλούτωνος ὧ Αἰακέ, περὶ ἧ
 σά μοι τὰ ἐν ἄδου πάντα. Αἰ. οὐ γάρ
 οἷός μενίπῃ ἀπαντα. ὅθ' ἐμνήτοι κέ
 Φαλακῶδ' ἄνδρα. οὐτοσί μιν, ὅτι Κέρεός
 ἐστίν. οἷός τε ἐν πορθμέα ἔσθ' ὅς σε διεπέρα
 σε, ὅτ' τὴν λίμνην καὶ ἐν Πυελφλεγέουσταν ἦδ' ἰ
 ἰώρακας

ἑώρακα ἐς ἰόν. Μέ. οἶσα ταῦτα. ὦ σέ, ὅτι πο
 λυφρὲς ἢ ὅν βασιλεία ἔειδον, καὶ τὰς Εὐνύσσ. ὅς
 δ' αὐτοῦ ποιεῖ μοι ὅς πάλαι δεῖξον. ὦ μάλισα
 ὅς ἐπὶ σὺ μοι αὐτῶν. Αἱ. οὗτος μὲν, Ἀγαμέμ
 νου. οὗτος δ' Ἀχιλλεύς, οὗτος Ἰδρυμένης παῖς
 σίον. ἔπειτα Οδυσσεύς. ἔτα Αἴας, καὶ Διομήδης,
 ὦ οἱ ἄριστοι Τρῶν. Μέ. ἔα βάλῃς ὅπως οἶσα
 σοι τῶν ῥα φηδὼν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπ
 ται, ἀγνοῶ, ὦ ἄμορφα, κόνις πάντα, καὶ λυ
 ρῶ πολὺς. ἀμείννῃ ὡς ἀληθῶς κάρλεια, ὅν
 τῶ δέ ὦ Αἴακέ, τίς ὄσι; Αἱ. Κύρος ὄσιν.
 οὗτῶ δέ Κροῖσῶ. ὦ πῦρ ἀνθρώπων, Σαρδανά
 παλῶ. ὅλ' ὑπὲρ τούτους, Μίδας, ἐκείνῶ
 δέ, Ξέρξης. Μέ. ἔτα σέ ὦ κάθαρχμα ἢ Ελ
 λας ἐφριττε ζῶντων καὶ μὴ τὸν Εὐκλείποντον,
 ὅς δέ τῶν ὀφίων πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; οἱ ὦ δέ
 ὦ Κροῖσός ὄσι; τὸν Σαρδανάπαλον δέ ὦ Αἴα
 κέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρυς ἐπὶ σέ. Αἱ. μὴ
 καμῶς. διαθρύψαι γὰρ αὐτοῦ ὅς κερα
 νιον γυναικῶν ὄν. Μέ. οὐκ οὖν ἀλλὰ προσήν
 ἔμοιγε πάντας ἀνδρῶν ὄντων. Αἱ. εὖ
 λησὶ οἱ ἐπὶ δειξέω καὶ τοὺς σοφούς; Μένειπ.
 νῆ Δία γε. Αἱ. πρῶτῶ οὗτός σοι ὁ Πυθα
 γόρας ἐστὶ. Μέ. χαῖρε ὦ ἑυφορβέ, ἢ Ἀπολ
 λων, ἢ ὅ, τι ἂν ἐθέλης. Πυ. νῆ, καὶ σύ γε

ὦ Μένιππε. Μέ. οὐκ ἔτι χρῆσθός ὁ μῆρός ἐσί
σοι; Πυ. οὐ γάρ. ἀλλὰ φέρε ἰδῶ ἔτι σοι ἐδώ
δημον ἢ πῆρα ἔχει. Μέ. κυάμωσ' ὦ γὰρ. ὥστε
οὐ τοῦτό σοι ἐδώδημον. Πυ. δὲς μόνον. ἀλλὰ
παρὰ νεκροῖς δόγματα ἔμαθον, ὥς οὐδὲν ἔ
στιν κῆρυκαί, καὶ κεφαλὰι τοκήων ἐνθάδε. Αἱ.
οὐτ' ὧς, Σόλων δὲ ζήκεσι δυν, καὶ Θαλῆς ἐκ
νος. καὶ πῶς αὐτοῖς, Πιττακὸς καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπ
τά ῃ πάντες εἰσὶν ὡς ὄρεσ. Μέ. ἀλυποὶ οὐρι
ὦ Αἰακέ μόνον, ὦ Φαιδρὸι τῶν ἄλλων. ὁ δ' ἐπ
οῦ πλέως, ὥς πῶς ἐγκυφίας ἄρρι, ὁ γὰρ φλυκ
τάνκας ὅλ' ὄλυνθικῶς, τίς ὄριν; Αἱ. Εμπε
δικλῆς ὦ Μένιππε, ἡμίεφος ἀπ' ἑ Αἱ τῆς πα
ρών. Μέ. ὦ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθῶν
σας ὄριν; ὅς κρατῆρας ἐνέβαλθ; Εμ. μέ
λαγχολία τίς ὦ Μένιππε. Μέ. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ κενόδοξία, καὶ τύφ' ὦ, ὦ πολλὰ κόρυζα.
ταῦτά σε ἀπλωθράκωσιν αὐταῖς κρηπίσιν οὐκ
ἄξιον ὄντα. πλὴν ἀλλ' οὐδ' ἐν σε δ' ὁ σόφισμα ὦ
νῆσεν. ἐφωράθης ὧς τεθνεώσ, ὁ Σωκράτης δὲ
ὦ Αἰακέ, ποῦ ποτε ἄρα ὄριν; Αἱ. μὴ Νέσσορος,
ὦ Παλαμίδις ἐκείνος ληρεῖ τὰ πολλὰ. Μέ.
ὅμως ἐβλομήν ἰδεῖν αὐτὸν, εἰ ποὺ ἐνθάδε ἐστίν.
Αἱ. ὄρεσ' ἐν φαλακρόν; Μέ. ἀπαντες φαλα
κροὶ εἰσιν, ὥστε πάντων ἀνέιη ἅπ' ὁ γνώρισμα.

Αἱ.

Αἱ. ἐν σῆμὸν λέγω; Μέ. καὶ τοῦθ' ὁμοίον. σῆ
μοι ὧς ἀπαντῶν. Σω. ἐμὲ ζητεῖς ὦ Μένιππε;
Μέ. ὦ μάλα ὦ Σώκρατες. Σω. τί τὰ ἐν Α
θήναις; Μέ. πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν
λέγουσι. καὶ τὰ γε σχήματα αὐτὰ, βαδίσματα
εἰθεάσαιτό τις, ἀκροὶ φιλόσοφοι. μάλα πολ
λοί. τὰ δ' ἄλλα ἐώρακας οἶμαι, οἷος ἡκέ πῶ
σοὶ Αἰεσίππ' ὦ, ὦ Πλάτων αὐτός. ὁ μὲν, ἀπο
πνέων μύρος. ὁ δ' ἐν Σικελίᾳ τυράννης θίρα
πνέειν ἐκμαθὼν. Σω. ποῦ ἐμοῦ δὲ τί φρονού
σιν; Μέ. ἐν δαίμων ὦ Σώκρατες ἀνθρωπ
εἰ. τὰ γε ριαῦτα πάντων ὧς σε θαυμάσιον ὄ
νται ἀνδρα γενεῖσθαι, ὦ πάντα ἐγνώκειας
ταῦτα. δὲ ὧς οἶμαι τὰ ληθεῖς λέγειν, οὐδ' αἶ
δ' ὄτα. Σω. καὶ αὐτὸς ἐφασκον ταῦτα περ
αυτοῦς. οἱ δὲ, εἰρωνείαν ὄντο δ' πρᾶγμα εἶν.
Μέ. τίνας δὲ οὐτοί εἰσιν οἱ ποῦ σέ; Σω. Χρ
μίδης ὦ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος, ὁ δ' τοῦ κλει
νίου. Μέ. εὖ γε ὦ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα
μέτετ' ἡν ἑαυτὴ τέχνῃ, ὦ οὐκ ὀλιγορεῖς τῶν
καλῶν. Σω. τί ὧς ἀν' ἄλλο ἥδον προτίτοιμι;
ἀλλὰ πολλοῖον ἡμῶν κατακλῆσο, εἰ δοκεῖ. Μέ.
μὰ Δί' ὦ πῶς κροῖσον ὧς καὶ Σαρδανάπαλον ἀ
πειμι, πολλοῖον οἰκήσων αὐτῶν. εἰοικα γρ' οὐκ
ὀλίγα γέλασεσθαι, οἷμωζόντων ἀκούων. Αἱ.

καὶ γὰρ ἦδη ἄπρημι, μὴ καὶ τίς ἡμᾶς νεκρῶν λάβῃ
 Ὕψιφον. τὰ πολλὰ δ' ἐβουθεῖς ὅτ' ὦ Μένιπ-
 ωε. Μένιπ. ἀπιδι. ὦ ταυτί. ἴκανά ὦ Αἰακέ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΥ.

Κέρβερε, συγγενὴς εἰμί σοι, κύων καὶ ἄν-
 ὦ εἰς ὧν, εἰπέ μοι πρὸς τ' Στυγὸς οἶος ἦν ὁ
 Σωκράτης ὁπότε κατήει πρὸς ὑμᾶς. εἰ-
 κὸς δέ σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ἀνθρώπων ὡς φθίγγεσθι ὁπότε ἐθέλεις. Κέρ-
 βερ, ὦ Μένιπ, πᾶσι πάντας ἐδόκει
 ἀξέειπτον προσώπων προσέειναι, ὅτι πᾶσι
 καὶ ἐνθάδε ὁδοῦν. ὦ τούτ' ἐμφάνει τοῖς
 ἐξωτ' ἐξομίσιν ἐξωτ' ἐξελών. ἐπεὶ ἡ κατέκλυψεν
 εἰσωτ' ὁ χάσματος, καὶ εἶδε ἐν ῥόφῳ, καὶ ὦ
 ἐτι διαμέχοντα αὐτὸν ὁκῶν ὅρ' κωνείας,
 κατέπαυσε τ' ὁδὸς, ὡς ὅρ' τὰ ἐξέφην ἐκώκυν,
 καὶ τὰ ἐαυτοῦ παιδία ὠδύρῃς, ὦ παντοῦ ὅ-
 γένετο. Μένιπ. οὐκοῦν σὺ σὺς ὁ ἀνθρώπων ὦν,
 ὦ ὅς ἀλὶθὺς κατεφρόνεις τοῖς πράγμασι;
 Κέρ. οὐκ, ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀνδ' ἐώρα,
 κατεθρασύνετο, ὡς δὴ θέν οὐκ ἄκων πεισόμε-
 νος, ὅς πάντως εἶλε παθεῖν, ὡς θαυμάσωντι
 οἱ διατά. ὦ ὅλως, ὡς πάντων γε τῶν τοι
 οὐτῶν εἰπεῖν ἀνέχοιμι, ὡς τοῖς σομίου τολμη-
 ροῖ, καὶ ἀνδρείοι. τὰς ἐνδοθίμ, ἐλεγχος ἀκρίβης.
 Μένιπ.

Μένιπ. ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἐδίδαξ;
 Κέρ. μόνος ὦ Μένιπ, περὶ ἀξίως τ' γένους, ὦ Διο-
 γένος πρὸ σου. ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσθίετε,
 μήδ' ὠδούμενοι, ἀλλ' ἐθέλουσιν γελῶντες, ὅς
 μῶζεν πρὸς ἀγγείλαντες ἀπασιν.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

πόδος ὦ κατὰ τέταρτον τὰ πρῶτα. Μένι-
 π. ὦ Χάρων, εἰ τοῦτο σοι ἡδίων ὦ Χάρων. Χάρ-
 ὦν. ἀπὸ δ' ὅτ' ἐφίμην, αὐτὸς ὦν σε διέπαρθμεν
 ἐφίμην. Μένιπ. οὐκ ἂν λαβοῖς πρὸς τ' μὴ ἔχον-
 τος. Χάρ. ἐστὶ δέ τις θεολόν μὴ ἔχων; Μένι-
 π. εἰ μὴ καὶ ἄλλος τις, οὐκ οἶδα. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἔ-
 χω. Χάρ. ὦ μὴν ἄγε σε νητὸν πλούτω-
 κα ὦ μιαρὲ, ἢ μὴ ἀποδῶς. Μένιπ. καὶ ὦ
 ξύλω σου πατάξας, ὡς λύσω τὸ κρανίον.
 Χάρ. μάττω ὦν ἔση περὶ δὴ τὸς τοσούτους
 πλοῦν. Μένιπ. ὦ Ερμῆς, ὡς ἐμοῖς σοι ἀποδῶ-
 τω, ὅς με παρέδωκέ σοι. Ερ. νητὸν δὴ ὁκῶν,
 εἰ μέλλω γε καὶ ὡς δρεκτίνην τὸν νεκρῶν.
 Χάρ. οὐκ ἀποδῶς σομά σου. Μένιπ. τούτου γε
 ἐνεκα νεολκίης ὅς τ' ἔρμεϊον, παρὰ μὲν. πλοῦν,
 ἀλλ' ὅς γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λαβοῖς; Χάρ. σὺ δ'
 οὐκ ἔσθ' ὡς κομίζεις δέον; Μένιπ. ἢ δ' ὦ μὴ, οὐκ
 εἰχον δέ. τί ὦν, ἐγὼ δὲ διατῶ μὴ ἀποθαγεῖν;

Χά. μόν' ὃν ἀνέχῃς προῖκα πωλομένην;
Μέ. οὐ προῖκα ὧς ἐλτίσε. Ὁ γὰρ ἦν τλησας, ὃ
τ' κώπως ἐπελαβόμην, ὃ οὐκ ἐκ λαίον μόνος τ'
ἄλλων ἐπισταῶν. Χά. οὐδ' οὐ ταῦτα πρὸς τὰ
περθμία. ὃν ὁβολὸν ἀποδυνάσει δέι. οὐ γὰρ θε
μὴς ἄλλως γενέσθ. Μέ. οὐκοῦν ἀπαγάγέ με
αὐθις ἐς ἐνβόριον. Χά. χαίρειν λέγεις, ἵνα καὶ
πληγὰς ὑπὸ ρύτῳ πᾶσι τ' Αἰακοῦ προσλάβω.
Μέ. μὴ ἐνόχῃς ὃν. Χά. δέξον τί ἐν τῇ πῆ
ρξ' ἔχεις. Μέ. θερμὸς εἰ θέλεις, ὅτι ἐκάτησ'
ἔδεῖπνον. Χά. πόθεν οὗτον ἡμῖν ὧς ἔρμῃ ὃν κῦ
νά ἡπαγεις; οἱ αὖτε ἐλάλῃς πᾶσι ὃν πλοῦν, τῶν
ἐπιστατῶν ἀπάντων καταγελῶν, καὶ ἐπισκώπ
των, ὃ μόνος ἄσων, οἰμωζόντων ἐκείνων. Ερ.
ἀγνοεῖς ὧς Χάρων ὁ ποῖον ἀνδρα δνε πόρομεν ἔσθ;
ἐλευθέρων ἀκεῖνός, κούδενός ἀνδρὸς μέλῃ. οὗτός
ἔστιν ὁ Μένιππος. Χά. καὶ μὴν ἂν σε λάβω πρῆ;
Μέ. ἂν λάβῃς ὧς ἐλτίσε, δὲ ἵς ὃ οὐκ ἂν λάβοις.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ.

Δέωποτα, ὃ βασιλεῦ, ὃ ἡμέτερε Ζεῦ,
ὃ ὃ σὺ Δῆμητρος θυγατρὶ, μὴ ὑπερίδῃ
τέ δ' ἐκσιν ἐρωτικῇ. Πλού. σὺ δ' ἐπὶ
νος δ' ἐπὶ ἡμῶν, ἡ γίς ὢν τυγχάνεις; πρῶ. εἰμὲ
μὲν Πρωτεσίλαος ὁ Ἰφλίκος, φυλάκιος, συ
σρατιώτης τῶν Αἰακῶν, καὶ πρῶτος ἀποθανών
τῶν

τῶν ἐπὶ Ἰλίου. Δέωμαι γὰρ ἀφ' ἐμοῦ πρὸς ὀλίγην,
ἀναβίωναι πάλιν. Πλού. οὗτον μὲν ὃν ἐρωτα
ὧς Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι. πλὴν οὐ
δεῖς ἀν' αὐτ' τύχη. Πρῶ. ἀλλ' οὐτ' ἔγωγε Αἰσώ
νεῦ ἐρῶ ἔρπε, τ' γυναικὸς ὃ, ἦν νεόγαμον ἐτί ἐν
ῥῶ θαλάμῳ καταλιπὼν, ὧς ὁμῶς ἀποπλέ
ων, εἴτα ὁ κακοσμία μὲν ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθα
νον ὑπό τ' Ἐκτρος. ὃ ὃν ἐρῶς τ' γυναικὸς, σὺ με
ῖς ἀποκινῶ με ὧς δ' ἐσπῶτα. καὶ βούλομαι καὶ
πρὸς ὀλίγην ὀφθεῖς ἀν' ἡ, καταβῆναι πάλιν.
Πλού. οὐκ ἐπὶ πρὸς ὧς Πρωτεσίλαε ὃ Λήθης ὑδωρ;
Πρῶ. καὶ μάλα ὧς δ' ἐσπῶτα. ὃ ὃ πρῶτα ὑπερ
μῶν ἦν. Πλού. οὐκοῦν περιμένον. ἀφίξεταί τ'
ἐκείνη πρὸς τὴν, καὶ οὐδ' ἐν σε ἀνελθεῖν δεήσῃ. Πρῶ.
ἀλλ' οὐ φέρω τὴν σὺ γὰρ ἔβην ὧς Πλούτων. ἡράδης
ἢ ὃ αὐτὸς ἡδὴ, καὶ οἰδ' αὖτις ὅσον ἐρᾶν ὄσιν. Πλού.
εἴτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβίωναι, μετ'
ὀλίγην τὰ αὐτὰ ὀδυρομένην; Πρῶ. οἶμαι. πῆ
σιν καὶ κείνην ἀκολοθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ὥστε αὐτ'
ἐνός, δὺο νεκροὺς λήψῃ μετ' ὀλίγην. Πλού.
οὐδέ μιν γενέσθαι ταῦτα. οὐδ' ἐγένητο πώπο
τε. Πρῶ. ἀνάμνησός σε ὧς Πλούτων. Ορφεὺς γὰρ
δ' αὐτὴν ταύτην γυναικίαν τὴν Εὐρυδίκην πα
ρέδωκε, καὶ τὴν ὁμογενῆ μου Αἰλκίστην πρὸς πέμ
ψατε Ἡρακλῆος χερσὶν ὀμῶν. Πλού. θελή
ῃ

σὺ δ' ὅν τ' οὕτω κρανίον γυμνὸν ὦν, ἢ ἄμορφόν, τῇ κα-
λῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ Φανῆσαι; πῶς δ' ἐκ ἐκείνῃ
προσάφεται σὺ. οὐδ' ἀφ' ἑαυτοῦ διωαμένη; φοβή-
σε' ἢ οὐδ' οἶσθαι, ἢ φευξέται σὺ. ἢ μάτην ἔσῃ τ' αὖ
τὴν ὁδὸν ἀνελιλυθῶς. Πόρ. οὐκοῦν ὦ ἄνδρ', σὺ
ἢ τῷ τ' ἰάσαι, ἢ τῷ Ερμῇ κέλευσον, ἐπεὶ δ' ἂν
ἐν τῷ φωτὶ ἦδῃ ὁ Πρωτεσίλαος ἢ, καθικόμε-
νον ἐν τῇ γὰρ ὁδῷ, νεανίαν θύοις καλὸν ἄνδρα
ἔαυθ' ἂν εὖ, οἷος ἦν ἐκ τ' πατρὸς Πλ. ἐπεὶ Πόρσε
φόνῃ συνδύει, ἀναγαγὼν αὐτὸν αὐθις, πώπειτον
νομφίον. σὺ δὲ μέμνησο, μίαν λαβὼν ἡμέραν.
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΜΑΥΣΩΛΟΥ

Κάρ, ὡς τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πᾶν
ὧ των ἡμῶν προτιμᾷς ἀξιοῖς; Μαύ.
καὶ ὡς τῇ βασιλείᾳ. μὴ ὧ σινωπέ, ὅς
ἐβασίλευε Καρίας μὴ ἀπάσσης, ἢ ἔξα ἢ καὶ
λυσίων ἐνίων, ἢ νήσοις δὲ τινὰς ἔπειτα γόμην,
ἢ ἄλλοι Μιλήρῳ ἐπέβη, τὰ πολλὰ τ' ἰωνίας
κατασφερόμενος. καὶ καλὸς ἦν, ἢ μέγας, ὅ-
τι ἐν πλέμοις καρτερός. ὅτι ἐν Αἰ-
κῖνας φωνήμα παμμέδεις ἔχον ἐπικείμενον,
ἢ λίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδ' ὅπως ἐς
κάλλος ἔζησιν κείμενον, ἰππῶν, ἢ ἀνδρῶν, ἐς
ἀκραιβέστατον εἰκασμένην λίθου τ' καλλίστου,
οἷον οὐδ' ἐγὼν εὐρητίς ἀνέξασθαι. οὐδ' αὖ σὺ
δικαίως

δικαίως ὧς τῷ τοῖς μέγα φρονεῖν; Διο. ὡς
τῇ βασιλείᾳ φῆς, ἢ τῷ κάλλει, καὶ τῷ ἐξέρχῃ
τάφου; Μαύ. νῆ δ' ἢ τῷ τούτῳ. Διο. ἀλλ'
ὧ καλὸς Μαύσωλε, οὐτε ἢ ἰχθὺς ἔτι σοι ἐκείνη,
οὐτε ἢ μορφὴ πάρεστιν. εἰ γὰρ ἴνα ἐλοίμεθα δὲ
κασὴν δύμορφίαν πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνας
ἐνεκα δ' σὸν κρανίον προτιμᾷς ἂν τοῖς ἐμοῖς.
Φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά. καὶ ὧς ὁδὸν
τὰς ὁμοίως προφάνομεν, ὅτι τοῖς ὁφθαλμοῖς
ἀφ' ἡμῶν, καὶ τὰς εἰκασίας ἀποσημῶμεθα. ὅτι
τάφος, καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκείνοι λίθοι, Αἰ-
καρνασεῦσι μὴ ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ
ὡς τῷ μὲν πρὸς τοῖς ξένοις, ὡς δ' ἢ τῇ
μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ὅτι. σὺ δὲ ὧ βέλ-
τιστε, οὐχ ὁρῶ ὅ, τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν
εἰ μὴ αὐτὸ φῆς, ὅτι μάλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς
ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πεζόμενος.

Μαύ. αἰὸν ἔχοντα ἂν μοι ἐκείνα πάντα. καὶ ἴσως
τιμὸς ἔστι Μαύσωλος, ὅτι Διογένης. Διο. οὐκ
ἴσως ὅτι μὲν ὧ γενναῖότατε. οὐ γάρ. Μαύσωλος
μὴ ἢ οἰμώζεται, μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς,
ἐν οἷς θύοι αἰμονεῖν ὧς. Διογένης δ' ἐκαταπλά-
σεται αὐτοῦ. ὅτι τὰ φωνὴ μὴ, ἐν Αἰκαρνασεῖ
ἐρεῖ αὐτοῦ ὑπὸ Ἀστεμισίας τ' ἰωναῖος, ὅτι
σελφῆς κατασκηνασμένον. ὁ Διογένης δ' ὅτι, τῷ

μὴν σῶμαρσ· εἰ καὶ τίνα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν.
οὐδ' ἔστιν ἐμελέναι αὐτῷ τούτου. λόγῳ δ' ἐπεὶ
ἀρίστοις ποδὶ αὐτὸν καταλέλοιπεν, αὐδρὸς εἶον
βεβιωκῶς ὑψιλόπερον ὧν Καρῶν ἀνδραποδῶ
λέεσθε τοῖσ' οὐ μνήματ'· καὶ ἐν βεβαιότη-
τι χωρίῳ κατεσκήνασμένον.

ΝΙΡΕΩΣ, ΘΕΡΣΙΤΟΥ, ΚΑΙ
ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ΝΙΡΕΥΣ.

Δοῦλ' ἢ Μένιππος οὐρσίδικας, πό-
τερος ὅμορφώτερός ὄσιν. εἰπέω Μέν-
νιππε, σὺ καλλιῶν σοι δοκῶ; Μέν-
τινβ' ἂν καὶ ἐστὶ πρότερον οἶμαι; χεῖρ' ἔστι
εἰδέναι. Νί. Νιρέϊς, καὶ Θερσίτης, Μέν-
πώτερος ὁ Νιρέϊς, καὶ πώτερος ἔν' ὁ Θερσίτης;
οὐδέ τίς ἔστι δ' ἡλόν. Θέρ. ἐν μὴν ἡδὴ
τοῦτ' ἔχω, ὅτι ὁμοίός ἐμιῖσσι, ὅτι οὐδ' οὐ τήλι
κοῦρ' ὅλ' φέρει, ἡλίκον σε Ομηρὸς ἐκένος ὅτε
φλὸς ἐπ' ἠγέσεν, ἀπάντων ὁμορφώταρον προ-
σειπῶν. ἀλλ' ὁ Φοῖβος ἐγὼ, καὶ ἡδονός, οὐδ' οὐ
χεῖρων ἐφάνην ὅτ' ἀκασῆ· ὅρα δέ σοι ὧ Μέν-
νιππε ὄν τινα ὅτ' ὁμορφώτερον ἢ γῆ. Νί.
ἐμέ γε τὸν Αἰλαίης, καὶ Χάροπος, ὅς καλλι-
στος ἀνὴρ ἐπὶ Ἰλίου ἦλθον. Μέν. ἀλλ' οὐχί
ὅτ' ἐπὶ γῆν ὅς οἶμαι καλλιστὸς ἦλθες, ἀλλ' ἂν
τὰ μὴν ὅς ἂν, ὁμοίᾳ. ὅτ' ἡ κρανίον, ταύτη μόνον
ἄρα

ἄρα ὅτ' ἐκείνοιρ' ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίος, ὅτι
ἐυθροπὸν ὅσον. ἀλλὰ παλιν ὅτ' αὐτῶν, ὅτι οὐκ
ἀνδρῶν δὲ ἔχεις. Νί. καὶ μὴν ἐστὶ Ομηρὸν ὅτ' οὐ
ὅς ἢν ὁπότε συνέστ' αὐτὸν τοῖς Ἀχαιοῖς.
Μέν. ὁ νεῖρατά μοι λέγεις, ἐγὼ δὲ ἀβλέπω;
καὶ νῦν ἔχεις, ἐκείνα δέ, οἱ τότε ἴσαν. Νί.
οὐκ οὐκ ἐγὼ ἐν ταῦτα ὁμορφώτερός ἐμιῖ ὧ Μέν-
νιππε; Μέν. οὐτε σὺ οὐτε ἄλλος ὁμορφος·
ἴσοτιμίᾳ ἔστιν ἂν, καὶ ὁμοίᾳ ἀπαντῶν.

Θέρ. ἐμοὶ μὴ καὶ οὐτ' ἰκανόν.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

Κοῦρ' ὧ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν, ἐπιδὺ
ἢ μήσεας ἀπαυγάν. Χεί. ἀληθῆ
ταῦτ' ἡκούεις ὧ Μένιππε. καὶ τέβην
καὶ ὡς ὄρα, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος. Μέν.
ἴσ' ἔστιν ἔρωτος ἢ θανάτου ἔχειν, ἀνέρας ἑρῆς ἡλ-
λοῖς χεῖμαρς; Χεί. ἐγὼ περὶ σέ οὐκ ἀσύνε-
τον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι ἡδὴ ἀπολαύειν τ' ἀθανασί-
ας. Μέν. οὐχ ἡδὴ ἦν, ζῶντα ὄραν ὅτ' ὦσ'; Χεί.
Χεί. οὐκ ὧ Μένιππε. ὅτ' ἦν ἡδὴ, ἔργον πο-
κίλον τι ὅτ' οὐχ ἀπολαύειν ἢ γῆμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ
ζῶν ἀεί, καὶ ἀπολαύων ὅτ' ὁμοίον, ἡλίου, φω-
τὸς, φοφῆς, αἰῶνος ἢ αὐτῶν, ἢ τὰ γιγνώμενα
ἀπαντῶν ἐξ ἑκαστῶν, ὡς περὶ ἀκοινοῦντα θάτε-
ρον διατέρω, ἐν ἐπὶ ἡδὴ ταῦτα αὐτῶν. οὐ ἔστιν ἐν

τῷ αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑρμῇ μεταχρῆν ὅλους,
καὶ τὸρ πνὸν ἦν. Μέ. ἔν λεγέσθω Χείρων. τὰ
ἐν ἁδὺν λέει πῶς φέρεται, ἀφ' οὗ προελομήμος αὐ
τὰ ἤκει; Χεί. οὐκ ἀπὸ ὧς ὡς Μένιππε. καὶ
ἡ ἰσοτιμία, πάντων δημοτικόν, καὶ τὸ πρῶτον
οὐλοῖ ἐχέει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, καὶ ἐν σκό
τῳ. ἄλλως τε, οὐδέ δὴ τὴν ὥσπερ ἄνθρωπον, οὐτε
πεινῇ δὲ, ἀλλὰ ἀνέπειθεῖς ῥύτων ἀπάντων
ἔσμεν. Μέ. ὅρα ὡς Χείρων μὴ πομπὴ πῆγος σεαυ
τῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περὶ τῆς Χεί. πῶς
αὐτὸ φησὶ; Μέ. ὅτι εἴ τ' ἐν ἑρμῇ εἴω καὶ ὁμοιον αἰε
καὶ ταῦθ' ἐνέγενετό σοι προσκορὸς, καὶ ἐν ταῦθα ὁ
μοιοῦντα, προσκορὸς ὁμοίως ἀν' γένοιτο, καὶ δὴ
σε μεταβολὴν γε ζητεῖν τίνα. καὶ ἐν τεύθεν ἐς ἄλ
λον εἶον, ὅπως οἱμοὶ ἀδυνάτων. Χεί. τί δ' ἂν
πάντοις τῷ Μένιππε; Μέ. ὅπως οἱμοὶ καὶ φασί,
σὶ, συνετὸν ὄντα, ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν ῥῆς
πρῶτον, καὶ μὴ δὲ αὐτῶν ἀφόρητον οἰεσθαι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕ
ΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Ντίθενον, ὅτι Κράτης, χολὴν ἀνθρώπου
καὶ ὥστε τί οὐκ ἀπὸ μὲν οὐδὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
πρὸς πατήσωντος, ὁ δὲ ὁμοῖος ὅς κατε
όντας οἱοῖ τινὲς εἶσι, καὶ τί ἕκαστος αὐτῶν ποιεῖ
ἀντὶ, ἀπὸ μὲν ὡς Διόχλητον. ὅτι δ' ἂν καὶ θε
αμα

ἀμα καὶ ὁ γένοιτο, ὅς μὲν, ἀκροῦσθαι αὐτῶν ὁρᾶν,
ὅς δ' ἴκετεῦντας ἀφελῆναι. ἐν ἴσθι, μόλις κα
τιόντας, καὶ ὑπὲρ τῶν ἁλόνων οὐκ ἔστιν ἔρμῳ,
ὅμως ἀντιβάνοντας, καὶ ὡς τοῖς αὐτερείδον
τας οὐδὲν δέον. Κράτ. ἐγὼ γὰρ καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον ὅπως κατήν κα
τὰ τὴν ὁδόν. Διο. διηγήσομαι ὡς Κράτης. ἔοικ
κας γὰρ τίνα περγέλοια ἔρεν. Κρά. ὅτι ἄλ
λοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν. ἐν αὐτοῖς
δ' ἐπίσημοι, Ἰσχυρόδωρος τε ὁ πολέσιος, ὁ καὶ
μέτερος, καὶ Ἀρσάκης ὁ Μηδίας ὑπὲρ χος, καὶ
ὁροῖ τῆς ὁ ἀρμένιος. ὁ μὲν Ἰσχυρόδωρος, ἐπε
φόνου τοῦ ἑρμῆ, καὶ τῶν ληστῶν πρὸς τὴν Κιθαριῶνα, ἐς
ἐλθόντα οἱμοὶ βαλίζων, ἐσενέτε, καὶ τὸ τῶν
μα ἐν ταῖν χερσὶν εἶχε. καὶ τὰ παιδία τὰ νεα
νὰ, ἃ κατελελοίπε, ἀνεκαλῆτο, ὅτι αὐτῷ
πεμέμφετο τὸ ἴδιον. ὅς Κιθαριῶνα ὡς δὲ ἄλ
λων, ὅτι τὰ πρὸς τὰς ἐλθόντας χεῖρας παρὲν
ρημα ὄντα ὡς τὸ πλείων, ἀποδύων, δυνάμο
νος οἰκέτας ἐπὶ ἡγήσο. καὶ ταῦτα, ὡς ἄλλος πέν
τε χευστᾶς, καὶ κυμβία τέ τι ῥα μὲν αὐτῷ ἔχον.
ὅς δ' Ἀρσάκης, γρηγορὸς ὅτι ἦν, καὶ νῆ δ' οὐκ
ἄσμενος τὴν ὁδὸν ἐς τὸ βαρβαρικόν, καὶ χος,
καὶ ἡ γυνὰ καὶ περὶ τὸς ἐλθόντας, καὶ ἡ γυνὰ καὶ
αὐτῷ προσέχον. καὶ ὅτι ὁ ἴσθις αὐτῷ συνε

τεονήκη, μιᾷ πληγῇ ἀμφοτέροισιν ἐπένθη
ὑποθαλάσσιος ἱεροῦ πελταστῶν, ἐν τῇ δὲ θρῆνείᾳ
ἐκ πρὸς τὸν Κατωπλόκω συμπολοκῇ. ὁ μὲν δὲ
Ἀρσάκης ἐπὶ λαυνεν, ὡς ἀνελθὼν, πολὺ τῶν ἄλ
λων προὔπερος μὴθεο. ὑποσάσας δὲ ὁ θρῆνείᾳ τῇ
πέλτη μὲν ὑποδύς, ἀποσειέται τὸν Ἀρσάκη
κοντόν. οὗτος δὲ ὑποδύς τὴν σάειαν, αὐτόν
τε διαπείρει, καὶ τὸν ἵππον. Ἀν. πῶς οἶόν τε
ὦ Κράτης, μιᾷ πληγῇ ὅσον γινέσθαι; Κρά.
ῤῥα ὦ Ἀντίοθενδ. ὁ μὲν, ὅστις ἐπὶ λαυνεν, εἰκο
στά πηχυνίνα κοντὸν προβέβλημένος. ὁ θρῆνείᾳ
ἐπὶ δὲ τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσας τὴν προσβολὴν,
ὅτι πρὸς λαυνεν αὐτὸν ἡ ἀκωκή, ἐσθλὸν ὁκλάσας,
δέχεται τῇ θραύσει τὴν ἐπέλασιν, καὶ πρὸς
σκή τὸν ἵππον ὑποδύς σέβον, ὑπὸ θυμοῦ ἡ σφο
δρότητος ἐαυτὸν ἀσπείραντα. δαλαύνεται δὲ
καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐσθλὸν βεῶνα διαμπαῖς, ἀχρὶς
ὑποτὴν πυγὴν, ὅστις οἶόν τι ἐγένετο; οὐ γὰρ ἀν
θρόος, ἀλλὰ τῶν παλαιῶν ἐργῶν ἡ γανὰ
τῆς δὲ ὁμῶς, ὁμοτίμος ὦν ῥῖος ἄλλοις, ὅτι ἡ
οὐ ἰσχυρὸς κατίνει. ὁ δὲ γὰρ Οροίτης οἰσώτης
ἢ πάντων ἀπαλὸς τῶν πόδε, ἢ οὐδ' ἐσάναι χα
μαί, οὐ γὰρ βαδίζει ἐν δυνάει. πάλαι δὲ αὐ
τὸ ἀτεχνῶς Μῆδοι πάντες, ἐπὶ ἡν ἀποδῶσι πῶν
ἵππων, ὡς πρὸς οἰκίᾳ τῶν ἀκαθῶν ἐπιβαίνον
τῶν

πρὸς ἀκροποδῆτι, μόλις βαδίζει, ὡς τε ἐπὶ
καταβαλὼν ἐαυτὸν, ἐκείτω, ὅτι οὐδὲ μιᾷ μηχανῇ
αὐτὸν αὐτὸν ἡθέλει, ὁ βέλτιστος Ερμῆς ἀρῶμος
αὐτὸν, ἐκόμεσιν ἄχρι πρὸς τὸν πορμεῖον. ἐγὼ δὲ
ἐγέλων. Ἀν. καὶ γὰρ ὅτε κατῆεν, οὐδ' ἀνέ
μιᾷ ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις. ἀλλ' ἀφείδω ὁμῶς
ταρ αὐτοῖς, προσδραμὼν ὑπὸ τὸν πορμεῖον, προ
κατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεῖ
σαιμι. πρὸς τὸν πολὺν δὲ, οἱ μὲν, ἐδ' ἀκρύνετε,
ὅτι ἐναυτίων. ἐγὼ δὲ, μάλα ἐτόρπόμεν ἐν ἡ
ταῖς. Διο. σὺ μὲν ὦ Κράτης, ὅτι Ἀντίοθενδ,
ριούτων ἐτύχετε ξυνοδιπόρων. ἐμοὶ δὲ, Βλε
φίας τε ὁ δανειστής, ὅτι Πειραιῶς, καὶ Λάμπισ
ὁ ἀκαρνάν, ξεναγὸς ὢν, καὶ Δάμις ὁ πολούσιος
ἐκ Κορίνθου, συγκατήεσκον. ὁ μὲν Δάμις, ὑπο
τῶν παλαιῶν ἐκ φαρμάκων ἀποθανών. ὁ δὲ Λάμ
πης, δὲ ἔρωτα Μυρτίου ἐλὶ ταύρας, ἀποσφά
ξας ἐαυτόν, ὁ δὲ Βλεφίας, λιμῶν ἄθλιος ἐλέ
γχετο ἀποσκλῆκται, καὶ ἐδ' ἡλίου ὠχρὸς ἐς ὑ
ποβολὴν, ὅτι λεπτὸς ἐστὶ ἀκείβεσταρ φανόμε
νός. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς εἰδῶς, ἀνέκεινον ὃν φρόν
ἀποθανοί. εἰτα θρῆνείᾳ μὲν Δάμιδι αὐτιωμένῳ τὸν
ἵππον, οὐκ ἀδικα μέντοι ἐπέδωκεν ἐφ' αὐτῷ, ὅτι
τάλαντα ἔχων ὁμοῦ χίλια, καὶ φουφῶν αὐτὸς
ἐννενηκοντῆς ὢν, ὁκτώκαιδεκάτετρανίσκω

τέτ' ἄρα σ' ὀβολοὺς πρῆίχες, σὺ δ' ἐὼς ἀκ' ἔσαν,
ἔστιν ἥ καὶ κείνος, ὃ κατηράτο τῇ Μυρτίῳ
τί αιτίῃ τ' ἐνέρωτα, σαυτὸν δ' ἐὼς; ὅς τοι μὴ πο-
λεμίῃσ' οὐδὲ πώποτε ἔφευγας, ἀλλὰ φιλοκιν-
δύως ἠγνίζεις πρὸ τῶν ἀλλῶν. ὑπὸ δὲ τοι τυ-
χόντος παιδισκαίου, καὶ σακρύνων ἐπιπλά-
σων, ὃ σιναγμῶν, ἐάλας ὁ γενναῖος, ὁ μὲν ἦν
βλεψίας ἀνδρῶν, ἐαυτὴν κατηγόρει φθασας, πολ-
λὴν τὴν ἀνοιαν, ὅτι χεῖματα ἐφύλαττε τοῖς
μυσοῦ προσήκασιν κληρονόμοις, εἰς αἰεὶ βίωσεν
θαυμάζοντες νομίζον. πλὴν ἐμοί γε οὐ τὴν
τυχούσαν τέρπωλιν πρῆχοντό τε σκάνοντες,
ἀλλ' ἡδὴ μὴν ὑπὸ τῷ σμῖν ἐσμέν. ἀποβλέ-
πουν χεῖρ καὶ ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοῦ ἀμικνῶ-
μένοις. βαβαί. πολλοὶ γέ, καὶ ποικίλοι, ὃ πάν-
τ' οὐ σακρύνοντο, πλὴν τῶν νεογνῶν τούτων,
καὶ νηπίων. ἀλλὰ ὃ οἱ πάντες γεγηρακότ' οὐ,
ὁ δὲ ὄνεται. τί τοῦ; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοῖς ἐ-
χει τοῖς βίου; τοῦτο δὲ τὸν ὑπεργηρον ἔρεσθαι
βούλομαι. τί σακρύνεις τηλικούτ' ἀποθα-
νών; τί ἀνανακτεῖς ὡς ἐλπίσι, ὃ ταῦτα γέ-
ρων ἀμικνόμεν; ἢ πορροασιλεῖς ἡδὲ; Πτω.
οὐδ' αὖτως. Διο. ἀλλὰ σαφάτως; Πτω. οὐδ' ἐ-
στίν. Διο. ἄρα δὲ ἐπ' αὐτοῖς, εἴτα ἀνίστασε τὸ
πολλὴν ἔσφην ἀπολιπόντα τεθνάναι; Πτω.
οὐδ' αὖ

οὐδ' αὖν τοιοῦτον. ἀλλ' ἔτι μὴν ἐγγέγονεν ἀμφὶ
τά ἐν γενέσκειν. εἶον δὲ ἀπορομὰ πὸ καλάμου
καὶ ὀρμιάς εἶχον ἐς ὑπερβολὴν πτωχότητος, ἀτεκ-
νός τε, ὃ προσέτι χυλός, ὃ ἀμυδρόν βλέ-
πων. Διο. εἴτα τοιοῦτος ὦν ζῆν ἠθέλεις. Πτω.
ναί. Ἡδὲ ἦν τὸ φῶς. ὃ τὸ τεθνάναι, δ' ἄνθρωπος,
ὃ φθικτέον. Διο. παραπᾶσις ὡς γέρον, ὃ
μερακιεύει πρὸς τὸ χεῖρον. καὶ ταῦτα, ἡλικι-
ώτης ὡς τοῦ προθμῆος. τί δὲ ἄν τις ἐτι λέ-
γει πρὸς τῶν νέων, ὅπως οἱ τηλικούτοι φιλό-
ζωοι εἰσίν; οὐς ἐχέειν δ' ὀκλήν δ' ἐμθάνατον, ὡς
τῶν ἐν τῷ γήρακι κακῶν φάρμακον. ἀλλ' ἀπίω
μὴ, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ἐπίδηται ὡς ἀπόδρασιν
ἐλευθόντας, ὅρων πρὸς τὸ σόμιον εἰλημένους.
ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ.
Τειρεσία, εἰ μὴ καὶ τυφλός ἐι, οὐκ ἐ-
στὶν ὅτι ὄρα γινώσκει φάσιον. ἀπασιν ἦν ἡμῖν
ὅμοια τὰ ὀμματα κενά. μόνον δ' ἐὰν
ἴδωται αὐτῶν. τὰ δ' ἄλλα, οὐκ ἐστὶν ἂν εἰπεῖν
ἔχουσιν τίς ὁ Φινεύς ἦν, ἢ τίς ὁ Λογμέυς. ὅτι
μέντοι μάντις ἦσθα, ὃ ὅτι ἀμφότ' ὄρα ἐγένου
μόνος ἀνὴρ καὶ γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκούσας οἶσα,
πρὸς τῶν θεῶν τοι γαροῦν εἰπέ μοι, ὁ ποτέρ' ἐ-
στὶν φράσας ἡ δ' ἰόντος τῶν βίων, ὅπως αὐτὸς ἦσθα, ἢ ὁ
γυναικεῖς; Τη. ἀμείνων ἦν πρὸς ἀπολύτῳ Μέρ-

νῆπιε δ' ὀδυρομένης ἑσέρος γὰρ, ὅτ' ὅτε
παύσῃσι τῶν ἀνδρῶν αἰ γυναικῶν, καὶ οὐτε πολέ-
μειν ἀνὰ γῆν αὐταῖς, οὐτε πρὸς ἑπαλξίν ἐς ἄναι,
οὐτ' ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρεσθαι. οὐτ' ἐν δίκῃ σπῆ-
οις ἔξετάζεσθαι. Μέν. οὐ γὰρ ἀκκήκοας ὡς Τειρεσία-
ς τ' Εὐρυπιδῶν Μηδείας δόξα εἶπερ, οἰκτεῖρσθαι δ'
γυναικεῖον, ὡς ἀθλίαν οὐσας, καὶ ἀφόρητον τινά
δ' ἐκ τῶν ὁδῶν πόνον ὕψιστας ἄστας; ἀτὰρ εἰ
πῶς μοι, ὡς ἐμνήσθης γὰρ μετὰ τῇ Μηδείᾳ ἰαμ-
βεῖα, καὶ ἔτεκες ποτὲ ὁπότε γυνὴ ἦεν. ἢ σείρας,
καὶ ἄπονθ' ἀνετέλεθες ἐν ἐκείνῳ ὅρβῳ; Τη.
τί οὗτ' ὡς Μένι πῶς ἐρωτᾷς; Μέν. οὐδ' οὐ χαλε-
πὴν ὡς Τειρεσία. πλὴν ἀποκριναι εἰ σοι ῥάδιον.
Τη. οὐ σῆρα μὲν ἦμιν, οὐκ ἔτεκον δ' ὁμῶς. Μέν.
ἰκανὸν οὗτ' εἰ γὰρ ὅτ' ἐμὴ φανερὴ ἔχον, ἐβελόμην
εἰδέσθαι. Τη. εἰχον δηλαδὴ. Μέν. χροῶν δέ
σοι ἡμίρᾳ ἠφανίσθην, ὅτ' ἐμὸν οὐ γυναικεῖον ἀ-
πεφράξῃς, ἢ οἱ μαῖοι ἀπείσθην, ἢ δ' ἀνδρῶν ἀ-
νεφύης, ἢ πῶς ἄν' ἐξήνεγκας, ἢ αὐτίκα ἐκ γυναι-
κὸς ἀνὴρ ἀνέφάνης; Τη. οὐχ ὅρῳ τί σοι βούλεται
ἐξέρωτήμα. δοκεῖς δ' ὅτ' μοι ἀπιστῆν, εἰ ταῦθ'
οὕτως ἐγένετο. Μέν. οὐ γὰρ ἀπιστῶν ὡς Τειρε-
σία τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καθάπερ τινὰ βλά-
κα μὴ ἔξετάζοντα εἴτε δυνάτ' εἶναι, εἴτε καὶ
μὴ, πρὸς ἀέχουσι; Τη. σὺ γὰρ οὐδέ τ' ἄλλα π-
σεύσθης

σεύσθης οὐ τὸ γενέσθαι, ὅτ' ὅτ' ἀν' ἀκούσῃς ὀργῆς
ἐκ γυναικῶν ἐγένοντο τινὲς, ἢ δ' ἐνδρα, ἢ Θηρία,
τὴν Ἀηδόναν, ἢ τὴν Δάφνιν, ἢ τὴν Ἰλυσίαν,
θυγατέρας; Μέν. ἦν πῶς καὶ κείναις ἐντύχῳ, εἰ-
σμαι ὅ, τι ὅτ' ἐλέγξω. σὺ δέ ὡς ἐλπίσεις, ὅτ' οὐ
τε γυνὴ ἦεν, ὅτ' ἐμάντεν οὐ τότε ὡς πρὸς ὅτ' ὕψι-
ρον. ἢ ἅμα ἀνὴρ ὅτ' ἐμάντις ἐμάθης; Τη. ὁ
βῆς; ἀγνοῖς τὰ πρὸς ἐμὸν ἅπαντα, ὡς ἡ δὲ
λυσία τινὰ ἐκ τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἡρα ἐπ' ἡρώ-
σέ με. ὁ δὲ Ζεὺς, πρὸς ἐμὴν τὴν μαντικὴν
τὴν σύμφορον. Μέν. ἐπὶ ἔχῃ ὡς Τειρεσία τῶν
φουσμῶν; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μάντις οὗτ' ὡς
εἰς. ὅτ' οὐ γὰρ ὕμῃ μὴ δ' οὐ γνέος λέγειν.

ΑΙΑΝΤΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟ-
ΝΟΣ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἰσὺς μανεῖς ὡς Αἴαν, σεαυτὸν ἐφόνευσας,
εἰ ἐμέλισας δέ ἡ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰ-
τιᾷς ἐν ὁδῷ ἔσθαι; ὅτ' ἐμὸν οὐτε προσέ-
βλεψας αὐτῶν, ὅπότε ἦκε μαντευσόμεν, οὐ
τε προσεπείρῃς ἡμῶς ἀνδρῶν συστῶντι,
ὅτ' ἐταῖρον. ἀλλ' ὡς ἐροῖς, πρὸς ἐμὸν
πρὸς ἡμῶν. Αἰ. ἐικότως ὡς Ἀγάμεμνον. αὐτὸς
γὰρ μοι τ' ἐμῶν ἀτίος κατέστη, μόνος ἀν-
τεξέτασθαι τῶν τοῖς ὁπλοῖς. Ἀγ. ἡξίους δὲ
ἀνταγωνιστοὺς, καὶ ἀκονιτὴν κρατεῖν ἅπαν

των· Αἰ. ναί, ταῦτε τοιαῦτα. οἰκεία γάρ μοι
ἦν ἡ πανοπλία, ἣ ἀνελιοῦγε οὐκ. Ὁ ὑμεῖς οἱ
ἄλλοι πολὺ ἀμείνους ὄντες, ἀπείπαθε ἐν ἡ-
γῶνα, ἢ περὶ χωρὶς τέ μοι τῶν ἀθλων, ὃ ἡ λα-
έρτου, ὃν ἐγὼ πολλακίς ἔσωκα κινδυνεύοντα
κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν φρυγῶν, ἀμείνων ἡξί-
στειν, ὃ ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὅπλα. Αἰ. αὐ-
τίω ριγαροῦν ὡς γενναῖε τὴν Οἰτίην, ἢ Λέοντα
τὴν κληρονομίαν τῶν ὀπλων πᾶσι δίδοναι συγ-
γενεῖ γέντι, φέρουσα, ἔσθ' κοινὸν κατέβησθ' αὐ-
τά. Αἰ. οὐκ ἄλλα ἐν Οδυσσεύ, ὃς αὐτὸς ποιεῖ
Θημόνοιο. Αἰ. συγγνώμη ὡς Αἴαν, εἰ ἀνθρώ-
πος ὢν, ὡρέχθη Δόξῃς ἡ δῖος Πηλεΐδης, ὡς ἐξ
οὗ ὃ ἡμῶν ἕκαστος κινδυνεύειν ὑπομένει, ἐπεὶ ἢ
ἐκράτησέ στυ, ἢ ταῦτα, πᾶσι τρωσὶ δίκασαι.
Αἰ. οἶδα ἐγὼ ἢ τις μου κατεδίκασεν, ἀλλ' οὐ
θέμις λέγειν τι πρὸς τῶν θεῶν, ἐν γούρῳ δ' οὐ
σεαμὴ οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυνάμην ὡς Ἀγαμέμ-
νον. οὐδ' εἰ αὐτὴ μοι Αθιωτῶν ἐπιτάττοι.

ΜΙΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Μὲν ληστὴς οὗτος Σώστρατος, ἐς ἐν
ὃ Πνευφλεγέθοντα ἐμβέβηκω. ὃς ἔ-
ρَسُولος ὑπὸ τοῦ Χιμαίρας ἔκπασι
τω. ὃς δ' ἐτύρανεν ὡς Ερμῆ, παρὰ τὸν Τι-
τὸν ἀποταθείς, ὑπὸ τῶν γυπαῶν κρέβειν καὶ
αὐτὸς

αὐτὸς ἐν παρ. ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ, ἀπιτέ κα-
τατάχθε ἐς τὸν ἡλύσιον πύλον. Ὁ τὰς μα-
κάρων νήσοις κατοικεῖτε, ἀνδ' ὧν δίκαια ἐπὶ
εἴτε πᾶσι ἐν εἶον. Σω. ἀκούστω Μίνως, εἰ σοὶ
δίκαια Δόξω λέγην. Μί. νῦν ἀκούστω αὐτίς, οὐ
ἢ ἐξελήλεθαι ὡς Σώστρατε πονηρὸς ὢν, καὶ το-
σοῦτοις ἀπεκτονῶς; Σω. ἐλήλεμαι μὲν.
ἀλλ' ὅρα εἰ δίκαιως κολαδίσσεται. Μί. ἢ πᾶ-
ν, εἴγε ἀπὸ τὴν τὴν ἀξίαν δίκαιον. Σω. ὅμως
ἀποκείναι μοι ὡς Μίνως. βραχὺ γάρ περὶ ἡσυχίας
σε. Μί. λέγε μὴ μακρὰ μόνον, ὅπως ὃ ἄν-
θρωπος ἔσθ' ἐκείνῳ μὲν ἡδὴ. Σω. ὅπως ἔ-
πραττον ἐν τῷ βίῳ, πότερα ἐκὼν ἢ πραττον,
ἢ ἐπεκέκλωσά μοι ὑπὸ τῆς μοίρας; Μί. ὑ-
πὸ τῆς μοίρας δηλαδὴ. Σω. οὐκοῦν καὶ ὁ
χρῆστοι ἀπαντῶν, ὃ οἱ πονηροὶ λοκοῦνται ἢ
μεῖς, ἐκείνη ὑποκρετοῦνται, ταῦτα δ' ὡς μὲν.
Μί. ναί, τῇ κλωθῇ, ἢ ἐκάστω ἐπέταξε γεννη-
θῆναι, τὰ πρακτέα. Σω. εἰ δ' ἔστις ἀνάγκη
αὐτοῖς ὑπὸ ἄλλου φονεύσειν τινὰ, οὐδ' ἀνάγκη
ἀντιλέγειν ἐκείνῳ βιαζόμενος, οἷον, Λήμιος, ἢ δὲ
ρυφάρος, ὁ μὲν, δίκασεν περὶ εἰς, ὃς δ' ἐτύρανεν,
τίνα αἰτία σὴν τοῦ φόνου; Μί. δὴ λονὸς ἐν δὲ
καστὴν, ἢ ἐν τύραννον. ἐπεὶ οὐδ' ἐξίφρος αὐτόν,
ὑποκρετῆν ἢ ὅτι ὅργανον ὃν περὶ ἐν θυμὸν, τῷ

πρώτως πᾶχόντι τὴν αὐτίαν. Σω. εὐγε
ὦ μίνως, ὅπῃ ἐπὶ παλαιὴν τῷ πᾶδεῖμα
τι. ἢν δέ τις ἀποσείλαντ' ἢ Λεωπότου, ἢ κ
αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίζω, τίνι τὴν χά
ειρήνιον, ἢ τίνα θύργετ' ἀναγρᾶψέον; Μί
την πᾶσαντα ὦ Σώσατε. διακονέτω ὁ κο
μίσας ἦν. Σω. οὐκοῦν ὁρᾷς πῶς ἀδίκᾳ περὶ
κολάζων ἡμᾶς ἐπιτρέτας γινόμενους, ὃ ἢ κλα
θῶ προσέταττε, ὅτ' αὐτοῖς τιμῶν οὐδ' ὄψεσθαι
ἀμείνων ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐδ' ἂν ἐκέν
εἰπὴν ἔχοι τις ἄν, ὡς ἀνὴρ λέγειν δυνάμενος, οὐκ
ἔστι πάσης ἀνάγκης προσεταγμένοις. Μί. ὦ
Σώσατε, πᾶσι δὲ ἀνδράσιν ἄλλα οὐ κατὰ λό
γον γινώσκοντες, εἰ ἀκρίτως ἐξέταξις. πλὴν, ἀλ
λά οὐδ' ἀπολαύσεις εἰ ἐπερωτήσεως, δι
ὅτι οὐ ληστὴς μόνον, ἀλλὰ ὅσοις τις ἐπὶ
δοκεῖ. ἀπόλυσον αὐτὸν ὦ Ερμῆ, καὶ μηκέτι κο
λαζέσθω. ὅρα δέ μιν καὶ οὐδ' ἄλλους νεκροὺς ἐρω
τᾶν τὰ ὅμοια διαξέῃς.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ, Ἡ ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΙΑ.

Χαῖρε μέλαθρον, πρόπιλάθ' ἐξίσασέ
με. ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον, ἐς Φάος με
λῶν. Φιλωνίδης. οὐ Μενίππος οὐτός
ἐστιν ὁ κύων; οὐ μὲν οὐρ' ἄλλ' ὅτι ἐμὴ ἐγὼ πᾶσι λέ
πω Μενίππουσ' ὅλους. τί δ' αὐτὸν βούλεται
ἄλλοκο-

ἄλλοκορον ἢ χήμαρος, πῖλος, ἢ λύρα, ἢ λέ
οντῆ; προσπεῖον ὅμως αὐτῷ. χαῖρε ὦ Μενίπ
πος. ἢ ποθεν ἡμῖν ἀφίξει; πολὺν ἔχονον οὐδέ
φηνας ἐν τῇ πόλει. Μέ. ἤκω νεκρῶν καθύμ
να, ἢ σκόρου πύλας λιπῶν, ἢν ἄδῃς χωρὶς ὡ
κισαθῶν. Φίλω. ἡράκλεις. ἐλελήθ' Μενίπ
πος ἡμᾶς ἀποανών. κατ' ὅσον ἔχῃς ἀναβέβ
ωκεν; Μέ. οὐκ, ἀλλ' ἐπὶ πνεν αἰδῆς μὲν ἐδέξ
ατο. Φίλω. τίς δ' ἡ αἰτία σοι τῆς κακίας ἢ πε
ραδὸς ταύτης ἀπὸ δημίας; Μέ. νεότης μὲν
πῆρε, ὅθρατος ἢ νέος πλέον. Φίλω. παῦσα
μακάρεε φραγδῶν, καὶ λέγε οὕτως ὡς ἀ
πλῶς καταβάς ἀπὸ τῆς ἰαμβείων. τίς ἡ σολή;
τί σοι τῆς κάτω πορείας ἐδέχθη; ἄλλως ἢ οὐκ
ἡδία τις οὐδ' ἀπάσις ἢ ὁδός. Μέ. ὦ φιλό
της, χερσὶ μεκατήγαγεν εἰς αἶσα, ψυχῇ χερ
σόμενον ἐκβάς Τηρεσίαο. Φίλω. οὐρσ, ἀλλ'
ἢ πᾶσι πάσι. οὐδ' ἂν οὕτως ἐμμέτρως ἐξῆλθῶ
λεῖς πρὸς ἄνδρας φίλους. Μέ. μὴ θαυμάσης
ὡς ἐταῖρε. νεοστὶς εὐειπία καὶ Ομήρου συγγ
νόμος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνέπληθον τῆς πόλεως,
ἢ αὐτόματά μοι γὰρ μέτρα ἢ δ' ὁμοῦ ἐρχετο.
ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ἐπεργῆς ἔχει, ὅτι
ποιοῦσιν ἐν τῇ πόλει; Φίλω. καὶ νῦν οὐδ' ἐν;
ἀλλ' οἶα ὅτι προῖ, ἀρπάζοντων. ἐπορκοῦσι. τῷ

κοιλούφουσιν, ὀβολοσάτοῦσιν. Μέ. ἄλλοι, καὶ
κακοδαίμονες. οὐ γὰρ ἴσθιν διαῖναγχος κεκέρω
ται πᾶσι καὶ τῷ, καὶ ὁ διακέχρητόνητα φη
φίσματα καὶ τῷ πωλοσίον, ἀμὰ δὲ Κέρβερος,
οὐδεμία μηχανὴ τῷ διαφυεῖν αὐτοῦ. Φιλ. τί
φῆς; Λέδω καὶ τι νεώτερος καὶ τῷ τῷ ἐνθά
δε; Μέ. νὴ Δία καὶ Πηχά. ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέ
ρην αὐτὰ πρὸς ἀπαντας, οὐ γὰρ ἀπὸ βροχίας
γεῦν, μὴ καὶ τις ἡμᾶς δράτῃ τῷ γραφῇ ἀσβε
ῖας ὡς τῷ Ραομάνου. Φιλ. μηδεμῶς ὡς Μέ
νιππε πρὸς τῷ Διός, μὴ φθονήσης τῷ λόγον φίλ
ανδρὶ. πρὸς δὲ εἰδότες οὐκ ἔστι. τὰ τ' ἄλλα
καὶ πρὸς μεμνημένον. Μέ. χαλεπὸν μὲν ἐπιτά
λεις ῥυτίταγμα, καὶ οὐ πάντῃ ἀσφαλές. πλὴν
ἀλλὰ σοῦτε ἐνεκα, ῥημητέον. ἔδωκε δὲ ὁ πᾶς πᾶς
σίος ῥύρις, καὶ πολυχρημάτης, καὶ τῷ χευσίον
κατάκλεις), ὡς πρὸς τῷ Δανάην φυλάττοντας.
Φι. μὴ πρότερος εἰπῆς ὡς παθεῖ τὰ δεδωμένα, πρὶν
ἐκθῆναι ἀελεθῆναι, ἀμὰ λίσ' ἀνὴρ εἰς ἀκούσαιμι
ος, καὶ τις ἀλγία σοι τῷ καθόλου ἐγένετο. τίς ὁ τῷ τῷ
ρεῖας ἡπῶν. εἰθ' ἔξῃς ἢ τῷ εἰδῆς, ἢ τῷ ἡκαστος πρὸς
αὐτοῖς. ἐκὸς δὲ τῷ Οὐλόκαλ) ὄντα σε, μηδὲ τῷ
ἀξίων θάος ἢ ἀκοῆς πᾶσι πῆν. Μέ. ὡς πρὸς
ὄν καὶ ταῦτά σοι. τί γὰρ ἀνὴρ πᾶσι τῷ ὅποτε
φίλος ἀνὴρ βιάσεται; Οὐ γὰρ πρῶτά σοι Διέμι

τὴν

τὴν γνώμην τὴν ἐμὴν, καὶ ὅθεν ὡς μέλει πρὸς τὴν
κατάστασιν. ἐγὼ γὰρ ἄρχει μὲν ἐν πασι τῶν, ἀκού
ων Ομήρου τῷ Ησίοδου, πωλέμερος, καὶ σάσεις δε
κόμενων, οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐ
τῶν ἡδὴ τῶν θεῶν, ἐτι δὲ καὶ μοιχεύας αὐ
τῷ, καὶ βίας, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ δίκας, τῷ πατέ
ρων δὲ λάσεις, τῷ ἀδελφῶν γάμοις, πάντα
ταῦτα ἡγούμην εἶναι καλὰ, τῷ οὐκ ἐρησέει
νούμην πρὸς αὐτά. ἐπεὶ γὰρ ἀνδρας τελέων ἡ
ξάμην, πάλιν αὐτὰ αὐτὰ ἡκούον τῶν νόμων,
τὰναντία τοῖς ποιηταῖς κελόντων, μήτε
μοιχεύειν, μήτε σκιάζειν, μήτε ἀρπάζειν. ἐν
μεγάλῃ δὲ καθεστῆκεν ἀμειβολίας, οὐκ εἰδώς
ὅ, τι χερσαίμην ἐμαυτῷ. οὐτε γὰρ ὁ θεὸς ἀν
τὸτε ἡγούμην μοιχεύσαι, καὶ σκιάσαι πρὸς ἀλ
λήλους, εἰ μὴ ὡς πᾶσι καλῶν ῥυτίτων ἐξίνωσι),
οὐτ' ἀνὴρ νομοθέτας τὰναντία ῥυτίτις πᾶσι
θεῶν, εἰ μὴ λυσιτελέων ὡς λάμβανον. ἐπεὶ δὲ
σημῶρον, ἔδωκε μοι ἐλθόντα πρὸς τῷ καλου
μένους τούτου φιλοσόφου, ἐξελθῆναι τε ἐμαυ
τῷ, καὶ δεῖν αὐτῷ χερσαίμην, ὅ, τι βούλοιν
το, καὶ τινὰ ὁδὸν ἀπὸ τῶν καὶ βεβαίαν ὡς ἐ
ξαιτοίς. ταῦτα μὲν δὲ φρονῶν, προσήκον αὐ
τοῖς. ἐλελήθην δὲ ἐμαυτῷ ἐς αὐτόφασιν ὡς
ἐκ τῷ καπνοῦ βιαζόμενος. πρὸς γὰρ δὲ τούτοις

ὡς ἔσφον, τίς ὅστιν ὁ αἰετὶς εἶος, καὶ ὃν ἄν
 τις ἔλοιρ' ἐν Φρονῶν. Ἐδ' ἡ ἀναπιδέχσας ὡς εἰ
 χον τάχους, ἐπείνον δὴν Βαβυλῶνος. ἐλθὼν
 δ' ἐ, συγγίνομαι τινι τῶν Χαλδαίων σφῶν αὐ
 ρῆι, καὶ θεωρεῖσθαι τὴν τέχνην, πολλῶν μὲν τὴν
 κόμην, γένειον δ' ἐ μάλα σιμνὸν καθεμένον.
 ῥύνομα δ' ἐ ἦν αὐτῶ, Μισροβαρζάνης. δευτερί
 σδ', καὶ καθικετεύσας, μόλις ἔτυχον πρὸς αὐ
 τῶν. ἐφ' ὅτ' οὐδ' ἐβούλοιν μισθῶ καθηγήσασθαι μοι
 τὸ ὁδοῦ. πρῶτα λαβὼν δ' ἐ με ὁ αὐτῶ. πρῶτα μὲν
 ἡμέρας ἑννέα καὶ εἰσοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρῶ
 μῶς, ἔλουν, κατὰ τὴν ἰσθμὸν τὸν Εὐφράτῳ, ἔω
 θεν προσηνατέλλοντα εἰς ἡλίον, ῥῆσιν τινα μα
 κρὰν ἐπλέγην, ἥσ' οὐ σφόδρα κατήκουον. ὡς
 πρὶν γὰρ οἱ Φαῦλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κηρύκων,
 ἐπὶ ῥοχόν τι ἔσφαλός ἐφθίγγω. πολλὴν,
 ἀλλ' ἐώκει γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δάμονας.
 μετὰ ῥῶν τὴν ἐπωδὴν, τρεῖς ἄν μου πρὸς τὸ
 πρόσωπον ἀποπύσας, ἐπανάει πάλιν, οὐδ' ἐ
 να τῶν ἀπαντῶντων προσβλέπων. Ἐσπία
 μὲν ἡμῖν, τὰ ἀκρόδονα, ποτὸν δ' ἐ, γάλα, Ἐ
 μελίκρατον, Ἐδ' τὴν Χοάσιν ὕδωρ. δὴν δ' ἐ
 ἑωαίειος ἢ τῆς πόας. ἐπεὶ ἡ ἄλυσ' εἶχε τὴν
 προδικατήσεως, ποδὲ μέγας νύκτας ἢ εἰς τὴν
 γῆτα ποτάμῳ ἀγαγὼν, ἐκάθηρε τέ με, καὶ ἄ
 πέμαξέ,

ἀσαφές

πέμαξέ, ἢ περὶ γίγαιε Λαδί, ἢ σκίχην, ἢ ἄλ
 λους πλείους, ἅμα καὶ τὴν ἐπωδὴν ἐκείνην
 ἑωπονοβοῦσας, εἶτα ὅλον με κατὰ μακρῶς
 Ἐπεβελῶν. ἵνα μὴ βλαπτοίμην ἑωτ' φαν
 τασμάτων, ἐπαναγῆς τὴν οἰκίαν, ὡς εἶχον
 ἀναποδίζοντα. Ἐρλοῖπεν, ἀμφὶ πολλῶν εἰχο
 μῶν. αὐτὸς μὲν ἐν μαγικὴν τιν' ἐδυνάστην, τὰ
 πολλὰ ἐοικῆσαν τῇ μηδικῇ. ἐμὲ δ' ἐ τουρισί φέ
 ρων, ἐνεσκεύασε βρὶ πύλῳ, Ἐτὴ λεοντῇ, καὶ
 προσέτι τῇ λύρῃ, ἢ πρὸς κελεύθερον, ἦν τις ἐρε
 τά τε ῥύνομα, Μένιππον μὲν μὴ λέγειν, Ἡρα
 κλέα δ' ἐ, ἢ Ὀδυσεά, ἢ Ὀρφεα. Φίλω. ὡς
 δ' ἡ τίς ὅστις ὡς Μένιππος; οὐδ' ἐ βούλημι τὴν αἰτίαν
 οὔτε τοι χήμαρος, οὔτε τῶν ὀνομάτων. Μὲ.
 καὶ μὴν προσηλόν γε ὅστις, καὶ οὐ παντελὸς ἄ
 πόρρητον. ἐπεὶ ἄρ' οὗτοι πρὸς ἡμῶν ζῶντες, ἐσ
 ἄρ' ἐ κατεληλύθεν, ἢ γὰρ ἐρι με ἀπεικάσειεν
 αὐτοῖς, ῥαδίως ἂν τὴν τοι Αἰακοῦ Φρουρὰν
 εἰς λαθεῖν, καὶ ἀκωλύτως πρὸς λαθεῖν. ἄτε συνκ
 θέτρον, ῥαπκῶς μάλα πρὸς πεμπόμῳ ἑωτ' ὅ
 τ' χήμαρος. ἦ δ' ἂν ἑωφαιεν ἡμέρα. Ἐκα
 τελοῦντες ἢ εἰς ποταμόν, ποδὲ ἀναγῆν ἐ
 γιγνώσθαι. πρὸς κεύασε δ' αὐτῶ καὶ σκίφος, καὶ
 ἰορῆα, καὶ μελίκρατα, καὶ ἄλλα, ὅσα πρὸς
 τὴν τελετὴν χρῆσιμα. ἐμβαλόμῳι ἢ ἄπαν

ἡμῶν ἡμε

τα τὰ πρῶτα βλαστήσαντα, οὐτὸς δὲ ἡ αὐτοῖς ἐκ
νομῶν ἀχνύμενοι, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ὁ μέγχι μὲν τινος ὑπεφρόνισθα ἐν ἔρῃ ποτα
μῷ. εἴτα δ' ἐστὶ πλεῖστα μὲν ἐξέλοσ', καὶ τὴν
λίμνῳ, ἐς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται. πε
ραιωθέντων δὲ ὁ τανύτῳ, ἀσκηνοῦνθ' ἐς
πρωτόν, ἔρημον, ἡ ὑλῶδες, ὁ αὐτὸν λίον. ἐς δ'
ἀποβάντων, ἡ γὰρ τὸ δὲ ὁ Μιθροβάρζανος, βό
θρον τε ὠρυξάμεθα, καὶ τὰ μῆλα ἐσφάξαμεν, καὶ
τὸ αἷμα περὶ τὸν βόθρον ἐπέειχε μὲν. ὁ δὲ μάγιστος
ἐν ροῦτῳ δ' ἔσθ' ἀκακομένῳ ἔχων, οὐκ ἔτ' ἡρε
μαία τῇ φωνῇ, παμμέγεθες δ' ἐὼς οἷός τε ἦν
ἀνὰ κραγῶν, δάμονας τε ὁμοῦ πάντας ἐπεσά
το, καὶ ποινας, καὶ Ερινύας, καὶ νυχίαν ἑκά
τῳ, καὶ αὐπαινὴν πόρσε φόνειαν, παρὰ μιγνύ
μα βαρβαρικά τινα ὁ ἄσκημα ὀνόματα, καὶ
πολυσύλλαβα. οὐδὲν γὰρ πάντα ἐκείνα ἐσα
λεύσο, καὶ ὑπὸ τῇ παλαιᾷ τούτου δαφνίου ἀνέστη
γνυτο. καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κόρβερος, πόρρωθεν ἡκού
σο, καὶ τὸ πρῶτον ὑποκάτην ἦν, καὶ σκυρῶ
πὸν. ἐδ' ἄλφεν δ' ὑπὸν ὀρδὴν ἀναξ' ἐνέρων ἀίσω
νεύσο. κατεφάνσο γὰρ ἡ δὴ τὰ πλεῖστα, καὶ ἡ λί
μνη, ὁ δὲ Πυελφλεγέων, καὶ ὁ Πλούτωνος τὰ
εἰσὶ λθα. κατελόντες δ' ὁμοῦς ὅχι τὸ χάσμα
πρὸς, ὃν μὲν βαρβαρὸν ἐνυρμὸν περνεῶτα με
κρῶ

κρῶ δὲν ὑπὸ τῇ δέεσσι. ὁ δὲ Κέρβερος, ὑλακτῆ
σε μέντοι, ὁ πρὸς κίνησε ταχὺ δέ με κρούσαν
τος τὴν λύραν, πρὸς ἡμᾶς ἐκοιμήθη ὑπὸ τῇ μέ
λους. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν λίμνῳ ἡ λθομένη μικροῦ
μὲν οὐδ' ἐπικώθη μὲν. ἦν δὲ ἡ δὴ πλεῖστοι πορῶ
μείον, ὁ δὲ μωγῆς ἀνάπλεον. φραματῖαι δὲ
πάντες ἐπέπλεον. ὁ μὲν, ὁ σκέλος, ὁ δὲ τὴν κε
φαλὴν. ὁ δὲ ἀλλότῳ σωτεφίμενος. ἐμοὶ δὲ κεν
ἐκ τινος πολέμου πρὸντες. ὁμοῦς δ' ἐν ὁ ἐλ
τισος Χάρων ὡς εἶδε τὴν λεοντὴν, οἰκθεῖς με
θρὶ Ηρακλῆα εἶν', ἐσδ' ἐξάτό με, ὁ δὲ πόρθ
μυσε τε ἄσκημος. καὶ ἀποβᾶσι, διεσκήμανε τὴν
ἄφατον. ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ σκοτῳ προήμην
ὁ Μιθροβάρζανος, εἰπόμεν δ' ἐγὼ κατόπιν ἐ
χόμενος αὐτῷ, ἐως πρὸς λειμῶνα μέγιστον ἀσ
κηνοῦνθ' ἐπὶ τῷ ἀσφοδέλῳ κατὰφυγον. ἐνθα δὲ
πρὸς ἐπέτοτο ἡμᾶς τεφίγηαι τῶν νεκρῶν σκι
αι κατ' ὀλίγον ὃ προῖοντες, πρὸς γενόμεθα πρὸς
τῇ μίνῳ δὲ κασκέλον. ἐτύγχανε δὲ, ὁ μὲν, ὑπὸ
θρόνῳ τινος ὑπὸ κλοῦ καθήμενος. πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ
αὐτῷ ποιναί, ὁ ἀλάστορ, ὁ Ερινύς. ἐτέ
ρωθεν δὲ, πρὸς ἡμᾶς πολλοὶ τινὲς ἐφεξῆς ἀλύ
σει μακρὰ δεσμένοι. ἐλέγητο δὲ εἶναι μοιχοὶ
ὁ πορνοδοκοί, ὁ τελῶναι, ὁ κόλακας, ὁ
φυκοφάνται, ὁ τοιοῦτος ὁμιλος τῷ πάντα κα

κόντων ἐν τῷ εἴῳ, χωρὶς δὲ, οἱ τὲ πλούσιοι
καὶ τοκογλύφοι προσήεσαν, ὥχθοι, ὅ προσά-
σθον, ὅ παλαχοί, κλοιδόνεκας αὐτῶν, ὅ κό-
ρακα διτάλανον ἐπικείμεν. ἐφείσων δὲ ἔν-
ῃ μὲς, ἐωρῶμεν τε τὰ γιγνώμενα, καὶ ἡκούμενα
τῶν ἀπολογουμένων. κατηγόρου δὲ αὐτῶν
καυνοὶ πινύ, ὅ πᾶσι δόδοι ῥήτορες. Φίλω. τί
νδύ οὗτοι πρὸς Διὸς, μὴ ὅρ' ὀκνήσῃς ὅ ἄντι
πείρ. Μέ. οἷσ' ἀπὸ ταυτασὶ τὰς πρὸς τὸν
ἡλιον ἀπὸ τε λουμένας σκιάς ἀπὸ τῶν σωμά-
των; Φίλω. πάνυ μὲν οὖν. Μέ. αὐταί τοί-
νυν, ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, κατηγοροῦσιν τε,
ὅ καταμαρτυροῦσι, καὶ διελέγχοι τὰ πε-
πραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν εἶον. ὅ σφόδρα τι-
νὲς αὐτῶν ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν, ἅτε αἰεὶ συνοῦ-
σαι, ὅ μηδέποτε ἀπιστᾶμεναι τῶν σωμά-
των. ὅ δ' οὖν Μίνωσ' ἐπιμελῶς ἔξετάζωμεν, ὅ
πῶς ἐμπερὶν ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶ-
ρον, δίκῃ ὑφ' ἐξόντα κατ' ἀξίαν τῶν τε τολ-
μημένων. ὅ μάλιστα ἐκείνων ἡ πῆξ, τῶν ὑπὸ
πλούτοις τε ὅ ἀρχαῖς τε τυφωμένων, ὅ
μονοουχὶ ὅ προσκυβεῖσθαι δοκούντων,
τῇν τε ὀλίγη χρονίῳ ἀλαζονίαν αὐτῶν, ὅ τὴν
ὑποφίαν μοσαττόμεν. ὅ ὅτι μὴ ἐμέμ-
νητο θνητοὶ τε ὄντες αὐτοὶ, ὅ θνητῶν ἀγαθῶν

ΤΕΤΥ

ΤΕΤΥΧΗΚΟΤΕ. οἱ δ' ἀποδύσαντες τὰ λαμπρὰ
ἐκείνα πάντα, πλούτοις λέγῃ, ὅ γένῃ, ὅ Λυ-
νασεῖας, γυμνοὶ κάτω νενδύκοτες, παρὲς ἡ-
κεισθαι, ὅσ' ἔρ' πινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι
τὴν παρ' ἡμῖν θυδαμονίαν, ὅσ' ἔρ' γε ταῦτ'
ὄρων, ὅσ' ἔρ' χαίρομεν. ὅ εἰ ἵνα γνωρίσῃμι αὐ-
τῶν, προσώπων ἂν ἡσυχῇ πῶς, ὅσ' ἐμμένῃσιν
οἱ ὅ ἡν παρὰ θυβίον, ὅ ἡλίκον ἐφύσα τότε,
ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἐοδὲν τῶν πυλῶνων πα-
ρεῖσιν κείσθαι, τὴν πρὸς ὄρ' αὐτῶν δοκούντων, ὅ
θυβίον τε, ὅ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκε-
τῶν, ὅ δὲ, μόγις ἂν ποτε ἀνατείλῃς αὐτοῖς
παρφυροῦς τις, ἡ πείχουσθαι, ἡ ὅσ' ἀποκίλῃ,
θυδαμόνασ' ὅσ' ὅ μακαρίσθαι ἀποφάνειν ὅσ'
προσειπόντας, ἡν δ' ὅσ' ὅ, ἡ τὴν δεξιάν προ-
τείνων δίκῃ καταβιβαῖν. ἐκείνοι μὲν ὅ ἡνίων ὅ
κούντες. ὅ δὲ Μίνωι, μία τις ὅ πρὸς χάριν
ἐδικάσθαι δίκῃ. ὅ ἡν γάρ σικελιώτῃ Διονύστῃ
ον, πολλὰ ὅ ἀνόσια ὅσ' ὅ Δίονος κατηγορη-
θέντα, καὶ ὅσ' ὅ ὅσ' καταμαρτυρηθέντα,
πᾶσι λῶν Αἰεσίππος ὅ Κυρηνάος, ὅ ὅσ' ὅ δ' αὖ
ἔν ἐν πῆξ, ὅ δυνάται μέγιστον ἐν ῥίς κάτω, με-
κροῦ δὲ τῇ Χιμαίρᾳ προσδεθέντα, πᾶσι λῶν
καταδίκῃς, λέγῃν ὅσ' ὅσ' αὐτῶν τῶν πεπωκυ-
μένων πρὸς ἀργύριον γενέσθαι δειξίον. ἀποδύαν

τῶν δὲ ὁμῶς ἦ δακρυκροῦ, πρὸς δὲ κολασθεῖον ἀδικηνοῦ μῦθα. ἔνθα δὲ ὦ φίλε, πολλαὶ καὶ ἐλεῖναι ἦν ἀκούσαι τε, καὶ ἰδεῖν. μασίγηντε γὰρ ὁμοῦ τόφος ἡκούσο, ὁ ὁμοῦ γὰρ τῶν ἰδιῶν τῶν ῥοσὶ ὁπῶμένων. ὁ σρέβλαι, ὁ κύφωνος, ὁ φοχοί. ὁ ἡ Χίμαιρα ἐπ' ἀρατῆς, καὶ ὁ Κέρβερος ἐδ' ἀράς ἦε. ἐκολάζοντό τε ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δούλοι, ὁ φάτωαι, πένητες, πλούσιοι, πῶχοι. ὁ μετέμελε πᾶσι τῶν τε τολμημένων. ἐνίοις δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίζετο ἰδόντες, ὅπως ἦσαν τῶν ἐναγχοσ τε τελευτηκότων. οὐδὲ, ἐνεκαλύπτοντο, ὁ ἀπεσφόντο. εἰ δὲ ὁ προσβλέποιεν, μάλα δουλοπρεπές τε, ὁ κολακδικόν. ὁ ταῦτα, πῶς διὰ βαρεῖς ὄντες, ὁ ὑπὸ ῥόπῃ πρὸς ἐνθίον. τοῖς μὲντοι πένησιν, ἡ μετέλθα τῶν κακῶν ἐδέδωκε. ἡ ἀναπερὸ μῦθοι πάλιν ἐκολάζοντο. ἡ μὲν κακῶν ἐίδον τὰ μὲθώδῃ, ἐν ἡξίονα, ὁ ἐν Σίσυφον, καὶ ἐν Φρυγίαν. Πάντα λοιπὸν χαλεπῶς ἔχοντα, καὶ ἐν γῆρας Πιτυόν. Ἡράκλεις ὅσος. ἐκεῖτο γὰρ τόπον ἐπέχων ἄγρου. μελόντες δὲ ὁ τούτοις, ἐς δὲ πεδίοις ἐσβάλλομεν, ὁ ἀχόρουσιον. ἐν εἰσκομέν τε αὐτόθι ὁ δὲ ἡμίθεος τε, ὁ τὰς ἡρώνας, ὁ ἐν ἄλλοις ὁμίλον τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη δὲ φῶλα διατωμένους. ὁ δὲ μὲν, παλαιούς τινας, καὶ

δύρωτες

δύρωτιῶντας, ὁ ὡς φησὶν Ὀμηρὸς, ἀμύκηνους. ὁ δὲ νεαλεῖς, ὁ σωεσηκός. ὁ μάλισσάδῃ Αἰγυπίων αὐτῶν, ὁ δὲ πολυαρκὲς ὁ ταειχέας. ὁ μὲντοι ὁ γῆν ὁ σῆν ἔκασον, ὁ πάντων ἦν ἡ ἔαθον. ἅπαντες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ὁμοιοι, ὁ δὲ ὡς γῆν γῆν ὁ μὲν. πλὴν μόγις ὁ ὁ γῆν πολλοῦ ἀναθεωροῦντες ἀντὶς ἐγινώσκοντο. ἐκεῖτο δὲ ἐπ' ἀλλήλοις ἀμυροί, ὁ ἄσκημοι, καὶ οὐδὲν ἐπὶ τῶν πρὸς ἡμῖν καλῶν φυλάττοντες. ἀμέλει, πολλῶν ἐν ταῦτα σκελετῶν κείμενων, ὁ πάντων ὁμοίων, φοβρόντι, ἡ διακένον διδορότωρ, ἡ γῆν τοῖς ὁ δὲ ὡς πρὸς προφαίνοντων, ἡ ὁρῶν πρὸς ἐμαυτὸν ὁ τινὶ ὁ γῆν κείναι τὸν ὁρῶν τὴν ἀπὸ ὁ καλοῦ Νιρέως, ἡ ἐν μετὰ τὴν Ἰρον, ἀπὸ ὁ φαῖακων βασιλέως, ἡ Πυρρίαν τὸν μάγειρον, ἀπὸ ὁ Ἀπα μέμνονος. οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τῶν παλαιῶν γνωστομάτων αὐτοῖς πρὸς ἐμὲν, ἀλλ' ὁμοιοι τὰ ὁ δὲ ἦν, ὁ δὲ ἡλα, καὶ ἀνέπῃ γράφα, ὁ ὡς οὐδὲν ὁ δὲ τὶ διακρίνει διδάμενα. τοιγάρτοι ἐκεῖνα ὁρῶντι, ἐδὲ μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίῃ πῶς ὡς τινὶ μακρὰ προσεοικέναι, χορηγεῖν δὲ ὁ γῆν τὰ τὴν ἔκαστα ἡ τύχη, διαφορά καὶ ποικίλα τοῖς πῶς πῶς οὐδὲν χημάτα προσάπῃσας. τὸν μὲν, γὰρ λαβοῦν ἡ τύχη, βασιλτικῶς δὲ

σκέυασέ, τιάραν τε ἐπιθεῖσα, Ἐλφοφόρου
 παραδοῦσα, Ἐτὴν κεφαλὴν σέψασα ἔρ
 ἔρ δὲ, οἰκέτου χῆμα περὶ εὐθ
 κε. τὸν δὲ τίνα, καλὸν εἶν' ἐκόσμησε. τὸν δὲ,
 ἄμορφον, Ἐγελοῖον παρέσκεύασε. παντοῖα
 πῶν ἔρ δὲ, οἰκέτου χῆμα περὶ εὐθ
 κισ δὲ, ἔρ μέσσοις ἐλπομῆς μετέβαλε τὰ
 ἐνίωρ χῆματα, οὐκ ἐδόσε ἐς τέλος διαπομ
 πῦσαι, ὥς ἐτάχθησαν. ἀλλὰ μεταμωέσα
 ἔρ, τὸν μὲν κροῖσον ἠνάγκασε τὴν τοιοκίτου
 καὶ ἀχμαλωτοῦ σκδὴν ἀναλαβεῖν. τὸν δὲ
 Μαιάνδριον, τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύον
 τα, τὴν Πολυκράτουσ τυραννίδα μετενέδ
 σε. καὶ μέχει μὲν τινος ἔιασε χεῖρτα ἔρ
 ματι. ἐπεὶ δ' ἄνδ' ὅτ' ἐλπομῆς καυρὸς παρέλ
 θη. τὴν καὶ ταῖς ἑκάστος ἀποδοῦς τὴν σκδὴν
 ἀποδυσάμεν' τὸ χῆμα μετὰ τοῦ σώμα
 τ' ὅ, ὥς πρὶν ἦν προτοῦ, γίγνεται, μὴ δὲ
 τοῦ πλῆσιον ἔρ φέρων. ἐνιοὶ δ' ὅτ' ἀγνωμο
 σύνης, ἐπειδὴν ἀπαιτῇ τὸν κόσμον, ἐπιστ
 ἔρ ἡ τύχη, ἄχθονται γε, καὶ ἀναγκρῦσιν, ὥς
 πρὶν οἰκείων τινῶν περισκόμενοι, καὶ οὐχ ἄ
 ὀλίγην ἐχέσαντο ἀποδιδόντες. οἶμαι δὲ ἔ
 τῶν ἰδὴ τῆς σκδὴς ποχλάκις ἐωρακέναι, ὅτ'
 τραγικοῦς ὡς κεῖταις τούτους πρὶς τὰς χεῖ
 ρας τῶν

ας τῶν τραμάτων ἄρτι μὲν, Κρέοντα, ἐνίωτε
 δὲ, Πειάμους γιγνομένου, ἢ Ἀγαμέμνονας.
 Ἐδ' αὖτις, εἰ τύχοι μικρὸν ἐμπροσθεν μάλα
 σεμνὸς, ὅτ' τοῦ Κέρκωτος ἢ Εὐρέχθεως χῆμα με
 μνησάμεν', μετ' ὀλίγην οἰκίτης προῖλθεν
 ὡς ὅτ' ποιητῶν κεκελευμέν'. ἢ δὲ πέρους
 ἔχοντος ἔρ δὲ, οἰκέτου χῆμα περὶ εὐθ
 αὐτῶν τὴν χρυσόπαστον ἐκείνῳ ἐδόθη, καὶ τὸ
 προσωπίον ἀρδέμεν', ἢ κατεβάς ἀπ' τῶν ἐμ
 βατῶν, πένος, ἔρ ταπεινὸς πωδέρχεται. οὐκ
 ἔρ Ἀγαμέμνονος Ἀλφείως, οὐδ' ἔρ Κρέων ὁ Μενος
 κέως, ἀλλὰ Πῶλος Χαρίκλέους σουνειὶς ὀνομα
 ζόμεν', ἢ Σάτυρος ὁ Θεοχίτων' μ' ἔραθ
 νιος. ριαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματ'
 ὅσιν, ὥς τότε μοι ὀρώντι ἐδόξεν. Φίλω. εἰπέ
 μοι ὡς Μένιππος, οἱ δὲ ὅτ' πολυτελεῖς τούρις
 ὑπὸ κλοῖς τάφους ἔχοντες ὡς ἔρ γῆς, ἢ σήλας,
 ἢ εἰκόνας, ἢ ἐπιγραμματα, οὐδ' οὐ τιμωτόροι
 πρὶν αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδίων νεκρῶν. Μὲ. λη
 ρεῖς ὡς οὐτ' ὅτ' εἰ ἔρ ἐθιάσω εἰν Μαισώλον αὐ
 τὸν, λέγῃ δὲ τὸν κάρα, εἰνέτω τὰ φου πρὶ
 εἰντοῦ. εἰ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελοῦ.
 οὐτὼ ταπεινὸς ἔρ πρὶν πρὶν βύσῳ πρὶν, λαν
 θάνων ἐν ἔρ λοιπῶ δὲ μὲν τῶν νεκρῶν. ἐμοὶ
 δοκεῖν, τοσοῦτον ἀπολαύων τὸ μνήματ',

ἐμβάδιν

πρὸς ὅσον ἐβαρύνῃσι τηλικούτων ἄχθος ἐπικεί
μενθ', ἐπεὶ δ' ἂν γὰρ ὧς τῶν ὁ Αἰακὸς ἀπομ
ξήσῃ ἐκάσθ' ἐν τόπον, δίδωσι δ' ὁ μέγιστον οὐ
πλεον ποδὸς, ἀνάγκη ἀγὰ πῶντα, κατακεῖ
σαι, πρὸς δ' ὁ μέγιστον βυεσαλμένον. πολλὰ δ' ἂν
ἂν ὅμαι μᾶλλον ἐγέλας, εἰ ἐθέλωσιν οὐδ' πρὸς ἡ
μῖν βασιλέας, ἢ ὁ φάπας, πῶς χεύοντασ' πρὸς
αὐτοῖς, ὅτι τοὶ ταειχοπολύντας ἔω ἀπε
ας, ἢ τὰ πρῶτα διδάσκοντασ' χράμματα. καὶ
ὑπο τοὶ τυχόντες ὑβριζόμενους, ὅτι κατὰ νό
ξῃς παομένους, ὥς πρὸς τῶν ἀνδραπόδων τὰ ἀ
πμότατα. Φίλιππον γὰρ ἐν μακεδόνῃ ἐγώ θε
αδ' ἄμμος, οὐδ' ἐκράτειν ἐμῶν τοὶ δυνατοῖς ἦν. ἐ
δείχθη δ' ἐμοὶ ἐν γυνιδίῳ πινὶ μισοῦ ἀκού μῦθος
τὰ φεθρά τῶν ἔω δ' ἡμάτων. πολλοὶ δ' ἢ ἢ ἄλ
λους ἦν ἰδεῖν ἐν ταῖς τριόδισ' μετὰ τοῦντας,
Ξέρξας λέγῃ, καὶ Δαρεῖος, καὶ Πολυκράτης.
Φίλω. ἀποπαθῆν' ἢ τὰ πρὸς τῶν βασιλέων.
καὶ μικροὺ δ' ἔμ, ἀπια. τί δ' ἐὶ ὁ Σωκράτης ἐ
πρᾶττε, καὶ Διογένης, ὅτι ἐὶ πρὸς ἄλλ' ὅτι τῶν σο
φῶν; Μέ. ὁ μὲν Σωκράτης, κακῶς πρὸς ἐργῇ
δ' ἐλέγχων ἀπαντας. σύνεισι δ' αὐτῷ Παλα
μίδης, ὁ Ολυσεύς, ὁ Νέστωρ, ὅτι ἐὶ πρὸς ἄλλ' ὅτι
λάλῃ νεκρός. ἐτι μέντοι ἐπ' ὕψιστο αὐτῷ,
ὁ δ' ἄλλ' ἐκ τῇ φαρμακοποσίᾳ τὰ σκέλη.
ὁ δ' ἐ

ὁ δ' ἐλπίστὸς Διογένης, πρὸς ἡμῶν Σόλων
πᾶσι τῶν ἀσυνείων, ἢ Μίδα τῷ φυγί, ὅτι ἄλ
λοις τοῖς τῷ πλυπλῶν ἀκούων ὁ ὁμοζόντων
αὐτῶν, ἢ τῇ παλαιᾷ τυχλῶ ἀναμετρήμεναι,
πλᾶ τε, ὅτι τέρπεται. ὅτι τὰ πρὸς ἄλλ' ὅτι πρὸς κα
τακεί μῦθος, ἀλλ' ἐμάλα φραγῆς ἢ ἀπὸ τῇ
Φωνῇ, ἢ ὁμοζόντων αὐτῶν ἐπικαλύπτων, ὥς
τε αὐτῶν ὁ δ' ἀνδρας, ὅτι διασκέπτεται μετο
κῆν οὐ φέροντας ἐν Διογένην. Φίλω. ταυτὶ
μὲν ἰκανῶς. τί δ' ἐὶ τὸ κῆρισμα ἦν, ὅτι ἐν ἀρχῇ
ἐλεγδὺν κεκυρῶν κατὰ τῷ πλεσίῳ; Μέ. ἐν
γὰρ ἐμνήσας, οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως πρὸς τῷ
γῆν προθέμενος, πᾶσι πρὸς ἀπεπλανήσῃν τὸ
γῆν. ὅτι φρίβοντες γάρ μου πρὸς αὐτοῖς, πρὸς οὐδ' ἐν
οἱ πρὸς τῷ ἐκ κλησίαν πρὸς τῷ κοινῇ συμφ
όντων. ἰδὼν δ' ἐν πολλοῖς βυθιόντας, ἀναμίξας
ἐμῶν τῶν νεκροῖς, οὐθὲς ἐὶς ὅτι αὐτοῖς ἦν τὸ ἐκ
κλησίας. ἀφ' ἡμῶν μὲν δ' ἢ ἄλλα. τελευτᾷ
οὐδ' ἐὶ πρὸς τῷ πλεσίῳ. ἐπεί δ' αὐτῷ κατὰ γόρῃ
το πρὸς ἄλλ' ὅτι δ' ἐν ἀβία, ἢ ἄλλ' ὅτι ἀλζονεία, ἢ ἔω
φροτία, ἢ ἀδικία, τέλος, ἀνασῶς τις τῶν δ' ἢ
μαχηγῶν, ἀνέγνω τὸ κῆρισμα τοιοῦτον.

Τ Η Φ Ι Σ Μ Α

Πειθὴ πρὸς ἄλλ' ὅτι πρὸς ἀνομα οἱ πρὸς
οἱ οὐδ' ὅτι πρὸς τὸν βίον, ἀρ' ὅτι πρὸς

τες, ἢ βιαζόμενοι, ἢ πάντα ῥόπον τῇ πενήτων
καταφρονούντες, δέδωχται τῇ βουλῇ, καὶ τῷ
δῆμῳ, ἐπειδὴν ἀπαθάνωσι, τὰ μὲν σώματα
αὐτῶν, κολάζεσθαι, καθάπερ ὁ τὰ τῶν ἁλ-
λων πονηρῶν. τὰς δὲ ψυχὰς, ἀναπεμφθε-
ῖς ἄνω εἰς τὸν βίον, καταλύεσθαι εἰς τοὺς ὀ-
νοὺς, ἄχρις ἂν ἐν τῷ τοιοῦτῳ διβγῇ ἀφ' ὧν
οὐκ ἐστὶν πᾶσι τῷ εἰκοσιν ὄνοι ὅζ' ὄντων γιγνόμε-
νοι, ὁ ἄχθοφορὸν τε, ὁ ἑκὼ τῶν πενήτων
ἐλαυνόμενοι, τὸν τευθεν δὲ λοιπὸν, ὅζ' ἐν αὐ-
τοῖς ἀποθανεῖν. εἶπε τὴν γνώμην Κρανίων Σκέ-
λετίωνος νεκυσιεὺς, Φυλῆς ἀλιβαντιάδης.
τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ φιλοφροσύνου,
πεφύκει μὲν αἰσχυρὰ. ἐπεχειροτόνησε δὲ ὁ
πληθὺς, ὁ ἐν βειμῇ τοῦ βειμῶ, καὶ ὑλάει
σιν ὁ Κέρβερος. οὕτω δ' ἐν τελευτῇ γίνεται, καὶ
κυρία τὰ ἀνεγνωσμένα. ταῦτα μὲν δ' ἡ σοὶ
τὰ ἐν γῇ ἐκκλησίᾳ. ἐγὼ δ' οὐκ ἀφ' ἱερῶν ἐνεκα,
τῷ Τηρεσίᾳ προσελθὼν, ἰκέτευον ἀντιπάλαιαν
τα δεινὴν ἀμνηστίαν, εἰπεῖν πρὸς με πῶς ὅτι
γίνεται τὸν ἀεισὺν βίον. ὁ δ' ἐγὼ γέλασεν, ἐστὶ δὲ
τυφλὸν τι γερόντιον, καὶ ὠχρὸν, καὶ λεπτόφρο-
νον, ὡς τέκνον Φησὶ, τὴν μὲν αἰτίαν οἰσά σου
ἀπερίστω, ὅτι πᾶσι τῶν σοφῶν ἐγένετο, οὐ τὰ
ἀντὶ γινωσκόντων ἑαυτοῖς. ἀτὰρ οὐ θέμις λέ-
γειν

τὴν πρὸς σέ. ἀπείρηται δ' ὁ δὲ βασιλεύων
οὐκ ἀμνηστίαν ἐφύω πατέρον, ἀλλ' ἐπὶ καὶ
μὴ δουλείᾳς με σοῦ τυφλότερον δουλιότα ἐν
τῷ βίῳ. ὁ δ' ἐγὼ δὲ ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν
ἄλλων ἀποπάσας, ἡρέμα προσκύντας πρὸς ὁ-
σοῦς, Φησὶν, ὁ τῶν ἰδωτῶν, ἀεισὺς εἰς, ὁ
φρονέστερος, ὡς τ' ἀφροσύνης παυσάμενος το-
μετεωρολοπεῖν, ἢ τέλη, ὁ ἀρχαῖος ἐπισκοπεῖν.
ἢ καταπύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισ-
μῶν, καὶ τὰ ραῦτα ἄφρονος ἡμετέρας, οὐκ ἔ-
στιν ὅζ' ἀπαντοσθεράσῃ, ὅπως δ' ἔστιν ἐν θέμε-
νος, πᾶσι δὲ πάλιν τὰ πολλὰ, ὁ δουλειᾳ
ἐν ἐσθλακῶς. ὡς ἐπὶ τῶν, πάλιν ὥρκατ'
ἀσφodelὸν λειμῶνα. ἐγὼ δ' ἐγὼ, καὶ τῷ ἡδὲ
τῷ, ἀλλ' ὡς ὁ Μιθροβαρζάνη Φησὶ, τί δ' ἔμελ-
λομαι, καὶ οὐκ ἀπὸ μὲν αὐτοῖς εἰς τὸν βίον; ὁ δ' ἐγὼ
πρὸς ταῦτα, θάρρει Φησὶν ὡς Μένιππε, ταχέ-
αν γὰρ σοὶ καὶ ἀπράγμονα ἔσθλακῶν, ἀφρονῶν,
ἢ δ' ἡ ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χρεῖον τῷ ἄλλῳ
φρόντορον, δεῖξας τῇ χειρὶ πᾶσι δὲ ἀμαυρόν
τι καὶ λείπον ὡς πρὸς δ' κλειθείας ἐσρέον φῶς, ἐ-
κείνο ἐφ' ὅτι ὁ ἰδὼν τοῦ Τροφονίου. καὶ ἐπὶ
κατέρχονται οἱ ἀπὸ Βοιωτίας. ταύτῃ τῷ ἄνι-
θι, καὶ οὐκ ἐστὶν ἡδὲ τῷ Εὐλάδῳ. ἡ δὲ εἰς δ' ἐπὶ
ἐρημνίᾳ ἐγὼ, καὶ ὡς μὲν ἄνθρωπος ἀμνηστία,

χαλεπῶς μάλα ἔχ' τοιοῦτον ἀνδρὺν ἔσθ',
οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν λεβασθείᾳ γίγνομαι.

ΧΑΡΟΝ, Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣ
ΕΡΜΗΣ.

Ι γε λαῖς ὧ Χάρων; ἢ τί τὸ παρεμύον
 τ ἀπολιπὼν, στέυρο ἀνελήλυθα εἰς τὴν
 πῆλυσαν ἡμέραν, οὐ πάνυ εἰσωθῶς ἐπι
 χροιάζειν ῥῖσ' ἀνὰ πρᾶγμασιν; Χά. ἐπεὶ
 μηδ' ὧ Ερμῆ, ἰδεῖν οἵ ποίᾳ ὅτι τὰ ἐν θεῷ βίω, ὅ
 ἃ πρᾶτ' ἔσονται ἀνθρώποι ἐν αὐτῷ. ἢ τί νυν εἰδὼ
 οὐ μὲντοι, πάντεσσι δὴ μῶλοισι κατιόντεσσι πῆλ
 ῡς. οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλυσεν.
 αἰτησάμενος γὰρ πῆλ' ἅτ' ἄδου καὶ αὐτῶς, ὥς περ
 ὁ θεὸς ἰαλός ἐκένος νεανίσκος, μίαν ἡμέραν λή
 πόνεωσ' ἠνέσθαι, ἀνελήλυθα εἰς τὴν φῶς. καί
 μοι δοκῶ εἰς δέον ἐν τετυχηκένα σοι. ξιναγῆ
 σθαι γὰρ ἐν οἷδ' ὅτι μεξυμπόρινοσῶν, καὶ διεῖξαι
 ἕκαστα, ὥς ἀνείδωσ' ἅπαντα. Ερ. οὐ χολή
 μοι ὧ παρεμύ. ἀπέρχομαι γὰρ τι σὺν κρονόσῳ
 νοσ' ἔρ' ἀνὰ διὰ τῶν ἀνθρώπων. ὁ δέ, ὅξυθυ
 μὸς τέ ὅστι, καὶ δέδνα μὴ ἐραδῶντά με, ὅλον
 ὑμέτερον ἐάσῃ. ἔτι, πᾶσι δὲ τῷ ζόφῳ. ἢ ὅπως
 ἐν Ἡφαιστον πρῶτ' ἐποίησε, εἰρήνη καὶ μεττα
 γῶς τ' ἑσθ' ἀπὸ θεῶν εἰς ἐκ λουῶν, ὥς ἔπος καὶ
 ζῶν, γέλωτα πᾶσι χοίμι καὶ αὐτὸς οἶνοχορὸν.
 Χά.

κα. ὁρίοιται δὲ μετὰ ἄλλωσ' ὡς τὸ λανθάνον
 ἡ ἀπὲρ γῆς, ὅτι ταῦτα, ἐταῦρος, ὅτι ἐμὲ πολὺς,
 ὅτι βολιδάκτορος ὢν, καὶ μὴν καλῶς εἶχεν ὡς
 παῖ Μαιᾶς ἐκείνων γρῦν σε μεμνησθεῖς, ὅτι μὴ
 ἀπὸ πῶποτε σε ἡ αὐτὴ ἐνέκλυε, ἢ προσκοι
 ποῦν εἶναι. ἀλλὰ σὺ μὲν βέβηκας ὑπὲρ τὴν καταστροφῆν
 μαρς ἐκταθεῖς. ὡς οὐτος κ' ἵπτερος ἔχων. ἢ
 εἴποινα ἄλλον νεκρὸν ἔυροισ' ἐκείνῳ, πρὶν ὅλον εἶναι
 πολὺν θάλασσαν. ἐγὼ δὲ πρὸς βύτησ' ὢν, τὴν δε
 κωπίαν ἔλκων, ἐρέτω μόνος. ἀλλὰ περὶ τοῦ
 πατρὸς ὡς φίλτατον Ερμῆδιον, μὴ καταλίπῃς
 με. ὁρίηγμαι δὲ τὰ ἐν ἑρῇ εἰώσ' ἀπαντα, ὡς
 τι ὅτι ἰδὼν ἐπαλέθοιμι, ὡς ἦν μεσὺν ἀφῆς, οὐ
 δὲ τῶν τυφλῶν θοοῖσιν. καθάπερ γὰρ ἐκένον
 σφάλλοντα θολοῖσιν αἰνοντες ἐν ἑρῇ σκότῳ,
 οὐτῶς δὲ καὶ γὰρ σοὶ πάλιν ἀμβλυώτω περὶ σὺν
 φῶς. ἀλλὰ λῶς ὡς κυρτὰ νῆμι μοι ἐς αἰεὶ μεμνη
 μένων τὴν χάριν. Ερ. τοῦτ' ἐπὶ πρᾶγμα, πᾶσι
 γὰρ αἰτίον καταστῆσέ τέ μοι. ὁρῶ γρῦν ἡδὴ εἶναι
 μισθὸν τὴν περιγῆσις οὐκ ἀκόνδον τὴν πανγιάσας
 σιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὡς οὐρηγιτὸν δὲ ὅμως. τί
 γὰρ ἂν καὶ πάσῃ τις, ὅπως τὸ φίλος τις ὢν βιά
 ζοιτο; πάντα μὲν δὲ σε ἰδεῖν καθ' ἑκάστου ἀκρί
 βως ἀμύχανόν ὅστις ὡς πορθεῖται. πολλῶν γὰρ ἂν
 ἐπὶ τῶν ἡ διατελεῖν γένοιτο. εἴτα ἐμὲ μὲν κερύττει

ὡς δὲ ἴσθαι, καθάπερ ἀποφράντα ὑπὸ τοῦ δι
ός. σὲ δὲ καὶ αὐτὴν κωλύσει ἐνδρῆν τὰ τοια
νάρι ἐργα, ἢ τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ἡμιούνη,
μὴ νεκραστῶν τὰ παλαιὰ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ τε
λῶν ἁλίκος ἀνακτῆσαι, μὴ δὲ ὀβολὸν ἐμ
πολῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων
ἴδῃς, τοῦτ' ἡδὲ σε πείθω. Χά. αὐτὸς ὡ
ἐρμὴ ἐπινόη τὸ βέλτιστον. ἐγὼ δὲ, οὐδ' αὖ οἶδα
τῶν ὑπὲρ γῆς, ξένῳ ὦν. Ερ. ὁ μὲν ὅλον ὡ
Χάρων, ὑψιπλοῦ τινοσὶ ἡμῖν ἐδιδόχου, ὡς
ἂν ἐκείνου πάντ' ἴδῃς. σὺ δὲ, εἰ μὲν ἐστὶν τὸν
οὐρανὸν ἀνελθεῖν διωπατὸν ἦν. οὐκ ἂν ἔκαμνον.
ἐκ περὶ ὧν ἂν ἀκρεβῶς ἅπαντα καθιῶ
ρας. ἐπεὶ δὲ οὐ θέμις εἰδῶλοισι ἀεὶ ξινόντα
ἐπιβατεύειν τῶν βασιλείων τοῦ Διός, ὥρα ἢ
μὴν ὑψιπλόν τι ὅρος περὶ σκοπεῖν. Χά. οἱ
ὡς ὡς ἐρμὴ ἂν ὁρῶντα λέγῃ ἐν ὧ περὶ ὑμᾶς,
ἐπειδ' ἂν πλεῖον μὲν, ὁπόταν γὰρ δὲ πνεῦμα κα
ταγίαν, πλαγίαν τῇ θοῇ ἐμπίσῃ, ἢ δὲ κῦ
μα ὑψιπλόν ἀρετῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπὸ ἀγνοίας
κελεύετε τὴν θοῇν στείλαι, ἢ ἐνδύναι ὀλίγων
τῶν πολλῶν, ἢ συνεκδοραμῖν ἔρ' πνεύματι. ἐγὼ
δὲ, τὴν ἰσχυρίαν ἄγειν περὶ κελεύομαι ὑμῖν, αὐ
τὸς εἰδέναι τὰ βέλτιστα κατὰ ταῦτά δ' ἢ
σὺ πρῶτ' εἴ, ὁποῦ καλῶς ἔχῃ νομίζεις, καὶ
βόρνη

βόρνη τῆς νῦν γῆς. ἐγὼ δὲ ὡς περὶ ἐπιβάταις
νόμος, σωπῇ καθεδύμηναι, πάντα παρόμοιος
κελεύοντί σοι. Ερ. ὁρῶς λέγεις, αὐτὸς ἔει
σομαι τί ποιητέον, καὶ βόρνη τὴν ἱκανὴν σκο
πῇν. ἂν δὲ ὁ Καύκασος ἐπιτήλῃ, ἢ ὁ Πῆλιος
ὁρῶς ὑψιπλότος, ἢ ἀμφοῖν ὁ Ολυμπος ἐκείνο
σι; καὶ τοι οὐ φαῦλόν τι ἀνενεκήθω ἐστὶν ὁ
λυμπος ἀπὸ τῶν συγκαμῖν δὲ τι καὶ ὑπερῷ
σαι ὁ σέ δ' εἴ. Χά. πρῶτ' εἴ. ὑπερῷ ἡσ
τῇ δ' ὅτι διωπατὰ. Ερ. Ομηρὸς ὁ ποιητὴς Φη
σι, ὅτι Αλφειὸς ἡέας, Διὸς κ' αὐτὸς ὄντας, ἐπι
παύσας, ἐδελῆσά ποτε τὴν Ορσαν ἐκ βάθρων
ἀναπαύσαντας, ἐπιθεῖναι ἔρ' Ὀλύμπῳ. εἴπα
δὲ Πῆλιον ἐπ' αὐτῇ ἱκανὴν ταύτῃ κλίμακα
ἔξεν, οἰομένους καὶ πρόσβασιν ὑπὲρ οὐρανόν.
ἐκείνῳ μὲν ἐν τῷ μετὰ κλίμα, ἀγαθὰ λωρῇ ἦσαν,
λίχας ἐτιστάτω. νῶ δ' ἐγὼ ἔρ' ὑπὲρ κακῶ τῶν
θεῶν ταῦτα βελεύομαι, τί οὐχὶ οἰκοδομῶ μὲν
καὶ αὐτὴ κατὰ τὰ αὐτά, ἐπικυλινδρῶν τῶν
ἐπαχῆλα τὰ ὅρα, ὡς ἐχοίμην ἂν ὑψιπλότ
ρου ἀκρεβέσει τὴν σκοπῇν; Χά. ἢ διωπῶ
μῶς ὡς ἐρμὴ δ' ὄντες ἀναδέσσει, ἀρά μιν οἱ δὲ
Πῆλιον ἢ τὴν Ορσαν; Ερ. ἔστι δ' οὐκ ἂν ὡ
Χάρων; ἢ ἀξιόσ' ἡμᾶς ἀνενεσέρουσ' εἶναι τοῖν
ἐρεφύχαιοι ἐκείνοι; καὶ ταῦτα, θεοὺς ὑπερῷ

πας; Χά. οὐκ, ἀλλὰ εἰ πρῶτα δοκῇ μοι
ἀποθανόντινα τὴν μεγαλουργίαν ἔχειν. Ερ.
εἰκότως, ἰδιώτης γάρ εἰμι Χάρων, καὶ ἡκιστα ποιη-
τικός. ὁ δὲ γεννάδας Ομηρος, ἀπὸ θυοῦν σί-
χοιν ἀντίκα ἡμῖν ἀμβάσιν ἐποίησε εἰν οὐρανόν,
οὕτω γὰρ δ' ἴως συντιθεῖς τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω
εἰσοι ταῦτα τὸ δάσια εἶναι δοκεῖ, εἰν Ἀτλαντα
δηλαδ' ἡ εἰλότι, ὅς εἰν πόλον αὐτὸν εἰσὶν ὦν, φέ-
ρει, ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκούεις δ' εἰσὶν
τοῖς ἐμοῦ ἀδελφοῦ πέρι, τοῖς Ἡρακλέος, ὡς
θαλέξοιτό πρτε αὐτὸν ἐκένον Ἀτλαντα, καὶ
ἀναπαύσειε πρὸς ὀλίγην τοῖς ἀχθοῦς, ὥσπερ
εἰσὶν ὅθ' φορτίω; Χά. ἀκούω τοῦ ταῦτα,
εἰ δ' ἐλθέῃ ὅστις, σὺ ἂν ὦ Ερμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ
εἰλήτε. Ερ. ἀληθέστατα ὦ Χάρων, καὶ τίνος
ἔρ' ἐνεκασοφοὶ ἄνδρες ἐξέδδον ἄν; ὥστε αἰνα-
μοχλευώμεν τὴν Οὔσαν πρῶτον, ὥς περ ἡμῖν
ὑφ' ἡγέται εἰσὶν ὅς, καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Ομηρος,
αὐτὰρ ἐπ' ὅσῃ Πήλιον εἰνοσίφινον. ὅρῃς,
ὅπως γὰρ δ' ἴως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξέργασάνθη
φέρει εἰν ἀνθάς ἴδω, εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ, καὶ ἐπι-
κοδμεῖν ἐτι δεήσει. παῖς αἰ. κάτω ἐτι ἐμοῦ
εἰν τῇ ὑπερεῖα τῇ οὐρανοῦ. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἑωῶν,
μόγιστον Ἰωνία, καὶ Λυδία φαίνεται. ἀπὸ δ' ἡ τῇ ἑσπέρ-
ρας, οὐ πλεον Ἰταλίας, τοῖς Σικελίας, ἀπὸ δ' εἰ
τῶν

τῶν ἀρκτῶν, τὰ ἡμῶν τὰ δ' ἐπὶ τοῖς ἰστροῦ μόνα. καὶ
κεῖθεν, καὶ Κρήτη οὐ πάντως φῶς. μετακινήσει
ἡμῖν ὡς περὶ μετ' ἡ καὶ οἱ τῶν ὅς ἐοικεν. εἰτα ὁ Πρ
νασός ὡς πᾶσιν Χά. οὕτω περὶ μὲν. ὅρα μό-
νον μὴ λεπτέροισιν ἐξέργασάνθη εἰς ἔργον, ἀπὸ
μηκύνοντος πέρα τῇ πιθανοῦ. εἰτα συγκατα-
ρίθνην τῶν αὐτῶν, περὶ τῶν Ομήρου οἰκοδομη-
τικῶς περὶ αὐτῶν ἐξέργασάνθη τῶν κρῆνων.
Ερ. θάρσει, ἀσφαλῶς ἔρ' ἐξεῖ ἅπαντα. μετα-
τίθῃ τὴν οἴτῳ. ἐπικυλινθείτω τοῖς Πρνασ-
σός. ἰδὼν, ἐπ' ἀνέμι αὐτοῖς. εἰ ἔχει, πάντα ὅρῳ.
αὐτὰρ αἰνεῖ καὶ σὺ. Χά. ὅρῃς ὦ Ερμῆ τὴν
χεῖρα. οὐ γὰρ ἡμῶν μικρὰν μετὰ τῶν τῶν μικρῶν
τὴν ἀναβιβάζεις. Ερ. εἰγε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις ὦ
Χάρων ἅπαντα. οὐκ ἐνὶ δέ ἄμφω, καὶ ἀσφαλῆ,
καὶ φιλοτάμνα εἶναι. ἀλλ' ἔχου μου τῇ δεξιᾷ,
τοῖς φείδω μὴ κατὰ τῇ ὀλιότητος πατεῖν. εἰγε ἀ-
νελελυδίας τοῖς σὺ. ἐπεὶ περὶ ἀκόρυμνος ὁ Παρ-
νασός ἐστι, μίαν ἐκάτερθε ἄκραν ἐπιλαβόμε-
νοι, καθεζόμεθα. σὺ δ' ἐμοὶ ἡδὲ ἐν κύκλῳ πᾶσι
βλέπων, ἐπισκόπει ἅπαντα. Χά. ὁρῶ γὰρ
τοῖς τῶν, τοῖς λίμνῳ τινὰ μετὰ τῶν πᾶσι
τοῖς, καὶ ὄρη, καὶ ποταμοὺς, τοῖς Κωκυτοῖς, τοῖς
Ποσειδέωνος, καὶ τινὰς Φωλεῖς αὐτῶν. Ερ. πᾶ-
σι

λῆς ἐκ' ἐννάϊσιν, οὐς φωλεοὺς ἔνομιζεις. Χά.
οἶδα ὧς Ερμῆ ὡς οὐδ' οὐκ ἡμῖν πέπρακται, ἀλλὰ
μάτῳ δὲ Πάριαν δὲ αὐτῇ Κασαλία, ὅτι τὴν
οἶτῃ, ὅτι τὰ ἀλλὰ ὅρη μετεκινήσασθαι. Ερ. ὅ
τι τί; Χά. οὐδ' οὐκ ἀκείβεις ἔργα ἀπ' ἑὺ φη-
λου ὄρω. ἔβουλόμην δὲ οὐ πόλεις ὅρη αὐτὰ
μόνον ὡς περὶ ἐν γραφαῖς ὄραν, ἀλλὰ καὶ αὐθιγὰ
τοὺς αὐτοὺς, ὅτι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι αὐτὰ λέγουσιν. ὡς
περὶ ὅτε με τοπῶτον ἐντυχῶν εἶδες γελῶντα,
ὅτι ἤρουμε ὅτι γελῶν. ἀκούεις γὰρ τινος, ἢ δὴ
ἐς ὑποβολὴν. ἤ. τί δὲ γυτ' ἦν; Χά. ὑπὸ
δεῖπνον οἶμαι κληθεῖς ὑπό τινος τῶν φίλων,
ἐς τὴν ὑπόδραμν μάλιστ' ἤξευ' ἔφη. καὶ μετὰ
λέγουσιν, ἀπ' ἑὺ τέλους κόραμις ἐπιπεσοῦσα,
οὐκ οἶδ' ὅπου κινήσαντο, ἀπέκτεφεν αὐτοὺς.
ἐγέλασα δὲ, οὐκ ἐπιτέλεσαν τὴν ὑπόχε-
σιν. οἶκα δὲ νῦν ὑποκαταβήσομαι, ὡς μάλα
βλέποιμι, ὅτι ἀκούοιμι. Ερ. ἔχ' ἀρέμας, καὶ
καὶ ἔχ' ἐγὼ ἰάσομαι σοι, ὅτι οὐδ' ἐρέμας τὸν ἐν
ἐραχί ἀποφανῶ, πρὶν Ομήρου τινὰ καὶ περὶ αὐτῶν
ἐπὶ δ' ἦν λαβῶν. καὶ περὶ δ' ἦν ἐπὶ τὰ ἐπὶ, μέμ-
νησο μὲν ἐτι ἀμβλώττειν, ἀλλὰ σαφῶς πάν-
τα ὄραν. Χά. λέγε μόνον. Ερ. Ἀλλ' οὐδ' αὐτοὶ
ἂν ὀφθαλμῶν ἔλουν, ἢ περὶ ἐπὶ πῦν, ὅφρ' ἐν γί-
γνῃσκῃς ἢ μὲν θεὸν, ἢ δὲ καὶ ἀνθρώπου. Χά. τί βδιν;
Ερ.

Ερ. ἢ δὴ ὄρα; Χά. ὑποφύως γε. τοφλὸς δὲ
λυγρεὺς ἐκείνῳ, ὡς περὶ ἐμέ. ὡς τε σὺ δὲ ὑπὸ
ρυτῷ προλίσσασθαι με, ὅτι ἀποκρίνεις ἐρωτῶντι.
ἀλλὰ βούληκα τὰ δὲ Ομήρον καὶ γὰρ ἐρωμά σε,
ὡς μάθης οὐδ' αὐτὸν ἀμελῆ ὄντα με τῶν Ομή-
ρου; Ερ. καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τί τῶν ἐκείνου εἰδέ-
ναι, ναύτης αἰεὶ ὅτι πρόσκωπος ὢν; Χά. ὄρα, σ-
ὄνδ' ἀντικὸν αὐτῶν ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ δὲ ἐὼπότε
δὲ πόρθου ἀνδρῶν ἀποθανόντα, ποχλάρα-
τω δύντῃ ἀκούεις, ἐνίσταται μὲν νηματα καὶ
ριχημῶν ἡμῶς οὐ μικρὸς τότε κατέλαβερ. ἐ-
πεὶ δὲ ἤρξατο ἀλγεῖν οὐ πάντ' αἰσιόωντινα ὡς ἡν
τοῖς πλεῖστον, ὡς ὁ Ποσειδῶν σιμῶν γα γὰρ νε-
φέλας, ὅτι ἐτάραξε δὲ πόντον ὡς περὶ ῥήνην
τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρεῖς αἰῶνας, ὅτι πᾶσι τὰς θυ-
έλας ὠρόθυνε, καὶ ἀλλὰ περὶ ἀκούων τὴν θά-
λασσαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν, χεμῶν ἀφνω καὶ γνώφος
ἐμπεσῶν, ὁ λίπου δὲ τὴν πᾶσι ἐξέτεν ἡμῖν τὴν ναῦν
ὅτε πόρ καὶ ναυτιάς ἐκείνος, ἀπ' ἡμέσε δὲ ῥα-
φῶν τὰς πᾶσι αὐτῇ σκυρῇ καὶ Χαρυβάδι,
καὶ Κύκλωπι. Ερ. οὐ καλεῖται δὲ ἦν ἐκ τοσού-
του ἐμέτου ὀλίγα γυρῇ διαφυλάττειν. Χά.
εἰπέ γὰρ μοι. τίς γὰρ ὅδ' ὅτι πᾶσι αὐτῶν
ἡν τε, μέγας τε, ἐξοχῶ αὐθιγῶν κεφα-
λήν, καὶ θυρέας ὤμου; Ερ. Μίλωρ οὐτῶς

ὅς κ' Κρότωνος ἀθλητής. ἐπικρόνῃσι δ' αὖ
τῷ οἱ Εὐκλῆς, ὅτι εἰς ταῦτον ἀράμην, φέ
ρει δ' ἔτι Σαδίου μέσον. Χά. ὅπως δ' αὖ
ὁτόρον ἀν' ἐμέ, ὡς Εὐμήν, ὅς αὐτόν σοι εἶν
Μίλωνα μετ' ὀλίγηρ ξυλλαβῶν, ἐνθ' ἡσομαι ἐν
ἑσκαφίδῳ, ὅποταν ἡκῇ πρὸς ἡμᾶς ἄπο τοῦ
ἀμαχῶτάτος τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλα
σθεῖς τ' θανάτου, μὴ δὲ ξυνείδῃ ὡς αὖν ἄπο
σκελίζει; κατὰ δ' ἰμῶζεται ἡμῖν θηλαδὴ, μέμ
νημένος τῶν σεφάνων τούτων, ὅτι κρότων
νῦν δὲ μέγα φρονεῖ, θαυμαζόμενος ἡμῖν τῇ
ταύρου φορᾷ. τί εἴη οἰκθῶμεν, ἄρα ἐλπίειν αὖ
εἶν ὅτι τὴν ἡμέραν ποτε; Ερ. πόθεν ἐκείνου βα
νάτου νῦν μνημονεύσεις; ἀν' ἐν ἀκμῇ τοῦ αὐτοῦ
Χά. ἔα ὅτι οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν πε
ρὶ ξόντα, ὅπως τ' ἀν' ἀπὸ τῆς ἡμέρας οὐχ ὅπως
ταῦτον ἐπὶ ἄρα οἱ διωκόμενος. σὺ δ' ἐμοὶ ἐκείνοί
πὲρ τίς τ' ἄρ' ὅς; ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνὴρ. οὐχ ἔλ
λην ὡς εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς τοῦτον. Ερ. Κύρος ὡς
Χάρων ὁ Καμβύσου, ὅς τιν' ἀρχὴν πάλαι Μή
δων ἐχόντων, νῦν Περσῶν ἡδὴ ἐπείκειν. Χ. ὅσον
συνείων ἔναγχος οὐτος ἐκράτησε, ὅσον βαλὼν
πρὸς τὸν ἀντὶ τῆς νῦν ἐλασίον πρὸς Λυδίας εἰσὶν,
ὡς καθελὼν εἶν Κροῖτον, ἀρχοὶ ἀπάντων. Χά.
ὅσον Κροῖτος δὲ πού ποτε κακῆς ὅσιν; Ερ. ἐκεί
σε ἀπὸ

σε ἀπὸ βλεφάρων εἰς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν.
τὴν τὸ τεταλὼν πεῖχθαι. Σάρδεις ἐκείναι. ὅ
εἶν Κροῖτον αὖν ὁρᾷς ἡδὴ ἡμῖν κλίνης χευσθῆ
καθήμενος, Σόλωνι τῷ Αθιναίῳ εἰς λεγόμε
νος; βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν, ὅτι ὅτι λέγῃσι;
Χά. πάντων μὲν εἶν. Κροῖτος ξένος Αθηνῶν, εἰδὼν
γὰρ μου εἶν πολὺν, ὅσον θησαυροῦ, ὅσον
ἀσκημοῦ χευσθῆς ὅσον ἡμῖν, καὶ τὴν ἀλλὰ πολυ
τέλειαν, εἰπέ μοι τίνα ἢ τῶν πάντων ἀν
θρώπων δύσαιμονέσων εἶν. Χά. τί ἄρα ὁ Σό
λων εἰρεῖ; Ερ. θάρρει. οὐδ' αὖ ἀχύνεσθαι Χάρων.
Σό. ὡς Κροῖτος, ὀλίγη μὲν οἱ δύσαιμονος. ἐγὼ δ' ὅ
ν οἶδα, Κλέοβιν, ὅσον Βίτωνα ἡ γυνὴ δύσαιμο
νεσάτους γενέσθαι, ὅσον εἰς ἰδρύσας πᾶσι.
Χά. εἰ ἀργόθεν φησὶν οὐτος, ὅσον ἅμα πρῶτον
ἀποθανόντας. ἐπὶ τὴν μητέρα ἄποδιδόντες,
εἰλκυσαν ἡμῖν εἰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ἰδρύσας.
Κροῖ. ἔγω. ἐχέτωσαν τὰ πρῶτα ἐκείνοι εἰς δύ
σαιμονίαν. ὁ δεύτερος δὲ, τίς αὖ εἶν; Σό. Τέλει
ος ὁ Αθιναῖος, ὅς εἰς τε βίαν, ὅσον ἀπέθανεν
ἄπο εἰς πατρίδα. Κροῖ. ἐγὼ δ' ἐκαστῶν,
οὐ σοὶ Δοκῶ δύσαιμων εἶν; Σό. οὐδ' ἐπὶ οἶδα
Κροῖτος, ἡν μὲν πρὸς τὴν τέλει ἀφίκηται εἰς. ὅσον
θάνατος, ἀκριβὲς ἐλεγχθῆναι τῶν πριούτων,
ὅσον ἀρχὴ πρὸς τὴν τέλει δύσαιμονος εἶναι.

ναι. Χά. κάχλιστα ὡς ὁ λων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπὶ
λέλησται, ἀλλὰ δὲ προθυμῶν αὐτῶν ἀξιοῖς γινώ-
σκειν τὴν ποῦ τῶν ποιούτων κρίσιν. ἀλλὰ τί
νασὲ κείνους ὁ Κροῖστος ἐκπέμψῃ, ἢ τίς τῶν
ἑμῶν φέροι; Ερ. πλίνθους ἔξω Πυθίῳ χυσοῦσθαι
ἀνατίθῃσι, μισθὸν τῶν χηρισμῶν, ὅφ' ὧν τὸ ἀπὸ
λεῖται μικρὸν ὑσθόρῳ. Φιλόμαντις δ' ἐκείνῳ
τόπως. Χά. ἐκείνο γὰρ ὅστις ὁ χυσοῦς δὲ λαμ-
πρὸν, ὁ ἀπείλβει δὲ ὑπὸ χυσον μετ' ἐρυθήματι,
νῦν γὰρ πρῶτον εἶδον, ἀκούων αἰεῖ. Ερ. ἐκείνῳ
Χάριον τὸ αἰσθητὸν ὄνομα, τὸ πῶμα χητισμῶν.
Χά. καὶ μὴν οὐχ ὁρῶ ὅ, τι ἀπαθὸν αὐτῷ πρῶτον
εἶναι, μὴ ἄρα αὐτῷ μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέ-
ροντες αὐτό. Ερ. οὐ γὰρ οἶδα ὅσοι πόλεμοι
διατοῦτο, καὶ ἐπιβουλαί, καὶ ληστείαι, καὶ
ἐπορκίαι, τὸ φόνος, καὶ δισμὰ, καὶ πολλοὺς μα-
κρὸς, τὸ ἐμπερίαι, τὸ δουλεῖαι; Χά. οἷον
τοῦτο ὡς Ερμῆς, τὸ μὴ πολὺ τῷ χηλοῦ διαφέ-
ρον; οἶσα γὰρ εἰν χηλοῦ, ὁβολὸν ὡς οἶδα πρῶτον
τῶν καταπλεόντων ἐκάστου ἐκ λέγων. Ερ.
ναί. ἀλλ' ὁ χηλοῦς μὴν πολὺς, ὥστε οὐ πᾶν
νῦν παλάζεται ὑπὸ αὐτῶν. αὐτῶν δ' ἐλάχιστον ἐκ
πρῶτον τὸ ἐκείνους οἱ μεταχέοντες, ἀνορύττου-
σι. πλὴν, ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς καὶ οὐτῶν ὥς πρὸς ὁμο-
λιεῖται, τὰ χα. Χά. λεγὴν τινὰ λέγειν
τῶν

τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελτηρίαν, ὁ τοσοῦτον ἔ-
ρωτα ἐρώσιν ὡς χεῖρ καὶ ἔξωσ κτήματος. Ερ.
ἀλλ' οὐδὲ λων γε ἐκείνους ὡς χάριον ἐρᾶν αὐτῶν φαί-
νεται, ὡς ὁρᾶς. καταπλᾶ γὰρ τὸ Κροῖστου, καὶ τὸ
μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου. καὶ μοι δοκεῖν ἔρε-
σθαι τι βούλεται αὐτόν, ἐπακούσασθαι ἔν. Σό.
εἰπέ μοι ὡς Κροῖσε. οἷός γάρ τι δεῖσθαι τῶν πλίν-
θων τούτων ἐν Πύθιον; Κροῖ. νῆ δ' οὐ γὰρ
ἔστιν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς ἀνάθημα οὐδ' αὐτοῦτον.
Σό. οὐκοῦν μακάριον οἶετόν τοι θεὸν ἀποφά-
ναι, ἐκκλήσασθαι ἐν τοῖς ἀλλοῖς καὶ πλίνθοις
χυσοῦς; Κροῖ. πῶς οὐ; Σό. πρᾶξάν μοι λέ-
γῃς ὡς Κροῖσε πέναν ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας
αὐτὸς μεταστέλλεσθαι δὲ χυσοῖον δέξασθαι αὐτὸς, ἢ ἐν
πιθυμῆσσι. Κροῖ. ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γέ-
νοιτο χυσοῦς, ὅσος πρὸς ἡμῖν; Σό. εἰπέ μοι, σέ-
θενος δέφεται ἐν Λυδίᾳ; Κροῖ. οὐ πάντως.
Σό. τὸ βέλτιον ὅτι ἀρὰ ἐνδεῆς ἐστὶ. Κροῖ. πῶς
ἀμείνων ὁ σίδηρος χυσοῖον. Σό. ἢ ἀποκρίνῃ
μὴδ' οὐ ἀγανακτῶν, μάθοις ἂν. Κροῖ. ἐρώτα
ὡς ὁ λων. Σό. πότερον, ἀμείνους οἱ σώζον-
τες τινὰς, ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν; Κροῖ.
οἱ σώζοντες δὲ θεοὶ. Σό. ἀρ' ἔν ἢ ἐν Κύρῳ, ὡς
λογιστοῦσιν οἱ τινες, ἐπὶ τῇ Λυδίᾳ, χυσοῦς μα-
κάριος σὺ πρὸς τῶν στρατῶν, ἢ ὁ σίδηρος ἀνάγ-

καὶ τότε; Κροῖ. ὁ σίδηρος δηλαδὴ. Σό. καὶ
 εἶγε μὴ οὕτω πᾶσιν ἀσκάσει, οἷοι οἱ ἄν σοι ὁ
 χρυσὸς ἐστὶ Πέρσης ἀχμάλωτ'· Κροῖ. οὐφ' ἔ
 μείω ἀνθρώποι. Σό. μὴ γένοιτο μὲν οὕτω ταῦ
 τα. Φαίνη δ' ἐν ἀμείνω εἶναι σίδηρον ὁμολογῶν.
 Κροῖ. οὐκοῦν καὶ θεῶν κελεύεις σιδηρᾶς πλίν-
 θος ἀνατιθέναι με, εἴν δέ χρυσὸν ὀπίσω αὐτοῖς
 ἀνακαλεῖν; Σό. οὐδ' ἐσὶ δὴρου ἐκένος γε δεῖσθαι
 ταῦτα. ἀλλ' ἦν τε χαλκὸν, ἦν τε χρυσὸν ἀναθῆναι,
 ἀλλοις μὲν ποτέ κτῆμα, καὶ ἔρμαιον ἔσθ' ἀνα-
 τεθεικὼς, φώκευσιν, ἢ βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς αὐ-
 τοῖς, ἢ πνι τυράνῳ Λησῇ. τῷ δέ θεῷ ὀλίγην μέ-
 λει πῶν σῶν χρυσοποιῶν. Κροῖ. αἰεὶ σύ μου θεῶ
 πλούτῳ προσπολεμείης καὶ φθονεῖς. Ερ. οὐφ' ἐ-
 ρεῖ ὁ λυδὸς ὡς Χάρων τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν
 ἀλήθειαν πῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ δοκεῖ εἶ-
 πρᾶγμα, πένος ἀνθρώπου οὐχ ὑποπῆσων, εἴ
 δέ πρὶς ἀμύμονι ἐλθὼν δέξασθαι λέγῃ. μεμνήσετ' ἔ
 δ' ἐν μικρὸν ὕσθρον τ' Σίλωνος, ὅταν αὐτὸν δέη
 ἀλόντα, ὡς τὴν πυρὰν ὑπὸ τ' Κύρου ἀναχθῆ-
 ναι. ἤκουσ' ἔτι Κλωθοῦς πρῶτον ἀναγνωσκού-
 σης τὰ ἐκάστω ἐπὶ κέλευσματά. ἐν οἷς καὶ ταῦ-
 τ' ἐγγράφη, Κροῖστον μὲν ἀλῶναι ὑπὸ Κύρου,
 Κύρον δ' αὐτὸν, ὑπὸ ἐκείνου ἢ Μάσα γέτιδος
 ἀποθανεῖν. ὅρασ' τὴν Σκυθίδα, τὴν ὑπὸ τ' ἰωσὶφ

τ' Ἀλκυοῦ βελαύνεσθαι; Χά. νῆ Δία. Ερ. τῷ
 μύρις ἐκείνη ἐστὶ. ἢ τὴν κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦ-
 σ' τῇ Κύρῳ αὐτῇ, ἐς ἄσκον ἐμβαλεῖ πλῆρη ἁί-
 ματος. ὅρασ' ἢ εἴ οὐκ αὐτὸν ἐν νεανίσκον; Καμ-
 εύσης ἐκένος ἐστίν. οὐρσ' βασιλεύσει μὲν εἴν πα-
 τέρα. Ὁ μύρια σφαλεῖς ἐν τε λιβύῃ, Ὁ Αἰθιο-
 πία, εἴ τε λιβύαν μανείς, ἀπ' Ἰθάνεϊ, ἀπ' Ἀρκτε-
 νος εἴν Ἀπιν. Χά. ὡ πολλοὺ γέλωτος. ἀλλὰ
 νῦν τίς ἀν' αὐτῶν προσβλέψεν οὕτως ὑπορφο-
 νοῦνται; τ' ἄλλων; τίς ἀν' πεισέσθην ὡς μετ'
 ὀλίγην οὐρσ' μὲν ἀχμάλωτος ἔσται, οὐρσ' δέ εἰς
 τὴν κεφαλὴν ἐξ ἐν ἄσκει ἁίμαρος; ἐκένος ἢ τίς
 ἐστίν ὡς Ἑρμῆς, ὁ τὴν περφυρὰν ἐφεστία ἐμπρο-
 πιμένους, ὁ εἰς δὴ δάμα, ὡς εἴν Ἀκίλιν οὐκ ὀμάρ-
 ρος ἀναδίδωσι, εἴν ἰχθύν ἀνατεμών νῆσφ' ἐν ἁμ-
 φιδρύτῃ; βασιλεὺς ἢ τίς εὐχετ' εἶναι; Ερ. εὐχε-
 τ' ὡς εἶναι ὡς Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτῃ ὅρασ'
 εἴν Σαμίων τυράννον, πανδιδύμονα διόμνον
 ἦ; ἀτὰρ ἢ οὐρσ' αὐτῶν, ὑπὸ τ' πρὶς ὅρας οἰκί-
 ρου Μαιανδρίδος προδίδεις ὁροῖται τῷ Ὁρᾶπῃ,
 ἀσπολοποπιδύσει, ἀθλὸς ἐκ πῶν τ' ὁδοῦ
 μονίας ἐν Ἀκρῆ ῥυ γένου. Ὁ ταῦτα ἔτι τῆς
 Κλωθοῦς ἐπ' ἡκούσα. Χά. εἰς. εὐχετ' ὡς Κλώ-
 θος, γυνικῶς καὶ αὐτοῦς ὡς βελτίστη; καὶ
 τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνε, καὶ ἀσπολόπῃ

ζε, ὡς εἰδῶσιν ἀνθρώποι οὐτεσ· ἐν ροῦ τῷ δ' ἐ
ἐπαυρέσων, ὡς ἂν ἄφ' ὑψιλοτέρας ἀλγαιότε
ρον καταπσοῦ μῆνοι. ἐγὼ δ' ἐγλάσσομαι τό
πε γινώσκεις αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν ἑρσικασι
δίῳ, μήτε παρφυρίδα, μήτε τιάσαν, ἢ κλίνῳ
χευσοῖν κομίζοντας. Ερμῆς. ὦ τὰ μὲν ῥύ
των, ὡς εἴξει. τὴν δ' ἐπληθύνῃ Χάρων ὄρεσ,
τούς πλεόντας αὐτῶν, ρυς πελεμούντας,
ὅς δ' ἀκαζομένους, τούς γεωργούντας, ὅς δ' αὖ
νείζοντας, ὅς προσαιτούντας; Χά. ὁ
ξῷ πεκίλλω πινα τύρβῳ, ὦ μεσὸν παραχῆς
ἐν βίον, ἢ τὰς πόλεις γε αὐτῶν οἰκίμας ρῖς
σημνεσιν, ἐν οἷς ἄπας μῆν, ἰδιόν τι κέντρον ἔχει,
ἢ ἐν πλησίον κεντέ. ὀλίγη δ' ἐπινέσ, ὡς πε
σφῆκες, ἄρῳ, ἢ φέροις ἐν ὑποδέσπον. ὁ
ἢ περιπέλομος αὐτὸς ἐκ τὰ φανούς οὐρσ' ὄχλῳ
τίνες εἰσίν; Ερ. ἐλπίδες ὡ Χάρων, ἢ δὲ
ματα, ὦ ἀνοίαι, ὦ ἰδοναί, ὦ φιλαργυρίαι,
ὦ ὀργαί, ὦ μίσση, ὦ τὰ τοιαῦτα. τούτων δὲ
ἢ ἄγνοια μὲν κάττω ξυαναμέμικται ἀνρίς, ἢ
ξυμπολιτενέται γε νῆ Δία, ἢ δ' μῖσος, ἢ ὁρ
γῆ, καὶ ζήλο τυπία, καὶ ἀμαθία, καὶ ἀπειρία,
ἢ φιλῆργαία. ὁ φόβος δὲ, ἢ ἐλπίδες, ὡρ
άνω πετό μῆνοι, ὁ μὲν ἐμπίπτων, ἐκ πλῆττει
ἐνίοτε καὶ ὑποπῆσιν ποιεῖ. καὶ ἐλπίδες
ὑπὲρ

ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωροῦ μῆναι, ὅπως ἂν μάλι
σα οἰκταί τις ἐπληθεῖσαι αὐτῶν, ἀναπῆμέ
ναι, οἰχόντη, κεχηνότας αὐτὸς ἀπολιπῶσαι,
ὅπως ὦ ἐν τάνταλ) κάτω πάχοντα ὄρεσ ὑπὸ
τῷ ὕδατος. ἢν δ' ἀπενίσσης, κατόφει ἢ μοῖρας
ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάσῳ ἐν ἄφρακρον, ἄφ' οὗ
ἢ ῥητορξυμβέβηκεν ἄπαντας ἐκ λεπῶν νημά
των. ὄρεσ καθάπερ ἀράχνην τινα καταβάνον
τα ἐφ' ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀσράκτων; Χά. ὄρεσ
πάνυ λεπτὸν ἐκάσῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον γε
τὰ πολλὰ. ὡς μὲν, ἐκείνῳ. ἐκεῖνο δ' ἐ, ἄλλῳ.
Ερ. εἰκότως ὡ προμην. εἰμαρται ὅρ ἐκεί
νῳ μὲν, ὡ τὸ ρύτου φονδύηναι. τούτῳ ἢ, ὡ
ἄλλῳ. ὦ κληρονομῆσά γε ὡς μὲν, ἐκείνου,
ὅρῳ ἂν ἢ μικρότερον ἐ νῆμα. ἐκεῖνον δὲ ἂν, τού
του. ριόνδε γὰρ τι ἢ ἐπὶ πλοκῇ δηλοῖ. ὄρεσ δὲ
ἐν ἄπῳ λεπτῷ κρεμαμένους ἄπαντας; ὦ οὐ
ρς μὲν ἀναπαυθεῖς ἄνω, μετέωρος ὅστι. ὦ με
ταμικρὸν καταπεσὼν ἀπορραγένης τῷ λίνῳ,
ἐπὶ δ' ἂν μὲν ἐπὶ ἀντέχῃ πρὸς ἐ βάρος, μέγαν
ἐν φόβον ἐργάσεται. οὐρς δὲ, ὀλίγη ἀπὸ γῆς
αἰωροῦ μῆνος, ἢν καὶ πέση, ἀφοφῆτι κείσε τη,
μόλις ἢ ρῖς πείρσιν ὀζακκαδένρσ τῷ πῶμαρς.
Χά. παγγέλοια ταῦτα ὡ Ερμῆ. Ερ. ὦ
μῆν οὐδ' εἰ πῖνέχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν ὁπῶς

ὅτι κατὰ γέλασα ὡς χάρων, ἢ μάλιστα αἰσθάν
σθαι αὐτῶν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλπίστων οἱ
χεῖται, ἀναρπάζουσιν γιγνομένους ὑπὸ τῆς βέλ
τιστου θανάτου. ἄγγελοι δὲ αὐτοὶ καὶ ὑπερέτα
μάλα πολλοὶ ὡς ὄρεσ, ἢ πῖλοι, ὅτι πυρετοί,
ὅτι φθοῖαι, καὶ πῶδε πνυμονίαι, ὅτι ξίφη, καὶ λη
σεία, καὶ κῶνθα, ὅτι δικάσαι, ἢ τύραννοι. ἢ
ρύτων οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶν εἰσέρχεται, ἐστὶ ἂν
ἐν πράττωσιν. ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολλοὶ δὲ ὅτ
τορῇ, καὶ αἱ, αἱ, καὶ ὡμοίμοι. εἰ δὲ θυμὸς ὅς ἄρ
χῆς ἐνενοῶν ὅτι ἐνὶ τῇ τέλει αὐτοί, ὅτι ὀλίγων
τῶν χρόνον ἐπιδημῶντες ὅτι εἰς, ἀπείσθη,
ὡς πρὸς ὀνειράτους, πάντα ὑπερέτης ἀφέν
τες, ἐξων τε ἀνισφρονέσθρον, καὶ ἡττον ἡνίων
το ἀπιδανόντες. νῦν δὲ ἐς αἰὲ ἐλπίσθοντες ἡ
δωρῆς πρῶτον, ἐπὶ δὲ ἀνέπιστας ὅτι ὑπερέτης
καλῇ, ἢ ἀπάγῃ, πεδύσθοντες ὅτι πυρετῶ, ἢ τῇ
φθόῃ, ἀνανακρῦσι πρὸς τὴν ἀσπρην, οὐ ποτε
προσδοκῶντες ἀποπαύσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ
οὐκ ἂν παύσειεν ἐκεῖνος, ὅτι τὴν οἰκίαν ποιοῦν
οἰκοδομῶντος, ἢ ὅς ἐργάτας ἐπιστρέφουσιν,
εἰ μάθουσι ὅτι ἢ μὲν, ἐξ ἑτέρου αὐτῶν. ὅτι δὲ, ἢ
ἐπιθεῖς ἐν ὀροφον, ἀπῶι, ἢ κληρονόμῳ κατὰ
λιπὼν ἀπαλύνει αὐτῶν, αὐτῶς μὲν δὲ σφηνῶν
ἀθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων, ὅτι
ἀφένει

ἀφένει παῖδα ἐτεκεν αὐτῷ ἡ γυνὴ, καὶ φίλος
ὅς ἑσθλὸς ἐστὶν, ἢ ῥύνομα τῆς πατρὸς τιθέμενος,
εἰ ἢ πῶς τοῦ ὡς ἐπὶ τῆς γενόμενος ὁ πᾶς τεθνή
ξεταί, ἢ ἂν σοὶ δοκῇ χαίρειν ἐπὶ αὐτῷ γενο
μένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι ἐν μὲν οὐ τυχοῦντα
ἢ ὅτι παῖδ' ἐκεῖνον ὄρεσ, ἐν τῇ ἀσπρῇ πα
τέρᾳ, τῇ ὀλνμπία νενικηκόρῳ, ἐν χίτωνα ἢ
ἐν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον οὐχ ὄρεσ, οὐδ' ἐπὶ
ἐν ἀφ' οἷας αὐτῶν κρόκος ἐκρέμαρ. ὅς μὲν ἢ
πῶδε τῶν ὄρων ἀφ' ὁρομένων ὄρεσ ὅσοι εἰσὶ,
καὶ ὅς ξυκαπύροντας τὰ χεῖματα, εἴτα πρὶν
ἀπαλῶσαι αὐτῶν καλουμένους, ὑπὸ ὧν εἴπων,
ἐπὶ ὄντων ἀγγέλων τε, καὶ ὑπερέτων. Χά.
ὄρῳ πάντα ταῦτα, ἢ πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐννοῶ,
τί ἐπὶ ἡδὺν αὐτῶν πρὸς ἐν βίον, ἢ τί ἐκ ἐν ὅσιν,
ἢ ὅσον μὲν ἀνανακτοῦσιν. Ερ. ἢν γρὺν ὅς
ἐσσιλέας ἰδῆ τις αὐτῶν, οἱ πρὸς δὲ δαμονέσθρον
ἢ ὅσον ἐξω τῇ ἀβεβαίῳ, ὅτι ὡς φῆς ἀμ
φιβόλῃ τῇ τύχῃ, πλείων τῶν ἡδῶν τὰ αὐτῶν
ἐν εἰσεῖ προσόντα αὐτοῖς, φόβους, ὅτι τῆς
χᾶς, καὶ μίση, ὅτι ἐπιβουλᾶς, ὅτι ὄρεσ, ὅτι κο
λακείας. ῥύτοις ἢ ἀπαντῶν ἐν νῆσιν. ἐπὶ τῶν
θῆ, καὶ νόσους, καὶ πάθη, ὅτι ἰσοτιμία δὲ δὴ λα
δὲ ἢ ἄρχοντα αὐτῶν. ὅπου ἢ γὰρ ῥύτων πρηνῆς,
λογίζεσθαι καμρὸς οἷα τὰ τῶν ἰδῶν τῶν ἀνέκῃ.

Χά. ἐθέλω γυν σοι ὦ Ερμῆ εἰπεῖν, ὥ τινι
εἰκοιναί μοι ἐδόξαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βίῳ ἄ
πας αὐτῶν. ἦδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι
θεάσω ὑπὸ κροῦν ὥ τινι καταβῆσθαι τὸν πᾶντα
μένασ, τὰς φυλακίαν λέγῃ, ἀφ' ὧν ξίνα
γείρεται ὁ ἀφρός; ἐκείνων ρίνω αἰ μὲν, τινὲς
μικραῖ εἰσι, καὶ αὐτίκα ἐκραιπῖσαι, ἀπὸ ἐσβῆθαι.
αἰδ' ἢ πλεονάζουσιν, καὶ προχωροῦσιν αὐτῶν
τ' ἄλλων, αὐταὶ ὑπὸ φουσάλλοις, ἐς μέγιστον
ὄμιον αἰρονται. εἴτα μέντι κακῆναι πάντας
ἐξέρχονται ἄνθρωποι, οὐ γὰρ οἶόν τε ἄλλως γενέσθαι.
γυντό ὅστις ὁ ἀνθρώπων βίος, ἀπαντες ὑπὸ πνεύ
ματι ἐμπεφυσμένοι, οἱ μὲν, μείζους, οἱ δ' ἐ
λάττους, καὶ οἱ μὲν, ὀλιγοχρόνιον ἐχούσι καὶ ὀκ
μυρὸν ἐφύσημα. οἱ δ' ἐ, ἅμα τῷ ξυσῆναι ἐπαύ
σαντο. πᾶσι δ' ὅν ἀπεργάσθαι ἀναγκαῖον.

Ερ. οὐδ' οὐ χεῖρον σὺ τοι Ομήρου εἰκάσας ὦ
Χάρων, ὅς φησιν οἱ γένος αὐτῶν ὁμοιοῖ.

Χά. καὶ ριούρι ὄντες ὦ Ερμῆ, ὁρᾷς οἷα ποιοῦ
σι, καὶ ὡς φιλοτιμούνται πρὸς ἀλλήλους ἀρ
χῶν πέρι, καὶ τιμῶν, καὶ κτήσεων ἀμύχλω μοι;
ἀπὸ ἀπειλῆς καὶ ἀλιπρόντας αὐτῶν, καὶ ἐν
ἐβολὸν ἔχοντες, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς. βούλει δ' ἐ
πίπῃ ἐφ' ὑπὸ τοῦ ἐσθλῶς, αἰαβοῦντος παμμέγε
θους πρὸς ἀνέσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ γὰρ καὶ μὲν τῶν μα
ταίων

ταίων τῶν ὄντων, ἔξῃ δ' αἰὲν ἐν θανάτῳ πρὸς ὀφθαλ
μῶν ἔχοντας, λέγῃ ὡμάται, τί ἐπὶ σῶσθαι
τε ποῦ ταῦτα; παύσθε κάμνοντες. οὐ γὰρ
ἐς αἰὲν βιώσθε. οὐδ' οὐ τῶν ἐν ταῦτα σεμνῶν, ὅ
οἶδόν ὅστις. οὐδ' ἂν ἀπάγῃ τις αὐτῶν τι ξὺν αὐ
τῷ ἀπθανόν. ἀλλ' ἀνάγκη ἐν μὲν, γυμνὸν ὅ
χεσθαι. τὴν οἰκίαν δὲ, καὶ ἐν ἀγρῶν, καὶ ἐν χερσὶ
ον, αἰὲν ἄλλων εἶναι, ὅ μετεβάλλειν ὅς δεσπ
τας. εἰ ταῦτα καὶ τὰ ριούτα ἐξ ἐπικρούμε
νοι σαμὶ αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἶε μέγα ὀφελήσθαι
ἐν βίῳ, καὶ σφρονέσθαι ἂν γυνέσθαι πρὸς ἀπὸ
Ερ. ὦ μακάριε, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτοῖς ἡ
ἀγνοία, καὶ ἡ ἀπάτη ἐξ ἀτελείας, ὥς μὲν
ἂν ἐρυθάνῃ ἐπὶ ἐξ ἀνὸς χεῖναι αὐτοῖς τὰ ὥτα,
τοσούτω κηρῷ ἐβύσαν αὐτὰ, οἷον πρὸς ὀδυσεῖς
ὅς ἐταίρους ἐδρασε δέξασθαι Σφηνῶν ἀκροάσεως.
πόθεν δ' ἂν ἐκείνοι δυνάσθαι ἀκούσαι, ἦν καὶ σὺ
κεκρυγὼς ἀπεργάσθαι; ὅπως γὰρ πρὸς ὑμῖν ἡ λή
θη δυνάτη, ὅτι ἐν ταῦτα ἡ ἀγνοία ἐργάσθαι. τὴν
ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι, οὐ πρὸς ἀσθεμένους ἐν
κηρὸν ἐς τὰ ὥτα, πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλέ
ναντες, ὅξυ δὲ δροκότες ἐς τὰ πράγματα, καὶ
κατεργασμένοι οἱ αἶσιν. Χά. οὐκοῦν ἐκείνοις
γυν ἐμβόσαι μιν; Ερ. πορτίδον ὅτι λέγῃ
πρὸς αὐτοῖς, ἀλλ' ὅπως ὁπῶς ἀποσάνθαι

σκαφίδου. Ερ. ἡ Νῆνος μὲν ὡς πρὸς μεῦ ἀπόλο-
λεν ἡδὴ, ὅς οὐδ' οἱ ἵχνη· ἔτι λοιπὸν ἀνθρ. οὐδ'
ἀνείπης ὅπως πότ' ἦν. ἡ Βακυλὼν δέ σοι ἐκείνη
ἔστιν, ἡ ἐν πυρρῳ, ἡ ἐν μέγαρ πρὶ βολοῦ μεῖας
πρὸς αὐτὴν ἡ τῆς θημενῆς, ὡς πρὸς ἡ Νῆνος. Μυκὴ
νας ὅς, ἡ Κλέωνας, αἰχμνομα δειξά σοι, ἡ μάλι-
σα ὅς Ἰλιον. ἀπ' πνίξας ἔν' οἱ δ' ὅτι ἐν Ομηρῷ κα-
τελθὼν ὑπὸ τῇ μεγαληρρείᾳ τ' ἐπ' ὧν. πλὴν,
ἀλλὰ πάλαι μὲν ἦσαν θύοι αἰμονες, νῦν ὅς τεθνή-
κασι ὅς αὐτῇ, ἀποθνήσκουσιν ὡς πρὸς μεῦ ὅς πό-
λις, ὡς πρὸς ἀνθρώποι. ὅς πρὸς αὐτοῦ ὅς τ' ὅς
ποταμοὶ ὅλοι. ἰνάχας ὅς οὐδ' ὅς τ' ὅς ἄρ' ὅς
πικαταλείπεται. Χά. παλαιὸν τ' ἐπ' αἰώνων
Ομηρε, ὅς τῶν ὀνομάτων, Ἰλιον. ἰρήν, ὅς ἐν ἀν-
θρ. καὶ ἐν κτίσμασι Κλεωνά. ἀλλὰ μετὰ ξυλό-
γην, τίνες εἰσὶν οἱ πολεμοῦντες ἐκεῖνοι, ἡ πρὸς
τίνος ἀλλήλους φονεύουσιν; Ερ. Ἀργεῖος ὅς
ὡς Χάρων, ὅς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐν ἡμιονῆτα
ἐκείνους πρὸς τῇ ὀν Οθρυάδην, ἐν ἐπὶ γράφοντα ὅς
φύσιν οὐδ' αὐτ' ὀνόματι; Χά. ὡς τ' ὅς τ' ὅς
αὐτοῖς ὡς Ερμῆς ὅς πόλεμος; Ερ. ὡς τ' ὅς τ' ὅς
οὐ αὐτ' ἐν ὡς μάχονται. Χά. ὡς τ' ὀνόμας, οἷγε
οὐκ ἵσθαι ὅς πρὸς ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἑκα-
στος αὐτῶν κτήσωνται, μόγις ἂν ποδὶ καὶ λάβοιεν
τόπον πρὸς τ' Αἰακῶν. ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς
ἀλλοι

ἀλλοι γεωργήσονται, πολλὰ κίς ἐκ βάθρων ὅς φό-
τωμον ἀναπαύσονται ὅς ἀρόστω. Ερ. οὕτω
μὲν ταῦτα ἔσαι. ἡμεῖς δέ, καταβάντων ἡδὴ,
ὅς κατὰ χώραν ἐν θετήσαντων ἀνθρ. τὰ ὅς,
ἀπαχάτωρ ὅς, ἐγὼ μὲν καθὰ ἐσάλλω, σὺ
δ' ὡς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς
ἀνθρ. νεκροσώων. Χά. ἐν ἐπὶ οἰήσας ὡς Ερμῆς.
ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς
ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς τ' ὅς
ἀνθρώπων πρὸς τῇ, βασιλεῖς, πλὴν οἱ χυσεῖς,
ἐκατόμβαι, μάχαι. Χάρωνος ὅς, οὐδ' οἷς λόγους.

ΠΕΡΙ ΘΥΣΙΩΝ.

Μὲν ὅς ἐν ἡμῶν θυσιῶν οἱ μάταιοι πρὸς
ὅς ἴουσι, ὅς τῇς ἑορταῖς, καὶ προσόδοις
τῶν θεῶν, ὅς αὐτοῖς, ὅς αὐχονταί,
ὅς αὐτῶν οἰσίνων πρὸς αὐτῶν, οὐκ οἶδ' εἰ τις
οὕτω κατὰ φύσιν ὅς, ὅς λελυσημένῳ, ὅς τις
οὐ γελοῖται τὴν ἀβελτηρίαν ἐπὶ βέλτας
τῶν θεῶν. ὅς πολὺ γε οἶμαι πρότερον τ'
γελῶν πρὸς αὐτὸν ἐξετάσει, πότερον θύσει
ἢ αὐτοῖς χεῖν καλῶν, ἡ τὸν αὐτὸν θεὸς ἐχθ-
ροῖς, ὅς κακοδαίμονας; οἷγε οὕτω ταπεινὸν, καὶ
ἀνθρώπων ἐν δέξιν, καὶ κολακισμῶν, ἡ πρὸς αὐτῶν, ὅς ἀγα-
νακτεῖν ἀμελὸν μῶν. τὰ γὰρ αὐτὰ λικὰ πάσθ,

Ἐτάς τῶν Καλύδωνίων σύμφεράς, Ἐπὶ
σοῦτοισ φόνους, Ἐτὴν Μελεάχου δαλίῳ,
πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι Ἀρτέμιδος,
μέμψιμοιρον σὸς ὅτι μὴ πῆε λήφθῃ περὶ τὴν θυ
σίαν ὑπὸ τῷ Οἰνέως. οὕτως ἄρα βαθείως καθί
κτο ἄνθρωποι τῶν ἰδρείων ὀχμαρτία, καί μοι δὲ
κῆρ ὅρῳ αὐτὴν ἐν ἔφῳ οὐρανῷ τότε μόνῳ, τῶν
ἄλλων θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορνεύον, δὴνὰ πῶ
οὔτεν, Ἐχρητλιάζουτεν, οἷας ἐορτῆς ἀπολει
φθῆσεται. ὅς δ' αὖ Αἰθίοπας, Ἐμκακίους,
καὶ τελοῦν δ' αἰμονας εἰποῖ τις ἄν, εἰγε ἀπομνη
μονεῦοι τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἢ ἐν ἀρχῇ ἔ
Ομήρου ποιήσεως περὶ αὐτὸν ἐπεδείξαν, δῶδε
καὶ ἐξῆς ἡμέρας ἐστίασεν τῶν καὶ ταῦτα, ἐπερὶ
μῶνον καὶ τὸς ἄλλους θεούς. οὕτως οὐλοῦν ὥς εἰ
κεν ἄμιθι ποιούσιν, ὧν ποιούσιν. ἀλλὰ πῶ λού
σι ρίς ἀνθρώποις τὰ γὰρ, Ἐνέσι πρίασσε
πῆ αὐτῶν, ἐν μὲν, ὕμνῳ, εἰ τύχοι, βοῖδ' ἴα. ἐν
ῆ, πλουτεῖν, βοῶν τε πῆραρ. ἐν δ' ἐ, βασιλεύ
ειν, ἐκατόμβη. ἐν δ' ἐ, σῶν ἐπαλεθεῖν ἕξ ἱλί
οὔς πῶ λον, ταύρων ἐνέα. Ἐπὶ ἐκτ' Αὐλίδος
ἐστὶ ἱλίου διαπλεῦσαι, πῆ θένε βασιλικῆς, ὁ μὲν
Ἐκατόμβη ἐμὴ ἀλῶνα ἵοτε τὴν πῶ λιν ἐπὶ
ατο πῆα τ' Αθηνᾶς βοῶν δῶδε κα, Ἐπέπλου.
εἰκάζειν ἕχῃ πολλὰ εἶναι, καὶ ἀλεξυόνος, καὶ
σεφάνου

σεφάνου, Ἐλιβανῶν μόνου πῆ αὐτοῖς ὦνια.
ταῦτα ἕομαι καὶ χρύσεος ἐπιστάμνος ἄτε ἰε
ρεῖς καὶ γέρον, Ἐτάθῃ σοφός, ἐπεὶ δὲ ἄπρακ
τος ἀπὶ πῆα τ' Αἰαμένονος, ὥς ἂν Ἐπρὸς
νείθερ ἔφῳ ἀπόλλωνι τὴν χάριν, δικαιολογεῖ
ται, Ἐπαυτῇ τὴν ἀμοιβήν, Ἐμόνον οὐκ ὄνει
δίξει, λέγην, ὥς ἐλτίσε ἀπόλλων, ἐγὼ μέν σ
τὸν νέων, τέως ἀσεφάνωτον ὄντα, πολλὰ κίς
ἐσεφάνωσα. Ἐτοῦτ' αὖ σοι μερία ταύρων τε
καὶ αἰγῶν ἔκανσα ἰδίῳ τ' ἐσώμων, σὺ δ' ἄμελεις
μου τοιαῦτα πεπονθότος, Ἐπῆ οὐδ' οὐ τίθε
σαι ἐν ἐνδὲ γέτῳ, τοι γάρ οὐν οὕτω κατεδύσω
πῆσιν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων, ὥστε ἀρπασάμενος
τὰ τόξα, Ἐπῆ τ' ἔναυσάθμου καθίσας ἐαυ
τὸν, κατετόξευσε ἔφῳ λοιμῷ τὸς Αἰχμοῖς ἀνρῆς
ἡμίονοις, Ἐκυσίν. ἐπὶ δ' ἄπαξ τ' ἀπόλλωνος
ἐμνήστω, βούλομαι καὶ τὰ ἄλλα εἰπεῖν, ἄπῃ αὐ
τῷ οἱ σοφοὶ τ' ἀνθρώπων λέγουν, οὐχ ὅτε πῶ
τὸς ἔρωτας ἐδυσχεσέν, οὐδέ τοι Ἰακίνθου ἐν
φόνον, οὐδ' ἐτ' Δάφνης τὴν ἑπεροφίαν, ἀλλ' ὅ
τι Ἐκαταδικασθεῖς ἔφῳ τ' κυκλώπων βα
νάτῳ, κάξος βακίαις, δὲ ἔφῳ ἐκ τ' οὐρανοῦ κα
τεπέμφθῃς γῆν, ἀνθρωπίνῃ χρεσάμενος τῇ
τύχῃ. ὅτε δὲ Ἐἐθῆκεν ἐν Οετῆλῃ πῆ
ἀδμήτῳ, ἐν φρυγίᾳ πῆα Λαομέδοντι, πῆα

τούτω μέν γε οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τῇ Ποσειδῶ
νος, ἀμφοτέροι πλινθεύοντες ἔω ἀπορίας, καὶ
ἐργαζόμενοι ἐς τὴν πείχος, οὐδ' ἐντελὴν ἐμμε
θεοῖν ἐκομίσαντο πᾶσα τῇ φρυγός, ἀλλὰ προσώ
φλιν αὐτοῖς πλεονὴν ἢ ἱάκοντά φασι θραχμάς
φωϊκάς. ἢ γὰρ οὐ ταῦτα σεμνολογῶσιν οἱ ποιη
ταὶ πόδες τῶν θεῶν, οὐ πολὺ τούτων ἰδρώπερα
περί τε Ηφαίστου, καὶ Προμηθέως, καὶ Κρόνου, καὶ
Ρέας, καὶ οὐχ ὁρὴν ὅλης τῆς τοῦ Διὸς οἰκίας; καὶ
ταῦτα, πᾶσα καλέαντες τὰς μούσας σωφ
δοὺς ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὅπως ὦν δὴ ἐνθεοὶ γινόμε
νοι, ὥς τ' ἐίκος ἀδυσιν, ὥς ὁ μὲν Κρόνος, ἐπεὶ δὴ
τάχιστα ἔζετέ με ἐν πατέρᾳ ἐν οὐρανῷ, ἐβα
σίλευσέ τε ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ τέκνα κατ' ἡστέρας,
ὥς περὶ ὁ ἀργεῖος Ουέσης. ὕσδρον δ' ἐὼ Ζεὺς κλα
πέεισ' ἔω τῇ Ρέας ἔω βαλομένης ἐν λίθῳ, ἐς
τὴν Κρήτην ἐκτεθείς, ἔω Αἰγὸς ἀνέφραφεν, κα
θάπερ ὁ Τήλεφος ἔω ἐλάφῃ, καὶ ὁ Πέρσης Κύρος
ὁ πρότερος, ἔω τῇ κνός. εἴτα ἔζε λάσας τὸν
πατέρα, καὶ ἐς τὴν δεσμοτήτορ καταβάλων,
αὐτὸς ἔχε τὴν ἀρχήν. ἐγχευε γὰρ πάλαι μὲν ἄλ
λας, ὕσάτω δέ, τὴν Ἡραν τὴν ἀσελφὴν, κα
τὰ τὴν Πόρσων ὥς, καὶ Λαοδείων νόμους, ἐρωπ
κὸς δέ ὦν, καὶ εἰς ἀφροδίσια κεχυμένῃ, ἔφαδ' ὡς
ἐνέπλησε παίδων ἐν οὐρανῷ. τὸ μὲν, ἔζε ὁ
μοτί-

μοτίμων ποιεσάμενος, ἐνίς δ' ἐν νόθῳ ἐκ τῇ
θνητοῦ καὶ ἐπιγίου γένος, ἀρπύγι, ὁ γεννάσας
γιγνώμενος χευσίον, ἀρπύγι δ' ἐταῦρος, ἢ κύκνος, ἢ
ἀετός, καὶ ὅλως, ποικιλώτερος αὐτῇ Πρωτέ
ως. μόνῳ δέ τῃν Αθλῶν ἐφυσεν ἐκ τῆς αὐτοῦ
κεφαλῆς, ἔω αὐτὸν ἀτεχνῶς ἐν ἐγκέφαλον
συλλαβῶν. ἐν μὲν γὰρ Διόνυσον ἡμιτελὴ φασιν
ἐκ τῆς μητρὸς ἐπιγαμένης, ἀρπύγας, ἐν τῷ μὲν
ρῶ φέρων κατ' ὠρῆς. καὶ ἔζετέ με, καὶ ὠδίνος
ἐν δάσκει. ὁμοία δέ τούτοις καὶ πόδες τῇ Ἡρας ἀ
δυσιν, ἀνθ' ἧς πρὸς ἐν ἀνδρα ὁμιλίας, ἔω πᾶσι
μιον αὐτὴν παῖδα γεννῆσαι ἐν Ηφαίστῳ, οὐ μά
λα ἐντυχὴν αὐτῇ, ἀλλὰ θάνατον, καὶ χαλκεία,
καὶ πυρίτιον, καὶ ἐν καπνῷ ῥωαῖν βιούντα, καὶ
πυρρῶν ἀνάπλεων, οἷα δ' ἡ καμινὸς τὴν, καὶ
ὅτι ἀρπύγιον τὸ πόδες. χαλκὸς δὲ καὶ γὰρ αὐτὸν ἀπὸ
τῇ πῦρματος, ὁ πόδες ἐξέριφεν ἔω τῇ Διὸς ἔζε οὐ
ρανῷ. καὶ εἴγε μὴ οἱ Λήμνιοι καλῶς ποιοῦντες,
ἐπιφρόμενοι αὐτὸν ἔπεδ' ἐξάντο, ἐτεθνήκεν
αὐτὸν ἡμῖν ὁ Ηφαίστος, ὥς περὶ ὁ Αἰσάνας ἀπὸ τῇ πυρ
ρῶ καταπεσόν. καὶ τοὶ τὰ μὲν Ηφαίστου, μέ
τρια. ἐν δ' ἐ Προμηθεῖα, τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἐπα
θε, διότι καθ' ἑω ὁρβόλην πελάνθρωπος ἦν, καὶ
γὰρ αὐτὸν ἐς τὴν Σκυθίαν ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς,
ἐνεσάυρωσεν ὡς τῇ Κανκῆσσι, καὶ ἐν ἀεὶ ἔρῃ αὐτῷ.

ἔθ' ἡρακατασκήσας θ' ἡπαρδοήμεραι κολά-
φοντα. οὗτος μὲν δ' ἐβζετέλεσε τὴν καταδύ-
κην. ἡ δὲ ῥέα δ' ἡ δ' ἰσως ὅταυτα εἶπε, πῶς
οὐκ ἀρχιμονε, καὶ δεινὰ ποιῆ, γράυς μὲν ἡδὴ καὶ
ἐξωρ' οὐδ' ὅτα τοσούτων μήτηρ θεῶν, παιδε-
ρας οὐδ' ἔτι, καὶ ζήλοτυπώσας, ὅτι ἐν Ατ-
τινὶ ἡδὴ τῶν λεόντων φέροντας, καὶ ταῦτα, μηκέ-
σι χρῆσιμον εἶναι δυνάμην. ὥστε, πῶς ἂν ἐτι-
μέμφοιτό τις ἢ τῇ Αφροδίτῃ, ἢ τι μοιχευέτι,
ἢ τῇ σελήνῃ πρὸς ἐν ἐνδύμωνα κατιούσῃ πρὸ
λάκισ ἐκ μέσης τ' ὀδῆ; φέρε δ' ἡδὴ τῶν ἀφ' ἐμέ-
νοι τῶν λόγων, ἐς ἂν ἐν αὐτῷ λωμῶν ἐν οὐρανῷ,
πικτικῶς ἀναπλάμνοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ομή-
ρω ὅτι ἡσιόδῳ ὁδόν, ὅτι διασώματα ὅπως ἐκα-
σον ὅλα κεκόσμηται τῶν ἀνῶ. ὅτι μὲν χαλ-
κοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω, ὅτι πρὸ ἡμῶν τ' Ομήρου λέγει
ρὸς ἡκούσας μὲν ἔπρεαντι, καὶ ἡ ἀνακύψαντι μι-
κρὸν ἐς θ' ἄνω, ὅτι ἀτέχνως ὡς τ' ἡ νώτου χρομέ-
νω, φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, ὅτι ἡ λιθ-
καθαρῶτερος, ὅτι ἄσρας διαυγέστερά, ὅτι πᾶν
ἡμέρα, καὶ χρυσὸν θ' ἀπ' ἐδῶν. ἐσιόντι δὲ, πρὸ
τοῦ μὲν οἰκοῦσι καὶ ὦραι, πωλοῦσι γάρ. ἐπει-
τα δὲ, ἡ ἱεὺς, καὶ ὁ ἐρμῆς, ὄντων ἔπρεται, καὶ
ἀγγελιαφόροι τοῦ Διὸς. ἐξ ἧς δὲ, τ' ἡ φάισος τὸ
χαλκῆον ἀνάμεσον ἀπάσῃς τέχνης. μετὰ δὲ
αἱ τῶν

αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι, καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασιλεία.
ταῦτα πάντως ποδὶ καλλῆ τ' ἡ φάισος κατα-
σκυβάσαντος. οἱ δὲ θεοὶ πᾶς Ζεὺς καὶ ἡμίονοι,
πρὸς περὶ δ' οἰμαι ἀνω ὄντα μετὰ λαχρῆν, ἀπὸ
σκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν, ὅτι πάντῃ πρὸς ἐλέτησιν
ἐπικύπτοντες, εἰ ποθεν ὄψοντο ὑπὲρ ἀναπόμε-
νον, ἢ ἀναφρομένῳ κινῶσαν, ἐλίσσόμενῳ πε-
ρὶ καπνῷ. καὶ μὲν οὐν τις, θυωχούνται πάν-
τες, ἐπικεχνηότες ἔθ' καπνῷ, καὶ ἄμα πᾶ-
νον περὶ τὸς βωμοῖς προσχεόμενον, ὥς πρὸς αἱ μῆ-
αι. ἡν δ' οἰκόσιν ὥς, νέκταρ, ὅτι ἀμβροσία θ'
δεῖπνον. πάλαι μὲν δ' καὶ ἀνθρώποι συνεσιῶν-
το, ὅτι συνέπινον αὐτοῖς, ὁ ἱεὺς, καὶ ὁ τάντα
λος. ἐπεὶ δὲ ἡ ἔνυβρις αἱ, καὶ λάλοι, ἐκ ἔνο-
μῶν ἐτι καὶ νῦν κολλάονται. ἀβασρ δὲ ἔθ' ἐν
τῶν γένει καὶ ἀπὸ ἔξῃ τὸς οὐρανός. τοιοῦτος ὁ ἐ-
ος τῶν θεῶν. τοιοῦτον καὶ οἱ ἀνθρώποι βρωδὰ
τύτοις, καὶ ἀκόλῃς ποδὶ τὰς θεοσκείας ἐπιτη-
δεύουσι. ὅτι πρὸ τῶν μὲν ὕλας ἀπετέμοντο, καὶ
ὅτι αὐτὴν θεῶν, καὶ ὅτι ἐκείνην, ὅτι τὰ φυτὰ
ἐπ' ἡμῖν ἐκαστῶ θεῶ. μὲν δ' ἐν, νεμὰ μὲν κατὰ
ἐθνη, σέβας, ὅτι πολιτας αὐτῶν ἀπ' ἐφάνσαν. ὁ
μὲν δὲ λφός, ἐν Απώλλῳ, καὶ ὁ δὲ ἡλῖος, ὁ δὲ ἀθῆ-
ναίος, τὴν Αθηνᾶν. μὲν δὲ τῶν τῶν οἰκίῳ τῇ
τα, τῶν ὀνόματι, καὶ τὴν Ἡραν ὁ Ἀρπός. ὅτι ὁ Μυρ-
ε

Δόνιος, ἴην Ρέα. καὶ ἴην Αφροδίτῃ, ὁ Πάριος.
 οἷοι' αὖ Κρητες, οὐ γενέσθι πρὸς αὐρῆς, οὐδ' ἐξα
 φῆναι μόνον ἐν Δία λέγει, ἀλλὰ καὶ τὰ φων
 αὐτῶν δ' ἐκνύουσι. ὧς ἡμεῖς ἄρα ροσῶτον ἢ πατῶ
 ρθεα χρόνον, οἰόμενοι ἐν Δία ἐροντάντε, καὶ ὕμν,
 καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖν. ὁ δ' ἐ, ἐλελήθει
 πάλαι πεθενῶς, πρὸς Κρησὶ τεθαμμένος. ἔπει
 τα ἵνα οὐκ ἐγείραντες, ἵνα αὐρῆς μὴ ἄοικοι, μὴ
 ἵνα ἀνέστοι δ' ἦθεν ὥσιν, εἰκόνας αὐτῶν ἀποκάλυψαι,
 πρὸς ἀκλέειν, ἢ Πραξιτέλῃ, ἢ Πολύκλῃ, ἢ
 ἢ Φιδίαν. οἱ δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἰδόντες, ἀναπλάτ
 τεισιν, ἔλθῃ ἴην μὲν ἐν Δία, πᾶσα δ' ἐς αἰὲν ἐν Α
 πόλλων, καὶ ἐν Ερμῇ, καὶ ἐν Ἡφαιστῷ, καὶ Ποσειδῶ
 νι, καὶ Ἄρῃ, καὶ Ἑρμῇ, καὶ Ἄρῃ, καὶ Ἑρμῇ, καὶ Ἄρῃ.
 μὲν δ' ἐν οἱ πρὸν τῶν ἐς ἐν νεῶν, οὐτε ἐν ἑ
 ἱνδῶν ἐλέφαντα ἐτι οἰονταὶ ὅς ἂν, οὐτε ἐκ τῶ
 Ὀρέας μετὰ ἄλλων χυσιόν, ἀλλὰ ἐν Κρόνῳ
 καὶ Ρέας ἐς τὴν γῆν, καὶ ὁ Φιδίς μετ' ὅσους ἐκείνους,
 ὧς τὴν Πισσάων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελεύσ
 μένον, καὶ ἀγαθῶντα ἐἶ ὅλα πέντε ὅλων ἐπὶ
 οὐσίαις αὐτῶν παρόρῃον ὀλυμπίων. θεῶν
 δ' ἐβωμοῖς, καὶ προῖον, ὧς ὁριζῶνται ἑλ
 προσάγει τὰς θυσίας. οὐκ μὲν ἀροτῆρα, ὅτε
 ωρεγός. ἄρα δ' ἐοποιμῆν, ὧς αἶγα ὁ αὐτολόος.
 ὁ δ' ἐτις, λιβαριῶν, καὶ πόπινον. ὁ δ' ἐπένος
 ἰλάσκει

ἰλάσκει ἐν θεῶν, ὡς ἰλάσκει μόνον τὴν αὐτῶν
 ἀν. ἀλλ' οἷγε θύοντες. ἐπὶ ἐκείνους ὅς ἐπ' ἀνεί
 μι, στεφανώσαντες ἐξ ὧν, καὶ πολὺ γε πρότε
 ρον ἐξέτασαντες ἐν τελέῃ, ἵνα μὴ ὅ τῶν ὁ
 χρίτων τι κατὰ σφάτῃ, προσάποιον τῶν
 μὲν, καὶ φονεύσαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν θεῶν, γρόνον
 τι μὲν ὡς, ὧς ἐκείνους ἐκείνους, ὧς ἡμεῖς
 φωνον ἢ δὴ τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν. τίς οὐκ ἀνείκα
 σεν ἢ δ' ἐπ' αὐτοῖς, ταῦθ' ὁρῶντας ὅς θεοῦς; ὧς τὸ
 μὲν πρόγραμμα φησί, μὴ πρὸς τὴν αἰσῶν
 φαντασίαν, ὅς τις μὴ καθαρὸς ἐστὶ τὰς χεῖρας.
 ὁ δ' ἰδρὺς αὐτοῦ, ἐσκεν ἡμαγμένος, ὧς πρὸς
 ὁ κύκλω, ἐκείνους, ἀνατέμνον, καὶ τὰ ἐγκα
 τα ἐξάγει, ὧς καρδουλικῶν, ὧς αἶμα ἐκ
 ἐκείνους περιχέων. καὶ τί ὅς οὐκ ἐκείνους ἐπιτε
 λῶν; ὡς πᾶσι δ' ἐπὶ αὐτοῖς ἀνακαύσας, ἐπέθηκε,
 φέρων αὐτῇ δρῶν τὴν αἶγα, καὶ αὐτοῖς ἐβίαις
 πρόβατον. ἢ δ' ἐκείνους, διαπέσας, καὶ ἰδρὺς
 πρὸς χωρεῖν, ὧς αὐτοῖς ἐν οὐρανὸν ἐχέει
 δυνατὰ ἡμέμα. ὁ μὲν γε σκύθη, καὶ πᾶσι τὰς
 θυσίας ἀφείσ, καὶ ἡμισάμηνος ταφῆας, αὐτοῖς
 αὐτοῖς τῇ Ἀρτέμιδι πρὸς τῇ. καὶ οὐτω πρὸς
 ὧν, ἀρέσκει τῇ θεῷ. ταῦτα μὲν ἴσως μέτεια,
 καὶ τὰ ὡς Ἀστυρίων γιγνόμενα, καὶ ἐπὶ φρῶ
 γῶν, ὧς λυδῶν. ἢ δ' ἐπὶ τὴν Αἰγυπτιον ἐλθὼς

τότε δὴ τότε ὅτε πολλὰ τὰ σέμνα, καὶ ὡς ὁ
 λησὶς ἀξία τῷ οὐρανοῦ. κελὸς προσώπων μὲν τὸν
 Δία. κελὸς προσώπων δὲ τὸν βέλτιστον Ἑρμῆν, ὅ
 τιν Πάνα ὅλον φάργον, ὅ τιν τινα, ὅ κροκόδει
 λον ἕτερον, καὶ τὸν ἰθὺν. εἰ δὲ τῶν τοῦ ταῦτα
 σκήμματα ὅφρ' ἐν εἰδῇ, ἀκούσῃ πολλῶν σω
 τῶν, ὅ γραμματέων, ὅ προφητῶν ἔξυρμένων
 δεικνυμένων. πρότερον δὲ φησὶν ὁ λόγος, θύρα
 δὲ ἐπίθετε βέλῃλοι, ὡς ἄρα ὑπὸ τῶν πολεμί
 ων, ὅ τῶν γιγάντων τὴν ἐπανάστασιν οἱ θεοὶ
 φοβησάμενοι, ἦκον ἐς τὴν Αἴγυπτον, ὡς δὲ ἐν ταῦ
 θα λησόμενοι τῶν πολεμίους, εἰδὲ ὁ μὲν αὐτῶν,
 ὑπὸ τῶν φάργον. ὁ δὲ, κελὸν ὑπὸ τοῦ δέους. ὁ δὲ,
 θεοῖον, ἢ ὄρνενον. διό δὴ εἰσέτι ὅ νυν φυλάττε
 σθαι τὰς τότε μορφὰς τοῖς θεοῖς. ταῦτα γὰρ
 ἀμέλει ἐν τοῖς ἀδύρῃσι ἀπόκειται γραφέντα,
 πρὶν ἢ πρὸ τῶν μυρίων. αἱ γὰρ οὐσίαι, ὅ πρὸ ἐκεί
 νοις αἱ αὐταί. πολλὴν ὅτι πεινοῦσι τὸν ἰδρῶτον, ὅ
 κόπῃνται πειρῶντες ἢ πεφονδύμενον. οἱ γὰρ
 καὶ θάπῃσι, μόνον ἀποσφάξαντες. ὁ μὲν ἂν Ἀπὶς
 ὁ μέγιστος θεὸς αὐτῆς, ἢ Ἀφροδίτη, τίς οὐτω πε
 ριτρεχῶν ποιῇται τὴν κόμην, ὅς τις οὐκ ἀπέυ
 ρηκε, καὶ τὸν ἰδρῶτα κεφαλῆς τὸ πένθος ἐπε
 σείξατο, καὶ ἐν Νίσου ἔχῃ πλόκαμον ἐν πορ
 φυροῦν; ἐστὶ δὲ ὁ Ἀπὶς ὁ ἀγέλης θεός, ἢ τῶν
 προτέ

προτέρῳ χειρονομῶν, τὸν καλλίαν, καὶ σι
 νότερος τῷ ἰδρῶτι βῶν. ταῦτα οὐτω πεινόμενα, καὶ
 ὑπὸ τῶν πολλῶν πισυνόμενα, εἰδὲ αἱ μοῖαι δοκέι,
 καὶ μὲν ἐπιτιμήσονται, οὐδενός. Ἡρακλείδου δὲ
 πνοσ, ἢ Δημοκρίτου. καὶ μὲν, γελασμένους τὴν αὐ
 νοιαν αὐτῶν. τοῦ δὲ, τὴν ἀγνοίαν ὁδωμένους.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΣΙΣ. ΖΕΥΣ.

ὁ μὲν διατίθῃ τὰ βῆθρα, ὅ πᾶσαι αὐ
 αὐτὸ ἐν τόπων τοῖς ἀδικημένοις. οὐ
 δὲ σῆσον ἐξῆς πᾶσαι αὐτῶν τοῖς βίους. ἀλλὰ κοσ
 μήσας πρότερον, ὡς ἐν προσώποι φανούνη, καὶ
 ὅτι πλείους ἐπαξίοναι. οὐ γὰρ ὡς Ἑρμῆν, κήρυττε,
 ὅ συγμάλλῃ ἀγαθῇ τύχῃ τῶν ὠνητῶν ἢ πᾶσι
 ναίειν τὸ πωλητήριον. ἀποκρηρῶν μὲν ὁ βίους
 φιλοσόφους παντὸς εἶδους, καὶ προαιρέσεων ποι
 κίλων. εἰ δὲ τις οὐκ ἐχειρ πᾶντα τὰ γυ
 ρον κατὰ βῆθρα, εἰς νέωτα ἐκτίσει, κατὰ σῆ
 θερ ἐγγυητήν. Ερ. πολλοὶ συνίασιν. ὡς τε
 καὶ μὴ διατίθῃ, καὶ κατέχῃ αὐτοῦ. Ζ. πᾶ
 λω μὲν ὅν. Ερ. τίνα θέλεις πρῶτον πᾶσαι αὐ
 τῶν; Ζ. γυρῶν ἐν κομῇ τῇ, ἐν ἰωνικόν, ἐπε
 καὶ σιμνός τις εἶναι φαίνεται. Ερ. οὐδὲς ὁ πῦθα
 εἰς, κατὰ βῆθρα, καὶ πᾶσαι αὐτῶν ἀναιδωρῶν
 τῶν συνελθόντων. Ζ. κήρυττε δὲ. Ερ. ἐν
 αἰσιν εἶον πολλῶν, ἐν σιμνότητι, τίς ὠνήσεται;

τον μὲν δ' ἐπ' αὖν γυνήϊσι. ὅτι ἂν ἀποδύσῃς καὶ
ἀμ) ἐτι χλωρόν ἐόντα, ὅτε αὖ ῥισιν ἀνδρείοις
μορείοισιν ἐμπερέα τὴν φυήν. ἐφ' ἡδέντα δ' ἐπ' ἂν
ἐπαφῆς ἐς τὴν σε λινακίῳ νυξί μεμετρημένῃσιν,
αἶμα ποιήσεις. ὅ δ' ἐμείζον, Αθωαίοισι νόμος,
κυάμοισι τὰς ἀρχὰς ἀρέεωσι. Αἰγ. καλῶς
πάντα ἐφ' ἡς, ὅ ἰδροπρεπῶς. ἀλλ' ἀπόδυναι,
ὅ γυμνὸν γὰρ σε ἰδεῖν βούλομαι. ὃ Ἡράκλεις,
χρυσόου ἀντὶ ὁ μὲν ὅστις θεός, οὐ βροτός τις
εἶν φαίνεται. ὥς τε ὠνήσομαι πάντως αὐτόν.
πόσος αὖτ' ἀποκνήτῃς; Ερ. δέκα μινδόν.

Αἰγ. ἔχω, τοσούτου λαβών. Ζ. γράφε
τοῦ ὠνηθέντος τοῦνομα, καὶ ὅθεν ἐστίν. Ερ.
ἰταλιώτης ὡς Ζεῦ δοκεῖ τις εἶναι, ἢ ἀμφὶ Κρό
τωνα, καὶ Τάραντα, ὅ τὴν ταύτην ἑλλάδα
καί τοι οὐκ εἶς, ἀλλ' ἄβιακόσιοι χερδὸν ἐώνων
τα κατὰ κοινὸν αὐτόν. Ζ. ἐπαγέτωσιν.
ἄλλον πᾶν γὰρ μῦθον. Ερ. βούλῃ δ' ἐν ἀνέμων
τα ἐκείνον, ἐν πνικόν; Ζ. πάντων μὲν εἶναι.

Ερ. οὗτος, ὁ τὴν πᾶσαν ἐξηρησμένον, ὁ δ' ἐξω
μίας, ἐλθέ, καὶ περίτοι ἐν κύκλῳ δ' ἐσυνέδριον.
εἶον αἰθρικὸν πωλῶ. εἶον ἀειστον, καὶ ρηνικόν.
εἶον ἐλευθρόν. τίς ὠνήσεται; Αἰγ. ὁ κῆρυξ
πῶς ἐφ' ἡς; πωλῆς ἐν ἐλευθρόν; Ερ. ἔρπε.

Αἰγ. εἴτα οὐδ' ἐδασμῇ σοι δικάσεται αὐ
δραπο

δραποδισμοῦ, ἢ καὶ προκαλέσῃταί σε ἐς Αρεῖον
πᾶν; Ερ. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τ' πράσεως. οἷε
τῇ γὰρ εἶναι παντὶ ἀπασμὲν ἐλευθέρως. Αἰγ. τί δ'
ἂν τις αὐτῷ χεῖσαι το, ῥυθωντι, ὅ οὕτω κα
κοδαιμόνως ὀρεκόμενῳ; πλὴν ἐμὴ σκαπνέ
αγε ἢ ὑδροφόρον αὐτὸν ἀποδύκτεον. Ερ. οὐ μὴ
νομ, ἀλλ' καὶ ἢν ὑρῶρεν αὐτὸν ἐπισήσης, πολὺ
πισοτέρῳ χεῖσαι τ' κινῶν. ἀμέλει, κύων αὐτῷ
ὅ ὕνομα. Απο. πᾶς δ' ἐστὶ, ὅ τινά τῇ
ἀσκησιν ἐπαγγέλλεται. Ερ. αὐτὸν ἐροῦ. κάλλι
τον ὅ οὕτω ποιεῖν. Αἰγ. λέειν δ' ἐσκυθροπὸν
αὐτῷ, καὶ κατιφές, μή με ὑλακτῆσαι προσελθόν
τα, ἢ καὶ νῆ δία δάκηγε. οὐχ ὁρᾷς ὡς δὴ ἤρκε δ' ἐξ
λον, ἢ ὡς ὥσπερ τὰς ὁφρῦς, καὶ ἀπειλητικόν
τι ὅ χολῶδες ὑποβλέπει; Ερ. μὴ λέειν. τι
θαυστός γὰρ ἐστὶ. Απο. δ' πρῶτ' ὡς ἐλέγισε, πᾶς
πᾶς εἰ; Διογενὲς. πικρὸς ἀπὸς. Απο. πῶς λέγεις;
Διο. ῥῦ κόσμου πᾶσι τὴν ὁρᾷς. Απο. ἡλοῖς ἢ τῇ
να; Διο. ἐν Ἡρακλέα. Απο. τί ἢ οὐχὶ ὅ λεον
τῶν ἀμώεχ; δ' μὲν ἢ ἐξ ἡλ, ἢ εἰσὶν αὐτῷ. Διο.
ρυτί μοι λεοντῇ δ' ἐρίωνι. σφατεύομαι ἢ ὥς
πᾶς ἐκένος ὡς γὰς ἡδονάς, οὐ κελευσὸς, ἀλλ' ἐκού
σιος, ἐκκαθάσαι ἐν εἰορ προαιρούμενος. Αγο.
εὐχετ' προαιρέσεως. ἀλλ' ἀτί μάλιστ' ἐπιδέναι
σε φῶμας ἢ τινά τῇν τέχνην ἐχέεις; Διο. ἐλευθε

μῶν οὐ δ' ἐρμῆσιν. ναύτης δ' ἀνίσταται ἢ κηποςδοί
ἐν κειρῶν γένοιο. ἢ ταῦτα, ἢν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι
οὐρσί' ὁ μέγιστος δ' οὐδ' ὁδοῶν. Ερ. ἔχε λαβῶν.
ἢ ὅσμινοι ἀπαχλαξόδοθα, ἐνοχλοῦντος αὐτοῦ,
καὶ βούωντος, ὅτι ἀπαντας ἀπαξάτωλως ὑβρίζον
τος, καὶ ἀγρεύοντος κακῶς. Ζ. ἄλλον κάλει
ἐν κυρναῶν, ἐν ἐν τῇ πορφύρεϊ, ἐν ἐσεφανω
μένον. Ερ. ἀπ' ὅτι πρόσχε πᾶς. πολυτελὲς ὅ
χρημα, ἢ πλοσίων δέον. εἰς οὗτος, ἢ δύν.
εἰς ὅσμινα κάλει. τίς ἐπιθυμῶν φησὶ; τίς
ὠνεῖται ἐν ἀερότατον; Αἴθ. ἐλθέ σὺ, καὶ λέ
γέ ἂν πᾶς ἐλθὼς τυγχάνεις. ὠνήσομαι γάρ σι, ἢ
ὠφέλιμος ἦς. Ερ. μὴ ἐνόχλη αὐτὸν ὅτι ἐλπίσι,
μὴ δ' ἀνάκειν. μεθύει γάρ. ὥστε οὐκ ἀνὰ πο
κρίναι τό σοι, τὴν γλῶτταν ὡς ὁρᾷς διολιθᾷ
νωρ. Αἴθ. τίς ἀνέυ φονῶν, πρίαιτο νεφθα
μένον οὐτω καὶ ἀκόλαστον ἀνδράποδον; ὅσων δέ
ὅτι ἀπόζει μύρων. ὡς δέ, ὅτι σφαλρόν βαλίζι,
ὅτι πᾶφορον. ἀλλὰ καὶ σὺ ὡς Ερμῆ, λέγε ὁ πόθος
πρόσεσιν αὐτοῦ, καὶ ἀμετιῶν τυγχάνει. Ερ. ὅ
μῶν ὅλοι, συμβιῶναι δεξιός, ὅτι συμπτῶν ἱκανός,
καὶ κομᾶσαι μὴ αὐλῆς ἱδὸς ἐπιτήδεος ἐρῶντι
ὅτι ἀσώτῳ δεσπότη. τᾶχα ἢ, πεμμάτων ἐπι
σήμων, καὶ ὁ πότος ἐμπερότατος. ὅτι ὅλως
σοφιστὴς ἢ παθεῖας. ἐπαδεδύθη μὲν ἐν Αἰθέρῃ

σιν. ἐδύλυσεν δέ ὅτι πᾶσι Σικελίαν τοῖς τυράν
νοισ, καὶ σφόδρα ἠνδοκίμει πρὸς αὐτοῖς. ὅτι δέ κε
φάλακρον τ' προαιρέσεως, ἀπὸντων καταφρο
νῆν, ἀπασί χεῖναι, πανταχόθεν ἐρανίζεσθαι
τὴν ἡδονήν. Αἴθ. ὥρα σοι ἄλλον ποδὲς βλέπει
τῶν πλουσίων τούτων, καὶ πλοσίων, ἐγὼ
δὲ, οὐκ ἐπιτήδεος ἰλαρόν ὠνεῖται. Ερ. ἂ
πρακτῶ ἔοικεν ὡς Ζεῦ οὗτος ἡμῖν μένειν. Ζ.
μετάσκησιν. ἄλλον πᾶν γὰρ. μάλλον ἢ τὸ δὺ
τούτω, τὸν πλῶντα, τὸν Αἰθέρην, καὶ ἐμ
κλαίοντα, ἐν ὅτι Εφέσου. ἄμα ὅτι αὐτὸς περὶ
θαυρὸς ἐλθόν. Ερ. κατάβητον ἐς ὁ μέσον.
τὸ ἀρίσω εἰς πᾶσι. τὸ σοφωτάτω πάντων
ἀποκρύντῃ. Αἴθ. ὡς Ζεῦ ἐν ἀντιότῃ.
ὁ μὲν οὐδ' ἐλείπει πᾶσι. ὅτι, πᾶσι ἔοικε πενθῆν.
θαυρὸς ὅτι πᾶσι. τί ταῦτ' ὡς οὗτος; τί γέ
λαῖς; Διόκειρος. ἐρωτᾷς; ὅτι μοι πελῖα πάν
τα δοκέει τὰ πρῆματα ὑμέων, ὅτι αὐτοὶ ὑμεῖς
Αἴθ. πᾶσι λέγεις; καταπελῖα ἡμῶν ἀπάντων,
ὅτι πᾶσι οὐδὲν τίθεσαι τὰ ἡμέτερα πρᾶγματα;
Διόκειρος. ὡς ἐχει. πᾶσι οὐδὲν ἔστιν αὐτοῖς ὅ
τις. κενὰ δέ τὰ πάντα, ὅτι ἀτόμων φωνῆ, καὶ
πειρί. Αἴθ. οὐ μόνον, ἀλλὰ σὺ κενὸς ὡς ἄλλος
ὡς. ὅτι ἀπειρος. ὡς ὅτι ὑβρεως, ὅτι πᾶσι γέλωτος;
σὺ ἢ τί κλάεις ὡς ἐλπίσι; πολὺ ὅτι μοι κάλει

ἀκρεῖ δ' ὅτι μέγιστον, ὃ ποῦ τῶν γυναικῶν μοι δὲ
κεῖ. δδκεῖ μοι μίαν αὐτῶν, μηδ' ἐνός εἶν' μόνου;
παντί δ' ἐμετ' ἐναὶ τῷ ἐσλομένῳ το γάμῳ.
ΑΠ. τί τῷ φῆς; ἀνὴρ ὅς δ' ποῦ μοι χεῖρας νό
μου; ΣΩ. νῆ Δία, ὅτι ἀπλῶς πεπᾶσεν τὴν πε
ρὶ τὰ τοιαῦτα μικρολογίαν. Αἲ. τί δ' ἐποῦ
τῶν ἐν ὧν παύδων σοι δδκεῖ; ΣΩ. καὶ οὐτοι ἐ
σονται ρίς ἀρίστοις ἀθλοῦν φιλοῦσαι λαμπρόν
τι, καὶ νεανικὸν ἐργασμένους. Αἲ. βαβαί τ' φι
λοσοφίας. τί δ' ἐσοφίας, τί σοι δ' ἐκφέλαται;
ΣΩ. αἰδοῦμαι, καὶ τὰ τῶν ὄντων πρᾶξιματα.
ὅποσα γὰρ δ' ὁρᾷς, τὴν γῆν, τὰ πᾶσι γῆς, ἐν αὐ
ρανῷ, τὴν θάλατταν, ἀπάντων τούτων ἐκόν
τον ἀφανῆς ἐσᾶσιν ἐξω τῶν ὄλων. Αἲ. πού
ἐσᾶσιν; ΣΩ. οὐδ' αὖ μοι εἰ γὰρ που εἶεν, οὐκ ἂν εἶ
εν. Αἲ. οὐχ ὁρῶ ταῦθ', ἀπὸ λέγεις τὰ πρᾶ
ξιματα. ΣΩ. εἰκότως. τυφλὸς γὰρ εἶμι
καὶ οὐχ ὁρῶ τὰ πρᾶξιματα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πάντων ὁρῶ εἰ
κόνας, καὶ σὲ ἀφανῆ, καὶ μὲ ἀλλοῦ. ὅτι ὅλως, δὲ
πᾶσι πάντα. Αἲ. ριγαροῦν ὠνκτέθ' εἰ, σο
φός, ὅτι οὐδεκὴς τις ὢν. φέρ' ἴδω τί καὶ πρᾶξις
με ἐπὶ αὐτοῦ. Εἰ. λόος δύο τάλαντα.
Αἲ. ὠνκσάμην ὅσον φῆς. τὰ ρυέλον μέντοι
ἐς αὐθις καταβαλῶ. Εἰ. τί δ' ἐσοι τοῦ νομα;
Αἲ. Δίωρ σὺ φρακούσιθ'. Εἰ. ἀγε λαβὼν
ἀγαθόν

ἀγαθὴ τύχη. ἐν ἐπικουρείον σὲ ἡδὴ καλῶ. τίς
ὦν ἔται τῷ; ἐστὶ μὲν τοι γελῶντ' ἐκείνου
μαθητὴς, δὲ τοι μεθύνοντος, οὐς μικρῶ πρῶτον
ἀπεκνήψατο. ἐν δ' ἐπὶ ὅσον οἶδεν αὐτῶν, πρῶ
τον ἀσεβέστερος τυγχάνη. τὰ δ' ἀλλὰ, ἡδὴ, καὶ
λιχνεία φίλος. Αἲ. τίς ἡ τιμή; Εἰ. ὅτι
δύο μναί. Αἲ. λαμβανέ. δὲ δεινὰ δ' ὅπως
ἴδω, τίσι χεῖρε τῶν ἐδεσμάτων; Εἰ. τὰ
ἐλκεία σιτεῖται, καὶ μελιτώδην. καὶ μάλα
τὰς ἰσχάδας. Αἲ. χαλεπὴν μὲν οὐδ' ἐν. ὦν
σομαι γὰρ αὐτῷ παλάσας τῶν καρικῶν. Ζ.
ἀλλ' ὅσον καλεῖ, ἐν ἐν χεῖρ κουρίας ἐκείνου, τὸν
σκυθρωπὸν, ἐν ἀπὸ τῆς σοφίας. Εἰ. εὐ λέγεις.
εἰκότως δ' ἐν πᾶσι τῶν πρᾶξις αὐτῶν ποῦ μένειν
τῷ ποῦ τὴν ἀπὸ τῶν ἀπνητικῶτων. αὐτὴν τὴν ἀρε
τὴν πᾶσι. ἐν εἶον ἐν τελεῖσταται. τίς πάντα
μόνος εἰδέναι θέλει; ΑΠ. πῶς τῷ φῆς;
Εἰ. ὅτι μόνος οὐτος σοφός. μόνος καλός.
μόνος δίκαιος. αὐτὸς βασιλεὺς. ἔκτος.
πλούσιος. νομοθέτης, καὶ τὰ ἅλλα, ὅπως ἐστίν.
Εἰ. οὐκ οὐν ὧ γὰρ, καὶ μάγ' ὅσον μόνος, καὶ νῆ
Δία περὶ τοῦ δέ τῆς καὶ τέκτων, καὶ τὰ ραῦτα.
Εἰ. εἰοικέν. Αἲ. ἐλθέ ὧ γὰρ, ὅτι λέγε πρῶτον
ἐν ὠνκτὴν ἐμὲ πρῶτος πρῶτος, καὶ πρῶτον εἰ οὐκ ἄχ
θη πρᾶσι κόμην καὶ δούλοσ' ὢν. Χρῆσι πρῶτος.

οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐφ' ἡμῖν ταῦτά ἐστιν, ὅθεν οὐκ
ἐφ' ἡμῖν, ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκεν. Αἰσ.
οὐ μαθάνω ἢ λέγεις. Χρύ. τί φησ; οὐ μαθητά-
νεις ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μέν, ὅτι προημένα,
τὰ δ' ἐμπαλιν ἀποπροημένα; Αἰσ. οὐδ' ἐ-
νὺν μαθάνω. Χρύ. εἰκότως, οὐ γὰρ εἰ σὺν ἡ-
θῆς τοῖς ἡμετέροις ὀνόμασιν, οὐδέ κατὰ ληπ-
τικὴν φαντασίαν ἔχεις, ὁ δὲ πελάγος ὁ τὴν λο-
γικὴν θεωρεῖαν ἐκμαθὼν, οὐ μόνον ταῦτ' οἶδεν,
ἀλλὰ καὶ σύμβημα, καὶ πᾶσιν σύμβημα, ὁ ποῖον,
καὶ ὁ πόσων ἀλλήλων ὅθεν φέρει. Αἰσ. πρὸς τι
φιλοσοφίας, μὴ φθογῆς καὶ ὅθεν εἰπὴν ὅ, π-
σύμβημα, καὶ τί πᾶσιν σύμβημα, καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ-
πως ἐπὶ τῇ λωπὸν τῶν ὀνομάτων.

Χρύ. ἀλλ' οὐδεὶς φθόνος, ἢν γὰρ τις χωλὸς
ὢν, αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χωλῷ ποδὶ προσπλάττει
λίθῳ, φραῦμα δὲ ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοιοῦτος εἰ-
χε μὲν δὴ πού σύμβημα τὴν χωλείαν, ὅ φραῦ-
μα δὲ, πᾶσιν σύμβημα προσέλαβεν. Αἰσ. ὦ
τ' ἀγχινοῖας, τί δὲ ἄλλο μάλα φησὶ εἰδέναι;

Χρύ. τὴν λόγων πλεκτάναν, αἷς συμπό-
ζω δὲ προσομιλοῦντας, καὶ ἀποφράττω, καὶ
σιωπᾶν ποῖω, ὡς μὲν ἀτεκνῶς αὐτοῖς ποῖω
θεῖς, ὄνομα δὲ τῇ διδάμει ταύτῃ, ὁ αἰοδημὸς
συλλογισμός. Αἰσ. ἡσάκλεις, ἀμαχόν πνα,
ἔτι

ἢ βίαιον λέγεις. Χρύ. σκόπευε γυν. ἐστὶ σοὶ πά-
σιον; Αἰσ. τί μὲν; Χρύ. ὅτι ἢν πᾶς κοκορό-
λος ἀρπάσῃ, πλεονεξίαν ποταμοῦ πλεονεξίαν
ἐνδῶν, καὶ τὰ σοὶ ἀποδώσῃ, ὡς ἡγεῖται αὐτὸς ἢν
εἰπῆς τὰ ληθῆς ὅ, τι λέδοκται ποῖω τ' ἀποδό-
σις τ' ἐρέφους, τί φησὶς αὐτὸν ἐγνωκέναι; Αἰσ.
ὅθεν ποῖω ἐρωτᾷς. ἀπορῶ γὰρ ὁ πότερον ἐ-
πὶ τῶν ἀπολάβοιμι. ἀλλὰ σὺ περὶ Διὸς ἀπὸ κε-
νάρητος, ἀνάσσω αἰμοὶ δ' παλαιόν, μὴ ὅ φησ
σὶ αὐτὸ κατὰ πᾶν. Χρύ. θάρσσε, καὶ ἄλλα γὰρ
σε διδάξομαι θαυμασιώτερα. Αἰσ. τὰ πᾶσι;
Χρύ. ἐν διεξίοντα, καὶ ἐν κυριεύοντα, ὅθεν
πᾶσι τὴν ἡλέκτραν, καὶ ἐν ἐγκυκλίῳ μένον.
Αἰσ. τίνα ὅθεν ἐν ἐγκυκλίῳ μένον, καὶ τίνα
τὴν ἡλέκτραν λέγεις; Χρ. ἡλέκτραν μὲν ἐκείνην
τὴν πᾶν, τὴν ἀγαμέμνονος, καὶ τὰ αὐτὰ οἶδέ τε
αἶμα, καὶ οὐκ οἶδε. πρὸς ὅθεν αὐτὴ τ' ὀρέσκει
τι ἀγνώτος, οἶδε μὲν ὀρέσκει ὅτι ἀσελφὸς αὐ-
τῇ. ὅτι δὲ οὐτος ὀρέσκει, ἀγνοεῖ. ἐν δὲ αὐτὸν ἐ-
γκυκλίῳ μένον, καὶ πᾶν θαυμαστὸν ἀκούσῃ λό-
γῳ. ἀποκρίναι γὰρ μοι, ἐν πατέρα οἶδα ἐν
σιωπῇ; Αἰσ. ναί. Χρύ. τί ἔν, ἢν σοὶ πᾶσι κα-
τα τὴν ἐγκυκλίῳ μένον, ἐρωτᾷς, ὅθεν οἶ-
δα, τί φησὶς; Αἰσ. διὰ λαλῆ ἀγνοεῖν. Χρύ. ἀλ-
λά μὲν αὐτὸς οὗτος ἢν ὁ πατήρ ὁ σοὸς. ὥς τε εἰ

αὐτὴν ἀγνοῖς, δὴ ἄλλος εἶ ἐν πατέρα ἐν σὸν ἀγνοῶν.
Αἰ. οὐ μόνον. ἀλλ' ἀποκαλύψας αὐτὴν
ἐῖσομαι τὴν ἀλήθειαν. ὅμως δ' ἐν τί σοι
τῆ σοφίας ἐπέλος, ἢ τί πράξις πρὸς ἐκρότα
ρὴν τῆ ἀρετῆς ἀποκόμῃς; Χρῦ. ποῦ τὰ πρῶτα
κατὰ φύσιν καταγενήσονται. λέγῃ ἡ πλοῦ
ρὴν, ὑγίαν, ἢ τὰ ραῦτα. πρότερον ἢ ἀνάγκη
πολλὰ προσωπῆσαι, λεπτογράφοις βιβλίοις
πρᾶθόντα τὴν ὁρίαν, ἢ χόλια συναγείροντα
καὶ σολοικισμῶν ἐμπλάμῃον, καὶ ἀτόπων
ῥημάτων. καὶ ἐκεφάλαιον, οὐ θέμις γινέσθαι
σοφόν, ἢν μὴ ῥεῖς ἐφεξῆς τοῖς ἐλεβόρου πίης.
Αἰ. γυναικῶς ταῦτα, ἢ δεινῶς ἀνδρικό.
ἐπὶ δὲ γυνῶνα εἶναι, ἢ τοκογλύφον, ἢ τὰς
ὁρῶσαι προσόντα, τί φῶμεν, ἀνδρὸς ἢ δὴ πεπο
κότος ἐν ἐλεβόρον, ἐπὶ τελείου πρὸς ἀρετὴν;
Χρῦ. ναί. μόνον ἐν ἐλάνειζεν πρὸς αὐτὴν
σοφῶν. ἐπεὶ ἢ ἰδιον αὐτῶ συλλογίζεσθαι, ἐπὶ
νεῖζεν ἢ, ἢ λογιζέσθαι ὅς τόκος πλοῦτον εἶναι
δοκεῖ τοι συλλογίζεσθαι, μόνον ἂν εἴη τῆ πωδῶ
οὐ καθὰ πρὸς ἐκένον, ἢ οὐ. ἢ οὐ μόνον γὰρ πωδῶ
ὥς πρὸς οἱ ἄλλοι ὅς τόκος, ἀλλὰ ἐπὶ τούτῳ
τέρως τόκος λαμβάνειν. ἢ ἀγνοῖς ὅτι τῆ τό
κων ὁμιλῶν, εἰσι πρῶτοι τινες, οἱ δὲ, δεύτεροι,
καθὰ πρὸς αὐτῶν ἐκείνων ἀπογονοί. ὁρᾷς ἢ οὕτως
ἐπὶ

ἢ ἐν συλλογισμῶν ὁπωπία φησὶν, εἰ ἐν πρῶτον
κον λήφεται, καὶ ἐν δεύτερον. ἀλλὰ μὲν ἢ ἐν
πρῶτον λήφεται, ἄρα ἐπὶ ἐν δεύτερον. Αἰ.
οὐκοῦν καὶ μισθὸν πᾶσι ταῦτα φῶμεν, οὐς σὺ
λαμβάνεις ἐπὶ τῆ σοφίας πρὸς τὴν νέων, ἢ δὴ
ὅτι μόνος ὁ πωδῶς μισθὸν ἐπὶ τῆ ἀρετῆς λή
φεται; Χρῦ. μανθάνεις. οὐ γὰρ ἐμαυρῶν εἶνεκα
λαμβάνω, ἀλλὰ διδόντος αὐτοῦ χάριν. ἐπεὶ
γὰρ ὅτιν ὁ μὲν τις ἐκχύτης, ὅς, πελεκτικός,
ἐμαυτὸν μὲν ἀσκῶ εἶναι πελεκτικόν, ἐν δὲ μα
θητὴν, ἐκχύτω. Αἰ. ἐμὴν τὸν ἀντιόν ε
φης, ἐν νέον μὲν εἶναι πελεκτικόν, σὲ δὲ ἐν μό
νον πλούσιον, ἐκχύτω. Χρῦ. σκώπῃς ὡ
ς οὗτος. ἀλλ' ὅρα μή σε ἀπορξεύσω ἀποδεί
κτω συλλογισμῶν. Αἰ. τί δεινὸν ἀπο
δείκνεις; Χρῦ. ἀπορία, καὶ σωπῆ, καὶ
ἀξιοφάνει τὴν διάνοιαν. ὁ δὲ μέγιστον, ἢν ἐδέ
λω τάχιστα σε ἀποδείξω λίθον. Αἰ. πῶς
λίθον; οὐ γὰρ Περσεὺς ὡς ἐλπίσειν αἰνῶ μοι δοκεῖς.
Χρῦ. ὡς λέγεις. ὁ λίθος σῶμα ἐστὶ; Αἰ.
ναί. Χρῦ. σῶμα. τί δὲ, ἐπὶ ζῶον οὐ σῶμα;
Αἰ. ναί. Χρῦ. σὺ δὲ, ζῶον; Αἰ.
οἶκα γοῦν. Χρῦ. λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ὡν.
Αἰ. μηδεμῶς. ἀλλ' ἀνάλυσόν με πρὸς το
δαίος, καὶ ὅς ἀπαρχὴς ποιήσων ἀνθρώπων.

Χρῦ. οὐ χαλέπων, ἀλλ' ἐμπέλιν' ἰδι' ἀνθρώ-
πων. εἰ πὲρ γάρ μοι, πᾶν σῶμα, ζῶν; Αἰ. οὐ.
Χρῦ. τί δέ, λίδος, ζῶν; Αἰ. οὐ. Χρῦ. σὺ ἢ
σῶμα εἶ; Αἰ. ναί. Χρῦ. σῶμα δέ ὧν, ζῶν
εἶ; Αἰ. ναί. Χρῦ. οὐκ ἄρα λίδος εἶ,
ζῶν γε ὧν. Αἰ. εὐγε ἐπείηθε, ὥς ἡδὴ μὲν
τὰ σκέλη καθ' ἧς τ' Νιόβης ἀπετύχθη, καὶ
πάγια ἦν, ἀλλὰ ὠνήσομαι γε σέ. πόσον ὥρ
αὐτῇ καταβαλῶ; Ερ. μὲν δ' ὥδεκα. Αἰ.
λάμβανε. Ερ. μόνος δ' αὐτὴν ἐώνησαι; Αἰ.
μὰ Δί', ἀλλ' ὄυρι πάντες, οὐσ' ὅρεσσι. Ερ. πολ-
λοίγε, ἢ ὅσ' ὠμῶς καρτέροι, ὅτ' εἰ ζωνοῦ-
λόπου ἄξιοι. Ζ. μὴ διάττει. ἄλλον κάλῃ. Ερ.
ἐν περιπατήσιμον σε φημι, ἐν καλόν, ἐν πολυ-
σίον, ἄγε δὴ, ὠνήσασθε τὸν συνετώταρον, τὸν
πάντα ὀλωσέπιστον. Αἰ. ποῖος δέ
τις ἐστί; Ερ. μέτερος. ἐπὶ κῆς. ἀρμόδιος ἔρ-
βίω. εἰ δέ μέγιστον, διπλοῦς. Αἰ. πῶς λέ-
γεις; ἄλλος μὲν ὁ ἐκ τοῦ φαινόμενος, ἄλλος
ἢ ὁ ἐνρῶν εἶν' ὀκτεῖ; Ερ. ὥστε ἦν πρὶν αὐτὴν,
μέμνησο, ἐν μὲν, ἐσωτερικόν, ἐν δέ, ἐξωτε-
ρικόν καλεῖν. Αἰ. τί δέ γινώσκῃ μάλα; Ερ.
φίλα εἶν' τὰ ἀγαθὰ, ἐν τύχῃ, ἐν σώματι
τι, ἐν τοῖς ἐκτός. Αἰ. ἀνθρώπινα φρονεῖ.
πόσου δέ ὄσιν; Ερ. εἰκοσιμῶν. Αἰ. πολὺ
λέ

λέγεις. Ερ. οὐκ ὦ Μακάρεϊ. ἢ ἢ αὐτὸς ἔχει
τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνόμε-
νος. ἐτι δέ εἰς ἡ αὐτὴν μάλα πρὸς αὐτῇ πό-
σον μὲν ὁ κώνωσι βιοῖ ἐν χρόνον, ἐφ' ὅσον δέ ἐ-
θας ἢ θάλασσα ὑπὸ μὲν ἡλίου καταλάμπει,
ὅτ' ὅποια τις ὄσιν ἢ τύχη τῶν ὀσρέων. Αἰ.
Ἡράκλεις, ἢ ἀκεβολογίας. Ερ. τί δέ, εἰ
ἀκούσοις ἄλλα πρὸς αὐτῶν ὀσρέων, ὀσρέων
ζῶν τε πῶς, ὀσρέων, ὀσρέων ἐν ταῖς μὴ
φαινοῦσιν ἐμβρύων πλαστικῶς; ἢ ὥς ἀνθρώπων
μὲν γελαστικόν, ὄνοσ' ἢ οὐ γελαστικόν, οὐδέ τεκ-
ταινόμενον, οὐδέ τεκταινόμενον; Αἰ. πάν-
σεμνα φῆς, ἢ ὄνοσ' ὀσρέων τὰ μαθήματα. ὥστε
ὄνοσ' αὐτὴν εἰκοσιν. Εἰ. εἶεν. τίς λοιπὸς
ἡμῖν καταλέλειπται; ὀσρέων ὄνοσ' οὐτοσ'. σὺ δ'
πυρρίσας, πρόσθι, καὶ ἀποκνήττου κατὰ τὰ
χρῶς. ἡδὴ μὲν ὀσρέων οἱ πολλοί, ὀσρέων ὀ-
σρέων ἢ πρὸς ὀσρέων. ὀμῶς δέ, τίς ἢ ὀσρέων ὀ-
σρέων; Αἰ. ἔρπει. ἀλλ' ἐν πρῶν ἐπὶ μοι,
σὺ τί ἐπίσπασαι; φιλόσοφος. οὐδέν. Αἰ.
πῶς τοῦτ' ἐφίπασαι; Φι. ὅτι οὐδὲν ὀλως ἐ-
ναί μοι δοκεῖ. Αἰ. οὐδὲ ἡμῶς ἄρα ἐσμέν
τινές; Φι. οὐδὲ ὀσρέων. Αἰ. οὐδ' ὅτι
σὺ τίς ὦν τυχεύεις; Φι. πολὺ μάλλον ἐτι
τοῦτ' ἀγνοῶ. Αἰ. ὦ τ' ἀπείρασ. τί δὴ σοί

τὰ σάθμια ταυτί σοι λέται· Φι. ζυγυαπὼ
ἐν αὐτοῖς ὅς λόποις, ὅτι πρὸς ὅσον ἀπὸ θυνώνω.
ἢ ἐπὶ δὲ ἀνέκλειως ὁμοίως τε ἢ ἰσορροπία ὁρῶ,
τότε δὲ ἄγνοω θυν ἀλκιδέσθον. Αἰ. τῶν ἀλ-
λων δὲ, τί ἂν πράττοις ἐμμελῶς; Φι. τὰ
πάντα, πλὴν θραπέτῳ μεταδιδώκειν. Αἰ.
τί δὲ αὐτοῦ τόσοι ἀδύνατον; Φι. ὅτι ὧ γὰρ
θεῶ, οὐ καταλαμβάνω. Αἰ. ἐικότως. βρα-
δυ δὲ πρὸς, ἢ γνοῖς τις εἶναι δοκῶν, ἀλλὰ τί σοι ὅ-
τελος ἢ ἐπιτάσας; Φι. ἡ ἀμαθία, ὅτι μὴ
τε ἀκούειν μὴ τε ὁρᾶν. Αἰ. οὐκοῦν ἢ καὶ φῶς ἔ-
μα, ὅτι τυφλὸς εἶναι λέγεις. Φι. ἢ ἀκελτόσῃ
προσέπῃ, ἢ ἀνικέσθῃ, ἢ ὅλως, ἢ σκόληκος
οὐδὲ ὧ γὰρ φέρον. Αἰ. ὠνητέος εἰς ὧ ταῦ-
τα. πόσοι αὐτῶν ἄξιον χεῖρ φάναι; Εἰ. μὴ
ἀτίκῃς. Αἰ. λάμβανε. τί φῶς ὧ οὗτος,
ἐπιδάμω σε; Φι. ἀδελφόν. Αἰ. μὴ ἀμῶς.
ἐὼν ἡμῶν γὰρ, ὅτι τὰς γυμναστικὰς κατέβαλον. Φι.
ἐπὶ ὧ πᾶσι ρύτῃς, ἢ ὧ σκέπη μοι. Αἰ. ἢ
μὴν ἀκολουθεῖς σοι, καθάπερ χεῖρ ἐμὸν οἰκέτῳ.
Φι. τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῶς; Αἰ. οἶκῃ
ροῖς, ὅτι ἡμῶς, ὅτι οἱ πρὸντες. Φι. πᾶσι δὲ ἡμῶν
ἴνεις; Αἰ. ἀλλ' ἐγὼ γέ σε ἡδὲ ἐμβαλάνεις θυν
μύλων, πῶς εἶναι δευότῃς κατὰ θυν χεῖρ
λόγῳ. Φι. ἐπὶ ὧ πᾶσι ρύτῃς. Αἰ. μά δι',
ἀλλ'.

ἀλλ' ἡδὲ ἀπεφηνάμην. Εἰ. σὺ μὲν παῦσαι αὐ-
πτείνων, ἢ ἀκολουθεῖς ὧ πρῆμιν ὧ μᾶς δι' ἐς
αὐτοῖς πρὸς καλοῦ μῶν, ἀποκρηρῆν γὰρ ὅς ἰδιώ-
τας, ἢ ἐνανύσσους, ἢ ἀπορᾶς εἰς μέλλομεν.

ΑΛΙΕΥΣ, Η ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Αλλ' ἐγὼ, ὅτι κατὰ τὰς ῥῆς ἀφῶ
6 νοῖς λίθοις, ἐπὶ ὧ γὰρ τῶν ὧ λωρ, προ-
σεπίβω γὰρ ὅτι τῶν ὧ γὰρ πᾶσι τοῖς
ἐύλοισ θυν ἀλιτῆριον. ὅρα μὴ ὧ γὰρ φῶς γῆ. ὅτι σὺ ὧ
Πλάτων, ὅτι γὰρ. ὅτι σὺ ὧ χεῖρ σῶς, καὶ σὺ.
πάντῃ ἀμαξωσῶς ὧ μῶν ἐπὶ αὐτῶν, ὧς πᾶσι
ρηπῆρῳ ἀρῆγῃ, ὅτι γὰρ δὲ ὧ γὰρ τοῖς. κοινὸς
ὧ πόλεμος, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὧν τινος ἡμῶν οὐχ ὧ γὰρ
σε. σὺ ὧ δὲ Διόγενες, εἰ ὧ γὰρ ὧ γὰρ, ὧ γὰρ
ὧ γὰρ, ὧ γὰρ. διδόντω τὴν ἀξίαν, βλάσφημος
ὧ γὰρ. τί γὰρ; κεκμήκατ' ὧ γὰρ σῶς. ὅτι μὴ οὐκ
ἔχῃν. ἐς ἐσοφοί, μνήσκαθ' ὧ γὰρ οὐδὲ ὧ γὰρ. Α.
εὐτότελες. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὧ γὰρ. καλῶς ὧ γὰρ
χει. ἐάλωκε ὧ γὰρ. εἰλήφαμέν σε ὧ γὰρ.
ἔσῃ γὰρ αὐτῇ καὶ ὧ γὰρ τινος ὧ γὰρ, ὧ γὰρ.
γῶς. ὧ γὰρ ὧ γὰρ δὲ τις αὐτῶν ὧ γὰρ. μετέλθοι; πᾶσι
κίλον γὰρ τινος ἐπὶ ὧ γὰρ θάνατον κατ' αὐτῇ,
πᾶσι ἡμῶν ὧ γὰρ εἰς αὐτῇ. καθ' ὧ γὰρ
ἔπῃ καὶ πᾶσι δὲ καὶ ὧ γὰρ ὧ γὰρ ὧ γὰρ.

Πλάτων. ἐμοὶ μὲν, ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ
αὐτὴν νῆ Δία, μασιγρθέντα γε πρότερον. οὗ δ' ὅφ
θα λμοὺς ἐκκέκοφθω. τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἐπὶ
πολὺν πρότερον ἀποτέτμηθω. σοὶ ὅτι ἐμπε
δόκλεισ, δοκῆ; Εμπεδοκλῆς. ἐσ' οὗ κρατὴ
ρας ἐμπεσθὲν αὐτὴν, ὥς μάθοι μὴ λοιδορεῖσθαι
τοῖς κρείττοσι. Πλά. Ἐμὴν ἀεισον ἢν καθά
πέρ τινα πενθέα, ἢ Ὀρφέα, λακισθὲν ἐν πέτραις
ἐνυρέδῃ μόρον, ἵνα ἂν Ἐσ' μέρος αὐτὴν ἑκάστος ἐ
χων, ἀπαλλάττοιο. Λεκκία. μὴ δ' αὖ μῶς, ἀλ
λά περὶ ἱκεσίους φέισαο δέ μου. Σω. ἄρ' ἔν. οὐκ
ἂν ἀφ' ἐσθίου ἐπιόρῃς ὅτι δὴ ἢ ἐν Ὀμηρον ἂν λέγῃ
ὥς οὐκ ἐστὶ λείσσι ἢ ἀνδράσιν ὄρκια πῖσά; Λε.
Ἐμὴν καθ' Ὀμηρον ὑμᾶς Ἐσ' αὖς ἱκετεῦσθαι
δέσσεσθαι ἢ ἴσως τὰ ἔπει, Ἐσ' οὐκ ἔστιν ἔτι φά
σθαι ἔντα με. Ζωγρῆτ' οὐ κακὸν ἄνδρα, Ἐσ' ἄξιον
δέχεσθαι ἀποινα, χαλκόν τε, χρυσόν τε, τὰ δὲ
φιλέεσι σοφοὶ πόρ. Πλά. ἀλλ' οὐδέ ἡμεῖς
ἀπορήσομεν περὶ σέ Ὀμηρικῶς ἀντιλογίας. ἂ
κσε δὲ ἢ Μῆδ' ἢ μοι φύξιν περὶ ἀκκηγόρε βάρβαρον
μῶ, χρυσόν περὶ λέξας, ἐπεὶ ἴκεο χέρας ἐς ἡμᾶς.
Λε. οἱμοὶ τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὀμηρος ἡμῖν ἀπ' ἀκ
ρος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. ἡ δὲ ἐν Εὐελπίδω δὴ μοι
καταφθικτόν. τὰ γὰρ γ' ἂν ἐκείνοσ' σῶσέ με.
Μὴ κτεῖναι ἐν ἱκέτην. οὐδ' ἐμὶς κτανεῖν. Πλά.
τί σ'

τί σ' οὐκ ἐκείνῃ Εὐελπίδω ὅσιν, οὐδ' ἄν' αὖ πᾶ
χεν, ἄν' αὖ ὅς ἐργασμένους; Λε. νῦν δὲ ἑκά
την κμάτων κτείνετέ με; Πλά. νῆ Δία. Φη
σὶ γὰρ ἐκείνος αὐτὴν, Ἀχαλίων σομάτων, ἀνὸ
μου τ' ἀφροσύνας, Ἐσ' τέλος δυσυχία. Λε. οὐ
κοῦν ἐπὶ δὴν ἀέδδεται πάντως ἀποκτινύναι,
ἢ οὐδ' ἐμὴν μηχανὴν Ἐσ' ἀφ' ἑμὴν με, φέρετε οὗ
τ' ἔν' ἐπατέ μοι, οἱ τινες ὄντες, ἢ τί πεπονθό
τες ἀνέκισον περὶ ἡμῶν, ἀνέκισα ὀργίζεσθαι, ἢ
ἡδὴ θανάτῳ βωελήφατέ με; Πλά. ἂν τινα
μὲν ἔργασαι ἡμᾶς τὰ ἄν' αὖ, σε αὖ ἐρώτα ὅ
κακίσει, ἢ ὅς καλοὺς ἐκείνους σοὶ λόγους, ἐν οἷς
φιλοσοφίαν τε αὐτὴν, κακῶς ἢ γόρβου, ἢ ἐς
ἡμᾶς ὑβελίζεις, ὥς πόρ' ἔξ' ἀγρῶς ἀποκηρύττων
σοφοὺς ἄνδρας. καὶ τὸ μέγιστον, ἐλευθέρους. ἐφ'
οἷς ἀπανακτῆσθαι, ἀνελκύνθαι μὲν ἡδὴ σέ,
παραιτησάμενοι περὶ ὀλίγον τὸν Αἰθωπία,
Χρυσίππος οὐτοσί, καὶ Εὐακίους, Ἐσ' Πλάτων
ἐγώ, καὶ ἀεισοτέλης ἐκείνῳ, ἢ ὁ σιωπῶν οὗ
τ' ὅτι Πυθαγόρας, καὶ Διογένης, καὶ ἄπαντες,
ὅπως οὖς ἀέσθουσιν ἐν τοῖς λόγοις. Λου. ἀνέ
πνυσσε. οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, εἰ μάθετε ὅτι
ὅς ἐγώ ποτε ὑμᾶς ἐχθρόμην. ὥστε ἀπορρίψατε
τοὺς λίθους. μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χεῖρεσθαι ἢ
αὐτοῖς κατὰ τὸν ἀξίον. Πλά. ληθεῖς, σέ δὲ

χρητὴν ἡμῶν ἀπολωλέναι. Ὁ δὲ ἡγε λαίονος
σοχιστῶνα κακῶν ἐνεχ', ὅσα ἐοικασ. Λου. Ὁ
μὴν ὡς αἰετοί, ὃν ἐχρην μόνον ἐξ ἀπάντων ἐπαι
νῶν οἰκῶν τε ὑμῖν ὄντα, Ὁ εὐνῶν, Ὁ ὁμογνώμο
να, Ὁ εἰ μὴ φορτικὸν εἰ πῖν, κηδόμενα τῶν ἐπι
τησδυμάτων ἐν ἱσὲ ἀπεκτενοῦντο, ἢ ἐμὲ
ἀποκτείνετε, ῥεῦτα ὑμῶν περὶ κότα
ὄρετε ῥῶν μὴ ἐπὶ τῶν νῦν φιλοσόφων ἀνδ' ποιῶ
τε, ἀχάειροι, καὶ ὄργηλοι, Ὁ ἀγνώμονες φαινόμε
νοι πρὸς ἀνδρα θυοργέτην. Πλά. ὦ τ' αὐτοχρ
τίας. Ὁ χάειν σοι τ' κακῆς βίας προσοφείλο
μεν, οὕτως ἀνδρα πόδις ἀληθῶς οἱ φέλεγε
δαί, ἢ καὶ θυοργεσίαν καταλογίῃ πρὸς ἡμᾶς
τῇ ῥεῦτῃ ὑβρεῖ. Ὁ πρῶνιὰ τῶν λόγων, Λου.
ποῦ ὅρ' ἐγὼ ὑμᾶς, ἢ πότ' ὑβρεῖκα, ὃς αἰετὶ φιλο
σοφίαν τε θαυμάζωρ φέτετε λέκα, Ὁ ὑμᾶς
αὐτοῖς ὑποδραπῶν, καὶ ῥῖς λόγισ, οὐς κατα
λελείπατε, ὁμιλῶν. αὐτὰ ῥῶν ἀφῆμι γαῦτα,
πόθεν ἄλλοθεν ἢ πρὸς ὑμῶν πρὸς λαβῶν, καὶ κα
τὰ τὴν μέλιτιαν ἀπανθισάμενος, ἐπιδείκνυ
μαι τοῖς ἀνθρώποις, οἱ δ' ἐ, ἐπαινοῦσι, Ὁ γνω
ρίζουσιν ἐκάστου ἐπ' ἀνθρος, ὅθεν, Ὁ πρὸς ὅτου, Ὁ
ὅπως αὐτὸς ἐξάμω. Ὁ λόγῳ μὲν ἐμὲ ἐκκαλοῦσι τ'
αὐτολογίας, ἐπὶ δ' ἐκκαλοῦσι, καὶ τὸν λα
μῶνα τὸν ὑμέτερον, οἱ τοιαῦτα ἐξωθήκατε
ποικίλα

ποικίλα, καὶ πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἰ τις ἀνα
λέξασθαι γε αὐτὰ ἐπίσταιτο, Ὁ ἀναπλέξασθαι,
Ὁ ἀρμόδιος, ὡς μὴ ἀπ' ἀδερν θάττορον θατέ
ρος, ἐπὶ ὅς τις ἐν ταῦτα ἐν περὶ νόσ πρὸς ὑμῶν,
κακῶς ἀν' εἰ πῖν ἐπιχειρήσειεν θυοργέτας ἀν
δρας, ἀφ' ὧν εἶναι τις ἐδίδεν, ἐκ τὸς εἰ μὴ κατὰ
τὸν Θάμυριν, ἢ ἐν Εὐρυτον εἰν τὴν φύσιν, ὡς
ταῖς μούσαις ἀνῆλθῃν, πρὸς ὧν εἰληφείην ὠλῃν,
ἢ ὅρ' ἀπόλλωνι ἐειλάειν, ἐναντία ῥεῦν, καὶ
ταῦτα, ὁ τῷ ἐόντι ἐλτοξικῆς. Πλά. ὅτ'
μὴ ὡς γενναῖε, κατὰ τὸς ῥήτορας εἰρηταῖ σοι. ἐ
ναντιώτατον ῥῶν ὅρ' πρᾶγματι, Ὁ χα
λεπώτερον σου ἐπιδείκνυ τὴν τόλμαν, εἰγε
τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαισίᾳ πρόσεςιν, ὃς πρὸς ἡμῶν
τὰ ῥεῦματα ὡς φῆς λαβῶν, κατ' ἡμῶν ἐτό
ξθες, ἐνα ὅτ' ἐν ὑποδραμῶν τὸν σκοπὸν, ἀπαν
τας ἡμᾶς ἀγρεύειν κακῶς. τοιαῦτα παρὰ σοῦ
ἀπειλήφαμεν, αὐτὸ ὧν σοι ἐν λεμῶνα ἐκένωρ
ναπετάσαντες, οὐκ ἐκωλύομεν εἰρεπεῖ, Ὁ ἐ
προκόλπιον ἐμὴν ἀμύμητον, ἀπὸ λείν. ὡς τε,
διὰ γε ὅτ' ἐμάλισα, δίκαιος ἀν' εἶς ἀποδα
νῆρ. Λου. ὄρατε; πρὸς ὄργῃ ἀκούετε, καὶ οὐ
δὲ τῶν δικαίων προσέδε. καὶ ῥι, οὐκ ἀν' ὠθήκη
ποτέ ὡς ὄργῃ Πλάτωνος, ἢ Χρυσίππου, ἢ Αἰε
σοτέλους, ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καθ' ἑκοίτο ἀν. ἀλ

λά μοι ἐδδκεῖτε μόνοι δὴ, πόρρω ^{ἐν} τοῖσι
οὐτον. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἀκεῖτόν γε ὠθαυμάσιοις
μὴ δ' ἐπεδίκης ἀποκτείνῃ τέ με. ὑμέτερον γάρ
καὶ οὗτ' ἦν, μὴ βίβ', μὴ δ' ἐκατὰ τ' ἰσχυρότερον
πολιτεύεσθαι, δίκη δὲ τὰ διάφορα ^{ἐξ} αὐτέων
διλόντας λόγους, ὅδεχομένους ἐν ὅρ' μέρεσι.
ὥστε δικαστὴν ἐλόμβησι κατηγρηθεῖτε μὴ ὅ
μῆς ἢ ἅμα πάντες. ἢ ὅν τινα ἀν χειροτονήσῃτε
ὑπὲρ πάντων. ἐγὼ δ' ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ
ἐγμλήματα. κατὰ εἰ μὲν τι ἀδικῶν φαίνομαι
ἢ οὗτ' ὡδὲ ἐμοῦ γινώσκ' δικασήεον, ὑφέξω δὴ
λαδὴ τὴν ἀξίαν. ὑμεῖς δὲ, βίβιον οὐδὲν τολμή
σετε. ἢν δ' ἐτὰς δύσινας ὑποχῶν, καθάρσ' ὅ
μῖν ὅ ἀνεπίληπτος εὐείσκειμαι, ἀφίσοιτο μὴ
οἱ δικασαί. ὑμεῖς δ' ἐς, εἰς οὗτ' ἔξαπατήσονται
ὑμᾶς, ὅ πρὸξύναντας καθ' ἡμῶν, τὴν ὀργὴν
φύετε. Πλά. οὗτ' ἐκείνο ἐς πρὸς ἰόν τ' ἰόν
των ὡς πρὸς ἀκροῦσά μιν οὗτ' δικασάσ', ἀπέλ
θοις. Φασὶ γάρ ῥητορά σε, καὶ δικανικόν τινα
εἶναι, καὶ πανούργον ἐν τοῖς λόγοις. τίνα δ' ἐκ
δικαστῶν ἐθέλεις γενέσθαι; ὅν τινα μὴ σὺ δωροδο
κήσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε ἀδικα, πείσεις ὑπὲρ
σοῦ ψεύθεσθαι. Λκ. θαρρεῖτε. τούτου γε ἐνε
κα, οὐδένα ποιοῦν δικανικὴν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ἀμφί
βολον ἀξιώσασθαι ἀν γενέσθαι, ὅστις ἀπ' ὁσέ
τά

ταῖ μοι τὴν ψήφον. ὁρᾷτε γάρ, τὴν φιλοσοφί
αν αὐτὴν μὴ ὅ μῶν ποιῶμαι δικαστῶν ἐργα.
Πλά. ὅ τίς ἂν κατηγρησέην, εἴγε ἡμεῖς δι
κάσομεν; Λου. οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε, ὅ δε
κάετε. οὐδὲν οὐδ' οὗτ' ἀέδια. ῥοῦτον ὑπὲρ
φέρω τοῖς δικαίοις, ὅ ἐκ περιστίας ἀπολογη
θεῖσαι ὑπολαμβάνω. Πλά. τί ποιῶμεν ὅ
Πυθαγόρα, ὅ Σώκρατον; εἰκοι γάρ ἂν οὐκ
ἀλογα προκαλεῖσθαι, δικαστῶν ἀξίων. Σω. τί
ἄλλο, ἢ βαδίζωμεν ὅ δ' δικασήεον; ἢ τὴν φι
λοσοφίαν πρὸς λαβόντων, ἀκούστωμεν ὅ, τι ἢ ἀ
πολογήσῃτε. ὅ πρὸς δίκης ὅ οὐχ ἡμέτερον, ἀλλ
λαδὴ ὡς ἰδιωτικόν, ὀργίλων πινῶν ἀνθρώπων,
καὶ δ' δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ τιθεμένων. πρὸξόμεν
γάρ ἀφορμὰς ῥῖς κακηγορεῖν ἐθέλοισι, κατα
λένθοντες ἀνδρα μὴ ὅ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ
ἑαυτῶν. ἢ ταῦτα, δικαιοσύνη χάριν αὐτῶν λέγον
των. ἢ τί ἂν εἴποιμεν ἀνύτῃ ὅ μελίτῃ πείε,
τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικασ
τῶν, εἰ οὗτ' ὅ τεθνήσκειται, μὴ δ' ἐτοπρὸς ἀπαντῶ
ν ματαλαβῶν; Πλά. αἰετα πρὸς ἀνδρῶν
ὅ Σώκρατον. ὥστε ἀπίσωμεν ὑπὲρ τὴν φιλοσο
φίαν. ἢ δ' ἐς, δικασάτω. ὅ ἡμεῖς ἀγνώστοι μὴ
οἱς ἂν ἐκείνη ἐξέγινω. Λου. εὐγε ὅ σοφώτατος.
ἀμείνω ταῦτα, ὅ νομιμώτερα. οὗ μὲν γὰρ λέ

θες φηλάττετε ὡς ἐφλω. λέγει δὲ αὐτῶν μὴ
κρὸν ὑστερον ἐν ᾧ δὲ ἀκασκείω. πού δ' ἐπὶ τὴν φιλο
σοφίαν ἔνυροι τις ἀνθρώπου ᾧ δὲ οὐδ' ἐνθα οἰκεῖ. καὶ ρι
πάνυ πολὺν ἐπὶ λανθάνω χρόνον ἀναζητῶν τὴν
οἰκίαν, ὡς ξυγγενοί μὴ αὐτῇ. εἴτα ἐντυγχά
ναν ἄντισι τριβώγια πρὶ βεβλημένοις, καὶ πῶ
γῶνας βαθεῖς καθειμένοις, πρὶ αὐτῶν ἐκείνους
ἠκεν φάσκων, οἷός μιν εἰδέναι αὐτὸς, αὐτῶν
πάν. οἱ δ' ἐ, πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνοοῦντο, ἢ οὐ
δ' ὅλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοντο
οὐκ εἰδότες, ἢ ἄλλω θύραν αὐτ' ἄλλης ἀπὸ
δείκνυμι. οὐδ' ἐπὶ τῶν τῆς μύρον ἐξέρχοντο
διώκμαι τὴν οἰκίαν. πολλὰ κίς δ' ἐάν τις ἐκεί
θε, ἢ ξενὰ γήεντος τινος, ἢ κόν ἄν ἐπὶ τινος
θύρας, βεβαίως ἐλπίθας τότε τῶν ἐυρηκέναι
τεκμαυρόμενος ἔρδ' ἀπὸ τῶν ἐσιόντων τε καὶ
ἐξιόντων ἀπάντων σκυθρῶν, ὅτι τὰ ὅχημα
τα δύσκαλῶν, ὅτι φροντιστικῶν τὴν πρόσοφιν. με
τὰ τούτων ἔν ξυμπαρεβουθεῖς, ὅτι αὐτὸς ἐσπῶ
θορ ἄν. εἴτα ἐώρων γυναικὶν τι οὐχ ἀπολαύον,
εἰ ὅτι μάλιστα ἐς τὸ ἀσφαλές ὅτι ἀκόσμητον
ἐαυτὴν ἐπεξέμελιν, ἀλλὰ κατεφάνη μοι αὐτῇ
καὶ οὐδ' ἐπ' ἀφ' ἑαυτῆς ἀποκοῦν ἢ κόμην ἀκαλλῶ
πισον ἐώθε, οὐδ' ἢ ἱματίς τὴν ἀναβολὴν ἀνέπι
τῆς εὐτὸς πρὶς ἑλλουθε. πρόσθελος ἦν κοσμος
μεν

μὲν αὐτοῖς, καὶ πρὶς οὐ πρόσθεσαν τῶ ἀδελφῶν περὶ
τῶ ἀκοῦν τι προσχρωμένη. ἀπεφάνθη δ' ἐπὶ
καὶ φημιθιον, καὶ φύκος, καὶ τὰ ὅχηματα πάνυ ἐλα
εικά. καὶ ἐπαίνεμένη ἑαυτῇ τῶ ἐρασῶν, ἐς τὸ κάλ
λος ἐχαιρε. ὅτι ἐδίδηκας, προσχέως ἐδέχθη.
καὶ τῶν πολυσωτέρους ἄν πρὶς καθιθεμένη πρὶ
σίον, ὅτι πένητας τῶ ἐρασῶν οὐδ' προσέβλεπε.
ἡράκλεις ἢ καὶ γυμνωθείσης αὐτῇ κατὰ τὸ ἀκού
σιον, ἐώρων πρὶς ἑλπίαν χρυσῶν, τῶ ἐγχελεων πρὶ
χύτρας. ταῦτα ἰδὼν ἡδὲ πόδας αὐτῆς αὐτῇ
σφραγισ, οἰκτεῖρας δὲ κατὰ τὸν κακοδόμονα
ἐκείνους, ἐλκομένους πρὶς αὐτῇ οὐδ' ἐξέρχοντο, ἀλ
λά τῶ πώγωνος, καὶ κατὰ τὴν ἱερίαν ἐδέχθη αὐ
τῇ τῶ ἡρας ξυνόντας. Πλά. τῶ μὴ ὁρθῶς ἐλε
ξας. οὐδ' ἐπὶ πρόσθελος οὐδ' πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα.
τῶν ἀλλ' οὐδ' οὐδεὶς ἀκούει ἐξέρχοντο τὴν οἰκίαν.
ἐνταῦθα ἦ ἐν κερὰ μὴ καὶ τῶ ἀπομνημονεύον αὐτῇ.
ἡδ' ἐ, ἡδὲ πρὶς ἀφίξετ, ἐπαίνουθε δὲ ἀκαθήμε
ας, ὡς πρὶς πατήσετε καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ. τῶ δὲ
ὁσημέραι ἐθὺς πρὶς αὐτῇ. μᾶλλον δ' ἐπὶ πρὶς
σῆσιν. ὅρασ τὴν κόσμιον τὴν ἀπὸ τῶ ὅχημαρ,
τὴν προσπῆν τὸ ἐλέμμε, τὴν πρὶς συννοίας ἡρέμα
βαδίζουσαν; λου. πολλὰς ὁμοίας ὅρα
τόγε ὅχημα, ὅτι ἐλπίσθη, καὶ τὴν ἀναβολὴν.
καὶ τοὶ μίαν πάντων ἡγε ἀληθῆς φιλοσοφία καὶ

ἐν αὐτοῖς. Πλά. ἐν λέγεις. ἀλλὰ δὴ λῶσαι
ἥ τις ὅτι, φθιξαμένη μόνον. Φίλο. παλαιά.
τί Πλάτων, ἢ χρύσιπος ἀνέω, ἢ αἰετιτέλιος,
οἱ λοιποὶ ἅπαντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά
μου τῶν μαθημάτων. τί αὖτις ἐς τὸν βίον; ἀρά
τις ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κάτω, ὀργιζομένοις ᾗ
εὐοίκατε. καὶ τίνα ὅσων ἐν ἁβόντες ἄγετε; ἢ
που λωποδύτης τις, ἢ ἀνδροφόνος, ἢ ἰδρόν
λόγισι; Πλά. νῆ δία ὦ φιλοσοφία, πᾶν
των γὰρ ἰδρῶν ἀσβεστάτες. ὅς τινι ἰδρῶτά
τινι σέ, κακῶς ἀρρεῦν ἐπιχέρισε, καὶ ἡμᾶς
ἅπαντας, ὅσοι τι πρὸ σου μαθόντες, τοῖς
μὲν ἡμᾶς καταλελοίπαμεν. Φίλο. εἴτα ἡ
ζανακτῆτε λοιδορημένου τινός, ἢ ταῦτα
εἰδότες ἐμὲ δια πρὸς τὴν κομωδίας ἀκούσθαι
διονυσίοις; ὁμοῦ φίλῳ τε αὐτὴν ἡ γῆμαι, οἱ
οὔτε ἐδικασάμεν, οὔτε ἡττάσάμεν προσελευ
σθαι. ἐφίμῳ δὲ παύειν τὰ εἰκότα, καὶ τὰ ἐν ἡ
δὴ τῇ ἑορτῇ. οἶδα γὰρ ὅς οὐκ ἂν τι ὑποσκόμ
μαρς χεῖρον γένοιρ, ἀλλὰ ὑνάντιον ὅπως ἂν
ἢ καλῶς, ὥς πρὸς χροσί, ἀπὸ ὧν ἡ γῆς κόμ
μασι, λαμπρότερον ἀπαισίλβει, οἱ φανερῶτε
ρον γίνεταί. ὑμεῖς δὲ, οὐκ οἶδα ὅπως ὀργίλοι,
ἢ ἀζανακτικοί γεγόνατε. τί δὲ τὸν αὐτὸν ἄγε
τε; Πλά. μίαν ἡμέραν ταύτῃ πρὸς αὐτοὺς
μυνοί,

μυνοί, ἢ κομῶν ἐπὶ αὐτὸν, ὥς ὑπόσχεσθαι τὴν ἀξίαν
ὧν δέδρακε. Φῆμαι γὰρ ἡμῖν δὴ γέγονε οἶα ἐλε
γενέτων ἐς τὰ πλῆθη καθ' ἡμῶν. Φίλο. εἰ
τα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπὸ λοχισάμενον ἀπὸ κτενέ
τε; δὴ λος ᾗ τὸν ὅτιν ἐπιπῖν τί θέλων. Πλά.
οὐκ. ἀλλ' ὅς σὲ πᾶν ἀνέβαλλόμεθα. καὶ σὺ
ὅ, τι ἂν δοκῇ, ὅς ποίσει τέλος τὴν δίκης. Φί.
τί φῆς σὺ; Λου. ὅς αὐτὸς ὦ λέσποινα φιλο
σοφία, ἢ ὅρ καὶ μόνη τὰ ληθῆς ὁρρεῖν διώκω
μόλις ᾗ τὸν ἐν ὁμῶν πρὸς ἀίκετευσας, οἱ σοί,
φυλαχθῆναι τὴν δίκην. Πλά. νῦν ὦ κατὰ
ρατε, δέσποινα αὐτὴν καλεῖς, πρὸς ἡ ὅς ἄτα
μόταρ φιλοσοφίαν ἀπέφαινες, ἐν τούτῳ
ἀποκηρύττων θεάξω, κατὰ μέρη δὲ ὅσοι ἂν
κατὸν εἰδὼς αὐτῆς τῶν λόγων; Φίλο. ὁρᾶτε
μὴ οὐ φιλοσοφίαν οὐτόσγε, ἀλλὰ γόντας ἂν
δρας ἡδὴ τῶν ἡμετέρων ὀνόματι πρὸς ἀέμι
α πρᾶττοντας, ἢ ὅρρε κακῶς. Λου. εἰς ἡ
αὐτικά, ἢ ἐθέλῃς ἀπολογισμένου ἀκούειν. μό
νον ἀπὸ μὲν ἐπὶ Ἀρεῖον πάρεν. μάλλον δὲ εἰς
τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν, ὥς ἂν ἐκ πρὸς αὐτῶν
καταφανεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει. Φίλο.
ὑμεῖς δὲ ὦ φίλοι, ἐν τῇ ποικίλῃ τέως πρὸς
πατήτε. ἢ ἔω γὰρ ὑμῖν, ἐκ δικασσας τὴν δέ
κην. Λου. τίγες δὲ εἰσὶν ἡ φιλοσοφία; πρὸς

ἡ τέχνη λέεισι τίς; ἄξιον ᾧ ἐπίστασθαι τοῦτο
μ. Λου. μιθελαζών εἰμι, καὶ μισογόνοσ, καὶ
μισοφθονήσ, ἢ μισότυφος, ὅτι μισῶ πάντες
τοῦ τῶδε εἶδους τῶν μικρῶν ἀνθρώπων. πάντες
δὲ πολλοὶ εἰσιν ὡς οἷδά. Φιλο. Ἡράκλειος, πο
λυμισήτινα μέτεστι τὴν τέχνην. Λου. ἐν λέγεις,
ὄρεσ, ᾧ ὅπως ἀπεχθάνομαι, καὶ ὡς κινδύ
νεύω δι' αὐτήν; οὐ μὴν ἀλλὰ ὅτι τὴν ἐναντίαν
αὐτῇ πάντες ἀκρίτως οἶδα. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ
ὧν τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν. φιλαλήθης ᾧ, ὅτι
φιλόκαλος, καὶ φιλαπλοικός, καὶ ὅτι
φιλεῖ δι' ὅτι γεννῶν. τὴν ἀλλ' ὀλίγοι πάντες ταύ
της ἄξιοι τῆ τέχνης. οἱ δὲ ἐκ τῆ ἐναντίας πε
πτόμενοι, καὶ ὅτι μίσει οἰκώτεροι, πεντακισμύ
εἰοι, κινδυνεύω ριζομεῖν τὴν μὲν, ὡς ἀσφάλει
ἀπομαθεῖν ἡδὴ. τὴν δὲ, πάντες ἀκρίτως κένει.
Φι. ὅτι μὴν οὐκ ἐχθρὸν τοῦ ᾧ αὐτὸ καὶ τὰς φα
σί, ἢ τὰς. ὡς τε μὴ διαφέρει τὴν τέχνην. μία ὁ
δὲ, οὐκ εἶναι δοκῶσαι. Λου. ἀμείνονες οἷδά
ταῦτα ὅτι φιλοσοφία, ὅτι μένρι ἐμὸν, τοῦτον
ἔστιν, οἷον ὅτι μὴν πολλοὺς μισεῖν, ἐπαγαγεῖν ἢ
χρηστὸς, ἢ φιλεῖν. Φιλο. ἀγε δὴ, πᾶσι
ᾧ ἐνθα ἐχθρὸν, ἐν ταῦτά που ἐν ὧν προνάω τῆ
λιάδος ἀκρίτως, ἢ ἱέρεια, διὰ τοῦ ἡμῖν τὰ βά
θρα. ἡμεῖς δ', ἐν τοσούτῳ προσκνήσωμεν τὴν
θεόν.

θεόν. Λου. ὡς πολὺς, ἐλθέ μοι κατὰ τῶν
ἀλαζόνων σύμμαχος, ἀναμνησθε ὅτι ὅτι
πορκοῦντων ὅσημέραι ἀκούεις αὐτῶν. ἢ ἂν πρᾶτ
ται, δὲ μόνον ὄρεσ, ὅτι δὲ ἐπίσκοπος οὐσα.
νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτούς. ἡμεῖς δὲ ἡν πο
κατατούμενον ἴδμεσ, ὅτι πλείους ὡς ἀνὰ μέλα
ναι, σὺ προαείθε τὴν σεαυτῆς, σῶζε. Φιλο.
ἔειπ. ἡμεῖς, μὴν ὑμῖν καὶ δὴ καθήμεθα ἔτοι
μοι ἀκούειν τῶν λόγων. ὑμεῖς δὲ, προσελάμβανέ
τινα δὲ ἀπάντων, ὅς τις ἀεὶ κατατηρεῖσθαι
ἀνδρῶν, ἐνείρετε τὴν κατηρεῖαν, ὅτι δὲ λέγ
χετε. οὐ ᾧ δὲ οἷον τε πάντας ἅμα λέγειν. σὺ δὲ
ὡς Παρρησιάδης, ἀπολογήσῃ μετὰ ὧν. Ανα
βιοῦντες. τίς ὅτι ἐπιτηδεύοντες δὲ ἡμεῖς
ἀν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην; σὺ ὡς Πλάτων, ἢ
τε μέγα λόγια θαυμάσῃ, καὶ καλλιφρονία δει
νὴς ἀπὸ τῆς, ὅτι δὲ κεχαρισμένον, ἢ περὶ οὗς με
δόν, ἢ τε συνέσις, καὶ δὲ ἀκρίτως, καὶ δὲ ἐπαγ
γὼν ἐν καιρῷ ὅτι ἀποδείξεων, πάντα ταῦτα σο
ἴσθαι προσεῖν. ὡς τε τὴν προηγουμένην δέχῃ, ἢ
ὡς ἀπάντων ἐπὶ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνησθε
τι πάντων ἐκείνων, ἢ συμφέροις εἰς δὲ αὐτῶν, ἢ
τι σοὶ πρὸς Γοργίαν, ἢ Πῶλον, ἢ Πρόδικον, ἢ ἱπ
πῖαν εἰρηται. δεινότερος οὗτός ἐστιν. ἐπὶ πᾶσι
τε ὅτι ὅτι εἰρωνείας, ἢ τὰ κομψὰ ἐκείνα καὶ

συνέχεϊ ἐρώτα. καὶ ν σοι δοκῇ κακέϊν' ὅτι πᾶς
ἀβυσσον, ὡς ὁ μέγας Ζεὺς πῆνόν ἄρμα ἐλαύνων,
ἀθανακτῆσιν ἀν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόχρη τὴν δέ
κλυ. Πλά. μὴ δαμῶς. ἀλλὰ τινα τῶν σφο
δρύτερων προχειρισώμεθα, Διογένην αὐτῶν, ἢ
Ἀντιφένω, ἢ Κράτητα, ἢ τ' σέ ὡ Χρυσίππε.
οὐ γὰρ δὴ καλῶς ἐν τῷ πτόντι, ἢ δ' ἰνότητος
συνγραφικῆς ὁ καιρὸς, ἀλλὰ τινοσ' ἐλεγμτι
κῆς, τ' Ἀκανικῆς πᾶσκειν. ῥήτωρ γ' ὁ Παῖ
ῖσι δ' ἴσθις ἐστίν. Διο. ἀλλ' ἐγὼ αὐτὴ κατηρ
γῆσω, ἢ οὐδέ πάνυ μακρῶν οἶμαι τῶν λόγων
δεήσεσθαι. τ' ἀλλως γ', ὑπερ' ἀπαντας ὕβρις
μαι, δὴ ὁβολῶν πρῶτω. ἀποκεκρυμμένη.

Πλά. ὁ Διογένης ὡ φιλοσοφία, ἐρεῖ ἐν λό
γων ἐν ὑπερ' ἀπάντων. μέμνησθ' ὡ γυναι, ἢ
μὴ γὰρ σταντ' μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηρείᾳ,
τὰ κοινὰ δ' ὁρᾶν. εἰ γάρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους
ἀφ' ὁρόμεθα ἐν τῇς λόγους, σὺ δ' ἐ, αὐτὸ μὴ μὴ
ἐξέταξε, μὴ δ' ὅστις ἐστὶ ὁ ἀληθὺς ἐσθ' νῦν λέ
γε. ὁλωσ' δ' ἐ, ὑπερ' φιλοσοφίας αὐτὴ ἀθανακ
τῇ πεινυεισμένης, ἢ κακῶς ἀκούσης ἐν τῷ
Παῖσι δ' ἴσθις λόγους, ἢ τὰς προαιρέσεις ἀφ' αἱ,
ἐν αἷς ὅλα τ' ἰσθις, ὁ κοινὸν ἀπαντες ἐχομεν,
αὐτὸ ὑπερ' ἀπ' αἱ. ὅρα, σέ μόνον προεπιστάμεθα,
ἢ ἐν σοὶ τὰ πάντα ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται, ἢ σε
μὴ

μνῶτατα δόξαι, ἢ τοιαῦτα πισυθῆναι, οἷα οὐ
ρσ' ἀπέφηνε. Διο. θαρρεῖτε, εὐδυνέχεται ὁ
μὴ. ὑπερ' ἀπάντων ἐρώ. καὶ ἢ φιλοσοφία δὲ
πρὸς τὸν λόγον ἐπικλασθεῖς, φύσει γὰρ ἡμε
ρ' ἐ, τ' πρῶτος ὅτιν, ἀφ' αἱναι ὅλας λεύκητι αὐτῶν,
ἀλλ' οὐ τὰ ἐμὰ ἐνδεήσει. δειξάτω αὐτῷ ὅτι μὴ
μάττω ξυλοφοροῦμεν. Φιλο. αὐτὸ μὴ μὴ δα
μῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μάχου. αἰετον γ', ἢ πρ
τῷ ξύλῳ. μὴ μέλει δ' ἐν. ἢ δ' ἢ ἐκκέχυται
ἐν ὕδαρ, καὶ πρὸς σέ τ' Ἀκασίεω ἀποβλέπει.
λου. οἱ λοιποὶ καθιζέτωσαν ὡ φιλοσοφία,
τ' ἢ φορεῖται τῶν ὑμῶν. Διογένης δ' ἐ κα
τηρεῖται μόνος. Φιλ. οὐ δ' ἐσθ' ἐν μὴ σ
κατατῇ φίσανται; Λου. οὐδ' αὖ μῶς. πλείοσι
γούνη κρατῆσαι βούλομαι. Φιλο. γενναῖά σ
ταῦτα. καθίστατε δ' ἐν. σὺ δ' ὡ Διόγενες, λέ
γε. Διο. οἱ μὴ ἡμεῖς ἀνδρῶν ἐγενόμεθα πρὸς
ἐν βίον ὡ φιλοσοφία, πάνυ ἀκείως δ' αἰσθ' ἐ,
οὐδ' αὖ δὲ λόγων. ἵνα γὰρ τ' κατ' ἐμὴ σιωπῆσω,
ἀλλὰ Πυθαγόραν αὐτῶν, ἢ Πλάτωνα, τ' Ἀει
σοτέλην, τ' Χρυσίππον, ἢ τὸν ἀλλοῦ, τίς οὐκ
οἶδεν ὅτι ἐσθ' ἐν βίον καλὰ ἐσεκομίσαντες; ἀλλ' οἱ
οὐ τοὺς ὄντας ἡμᾶς, ὁ φισκατάρ' ἐ, οὐ τοὺς
Παῖσι δ' ἴσθις ὕβρις, ἢ δ' ἐρώ. ῥήτωρ γὰρ πρ
ὡς Φασιν ὡ, ἀπ' αἱ τῶν τὰ δικασίαι, τ' τὰς

ἐν ἐκείνοις ὅσοις ἐκείνοις, ὅσοις ἢ δεινότητος,
ἢ ἀκμῆς ἐπεσέειπεν τοῖς λόγοις, ὅτι πᾶν ἐφ'
ἡμᾶς συσχεῖται ἀμύμος, οὐ παύεται μὲν ἀγνοεῖν
κακὸς, γόνιμος, ὁ ἀπετεῖναι ἀπὸ καλῶν,
τὰ πλεονεξία δὲ ἀναπείθων καταγελαῖν ἡμῶν, καὶ
καταφρονεῖν, ὡς ἐμὸν οὐκ ὄντων. μάλλον δὲ ἐμὸν
μισοῦναι πρὸ τῶν πολλῶν ἢ καὶ πεποικίκεν ἀν-
θρώπου ἡμᾶς, καὶ σὲ τὴν φιλοσοφίαν, φλυσι-
φου, ὁ λήρως ἀποκαλῶν τὰ σὰ, ὁ τὰ πᾶσι
δαίοντα, ὡς ἡμᾶς ἐπαίθοντες, ὅς ἔχουσιν
μὲν θεῖον, ὡς τε ἐαυδὸν μὲν, κροτεῖσθαι, ὁ
παινεῖσθαι πρὸς τῶν θεῶν, ἡμᾶς δὲ, ὡς ἐλπί-
σθαι. φύσει δὲ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεῶς, χα-
ροῦν τοῖς ἀπεσκέπτοισι, ὁ λοιδορουμένοις. ὁ
μάλισθ' ὅταν τὰ σμύναται ἢ δοκούντα, δια-
σύνεται. ὡς πρὸς ἀμέλει, ὁ πάλαι ἔχειρον ἀ-
εισοφάνει, ὁ εὐπόλιδι, Σωκράτῳ τουτοῖς
ἰδίᾳ χυδασία πᾶσι γινώσκων τὴν σκλήν, καὶ
καμωδῶσιν ἀλλοκότους τινὰς πρὸς αὐτοὺς κα-
μωδίας. καὶ τοὶ ἐκείνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρός ἐ-
τόλμων τὰ ριαῦτα, ὁ ἐν Διονυσίοις ἐφειμέ-
νον αὐτὸν φράν. ὁ σκῶμμα, μέρος πείλοκει τ'
ἐρεῖ. ὁ δὲ ἴσως χαίρει, φιλόγλωσσος τις
ἐν. ὁ δὲ, ὅς ἀείσουσιν ξυγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ
φροντίσας, καὶ πᾶσι συσχεῖται ἀμύμος, καὶ βλασ-

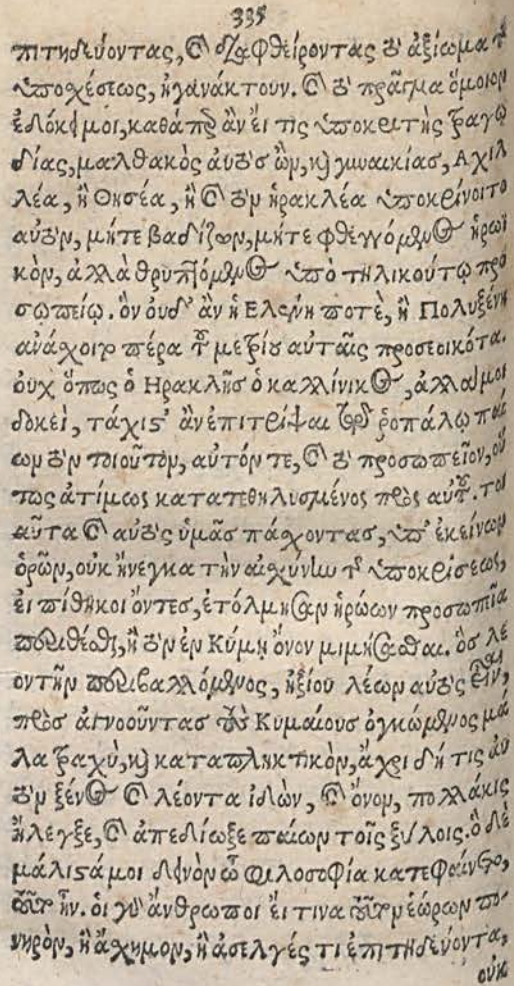
Φημίας

Φημίας τινὰς ἐς παχὺ βιβλίον ἐγράψας, με-
γάλην τὴν φωνὴν ὅτι φορέει κακῶς Πλάτωνα, Πυ-
θαγόραν, Λεῖστοτέλῳ πᾶσιν, Χρυσίππῳ ἐκεῖ-
νον, ἐμὲ, καὶ ὅλους ἅπαντας, οὐτε ἑορτὴ ἐφεί-
σῃς, οὐτε ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθῶν. εἶχε ὅ-
τινινα συγγνώμην ἀνθρώπου ἐπὶ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνό-
μενος, ἀλλὰ μὴ ἀρχων ἀνδρὶς ἐδρασε. ὁ δὲ πᾶν
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ταῦτα ποῶν, καὶ ἔπειθ'
ἐπὶ ὀνομαζόμενον φιλοσοφία, ἔπειθ' ἐπὶ
θῶν, ἐπὶ δὲ λόγῳ ἡμέτερον οἰκέτω ὄντα,
κύττω ξυκαμωδῶν καὶ ἔπειθ' ἐπὶ χεῖρα καθ' ἡ-
μῶν. ἐπὶ ὁ μὲν πᾶσι ἀναπείθων ἐταῖρον ἡμῶν
ἀνδρα ξυκαμωδῶν αὐτῶν τὰ πρᾶγμα, ὅς μόνος
οὐκ ἀρείειν, οὐδ' ἐκστησῇ μὲν ἡμῶν προδοῖς
ἐκ κοινόν, αὐτὸν ὡς ἀπάντων ἀξίον ὅτιν αὐτὸν ἔπει-
σῃ τὴν δίκην. ἢ τί ὅτι ἀνείπειν ἔχει, τὰ σμ-
νότατα ἔξω σφύρων ὅς πρὸς τῶν μαρτύρων, καὶ
σημῶν γινώσκων ὁ πρὸς ἐκείνους ἐπὶ τοῦτον, εἰ θεά-
σαντο αὐτὸν κολαδέντα, ὡς μὴ δὲ ἀλλ' ὅς πρὸ
ἐπὶ καταφροσίνῃ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν ἡ-
συχίαν ἄγειν, ὁ ὑβριζόμενος ἀνέχεσθαι, οὐ
μετεώρητος, ἀλλ' ἀναμύμος, ὁ δὲ θεῖος
εἰκότως ἀννομεῖται. τὰ μὲν ὅτι τελευτῶν,
τὴν φορητὰ; ὅς καθάπερ ἀνδράποδα πᾶσι
γινώσκων ἡμᾶς ὅς πᾶσι πωλητήριον, ὁ κήρυκα ἐπὶ

αὐτῶν ἀμνηστέον ὡς φασί, τὸ μὲν, ἡ δὲ πολ-
λευρὴ ἐνίονσ' ὅ, μνάς ἀτίκῃς, ἐμὲ δ' ὁ πονηρότα-
τος οὐρος, λυ' ὁβολῶν, οἱ πτόντων δ' ἐγγέλων
αὐτῶν ὡς αὐτοὶ τε ἀνελκύνθ' ἀνανακτὴ
σάντων. Ὡς ἐξιοῦμεν τιμωρῆσθαι ἡμῖν, τὰ αἰ-
σχιστὰ ὑβρισμοῖς. Φιλ. ἔσθ' ὡς Διογένης,
ἔσθ' ὡς πάντων καλῶς, ὁ πόθος ἐχέειν, ἀπεντα-
ξίρκας. Φιλο. πᾶν ὅθεν ἐπαγοῦνται. ἔγ-
χει τὸ ἀπολογούμενον. σὺ δ' ὡς Παρθένης, ἀπὸ
λέγε' ἡδὴ ἐν τῷ μέρει. σοὶ γὰρ ὅτι ὁδὸς ἐστὶν, μὴ
μέλει δ'. Παρθένη. οὐ πάντα μου ὡς φιλοσο-
φία κατηγόρησε Διογένης, ἀλλὰ τὰ πλείω.
ὅσα ἦν χαλεπώτερα, οὐκ οἶδ' ὅ, τι παρῶν, πα-
ρέλιπον. ἐγὼ δὲ προσέτι λέω ἕξαρτος γενέσθαι
ὡς οὐκ εἶπον αὐτὰ, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελέ-
τηκὼς ἀφίχθαι, ὥστε ὧς εἴ τινα ἢ αὐτὸς οὕτως
ἀπεσιώπισεν, ἢ ἐγὼ, μὴ πρότερον ἐφθην εἰρηκῶς,
νῦν προσδῆσθαι μοι δοκῶ. οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὐς
τινας ἀπεκέρυττον, ὧς κακῶς ἢ γόρβον, ἀλαστο-
νας, ὧς γόντας ἀποκαλῶν. καὶ μοι μόνον αὐτῶν
παραφυλάττετε. εἰ ἀληθὴς πᾶν πάντων ἐστὶ
εἰ δέ τι βλάσφημον, ἢ φραγὺ φαίνεται ὅχων ὁ
λόγος, οὐ τὸν διελέγοντα ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκεί-
νον ἀνδρῶν δικαιότερον αἰτιάσθαι, τὰ ραῖν
τα ποιοῦντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ἐνέ-
λθοι

δορ ὁ πόθος τοῖς ζητοῦνσι τὰ ἀναγκαῖα αἰών-
καὶ ὁ προσέναι, ἀπάττω, ὧς φασί, ὧς φασί,
σύτητα, ὧς φασί, ὧς φασί, ὧς φασί, ὧς φασί,
πᾶντα μὲν ὡς πόθος ἦν, ἀπὸ φυγῆς, ἡ δὲ
τὰ σὰ ὡς φιλοσοφία καλὰ ὡρμήσας, ἡ δὲ
σὺν ἐτι μοι λοιπὸν ἔτι, καθάπερ ἐκ ζάλης, ἡ
κλύδων, ὧς ἐν δαίμονι τινα λιμένα ἐσπλε-
σας, ὧς σοὶ σκεπόμενον, καὶ διαδιδόναι, καὶ πε-
ρὶ μόνον πρέκυστα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μὲν ὡς
πρὸ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τοῦ σὲ ἀπαντας, ἐσθ' ὡς
μαζορ, ἀείδου εἰς νομοθέτας ὄντας ὧς τοῖς
ἐπ' αὐτὸν ἐπειρημένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ
κάλλιστα, ὧς ὑμφορώτατα παραινούντας, ὧς
τις μὴ παραβαίνει αὐτὰ, μὴ δὲ διολισθάνει.
ἀλλ' ἀπενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας, οὐς
προτεθείκατε, πρὸς τούτοις ἑυθυμοί, ὧς
πρὸς τὸν ἐαυτοῦ εἶον. ὁ πόθος δὲ τῶν
καθ' ἡμᾶς αὐτοῖς ὁλίγοι ποιῶσι. ὁ πόθος δὲ τῶν
λοιπῶν οὐκ ἐστὶ φιλοσοφίας ἐχομένοιο, ἀλλὰ
δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τῶν πραγμάτων, τὰ μὲν πρὸ
χεῖρα ταῦτα, ἡ δὲ ἡμῶς, ὧς ὁ πόθος πάντῃ με-
μῆσθαι γὰρ δαίμον, ἐν μάλα ἐοικότες ἀγαθοῖς ἀν-
δράσι, ὧς γένηεν λέγῃ, ὧς ἐλπίσιν, ἡ δὲ τὴν ἀνα-
βολήν. ὧς ἔτι εἶον, καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφ-
ρεγόμενους τῶν σχήματι, ὧς τὰναντία ἡμῖν

οὐκ ἔστιν ὅς τις ἐν φιλοσοφίᾳ ἀντὶν ἡττᾶται, ἢ
 ἐν Χρυσίππῳ οὐκ οἶδ' ἢ Πλάτωνα, ἢ Πουθαγόραν,
 ἢ ὅπου ἀνὲν ἐπὶ νῦν μόνον, ὁ δὲ μαρτάνων ἐκένος
 ἐπαιετο, καὶ τοῦ λόγου ἐπαιετο. καὶ ἀπ' τοιαυ-
 τῶς βιούντων, πονηρὰ πρὸς ὑμῶν ἕκαστον, τῶν
 περὶ τῆς αὐτῆς τεθνηκότων. οὐ γὰρ πρὸς ζῶντας ὑ-
 μᾶς ἡ δέξασις αὐτῶν ἐγίνετο, ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκ
 παλαιῶν, ἐκείνους δ' ἐν ἡρώων. ὥστε ἅπαντες δὲ
 νῦν καὶ ἀσμενα ἐπιπλάουσιν, ὥστε ἐρῶμεν ἡ-
 λίσκεσθε μετ' αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ τὴν ὁμοίαν διαβο-
 λὴν συγκατεπαῖδε. ταῦτα οὐκ ἠνεγκα ὀρῶν
 ἔργα, ἀλλ' ἡλεγχον αὐτοὺς, καὶ ἀνεκείνων ἀπὸ
 ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ, τιμὰν ἰδοὺ τούτοις δέον, εἰς
 δικασίαν ἀγαγετέ. οὐκοῦν ἦν τινα καὶ τῶν μέμ-
 νημένων ἰδὼν δξαγορεύοντα τῶν θεῶν τὰ ἀ-
 πόρρητα, καὶ δξαρχοῦν μῦθον, ἀνανακτίσω, ὅ-
 σπερ ἐλέγξω, ἐμὲ δὲ ἀσεβοῦντα ἡγήσεσθε εἶναι, ἀλ-
 λ' οὐ δίκαιον. ὥστε ὅτι ἀδολογέται μασιγρῶν
 εἰσάσασιν, ἢν τις ὑποκριτὴς Ἀθιμῶν, ἢ Ποσει-
 δῶνα, ἢ ἐν Δία ὑποδιδυκὼς, μὴ καλῶς ὑπο-
 κεινοίτο, μὴ δ' ἐκαστὸν ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ οὐδ' ἐν
 τῶν ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκείνοι, ὅτι ἐν παλαιῇ
 κῆρῳ αὐτῶν τὰ προσώπια, ὅτι ὁ χῆμα ἐνδεῶς
 κόπτε, ἐπ' ἔφευαν πάλαι μὴ μασιγρὸς, ἀλ-
 λὰ καὶ ἡδοίντο ἀν' ὁμαι μασιγρῶν ἐκείνων, οὐκ ἐτιμῶν

μὴ δ' ἄγγελον, μὴ δὲ ξίφος ὑποκρίνασθαι, μὴ
κρῶν δ' ἡρώματα, δ' Δία δ' ἐ, ἢ δ' Ἡρακλέα μὴ
κατ' ἀξίαν ἐπιδείξασθαι τοῖς θεαταῖς, ἀπὸ
παιον ὡς, δ' ἀχρόν, καὶ δ' ἀνὴν τόδε πάντων
ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι δὲ μὴ λόγος ὑμῶν, πᾶ
ν ἄκλειουσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δ' ἡ
τούτῳ μόνον ἀναγινώσκοντες ἀντὶς, καὶ μελέ
τῶντες, ὡς τὰν ἀντία ἐπιτηδεύουσιν, αὐτὰ βί
ουσι. πάντα μὴ δ' ὅτε φασιν, οἷον χερμάτων κα
ταφιν, καὶ δόξης, δ' μόνον δ' καλὸν οἰεσθαι, ἀγ
θόν, δ' ἀόρητον εἶναι, καὶ τῶν λαμπρῶν γούτων
ὑποβρεάν, καὶ δ' ἰσοτιμίας αὐτοῖς ἔχει λείπειν
καλὰ ὡς θεοί, δ' σοφά, δ' θαυμάσια λίαν ὡς δ'
ληθῶς. οἱ δὲ, δ' αὐτὰ ταῦτα ὑπομιμνῶσθαι
σκῶς, καὶ δὲ πολλοὺς τεθῆκεσι, δ' πῶς
δ' ἀργύριον κεχῆνασιν, ὀρμιώτεροι μὴ τῶν
νιδίωκ' ὄντων, δ' εὐλοτότεροι δὲ τῶν λαγῶν, κα
λακυπτικότεροι δ' τῶν ποθήκων, ἀσελγέστεροι δ'
τ' ὄνων, ἀρπακτιώτεροι δὲ τ' γαλῶν, φιλοει
κότεροι δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων, τοιγαροῦν, γέλω
τα δ' φλοισκάνουσιν, ὡς δ' ὁ μὲν οἶν ταῦτα, δ' πο
τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλας πᾶσθαι
νοῖ, δ' δὲ πᾶσα πολυάνθρωπος δ' εἰπνοῦντων, καὶ
ἐν αὐτοῖς γούρις ἐπαινοῦντων φρεσὶ κῶς, καὶ π
ρατῆρ καλῶς ἔχοντος ἐμφοροῦ μὲν οἱ, δ' μεμ
μοῖροι

μοῖροι Φαινόμενοι, καὶ δ' τ' κύλικος ἀτερπῆς, δ'
ἀποδιδάμιλοσοφούντων, καὶ δ' ἄκραρνούφ
ροντες. οἱ δ' ὧται δὲ, ὅποσοι ἐν μῶνι, γέ
λωσι δ' ἡλαδ' ἢ, καὶ καταπῆναι φιλοσοφίας,
ἐν αὐτὰ καθάρματα ἐκφέρει. δ' δ' πάντων
ἀχιστον, ὅτι μηδένος δεῖσθαι λέγουν ἑκάστους αὐ
τῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφόν κε
κραγῶς, μικρὸν ὕσθρον αὐτῇ προσελθόν, καὶ δ'
γανακτεῖ μὴ λαβὼν, ὅμοιον, ὡς εἰ τις ἐν βασι
λικῷ σχήματι ὄρθην τιάραν ἔχων, καὶ διάλει
μα, δ' τὰ ἄλλα, ὅσα βασιλείας γνωρίσματα,
προσαρῖν, τῶν ὑποδεστέρων δ' ὁ μὲν δ'. ὅταν
μὴ δ' αὐτῷ πᾶσι λαμβάνειν, πολλοὶ δ' ὡς
το κοινωγικὸν εἶναι δεῖν λόγος, καὶ ὡς ἀνάφο
ρον ὁ πλούτῳ. καὶ τί γὰρ τὸ χρυσίον, ἢ τὰς
γύειον, οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς ἀγαλοῖς τ' κ' φέ
δων δ' ἔφερον, ὅταν δὲ τις ἐπικουρίας δ' ὁ με
νος ἐταῖρος ἐκ παλαιού, καὶ φίλος ἀπὸ πολ
λῶν, ὀλίγα αὐτῇ προσελθόν, σιωπῇ, δ' ἀπο
εἶα, δ' ἀμαθία, καὶ παλιν ὁ δ' αὖ λόγος, πῶς
δ' ἐναντίον. οἱ δὲ πολλοὶ πᾶσι φιλοφροσύνη
λόγος, καὶ ἡ ἀρετὴ, καὶ δ' καλόν, οὐκ οἶδ' ὅση
ποτέ οἴχεται, πάντως ταῦτα ἀποπῆλμα.
ἡ δ' ὁρῶντα ὡς ἀληθῶς ἐπι, μάττω ὁσπέραι
πῶς αὐτῶν ἐν ταῖς ἑταίρειαις σκιαμαχούμε

να. μέχρι ὅτ' ῥύτου, φίλος ἕκαστος αὐτῶν ἐστ'
ὅσων ἂν μὴ ἀργύρεον, ἢ χρυσίον ἢ προκείμενον
ἐν ἑσθ' μέσῳ. ἢν δέ τις ὀβολὸν ἐπιδείξεται μό
νον, λέλυται μὴ ἡ εἰρήνη, ἀπονοσά δέ καὶ ἀκί
ρυκτα πάντα. ἢ τὰ εἰς βλάβιν ἐξ ἀληθιῆς, ἢ
ἢ ἀρετῇ πέρφωλον, οἷόν τι ὁ κύνυς παρὰ
σιν, ἐπεὶ ἂν τις ὁστὺν ἐς μέσους αὐτοῖς ἐμβά
λῃ, ἀναπνέοντι, σάκκοισιν ἀλλήλους, ὅ
τιν' προαρπάσσοντα ὁστὺν, ὑλακτοῦσι. λεί
πεται δέ ὁ βασιλεὺς τις αἰγυπῆσις, παθήκουσ'
ποτὲ πυρρὶ χίρην διαλέξαι, καὶ τὰ θεία, μὴ
λότατα δ' ἐξὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐκμαθεῖν τὰ
χίρα ἢ ὀρεχθῆναι, ἀλουργίσας ἀμπεχόμενα.
ὁ προσωπία παρὶ κείρματα, ὁ μέχρι πολλῶν
ἐνδοκίμειν τὴν θέαν, ἄχει δ' ἡ τις διατῆς ἀστ
ρος, κάρνα ἑσθ' ὀκόλῃν ἔχων, ἀφῆκεν ἐς τὸ μέ
σον. οἱ δ' ἐπὶ θεοὶ, ἰδόντες, ἢ ἐκλαθόμενοι τὸ
ὀρεχθῆναι, ῥυθ' ὁπρὶ ἔχον, πῶς θεοὶ ἐγένοντο αὐ
τὶ πυρρὶ χίρῳ, ὁ ξυνέτεινον τὰ προσωπία,
καὶ τὴν ἐσθ' ἡ κατεργάζοντο, ἢ ἐμάχοντο πα
ρὶ τὸ πῶρας πρὸς ἀλλήλους. ὁ ὅσονταγμα τὸ
πυρρὶ χίρῳ, ἀελέλυτο, ὁ κατεργάζοντο ἑσθ'
διατῆς. τοιαῦτα ὁ οὗτοι ποιῶσι. καὶ ἔργον
ὁ δ' οὐκ ἔστι κακῶς ἡ γόρβον, ἢ οὐ πρὸς πᾶσι
μα ἀελέγχων, ὁ καμφολῶν. πῶς ὁ μὲν δέ,
ἢ τῶν

ἢ τῶν ὑμῶν παρὰ τῶν ἑσθ', εἰσὶ γὰρ εἰσὶ τινὲς
ὡς ἀλθῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες, ὁ τοῖς
ὑμετέροις νόμοις ἐμμένοντες, μὴ οὕτω μανέ
ειν ἐγώ, ὡς βλάσφημον εἰπεῖν τι, ἢ σκαῖον. ἢ
τί ὅτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι; τί ὅτ' ὑμῶν τοιούτῳ βεβί
ωται; ὅτ' ὁ ἀλαζόνας ἐκείνους, ὁ θεοὶ ἐχθ
ροὶ ἀξίον οἰμαι μισεῖν. ἢ σὺ ὅτ' ὁ Πυθαγόρας ἢ
Πλάτων, καὶ Χρυσώπῳ, ὁ ἀειδότελες, τί
φατὲ προσήκον ὑμῶν τοιούτους, ἢ οἰκῶν
τι, καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι ἑσθ' εἴω; ἢ δαί
ακλῆς φασί, καὶ Πίθηκος. ἢ δότι πᾶσι φασί
ἔχουσι, καὶ φιλοσοφῶν ἀσκούσι, καὶ σκυθεωπέ
εἰσι, διατῆς ἢ ὑμῶν ἐικάζειν αὐτοὺς; ἀλλ' ἢ
μα ἂν εἰ πιθανοὶ γῶν ἢ ἔχον καὶ ἡδὴ τὸ ἑσθ' οὐκ εἰσε
ως αὐτῶν. νῦν δέ, θάττον ἂν γυῖν ἀπὸ νόνα μιμή
σαστο, ἢ οὗτοι φιλοσόφους. εἰρηκα γὰρ ἑσθ' ἐ
μαυτο, ὁ πῶς ἔχον. σὺ δέ ὡς ἀλθῶς, μὴ τῶ
ρε πρὸς αὐτοῖς, εἰ ἀλθῶς ἐστὶ. φιλο. μετὰ σκ
εἰ ὁ Παρρηνιστὴς παρρηνιστὴς ἐστὶ. τί παρρηνισ
ἢ μεῖς; πῶς ὑμῶν εἰρηκαίαν ἀνὴρ ἐδοξεν;
ἀρετῇ. ἐγὼ μὲν ὡς φιλοσοφία, μετὰ ξὺ λέ
γους αὐτοῖς, κατὰ τὴν γῆς λῦναι ἡνυχόμεν, οὐ
τως ἀλθῶς πάντα εἰπεν. ἐγὼ βελον γῶν ἀκού
ουσα ἕκαστον τὸ ποιούντων αὐτὰ, καὶ φημι λοζον
μετὰ ξὺ τοῖς λεγόμενοις, ὅτ' ὡς, ἐς τὸνδε;

ἔσθ' ἂν, ὁ δὲ ἴνα ποιεῖ. καὶ ὁ λῶσ' ἔδειξε ὅς ἂν
θρασὺν ἐναργῶς, καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς ἴα
πάντα προσεοικόλας, οὐτὰ σώματα μόνον, ἀλ
λὰ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀκείβεσθαι τὰ
πράγματα. Φιλ. καὶ γὰρ πάντοτε κερταίαν ὡς ἄρε
τήν. ὅμως δέ, τί φατέ; ἀναβιοῦν τὸν. τί δέ
ἄλλο, ἢ ἀφείδωκε αὐτὸν τὸ ἐμὲ λήματα, τὸ φέ
λον ἡμῖν, τὸ διδόνε τὴν ἀναγεράσθαι; τὰ πῶν
τῶν ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπὸνθαμν, φραγδόντι
να ὅτ' ἐν ἐφ' ἡμᾶς κεινὴ κερταίαν, ἀσόμενον τὰς
φρυγῶν ἐμφορὰς. ἀδ' ἐτὼ γρὺν, καὶ ὅς θεοὶς
χθροὶς ἐκ φραγδόντι. Διογέ. τὸ αὐτὸς ὁ
φιλοσοφία, πάντοτε πᾶν τὸν ἀνδρα, ἢ ἀνὰ
θεοὶ τὰ κατὰ γρῶν μα, τὸ φίλον ποιούμεν
αὐτὸν, γενναῖον ὄντα. Φιλο. εὐγε ὦ Παρρῆ
σιάνη. ἀφίμεν σε τὴν αἰτία, τὸ ἀπάσαις κερ
ταίς. τὸ δ' λοιπὸν, ἴδι ἡμέτερος ὢν. Παρρῆ
προσεκύνει τὴν γε πρώτῳ. μᾶλλον δ' ἐφ' αὐ
κωτόρον αὐτὸν πρὸς μοι δοκῶ. σε μὲν τὸν ὅρον
ὡς μέγα σε μὲν νίκη τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγῃς σε φανούσα. Ἀρε. οὐκ οὐν δευ
τέρου κρατῆρος ἡδὴ κατὰ χῶμα προσκαλῶ
μεν κακείνης, ὡς δίκην ὑπόχων, αὐτὸν ὢν ἐίς
ἡμᾶς ὑβρίζου. κατὰ γρῶν δέ Παρρῆσιάνη
ἐκάστου. Παρρῆ. ὅσῳ ὡς ἄρε τὴν ἐλέξας. ὡς
τε σὺ

τε σὺ πᾶσι συλλογισμῇ, κατὰ κύντας ἐς τὸ ἄσπ,
προσεκύνει τὸν φιλοσόφους. Συλλογ.
ἄκουε. σίγα. ὅς φιλοσόφους ἡκείν ἐς ἀκρόπο
λιν ἀπολογισομένους ἰδί τὸ ἄρε, ἢ φιλοσο
φίας, τὸ δίκην. Παρρῆ. ὅσῳ; ὁλίγῳ συνέ
χοντες, γνωρίζοντες τὸ κέρμα. ἄλλως ὅν,
δεδίασιν τὴν δίκην. οἱ πολλοὶ τὸ αὐτῶν, οὐδ' ἐχ
λὴν ἄρεων, ἀμφὶ τὸν πλοῦσις ἐχόντες. εἰ τὸ
βούλη πάντας ἡκείν, κατὰ τὰς ὡς συλλογισμῇ
κέρματι. Φιλο. μὴταμῶς. ἀλλὰ σὺ ὦ Παρρῆ
σιάνη, προσκαλῶ, καὶ ὅτι σοι δοκεῖ. Παρρῆ.
ὡς τὸν τὸς χαλεπὸν. ἄκουε. σίγα. ὅσοι φιλό
σοφοι ἔλ' λέγεις, ἢ ὅσοι προσήκοντες αὐτοῖς οἰοῦ
τὸν ὀνόμαϊς, ἡκείν ἐς ἀκρόπολιν τὴν θανατομένην.
δύο μὲν ἐκάστῳ δοδόνοντι, ἢ σὺ μετὰ τοῖς πλο
κοῦς. ὅς δ' ἂν πώρην βαθύν ἐπιδείκνται, καὶ
πελάθον ἰχθύων, οὐτόσ γε προσεπλήθει.
κομίζειν δ' ἐκάστῳ σφραγισμένῳ, τὸ δικαιο
σύνην, ἢ ἐμμέτρεον, μισομῶς. οὐκ ἀναγ
καῖα ὅτ' ταῦτά γε, ἢ μὴ παρῇ. πρὸς τὸ δέ
συλλογισμοὺς ἐξάπαντος. οὐ ὅτ' ἡμῖς ἀνδρῶν
τῶν ἐν σοφίᾳ. καὶ τὰ δ' ἐν μέσοις δύο
χρυσοῖο τάλαντα, τῷ, δ' ὅμῳ, ὅς μὲν πᾶσι
εἰζέμεν ἐξοχὸς ἐπὶ. βαβαί, ὡς πλὴν μὲν ἢ ἄ
νοδος ὡριζομένων, ἐπὶ τὰς δύο μὲν ὡς ἡκοῦ

σαν μόνον. πῶς δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι, καὶ
κατὰ τὸ Ἀσκληπιῶν ἔτεροι. καὶ ποῦ ἐν Ἀρε-
ον πάτρῃ, ἐτι παλαιοί. ἐνίοι δὲ, καὶ κατὰ τὸν
τάλῳ τάφον. οἱ δὲ, καὶ πρὸς τὸ Ἀνακτορον προσ-
μυνοὶ κλίμακας, ἀνέρχονται βομβηδόν. νῆ Δία καὶ
βορυσθόν, ἐς μου δίκην. ἵνα καὶ καθ' Ὁμηρον εἴπω,
ἀλλὰ καὶ κείθεν ἐν μάλα πρῶτοι, καὶ τευθεν μν-
εῖοι, ὅσα τε φύλλα, ὅνδεα γίνεται ἡμε-
σὴ δὲ ἡ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ, κλαγγὴν ὄν προ-
καθοῖοντων, καὶ πανήχου πόρεα. πόρεν. κολα-
κεία. αὐαχνητία. βακτηρία. λιχνεία. συλ-
λογισμός. φιλαργυρία, οἱ ὀλίγοι δὲ, ὅποσοι
πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκένον ἀνέχεσθαι, ἀφανῆς
τὸ ἄσκημοι, αὐαμιχθέντες τῷ πλῆθει τῶν ἄλ-
λων. ὅτε λήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων
σχημάτων. οὗτοι οὖν τὸ δυνάτατον ὄσιν ὡς φιλο-
σοφία, καὶ ὅτις ἀν μέμψαι ὁσμάλισκα, καὶ μὴ
ἦ ἐπὶ ἀλλήλων γνῶρισμα τὸ σημείον αὐρῆς. πῶς
νώτεροι ὅτι οἱ γόντες οὗτοι πολλὰ κίς τῶν ἄλλων
θῶς φιλοσοφούντων. φιλο. ἔσται οὗτοι μετ'
ὀλίγη, ἀλλὰ δεχόμεθα ἡδὴ. Πλατωνικός
αὐρῆς ἡμᾶς πρότερος καὶ τὸν πλατωνικοῦ λα-
βῆν. Πυθαγορεὺς. οὐκ, ἀλλὰ τὸν πυθαγορε-
κοῦς ἡμᾶς, πρότερος τὸ Πυθαγόρας ἦν. Στωικός.
ληρεῖτε, ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπ' τῆς πόλεως. Περιπα-
οὐ μὲν

οὐ μὲν δὲ. ἀλλ' ἐν γε τοῖς χρόμασι, πρῶτοι ἀν-
ἡμεῖς εἰρημῇ, οἱ ἐκ τῆς πόλεως πάτου. Επὶ. καὶ
μὴν τοῖς ἐπικυρείοις τὸν πλακούντασ δότε,
καὶ τὰς παλάσας. ποῦ δὲ τῶν μύων περιμυοῦμαι,
καὶ ὑστάτους δὲ λαμβάνειν. Ακαδη. ποῦ τὰ
λύο τάλαντα; δεῖξομαι τὸν ἀκαδημαῖκοι ὅσον
τῶν ἄλλων ἐς μὲν εἰστικώτεροι. Στωί. οὐχ ἡ
μὴν γε τῶν στωικῶν πόντων. φιλο. παύσθε
φιλονεικούντες. ὑμεῖς δὲ οἱ κνικοί, μήτε ὡς
τε ἀλλήλους, μήτε τοῖς ξύλοις παύετε. ἐπ' ἄλ-
λα τὸ ἴσχεκεκλημένοι. καὶ νῦν ἔγωγε ἡ φιλοσοφία,
καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτή, καὶ ἡ ἀλήθεια, δικασομένη τίνες
οἱ ὀρθῶς φιλοσοφούντες εἰσιν, εἴτα ὅσοι μὲν
ἀνέυρεθῶσι κατὰ τὰ ὑμῖν δοκούντα βιούντες,
ὅσοι λαμμόνοισιν, αἰετοὶ κεκρυμένοι. τὸν γόν-
τας, καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσήκοντα, κακοὺς κα-
κῶς ἐπιτίθονται, ὡς μὴ ἀντιπιοῖν τῶν ὡς
αὐτῶν, ἀλαζόνες ὄντες. τί οὗτοι; φεύγετε νῆ Δία
κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ παλαιοί, ἀλλόμοι.
κενὴ δ' ἐν ἡ ἀκρόπολις. πλὴν ὀλίγην ρύτων,
ὅποσοι μεμνήκασιν, οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν.
οἱ ὡς ἡρετὴ ἀνέλεσθε τὴν πόρεν, ἡν ὁ κνικός
ἀπὸ ἐρρίφεν ἐν τῇ στροφῇ. φέρ' ἴδω τί ἔχει, καὶ
ποῦ θέρμης, ἡ βιβλίον, ἡ ἄρτους τῶν αὐρῶν
τῶν; Παρρη. οὐκ, ἀλλὰ χρυσίον ροτί, καὶ

μύρον, ἢ μαχαίριδιον θυτικόν, ὃ καὶ τοῦ ἥρωος
καὶ κύβους. Φίλοι. ἔν γε ὧ γενναῖε. τοιαῦτα
σοὶ ἦν τὰ ἐφόδια τῆς ἀσκήσεως. ἢ μετὰ τού-
των. ἡξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασιν, ὃ ὅς ἂν ἄλλος
παυδαίη. Παρρην. τοιοῦτοι μὲν ἡμῖν οὐ
τοί. χεῖρ δὲ ὑμᾶς σκοπεῖν οὐ τινα φρόνων ἀγνο-
οῦμεν. γὰρ ταῦτα πεποισέται, ἢ ὁρᾷ γινώσκονται
οἱ ἐν τυγχάνοντες οἱ τινες οἱ ἀγαθοὶ αὐτῶν, ἢ
οἱ τινες αὐτῶν πάλιν οἱ τοῖς ἐπερὶ βίου. οὐ δὲ ὡς
ἀκούει, ὅθεν ἔρρισκε. ὡς σου ὅς ὅτι γένοιτ' αὖν,
ὡς μὴ ἐπικρατῆ σου τὸ φεῦδος, μὴ ὅς ὡς τῆ
ἀγνοίας λανθάνουσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν ἐς
ὅς χεῖρας μεμιγμένοι. ἀλλή. ἐπ' αὐτῶν
δοκεῖ Παρρηνιάδης, ποιησώμεθα τὸ τοιοῦτον,
ἐπεὶ χεῖρας ὡς ἦν, ὃ ἔνους ἡμῖν, ὃ σὲ ὡς
λοσοφία, μάλιστα θαυμάζων, παραλαβόντα
μὲν αὐτοῦ τὸν ἑλεγχον, ἅπασιν τοῖς φάσις
φιλοσοφῆν ἐν τυγχάνειν. εἰς ὃν μὲν ἂν ἔνρη γνῶ-
σιν ὡς ἀληθὺς φιλοσοφίας, σεφανώσασθαι
θαλοῦ σεφάνω, καὶ ἐς τὸ προταγεῖον καλεσά-
τω. ἦν δὲ τινι οἱ πολλοὶ εἰσι, καταρῶν αὐ-
τοῦ ὡς ποιεῖ τῆ φιλοσοφίας ἐν τύχη, ὃ τειβῶ-
νιον παλαιάσας, ἀποκείσας τὸν πάρενα ἐν
χεῖρ πάντων φανερὰ καὶ μαχαίρα, καὶ ὑπὸ τοῦ
μετώπου σιγήματα ἐπὶ λαλῶν, ἢ ἐγκανσάτω
κατὰ

κατὰ τὸ μεσόφρον. ὃ δὲ τὴν ὡς τὸ καυτῆρος,
ἔσω ἀλώμενος, ἢ πῶς. Φίλοι. ἔν γε ὧ ἀλκή. ἢ
ὃ δὲ ἑλεγχῶ Παρρηνιάδης, τοῖς δὲ ἔσω,
οἷος ὃ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν ἡλίου ἐν λέγεται.
οὐ μὰ Δία. ὥστε κακείνους ἀντιβλέπειν ὅς
φωτὶ, ὃ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεισθαι. ἀλλὰ προ-
δοῖς χεῖρας, ὃ λόγαν, ὃ ἡδονήν, ὃν μὲν ἂν αὐτῶν
εἰδῆς ὡς περὶ ὡς, ὃ μὴ δαμῶς ἐλκόμενον
πρὸς τὴν ὁφειλόμεν, ὡς ὅς, ὃ δὲ δαλῶς ἐφόρε-
νος. ὃν δὲ ἂν ἀπενέσας ἀποβλέποντα, ὃ τὴν χεῖ-
ρα ὁρῶντα ὡς χεῖρας, ἀπᾶν ἢ ὃ καυ-
τῆρον αὐτῶν, ἀποκείραντα πρότερον ἐν πάρε-
να. Παρρην. ὡς ἔδδξεν ἔσω ταῦτα ὡς φιλοσο-
φία. καὶ ὃ φανερὰ μάλιστα ὡς πολλοὺς αὐτῶν,
ἀλως πεκίας, ἢ πῶς. Φίλοι. ὡς ἀλκή. ὃ λίγος ὃ ἐς
φανωμένοι. εἰ βούλεται μέντι κἀνταῦθα ἀνέξω
πᾶς ὑμῖν νῆ δὲ αὐτῶν. Φίλοι. ὡς λέγεις,
ἀνέξω τὸς φονήτας. Παρρην. ἢ μάλιστα, ἢ ἢ
ρεῖά μοι ἐθέλει πρὸς ὀλίγον χεῖρας τὴν ὁρμὴν ἀν-
κείνην καὶ ὃ ἀγκιστρὸν, ὃ πρὸς ἀλκήν ἀνέθηκεν ὃ
ἐκ Περσέως. ἰε. ἰδὺ δὲ λάβε ὃ ἐν κάλαμόν
καίμα, ὡς πάντ' ἔχοις. Παρρην. οὐκ οὐν ὡς ἰε-
ρεῖα. ὃ ἰχθῆδες μοι τινες δὲς αὐτῶν, ἢ ὀλί-
γον τὸ χεῖρας. ἰε. λάμβανε. Φίλοι. τί πρᾶτ-
τεν αὐτῶν ὁρᾷται. Παρρην. δελεῖται ὃ ἀν-

πιστον ἰχθάλι, ὅτι χρυσίω, καθεζόμενος ὑπὸ τὸ
ἄκρον τῆς τειχίου, καθήκοντες τὴν πόλιν. Φιλ.
τί ταῦτα ὦ Παρρησιόδη ποιεῖς; ἔπου δὲ λίθος
ἀλιεύσειν διέτρωκας ἐκ τῆς Πελασγικοῦ; Παρ.
ῤῥη. σιώπησον ὦ φιλοσοφία, καὶ τὴν ἀγρὸν πε-
ρίμνη. σὺ δὲ Πόσιδον ἀγρεύ, ἢ Ἀμφιρίτη φίλη,
πολλοὺς ἡμῖν ἀνὰ πτερυγίων ἰχθύων. ἀλλ' ὁ
ῥῶ τινα λάβρα καὶ θυμέγες, μάλλον δὲ χρύσειον
φύον. Εὐδ. οὐκ. ἀλλὰ γὰρ λέος ὅστις προσέρχε-
ται δὴ θρῦ ἀγρίων κεχηνῶς. ὁσφραίνεται τὸ
χρυσίον. πλοσιόν ἡδὲ εἰς ἴν. ἔταυσεν. εἰληπῆται.
ἀναπλάσσω. Παρρ. ὦ σὺ δὲ λέγεις, ἔτι
ἔτι πελαγῶν ἐλθὲ ὁρμιαῖς ἀνὰ ἑστί. φέρ' ἴδω τίς ἐ-
στὶ βέλτερος ἰχθύων. ἄνωρ δὲ τὸς γε. Ἡράκλειος
τῶν ὁδόντων. τί οὖν ὦ γενναῖοτατε εἰληπῆται,
λιχνεύων ποδὶ τὰς πέδας, ἐνθα λήσῃ ἡ λη-
ψὲς, ὑποδεδυκώς; ἀλλὰ νῦν ἔσθι φανερὸς ἄπει-
σιν, ἐκ τῆς βραγχίων ἀπρητμένους. ἐξέλωμαι δὲ
δέλεαρ, καὶ δὲ ἀγρίων τουτί κενόν σοι δὲ ἀγ-
κισρον. ἢ δὲ ἰχθῆς ἡδὲ προσέρχεται, καὶ δὲ χρ-
σίον ἐν τῇ κοιλίᾳ. Διογέ. μά δὲ ἀβέβαιος
γὰρ, ὡς δὴ καὶ ἐπὶ ἄλλους δὲ λέας ὤρω. Παρρ.
εὐέλπει. τί φησὶ ὦ Διόγενες; οἷδά τοι ὅς τις
ἔστιν, ἢ προσήκει σοι τί ἀνὴρ; Διογέ. οὐδὲ μὲν.
Παρρ. τί οὖν; πόσους ἄξιον ἀνδρῶν χρῆσθαι;
γὼ μὲν

γὼ μὲν δὲ ὁδοῶν πρώτῳ ἀνδρὶ ἐπιμησάμενος
Διο. πολὺ λέγεις. ἀβέβαιος τε γάρ ἐστι, καὶ εἰς
χθὲς, ἢ σκληρὸς, ὅτι ἀτιμος. ἀφ' οὗ ἀνδρὸς κατὰ
κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέρας. σὺ δὲ ἄλλον ἀνὰ πτε-
ρυγίων, καθεῖς δὲ ἀγρίων. ἐκείνο μὲν ὅρα ὦ Παρ-
ρ. ῤῥησιόδη, μὴ καμῶν ἰσχυρὸς σοι ὁ κάλαμος, ἀπο-
κλασθῇ. Παρρ. θάρρει ὦ Διόγενες. κοῦφοί ἐ-
σι, ὅτι τῶν ἀφῶν ἐλαφρότεροι. Διο. νῦν δὲ ἀ-
φύεσται τοί γε. ἀνάστα δὲ ὁμῶς. Παρρ. ἴδου.
τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλάτης, ὡς πρὸς ἡμῖν ἰ-
χθῆς προσέρχεται; ἢ τίς ἀπὸ κεχηνῶς δὲ ἀγ-
κισρον. κατέπιν. ἔχεται. ἀναπλάσσω. τίς ἐ-
στίν; ὁ πλάτωνος ἐστὶν λέγεις. Πλά. ὦ σὺ ὦ
κατάρατε, ἢ κείνῳ ὑπὸ δὲ χρυσίον; Παρρ. τί
φῆς ὦ Πλάτων; τί πειρώμεν αὐτόν; Πλά. ἀ-
πὸ τῆς αὐτῆς πέρας καὶ οὐρ. Διο. ἐπὶ ἄλλον
καθεῖς. Παρρ. καὶ μὴν ὁρῶ τινα πάγμα-
λον προσόντα, ὡς ἀνὴρ ἐνυθῶ δόξειε ποικίλον
τὴν χροάν, ταινίας τινὰς ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
σὺς ἔχοντα. ὁρᾷς ὦ ἐλεγεῖς; ὅτιν ἀεισώτε λην
προσωποῦ μῆκος, οὗτος ἐστίν. ἡλθεν. εἶτα πάλιν ἀ-
πὸ τῆς αὐτῆς. πρὸς τὸν ὀφθαλμῶν. αὐθις ἐπ' ἀνῆλθεν.
ἔχεν. εἰληπῆται. ἀνιμῆσθαι. Αἰ. μὴ ἀνιμῆ-
σθαι αὐτὸν ὦ Παρρησιόδη. ἀγνοῶ ὅς τις ἐστίν.
Παρρ. οὐκοῦν ὦ οὐρσ ἀεισώτε λην κατὰ τῆς

πρῶν· Διο. ἀλλ' ἰδὺ πολλοὺς πρὸς ἰχθῦν
ὄρω κατὰ ταυτὲν ὁμόχρους, ἀκανθώδεις, ἢ
τὴν ἐπιφάνειαν ἐκτετραχυσμένους, ἐχίονθους
ληπτοτέρους. ἢ πρὸς γήνησ' ἐπ' αὐτοὺς δεήσει.
ἀλλ' οὐ πάρεσιν. ἰκανὸν εἰ καὶ ἐνα τινὰ ἐκ τῶν
γέλης ἀναπάσσειν. ἢ εἴ τι πρὸς ἀγμίσρον θη-
λαδὴν, ὅς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ᾖ. Ελεγ. καὶ
θεός, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ τῷ
ὀρμιάσῃ, ὥς μὴ ἀπὸ πρὸς τοῖς ὀδῶσι, καταπι-
ὼν δ' ἡρυσίον. Παρρην. καθῆκα. σὺ δ' ὦ Πόσειδον
ἐπιτέλει τὴν ἄλγαν βαβαί, μάχοντ' ἔτι δὲ
λέατος. ὦ ὀρμῶν, ξινάμα πολλοὶ ποδάρων
σι τὴν ἰσχάδα. οἱ δ' ἡρυσίοντες, ἔχοντ' ἔτι
σίον. εὐ ἔχει. ποδάρων τις μάλα καρτερός.
Φέρ' ἰδὼ τίνος ἐπὶ ὠνυμον στανθῶν. λέγεισ' αὖ
τοι γελοῖός τέ ἐμι ἀναμάλων ἰχθῶν λαλῶν.
ἄφωνοι β' αὐτοί. ἀλλὰ σὺ δ' ἔλεγε, εἰπέ ὅν τι
να ἔχει διδάσκαλον αὐτῶν. Ελεγ. Χρυσίον
πυτονί. Παρρην. μανθάνω, ὅτι χρυσίον ὀμμα
προσῆν ἔρ' ὀνόματι. σὺ δ' ὦν χρυσίον περὶ
θ' Αθηνᾶς εἰπέ, οἷός τ' ἄνδρας, ἢ τοιαῦτα
πρὸς αὐτοῖς ποιεῖν; Χρύ. νῆ Δία ὑβρισκὰ
ἔρωτ' ὅς ὦ Παρρηνσίαν, προσήκην τί ἡμῖν ὕ-
πολαμβάνων, τοιούτους ὄντας. Παρρην. εὐ
γὰρ Χρυσίον γενναῖός ἐστι, οὐτὼ γρὺν ἢ αὐτῶν

ὡν κεφαλὴν μὴ τ' ἀλλων, εἴπειτα ἀκανθώδης
ἐστὶ καὶ δέος μὴ ὄρεται τις τὴν λαμὸν ἐσθίον.
Φιλο. ἄλυσ' ὦ Παρρηνσίαν τ' ἀλγας, μὴ καὶ τις
σοι διορ πολλοὶ εἰσιν, οἷχεται ἀποπάσσει τὸ
χρυσίον, ὦ δ' ἀγμίσρον. εἰτά σε ἀποτίσαι τῇ
ἰδρεία δεήσει. ὥστε ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περὶ πα-
τήσους. καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς ἀπὸ πρὸς οὐδὲν ἡ-
κετε, μὴ καὶ τὸ ὀρμῶν γενήσεται τ' προθεσμί-
ας. σὺ δ' ὦ δ' ἔλεγε. ὦ Παρρηνσίαν, κύκλω
ὡν πάντας αὐτοῖς ἰόντες, ἢ σε φανούτε, ἢ ἐγ-
κατακαίετε ὥς ἐφω. Παρρην. ἔστω ταῦτα ὦ
φιλοσοφία. χαίρετε ὦ βέλτιστοι ἀνδρῶν. ἡμεῖς
δὲ κατ' ὀρμῶν ὥς ἔλεγε. καὶ τε λῶμεν τὰ πα-
ρηγελημένα. ποῖ δ' ἐπὶ πρῶτον ἀπέναι δεήσει;
μὲν ἐστὶν Ἀκαδημίαν, ἢ ἐστὶν Στοάν; ἀπὸ
τοῦ Λυκείου ποιησώμεθα τὴν ἀρχὴν. οὐδὲν δοί-
σεται ὅτι. πλὴν οἷός ἐγὼ ὥς ὅποι ποτ' ἀνὰ πέλ-
θωμεν, ὁλίγη μὲν τῶν σεφάνων, πολλῶν δ' τῶν
καυσθίων δεησώμεθα.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ, Η ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ἰεν ὦ κλωθοῖ, δ' μὲν σκάφῃ ὅτι, ἡμῖν
ἐπάλαι ὀφείτως, ὦ περὶ ἀναγρῆν ἐν
μάλα πρὸς κινδυνισμένον. ὅ, τε γὰρ ἀντ-
λοῦ ἐκκέχεται, καὶ οἷός ἐστι ὥς ὅπως, ὡς ὅπως

πᾶκέκρυσαι, ὦ τῶν κοπῶν ἐκάσῃ τετρώπαυτι.
καλύψτε οὐλοῦν ὅσον ἐπ' ἐμοί, ὅ ἀγκυρεῖν αὐτὰ
πᾶσαντας, ἀποπλεῖν. ὁ δ' Ἑρμῆς ἐραδ' ὕναι,
πάλαυ πᾶναι δέον. κενὸν γυν' ἐπὶ αὐτῶν ὡς
ῥᾶς ὅτ' ἔρρεμνον, ῥίς ἦδη τῆμερον αὐαπεπλοκέ
ναι διωάμνον. ὦ χελὸν ἀμφὶ βελυτόν ὅτιν. ἦ
μῆς δέ, οὐδέπω οὐδ' ὁβολὸν ἐμπεπλοκήκα μῆ.
εἶπε ὁ Πλούτων ἐν οἶδ' ὅτι ἐμὲ ῥαυμῆν ἐν γυ
ρισ ἑπολήφεται. ὦ ταῦτα, πᾶς ἄλλω οὐσῆς
ἐλαττίας. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν ἀγαθὸς νεῖρο πᾶ
πῶς, ὥσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς ἄνω ὅτ' ἂν
θῆς ἵδωρ πεπλοκῶς, ἀναστῆται πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ
λέλησαι. ὦ ἦτοι παλαίει μὲν τῶν ἐφ' ἡβων, ἦ κα
θαρίζη, ἦ λόγος τινὰς διεξέρχεται, ἐπιπλοκῶ
μῶν τὸν λῆρον τὸν αὐτοῦ. ἦ τάχα πονηρὸν
κλωπεύει ὁ γεννάδας πᾶς λῶν. μία γὰρ αὐτοῦ
καὶ αὐτῇ τῶν τεχνῶν. ὅδ' ὅν ἐλαυθελαζει πρὸς
ἡμᾶς. ἦ ταῦτα, ὅτ' ἡμισείας ἡμέτερος ὦν. Κλω
τί δὲ οἶσας ὦ Χάρων, εἰ τις ἀχολία προσέπε
σεν αὐτῷ, τῇ Διὸς ὑπὲρ πλέον δεκθῆναι ὅτ' ἀπο
χρησάσθαι πρὸς τὰ ἄνω πράγματα. δευότης
δὲ κακῆνός ὅτιν. Χά. ἀλλ' οὐχ ὥστε ὦ Κλω
θοῖ πέρα τ' μέτρον δευόθῃ κοινῷ κτήματος,
ἐπεὶ οὐδ' ἡμεῖς ποτε αὐτὸν ἀπέναι δέον κατε
χίκα μῶν, ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν. πᾶς ἡμῖν
μῶν

μῶν γὰρ ἀσφράδα μόνον, ὦ Χάρι, καὶ πόπε
να, ὦ ἐναγίσματα. τὰ δ' ἄλλα, ζόφῳ, καὶ
ὁμίχλῃ, ὦ σκόρς. ἐν δὲ ὅτ' οὐρανῷ, Φαιδρά
πάντα, καὶ ἢ τε ἀμβροσία πολλή, καὶ τὸ νέκ
ταρ ἀφθονοῖ. ὥστε μοι ἡδον πᾶς ἐκείνοις ἐρα
δῶν ἔοικε. καὶ πᾶς ἡμῶν μῶν ἀνὴρ πᾶται, κατὰ
πᾶς ἐκ δευμωτικίου τινὸς ἀποδεύσκειν. ἐπὶ
δὲ ἀνδ' ἐκαίρος κατιέναι, χολῇ, ὦ ἐάδω, μόγις
ποτὲ κατέρχεται. Κλω. μήκέτι χελῶσαι
νέω Χάρων. πλοῖον γὰρ αὐτὸς οὐτ' ὥς ὁρᾷς,
πολλοὺς τινὰς ἡμῖν ἄρην. μάλλον δὲ ὥσπερ
τι ἀπόλιον, ἀθρόους αὐτὸς τῇ ῥάβδῳ σοῦν.
ἀλλὰ τί ὅτ' ἀθρομένον τινὰ ἐν αὐτοῖς, ὦ ἄλ
λον γε λῶναι, ἐνα δὲ τινὰ ἢ πῆραν δευμμένον,
ὦ ἔυλον ἐν τῇ χειρὶ ὁρᾷ ἔχοντα, δευμν' ἐνορῶν
τα, ὦ ὅτ' ἄλλοις ἐπιπλεῖν δύναντα. οὐχ ὁρᾷς δὲ
ὦ τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ἰδῶντι δευμνόν, ὦ τῶ πόπε
κεκονιμένον, καὶ πλοῖον δύναντα, μεσὸν γυν' ἀσ
ματ' αὐτῷ τὸ σῶμα; τί ταῦτα ὦ Ἑρμῆ;
τίς ἡ πονηρὴ; τεταραγμένῳ γὰρ ἡμῖν ἔοικας.
Ἑρμῆς. τίς δ' ἄλλο ὦ Κλωθοῖ, ἢ τοῦτο γὰρ τὸν
ἀλιττικὸν ἀποδεύσκειν μετὰ δῶκον, ὁλί
γυν δὲ λειπόντος ὑμῖν τῆμερον ἐχειρόμην;
Κλω. τίς δὲ ὅτιν; ἢ τί βουλόμην ἀπε
δεύσκει; Ἑρμῆς. πούτῃ μῶν πρόσηλον;

ὅτι ζῆν μάχων ἐβούλῃς. ἐσι δὲ βασιλεύς τις
ἢ τύραννος ἀπὸ τῶν πάντων ἀδελφῶν, καὶ ὧν ἀνα-
κωκύει πρὸς τινος δυνάμειος ἐστὲν ἡδὲ λέ-
γῃν. κλῶ. εἰθ' ὁμάταις ἀπὸ δίδρασκέν ὡς
ἐπιβίωναι δυνάμειος, ἐπὶ λελοιπότης ἡδὲ
ἐπὶ κεκλασμένον ἀνθρώπων ἡμέρας; Ερ. ἀπὸ δὲ
δρασκε λέγῃς; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναϊότερος οὐρός,
ὁ δὲ ξύλῳ, συνήρησέ μοι, ὅτι συχάβοντες αὐ-
τὸν ἐδὴ ἡμέρη, καὶ ὡς ἡμᾶς ἀποφυγῶν. ἀφ'
οὐ γὰρ μοι πρὸς ἐσθλὸν αὐτὸν ἢ Ἀφροδίτη, πρὸς
ὅλῳ τὴν ὁδὸν αὐτὴ τέτεινε, ὅτι αὐτέσπεα. καὶ τὴν
πῶς αὐτὴ τείδων πρὸς ῥύσας, οὐ παντέλως
δυνάστητος ἦν. ἐνίοτε δὲ καὶ ἰκέτονε, ὅτι κατέλι-
πὲν ἀφ' ἐθῆναι πρὸς ὁλίγον ἀξίῳ, καὶ πολλὰ δὲ
σειρήσιν ἡμεῶν. ἐγὼ δὲ ὡς πρὸς εἰκός, οὐκ αὐ-
τὴν, ὅρῳ ἀδελφῶν ἐπιμένον. ἐπεὶ γὰρ κατ' αὐ-
τὴν ἡδὲ δὲ σόμιον ἡμῶν, ἐμοῦ δὲ νεκροῦ ὡς ἐθῆ
ἀπαλειμύντος ἔθ' Αἰακῶ, καὶ κεῖνου λογιζομέ-
νη αὐτοῖς, πρὸς δὲ πρὸς τὴν σῆς ἀδελφῆς πεμφθεῖ
αὐτῇ σύμβολον, λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τει-
σικατάρτος, ἀπὸ ὧν ὡς ἡμῶν. ἐνέδει δὲ νεκρὸς εἰς
ἔθ' λογιζομῶ. καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείναστάς ὁ
Φρῦς, μὴ ἰδὲ πάντων ὧς Ερμῆ Φησι, χρεῖ τῇ κλέ-
πῃ. ἅλῃς σοι αἰὲν οὐρανῶ παίδας. τὰ νεκρῶν
δὲ ἀκεῖν, καὶ οὐδ' αὖτως λαθεῖν δυνάμενα. τέττα-
ρας

ρας ὡς ὅρῳ πρὸς τοῖς χιλίοις ἐχέει σύμβο-
λον ἐμμεχαρμένως. σὺ δέ μοι πρὸς ἕνα ἡμέ-
ρη. εἰ μὴ αὐτὴ Φῆς, ὡς πρὸς ἀλόγιστά σε ἢ Ἀ-
φροδίτη. ἐγὼ δὲ ἐρυθείας πρὸς δὲ λόγῳ, τα-
χέως ὡς ἐμνήθῃς κατὰ τὴν ὁδόν. καὶ πε-
ρὶ πρὸς ἐλέπων οὐδ' αὖτος αὐτὴν εἶδον, συνείσθην
ἀπὸ δρασιν, ἐδ' ἰσχυρῶς εἶχον τάχους κατὰ
τὴν ἀποῦν πρὸς δὲ Φῶς. εἰ πρὸς δὲ ἀναμείλιος
μοι ὁ βέλτιστος οὗτος. καὶ ὡς πρὸς ἀπὸ ἀλκῆς
θιόντες, καὶ ἀλαμβάνομεν αὐτὸν ἡδὲ ἐν Ταιανά-
ρῳ. πρὸς ῥοῦν ἡδὲ ὅλῳ φυγῇ. κλῶ. ἡμῶς
δὲ χάριν, ὁ λιγυρίαν ἡδὲ τὴν Ερμού κατεπνύ-
σκομεν. Χά. τί γὰρ ἐτι ἀχμέχομεν; ὡς οὐχ
ἱκανῶς ἡμῖν περνημένης ὅλῳ τειβῆς; κλῶ.
εὐ λέγεις. ἐμβαίνει τῶν. ἐγὼ δὲ προχειρε-
μένη δὲ βιβλίον, ὅτι πρὸς τὴν ἀποδράσαν κατε-
λομεν, ὡς ἔδοξεν, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν,
ὅλῳ γινώσκει τὸς, καὶ πῶς, καὶ ὅν τινα τευ-
νὸς δὲ ῥόπον. σὺ δὲ πρὸς ἀλαμβάνων, εἰς ἀλκῆς,
καὶ συντίθει ὧς Ερμῆ. σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυτὶ
πρῶτα ἐμβαλοῦ. τί γὰρ ἀνὰ ἀποκρίναντο
μοι; Ερ. ἰδὺ δὲ σοι ὧς πορθεῖν, δὲ ἀειμένον
οὗτοι οἱ τειακόσοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων.
Χάριν. βαβαὶ τῆς διαχίρας. ὁμφοκίας ἢ
μὴν νεκροῦ ἡμῶς ἀγῇ. Ερ. εὐ λῆ ὧς κλῶσθι;
δ

ὅς ἀκλαύτους ὡς ῥύρις ἐμβιθασώμεθα; Κλω.
ὅς γέροντας λέγεις; ὅπως πῶτε. τί γάρ με δεῖ
πράγματα ἔχειν, τὰ περὶ Εὐκλείδου παρ' οὐκ ἔστι
τάξιν; οἱ ὑπὲρ ἐξήκοντα ἕμῃσι πᾶσι τε ἡδὲ
τοῖς; οὐκ ἐπακούσσι με βεβυσμένοι τὰ ὧτα ὑπὸ
τῆς τῶν. δεῖσθ' ἰσχύος καὶ ῥύρις ἀράμην) πᾶσι
γεῖν. Ερ. ἰδὺν πάλιν οὐτοι δυνεῖν δέοντες τε
κόσοι, τακεροὶ πάντες, καὶ πᾶσι, καὶ καθ' ὅ
ραν τετυγμένον. Κλω. νῆ Δί', ἐπὶ ἀσπίδι
περὶ πάντες ἡδὲ εἰσί. ὅς φραματίας ὡς ῥύρις
Ερμῇ πᾶσι γὰρ. καὶ πρῶτόν μοι εἰπατε, ὅπως ἀπὸ
θανόντες, ἤκετε. μᾶλλον δὲ αὐτὴ περὶ τὰ γε
γραμμένα ἕμῃς ἐπισκέτομαι. πλεμούντας
ἀποθανεῖν ἐδὲ χεῖς ἐν Μηδία τέτταρας, ὡς ῥίς
ὁ γδοήκοντα, καὶ ὅν Οξυάρην ἦν μετ' αὐτῶν Γω
βάρην. Ερ. πᾶσι. Κλω. εἰ ἔρωτα αὐτοῖς
ἀπέσφαξαν ἐπ' αὐτῇ. ὁ Ὀμιλόστροφος Θεαγένους,
ὃς τὴν ἐταίραν τὴν Μεγαρόθεν Ερ. οὐρίῳ πλοῦσι
ον. Κλω. πῦρ οἱ πᾶσι τῇ βασιλείας ἔσθ' ἀλλὰ
λων ἀποθανόντες; Ερ. πᾶσι. Κλω. ὅς
ἔσθ' οἱ μοιχοῦ καὶ τῇ γυναικὶ Φονεύεις; Ερ.
οὐ σοὶ πλοῦσιον. Κλω. ὅς ἐκ δικάσιμων δὲ
τα πᾶσι γὰρ. λέγεις δὲ καὶ ἐκ τιμωρῶν, καὶ καὶ
ἀνεσκολοπιμένους. οἱ δ' ἔσθ' ἀπὸ ληστῶν ἀποθα
νόντες ἐκκαίσεκα, πῶς εἰσιν ὡς Ερμῇ; Ερ. πᾶσι
σιν

σιν οἱ δὲ οἱ φραματίας, οὗς ὄρεσ. τὰς δὲ γυναι
κας ἅμα βούλῃ πᾶσι γὰρ; Κλω. μάλιστα. καὶ
καὶ ἀπὸ ναυαγίων περὶ ἅμα βεβυσμένοι, καὶ ὅν ὅμοι
ον ῥόπον, καὶ καὶ ἀπὸ πυρρῶν, καὶ ῥύρις ἅμα. καὶ
ὅν ἰσχύος μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα. πῶς δὲ ὁ Ὀμι
λόστροφος Κνίσκος, ὃν ἐδὲ τῇ ἑκάτης δὲ δεῖπν)
Φαγόντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων ὧς, καὶ περὶ
ῥύρις περὶ σπυρίων ὧς, ἀποθανεῖν; Κνί.
πάλαι σοὶ πᾶσι περὶ ἑκάτης Κλωθοῖ. τί δὲ
με ἀδικήσαντα, τοσοῦτον ἐπ' αὐτῇ ἀνω ὅν χεῖ
νον; χεῖλόν γ' ὅλον μοι ὅν ἀφ' ἀκρῶν ἐκ Κλω
θοῖ. καὶ καὶ περὶ ἑκάτης ἐπ' αὐτῇ ἀνω ὅν χεῖ
κας ἐλθεῖν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἀφ' ἀκρῶν ἦν.
Κλω. ἐφορόν σε καὶ ἰσχύος ἐπ' αὐτῇ ἀνω ὅν χεῖ
νον ἀπὸ τῇ ματῶν ἀπὸ ἐπ' αὐτῇ ἀνω ὅν χεῖ
νε ἀγαθῇ τύχῃ. Κνί. μὰ Δί', ἦν μὴ πρότερόν πε
τουρνὶ ὅν δεδεμένον ἐμβιθασώμεθα. δὲ δὲ καὶ
μή σε πᾶσι πᾶσι δὲ ὅμοι. Κλω. φέξ' ἰσχύος
σι. Ερ. Μεγὰ πένθος ὁ Λακύνδου. Τύραννος. Κλω.
ἐπ' αὐτῇ σύ. Μεγὰ. μὴ δὲ καὶ ὡς ἐπ' αὐτῇ Κλω
θοῖ. ἀλλὰ καὶ περὶ ὁλίγον ἔασον ἀνελεῖν. εἰ τὰ
σοὶ αὐτόμολος ἦξω, καλοῦντες μὴ δὲ. Κλω.
τί δ' ἐστίν, ὅν χάριν ἀφ' ἀκρῶν δὲ λῆς; Μεγὰ. τὴν
οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπ' αὐτῇ ἀνω ὅν χεῖ
τελὴς δὲ ὁ δὲ ὅμοι κατελέλειπται. Κλω. ληρῆς.

ἀλλ' ἐμβαινε. Μεγα. οὐ γὰρ λὺν χεῖρον ὦ μοί
ρα αὐτῷ. μίαν μὲ ἕασον μῆναι τὴν δὲ ἡμέραν, ἀ
χρὶς ἂν τι ἐπισκῆψω τῇ γυναικὶ πῶδε τῶν χε
μάτων, ἐνθα δ' ὅν μέγαν εἶχον θησαυρὸν καρπῶ
ρυγμένον. Κλω. ἄραρεν. οὐκ ἂν τύχοις. Μεγα.
ἀπολῆται δ' ὃν χρυσὸς ροσῶρες; Κλω. οὐκ ἀπ
λῆται. θάρρει ρύρυνε ἔνεκα. Μεγακλῆς δ' αὖ
δ' ὅσοσ' ἀνέψιος πᾶλ' ἤτετ'. Μεγα. ὦ δ' ὅ
βρεως, ὃ ἐχέρως, ὃν ὑπὸ βραθυμίας ἔρπε οὐ προ
απέκτεψα; Κλω. ἐκέϊνος αὐτός. ἢ ἐπιβίωσ
ταῖ σοι ἐτὶ τεττάρ' ἵκοντα, ἢ μικρόν τι περὶ
τάς παλαιάς, ὅ τ' ἡνέδ' ἦτα, ὅ δ' ὅν χρυ
σὸν ὅλον σε πᾶλα βῶν. Μεγα. ἀδικεῖς ὦ
Κλωθοῖ, τὰ μὰ ρῖος πολεμιωτάρις ὄφ' ἐνέμου
θα. Κλω. σὺ δ' οὐχὶ Κυδωνίαχ' αὐτὰ ὄντα ὦ
γυναιότατε πᾶλ' ἤφες, ἀποκτείνας τε αὐτὸν,
ἢ τὰ παλαιὰ ἐτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας; Μεγα.
ἀλλὰ νῦν ἐμάην. Κλω. οὐκοῦν ὀξυκῆ σοι ὁ χρο
νός ἦδ' ἡ τ' κτήσεως. Μεγα. ἄκιστον ὦ Κλωθοῖ,
ἄσοι ἰδία, μηδένος ἀκούοντ', ἐπιπὶν βούλο
μαι. ὅ μ' εἰς δὲ, ἀπόσκηπε περὶ ὀλίγη. ἂν με
ἀφῆς ἀποδράναι, χιλιά σοι τάλαντα χρυσὸς
ἐπισκῆψω δ' ὡς ἐν ὑπὸ χινοῦμαι σήμερον. Κλω.
ἐτι δ' χρυσὸν ὦ γελοῖε, ἢ τάλαντα δ' ὅ μ' ἐνέμου
ἐχίς; Μεγα. ὅ δ' ὅν Λυόη κρατῆρας εἰ βούλει
προσθῆ

προσθῆσω, οὐς ἔλαβον ἀπὸ κτείνας Κλεόκριτον,
ἔλκοντας ἐκάτερον χρυσὸν ἀπὸ φθορὰ τάλαντα
ἐκατόν. Κλω. ἔλκετε αὐτὸν. εἰκοίε δ' οὐκ ἐπιμ
θήσεται ἡμῖν ἐκὼν. Μεγα. μὴ τύρομαι ὑμᾶς. ἀ
τελὲς μὲν δ' ἐπὶ τῆχος, ἢ τὰ νέωρα. ὀξυτελέε
δ' ἂν αὐτὰς ἐπὶ τοῖς πέντε μόνας ἡμέρας. Κλω.
ἀρῆλυσον. ἄλλος τεχίετ'. Μεγα. ὅ μ' ἐν τῷ
τότε πάντως ἐυγνωμοναῖ τῷ. Κλω. δ' ὅποιον;
Μεγα. ἐς ροσῶρον ἐπιβῶναι, μέγχις ἂν ὑπαγά
γῃμαι Πισιάσας, ἢ Λυδῶν ἐπὶ πῶ δ' ὅ φόρος, ὅ
μνημα ἐαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας ἐπιγρᾶ
ψω ὅποσα ἐπράξα μεγάλα καὶ σεαυτῷ κα
παρὰ τὸν βίον. Κλω. οὗτος, οὐκ ἐτι μίαν ἢ
μέραν αἰτεῖς, ἀλλὰ χεῖλὸν ἐικοσὶν ἐτῶν ὄφ' ἐ
θῆν. Μεγα. ἢ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἔριμος πᾶ
χεῖται τοι τάχους, ὅ τ' ἐπανόδ' ἔειβούλε
θε δ' ἐ, ὅ ἂν τανδρον ὑμῖν αὐτ' ἐμαυτ' πᾶσ' ὦ
σω δ' ἂν ἀγαπητόν. Κλω. ὦ μισαρέ, ὃν ἡνυχον
πολλὰ κίς ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν; Μεγα. πά
λαι ταῦτ' ἡνυχόμεν' ἐν δ' ὄρῳ βέλτερον. Κλω.
ἤξει καὶ κείνός σοι μετ' ὀλίγη, ὑπὸ τῶν νεωστὶ
εἰσπλεύοντος ἀνῆρημένος. Μεγα. οὐκοῦν ἀλ
λά τοῦτό γε μὴ αὐτῆς πῆς ὦ μοῖς ἄ μοι. Κλω.
δ' ὅποιον; Μεγα. εἰδέναι βούλομαι τὰ μετ' ἐ
μὲ ὃν τινα ἔξει τῶπον. Κλω. ἀκούε. μάλλον

ῥα αὐτὰς μαθὼν. τὴν μὲν γυναικά σοι, μίαν δὲ
δοῦλος ἐξή. ἢ πάλα ἡ αὐτὴν ἐμοίχθον. Μεγα.
ὁ κατάρσας. ὃν ἐγὼ παθόμενος αὐτῇ ἀφῆκα ἐ
λεύθερον. Κλω. ἡ θυγάτηρ Δέσπης, ἴαίς παλαι
κίσι τῇ νυκτὶ τυραννοῦντος ἐγκάτα λεχθήσετῃ. ἐκὸ
νες ἢ αὐδριάντες, οὗς ἡ πόλις ἀνέσπεσέ σοι πά
λαι, πάντες ἀνατετραμμένοι, γέλωτα πῶς
σι τοῖς θεωμένοις. Μεγα. εἰπέ μοι, τῷ Φίλων ἡ δὲ
δεῖς ἀγανακτεῖ τοῖς θρωμένοις; Κλω. τίς ῥ' ἦν
σοι φίλος; ἢ ἐκ τίνος αὐτίκας θηκείας θνόμε
νος; ἀγνοεῖς ὅτι ἢ πάντες οἱ προσκυνοῦντες ἢ
τῷ λεγόμενῳ ἢ πρᾶττομένῳ ἐκαστα ἐπαινοῦν
τες, ἢ φόβῳ, ἢ ἐλπίσι, ταῦτ' ἔθρων, τ' ἀρχῶν
ὄντες φίλοι, ἢ πρὸς ἐνκαῖρον ἀποβλέποντες;
Μεγα. ὦ μὴν πένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις,
μεγάλη τῇ φωνῇ ἐπὶ ἡ χοντό μοι παλά, ὦ
γαθὰ, προαποθανεῖν ἐκαστος αὐτ' ἔριμος, εἰ δὲ
ὄντε ἤ. ἢ ὄλωσ'. ὄρκος ἀνρῖς ἦν ἐγὼ. Κλω.
ροπαροῦν πρὸς ἐν αὐτῶν χεῖς δὲ πνέουσι, ἀπὸ
οἷος. ὅτ' ἔρ τελευτᾷόν σοι πεινῇ ἐνεχού, ἐκείνο
δουρὶ κατέπεμψε. Μεγα. ρῦτ' ἄρα πικρὸ
πινος ἢ δόμῳ. τίς βλάβος δὲ ταῦτ' ἐπεί
ξε; Κλω. παλά με ἀνακρίνῃς. ἐμὲ καὶ δέον.
Μεγα. ἐν μέ πνίγη μάλιστ' ὦ Κλωθοῖ, δὴ οὐ
ἐπὶ θεῶν καὶ πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι
πάλλιν.

λιν. Κλω. τί ἡ ρῦτό ἐστιν; οἰκὲ γὰρ τι παῖ
μέγεθός ἐστιν. Μεγα. καρίων ὁ ἐμός οἰκέτης,
ἐπεὶ τὰ χιτῶνά με ἀποθανόντα εἶδε, πρὸς δὲ λίην
ὀφίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκον, ἐνθα ἐκέμην, χρο
λῆς οὐσης, οὐδεὶς ἔρ' οὐδ' ἐφύλαττέ με, γλυ
κέειον τὴν παλαιά μου, ἢ πάλα ἡ οἰμα
κεκοινωνήκει, ἐπὶ πᾶσι μὲν τὴν θυραν, ἐπὶ
δὲ, καθάπερ οὐδὲν ὅς ἐνδον πτόνους. εἰτα ἐπει
δὲ ἡ ἀλίστ' εἶχε τὴν πθυμίας, ἀποβλέψας ἐς ἐ
μέ, σὺ μέντοι φησὶν ὡς μισρὸν ἀνθρώπων παλ
γὰς μοι παλαιός οὐδ' οὐ ἀδικούντι ἐνέτεινας,
καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων, πῶς πάλαι τέ με, καὶ κα
τὰ κόρη ἐπαινεῖ. τέλος δὲ, παλατὴν χρεμύ
μνος, καὶ κατὰ πῆντρος μου, ὅς ἐστιν τῶν ἀσε
βῶν χάρον ἀπὸ ἐπειπῶν ὡς ἔσο. ἐγὼ δὲ, ἐνε
πιπραμὴ μὲν, οὐκ εἶχον ἡμέως ὅ, τι βλάβος
σαμι ἀνδρῶν, αὐτὸς ἦδη καὶ φυχρὸς ὢν. ὦ ἡ μίαι
ρά δὲ παιδίσκη, ἐπεὶ φόβος, προσόντων πινῶν
ἡ δὲ σέλω χρίσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀκρῶ
ἔσθ' ἐπὶ ἐμοί, κωκύουσα, ὅτ' ὀνόματι ἐπικαλε
μένη, ἀπὸ πλάττω. ὦν ἐλαβοίμην; Κλω.
παῦσαι ἀπὸ φλῶν. ἀλλ' ἐμβῆθι. καιρὸς ἦδη σὲ
παντᾶν ὡς δὲ δικάσειον. Μεγα. καὶ τίς ἂ
ξιώσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου τῇ φωνῇ λαβεῖν;
Κλω. κατὰ τυράννου μὲν οὐδεὶς, κατὰ γὰρ

κροῦ δὲ ὁ Ρασάμανθος, ὃν αὐτίκα μάλα ὄψα-
σάμενος, κατ' ἄξιν ἐπιτίθεντα ἐκασὼ τὴν
δίκην. ὅ νυν δ' ἔχον, μὴ δάτριβε. Μεγα-
κλῆν ἰδιώτῳ με ποίησον ὥ μοῖζα τῶν πενήτων
ἕνα. καὶ δούλον ἀντί τ' ἀλάλα βασιλέως. αὐτὰ
βιδῶνά με ἔασον μόνον. Κλω. ποῦ δὲ ὁ ὅξυ-
λον; καὶ σὺ δ' ὡς ἔρμῃ, σὺρετ' αὐτὸν εἰσω τῷ πο-
δῶ. οὐ γὰρ ἀνέμβαίη ἐκὼν. Ερ. ἔπου νῦν θρα-
πέτα. δέχου ἄσπιν σὺ προμεῦ, καὶ τὸν δαῖνα. καὶ
ὅπως ἀσφαλῶς ἀμέλῃ περὶ τὸν ἰσὸν δεδῆσθαι.
Μεγα. καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέζεσθαι μέ-
λει. Κλω. ὅτι τί; Μεγα. ὅτι νῦν δία τὴν
βίαν καὶ τὴν δόξαν ἔχον μύριος. Κλω.
εἴτ' οὐ δικάσῃ σε πρὸς τὴν δόξαν, οὐτὰρ
σὶ σκαμνὸν ὄντα; περὶ δ' ἔν τῇ τυραννίδι
ἐξέως, γευσάμενος τῆς ξύλου. Μεγα. τολμήσει
καὶ κινίσκος ἐπανατεῖνασθαι μοι τὸ βῆμα; οὐκ
ἐγὼ σε πρῶτον, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ φραχὴς
θα, καὶ ἐπιτηρητικός, μικροῦ δὲ προσεπα-
τάλῃ; Κλω. τοιγαροῦν μὲν εἰς καὶ σὺ τῶν
ἰσῶν προσεπατάλῃ. Μίκυλλος.
εἰπέ μοι ὡς Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδὲν ὑμῖν λό-
γος. καὶ διότι πένθος ἐμὸν, ὅτι καὶ τελευτῶ-
ν ἐμὸν καὶ μελεῖ; Κλω. σὺ δὲ τίς εἶ;
Μίκυλλ. ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος. Κλω.
εἴτα

εἴτα ἄχθῃ βραδυῶν, οὐχ ὅπως ὁ πόδας ὁ γυμναστής
ἀποχρῆται δῶσειν, ἀφελὲς περὶ ὀλίγην; θαυ-
μαζὼν ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπήνῃ τοῖς καὶ δατέ-
ται. Μί. ἀκουσον ὡς ἐλπίσῃ μοιρῶν. οὐ πάν-
τες καὶ τὸ κύκλωπος ἐκείνην δύφαινη δῶρεά, καὶ ὡς
χρῆσθαι, ὅτι πύματον ἐγὼ τὸν οὐτὶν κατέδω-
κα. καὶ τὸν πρῶτον, καὶ τὸν δεύτερον, οἱ αὐ-
τοὶ ὀλόντες περὶ μένουσιν. ἀλλὰ σὺ τε, οὐδ' ὁ
μοῖα τὰ μὲν τοῖς τῶν πολουσίων. ἐκ διαμέτρου
ἡμῶν οἱ εἰσὶ φασίν. ὁ μὲν γὰρ τύραννος, διδασκάλος
τῶν δόκων πρὸς τὸν εἶον, φοβερὸς ἅπασιν, καὶ πε-
ρίελε πρὸς. ἀπολιπὼν χρυσὸν ῥοῦτον, καὶ ἀρ-
γύρεον, καὶ ἐσθῆτα, καὶ ἵππους, καὶ δαῖπνα, καὶ πᾶ-
ρας ὠρεαίους, καὶ γυναικας ὁμορφους, ἐκίττωσθαι
ἡνίατο. ἀποσώμενος αὐτῶν, καὶ χεῖρος. οὐ γὰρ οἶδ' ὅ-
πως καθάπερ ἐγὼ τινὶ προσέχεται τοῖς τοῖς
οὐκ εἰς τὴν τύχην, καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαχάτῃ τοῖς
δῖος, ἀλλὰ αὐτοῖς πάλαι προσετικῆται. μάλ-
λον δὲ ὡς περὶ ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός
ἔστιν, ὃν δεδῶκεν ἐμὴ βίβηκεν αὐτοῦ. ἀμέλει,
καὶ ἀπάγῃ τις αὐτοῦ μὴ εἰς, ἀνακκοινοῖ.
καὶ τὰ χαλὰ ὄντες θρασυῖς, δειλοὶ περὶ ταύτην
εὐρίσκονται τὴν ἰδίαν ἐν ἑαυτοῖς φέρουσιν ὀλόν.
ἐπερὶ φονταζὼν εἰς ῥύψισιν, ὡς περὶ οἱ διου-
ρεῖται, καὶ πόρρωθεν ἀποβλέψῃ τὰ ἐν τῇ φωνῇ

τίθουλοντι, δια ὁμάταισ' ἐκείνοσ' ἐποίει. πρὸ τὴν ὁδὸν ἀποδηράσκων, κἀνθαυθά σε κα-
ταλιπείων. ἐγὼ δ', ἄτε μηδ' οὐ ἔχων ἐνέχυρον ἐν
τῷ εἴῳ, οὐκ ἄγρ', οὐ σνοικίαν, οὐ χρευσ', οὐ σκεύ-
ος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας, εἰκότως ἐλθωνος ἦν. καὶ
πρὸ δὲ μόν' ἢ Ἀφροδῆς ἐνδύσε μοι, ἄσμενος ἀπ' ἑσ-
πας τὴν σμιλὴν. ὅθ' ἐκαστὶν ἔμα, κρηπίδα τι-
νὰ ἐν ταῖν χροῶν ἔχων, ἀναπνέῃ (ἄσ' οὐθὺς αὐτῷ
πρόδετο, οὐδ' ἐτὴν μελαντῆριαν ἀπενιτάν-
μμος, εἰπόμελιν. μᾶλλον δ' ἐκ γυμνῶν ἐς δ' ἑσ-
σω ὄρων. οὐδ' οὐδέ με τῶν κατόπιν ἐπέσρεψε,
καὶ μετεκάλει. ὅτ' ἡ δὲ καλὰ τὰ πρὸ ἡμῶν
πάντα ὄρω. τό, τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἀπασιν εἶναι,
ἢ μηδ' ἐνα τοι πλεονέκτησιν φέρειν, ἢ δρῆσιν
ἐμοιγ' ἐν δοκεῖ. τεκμαιρόμαι δὲ μήδ' ἀπαιτῆ-
σαι χρεῖα οὐδ' ὀφείλοντας ἐνταῦθα, μὴ δ' ἐφό-
ρως ὑποτελεῖν. ὅθ' ἡ μέγιστον. μὴ δ' ἐρίων ἢ χ-
μῶνος, μὴ ἡ νοσέειν, μήθ' ὑπὸ τ' ὀνυατωτέρων
ἐκπίπτειν. εἰρήνη δὲ πᾶσι, ἢ τὰ πράγματα
ἐς γυμνασίου ἀνέστραμμένα. ἡμεῖς μὲν δ' οἱ π-
νητρες, γελῶμεν, ἀνιῶνται δὲ ὅμοιζουσιν οἱ
πλούσιοι. Κλω. πάλαι δ' ἐν σὺ Μίκυλλε γε-
λῶντα ἔωρων. τί δ' ἦν ὅσε μάλιστα ἐκίνει γε-
λᾶν; Μί. ἄκρως ὠτιμιωτάτη μοι δοκῶν. πα-
ροικῶν ἀνωτρεάνῳ. πάντ' ἀκριβῶς ἔωρων τὰ γ-
γνώμην

γνώμην. ὅθ' αὐτ'. καὶ μοι ἐδόκη τότε ἰσόθεός
τις. ἢ τ' τε ἢ παρφύρας δ' ἄνθος ὄρων, ἐμακάρι-
ζον, ἢ τῶν ἀκολοθούντων δ' ἀλλήλους, ὅθ' ἐν χρε-
σόν, ὅθ' τὰ λιθοκόλλητα ἐκ πώματα, καὶ τὰς
κλῖνας τὰς ἀργυρόπρασας. ἔτι δ' ἢ ἡ κνίσσα ἢ τ-
σκυλαζομένων ἐς τὸ δειπνον, ἀπέκναυέ με. ὥσ-
τε ὑπὸ δρανθρῶς τις ἀνὴρ ἢ τεισόλβιος κα-
τεφάνθο, καὶ μονονουχὶ καχλίων, καὶ ὑπὸ κλό-
τῳ, ὅλῳ πῆχε βασιλικῷ ἐπαυρόμενος τῇ
τύχῃ, ἢ σεμνῶς προβαίνων, ὅθ' ἐαυτὸν δ' ἐπὶ πῆ-
ζων, ἢ ὅθ' ἐν τυγχάνοντασ' ἐκ πλῆττων. ἐπεὶ
δὲ ἀπέθανεν, αὐτός τε παγγέλοιος ὥφθη μοι
ἀποδυσάμμος τὴν ξυφνὴν. καὶ μάλ' ἔτι μᾶλλον
κατεγέλων, οἷον καθαρμα ἐπεθῆπεν, ἀπ' ἐ-
κνίσσης τεκμαιρόμενος αὐτ' τὴν βύδαιμονίαν,
ἢ μακαρίζων ἑαυτὸν ὅθ' αἵματι τῶν ἐν τῇ λακω-
νικῇ θαλάττῃ κοχλίσων. οὐ μόνον δ' ἐπὶ τῇ, ἀλ-
λά καὶ ἐν θανάτῳ ἐν γένεσιν ἰδὼν σένοντα, καὶ
μεταπνέσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρε-
μάτων, ἀλλ' ἀγύσας αὐτ' ἀπέθανε, ὅθ' ἀσώ-
τῳ ποδὶ χάρι τὴν οὐσίαν ἀπ' ἐλπίων, οὐρὸς γὰρ ἄγ-
χισα ἦν αὐτῷ γένεσθαι, πρῶτος δ' ἐν κληρὸν ἐκα-
λεῖτο κατὰ ἐν νόμον, οὐκ εἶχον ὅπως κατα-
παύσω ἐν γέλωτα. ἢ μάλιστα μεμνημένος ὡς
ὡχρὸς αἶψ', ἢ ἀνυχμῆρος ἦν, φροντίδος δ' ἐμὲ τῶν

ἀνὰ πλέωσ', ἢ μόνις ρῖς δακτύλοις πλεῖσται,
οἷο τάλαντα ὧ μνησάσ' ἐλογίζετο, κατα
μικρὸν συχέροντά μετ' ὀλίγην ἐκλυθησόμε
να περὶ τῆ μακαρίου Ροδῆχαρου. ἀλλὰ τί οὐκ
ἀπὸ χόρθου ἦδ' ἢ; καὶ μετὰ ξὺν τῷ πλέοντες, τὰ
λοιπὰ γε λατόμῃ, οἰμώζοντασ' ἀνδρῶν ὄραν
τες. Κλω. ἔμβαινε, ἵνα καὶ ἀνιμῆσθῃ ὁ περ
μεῖς δ' ἀγνύειον. Χά. οὗτος, ποῖ φέρῃ; πλῆ
ρες ἦδη δ' σκάφος. ἀντ' ἐπίμηνε. ἐς ἀνελόντα
θίμσε ἔχ' ἀπορμένον σπῆν. Μί. ἀδελφεὶς ὧ Χά
ρων, ἔωλον ἦδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων, ἀμέλει,
χρᾶτομαί σε πᾶν νόμον ὅτ' ῥαδα μάνθυσαι. οἱ
μοι τῶν κακῶν ἦδη πλέουσιν. ἐγὼ δ' ἐμὸν ὅτι
ταῦθα πλελελείφομαι. καί ρι, τί οὐδ' ἀνι
χομαι κατ' αὐτούς; οὐδ' ἀέδρα μὴ ἀπαρῆ
σας ἀποπνιγῶ, ἦδη τεθνεώσ', ἀλλ' ὡς τέ. οὐδέ
ἐν ὀβολὸν ἔχων τὰ ῥοθμία κατὰ βαλῆν. Κλω.
τί τῶν; περὶ μείνον ὧ Μίκυχα. οὐθίμεις οὐτῶ
σε λελθεῖν. Μί. καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν ὧ προσκα
παχθήσομαι. Κλω. μνησάμενος, ἀλλὰ προσέ
λαβόντων, ἀναλάβωμεν αὐτόν, καὶ σὺ ὧ ἔρ
μῃ, ἀνάρπασον. Χά. ποῦ νῦν καθέδεσται; μέ
σα δ' ἔρ' πάντα ὡς ὄρεας. Ερ. ἰδί' ὅς ὦ μόνος εἰ
δοκέῃ, τοι τυράννης. Κλω. καλῶς ὁ Ερμῆς ἐνεγί
νησεν. ἀνὰ βαινε δ' ἐν, ὧ ἐν τένοντα τῆ ἀλιτῆρος
κατα

καταπάτει. ὑμεῖς δ' ἐν πλοῦσιν. Κνήσιος.
ὧ Χάρων, καλῶς ἔχει σοι τὰς ἀληθείας ἐν τε
θεν εἰπεῖν. ἐγὼ δ' ἐν ὀβολὸν μὲν, οὐκ ἂν ἐχοίμι δού
νά σοι, καταπλεύσεις. πλέον β' οὐδ' ἐν ὅτι τ' ὡ
ρας, ἦν ὄρεας, δι τούτου τῆ ξύλας. τὰλλα δ', ἦν ἀν
τὴν ἐδέλῃς, ἐτοιμος, ὧ προσκωπῶς. ἔ. μέμ
νη δ' ἐν δούλῳ, ἦν δὴ ἔρες, ὧ κ' ῥτερόν μοι ἐρετμόν
δῶς μόνον. Χά. ἐρεττε. ὧ τουτί γ' ἱκανὸν
παρὰ σὺ λαβῆν. Κύ. ἦ ὧ ὥσπερ λεῦσαι δὴ
σε; Χά. νῆ δ' ἴ, ἦν πρὸς εἰδ' ἡς κέλυσμα τι τῶν
ναυτικῶν. Κυ. οἷο δ' ἀνὰ ποταμῶ Χάρων τῶν
ναυτικῶν. ἀλλ' ὄρεας, ἀντεπηχοῦσιν οὗτοι δα
κρύοντες. ὥστε ἡμῖν δ' ἄσμα ἐπιταραχθήσε
ται. Πλούσιος. οἱμοι τῶν κτημάτων. οἱμοι τῶ
ἀγρῶν ὅτι τοῖς, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον. ὅσα
τάλαντα ὁ κληρονόμος παθήσει λαβῶν. ἀγ.
αἱ, τῶν νεογνῶν μου παιδίων. τίς ἄρα τὰς ἀμ
πέλους σφυγήσει, ἂς πέριον ἐφυτθῇ σάλμῳ;
Ερμῆς. Μίκυχα, σὺ δ' οὐδ' οὐ οἰμώζεις; καὶ μὴν
οὐθίμεις ἀδακρυτὶ ἔχ' ἀπλεῦσαι τινα. Μί. ἀ
παγε. οὐδ' ἐν ὅτι ἐφ' ὅτ' ἂν οἰμώξωμαι ἐν πλο
ῶν. Ερ. ὅμως ἂν μικρόν τι περὶ δ' ἐθὺς ἐπισέ
ναξον. Μί. οἰμώξομαι τοῖνυν, ἐπειδή σοι ὧ Ερ
μῇ δοκέῃ. οἱμοι τῶν κατ' ἡμῶν. οἱμοι τῶν κρη
νῶν τῶν πελαγῶν, ὅτι τοῖς, τῶν θεῶν ὥσπερ

θῆμά τωρ. οὐκ ἔτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν ἐξ ἐσπέρων
ἄσιτος ὄφμενῶ, οὐδ' ἔχει μῶνος αὐτοῦ
τόσ τε, ὅ ἡμίγυμνος πρηνὸς ἦσσω, τοῦ δολόντος
ἄπο ἔκρυψς συγκροτῶν. τίς ἄρα μετ' ἡν σμῆ
ληρ' ἔξῃ, καὶ δ' κεντητήλειον; ἰκανῶς τε θρήνητι
χελὸν δὲ ἦδη ὁ καταπεπλευκάμεν. Χά. ἄ
γε δ' ἡ τὰ πορθμία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε. καὶ σὺ
δὲ, δ' ὅς. πρὸ πάντων ἦδη ἔχω. δ' ὅς καὶ σὺ
ἐν ὀβολὸν ὦ Μίκυχα. Μί. παύζεαι ὦ Χά
ρων, ἡ καὶ θ' ὑπὸ τὸς Φασιν ἦδη γράφεις. πρὸ Μί
κύχου ἦδη τινὰ ὀβολὸν προσδοκῶν. ἀρχὴν δ'
οὔτε οἶδα εἰ τε φράζην ὅς ἐστιν ὀβολός, ἢ φραζέ
ται. Χά. ὦ καλῆς ναυτιλίας, καὶ ἐπικρο
θῶς τήμωρ. ἀπεβάνετε δ' ὁμῶς. ἐγὼ δ' ἴπ
πος, καὶ βούς, ὁ κύνας, ὁ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτε
μι. ὄφμενῶσαι ἢ κακεῖνα δέ. Κλω. ἀπα
γε αὐτοῖς ὦ Ερμῆ πρὸ λαβῶν. ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἐς
τὸ ἀντιπείρας ἀποπλοῦσθαι, ἰνδοπάτῃ,
ὁ Ηρακλῆϊ τὸν Σύρας δάξου. τεθνασιν γ'
δ' ἡ πρὸς ἀλλήλων, ποδὲ γ' ἡς ὄρων μαχόμενοι.
Ερ. προῖα μὲν ὦ οὔτοι. μάλλον δ' ἐπ' ἀντὶ ἐξ
ἡς ἐπαδέ μοι. Μί. Ηράκλειος τοι ζόφου. πῶς
νῦν ὁ καλὸς Μέγιχα; ἢ ἔρδ', ὄφμενῶ τίς ἐν
ταῦθα εἰ καλλίων Φρύνης Σιμμίχη; πάντα
ἔρ' ἴσα, ὁ μόχθοι, ὁ οὐδὲν οὐτε καλόν, οὔτε
κάχαλον

κάχαλον. ἀλλ' ἦδη ὁ τὸ ξεινόνιον, πρότερον τέ
ως ἀμορφον εἶν δοκοῦν, ἰσότημον γίγνεται
τῇ πορφύρῃ τοῦ βασιλέως. ἀφανῆ γ' ἄμφω,
καὶ ἄπο ἔρδ' ἀντὶ σκότῳ καταδεδικότα. Κωί
σκε, σὺ δὲ πού ποτε ἄρα ὦν τυχεῖς;
Κυ. ἐνταῦθα λέγεις σοι Μίκυχα. ἀλλ' ἄμα
εἰδοκεῖ, βαλίζωμεν. Μί. ἐν λέγεις. ἐμβαλέ
μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι, ἐτελέσθης γ' ὦ Κωί
σκε τὰ Ελδονίνα, ὡς ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐν
θάλασσοι δοκεῖ; Κωί. ἐν λέγεις. ἰδὺν δ' ἐν προ
σέρχεται σαδουχοῦσά τις, φοβόρῳ τι, καὶ ἀφ' ἡ
τικὸν προσβλέπῃ. ἢ ἄρα πού Εριννύς ὄσιν; Μί
εοικεν ἀπὸ τῆς χήμας. Ερ. πρὸ λαβάνῃ
τύρῃς ὦ Τισφόνῃ, τέτταρας ἢ ῥῖς χιλίους. Τι.
καὶ μὴν πάλα γε ὁ Ραδαμανθυς οὐρσὺ μᾶς πε
ριμένῃ. Ραδ. ἀ. πρόσαι αὐτοῖς ὦ Ερμῆ. σὺ δ'
ὦ Ερμῆ, κήρυττε, καὶ προσκάλει. Κωί. ὦ Ρα
δαμανθυ, πρὸς τοῦ πατρὸς, ἐμὲ πρῶτον ἐπέ
σκεψαι παρακαλῶν. Ραδ. ἀ. τίς ὁ ἔνεκα;
Κωί. πάντως βούλομαι κατηγρησά τινας,
ἂ σπεύσωμαι πρηνῶς φράσσαι ἀντὶ ἔρδ' ἐν
βίον. οὐκ ἂν δ' ἐξ ἰσότητος εἶν λέγην, μὴ οὐχὶ πρό
τερον αὐτὸς φανείσθ' οἷός ἐμι, ὁ οἷόν τινα ἐβί
ωσα χρόνον. Ραδ. ἀ. τίς δὲ σὺ; Κωί. Κυνέ
σκος ὦ ἀεὶ. τὴν γνώμην Φιλόσοφος. Ραδ. ἀ.

δεῦρ' ἔλθε, καὶ πρόσθε εἰς τὴν λίκλιν κατὰ στή
θι, σὺ δ' ἢ προσκάλει δὲ κατηγόρους. Ερ. εἰ πο
Κυνίσκου τουρνὶ κατηγόρει, δεῦρο προσίτω. αὐ
δεῖς προσέρχεται. ἀλλ' οὐχ ἱκανὸν οὗτω Κυνί
νισκε. ἀπὸ δὲ θι δὲ ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ
τῶν σιγμάτων. Κυνί. πῶς γὰρ ἐγὼ σιγματίας
ἐχονόμην; Ραδά. ὁπόσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ
ἐργάσκηται πρὸς τὸν εἶον, καθ' ἑκάστον αὐτῶν αὐ
Φανῇ σίγματα ἰδίᾳ τῇ ψυχῇς ποδιφέρει. Κυνί.
ἰδὺ σοι γυμνὸς πρὸς ἑκά. ὥστε ἀναζητῆται
τα, ἀπὸ σὺ φῆς τὰ σίγματα. Ραδά. καθα
ρὸς ὡς ἐπὶ πικρὸν οὐρσί, πλὴν ρύτων τειῶν ἢ τε
τάραρ ἀμαυρῶν πᾶν, καὶ ἀφῶν σιγμάτων κα
τοι, τί οὗ; ἵχνη μὲν, καὶ σημεία, τῶν ἐγκαιμ
τῶν, οὐκ οἶδα δὲ ὅπως ἐξαλίλειπαι, μᾶλλον
ἢ ἐκκέκοπται. πῶς ταῦτα ὦ Κυνίσκε, ἢ πῶς
καθαρὸς ἐξ ἑσθλῆς ἀναπέφηνας; Κυνί. ἐγώ
σοι φράσω. πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαίδευσιν γε
νόμηνος, ὅτι πολλαὶ ἐξ οὗ ἐμ πολὺς αἱ σίγμα
τα, ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφῆν ἠρξάμην, κα
τ' ὀλίγην ἀπάθως τὰς κηλίδας ἐκ τῇ ψυχῇς ἀ
πελιδόαμην. Ραδά. ἀγαθὸν γε οὖρος. εἰ ἀνισ
μωτάτω χειρὸς ἀμνηστος φησὶ μάκρῳ. ἀλλ' ἀπ
θι εἰς τὰς μακάρων νήσους, τοῖς ἀείσοις αὐ
σόμενος. κατηγορήσῃ γε πρότερον οὐ φῆς τυ
ράννης.

φάνης, ἄλλος προσκάλει. Μί. Οὐ μὲν οὖν
Ραδάμανθυ, μικρὸν ὄν, καὶ βραχίαις τινος ἐξ
τάσεως δεόμενος. πάλαι γυῖν σοι ὁ γυμνὸς ἐ
μι, ὥστε ἐπισκόπει. Ραδά. τίς δὲ ὢν τυγχά
νῃς; Μίκυλ. ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.
Ραδά. ἔνθα ὦ Μίκυλλε, καθαρός ἀκείῳ
καὶ ἀνεπίγραφος, ἀπὸ καὶ σὺ πρὸς Κυνίσκον
τουρνὶ. ἐν τυραννὶ ἡδὴ προσκάλει. Ερ. Με
γαπένθος Λακύνδης, ἡκέτω. πρὸς φῆς; προσίτω.
σὲ ἐν τυραννὶ προσκαλῶ. πρόσθε ἂν ἐν ὧ
Τισφόνῃ εἰς τὸ μέσον, ἰδίᾳ βράχην ὡθεύῃ. σὺ
δὲ ὦ Κυνίσκε, κατηγόρει, καὶ διέλεγε ἡδὴ.
πλησίον γὰρ ἀνὴρ οὐτοςί. Κυνί. τὸ μὲν ὅλον,
οὐδὲ λόγον ἐδῆ. γνώσῃ δ' αὖ ἐν αὐτίκα μάλα
εἰς ὅσον ἀπὸ τῶν σιγμάτων ὅμως δὲ, καὶ οὐδὲ
ἀποκαλύψω σοι ἐν ἀνδρῶν, κακῇ λόγῳ δειξέω
φανερώτερον. οὐρσί δ' ὁ τεισηκτάραρ, ὅπο
τε μὲν ἰδὼ τῆς ὡν ἐπράξε, πρὸς αὐτὸν μοι δ
κῶ. ἐπὶ δ' ὅσον θρασυτάτης προσίταρ ὡς μῆκος,
ἢ δευφόρους συναγαγόν, ἐπαναστάς, τῇ πό
λι τυραννὸς κατέστη, ἀκρίτας μὲν ἀπέκτεινε
πλείονας ἢ μυρίους. τὰς δὲ οὐσίας ἐκάστων ἀ
Φαιρὸς μῆκος, ὅτι πλοῦτος πρὸς τὸ ἀκρόταρ ἀ
Φικόμηνος, οὐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν πα
ραλέλοιπεν. ἀπάσῃ δὲ ὡμότητι, καὶ ὕβρει καὶ

τὰ τῶν ἀθλίων ἡλιτῶν ἐχέμετο, πρὸθενος
 διαφθείρων, ἐφίβους καταχύνων, ἐπ' ἅν
 τα ῥόπον ῥις ὑποκόοις ἐμπαροινῶν. ἢ ὑπερ
 οφίας μὲν γε, ἐπ' αὐτοῦ, ἢ ἔπειτα ἐντυγ
 χάνοντασ φρυάγματος, οὐδέ κατ' ἀξίαν λυ
 ναοῦ ἂν πρὸς αὐτὸ λαβεῖν τὴν δίκην, ῥάδον ῥῶν
 ἂν τις ἐν ἡλίον, ἢ ὅσων ἀσκαρδαμυκτὶ προσέ
 βλεψεν. οὐ μὲν καὶ ἐπ' αὐτῶν κολάσεων πρὸς ὁμό
 τητακωνεργὸν αὐτῶν, τίς ἂν διηγήσῃ, δύναται
 το, ὅσπερ μὴ τῶν οἰκοφάτων ἀπέχῃ; ἢ ταῦ
 ἴα, ὅτι μὴ ἄλλως κενή τις ὅδε κατ' αὐτὸ διαβο
 λή, αὐτίκα εἴσῃ, προσκαλέσῃ ὅς ἔσ' αὐτοῖ
 πεφονδισμένους. μάλλον δὲ ἀκλῆτοι ὡς ὁρᾷς
 πάροις, καὶ περὶ πάντες, ἀγχοσιν αὐτόν. οὐ γὰρ
 πάντες ὡς ῥαδάμανθος, πρὸς τοῖς ἀλιτῆσι πε
 θνῶσιν. οἱ μὲν, γυναικῶν ἐνέκα θυμὸς φωνεῖ πρὸς
 λυθύντες. οἱ δὲ, ἡέων πρὸς ὑβριν ἀπαρμένων
 ἀγανακτῆται. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς. οἱ δὲ, ὅτι
 ἡγὰρ δέξιοι, ἐπ' ὁσφονες, ἐπ' οὐδαμοῦ ἡέσκοντο
 ῥις δρωμένοις ῥα. τί πρὸς ταῦτα φῆς ὡς μὴ
 σύ; Μετ'. ὅς μὲν φόνος ἐργασίαι, οὐς λέγει
 τὰς ἄλλα πάντα, τὰς μοιχίας, ἐπ' τὰς
 ἐφίβων ὑβρίδας, ἢ τὰς διαφθοράς τῶν πρὸθενων,
 ταῦτα πάντα κωίσκος μου κατεφέεσθαι.
 Κωί. οὐκοῦν ἐπ' αὐτῶν ὡς ῥαδάμανθος, πρὸς
 ἔω σοι

ἔω σοι μάρτυρας. ῥαδά. τίνας ῥυτὸς λέ
 γεις; Κωί. προσκαλέσθαι ὡς ἑρμῆν λύχον
 αὐτοῦ, καὶ τὴν κλίνην. μαρτυρήσους ὅς αὐτὸν
 πρὸς λυθύντες, οἱ αὖτε πρὸς τῶν συνήσαντων αὐ
 τῶ. Ἐρ. ἡ κλίνη, ἢ ὁ λύχνος ὁ μεγαπένθος
 πρὸς ἔω. ἔω γε ἐπ' αὐτῶν ὑποκαλύψαν. ῥαδά.
 εἰ ποτε ἐν ὑμῶν ἀσύνισι Μεγαπένθει τούτῳ.
 προτέρα δὲ σὺ ἡ κλίνη λέγε. Κωί. πάντα
 ἀληθῆ κατηγόρησε Κωίσκος. ἐγὼ μὲν ῥι ταῦτα
 εἰπεῖν ὡς δέωτα ῥαδάμανθος, ἀγχοσιν αὐτόν. ῥι
 αὐτῶν, ἢ ἐπ' ἐμοῦ δὲ πρὸς τῶν. ῥαδά.
 ἔφασκετα μὲν ἐν καταμῆτρεις, μὴ δὲ εἰπεῖν
 αὐτὰ ὑπομένοντα. ἢ σὺ δὲ ὁ λύχνος ἡδὴ μαρ
 τύρη. Λύ. ἐγὼ τὰ μὲν ἡμέραν μὲν, οὐκ οἶδα.
 οὐ γὰρ πρὸς ἡν. ἀλλὰ τῶν νυκτῶν ἐπ' αὐτῶν, ἢ ἐπαχεν,
 ὅκνῳ λέγειν. πλὴν ἄλλὰ ἐδεσάμην γε ποχλά,
 καὶ ἄρρητα, ἢ πᾶσαν ὑβριν ὑπορπεπαικότα.
 καίτοι ποχλάκις ἐκὼν τοῦ λαοῦ οὐκ ἐπινον, ἀ
 ποσβῆναι θέλων. ὁ δὲ, ἐπ' αὐτῶν με ῥις δρω
 μένοις, ἐπ' αὐτῶν μου πάντα ῥόπον κατεμίαι
 νεν. ῥαδά. ἄλλος ἡδὴ τῶν μαρτύρων. ἀλλὰ
 ἢ ἂν ὁδοῦ τὴν πορφυρίδα, ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἐμὸν
 ἴσω μὲν τῶν σημείων. παπαῖ, ὅλος οὐρσὶ πελ
 ῖδος, καὶ κατάγραφος, μάλλον δὲ κυανέος ἐ
 σιν ἂν τῶν σημείων. τίνα ἐν κολαδείν ῥόπον;

ἄρ' ἐσ' ἐν Πυελφλεγέθοντά ὅσιν ἐμβλητέος, ἢ
πῶς αὐτὸς τῷ Κερβέρῳ; Κυρί. μὴ δαμῶς, ἀλλ'
ἐν θελοῖς, ἐγώ σοι καινὴν πινά κ' ἐπὶ πωλῶν
τῷ πτωχεῖαν ὑποθήσσομαι. Ρασά. λέγε, ὡς
γώ σοι μεγίστην ἢ ρύτῳ χάριν εἰσπομαι. Κυρί.
ἔθος ἔστιν οἱ μοι ρῖς ἀπὸν κήκησι πᾶσι, πίνειν δ'
λῆθης ὕδωρ. Ρασά. πάντῳ μὲν ἔ. Κυρί. οὐκοῦν μό
νος δ' ἐξ ἀπάντων ἀπὸρ' ἐστὼ. Ερ. Διατί δὲ; Κυρί.
χάλεπὸν οὐτως ὑφέξῃς τὴν δίκην, μεμνημένος
οἷος ἦν, κ' ὅσον ἐδωάρ' ἐν ρῖς ἄνω, κ' ἀναπνεύ
ζόμενος τὴν φυφὴν. Ρασά. ἐν λέξῃς, κ' κατὰ δεικνύ
σθω, κ' πᾶς ἐν τάντα λον ἀπαχθεῖς οὐτοσί,
σελέσθω, μεμνημένος ὧν ἐπράξε κατα δὲν εἶον

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΜΙΣΘΩ

ΣΤΗΝΟΝΤΩΝ.

Αἰτί σοι πρῶτον ὦ Φιλότῃς, ἢ τῇ
κ ὕστατον Φασί καταλέξω ρύτων,

πᾶσιν, ἢ ποιῆν ἀνάγκη ὅς ἡδὲ μὴ
ὡς συνόλῃς, καὶ τὰς τ' ἐν δαυμόνων ρύτων
Φιλίας ἐξέλαβομένους, ἐν χεῖρ Φιλίαν τὴν ριαν
τῶν αὐτῶν δουλείαν ἐπνομάζειν; οἷα δ' ἐπὶ πωλ
λά, καὶ χεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν συμβαινόντων
αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς μὰ Δία τοι τοιοῦτος πρᾶ
θεῖς. οὐ γὰρ ἐν ἀνάγκῃ μοι ἢ πείρα ἐγγένηται,
μὴ δ' ἐγὼ θεοί, γένοιτο, ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἐσ

τὸν βίον τοῦτον ἐμπέπωκότων, ἐξηγώ
φθονοῦ πρὸς με. οἱμοῦ, ἐτι ἐν ἔθρ' κακῶ ὄν
τῶν, ἀποδυσόμῃ οὐ πόσα, ὅτι ἐπ' ἐπαχον.
οἶδ' ὡς πρὸς ἐκ δεσμωτικῆς ἰνὸς ἀπὸ δρᾶντες,
οὐκ ἀπὸ ὧς μνημονεύοντες, ὧν ἐπεπόνθεσαν.
ἀλλὰ γὰρ ἐν φρεσὶνοντο, ἀναλοπίζομενοι οἷον ἀ
πὶ χλαῖν. ἀξιοπιστότεροι δ' ἐπὶ οὗτοι οὐκ
πᾶσι ὡς ἐπὶ πᾶσι τελετῆς ἐξεληλυθότων,
καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος ἐποπτεύοντες.
οὐ πρὸς ἑρῶν, οὐδ' ἀμελῶς ἐπὶ κούον αὐτῶν
καθὰ πρὸς ναυαγίαν τινά, ὅτι σὺ τῇαν πρὸς ἀλο
ρην ἀνηρῶν, οἷοι εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἰδρῶσι
ἐξυμνεῖται τὰς κεφαλὰς, σὺν ἅμα πολλοῖς
τὰς τελευτίας, ὅτι ζάλας, ὅτι ἀκρωτήρια, κ'
ἐκβολὰς, ὅτι ἰσὼν κλάσεις, ὅτι πηλίκων ἀπο
καυλίσθω ἀνεξιόντες. ἢ πᾶσι δὲ, ὅς δ' Διοσκου
ρους ἐπιφανομένους. οἱκέτοί τ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ φρα
γῶν δὲ οὐ γίγνηται. ἢ τίν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν
ἡδὲ ἔθρ' ἀρχησὶ καθεζόμενον, ἢ πρὸς τοῖς πη
λίκις ἐσθῶτα, κ' πρὸς τινὰ κίονα μαλακὴν
ἀποθύνοντα τὴν ναῦν, οἱ προστινέχοντες ἐμελ
λεν, αὐτὴ μὲν ἡρέμα, καὶ κατὰ σχολὴν διαλυ
θῆσθαι, αὐτὴ δ' ἀσφαλῶς ἀποκῆσθαι, χά
ριτι κ' ἐν μὲν τῇ τοῦ θεοῦ, ἐκείνοι μὲν δὲ τὰ πολ
λά ταῦτα πρὸς τὴν πρᾶντικὰ χρεῖαν ἐπιπρᾶ

τὰς ἀκμὰς εἰς τὰς χεῖρας λαβὼν, καὶ περὶ
τὴν γνάθον πεφυσμημένῳ ἀποπρώμῳ, ἢ μὴ
πάνοξεία, μὴ δ' ἀφυκτα, μὴ δ' αὐτοῦ ἀνρῖς
φάνμασι φαίνεται βιάως πῶντα, καὶ ἀμάχων
ἀντιλαμβανόμενα, ἢ μὴ μὴ ἐν ρῖσι δ' ἑλοῖς,
ὅτι ὅτι πρῶτον ἀνάγχα φε. σῶν τὸν δ' ἐπὶ
ρακαλέεισθαι θάρρειν, ἐπιχειρεῖ τῇ ἀγρῇ, ἐπὶ
λεος. καθάπερ ὁ λάρος, ὁ λον ποδελανών ἐπὶ
λεῖ. ῥηθῆσεται δ' ἐπὶ πᾶσι λόγῳ. ἐμὲ ὁ λον,
ἴσως ὅτι σὲ. πλὴν, ἀλλ' οὐ γὰρ ποδὲ τῶν φιλοσο-
φούντων ὑμῶν μόνων, οὐδ' ὁ πόσοι ἀπορροατέ-
ραν τὴν προαίρεσιν προείλοντο ἐν τῷ βίῳ, ἀλ-
λά ὅτι ποδὲ γραμματισῶν, ὅτι ῥητόρων, ὅτι
σικῶν, καὶ ὁ λον τῶν ἰδιῶν παλαιῶν συνέιναι, ὅτι
μιασφορεῖν ἀξιουμένων. κοινῶν δὲ ὡς ἐπὶ πᾶσι
όντων, καὶ ὁμοίων τῶν ξυμβαλλόντων ἀπασί,
δ' ἡ λον ὡς οὐκ ἐξαίρετα μὲν, ἀίχισθ' ἐπὶ τὰ
τὰ ὄντα γίγνεται τοῖς φιλοσοφοῦσιν, ἐπὶ τῶν
ὁμοίων τοῖς ἄλλοις ἀξιοῖντο, καὶ μὴ δὲ ἀνρῖς
σεμνότερον οἱ μισθούσθαι ἀρξίεν. ὅ, τι δ' ἂν
ἐν ὁ λόγος αὐτός ἐπὶ πᾶσι ἐξελίσκη, τούτου
τὴν αἰτίαν μάστιχα μὲν οἱ ποιοῦντες αὐτὰ,
ἐπειτα δὲ οἱ ἐπομενόντες αὐτὰ, λίκαισι
χειρ. ἐγὼ δὲ ἀντίτι, ἐπὶ μὴ ἀληθείας καὶ
παρρησίας ἐπίτιμόν τί βῆ. τοὺς μὲν τοῖ

τοὺς ἄλλους πλῆθους, οἷον γυμνασῆς τινας,
ἢ κόλακας ἰδιώτας, ὅτι μικροὺς τὰς γνώμας,
ὅτι ταπεινοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, οὐτε ἀπρῆ-
πειν ἄξιον τῶν τοιούτων βουσιῶν, οὐδ' ἐγὼ ἂν
πεισθῆν, οὐτε μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει, μὴ
ἀποληφμενὲς τῶν μισθῶν, ἐπὶ καὶ πάντοτε
λὰ ὑβρίζοιτο ἐπὶ αὐτῶν. ἐπιτήδειοι γὰρ, καὶ
οὐκ ἀνάξιοι τῇ τοιαύτῃ ἡταιρῇ. ἀλλὰ ὡς τε
οὐδὲ χοῖν' ἂν τι ἄλλο, περὶ ὅ, τι χρὴ ἀποκλῆ-
ναντας αὐτοῖς, πᾶσι χεῖν αὐτοῖς ἐνδρόνους. ἀλλ'
ἂν τις αὐτῶν ἀφ' ἑλῆσθαι, ἀτεχνῶν αὐτίκα, καὶ
ἀργῶν, καὶ περὶ τοῖς εἰσιν. οὐδὲν ἔν' αὐτοῖς δ' ἑ-
νον πᾶσι χοῖν' ἂν, οὐτ' ἐκείνοι ὑβρίζουσιν δικοῖν, ἐς
τὴν ἀμίσκφασιν ἐνουροῦντες. ὡς γὰρ τοῖς τῇ
ὑβριν ταύτῃ ἐξ ἀρχῆς πᾶσι χεῖνται εἰς τὰς οἰ-
κίας. καὶ ἡ τέχνη, φέρειν, καὶ αἰετέσθαι τὰ γι-
γνώμενα. ποδὲ δὲ ὡς προεῖπον τῶν πεπαιδευ-
μένων, ἄξιον ἀνδρακτεῖν, ὅτι περὶ αὐτῶν ἐνὶ μά-
στιχα μετὰ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι περὶ ἐλθεῖν αὐτῶν
φαιρέσθαι. δοκῶ δὲ μοι καλῶς ἂν ποιῆσαι, ἐπὶ
τὰς αἰτίας, ἀφ' ὧν ὡς ἐν τοιούτῳ εἶον ἀφι-
κνοῦνται τινες, πᾶσι ἐτάλας, δεῖξαι μὴ οὐ πα-
νυβιάς, οὐδ' ἀναγκάας. οὐτῶς ἂν αὐτοῖς ἢ
ἀπολογία προαναροῖτο, ὅτι ἡ πρώτη ἐπὶ θεοῖς
ἐπὶ ἐπελοδουλείας. οἱ μὲν δὲ πολλοὶ, τὴν πε-

μίαν, ὅτι τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν προδέλναι
ἱκανὸν ὄντα προκαλύμμα ὁῖονται προδεβλῶν
ἢ πρὸς τὸν βίον ὄντα αυτομολίας. ὅτι ἀποχρῶν
αὐτοῖς νομίζουσιν εἰ λέρειν, ὡς ξυγγνώμης ἀξίον
οἰοιοῦσι ὁ χαλεπώταρον τῶν ἐν τῷ εἴῳ, τὴν
πενίαν ὅτι φυχρὴν ἵητοῦντες. εἴτα ὁ θεός τις πρὸς
ἡμῶν, ὅτι πολὺ ὅ, πᾶς γὰρ αὐτὴν πένιαν, οὐδὲ
μὴ μὲν, καὶ ὅτι ἄλλα δέματα ὑπὲρ τῆς πεί-
ας οἱ ἀρκενέστατοι τῶν πικρῶν ἰσχυρῶν ἔχουσιν.
γὰρ ὅτι εἰ μὴ ἐν ὧν αὐτοῖς φυχρὴν τινὰ ὡς ἀλ-
θῶς, τῆς πείας εὐεσκομένους ἐκ τῶν τοιούτων ἔ-
χουσιν, οὐκ ἂν ὑπὲρ ἢ ἀγὰν ἐλευθερίας ἐμ-
κρολοπούμην πρὸς αὐτούς. ἐπεὶ δὲ ὡς ὁ καλὸς
ποῦρ ἡ τῶν ἔφην, τοῖς τῶν νοσοῦντων σιτίοις εἰ-
κότα λαμβάνουσιν, τίς ἐτι μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ
πρὸς ὅτι κακῶς βεβληῖται δοκεῖν αὐτοῖς, ὅ-
τι μὴ οὐκ ὁμοίως αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως ἔχουσιν,
πενίαν γὰρ εἰς αἰ, καὶ ὅτι λαμβάνειν ἀναγκαῖον
καὶ ἀποδέχον οὐδὲν, οὐδὲ ποδὶ τὸν ἐσφυλα-
κὴν, ἀλλὰ τὸ δοδὲν, καὶ δοδὴν, καὶ ἀθρόως λυ-
θῆναι, ὡς ἀκείβωσ, ὅτι τῆς χρεῖας ἐνδεῶς κατα-
λίσκειται. καλῶς ὅτι εἰχε, μὴ τοιαύτας πένι-
ας ἀφορμὰς ἐπινοῦν, αἱ τὴν πένιαν τηροῦσι, πρὸς
κοινῶσαι μόνον αὐτῆς, ἀλλὰ αἱ τέλεον ἰσχυροῦσιν
σι. καὶ ὑπὲρ γὰρ τοιούτου, καὶ ἐς βαθυκῆτα
πὸν

πὸν τὸν ἴσως εἰπὲν ἐσθὲν ὁ θεός τις, ὅτι πρὸς
ὡς φῆς κατ' ἡλικιάτων. εἰ δέ τις αἰετὸς πένιαν,
καὶ ἐνδεῶς, ὅτι ὑπομῖνται ὡς αἰετὸς πένιαν, αὐ-
τῷ τούτῳ ὅτι πεφθῆναι, οὐκ οἶδα πῶς ὁ
οὗτος οὐκ ἂν ὀφείλει αὐτὸν ἰσχυροῦσιν. ἀλλοι γὰρ
πένιαν μὴ αὐτὴν οὐκ ἂν φοβηθῆναι, οὐδὲ κατα-
πληγῆναι φασιν εἰ ἐδυνάμην τοῖς ἄλλοις ὁμοῖ-
ως ποιοῦντες, ἐκ παρὲς τὰ ἄλλα. νῦν δὲ,
πεπληκέναι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα, ἢ ὑπογῆ-
ρος, ἢ ὑπὸ νόσων, ὑπὸ τὴν λεγόμεν ὁσὲν τὴν
μὴ οὐκ ὀφθαλμῶν, ἀπονηκέναι. φέρει δὲ ἰσχυρὸν εἰ-
ληθῆναι λέρειν, ὅτι εἰ ἐκ τῆς ῥάσους ποδὲς γίνεται
αὐτοῖς τὰ δολοφῶν, μὴ ποδὲς, μὴ δὲ πλεῖον
τῶν ἄλλων ποιοῦσιν. οὐχὶ γὰρ ἂν εἰκότα εἴη αὐ-
τά γε, μὴ πονήσαντα, μὴ δὲ ἐκ μόνου ἔχοντα
ἀργύριον λαβεῖν. τὸ δὲ ὅτι, ἢ ῥηθῆναι κατ' αἰ-
ετὸν ἀδυνάτονον. τοῦτο ποιοῦσι, ὅτι κάμνουν ἐν
ταῖς σωστικαῖς, ὡς πεπληκέναι ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις μαλιστα τῆς ὑγείας δεῖσθαι, μὴ οὐκ ὄντων
ὁσὲν ἡμέραι τῶν ἐπιτελεόντων ὁσὲν, ἢ πρὸς
ἐχάτω ἀπὸ ὀφθαλμοῦ καταπονοῦνται. λέγουσιν
δὲ αὐτὰ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ, ἐπεὶ ἂν καὶ
τὰς ἄλλας αὐτῶν δυνάμεις διεξίωμεν. ὅτι δὲ
νῦν εἶναι, ἱκανὸν ἢ ὑποδέξασθαι, ὡς οὐδὲ οἱ δὲ ταύ-
τω λέρειν αὐτοῖς ἀποδέχασθαι τὴν πρόφα-

σιν, ἀληθεύοιεν ἄν. λοιπὸν δὲ ὁ ἀληθεύων
μὲν, ἥκιστα ὅτι περὶ αὐτῶν λεγόμενον, ἡδονῆς ἐνέ-
κα κ' ἢ πρᾶξων ἡδονῶν ἐλπίδων, ἐσσηλθὼν αὐ-
τοῖς εἰς τὰς οἰκίας, καταπλάγνεν τὰς μὲν δὲ
πληθοῦς τ' χρυσοῦ, καὶ τ' ἀργύρου, διδασκονήσας
δὲ ἢ ῥίσι δειπνοῖσι, καὶ τῇ ἄλλῃ θυφῆ, ἐλπίδων
τὰς δὲ ὅσον αὐτίκα χανθὸν οὐδένος ἐπισομι-
ζόντος, πείσας τ' χρυσίον. ταῦτα ὑπὸ ἀνδρῶν
καὶ δούλων ἀντ' ἐλθόντων ἴσθησιν, οὐχ ἢ ἀνὰ
καίων χρεῖα, ἢ ἐφασκόν, ἀλλ' ἢ τῶν οὐκ ἀναγ-
καίων ἐπιθυμία, καὶ ὁ τῶν πολλῶν ὁ πολυτε-
λῶν ἐκείνων ζήλος. τοιγάρ οὖν ὥσπερ Λυσέρι-
λας ἐν τῷ ὁ κακοδαίμονας ἐρασάσας, ἐν τεχνό-
τινι, ὁ φρίδωνες ἐρώμενοι, πᾶσα λαβόντες, ὡς
ὄρω ἢ κῶς πείσας, ὅπως αἰεὶ ἐρασάσονται
αὐτῶν θεράπυντες, ἀπολαύσαι ὅτι τῶν παρ' αὐ-
τῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐμέχρι φιλήματ' ἀκρὸς μετα-
διδόντες. ἴσθαι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖ τὴν διάλει-
πτον ἐρωτος γενήσασθαι. ταύτῃ τῇ ἀποκλεί-
ουσι, ὁ ζήλοτύπος φυλάττεισιν. τὰ δὲ ἄλλα
ἐπ' ἐλπίδος αἰεὶ ἐν ἐρασὶν ἐχθροῖσι. διότι αἱ
αὐτῶν ἢ ἀπὸ γνώσεως ἀπαγάγη τ' ἀγαν ἐπιθυμ-
ας, ὁ ἀνέρας αὐτοῖς γέννηται. προσμελιώσας
γὰρ, ὁ ὑποχνοῦνται, ὁ αἰεὶ πεινῶσιν, καὶ χαλε-
πύονται, καὶ ἐπιμελίζονται πολυτελῶν. εἰ τ'
ἐλασθόν

ἐλασθόν ἀφνεογράφοντες, ἐξωροὶ γενόμενοι, ὁ
αὐτοῦ τοῦ ἐραῖν, καὶ κείνους τ' μεταδιδόναι. πεί-
πρακται δὲ ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἐν ἀπαντί τῷ εἶ-
ρω ἐρατὴ ἐλπίδι. καὶ μὲν δὲ ὁ ἡδονῆς ἐπιθυ-
μίαν ἀπαντα ὑπομένειν, οὐ πάντως ὡς ὑπὸ
πιν, ἀλλὰ συγγνώμῃ, εἰ πρὸς ἡδονῇ χαίρει, ὁ ταύ-
τῃ δὲ ἀπαντος θεράπυνται, ὅπως μετέξει αὐ-
τῇ. καὶ τοι αἰσχροῦ ὡς, ὁ ἀνδραποδῶδες,
ἀπολόσθαι δὲ ταύτῃ ἐαυτόν. πρὸς γὰρ ἡδονῶν
ἡ ἐκ τῇ ἐλθόντῃ αὐτοῦ ἡδονῇ. ὅμως δὲ ἐν ἐχέτω
τινα συγγνώμῃ αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο. καὶ
ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον πορᾶς ἀκρίβειας ὑπο-
μένειν, καὶ λοιπὸν οἶμαι, ὁ ἀνδρῶν. ὁ ταῦθ' ὁρῶν
τας, ὡς οἱ μὲν πῶνοι, σαφείς, ὁ πρόδηλοι, ὁ ἀ-
ναγκαῖοι. καὶ ἐλπίζόμενον ἐκείνους, ὁ τὴν ὁρῶν
τῇ δὲ ἡδονῇ, οὐτε ἐγένετό ποτος οὐτοῦ τοῦ χρῶ-
νου. προσέτι δὲ, οὐδὲ γενήσασθαι εἰκοίεν, εἰ πρὸς
ἐκ τ' ἀληθείας λογιζοίτο. οἱ μὲν γὰρ τ' οὐδυσέως
ἱταῖροι, πλεονέκτημα ἐμλωδὸν ἐδιδόντες, ἡμέ-
λων, τῶν ἄλλων, ὁ περὶ δὲ πρὸς ἡδονῇ, τῶν κα-
λῶς ἐχόντων κατεφρόνου. ὥστε οὐ πάντῃ ἀ-
λογος αὐτῶν ἡ λήθη τ' καλοῦ, περὶ δὲ ἡδονῇ ἐκεί-
νου τ' ἡδονῇ ὁ φειδουμένης. καὶ δὲ λιμῶν ζῶντων
πρὸς τῇ ἀλλῇ τ' λωτοῦ ἐμφορμένῳ, μὴ δὲ
μείλας διδόντι, ὁ ἐλπίδος μόνος, τ' καὶ αὐτόν

Πειάμου πηγάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων
πάντε ὁβολῶν, τύχης δὲ Ὁ βραχικοῦ τινος θε
οῦ βυλίσαντος, ἔζετασις τὸν τεῦθεν, εἰ οἶδα
τὰ μαθήματα. Ὁ βρὺ μὲν πολυσοῖω ἡ δαξιδί,
οὐκ ἀνδρὶς, ἐπαυμένω, κὴ βυλαμονιζομένη,
σοί ὅ, ὁ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
τὸ βίς τότε προκείω, δακεί, ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
κότεως βί μὴ δ' ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
πρὸς τὸ προτέρω ἀβελθέντα, κὴ δόξαντα τὸ
ἀλόκιμον. ἀνάγκη τοίνυν ἐς μὲν εἰς δακρεῖναι
τότε, τὸς μὲν ἀντιεξεταζόμενοι, φρονούντα, τὸς
κὴ ἄλλους εἶναι τὸ αὐτὸ ἀντιπαραμένους, αὐτὸν
ὅ πάντα ἐνδεῶς εἰρηκέναι νομίζοντα. φοβούμε
νον δὲ, Ὁ ἐλπίζοντα, κὴ πρὸς βί ἐκείνου πρὸς
πον ἀτενίζοντα. Ὁ εἰ μὲν ἐκ Φαυλίζοι τιτῶν
λεγομένων, ἀποχλύμνον. εἰ δὲ μείδιων ἀκού
ει, γηγθότα, καὶ ἐνελπιν καθιστάμενον. ἐκδὲ
δὲ πολλοὺς εἶναι ὅς ἐναντία σοι φρονούντας,
Ὁ ἄλλους ἀντὶ σοῦ τιτιμένους. ὦν ἐκαστὸς
πρὸς ἐκ λόχου ρεγύων, λέληθεν. εἰ τ' ἐννόησον ἀν
δρα ἐν βαθεῖ πώρην, Ὁ πολὺ τὴν κόμην ἔζετα
ζόμενον, εἰ τι οἶδεν ὠφέλιμον, Ὁ τοῖς μὲν, λο
κοῦντα εἰδέναι, τοῖς ὅ, μὴ. μέσος ἐν τοσούτῳ
χρόνος, Ὁ πολυπραγμονεῖται σου ἀπασὸς πρὸ
ληλυθὼς βίος, καὶ μετὰ τις ἡ πολίτης ἑρ
φρόνος

φρόνου, ἡ γίτων ἐκ τινος βυτελοῦς αἰτίας
προσκερσινῶς, ἀνακρινόμενος εἰπὴ μοιχόν,
ἡ παυδραστὴν, ρυτ' ἐκεῖνο ἐκ τὸ διὸς δ' ἐλτων
ὁ μάρτος. ἀν δὲ πάντες ἅμα ἐξῆς ἐπαυδραστὴν,
ὑποπτοί, Ὁ ἀμφιβόλοι, Ὁ δακρεῖναι, κὴ
ρίνῳ πολλὰ βυτυχῆσαι, Ὁ μὴ δ' οἰ ὅλως ἐναν
τιωθῆναι, μόνως ὅς ἀν ὅτω κρατήσας, εἶεν.
κὴ δὴ βυτύχῃται σοι πάντα ἐκ τύχης μείζονος.
αὐτός τε βί πρὸς ἐξ ὅς λόγους, κὴ τῶν φίλων
οἰ ἐντιμότεροι, κὴ οἱ σὺ μάλισα πισύει τὰ τοῖς
αὐτά, οὐκ ἀπὸ ἐξ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
τα, οὐκ ἀντιλέγει δὲ οὐ δὲ ὁ ἐπὶ ὅποπος, εἰτε
ὁ οἰκονόμος. οὐ δὲ τις ἐμέμψατό σ' ἐν βίον,
ἀλλὰ πάντα ἴλεω, κὴ πανταχόθεν ἀσπλάϊα ἱε
ρά. κεκράτηκας ἐν ὧ Μακάειε, Ὁ ἐξ ἑρ τὸ ἑρ
ὁ λύμπα. μᾶλλον δὲ, βαβυλῶνα εἰληφας,
ἡ τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν καθήρηκας. Ὁ ἐξ ἑρ τὸ ἑρ
βί τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
γάλα. δακεί σοι ἀντὶ τὸ ροσούτων πόνων, μέ
γισα ἡ λίκαι γνέσθαι τὰ γαθαῖα, ἵνα μὴ φύλλινος
μόνον ὁ σέφανος ἡ, Ὁ τόντε μείδιον, οὐκ ὅκα
τα φρόνηρον οἰεσθῆναι, Ὁ ὅτ' ἐν ἐν καίρῳ τὸ χρεῖ
ας ἀπραγμόνως ἀποδίδδαι, Ὁ τὴν ἄλλω
τιμὴν ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ τὸ ἑρ
κείνων, καὶ πηλοῦ, καὶ θρόμων, Ὁ ἀγρυπνῶν,
bb

αὐαπεπνυθαι. καὶ οὗτ' δ' ἔτι δὴ χῆρς, ἀπὸ τῆς
πάντα τῷ πόσει, καθύστερ, μόνον ἐκείνα πρᾶτ
τοντα, ὧν ἐνεκα τὴν ἀρχὴν πᾶσι λήφης, καὶ ὧν
ἐμμιδος εἶ. ἐχρῆν μὲν οὕτως ὧ Τιμόκλεις, καὶ οὗ
δ' αὖν ἦν μέγα κακόν, ὥσπερ οὐκ ἔστι φέρειν ἐν
ζυγόν, ἐλαφρόν τε, ὅτι ἔυφορον. καὶ δ' ἐμείζον, ἐπὶ
ἐπὶ χεῦσιν ὄντα. ἀλλὰ πολλοῦ, μᾶλλον δ' ἐπὶ
παντός δεῖ. μυρία γάρ ὄσιν ἀφόρητα, ἐλθούσης
ἀνδρὶ ἐν αὐταῖς ἡδοναῖς συννοήσας γιγνώμει.
οἰεῖται δ' αὖτις ἐξῆς ἀκούων, εἰ τις ἀνὰ ἑαυτὸν
ομνύναι δύναιτο, παιδεία καὶ ἐπὶ ἐλάχιστον ὧ
μιλλήκωσ'. ἀρξομαι δ' ἀπὸ τῆς πρώτης δειπνῆς, ἣν
δοκῇ, ὅτε εἰκός ἐστι πνέσιν ἅπαντες ἀπὸ τῆς μελ
λούσης ξυννοήσας. οὐδὲν γὰρ πρόσθε πᾶσι γέγονεν
τις ἡκύνθ' δ' ἐπὶ πνον, οὐκ ἀνομίλητος οἰκίτης
ὄντος πρότερον ἰλεων πνέσιν, πᾶσι βού
τα ἐς τὴν χεῖρα, ὥς μὴ ἀδέξιος εἶναι δοκεῖσθαι
τύχλαχιστον, πέντε δραχμάς. ὅς, ἀκκιστάμε
νος, καὶ ἀπαγε. πᾶσ' οὖν δ' ἐγὼ, καὶ Ἡράκλειος
μὴ γένοιτο ἐπιπῶν, τέλος ἐπείδῃ. καὶ ἅπαντες
σοι πλάτν' ἐγχανών. σὺ δ' ἐδῶτα καθύστερ
προχρησάμενος, καὶ σταυρὸν κοσμιώτατα χημά
τίσας, λυσάμενος ἡκύνθ' δεδωκὼς μὴ πᾶσι τῶν
λων ἀφίκοιο. ἀπὸ τῆς ἀλάτῃς, ὥς περ καὶ δ' ὕστατον
ἡκύνθ' φορτικόν. αὐτὸ δ' ἐπὶ τῆς ἡμέρας δ' ἐμείζον
ρου,

ρου, εἰσελήλυθας. καὶ σὲ πᾶν ἐν τῷ μῶσ' ἐλά
ξαν. καὶ πᾶσι λαβών τις, κατέκλινε μικρὸν ὥσπερ
ἐπὶ τῶν πλυσίς, καὶ δύο πονοχρῆσθ' ὅτι παλαιῶν,
φίλων. σὺ δ' ὥς περ τῆς Διὸς ἐν οἶκον πᾶσι λαβών,
πάντα τεθαύμακας, ὅτι ἐκαστῶ τῶν πρᾶτ
τομένων μετέωρος εἶ. ξένα γὰρ σοι καὶ ἀγνωστα
πάντα. ὅτι οἰκετεῖα εἰς σὲ ἀπεβλέπει, ὅτι
τῶν πνέσιν ἐκαστος ὅτι πρᾶξις ἐπιτηροῦσιν.
οὐδ' αὐτῶν ὅτι ἀμελὲς ἐστὶ πᾶσι τῶν πνέσιν, ἀλλὰ
ὅτι προεῖπέ τις τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπῆν, ὥς περ
ἐς τὸν παῖδα, ἢ ἐς τὴν γυναῖκα, εἰ πᾶσι καὶ ἐκ
πᾶσι πᾶσι ἀποβλέπει. οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπ
νων ἀκόλουθοι ὄρῶντες ἐκ πωλητῶν, ἐς τὴν
ἀπειρίαν τῶν δειπνούντων ἀποσπῶσθαι, τεκμή
ριον πρὸς μὲν τοῖς μὴ πᾶσι ἀλλὰ πρότερον σὲ δε
δεπνέσιν, καὶ δ' καὶ ὅτι εἶναι σοι δ' ἐχρῶμα κα
τὸν τιθεμένων. ὥς περ δ' ἐκός ἰδίῃν τε ἀνάγκη
ὥς ἀπείρας, καὶ μήτε δειπνῶντα πᾶσι ἀπὸ τῶν
μᾶν, μὴ δ' ὅστις οἰνόφυλός τις ἔσθ' ἢ, μήτε τῶν ὄψων
πᾶσι τῶν πνέσιν πρὸς τινὰ τᾶς ἐσθῆτος
ασμενῶν, εἰδέναι ἐφ' ὅτι πρῶτον ἢ δεύτερον
τὴν χεῖρα ἐνέγκῃς. ὥς περ τῶν πνέσιν ἐν πᾶσι
οἶον δεήσει, καὶ κείνον ζήλου ὅτι μαθανῶν τῶν
πᾶσι τὴν ἀκολοθίαν. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς τὸν εἶ
καὶ θορύβου πᾶσι τὴν χεῖρα, πρὸς ἐκαστὸν τῶν

πράττομεν ἡμῶν ἐκπεπληγμένους· καὶ ἄρτι μὲν
δυσδαιμονίζεις ἐν πλούσιον τῷ χρυσοῦ, ὅτι ἐλέ
φαντος, καὶ τῷ πλούτῳ σου φθόνος· ἀρτί δ' ἐ, οὐκ ἐ
ρῆς σεαυτὸν, ὡς ἐ μὴ δυνάων, εἴτα ἡν ὑπολαμ
βάνεις· ἐνίοτε δ' ἐ κακῆνο εἰσέρχεται σε, ὡς ἐ
λωτόν τινα βίωσῃ ἐν εἴον, ἀπασιν ἐκείνοις ἐν
φύσῳ, ὅτι μετέξω ἀντῶν δ' ἐ ἰσοτιμίας· ὅτι
ἐ ἐίθαι διονύσια ἐορτάσῃ, καὶ πρὸς ἡ μὴ ἀκαιο
ῶρα ἀνακονοῦ μὲν, ὅτι ἡρέμα προσμύθῳ ἡν
πλαφυρῶν ἐραν ὑπογράφῃ σὺ τὴν μέλασθον δια
φύκῃ, ὡς ἐ συνεχῶς ἐ ὁμηρικῇ ἐκῆνο φέγγεσθ
οὐ νέμεσθ τρώας ἡ δυνήμιδος ἀχαιοῖς πολ
λά πνέν ἡ ὑπομένῃν ὑπὲρ τῷ περὶ τῆς ἐνδο
μονίας· φιλοφροσύνη ἐ πρὸς τῷ· ἡ σκύφῃ δὲ
γένη τις αἰθήρας, πρὸς πῆ σὺ τῷ ἀνασκαλῷ
ὅτι δὴ ποτε προσφύων· σὺ δ' ἐ λαβὼν, ὅτι μὲν π
σε ἡ αὐτὸν ὑπὸ πῆν ἐσθ, ἡ γνόντες ὑπὸ ἀφροσύ
ἡ ἀγροικίας δόξαν ὡφλεις· ἐπὶ φθονος δ' ἐν ἀπ
τῷ προσώσεως ἐκείνης πολλοῖς τῷ παλαῶν φ
λων πένθησαι· ἡ πρότερος δ' ἐ τῇ κατὰ κλίσθ ἐλ
πηθες πινὰς αὐτῷ· ὅτι τῇ μὲν ἡκων, πρὸς κρείσσ
ἀνδρῶν πλυντῇ δ' ἐ δαίαν ἡν γληκότη· ὅτι δὲ
ριούτος τις πῶν σου λόγος ἐν αὐτοῖς· ὅτι ἡμῶν
πῶν τῷ ἄλλοις δεινοῖς ἐλείπῃ· ἡ τῷ ἀρτί ἐ
σε ληλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν, δευτέρως δ' ἐ μὴ
νοῖς

νοῖς τῷ ἑλλήσι πύρις ἀνέωκ· ἡ ῥωμαίων πῶ
λεις· καὶ ἰρί ἐστιν ἐφ' ὅτῳ προτιμῶν τῇ ἡμῶν· οὐ
ἐνμάτια δύσκηνα λείοντες, οἷον ἰά τι παμμίε
θες ἀφελῆν· ἄλλος δ' ἐν ῥ' εἶδεις ὅτι μὴ ἐ πιν, ὅ
πῶς δ' ἐ τὰ πᾶτεθέντα συλλαβὼν κατέφαπεν·
ἀπερόκαλος ἀνθρώπος, ὅτι λιμοῦ πλέως· οὐ
δ' ὄναρ λόνκου ποτε ἀστου ἐμφορηθεῖς, οὐτε
νομασθικῶν, ἡ φασπανοῦ ὀρνίθος· ὡν μόλις τὰ
ὅσα ἡμῶν καταλέλοιπε· τρίτος ἄλλος ὡμά
τακοι φησὶ, πέντε οὐδ' ὅλων ἡμερῶν ὅτε εἶδε
αὐτὸν, ἐνταῦθα πῶν ἐν ἡμῶν τὰ ὁμοῖα πῶν
μῶν· νῦν μὲν ὅτι ὡς πῶν τὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὑποδῆ
μάτων ἐν τῇ μὲν τινὶ ἡ ἐπιμελείας ὅτιν, ἐπειδὴ
ἐ πᾶτηθῃ πᾶλῆκισ, ὅτι ὑπὸ τῷ πηλοῦ ἀνα
πλάσθῃ, ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀθλίως ἐξείλεται· κό
ρεων ὡς πῶν ἡμεῖς ἀνάπλεως ἐκῆνοι μὴ δὲ
αὐτὰ πῶν σου πολλὰ σφύσῃ, ὅτι πῶν ἡ δὲ
πῶν διαβολὰς τινὸς αὐτῶν πᾶσκαδάζοντ
ἐ δ' ἐν συμποσίον ὅλον ἐκῆνο, σὺ δ' ἐστι, ὅτι πῶν
σου οἱ πλείους τῷ λόγῳ· σὺ δ' ἐπὶ ἀνείας πῶν
ον τῷ ἱκανοῦ ἐμπῶν οἶνου λεπτῶν, ὅτι θριμῶς
πᾶλα τῷ γὰρ ὅς ἐ πειρῶσθῃ, πονήρας ἐχέεις·
ὅτι οὐτε προσεξανασηναί σοι καλόν, οὐτε μένειν
ἀσφαλές· ἀποτεινομένου ρίνῳ τῷ πῶν τῷ, ἡ
λόγῳ δ' ἐ λόγῳ γηνομένων, ἡ θεαμάτων
bb 3

θεάμασι παριόντων, ἀπαντὰ γὰρ ἐπιδείξατο
σοι γὰρ αὐτὸ βούλεται, κόλασιν οὐ μικράν ἔσθ'
μένεις, μήτε ὁρῶν τὰ γινόμενα, μήτ' ἀκούων
εἰ τις ἄλλος, ἢ καθαρίζῃ, πάντ' τιμώμενος μερ-
κίσκος, ἀλλ' ἐβαινεῖς μὲν ἔσθ' ἀνάγκης, εὐχ-
λὲς ἢ σπασμῷ συμπεσείν ἐκ θύνα πάντα, ἢ πυρκα-
γάν τινα πρὸς γαλήνην, ἵνα ποτὲ ἢ ὅλ' ἡμεῖς
ὅσον ὅσον ὅσον μὲν δὲ σοι ὅσον πρῶτον ὅσον
ρε, καὶ ἡδυσὸν ἐκ θύνα δειπνον, οὐκ ἔμοιγε τοι θυ-
μου, καὶ τῶν λυγρῶν ἀλῶν ἡδυσόν, ὁππότε καὶ
λομαι, καὶ ὅσον ἐλθόντες ἐσθ' ἰομεν. ἵνα
ῖσιν σοι τὴν ὀδυρεγμίαν τὴν δὲ τοῦτοισ' ἡμεῖς
καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἔμφοι, ἔωθεν δεήσει ποτὲ
μιοῦ ὅσον βῆναι ὑμᾶς ὅσον τε καὶ ὅσον πο-
τέ τις χεῖρ λαμβάνειν. πρὸν τῶν δὲ λύοι ἡμεῖς
λων, προσκαλέσσε, καὶ καθίζεσθαι κελευ-
σκάσ' ἀρχεται λέγειν. τὰ μὲν ἡμέτερα, ὅππότε
ἔστιν, ἔωρα καὶ ἡδυσ, καὶ ὡς τυφλὸς ἐν αὐτοῖς οὐ
δέ τις. ἀφ' ἀγῶντα δὲ, ἢ περὶ πάντα, καὶ ἡ-
μοτικά. χεῖρ δὲ σε οὕτως ἔχειν ὡς ἀπάντων
ἡμῖν κοινῶν ἐσθ' ὁμῶν. πελοῖον γὰρ εἰ ὅσον κυριώτα-
τον, ἵν' ἡτοχῇ σοι τὴν ἑαυτῇ, ἢ καὶ ἡ δία τ' ὡς
λων, εἰ καὶ αὐτῷ εἶεν αὐτῷ παρὰ ὑστέως δρόμο-
νοι, ἐπὶ τρέπον, τῶν ἄλλων μὴ ἐπίσης ἢ ῖσιν
καὶ ὅτι, ἐπεὶ γὰρ ὡρίσθαι τὴν, ὅσον μὲν τὸ
μὲ

μέτερον καὶ αὐτὸ καὶ τὸ σου ῥόπον, ὅσον ἡμῖν
ὡς οὐχὶ μιοῦ ὅσον ἐλπίδι προσελήλυθας ἡμῶν
τῇ οἰκίᾳ, τῶν δ' ἄλλων ἐνεκα, τ' ὀνομάσας τῆς
τῇ ἡμῶν, ἢ τιμῆς, ἢ τῇ ἀπάντων ἐξέσθ'. ὅμως
δὲ ὅσον ὡρίσθαι. σὺ δὲ αὐτὸς δὲ, τὴν βούλην,
λέγει, μεμνημένος ὡς φίλτατε καὶ κείνων, ἀπὸ
ἐν ὁρταῖς ἐτῆσι οἰκὸς ἡμᾶς πρὸς ἐξέσθ'. οὐ γὰρ
μελισσομένη οὐδὲ τῶν ριούτων, εἰ μὴ νῦν αὖ-
τὰ βυτίθι μεθῇ. πολλὰ δὲ οἰσθαι τῇ ἐτῆσι
ριαῦται ἀφορμαί. καὶ περὶ ἐκείνα τοῖνυν ἀπὸ
ἐλέπων, μετρίωτερον δὴ λονότι ἐπὶ βάλαις ἡμῖν
ἐν μιοῦ. ἀλλ' ὡς τε, ἢ πρὸς ἄν' ἐν τοῖς πε-
ποδὺμένοις ὑμῖν κρείττοσιν εἶν' ἡμεῖς.
ὅσον, ταῦτ' εἰπὼν, καὶ ὅλον σε ὅσον ἐξέσθαι
ἐλπίσι, πρὸς ἄν' ἐαυτῷ περὶ ἡμῶν. σὺ δὲ, πᾶ-
σαι τὰ λαντα, ἢ μετὰ ἄν' ὀνειροπολήσας, καὶ
ἀγροῖς ὅλους, καὶ συνοικίας, συνήσας μὲν ἡμέ-
τ' ἡμερολογίας, σάνης δὲ ὅμως τὴν ὀνομασίαν.
καὶ ὅσον πάντα ἡμῖν κοινὰ ἔσθαι, βέβαιον, ὅσον ἄλλο
θὸς ἐσθ' ὅσον νομίζω, οὐκ εἰδὼς ὅσον τῇ ριαῦται,
Χεῖρα μὲντ' ἐλίνεν, ὡς ὀρώω δὲ οὐκ ἐδὶ
νε. τελευταῖον δὲ ὡς ἀδύσας αὐτῷ ἐπὶ τρέφας
ὅσον, αὐτὸς μὲν, οὐ φησὶν ἐρεῖν, τῶν φίλων δὲ
τινα τῶν πρὸντων κελεύει, μέσον ἐλθόντα τοι
πράματα εἰπεῖν, ὅσον αὐτῷ γίγνεται ἄν

βῆν, ἢ πρὸς ἄλλα τούτων ἀναγκαῖοτ' ὅρα δὲ
πανῶντι, μήτε ἔθ' ληψομένην δι' τελέος. ὁ δ' ἐν
ὡμογέρων τις ἐκ παύσων κολακεία συνήσοφός,
ὡς μὴ οὐκ ἐνδ' αἰμονέσας τὸς εἰρησι τ' ἐν τῇ πό
λει πάντων ὧν οὗτος οὐκ ἂν εἴποις, ὧς γὰρ
πρῶτον ὑπερχεν, ὁ πρὸς πάντοτε πλικομένους
μόλις ἂν γένοιτο πρὸς τ' τύχης. λέγω δ', ὁμιλί
ας ἀξιοθῆναι, ὅς ἐστις κοινωῆσαι, καὶ ἐς τὴν
πρώτῃ οἰκίαν τῶν ἐν τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ κατα
δεχθῆναι. ὅς γὰρ ὑπερτάς κροίσας τάλαντας, ἢ
ἐν Μίδος πλούτων, εἰσὶ φρονεῖν οἰοῖται. εἰδὼν δ' ἐν
πολλοὺς τῶν ἐνδοκίμων, ἐπελθόντας ἂν εἰς
προσδιδόναι δέοι, μόνος τ' ὁ λόγος ἔνεκα, συνθε
ναί ρύττω, ἢ ὁρᾷ πρὸς αὐτὸν ἐλάττω, ἢ φίλος
ἔσθ' οὐκ οὐκ. οὐχ' ἔχω ὅπως σε τ' ἐνδοτμίαις
μακαρίσω, ὅς ἢ προσλήψῃ μισθὸν ἐν ῥαυτῇ
ἐνδομνίας, ἀρκεῖν δ' νομίζω, εἰ μὴ πάντοτε
πρὸς εἰ, τοσόνδε τι εἰπὼν ἐλάττω, ἢ μάλιστα
πρὸς τὰς ἀς ἐκείνας ἐλπίδας, ἀγαπᾶν δ' ὅ
μοις ἀναγκαῖον. οὐδ' οὐδ' ἂν φησὶν ἐτί σοι διὰ
ἐν ἐνδ' ἀρκύων πενόμενον. δέχῃ ρίνω ἐν χαλι
νόν, μύθους, ἢ τὰ πρῶτα ἐνδ' ὡς εἰ πρὸς αὐτὸν,
οὐ πάντοτε πρὸς ὡς, οὐδ' ὅπως νύ τ' ἵκνται, μὴ
χρὴς ἂν λάθῃς τέλεον αὐτῷ συνήκους πενόμενος. οἱ
μὲν δ' ἐξ ὧν ἀνθρώποι, ὅς μετὰ ὅσον ζήλου σίσι. ὁ
ρῶν

ρῶντες ἐν τῷς ἀναγκαῖοτ' ὅρα δὲ
ἀκωλύτως εἰσιόντας, καὶ τῶν πάντων τινὰ ἐνδον
γεννημένον. σὺ δ' ἐνδ' οὐδ' ἐπὶ ὁρᾷς, οὐτ' ἐν
ἐνεκα ἐνδ' αἰμων αὐτοῖς εἰν δόκει. πλὴν
ἀλλὰ χάρεις γε, εἰ σε αὐτὸν ἐξαπατᾷς, ὅς ἀεὶ
τὰ μέλλοντα βελτίω γνῶσεαι νομίζεις. ὅς δ'
ἐμπαλιν ἢ σὺ ἡ λπίσας, γίγνεται. ὅς ὡς ἡ πα
ρομία φησὶν, ἐπὶ μανθραβούλας χωρεῖς πρᾶγ
μα, καθ' ἐκάστην ὡς εἰπὼν τὴν ἡμέραν ἀπὸ
κρῶν μόνον, ὅς εἰς τοῦ πῶτος ἀναπαύειν. ἢ ἔ
μα δ' ἐν, ὡς πρὸς ἐν ἀμύδρῳ ἔθ' φωτὶ τότε πρῶ
τον ἐλαλέων, ἀρχὴ κατανοεῖν. ὡς αὐτὸν χρὴ
σῶν ἐκείνου ἐλπίδας, οὐδ' ὅσον ἀλλ', ἢ φῶσαι τινες
ἦσαν ἐπὶ χρῶσι, βῆς δὲ, ἢ ἀλκοῖς, καὶ ἀπὸ
τηρι, ὅς βῆς οἱ πόνοι. τίνος οὐτοῖς ὡς ἐ
ρῶν με. οὐχ' ὁρᾷς, ὅς τι ἐπὶ πονον ἐν τῷς ρε
αὐτὰς ξινουσίας ὅσιν, οὐδ' ἐπὶ πονῶν ἄτινα ἐφῆ
θα τὰ καματηρά, εἰ ἀφόρητα. οὐκ οὐκ ἀκαστῶ
ὡς γενναῖε, μὴ εἰ καματὸς ἐν ἐν τῷ πρᾶγ
τι μόνον ἐξετάζων, ἀλλὰ ὅς ἀσχετόν, ἢ τα
πῆνον, ἢ βῆς ὡς δουλὸς πρὸς τῶν, οὐκ ἐν πρᾶγ
τ' ἀκράσως ἰδιόμηνος, ἢ πρᾶγ ἐν γε μέμνηται
κέτι ἐλευθέρων ὅς ἀπὸ ἐκείνου, μὴ δ' ἐν πρᾶγ
δὲ σε αὐτὸν οἰοῖται. πάντα γὰρ ταῦτα ἐν γέ
νῳ, τὴν ἐλευθέρειαν, ὅς πρὸς ὁρᾷς ὅσον

οὐδὲν καταλείψωνί σοι, ἐπεὶ δὲ ἂν ᾖ ριανύτη
σαι δὲν λαβείαν ἀπεμπολήσας, εἰσὶν οὐ γὰρ
ἐθελίσθη σοι ἡ ἐλευθερία ξηλώσει λαθεῖν, ἐφ' οὗτος
ἀρχὴν πρᾶγματα καὶ ταπεινὰ εἰσιόντι. οὐ
λὸς δὲ, εἰ δὲ πᾶν ἀχθέσθαι ἔσθ' ὀνόματι, οὐχ
ἐνός, ἀλλὰ πολλῶν δούλος ἀναγκάσιος ἐστίν
ἢ θητεύσεις κάτω νεοκῶς ἐωθεν ἐσπεύσαν
ἀεικλίω ἰδιῶ μιᾶς καὶ ἄτε δὴ μὴ ἐκ παύλων
τῇ δουλείᾳ ξηλώσεις, ὁφθαλμοί σου δὲ, ὅτι
ῥωπὸν τ' ἡλικίας παρ' οὐδὲν ὄμιλος πρὸς αὐτὸν, οὐ
πάνου δὲ ὀκίμος ἐστίν, οὐδὲ πολλοῦ ἁγίου ἔσθ' οὐ
πρότῃ. οὐ γὰρ φθέρῃ γὰρ σε ἡ μνήμη τ' ἐλευθερίας
ἔσθ' οὐ γὰρ. ὁ ἀποσκιδνὰν ἐνίοτε πρὸς, καὶ δὲ αὐ
τὸ ἐν τῇ δουλείᾳ πονήσας ἀπαλλάττειν. πολλὰ
εἰ μὴ ἀποχρῆν σοι, πρὸς ἐλευθερίαν νομίζεις
μὴ Πυρρίου, μὴ δὲ ζωπυρίωνος ἡδὲ εἶναι, μὴ δὲ
ὥς πρὸς τὸ εἶναι δὲ ὁ μετὰ τοφῶν ἔσθ' οὐ γὰρ
κι ἀπὸ πολλῶν, ἀλλ' ὁ πᾶν ὡς ἐλπίς
τ' οὐ μνήσας ἐπιστάσας, ἀναμειχθεὶς ἔσθ' οὐ γὰρ
εἰ μὴ τῷ ζωπυρίωνι, πρὸς τὴν χεῖρα ὁμο
ως ρίς αὐτοῖς οἰκέτας, ὁ λάβης ἐκείνο δὲ, τὴ
δὴ ἡ ποτε ἦν δὲ ὁ δόμιον, οὐ γὰρ πρᾶσις ἐσὶν ἡ
ρυκος ἢ οὐκ ἐλπίς ἀνδρᾶ ἐαυτὸν ἀπὸ κρυφῆς αὐτῆς
καὶ μακρῷ χρόνῳ μνηστράμιον ἐαυτῷ δὲν οὐ
πρότῃ. εἰ τ' ὡς ἀθρῶμα, φαίναν δὲ μάλα
πρὸς

πρὸς δὲ φιλοσοφεῖν φάσκοντα, εἰ μὲν σε τις ἢ
πλέοντα καταποντίζει συλλαβῶν, ἡ ληστῆς
ἀπελίδοτο. ὅκτιρες ἀνσεαυτὸν, ὡς πρὸς τὴν ἀ
ξίαν δυσυχοῦντα. ἡ εἰ τις σου συλλαβόμενος, ἡ
γελοῦλον εἶναι λέγῃ, ἐβόας ἀνδρῶν νόμους, ἡ δὲ
νά ἐποιέσας, καὶ ἡ γὰρ ἀκτεῖς καὶ ὡ γῆ, καὶ θεοί, με
γάλη τῇ φωνῇ ἐκεκράγῃς ἀν. σεαυτὸν δὲ, ὁ λῆ
ρην ἐνεκα ὁβολῶν ἐν τούτῳ εἰ ἡλικίας, ὅτι ἡ
εἰ φῶναι δούλος ἡδὲ καὶ ὁρᾷς ἦν, πρὸς ἐλευθερί
αν ἡδὲ ὁρᾷς, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ φέρων ἀπὸ μ
πόληκας, οὐδὲ ὅς πρὸς ἡλικίαν ἐκείνης λόγους αἰ
θεοί, οὐς ὁ καλὸς Πλάτων, ἡ ὁ Χρῆστος πᾶς,
ἡ ἀεισοτέλης διεξεληλύθας, εἰ μὴ ἐλευθερί
ον ἐπαυνοῦν τὸν, εἰ δὲ οὐλοπρὸς ἡ διαβάλλον
τὸν. ὁ οὐκ ἀχρῆν κόλαξιν ἀνθρώπους, ὁ ἀρ
ραίοις, ὁ βωμολόχοις ἀντεξέταζόμενος, ὁ
ἐν ροοῦτῳ πλῆθος ρωμαϊκῶν μόνος ἐξείζων ἡ
εἰδῶνι, καὶ πονήσας τὴν ρωμαίων φωνὴν εὐαρ
εαρίζων, εἰτα λειπῶν δειπνα θορυβῶν, ὁ
πρὸς ἀνθρώπων, συμλύσων τινῶν, ὁ πᾶν πλε
σων μοχθηρῶν. ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπαυνοῖς φορτι
κῶς, ὁ πίνεις πέρα τ' μετρίως ἐχοντες, ἐωθέ
τε ὡς κώδωνι ὁ βαναυγῶν. ἀποσεσάμηνος τ'
ὁ πρὸς εἰς ἡλίσσον, συμπεριθεὶς ἀνῶ, ὁ κάτω, ἐπὶ
ἐν χθιζὸν πηλὸν ἐχων ὡς τοῖν σκελοῖν αὐτῶς
πρὸς

ἀπορία μὲν σὲ θερμῶν ἔχεν, ἢ τῶν ἀγρίων λα-
χάνων, ἐπέλιπον δ' ἐκ τῆς κρήνης ῥέουσαι τοῦ
χεοῦ ὑδατος, ὥς ὅτε ταῦτά σε ἔπ' ἀμυχανίας
ἔλθειν; ἀλλὰ δ' ἢ λομώσ' οὐχ ὑδατος, οὐδ' ἐθε-
ρων, ἀλλὰ πεμμάτων, ὅτ' ὄψων, ὅτ' οἶνον αἰθέ-
ρσιον ἐπιθυμῶν, ἑάλωσ' κατὰ πρὸς ὁ λάβραξ, ἀπὸ
ἐν μάλα δικάως ἐν ὁρεγόμενον τούτων λα-
μὸν διαπείσῃς. πρὸς δ' ὁδὸν τοιγαροῦν τ' λιχνί-
ας ταύτης τὰ πείχρα, ἢ ὥς πρὸς πῖθκοι, κλει-
σθεῖς ἐν ῥάχνῳ, ἀλλοῖς μὲν γέλωτα πρὸς
χευοσάων δ' ἐδοκίμεις ἔνθα φαν, ὅτι ἐστὶ σοι τῶν
ἐχάδων ἀφρόνως ἐντραχίῳ. ἢ δ' ἐλθὼν θείας, ὅ-
τε θύγενες, αὐτοῖς φυλέταις καὶ φάτορσι, φού-
δα πάντα, ὅτ' οὐδ' ἐμνήμη τις αὐτῶν. ὅτ' ἀγα-
πη δ' ἐν μόνον δ' ἀχρὸν προσῆν ἔθ' πράγματι,
δούλον αὐτ' ἐλθόντερον δοκεῖν, οἷον ὅτ' ὄνομι μὴ κα-
τὰ τὸ πάντ' οὐ τοῖς οἰκέταις, ἀλλ' ὅρα ἐν μέ-
στ' ὁδὸν σοι προστέτακται τῶν δρόμωνι. ὅτ' ἰ-
εῖω προστεταγμένων. ὦν μὲν ἔνθα ἐνέκα τῶν μα-
θημάτων ἐπιθυμείν φήσας πρὸς ἑλκφέσε, ὅλ-
γων αὐτῷ μέλ' ἐκ. τί γὰρ κοινόν φασὶ λύρα, ὅ-
τω; πάντ' οὐχ ὁρᾷς; ἐκτετῆκασι ἔθ' ὅ-
τω; τὸ μὲν σοφίας, ἢ ἐλθὼν ἀνένδοσ' ἀνένδο-
τος. ἢ ἐλθὼν Πλάτωνος μεγαλοφροσύνης. ὦν ἂν
τις ἐκ τῶν φυχῆς ἀφελὴ τὸ χευσίον, ὅτ' τὸ ἀ-
γύειον

γύειον, ὅτ' τὰς παύσας τούτων φοντίδης. τὸ κα-
ταλὴ πρόμῳ δὲ τυφλῷ καὶ μαλακίᾳ, ὅτ' ἡδύ-
πασθαι, ὅτ' ἀσέλγηται, καὶ ὑβρίς, ὅτ' ἀπαυδῶν σέ-
α. διῆται δὲ σου ἐπ' ἐκείνῳ μὲν, οὐδ' ἀμῶς, ἐπε-
δ' ἐπὶ πῶρνα ἔχεις βαθύν, καὶ σεμνός τις ἐστὶ τῆρ
πρόσοψιν, ὅτ' ἰμάτιον ἐχλωικὸν ἐν σαλῶς πε-
ριβέβησαι, ὅτ' πάντ' ἐν ἱερίᾳ σε γραμματι-
κόν, ἢ ῥήτορα, ἢ φιλόσοφον, καλὸν ἀνθρώ-
πον, ἀναμείχθαι ὅτ' τοιοῦτόν τινα τοῖς προῖσι,
καὶ προπρῶτον αὐτῷ. δόξ' ἔνθα ἐκ τούτου καὶ
φιλομαθὲς τῶν ἐχλωικῶν μαθημάτων, ὅ-
λω, πρὸς παιδείαν φιλόκαλος, ὥστε κινδυνεύ-
ει γινῶναι, ἀντὶ τῆς θαυμαστῶν λόγων, ἐν πῶρ-
να καὶ ἐν τρεῖς ἀναμείβωκεν. χεῖρ δ' ἐν σέ-
αυτῷ ὁρᾷ, καὶ μὴ δ' ἐπὶ ἀπλείπει. ἀ-
λλ' ἐπὶ τῶν δ' ἀνασάντα, πρὸς τὴν στανδ' ὁφει-
σόμενον ἐν τῇ θεράπειᾳ, ὅτ' μὴ λιπεῖν τὴν τᾶ-
ξιν. ὅτ' ἐπὶ ἐλάττων ἐνίοτε σοι τὴν χεῖρα, ὅ-
τ' ἐν τούτοις, ληρεῖ, τῶν ἐν τυγχάνουσιν, ἐπὶ δ' ἐκ-
μῶς, ὥς οὐδ' ὁ δὲ βαλὼν, ἀμελὴς ἐστὶ τῶν
μουσῶν, ἀλλ' ἐκ καλὸν τὴν ἐν τῷ παλαιῷ
διατίθεται χολῆν. σὺ δ' ἄθλιος, τὰ μὲν, πρὸς
θραμῶν, τὰ δ' ἐκ τῶν ἀνάντα πολλὰ, καὶ κά-
ταντα, τοιαύτη γὰρ ὥς οἰδᾷ ἢ πόλις, πα-
ελθῶν, ἰδὼν καὶ τε, καὶ πνέοντις. καὶ κείνου ἐν

δὸν τινὶ τῷ φίλῳ, πρὸς δὲ ἡλθε διαλεχόμενος,
μὴ δ' ὅπου καθίξας ἔχων, ὁρῶς ἔω ἀπορίας ἀ-
ναγιγνώσκεις, εἰς βιβλίον προχειρισάμενος. ἐπει-
θὰν δὲ ἀσιτόν τε καὶ ἀποτον ἢ νύξ καταλάβῃς
λασάμενος, πονηρῶς ἀωρί, πῶς αὐτό που χε-
ρὸν εἰς μεσονύκτιον ἢ κείνῳ εἰς εἰπνον, οὐκ ἔθ-
ομοίως ἐντιμος, οὐδ' ἐπεὶ βλεῖται πρὸς τοῖς πρῶ-
τον, ἀλλ' ἢν τις ἄλλος ἐπεσε λῶν νεαλέσερος
εἰς τοῦ πρῶτου σύ. οὐτως ἐς τὴν ἀτιμότητα
τηνίαν ἐξωθεῖς, κατακέσσαι μάστιγος, μόνον τῷ
παραφρομένῳ τὰ ὅσα, εἰ ἀφίκοιτο μέχρ' αὐτοῦ,
καθὰ πρὸς οἰκύνει πῶς ἐσθίων, ἢ εἰ σκληρόν τι
μαλάχῃς φύλλον, ὃ τὰ ἄλλα σμειλοῦσιν, εἰ
ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἔσθ' ὑποκατακειμένων, ἀσμέ-
νος ἔσθ' ὑποκατακειμένων. οὐ μὲν οὐδ' ἢ ἄλ-
λη ὕβρις ἀπείν, ἀλλ' οὐτὲ ὥδ' ἔχεις μόνος, οὐ
ἢ ἀναγκάων ἐστὶ, οὐδ' ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ξέ-
νοις, οὐδ' ἀγνώστοις ἀντιποιεῖσθαι. ἀγνοοῦν
ἢ σὴ τοῦτο γε, οὐτὲ ἢ ὅρσις ὁμοία ταῖς ἄλλαις
ἀλλὰ τῷ μὲν πλῶσι, παχεῖα οὐ τιμωμένη
σοὶ δὲ νεοτῆος ἡμίτημος, ἢ φάτις τις ἔσθ' ὅ-
σκληρος, ὕβρις ἀντικρυς, οὐ ἀτιμία. πολλὰ
κίς δ' ἢ ἐπὶ λίποι ἄλλου τινος, αἰφνιδίως ὑπὸ
πρόντος ἀράμενος ὁ διάκονος τὰ σοὶ παρακείμε-
να φέρων, ἐκείνῳ παρατίθεικεν, ἔσθ' ὅπου τοιοῦτος
σύ

οὐδ' ἡμέτερος. εἰ τε μνομένῳ μὲν ἢ ἐν τῷ μέ-
σῳ ἢ σὺς ὑπογαστρί, ἢ ἐλάφῃ, ἢ ἐκ παντὸς
ἢ ἐν ὅσῳ μένοντα ἰλεωρ' ἔχῃ, ἢ τὴν Προμηθεὺς
μερίδα φέρεσθαι, ὅσα κεκαλυμμένα τῇ τιμῇ
λῆ. εἰ ἢ τῷ μὲν ἔσθ' ὅπου τὴν λοπάδα πρὸς ἄ-
να, ἐς ἢ ἀναγρῆναι ἐμπορεύμενος, σὲ δ' οὐ
τω ταχέως παραδραμεῖν, τίνι φορητὸν ἐλθ-
θεῖν αὐτοῖς, καὶ ὅπου σὺν αἰ ἐλαφοὶ τὴν χολὴν
ἔχοντι; καὶ τοι οὐδ' ἐπὶ ἐκείνῳ ἐφίλω, ὅτι τῶν ἄλ-
λων ἢ διδόν τε καὶ παλαιότεραν οἶνον πινόντων.
μόνος σὺ πονηρὸν τινα καὶ παχὺν πίνεις, θερα-
πείων ἀεὶ ἐν ἀργύρῳ, ἢ χρυσῷ πίνειν, ὥς μὴ ἐ-
λεγχθεῖς ἀπὸ τῷ χρώματι, οὐτως ἀπὸ
ὧν ἐμπόγησ. καὶ εἰθε γὰρ ἐκείνου ἐς κόρον ἢ
πῆρ. νῦν δὲ πολλὰ κίς αὐτῷ ἔσθ' ὅπου, ὅσα οὐ
ἢ αἰοιτὶ ἔοικε. ἀνὰ δὲ σε πολλὰ, καὶ ἀθρόα,
οὐ χεῖρον τὰ πάντα, οὐ μάλιστ' ὅταν σε πα-
ραδοκίμῃ κίνα δ' ὅς τις, ἢ ὀρχνησθῇ διάσκαλος,
ἢ ἰωνικὰ ξυνείρων, ἀλεξανδρεωτικὸς αὐθρο-
πίσκος. τοῖς μὲν ἢ τὰ ἐρωτικά ταῦτα δια-
κονούμενοις, οὐ γραμματίδια ἔσθ' ὅπου κόλπου
διακομίζουσι, πάθον σὺ δ' ἰσότιμος κατακεί-
μενος; ριγαροῦν ἐν μυχῷ τῷ συμποσίου, οὐ ἔσθ' ὅ-
που αἰδοῦς καταδεδνκῶς, σέβεις ὥς εἰκόσ, οὐ σὲ
αὐτὸν οἰκτείρης, καὶ αὐτῷ τὴν τύχην, οὐδ' ὅλῃ

401
 ἄλλοι τῶν χαρίτων ἐπιτελέσαντες ἡδ' ἑοῖς
 ἀνμοιοδοκῆς ὅτι ποικίλης γενέσθαι τῶν ἑρῶν
 κῶν ἀσμάτων, ἢ καὶ ἄλλας περὶ ἑνός, διὰ τὴν
 εὐλείαν ἀξίως. ὅρας δ' οἱ τὸ προτιμᾶσαι, ὅτι
 κριεῖν ὄντι. ἔπος αἰνέσθαι δ' ἂν ἐν ἡμῶν, ἢ μόνον
 τὴν ὑποκρίνασθαι λέει, τῶν κλήρους πλυτα
 λάντος, καὶ ἀρχαῖς, ὅτι ἀθρόος τὸν πλούτου
 ὑποκρινόμενον. καὶ γὰρ αὐτὸς τούτους ὅρας ἐν
 φερόμενος ἐν ταῖς φιλίας, καὶ πολλῶν ἀξίου
 μένους. καὶ ἐν τῇ ἡμῶν ῥύτῳ, ἢ λέει ὅτι ἡμῶν
 ὡς μὴ ἀποβλήθῃ καὶ πρὸς τὸς ἑῖς. ἀλλ' οὐ
 δ' ἐπὶ ταῦτα ὁ κακὸς αἰμαρ πειθάνος ἐστίν.
 γὰρ οὐκ ἀνάλγηται μεῖναι, ὅτι σιωπῇ ἀνέχεται,
 ὑποκρινόμενος, ὅτι ἀρελὸν μῦθον. ἢ καὶ μὴ γὰρ
 τείνῃ σου τίς ἰσχυρὸς οἰκέτης, ὡς μόνον
 οὐκ ἐπ' ἡνέθεσ τὸν φιλίαν οἰκονομῶν
 χροῖ μῦθον, ἢ καθαρὶζόμενος, κίνδυνος οὐ μικρὸς
 ἐκ τοῦ πράγματος. καὶ οὐκ ἔστιν αἰμαρ βαλὼν
 χροῖ δίκην διτῶντα, κεκραγένας, ὡς ἐπὶ
 μὸς ἐσθ' ἐν τοῖς ἐπαινοῖς, καὶ κορυφαῖον, ἐπὶ
 μελὸν μῦθον. πολλὰ κίς δ' ἐν τῶν ἄλλων
 ὡπῆσάντων, αὐτὸν ἐπειπεῖν, ἐσκεμμένον
 τινὰ ἔπαινον, πολλὰ τὴν κολακείαν ἐμ
 φανιῶντα. τὸ μὴ γὰρ λιμῶ ξινόντα, ὅτι
 αἰα γὰρ διτῶντα, μὴ γὰρ χρεῖσθαι, καὶ σέφαι
 γούνα

νοῦν αὐτὴν κεφαλὴν, κρέμα καὶ γελόν. ἐσθ
κας ὅρ' τότε σήλη έώλου τινός νεκροῦ, ἀγνο
τος έναγίσματα. καὶ ὅρ' ἐκείνου καταχέαν
του μύρον, ἢ εἰν σέφανον ἐπιδύντες, κυρί π
νω. καὶ δυωχοῦνται τὰ πρεσκυδαιμένα. ἤν
μῃ β' ἢ ζηλότυπος ἵος ἡ, ἢ παῖδες ἔνμορφος
ῶσιν, ἠνέα ζωῇ, C) σύ μὴ πακτελῶς πόρρω Α
φουδίτης ἢ χαρίτων ἡς, οὐκ ἐν εἰρήνῃ εἰ πράξ
μα, οὐλ' ὁ κίνδυνος δικαταφρόνησι. ὧτα ς
καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοί, οὐμόνον τὰ
λήν ὄρωντες, ἀλλ' αἰετι καὶ προσεπιμετροῦν
τες, ὥς μὴ νυσάζην δοκοῖεν. δεῖ εἰν ὥς πρὸ ἐν ρίσι
πρεσκοῖς δειπνοῖς κάτω νέοντα, κατακεῖσθι,
σεδιότα μή τις θινού χός σεῖδε προσβλέψαν
τα μιᾷ τῇ παλακίδων, ἐπὶ ἄλλος πεθινούχος
ἐν τεταμένον πάλαι εἰ τόξον ἔχων, ἀμὴ θίμις
ῶντα, ὅρα πέρας τῷ διοστῇ μεταξύ πίνοντες
τὴν γνώσον. εἰτ' ἀπελθών τῇ δειπνῇ, μικρόν τι
κατέσθρτες. ποδ' ὡ λην ἀλεγκρυδων αυ- γε
μῃ C), ὡ δειλαιος ἐγώ φης, καὶ ἀελιος, ὅια σ
τάς πάλαι ὅρα ξιβας ἀπολιτών, ἢ εἰαίρους
C) εἶον ἀπράγμονα, καὶ ὑπνον μετροῦμερον τῇ ἢ
πθυμία, καὶ περιπάτας ἐλθιδρος, εἰς οἶον
ἐάραθρον φέρων ἐαυτὸν ἐν σέσεικα. ἵνος ἔνεκα ὧ
θοῖ, ἢ τίς ὁ λαμπρός μειδῶς οὗτός εἰσιν; οὐ γ

ἢ ἄλλως μοι πλεῖον ῥυτῶν ἐκπερίζῃν δυνάμει
ἢν, καὶ προσῆν δ' ἐλευθέρων, ὅτι πάντα ἐπ'
ἐξουσίας, νῦν δ' ὅτι λόγῳ, λέων κρόκη δεθείς,
ἀνὰ καὶ πρὸς ὕψος, ὅτι πάντων οἰκτιστὴν,
οὐδ' ἐνδοκίμην εἰδὼς, οὐδ' ἐκ χειρὸς ἐμῆς
εἶναι δυνάμει. ἰδὼν τὸν ὅτι ἐργαζομένων τῶν τοιού
των, καὶ ἀτεχνος, ὅτι μάλιστα πᾶσα βαλάντι
νος ἀνδράσι, τέχνῳ δ' ἐργαζομένη πεποικημένος.
ὥς δέ, καὶ ἀχάριστος εἰμι, καὶ ἥκιστα συμποτι
κός, οὐδ' ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμει. συ
νίημι δ' ὥς καὶ ἐνοχλῶ πολλὰ καὶ ἐλεπτομένους
ἐμὰ λίσσῃ. ὅταν ἡδίστων ἀνδρῶν αὐτοὶ εἶναι θέλω
σκυθρωπὸς ὅτι αὐτῶν δοκῶ. ὅλως, οὐκ ἐργα
ζομαι ἀρμόσομαι πρὸς αὐτόν. ἢν μὲν ὅτι συμ
νοῦ φυλάττω ἐμαυτὸν, ἀνδρῶν ἐδδξα, καὶ μονο
χρῆστος. ἢν δ' ἐμειδιάσω, καὶ ῥυθμίσω τὸ
πρόσωπον εἰς δ' ἡδίστων, κατεφρόνησιν δύει, καὶ
δνέπῃσι. ὅτι δ' ἐργαζομένη ὁμοίον μοι δοκεῖ, ὥς πρὸς
ἀν' ἐπίστω κωμῳδίαν ὑποκρίναιτο, τραγικὸν προ
σωπεῖον περικείμενος. ὅτι δ' ὅλον, πᾶσα ἄλλω
ὁμάταις ἐμαυτῶν εἰσέρμαι εἶον, δ' ὅτι πᾶν
αὐτὸν ἄλλω ἐβελκώσ. ἐπ' σου ταῦτα δ' ἐργα
ζομένης, ὁκώδων ἤχησε, καὶ χεῖρ ὁμοίων ἐρε
σαι, καὶ πεινοσῇν, καὶ ἐσάναι, ὑποαλείψαν
τά γε πρότερον δ' ἐβελκώσ, καὶ τὰς ἰγνύσας, εἰ
θέλεις

θέλεις ἀφ' ἑκείνου πρὸς δ' ἄλλον. εἰτα δ' ἐπὶ πρὸς
ὁμοίον, ὅτι ἐπ' τὴν αὐτὴν ὥραν ποδηνήμενον. καὶ
σοι τὰ τ' ἀνάγκης, πρὸς δ' ὅτι πάλαι εἶον ἀντίτρο
φα. ὅτι ἡ ἀγρυπνία δέ, καὶ ὁ ἰδρώς, καὶ ὁ κάμαρος,
ἡ ἐμὰ ἡδ' ὑποτύπῃσιν ἡ φρόνη, ἡ ποδηνήμε
νίαν, ἡ κώλυσις ἀλγῶν, ἡ τὴν καλὴν ποδηνήμε
νίαν ἀνὰ πλάττοντες. ἀντέχῃς ὁμοίως, καὶ πολλὰ
κίς καὶ ἀκρίβησι δέον, οὐδ' αὐτὸν συγκρατῶν. σὺ
ἡδ' ὁ νόστος, καὶ φῦς ἡ τ' καθικόντων ἐδδξα. ὥς
ἐξ ἀπ' ἀνώνυχος ἀεὶ, καὶ ὅσον οὐδέ ποτε θνητὸς
νῶς εἰσκαρῶν. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει, ταῦτα ἢν δ' ἐπὶ
καὶ ἀπ' ἀνώνυχος ἀεὶ, τὰ μὲν ἄλλα ἐπ' ὅσον δ' ἐ
πὶ καλῶν, ὑπάρχοντες ἐλθόν, ριούργας σοὶ ἀπ' ἐκ
κλήρωτος, καὶ δ' ἐπὶ πρὸς πρὸς ἐμῆς, ἐπ' ἂν οὐκ ἐπ'
αὐτοῦ καὶ ἀπ' ἀνώνυχος ἀεὶ, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ πρὸς
νῶς κομμωτῇ, συμπεπᾶσθαι, οὐδ' ὅτι φουγάνων
σαφιλῶς ὑπεβελόντες. οὐκ ὁκνῶ δέ σοι καὶ διηγή
σθαι ὁμοίως. ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως ὅμοιως διηγή
σθαι, ἐν μὲν αὐτῶν πάντοτε λαοῖν. καὶ νῦν δ' οὐκ ἀνέλ
πιστον, ὥς ἂν καὶ ἄλλω ταυτὸν συμβαῖν. συνῆν μὲν
ἡ πρὸς τὰ πᾶσι καὶ φουγάνων γυναικὶ τῇ πεφάνων
ἐν τῇ πόλει, δεῖν ὅτι καὶ ἀπ' ἀνώνυχος ἀεὶ, τὰ
μὲν πρὸς τὸν, ἐκείνο παρθεῖν ἐφ' ἡ λοίστια, συ
μβαῖν ἐπὶ αὐτῶν πᾶσι δ' ὅμοιως. ὅμοιως ὅμοιως
ὅμοιως, κίνησθαι ὅμοιως τῇ πεπᾶσθαι ὅμοιως ὅμοιως

Γεντα μάθ' ἐν δ' οὐκ ἀπαυδύτως, ἀλλὰ πάν-
 ρως, ἢ ἐν μικροτημένωσ. ἐπὶ νῆτρων με-
 τὰ πινόντων, οὐ πρὸς ὕδωρ μεμεξμένον, ἀλ-
 λά πρὸς οἶνον ἀμφορέα λέγων. ἢ ὅτ' ἔπος ἦναι
 τὸ λῆμμα ὑπὸ διακοσίας δραχμῶσ ἐλέγε-
 το. ταῦτα μὲν ἐν ἴσως μέτρια. ἢ ἡ ποικίλος
 αὐτοῖς, ἢ συγγραφικός ὁ πολούσιος ἢ, πρὸς δ' οὐ
 πνον τὰ αὐτοῖς ἑαλῶν, τότε ὁ μάλισα δ-
 αβραγῆναι χεῖρ, ἐπαινοῦντα ἢ κολακεύοντα,
 ὁ τρόπος ἐπαινῶν καὶ οὐτέρως ἐπνοοῦντα. εἰ-
 σὶ δ' οὐ ὁ ὑπὸ κάλλει θαυμάζεσθαι ἐθέλει. ἢ
 δεῖ ἀδώνιδας αὐτοῖς, ἢ γακίνθους ἀκούειν, πρὸς
 χεῖρας ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντας. σὺ δ' ἐν ἐάν μὴ
 ἐπαινῆς, ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς διονυσίου θύ-
 ρας ἀφίξῃ, ὥς καὶ φρονῶν, καὶ ἐπιβουλεύων αὐ-
 τῷ. χεῖρ δ' ἢ σφοδρῶς, ἢ ῥήτορας ἢ αὐτοῖς, καὶ
 εἰ τι σολοικίζοντο τυγχουσιν, αὐτοῖς δ' ἂν
 κῆρ, καὶ τὸ γμῆτ' οὐ μετὰ δακρυῖν ὅς λόγους,
 ἢ νόμον εἶναι τοῖσιν, οὕτω λέγειν, καὶ ριφο-
 ρητὰ ἴσως τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἰδ' ἢ ἐν γυναικῶσ,
 καὶ ἢ αὐτὸ τὸδε ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποδοτέ-
 ται, δ' εἰναι τινὰς αὐταῖς πεπωκυμένους,
 μιᾶς ὅς ὑποτελεῖς ξυνόντας, καὶ ὅτ' ὀφείτω
 πρὸς ἐπαινοῖς, ἐν γὰρ τι δ' ὅτ' ἂν ἄλλων καλ-
 λωποιμάτων αὐταῖς δοκῇ, ἢ λέγεται ὡς πε-
 παυδῶ

παυδῶναι τέλει, καὶ φιλόσοφοι, καὶ ποι-
 οῦσιν ἄσματα οὐ πολὺ ἐπὶ Σαπφούς ἀποδόν-
 τα, δ' ὅτ' ἢ ταῦτα, μιᾶς ὅς ἢ αὐτὴ ποιεῖται
 τὰ ῥήτορας, καὶ γραμματικούς, ὁ φιλοσό-
 φος. ἀκροῦνται δ' αὐτῶν πηνίκα, γελοῖον ἢ
 ἢ ὅτ' ἢ τοῖς μετὰ ἐκ κοσμοῦ μῦθοι, ἢ τὰς κόμας
 ποιεῖται, ἢ πρὸς δ' οὐ πνον. ἄλλοτε ἢ
 οὐκ ἄρ' οὐ γοῶν. πολλὰ δ' ἢ ἢ μετὰ ἐπὶ τοῖς
 φιλοσόφοις ἐπὶ ἀνέκδοτον, ἢ ἄλλα προσελοῦσθαι,
 ὡρεῖται πρὸς τοῦ μοιχοῦ γραμματίον. οἱ δ' οὐ
 σφροσύνης ἐκείνοι λόγοι, ἐς αἷσι πεμμένοντες
 εἰσὶ τὸν ἐκείνη ἀντιγράφου. ὅτ' μοιχῶς, ἐπε-
 ναδράμῃ πρὸς τὴν ἀκρόασιν. ἐπειδὴ δ' ἐπὶ ποτε
 δ' μακροῦ τ' χρόνος κρονίων, ἢ Παναθηναίων ἐ-
 πὶ πάντων, πέμπτη αἰς τοῖς ἐφεξῆς ἀθλοῖς,
 ἢ χιτώνιον ὑπόθετον, ἐνταῦθα μάλισα πολ-
 λὴν δεῖ τὸ μέγα λιν γενέσθαι τὴν πομπήν. ὁ
 ὁ μὲν πρῶτος, οὐδὲς ἐπὶ σκεπτόμενος πρὸς ἀκούσας
 τὸ δ' οὐδὲς, προσδραμῶν, ἢ προμηνύσας, ἀπὲρ
 χεῖται, μιᾶς οὐκ ὀλίγη τῆς ἀγγελίας προσ-
 λαβών. ἐωθεν ἢ τρισκαίδεκα ἢ καὶ κομίζοντες
 ἕκαστος ὡς πολλὰ εἶπε, ὁ ὡς ὑπέμνησε, καὶ
 ὡς ἐπὶ τὰς πέρας, δ' καὶ καλὸν ἐπέλεξατο ἀνέκδοτον.
 ἢ πάντες δ' ἐν ἀπαρχαῖς τῶν λαβόντων, ἐ-
 τι ἢ ἐρευνώμενοι, ὅτι μὴ πλείω ἴσως. ὁ μὲν

ἔχοντο ἔχουσιν, οὐς ἀείδουσ' ὦνον, τοιοῦτος
ὄρνυς, ἢ μάλιστα ἐπιτρεχόντες αὐτὴν τὴν
τοῖς δειπνοῖς, ὅτι τῇ ἀλλήλων σίτῃ κολακεῖαν,
καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδος δουλοπρέπειαν. ἀποστει-
σάμενοι δέ, αὐτοὺς μισοῦσι, ὅτι μάλιστα ἐκότεως,
καὶ ὅτι ἀπαντ' ἡγοῦσιν ὅπως ἀρδην ἀπολέ-
σωσιν, ἢν δυνώνται. λογίζονται γὰρ ὡς ἕξ ἑ-
ρεῦσόντων αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα τὴ φύσεως ἀ-
πόρρητα, ὡς ἀπαντα εἰδότες ἀκριβῶς, ὅτι γυμ-
νοὺς αὐτοὺς ἐπὶ πηλὸς ὄρνυς. αὐτὸν γὰρ ἀποπνύει
αὐτούς. ἀπαντρες γὰρ ἀκριβῶς ὁμοιοὶ εἰσι τοῖς
καλλίστοις τοῦ τοῖς εἰσὶ τοῖς, ὧν χρυσοὶ μὲν οἱ
ὁμφαλοὶ, πορφύρα δ' ἐκτοσθεν ἢ διφθέρα. τὰ δ'
ἐνδον, ἢ θυέσης ὅτι τῶν τέκνων ἐσιώμεθα, ἢ
οἰδίωσας τῇ μνηστῶν, ἢ Τηρεῖς δύο ἀδελ-
φὰς ἅμα ὁπύων. τοιοῦτοι καὶ αὐτοὶ εἰσι, λαμ-
προὶ, καὶ περὶ λεπτῶν. ἐνδορμόν ἔχοντες τῇ πορφύ-
ρα, πολλὴν τὴν βαγωδίαν σκέποντες. ἕκα-
στον γὰρ αὐτῶν ἢν ὀφθαλμοῦς, δῖαμα οὐ μικρὸν
ἐνρήσεις εὐειπὶς τινος, ἢ Σοφοκλέους. τὰ δ'
ἔξω, πορφύρα θύανθης, ἢ χρυσοῦς ὁ ὁμφαλός.
ταῦτ' ἔνδεσσις ὁμφοὶ ἀντὶς, μισοῦσι, ἢ ἐπι-
σελεύουσιν, εἰ τις ἀποσάσῃ ἀκριβῶς, κατανανο-
ηκὼς αὐτοὺς ἐκτραγώδησει, ὅτι πρὸς πολλοὺς ἐ-
ρεῖ. βούλομαι δ' ὁμοῦς ἐγὼ γὰρ ὡς πρὸς ὁ Κέως ἐ-
κείνος

κενός, εἰκόνα τινὰ τῇ τοιούτῃ σὺ βίβλῃ γράφαι,
ὅπως ἐς αὐτὴν ἀποβλέπων, εἰδῇς εἰ σοὶ πρὸς
τῇ τέον ὅτιν ἐς αὐτὴν. ἢ δέως μὲν ἔν Α περὶ τοῦ
τινος, ἢ Παρράσις, ἢ Αετίωνος, ἢ καὶ Εὐφράνο-
ρος ἀνδρῶν πρὸς τὴν γραφὴν. ἐπεὶ δὲ ἀπρονῦν
εὐρεῖται τινὰ οὕτω γέννησιν, καὶ ἀκριβῆς τὴν τέχ-
νην, φιλὴν ὡς οἶόν τέ σοι ἐπιστῆξαι τὴν εἰκόνα. ἢ
δὴ γε γράφω, προπύλαια μὲν ὑφ' ἡλᾶ, ὅτι ἐπὶ
χρυσῷ, καὶ μὴ κάτω ὑπὸ τῇ ἐδάφους, ἀλλ' ἀνω-
τῇ γῆς, ὑπὸ λόφῳ κείμενα. ἢ ἢ ἀνοδος ἐπιπα-
λυ, ἢ ἀνάντης, καὶ ὁ λισσὸν ἔχου, ὡς πολλὰ
κίς ἢ πρὸς τῇ ἀκρῇ ἐσεσθαι ἐλπίσιν κτας, ἐκ-
τραχὴ λισσῆναι, ὅτι μαρτόντος τοῦ πρὸς ἐνδον
δὲ, ὁ πολὺς αὐτὸς καθήστω, χρυσοῦς ὅλῳ
ὡς δοκεῖ, πάντ' ἐνμορφῷ, ὅτι ἐπὶ ἑρατος, ὁ δὲ ἐ-
ρατος μόνος ἀνελθὼν, ὅτι πηλοσιστῆς τῇ θύρα,
τέθνηκε τῷ, ἀφορῶν ἐς τὸ χρυσίον. πρὸς λαβοῦσε
ἢ αὐτὸν ἢ ἐλπίς, διὰ πρὸς τῷ ὅτι αὐτῇ, ὅτι πικί-
λα ἀμπεχομένη ἐσχεγέτω, σφόδρα ἐκπεπληγ-
μένον τῇ εἰσόδῳ. τούτῳ τε ὑπὸ δέ, ἢ μὲν ἐλπίς
αἰετὸς προηγίω. ὅτι δὲ ἀμφοῖν δὲ αὐτὸν ἀλλὰ γὰρ
νῶκε, ἀπώλη, ὅτι δουλεία, πρὸς ἀλότῳ τῷ τῷ
πῶν. ὁ δὲ, πολλὰ τὸν ἀθλίον καταγυμνα-
σας, τελευτῶν, ἐγχειρῶσθαι αὐτὸν τῷ γῆρας
ἢ πρὸς τῷ ἀνοσούντῳ, ὅτι τετραμμένον τὴν χροῶν.

ἡ δ' αὖτε ἡ ἡβελὶς ἐπὶ λαβομένη, σὺν ἑτῷ πρὸς τὴν
ἀπογνώσιν. ἡ δ' ἐλπίς, δ' ἀπὸ ῥύτου, ἀφανὴς
ἀποπλάσθω, ἡ μὴ κέπκαθ' οὐς εἰσῆλθε πρὸς
σοὺς θυρῶνας, ἐκ τινος δ' ἀποστροφῆς ἡ λείαν
θείας ὁδούλου ὁζωθεῖσθω, γυμνός. προγὰς
ὡχρός. γέρον. τῇ ἐτέρᾳ μῦ, τὴν αἰδωσκέποι,
τῇ δεξιᾷ δ' ἐαυτὸν ἀγχιον. ἀπαντάτω
δ' ὁζιόντι ἡ μετανοία σακρυνοῦσα ἐς οὐδ' οὐδέ
λθ', ὅτι ἐν ἁθλίον ἐπαρῆχλίου. ὡς μὲν
δ' τέλος τ' γραφῆς. σὺ δ' ἐν ὡς αἰετὶς τιμολογῶ
αὐτὸς ἡδὴ ἀκείβωσ ἐπισκοπῶν ἐκασα, ἐννοῶ
σον εἰ σοὶ καλῶς ἔχει, προσελθόντα ἐστὶν
εἰκόνα κατὰ ταύτας τὰς θύρας. ἐκείνῳ τῷ
ἐμπαλιν αἰχρῶς οὕτως ἐκπέσιν. ὅ, τι δ' αὖ
πράτῃς, μέμνησο τοσοῦτον λέγῃς, ὡς
ὅς ἀνάτῃ, αἰτία δ' ἐλόμενον.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ
ΜΙΣΘΩ ΣΥΝΟΝΤΩΝ.

Αλλὰ σκοπῶ πρὸς ἐμαυτὸν ὡς καλέσαι
π εἶνε, ἅτινά σοι εἰκὸς ἐπελθεῖν ἢν εἰπεῖν
αἰαγνόντι ἡμῶν δ' ὡς τῷ ἡμῶν δ' οὐκ
βόντων βιβλίον. ὅτι μὲν οὐκ ἀγε λαοὶ εἰς
ἡς αὐτὸς, ἡ πάντοτε μοι πρόσθῳ. ἡ δ' ἐμεταξὺ ἡ
πᾶσιν ὡς σου ἐλέπερ, ταῦτα νῦν ἐφ' ὅμοτιν
τῶν αἰαγνόμενοις, εἰ τοίνυν μὴ κακῶς ἐγὼ
μαντι

μαντικὴν δοκῶ μοι ἀκούειν σε λέγοντος, εἰτά τις
αὐτὸς ταῦτα γεγραφώς, ἡ κατηπεῖαν οὐτω δ'
ἐν κατὰ τ' ριούρου εἴου διεξελθὼν, ἐπὶ πάν
των ἐκ λαθόμῃος, ὅς ἀκούουσι μετὰ πεσόν
τος, ἐκὼν ἐαυτὸν φέρων ἐς δ' αἰάν οὐτω πρὶφ
νῇ, ὅτι περιέλεπτον ἐν ἡκε, πόσοι μῖθαι, ὅτι κροῖ
σοι, ὅτι Πακτωλοὶ ὅλοι μετέπειθεν αὐτὸν ἀφ' ἑ
ναι μὲν τὴν ἐκ παίδων φίλῳ ἡ σύντροφον ἐλα
θείαν, πρὸς αὐτὸν ἡ δὴ τῶν Αἰακῶ γενόμενον,
ὅτι μονονοχὶ ἐν ἑτέρῳ, πόσα ἐν τῶν περθμείω
ἔχοντα, πρὸς ἐαυτὸν ἐλκεσθαι, καὶ φέρεσθαι,
καθὰ πρὸς ὡς κλοιῶ τινι χροσθὸν αὐχένα δ'
θεία, οἷα ὅτι τ' ρυφώντων πλεσίων τὰ σφίγ
γία, ὅτι τὰ κερὰ λια. πορρ. ἡ γρὺν ἡ ὁζωφονία
νῦν εἴου πρὸς δ' σύγγραμμα, ὅτι δ' ἄνω τ' ποτα
μοῦ χρεῖν, καὶ ἀνεσφάθαι τὰ πάντα, ὅτι πα
λινωδεῖν πρὸς δ' χεῖρον, τοῦτ' ἀνείκη, οὐχ ὡς
ἐλένης μὰ Δί', οὐδ' ὡς τῶν ἐπ' ἱλίου γενομέ
νων, ἀλλ' ἐργῶ ἀναβεπομένων τῶν λόγῃ κα
λῶς πρότοδρον εἰρηθεῖν δοκούντων, ταῦτα μὲν
πρὸς ἐαυτὸν, ὡς δ' εἰκός, λέλεκτά σοι. ἐπὶ ἄξ
εις δ' ἐίσως ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ξυμβουλήν τιναν
τοιαύτῳ, οὐκ ἀκαίρον, ἀλλὰ φιλικὴν, καὶ οἷον
σοὶ χροσθὸν καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν. ἡ
μὲν δ' ἐν κατὰ ἀξίαν ὡς οὐδένα τὸ σὸν πρόσθω

των ὑποκρίνωμαι. εὐ ἂν ἡμῖν ἔχη, καὶ θεοὶ
γίγθουσιν. εἰδὲ μὴ, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις τὰ
ἐνδέοντα. ὥρα τοίνυν μετασκευάζεσθαι ἡμᾶς
τὴν σκηνήν, ἐμὲ μὲν σιωπᾶν, καὶ ἀνέχεσθαι τὸ
μυρόμυρον, καὶ καϊόμυρον, εἰ δέοι, ἡδὲ σιωπῆσαι.
σὲ δὲ ἐπιπᾶττειν τῶν φαρμάκων, καὶ τὴν σκηνήν
ἀλλω ἅμα πρόχειρον ἔχοντα, καὶ δὲ καυτὴν
ἀπυρον. καὶ δὲ πᾶσα λαβὼν τὴν ῥῆξιν, σὺ ταῦτα
πρὸς με ὁ Σαβῆνος ἡδὲ λέγεις, πάλαι μὲν
ὠιλώτης, ὡς ἐκὸς θυδὸς κίμνται σοι τυττὶ δὲ
σύνγραμμα, καὶ ἐν περὶ πᾶσι δειχθεὶς, ὡς
οἱ τότε ἀκροασάμενοι διηρῶν, ὅτι ἰδίᾳ πᾶσι
ῥῖς πεπαιδευμένοις, ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ,
καὶ δὲ χερὰς ἔχον ἡγίσσαν. ἥ τε γὰρ τῶν λόγων
πᾶσιν, οὐ μεμπῆν, ὅτι ἰσοεὶα πολλή, καὶ
ἐμπειρία τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι ἔκαστα φασὶ
ἐλέγχο. ὅτι μέγιστον, ὅτι χεῖρ σίμα πᾶσιν,
ὅτι μάλιστα τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ὑπο
γνοῖας σφᾶς αὐτῶς εἰς δουλείαν ὑπάγειν. ἐ
πει δέ σοι μετέδξε βελτίω ταῦτ' εἶναι, καὶ τὴν
μὲν δουλείαν μακρὰ χαίρειν εἶναι, καὶ ὡς
δὲ ἀγενέσασιν ἐκείνο ἰαμβεῖον, ὅπου δὲ κέρδιον
πᾶσιν δουλυτέον, ὅρα ὅπως μὴ δέῃς ἐτι
κοῦσθαι σὺ ἀναπνώσκοντος αὐτό. ἀλλὰ μὴ
ἄλλω πᾶσιν τῶν δὲ πόντων σοι βίον ὁρῶν
των

των, ἐπελθὲν τὰ γεγραμμένα. εὐχόμενος Ἐρμῆ
θεοὶ χθονίῳ, ὅτι τῶν ἀκηκοότων πρότερον, πολλήν
λὴν λήθην κατασκεδάσαι. ἡ δὲ ὁδὸς θεοὶ κα
ρινθίᾳ μύθῳ ταυτόν τι πεπονθέναι, κατὰ σκευὴν
ὁ Βελλεροφόντης, πεγραφὼς δὲ βιβλίον. μὰ γὰρ
δὲ δὲ οὐχ ὁρῶ τὴν ἀπλογίαν, καὶ τὴν ἀνδρὸς
πρὸς σοι γένοιτο πρὸς τὸν κατηγροῦντα. καὶ μά
λιστα, ἡνὲν γέλωτι αὐτὸ ποιῶσιν, ἐπαινοῦν
τὸν μὲν τὰ γεγραμμένα, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐ
λθεῖσαν, αὐτὸν δὲ ἐν συγγραφῇ δουλεύοντα
ὁρῶντα, καὶ ἐκόντα ὑποτιθέντα δὲ ἀνέχου
τῷ ζυγῷ. οὐκ ἀπεικότα γὰρ ἂν λέγῃεν, εἰ λέ
γῃεν, ἡ τοι ἄλλος τοῦ γενναίου ἀνδρός εἶναι δὲ
βιβλίον. ὅτι δὲ ἐν κολοῖον, ἀλλοτρίοις πᾶσι
γὰρ ἔσθαι, ἡ εἰ πρὸς σὸν ὄσιν, ὅμοιά σε τῷ Σα
λάτῳ ποιεῖν. ὅς περὶ τὰ κατὰ μοιχῶν ῥῖς
κροτωνιάταις νόμον θεῖς, καὶ θαυμάζομενος ἐπὶ
αὐτῷ, μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἐάλω, μοιχεύων τοι
ἀσελφου τὴν γυναῖκα. ποῦ πόσῳ τοίνυν ὅτι
δὲ Σάλαθον ἐκείνον, φαίνεται ἂν. μακρὸν δὲ
πολύ μετρίωτόρος ἐκείνος, ἔρωτι μὲν ἀλοῦς ὡς
ἴφασκεν ἀπολογισμὸς, ἐκὼν δὲ μάλα θυμῷ
χρὸς ἐς δὲ πᾶσι ἀλλόμωρος, καὶ εἰς ἐλευόντων ἂν
δὲ δὲ κροτωνιάταις, ὅτι ἐνδεδόντων φυγῇ
εὐλοῖτο. δὲ δὲ σὸν, οὐ πᾶσι μικρὸν ἀποπώτῳ

θη, ἀκλειδοῦντος μὲν ἐν τοῖς λόγῳ τὴν τῆς
του βίου δουλοπρέπειαν, ὁ κατηγροῦντος
τις εἰς πλουσίον τινὸς ἐμπροσθεν, ἢ καθεύδων
ἐκὼν, ἀνέχοιτο, μυρία τὰ λυγρὰ πᾶσι
ὁ ποιῶν ἐν γῆρ᾽ ὅς ὕδατος, ὁ χερσὶν ἡ δὲ
ἐρθρὸν οὐδὲν, οὕτως ἀκινῆ λαβρίαν ἐπανερ-
μην, ἢ μονονοχίῃ ἐμπροσθεν αὐτῆς. ὁ
ῥῶν φασιν ἐπιστημώτορος ἢ δοκεῖσθαι, ῥῶν
καταγελαστότερος ἢ λόγιος εἶναι, αὐτῶν
νοῦν ῥῶν τῆς νῦν εἰς τὸ εὖ βίβω. καὶ ῥῶν
ἐνδὲς κατηγροῖαν ἡ τεῖν, μετὰ τὴν θαυμάσιον
ῥῶν φασιν λέγεσθαι, Μισῶ σοφίαν, ὅστις
οὐχ αὐτῶ σφόδρα; οὐκ ἀπορροῖα δὲ οἱ κατη-
ροῦντες ἢ ἄλλων πᾶσι μαθήματων ὑπὸ
οἱ μὲν, ῥῶν φασιν ὅτις ἐκαστοῦ
ἐνδὲς μὲν ὁ σκλήρως, ἀπὸ μένων ἕκαστος
ἢ κρέων, ἢ ἀνδρὶς Ἡρακλῆος εἰσιν, ἐξω δὲ, Πῶλος
ἢ Λεωδότῃς, ἀπὸ δὲ μὲν τὰ προσώπων
γίγνοντες ὁμοῖοι φασιν οὐκ ἔχοντες, ἐκ τῶν
τῶν, ὁ συνελθόντες. ἐνίοτε δὲ, μασιγροῦν
νοῖ τινος αὐτῶν, ὡς ἂν τὸ θεῶν ὁμοῖον
δὲ, τὸ τοῦ πηθήκου πεπονθέναι σε φησὶν, ὁ
Κλεοπάτρα τῆς πᾶσι φασὶν γενέσθαι. ἐκείνους
ἀναχθέντες τέως μὲν ὁρξέσθαι πᾶσι φασὶν
ὁ ἐμμελῶς, ὁ ἐπιπολὺ θαυμάζειν μετὰ
ταῖς

ταῖς ἐν τῷ χιμάτι, ἢ τὸ πρὸς τὸν φυλάττοντα.
ἢ ῥῶν φασὶν ὁ ἀνλοῦσι συγκείμενον ὡς
ἐπὶ δὲ εἰδὲν ἰσχάδας οἶμαι, ἢ ἀμύδαλον πῶς
ῥῶν φασὶν, μακρὰ χιμάτιν φράσσοντα τοῖς ἀν-
λοῖς, ἢ ῥῶν φασὶν, ὁ ὁρχήμασι, ὁ ῥῶν φασὶν,
καταφῶν, ἀπὸ ῥῶν φασὶν, μᾶλλον δὲ συν-
ῥῶν φασὶν τὰ προσώπων. ἢ σὺν ῥῶν φασὶν, οὐχ
ῥῶν φασὶν, ἀλλὰ ποιητῆς τῶν καλλίστων, ἢ
νομοθέτης γενόμενος, ὁ ῥῶν φασὶν ἰσχάδας
ῥῶν φασὶν, ἢ λέγεσθαι πῶς ὡν, ὁ ῥῶν
ῥῶν φασὶν χιμάτιν φιλοσοφῶν, ὁ ῥῶν φασὶν
ἐν φρεσίν, ἀλλὰ ὁ λέγειν, ὡς ἐκὼν ἄντινα
ἐνδὲς σὺν εἰπεῖν, ὅτι ἀλέγειν, καὶ ἐφ' οἷς ῥῶν
νεῖναι ἀξιοῖς, χιμάτιν μετὰ σου ἐδίδινεν, ὁ ῥῶν
ῥῶν φασὶν ἀνυμῶσαν καταλέλοιπε. τοιγάρ οὖν
ῥῶν φασὶν πῶς οὐκ ἐτίθετο δίκην, προπετῶς μὲν
ῥῶν φασὶν ἀνυμῶσαν πῶς τὰς ἀνθρώπων χεῖρας. μὲν
ῥῶν φασὶν ὁ μονονοχίῃ ὁ κέρειν ὁ ῥῶν φασὶν
τὴν ἐλευθερίαν. ὁ ῥῶν φασὶν ἡ ἀδράσεια τότε κα-
τόπιν ἐφασὶν ὅτις οὐκ ἐδιδικμοῦνται, ἐφ' οἷς κα-
τῆ ῥῶν φασὶν ἄλλων, καταγελᾶν, ὡς ἀνδρὸς εἰ-
δὲ ἡ μὲν μέλλουσιν εἰς τὰ ὅμοια μεταβολῆναι,
ἢ ὅτι οὐκ εἰς τὸν κόλπον πῶς πρὸς τὸν, ἢ
ῥῶν φασὶν κατηγορεῖν τὸ ῥῶν φασὶν πῶς τῶν
ῥῶν φασὶν πῶς τῶν ῥῶν φασὶν. εἰ οὖν ῥῶν φασὶν

τότις ἐφ' ὧν Αἰχίνω μὲν τὴν κατὰ
Τιμάρχου κατηγρίαν ἀνδ' ἀλῶναι, ὅτι φασὶν
ὅτι τὰ ὅμοια πάχοντα, πόσον ἀν' οἱ πᾶσι
ὁρόντων γλιέσθ' ἐν γέλωτα, εἰ Τίμ' ἔχον
ἐνθ' ὡν τοῖς καθ' ὥραν ἡμαρτημένοις, ἀν
δ' ὅτι γέρον ἦδη, ριαῦτα εἰς ἑαυτὸν πῶμα
δ' ὅλον, ἐκείνῳ ἐφ' ὧν μακροπώλῃ ἔοικας,
ὅς ἀποκηρύττει βηχὸς φάρμακον, ἢ αὐτὴν
παύσειν ὅς πάχοντας ὑποχνούμενος, ἀνδ' ὅτι
μεταξὺ πώματος ὑποβηχὸς ἐφάνθη. ταῦτα
μὲν, ἢ ριαῦτα πρὸς ἄλλα ἔτι περὶ τῶν ἀνδ' ὅτις
κατηγρίαν ἐν οὕτως ἀμειλαφεῖ τῇ ὑποδοχῇ
ἢ μινείας τὰς ἀφορμὰς πρὸς ἐχόμενῃ. ἐγὼ δὲ
ἦδη σκοπῶ ἢν τινα ὅτι φάσκει περὶ τὴν ἀπο
λογίαν. ἀρὰ μοι κράτιστον ἐδελοκακήσαντα, ἢ
τὰ νῦν ἐπιστρέψαντα, ὅτι ἀδικεῖν οὐκ ἀρετὴν
μὲν, ὅτι τὴν κοινὴν ἐκείνῳ ἀπολογίαν κατὰ
φυγεῖν; λέγει δὲ τὴν τύχην, ὅτι μοῖραν, καὶ εἰ
μαρμένῳ, καὶ πᾶσι πῶμα συγγνώμῃ ἔχον
μοι ὅτι ἐπιτιμῶντας, εἰδότες ὡς οὐδένος ἢ
μὲς κύριοι. ἀλλ' ὑπότινος κρείττονος. μάλα
λον δὲ μίαν τῶν προσφαιμένων, ἀγόρευσα, οὐχ
κόντες, ἀλλ' αὐαῖτοι παντὰ πασὶν ὄντες,
ἀν' ἑλέσθ' ἢ ποιῶν, ἢ ὅτι μὲν κομῶν ἢ ἰα
ωτικόν, ἢ οὐδ' ἀν' οὐ μετ' ὧν φιλότις ἀν' ἀρχοῖς
τοιαύ

τοιαύτῳ ἀπολογίαν προσχόμενον, ἢ ὅτι
ρον ἐν Ὀμηρον πᾶλα μετάνοιαν, καὶ τὰ ἐκεί
νον ἐπὶ ῥα φώδυντα, μοῖραν δ' οὐ τινὰ φημι
πεφυγμένον ἀνθρώπων εἶναι, ὅτι τὸ, γεινομένῳ
πένεσε λίνῳ, ὅτι μιν τέκε μήτηρ. εἰ ὅτι ἄν' ἀφ
εἰς ἐν λόγον, ὡς οὐ πάντ' ἀξίόπιστον, ἐκείνο λέγοι
μι, μήτε ὑποχέματων, μήτε ὑπ' ἄλλης τινός
ἐλπίδος ριαῦτης δελεαθεῖς, ὑποστῆναι τὴν
πρὸς ἐν συνείσιν, ἀλλ' ἄλλ' ἡν συνέσιν, ἢ ἀνδ' ἰαν
ὅτι μεγαλόνιαν τοῦ ἀνδ' ὅτις εὐαμάθης, ἐθελῆσαι
κοινωνῆσαι πράξεων ἐφ' οὗ τῷ, δέδδικα μὲν
περὶ τῇ ἐπιφρομένη κατηγρίᾳ κολακείας
αὐτίαν προσλαβόν, κατὰ ἐνείσκωμαι ἢ λῶ
φασὶν ἐκκρούων ἐν ἡλ, ἢ μείζοντες ἐν σμικρὸ
περὶ ὅσον κολακεία τ' ἄλλων ἀπάντων κακῶν,
ἐδουλοπρεπέσαντες εἶναι, ἢ ταύτῃ χεῖριστον νε
νόμισαι. τί ἄν' ἄλλο, εἰ μήτε ταῦτα, μήτε ἐ
κείνα λέγειν δεκθῇ, ὑπολοιπὸν ὅτιν, ἢ ὁμολο
γεῖν μὲν ἐν ὑγίης εἰπεῖν ἔχον; μία μοι ἴσως ἢ
κείνη ἀγκυρὰ ἐπὶ ἄβροχος, ὁ δὲ ὑγρὸς τὸ γῆ
ρας, ἢ τὴν νόσον. ἢ μετὰ ρύτων. τὴν πενίαν,
πάντα πειεῖν ἢ πᾶσιν ἀναπείσθ' ὡς ἐκ φύ
σις αὐτὴν. ὅτι ἐφ' οὗ τῷ, οὐ ἀκαίρον ἢ
σας ἢ τὴν ἢ εὐριπιδὸς μὲν ἔλεον πᾶσα λέσαι
πρὸς τοῦσαν εἰπεῖν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκείνα τὰ ἰαμ
dd. 2

βεία, μικρόν αὐτὰ πᾶσι δέχων. καὶ μανθάνων μὲν, οἷα θράν μέλλω κακὰ. Πενία δ', κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. οὐ μὲν γάρ τ' οὐδὲ γινώσκω ἅν' ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν οὐκ ἀπαξιούνητος, ἢ ἐσθ' αὖθις πόνον σφᾶς αὐτοῖς εἶπεν, καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἡλιβάτων, εἰ μέλλοι πιστὸν οὕτως ἀποδράσει τὴν πεινίαν; ταῦτα μὲν εἶν' ὁκεία. ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἐν τοῦτο ἄλλο γένος ἔχουσι, οὐ πάντες δὲ πρόσωπον ἔκαστον αὐτῶν. οὐ δέ μοι εἰσφέρει ὥς τᾶρε, ὥς οὐδ' ἐν τοῦτων ἐμοῦ χρεομένον, μὴ τ' τοιοῦτός ποτε λιμὸς καταλάβοι. οὐδ' ἄρ' ἔστιν, ὥς τὴν κοίλῃ ἀραβίῃ πεῖρειν ἐπιχρῆεν. οὐδ' ἡμεῖς οὕτω πένετες ἐν λόγῳ ἀπ' ἀλογίας, ὥς ἄπειρας τὰς αὐτὰ χρυσφύλλια πρὸς τὴν κατηγείαν ζητῶν. ἀλλὰ μοι ἐκείνο ἐννόησον, ὥς πάμπαν τὰ τοιαῦτα διαφέρει, ἐσθ' οἰκίαν ἴνους πλεονεξίας ὑπομένον πρὸς λήθη, δουλεύειν, ἢ ἀνέχεσθαι ὅσα μὲν φησὶ οὐδὲ βιβλίον, ἢ δημοσίᾳ πράττοντά τ' ἴκοι νῶν, ἢ ἐσθ' ἀμύνειν περὶ τεύχεον, ἢ οὐκ ἔστιν ἔσθ' ἀσπλῆως μισθοφορεῖν. θελῶν δ' ἢ, οὐδ' ἴσθ' καταθεῖς ἐκάτερον, σκόπευε, ἢ οὐδ' ἴσθ' μισθῶν δ' ἔστιν, οἷς οὐδ' ἴσθ' πασῶν τὸ γράμμα. οὐδ' ἴσθ' οὐδ' οἰκίαν ἀλλ' ἡ τοῖς βίον, ὅσον μόλις δὲ ἀγύρεται, χαλκὸς χρυσῶ, καὶ ἀνέμῳ

ἀνέμῳ ῥόδον, καὶ ἀνέμῳ πᾶσι δέχων. καὶ μανθάνων μὲν, οἷα θράν μέλλω κακὰ. Πενία δ', κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. οὐ μὲν γάρ τ' οὐδὲ γινώσκω ἅν' ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶδεν οὐκ ἀπαξιούνητος, ἢ ἐσθ' αὖθις πόνον σφᾶς αὐτοῖς εἶπεν, καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἡλιβάτων, εἰ μέλλοι πιστὸν οὕτως ἀποδράσει τὴν πεινίαν; ταῦτα μὲν εἶν' ὁκεία. ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἐν τοῦτο ἄλλο γένος ἔχουσι, οὐ πάντες δὲ πρόσωπον ἔκαστον αὐτῶν. οὐ δέ μοι εἰσφέρει ὥς τᾶρε, ὥς οὐδ' ἐν τοῦτων ἐμοῦ χρεομένον, μὴ τ' τοιοῦτός ποτε λιμὸς καταλάβοι. οὐδ' ἄρ' ἔστιν, ὥς τὴν κοίλῃ ἀραβίῃ πεῖρειν ἐπιχρῆεν. οὐδ' ἡμεῖς οὕτω πένετες ἐν λόγῳ ἀπ' ἀλογίας, ὥς ἄπειρας τὰς αὐτὰ χρυσφύλλια πρὸς τὴν κατηγείαν ζητῶν. ἀλλὰ μοι ἐκείνο ἐννόησον, ὥς πάμπαν τὰ τοιαῦτα διαφέρει, ἐσθ' οἰκίαν ἴνους πλεονεξίας ὑπομένον πρὸς λήθη, δουλεύειν, ἢ ἀνέχεσθαι ὅσα μὲν φησὶ οὐδὲ βιβλίον, ἢ δημοσίᾳ πράττοντά τ' ἴκοι νῶν, ἢ ἐσθ' ἀμύνειν περὶ τεύχεον, ἢ οὐκ ἔστιν ἔσθ' ἀσπλῆως μισθοφορεῖν. θελῶν δ' ἢ, οὐδ' ἴσθ' καταθεῖς ἐκάτερον, σκόπευε, ἢ οὐδ' ἴσθ' μισθῶν δ' ἔστιν, οἷς οὐδ' ἴσθ' πασῶν τὸ γράμμα. οὐδ' ἴσθ' οὐδ' οἰκίαν ἀλλ' ἡ τοῖς βίον, ὅσον μόλις δὲ ἀγύρεται, χαλκὸς χρυσῶ, καὶ ἀνέμῳ

ἀπράττομεν. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰσκέταό, λόξαμ' ἀν-
σοι οὐδ' ὀμικρόταρν τ' αὐγὰ πῆϊας ταύτης ἀρ-
χῆς ἐγνε χειρίδι, τὰς δίκας εἰσάγειν ἢ τὰ
ξιν αὐταῖς τὴν προσέκκεθεν ἐπιτιθέναι, ὅ τῶν
πραττομένων καὶ λεγμένων ἀπαξωάντων
ὑπομνήματα γράφεισθαι, ἢ τὰς τεξηρρείας
τ' ἀκατολογούντων ἐνθυμίζην, ἢ τὰς τοῦ ἄρχον-
τος γνώσεως περὶς τ' ἀφ' ἑσάρν ἀμα ἢ ἀκριβέστα-
ρον συνάψῃ τῇ μεγίστῃ ἀναφυλάτῃ. ἢ πᾶσα
διδόνα δημοσίᾳ περὶς τ' ἀν' αἰὶ χρόν) ἀπεκτεμέ-
νας, ἢ ὁμιδοὺς οὐκ ἰδιωπικὸς, ἀλλ' ἀπαρὰ τοῦ
βασιλέως. οὐδ' ὀμικρότου ὄντος, ἀλλὰ πολυτά-
λαντος, ἢ τὰ μὲν ταῦτα, οὐ φαῦλαι ἐλπίδες,
εἰ τὰ εἰκότα γίγνοιτο, ἀλλ' ἔθνος ἐπιβραβεῖται,
ἢ τινες ἀλλας πράξεις βασιλικὰς ἐθέλω ζῶν
ἐκ περὶ τοῦ χροσάμηνος τῇ παρρησίᾳ, ἢ ὁμο-
σιώρησας τ' ἐπιφρομένῳ ἐγμλήματι, καθ' ὃ
ὑπερβολὴν ἀπολογήσθαι, ὅ δ' ἢ φημί σοι
μνησθέντα μὴ δ' ὀμιδοῖ ποιεῖν. οὐδ' ἂν τῶν τὰ
μέγιστα πράττοντας ἐπιπῶ, ὅπου μὴ δ' ἐβασί-
λεις αὐτοὺς, ἀμειδοῦσιν. οὐ φόρους λέγῃ, οὐ
δ' ἐδαρμοὺς, ὅποσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπ' ἐ-
τειοι φοιτῶσιν, ἀλλ' ἐστὶ βασιλεῖ μισθὸς μέγι-
στος, ἔπαυνοι, ὅ ἢ παρὰ πᾶσιν εὐκλέα, ὅ δ' ἢ
ταῖς ἐνδραγείαις προσκινεῖσθαι, εἰκότως δέ.
Ἐνέω

καὶ νεώ, καὶ τεμένη, ὅπως αὖ πᾶς τῶν ἀρχομέ-
νων ἐχούσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά ἐστιν ὑπὲρ τῶν
φροντισάν, καὶ προνοίας, ἢ ἐκφέρονται προ-
σκοποῦντες αἰεὶ τὰ κοινὰ, ὅ βελτίως ποιούν-
τες, ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις ἐκάζην, ἢ ἐθέλης,
ἀρξάμενος ἀπ' τ' τοῦ σοφοῦ κορυφῆς, ἐφ' ἑκάστον
τούτων, ἀφ' ὧν σύγνεται καταβάνην, ὅ δ' ὅ
τι μεγέθει ὅ ὀμικρότητι ἀναλλάττομεν τῶν
ἀκροτάτων. τὰ δ' ἄλλα, μισθοφόροι ὁμοίως
ἀπαντες, εἰ μὴ οὐδ' ὅσον ἐτεδείκην ἐν νόμον, μὴ
δ' ἐνα μὴ δ' ἐν πράτῃ, ἐνοχὸς ἀν' εἰκότως ἐλό-
κων τῇ παρανομίᾳ, εἰ δέ οὐκ μὴ οὐδαμοῦ τοῦ
βιβλίου λέλεκτά μοι, χρεῖ ὅσον ἀγαθὸν ἀνδρα
ἐνδραγόν, τί ἂν ἄλλος δ' ἐόν αὐτῷ χρεῖτο, ἢ
φίλοις συμπωνῶν περὶ τὰ βέλπιστα, καὶ τ' ἐμ' ἐ-
σφ' ὑπαίθριος πείραν αὐτοῦ διδίδι, ὅπως ἐχει πέ-
σιος, καὶ σπουδῆς, καὶ εὐνοίας περὶ τὰ ἐγνε
χειρισμένα, ὡς μὴ δ' ὀμικρόν ἐκένω, ἐτώ-
σιον ἀρούρητος ἀχθος εἶν. περὶ δέ τῶν ὅλων, με-
μνήσθαι χρεῖ ταῖς ἐπιτιμῶντας, ὅτι οὐ σοφῶν
τιμοί, εἰ δ' ἢ τις ἢ ἄλλος ἐστὶ πούσοφος, ἐπι-
τιμήσουσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πᾶσι δῆμος, λό-
τους μὴ ἀσκήσεντι, ἢ τὰ μέτρια ἐπαυμένῳ
ἐπ' αὐτοῖς, περὶ δέ τὴν ἀκραν ἐκείνῳ τῶν κο-
ρυφαίων ἀρετῇ, οὐδ' ἂν γε γυμνασμεῖσθαι. καὶ

μὰ Δι' οὐδ' ἰδὲ τοῦτω ἀνιάσθαι μοι ἄξιον, ὅτι
μὴ ᾗ ἄλλω ἔργῳ οὐκ ἐν τετύχηκα, τὴν τοῦ σο
φοῦ ὑπόχρεσιν ἀποπληροῦντι. σοὺ μέντοι καὶ
θανυμάσασμι ἂν ἐπιτιμῶντός με τῶν νῶϊ εἰς
ἔργε ἐπιτιμώης, ὃν πρὸ πολλοῦ ἡ Ἀθῆναι ἰδὲ ῥητο
ρικῇ δημοσίᾳ μεγίστῃς μισθοφορᾶς ἐνεγκάμε
νον, ὁπότε κατὰ θέαν τοῦ ἐπεδείου Ὠκεανοῦ
καὶ τὴν κελτικὴν ἅμα ἐπιὼν ἐνέτυχόν ἡμῖν,
τοῖς μεγαλομήδεσι τῶν σοφιστῶν ἐν ῥιθμικῇ
νοῖς. ταῦτά σοι ὦ ἑταῖρε, καί τοι ἐν μυρίαις
ταῖς ἀρχολίαις ὦν, ὅμως ἀπελογησάμην,
οὐκ ἐν πῦρρι γὰρ θέμενος τὴν λαοκλὴν παρὰ σοῦ
καὶ πλῆρη μοι ἐνεχέηναι. ἐπεὶ πρόσθε τοὺς ἄλ
λους καὶν συνάμα πάντες κατηγερῶσιν, ἵκα
νὸν ἂν εἴη μοι τὸ, φροντίσι Ἰωποκλείδῃ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΑΓΟ
ΡΕΥΣΕΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἀλλεπὸν μὲν ἀνθρώπων ὄντα, δαίμονός

Χ τινος ἐπὶ ἡφάν διαφυγεῖν. πολὺ δέ χα
λεπώτερον ἀπολογίαν εὔρειν πρὸς ἄλ
λοῦ Λαίμονιόν πῆμασματος. ἄφ' ἑμφορῆ
ρα νῦν ἐμοὶ συμβέβηκεν. ὅς ἀφικόμενος παρὰ
σέ, ὡς προσείρημι ἐξ ὧν δὴν, λέον τὴν συνήθη
ταύτην φωνὴν ἀφῆναι, ὅτι χαίρειν κελεύειν.
ἔγω δ' ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος, ὑγνάνειν σε
ἡξίου,

ἡξίου, εὐφημον μὲν καὶ ἄλλῳ, οὐκ ἐν καίρῳ δέ,
ὡς οὐ κατὰ τὴν ἔω. ἐγὼ μὲν δὲ ἰδὲ τοῦτω δι
θείῃ δίδόν τε, ὅτι ἡρθεῖον, ὅτι παντοῖος ἦν ὑπὸ
ἀπορίας. οἱ παρόντες δὲ οἱ μὲν, πρὸς αἰών,
ὡς ἐξ ἑκός. οἱ δὲ, ληρεῖν ὑπὸ ἡλικίας. οἱ δὲ,
χθρῶσιν ἡσ κραυγῆς ἀνάμεσον ἐπιφροντό με ἐ
ναυ, εἰς ὅτι μάλισα σὺ ἐπὶ φῶς ἡνεγκας ἐγὼ
ῖνός. οὐδ' ὅσον ἄκρω τῶ μὲν δαμάτι ἐπισμη
νάμνος τῆς γλώττης τὴν διαμαστῖαν. ἔδδεν
οὐν μοι καλῶς ἔχειν πρὸς αὐθιαν πνῆμαυτῶ
συγγράται, ὡς μὴ πάνυ ἀνώμην ἰδὲ ῥη
πῆμασματος, μὴ δ' ἀφόρητον ἡγρίμην, εἰ πρὸς
εὐτῆς ἀνὴρ ροσούτον ἀποφάλλω τοῦ καλῶς
ἔχοντος, ἰπποτοσούτων μαρτύρων. ἀπολογί
ας μὲν ἔγω οὐδ' ἐν ἐλαί ὀϊμαι ὑπὲρ γλώττης,
εἰς οὕτως εὐφημον δὴ χὴν ὀλιθούσης. ἀρχόμε
νος μὲν οὐν ἔλ γράφης, πάνυ ἀπόρῳ ἐν τεύχεσιν
ἡμῶν ῥη προβλήματι. προῖόντι δὲ πολλὰ
προϋφάνη τὰ λεκτέα. οὐ μὲν πρότερον ἐρεῖ αὐ
τά, ἢ μὴ πρὸ τοῦ χαίρειν αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἐν πρᾶτ
τειν, ὅτι τοῦ ὑγνάνειν προείπω τὰ εἰκότα. τὸ
μὲν δ' ἡ χαίρειν ἀρχαία μὲν ἡ προεγγορεύσεις. οὐ
μὲν ἐωθινὴ μόνον, οὐδ' ὑπὸ τὴν πρώτην ἐν τε
ξιν, ἀλλὰ ὅτι πρῶτον μὲν ἰδόντες ἀλλήλους,
ἔλεγον αὐτό, ὡς τὸ, Χαίρ' ὦ δυνάστη τῆς δε

ἡσ Τερηθίας. Ὁ μετὰ δ' αὖτις πλοῦς λόγος
 ἦδη παροϊνούς. ἦε πόρρωτοι, ὡς δ', Χαῖρ' Ἀχιλ-
 λεύ, δαΐδς μὴ εἰσὶς οὐκ ἐπιδύει, Ὀδυσ-
 σεύς ὅποτε τὴν ἐπεσλάνην πρεσβείαν αὐτῶν
 ἐξέστητόρνε. καὶ ἦδη ἀπιδόντων παρ' ἀλλήλων,
 ὡς δ', Χαίρετε, ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος,
 οὐκ ἐτι θνητός. Ἰδοὺ δὲ καὶ οὐδὲς ἀπὸ
 νέμντο τῇ προσήσει, οὐδ' ὡς νῦν μόνος ὁ ἔωθι
 νός, ὅπου γε καὶ τῶν ἀπασίων καὶ ἀπενκρῶ-
 των ὁ μῶς ἐχεῶντο αὐτῇ ὡς ὁ τοῦ Εὐειπίδου
 Πολυεΐκης ἦλκε λελύτ' ἐμείον, καὶ χαίρετ',
 ἦδη γάρ με πῶδε βάλλεσκός τοι. καὶ οὐ μόνον
 λοφροσύνης αὐτοῖς ἦν αὖτις σύμβολον, ἀλλὰ καὶ
 ἀπεχθείας, Ὁ ρῦμ κέτι χεῖρας ἀλλήλοισ.
 δ' ὡς μακρὰν χεῖρ φάσαι, δ' κέτι φονὴ
 εἴνδραλοι. πρῶτ' αὖτ' ἀφ' ἡλπίδης ὁ ἡμῶν
 δρομήτης λέγεται ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλων
 τὴν νίκην, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἀρχοντας καθήμε-
 νούς. Ὁ πεφροντικότες ἔπειρ' ὅτε τέλει τ' μά-
 χης, χαίρετε, νικῶμεν. καὶ αὖτις εἰπὼν σιω-
 ποθανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ, καὶ ὅτε χαίρειν σιω-
 πνεῦσαι. ἐν ἐπιστολῇ δ' ἀρχῇ, κλέων ὁ ἀθῆ-
 ναίων δημαγωγός, ἀπὸ Σφακτικείας πρῶτον
 χαίρειν προῦσθεκεν, βυαγγελιζόμενος τὴν νίκην
 τὴν ἐκεῖθεν, Ὁ τὴν τῶν Σπαρτιάτων ἄλωση.

420
 ὁ λωσγέ, μετ' ἐκείνον ὁ Νικίας ἀπὸ Σικελί-
 ας ἐπισέλωρ, ἐν ἑρ' ἀρχαίῳ τῶν ἐπιστολῶν
 μέμεινεν. ἂψ αὐτῶν ἀρέσμεν τῶν πραγμά-
 των. ἀλλ' ὁ θαυμαστός Πλάτων, ἀνὴρ ἀξιότι-
 στος νομοθέτης τῶν ριούτων, ἐμὴ χάριν κε-
 λύει ὅτι πάντ' ἀποδοκιμάζειν ὡς μοχθερὸν ὄν,
 ὅτι δὲ παρὰ δαίμονε μὲν φάιντο. ἐν δ' εὐπράττειν
 αὐτ' αὐτοῦ εἰσαγάγει, ὡς κοινὸν σώματός τε καὶ
 ψυχῆς εὐφρασκεμένων συνβολον. ὅτι ἐπισέ-
 λων γὰρ ἑρ' Διονυσίῳ αἰτιάται αὐτὸν, ὅτι ποῶν
 ἐς τὸν Ἀπόλλω, χάριεν ἐμθεὶν προσεῖπεν, ὡς
 ἀνάξιον τοῦ Πυθίου, καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐ
 δ' αὐθρόποις δειξιοῖς πρέπον. ὁ μὲν γὰρ θεῶσι
 Πυθαγόρας, ἐκ μὴδ' ἐν αὐτῷ ἡμῖν ἰδίον κα-
 ταλιπὴν τῶν αὐτῶν ἡξίωσεν, ὅσον Οἰκέλλω
 ἑρ' Ἀλκκανῶ, ὅτι Ἀρχύτα, ὅτι τοῖς ἄλλοις ὁμο-
 λιτῶς αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι. οὐ γὰρ εὐπράτ-
 τειν προῦν γὰρ φερν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑγιαίνειν ἄρ-
 χεσθαι ἐκέλευεν. ἅπαντες γὰρ οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ
 ἀλλήλοισ ἐπισέλωντες, ὁ πότε παρὰ δαίμονα τε
 γράφοιεν, ὑγιαίνειν δὲ θύειν ἀρχῇ παρεκελεύον-
 ται, ὡς ὅτι αὐτὸ ψυχῇ τε ὅτι σωματι ἀρμολιῶ-
 νται, καὶ συνόλως ἅπαντα ποιεῖται ἡ φύσις τῶν
 θρώπων ἀγαθὰ. ὅτι τό γε φησὶ παλαιῶν αὐτοῖς ἔργον
 γὰρ, τὸ ὅτι ἀλλήλων, ἐπεντάξασκεν, ὡς συμ-

Εὐλαῖα πρὸς τοὺς ὁμολόξους ἐχθῶν, ὑγεία πρὸς
αὐτῶν ἀνομάζου. καὶ ὁ λῶς ἡ γυνὴ τοῦ μὲν ὑπὸ
κείνου, οὐτε δ' ἐδ' ὑπὸ πρᾶτ' ἴδν, οὐτε δ' χαίρειν
πάντως δ' ὑπαίνειν. εἰσὶ δέ οἱ δ' τὴν τετρακ-
τὺν, ἐν μέγιστον ὄρκον αὐτῶν, ἡ ἐν τελευτῇ αὐτοῖς
ἀριθμὸν ἀποτελεῖν. οἷός ἐστι, ἡ ὑγεία ἀρχὴν ἐκά-
λεσθ' ὧν δ' φιλόλαός ἐστι. δ' τί σοι τοῦ παλα-
οὺς λέγῃ, ὅπου ἡ Εὐκλείδης αὐτῇ πάντων χαίρειν
θεοῦ χαίρειν, δ' τὴν ἡδονὴν πρὸς πάντων αἰρούμε-
νος, ἐν ταῖς παλαιότεραις ἐπιστολαῖς, εἰσὶ δ'
αὐταὶ ὀλίγαι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς αὐτὰς
μάλιστ', ὑπαίνειν δι' οὗ ἐν τῇ ἀρχῇ προσάττει,
πολύ δ' ἂν δ' ἐν τῇ ἀρχῇ, ἡ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κα-
μωδία εὐροῖς δ' ὑπαίνειν, πρῶτον δι' οὗ λεγόμε-
νον. δ' μὲν οὐδ' ὅλ' ἐτε, δ' μέγα χαίρει, σφοδρῶς
προτεταγμένον, τοῦ χαίρειν δ' ὑπαίνειν ἐχει. δ'
δ' Αλέξιστος, ὁ δ' ἐποθεῖ, ὑπαίνει. ὡς χρονοῖς ἐλ-
λυσθαι, δ' δ' Αχαιοῖς, ἡ κωπεπράγως δ' ἴδν, δ'
δ' ὑπαίνει μοι. δ' δ' Φιλήμων, Αἰτῶ δ' ὑπαίαν
πρῶτον. εἴτ' δ' πρᾶξιαν. τρεῖς δ' ἐχάριεν. εἴτ'
δ' φείλῃ μνησέν. ὁ μὲν δ' δ' σκολιὸν γὰρ ἐσθ' οὐ
ἡ Πλάτων μέμνηται, τί δ' οὐτός φησιν, ὑπαί-
νειν μὲν αἰρεῖν. δ' δ' εὐτερον, καλὸν γένεθι. τρεῖς
τον δέ, πολλοῦ τείν. του' χαίρειν δ' ἐπὶ παρὰ παρ-
οὐκ ἐμνήσθην, ἵνα σοι δ' γνωριμώτατορ ἐκείνο, ἡ
πᾶσι

πᾶσι δ' δ' σόμαρς λέγῃ, ἡ πρὸς πρὸς βίση μακά-
ρων μετὰ σεῦ νέοιμι δ' ληθόμενον ἐιστάς. ὡς
τε εἰ πρὸς βίση ὅδιν ὑπὸ πρᾶτ' ἴδν, δ' ἐργον αὐτ' δ' ὑγ-
αίνειν, πρὸς τὰ κτερον τ' ἄλλων ἀγαθῶν. μὲν δ' ἡ
δ' ἄλλα ἐκ τε ποιητῶν, δ' συγγραφέων, δ' φι-
λοσόφων καταδείξαι σοι ἐχθῶν, προσημίων των
δ' ὑπαίνειν, ὅπου μὲν, παρὰ τὴν σομαι ὡς μὲν εἰς
ἀπεροκαλίαν τινὰ μερακιῶν ἡ ἐκ πῶς μοι δ'
συγγραμμα, δ' κινδυνεύω μὲν ἄλλω ἡ λῶ ἐκ-
κρούειν δ' ἡ λῶν. ὀλίγα δ' ἐσοι φιλᾶρχαίς ἰστο-
ρίας, ὁ δ' ὅτε μέμνημαι οἰκεία θεοῦ παρόντι προσ-
γὰρ, καλῶς ἐχειν ὑπὲρ λαβόν. ὅτε Αλέξαν-
δρῳ τὴν ἐν ἰατῷ μάχη ἀγωνιῆσθαι ἐμελλεν,
ὡς εὐμένῃς ὁ σὺ δ' ἰανός ἐν τῇ πρὸς Ἀντίπατρον
ἐπιστολῇ λέγει, ἐωθεν εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν
αὐτοῦ ὁ Ηφαιστίων, εἴτ' ἐπιλαθόμενος, εἴτ'
ἐκταραχθεῖς ὡς πρὸ ἐγὼ, εἴτε καὶ τοῦ τινος
τοῦ καταναγκάστους, ταῦτον ἐμοὶ ἐφ' ἡ γίγαι
νε βασιλεῦ, καὶ ὁ σὺ δ' ἡ παρὰ τὰ τείσθαι. ταρα-
χθέντων δ' ἐπὶ των παρόντων πρὸς τὸ παρὰ δ' ἔξον
τὴν προσαγγρεύσας, δ' τὴν Ηφαιστίωνος ὀλίγη
ἐστὶν ἡ πρὸς αἰδοῦς ἐκθανόντος, Αλέξανδρος δ' ἐχο-
μαι εἴπε τὴν κληδονά. δ' γὰρ σώουσι ἐπακτῆρι
ἀπὸ φιλᾶρχας, ἡ δ' μοι ὑπὸ χινεῖται. Ἀντίοχος
δ' ἐδ' ὁ σωτὴρ, ὅτε τοῖς Γαλαταῖς σῶσά τ' ἴδν

ἔμελλεν, ἔδδξεν ὃν ῥέπισάντ' αἰτὸν Ἀλέξανδρον,
κελεύειν σύνθημα περὶ μάχης παραδύ-
ναι τῇ στρατιᾷ δ' ὑπαίνειν. καὶ ὑπὲρ ῥύτῳ συν-
θήματι τὴν θαυμαστὴν ἐκείνῳ νίκῃ ἐνίκησε.
Ἐπὶ Πρλεμῶν δ' ὁ Λάγος, Σελεύκος ἐπισέλ-
λων, ὥσπερ ἀνέστρεφε τὴν τάξιν, ἐν ἀρχῇ μὲν
ἦλθε πρὸς τὸν ὑγιαίνειν αὐτὸν προσεπών, ὡς
τέλει δέ, ἀντί τοι ἐβόωσαι, ὑποχέρας δ'
χαίρειν, ὡς Διονυσόδωρος. ὁ τὰς ἐπιστάς αὐ-
τῷ σωματευγῶν φησιν. ἄξιον δέ ᾧ Πύρρος τοῖσι πε-
ρὶ μνηστῆρας, ἀνδρὸς μετ' Ἀλέξανδρον τὰ
δευτέρᾳ ἐν στρατηγίᾳ ἐνεγματοῦ, καὶ μὴ
εἰς ἄλλας τῶν τύχης ἐνεγμόνους. οὐ γὰρ τοίνυν
αἰετὸς οὐδὲν ὁμόμοτον, καὶ οὐδὲν ἀντιθεῖς οὐ-
δέ ποτε ἡ νίκη, ἡ βασιλείας ἀξίωμα μετ-
ζον, ἢ ἐκλείου, ἢ πλούτου ὑπερβολήν, ἢ τῇ
σε παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τούτῳ ἵκχεται, ὑγιαίνειν.
ὡς ἐστ' ἂν τ' ἐχῇ, ῥαδίως αὐτῶν τῶν ἄλλων
προσπενθομένων. Ἐὰν οἱ μαὶ ἐφρονεῖ, λο-
γίζομαι ὅτι οὐδὲν ὀφελος τῶν πάντων ἀγα-
θῶν, ἐς ἃν δ' ὑγιαίνειν μόνον ἀπῆ. ἀλλὰ νῦν
ἐκάστου καιρὸς ἵσταται. ὅφ' ἡμῶν ἀποδέδεται,
τάχα ἂν εἴποι τις. οὐδὲ τοι τὸν ἐναλάξας, εἰ
ἔμνησεν ἄλλο ἐφῆσθα, ὅμως ἔφ' δικαίῳ λό-
γῳ οὐκ ἂν ἐξώεικτο τοῖς ἡμαρτηκέναι, ὡς παρ'
ἀν' εἰ

ἀν' εἰ τῆς πόλεως τῇ κνήμῃ δ' κράνθῃ, ἢ πόλεως τῇ κε-
φαλῇ τὰς κνημίδας ἐπιδήσαιοτο, ἀλλ' ὡς ἐέλ-
τισε, φαίλω ἂν καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν, εἰκότως ἂν
ταῦτ' ἐλεῖν, εἰ τις ὅλως καιρὸς ἦν ὑγίαιας μὴ
διδόναι. νῦν δέ ᾧ ἔωθεν, ᾧ μεσοῦστος ἡμέ-
ρας, καὶ νύκτας, αἰετὸς ὑπαίνειν ἀναγκάσιον.
Ἐμάλιστα τοῖς ἀρχαίοις, ᾧ πολλὰ πρᾶξις ἔστιν
ὑμῖν. ὅσῳ ᾧ πρὸς πολλὰ διδοῖς τὸ σῶμα τῷ
ἔτι δέ, ὁ μὲν χαίρει ἐπὶ τῶν, μόνον δὲ φημὶ τῇ ἀρ-
χῇ ἐχέσθαι, καὶ ἐστὶν ἐν τῇ τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ ὑ-
γιαίνειν πρὸς κελεύειν, καὶ χεῖρσι μόνον πρᾶξαι,
ᾧ ὑπομνηστικῇ τῶν πρὸς δ' ὑγιαίνειν σωτε-
λούντων. ᾧ οὐ σωεύχεται μόνον, ἀλλὰ καὶ
πρὸς ἀνέχει. τίς δ' ὡς ἔστιν ἐν τῶν ἐν τοῖς
εἰσλήφ, ὁ αἰετὸς ᾧ πρὸς βασιλείας λαμβάνετε,
ἔστι πρῶτον ὑμῖν ὅτι πρὸς ἀνέχει, καὶ ὑγίαιας
ᾧ ὑμετέρους αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι; καὶ μάλα
εἰκότως. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη ὀφελος, ὑμῶν πρὸς
τὰ ἄλλα, μὴ οὕτω διακειμένων. ἀλλὰ ᾧ ὑ-
μῖν αὐτοῖς, εἰ τι ἡμῶν ᾧ Ρωμαίων φωνῆς ἐ-
παίω, ὅς προσεχρεούντας ἀντιδεδίξιν, ὡς
ἔφ' ᾧ ὑγίαιας ὀνόματι πολλὰς ἀμείβεσθαι.
ᾧ ταῦτα πάντα εἶπον, οὐχ ὡς ἐκ προνοίας
ἀφελῶν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δ' αὐτῶν
αὐτοῖς εἶπιν δ' ὑπαίνειν, ἀλλ' ὡς ὅτι μὲν ἄκων

πέθωρ. ἢ πελοῖθ' ἂν ἤμ' ἐνὶ ζωῇ, καὶ οὐ καί τοι
προβ' ἡρεῖς ἑνὸς ἑαυτοῦ. χάρει δ' ὁμο-
λογῶ ρίς θεοῖς, ὅτι μοι εἰσὶ σφάλμα ἐς ἄλλο
μακρῶ ἀσιώτερον ποδὲς φάσκει, καὶ εἰς εἰς ἄμ' ἄνθρω-
πῶν λιδοῖ. τὰ χαρὶ ὑγίαιας, ἢ ἀσκληπιοῦ
ἂν τ' ἐπινοίῃ τ' ἐπ' ἀχθῇ, δι' ἐμοῦ σοι εἰς ὑγί-
ανειν ὑπάρχοντες. ἐπεὶ ἔρπει, πῶς ἂν ἄνδ' ἐπα-
θῇ ἄνδ' ἑοῦ, μηδ' ἐπὶ πρότερον ἐνδ' μακρῶ
εἰς ταραχθεῖς ὁμοιοῖ, εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρώπῳ
νῦν τινα ὑπὲρ τ' ἐργασθῇ ἀπολογίαν εἰπεῖν
οὐδ' οὐ ξένον εἰ πάντ' ἐπὶ δακῶς ἢ ρίς ἀείσις
ὑπὲρ τοῦ γινώσκοντος, ἐκ τ' ἀγὰρ ἐπιθυμίας εἰς τὴν
ναντίον διαταραχθεῖς, ἐνέπεσον. τάχα δ' ἂν
τινα ἐκ τῶν ἑξῆς τ' κατ' ὁρθὸν λοισμὸν, εἰς
πῶν τῶν πᾶν ὁμοῖ. ὡς οἱ μὲν, προσδοκῶντες, οἱ δ' ἐν
τῇ τάξει τ' προβ' ἡρεῖς ἑνὸς μὴ μένοντες. σὺ δ'
εὐοῖς ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ἄνοιαν, ἢ ἀπαθῶν
σίαν, ἢ πᾶσιν ἑνὶ πᾶσι φέρωσι εἰς πᾶσι
ἀνδρῶν ἂν σύμβολον, καὶ ἀφελείας ἐπιθήσω,
εἰς ψυχῆς μηδ' οὐ ἀγροῦ, εἰς ἐν τεχνον ἐχού-
σης. ὡς τόγε πᾶν θαρσύνει ἐν τοῖς ριούτοις,
οὐ πόρρω θρασυτήτ' ἢ ἀνισχυντίας εἰς.
εἰ μοιγε εἰν μηδ' οὐ μὲν τοιοῦτον σφάλμα εἶναι, εἰ
δ' ἐσυνδράμῃ, πῶς ἐν φημίαν ἂν εἰς φέπειται. πᾶν
ἡρῶν τ' πρῶτος Σεβαστοῦ, εἰ τοιόνδε πλεῖστα
γενέσθαι.

πενέσθαι. ὁ μὲν, ἐπὶ τῇ δίκῃ τινὰ δικάζεις ὁρθῶς,
ἢ ἀπ' αὐτοῦ ἐν γλῶσσῃ τ' μεγίστου ἀδίκως συ-
κοφαντῶν ἄνθρωπων. ὅς, χάριν ὁμολογῶν,
μεγάλῃ τῇ φωνῇ χάριν οἰδά σοι εἶναι ὡς αὐτο-
κράτωρ, ὅτι κακῶς ἢ ἀδίκως ἐδίκασας. ἢ τ'
ποδὲς Σεβαστὸν ἀνακτικῶς ἀντῶν, ἢ διακρί-
σαι εἰς ἄνθρωπον ἐνδελόντων, πᾶν ὅδε χαλε-
πῶντες ἐκείνους εἶναι. οὐδ' ἴην γλῶσσαν ἂν
ἄλλὰ τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον, ἐκείνους μὲν,
οὐτῶ. σὺ δ' εἴτε τὴν γνώμην σκέψαι, πάντ'
ἔννοιαν εὐρίσκει, εἴτε τὴν γλῶσσαν, εὐφημοῖ
εἰ αὐτῇ εἰσὶ καὶ ἐν ταῦτα ἡδὴ γινώσκοντες, ἐκ
τῶς ἄλλοι φοβηθῆσιν εἰς, μηδ' ἴσιν δ' ὅδε εἶ-
πὶ τῶν δὲ ἡμεῖς τῆς ἐναι, ὡς τὴν ἀπολογίαν
ταύτην συγγράψαι. ἢ εἰγε ὡς φίλτατε Α-
θλητῆς ριούτον φανῆναι εἰς λόπον, ὡς μὴ ἀπο-
λογίαν ἀλλ' ἐπιστεῖξας ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΑΙΡΕ

ΣΕΩΝ. ΛΥΚΙΝΟΣ,

Σὺν ὧς Ερμότιμ' ἐνδ' εἰς βιβλίον καὶ τῇ τῶ
ὁ βαλίσματος πᾶν ἢ τεκμήρα εἶναι, πᾶ-
ρὰ εἰς ἀνάσκειν ἐπιζητῶν εἰσὶ καὶ
ἐνενόεισ' ἡρῶν τι μετὰ τῶν προῶν, καὶ τὰ χεῖ-
ρα δὲ ἀνδρῶν, ἡρέμα ὑποτασσόμενον, καὶ
τὴν χεῖρα ὡς καὶ εἴτε μετὰ φέρει, ὡς πᾶν

πῶς ἔκρινεν ἡ σπουδὴ διὰ τὴν ἀρετὴν, ἐρώτημα,
λέ, ἢ τί τῶν ἀγνύλων συντιθεῖς, ἢ σκέμμα
συνιστικὸν ἀναφροντίζων, ὥς μὴ δὲ ὁδῶ βα
δίτων ὁλοκλήν ἄρξῃς, ἀλλ' ἐν ὁρῶς ἔκινῃς, αἰ
σωνδῶν ἀντιπράττων, καὶ ὁ περὶ ὁδοῦ σοι γένοι
τ' ἀνὲς τὰ μαθήματα. Ερμότιμος. νῦν δὲ
ὦ Λυκίνε, τοιοῦτό τι. τὴν γὰρ χεῖρην συνουσί
αν, καὶ αἰετὸς περὶ ἡμᾶς, ἀνεπιμαζόμεναι,
πῶν τῇ μνήμῃ ἔκαστα. καὶ δὲ μὴδ' ἕνα καὶ ἑνὸς
οἶμαι παρεῖναι εἰδόμενος ἀλλοῦς ὃν δ' ἐπὶ ὁδῶ
κῶν ἰατρῶν εἰρημένον, ὥς ἄρα, Βραχὺ μὲν ὀβί
ος, μακρὴ δὲ ἡ τέχνη, καὶ ῥιζὴ ἐκένος ἰατρικῆς
ποδὶ ταῦτ' ἐλεγεῖν, ὅμαθ' ἐξέρου πράγματα,
φιλοσοφία δὲ καὶ μακρῶ ὅδῳ χεῖρ ἀνέω
κτος, ἢν μὴ πάντες ἐγρηγόρως ἀπενὲς αἰετὴ
ρηγὸν ἀποβλέπῃς ἐς αὐτήν, καὶ δ' ἐκινῶν ὁδὸν
οὐ ποδὶ μικρῶν, ἢ ἀθλίον εἶναι ἐν ὅδῳ πολλῶ τῶν
ἰδωτῶν συρφετῶν πᾶσα πόλιν, ἢ βύδωμο
νῆσαι φιλοσοφῆσαντα. Λυ. τὰ μὲν ἄλλα
ὦ Ερμότιμε, θαυμάσια, ἢ λίκαι εἰσηκασ. οἶμαι
γε μὴν οὐ πόρρω σε εἶναι αὐτῶν, εἰ γε καὶ ἐκασ
τεν τὸ τε χεῖρ ὁ πόσον φιλοσοφῆς, ὅτι περ
σέ τι ὅδῳ πόνω οἶόν μοι οὐ μέτριον ἐκ πολλοῦ ἢ
δὴ ἔχῃν ὁδοῦς. εἰ γὰρ τι μέμνημαι, καὶ ὃν ἔκασ
τὸν ἐπὶ ταῦτά ὅστις, ἀφ' οὗ σε οὐδ' ἐν ἄλλοι
οὐντα

οὐντα ἰώρακα, καὶ πᾶσα δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν φοιτῶν
τα, καὶ ὥς ῥοπὸν ἐς βιβλίον ἐπικεκυφῶτα, καὶ ὅ
πομνήματα τῶν συνουσιῶν ἀπογραφόμενον, ὡ
χεῖν αἰετὸς ἐπὶ φροντίδων, καὶ δ' ὁ σῶμα κατεσκλη
κότα. ὁδοῦς δ' ἐμοὶ ἀλλ' οὐδ' ὅναρ ποτὲ αἰε
ναίεν, οὕτως ὁλοκλήρῃ ἐν ὅδῳ πράγματα.
ταῦτ' ὅν σκεπτόμενος μοι, φαίνεται οὐκ ἐς μακρὰν
ἐπὶ λήξειν τῆς βύδωμον, εἰγε μὴ λέλει
πται ἡμᾶς ὅτι πάσαι αὐτῇ συνών. Ερμό. ποῦθεν
ὦ Λυκίνε, ὅς νῦν ἀρχομαι πᾶσα ὁδοῦ ἐς τὴν ὁ
δὸν, ἢ δ' ἀρετὴν πάντων πᾶσα κατὰ τὴν ἡσίοδον
οἰκεῖ, ὅτι ἐστὶν ὁδοῦς ἐπὶ αὐτὴν μακρὸς τε, ὅ
δοῦς, καὶ ῥηχὺς, ἰδῶτα οὐκ ὀλίγον ἔχων
τοῖς ὁδοῦ ποδῶν; Λυ. οὐχ ἰκανὰ δ' ἰδῶταί
σοι ὦ Ερμότιμε, ὅδοι πόρρωται; Ερ. οὐ φη
μι. οὐδ' ἐν γὰρ ἐκώλυνέ με πανδύλακμονα εἶναι,
ὡδὲ ὅδῳ ἀκρῶ γενόμενον. δ' ἄν νῦν, ἀρχόμεθα
ἐπὶ ὦ Λυκίνε. Λυ. ἀλλὰ τὴν γε ἀρχὴν, ὅ αὖ
τοῦτο ἡσίοδος ἡμῖν σπουδῶς πανδύλακμονα εἶναι,
ὥστε κατὰ μέσσην τὴν ὁδοῦ εἶναι αἰετὴν ἡδὴ λέ
γανταί, οὐκ ἂν ἀμάρτοιμιν. Ερ. οὐδέ τι οὐ
δὲ ὅδῳ. πόσῳ ποῦ γὰρ ἂν ἡμῖν ἡνυσθ. Λυ. ἀλλὰ
ποῦ γὰρ σε φῶμεν ὅδῳ πυχάνην ὄντα;
Ερ. ἐν τῇ ὑπὸ πείρᾳ κατὰ τὸν ὦ Λυκίνε, ἀρτι
προβαίνειν βιαζόμενον, ὁλοκλήρῃ δὲ, καὶ ῥηχῶ

χεῖρα, ἢ δὲ χεῖρα ὀρέξῃς. Λυ. οὐκοῦν ὁ δὴ δὲ
σκαλὸς σοι τοῦτο ἵκανός ποιεῖται, ἀνέσθι ἐκ τῆς
ἄκρης καθάπερ ὁ δὲ Ὀμήρῳ Ζεὺς, χυσοῦντινα σφ
ραῖν καθεῖς, τοῦτον δὲ λέγῃς, ὅψων σε αὐτῶς
θαλαδῇ, ἢ αὐτοκροῖς περὶ αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρε
τὴν αὐτῶς περὶ πολλοῦ ἀναβεβηκώς. Ερμό. αὐ
τὸ ἐφῆσθα ὡς Λυκίῃς τὸ γιγνόμενον. ὅσῳ γῶν ἐπὶ
ἐκείνῳ πάλαι ἀνέπαυτον ἄνω, ἢ συνῆν ἀνθρώποις.
τὸ δὲ ἐμὸν, ἐπὶ ἐνδεῖ. Λυ. ἀλλὰ θαρσύνῃς, ἢ
θυμὸν ἔχῃν ἀγαθόν, ἔς τὸ τέλος τῆς οὐδὲ ὀρώμεται
καὶ τὴν ἀντοδύλαμονίαν, ἢ μάλιστ' ἐκείνους συμ
προθυμωμένους. πολλὴν, ἀλλὰ τίνα σοι ἐλπίδα
ὑποφάνει, ὡς λήπτῃ ἀνακροσμένῳ; ἐς νέωτα
ἐκκαζεν ἢ τὸ ἄκρον ἐσιθάσει, οἷον μὲν τὰ μὲν
εἰατὰ ἀλλὰ, ἢ Παναθήναια; Ερμό. ὀλίγη
φῆσ' ὡς Λυκίῃς. Λυ. ἀλλ' ἐς τὴν ἐξῆς ὀλυμ
πιάδα. Ερ. καὶ τοῦτο ὀλίγην ὡς περὶ ἀρετῆς
ἀσκήσιν, καὶ δὲ δαυμονίας κτῆσιν. Λυ. μέ
γα δὲ ὅσον μὲν δὴ ὀλυμπιάδας πάντως. ἢ τῆς ἑλ
γ' ἀνὴρ ῥαθυμίαν καταγνοίητις, εἰ μὴ δὲ
ἐν τοσούτῳ χρόνῳ λύνῃται, ὅσον τῆς ἀπὸ ἡρᾶς
κλείων σκλῶν ἐῖς Ἰνδοῦς ἀπελθεῖν, εἴτ' ἐπε
νελθεῖν ῥέδιον, εἰ καὶ μὴ δὲ, μὴ δὲ αἰεὶ βαδί
ζοιτις, ἀλλ' ἐν ῥῆς δὲ μέσου ἐόντι περὶ πλανῶ
μενος, καὶ τοῖς πόσῳ τινὶ βούλῃ ὑπὸ λότησαν, ἢ
λίσσῃ

λίσσῃ τῇ ἀκρῇ, ἐφ' ἧς ὑμῖν
ἢ ἀρετὴ οἰκεῖ, τὸ Λόγῳ ἐκείνης, ἢ ἐνδὲς ὀλίγην
ἡμῶν, Αλέξανδρος κατακράτῃς εἰλεν;
Ερ. οὐδὲν ὅμοιον ὡς Λυκίῃς, οὐδ' ἐστὶ τὸ πρᾶγ
μα ριούτων, οἷον σὺ ἐικάσεις, ὡς ὀλίγῳ χρόνῳ
κατὰ ῥαθυμίαν, καὶ ἀλῶναι, οὐδ' ἂν μύεσι
Αλέξανδροι προσβάλλωσιν, ἐπεὶ πολλοὶ ἂν οἱ
αὐτῶν τῶν ἡρώων. νῦν δὲ ἀνέρχονται μὲν οὐκ ὀλί
γη μάλα ἐξ ῥαθυμίας, καὶ προσέρχονται ὑπὸ
ποσόν. οἱ μὲν, ὑπὸ πάντῳ ὀλίγην. οἱ δὲ, ὑπὸ πλε
ον. ἐπειδὴ δὲ κατὰ μέσῃ τὴν οὐδὲν γένωνται,
πολλοὶς τοῖς ἀπὸ τοῖς καὶ δύσχερσιν ἐντυγχά
νοντες, ἀποδυνάστευσί τε, τὸ ἀναστρέφουσιν,
ἀδυνατῶντες, καὶ ἰδρῶτι ῥεόμενοι, οὐ φέρον
τες ἐν κάματον. ὅσοι δ' ἀνέις τέλος διακτῇ
περίσσωπιν, οὗτοι περὶ τὸ ἄκρον ἀσκηνοῦνται,
τὸ δὲ ἀπὸ ἐκείνου, ἐν δαυμονοῦσι θαυμάσιον πῖνα
εἶον ἐν λοιπὸν βιοῦντες, οἷον, μύρμηκας ἀπὸ
τοῦ ὑψοῦς ἐπισκοποῦντες τίνας τοῦ ἀλλοῦ.
Λυ. περὶ αὐτῶν Ερμότιμῃ. ἢ λίκουσι ἡμᾶς ἀπὸ
φάνει. οὐδὲ κατὰ τοῦ πνεύματος ἐκείνους, ἀλλὰ
λαχμαῖα παντάπασιν ἐν χρόνῳ τῆς γῆς. ἐκὸ
τως. ὑπὸ ἡλᾶς ἢ ἡδὲ φρονεῖς, καὶ ἀνέσθι. ἡμεῖς
δὲ ὁ σαρφετός, καὶ ὅσοι χαμαὶ ἐρχόμενοι ἐς
μὲν, μετὰ τῶν θεῶν τὸ ὑμᾶς προσευξόμεθα ὑ-

πῶρνε φέλους γενόμενος, ὃ αἰεθόντας οἱ
πάλοι πυνέρετε. Ερμό. εἴτ' γένοιτο ὃ αἰεθ
θῆν ὠλυκίνε. ἀλλὰ πάμπαν ὁλοιπὼν. Λυ.
ὅμως οὐκ ἐφ' ἡδὲ ὅσον, ὥς χεὶνὼ παραβα-
λεῖν. Ερμό. οὐδ' αὖτις ὅρ' οἶσα ὠλυκίνε τὰ
κειδέσ. εἰκάζωμέντοι οὐ πλείω τῶν εἰκοσιν ἐ-
πὼν ἐσεδάμειθ' ἀπάντως που ὃ ἰδιῆ ὅρ' α
κρῶ ἐσόμεθα. Λυ. Ηράκλεις, πολὺ λέγεις.

Ερμό. καὶ ῥ' ὅδ' μεγίστων ὠλυκίνε οἱ πό-
νοι. Λυ. τουτὶ μὴ ἴσως ἀληθές. ἡπερ δ' ἐ-
πὼν εἰκοσιν ἐπὼν, ὅτι βιώσῃ ρεῦτα, πότερον,
ὁ θηδασκαλός σου καθυπέχετο, οὐ μόνον σο-
φός, ἀλλὰ καὶ μαντικός ὢν, καὶ χησιμολόγος τις,
ἢ ὅσοι τὰς χαλδίων μεθόδους ἐπίστανται;
Φασὶ γυνεῖν εἰλέναι τὰ τοιαῦτα. οὐ ῥ' δ' ἡ σέγε
εἰκὸς ὑπὸ ὅρ' ἀσ' ἡλῶ, εἰ βιώσῃ μέχει πρὸς τὴν
ἀρετὴν, ῥοσούτοις πόνους ἀνέχεσθαι, καὶ ταλα-
πυρῶν νύκτωρ καὶ ῥ' ἡμέραν, οὐκ εἰδότα εἶσε
πλησίον ἢ ἡ πτοῦ ἀκρου γινόμενον, καὶ χρεὼν ἐπι-
σαν, καταπαῖσι λαβόμενον τὸ πῶδος, ὅς α
τελοῦς τῆς ἐλπίδος. Ερμό. ἀπαγε. Λυ.
σφίμα ὅρ' ταῦτα ὠλυκίνε. ἀλλ' ἐπὶ βίωναι,
ὥς μίαν γυνεῖν ἡμέραν βύδαι μνησώ, σοφός γένο-
μενος. Λυ. καὶ ἱκανῆσοι ἀντὶ τῶν τοσούτων
καμάτων ἡ μία ἡμέρα; Ερμό. ἐμοὶ μὴ ὃ α
καε

καεῖται ὁ πόσον ἱκανόν. Λυ. τὰ δ' ἂν ἄνω ὅτ'
βυδάμονα, καὶ ριαῦτα, ὥς πάντα χεῖν ὑπὸ μῆ-
νοι δ' αὐτά, πῶθεν ἔχεις εἰλέναι; οὐ γὰρ ἂν
τὸς περὶ ἀνέληλυθας. Ερμό. ἀλλὰ ἴδ' ἀδασκία
λῶ πιστεύω λέγῃντι. ὅς ἐ, πάντοίς ἐν, ἀπε-
κρόταρς ἡδονῶν. Λυ. ἔλεγε ἡ πρὸς θεῶν, πῶτα
τὰ πῶδε αὐτῶν, καὶ τίνα τὴν βύδαι μνησίαν ἢ τὴν
ἐκεῖ; ἢ περὶ γινὰ πλοῦτον, καὶ δόξαν, καὶ ἡδονὰς αὐτῶν
πρὸς βλήτους; Ερ. βυφίμει ὡς τῶρε. οὐδ' ἐν γὰρ
ὅστις ταῦτα, πρὸς ἐν ἐν τῇ ἀρετῇ βίον. ἀλλὰ
τίνα φησὶ τὰ γὰρ, εἰ μὴ ταῦτα ἔξην πρὸς ὃ τέ-
λος τῆς ἀσκήσεως ἐλθόντας; Ερμό. σφί-
αν, καὶ αὐθρίαν, καὶ δ' καλὸν αὐτῶν, καὶ δ' εἰκαίον,
καὶ δ' πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπεισμένον,
καὶ ἕκαστα ἔχει. πλούρις δ' ἐ, καὶ δόξας, καὶ ἡδονὰς,
καὶ ὅτ' τοῦ σώματος, πάντα ταῦτα κάτω
ἀφῆκε. καὶ ἀποδυσάμενος, ἀνέρχετ', ὥς πρὸς Φα-
σί ἐν Ηρακλῆα ἐν τῇ οἴτῃ κατακαυθέντα, θε-
ὸν γενέσθαι. καὶ ὅρ' ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὁ πόσον
αὐθρῶ πειορ εἶχε παρὰ τῆς μικρότος, καὶ κα-
θαρόντε, καὶ ἀκέραιον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέ-
πιατο ἐς ὅς θεοὺς ἀδουκηνθῆν ὑπὸ τῇ πυ-
ρὸς. καὶ οὗτοι δ' ἂν ὑπὸ φιλοσοφίας, ὥς πρὸς
ὑπὸ τίνος πυρὸς, ἀπαντα ταῦτα πρὸς αἰρε-
θέντων, ἀ τοῖς ἀλλοῖς θανμασὰ εἶναι δοκῶν,

οὐκ ὀρθῶς διδᾶξουσιν ἀνελθόντες ὑπὲρ ἄκρων,
 ἐνδομιμονοῦσι, πλούτου, ὧς δόξης, ὧς ἡδονῶν
 ἀλλ' οὐδέ μεμνημένοι ἐτι, καταγελῶντες
 ἢ τ' οἰόμενον ταῦτ' εἶναι. Λυ. νῆ δ' ἔν Ἡρακλέα
 ὧς Ερμότι με δ' ἐν Οἴτῃ, ἀνδρείᾳ, ὧς δ' ἀνδρείᾳ
 να λέγεις πρὸς αὐτῶν, πλὴν, ἀλλ' ἀτόδ' μοι
 εἰπέ. καὶ κατέρχονταί ποτε ἐκ τῆς ἀκρας, ἦν
 εἰδὲ λήσασαι χρεὸς ὁ μὲν τοῖς κάτ' ὧς, ἀκαταλῆ
 λοίπασιν; ἢ ἀνάγκη ἀπαξ ἀνελθόντας ἀντιπρὸς
 μένειν, ἢ βλεῖναι τῇ ἀρετῇ, πλούτου, ἢ ἡδονῶν
 καταγελῶντας; Ερμό. οὐ μόνον οὐδ' ὧς Λυκί
 νε, ἀλλ' ὅς ἂν ἀποτελεσθῇ πρὸς ἀρετὴν, οὐτε
 ὄργῃ, οὐτε φόβῳ, οὐτ' ἐπιθυμίᾳ οὐ τοιοῦ
 τος ἀνδρὸς οὐδ' ἂν λυποῖτο. οὐδέ ὅλως
 πάθος ἐτι τοιοῦτον πάθος ἂν. Λυ. ὦ μὲν
 εἰγέ με δεῖ, μηδὲν ὀκνήσκειν, εἰπεῖν τὰ ληθῆς,
 ἀλλ' οὐ φημὲν χρεὸς οἶμαι, μηδ' ὅσον εἶναι δ' ἐτά
 ζειν τὰ πρὸ τῶν σοφῶν γινόμενα. Ερμό.
 μηδαμῶς, ἀλλ' εἰπέ, τί καὶ λέγεις. Λυ.
 ὅρα ὧς τοῦρε, ὧς ἔργῳ, ὧς πᾶν ὀκνῶ. Ερμό.
 ἀλλ' ἀμὲν ὀκνεῖ ὧς ἡνῶε, πρόσθε μόνον ἐμέ λε
 γον. Λυ. τὰ μὲν γινώσκω ἀλλ' ὧς Ερμότι με,
 διηγουμένῳ σοι παρὲς ὁμῶς, καὶ ἐπίστευον ὅ
 τως ἔχειν, σοφούς τε γίγνεσθαι αὐτῶς, ἢ ἀνδρεί
 οὺς, ἢ δίκαιους ἢ τὰ ἅλλα. ὧς πρὸς ἐκ λούμῳ
 πρὸς

πρὸς δ' ἐν λόγῳ, ὅποτε δ' ἐν πλὴν του ἐφῆθα
 καταφρονῶν σφᾶς, καὶ δόξης, ὧς ἡδονῶν, ὧς μήτε
 ὄργῃ, μήτε λυπείᾳ, πᾶν ἐν ταῦτα, μό
 νῳ γὰρ ἐσμεν, ἐπεὶ σὴν, ἀναμνηθεὶς ἀπὸ τέρ
 εἶδον πρὶόντα. βούλῃ φῶ τίνα; ἢ ἱκανὸν καὶ ἀνδρ
 ῶς ὀνόματος; Ερμό. μηδαμῶς, ἀλλ' ἢ ὧς ἐκ
 τῶς, ὅσις ἦν. Λυ. Νόσκαλος αὐτὸς οὗτος ὁ
 σός, ἀνὴρ τὰ τ' ἀλλὰ αὐτοῦς ἀξιῶ, καὶ γέρον
 ἡδὲς δ' ὕπατον. Ερμό. τί οὖν δὴ ἐπεί; Λυ.
 εἰς ἐννομήσας δ' Ἡρακλέωτην, ὅς ἐκ πολλοῦ
 σωματιολοσοφείαυτο, μαθητὴς ὧς; εἰς ἐν
 θόν; εἰς ἐλπίκον; Ερμό. οἶδα ὅν λέγεις. Δίωρ
 αὐτὸς τοῦνομα. Λυ. ἐκεῖνον αὐτὸν, ἐπεὶ τὸν
 μισθὸν οἶμαι μὴ ἀπελίσθου κατὰ καιρὸν, ἀπὸ
 γὰρ πρὶ ἐν ἀρχῇ ἀναγχοῦ, πρὸς τοῖς αὐτῶς
 διαιμάτιον πρὸς ἐν φάχῃ λον. ἢ ἐβόα, ὧς ὄργῃ
 το. ὧς εἰ μὴ τῶν σωμάτων τινὲς ἐν μέσῳ γενό
 μνοι, ἀφείλοντο ἐν νεανίσκῳ ἐκ τῶν χειρῶν αὐ
 τῶν, εἰ ἴσθι, προσφύς ἂν, ἀπέτραγεν αὐτὸν τὴν ῥῆ
 να ὁ γέρον. οὕτως ἡ γυνάκτει. Ερμό. πονηρὸς
 ὧς αἰ ἐκεῖν, καὶ ἀγνώμων ὧς Λυκίνε πρὸς τὰς
 ἀποδόσεις. ἐπεὶ τοῦς γε ἀλλοῦς, οἷς ἀνείλεθ,
 πολλοὺς ὄντας, οὐδ' ὧς τοιοῦτό πο διατέθει
 κεν. ἀπελίσθ' ὅσας αὐτῶς κατὰ καιρὸν ὧς τὸ
 κοῖς. Λυ. τί δέ, ἂν μὴ ἀπολίσθωσιν ὧς μακά
 ροις.

ριέ, μέλι τι αὐτῷ, καθαρὸν τὴν ἡδονὴν φιλοσοφίας, ὅμηκε τι τὴν οἴτην καταλελειμμένον δομένον; Ερμό. οἶδ' ὅτι ἐαυτοχάειν ἐκένος πρὶ τὰ ριαῦτα ἐποῦδα κεν; ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ παιδία νεογνὰ, ὧν κηδεταί, μὴ ἐν ἅπῳ εἶς κατακείωσσι. Λυ. λέον ὧ Ερμό τιμει αὐτὰ γαίρ κακῆνα ἢ τὴν ἀρετὴν, ὡς βυβλῶν αἰμονοῖ ἐραυτῷ, πολὺ τὰ καταφονοῦντα. Ερμό. οὐ χολή μοι ὧ Λυκίε ποδὶ ρύτων διαλέγεσθαι σοι. πορεύσθαι ἢ ἀκροάσθαι αὐτῷ, μὴ ἢ λάθω γέ λένως ἀπολῖθαι. Λυ. θάρσεν ὧ γὰρ ἐδὲ τὴν μερομ γὰρ ἐκεχειρία ἐπὶ ἡγελη. ὥστε ἐγὼ ἀφ' ἡμῖνοι ὅσον ἐτι λοιπὸν εἰ δὲ δῶ. Ερμό. πῶς λέγεις; Λυ. ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἀνὶ δίδω αὐτῷ, εἴγε γὰρ πεισύνῃ τῷ προγράμματι. πινάκιον γὰρ τι ἐκρέματο ὡς τὸ πυλῶνος, μέγαλοισ' γράμμασι λέξην, τὴν μερομ οὐ συμφίλοσοφείν. ἐλέπερ δὲ παρ' Εὐκράτει, τῷ πάντῳ εἰς πνίχους χθές, γενέθλια θυγατρὸς ἐστὶν ὅτι πολλά τε συμφιλοσοφῆσαι ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ πρὸς Εὐθύδημον ὅν ἐκ τῷ Πόρι πᾶρ πρὸς νῦν ἡμέτι, καὶ ἀμφισβητῆσαι αὐτῷ, ποδὶ ὧν ἐκένον ἐιδώταρ ἀντιλέγειν ῥίς ἀπὸ εἰς στοῶς. ὑπὸ τε αὐτῷ κραυγῆς, πινῶν τὴν κεφαλὴν διατρίβειν. ὅτι δὲ ὡς μάλα πρὸς ἐς μέγας νύκτας,

τας, ἀποταθείς ὡς φασὶν εἰσωουσίας. ἀμα δὲ ὅτι ἐπὶ πᾶσι οἶμαι πλεον τοῖς ἰκανοῦ, τῶν παρόντων ὡς ἐκός φιλοσοφίας προπινόντων, ὅτι εἰς εἰς πνίχκει πλεον, ἢ κατὰ γένετα. ὥστε αἰσρέφας, ἢ μεσέ τε ὡς ἐφασκον πολλὰ, ὅτι μόνον ἀειδμῷ παραλαβὼν τὰ κρέα, ὅπως αὐτῷ παιδία κατόπιν ἐστὶν παρὰ δὲ ὡκει, καὶ σιμνήναι μὲν ὅτι ἐπιμελῶς, τοῦ ἀπὸ ἐκείνου καθύρει, μηδὲν εἰς δέχεσθαι παραγγέλλας. ταῦτα δὲ Μίδου ἡκούσας τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ διηρυσμένους τισὶ τῶν μαθητῶν, οἱ δὲ αὐτοὶ αὐτὴν ερεφον μάλα πολλοί. Ερμό. ἐκράτησε ἡ πότις ὧ Λυκίε, ὁ διδάσκαλός, ἢ ὁ Εὐθύδημος, εἰ τι ὅτι τοιοῦτον ἐλέγετο Μίδας; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα φασὶν ὧ Ερμό τιμει, ἀγχώμαλα σφίσι γενέσθαι. δὲ ἐν τέλος τὴν νίκην, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, ὅτι παρὰ πολὺ ὁ πρεσβύτερος ὑπὲρ ἔχει. τὸν γὰρ Εὐθύδημον, οὐδ' ἀναιμωτὶ φασὶν ἀπελθῆναι, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ παμμέγεσθον ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ. ἐπεὶ γὰρ ἀλαζών ἦν, καὶ ἐλεγκτικός, καὶ πίθεσθαι οὐκ ἠδελον, οὐδ' ἐπαρεῖχε γὰρ αὐτὸν ἐλέγχεσθαι, ὁ διδάσκαλός σου ὁ βέλτιστος, ὃν εἶχε σκύφορ, νεσφόρον τινα καταφέρει αὐτοῦ, πλῆσιον κατακειμένου. ὅτι οὕτως ἐκράτησε. Ερμό. εὐγε, οὐ γὰρ ἀλλὰ

ἔχον πρὸς τοὺς μὴ ἐχόντας ἕκκειν τοῖς κρείτ-
τοσι. Λυ. ταυτὶ μὲν ὧς Ερμότιμε, πάντων
λογα. ἢ τί γὰρ παθὼν Εὐθύδημος, ἄνδρα γέρον-
τα παρώξυνεν, ἀόρητον, καὶ θυμοῦ κρείττονα,
σκυφόν οὕτω βαρυρὴν τῇ χειρὶ ἔχοντα; ἄλλοι
χολὴν γὰρ ἄρῃ, τί οὐ δὴ γὰρ μοι ἐταίρῳ ὄντι,
ὃν ἔοικεν ὠρμηθεὶς ἐπὶ πρῶτον φιλοσοφῆν, ὥς καὶ
αὐτὸς ἐἰδωλὸν, ἐπισυνολοποροῖν ὑμῖν, τοῦ
ποτοῦδε ἀρξάμενος; οὐ γὰρ ἀρκλείστε μέθυ
λαλῆ φίλοι ὄντες. Ερμό. εἰς ἐδελέσειας ὧ
Λυκίνε, ὅτι ἐν βραχεῖ ὅσον διόσις τῶν ἄλλων,
παύλας ἐν ἰσθμῷ ἄπαντας ὥς περὶ σέ. το-
σοῦτον ἡπερφρονήσεις αὐτόσ. Λυ. ἱκανὸν εἰ-
μετὰ ἑικοσὶν ἔτη γενοίμην τοιοῦτο, ὅσοσιν
νῦν. Ερμό. ἀμέλει καὶ αὐτὸς κατὰ σέ γεγονώς,
ἡρξάμην φιλοσοφῆν τετάρκων τουτῆς χε-
ρὸν, ὅπως οἶμαι σὺ νῦν γέροντας. Λυ. τοῦ-
τα γὰρ ὧς Ερμότιμε, ὥστε τὴν αὐτὴν ἀγέλα-
βὼν, καμέ. δίκαιον γάρ. ὅτι πρῶτόν γε μοι ἔδει
εἰπε, δὶ δὲ αὐτὶ λέγειν τοῖς μανθάνουσιν, ἢ
τι μὴ ὀρθῶς λέπεσθαι δοκῇ αὐτοῖς; ἢ οὐκ ἐφί-
ετο ἔπειτα τοῖς νεώτεροις; Ερμό. οὐ πάντων, σὺ γὰρ
ἦν τι βούλη, ἐρώτα μετὰ, ὅτι αὐτὶ λέγει. ἔδει
γὰρ οὕτω μάθης. Λυ. εὐγενὴς δὲν Ερμῶν ὧς Ερμό-
τιμε αὐτὸν, οὐδὲ πῶν μὲν ὧν τοῦ χαλκῆς. εἰ δὲ

εἰπέ μοι, μία τις ὁδὸς ὅστις ἡ ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ
ἄρῃ, ἢ τῶν Στωϊκῶν ὑμῶν; ἢ ἀληθεῖς ἐγὼ ἤκα-
ον, ὥς ὅτι ἄλλοι πολλοὶ τινὲς εἰσι; Ερμό. μά-
λα πολλοὶ Πόριπτατικοί, ὅτι Εὐκλείδης, καὶ
οἱ δὲ Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι. καὶ αὐτοὶ Διογένης
ἄλλοι τινὲς, καὶ Ἀντισθένης Ζηλωταί, καὶ οἱ ἄλλοι
Πυθαγόρας, ὅτι ἐπὶ πλείους. Λυ. ἀληθεῖς ταῦ-
τα, πολλοὶ γὰρ εἰσι. πότερον δὲ ὧς Ερμότιμε,
τὰ αὐτὰ οὕτοι λέγουσιν, ἢ διάφορα; Ερμό. καὶ
πάντα διάφορα. Λυ. ἐδέγεαι ἀληθεῖς οἶμαι πάν-
τως, πού ἐν ἡν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ πάντα, διάφορα
γεόντα. Ερμό. πάντων μὲν οὖν. Λυ. ἰδίᾳ δὲ ὧ
φιλότης, ἀποκρίναί μοι ἔδει, ποτε πεισέας
ἐπὶ πρῶτον σὺ, ὅποτε καὶ φιλοσοφῆσαι, καὶ ἄλλων
σοι θυρῶν ἀναπεπῆσθαι μένων, παρὲς σὺ τὰς ἄλ-
λας, εἰς τὴν τῶν Στωϊκῶν ἡκῶν, ὅτι ἐκείνης
ἡ εἰς ἐν τῇ ἀρετῇ ἐισιέναι, ὥς δὴ μόνος ἀ-
ληθοῦς οὐσίας, ὅτι τὴν ἐνδεῖαν ἐπιδικνυμένης,
τῶν δὲ ἄλλων εἰς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα φέρεσθαι;
τίνι ταῦτ' ἐτεκμάρουν τότε; ὅτι μή μοι δὲν νῦν
δὴ ἔπειτα σε αὐτὸν ἐννοεῖ, ἐν εἴτε ἡμίσοφον, εἴτε
σοφὸν ἢ δὴ τὰ βελτίω κείνην ἡπερ ὅτι πολλοὶ καὶ
μας διδάσκοντες, ἀλλ' οὕτως ἀποκρίναί, ὅπως
τότε ἡδὲ αὖ διώτης, ὅτι κατὰ δὲν νῦν ἐμέ. Ερ-
μό. οὐδὲν ἡμῖν, ὅτι ποτε ἔδει βούλεται ὧς Λυκίνε.

447
 Λυ. ἡμῶν οὐ πάνυ ἀγέφυλον ἡρώμεται. ἡ ἁλὼν ἡ
 ὄντων φιλοσόφων, οἷον, Πλάτωνος, Ὁ Αἰετο
 τέλεος, Ὁ Αντιθέουτος, Ὁ Ἰνυμέτεραν προῖο
 γων, το Χρυσόπασ, Ὁ Ζήνωνος, Ὁ τῶν ἀλλῶν,
 ὅσοι εἰσι, ἔφ, σὺ πισύεις, τοῦ μὴ ἀλλῶς εἶας
 εἰς ἀπάντων ἡ προελόμην, ἀπὸρ προηκται,
 εἰς οἷς κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν, ἀρα ἡ σέως
 πὸρ ἐν Χαρεφῶν γὰ ὁ Πύθιος εἰς ἐπιμενῶν
 τὰ Σταυκῶν, ἀρίστους εἰς ἀπάνταν προφῶν,
 εἶδος β' αὐτῶν ἀλλῶν ἐπ' ἀλλοῖος φιλοσοφί
 ας προφῶν, τὴν ἀρμόττουσιν οἷμα ἐκάσῳ
 εἰδῶσι. Ερμό. ἀλλ' οὐλὼν τοιούτων ὦ Λυκίε.
 οὐδ' ἐπὶ ἡρόμην πείγε τούτων τὴν θεόν. Λυ. πῶ
 τερον οὐκ ἀξίον θείας συμβουλίας ἡ γνῶμη
 αὐτῆς, ἡ ἱκανὸς ὦν αὐτῶς εἶν' ἐλέσθαι ἐλέτι
 ον κατὰ σκεῦν, ἀνδρ' ἡ θεοῦ, Ερμό. ὦ μνηγάρ.
 Λυ. οὐκοῦν ἡ ἡμᾶς ἀνδρ' ἀσκήσις αὐτῶν προῖο
 ὅπως εἰς ἀγνῶσις ἐρῶν ἡμῶν ἐνθὺς ἐν ἀρχῇ, τίς ἡ ἀ
 εἶς φιλοσοφία οἷς, καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ ἡ
 ἀντιστοίχοιτο, παρὲς τὰς ἀλλῶς. Ερμό. ἐ
 γώ σοι φράσω. ἐγὼ γὰρ πρὸς πλείους ἐπ' αὐτῶν
 ὁρμῶντας. ὥστε ἐἰκαζον ἀμείνω εἶν' αὐτὴν.
 Λυ. πῶς οὖν τὴν πλείους ἡ ἐπικρατεῖον, ἡ Πλα
 τυνικῶν, ἡ Περιπατητικῶν, ἡ ἑρμηνεύσας αὐτοῖς
 διαλαλῶ, καθάπερ ἐν ταῖς χειροτονίαις. Ερ
 μό.

44.
 κ.δ. ἀλλ' οὐκ ἠέρισθησά ἐξηγε. εἰκαζον δὲ. Λυ.
 ὡς οὐκ ἐθέλεισθ διδάξαι με, ἀλλ' ἔξαπατάς. ὅς
 πρὸς τῶν τριούτων εἰκασμοῦ Φησ. Ὁ πλῆθει κρῖ
 να, ἀποκρυπτόμενος λέγειν πρὸς με τὰ ληθεῖς.
 Ερμό. οὐ μόνον τῶν ὧς λυκῖνε, ἀλλὰ καὶ ἡκουον
 ἀπάντων λεγόντων, ὡς οἱ μὲν Επικούρειοι,
 λυκύθυμοι, Ὁ φιλήδονοί εἰσι. οἱ περὶ πατή-
 τικοὶ δὲ, Ὁ φιλόπλουτοι, καὶ εἰσικοί τινες. οἱ
 Πλατωνικοί δὲ, τετύφωνται, καὶ φιλόδοξοί
 εἰσι. πρὸς δὲ τῶν Στωϊκῶν, πολλοὶ ἐφασκον ὅ-
 τι ἀνθρώποις, Ὁ πάντα γινώσκουσιν, καὶ ὅτι ὁ
 πάντων ἰὼν τὴν ὁλὸν, μόνον βασιλεὺς, μόνον
 πλούσιος, μόνος σοφός, Ὁ σωὸ λῶς, ἀπαντα.
 Λυ. ἔλεγον δὲ ταῦτα πρὸς σὲ ἄλλοι διηλα-
 σάμενοι αὐτῶν. οὐ γὰρ δι' ἐκείνοις ἀν' αὐτοῖς ἐ-
 πίστευες ἐκωνοῦσι τὰ αὐτῶν. Ερμό. οὐδα-
 μῶς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον. Λυ. οἱ μὲν δὲ αὐ-
 τίστοιοι, οὐκ ἔλεγον ὡς ἐκείνος. οὗτοι δὲ ἦσαν
 οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφούντες. Ερμό. οὐ γάρ.
 Λυ. οἱ δ' ἄρα ἰδῶται ταῦτα ἔλεγον; Ερμό.
 ἤ μάλα. Λυ. ὁρᾷς ὅπως αὐτοῖς ἐξαπατάς
 με, καὶ οὐ λέγεις τὰ ληθεῖς, ἀλλ' οἷμαι μὲν γίττε
 διαλέγεσθαι τινί, ὡς πιστεῦσαι ὅτι Ερμότιμος,
 αἰὲρ βουεῖς, ἐπὶ τὸ τέ γεροντὶς πεισάρακοντα,
 πρὸς φιλοσοφίας, καὶ φιλοσόφων ἀνθρώπων,

ρῖς ἰδιώταις ἐπίστευσε, ὅ κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων
λεγόμενα, ἐπειεῖτο τὴν αἵρεσιν καὶ τῶν κρείτ-
τόνων ἀξιῶν. οὐδ' ἐπιστεύσαμεί σοι ριαυτὰ λέγειν
τι. Ερμό. ἀλλ' οἶδα ὥς Λυκίην, οὐχὶ τοῖς ἄλ-
λοις μόνον ἐπίσθον. ἀλλὰ καὶ ἐμαυτοῦ ἐν ὧν
αὐτὸς κοσμίως βαδίζοντας, ἀναβεβλημένους ἐν
σαλῶς, φροντίζοντας αἰεὶ, ἀφ' ἑνὸς πρὸς ἄλλου
εἰς τὸ πλεῖστον, οὐδ' ἐν ἄλλῳ, οὐδ' αὐτῶν
ἐς τὸ ἀδιάφορον ὑπερεκπίπτειν, ὡς ἐκ πλεονεκτη-
εῖν ὅτι κινικὸν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ὡς τὸ μέσου κα-
ταστήματος, ὅ δ' ἡ αἵρεσις ἀπαντῶν εἰναι φασιν.
Λυ. ἀρ' ἐν κακῇ ἐκείνῃ παρῶντας αὐτὸς, ἀμὲν
κρῶ πρόθεν ἐλεῖν αὐτὸς ἐσορακέναι τὸν σὸν δὲ
δασκάλον ὡς Ερμότι με πράττειντα; οἷον, ἀνεί-
ζοντας, καὶ ἀπαυτοῦντας πικρῶς, ὅτι φιλονεί-
κως πάντοτε ἐρίζοντας ἐν ταῖς ξηρασίαις, ὅτι τὰ λ-
λα ὅσα ἐπιλείκνῃ; ἢ τούτων ὀλίγη σοι μέ-
λει, ἀλλ' ἐν δὲ σαλῇ ἢ ἀναβολῇ, ὅτι πῶς
καθὺς καὶ ἐν χεῖρ ἢ κρῶ; ὅτι πρὸς τὸ λοιπὸν ἄρα
χωρὶς ῥυτῆς καὶ κανόνα, ἢ σάθμῳ ἀκρίβει τῶν
τῶν, ὡς Ερμότι μὲν φησὶ καὶ χεῖρ ἀπὸ χημάτων, κα-
ταστήματ' ὅτι κουρῶς διαγιγνώσκῃ τὸν ἀείδεσθαι, ὅς
δ' αὐτὸς ἐχὼν ταῦτα, μὴ ἢ σκευραπὸς ἢ, ὅτι φρον-
τιστικὸς τὸ πρόσωπον, ἀποδοκιμασέτω, ὅτι ἀπὸ
ἐλπίδος, ἀλλ' ὅρα μὴ καὶ ταῦτα ὡς Ερμότι με
παίσεις

παίσεις πρὸς με, περὶ ὧν μὲν, εἰ ἐξαπατῶμέ-
νος, συνίημι. Ερμό. διατὶ ρῦτ' ἐφικθῆ; Λυ-
ὅτι ὡς γὰρ ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέ-
γεις, τὴν ἀπὸ τῶν χημάτων. πᾶσι πολλοῖς ὁμο-
κεῖνοι δὲ χημονέστεροι, ἢ τὰς ἀναβολὰς κομμε-
ώτεροι, Φειδίου τινός, ἢ Ἀλκαμένους, ἢ Μύρω-
νος πρὸς τὸν ὅμοιον φῶταρνεῖν ἰκάνοντος. εἰ δ' ἐκ
ὅτι μάλιστα καὶ τεκμαίρεται τοῖς ριανταῖς, τὸ
αὐτῶν ἀδοκίμῃς, εἰ τυφλὸς ἀνὲρ πηδύμοι φιλοσο-
φεῖν, ὅτι δὲ τῶν ἐν τῇ ἀμείνῳ προαίρεσιν προη-
ρημένον, οὐτε χημῶν, οὐτε βλάβη ὅρα δυνά-
μις; Ερμό. ἀλλ' ἐμοί γε οὐ πρὸς τυφλοῖς ὁ
λόγος ὡς Λυκίην, οὐδ' ἐμοὶ μέλει τῶν ριαντῶν. Λυ-
ἐχὼν μὲν ὡς χημῶν, κοινόν τι τὸ γνώρισμα εἰναι
τὸ οὕτω μεγάλων, ὅτι ἀπασιν χημῶν. πλὴν
εἰ δὲ κεῖ, οἱ μὲν, ἐξ ὧν ἡμῖν φιλοσοφίας μενέτω
Θεοὶ τυφλοῖ, ἐπεὶ πᾶσι μὴ ὁρῶσι. καὶ τοὶ αὐτοὶ
μηδὲν ἢ τοῖς τοιούτοις μάλιστα φιλοσοφεῖν,
ὡς μὴ πάντοτε ἀχθῶντο ὑπὸ τῇ συμφορᾷ. οἱ δ' ἐ-
κ τῶν ἐλεωντῶν, καὶ πάντοτε ὁξυδερκεῖς ὡς, τὸ
ἀνδρῶν συνιδεῖν τὴν τῆς ψυχῆς, ἀπὸ γὰρ τῆς
ἐξωθεν ταύτης ἀναβολῆς; ὅς δ' ἐβούλομαι εἰ-
πεῖν, ριαντῶν ὅτιν, οὐχ' ὅτι τὸ γνώρισμα τῶν ἀνδρῶν
ἐστὶν προσήκον αὐτοῖς, ἢ ἡξίως ἀμείνων γίγναι
θαῖς τὰ τῆς γνώμης. Ερμό. καὶ μάλιστα
ff

ΛΥ. πῶς οὐν οἰόντε σοι ἦν, ἀφ' ὧν ἐφηθα ἐκεί-
νων ἥτις γνωσμάτων διαφορὰν, εἰν ὁρθῶς φιλοσο-
φούντα, ἢ μή; οὐκ ὅτι φιλαλήτῃα ραῖντα οὕτω δια-
φάνεσθαι, ἀλλ' ἐστὶν ἀπόρρητα, ὅτι ἐν ἀφανείῃ κεί-
μυθα, λόγους ἢ συνουσίαις ἀναδιδκνύμεθα, καὶ
ἐς τοὺς τοὺς ὁμοίοις ὁμοίως. ὁ γὰρ Μῶμος, ἀ-
κηκοῦς οἶμαι ἅπιναι ἢ πᾶσι τοῖς ἡφαιστοῦ. εἰ γὰρ
μή, ἀλλὰ νῦν ἄκχε. Φησὶ δὲ ὁ μῦθος εἶσαι Ἀθη-
ναῖν, καὶ Ποσειδῶνα, καὶ ἡφαιστον ἐν τεχνίαις ποδῶν.
καὶ εἰν μὲν Ποσειδῶν, ταῦτόν τινα ἀναπλάσαι.
τὴν Ἀθηναῖν δὲ, οἰκίαν ἐπνοῶσαι. ὁ ἡφαιστὸς δὲ
ἀνθρώπων ἄρα συνεστήσατο. ὅτι ἐπὶ ποδῶν εἰν εἰν
Μῶμον ἦκον, ὃν ποδὶ δικαστὴν προεῖλοντο, θε-
ασάμενος ἐκεῖνος ἐκαστοῦ εἰς τοὺς ποδῶν, τῶν μὲν ἄλ-
λων, ἅτινα ἢ τιόσαρ, ποδῶν τῶν ἀνέκων λέγειν.
εἰν τοῦ ἀνθρώπου δὲ ὅτι ἐμμέμμετατο, ὅτι ἐν ἄρ-
χιτέκνῳ ἐπὶ πλάττει εἰν ἡφαιστιν, διότι μή ἢ
θυρίδας ἐπὶ πλάττει αὐτῶν κατὰ τὸ σέρον, ὡς
αἰαπεταδεῖσιν, γνώριμα γίγνεσθαι ἅπαντα
βούλεται, καὶ ἐπνοῶ. καὶ ἢ ἐνδεύεται, ἢ ἀλκιδεύει.
ἐκείνῳ μὲν εἰν ἅτε ἀμβλυώτῳ, οὕτω ποδῶν
τῶν ἀνθρώπων διανοῶτο. σὺ δὲ ὡς τὸν Λυγ-
κία ἡμῖν δέδρακας, καὶ ὁρᾷς τὰ ἐνδον ὡς εἰ-
κελῶς τοῦ σέρου, καὶ ἀνέωκτά σοι τὰ πάν-
τα, ὡς εἰδέναι μὴ μόνον ἀβούλετ', καὶ ἀγνώ-
σκε

σκεῖ κατὰς, ἀλλὰ ὅτι ὡς τὸ ἀμείνων ἢ χεί-
ρων. Εὐμό. πάλαισ' ὡς Λυκίει. ἐγὼ δὲ,
κατὰ θεὸν εἰ λόμην. καὶ οὐ μεταμέλει μοι τοῦ
ἀνέρεως, ἱκανὸν δὲ ὅτι πῶς γινώσκω. ΛΥ.
ὅμως οὐκ ἂν εἴποις ὡς ταῦτα καὶ περὶ ἐμὲ, ἀλλὰ
ποδῶν μετὰ τοὺς ποδῶν ἐμὲν ποδῶν ὅτι
σὺ ποδῶν; Εὐμό. οὐδὲν γὰρ ἂν σοι ἀνέρετ', ὡς
ἂν εἴπω. ΛΥ. οὐκ ὡς γὰρ. ἀλλὰ οὐδὲν δὲ
λεῖς εἰ ποῖν ὅποιον ἂν με ἀνέρεται. ἐπεὶ δὲ εἰν
σὺ ἐκὼν ἀποκρύπτῃ, καὶ φρονεῖς ἡμῖν ὡς μὴ
εἰς τὸ γενεοῖσθαι σοι φιλοσοφῶντες, ἐγὼ περὶ
βασίλειον ὅπως ἀνδρῶν τε ὡς κατ' ἐμαυτὸν εἰδέναι
εἰν τὴν ἀκρίβειαν ποδῶν τῶν κρίσιν, καὶ τὴν ἀσφα-
λεσάτην ἀνέρεται. ἀκούει δὲ καὶ σὺ, εἰ βούλεται. Εὐ-
μό. ἀλλὰ βούλομαι ὡς Λυκίει. ἵσως γὰρ τι γνώρι-
μον ἐρεῖς. ΛΥ. σκόπει δὲ καὶ μὴ καταγελά-
σῃς, εἰ πάντ' ἀπαντὶ ἰσχυρῶς ἀνέρεται αὐ-
τό. ἀνάγκη γὰρ οὕτως, ἐπεὶ μὴ σὺ ἐδέλφεις τοῦ
στῆρον εἰ ποῖν, εἰδὼς ἀμείνων. ἐστὶ δὲ ἡμῖν ἢ μὲν ἀνέ-
ρεται, τοιοῦτον δὲ τι, οἶον, πόλις τις εὐδαίμωνος
ἢ χερσὶν ἐμπολιτνομένων, ὡς φαίνεται ἂν ὁ δι-
άσκαλος ὅσοις, ἐκείθεν ποδῶν ἀπὸ τῶν μέσων, σὺ
φοῖς, ἐστὶν ἀκρότατον, ἀνδρείους ἀπαντὰς.
δικαίως, σῶφρονος, ὁλίγων θεῶν ἀποδόντας.
οἱ αὖτε ποδῶν γίγνεσθαι περὶ ἡμῖν, ἀρπαζόντων,

οὐδ' ἐλάμπεων ἐκ προγόνων. ἀλλ' αὐτὰ μὲν,
οὐδ' ἐνομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, ἀποχρῆν δ' ἐκάστω
πρὸς τὸ πολίτην γενέσθαι, σύνεσθαι, καὶ ἐπιθυμίας
τῶν καλῶν, τὸ πόνον, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, καὶ τὸ μὴ
ἐνδύναμι, μὴ δ' ἐμαλακισθῆναι πολλοῖς τοῖς θυ-
χερέσι, κατὰ τὴν οὐδ' ἐντυγχάνοντα. ὡς δ'
στὶς ἀνταὐτ' ἐπισκίεσθαι, καὶ διεξέλθοι, πρὸς
μῦθος ἀρχὴ πρὸς τὴν πόλιν, αὐτίκα μάλα τὴν
λίπην ὄντα αὐτῶν, οἷσις ἀν' ἡ, καὶ ἰσότιμ' ἀπασιν,
τὸ χεῖρον, καὶ κρείττον, καὶ ἐπιτελεῖσθαι, καὶ ἀγν-
νῆς, καὶ δουλός, καὶ ἐλευθερός, οὐδ' ἐδωλός, καὶ ἐ-
πεσθῆναι τὴν πόλιν. Εἰ, ὅρα, ὡς λυκτῆς, ὡς οὐ μά-
την, οὐδ' ἐπὶ μικρῶν κάμνω, πολίτης ἐπι-
θυμῶν πένεσθαι τὸ αὐτὸ οὕτω καλῶς καὶ ἐνδύ-
μονος πόλεως; λυ. τὸ αὐτὸς ὡς ἐρμώτιμ' ἐ-
τῶν αὐτῶν σοὶ ἐρῶ. καὶ οὐκ ἐστὶν ὅ, τι ἂν μοι πρὸ
τούτων ἐξαιμῶ γενέσθαι. εἰ μὲν δὲ πλῆσιον
ἢ καὶ πόλιν, τὸ φανερὰ ἰδεῖν ἀπασιν, πάλαι ἂν
ἐν ἰδίῳ μὴ δὲ ἐνδιδάσκει, αὐτὸς ἢ ἐν αὐτῇ, καὶ
ἐπιλιτευόμενος ἀνέκ' πολλοῦ. ἐπεὶ δὲ ὡς ὑμεῖς
φάτε, σὺ τε, καὶ Ἡσίοδος ὁ ἑταῖρος, πάντες
πρὸς τὸ ἀποκρίσθαι, ἀνάγκη ζητεῖν ὅσον τε τὴν
ἀγνοῖαν ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἡγεμόνα τὸν ἀειδόν. καὶ οὐκ
οἶδ' οὐδ' οὕτω χρῆναι ποιῆναι. Εἰ. τὸ πῶς ἂν ἀλ-
λως ἐλθοι τις; λυ. οὐκοῦν σοὶ μὲν ἰδίῳ τὸ
ἀποχρῆναι

ἀποχρῆναι, καὶ φάσκειν εἰδέναι, πολλὰ καὶ ἀφ' ὅ-
ντα τῶν ἡγεσσομένων. πολλοὶ γὰρ ἐτοιμοὶ παρε-
σῶσιν αὐτόχθονες, ἐκείθεν ἐκάστω εἶναι λέγειν
τῶν. ὁ δὲ περὶ οὐ μίαν καὶ ἡ αὐτὴ φαίνεται ἀλ-
λά πολλὰ, καὶ ἀνάφοροι, καὶ οὐδ' οὐ ἀρχήλας ὁ
μοῖαι. καὶ μὲν, γὰρ τὰ ἐσπείρα. καὶ δὲ, ἰδίῳ τὴν
ἐσπείραν εἰσφέρειν. καὶ γὰρ τὰς ἀρετὰς. καὶ ἀλλή-
λους τῆς μεσημβρίας. τὸ καὶ μὲν ὅτι λεμῶνων,
τὸ φυτῶν, τὸ σκιάς, ἐνυδρῶς, τὸ ἰστέα, οὐδ' οὐ
αὐτίκων, καὶ οὐ βατορ ἐχουσα. καὶ δὲ, περὶ
δὲ, καὶ φασγῆα, πολλὴν ἡλίον, καὶ δὲ τὸ, καὶ
κάματον προφάνουσα. καὶ ὅμως αὐταὶ πᾶσαι
πρὸς τὴν πόλιν ἀγειν λέγεται, μίαν οὐραν,
ἐς τὰ ἐναντιώματα τελευτῶσαι. ἐνθα δὲ μοι
τὸ καὶ ἀποκρίσθαι ἐστίν. ἐφ' ἣν ἂν ἐλθῶ αὐτῇ,
αὐτὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν εἰ ἀφ' αὐτῆς ἐκάστος ἐφε-
σῶς, ἐν τῇ εἰσόδῳ μάλα τις ἀξιόπιστος ὁρῶν
τὴν χεῖρα, καὶ προφῶς κατὰ τὴν αὐτὴ ἀπέ-
ναι, λέγειν ἐκάστος αὐτῶν μόνος τὴν οὐδεῖαν εἰ-
λέναι. καὶ δὲ ἀλλοις, πλανῶσθαι μήτε αὐτοῖς ἐ-
ληλυθότας, μήτε ἀλλοις ἡγεσσομένοις διωμέ-
νοισι ἀκολουθεῖν. καὶ ἂν δὲ τὸν πλῆσιον ἀφί-
κωμαι, καὶ κείνος τὰ ὅμοια ὑποχρῆται πρὸς τὸ αὐ-
τοῖς, τὸ δὲ ἀλλὰ κακίει, τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ
ὁμοίως, καὶ ἐξ ἧς ἀπαντῶν. τό, τε τοίνυν τὸ
ff 4

πληθὺς τῶν ὁδῶν, ὧς ἀνόμεον αὐτῶν, οὐ μέ
τρεως ταράττει με, καὶ ἀπορῆν ποιῇ. Ὁ μά
λισα οἱ ἡγεμόνδ' ὑποδρατεῖν ἀμφοῖν, ὧς τὰ
αὐτῶν ἕκαστοι ἐπανοῦντες. οὐ γὰρ οἶδα ἢν τινα
τραπόμηνος, ἢ ἔρδ' ἄλλων ἀκολουθήσας, ἀμ
κοίμην ἂν πρὸς τὴν πόλιν. Ερμό. ἀλλ' ἐγώ σε
ἀπολύσω τ' ἀπορίας. τοῖς β' προσωδὶ πορκό
σιν ὧς λυκίνε πισύσας, οὐκ ἂν σφαιλείας. Λυ.
τίσι λέγεις; ῥῖς κατὰ πῶσαν ὁδὸν ἐλθούσιν;
ἢ τίνι τῶν ἡγεμόνων ἀκολουθήσας; αὐτοῖς γὰρ
ἡμῖν β' αὐτὸ ἀπορῶν, ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀναφανέ
ται, ἀπὸ τῶν πραγματῶν ἰὼν τὸ ἀνδρας μετε
ληλυθόσι. Ερμό. πῶς ἄρα φησ; Λυ. ὅτι ὁ
μὲν τὴν Πλάτωνος τραπόμηνος, ἢ συνοδὴ πο
ρήσας μετ' αὐτοῦ, ἐκείνῳ ἐπανέσεται δηλονό
τι ὁδὸς, τὴν Επικούρου ἐκείνῳ. Ὁ ἄλλος ἄλ
λῳ, σὺ δέ, τὴν ὑμετέραν, ἢ πῶς γὰρ ὧς Ερμό
τιμὲ οὐχ οὕτως; Ερ. πῶς ἢ οὐ; Λυ. οὐ
τοίνυν ἀπέλυσάς με τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἐτι
ὁμοίως ἀγνοῶ ἔρδ', μάλλον χεῖρ πισύσαι τῶν
ὁδοπόρων. ὁρῶ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν, καὶ αὐτὸν, ὧς
β' ἡγεμόνα, μίαν πεπειραμένον, καὶ ἐκείνῳ
ἐπανοῦντα, καὶ λέγοντα ὡς αὐτὴ μόνῃ ἀγεί
ρη τὴν πόλιν, οὐ μὲν γὰρ ἐχέει δόξαν ἐν ἀληθείᾳ φη
σιν. ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφ' ἧς πρὸς πτέλος, ἢ εἰδὲ
τινα

τινα πόλιν, δώσω αὐτῷ ἴσως. εἰ δ' ἐκείνην εἰ
δεν, ἢν ἐχέην, ἐν ἢ ἐπιθυμοῦ μὲν ἐγώ τε, ὧς σὺ πο
λιτεύσασθαι ἡδέως εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὧς δ'
εἰς Βαβυλῶνα ἀμφοτέρωθεν διέται Κόρινθον ἐω
ρακέναι, ἀλλ' ἄλλων ἐμοί γ' ἔν' ἐτι. οὐ γὰρ πάντως ὁ
τινα πόλιν ἰδὼν, Κόρινθον εἶδεν, εἴπε οὐ μόνον πό
λιν ἔδιν ἢ Κόρινθος. ὧς δ' ἢ μάλισα εἰς ἀρεῖαν
με καθίσκω, ἐκείνῳ δ' ἐν, ὧς εἰδέναι ὅτι πᾶσι ἀ
νάμνημίαν εἶν τὴν ἀληθῆ ὁδόν. καὶ γὰρ ἢ Κόριν
θος μία ἐστίν. αἰ δ' ἄλλαι, πανταχόσε μάλλον,
ἢ εἰς Κόρινθον ἀγασιν, εἰ μή τις οὕτω σφόδρα πα
ραπαίσι, ὡς οἰεῖται τὴν εἰς Ἰπέρβορεας, ἢ τὴν
εἰς Ἰνδοὺς ἀγασθῆναι, εἰς Κόρινθον σέλλειν. Ερμό.
ὧς δ' οἶόν τε ὧς λυκίνε; ἀλλ' ἢ ἄλλ' ἀλλ' ἀλλ' ἀ
γα. Λυ. οὐκοῦν ὧς καλὲ Ερμότιμ' ἐν, οὐ μικρὰς
ἀντιβουλήσ' ἔδιν τὴν ἀρεῖαν τῶν ὁδῶν τε, ὧς ἡγε
μόνων. οὐδ' ἐστὶ δ' ἢ β' λόγου ποιήσομεν, ἐνθα
ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκείσε ἀπ' ἡμῶν. ἐπὶ
λήσομεν οὕτως, ἀντὶ τ' εἰς Κόρινθον ἀγούσης,
τὴν ὑπὸ Βαβυλῶν, ἢ Βάκτρων ἀπ' οἰόντων. οὐ
δέ γὰρ οὐδ' ἐκείνῳ καλῶς ἐχει, τὴν τυχὴν ἐπὶ
πῶν, ὡς τάχα ἂν τὴν ἀρεῖαν ἐλομενους, εἰ καὶ
ἀνδρ' ἐξέτασσεως ὁρμήσασιν ἢ μίαν τῶν ὁδῶν
ἢν τινὰ οὐκ ἀνιστάμεν γὰρ καὶ ἔστω γενέσθαι. καὶ
ἴσως πᾶσι ἐγγένος ἐν ἔρδ' μακρῷ χρόνῳ ἡμᾶς
ff 5

δέχῃ δὲ τῶν οὐτῶ μεγάλων, οὐκ οἶμαι δεῖν
παραβόλως ἀναξρεῖν, οὐδ' ἐς σενὸν κομιδῇ
κατακλείν τήν ἐλπίδα, ἡ δὲ ῥιπὸς ὥς ἡ παροι-
μία φησὶ, ἐν Αἰγαῖον, ἢ τὸν Ἰόνιον ὄχλῳ πλεῖ-
σαι θέλοντας. ὅτε οὐδ' αἰετὶ σάμεθ' ἀνδύλο-
γῶς τὴν τύχην, εἰ τοξεύουσα, ὅ ἀκοντίζοιτο,
μὴ πάντως ἔτυχῃ τ' ἀληθεύς, ἐνός οὐτ' ἐμ-
μυθεῖοις ῥῆς φεύδουσιν, ὅπως οὐδ' ἐβδ' ὁ μνηστὴρ
ῥέοι τῇ ὑπὲρ. ὥς, δέον τὴν πελειάδα κατα-
τοξεύσαι, ὁ δὲ, τὴν μέλινδον ἔτε μιν. ὁ τεύκεθ'
οἶμαι, ἀλλὰ παραπολύ ἐκείνο δὲ λογιώτερον τ'
παλῶν, ῥωθῆσαι, ὅτι πᾶσι πειθεῖσθαι βού-
λεύματι ἐλπίειν, ἢ πάντως ἐκείνο, ἐν δὲ ἀ-
πάντων. ὁ δὲ κίνδυνος οὐ μικρὸς, εἰ ἀντί τ'
ἐπ' ἐνδὺ ἀγρύπης, ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν
ἀγνοοῦν τὸν ἐμπεσοίμεν, ἐλπίζον τὸν ἀμνησ-
τὸν τὴν τύχην. ὑπερῆμῶν, ἐκάζειν οἶμαι.
οὐδ' ἐγὼ ἀναξρεῖται ἔτι, ὅτι ἀνασώθῃναι ὁπίσω
ῥάδον, ἢν ἀπαξ ἐπιδ' ὅτῃ πλεούσῃ τις αὐτῶν,
τὰ ἀπὸ γαίης λυσάμεν, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν βῆ-
πελάγει ὄχλῳ φέρεσθαι, ναυτιῶντα ὥς τὸ πολὺ,
καὶ δὲ λόγα, καὶ καρηβ' ροῦντα ὑπὸ τ' σάλου,
δ' ἐόν δὲ ἀρχῆς πρὶν ἐκπλεῖν, ἀναλάντα ὑπὸ
σκοπὴν τινα, σκέψασθαι εἰ ἐπιφορὸν ὄβρι. ὅτι οὐ
εἶον ἐπὶ πνεῦμα τοῖς ἐς Κόρινθον ὄχλῳ πλεῖν
θέλουσι.

θέλουσι. ἢ νῆ Δία, κυβερνήτην τὸν αἰετὸν ἐκ
λέξασθαι, ὅτι ναὺν δὲ παγῇ, οἶον διακρίσαι πρὸς
τηλικούτομ κλύδωνα. Ερμῶ. οὐτῶς ἀμει-
νον ὡς λυκινὴ πρὸς λυ. πρὸς δὲ ὅτι ἀπεν-
τας ἐν κύκλῳ περιελάθῃ, οὐκ ἀλλ' ἄν' ἐνυρῶν,
οὔτε ἡγεμόνας ἀμείνους, οὔτε κυβερνήτας ἐμ-
περοτέρους τῶν Στωϊκῶν. ὅτι ἐνδελέσσης γὰρ
δικέσθαι ποτὲ πρὸς Κόρινθον, ἐκείνοισ' ἔφη,
κατὰ τὰ χρυσίῳ, καὶ ζήνωνος ἰχνη προ-
ῶν. ἀλλ' ὡς δὲ, ἀδυνάτοισιν. Λυ. ὁρᾷς οὐτ' ὥς
κοινὸν ὡς Ερμῶτι μετ' εἰρηκας; εἰποι γὰρ ἀν' αὐτὸν
ὅτι Πλάτωνι ξωοδιπορῶν, καὶ ὁ Επικούρου
ἐπὶ μιν, καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἀνελθεῖν μετ' ἐς τὴν
Κόρινθον, εἰ μὴ μεθ' ἐαυτοῦ ἕκαστος. ὥστε, ἢ
πᾶσι πειθεῖν χρὴ, ὅπως γελιότατοισιν, ἢ ἀπὶ
εἰς ὁμοίως. μακρῶς ἀσφάλεστατον ἐν ῥιπῶν
τῶν, ἀλλ' ἄν' ἐνυρῶν τὰ ληθῇ ὑπὸ χνούμενον.
εἰπε φέρε, εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι
ὅτις δὲ ἀπάντων ὄβρις ὁ ἀληθεύων, ἐλοίμην
τὰ ὑμέτερά σοι πειθεῖσας, ἀνδρὶ φίλῳ, ἀτάρ
μόνα γε εἰδὲ ὅτι τὰ τ' Στωϊκῶν, ὅτι μίαν ὁδὸν
ὁδοιπρήσεν τι ταύτην, ἢ περὶ θεῶν τις ἀναβι-
ῶναι ποιήσῃ Πλάτωνα, ὅτι Πυθαγόραν, καὶ
Αἰσώτελλον, καὶ ὅς ἄλλους, οἱ δὲ, πρὸς ἀν-
τὸν, ἐρωτῶ με, ὅτι νῆ Δί' εἰς δικαστήριον

ἀλλήλων τοῦ ἕκαστου δικάζοντες, λέγει
τοῦ, ὡς ἐλπίσει, ἡ τίνι πρὸς
πισύνας, Χρῆσι πῶς, καὶ ζήνωνα προετίμη-
σας ἡμῶν, πρεσβυτέρων ὄντων πρὸς ἀπὸν, χθόνι-
ον πρῶτον γενομένου, μήτε λόγου μεταδίδω-
μῖν, μήτε πειραθῆναι ὅλως ὡς φασὶν, εἰ ταῦτα
λέγειν, τί ἂν ἀποκεννάμην αὐτοῖς; ἢ ὅτι
οἱ μοι, ἂν εἴπω, ὅτι Ερμότιμω ἐπέδωκα φίλον
ἀνδρὶ, ἀλλὰ φάεν ἂν οἶδ' ὅτι, ἡμεῖς ὡς λυκῖναι,
οὐκ ἴσμεν ἐν Ερμότιμον ὅτι, τίς πρὸς ὅτι,
οὐδὲ ἐκείνῳ ἡμᾶς. ὥστε οὐκ ἐχρῆν ἀπαντῶν
καταπύκνωσιν, οὐδὲ ἐρήμην ἡμῶν καταδα-
τῆν, ἀνδρὶ πισύνας μίαν ὁδὸν ἐν φιλοσο-
φίᾳ, ὅτι οὐδὲ ταύτην ἴσως ἀκριβὲς κατανοή-
σονται. οἱ δὲ ἐν νομοθέτῃ ὡς λυκῖναι, οὐχ οὕτως
προσάτιονσι τοῖς δικασταῖς πρὸς, οὐδ' ἐπὶ
τέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον, οὐκ ἔαν λέγῃ
ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλ' οἶται ἐμφέρειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμ-
φοῖν ἀκροῶσθαι, ὡς ἔχον ἀντεξετάζοντα, ὅτι
λόγους, ἐν εἰσκοιεν τὰ ληθῆναι καὶ ἄβυστον, καὶ
ἡγεμὴν οὕτως ποιῶσιν, ἐπὶ δὲ δίδωσιν ὁ νόμος
ἐπὶ ἕτερον δικαστήριον τοιαῦτα, ἀπὸ εἰκότος ἐ-
ρεῖν ἀνδρὶ. ἢ τὰχ' ἂν τις αὐτῶν καὶ προσέροι τό-
με, εἰ πρὸς μοι λέγειν ὡς λυκῖναι, εἰ τις ἀπὸ τοῦ
λέγειν ὡς ἄλλους ἀνθρώπους ἰδὼν, οἱοί ἡμεῖς
ἴσμεν,

ἴσμεν, ὅτι ὅτι μὴ ἀποδοθῆναι τὸ παράπαν,
ἐν ἡμῖν συλλογῇ τῶν Αἰθιόπων ἀνιχνεύοιτο,
καὶ λέγει μὴ ἀποδοθῆναι τὸ παράπαν, ἀνθρώπου
κοῖς, ἢ ξανθοῖς, μὴ ἢ ἀσπράγγι, ἢ μέλανας, ἄρα πρὸς
σεύοιτ' ἂν ὑπὸ αὐτῶν; ἢ εἴπωι τις ἂν πρὸς αὐτῶν
τῶν πρεσβυτέρων Αἰθιόπων, σὺ δὲ λέγεις, ὅθεν
ταῦτα ὡς θρασύτατα δοῖται, οὐ γὰρ ἀπεδήμη-
σας παρ' ἡμῶν οὐδ' ἀμύσει, οὐδὲ νῆδ' ἀπὸ τὰ πα-
ρὰ τοῖς ἄλλοις οἶσας ὅτι, φάινται ἂν ἔργη
δικαία ἐρωτῆσαι ἐν πρεσβυτήνῃ; ἢ πῶς ὡς Ερμό-
τιμῃ συμβεβλήεις; Ερμό. οὕτως. δικαιοτάτα
γὰρ ἐκτελέσει δόκει μοι. Λυ. ὅτι ἔμοιγε ὡς Ερ-
μότιμῃ. ἀλλὰ ἐπὶ μετὰ ὅτι, οὐκ ἔτ' οἶσας, εἰ ὁμοί-
ως καὶ σοὶ δοῖται. ἐμοὶ μὲν γὰρ ὅτι πάντων δόκει.
Ερμό. ἐπὶ ποῖον; Λυ. ἐπὶ ἀξίᾳ δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ, ἢ
φῆσει πρὸς με ὡς ὅτι. ἀνάλογον τοίνυν κεί-
νω τις ἡμῖν ὡς λυκῖναι, γὰρ Στωϊκῶν μόνον εἰδώς,
καθὰ πρὸς ὅσον φίλον οὐτῷ, ὅ Ερμότιμῷ. ἀ-
ποδοθῆναι δὲ μὴ δὲ πῶς ποτε, μήτε ἐπὶ πλάτῃ
νῷ, μήτε πρὸς ἐν ἐπίκλειον, μὴ δὲ ὅλως πρὸς
ἄλλον τινά. εἰ τοίνυν λέγει, μὴ δὲ οὕτως καλὸν
εἶναι, μὴ δὲ ἀληθὲς πρὸς τοῖς πολλοῖς, οἶα τὰ
ἐπὶ ὅτι, ὅτι ἀεὶ ἐκείνη φησὶν, οὐκ ἂν εὐλόγως θρα-
σύει. ἢ δόξῃ σοι, πᾶσι πάντων ἀπεφανομένους. ἢ
γαῦτα, ἐν εἰδώς, οὐδ' ἐπὶ ὡς πρὸς Αἰθιοπίας ἐν

ἑτέρῳ πόδα προσέθω. τί βούλει ἀποκείναι
μαυρὸν; ὅτι ἀληθείαν ἐκείνο δὴ λαδὴν, ὅτι ἡ
μεῖς τὰ μὲν Στωϊκῶν, ὅτι πάντ' ἐκ μαυροκόμης,
ὥς ἂν κατὰ ταῦτα φιλοσοφῇ ἀξιούντες. οὐκ
ἀγνοοῦμεν δὲ ὅτι τὰ ὑπὲρ τῶν ἄλλων λεγόμενα
ὄγ' ἀδασκαλός, καὶ κεῖνα μεταξὺ ὅτι διεξέρχεται
πρὸς ἡμᾶς, ἢ ἀναγέγραπται αὐτά, προσθεῖς αὐτοῖς.
ἡ νομίζεις ἐν ταῦθα σιωπῇ σιωπῇ ἡμῖν τοὺς ἀμ
φὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ Πυθαγόραν, καὶ Εὐκλεί
δην, ὅτι ἄλλοις. οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας
ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ, οἷα ποιεῖ ὁ Λυκίης ἐταῖρος
σου Εὐμότιμος. ἀξιοῖ τοῖς ἀντιδίοις ποιεῖ ἡ
μῶν πεινῆν, καὶ οἶεται τοιαῦτα εἶναι τὰ ὑμέ
τερα, ὅποια ἀνέκεινοι φῶσιν, ἢ οὐκ εἰδότες, ἢ
κρυπτόμενοι τὸ ἀληθές. οὐκοῦν ἦν τινα καὶ τῶν
ἀθλητῶν ἰδοὺ ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος, λα
κτίζοντα εἰς τὴν αἴρα, ἢ πύξιν κενὴν πλῆγῃ
να καταφέροντα, εἰς ἀνταγωνιστὴν δὲ ἦεν πά
ντα θυτὸς ἀνακρύξει αὐτὸν, ἀγροθέτης ὢν
ὥς ἀμαχόν τινα. ἢ ἐκεῖνα μὲν οἰήσεται ξάδι
εἶναι, ὅτι ἀσφαλὴ τὰ νεανειύματα, οὐδενὸς αὐ
ταίρομενον αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τῆνικαῦτα
κρίνεσθαι, ὁ πόταν καταγωνίσσεται τὸν ἀντί
παλον αὐτὸν, ὅτι κρατήσῃ. ὅτι ἀπαρρέυσῃ. ἢ ἄ
λως δὲ, οὐ. μὴ τοίνυν μὴ δὲ Εὐμότιμος, ἀφ'
ῶν ἂν

ἢ ἂν οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ σκίμαχῶσι πρὸς
ἡμᾶς ἀπόντες, οἷέω κρατῆρ' αὐτοῦ, ἢ τὰ ἡ
μέτερα ριπύτα εἶναι. ὥς ἀναγέγραπται ξάδι
ὡς ἐπεὶ τὸ ριπύτον ὁμοίον ἂν εἶναι τοῖς τῶν παι
δῶν οἰκοδομήμασιν. ἀκατασκευάσθαι ἐ
κείνοι ἀδυνάτῃ, οὐθὺς ἀναγέπουσιν. ἢ ὅτι νῆ δία ρῖς
τοξεύειν μελετῶσιν. οἱ κάρφῃ πινάσιν ὀκνεῖντες,
ἔπειτα ὑπὸ κοντοπῆσαντες, οὐ πόρρω προσθε
μένοι, στοχάζονται ἀμείνεται. καὶ ἦν τύχῃσι πε
τε, ὅτι ὅτε πείρωσι τὰ κάρφῃ, ἀνέκραζον θυτὸς
ὥς τι μέγα ποιήσονται, εἰ διεξελθὺν ἀν
ρῖς τὸ βέλτερον τῶν φρυγάνων. ἀλλ' οὐ Πέρ
σαι γε οὕτω ποιοῦσιν, οὐδὲ Σκυθῶν, ὅσοι ῥέστη.
ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ κινούμενοι ἀφ' ἱπποῦ,
ὥς εἰ πολὺ ῥέξουσιν. ἔπειτα δὲ, ὅτι τὰ τοξεύον
τα κινεῖσθαι ἀξιούσιν, οὐχ ἐσῶτα, οὐδὲ ποτε
μείνοντα εἰς βέλτερον, ἐς τ' ἀνέμπεσῃ, ἀλλὰ δε
αδιδράσκοντα ὥς ἐνι μάλισσιν. θηρία γέροντες εἰ
πολὺ κατατοξεύουσιν, ὅτι ὀρνίθων ἐνίοι τύχῃ
νοῦσιν. ἦν δὲ ποτε καὶ ὁ σκοποῦ δέμῃ περαθῆ
ναι ἢ τόνος φημι πλῆγῃς, ξύλον αὐτίπτων, ἢ ἄ
πῶς αἰμοβοόων προδόμενοι, δειλάνουσιν, ὅτι οὐ
τω πεινῶσιν, καὶ δὴ ὅσων σφίσι χωρῆσαι
τοῖς οἰοῖσιν. εἰπέ τοίνυν ὁ Λυκίης παρ' ἡμῶν Εὐ
μοτίμω, ὅτι οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ φρύγανα προ

θέρμιοι, κατατρεφύουσιν, εἴτα φασίν, αὐθρόων
ὠπλισμένων κεκρατηκένας. καὶ εἰκόνας ἡμῶν
γυμνασῆται, πυκτεύουσι πρὸς ἐκείνας. ὁ κρα
τήεντος ὡς ἐπὶ εἰκός, κρατῆν ἡμῶν οἶοντα.
ἀλλὰ φαίμεν ἀνέκαστος πρὸς αὐτοὺς τὰ τοια
υῖα χιλλίως ἐκεῖνα, ἀφ᾽ οὗ ποδὶ τοῦ Εὐκρυτοῦ, οὐ
μὲν Κόρυθος λεύσσει μέτωπον. ταῦτα μὲν
οἱ ξυμπαντὸν ἐν ἑφ' ἡμέραις ἐκαστος. ὁ Πλάτων
δ' ἄν μοι δοκῇ ὅτι δηγῆται αὐτῶν ἐκ Σικελί
ας, ὡς ἀνείδως τὰ πλεῖστα. ἑφ' ἡμέρας συρακουσί
φιγέλωνι, φασὶ δὲ συλαδὸν εἶναι τὸ σῶμα, ὅτι
ἐπιπολύ διαλαδίῃν αὐτὸν, οὐδενὸς τολμῶν
τὸ ἐλέγχειν τύραννον ἄνδρα, μέχει δὲ πᾶσα
γυναικα ξένῳ σωενέχουσιν αὐτὸν, τολμήσας
εἰπεῖν ὅπως ἔχοι. ἐν δὲ, πρὸς τὴν γυναικα ἐλ
θόντα τὴν ἑαυτοῦ, ὀργίζεσθαι, ὅτι οὐκ ἐμνή
σει πρὸς αὐτὸν, εἰδὴ μάλα τὴν δυσωδίαν.
τὴν δὲ, πρὸς αὐτὴν συγγνώμῃ ἔχειν αὐτὴν.
ὡς ἔρ' ἡ τοῦ μὴ πεπεραῖσθαι ἄλλος ἄνδρος, μὴ
ἀλλ' ὁμιλῆσαι πλεονέκῳ, οἷον θῆναι ἅπανσι τοῖς ἀ
νδράσι τοιοῦτό πᾶσι πινεῖν τοῦ σῶματος. ὁ
Εὐκρυτοῦς ριγαροῦν ἄτε μόνον τοῖς Στωϊ
κοῖς ξυνών, φαίμεν ὅτι Πλάτων, εἰκότως ἀντι
ὁποῖα τῶν ἄλλων τὰ σῶματά εἴναι. ὅμοια δ'
ἐν ὅτ' ἡ χρύσι πᾶσι εἶποι, ἢ ἐτι πλείω ρύτων,
εἰπε

εἰ πορ λιπῶν αὐτὸν ἀκείτον, ὡς τὰ πλάτω
νος ὁρμήσομαι, πιστεύσῃ τινὶ τῶν μόνων Πλά
τωνι ὡμιληκότων. ἐνίτε λόγῳ ξυνελών φημι,
ἀχρὶς ἀνέδελον ἢ τίς ἀληθὴς ὅτι προαίρεσις ἐν
φιλοσοφίᾳ, μὴ δὲ μίαν αἰρεῖσθαι. ὕβρις ἢ ἐσ
τὰς ἄλλας εἰ τοιοῦτον. Εἰ. ὦ λυκίε, πρὸς
τὴν εἰσάσ, Πλάτωνα μὲν, ὁ Λεωτέλλω, ὁ
Εὐκρυτοῦ, ὁ δὲ ἄλλος ἀφ᾽ ἐμῶν ἐκαστῶν. οὐ
ἢ κατ' ἐμὴν αὐταρχίαν εἰσάσῃ αὐτοῖς. νῶϊ δὲ,
ἐγώ τε, ὁ σύ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ὀξετάσσομεν εἰ
ριοῦτόν ὅτι εἰ φιλοσοφίᾳς πρᾶγμα, οἷον ἐγώ
φημι αὐτὸ εἶναι. Αἰθίοπας δὲ, ἢ τὴν Γέλωνος γυ
ναῖκα, τί ἐστὶ καλὴν ἐκ Συρακουσῶν ἢ ἐν λό
γῳ; λυ. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίτῳ (ἀνὴρ πρὸς ὧν,
εἰσὶ οἱ δοκοῦσι περὶ τοῦ εἶναι πρὸς ἐν λόγῳ. σύ δ'
λέγε ἢ ἡ. θαυμάσων γὰρ τι ἐρεῖν ὅπως. Εἰ.
δοκεῖ μοι ὦ λυκίε ὅτι πάντ' ὡς εἶναι μόνον
τὰ τῶν Στωϊκῶν ἐκμαθόντα, εἰδέναι τὰ λη
θεῖα ἀπὸ τούτων, καὶ μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἐπε
ξέλασθαι τὸ ἐκμανθάνων ἐκαστα. οὐτασί δὲ σκό
πει, ἢν τις λέγῃ πρὸς σὲ μόνον ὅτι, ὡς αἰ δύο
δυσάσθαι, ἐν τέτταρα ἀειμονὴν ἀπὸ τελοῦσιν,
ὅρα δὲ σὺ πᾶσι τὸν ὅτι πᾶσι πινεῖν τοῦ σῶματος ἄλ
λων, ὅσοι ἀειμονητικοί, μὴ τις ἄρα εἰς πέντε,
ἢ ἐπὶ λέγειν αὐτὰς εἶναι; ἢ ἀντίκα εἰδέναι ὡς

ὅτι αὐτὴ ἀληθὴ λέγει· λυ. αὐτίκα ὦ Ερμότι
με. Ερ. τί ποτ' εἴδωμάτῳ ἐν αἰσίοις
κεῖ, ἐν τυγχάνοντά τινα μόνον τοῖς Στωϊκοῖς
λέγουσι τὰ ληθῆ, περὶ δὲ αὐτοῖς, ἢ μακρὰ
περὶ αὐτῶν ἄλλων, εἰδόμενα οὐκ ἂν ᾤτε τὰ τέτ
ταρα πέντε γένοιτο, οὐδ' ἂν μυθεῖοι Πλάτω
νός, ἢ Πυθαγόρου λέγουσιν; λυ.. οὐδ' οὐ πρὸς
ὡς ὦ Ερμότι με. τὰ δ' ὁμοιογενήματα, τοῖς ἀμ
φιβητημένοις ἐκείνῃς, πάντ' ἀφ' ἑαυτῶν
πάντων. ἢ τί ἂν φαίνο; ἐστὶν ὡς τινὲς ἐν τετύχηκας,
λέγουσι τὰς δ' ὑποστάσεις συνετελεῖσθαι, ἐν ἑπ' αὐ
τῇ ἐνδεκα ἀειμον ἀποτελεῖν; Ερ. οὐκ ἔρρε. ἢ
μαίνοιτ' ἂν ὁ μὴ τέτληται ξυμβαίνειν λέγουσιν. λυ.
τί δ' αὖ, ἐν τετύχηκας πᾶν ποτε, ὅτι πρὸς χαί
των, περὶ ἀληθείαν, στωικῶς ἵνι, ἢ ἐπικερδέως,
μὴ ὡς φερόμενοις ποδὲς ἀρχῆς, ἢ τέλους; Ερ.
οὐδ' αὖτως. λυ. ὅρα τοίνυν μή πως με παρὰ
λογίζῃ ὡς γινώσκω. ἢ ταῦτα, φίλον ὄντα. ἢ
τῶν τῶν ἡμῶν οἱ τινὲς ἀληθείουσιν ἐν φι
λοσοφίᾳ, σὺ δ' αὖτε προῖπας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρων
τοῖς Στωϊκοῖς, λέγουσιν ὅτι οὗτοί εἰσιν, οἱ τὰ
δὲ δὲ δὲ, τὰς αὖτε τιθέντες. ὅπως δ' αὖτε ἄλλαν
οὕτως ἔχει. φαίνεται ὅτι οἱ ἐπικουρεῖοι, ἢ Πλα
τωνικοί, σφ' αὖτε μὴ οὕτως ἐντιθέναι, ἢ μᾶλλον
πέντε, ἢ ἑπ' αὖτε λέγειν αὐτά. ἢ οὐ δεκτοῖς σοῖ
αὐτῶν

αὐτῶν ποιεῖν, ὅπως αὖτε μὴ μόνον δ' καλόν,
ἀγαθόν ἢ κακόν εἶναι, οἱ ἐπικουρεῖοι δ' ὡς ἂν; ὅτι
τῶν ἡμῶν λήπτε σώματα ἢ ἅπαντα, ὁ Πλά
των ἡνομήσει ἢ ἀσώματόν τι ἐν τοῖς οὐρανῶν;
ἀλλ' ὅπως ἐφ' ἑαυτῶν, πλεονεκτικῶς πάντ' ὡς
φιβητῶν μὴ συλλαβῶν, ὡς ἀναμφιλόγητος ἴδι
ον τῶν Στωϊκῶν δὲ δὲ αὖτε ἔχειν, καὶ ἀντιλαμ
βανόμενοι τῶν ἄλλων, ἢ λεγόντων αὐτῶν ὅτι ἢ,
ἐνδεκα ἀειμον μάλιστα οἰμαι δεῖ. ἂν μὴ δὲ
προβήλον γένηται αὐτῶν, ὡς Στωϊκῶν δὲ μόνον
τὰ δὲ δὲ, τέτληται ἢ καὶ δὲ, ὡς αὖτε αὖτε
τοῖς ἄλλοις ἀρχῇ δ' ἂν αὖτε τούτου πέρι δια
μάχωνται, πάντων ὁμοίως ἀκαστέον, ἢ εἰδὲ
ναὶ ὅτι πρὸς χάριν δεκτὴν δὲ δὲ. Ερμό.
οὐ μοι δεκτὸς ὡς λυκίνας ξυνίνααι πᾶς βούλομαι
εἰπεῖν. λυ. οὐκοῦν ὡς φέρεται ἢ λέγειν, εἰ
τεροῖόν τι, ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις. Ερ. εἰς ἢ
αὐτίκα οἷόν τι λέγει. ὅπως γὰρ τινὰς δὲ δὲ
ἀληθείας ἐς δ' ἀσκητικῶν, ἢ ἐς τῶν διονύσιος δ'
ἰδρόν. εἰτα μέντοι φιάλλω τινὰ τῶν ἰδρῶν ἀ
πολωλέναι. δεκτοῖς δ' ἢ ποῦ ἀμφοτέρους ἐβλήν
θῆναι αὐτῶν, ὅπως τὸς ὡς δὲ κόλπου ἔχει τὴν
φιάλλω. λυ. καὶ μάλα. Ερμό. ἔχει δὲ
πάντως ὁ ἕτερος. λυκί. πᾶς δ' αὖτε, εἴγε
ἀπόλωλεν; Ερμό. οὐκοῦν ἂν πᾶς ὡς προ

τέρω ευρησ' αὐτήν, οὐκ' ἐτι ἐν' ἑτέρῳ ἀποδύ-
σεις. πρόσθ' ἂν ὥς οὐκ' ἔχει. Λυ. πρόσθ' ἂν.

Ερ. Ὁ εἰγεμὴν εὐρομῶν ἐν τῷ ἑτέρῳ
κόλῳ, ὁ ἑτέρος πάντως ἔχει. Ὁ δὲ ἐν τῷ
νῆος οὐδ' οὐτῶς. Λυ. ἔχει. Ερμό.
Ὁ ἡμεῖς τοίνυν εἰς εὐρομῶν ἡδὴ πρὸς τοῖς Στω-
κοῖς τὴν Φιάλῳ, οὐκ' ἐτι ἐρβνῶν τὸν ἄλλου
ἀξιώσωμεν, ἔχοντες ὁ πάλαι ἐζητοῦμεν. ἢ τί
νῆος ἔνεκα ἐτι κάμνομεν; Λυ. οὐδ' ἐνός, εἴπε
εὐροίτε. Ὁ ἐνρόντες, ἔχοιτε εἰδέναί, ὡς ἐκείνο
ἦν τὸ ἀπολωλός. ἢ ἐὶ ὅλως γινώσκον ὑμῖν εἶναι
ἐν ἀνάθημα. νῦν δ' ἐν τῷ αἵματι, πρότερον μὲν οὐ
δύο εἰσὶν οἱ πρὸς ἐλθόντες ἐν νῆων, ὡς ἀνα-
γμῶν εἶναι ἐν ἑτέρῳ αὐτοῖν, τὰ φάει ἔχειν,
ἀλλὰ μάλα πολλοὶ τινδν. εἴτα Ὁ δὲ ἀπολό-
μῶν ἂν, ἀδελφον ὁ, τι περὶ ὅτιν, εἴτε Φιάλῳ
τις, ἢ σκύφος, ἢ σέφανος. ὅσοι γὰρ ἱερεῖς,
ἄλλος ἄλλο εἶναι λέγῃσι, καὶ οὐδ' ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ
αὐτῆς ὁμοιογῶσιν. ἀλλ' οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δ' ἐν
ἀργύρε. οἱ δ' ἐν χρυσοῦ. οἱ δ' ἐν κασιτέρῳ εἶναι
ἐν φάσκουσιν. ἀνάγκη γὰρ ἅπαντας ἀποδύ-
σαι καὶ εἰσελθόντας, εἰ βούλει εὐρεῖν δὲ ἀπὸ
λός. καὶ ἂν παρὰ τῷ πρῶτῳ εὐρεῖς εὐρησ' Φιά-
λῳ χρυσοῦ. ἐτι καὶ τὸν ἄλλου σοι ἀποδύτον.
Ερμό. Ὁ γὰρ τί ὧς λυκίνα; Λυ. ὅτι ἀδελφον ἐν

Φιάλῳ

Φιάλῳ δὲ ἀπὸ λῶν ἦν. εἰ δ' ἐν τῷ αἵματι τῶν
τῶν ὁμοιογῶσιν, ἀλλ' οὐτὶς χρυσοῦν ἅπαντες
Φασιν εἶναι τὴν Φιάλῳ. εἰ δ' ἐν καὶ μάλα γινώ-
σκον γένοιτο, ὡς Φιάλῳ ἀπολωλός χρυσοῦ, καὶ
οὐ πρὸς τῷ πρῶτῳ εὐροῖς Φιάλῳ χρυσοῦ, ἐν
δὲ οὕτω πᾶσι διδρυνόμενος τὸν ἄλλου. οὐ
ἔστι λόγος ποῦ εἰ αὐτὴ ἦν ἢ τῷ θεοῦ, ἢ οὐκ' οἱ περὶ
λῶν Φιάλας εἶναι χρυσοῦ; Ερ. ἔγωγε. Λυ. δὲ
σε δὲ ἡ πᾶσι πάντας ἵνα ἐρβνῶντα, καὶ τὰ πρὸς
ἐκάστῳ εὐρεθῆντα πάντα, εἰς μέσον καταθέν-
τα, ἐκάζειν ὁ, τί ποτε αὐτῶν πρὸς οἱ ἀνδρῶν
κτῆμα οἰεσθαι. καὶ γὰρ ἂν δὲ τὴν πολλὴν ἀποβίαν
παρεχόμενον, τὸ τὸ ὅτιν ὅτι ἐκαστος τῶν ἀπο-
δυσμένων ἔχει τι πάντως. ὁ μὲν, σκύφον. ὁ
δ' ἐν Φιάλῳ. εἰ δ' ἐν, σέφανον. καὶ ὁ μὲν, ἐκ χαλ-
κοῦ. ὁ δ' ἐν, ἐκ χρυσοῦ. ὁ δ' ἐν ἀργύρε. εἰ δ' ἐν, ἐκ
κασιτέρῳ ὅτιν, οὐδ' ἐπὶ δὲ λῶν. πᾶσι γὰρ ἡν αἰά-
γῃ ἀπρεῖν. ὅν τινα ἰδρῶσιν ἡν εἰπῇς. ὁ ποῦγε,
καὶ εἰ πάντες γὰρ ὁμοιοῦσιν, ἀδελφον ἦν οὕτως,
ὅς τις ὁ τὰ τῷ θεοῦ ὑφ' ἡμεῖς. ἐστὶ καὶ ἰδρῶσι
καὶ ἔχειν. δὲ δ' αἰτίον τῷ ἀγνοίας, ἐν ὅτιν οἶμα,
ἐν αὐτῷ γὰρ φανερὸν εἶναι τὴν ἀπολωλὴν Φιάλῳ.
ὅτι μὲν γὰρ Φιάλῳ ἀπολωλέναι, ὡς εἰγε ἐπεγέ-
γραπτο τῷ θεοῦ τὸ ὄνομα, ἢ τῷ ἀνακτόντος, ἢ τῷ
τοῦ ἀνέκαμνομεν. Ὁ ἐνρόντες τὴν ἐπιγεγραμ-

μένειν, ἐπεπαύμεθα ἂν ἀποδύοντες, ἢ ἐνοχλοῦν
τες τοὺς ἄλλους, οἶμαι δὲ σε ὧς Ερμότιμῃ, ὧς
γῶνας ἢ δὴ γυμνικοὺς ἐαράκεναι περὶ ἁλίου. Ερ.
ἢ ὅς γε ὧς οἶφ. περὶ ἁλίου, ἢ περὶ ἁλίου. Λυ.
ἢ ὅς γε πτεῖ, ὧς ὧς ἀποδύοντες ἀνδρὶς ἐκάστῃς.
Ερ. νῆ δὲ ἀναγχοῦς ὁλυμπίασιν ἰδίῃ τὰ λαοῖ
τῶν Εὐλανοδικῶν, Εὐανδρίδου τῷ ἡλείῳ θίαν μοι
προκαταλαβόντες ἐν ῥῖς ἑαυτοῦ περὶ τὰς.
πρὸς μου ῥῖς ἐγγύθεν ἀπαντὰ ὁρᾶν τὰ πρὸς ῥῖς
Εὐλανοδικῶν περὶ ῥῖς. Λυ. οἶδα ὅτι ἢ ὧς,
ὧς κληροῦσιν ὄντινα ὧς τινι χρὴ παλαίειν, ἢ
παγκρατίζειν; Ερμό. οἶδα γάρ. Λυ. οὐ
κοῦν ἀμείνον οὐ εἰποῖς, ἐγγύθεν ἰδῶν. Ερμό.
ὧς μὲν παλαιόν, ὧς Ηρακλέους ἀγροθερῶντες,
φύλαξά φημι. Λυ. μή μοι τὰ πάλαι ὧς
Ερμότιμῃ, ὧς εἰδὼς ἐγγύθεν, ἐκείνῃ λέγε.
Ερμό. κάλπισ ἀργυρὰ πρόκειται ἱερὰ τοῦ θε
οῦ, ἐς ταύτην ἐμβάλλονται κληροὶ μικροί,
ὅσον δὴ κυάμιναις ὧς μέγεθος, ἐπὶ γεγραμμέ
νοι. ἐγγράφεται ὧς δὲ δύο μὲν, ὧς ἀλφὰ ἐν ἐκάτε
ρῳ. ἐς δύο ὧς, ὧς βῆτα, ἢ ἐς ἄλλους δύο ὧς γάμ
μα. καὶ ἐκείνῃ κατὰ τὰ αὐτὰ, ἢν παλείους οἱ ἀθ
ληταὶ ὧς, δύο αἰὶ κληροὶ τὸ αὐτὸ γράμμα ὧς
χοντοῖ. προσελοῦν δὴ τῶν ἀθλητῶν ἐκάστῃς
προσευξάμενος ὧς Διὶ, καθεῖς τὴν χεῖρα ἐς
τὴν

τὴν κάλπιν, ἀνασῶν τῶν κληρῶν ἕνα. ἢ μετ'
ἐκείνῃς ἑτέροις. ἢ παρὲς ὧς μασιποφόρος ἐκάσῳ,
αὐτὴν αὐτοῦ τὴν χεῖρα, οὐ παρέχων ἀναγῶνα
ὧς, τι ὧς γράμμα ὧς, ὧς αἰέτωσιν. ἀπάντων
δὲ ὧς ὧς ὧς, ὧς ἀλφὰς οἶμαι, ἢ τῶν Εὐ
λανοδικῶν αὐτῶν ὧς, οὐκ ἐπὶ ὧς μέμνημαι,
ὧς ὧς, ἐπισκοπῇ ὧς κληρῶν ἐν κύλῳ ὧς ὧς
των. ἢ οὕτω ὧς μὲν ὧς ἀλφὰ ὧς, τῶν ὧς
ἑτέρον ἀλφὰ ἀνεπακότι, παλαίφῃ ἢ παγκρα
τίζῃ συνάψῃ. ὧς δὲ ὧς βῆτα, ὧς ὧς βῆτα ὧς
μοίως. ἢ ὧς ὧς ὧς ὧς ὧς ὧς κατὰ ταυ
τά. οὕτω μὲν ὧς, ἢ ὧς τινι ὧς οἱ ἀγροθερῶντες,
ὧς ὧς, ἢ τῶν ἀγροθερῶν, ἢ ὧς ὧς. ἢν δὲ ὧς τ
τοῖς, ὧς ὧς, ἐπὶ ὧς, ἐννέα, γράμματι ὧς τῶν
ἐν κληρῶ ἐγγράφειν, συμβάλλεται αὐτοῖς, αὐ
τὴν γράφον ὧς οὐκ ὧς. ὧς δὲ ὧς ὧς ἀνασῶν
σῃ, ἐφ' ὧς, περὶ μένων ὧς τῶν ἀνέκων ἀγροθε
ρῶν. οὐ ὧς ὧς αὐτὴν γράμμα. ἢ ἐστὶ ὧς οὐ
μικρὰ εὐτυχία τῶν ἀθλητῶν. ὧς μέλλειν ἀκμῆτας
τῶς κεκμηκόσι συμπεσῖν. Λυ. ὧς ὧς ὧς.
τῶν τῶν ὧς ὧς ὧς ὧς. οὐκοῦν ἐννέα ὧς,
ἀνεπακότι ἀπαντῶν, ὧς ὧς ὧς κληρῶν.
ὧς ὧς δὴ, βούλομαι γάρ σε Εὐλανοδικῶν αὐ
τῶν τῶν ὧς, ἐπισκόπισιν τὰ γράμμα
τα. καὶ οὐ πρότερον οἶμαι μάθοις ὧς ὧς ὧς

ῥωσ' ὁ αὐτὸς ἐπισκόπισον. τί γὰρ εἰ μὴ λέγεται
ματα γραφομένη ἐν τῶν κλήρων, ἀλλὰ τινὰ
σημεῖα, ὅτι χαρακτηρᾶσ' οἱ πολλὰ Αἰγυπτίῳ
γράφουσιν ἀντὶ τῶν γραμμάτων, κυνοκεφάλου
τινὰς ὄντας, καὶ λεοντοκεφάλου ἀνθρώπου; ἢ
κεῖνα μὲν ἑασόμεν, ἐπεὶ περὶ ἀλλόκοτά ὄντα; φερέ
δὲ τὰ μονοθεῖα ἢ ἡ ἀπὸ αἰτίας γραφόμενα ὡς οἱ
τε ἐκαστὸν ἀνθρώπου ἐν τῶν κλήρων, ὅτι
δύο ἴσους ἢ δυοῖν, ὅτι ἀλεξάνδρου δ' ὅτι, ὅτι
κύνος δύο. ὅτι δὲ ἐννάτω, λέων ἑστὼ τὸ ἐν
σημῶν. ἢν τοίνυν ὅτι λεοντοφόρος τοῦ τῶ κλή
ρων ἐν ἀρχῇ ἐν τῇ χηρᾷ, πότερ' ἐξήσ' εἰπεῖν ὅτι οὐ
τόσ' ὅτιν' ὅτιν' ἐφεδρον ποιῶν, ἢν μὴ περὶ θεωρή
σης ἅπαντας ἐπὶ τῶν, εἰ τις ὅτι ἄλλος λέοντα
ἔχει; Ερμό. οὐκ ἔχω ὅ, τι σοὶ ἀποκρίνωμαι ὡς
Λυκίην. Λυ. ἐκότεως. οὐδ' ἐγὼ ἐν πρόσωπον οὐ
δέν. ὥστε ἢν ἐθέλω μὲν ἢ ὅτιν' ἔχοντα τῇ ἱερᾷ
διαλλω εὐρεῖν, ἢ ὅτιν' ἐφεδρον, ἢ ὅτιν' ἀρετὰ ἡσώ
μενον ἢ μὴ, ἐς τὴν πόλιν ἐκείνῃ τὴν Κόρινθον,
ἢ πᾶντας ἀναγκαίως ἀπεξόμμεθα, καὶ ἐξέτασο
μεν ἄκρως πρὸς μὲν ὅτι ἀπλύντες, ὅτι πρὸς
ρῶν τῶν. μόλις γὰρ ἢν οὕτω τὰ ληθῆς ἐκμά
θοιμεν. ὅτι εἴγε τις μέλλει σύμβουλος μοι ἀξί
όπισθ' ἔσθαι, φιλοσοφίας πᾶσι, ἢν τίνα
φιλοσοφικόν, οὐτ' ἂν εἴη μόνον ὅτι τὰ ἅπαντα
πάντων

πάντων αὐτῶν λεγόμενα εἰδώς. οἱ δ' ἄλλοι,
ἀτελεῖς, καὶ οὐκ ἂν πισύσαιμι αὐτοῖς, ἔστ' ἂν
ὅτι μίας ἀπείρατοι ὡσι. τὰ γὰρ γὰρ ἂν ἢ ἀρετὴ ἐκεί
νη εἴη. οὐ γὰρ δὴ ἢ εἰ τις παρὰ σὺν ἀμεινὸν καλὸν
ἀνθρώπων, λέγει τοῦτον εἶναι κάλλιστον ἀνθρώ
πον ἅπαντων, πισύσαιμεν αὐτῶν, ἢν μὴ εἰ
δωμένον ὅτι πάντας ἀνθρώπους ἐώρακεν. ἴσως
μὲν γὰρ ὅτι οὗτος καλός. εἰ δὲ πάντων κάλλι
στος, οὐκ ἂν ἔχοι εἰδέναι, μὴ ἰδὼν ἅπαντας. ἢ
μῆτις δὲ, οὐκ αὐτὸς μόνον καλόν, ἀλλὰ τοῦ καλ
λίστου δεόμεθα. καὶ ἢν μὴ οὕτως εὐρωμεν, οὐδ' οὐ ἢ μὴ
πλεονεχέειν ἢ ἡσώμεθα. οὐ γὰρ ἀγαθὸς
μὲν ὁ πόσις λήπτει καλῶ ἐντυχόντων, ἀλλ' ἐ
κείνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν κάλλος, ὅτι περ
ἀνάγκη ἐν εἶναι. Ερμό. ἀληθῆ. Λυ. τί γὰρ
χρῆσται μοι τινὰ εἰπεῖν, ἀπάσης ὁδοῦ πεπειραμέ
νον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅτι ὅς τ' ἀπὸ Πυθαγόρου,
ὅτι Πλάτωνος, ὅτι Αἰσώτελου, ὅτι Χρυσίπ
που, ὅτι Επικούρου, καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰ
δώς, τελευτῶν, μίαν εἰλετο ὅτι ἀπασῶν ὁ
δὸν, ἀληθῆ τε δοκιμάσας, ὅτι πᾶσι μαθόντων, ὡς
μόνη ἄξιον εἶναι εὐδαιμονίας. εἰ γὰρ τίνα τοι
οὗτον εὐροιμεν, παυσόμεθα πράγματα ἔχον
των. Ερμό. οὐ γὰρ δὴν ὡς Λυκίην τοιοῦτον ἂν
εἶρα εὐρεῖν. Λυ. γὰρ δὴ γὰρ πρᾶξομεν ὡς Ερμότι με;

δὲν ἂν ἀπαρξάντο οἱ μοι, ἐπὶ μηδένος ἡμῶν
νοσριοῦ ἔς γε ὑπαρὸν ὑπορούμεν. ἄρα τόδε
πάντων κράτιστόν ἐστι, ὅσφ' ἀλέσασθαι, αὐτὸν
ἕκαστον ἀρξάμενον, ὅς τε πάσης προαρέσεως χω
ρῆσαι, ὅς τε ποικίλως ἀκείως τὰ ὑπὲρ πάντων
λεγομένα; Ερμό. ἔοικεν ἀπὸ γε γυναικῶν, πλὴν
ἐκείνο μὴ ἐναντίον ἢ, ὁ μικρὸν πρόθεν ἐλεεῖ, ὥς
οὐ βλάπτει ἐπιδόντα ἑαυτὸν, ὅς τε ἀνὰ τὴν
δοθὲν, ἀναδραμεῖν αὐτοῖς. ὥς ὅς οἶόν τε πᾶσι
ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ ὥς φησὶ κατα
χευόμενος; Λυ. ἐγὼ σοὶ φράσω. εἴ ῥ' οἴσῃ
ὡς ἐκείνο μὴ κινδυνεύει. καὶ τί λίνον πρὸς τὴν
γῆρας ἀειάδης λαβόντες, εἰσημεῖς ἐν λαβύ
ρινθον ἕκαστον, ὥς ἔχειν ἀπραγμόνως κινδυνεύ
οι αὐτοὶ, ὅς εἴπω. Ερμό. τίς ἂν ἔν' ἡμῖν ἀειά
δης γένοιτο; Λυ. ἢ ποθεν τὸ λίνον ὑπορήσομεν;
Λυ. θαρξέτω ἑταῖρε. δοκῶ γάρ μοι θυρεῖναι,
οὐ τινος ἐχόμενοι, ὅς ἐλθοίμεν ἂν. Ερμό. τί ἔν'
τοῦτό ἐστι; Λυ. οὐκ ἐμὸν ἐγὼ, ἀλλὰ τὸν τῶν
σοφῶν, εἴ νῦν, καὶ μέμνησθαι πιστὸν. ἢ γὰρ μὴ ῥα
δίως πιστεύωμεν ἀκούοντες, ἀλλὰ δικαστικῶς
αὐτοὶ ποιῶμεν, ἀπολιπόντες ὅς τε ἔξῃς λόγον,
ἵστωσ' ἐμμελῶς ἂν ὅς λαβυρίνθους ἐκφύγοιμεν.
Ερμό. εὖ λέγεις. ὅς τοῦτο ποιῶμεν. Λυ. εἴπιν.
εἰδὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρώτον ἐλθοίμεν ἂν; ἢ ὅς

μὴ οὐδὲν νοῖσιν; ἀρξάμενοι δ' ἀφ' οὗτοῦν, οἷ
ον, ἀπὸ Πυθαγόρου, ἢ οὐτω τύχη, πόσῳ ἂν χρο
νῷ οἰόμεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρου ἀπαντα; ἢ
μοι ὅς εἴρηται τὰ ἐκείνα τὰ φιλοσοφῆς. σὺν
δ' ἔν' ῥίς πέντε, ἱκανὰ τειάκοντα οἶμαι. εἰ δέ
μὴ, ἀλλὰ πάντως γε ἕικοσι. Ερμό. εἰ μὴ οὐ
τως. εἴτα ἔξῃς ἔρῃ Πλάτωνι διετέον δηλαδὴ ῥ
σά τα ἑτέρα, εἴ τι μὴν ὅς ἀειστέλει οὐκ ἐλάτ
τω. Λυ. οὐ γάρ. Ερμό. χρυσίπῳ δέ γε οὐκ
ἐπὶ εἰσημαῖσι πόσῳ. οἷον ὅς πρὸς σου ἀκούσας
ὅς τε τειάκοντα μόσι ἱκανὰ. Λυ. οὕτως.
Ερμό. εἴτα ἔξῃς Επικούρῳ, ὅς ῥίς ἄλλοις, ὥς δέ
οὐ πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκθέρεμά τοις ἂν, ἢ
ἐννοήσῃς ὅσοι οὐδὲν οὐτίς ἐστὶ Στωϊκοί, ἢ
Επικούρειοι, ἢ Πλατωνικοί, ὁμολογούντες μὴ
πάντα εἶδέναι τὰ τῆς αὐτοῦ αἰρέσεως ἕκαστος,
ὥς μηδὲν ἐνδεῖν σφίσιν ἐς τὰ μαθήματα. εἰ δέ
μὴ, ἀλλὰ χρυσίπῳ γε, ὅς ἀειστέλει, καὶ
Πλάτων φαίνεται ἂν. ὅς περ τούτων, ὁ Σωκράτης
οὐδὲν φαιλότο ὅς αὐτῶν, ὅς ἐκεκράγει περ
ἀπαντας, οὐχ ὅπως μὴ πάντα, ἀλλὰ μήδ' ὅ
λα εἶδέναι τί. ἢ ὅς μόνον, ὅτι οὐκ οἶδε. λο
πώμεθα ἔν' ἀρχῆς, ἕικοσι ἔρῃ Πυθαγόρου ἐπὶ
θεμερ. εἴτα Πλάτωνι τοσαῦτα ἑτέρα. εἴτα ἔξ
ῃς ῥίς ἄλλοις, πόσα δ' ἔν' ταῦτα σιωπεύοντα,

ἐν κεφαλῇ γένοιτ' ἂν, εἰ δέκα μόνος θήμερ
τάς αἰρέσεις ἐν φιλοσοφίᾳ; Ερμό. ὡς ἔρδνα
κόσια ὡς Λυκίῃ. Λυ. βούλει δὲ ἀφαιροῦμεν τὸ
τέταρτον, ὡς πεντεκάδεκα ἐστὶ κατὰ τὴν
ἡμισὺν ὅλον; Ερμό. ἀνέσθ' ἂν εἰδείης ἀμείνον.
ἐγὼ δὲ ὄρω ὥς ἵσθαι, ὅτι ὀλίγοι ἂν καὶ οὕτω ὅλῃ πα
σὼν ὀξέλθοιεν, ἐκ χειρὸς διδούς ἀρξάμενοι. Λυ.
τίδ' ἐν πάθοι τις ὡς Ερμότι με, εἰ τοιοῦτόν τις ὅ
πρῶμα; ἢ ἀναξρεπῆεν ἐκεῖνα τὰ ἡδὴ ὡμολογη
μένα, ὡς οὐκ ἂν τις ἐλοιτο ἐκ πολλῶν ὁ ἐλτι
στον, μὴ οὐχὶ περαθεῖς ἀπάντων. ὡς τόν γε ἄ
νδρ' ἐπείρας αἰρούμενον, μαντεύει μάλλον, ἢ κεί
σει τὰ ληθεις ἀναζητοῦντα, οὐχ οὕτως ἐλέγ
μεν; Ερμό. ναί. Λυ. πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη
ὑποποσῶτον βιώναι ἡμᾶς, εἰ μέλλοιμεν εὐτε
αἰρήσεσθαι, ἀπάντων περαθέντων, ὁ ἐλόμε
νοι, φιλοσοφῆσαι. ὁ φιλοσοφῆσαντες, διδά
μονήσιν. πρὶν δὲ οὕτω ποιῆσαι, ἐν σκότῳ φα
σὶν ὄρχοι μὲν ἂν, οἷς ἂν τύχωμεν προσήκοντες,
ὁ ὅτι ἂν πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἐλθῃ, τοτ'
ἂν ζητούμενον καταλαμβάνοντες, ὅλῃ δὲ μὴ εἰ
δέναι τὰ ληθεις. εἰ δὲ καὶ εὐροιμεν ἄλλως κατὰ
τινα ἀγαθὴν τύχην περὶ πόντους αὐτοῖς, οὐχ ἔ
ξομεν βεβαίως εἰδέναι. εἰ ἐκείνῳ ὅστιν ὁ ζητοῦμεν.
πολλὰ γὰρ ὅστιν ὅμοια αὐτοῖς, λέγοντα ἕκαστον
αὐτῷ

αὐτῷ εἶναι τὰ ληθεις αὐτοῖς. Ερμό. ὡς Λυκίῃ, εὐκ
οἶδ' ὅπως εὐλοπῇ μὲν δοκεῖ μοι λέγειν. ἀτὰρ
εἰρήσετ' ἡ τὰ ληθεις, οὐ μετρίως ἀνίας με διεξι
ὡν αὐτὰ, καὶ ἀκρεβολουμένη οὐδὲν δέον.
ἴσως δὲ ὁ εἰδικα οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ὀξέληλυθεναι
τὴν ἡμέραν ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ ὀξέλωρ, ἐν τετυχηκέ
ναι σοι. ὅς με πολλοῖον ἡδὴ ἐλπίδα ὄντα,
εἰς ἀπείρας φέρων ἐμβέβληκας, ἀδύνατον ἀπ
φάνων ἐλπίδα ληθεις τὴν εὐρεσιν, ἐπὶ τῶν περσού
των δεομένην. Λυ. οὐκ οὐν ὡς ταῦτε, πολὺ δι
καώτορον μέμφοιο ἂν ἔσθ' ἡ περὶ σου Μενεκρά
της, καὶ τῆς μητρὸς, ἢ τίς ποτ' ἐκαλεῖται, οὐ γὰρ οἶδαι,
ἢ ὁ πολὺ πρότερον τῆς φύσεως ἡμῶν, ὅτι σε μὴ κα
τὰ τὴν τιδανὸν περὶ τῆς, ὁ μακρόβιον ἔθεσαν,
ἀλλὰ πρὶν γενέσθαι μὴ πλείω βιώναι ὁ μήκιστον
ἐπὶ τῶν ἐκείνων, ἀνθρώπων ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ σου
σκεπτόμενος, εὐρον τι ἐκ τῆς λόγου ἀποβάν. Ερ
μό. οὐκ, ἀλλ' ὑβείσης αἰεὶ σὺ, ὁ οὐκ οἶδ' ὅ, τι
παθῶν, μισθὸς φιλοσοφίας, ὁ ἐς τοῦ φιλοσο
φούντας ἀποσκώπῃς. Λυ. ὡς Ερμότι με,
ἢ τίς μὲν ἢ ἀλήθεια ὅστις, ὑμεῖς ἂν ἀμείνον εἴρη
τε οἱ σοφοί, σὺ τε, καὶ ὁ διδάσκαλος. ἐγὼ δὲ,
τότε τοσοῦτον οἶδα, ὡς οὐ πάντως ἡδεῖα ὅτι αὐτῇ
τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρὲν δοκιμεῖται ὑπὸ
τῇ τοῦ εὐδους πρᾶξι. οὐδὲν προσωπότερον γὰρ

ἐκεῖνα. Ὁ διαρῦτο, ἢ μοῖρα. ἰδ' ἐ, ἀτε μὴ δὲ κίβη
λορ ἐαυτῇ σωεσθῆα, μετὰ παρρησίας ὁρᾷ
πεται ρίσι ἀνθρώποις, Ὁ διαρῦτο ἄχθονται αὐ
τῇ. ἰδού γέ τοι Ὁ σὺ νῦν ἄχθη μοι, τὰ ληθές ὅ
δυρόντι ποῦ τούτω μετὰ σοῦ, Ὁ δὴ λῶσθαι
δοῦρ ἐρῶ μὴ ἐγώ τε, καὶ σὺ, ὡς οὐ πάντοτε δίδω
ὥς πρὶν αὐτοῖς ἀντὶ ἐρῶν ἐτύγχευες, Ὁ ὦ
τεύξεσθαι, ὑπολαμβάνων ἀνθρώπων ἐν ἑνὶ ἐγώ
κατισθῶν ὡς λίθος, ἢ χαλκὸς εἰκ, ἐμὴν ὅρα πρὸς
σὺ π' ὄντοί ας, ὅτι ἀδωάτορ ἐρᾷς, καὶ τό τε
δύσων ἐμὲ ἐν ὦν ἀνσάουθι, διότι σε οὐκ ἐ
ων ἔξαπατᾷς, ἀλλ' ὅκοτα, καὶ αἰέλπιστα ἐλ
πίζοντα. Ερμό. οὐκοῦν ὅτ' ὦ λυκίνε φῆς, ὡς
οὐ φιλοσοφῆτέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργίαν πρὸς
δόντας αὐτοῖς, ἰδιώτας καταβιβῶναι. Λυ. ἢ
ποῦ τοῦτο ἡκιστὸς ἐμοῦ λέγεται; ἐγὼ βούλομαι
ὡς οὐ φιλοσοφῆτέον φημί, ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς φιλο
σοφῆτέον, ὅδ' ἰτε πρὸς αὐτοῖς ἰδιώταις φιλοσοφίαν
ἐκάσθη, Ὁ ἄρε γὴν ἀγειν φασκεσθαι. ἰδ' ἄλθ' ὅς
ἐν αὐτοῖς, ἀδελφὸν ἀκρίβησιν πικρῶς εἰδὼς τὴν διὰ
ρεσιν ἀδύνατον δέ τε ἡμῖν ἐφαίνετο, πρὸς αὐτῶν προ
τεθέντων, ἐλέσθαι β' αἰεστὴν, ἐμὴν ὡδὶ πάντα
ἴη τις περὶ μὲν ὅτ' ἐῖτα πῶς μακρὰ ἢ πῶρα
ᾤφθη. σὺ δὲ πῶς ἀξιοῖς; αὐτοῖς γὰρ ἐρήσμεα, ὅ
τω πρὶν ἂν ἐντύχῃς, τούτῳ ἐπὶ, Ὁ σὺ μὲν

λοσοφῆσθαι; καὶ κεῖνος ἐρμαιον πρὶν ἔτασσε; Ερ.
ἢ τί σοι ἀπεκινάμην ἂν ἔτι; ὅς οὐτε αὐτὸν ἴνα
κεῖν ὁδὸν τε ἐν φῆς, ἢν μὴ φοίνικος ἐπὶ βιῶν,
πάντας ἐν κύκλῳ ποδῶν, ἢ περὶ μὲν ὁδὸς, οὐτε
ρῖς προπεπεραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς, οὐτε ρῖς
πρὸς αὐτοῖς ἐπαίνουσι, ἢ μαρτυροῦσι. Λυ. τίνας
φῆς ὅς πολλοὶ εἰδότες, ἢ πεπεραμένους αὐ
πάντων; εἰ γὰρ τις ριούτος ὅστις, ἰκανὸς ἐμοί
γε ἢ εἰς, ἢ οὐκ ἐπὶ πολλῶν δέκῃ. ἢν δὲ ὅς οὐκ
εἰδότες λέγῃς, οὐδ' ἐν τι τὸ πᾶν ὅτ' αὐτῶν
προσάξετά με πιστεύειν, ἀχρὶς ἂν ἢ μὴ δὲ, ἢ
ἐν εἰδότῳ, ποῦ αὐτῶν ἀποφαινόμεθα.

Ερμό. μόνος δ' ἐσὺ τὰ ληθές κατε
θεῖς, οἱ δ' ἄλλοι, ἀνόητοι ἀπαντῶν, ὅσοι φι
λοσοφοῦσι. Λυ. καταφύει δὲ ἡ μουσὴ
Ερμό. τί με, λέγων, ὡς ἐγὼ προτίθημι πῆμα
ἐν τῶν ἄλλων, ἢ τὰ τῶν ὁλῶς ἐν ρῖς εἰδότες. ἢ
οὐ μνημονεύεις ὧν ἐφην, οὐκ αὐτοῖς εἰδέναι τὰ λη
θές, ὡς ὅς ἄλλος ὅτ' ἐπὶ τὸν μῦθον, ἀλλὰ με
τὰ πάντων αὐτῶν ἀγνοεῖν ὁμολογῶν. Ερ. ἀλλ'
ὦ λυκίνε, β' μὴ ὡδὶ πάντας ἐλθεῖν χεῖναι, ἢ
πειραθῆναι ὧν φασί, ἢ β' μὴ ἂν ἄλλος ἐλέθῃ
βέλτιον, ἢ οὕτως, ἐυλογῶν ἰσως. β' δ' ἐπὶ
πρὸς ἐκάσθη τοῦτα ἐπὶ ἀποδιδόναι, παγ
γέλοιον, ὡς πρὶν οὐχ οἶόν τε ὅν αὐτῶν ὀλίγον, κα

ταμαθεῖν τὰ πάντα. ἐμοὶ δὲ ἢ πάντῃ ῥᾷδιον ἔ
δοκεῖ τῷ ριούρῳ, ὅτι οὐ πολλὸς ῥᾷδιος δεινός
νον. φασι γέρι τῷ πλάσῳ ἵνα, φηδὶ ἰάνοιμα;
ὄνυχά μόνον λέοντος ἰδόντα, ἀπὸ ἐκείνου ἀνα
λελογισθῇ ἡ λίκος ἂν ὁ πᾶς λέων γένετο, κα
τ' ἀξίαν τῷ ὄνυχος ἀναπλαθεῖς. ἢ σὺ δὲ ἢν πρ
σι χεῖρα μόνον ἀνθρώπου δείξῃ, τὸ ἄλλο σώμα
κατακαλύψας, εἰς ἡοικαι αὐτίκα ὅτι ἄνθρω
πὸς ὅστις κεκαλυμμένον, καὶ μὴ τὸ πᾶν σῶ
μα ἴδῃ. καὶ τοῖνυν τὰ μὲν κεφαλαῖα ὡς, ὡς ἂν
παντες λέγῃσι, ῥᾷδιον καταμαθεῖν ἐν ὀλίγῳ
μορίῳ ἡμέρας. τὸ δὲ ὑπεράκριβες ἄνθρωποι, καὶ μα
κρᾶς τὸ δὲ τᾶς δεινότητος δεινότητος, οὐ πᾶν ἀναγκά
ον ἐστὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐνέστι κρῖ
ναι καὶ ἀπ' ἐκείνων. Λύ. περὶ αὐτῶν ἐξ μὲν ὅτι
ἰσχυρὰ ταῦτ' εἰρηκας, ἀπὸ τῶν μὲν ἀξίων τὰ ὅ
λα εἰδέναι. καὶ τοῖς ἐγὼ τὰ ἐναντία ἀκούσας,
μὲν μνημαι, ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς, εἰδείῃ ἂν
τὸ μέρος. ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος, οὐκέτι καὶ τὸ
ὅλον. οὕτω καὶ μοι τόδε ἀποκρίναι, ὅ φηδὶ
ας ἂν περὶ ἰδὼν ὄνυχά λέοντος, ἐγὼ ἂν ὅτι
λέοντος ὅστις, εἰ μὴ ἔως ἀκρί ποτὲ λέοντα ὅλον;
ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν, ἔχῃς ἂν εἰπεῖν, ὅτι
ἀνθρώπου ὅστις, μὴ πρότερον εἰδὼς, μήδ' ἔωρα
κὼς ἀνθρώπου, τί σιγᾷς, ἢ βούλῃ ἐγὼ ἀπεκρί
νομαι

μὲν ὑπερσοῦτα ἀναγκά, ὅτι οὐκ ἂν εἴχῃ;
ὡς τε κινδυνεύει ὁ φηδὶ ἰας ἀπὸ πλεονυθ
να, καὶ τὴν ἀναπλάσας τὸν λέοντα. οὐδ' οὐ γὰρ
πρὸς τὸν Διόνυσον ὡς πᾶς λέγῃ. ἢ πᾶς ταῦτ'
κείνοις ὅμοια; ἔρδ' μὲν γὰρ φηδὶ ἰας, ὅσοι οὐδ' οὐ
ἄλλο τὸ γνωρίζῃν τὰ μέρη αἰτίον ἢν, ἢ τὸ εἰδέναι
να τὸ ὅλον, ἀνθρώπου λέγῃ, καὶ λέοντα, ἐν φι
λοσοφίᾳ δὲ, οἷον τῇ Στωϊκῶν, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν
ρῶν τὰ λοιπὰ ἰδῇ; ἢ ὡς ἂν ἀπεφάνοιο
ὡς καλὰ; οὐ γὰρ οἶδα τὸ ὅλον, ὅν μέρη ἐκείνῃ
ἔστιν. ὁ δὲ φησὶ. ὅτι τὰ κεφάλαια ῥᾷδιον ἀκού
σαι ἀπ᾽ αὐτοῦ φιλοσοφίας ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἢ
μέρας, οἷον, ἀρχὰς αὐτῶν, καὶ τέλος, καὶ τί θεοὺς
οἰονταί, τί ψυχῆς, καὶ τίνες μὲν σώματα
πάντα φασι, τίνες δὲ τὰ σώματα εἶναι ἀξί
οῦσι. ὅτι οἱ μὲν ἡδονὴν, οἱ δὲ, τὸ καλόν, ἀγα
θόν, ὅτι ἐνδύαμον τίθενται. ὅτι τὰ ριαῦτα. οὐ
τῶσι μὲν ἀκούσας, ἀποφύνασθαι ῥᾷδιον,
ἢ ἔργον οὐδ' ἐν. εἰδέναι δὲ ὅστις ὁ τᾶς λήθῃ
ἔστιν, ὅρα μὴ οὐχὶ μόνον ὅστις ἡμέρας, ἀλλὰ
πολλῶν ἡμερῶν δέχεται. ἢ τί γὰρ ἐκείνοι περ
θόντες, ὑπερ αὐτῶν τούτων ἐκαρπύαται; καὶ
χιλιάδας βιβλίων ἑκάστη συγγεγραμμένη, ὡς
πείσῃς ἐν οἷμαι ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκ
να, καὶ ἂν σοὶ εἰδοίκαί ῥᾷδι, καὶ θυμάσθῃ. νῦν δὲ
λη 2

μάντεωσ' οἶμαι δέ σ' ἐσσι καὶ ντ' αὐθα πρὸς τὴν
αἵρεσιν τῶν κρείττωνων, εἰ μὴ ἀνέχη τὴν ὄψιν
τελευτήν, ὥς ἀκρίβως ἐλέσθαι αὐτὸς ἄπαντα,
ἢ ὅλον ἑκάστην κατανόησας, ἐπὶ τομὸς ὅς αὐ
τὴν γένοιτ' ἂν, οὐκ ἔχουσα ποδὶ πλοκάς, οὐδ'
ἀναβολὰς, εἰ μεταστειλάμεθα τὴν μάντιν,
ἀκούσας τ' κεφαλῶν ἀπάντων, σφαγῆλοιο
ἐφ' ἑκάστοις. ἀπαλλάξαι γὰρ σε ὁ θεὸς μυρίων
πραγμάτων, δείξας ἐν ἑσὶ τοι ἰδρύου ἡ πατι
ἅτινας σοι αἰρετέον. εἰ δ' ἐβούλει, καὶ ἄλλό τι
ἀπραγμονέστερον ὑποθήσομαι σοι, ὥς μὴ ἰδρ
εἶα καταθύεις ταυτὶ, καὶ θυσιάζῃς ἑσὶ μὴδ'
ἰδρέα τινα τῶν μεγαλομύθων παρακαλεῖν.
ἄλλ' ἐς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμματεῖα, ἔχον
τα τῶν φιλοσόφων ἑκάστου τοῦ νομα, κέλευθε
παῖδα τῶν ἀνέβων ἀμειδιὰ τινὰ, προσελ
θόντα πρὸς τὴν κάλπιν, ἀνελέσθ' ὅ, τι ἂν πρῶ
τον ὑπὸ τὴν χεῖρα ἔλθῃ τῶν γραμματείων, καὶ
τοιοῖσι πὸν κατὰ τὸν λαχόντα ἐκείνου, ὅστις
ἂν ᾖ, φιλοσοφῇ. Ερμό. ταυτὶ μὲν ὧς λυκί
νε βωμολοχικά, καὶ οὐ κατὰ σέ. σὺ δ' ἐπέ
μοι, ἢ δὴ ποτὲ οἶνον ἐπείω αὐτόσ; Λυ. ὦ μά
λα πολλὰ κίς. Ερμό. ἄρ' ἔν περὶ αἵς ἄπαν
τας ἐν κύκλῳ τῶν ἐν τῇ πόλει καπῆλους, ἀπ
γυρόμενος, καὶ πρὸς ἀλλήλων, καὶ ἀντιθέτα ἄλλων τῶν
οἶνός;

οἶνός; Λυ. οὐδαμῶς. Ερ. χεῖρ ὅτι οἶμαί σοι
τῷ πρῶτῳ χεῖρ ὧς ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀπεφύρεσθαι.
Λυ. νῆ Δία. Ερμό. καὶ ἀπὸ γὰρ τ' ὀλίγου ἐκείνους
πύμαρς, εἰ χεῖρ ἀνείπειν ὁ πῶτος ἄπας ὁ οἶνός
ᾧ διν; Λυ. εἰχον γάρ. Ερμότι. εἰ δ' ἐδ' ἔλεπε
προσελθὼν τοῖς καπῆλοις, ἐπειδὴ κοτύλῃν
πρίσας βούλομαι, δότε μοι ὧς οὗτοι ἐκπείν ὁ
λον ἑκάστος ὑμῶν ἐν πῶτον, ὥς διαπαιδῆς ἐπεξ
ελεῶν, μάθοιμι ὅστις ἀμείνω ἐν οἶνον ἔχει, καὶ ὁ
θεν μοι ἀνιήτεον. εἰ ταῦτ' ἐλέγχο, οὐκ ἂν οἶδ' κα
ταπλάσαι σου ἀντι. εἰ δ' ἐκ ἐπιπλεῖ ἐνοχλοῦ
κός, ταχ' ἂν καὶ προσχέαι τ' ὕδαρς. Λυ. οἶμαί
ἐγώ περ. καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοιμι. Ερ. κατὰ ταυ
τὰ δὴ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δ' ἐκπείν ἐν πῶτον,
διωαμένους ἅπ' ὀλίγου τ' γυμναρς εἰδέναι ὁ
πῶτον ἐπ' ἅν ᾧ διν; Λυ. ὥς ὀλιῶς ἡρὸς ὧς
μότιμῃ, ὅς ἐστι δὴ δάσκεις ἐκ τῶν χεῖρων, πλὴν,
ἄλλ' ὧς ἡσάσ γε. ὁ δὲ μῦθος ὅς ἐκ πεφθυγένας,
ἐσ' ἐν αὐτὸν κύρτον ἐμπεπῆσας. Ερ. πῶς
τ' τ' ἐφῆς; Λυ. ὅτι ἀνθομολογῶ μῦθον πρῶτ
μα λαβὼν, καὶ γνώμῃ ἀπασί, τὸν οἶνον,
εἰκάζεις αὐτῷ τὰ ἀνομοιώτατα. καὶ ποδὶ ὧν
ἄμωσι βηρῶσιν ἄπαντες ἀφανῶν ὄντων. ὥστε
ἔργῳ οὐκ ἔχω εἰπεῖν καθότι σοι ὁμοῖος φιλό
σοφία καὶ οἶνος εἶη. ἄρα κατὰ αὐτὸ μόνον, ὅτι

ἢ φιλόσοφοι ἀπολίδνται τὰ μαθήματα, ὥς
παρ' οἰκάπηλοι, κερσάμενοι γε οἱ πολλοί,
καὶ δολώσαντες, καὶ κακομετροῦντες. οὕτω
σὶ δ' ἐπισκοπήσωμεν ὃ, τι καὶ λέγεις. τὸν δὲ
νομὸν φησὶν ἐν ἑφ' ὡς ὁ λόγος αὐτῶν αὐτῶ ὁμοί-
ον εἶναι. Ὁ μὰ Δι' οὐδ' οὐ ἀρπὸν, ἀλλὰ καὶ εἰ τις
γεύσασθαι ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον αὐτοῦ, εἰσελθὼν
αὐτίκα ὁποῖος ἄπικε ὁ πόσις ὅστις. ἀκόλουθον
καὶ οὗτο, καὶ οὐδ' οὐδ' ἔργον τι αἰτεῖται. ὅρα
δὴ καὶ τομὲτα τοῦτο, φιλοσοφία, καὶ οἱ φιλο-
σοφοῦντες, οἷον, ὁ ἀνάσκαλθ' ὁ σὸς, ἄρα
ταῦτα πρὸς ὑμᾶς λέγει ὁ σημεῖον, καὶ πᾶσι τῶν
αὐτῶν, καὶ ἄλλα ἀχολογεῖ, πολλὰ γὰρ ὅστις. πρὸ δὲ
λὸν ὡς ἐτάρε. καὶ οὐκ ἂν ἐκὸς ἐστὶ πικρέμενος αὐ-
τῷ κατὰ τὸν ὀδύνην ἀποδιδόντων, καὶ πᾶσι τῶν
νῶντων, εἰ τὰ αὐτὰ ἐλέγειν, ἀλλ' ἀπέχε-
σθαι καὶ ἀπαξ ἀκούσαντι; Ερμό. πῶς γὰρ
οὐ; Λοι. πῶς δ' οἷόν τέ σοι ἦν, ἀπὸ τοῦ πρώ-
του γεύμαρος εἰδέναι τὰ πάντα; οὐδ' τὰ αὐ-
τά γε, ἀλλ' αἰετὶ τετρακαὶ ἑκατὶ καὶ οἷος ἐλέγε-
το, οὐχ ὡς παρ' οἶνος αἰετὶ αὐτὸς ἦν. ὥστε ὡς
ἐτάρε, ἦν μὴ ὅλον ἐκπῆν τὸν πότον, καὶ ἄλ-
λως, μεθυστων πενήτης, ἀπεχνῶς γὰρ ἐν ἑφ' πυθ-
μενὶ δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατακρυφῆναι τὴν φιλοσο-
φίαν ἀγαθὸν ἡτὸ τὴν φύσιν αὐτῆν, δεήσει δ' ὅλον

ὁ λόγος δ' ἀντλήσας ἐς τέλος. καὶ οὐδ' ἂν ἐστὶ
τοῖς τὸν ἐκτάρων ἐκείνο πόμα, οὐ πάλαι δὲ
ἦν μοι δοκεῖς. σὺ γὰρ οἶς τὸν τοῦτον αὐτὸς εἶναι, ὥς
εἰ μόνον γεύσασθαι αὐτοῦ, καὶ πᾶσι μικρὸν ὅσον
αὐτίκα σε πάνσοφον γενήσομαι, ὥς πρὸς φα-
σίαν ἐν δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὴ ἂν πῶς
τοῦ ἰδρύον ἡμάτος, ἐνθὺς δὲ θύεις γίγνεσθαι, ὅτι
καὶ τῶν τοῖς προσποιῶν. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐχέειν
οἶκε. σίγ' ὅτι ἡμῖν τὸ πῶς ἐκπεπακῶς,
ἐν ἀρχῇ εἶναι ἐλεγεῖν. ὅρα τοίνυν μὴ τῶ γε-
μᾶλλον φιλοσοφία εἰσὶν ἐκείνη. ὁ μὲν γὰρ πόσις, ἐπὶ
μένετω σοι, καὶ ὁ κάπηλος. ἐνέσω δ' ἐμὴ οἶ-
νος, ἀλλὰ πανσπερμία τις πυρὸς ὑπὲρ ἄνω.
καὶ μετὰ οὗτο, κύαμοι. εἴτα κριθαί. καὶ ὑπὸ
ταύταις, φακοί. εἴτα ἐρέβινθοι. Ὁ ἄλλα πε-
κίλα πρόσ. εἰδ' ἢ σὺ ὡν ἡθελῶς ἐθέλων τῶν περ-
μάτων, καὶ ὅς ἀφελὼν τοῦ πυροῦ, οὐ παρ' ἦν,
ἀνέσωκέ σοι στήμα ἐς τὴν χεῖρα, ὥς ἰδίος, ἄρα
δὲ χεῖρας ἂν εἰπεῖν εἰς ἐκείνο ἀποβλέπων, εἰ καὶ
οἱ ἐρέβινθοι καθαροί, καὶ οἱ φακοὶ ὁυτάρεις, ὅτι
οἱ κύαμοι οὐ δάκρυοι; Ερμό. οὐδ' αὖτως. Λοι.
οὐ τοίνυν οὐδ' ἐκ φιλοσοφίαν ἀφ' ἐνός, ὡς φησὶ
τις τὸ πρῶτον, μάστιγ' ἂν ἀπαίαν, ὁποῖα ὅστις. οὐ
ἢ ἐν τῇ ἦν, ὥς παρ' οἶνος, ὡς περ σὺ αὐτὴν ἀπαι-
κάεις, ἀξίων ὁμοίαν εἶναι ἑφ' ἡμέματι. δ' αὖτε

πρεσβύτερον τι ὤφθη, οὐ παρέργον τ' ἐξέταστος δό-
μιον. οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρίασθαι, ἐν θυοῖν ὀδο-
λοῖν ὁ κίνδυνος. αὐτὸν δ' ἐτινα ἐν ἔρῃ συρφετῷ
παραπολεῖσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ ἐφθία, οὐ
μικρὸν κακόν, ἀλλὰ ὡς τε, ὁ μὲν, ὅλον ἀξίων ἐκ-
πεῖν ἐν τῷ θόν, ὡς κοτύλην πρίασθαι, ζημιώσαι
ἀνδρὸς κάππλον, οὕτως ἀπίθανον γεόμενος. φι-
λοσοφία δ' ἐ, οὐδ' ἐν ἀνθρώπῳ πάθει, ἀλλὰ καὶ
ὅτι πάμπαν ἀπείρητος, οὐδ' ἐν ἐλάττω ὁ πῖθος
γίγνεται, οὐδ' ἐζημιώσεται ὁ κάππλος. ἐπεὶ
ρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, ὁ πρῶτος, ἐξ αὐ-
τοῦ μύθου ἐστὶ ἐμπασλιν, ἢ ὅτ' ἀναγινώσκων πῖ-
θος, ἐκείνου μὲν ὁ ἐμβασλὸς οὐ συνέχεν,
ἀλλὰ ἀνέρεθ' ἐν αὐτῷ. ἐν τεύθει δ' ἐ, ἢ ἀφ' ἐλθ' ἐπὶ,
πλεον ἐλοιπὸν γίγνεται. ἐθέλω δ' ἐσοίκα
ἄλλο ὅμοιον εἰπεῖν φιλοσοφίας πρὸς πύμας,
ὅτι μὴ με νομίσῃς βλασφημεῖν πρὸς αὐτῆς, ἢ
εἰπὼ ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρίῳ ἔοικεν, οἶον κω-
νείῳ, ἢ ἀκονίτῳ, ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων. οὐδ' ἐ-
στὶ ταῦτα, ἐπεὶ πῶς θανατηφόρα ὄντι, ἀπο-
κτείνουσι ἀνδρῶν, εἰ τις ὀλίγον ὅσον ἀκατεῖον ἀπο-
ξύσῃ αὐτῶν, ἀκρῶ τῷ ὄνυχι ἀποπέσας, ἀλ-
λά ἢ μὴ τοσοῦτον ὅσον χεῖρ, ὅπως, καὶ ἐν οἷς,
οὐκ ἂν ἀπράνοιο προστενεγμένον. σὺ δ' ἡξίους
τοῦλάχιστον ἐξαρκεῖν, ὡς ἀποτελέσαι τὴν το-
σούτην

ἔλα

ὁ λὺ γνῶσιν. Ερμό. ἔστω ταῦτα ὡς εὐλόγῳ λυκί-
νε, τί ἐν ἐκατὶν ἐτὶ χεῖρ ἐβίωναι, καὶ τοσαῦτα ὥς
μεῖναι πράγματα; ἢ οὐκ ἂν ἄλλως φιλοσοφί-
σαιμεν; Λυ. οὐ γὰρ ὡς Ερμότιμι. ὅτι λήνόν οὐδ' ἐν,
εἴγε ἀληθὴς ἐλεγεί ἐν ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν εἶπ' ἐρα-
χίδος, ἢ δ' ἐτέχνη, μακρὴ. νῦν δ' ἐν οὐκ οἶδ' ὅ, τι πα-
θὼν, ἀπαινακτεῖς, εἰ μὴ αὐθιμὲρόν ἡμῖν πρὶν δ' ὕ-
ναι ἡλιον, Χρῦσι πῶτος, ἢ Πλάτωνα, ἢ Πυθαγό-
ρας γέναιοι. Ερμό. πρὶν ἐρχεσθαι ὡς λυκίνε, καὶ συ-
νελαύνῃς ἐς σενόν, οὐδ' ἐν ὥς ἐμοῦ ληνόν πα-
θὼν. ὥς φθόγου δηλαδ' ἢ, ὅτι ἐγὼ μὲν, προῦκα-
πὼν ἐν τοῖς μαθημασιν, σὺ δ' ὡς ὀλίγη ἔσθ' ἐαυτῷ,
τηλικούτως ὢν. Λυ. οἶδ' ἐν ὁδῷ σφῆς, ἐμοὶ μὲν,
ὡς πρὸς κορυβαυτῶν, καὶ πρὸς ἴχθ' ἐν νούν, ἀλλ'
ἐλαττεῖν. σὺ δ' ὡς ἔχεις, προχωρεῖς ἐς τὸ πρὸς ἐν
τῷ ὁδῷ, καὶ πέρανε κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοι διδου-
μένα πρὸς τούτων. Ερμό. ἀλλ' οὐκ ἔστι σὺ εἰκα-
στὸν αἰρεῖσθαι τι, ἢ μὴ πειραθῶ ἀπάντων.
Λυ. ὅτι μὴ ἐν εἰλέναι χεῖρ, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἄλλο
εἴημι. εἰαιον δ' ἐλέγην ἐμὲ, ἀνέκτιστον δοκεῖς μοι
κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιάσθαι αὐτὸν, ὅς τ' ἂν μὴ
ἐτέρος σοι λόγος συμμαχίῃς, ἀφ' ἐλθῃται δι-
είας, ἢ ὅτι ἀγόμενον. ἰδὲ γέ τοι καὶ τὰς περὶ
δικαιότερα φάσιν ἂν σοι ὁ λόγος. σὺ δ' ἐκείνου
παρεῖς, ἐμὲ ἴσως αἰτιάσῃ. Ερμό. τὰ πῶτα;

hh 5

θαυμάζω ὅτι ἔτι ἄρξῃ τονιαταλέλειπται αὐ-
τοῖς. Λυ. οὐχ ἱκανον εἰνὰ φησι δ' πάντα ἰδεῖν
καὶ διεξελαθεῖν δι' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἡδὴ ἐλάττω δ'
βέλτιστον, ἀλλ' ἔτι τ' μεγίστον ἐνδεῖν. Ερμό.
τίνθ' ῥύτθ; Λυ. κειτικῆς τινας ὡς θαυμά-
σιε, καὶ ὕψιστικῆς παρασκηνῆς, τ' νοῦ ὀξέος, καὶ
διανοίας ἀκρεβοῦς, τ' ἀσκάστου, οἷαν χεῖρ εἶναι
τὴν ποιεῖν τὴν τιλικούτων δικάσουσθαι. καὶ μάτηρ
ἂν ἄπαντα ἐωραμένα εἴη. ἀποδοτέον δ' φησι
τ' ὅτι τοιούτῳ χρόνῳ οὐκ ὀλίγον, καὶ προδόμε-
νον ἄπαντα, εἰς μέσον αἰρεῖσθαι ὅθι μέλλοντα,
τ' ἐραδύνοντα, πολλὰ καὶ ἐπισκοποῦντα μή-
τε ἡλικίαν τ' λέγοντος ἐκάστου, μήτε ἡλικίας, καὶ
λόξαν ἰσοσοφίαν αἰδούμενον, ἀλλὰ κατὰ τὸν Α
ρεοπαγίαν αὐτὸ πρὸς ἡμῶν. οἱ ἐν νυκτὶ καὶ σκότῳ
δικάζουσιν, ὡς καὶ ἐς τὸν λέγοντα, ἀλλ' ἐς γὰρ λε-
γόμενα ἀπὸ βέλτερος. καὶ τότ' ἡδὴ ἐξέστασι βε-
βαίως ἐλομένῳ φιλοσοφεῖν. Ερ. μετὰ τὸν βίον
φῆς ἐκ τ' ῥύτθ, οὐδ' ἐνός ἀνθρώπων βίῳ ὅθι ἀρκέ-
σθαι ἂν ὡς πᾶν ἔλθειν, καὶ ἐκαστον ἀκρεβῶς
ἐπιστεῖν, καὶ ἐπιστόναι, κρίναι. καὶ κρίναντα, ἐλάττω
καὶ ἐλόμενον, φιλοσοφῆσαι. μόνως τ' ἂν οὐ-
τως εὐρεθῇ φῆς τὰ ληθέειν, ἀλλως δ' οὐ.
Λυ. ὁκνῶ ὅτι σοὶ εἰπεῖν ὡς Ερμότι με, ὅτι οὐδὲ
ῥύτθ πῶς ἱκανόν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκοῦμεν λελη-
θέναι

θῆναι ἡμᾶς αὐτοῖς, οἷοι μὲν τι εὐρηκέναι βε-
βαιον. εὐρόντθ δὲ οὐδέν, ὡς πᾶς οἱ ἀλείοντθ
πολλὰ καὶ καθέντθ τὰ δίκτυα τ' ἐσθλὰ τε
νὸς αἰδούμενοι, ἀνέλκουσιν, ἰχθυὺς παμπόλους
καὶ ποσειδεβληκέναι ἐλπίζοντες, εἴτα, ἐπειδ' ἂν
κάμωσιν ἀναπῶντθ, καὶ λίθοις τὴν ἀναφάνε-
ται αὐτοῖς, καὶ κεράμιον, καὶ ἀμφοσθεγμένον, σκό-
πει καὶ τ' ἡμεῖς τι τοιοῦτον ἀνεπακάμεν. Ερ-
μό. οὐ μανθάνω τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα
βούλεται, ἀτεχνῶς γὰρ με ποσειδάλλεισιν αὐτοῖς
Λυ. οὐκοῦν περὶ διεκλῦναι. σὺν θεῷ ὅθι οἶδα
νῆν, εἰ καὶ τις ἄλλθ. ἐγὼ γὰρ καὶ ἐφ' ἅπαν-
τας ἐλθω μὲν περὶ μέντοι, καὶ ὅτ' ἐργασώμεθα
ποτε, οὐδέπω οὐδ' ἐτοῦτο δὴ λον ἐσθαι νο-
μίζω, εἰ τις ὅθι αὐτῶν ἔχει δ' ζητούμενον, καὶ πάν-
τθ ὁμοίως ἀγνοοῦσι. Ερμό. τί φῆς; οὐδ' ἐρῶ
τὴν τις πάντως ἔχει; Λυκί. ἀδελον. καὶ σοὶ ἂν
δύνατον δοκεῖ ἅπαντας εὐρεῖσθαι, καὶ ἂν ἀλη-
θές, ἀλλ' ὅτι εἶναι περὶ μνησένος αὐτῶν ποσειδε-
κένον; Ερμό. ὡς οἰόντες; Λυ. οὕτως. ἐστὶ
ὅθι ὁ μὲν ἀληθὴς ἀριθμὸς ἡμῶν, εἰκοσιν. οἷον, καὶ
ἅμους τις εἰκοσιν ἐς τὴν χεῖρα λαβὼν, ἐπικ-
λεισάμενθ, ἐρωτάτω δέκα τινὰς, ὅπως οἱ
εἰσὶν οἱ κύαμοι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. οἶδ' ἐκάστον
τθ, ὁ μὲν, ἐπὶ ἂν, ὁ δὲ, τριτάκοντα λεγέτωσθ,

ὁ δὲ τις, δέκα, ἢ πεντεκαίδεκα, καὶ ὅλως, ἄλ-
λ' ἄλλον τινὰ ἀειθμόν. ἐνδέχεται μὲν
τοὶ ὁ κατὰ τύχην τινὰ ἀληθεύσαι. ἢ γὰρ;
Ερμό. ναι. Λυ. οὐ μὲν οὐδὲ τοῦτο ἀδυνά-
τον, ἀπαντας ἄλλους ἀειθμούς ἐστιν,
ὅς φθνήσκει, ὁ δὲ ὄντας, μηδ' ἕνα δ' ἐκ αὐτῶν
φάναι, ὅπ' εἰκοσιμὸς ἀνὴρ κυάμωσ' ἔχει. ἢ τί φησ;
Ερμό. οὐκ ἀδύνατον. Λυ. κατὰ ταῦτα γέ-
νην ἀπαντῶν μὲν οἱ φιλοσοφούντες τὴν βίαν
μονίαν ζητοῦσιν ὁ πόσις τίς ἐστι, ὁ λέρυσιν ἄλ-
λ' ἄλλό τι αὐτὴν εἶναι. ὁ μὲν ἡδονήν, ὁ δ' ἐκ
λόν, ὁ δ' ὅθ' ἑτέρα φασὶ πῶς αὐτῇ. εἰκὸς μὲν εἶναι
ὁ τούτων ἐν τῇ τὸ εὐδαιμόνιον οὐκ ἀπ' ἐκείνου
ἢ ἄλλό τι παρ' αὐτὰ πάντα. ἢ εἰκότα μὲν ἡμῶν
ἀνὰ πάλιν ἢ ἔχον, πρὶν τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν, ἐπεὶ γε-
νησθε πρὸς τὸ τέλος. ἔσθ' ἂν οἶμαι πρότερον φανέ-
ρον γενέσθαι, ὅπ' ἐγνωσθαι τὰ ληθές. ὁ πάντως
ἔχει τις αὐτὴν εἰδὼς τῶν φιλοσοφούντων. εἴτα
μετὰ τούτου, ὅ ἐξῆς ἂν ἦν ζητῆσαι, ὅ πεισέον ἐστίν.
Ερμό. ὥστε ὁ Λυκίης, ῥῦτό φησ' ὅτι οὐδ' ἂν ὁ
πάσης φιλοσοφίας χωρὶς ἴσθαι, οὐδὲ τότε
πάντως ἔξομα τὰ ληθές εὐρεῖν. Λυ. μὴ ἐμὲ
ὡ' γὰρ ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὐτοῦ αὐτόν.
καὶ ἴσως ἂν ἀποκρίναί τοι ὅτι οὐδὲ πῶς ἔστ'
ἀν' ἀληθὸν ἢ εἰ ἐν ζήρῳ τῶν ὄντων, ὧν οὐ γὰρ λέγουσιν.
Ερμό.

Ερμό. οὐδ' ἐποπτεῖται ἄρα ὅν σύ φησ', εὐρήσμεν,
οὐδ' ἐφιλοσοφῶμεν, ἀλλὰ δεήσει. ἡμᾶς ἰδίῳ
τῷ τινὰ εἶον ζῆν, ἀποσάντας τὴν φιλοσοφίαν.
Λυ. τοῦτο συμβαίνει γὰρ ὧν φησ' ἀδυνάτον εἶναι
φιλοσοφῆσαι, ὁ ἀνέφικτον αὐθρῶσθαι ὄντι.
ἀξιοῖς γὰρ εἶναι φιλοσοφῆσαι μέλλοντα, ἐλέσθαι
πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν αἰεσίαν. ἢ δ' αἰρεσις,
οὕτως σοι ἐδόκη' ἰσχυρὸς ἀκείνης ἀνενεῖσθαι, ἐπὶ
ἐξ' ὅσῃς φιλοσοφίας χωρὶς γενέσθαι, ἐλπίσμε-
θα τὴν ἀληθεσάτω. εἴτα λογισθῆναι ὅτι τῶν ἀ-
ειθμόν, ὁ πόσις ἐκαστὸς ἰκανὸς ὄντι, ὡς ἐξέ-
πιπῆναι, ἀπομικνύνων δ' πρῶτα ἐς γενέσθαι ἄλ-
λας, ὡς ὡς ἡμέτερον γίνεσθαι τὰ ληθές τοῦ
κάστου εἶναι. τελευτῶν δὲ, ἢ τούτου οὐκ ἀνε-
υρεῖται ἀποφάνεις, ἀδ' ἡλον εἶναι λέγων, εἴτα
εὐρηται πρὸς τῶν φιλοσοφούντων πάλαι τὰ
ληθές, εἴτε καὶ μὴ. σύ δ' ἐπὶ ὡς Ερμότι μετ' ὅ
ναὶ ἂν ἐπ' ἡμῶν εἴπω, ὅτι εὐρηται πρὸς
αὐτῶν; ἐγὼ μὲν, οὐκ ἂν ὁμολογῶμι. καὶ τοὶ πῶς
ἀλλὰ πρὸς ὅντων σοι, ὅτι ἐτάσσεως μακρὰς ὁ
αὐτὰ δεόμενα; Ερμό. τὰ πῶς; Λυ. οὐκ ἀ-
κούεις τῶν Στωϊκῶν, ἢ Ἐπικουρείων, ἢ Πλατω-
νικῶν εἶναι φασκόντων, ὅτι μὲν, εἰδέναι ὅτι λό-
γους ἐκαστος, ὅς δὲ, μὴ, καὶ τοὶ τὰ γὰρ ἀλλὰ πᾶ-
ν ἀξιοπίστους ὄντας; Ερμό. ἀληθὴ ταῦτα.

Αὐτὸς τοίνυν διακρίνει τὸ εἰδότεον, καὶ δια-
γνώσκει, ἀπὸ τῶν οὐκ εἰδότεων μὲν, φασκόντων
δὲ, οὐ σοι δοκεῖ πᾶν ἐργάσις εἶναι. Ερμό. ἢ
μᾶλλον. Λυ. δέχεται γὰρ σέ, εἰ μέλλεις στῆναι
κῶν ἐν αἰσιν εἰσὶν αἰεὶ καὶ μὴ πᾶν πάντας, ἀλλ'
ἀπὸ τῶν τῶν πλείους αὐτῶν ἐλθόντων, περὶ αὐ-
τοῦ, ἐν αἰετῶν προσήκοις διδασκαλον, γυμ-
νασάμηνον γὰρ πρότερον, ἐκ κειτικῆν τῶν τοιού-
των δυνάμιν ποιεσάμενον, ὥς μή σε λάθῃ ὁ
χειρὼν προκεθεῖς. Ἐπὶ τῷ περὶ τοῦτο ὅρα, ὅ-
σοι δὲ τῷ χρόνῳ, ὁνέκων παρῆκα, δεδιώσῃ σου ὁ
γνακτικῆς, καὶ τοι τό γε μέγιστον τε ἄμα, ἐκ
αὐαγματόταρν ἐν τοῖς ριούτοις, λέγω δὴ ρίς
ἀσκήλοιστε, καὶ ἀμωβόλοις, ἐν τῷ τῷ οἴματι
καὶ μόνῃ σοι αὐτῇ πεισῇ, ἐβέβαιον ἐλπίσιν ἔχει
τὴν ἀλήθειαν τε ἐν ὑρεσιν αὐτῇ, ἀλλὰ δὲ οὐδ'
ἢ τις οὖν, ἢ ἐκείνῃ δυνάμει, ἐκ χαρίζεσθαι ἀπὸ
ἀληθῶν τὰ φθινῶν, καὶ ὑπάρχειν σοι καὶ κατὰ
τὸ ἀργυρογνώμονας διαγνωσκῆναι, τε δόκιμα
καὶ ἀκίβηλα, καὶ ἀπαρκετομμένα, ἐπὶ πο-
τε τοιαύτῳ τινὰ δυνάμει, καὶ τέχνῳ πει-
σάμενος, ἢ φθινῶν τὴν ἐξέτασιν τῶν λεγόμενων.
εἰ δὲ μή, εὐὶ ὡς οὐδὲν κωλύσει σε τῷ ριγῶς ἐλ-
κεδὶ ὑφ' ἐκάστων, ἢ θαλλῶν προλαίχθεν τι ἀκο-
λαθεῖν ὡς πᾶσι τὰ πρόσβατα, μάλλον ἢ τῷ ἐπὶ

ἑαπείδω ὑπὸ τοῦ εἰκότως εἶναι, ἐφ' ὃ, τι ἄρ' ἐμέθ'
ἐλκύσῃ σέ τις, ἀκρωτὶ δακτύλῳ ἀγόμε-
νῳ. ἢ καὶ νῆ Δία καλὰ μὲν τινί, ἐπ' ὅχθῃ πα-
ραποταμία πεφυκότι, καὶ περὶ πάντων τῶν πύον
καμῶν ἡμερῶν, καὶ μικρά τις αὐτὰ διαφυσήσας-
σε, διαφύσῃ αὐτόν, ὥς εἰ γέ τινα εὐρὴς δι-
δάσκαλον, ὅς ἀποδείξεως πείσῃ, καὶ τῆς τῶν
ἀμωβητομμένων διακρίσεως, τέχνῳ τι-
νὰ εἰδῶς, διδάξῃ σε, παύσῃ δηλαδὴ πρᾶγ-
ματα ἔχων. αὐτίκα γὰρ σοι τὸ βέλτιστον φα-
νεῖται, καὶ τὰ ληθῆς ὑπαχθὲν τῇ ἀποδεικτι-
κῇ ταύτῃ τέχνῃ, καὶ ἐν τῷ ἐλεγχόσῃ,
ἐπὶ βεβαίως ἐλόμενος, ἐκείνας, φιλοσοφί-
ας, ἐπὶ τὴν ἱπποδῆτον δυνάμειον κτησάμε-
νος, βιώσῃ μετ' αὐτῇ, ἀπαντα συλλήβην ἐ-
χοντά ἀπαθά. Ερμό. εὐγε ὦ Λυκίε. πᾶσι πλὴν
τῶν ταῦτ' ἀμείνων, καὶ ἐλπίσιν οὐ μικρὰς ἐχό-
μενα λέγεις, καὶ ζητητέον ὡς εἰκοιεν ἡμῖν αὐτῶν
τις τοιοῦτος, διαγνωσκούς τε, καὶ διακρι-
τοὺς πρὸς ἡμᾶς. Ἐπὶ μέγιστον, ἀποδεικτι-
κούς, ὡς τὰ γε μετὰ ταῦτα, ῥᾶ δὴ ἡδὴ, καὶ ἀ-
πράγμονα, καὶ οὐ πρᾶξον διαφύσῃς δέομα. καὶ
ῥᾶ δὴ ἡδὴ εἰνείδῃ σοι, ὅς θύροντι σύντομόν τι-
να ταύτῳ ἡμῖν, ἐκείνῳ δόλον. Λυ. ἐμὴν οὐ
δὲ πᾶσι χάριν ἂν μοι εἰδείης ἐκόντος, οὐδὲν γὰρ

σοι ὁξυρρηκῶς ἐλεῖξαι, ὥς ἐγγυτέρω σε ποιήσῃ
ἐλπίδος· εἰ δ' ἐ, πολὺ πορρωτέρω γέγονα
μην, ἢ πρότερον ἦμην. καὶ κατὰ τοὺς ποιμιάζο
μένους, πολλὰ μοχθήσαντες, ὁμοίως ἐσμέν.
Ερμό. πῶς οὗτος φησὶ; πάντῃ γάρ τι λυπηρόν τι
ἔλυσέ λπι ἐρεῖν ἔοικας. Λυ. ὅτι ὡς ταῦτα,
καὶ ἐν ῥωμῇ ὑπάρχον μὲν τινὰ εἰδέναι τε ἀ
πόδειξις, καὶ ἄλλον διδάξειν, οὐκ αὐτίκα οἶμαι
πενέσομαι αὐτῷ, ἀλλὰ ἵνα ζητήσομαι τὸν
κρίναι διδάμνον, εἰ ἀληθὴ ὁ ἀνὴρ λέγει. καὶ ῥῶ
τοῦ θυπερὶ σωμην, ἀδύλον ἐτι ἡμῖν, εἰ ὁ ἐπιγνώ
μων οὗτος οἶδε διαγιγνώσκων τὸν ὀρθὸς κε
νοῦντα, ἢ μὴ. Ἐπ' αὐτὸν αὐτοῦ τοῦτον, ἀλλὰ
ἐπιγνώμονος οἶμαι δεῖ. ἡμεῖς γὰρ πότεν ἀν' εἰσε
ίμεν διακρίνειν ἐν αἰετῇ κρινόν διδάμνον; ὁρᾷ
ὅποι τοῦτο ἀποτείνεται, ὥς ἀπέραντον γί
γνεται, σὴν καὶ ποτε, ἢ καταλιφθῆναι μὴ δύ
νάμην; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτὰς, ὁ πό
ρος οἶόν τε εὐρίσκειν, ἀμωσιβητομένους ὁρᾷ,
καὶ μὴ ἐν ἐχούσας βέβαιον. αἰ γὰρ πᾶσι αὐ
τῶν, δι' ἄλλων ἀμωσιβητομένων πείθειν ἡμᾶς
εἰάγονται εἰδέναι. αἰ δ' ἐ, ταῦς πάντῃ προδύλοις
τὰ ἀφανέστατα σιναπῆσαι, αὐτῶν αὐτοῖς
κοινωνοῦντα, ἀποδείξεις αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν.
ὥς ὅρ' εἰ τις οἰοῖτο ἀπεδείξειν τὴν θεοῦ, διότι ὅτι
μοι

μοι αὐτῷ ὄντες φαίνοντο. ὥς τε ὡς Ερμότιμῃ, οὐκ
οἶδ' ὅπως καθάπερ οἱ ἐν κύκλῳ θεόντες, εἰ τὴν
αὐτὴν ἀρχὴν, καὶ ἀπείαν, ἐπενεληλύθαμεν. Ερ.
οἶά με ἐργάσω ὡς Λυκίην, ἀνθρακᾶς μοι εἶναι θη
σαυρὸν ἀπεφήνας. καὶ ὥς εἰκεν ἀπολεῖται μοι
τὰ τοσαῦτα ἔτη, καὶ ὁ κάματ' ὁ πολὺς.
Λυ. ἀλλ' ὡς Ερμότιμῃ, πολὺ ἐλαττοῖον ἀνιά
ση, ἢ ἐν νοήσῃς ὅτι οὐ μόνος ἐξωμένεισ' τῶν ἐλ
πιέντων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντων ὥς ἐπος εἴ
πῃν, ποδὶ ὄνου σκιάσ' μάχοντι οἱ φιλοσοφοῦν
τες. καὶ τίς ἄρα δύναται δι' ἐκείνων ἀπάντων
χαρῆσαι, ὧν ἐφίω; ὁ δὲ ἀδύνατον καὶ αὐτὸς λέ
γεις εἶναι. νῦν δ' ἐ, ὁμοίον μοι δοκεῖσ' ποιεῖν, ὥς
ὅρ' εἰ τις οὐκ ἐρύοι, καὶ ἀπὸ τοῦ γῆν τύχῃ, ὅτι
μὴ δύναται ἀνελθεῖν ἐν οὐρανόν, ἢ ὅτι μὴ εὐ
θιος ἔσονται εἰς τὴν θάλατταν, ἀπὸ Σικελίας
εἰς Κύπρον ἀναδύσεται, ἢ ὅτι μὴ ἀρθῇς πῆνός
αὐθιμὸν ἀπὸ τῆς ἐλλάδος, εἰς Ἰνδοῦς τελεῖ.
εἰ δ' αὐτίον τὴν λύπης, ὅτι ἡλπίκα οἶμαι, ἢ ὅτι
ποτέ ἰδὼν ριούρην, ἢ αὐτὸς αὐτῷ ἀναπλάθῃς
οὐ πρότερον ὁρᾷ τὰς εἰς ἐλπίκα εὐχετάς, ὅ
κατὰ τὴν ἀνθρώπου φύσιν. Ἐλπίκα ὅτι ὡς ταῦ
τα, πολλὰ, καὶ θαυμαστά ὀνήροπολὺν ἡ νύξας ὁ
λόγος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸν ἐκδορεῖν ἐποίησεν. εἰ τα ὅρ
γίζῃ αὐτῷ, ἐτι μάλιστα ὅς ὁφθαλμοῖς ἀνόησεν

καὶ τὸν ὕπνον οὐ ραδίως ἀποσειόμενος ὕψι
ἠδὲν ὧν ἐώρας; πᾶσι δ' αὐτὸ καὶ οἱ τὴν
κενὴν μακαρίαν ἑαυτοῖς ἀναπλάττοντες,
ἦν μεταξὺ πλουτοῦσιν αὐτοῖς, καὶ θεσσαροῖς
ἀνερύττουσι, ὁ βασιλεύς, ὁ τὰ ἅλα θύει
μονοῦσιν, οἷα πολλὰ ἡ θεὸς ἐκείνη φασίγουσι,
ἡ δὲ χὴν μεγαλόσωρος οὔσα, καὶ πρὸς εὐδ' ἐν αὐ
τιλέγνυται, καὶ πῆνός τε ληϊστὴν ἐθέλει, καὶ
κολοσιᾶς δ' ἐμέγας, καὶ ὅσην ὅλα χροῖα εὐ
ρίσκειν. ἦν τοίνυν ταῦτα ἐννοοῦσιν αὐτοῖς,
ὁ πᾶσι προσελθὼν, ἔρηται τι τῶν ἀναγκαίων,
οἶον, ὅθεν ἄριστος ὠνητέον, ἡ δ' ἐπὶ τῇ φάτει πρὸς
τὸν ἀπαυτοῦντα τούνοικιον, ἐκ πολλοῦ ποδὶ
μένοντα, οὕτως ἀγανακτοῦσιν, ὥς ὥστε
ἐρομένου καὶ παρενοχλήσαντος ἀφαιρεθέν
τῶν ἅπαντα ἐκείνα τὰ γὰρ θά. καὶ ὀλίγην δέ
ουσι τὴν ῥῖνα τοῦ παιδὸς ἀποσπᾶν. ἀλλὰ
σὺ ὦ φίλότης, μὴ πάθῃς αὐτὸ πρὸς ἐμέ, εἰ
σε θεσσαροῖς ἀνερύττοντα, καὶ πετόμενον, καὶ
τινας ἐννοίας ὑπερφυῖς ἐννοοῦντα, καὶ τινὰς
ἐλπίδας ἀνελπίστοις ἐλπίζοντα, φίλος ὢν,
οὐ ποδὶ ἐδὲν δὲ παντὶς τῆς οἰκίας, ὀνείρω ἡ δ' ἔτι
σπας, ἀτὰρ ὀνείρω γε βυβόντα. διὰ πάντα δ'
ἄξιόν ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. καὶ οἱ παρὰ
πρότερον δ' οἱ πᾶσι τοῖς βίβοντα, τὰ κ' οἰνὰ ταῦτα
φρ

φρονούντα. ἐπεὶ, ὅγε νῦν ἐπὶ τῶν, καὶ ἐπὶ τῶν
οὐδ' ἐν τῇ ὑποκένταύρων, καὶ χιμαίων, καὶ γὰρ
τόντων διαφέρει. καὶ ὅτε ἄλλα ὄντο, καὶ πικρὰ
καὶ γραφεῖς ἐλευθεροὶ ὄντες, ἀναπλάττονται,
οὔτε πτόμενα πᾶσι, οὔτε γὰρ ἐπὶ δυνάμει.
ὁ δ' ὅμως ὁ πολὺς λεῶς πιστεύουσιν αὐτοῖς, ὁ
καλὸν τὴν ὁρῶντες, καὶ ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα,
ὅτε δ' ἐξέτα, ὁ ἀλλόκοτος εἶναι, ὁ σὺ δ' ἡ μυθ
ποιοῦ τινος ἀκούεις, ὥς ἐστι τις γυνὴ ὑπὸ φ
ῆς τὸ κάλλος, ὑπερτάς, χαλκίτας αὐτάς, καὶ
τὴν οὐρανίαν εἶναι, μὴ πρότερον ὄξε τάς εἰς ἃ
ληθὴ λέγει, καὶ εἰ ἐστι που εἰς γῆς ἡ ἀνθρώπου
αὐτῆς, ἥρας θυτὸς, ὥς πέρ φασί τὴν Μήδην,
ὅς ὀνείρατος ἐραδῆναι τοῖς ἰάσονος. ὁ δ' ἡ μά
λιστα σε πρὸς τὸν ἔρωτα ἐπηγάγοι, καὶ ὅς ἂν ἄλ
λους δέ, ὅποσοι τὴν αὐτὴν σοὶ εἰδῶλου ἔρωσι,
ὅς ἂν, ὥς γε μοι εἰκάζοντι φαίνεται, δ' ἐν λέ
γνται ἐκείνον ποδὶ τῆς γυναικὸς, ἐπὶ πρὸς ἐπ
σεύθη δ' πρῶτον, ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἀκόλαστα
ἐπᾶν. εἰς ὅτε ῥέωρα τέ μόνον, ὁ διατοῦτο
εἰλκεν ὑμᾶς τῆς ῥῖνός, ἐπεὶ πρὸς ἄπαξ τὴν πρῶ
τῶ λαβὴν ἐνεδώκατε αὐτῶν καὶ ἦν ὑπὸ τὴν ἄ
γαπημένην, δι' ἧς ἐλέγεν θυθείας ὁδοῦ. ῥάστα
ῥοῖμα τὰ μετὰ ταῦτα. καὶ οὐδεὶς ὑμῶν ἐπὶ
ἐπιστροφόμενος εἰς τὴν εἰσοδὸν, ὅς ἡ ταξεν εἰς ἃ

ληθὲς ὅτι, καὶ εἰ μὴ ἐλάττει, καθ' ἣν οὐκ ἐχρῆν εἶ
σε λαθόν, ἀλλ' ἠκολούθει τοῖς τῶν προαφ' οὐκό
των ἰχνεσι, καθάπερ τὰ πρόβατα πρὸς τὸν
αὐτῶν ἡγούμενον, λέοντι δὲ τῇ εἰσοδῶ, καὶ κα
τὰ τὴν ἀρχὴν διθείς σκέψασθαι, εἰσὶν ὅτι
τητέον. ὁ δ' ἐφημι, σαφέστερον ἂν μάθοις, ἢν τι
τοιούτου ὁμοιον παραθεωρήσῃ αὐτῷ. λέγων
ρὺς ὅτι τινος ἤ μεγαλοτόλμων ρύπων ποιητῶν
ὥς γένοιτό ποτε τρικέφαλος, ὁ ἐξάχειρ ἂν
ερωπῶς, ἂν ῥητῶν ταῦτα ἀπραγμόνως ἀπ'
λεξι, μὴ ἐξετάξῃ εἰ διωκῶν, ἀλλὰ πισύσῃ,
διθείς ἀκολουθῶς ἂν ἐπάγῃ καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ὁ
ὁφθαλμοὺς οὐκ αὐτὸς εἶχεν ἔξ, καὶ ὥτα ἔξ, καὶ φω
νὰς ῥεῖς ἅμα ἠφίει, καὶ ἥσθε δὲ τεινῶν σωματῶν,
καὶ σακτύλῃς φιάκοντα εἶχεν, οὐχ ὥς περ ἐκά
στος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ καὶ εἰ πολε
μεῖν δεοί, καὶ ῥεῖς μὲν χεῖρες ἐκάσκη, πέλεσθαι, ἢ
τέρερον, ἢ ἀπὸ τῆς εἶχεν. καὶ ῥεῖς ὅ, ἢ μὲν, πέλεσθαι
κατέφθον. ἢ δὲ, λόγῃ καὶ ἠφίει. ἢ δὲ, ὡς εἴφει
ἐχέτω. καὶ τίς ἐτι ἂν ἀπισήσῃ ταῦτα λέ
γωντι αὐτῷ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρχῇ, πᾶσι ἢ
ἐχέων διθυ σκοπεῖν εἰσὶν δεκτέα, καὶ εἰ συγ
χωρητέα οὕτως εἶχεν. ἢν δ' ἄπαξ ἐκείνα δῶς,
ἐπὶ ῥεῖ τὰ λοιπὰ, καὶ οὐ ποτε σήσεται. ὁ το
ἀπιστῶν αὐτοῖς οὐκ ἐτί ξάδιον, ἐπεὶ πᾶσι ἀκό
λουθα

λουθα, καὶ ὁμοιάδῃ τῇ συγχωρηθείσῃ ἀρχῇ,
ἀπὸ ὅθι ὑμεῖς πάχετε. καὶ ὅθι δὴ ἔστωρ, καὶ
προθυμίας, οὐκ ἐξετάζοντες τὰ κατὰ τὴν
εἰσοδὸν ἐκάσκη, ὅπως ὑμῖν εἴχῃ, προσχερεῖτε
ὑπὸ τῇ ἀκολουθίας ἐλκόμενοι, οὐκ ἐννοοῦντες εἰ
πῇ γένοιτ' ἂν ἀκόλουθόν τι αὐτῶν, καὶ φεῦδος ὄν.
οἶον, εἰ τις λέπει τὰ δις πέντε, ἐπὶ ἄξιον, ὅτι
πιστεύσας αὐτῷ, μὴ ἀειδήσῃς ὡς ὡλεσεν οὗτος,
ἐπ' αἵματι δὴ λαθόν, ὅτι καὶ τεράκις πέντε, περὶ
ῥεσκαίσεκα πάντως ἐσὶ. καὶ μέγιστος ἂν ὅτε ἐθε
λήσῃ, οἷα καὶ ἡ θαυμαστὴ περὶ μετρία τρεῖς. καὶ κεί
νη ὅς ἐν ἀρχῇ, ἀλλόκοτα τινὰ αὐτῇ ματαῖα αἰ
γῆσθαι, καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσθαι, οὗτο
σῆναι διωκόμενα, σημειῖα τινὰ ἀμερῇ, ὁ γράμ
μας ἀπλάττει, καὶ τὰ θιαῦτα, ὅτι θεοῖς ῥεῖς
διμελείοις τούτοις οἰκοδομεῖ τὰ ραῦτα, ὁ
ἀξιοῖ εἰς ἀπόδειξιν ἀληθῆ λέγειν, ἀπὸ φεῦδος
τῆς ἀρχῆς ὁρμασμένη. κατὰ ταυτὰ ρίνω ὁ
ὑμεῖς δόντες τὰς ἀρχὰς τῆς προαφ' ὧς
ἐκάσκη, πιστεύετε τοῖς ἔξῃς. καὶ γνώριμα εἰ
ἀληθείας αὐτῶν τὴν ἀκολουθίαν ἢ χεῖρε εἶναι,
φασὶν οὐδέν. εἰτα οἱ μὲν ὑμῶν, ἐν ἀποθήσκῃ
σι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδεῖν τὰ ληθεῖς, καὶ κατα
γνώσκει τῶν ἐξ ἀπατησάντων ἐκείνων. οἱ δὲ,
καὶ ἀπαθῶνται ἐξ ἀπατημένοι, ὁ φεῦδος γέρον

τες ἡδὲ γινόμενοι, ὁκνοῦσιν ἀνασχεῖν, ἀλλ' οὐ
μυθοῖσι δέησι τηλικούτους αὐτοὺς ὄντας ἔξομο
λογησάμενοι, ὅτι πράγματα πάσων ἐχόντες
οὐ συνίεσαν, ὥς τε ἐμμένονσι τοῖς αὐτοῖς ὥς αἱ
χύνῃς, ὅτι παύονται τὰ παρόντα. καὶ ὅποιοι
ἀνδύονται, προφύσσουσιν ἐπὶ τὰ αὐτά, ὥς
ἂν μὴ μόνοι ἔξη πατημένοι ὥσιν, ἀλλ' ἐχόντες
παραμυθία καὶ ὅτι πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ ὅμοια
παθεῖν αὐτοῖς. ὅτι καὶ αὐτὸ κατέγνω ὁρῶσιν, ὅτι
ἢ τὰ ληθεῖς εἰπῶσιν, οὐκ ἐτί σεμνοί, ὥς περὶ νῦν
ὅτι ὡς ἐρῶν πολλοὺς δόξουσιν, οὐδέ τιμήσονται
ὁμοίως. οὐκ ἂν ἔν ἐκόντες εἰποιεν εἰς ὅτε
ἀφ' οἷων ἐκπεσόντες, ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξουσιν.
ὁλίγους δ' ἂν πάντων ἐντύχοις, ὡς αὐτοῖς
αστολμῶσι λέγειν, ὅτι ἔξη πατηνται, καὶ οὐ
ἄλλους ἀποφύγειν, τῶν ὁμοίων περὶ ὁμοίους.
εἰδὲ ἔν τινι ριούτῳ ἐντύχοις, φιλαλήην τε
καλὴν ἐν ριούτῳ, καὶ χερσὶν, καὶ δίκαιον, καὶ εἰ βού
ληται, φιλόσοφον. οὐκ ἂν φθονήσῃμι ρύτῳ μόνῳ
καὶ ὄνομαρτος. οἱ δ' ἄλλοι, καὶ οὐδ' ἐν ἀληθείᾳ ἴσ
σιν οἰόμενοι εἰδέναι. καὶ ἰδόντες, ἀπακρύπτονται
ὡς δὲ δολία, καὶ αἰσχύνῃς, καὶ προτιμάσθαι βού
λεσθαι, καὶ ὅτι περὶ τὴν ἀθηνᾶν, ἀπαντα μὲν ἄ
φω, ἑσθλὰ, αὐτῶν καταβαλόντες, καὶ λήθη
τις ἔστω αὐτῶν, ὥς περὶ τὴν εὐκλείδην ἀφ
χορ

χορὸς πρὸς αὐτῶν. ὡς οὐ μὲν οἱ ταύτην φι
λοσοφίαν ὁρῶν καὶ τὴν Στωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμὴν
ἢ τινὰ τοῦτον, ἰδὼ μὲν εἰς ἐμὴν αὐτήν, καὶ θύναται
ἔστιν. καὶ μάτην κάμνουσιν, ὅσοι ἐφίενται αὐ
τῇ. τὰς μὲν ὅτι ὡς ὁρῶσιν ἀκούω θαυμάσιος
τινας, καὶ ἐκὰς ἐν δαίμονισιν οἱ ἐς ἀκρότα
τον ἐλθόντες. μόνος δ' ὁ ρύτῳ πάντα συλλα
βόντας ἔξεν τὰ τῶν ὄντων ἀγαθὰ, καὶ μετὰ ταῦ
τα ὅτι, σὺ ἀμείνον εἰδείκας, εἰ τι ἐν τετύχησας
Στωϊκῶν ριούτῳ καὶ Στωϊκῶν τῶν ἀκρωσίων μὴ
τε λυπεῖσθαι, μὴ δ' ἐφ' ἡδονῆς καταπαύσθαι, μὴ δ'
ὁρῶν ἐσθλῶν, φθόνου δὲ κρείττονι, καὶ πλούτου κα
ταφρονούντι, καὶ βουλομένῳ θύναται, ὅσοι
καὶ ἐν κανόνα εἶναι, ὅτι γνώμονα τὰ κατὰ τὴν
ἀρετὴν βίου. ὅτι καὶ κατὰ μικρόταρον ἐν δέων,
ἀτελής, καὶ πάντα πλεῖον ἔχει. εἰ δ' ἐστὶν ἐν
χί, οὐδέ πω ἐν δαίμων. Ερ. οὐδένα τοιοῦτον εἶ
δον. Λυ. εἴπε ὡς ἐρῶμεν, ὅτι οὐ φεύδῃ ἐκῶν. εἰς
τί γὰρ ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς. ὅταν ὁρῶς
μήτε ἐν δολοκαλῶν ἐν σὸν, μήτε ἐν ἐκείνου
μήτε ἐν περὶ αὐτῶν, καὶ ἂν εἰς δολοκαλῶν ἀνα
γὰρ καὶ μηδὲν αὐτῶν σοφὸν ἀκρίβως, καὶ οὐ
ἐστὶν ἐν δαίμονα γεγνημένον. οὐδ' ἐστὶν ἐκ ἐνο
ῶν εἰποις, ὥς ἀποχρῆσθαι καὶ πλεονέκῳ γένῃ τῷ
ἐν δαίμονας. ἐπεὶ οὐδ' ἐν ὀφελῷ. ὁμοίως

ὅρ' ἔξω τῆς ὁδοῦ ἐσμεν, καὶ ἐν ἑρῷ ἀπαύρω, ὅ-
τε πρῶτὴν θύραν ἔξω ἐξώσ, καὶ ὁ πόρρω. Ἀ-
λλὰ τί οἶεν ἂν ὅτι μᾶλλον οὗτος ἀνιάσε-
ται, ὁρῶν ἐγγύθεν οἶκον ἐσέρηται. εἴτα, ἵνα πλε-
ον γένη τῆς θυλακονίας, δώσω ᾧ τούτο-
σοι, τοσαῦτα πονεῖς κατασφύχων σεαυτὸν.
Ὁ παραδεδράμκε σε ὁ βίος ὁ τοσοῦτος ἐν ἁ-
κιδίᾳ, Ὁ καμάτῳ, Ὁ ἀγρυπνίας κάτῳ γέ-
νυκότα. καὶ ἐῖ θεῶν πονήσεις ὡς φῆς ἄλλα
εἰκοσὶν ἔτη τούλάχιστον, ἵν' ὀγδοηκοντούτης
γενόμενος. ἢ τίς ἐγγυητής ἐσί σοι, ὅτι βιώσῃ
τοσαῦτα; ὁ μὲν ἦς ἐν τοῖς μηδέπω θυδαμο-
νοῦσιν, εἰ μὴ μόνος οἶψ' τεύξεσθαι τούτου, καὶ
ρήσιν δώκων. ὁ πρὸ σου μάλα πολλοί, ὁ ἀλ-
θοί, καὶ ὡκύτεροι παραπολύ δώκοντες, οὐ κα-
τέλαβον, ἀλλὰ Ὁ κατάλαβε εἰδοκῆ, Ὁ ἔχε
ὅλον συλλαβών. Ὁ μὲν δὲ πρῶτον, εὐχ' ὅς ῥ' ὅ-
τι ποτ' ἂν εἴη τὰ γάθον, ὡς ἀντάξι' δοκῇ τῶν
πόνων τῶν τοσοῦτων. εἴτα ἐς πόσον ἔτι
ἐν λοιπῇ χρόνον ἀπαλύσεις αὐτῷ, γέρων ἡδὴ,
καὶ πεντὸς καὶ ἑξωρος ὢν, καὶ ἐν ἑτέρῳ πό-
σα φασὶν ἐν τῇ σφῶν ἔχων, εἰ μὴ τίς ἄλλον ὡ-
γληναῖε εἶον προσημνάζεις σεαυτὸν. ὡς ἐς ἐκεί-
νον ἐλθὼν, ἀμεινον δ' ἡγήσῃς, εἰδὼς ὅτι νῦν ἔ-
στιν ἡ βίον. ὁμοιον, ὡς εἰ τις ἐς τοσοῦτον

σκηναί

σκηναί τοι, Ὁ ἀνέπιζοι, ὡς λειπνίσων ἄμει-
νον, ἄχρ' ἂν λάθῃ ἀπὸ λιμοῦ διαφθαρεῖς. ἀλ-
λά μὴν, οὐδ' ἐκείνῳ ποκατανενόηκας οἶμα, ὡς
ἡ μὲν ἀρετὴ, ἐν ἔργῳ δὴ πῶς ὄσιν, οἷον ἐν ἑρῷ δὲ
καὶ πράττειν, Ὁ σοφά, Ὁ ἀνδρεῖα. ὡς εἰς δὲ,
Ὁ δὲ ὡς εἰς ὅταν εἴπω, ὅς ἄχρ' ὡς τῶν φιλοσο-
φούντων φημι, ἀφ' ἑνὶ τούτων ταῦτα ζητεῖν, καὶ ποι-
εῖν, ἡμέτερά τιν' ἀνέσκηνα μελετᾶτε, Ὁ συλλογισ-
μοί, Ὁ ἀπορίας, Ὁ δὲ πλεῖστον τοῖσι καὶ τού-
τοις διατρέβετε. Ὁ ὅς ἂν κρατῇ ἐν αὐτοῖς,
καλὴν ἡμεῖς ὡς ὑμῖν δοκεῖ ἀφ' ὧν οἶμα Ὁ δὲ δι-
δάσκαλον τυτονὶ θαυμάζετε. γέροντα ἀνδρα,
ὅτι πᾶς προσμιλῶντας ἐς ἀπορίαν καθίστη-
σι, Ὁ οἶδεν ὡς χρεὶν ἔρεσθαι, Ὁ σοφίᾳ εἶσθαι. Ὁ πα-
νοργῆσαι. Ὁ ἐς ἀσκήσια ἐμβαλεῖν. Ὁ δὲ καρ-
πὸν ἀτεχνῶς ἀφ' ἑνὶ τούτων, αὐτῷ δὲ ἡν ποτὶ τὰ
ἔργα, ποτὶ δὲ φιλοῖον ἀχολεῖσθαι, τὰ φύλλα κα-
ταχέοντες ἀλλήλων ἐν ταῖς ὁμιλίαις. ἢ ὅς ἂν
λαδῶν, ἀπράττετε ὡς ἐρμώτι με πάντῃ ἐ-
θεν ἐς ἐσπέραν. ἐρμώ. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα. λν.
ἢ ὅς ἂν οὐχὶ ὁρθῶς τις φάη, τὴν σκιάν ὡς ἡμεῖς θη-
ρεῖν ἐάσαντας δὲ σῶμα, ἢ τὸ φέως δὲ σφῶν,
ἀμελήσαντας τοῦ ὅλου; μᾶλλον δὲ δὲ ὅμοιον
ποιεῖν, ὡς πρὸς εἰς ὅλμον ὡς ἐκ χέας, ὡς
πᾶς σφῶν πλεῖστοι, πράττειν ἀναγκαῖον ἡ καὶ

προῦργον οἰόμενος, οὐκ εἰδώς, ὅτι ἄν' ἀποβέλει
φασί τ' ὅμως πλὴν τῶν, ὅσοι οἰοῦντο ὅτι οὐδὲ
μένει. Ὁ μοι δὲς ἐν ταῦτα ἡδὴ ἐρεῖσά σε. εἰ θε
λοῖς ἂν ἐξ ὧν τῶν λόγων τὰ ἄλλα εἰκέναι τῶν
διασκέλῳ, οὐτὼ μὲν ὀργίλος, οὐτὼ δὲ μικρο
λόγος, οὐτὼ ἡμιλόνοικος ὢν, καὶ ἡμιλόνοος, καὶ
δί' ἐῖς τὴν μὴ ρῖς πολλοῖς δοκεῖ. Ερμό. τίσι πε
ρ. ὦ Ερμότιμ, θέλεις διηγήσομαι ἃ πρόημι ἢ
κουῖς ὡς φιλοσοφίας τινὸς λέγοντος αὐ
θρὸς πάνν γενηκότος, ὡς πᾶσι πολλοῖς τῶν νέ
ων ὑποσφίξ πησιάζουσιν; ἀπαιτῶν ἢ παρὰ
τινὸς τῆς μαθητῶν ἢ μιᾶς, ἢ γὰν ἀκτῆ, λέγον
ὑπερήμερον εἶναι, καὶ ἐκ προθέσεως τῆς ὀφλήματι,
ὅρ' εἴδει περὶ ἐκκαὶδεκα ἡμερῶν ἐκτεπικέναι τῇ
ἐννῇ. Ὁ νέε. οὐτὼ ἢ ὡς δὲ, καὶ ὑπὲρ ταῦτα ἡγανὰ
ται. παρὲς ὧς ὁ θεῖος τοι νεανίσκος, ἀγροικὸς ἂν
θρῶπος, Ὁ ἰδὼτης ὧς περὶ τὰ ὑμέτερα. πέ
πυστο εἰπερ ὡς θαυμάσιε, τὰ μέγισ' ἢ ὁ κῆδος
λέγον, εἰρήματα παρὰ σου προάμφοι, μηδὲ
πῶς ἐκτετίκα μὲν διάφορον. καὶ τοὶ ἄ μὲν ἡμῖν
πέπρακας, ἐπὶ ἔχεις Ὁ αὐτός, Ὁ οὐδ' ἐν ἑ
λαττὸν γέρονε σοι τῶν μαθημάτων. τὰ δ'
ἄλλα, ὡς ἂν ἀρχῆς ἐπιθυμῶν, σωέσθης ἂν
τὸν νεανίσκον. ὅλ' οὐδ' ἐν ἀμείνων γεγέννηται
ἔξ σε. ὅς τούμου γείγονθ' Εὐκράτης τὴν
θυγατέρα

θυγατέρα σωαρπασας, παρ' ἐνὸς οὐσάν. διέ
φθρε, Ὁ ὀλίγον δ' ἴκην ἐφυγὼν εἰσάων, εἰ μὴ ἐγὼ
ταλάντος ὠνησάμην ὅτι πλὴν ἡμῶν πρὸς πένη
τος ἀνδρὸς τῆς Εὐκράτης. τὴν μητέρα δὲ πρὶν
ἢ ἐξάπισιν, ὅτι αὐτὴ ἐλάβετο ὑπὸ κόλπου
ἐκκομίζοντος τὸν κάδην, ὡς ἔχει συμβολὰς δι
μα καταδύναται. τὰ μὲν ἔξ ὀργῆς, καὶ θυμῶν,
Ὁ ἀναχυντίαν, Ὁ ἐς τόλμαν, Ὁ φεύδῳ,
μακρῶ τινι ἀμεινον εἶχε πέρυσιν, ἢ νῦν. καὶ τοὶ
ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ἀφελῆσαι ὑ
πό σου μάλλον. ἢ πρὸς ἐκείνα εἰδέναι, ἃ καδ'
ἐκάστην ἡμέραν περὶ ἡμᾶς οὐδ' ἐν δέομεν, ὅτι
ὅτι δὲ πρὸς διεξέρχεται, ὡς κροκόδειλος ἢ
πασσέωσι δὲ, καὶ ὡς ἔχεται ἀποδύσειν αὐτὸν,
ἂν ἀποκρίνηται ὁ πατήρ οὐκ οἶδ' ὅτι. ἢ ὡς ἀναγ
καῖον ὅτιν ἡμέρας οὐσῆς, μὴ νύκτα εἶναι. ἐνίοτε
δὲ Ὁ κέρατα ἡμῖν ὁ γενναῖος ἀναφύει, οὐκ οἶδ'
ὅπως περὶ τῶν ἐν λόγῳ. ἡμεῖς δὲ, γε λῶ
μὲν ὑπὲρ τούτοις. καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβουαμέ
νος τὰ ὧτα, μελετᾷ περὶ αὐτὸν ἔξισ τινὰς,
ἢ χέσθης, Ὁ καταλήψῃς, Ὁ φαντασίας, καὶ ρι
αῦτα πολλὰ ὀνόματα διεξιῶν. ἀκούομεν ἢ αὐ
τὸν λέγοντ' ὡς Ὁ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ὅτιν,
ἄλλὰ διαπάντων πεφοίτηκεν, διορξύνων, Ὁ
λίθων, Ὁ ξύλων, ἄλλ' Ὁ τῶν ἀτιμοτάτων. Ὁ

Ἐπεὶ μὲν γὰρ ἐρομένης αὐτὸν τί ταῦτα ληρῆς,
καταγελάσας αὐτὴν, ἀλλ' ἦν τὸν λῆρον τοῦτον
ἔφη ἐκμάθω ἀκριβῶς, οὐδὲν κωλύσει με μόνον
πολύσιον, μόνον βασιλέα εἶναι. οὗς δὲ ἄλλους,
ἀνδράποδα, καὶ καθάρματα νομίζεσθαι, ὥς περ
ἐμέ. ριαῦτα γὰρ ἀνδρὸς εἰπόντος, ὁ φιλόσο-
φος ὅρα οἶαν ἀποκρίσιν ἀπεκρίνατο ὡς ἑρμότι-
με, ὡς πρεσβυτικῇν. ἔφη γὰρ, ἀλλ' εἴ γε μὴ ἐμοὶ
ἐπλησίαν οὗτος, οὐκ οἶμαι μακρῶ χεῖρ' ἂν αὐ-
τὸν ἐξ ὀργάζεσθαι; καὶ τὴν δαίμονος ἔρ' ἡμῶν
πᾶσι δέδοται. ὡς νῦν περ χαλινόν τινα ἐμβέβλη-
κεν αὐτῷ καὶ φιλοσοφία, καὶ ἡ πρὸς πάντων ἀν-
δρῶν. καὶ διατοῦτο, μετρίωτέρος ὅσιν ὑμῖν, καὶ φο-
ρητός ἐστι. φέρει γάρ πινυ ἀσχυρὸν αὐτῷ, εἰ αὖ
ἀξιόφαινοίτο τοῦ χήματός, καὶ τὸ ὄνοματός.
ἀλλ' ἡ πᾶσι λαοῦντα, παιδαγωγὴ αὐτόν, ὡς
τε δίκαιος ἀνέστην, εἰ καὶ μὴ ὠνέλετ' ἰσάπερ
να μισθὸν παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλ' ἔν' ἐκείνῳ
γε, ἀλλ' ὅτι δὲ ἀκεν, αὐτοῦ μὲν φιλοσοφίαν,
ἐπεὶ καὶ τίτθαι τοιάδε λέγεται πρὸς τῶν πα-
λίων, ὡς ἀπείρου αὐτοῖς ἐς διασκέδαλον. καὶ
ἀνμὴ δὲ πομαδεῖν ἀγαθόν τι διύκωνται, ἀλλ'
ἐν φαῦλον οὐδὲν ποιήσασθαι ἐκεῖ μόνον τῷ.
ἐγὼ μὲν γὰρ τὰ ἄλλα πάντα ἀπεπλήσασαί μοι δο-
κῶ, καὶ ὄντινα ἀνέλεσθαι τῶν εἰδότην τὰ ἡμέτε-
ρα,

ρα, καὶ μοι ἐς αὐτοῖς πᾶσι λαῶν, ὅτι τὴν ὅπως
πρὸς ἐρωτῆ, καὶ πῶς ἀποκρίνεται, καὶ ὅτι με-
μάθηκε, ὅσα ἡδὴ ἀνέγνωκε βιβλία, πρὸς ἀ-
ξιομάτων, πρὸς συλλογισμῶν, πρὸς καταλή-
ψεως, πρὸς καθήκοντων, καὶ ἄλλα ποικίλα.
εἰ δὲ καὶ τὴν μητέρα ἐπιπῆν, καὶ παρθένουσιν συνήρ-
παρε, τί ταῦτα πρὸς ἐμέ; οὐ γὰρ παιδαγωγόν
με ἐπέστητε αὐτῷ. ριαῦτα γέροντος ἀνθρώπου πρὸς
τοῦ φιλοσοφίας ἐλεγε. σὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἀν-
φάνης ὡς ἑρμότιμε, ἰκανὸν εἶναι ὡς δὲ τοῦτο φι-
λοσοφοῖν μόνον, ὡς μὴ δὲ τὸ φαυλοτέρων πρᾶτ-
τοιμῶν, καὶ ἐπ' ἄλλους ἐλπίσιν ἐξ ἀρχῆς φιλο-
σοφεῖν ἡξιούμεν. οὐχ ὡς τῶν ἰσχυρῶν κοσμιώ-
τεροι εἶναι μόνον πρὸς οὐκ οὐκ ἀποκρί-
νη καὶ ὅτι; ἑρμό. τί δὲ ἄλλο, καὶ ὅτι καὶ οὐ
κρύπτει ὀλίγον δέω; ἐσ' ἑρμῶν τόμου καὶ θίκερ ὁ
λόγος ἀληθὴς ὢν, καὶ ὁ δὲ ἑρμῶν ὅσον ἀδελφῷ
χρόνον ἀνάλωκα, καὶ προσέτι μισθοῖς οὐκ ὀλέ-
γους τε λῶν αὐτὴ τῶν πόνων. νυνὶ γὰρ ὡς πρὸς ἐκ-
μέθης ἀνάνηφον, ὅρῳ οἶα μερὶ ὅσιν ὦν ἥρων, ὁ-
πόσα δὲ πέπονθα ἐξ αὐτῶν. λυγρὴ καὶ τὴν
δὲ ἰσχυρῶν ὡς χεῖς; καὶ γὰρ τὸ μύθου ἐκείνου πᾶ-
ν συνετὸν οἶμαι, ὃν αἰσῶ πρὸς διηγεῖτο. ἔφη γὰρ
ἀνθρώπων ζῆνα καὶ τὴν ἡτόνι καθεζόμενον, ὡς τὴν
κυματῶδη, ἀετομεῖν τὰ κύματα. σφαλόντα

δὲ, ἄχθεσθαι, καὶ ἀνιδῶναι, ἄχθῃ δ' ἡ τὴν κεφαλὴν
πᾶσ' ἄσσαν ἐπιπνύειν αὐτῷ, τί ὧς γινώσκῃ αἰνῶ τῶν
πᾶσι λθόντων ἐνεκα; δέον τὰ ἐν τεύθειν ἀρξάμε-
νον ἀειθμεῖν, ἀμελῆσαντα ἐκείνων. Ὡς τοῖ
νῦν ἐπίπνυε οὕτως σοὶ δοκεῖ, ἐπεὶ λοιπὸν ἂν ἄμ-
νον ποιήσας εἴοι τε κοινὸν ἅπασιν εἶοι ἄξιον,
Ὡς συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς, οὐδ' ἐν ἄλλο
κοτομῇ, καὶ πετυφωμένον ἐλπίδων, καὶ οὐκ ἀ-
χύνῃ, ἣν ὁρᾷ φρονῆς, εἰ γέρον ἄνθρωπος με-
ταθήσῃ, Ὡς μεταχωρήσας πρὸς βέλτιον;
πάντα πάντα ὧς φιλότιμος, ὁ πόθεν εἶπον, μή με
νομίσῃς κατὰ φιλοσύνης παρὲς δυνάμενιν, ἢ
χθρὰν τινὰ θάλατταν πρὸς Στωϊκοὺς ἐπαινεῖ-
μένον εἰρηκέναι, ἄλλὰ κοινὸς ὡς πάντα ὁ λό-
γος. τὰ γὰρ αὐτὰ, πρὸς σέ εἶπον ἄν, εἰ τὰ Πλά-
τωνος, ἢ Ἀριστοτέλους ἤρῃσο, τῶν ἄλλων ἀ-
κρίτων ἐρήμῳ καταγνοῦς. νῦν δὲ ἐπεὶ τὰ
Στωϊκῶν προετίμησας, πρὸς τὴν σοὶ ἀποτε-
τάσθαι ὁ λόγος ἐδόξεν, οὐδ' ἐν θάλατταν πρὸς αὐ-
τὴν ἔχον. Εὐμό. εὐ λέγεις. ἀπεμὶ γυνὴν ἐ-
παυτοῦ, ὡς μεταβαλοῦμαι καὶ αὐτὸ δὴ
τὸ χῆμα. ὅττι γυνὴ οὐκ εἰς μακρὰν οὔτε πώ-
ρην ὡς ὁρᾷ νῦν λάσιον, Ὡς βαθύν, οὔτε δὴ
ταρ κεκολασμένῳ, ἀλλ' ἄνετα πάντα, καὶ ἐ-
λευθερά. τὰ γὰρ ὅττι πορφυρεῖα μεταμωλάσ-
μαι,

μαι, ὡς εἰδέναι ἅπαντες, ὅτι μηκέτι μοι τῶν
λήρων ἐκείνων μέτεστιν. ὡς εἶδε γὰρ Ὡς ἐμείσας
δυνατὸν ἦν ἅπαντα ἐκείνα, ὁ πόθεν ἤκαστα παρ'
αὐτῶν. Ὡς εὐίδοι, οὐκ ἂν ὠκνησα Ὡς ἡλεόδορον
πῆν δὲ τοῦτο ἐς β' ἐμπαλιν, ἢ ὁ Χρῦσιππος,
ὁ πόθεν μὴ δὲ ἐπ' ἐννοήσασθαι ὡς φασί. σοὶ δ' ἔν
οὐ μικρὰν χάριν οἶδα ὧς λυκίῃ, ὅτι με ποδὶ φε-
ρῶν, ὡς ὁ θαλεροῦ τινος χεῖμαρ ἔσθ', καὶ φραγέ-
σας, ἐπιδιδόντα ἐμαυτῶν, Ὡς κατὰ τῶν συρρέον-
τα ὥς ὕδατι, αἰετῶν ἔσθ', ἐπὶ σῶς β' Ὡς φραγ-
δῶν τοῦτο, θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανείας. δοκῶ
δέ μοι οὐκ ἀλόγως ἂν ἢ ἐν ἡσυχίᾳ τὴν κεφαλὴν,
ὡς πρὸς οἱ ἐκ τῆς ναυαγίᾳ ἀρρωσθέντες ἐλευθεροί,
ἄτε καὶ σὸς τέλει τήμερον ἄξω, τοῦ γὰρ τῶν ἀχ-
λὺν ἀποσεισάμενος τῶν ὁμμάτων. φιλοσόφῳ
ἔστι β' λοιπὸν, καὶ ἄκων ποτὲ ἐν ὁδῷ βαδίζων
ἐν τύχῳ, οὕτως ἐκ τῆς νόστομαι, Ὡς ποδὶ σῶ-
μαι, ὡς πρὸς τοῖς λυτῶντας τῶν κυνῶν.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ. Η ΑΕΤΙΟΝ.

Προότου εἶδε μὲν Ὡς τὰ χαλὰ μιμήσασθαι
ἢ δυνατὸν ἦν. οὐ πάντα φησὶ ὅτι προσῆν
αὐτῷ, μὲν γὰρ οὐκ ἦν ὡς γυνὴ, ἀλλὰ καὶ ἐν
ἐκ τῶν πάντων, οἷον ἢ κάλλος τῆς λόγῃ, ἢ ἁρμονίαν
αὐτῶν, ἢ β' οἰκῶν τῇ ἰονίᾳ, καὶ προσφύεσθαι, ἢ
γυνώσκῃ β' ποδὶ τῶν, ἢ ὅτι μὲν καλὰ ἐκεί-
νῳ.

νος ἅμα συλλαβὼν ἔχει, πέρα θίεις μίμησιν
ἐλπίδα. ἃ ἔτι πρὶν ἐν ἰδίῳ ρῖσι συγγραμμά-
σι, ὡς πολλαχῶς ρῖς Ἑλλήσιν ἐν βραχεῖ κα-
τέστη, ἐγὼ, ἢ σὺ, ἢ ἄλλος ἀνμιμησάμεθα. πλεονέ-
σας β' οἰκοθεν ἐκ τῆς καρίας οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος, ἐσ-
κοπεῖρ πρὸς ἑαυτὸν, ὅπως ἀντάχισα, καὶ ἀπραγ-
μονέσθαι ἐπίσημοι, ὅτι πρὸς ὁμήτος γένοιτο, ἢ
αὐτὸς, ὅτι τὰ συγγραμμάτια. ὅτι μὲν οὖν πο-
νοῦσιν, καὶ νῦν μὲν Ἀθηναίοις, καὶ ἐν Κορινθίοις
ἀναπνέουσιν, ἢ Ἀργείοις, ἢ Λακεδαιμονίοις
ἐν ἑσθ' ἔργῳ, ἐργῶδες, ὅτι μακρὸν ἡγεῖτο εἶναι, ὅ-
τι βίβην οὐ μικρὰν ἐν ἑσθ' ἱούτω ἐστὶν. οὐκ οὐκ
ἡξίου διασῶν τὸ πρᾶγμα, οὐδ' ἐκατὰ διαίρε-
σιν οὕτω κατ' ὀλίγην ἀγείρων, ὅτι συλλέξιν
τὴν γνώσιν, ἐπεὶ οὐδὲν δ' ἐἴδω αὐτὸν εἶναι, ἀερό-
ουσιν ποῦ λαβείν ὅς Ἑλλήνας ἅπαντας. ἐνίστα-
ται δὲ ὀλύμπια τὰ μεγάλα. ὅτι Ἡρόδοτος,
οὗτ' ἐκείνο ἡκεῖν οἱ νομίσας ἐν καιρὸν, οὐ μά-
λις ἐγλίχθη, πλεονέσας τὴν παρὰ
γυναι, ἀπανταχόθεν ἡδὲ τῶν ἀείρων ἀνελ-
μενῶν, παρελθὼν ἐς τὸν ὁδοδρόμον, οὐ θα-
τήν, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡ ὀλύμπιον παρῆεν ἑαυ-
τὸν, ἄδων τὰς ἰσορίας, ὅτι κηλῶν δὲ παρὸν-
τας, ἀρχιτοῦ ὅτι μούσας κληθῆναι τὰς βί-
βλους αὐτοῦ, ἐννέα ὅτι αὐτὰς οὐσας. ἡδὲ οὐκ
ἅπαν

ἅπαντες αὐτὸν ἡσθεῖν πολὺ μάλλον, ἢ δὲ δ-
λυμπονίκα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐστὶν ὅστις αὐτὸν
κοιτῇ τῷ Ἡρόδοτου ὀνόματος, οἱ μὲν, αὐτὸν
ἀκούοντες ἐν ὀλυμπίᾳ, οἱ δὲ, ἐκ τῆς παρὰ γυν-
ρεως ἡκόντων πυθαγόρειοι, ἢ εἰ γυναι φανεί-
μόνον, ἐδείκνυν ἀν' ἑσθ' ἀκτύλῳ. οὐκ ἐκείνος
Ἡρόδοτος ὅστις, ὅτι τὰς μάχας τὰς περὶ καρίας
ἐστὶ συγγραφέας. ὅτι τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας.
ῥαυτ' ἐκείνος ἀπέλαυσεν τῆς ἰσορίας, ἐν μίᾳ συ-
νόφῳ πάνθ' ἑμὸν τινα κοινὴν τῇ φωνῇ τῆς Ἑλλάδος
λαβὼν, καὶ ἀνακηρυχθεὶς εὐχὴ ὑφ' ἐνὸς μά-
κηνος, ἀλλ' ἐν ἀπάσῃ πόλει, ὅθεν ἐκαστος ἦν
τῆς παρὰ γυναι. ὅτι ὅστις καὶ ἀνανοήσας, ἐπὶ
ἑμὸν τινα ταύτην ὁδὸν ἐς γνώσιν, ἰστιάσας τε
ὅτι πικρὸς αὐτὸν σιτισθῆς, ἢ πρόδικος ὁ κεῖνος
καὶ ἀναξίμενος ὁ χῆρος, ὅτι Πώλος ὁ ἀκραγαντῆ-
ρος, ἢ ἄλλοι σιχνοί, λόγους ἐλεῖν αἰετὶ αὐτὸν
πρὸς τὴν παρὰ γυναι, ἀφ' ὧν γνώσει μοι ἐν ἑσθ' ἑ-
στὶν ἱστορῶν. ἢ τί σοι δὲ παλαιὸς ἐκείνος λέγει σο-
φίας, ἢ συγγραφέας, ἢ λογιγράφους, ὅτι καὶ
τὰ τελευτῶντα ταῦτα, ἢ ἀετῶνα φασὶ ἐν ἑσθ'
γράφ), οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἐν ῥαξάνῃ, ἢ Ἀλεξάν-
δρου γάμον, εἰς ὀλυμπίαν ἢ αὐτὸν ἀπεργόντα,
τὴν εἰκόνα ἐπεδείξασι, ὥστε Προξένῳ ἐν ἑσθ'
νοστήσαν τὸτε ὄντα, ἢ ὅστις τῇ τέχνῃ, πεμβρὸν

ἡνίκα οὖν ἐν Αἰλίονα. καὶ τί θ' αὖμα ἐν ἡνίκα γὰρ
Φῆ αὐτὴ ἡρετό τις, ὡς ἐν Εὐλανοδίκην δ' ἄνδρ',
οὐκ ἐπιχωρίῳ τῷ Αἰλίονι (ἀνάστασις τ' οὐρανόθεν
ἐν γάμῳ). ἐστὶν ἡ εἰκὼν ἐν Ἰταλίᾳ. καὶ γὰρ εἶδον,
ὥστε καὶ σοὶ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. θάλαμος ὅστις ποδὶ
καλλῆς, καὶ κλίνην ὑμῶν. καὶ ἡ Ρωξάνη καὶ ἡ
πάγκαλον πᾶσιμα παρδένος ἐς γῆν ὁρώμενος, αἰ
δουμένη ἐς ὧρα ἐν Αλεξάνδρῳ. ἐρωτῶν δ' ἐπὶ πινυ
μυθῶντες, ὁ μὲν κατόπιν ἐφεσῶς, ἀπαγὰ τ' κε
Φαλῆς τὴν καλύπτραν, καὶ δεικνύον τῷ νυμφίῳ
τὴν Ρωξάνην. ὁ δ' ἐλπίς, μάλα δ' οὐλικῶς ἀφαιρῶ
ἐν θεοτάλειον, ἐκ τῆς πρὸς ὧς κατὰ κλίνου ἡδὴ,
ἄλλος τ' χαλνίδος τῆς Αλεξάνδρου ἐπὶ λημμένους
ἐρεως, καὶ οὐρὸς ἑλκὸς αὐτὸν πρὸς τὴν Ρωξάνην, πᾶ
νυθισῶς ἐπιπῶμενος. ὁ βασιλεὺς δ' αὐτὸς μὲν
σεφάνον τινὰ ὁρῶν τῇ παιδί. πάροχος δ' καὶ νυμ
φαργός, ἡ Φαισίον συμπίπτει, δ' ἄρα κακομέ
νην ἔχων, μετὰ κίῳ πᾶν ὥρῳ ἐπερὶ δόμους. ὁ
μέναιος οἰμαὶ ὅστις. οὐδ' ἐπεγείρα πῶς ῥύνομα. ἐ
τέρωθι δ' τ' εἰκόνας, ἄλλοι ἐρωτῶν παύσασιν ἐν τοῖς
ὅπλοις τῆς Αλεξάνδρου, δ' ὁ μὲν τὴν λόγχην αὐ
τῆς φέρωντες, μιμούμενοι τοῦ ἀχθοφόρου, ὅποτε
δικὸν φέρωντες, βαροῖν. ἄλλοι δ' ὁ δ' ὅς, ἕνα πᾶ
ν τ' ἀπώιδος κατὰ κείμενον, βασιλέα δίδειν ὅ
αὐτὸν, σύρουσι, τῶν ὀχάνων τῶν ἀπώιδος ἐπιλημ
μένοι.

μένοι. εἰς δ' ἐς ἐν θῶρα καὶ ἐστὶ λαὸν ὁ πῖον κείμε
νον, λοχῶν τι εἰσικεν, ὡς φοβήσασιν αὐτοῦ ὅποτε
κατ' αὐτὸν γένοιτο σύροντες. οὐδ' αὖθις ὅτι ἄλ
λωσ' ταῦτά ὅστις, οὐδ' ἐπελὶς γαστρίαν αὐτοῖς
ὁ Αετίων, ἀλλὰ δὴ λαὶ τῆς Αλεξάνδρου ἐν ἐς
τὰ πολεμικά ἐρωτᾶ. ὅτι ἅμα καὶ Ρωξάνης
ἦρα, καὶ τῶν ὅλων οὐκ ἐπελέλυσεν. τὴν ἄλλ' ἡ
εἰκὼν αὐτῇ, καὶ ἄλλος γὰρ κλίνον τι ὡδὶ τ' ἄλλῃ
θείας ἀνεφάνη ἔχουσα, προμνηστὴς μὲν τῆς Αε
τίωνι τὴν τῆς Προξενίου θυγατέρα. ὅτι πῆλθε
γῆμας καὶ αὐτὸς, πᾶρορρον τῆς Αλεξάνδρου γά
μων, ὑπὸ νυμφαργῶν τῶν βασιλεῖ, μιθὸν ἐ
κασμένου γάμου, πρὸς λαβὼν ἀληθῆ γάμον.
Ἡρόδοτος μὲν ἐν, ἐπ' ἀνέμῳ γὰρ ἐκείνον, ἵκα
ν ἡν τῶν ὀλυμπίων τὴν παρὴν γυνὴν ἡγήτο, καὶ
συγγραφέα θαυμαστὸν δεῖξαι τοῖς Εὐλαστοῖς
Εὐλαστοῖς ἀνεξιόντα, ὡς ἐκείνος ἀνεξήλθεν. ἐ
γὼ δὲ, καὶ πρὸς πελίου, μὴ μεκορυβαντιᾶν
ὑπολάβητε, μὴ δ' τὰ μὲν εἰκάσειν τοῖς ἐκείνους,
ἵλεως ὁ ἀνὴρ. ἀλλὰ ῥυτὸς ὁμοιον παθεῖν Φη
μι αὐτῷ. ὅτε τῆς πρῶτον ἐπεδήμησε τῇ Μα
κεδονίᾳ, πρὸς ἑμαυτὸν ἐσκοπύμενος, ὅτι μοι
χρησέον τῶν πραγμάτων. καὶ ὁ μὲν ἐρεως οὐτος ἦν
ἀπασιν ὡς ἦναι, καὶ ὅτι πλείους Μακεδόνων
ἐπὶ ταῖς τὰ μὲν. ἐπ' αὐτὸν πορεύοντα, τὴν καὶ

τά τῶν ἐτοῦς ἐγγίγνεσθαι πόλει ἐκάσῃ, οὐκ
ὀμάρεις ἐφαίνεσθαι δὲ τηρήσασθαι τήνδε ὑμῶν
τὴν σύνοδον, εἴτα πᾶσι θῶν ἐς μέσον δείξαμι
ἐν λόγῳ, ἐς δὲ ὅσον οὕτως ἀποδείξω δέ μοι τὰ
τῆς δόξης, αὐτοῖ τε ἐν ἡδὴ συνελθόντες, ὅτι
πρὸ φελοσ ἔξ ἐκάσῃ πόλει, αὐτὸ δὲ ἐ
κεφάλαιον Μακεδόνων ἀπάντων. Ὁ ἑποδὲ
χεται πόλις ἡ ἀρίστη, οὐδὲ οὐ κατὰ πίπτον μὰ
δαί, οὐδὲ τὴν ἐκεῖθι στενοχωρίαν, ἢ σκηνάς, ἢ
καλύβας ὅτι πύργος, οἷτε αὐτὴν πενήγεις, οὐ
συρφετῶδες ὄχλος, ἀθλητῶν δὲ μάχων
λοιδάμονες, ἐν παρέργῳ οἱ πολλοὶ ἐν Ἡρόδῳ
τιθέμενοι, ἀλλὰ ἐκτόρων τε, ὅτι συγγραφέων,
ἢ σοφιστῶν οἱ δοκιμώτατοι, ὅσον οὐ μικρὸν ἡδὴ
μὴ ρύμδον πᾶσι πολλὴν ἐνδεέστερον φαίνεται τῶν
ὀλυμπίων. ἀλλ' ἢ μὲν ὑμεῖς Πολυδάμαντι,
ἢ Γλαύκῳ, ἢ Μίλωνι παραθεωρεῖτε με, κομίδῃ
ὑμῖν δόξω θεασύς ἄνθρωπος εἶναι. ἢν δὲ πολλὴ
ἐκείνων ἀπαγαγόντες ἴδῃτε, τάχ' ἂν οὐ πάντῃ
μαστιγώσημος ὑμῖν δόξωμι, ὥς ἐν γὰρ τηλικού
τῳ σκιδίῳ, ἱκανὸν ἐμοίγ' ἐν καὶ ὅσῳ.

ΖΕΥΞΙΣ, Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

Ναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας ἐν λό
γῳ, ἀπὸ ἡδὴ οἰκάσει, προσόντες δέ μοι
τῶν

τῶν ἀκκηδόντων πολλοί, κωλύει γὰρ οὐδὲν οἱ
μαί καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς φίλους ἡδὴ ὄντας ὁ
μᾶς λέγειν, προσόντες ἐν ἐδεξιοῦντο ἢ θαυμά
ζουσιν ἐώκειν. ἐπὶ πολὺ γὰρ παρομαρρύντες,
ἄλλος ἄλλοθεν ἐβόων, ἢ ἐπὶ ἡνίων, ἄχει που ἢ
ἐρυσταῖν με, μὴ ἄρα πάμπαν τὴν ἀξίαν τῶν
πάντων ἀπολεπτοίμην. Ὁ δὲ ἐν κεφάλαιον αὐ
τοῖς, ὅσῳ ἢν. Ὁ πάντες ἐν ὅτι αὐτὸ ἐπεσημά
νον, τὴν γνώμην τῶν συγγραμμάτων ἐξέλω οὐ
θεν, ἢ πολὺν ἐν αὐτῇ ἐν νεωτερισμῶν μάχων
δὲ αὐτὰ εἰπεῖν ἀμείνον, ἀπὸ δὲ ἐκείνοι ἀπεφθίγ
γον, ὡς τῆς καινότητος. Ἡράκλειος τὴν παραδο
ξολογίαν δὲ μὴ χανὸς ἄνθρωπος. οὐδὲν ἂν τις
εἴποι, ὅτι ἐπινοίας νεαρώτερον. οἱ μὲν, ριαῦται
πολλὰ ἐλέγουν, ὥς ἐκεῖνην ὀφθαλμοῦ ὅτι
ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ ἀνὰ τίαν εἶχον εὐδὲ
θεῖα, ὅτι κολακεύειν τὰ τοιαῦτα, ξένον ἄνθρω
πων, οὐ πάντῃ πολλὴς αὐτοῖς φροντίδος ἀξίον
τὰ ἄλλα. πολλὴν ἐμέγε, εἰρήσεται γὰρ, οὐ μετρί
ως ἡνία δὲ πᾶντος αὐτῶν. ἢ ἐπεὶ ἡ ποτε ἀπὸ
θόντων κατ' ἐμαυτὸν ἐγενόμην, ἐν ἐνόσω. οὐ
κοῦν ὅσῳ μόνον χαρίεν ῥίς ἐμοῖς ἐνεστίν, ὅτι μὴ
συνήδη, μὴ δὲ κατὰ τὸ κοινὸν βαλίζοι τοῖς
ἄλλοις, ὀνομάτων δὲ ἄρα καλῶν ἐν αὐτοῖς,
καὶ πρὸς ἐν ἀρχαῖον κανόνα συγχεμένων, ἢ νοῦ

ὁξέος, ἢ ποδινόας τινός, ἢ χάριτος ἀττί-
κῆς, ἢ ἁρμονίας, ἢ τέχνης τῆς ἐφ' ἅπασαι, τοῦ
των δὲ πόρρω ἴσως γυμνόν. οὐ γὰρ ἂν παρέντες
αὐτὰ ἐκεῖνα, ἐπὶ ἡνούν μόνον τι καὶνόν τ' ἔσται
ρέσεως, καὶ ξενίζον. ἐγὼ δ' ἐομάτατος, ὡμὴν δ'
πότε ἀναπιδῶντες ἐπαυνοῖεν, τάχα μέντοι
ἢ αὐτὸ ἔσται προσάγειν αὐτοῖς, ἀληθὲς δ' εἶναι
τις τοιοῦτος, ἢ τὴν νέαν ὥδην κεχαρισμένην ὅ
πάρχειν τοῖς ἀκούουσιν, οὐ μὴν ροσούτον γε, οὐ
τε ὅλον τῇ καὶνότητι νέμειν ἡξίσαν, ἀλλὰ τὴν
μὲν, ὥς περ ἐν προσηύκῃ μοῖρᾳ συνέπικοσμεῖν
τι, ὅτι περὶ τὴν ὡμὴν συντελεῖν ἢ αὐτὴν. τὰ
δ' ἐξ ὧν ὄντι ἐπαυνοῦμεθα, καὶ ὡς τ' ἀκρόν των
θυφικμῶν, ἐκεῖνα εἶναι. ὥστε οὐ μετρίως ἐ
πάρμην, ἢ ἐκινδύουσαν πιστεύειν αὐτοῖς, ἔνα καὶ μὴ
νον ἐν τοῖς ἐλλοισιν εἶναι λέγουσι. καὶ τὰ ραῦτα.
ὅτι καὶ τὴν παροίμειαν, ἀνθρακες ἡμῶν ὁ θεὸς
ρὸς ἡμῶν, ὅτι οὐλίγη δ' ἐὼ θαυμαρποιοῦ τινος ἐ
παυνον ἐπαυνοῖται περὶ αὐτῶν. ἐθέλω γάρ
ὅμην καὶ τὴν γραφέως δηγήσασθαι, ὁ δὲ
ξισ ἐκεῖνος ἀειστός γραφέων γυνόμην, τὰ
δημῶν καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ ἐγγραφεν, ἢ ὅτι
πάνυ ὀλίγα, ἢ ἥρατος ἢ θεοῖς, ἢ πολέμοις, ἀεὶ
καὶνοῦσιν ἐπερᾶν. καὶ τὶ ἀλλόκοτον ἂν καὶ ξένον
ἐπινοήσας, ἐπὶ ἐκείνῳ τὴν ἀκρίβειαν τ' τέχνης
ἐπε

δαίκνυρ. ἐν δ' ἐρῶς ἀλλοῖς ῥα λήμασι, καὶ θήλῃ
αὐτὸς ἐκένταυρον ὁ Ζεῦς ἀνδρὶ ἐπὶ κῆσιν, αὐτὰ
ῥέφασάν γε προσέτι παλαιοῖς ἐπαυνοῦντα
διδύμα, κομισθῆναι τῷ. τ' εἰκόνας ταύτης
ἀντίγραφος ὅτι νῦν Αθῆναι, περὶ αὐτὴν ἐκείνῳ
ἀκριβεῖ τῇ σάμῃ μετενηνεγμένη. ὅτι ἀρχὴ τυτὴν
ἢ αὐτὸ, Συλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ἐλέ-
γχο μὲν τ' ἀλλων εἰς Ἱταλίαν πεπομφέναι. ἐε
ταῦτα Μαλέαν οἶμαι καταδύσας τ' ὁλκά-
δος, ἀπὸ λέσθαι ἅπαντα τὴν γραφὴν. πολλὴν,
ἀλλὰ τὴν γε εἰκόνα τ' εἰκόνας εἶδον. καὶ αὐτὸς ὅμην
ὡς ἂν οἷός τε ὧν, δειξάτω λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία
γραμμάσις ὧν, ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι, οὐ περ
τῶν ἰδῶν ἐν τινος τῶν γραφέων Αθῆναι. καὶ
ὅτι ἐπεθαυμάσαι τότε τὴν τέχνην ἰάχ' ἂν μοι καὶ
νῦν περὶ τὴν ἀφῆστον δηλώσαι συναρπύσειαν.
ὡδὲ χρόνος θυελαοῦς ἢ ἐκένταυρος αὐτὴ πεποίη-
ται, ὅλη μὲν τῇ ἰσῶ χαμαὶ κεμήνη, καὶ ὅ
πότε ταντα εἰς τούτῳ οἱ πόδες. ὅτι γὰρ
νακεῖον ὅσον αὐτῆς, ἢ ἔμα ἐπὶ γέρται, καὶ ἐπὶ
ἀγμῶνός ἐστιν. οἱ δὲ πόδες οἱ ἐμ' ἐπὶ τῶν, οὐκ
ἐτι. ὅτι οὗτοι ἀποτάθην. οἷον ὡδὲ πάλαν καὶ
μήνη. ἀλλ' ὁ μὲν, ὁκλάζοντι εἰκεν, ὡν
καμῶν λῶν ὡς αλμυρῇ τῇ ὡλῇ. ὁ δὲ,
ἐμ' παλιν ἐπὶ πᾶσι, καὶ τὴν ἐλάφου αὐτὴ

λαμβάνεται, οἷόν ἐστιν ἰσῶσι, περὶ μὲν οὖν αἰσ
θησάντων, ῥῖν νεογνῶν δ' ἐπὶ μὲν ἄνω, ἐπὶ αὐτῇ
ἐν ταῖς ἀγκύλαις, καὶ ῥέφει ἀνθρώπων, ἐπὶ
χουρῶν ζωνωνικῶν μαζόν. ὅθεν ἔτερον, ἐκ τῆς
ἰσῶσι θηλάζῃ, ἐς ἐν πολικὸν ῥόπον ἄνω ῥέφει
εἰκόνας, οἷον ἀπὸ τινος σκοπῆς ἰσῶσιν ἐν τῷ
ῥόσῳ, ἀνὴρ ἐκείνης θηλάζῃ ῥέφει τὰ βρέφη ἅμ
φοτέρωθεν τισιν ἐκείνης, ἐπὶ κύρῃ γελῶν, οὐχ
ὅλος φανόμηνος, ἀλλ' ἐς μέσον ἐν ἵππον, λέ
οντος σκύμνον ἀνέχων τῇ δεξιᾷ, καὶ ἔπειτα ἐν
αὐτῶν ὡς δεξιᾷ συνπαύει τὰ βρέφη. τὰ
μὲν δ' ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ' ὅθεν ῥίσι δὴ ὡς
μῖν, οὐ πάντῃ ἐμφανῆ ὄντα, τὴν ὅλην ὁμοῦ
καὶ δύναμιν τῆς τέχνης. οἷον, ὅθεν ἀποτεῖναι τὰς
γραμμὰς ἐς ἐν ὁδοῦ, ὅθεν τῶν χρωμάτων
ἀκρίβειαν τὴν κρᾶσιν, ὅθεν ἐνκαυροῖν τὴν ἐπιβολὴν
ποιήσασθαι, καὶ σκιάσαι ἐς δέον, καὶ τὴν μεγέ
θος ἐν λόγῳ, καὶ τὴν τῶν μέτρων πρὸς ὅλον
ἰσότητά, καὶ ἀρμονίαν, γραφῶν παῖδας ἐ
παυόντων, οἷς ἐρῶν ἐίδέναι τὰ τοιαῦτα.
ἔγω δὲ τὴν Ζεύξιδος ἐκείνου μάλιστ' ἐπὶ ἡνέ
στα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ποικί
λως ὅθεν τῶν ἐπεδείξατο τῆς τέχνης. ἐν
μὲν ἄνδρα, ποιήσας πάντῃ φοβερόν, καὶ κο
μῖδ' ἄγχιον, σοβαρόν τῇ χαίτῃ. λίσσιον τὰ
πολλὰ.

πολλὰ. οὐ κατὰ ὅσον ἵππον αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ
καθ' ἕτερον ἢ αὐθρῶτον. καὶ ἔξαρτος αὐτοῦ
ὅθεν ὡμοῦς καὶ πλείους, ὅθεν ἑλέμμε, καὶ τοι γέ
λωντ' ὅθεν, θηλάζου ὅλον, καὶ ὁρεῖόν τι, ὅθεν
ῥον. τοιοῦτον μὲν ἐκείνου. τὴν θηλείαν δὲ, ἵππος
γέφει καλλίστη, οἷα μάλιστ' αἰθερίαν λαίει
σιν, ἀδμήτῳ ἔτι, ὅθεν ἄβατοι τὸ δ' ἄνω ἡμίτο
μον ζωνωνικός, πᾶσι μαλόν ἐξω τῶν ὡτων. ἐκ
να δὲ μόνον, ὅθεν ὡς ὅσον αὐτῇ. ὅθεν ἡμίτις δὲ,
ὅθεν ἡμίτις τῶν σωμαμάτων, καθ' ὅσον ἀπὸ
καὶ σιωπῆται ὅθεν ζωνωνικῶν ὅθεν ἡμίτις,
καὶ οὐκ ἀσφῶς μεταβάλλουσι, καὶ ἐκ προῤῥαγῆς
ῥεπομένη, λαυθάνει τὴν ὅσον ἐκ δατέρου
ὅθεν ἕτερον ὡς ὡς ἐκείνου. ὅθεν νεογνὸν δὲ ὅθεν
τῶν νη
πῶν, ὅμως ἄγχιον ὅθεν ἐν ὅθεν ἀπαλῶ ἡδὴ φοβε
ρόν. ὅθεν θαυμαστόν, οἷον ἐδδξέ μοι, καὶ ὅτι πα
σκάως μάλιστ' ἐν σκύμνον ἢ λέοντος ἀνα
ελέπουσι, μετὰ τῇ θηλῇ ἑκάτερ' ἐπει
λημμένοι ἐν χερὶ τῇ μητρὶ προσιστάμενοι. τὰ
τα δ' ἐν ἐπιδείξασθαι ὅθεν Ζεύξιδος, αὐτοῦ μὲν
ὅθεν ἐκ τῆς ὅθεν ὅθεν ὅθεν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. οἷον δὲ,
αὐτῇ μὲν ἐβόων. ἡ τί ἢ ἄν ἐπὶ οὖρον, καλλίστ'
θεάματα ἐν τυγχάνοντ' ἐπὶ ὅθεν ὅθεν ἐμάλι
σα πάντῳ, ὅθεν καὶ πρῶτον ἐκείνοι. ὅθεν ἐπ
ροίας ὅθεν ἐκείνου, καὶ τὴν γαμῖν τῆς γραφῆς ὡς νέαν,
κκ 5

ἢ ῥίσι ἐμπροσθεν ἡγνομένην οὕτω. ὥστε ὁ Ζεὺς
ἰσχυεῖς ὅτι αὐτοὺς ἀχολῆν ἢ ὑπόθεσις καὶ
οὕτω, ἢ ἀπάγει τὴν τέχνης, ὥς ἐν παρέργῳ τίθε
ται τὴν ἀκρίθειαν τῶν πραγμάτων, ἃ ἂν ἔφ
ῶ Μικκίωρ πρὸς τὴν μαθητὴν, περίελε ἡδὴ τὴν
εἰκόνα, ὅ ἀρά μιν ἀποκομίζετε οἰκαδὲ. οὐρ
ῥῖ ἡμῶν, τὴν πηλὸν τὴν τέχνης ἐπωνοῦσι. τὸ
ἐφ' ὅτῳ, εἰ καλῶς ἔχει, ὅ κατὰ τὴν τέχνην,
οὐ πλὴν ποιοῦνται λόγον. ἀλλὰ παρενδοκιμῇ
τὴν ἀκρίθειαν τῶν ἐργῶν ἢ τὴν ὑπόθεσιν καὶ
τομῆς. ὁ μὲν τὸν Ζεὺς, οὕτως. ὁρμώτερον
σωσ. Ἀντίοχος ὁ σωτὴρ ἐπικληθεῖς, ἢ οὐρ
ὁμοίον τι παθεῖν λέγεται ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας
μάχη. εἰ βούλεσθε, διηγήσομαι ὅτι, ὁποῖον
ἐγένετο. εἰδὼς τοὺς ἑλκίμους ὄντας, καὶ
πλήθους παμπλοῦς ὄρων, ἢ τὴν Φάλαγγα κα
τερῶς σπαραξάν, ὅτι μετὰ τῷ μὲν προα
πίζοντας τὸν χαλκοθώρακα αὐτῶν, ἐς ἑσπέρου
δὲ πρὸς τὴν τετάρτην, καὶ εἰκοσι τεταγμένους ὁ
πλίτας, πρὸς κέρως δὲ ἐκατέρωθεν τὴν ἰσχυρ
νισμυρίαν ὄνσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου, τὰ ἄρμα
τα ἐκπλήσειεν μέλλοντα, θρεπανηφόρα
ὀρδοῦντα, καὶ βυωρίδας ἐπ' αὐτοῖς δις ῥ
σαύτας, ταῦτα ὄρων, πάνυ πονηρὰς εἶχε τὰς
ἐλπίδας, ὥς ἀμαχῶν ὄντων ἐκείνων αὐτῶν.
ἐκεῖνος

ἐκεῖνος ῥῖ ὁλίγην τὴν στρατείαν ἐκεῖνος πα
ρασκευασθεῖς, οὐ μεγαλῶς, οὐδέ κατ' ἀξί
αν τὴν πολέμου ἀφίκετο, κομιδὴ ὁλίγησ' ἄγων,
καὶ ῥύτων πελταστικὸν τὸ πολὺ, καὶ τὴν ἱλικόν.
οἱ γυμνῆτες δὲ, ὑπὲρ ἡμῶν τὴν στρατὸς ἦσαν.
ὥστε ἐλόκη αὐτῷ ἡδὴ πένδεσθαι, καὶ ἵνα δὴ
πρὸς τὴν διάλυσιν εὐρίσκεσθαι τοὺς πολέμους. ἀλ
λά Θεοδότας ὁ ῥόδιος, αὐτὸς γενναῖος, ἢ τὰ π
κῶν ἐμπειρος, οὐκ εἰς παρῶν ἀθυμεῖν. καὶ ἡ
σαν ῥῖ ἐκκαλέκα ἐλέφαντες τῶν Ἀντιόχου.
τούτους ἐκέλευεν ὁ Θεοδότας, ἵνα μὴ ἔχιν,
ὥς οἰόντες κατακρύψαντας, ὥς μὴ κατὰ δὴ
λοιεῖν ὑπὸ φανόμενοι τοὺς στρατοῦ. ἐπειδὴ
δὲ σπῆνῃ ὁ σαλπικτῆς, καὶ δὲ συμπλέκε
σθαι, καὶ εἰς χεῖρας ἵεναι, καὶ ἢ ἵππος ἢ τῶν πο
λεμίων ἐπελάυνεται, ἢ τὰ ἄρματα οἱ Γαλά
ται ἀντίξαντες τὴν Φάλαγγα, ἢ δὴ σὴντες
ἐπαφῶσι, τότε αὐτὰ τέτταρας μὲν τῶν ἐλεφάν
των, ἀπαντὰν ἐφ' ἐκάτερα τοῖς ἰσχυροῖς. τὸ
ὁκτώ ἢ ἀντεπαφῆναι ῥῖς ἀρμαβλάταις, καὶ
συνελασάσθαι. εἰ ῥῖ γένοιτο, φεβηθῆσθαι
αὐτῶν ἐφ' οἱ ἰσχυροί, καὶ εἰς τὸν πελάτασ' αὐτοῖς
ἐμπεσοῦντες φεύγοντες. ὅτι οὕτως ἐγένετο. οὐ
πρῶτον ἰδόντες ἐλέφαντα οὐτε αὐτὴν Γαλά
ται, οὐτε οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν, ὄντω πρὸς τὴν παρὰ

δοξον. ἢ ὁ φέως ἐταράχθησαν, ὥστε πῶς ἔω
ἔτι τῶν θνητῶν ὄντων, ἐπεὶ μόνον τὸ φεγγότων
ἦκεθεν, ἢ τὸ δόλοντας εἶδον ἀποσίλοντας ἢ
πισυμότερον, ὡς ἀνέκ μελανος ἢ παντός σώ
μαρος, ἢ τὰς προνομαίας, ὡς ἐς ἀρπαγὴν ἡ
ραυρωμένας, πρὶν ἢ τὸ νόημα ζῆκνεν ἰσθαι, ἐκ
κλίαντθ, συν οὐδ ἐνέκ σμῶ ἐφθνζον. οἱ μὲν
πελοῖ, πῶς περὶ μῶν ἡ ἀλλήλων τοῖς δόρα
τίοις, καὶ συμπάτου μῶν ἡ τῶν ἰσθαι, ὡς
εἶχον, ἐμπεσόντων ἐπ' αὐτούς. τὰ ἄρματα
δὲ ἀναστρέφοντα, καὶ ταῦτα ἐμπαλιν εἰς τὸ
οἰκίους οὐκ ἀναμωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς, ἀλ
λά τὸ Ὀμήρου, Δίφροι δ' ἀνέκνυμα λιάζον. οἱ
ἰσθαι δ' ἐπεὶ πρὸ ἀπαξ τὸ ἐς τὸν δόδον ἀπε
ρέπων, οὐκ ἀναχόμενοι τῶν ἐλεφάντων, τὸ
ἐπιβάτας ἀπὸ βαλόντων, κείν' ὅχι κροτάλι
ζον τέμνοντες νῆ Δία, καὶ διακοῦντες ρίς θρεπῶ
νοῖς, εἰ πινὰς τῶν φίλων κατὰ βάλαιον. πολλοὶ
δ' ὡς ἐν ταράχῃ ποσούτω κατεβάλλον. εἰ
πῶν ἢ καὶ οἱ ἐλεφάντων συμπερούντες, ὅτι συ
ναναζῆν πρὸν τῶν ἐς τὸν ποσὸς προνομαίας, ἢ
ἀναρπάζοντες, καὶ ρίς ὁδοῦσι πῶς περὶ οἶοντες, ἢ
τέλος, οὗτοι κατὰ κράτος περὰ διδοῦσι τῶν
ἀντιόχων τὴν νίκην. οἱ γὰρ λάττειν, οἱ μὲν, ἐ
πεθνήκεν, πολλοὶ δ' φόνου γενομένου. οἱ δὲ
ζώντθ

ζῶντες ἐλαμβάνοντο. πολλὴν πᾶν ὀλίγη, ὁ πῶ
σοι ἐφθασκέρεις τὰ ὅρη ἀναφυγόντων. οἱ Μακε
δόνη δὲ, ὅσοι σὺν ἀντιόχῳ ἦσαν, ἐπαίωνιζον.
ἢ προσιόντες ἄλλος ἄλλ' ἀχόθεν, ἀνέδωκεν
βασιλέα, καλλίνικον ἀναβῶντων. ὁ δὲ, καὶ δε
κρυσας ὡς φασιν, ἀνχινόμεθα ἐφ' ὅσον τῶ
ται, οἱς γε ἡ σωτηρία ἐνέκκαδε καὶ τούτοις
θνητοῖς ἐγένετο. ὡς εἰ μὴ τὸ καινὸν ἢ θεάμαρος
ἐξέπληξε τὸν πολεμίου, τί ἂν ἡμεῖς ἦμεν πρὸς
αὐτούς; ἐπὶ τὴν τῶν ποσῶν, καὶ λευκὴ ἀλαμπ
ρὴν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐμολάβει. ὥρα ρι
νὴν με σκοπεῖν, μὴ τὸν μὲν ὁμοιον ἢ τῶν ἀντι
όχων. τὰ μὲν ἄλλα, οὐκ ἄξια, μάχης. ἐλεφαν
των δὲ τινθ, καὶ ξένα μορμολύκεια πρὸς τὸν
ρῶντας, ἢ θαυματοποιία, ἄλλως ἐκείνα ζῶν
ἐπανοῦσι πάντες. οἱς δ' ἐγὼ ἐπεπείθην, οὐ πᾶ
ν ταῦτα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς ὄντιν, ἀλλ' ὅτι μὲν
θῆλεια ἰσθαι κένταυρος γεγραμμένη, τῶν μα
κρὸν ἐκ τῶν τινθται. ὅτι ὡς ὁρᾷ, καινόν, καὶ τε
ράσιον δοκεῖ αὐτοῖς. ἰὰ δ' ἄλλα, μάτην ἄρα τῶν
ζεῦξι δι πεποίηται ἄλλ' οὐ μάτην. γεγραμμένο
ν ὅτι ἡμεῖς, καὶ μετὰ τέχνης ἐκαστα ὁρᾷτε. εἰ
μόνον ἄξια τοῦ θεάσθαι δεικνύειν.

ΑΡΜΟΝΙΑ ΔΗΣ.

ἢ Ἐμονίς ἡς ὁ ἀνλητῆς, ἢ ἔσοις ὅτι Τί.

μόδιον διλάσκᾳλον αὐτοὶ ὄντα, εἰπέ μοι ἔφθ
ὦ Τιμόθεε, πῶς ἂν ἐνδξῶ γενόμην ὑπὸ τῆς
τέχνης; ὅτι τριούντα, εἰσονται με οἱ ἐλλήνων
ἀπαντῶν; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἐν παλαιοῖς, ἐδιδά-
ξαμε ἡδὴ ἀρμόσασθαι τὸν αὐλὸν ἐς τὸ ἀκει-
εῖς, καὶ ἐμπνέειν ἐς τὴν πλωσίλα λεπτόντι, καὶ
ἐμμελῆς, ὅτι ὑποβάλλειν τοὺς δακτύλους ἐν
αὐτῷ ὑποπνέειν τῇ ἀρσεί, ὅτι θίσει, ὅτι κἀνεμ
ἐν ῥυθμῷ, καὶ σύμφωνα ἢ τὰ μέλη περὶ ῥυθ-
μὸν, ὅτι ἀρμονία ἐκάστης διαφυλάττειν τὸ
διόν. τὴν φύγισ, ὅτι ἐνεθεν. τὴν λυδίαν, ὅτι βακχικόν.
ἐν δωρίῳ, ὅτι σεμνόν. ἐν ἰωνικῇ, ὅτι γλαφυρόν.
ταῦτα μὲν ἐν πάντα ἐκμεμάθηκα παρὰ σοῦ.
τὰ μέγιστα δ' ἐπὶ ὧν ἐνεκα ἐπιθύμησα τὴν αὐλὴν
τικῆς, οὐχ ὅπως ἂν ἀπ' αὐτῆς μοι προσγέ-
νοιτο ἡ δόξα, ἢ παρὰ τῶν πολλῶν, ὅτι τὸ ἐπί-
σημον εἶναι ἐν παλαιοῖς, καὶ δεικνύσθαι ὅτι δακτύ-
λῳ. ὅτι ἡν περ φανῶ, ἐνθὺς ἐπιτρέφεται πάν-
τας εἰς ἐμέ, ὅτι λέγειν τούνομα, οὐ τὸ ἐκένος
ἀρμονίῳς ὅστις, ὁ ἀεὶς ὁ αὐλητῆς. ὥς περ ὅτε
ὅτι σὺ ὦ Τιμόθεε, τοπρῶτον ἐλθὼν οἰκοῦν βο-
ιωτίας, ὑποκύλῃσας τῇ Πανδονίδι. καὶ νικῆσαι
ἐν ὅτῳ Αἰαντι ὅτῳ ἐμμανεῖ, τοῖς ὁμώνυμόν σοι
ποικίσαντο ὅτι μέλος, οὐδὲ ἴσῃ, ὅς ἡ γνῶσις ῥυθ-
μοῦ, Τιμόδιον ἐκ οὐρανῶν. ἀλλ' ἐνθα ἂν καὶ νῦν
φάνῃς

φάνῃς, συνθεῖσθαι ὑπὸ σὲ πάντων, ὥστε ὑπὸ
τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ὅστις, ὅτι ἀπὸρ ἢ
ἐάμην αὐλητῆς γενέσθαι, ὅτι ὑποβάλλειν περὶ
νῆκα ἐν πόντῳ τὸν πλύν. ἐπεὶ τόγῃ αὐλῆν αὐ-
τὸ, ἂν τοῦ ἐνδξῶν εἶναι δι' αὐτὸ, ἂν καὶ δεξιά
μην, ἀγνώσκει μοι προσγενόμενον, οὐδ' εἰ Μαρ-
σύας, ἢ Ὀλυμπῶ γενέσθαι μέλλοιμι λαν-
θάνων. οὐδὲν γὰρ ὅφελος ἀπὸ ῥῆς του φασί, ὅτι ἂ
φάνους τὴν μεσοκῆς. ἀλλὰ σὺ ἔφη καὶ ταῦτα πᾶς
λυσὸν με, ὅπως μοι χρεῖσθαι καὶ μαυροῦ, ὅτι τῆ
τέχνης. καὶ σοὶ διττὴν εἰσομαι τὴν χάριν, ὅτι
τῇ αὐλήσει, ὅτι τὸ μέγιστον, ὅτι ὑπὸ τῇ δόξῃ αὐ-
τῇ. ἀποκρίνεται ἂν αὐτῷ ὁ Τιμόθεος, ἀλλ' ὦ
ἀρμονίῳς, ἔρξαι μὲν ἔφη ἐν ἰδίῳ οὐ μικροῦ πρᾶγ-
ματῶ, ἐπαίνου, ὅτι δόξης, ὅτι ἐπίσημος εἶναι,
καὶ πρὸς κείνῳ περὶ τῶν πολλῶν. τοῦτο λέγει,
μὲν οὐτως εἰς τὰ παλαιοῖς παλαιῶν ἐπιδει-
κνύμενος, ἐθέλοις ποιεῖσθαι, μακρὸν ἂν γένοι-
το, καὶ οὐδ' οὐτως ἀπαντῶν εἰσονται σε. περὶ
ἂν ἐρεθείη ἢ θάλασσον, ἢ σάλας οὐτως μέγα, ἐν ὧ
πᾶσιν αὐλήσεις τοῖς ἐλλήσιν; ὥς δ' ἐποίησας
γνωθῆσθαι αὐτοῖς, ὅτι ὑπὸ τὸ πέρας ἀφίξῃ τὴν
χῆς, ἐγὼ καὶ τοῦτο ὑποθήσομαι σοι. σὺ γὰρ αὐλῆ-
μην ὅτι περὶ τὰ θέατρα ἐνίστε. ἀτὰρ, ὁ λίγην με-
λέτω σοὶ τῶν πολλῶν. ἢ δ' ἐπίτομος, ὅτι ῥᾶστε

ἔτι τὴν δ' ὅταν ἄρυσσας, ἢ δέ ῥθιν. εἰ γὰρ ἐπιλείξαι
μῆκος τῶν ἐν τῇ Εἰσόδῳ τῶν ἀείσους. ὁ δὲ ἄλλος
αὐτῶν, ὅσοι κορυφαῖοι, ὁ ἀναμειλίχως θαυ-
μαστοί, ἐπ' ἀμφοτέρω πῖσι, εἰ τούτοις φημί
πιστεύω τὰ ἀνυλῆμαί, ἢ οὗτοι ἐπαυέσονται
σε ἅπασιν Εἰσόδῳ γόμεναι ἢ δὲ περὶ ἡδονῆς γνῶσι-
μος ἐν οὐτῷ βραχεῖ. καὶ δὲ πρῶτον ὅρα πῶς ὁ
τίθημι. εἰ γὰρ οὗτος ἅπαντες ἴσασιν, ὁ οὗτος θαυ-
μάζουσιν, οὗτοι δὲ, εἰσπονταί, ἀνελκτὴν ἐν δό-
κιμον ὄντα, τί σοι δεῖ τῶν πολλῶν, οἷον πᾶν-
τως ἀκολοθῆσιν τοῖς ἀμείνων κρῖναι διωκα-
μένοις; ὁ γάρτοι πρὸς οὗτος λεῖος, ἀνυλῆμαί
γνωῖσι τὰ βελτίω, βέλτεροι ὄντες οἱ πολλοί
αὐτῶν. ὄντινα δὲ ἂν οἱ προύχοντες ἐπαυέσονται,
πιστεύει μὴ ἂν ἀλόγως ἐπαυέσθηναι ῥῆν. ὥς
τε ἐπαυέσονται, ἢ αὐτοί. ὁ γὰρ ἐν τῇ ἀγῶ-
σιν, οἱ μὲν πολλοὶ διαταί, εἰς κροτῆσαι πρὸς, ἢ
συνείσαι. κρῖναι δὲ ἐπ' αὐτῶν, ἢ πέντε, ἢ ὅσοι δὲ
ταῦτα ὁ μὲν Ἀρμονίῳ οὐκ ἐφθιπῶσαι. με-
ταξὺ γὰρ αὐτῶν φασιν, ὅτε τοπρῶτον ἡγενη-
το, φιλοτιμότερον ἐμφυσῶν, ἐναπέπνυσε τῷ
αὐτῷ, ὁ ἀσεφάνωτο ἐν τῇ σικνῇ ἀπέθανε,
τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον ἢ ὕστατον ἀνελκῆς ἐν δι-
νυσίοις. ὁ μὲν γὰρ τοῦ Τιμοθέου λόγος, οὐκ ἀν-
λητῶς, οὐδ' Ἀρμονίῳ μόνον ἐρῶντα μοι δο-
κεῖ,

κεῖ, ἀλλὰ πάντων, ὅσοι δόξης ὀρέσθην, δημόσιον
ἴετο πρὸς κνύμην, ἢ πρὸς τῶν πολλῶν ἐπαυέσθαι
μῆκος. ἐρῶν γὰρ ἐν ὅπως ἢ αὐτῶς ἐνενόουν τὰ ὅμοια
τοῦ γὰρ ἐμαυτῷ, ἢ ἐν ἡρώ ὅπως ἂν τάχιστα γνω-
σθῇ πᾶσι, τῷ Τιμοθέῳ λόγῳ ἐπὶ ὁ μῆκος, ἐσκο-
πούμην ὅς τις ἀείσους εἴη ἐν τῇ πόλει, ἢ ὅτῳ
πιστεύουσιν οἱ ἄλλοι, ἢ ὅς αὐτῶν πάντων ἀσκεσθῇ
ἐν οὐτῷ ἢ ἄρα σὺ ἐμελλες ἡμῖν φανέσθαι τῷ δὲ
καὶ λόγῳ, ὅτι πρὸς κεφάλαιον ἀξιεῖ ἅπα-
σος ὁ γνῶμων φασί, ἢ ὁ δὲ θεὸς κανὼν τῶν ριού-
των. εἰ δὲ σοι δείξαιμι τὰ μᾶλλον ἐπαυέσθαι
αὐτὰ, εἴη ὅτῳ φανήσεται. ἢ δὲ ἢ δὲ πρὸς ἢ
κνύμην ἐλπίδες, ἐν μὲν φησὶ τὰς ἀπάσας
λαβόντα. ἢ τίνα ἢ ἂν πρὸς οὐ ἐλόμην, οὐχὶ
πρὸς αὐτῶν ἀνείκτως νομιθεῖν. ὥστε λόγῳ
μὲν ἐφ' ἐνός ἀνδρὸς ἀναρῶν τὸ μῆκος ἐν κνύμην. δὲ
ἀληθές, ὥς πρὸς ἂν εἴη ἢ ἀπανταχόθεν ἀνθρώ-
ποις ἐπισκνύμην τὸν λόγον. δὲ ἄλλον ἢ ὥς καθ' ἑ-
να τε, ἢ σὺν ἅμα πάντων συνλεγεμένων, μόνος
αὐτῶς ἀμείνων ἂν ἦσθαι. οἱ μὲν γὰρ ἢ λακεδαιμο-
νίων βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἐκάστου μίαν φῆφον
φορόντων, ἐκείνοι μόνον ἐκάτερος αὐτῶν, διὰ
ἐφερον. σὺ γὰρ, καὶ τὰς ἢ ἐφόρων, καὶ τὰς ἢ χερὸν
τῶν προσέτι, ἢ ὅλως ἀπάντων ὁ πολυφῆφός
ταρ ἐν πολυλείᾳ. σὺ γὰρ ἢ μάλιστα ὅσῳ τῶν λα-
π

κὴν ἀεὶ καὶ σὺν ἑνὶ φέρεις, ὃ καὶ θαρσύνει μετὰ πα-
ρόντι ποιεῖ διὰ γε τὸ μέγεθος τῆς ῥαυμῆμαρτος, ὅ-
ταν δὲ καὶ αὐτὸς ἀνφοβηθῇ. καὶ ἐκείνο τὴν δία,
προσέτι τὸ αὐτὸ θαρσύνει, τὸ μὴ παντὰ
πασὶν ἀλλότριον τὰ μὲν εἶναι σοὶ. ὅς πόλεως
τε ἐκείνης ἐμὴ, ἢν πρῶτα ἐνέποιησας, τὸ μὲν
πρῶτον, ἰδίαν, τὸ δὲ δεύτερον, κοινὴ μὲν παντὶ
τοῖς ἔθνεσιν. ὥστε ἢν πρὸς ἡμῶν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖρον
ῥέψωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ. καὶ ἐλάττωσιν
αἱ ἀμείνους, σὺ τὴν ἑλ. Ἀθηνᾶς προσιθίς, αὐτὰ
πλήρως ἐνδλέον πᾶσα σεαυτοῦ. τὸ δὲ ἐπανόρθω-
μα οἰκεῖόν σοι δοκεῖτω. καὶ ὅτι ἐκείνός μοι ἴκα-
νόν, εἰ πρῶτον ἐθαύμαζον πρότερον, εἰ ἐνδοξος ἦν
ἐγὼ, εἰ ἐπαυνοῦν τὸ πρὸς τὸ ἀκρεσύνων οἱ λόγοι.
πάντα ἐκείνα, ὡς ἡμέτερα ὀνείρατά φασι, καὶ
τῶν σκιά. τὸ δὲ ἀληθές, ἐν τῷ πρῶτον διχθῆ-
σεται. ὅπως ἀκριβὲς ὅρος τῶν ἐμῶν. οὐδὲν ἀμφίδω-
ξον ἐστὶ, οὐδ' ὥς ἂν τις ἐνδιδάσκειν, ἀλλ' ἢ ἀε-
στὴ κατὰ παιδείαν δεκτὴ νομίζεσθαι, οἷον περὶ δόξαν,
ἢ πάντων. διφθερέων τὸ χεῖρον, πρὸς οὕτω μέγαν ἀ-
γῶνα χωροῦντα. ὅθεν μὲν ὡς θεοὶ, λόγους ἔχου-
σι. καὶ βεβαιώσαι τε ἡμῖν ἐν πᾶσι τῶν ἀλλῶν
ἐπαυνοῦν. ὥς τὸ λοιπὸν θαρσύνοντας, ἐς οὗς πολ-
λοὶς παρεῖναι. πᾶσι γὰρ ἡδὴ σάδον. ἢ τὸν φοβε-
ρόν τιν' ὁλύμπα τὰ μεγάλα γενικηκότι.

Σ Κ Υ

Σ Κ Υ Ο Η Σ, Η Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ο Σ.

Τῶν Ἀνάχαρσις ἀφίκτο ἐκ Σκυθίας
ὁ ἀσ. Ἀθηνᾶζε παιδείας ἐπιθυμία τῆς ἑλ-
ληνικῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑαυτοῦ αὐτοῦ
σοφὸς μὲν, τὸ φιλόκαλος αὐτὸς, τὸ ἐπιτηδεύ-
ματων φιλομαθῆς τῶν ἀρίστων. οἱκοι δὲ, οὐ
τοῦ βασιλείου γένους ὢν, αὐτὸς τῶν φιλοσοφ-
κῶν. ἀλλὰ Σκυθῶν τῶν πολλῶν, καὶ δημοτι-
κῶν, οἱοί ἐστι πρὸς αὐτοῖς οἱ ὀκτάποδες καλῶς
μενοι, οὗτοι δὲ οἱ δύο βοῶν δεωότῳ εἶναι, καὶ
ἀμείνως μίαν. οὗτος δὲ τοῦ ἑαυτοῦ, οὐδ' ἀπὸ ἡλ-
θεν ἐστὶ ὁπίσθας Σκυθίας, ἀλλ' Ἀθήνησιν ἀπὸ
θαυε. τὸ μετ' οὐ πολὺ, καὶ ἥρωος ἐδόξε, τὸ ἐν τῇ
μνησιν αὐτῷ ἐνὶ ἰατρῷ οἱ Ἀθηναῖοι. οὗτοι γὰρ
νομα, ἥρωος γένος, ἐπεκτέσαστο, τὴν δὲ
αἰτίαν τῆς ἐπωνυμίας, καὶ αὐτὸ ὅριον οὗτο ἥρωος
κατελέγη, καὶ τῶν Ἀσκληπιδῶν εἰς ἐδόξεν,
οὐ χεῖρον ἴσως διηγήσασθαι, ὡς μάθετε. οὐ Σκύ-
θαις μόνον ἐπιχώριον ὃν ἀπαθανάτισεν, καὶ πέ-
πειν ποτὶ τὸν Ζάμολειν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίοις δὲ
νομοποιεῖν οὗτο Σκύθας ὑπὲρ ἑλ. ἀλλὰ καὶ
ἐν λοιπὸν ἐν μέλει, ἐδόξεν ἢ Ἀρχιτέλεος γυνή,
ἀρεοπαγίτης ἀδελφός, ἐπιστάς οἱ ἐν σκύθην,
κελεύσαι ἐπιτεῖν Ἀθηναίοις, ὅτι παύσινται τῷ
λοιμῷ ἐχόμενοι, ἢν οὗτο σενώπῳ οἰνῷ πολλῷ

ξάνωσι. αὐτὸν συννάκισ γινόμενον, οὐ γὰρ ἡμέ-
λησαν Αθηναῖοι οἱ ἀκούοντες, ἐπαυσε μικροῦ
λοιμώττειν αὐτοῖς, εἴτε ἀτμοῖς τινας πονη-
ροὺς ὁ δὴν σφείσας τῇ ἐσθμῇ, εἴτε ἀλλότι
πλέον ἐισθῶς ὁ ἥρωσ ὁ Τόξαιρις, ἅτε ἰατρικὸς
ὢν, συνεβούλευσιν. ὁ δ' ἔν μισθὸς τῆς ἰάσεως
ἔτι καὶ νῦν ἀγρῶ ἰδοταὶ αὐτῷ, λευκὸς ἴσως
καταθυόμηνος ὑπὲρ μνήματι. ὅθεν ἐδεδει-
κναι δειμανέτην, προσελθόντα αὐτὸν, ἐντείλα
σθαι ἐκείνα τὰ ποτὶ τοῖνον. καὶ ἐνέβη κείθι ὁ
Τόξαιρις πεδαμμένος, τῇ τε ἐπιγναφῇ πτω-
σθεῖς, εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνετο. ἔτι καὶ μάλι-
κα. ὅτι ὑπὲρ τῇ σήλῃ σκύθησ' αὐτῆς ἐγκέκοιλα
πῆλο, τῇ λαυγμῶν, τόξον ἔχων ἐν τεταμένῳ.
τῇ δεξιᾷ δ' ἐμβλίσον ὥς ἐδόκει. ἔτι καὶ νῦν ἰδὼς
ἂν αὐτὸν ἔσθ' ἡμῖν, καὶ τὸ τόξον ὅλον, καὶ
τὸ βιβλίον. τὰ δ' ἄλλα τῆς σήλησ, ἅ τ' ἐπὶ
σώπων, ὁ χρόνος ἥδη ἐλυμήνατό πω. ἐσι δὲ οὐ
πολύ ἄρ' ἐτι διπύλου, ἐν αἰσδράῃ εἰς Ἀκαδῆν
μίαν ἀπὸ ἰόντων, οὐ μέγα δ' χάμα, καὶ ἡ σή-
λη χαμαί. πλὴν, ἀλλ' ἐσεπῆα γὰρ αἰεὶ. καὶ Φα-
σί πυσταίνοντάς τινας, ἥδη πεπαύσθαι ἀ-
π' αὐτοῦ. καὶ μά τὸν Δί', αὐτοῖς ἀπίστον, ὅς
ἔλλω ποτὲ ἰάσατο τὴν πόλιν. ἀλλὰ γὰρ οὐ
πορ' ἐνεκα ἐμνήσθην αὐτοῦ, ἐξ ἡμῶν ἔτι ὁ Τό-
ξαιρις.

ξαιρις. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ, ἄρτι καταπεπλο-
κῶς, ἀνῆκε Περαιῶς, διὰ Ληξένος, καὶ θάρ-
βουρις, οὐ μετρίως τεταραγμένος ἐτι τὴν
γνώμην. πάντα ἀγνοῶν. φοβούμενος περὶ τὰ πλ-
λά. οὐκ ἔχων δ' τι χρεῖσται αὐτῷ. ὅ γὰρ συ-
ναικαταγελώμενος πᾶρά τῶν ὄρωντων ἥ τῇ
συνῆκῃ ἢ ὁμοπλωσον οὐδένα ἐνευσκε. ἢ ὅλως,
μετέμελεν αὐτῷ ἥδη τῆς ὁδοῦ. ὅ ἐδεδόκτο,
ἰδόντα μόνον τὰς Αθήνας, ὑπὲρ πόδα ἐνθαῖς ὁ
πίστωχευε. καὶ πλοίου ἐπιβάντα, πλεῖν αὐ-
τοῖς ὑπὲρ βοσπόρου. ὅθεν οὐ πορ' ἡ δόλος ἐμελ-
λεν αὐτῷ ἐσεσθαι οἰκαδεῖς Σκυθίας. οὕτως
ἔχοντι ὑπὲρ Ἀναχάρσιδι, ἐν τυγχάνει δαίμων
τις ἀγαθός, ὥς ἀληθῶς ὁ Τόξαιρις ἥδη ἐν ὑπὲρ
κεραμειῷ. ἢ δ' ὁ μὲν πρῶτον, ἡ σολὴ αὐτὸν ἐπε-
σάφιστο, παρ' ἰωτίσ' ὄντο. εἴτα μέντοι, οὐ χε-
λεπῶς ἐμελλε καὶ αὐτὸν γνώσεσθαι τὸν Ἀνά-
χαρσιν, ἅτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου ὄντα, ἢ
ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀνάχαρσις δὲ, πῶ-
θεν ἂν ἐκείνον ἐγνώοι μοι ὄντα, ἐλλήνισι ἐσαλ-
μένον, ἔπεσθημένον δ' ἐγένεον, ἀλῶσον, ἀσπ-
θηρόν, ἥδη στωμύλον, αὐτῶν τ' ἀτίκων ἔνα τ'
αὐτοχθόνων; οὕτω μετεπεπώητο ὑπὸ τ' χρό-
νου. ἀλλὰ Τόξαιρις σκυθιστὶ προσειπὼν αὐτῷ,
οὐ σὺ ἔφη Ἀνάχαρσις ὢν τυγχάνεις, ὁ Δαυκέ-

ρου· ἐδάκρυσεν ὑφ' ἡδονῆς ὁ Ἀνάχαρσις· ὅτι καὶ ὁ
μόφωγον εὐρήκεν τινὰ, καὶ ῥῦθον εἰδότα ὅς τις ἦν
ἐν Σκυθίᾳ, καὶ ἤρετο, σὺ δ' πόθεν οἶσθα ἡμᾶς ὥξε-
νε; ὁ αὐτοῖς, ἐφη ἐκεῖθεν εἰμι παρ' ὑμῶν, Τόξρις
ῥῦνυμα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥστε καὶ ἐγνωσθῆναι
σοι κατ' αὐτό. μὲν ἐφη ὁ Τόξαρις· εἰ, ποῦ οὐκ
γὰρ ἤκουσα ὥς τις Τόξρις ἔρωτι τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ
λιπῶν καὶ γυναικῶν ἐν Σκυθίᾳ, καὶ παιδία νεογνά
οἰχοιτο ἐς Αθήνας, καὶ νῦν ὄλκται βίβει καὶ τιμῶ-
μενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων; ἐγὼ ἐφη, ἐκεῖνός εἰμι,
εἰ τις κάμου λόγος ἐστὶ παρ' ὑμῖν. οὐκοῦν ἦλθ' ὅς
ὁ Ἀνάχαρσις, μαθητὴν σου ἰδὼς με γεγενημέ-
νον, καὶ ζήλωσάν τιν' ἔρωτος, ὃν ἡρώδης, ἰδὼν τὴν
Ἑλλάδα, ὁ κατὰ γὰρ τὴν ἐμπειρίαν ταύτην ἀπὸ
δημῆτος, ἤκουσας, μυρία παθὼν ἐν ῥῖσι ὄλκται
σου ἔθεντο. ὁ εἶπε μὴ σοὶ ἐνέτυχον, ἐγνωσθῆναι
παρ' ἡλίον δύναι, ὁπίσω αὐτοῖς ὑπὸ ναῦν κατέ-
ναι. οὕτως ἐτεταράγμην, ξένα καὶ ἀγνωστὰ πάν-
τα ὄρων. ἀλλὰ πρὸς Ἀκινάκου, καὶ Ζαμόλεξιδος,
τῶν παρ' ὧν ἡμῖν θεῶν, σὺ με ὡς Τόξαρις παρα-
λαβὼν ξενάγησόν, καὶ δεῖξόν μοι καὶ ἄλλα τῶν Ἀθῆ-
νησιν. εἶτα καὶ τὰ ἐν τῇ ἁλλῇ Ἑλλάδι, νόμων τε
καὶ ἀρίστους, καὶ ἀνδρῶν καὶ θελπίστους, καὶ ἡθῆ,
ὁ παγκύβρις, ὁ βίον αὐτῶν, καὶ πολιτείαν,
δι' ἃ παρ' σὺ τε, καὶ γὰρ μετὰ σέ, ῥέουσιν ὁδὸν
ἡκομην.

ἡκομην. καὶ μὴ ποσειδῶντος ἀδελφὸν αὐτῶν ἀνδρῶν
Φοντα. οὗτος μὲν ἐφη ὁ Τόξαρις, ἤκουσα ἔρωτι
κὼν εἰρηκας, καὶ τὰς θύρας αὐτὰς ἐλθόντα, οἷχε-
σθαι ἀπὸντα, πλὴν, ἀλλὰ θάξεται. οὐδ' ἂν ὡς
φῆς ἀπέλθῃς, οὐδ' ἂν ἀφίῃ σε ξαδίσως ἢ πό-
λις. οὐχ οὕτως ὀλίγα τὰ θέλγητρά ἐχει πρὸς
τοὺς ξένους, ἀλλὰ μάλα ἐπιλήφεται σου, ὥς
μήτε γυναικὸς ἐστὶ, μήτε παίδων, εἰ σοὶ ἡθῆ
εἰσὶ μεμνησθαι. ὥς δ' ἂν τάχιστα παύσῃ ἰλ-
οιστὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, μάχων δ' ἐπὶ ἡνελ-
λάδα ὀλλω, καὶ τὰ Ἑλλήνων καλὰ ἐγὼ ὑποβί-
σομαι σοι. ἐστὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐνταῦθα, ἐπιχώριος
μὲν, ἀποδημίσας δ' ἐμάλια πολλὰ ἐς τε Ἀσῆ-
αν, καὶ ἐς Αἰγυπτον, ὁ ῥῖς ἀρίστους τῶν ἀνθρώ-
πων συγγενόμην, τὰ ἄλλα, οὐ τῶν πολλοῦ
σίαν, ἀλλὰ καὶ κομιδὴ πένης, ὅτε γέροντα
οὕτω δημοτικῶς ἐσαλμένον. πλὴν διάγει τὴν
σοφίαν, καὶ τὴν ἁλλήν ἀρετὴν, πάντοτε τιμῶσιν
αὐτόν. ὥστε ὁ νομοθέτης χεῖνται πρὸς τὴν
πολιτείαν, καὶ ἀξιοῦσι κατὰ τὰ ἐκείνου προ-
σάγματα βιοῦν. εἰ τοῦτον φίλον κτήσω, ὁ
μάθοις ὁὖτος ἀνὴρ ὅτι, παύσῃ νόμιζε τὴν Ἑλλά-
δα ἐν αὐτῷ ἔχειν. καὶ δὲ κεφάλαιον ἡθῆ ἀνείδε-
ναι τῶν τῆς ἀγαθῶν, ὥς οὐκ ἐστὶν ὁ, τί ἂν μετ-
ξόν σοι καλὸν χαρίσασθαι διωάμην, ἢ συσῆ

Θες ἐκεῖν' ὃ μὴ τοῖν' ἡμέτερον ἔφη ὡς τόξα
ὁ ἀνάχρεσσ', ἀλλὰ με λαβὼν, ἄγε παρ' αὐ-
τόν. ἀτὰρ ἐκεῖνο δέ σ' ἔδνα, μὴ οὐς προσοδὸς, καὶ
ἐν παρέρωθ' ἡταί σοι τὴν ἐντευξίν ἡμῶν.
ἐν φήμει ἡ δ' ὅς, ἐκεῖν' ὃ τὰ μέγιστα χρεῖσθαι
μοι δοκῶ, ἀφορμὴν παραχρῶν θιέξ' ἐξένον ἀνδρα
εὐποιίας. ἔσπουμόνον, εἴσῃ γὰρ ὅτ' ἔστι ποδὶ δ' ὅξ' ἐ-
νός ἢ αἰδώς, ἢ ἡ ἀλλ' ἐπεί κ' ἐξ, ἢ χρεῖσθ' ὅτ' ἔ-
μαλλον δ' ἐκατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν
πρόσσειν, ὃ ἰὼν ἑλπίσας, ὃ λαλῶν ἑαυτῷ, ὃ ἄ-
μα προσφ' ἡμῶν ἐν Σόλωνι, ρυτὸ σοι ἔφη δ' ὡρ-
μέγιστον ἡκω ἄγαν, ξένον ἀνδρα, φιλίας δ' ἐόμε-
νον. σκύθης δ' ἐστὶ τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατεῖδ' ὡν
καὶ ὁμῶς τὰ κεῖ' πάντα ἀφείδ', ἡκει συνεσόμε-
νος ὑμῖν, ὃ τὰ κάλλιστα ὁ πόλεμος τῆς ἐλλά-
δος, καὶ γὰρ ἐπὶ τομόν τινα ταύτην ἔξενον αὐ-
τῷ, ὅπως ῥᾶσα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα, καὶ
γνώριμος γένοιτο τοῖς ἀείσοις. ἔστω δ' ἡν σοι
προσαγαγείν αὐτόν. εἰ τοῖν' ἐγὼ Σόλωνα οἶ-
δα, οὕτω ποιήσεις, καὶ προξενήσεις αὐτῷ, καὶ
πολίτην γνώσιν ἀποφανέας ἐλ' ἐλλάδος. ὃ ὅ-
πως σοι ἐφ' ἡμῶν ἐμ' προδὲν ὡς ἀνάχρεσσ',
πάντα ἐύρακας ἡδὴ, Σόλωνα ἰδὼν. ἔστω αἰ Ἀ-
θῆναι. ἔστω ἡ ἐλλάς. οὐκ ἔτι ξέν' ὃ. σύμπαν
τίς σε ἴσασι. πάντες σε φιλοῦσι. τηλικού-
τόν

τόν' ὅστις κατὰ ἐν πρεσβύτην τοῦτον. ἀπάν-
των ἐπλήρη τῶν ἐν σκυθίᾳ, σωὼν αὐτῷ. ἔ-
χεις ἐλ' ἀποδημίας τὰ ἄθλα, ἢ ἔρωτ' ὃ τέ-
λος. οὐ γὰρ σοι ὁ ἐλληνικός κανὼν. ἔστω δ' εἴ τι
ἐλ' φιλοσοφίας ἐλ' ἀτίκῃς. οὕτω τοῖν' ἡγί-
γνωσκε, ὡς εὐδαιμονέστατος ὡν. ὅς συνέσῃ Σό-
λωνι, ὃ φίλῳ χεῖρ' αὐτῷ. μακρὸν ἂν εἴη δι-
ηγῆσθαι. ὅπως ἡδὴ ὁ Σόλων ἐπ' ἰδὼν, οἶα
δ' ἐῖπερ. ὡς δ' ἐλ' λοιπὸν συνῆσαν, ὁ μὲν, παι-
δεύων, ὃ διδάσκων τὰ κάλλιστα, ὁ Σόλων, ὃ
φίλον ἄπεισι ποίῳ ἐν ἀνάχρεσσιν, ὃ προσάγει
ῥῖς ἐλλήνων καλοῖς, ὃ πάντα βρώτων ἐπιμε-
λούμενος, ὅπως ἡδίστα ὅλα πρέψῃ ἐν τῇ ἐλλάδι.
ὃ γὰρ τεθιπὼς τὴν σοφίαν αὐτῷ, ἢ μὴ ὃ ἐν ἑτέρῳ
πόδα ἐκὼν εἴν' ἀπολειπόμενος. ὡς γὰρ ἡμῶν
χρὸς αὐτῷ ὁ τόξα εἰς ἐξένον ἀνδρὸς ἢ Σόλω-
νος, ἀπαντα ἐγὼ ἐν ἀκαρῇ, ὃ πᾶσιν ἡν γνώε-
μος, ἢ ἐπ' ἡμῶν δ' ἐκένον. οὐ γὰρ μικρὸν ἡν Σόλων
ἐπαινῶν. ἀλλ' οἱ ἀνθρώποι ὃ ἔστω, ὡς νομοθέ-
την ἐπίθοντο, ἐφίλουν, οὐς ἐκεῖν' ὃ δοκιμάζοι.
ὃ ἐπίσεινον ἀρίστους ἀνδρας ἢ τὰ τελευτᾶα.
ὃ ἐμνήθη μόν' ὃ βαρβάρων ἀναχρεσσις, δημο-
ποίητ' ὃ γονόμενος. εἰ χεῖρ' ὁμοῦ πείσειν
ὃ τοῦτο ἴστρούντι ποδὶ αὐτῷ. ὃ οὐκ ἂν οὐδ' ἐ-
ἀνὰ σφ' ἐρ' οἶμαι ἐς σκύθας, εἰ μὴ Σόλων ἄ-

πείσαν. εὐχόμενοι δὲ ἄνδρα ἐπαγαγόντες μύθοι
 τὸ τέλει, ὡς μὴ ἀκέφαλος ποσειδῶσι· ὥρα
 γυνὴ εἰδέναι οὐκ τινός μοι εἶνεν, ὁ ἀναχάρσις
 ἐκ σκυθίας, καὶ τόξαις τανῦν ἐς μακεδονίαν ἦ
 κετον, ἔτι δὲ Σόλωνα γέροντα ἄνδρα ἐπαγμέ-
 νω ἀθηνῶν. φημί δ' ἡμοίον τι δ' αὐτὸς πα-
 ρεῖν ἔρδ' ἀναχάρσιδι, καὶ πρὸς χαρίτων, μὴ νεμέ-
 σῃσθ' ἐμοὶ τῷ εἰκόνοσ, εἰ βασιλικῶ ἀνδρὶ ἐμῶν
 ἐν εἰκασα. εἰς ἄρβαρα μὲν γὰρ κακῆν. δὲ οὐ
 δυνάμιτι φάσκειν ἄνδ' ἀνδρὸς ἡμῶν φαιλοτέρου
 εἶναι τῶν σκυθῶν. ἀτὰρ, οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλι-
 κὸν εἰσπαῖν τὰ μὲν ἐς τὴν ὁμοιότητα, κατ' ἐ-
 κείνῃ δὲ, ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμῃσα ὑμῶν τῇ
 πόλει, ὅτε πλάγην μὲν οὐκ εἰδὼν δὲ μέγ' ἐβόη,
 καὶ δὲ καλῶν, δὲ τῶν ἐμπολιτευομένων τὸ
 πλῆθος, δὲ τὴν ἀλλῶν δυνάμιν, δὲ λαμπρό-
 τητα πᾶσιν, ὥστε ἐπιπολύετέθ' ἡμιν πρὸς
 πᾶσι, καὶ οὐκ ὀζύρεον ἔρδ' θαύματι, οἷόν τι
 καὶ ὀγκισιώτῃς ἐκείνῃ νεανίσκῃ ἐπεπύονθ' ἔ-
 πρὸς τὴν ποιμένα λαοῦ οἰκίαν. δὲ ἔμελλον οὐ-
 τῶ ὅτε θεοσεύει τὴν γνώμην, εἰδὼν πόλιν
 ἀκμάζουσαν ἀκμῇ ῥαυτῇ, καὶ κατὰ τὸν ποῖ-
 τὴν ἐκείνῃ, ἀνθεύειν ἀπαθείσ' ὡσιν, οἷς θά-
 λαι πόλιν. οὐτῶ δ' ἡ ἔχων, ἐσκοπούμην ἡδὲ
 ποῖ τῶν πρᾶκτέων. δὲ δὲ μὲν εἰδῆσαι τῶν λό-

γωνύμην, πάλα ἐδέδοκτο, τίσι γὰρ ἂν ἀλλοῖς
 εἰδεία, σιωπῇ παροδευθεὶς τηλικαύτην πό-
 λιν, ἐξήκοντο γὰρ, οὐδ' ἀποκρύψομαι τὰ ληθεῖς,
 οἱ τινες οἱ προὔχοντες εἶεν, καὶ οἷς ἂν πρὸς προση-
 λθῶν, καὶ συγγραψάμενος προσάταις ῥαγιστικῆς
 χῶρ πρὸς τὰ ὅλα. ἐνταῦθα μοι οὐχ εἰς, ὡς
 πρὸς ἔρδ' ἀναχάρσιδι, δὲ οὐτος εἰς ἄρβαρα, δὲ τὸ
 ξαρις, ἀλλὰ πολλοί, μάλλον δὲ πάντες τὰ
 αὐτὰ, μόνον οὐκ αὐταῖς συλλαβῶν ἐλεγον. ὡ
 ἐνέ, πολλοί μὲν δὲ ἄλλοι χησῶν, δὲ δεξιῶν ἀ-
 νὰ τὴν πόλιν, δὲ οὐκ ἂν ἀλλὰ χόθι τοιοῦτο
 ἔννοιαν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. δύο δὲ μάλα ἐσὼν ἡ
 μῖν ἀνδρὲς εἰς, γένει μὲν, δὲ ἀξιωματι, πολὺ
 προὔχοντες ἀπάντων. παιδεία δὲ, καὶ λόγον
 διδάμει, τῇ ἀτίκῃ δεκάδι πρᾶβ' ἀλλοῖς ἂν.
 καὶ δὲ πρᾶτ' ὁ δὲ μου ἐννοία, πᾶν ἐρωτικὴ πρὸς
 αὐτοῖς. δὲ τοῦτι γίγνεται, ὅ,τι ἂν ἀείσων ἡ τῇ
 πόλει. τὴν μὲν γὰρ χησότητα, δὲ τὴν πρὸς ὅ-
 ἐννοιαν μελανθροπία, δὲ ἐν μεγέθ' ὡσιν τῶ
 ἀντιφθονορ, καὶ τὸ μετ' ἐννοίαν ἀνδρῶν, καὶ
 δὲ πρᾶτον, δὲ τὸ δὲ πρόσδορον, αὐτὸς ἂν ἀλλοῖς
 δὲ γήσας, πειραθεὶς μικρὸν ὑπερῶν, δὲ ὡς μά-
 λον θαυμάσιος, μίαν δὲ εἰς αὐτὴν οἰκίαν ἐσὼν,
 ἡδὲ, καὶ πατήρ. ὁ μὲν, εἰ τινες Σόλωνα, καὶ Περ-
 κλέα, καὶ ἀειδείων ἐπινεῖς. ὁ δὲ, ἡδὲ, καὶ ὁ

Φθείσ μὲν αὐτίκα, ἀπαίξεται σε. οὐτω μέγας
ὄβρι, καὶ καλὸς ἀρξένω πῇ τινά τῃν δύμορ Φίαν.
εἰ δέ σ' ὀφθέρξαιτο μόνον, οἰχίσεταί σε ἀπὸ τ'
ὧτων ἀναδυσάμενος. τοσαύτῃ Αφολίτῃ
ἔσθι τῇ γλῶττῃ ὁ νεανίσκος ἔχει. ἡ γέ τοι πόλις
ἀπαρκεχνηότες, ἀκούουσιν ὅπου ἂν δημηγυ-
ρίσων παρέλθοι. ὁππῶν Φασί. ὅς τότε Αθηνά-
οις, πρὸς τὸν Κλεινίου πεπονθέναι, παρ' ὅσον
τοῖς μὲν, οὐκ εἰς μακρὰν μετεμέλησε τ' ἔρωτος,
ὃν ἡράδισαν τ' Αλκιβιάδου. τοῦτον δ' ἐπὶ πό-
λιν οὐ φιλεῖ μόνον, ἀλλὰ σ' αἰδέσθαι ἡδ' αἰε-
οῖ. σ' ὅλως, ἐν ᾧ τ' ἡμῖν Δημόσιον ἀγαθὸν ὄβρι,
σ' μέγα ὀφέλος ἀπασιν, ἀνὴρ οὗτος, εἰ δὲ αὐ-
τόσ τε σ' ὁ πατήρ αὐτοῦ, δέξαντό σε, καὶ φί-
λον ποιήσαντο, πᾶσι γὰρ ἔχεις τὴν πόλιν. σ' ἐ-
πισεῖσαι καὶ τὴν χεῖρα τῶν μόνον, σ' οὐκ ἐπὶ ἐν
διάσπματά σ'. ταῦτα νῆ ὅν Δί' ἀπαντ' ἐ-
λεῖπον, εἰ καὶ καὶ ὄρκον ἐπάγειν τῷ λόγῳ. σ' μοι
ἡδὲ πειρωμένῳ, σ' πολλοὺς τῶν προσόντων
εἰρηκέναι ἐδῆξα. οὐχ ἔδραστοίνῃ, οὐδ' ἀμφο-
λὰς ἔργον ὡς οὐκ εἴθ' Φησὶν, ἀλλὰ καὶ πάντα
μὲν κάλων κινεῖν, πάντα δὲ πρᾶττεν, σ' λέ-
γῃν, ὡς φίλοι ἡμῖν τοιοῦτοι γένοιντο. ἢν σ' τοῦ
θ' ὑπάρξῃ, ἐν δὲ πάντα, σ' πλοῦς οὐριος, σ'
λαοκήμων ἢ θάλασσα, σ' ὁ λιμὴν πλοσιόν.

ΠΩΣ

ΠΩΣ ΔΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

συγγραφεῖν.

Βεβαίως Φασὶ Λυσιμάχου ἡδη εἶσαι-
ἀ λένοντες, ἐμπιστεῖν τινὸς ἡμᾶς ὡ καλὸ
φίλων τοιοῦτ', πῶς ταῦτα μὲν γὰρ τὰ
πρῶτα παρὰ μὲν ἀπαντας, ἀπὸ τ' πρώτης δὲ
δι' ἐξομένως, σ' λιπαρεῖ τῷ πῶς τῷ. πῶς
δὲ τὴν ἐξομένως, τοῖς μὲν αἶμα πολὺ ἐκ ξυνῶν
ξυν, τοῖς δὲ, ἰδρὸς ἐπιγνώμῃ σ' πολὺ σ' οὐ
τῷ, ἔλυσσε ἐν πῶς τόν. ἐσ γέλοιον δὲ τι πᾶ-
σος πῶς τῷ τὰς γνώμας αὐτῶν. ἀπαντ' ἐ-
ξ ἑαυτοῦ ἀν παρκεκινῶντος, σ' ἰαμβεῖα ἐφθέρ-
γῃντο, σ' μέγα ἐβῶν, μάλα δὲ τὴν Εὐειπί-
δου Αἰδομένον ἐμονώσαν, σ' τὴν Πόρσεως
ξυν ἐν μέλει διεξήσαν. σ' μετ' ἡμῖν ἡ πόλις ὡ-
χῶν ἀπάντων σ' λεπτῶν, τῶν ἐξομῶν ἐ-
κείνων φραγδῶν, σὺ δ' ὡς τῶν τύραννε, κἀνερῶ-
των Ερως. σ' τὰ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀναβο-
ῶντων, σ' τῶν ἐπιπλοῦ, ἀχρὶ δὲ χερσῶν, σ'
κρύος δὲ μέγα γένος μόνον, ἐπῶσε ληροῦντας
αὐτοῦς. αὐτίαν δὲ μοι δοκεῖ τ' τοιοῦτος πῶς
χεῖν, ἀρχέλα σ' ὀφραγδῶς, δι' οὐκίμων τό-
τε, μεσοῦντ' ὀφρῶν ἐν πῶς τῷ φλογμῷ
ξυν ἑαυτοῦ ἀντοῖς τὴν Αἰδομένον, ὡς πῶς
ξυν τε ἀπὸ τ' διαξῶ τῶν πολλοῖς, καὶ ἀνασάντας

ὑστερότερος τὴν Ἰαγῶδιαν προλιθάνειν, ἐπιπο-
λὺ ἐμωλοχούσης τῇ Ανδρομέδῃ τῇ μνήμῃ
αὐτῶν. ὅτ' ἡ Περσέως ἐτι συν τῇ Μεδούσῃ, τὴν
ἐκείνου γνώμῃν ποδιπετομένον. ὡς ἔν' ἐν Φασιν
ἐνὶ παραβαλεῖν δ' ἀβελητικὸν ἐκείνο πάθος,
ὅτ' νῦν οὐ πολλοὺς τῶν πεπαιδευμένων ποδιε-
λήλυθεν. οὐχ ὥστε Ἰαγῶδεῖν, ἐλαττον γὰρ ἂν
οὗτο παρέπαιον, ἀλλοτρίοις ἰαμείοις, οὐ φαύ-
λοις κατεχημένοι, ἀλλ' ἀφ' οὗ δ' ἡ τὰ ἐν πο-
σὶ ταῦτα κεινῆται, ὁ πόλεμος ὁ περὶ οὗτος
ἐάροις, ὅτ' ἐν Ἀρμένια φανῆμα, ὅτ' αἰσιμε-
χεῖς νίκαι, εὐδαίς ὅς τις οὐχ ἰστρίαν συγγρα-
φῇ, μᾶλλον δ' ἐξ οὐκ ἐξιδίαι, καὶ Ἡρόδοτος, ὅτ' ἐξ
νοφῶντων ἡμῖν ἀπαντῶν. ὅτ' ὡς ἔοικεν, ἀλλ
θεὸς ἂν ἦν ἐκείνο, δὲ πόλεμος ἀπάντων πατρί-
ῃς, ὅτ' συγγραφέας τοσούτοις ἀνέφυσεν, ὡς
μῆτ' ἡ πλὴν ἡ ταῦτα τοίνυν ὡς Ὀλότης, ὅρῶν
τα, καὶ ἀκούοντάς με, δὲ τῇ Σινωπέως ἐκείνο
ἐκείνηλθεν. ὁ δὲ ὅτ' ἐφίλιππος ἐλέγετο ἦν
ἐπελαύνειν, οἱ Κορίνθιοι πάντες ἐπαράττοντο,
ὅτ' ἐν ἔργῳ ἦσαν. ὁ μὲν, ὅτ' ὅλα ἐπισκιδάζων. ὁ
δὲ, λίθους παραφέρειν. ὁ δὲ, ὑποκοσμοῦν
τοὺς τείχεσι. ὁ δὲ, ἐπαλξιν ὑποσφείζων. ὁ δὲ
ἄλλος, ἀλλ' ὅτι τῶν χερσίων ἔργων. ὁ δὲ
Διογένης ὅρῶν ταῦτα, ἐπεὶ μὴ ἐν εἰχέρῃ ὅτ'

καὶ πράττει, εὐδαίς ὅτ' αὐτὸς ἐς οὐδὲν ἐχέῃτο,
διαζωσάμενος δὲ βιβλίον, ποδιεμάλα δ' αὐ-
τὸς ἐκύλιε ἐν πίθῳ, ἐν ᾧ ἐτύχανεν ὀκνῶν,
ἂν ὅτ' κάτω τοῦ κρανίου. καὶ τινος τῶν σω-
θῶν ἐρομένου τί ταῦτα ποιεῖς ὡς Διόγνης, κυ-
λίω ἐφ' ἡ καὶ γὰρ ἐν πίθῳ, ὡς μὴ μόνος ἀγέειν δὲ
κοίλῳ ἐν τοσούτοις ἐργαζομένοις. καὶ οὗτος ὅτ' ὡ
φίλων, ὡς μὴ μόνος ἀφανος εἶλω ἐν οὕτω πο-
λυφώνῳ ὅτ' χαίρῃ, μὴ δ' ὡς πᾶσι καμικὸν δο-
ρυφόρημα, κεχηνῶς σιωπῇ παραφοροίμην,
καλῶς ἔχεν ὑπέλαβον, ὡς διωατόν μοι κυλί-
σαι ἐν πίθῳ. οὐχ ἰσοθείαν συγγραφεῖν, οὐδέ
πράξεις αὐτὰς διεξιέναι, οὐχ οὕτω μεγαλόρ-
μος ἐγώ. μὴ δὲ οὗτο δίσκος ποδιεμοῦ. διδασκὰ
ἡ λίκος ὁ κίνδυνος, εἰ κατὰ τῶν περὶ κυλί-
ταις. καὶ μαλιστα, οἷον τοῦ μὲν οὗτο πηθάνιον, οὐ
ἢ πάνυ καρτερῶς κεκοραμμένον. δεήσει γὰρ
αὐτίκα μάλα πρὸς μικρόν τι λιθίον προσπλά-
σαντα, συλλέγειν τὰ ὄσρα κα. τί οὖν ἐγνωσά-
μοι; καὶ ὅπως ἀσφαλῶς μεθέξω τοῦ πολέμου,
αὐτὸς ἔξω βέλους ἐς ὡς, ἐγὼ σοι φράσω. ἢ μὲν
καπνοῦ, καὶ κύματος, καὶ φροντίδων, ὅσαι ὅτ'
συγγραφεῖν ἐνεσιν, ἀνέξω ἐμαυτόν, ἐν ποσὶν.
ἢ γὰρ ἐσιν δὲ τίνα μικράν, καὶ ἔσθ' ἡ καὶ ταύ-
τας ὀλίγας ἔσθ' ἡ καὶ ταῖς συγγραφεύσιν,

ὡς κοινωνήσῃ αὐτοῖς τὸ οἰκοδομίας, εἰ καὶ
τὸ ἐπιγραφῆς ἀκρῶ γε ἔρδ' ἀκτύλῳ τῷ πηλοῦ
προσάφῃ, καὶ τοὶ οὐκ ἔχουσιν οἱ πη-
λοὶ εἶν' οἷον τὴ σφίσιν ἢ τὸ πρᾶγμα, οὐ μάλ-
λον ἢ τέχνης τινὸς ἡδὲ βελτίον, ἢ ἐλεῖν,
ἢ ἐδίδειν. ἀλλὰ πάντες ἔχουσιν, ὅτι προχειροῦ, καὶ
ἀπαντ' εἶν' ἰστέραν συγγραφεῖς, ἢ τις ἐμ-
νεῦσαι βέλτερον δυνάται. βέλτερον δὲ, οἷον αὐτῶν καὶ
αὐτῶν ἐτάξῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ἐμμελὲς χεῖρον, οὐδέ
ἐπαχέως συντεθῆναι διωκμένων τούτ' ὅτιν,
ἀλλὰ εἰ τίς λόγος, ὅτι ἀλλοπαρῆς ἐλθὼν
τίσος ἀνέμῳ, ἢ ἴσος ὡς ὁ οὐκυδίδης φησὶν,
ὡς αἰὲν κτῆμα συντιθέναι. οἷον μὲν οὐ πάντες
πολλοὶ αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν, ἐνίοις δὲ καὶ πάντες
ἐπαχέως δόξουσιν. καὶ μάλιστα ὁ πόσις ἀποτέ-
τελεσαι ἡδὲ, ὅτι ἐν βελτίον κοινῶν δίδεται ἢ ἰσ-
τέραν. εἰ δὲ ὅτι ἐπὶ ἡνται ὑπὲρ τῶν τότε ἀκροασ-
μένων, μανία, εἰγε ἐλπίς, ὡς οἱ τοιοῦτοι μετὰ
πονήσουσιν, ἢ μεταγραφῆς οὐσίᾳ τῶν ἀπαξ κε-
κρωμένων, ὅτι ὡς πρὸς τὰς βασιλείους ἀνδράς
ἀποκειμένων. ὅμως δὲ, οὐ χεῖρον ὅτι πρὸς ἀν-
δράς ἐκείνοις εἰρηθεῖν, ἢ εἰ ποτε πόλεμος ἢ ἀλ-
λος συστάνῃ, ἢ κελρὶς πρὸς Γέτας, ἢ Ἰνδοὺς πρὸς
Βακτρούς, οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς γε τολμήσειεν ἄν-
δρες ἀπάντων ἡδὲ κεκρωμένων, ἐχάσιν ἀμύνου-
σιν

συντιθέναι, τὸν κανόνα αὐτῶν προσάξουσιν, ἢ
πρὸς δόξῃ αὐτοῖς ὁρθὸς εἶναι. εἰ δὲ μὴ, αὐτῶν
μὲν ὅτι τότε τῶ αὐτῶν ἡγεῖται, ὡς πρὸς ὅτιν, με-
τῶντων βέλτερον πρᾶγμα. οἷον ἔξος δὲ, οὐ πάντες ἀν-
σεται, ἢ πάντες ἀδυνατεῖται ἐκόντων ἀνδρῶν
μέσῃ ἐραγῶν ὡς. Διττοῦ δὲ ὅντος τοῦ τῆς
συμβουλῆς ἐξου, τὰ μὲν, βέλτερον εἶναι, τὰ δὲ,
φένειν διδάσκει, φέρει πρῶτα εἰπωμένη, ἢ τι-
να φασκεῖν ἔρδ' ἰστέραν συγγραφεῖς, καὶ ὡν
μάλιστα καθαρῶτερον. ἐπειτα, οἷον χεῖρον,
οὐκ ἂν ἀμάρτοι τῆς ὁρθῆς, καὶ ἐπὶ οὐδὲ ἀν-
σῆς, ἀρχὴν τε οἷον αὐτῶν ἀρκτεῖν, καὶ τάξιν
ἢ τινὰ τοῖς ἐργασίαις φαρμασέν, καὶ μέτρον ἐ-
κάστου, καὶ ἀσπιτεῖον, ὅτι οἷον ἐνδιατεπτεῖον,
καὶ ὅτι παραδραμεῖν ἀμεινον, καὶ ὅπως ἐξου
νεῦσαι αὐτά, ὅτι συναρμόσαι. ταῦτα μὲν, ὅτι
τὰ τοιαῦτα, ὑπερον. νῦν δὲ, τὰς κακίας ἡδὲ
εἰπωμένη, ὁ πόσις τοῖς φανύλως συγγραφεῖς
παρακολουθοῦσιν. ἢ μὲν οὐκ κοινὰ πάντων
λόγῳ ὅτιν ἀμαρτήματα, ἐν τε φωνῇ, ὅτι ἀρ-
μονία, ὅτι διανοία, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀτεχνία, μα-
κρόν τε ἂν εἴη ἐπελεθεῖν, καὶ τῆς παρούσης ὑ-
ποθέσεως οὐκ ἴδιον. κοινὰ γὰρ ὡς ἐφ' ἑαυτῶν
τῶν λόγων ὅτιν ἀμαρτήματα ἐν τε φωνῇ, ὅτι
ἀρμονία. ἢ δὲ ἐν ἰστέραν διαμαρτανούσιν τὰ

τοιαῦτα ἀνέυροισ' ἐπιτηρῶν, οἷα καὶ μὲν πολ-
λάκις ἀκροαμένῳ ἐδόξε. Ὁ μάλιστα ἦν ἄπασι
αὐτοῖς ἀναπειτάς τις τὰ ὧτα. οὐκ ἄκαιρον ἦ
μεταξὺ καὶ ἀπομνημονεύσαι ἑνια, περὶ αἰτίμα-
τος ἑνεκα, τῶν ἠδὲ οὕτω συγγεγραμμένων. Ὁ
πρῶτον τε ἐκείνο, ἡλίκον ἀμείψαντες, ἐπισκο-
πώσωμεν. ἀμελήσαντες γὰρ οἱ πολλοὶ αὐτῶν
τοῖς ἰσορεῖν τὰ γεγενημένα, τοῖς ἐπαύνοις ἀρ-
χόντων, καὶ στρατηγῶν διατίβουσι, τοὺς μὲν οἱ
κείους, ἐς ὃς ἐπαύροντο. τοὺς πολεμίους δὲ,
πέρα ἢ μετρίως καταρτίζοντες ἀγνοοῦντες ὥς
οὐ σὺν τῷ ἰσχυρῶς θάλλειν, Ὁ διατετέχισαι
ἡ ἰσορία περὶ ἐγκώμιον, ἀλλὰ τι μέγα τέ-
χος ἐν μέσῳ ὅσιν αὐτῶν. Ὁ δὲ τῶν μαθητῶν δὴ
ἑστῶ, δὴς δὲ πασῶν ὅτι περὶ ἀλλήλα, ἐπεὶ ὅτε
μὲν ἐγκαμιάζοντι, μόνου ἐνός μέλει, ὅπως οὖν
ἐπαυέσαι, καὶ διφραναί εἰς παυνούμηνον, καὶ ἐ-
φθάρμεν ὡς αἰ τυχὴν τοῦ τέλους, ὁλί-
γων ἀνφροντίσειεν. ἡ δὲ, οὐκ ἂν τι φεῦδος ἐμπε-
σὸν ἡ ἰστορία, οὐδ' ἀκακίαν ἀνάχοιρ, οὐ μάλ-
λον, ἢ τὴν ἀρτηρίαν ἰατρῶν παύσει φασί, τὴν
τραχεῖαν περὶ ἀεὶ αἰσθαι, ἂν τις αὐτὴν κατὰ π-
θὴν. ἐπὶ ἀγνοεῖν εἰκόσιν οἱ τοιοῦτοι, ὥς ποιη-
τικῶς μὲν, καὶ ποιημάτων, ἀλλὰ ὡς ὁχρῶς.
Ὁ κανόνος ἰδοί. ἰστορίας δὲ, ἄλλοι ἐκείνῳ
γάρ,

γάρ, ἀκρατὴς ἡ ἐλευθερία, καὶ νόμος εἰς, δὲ Λό-
ξαν ὅτε ποιητῇ. ἐνθεος ἢ καρχος ἐκ μεσῶν,
καὶ ἰστων ὡς πῆρων ἄρμα ζεύεσθαι θέλει,
καὶ ἐφ' ὅδε αἰσθαι, ἢ ἐπ' ἀνδρῶν ἀκρων
θευσομένους ἀναβιβάζηται, φθόνος οὐδεῖς. οὐ
δὲ ὅπου ταν ὁ Ζεὺς αὐτῶν ὡς μιᾶς σειρᾶς ἀνα-
παύει αἰωρῇ ὁμοῦ γῆν, καὶ θάλατταν, δευρία
σι, μὴ ἀπορῆα γέισθαι ἐκείνης, συνδριβῇ τὰ πάν-
τα κατενεχθέντα. ἀλλὰ καὶ ἀναμείνονα ἐ-
παυέσαι θέλασιν, οὐδεῖς ὁ καλύνων, διὰ μὲν
αὐτὸν ὁμοῖον εἶναι τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ ὅμματα
τὸ σέρον δὲ, ὅτε ἀεὶ φῶς αὐτοῦ ὅτε Ποσει-
δῶνι. τὴν δὲ ζώνην, ὅτε Ἀρεῖ. καὶ ὅλως, σὺν θε-
τον ἐκ πάντων θεῶν γενέσθαι δεῖ εἰς Ἀφροδί-
την καὶ Ἀερόπην. οὐ γὰρ ἰκανὸς ὁ Ζεὺς, οὐδ' ὁ Ποσει-
δῶν, οὐδ' Ἀρεῖς, μόνος ἕκαστος ἀναπληρῶσαι
ἐκάλλος αὐτοῦ. ἡ ἰστορία δὲ, ἡντινα κολακεῖ
αὐτοῦ αὐτῶν προσλάβη, τί ἄλλο, ἢ περὶ τῆς
ποιητικῆς γίγνεται. Ὁ μεγαλοφώνιος μὲν ἐ-
κείνης ἐστρημένη, τὴν λοιπὴν δὲ περατεῖαν γυ-
μνὴν ἢ μέτρων, καὶ δὲ αὐτὴ ἐπισημοτέραν ἐκφα-
νέει μέγα ρήν, μᾶλλον δὲ ὡς ἐμεγαλύνει
κακόν, εἰ μὴ εἰδείη τις χωρίζεν τὰ ἰστορίας,
καὶ τὰ ποιητικῶς, ἀλλὰ ἐπεισάγει τὴν ἰστορίαν
τὰ τῆς ἑτέρας κομμώματα, εἰς μῦθον, Ὁ δὲ

ἐγνώμιον, ὅτι τὰς ἐν τοῦ τοῖς ὑποβολὰς, ὡς
πρὸς αὐτὴν τις ἀθλητὴν τῶν κῆρυγαν ῥύτων, ὅ
κομιδῇ πρηνίνων ἀλυσγέσι ποδὶ βάλοι, καὶ ἔρ
ἄλλω κέσμῳ ἔρ ἐταυρικῷ, καὶ φύκιον ἐν ῥίβοι,
καὶ ἱμύσιον ἔρ προσώπῳ. Ἡράκλεις ὡς κατα
γέλασεν αὐτὸν ἀπὸ ῥάσων, αὐτοῦ χάρις ἔρ κό
σμῳ ἐκείνῳ. καὶ οὐ ῥυτὸ Φημι ὡς οὐχὶ καὶ ἐπαινε
τέον ἐν ἱστορίᾳ ἐνίοτε. ἀλλ' ἐν καμῶ ἔρ προσή
κοντι ἐπαινετέον, καὶ μέγαν ἐπακτέον ἔρ πρῶ
γματι, ὅ μὴ ἐπαχθεὶς ῥίς ὕστερον ἀναγνωσόμε
νοισι αὐτά. καὶ ὅλως, πρὸς τὰ ἐπειτα κανονισέ
ον ἱστορίαν, ἀπὸ μικρὸν ὕστερον ἐπιδείξομαι.
ὅσοι ἄν, οἷον ὁ καλῶς διακρίνει εἰς δύο τὴν ἱστορίαν,
εἰς ὅ τερπνόν, καὶ χεῖρον, καὶ ὅ ἑστὶ ἐισπύουσι καὶ
ὅ ἐγνώμιον εἰς αὐτὴν, ὡς τερπνόν, καὶ ὅ φραζέται ὅ
ἐν τυγχάνοντες, ὅρα ὅσον ἱστορῶνς ἡμῶν ἡ κα
σις, πρὸς ῥῳ μὲν, καὶ δὴ ἡλῶ τῇ διακρίσει χεῖρον, ὅ
ἐν ῥῳ ἔρ ἱστορίᾳ καὶ τέλει, ὅ χεῖρον, ὅ
πρὸς ἐκ τοῦ ἀληθοῦς μόνου συνάγεται. ὅ τὸ
πνὸν δ' ἐμεινον μὲν, εἰ ὅ αὐτὸ πρὸς ἀκολληθεῖ
εν, ὡς πρὸς καὶ ἄλλος ἀθλητῇ. εἰ δ' ἐμὴ, οὐδὲν
κωλύσει ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον
ἐν ἱστορίᾳ, γεννάσαν ὄντα, καὶ τῶν ἀνταγων
ιστῶν ἐκατέρων ἀλκιμώτερον, εἰ αὐτὸς μὲν αὐ
χιστος ὀφθῆναι εἰς τὴν ὁρίαν. Ἀλλὰ καὶ δὲ ὅ κα
λός

λός ὁ μιλήσιος, ἀνταγωνίζοιτο αὐτῷ, καὶ ἔρ
μῶν ὡς φασὶ τὸ Νικόστρατον. καὶ τοῖνυν ἡ ἱστο
ρία, εἰ μὲν ἄλλος ὅ τερπνόν πρὸς ἀπορεύσει
ρ, πολλοὺς ἄν ὅς ἐργάτας ἐπιπλάσσει. ἀλλ' ὅ
ἐν ῥῳ μόνον ἐχῇ ὅ ἴδιον ἐν τέλει, λέγει ὅ τῶν
τὸ ἀληθείας δὴ λωπν, ὅ λῖπον τὸ καλῶς φροντι
εἰ. ἐπὶ καὶ κείνο ἐπιπνέει, ὅτι οὐδ' ἐπὶ τερπνόν ἐν
αὐτῇ ὅ κομιδῇ μὲν ὡς, καὶ ὅ τὸ πᾶντων μᾶ
λιστα πρόσαντες, πρὸς ἐκάτερον τοῖς ἀκούουσιν
ἦν, μὴ ἐν συμφεῖν, καὶ ἐν πλὴν δ' ἡμῶν ἐπιπνέ
σαι, ἀλλὰ ὅς δικαστικῶς, καὶ νῆ δὴ ἀσικτοφαν
τικῶς προσέτιπτε ἀκροαζόμενος, οὐς οὐκ ἄν τι
λάθοι πρὸς ἀδραμόν, ὅ ἐν τερπνόν μὲν τὸ ἄρῳ ὅ
τας, καὶ πανταχόθεν τὸ σώματος. ἀργαμοῖ
βικῶς δ' ἐπὶ λεγόμενων ἐκαστὰ ἐξετάζοντας,
ὡς τὰ μὲν πρὸς ἀκολλημένα, εὐθείας ἀποφρίπτειν,
πρὸς δ' ἐχέει τὸ τὰ δόκιμα, καὶ ἔννομα, ὅ ἀκε
ῖν ἐν τῇ πρὸς οὐς ἀποβλέποντα χεῖρ καὶ συγ
γράφειν. τῶν δ' ἄλλων ὅ λῖπον φροντίζειν, καὶ
ἔρ ἀργῶν ἐπαινοῦντες. ἦν δ' ἐμὴ ἡ ἐκεί
νων, ἡ δὴ ἡσὶ πρὸς τὸ μετρίον τὴν ἱστορίαν μὲ
ν, ὅ ἐπαινοῖς, καὶ τῇ ἄλλῃ θεωρίᾳ, τὰ χεῖ
ἄν ὁμοίαν αὐτὴν δ' ἐργάσασθαι τῶν ἐν ἡσὶ Ἡρα
κλεῖ. ἐωρακέναι ὅ πρὸς εἰκόσι πρὸς ἀμμένον, τῇ
ὁμφάλλῃ δ' οὐδὲν ὅλα, πᾶν ἀλλοκορὸν σικτὴν

ἔσθ' ἐκβασμένον. ἐκείνῳ μὲν, ἐν λέοντα αὐτῷ πε-
ριβεβλημένῳ, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχου-
σαν, ὡς Ἡρακλῆα δ' ἦδ' ἐν ὕσαν. αὐτὸν δέ, ἐν
κροκωτῷ, ἢ πορφύρεϊ, ἐξία ξάνοντα, ἢ πα-
ρόμῳ ἐπὶ τῷ Ομφάλῳ τῷ Γενεῶν. ἢ δ' ἐ-
αμα αὐχισον, ἀφ' ἑσῶσα ἢ ἐπὶ τῷ σῶματι
ἢ μὴ προσζάνεσθαι, ἢ τῷ θεῷ δ' αὐτῷ δ' ἐς ἀρχή-
μόνως καταβληνόμενον. καὶ οἱ μὲν πολλοί,
ἴσως ὅτι ταῦτα σου ἐπαινεσονται. οἱ δὲ λίγγοι
ἐκεῖνοι, ὧν σὺ καταφρονεῖς, μάλα ἡδὺ, καὶ
ἐς κόρον γελάσονται, ὁρῶντες δ' ἀσύφνηλον, ἢ
ἀνάρμοστον, ὅτι σκόλην τῷ πράγματι. ἐκά-
στου δ' ἡ ἰδίον τι, καλὸν ὄν. εἰ δ' ἐπὶ τῷ ἐναλ-
λάτῳ, ἀκαλλῆς δ' αὐτῷ πᾶσι τὴν χρῆσιν γίγνε-
ται. ἐγὼ λέγω ὅτι οἱ ἐπαινοὶ, ἐν μὲν ἴσως τῶν
πολλῶν, τῶν δ' ἐπαινουμένων. τοῖς δ' ἄλλοις, ἐπα-
χεῖς. Ὁ μάλιστ' ἦν ὁ πορφύρεϊς τῶν πορφυ-
ρέων ἐχῶσιν, οἵους ἀντὶς οἱ πολλοὶ ἀπορρίπτου-
νται, τὴν εὐνοίαν τὴν πᾶσι τῶν ἐπαινουμένων
θερμῶν, καὶ ἐν διακρίβοντι, ἀχρεῖ τῷ πᾶσι
προφανῇ τὴν κολακίαν διδρασκόμενα. οὐδ' ἐ-
στὶ κατὰ τέχνῳ αὐτὸ δρᾶν ἴσασιν, οὐδ' ἐπι-
σκιάζουσι τὴν θωπεύαν. ἀλλ' ἐμπεσόντες, ἀ-
θρόα πάντα ὅτι ἀπὸ θανάτου, ὅτι γυμνά διεξίσταν.
ὥς τε οὐδ' ἐπὶ τυχάνουσιν οὐ μάλιστ' ἐφίεν. οἱ δ' ἐ-

πανοῦ

πανοῦ μὲν περὶ αὐτῷ, μισοῦσι μάλλον, ἢ ἀπ-
σρέφοντες ὡς κόλακας, ἐν ποιοῦντες. καὶ μά-
λιστ' ἦν αὐτῶν ἰσχυρῶς γνώμας ὡσιν. ὡς περὶ Ἀριστο-
βούλου μονομαχίαν γράψαντες Ἀλεξάνδρου, ἢ
Πύρου, ἢ αἰαγόντος αὐτῶν τῶν μάλιστ' ὅτι
εἶον τῷ γραφῆς, ὡς περὶ χαλεπῶς τὰ μέγιστα
ἐπαινεῖ, ἐπὶ τῶν ὁμῶν ἀειστίας τινὰς αὐ-
τῶν, ἢ ἀναπλάττων ἐργα μείζω τῶν ἀληθείας,
λαβὼν ἐκείνους ἐπιβλίσαντες, πλεονέκτες δ' ἐτύγ-
χον ἐν τῷ πεταμῶ τῷ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῷ κε-
φαλῇ ἐς τὸ ὑπὸ πεισίων, ἢ σέ ὅπως ἐχρῆν
ὅτι Ἀριστοβούλου, τὰ αὐτὰ ὡς ἐμὸν μονομαχοῦν-
τα, ὅτι ἐλέφαντας ἐν ἀκοντίῳ φονεύοντα. ὅ-
τι ἐμὲ πλεονέκτως ἀπακτενίσαν ὁ Ἀλεξάνδρος,
ὅς γε οὐδ' ἐπὶ τὴν ἀρχιτέκτονος τόλμαν ἦν
ἐχέτο ὡς ὁχομένου τὸν Ἀθωαῖκόν, ποιεῖν
αὐτῷ, ἢ μετακοσμήσειν δ' ὅρος ἐς ὁμοιότητά
τῶν βασιλέων. ἀλλὰ κόλακα ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων, οὐκ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀλλὰ ὁμοίως ἐχρῆ-
ν. περὶ τὴν δ' ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἰσχυρῶς, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν
κομίδ' ἢ ἀνόντος ἐπὶ, ὡς χάριν τὰ ποιῶντα ἐ-
παινοῦ μὲν; ὧν πᾶσι τῶν οἱ ἐλεγχῶν, ὡς
περὶ οἱ ἀμορφοὶ τῶν ἀνθρώπων. ἢ μάλιστ' ἐπὶ τῶν
συνομαρτῶν γραφεῖσι πᾶσι λευόμενα, ὡς καλ-
λίστας αὐτὰς γράφειν. οἷον τῶν ἀμῶν ἐπὶ τὴν

mm 4

ὁτιν, ἢν ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλεονε
πανθήσῃ, ἢ δὲ λευκὴ ἔγκρατα μίξῃ πρὸς τὸ φασ
μάκω. τοιοῦτοι τῶν συγγραφόντων οἱ πολλοί
εἰσι τοῦ ἡμερον, καὶ τοῖς ἴδιον, ὅτι τὸ χρεῖω λυθ
ῶ, τι ἂν ἐκ τῆς ἰστορίας ἐλπίσῃσι, θεραπείον
τῶν. οὐδ' αὖτε μισοῖσιν καλῶς εἶχεν, ἐς μὲν δὲ πα
ρὸν, κόλακας προσήλθον, ἢ ἀτέχνους ὄντας, ἐς
τοῦ πόνου δὲ, ὑποπτόντας ὑπερβολαῖς τὴν ὁ
λῶν πραγματείαν ἀποφαίνοντας. εἰ δέ τις
πάντως τὸ τῶν πόνου ἡγεῖται καταμεμίχθαι
θεῖν τῇ ἰστορίᾳ πᾶσι, τὰ ἄλλα, ἃ σὺν ἄλλῃ
θείᾳ τῶν πόνου ὄντων ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τῆς
λογου, ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοί, τὰ μὲν οὖν
προσέκοντα ἐπισκοποῦσιν. ἐγὼ δ' ἔν τῃ δὴ
γίνομαι ὁπόσα μὲν μνημαῖς ἐναγχοῦ ἐν ἰωνίᾳ
συγγραφέων τινῶν, ὅτι νῆ Δία ἐν Ἀχαΐᾳ πρῶ
την ἀκούσας ἐν αὐτῶν τῶν πόλεμον διηγερούμε
νων. καὶ πρὸς χαρίτων. μνηστὴς ἀπιστήσῃ τοῖς
λεχθησομένοις. ὅτι ἤρ' ἀληθὴ ὅτι καὶ ἐπομο
σάμην, εἰ ἀστειὸν ἢν ὅρκον ἐντιθέσθαι συγγράμμα
τι. εἰς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ μουσῶν εὐθείᾳ ἤρ
ξατο, παρακαλῶν τὰς θεὰς συνεισφέρειν τῆς
συγγράμματος. ὅρα ὡς ἐμμελήσῃ ἡ ἀρχή, ὅτι
παρὰ πόδα ἢ ἰστορία, ὅτι ἔρριπύτῳ εἰδὲ τῶν
λόγων πρὸς πούτῳ; εἴτα μικρὸν ὑποθέας, Ἀχιλ
λεῖ

λεῖ μὲν, ἐν ἡμέτερον ἄρχοντα εἰκαζε, ὁδοσί
την, ἐν τῶν πόρων βασιλέα, οὐκ εἰδὼς ὅτι ὁ
Ἀχιλλεύς ἀμείνων ἢν αὐτῷ, εἰ Ἐκρημαῖλλον.
ἢ ὁδοσίτην καθήρει. ὅτι εἰ πρόσθεν μὲν ἐφειγερ
ἐσθλός τις, ἐδίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων. εἰ τ
ῶν πεν ὑπὲρ αὐτῆς τι ἐγκώμιον, καὶ ὡς ἄξιός ἐστι
συγγραφῆαι τὰς πράξεις, οὕτω λαμπρὰς ὄν
σας. ἡ δὲ κατ' ἰδίαν, ἐπὶ τῇ τὴν παρὰ τὴν
Μίλητον, προσεθίς, ὡς ἀμείνονι ποιῶν τῶ
Ὀμήρου, μὲν μὲν μνησθέντ' ὅτι παρὰ τὴν. εἰ τ
ὡς τέλει τῆς φροίμου ὑποχρῆτο ὅρα ἔρριπύτῳ ὅτι
φῶς, ὡς μείζον μὲν αἰρεῖν τὰ ἡμέτερα, ὅτι ἐαρ
εἶρας ἢ καταπολεμήσειν καὶ αὐτῶς, ὡς ἂν δύνῃ
ται. καὶ ἡρξάτο γὰρ ἡ ἰστορία οὕτως. αἰτία ἄ
μα τῆς πολέμου ἀρχῆς διεξιῶν. ὅτι ἡμῶν
τος, ὅτι κάκισ' ἀπὸ λούμηνος οὐολόγετος, ἡρξα
το πολεμεῖν, δὲ αἰτίαν τοιάνδε. οὕτως μὲν, τοῖς
αὐτὰ. ἕτερος δὲ ὁ σκευδὸς ἐκ λωτῆς ἀκρῶ
ῶτος, εὐ μάλα ἔρριπύτῳ εἰκασμένος, καὶ
τὴν ἀρχὴν ὡς ἐκείνῳ, σὺν ἔρριπύτῳ ὀνόματι ἡρ
ξατο, χαλεπὰ τῶν ἀρχῶν ἀπασῶν, καὶ θυμου
τῆς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ὅρα ἡ, κρεπείως καλ
πυρριανὸς πομπῆς πολίτης, ὅτι ἔρριπύτῳ ἐν
πόλεμον τῶν Παρθυαίων, καὶ Ρωμαίων, ὡς ἐ
πολεμήσαντες ἄλλήλους, ἀρξάμενοι δὲ τῆς

ξυλωμένον, ὥς τε μετά γε ριαύτην ἀρχήν, τί
ἄν σοι τὰ λοιπὰ λέξωμι, ὅπῃ αὖ ἐν Ἀρμενίᾳ ἐ-
δημηγόρησε, ἔν κ' ὁρκευαῖον αὐτὸν ῥήτορα πᾶσα
ἐπισάμενθ'· ἢ οἷον Νισίβηνοῖς λοιμὸν, τοῖς μὴ
τὰ Ρωμαίων ἀνδραμόνοις ἐπ' ἤγαγε, πᾶσα Οὐρ-
κυλίδου χηρσάμενος ὅλον ἄρσεν; πλὴν μόνος ἔ-
πελαστικοῦ, καὶ τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν. ἐν
οἷς οἱ τότε λοιμώξαντων, ὥκησαν. τὰ δ' ἄλ-
λα ἔ' ἀπὸ Αἰθιοπίας ἤρξατο. ὥς τε καὶ ἐς
Αἰγυπῶνα κατέβη, καὶ ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν
πολλήν. ἔ' ἐν ἐκείνῃ γε ἐμφανεὺς ποίων. ἐγὼ γ'
ἔ'ν θ' ἀπὸντα αὐτὸν ἐτικαταλιπὼν ὅς' ἀθλί-
οις Αἰθιοκίους ἐν Νισίβει, ἀπ' ἦλθον, ἀκευδὸς
ἐιδὼς ἔ' ὅσα ἀπελθόντ'· ἐρεῖν ἐμελλε. καὶ
ἔ'ν αὖ καὶ τοῦτο ἐπικαιρῶς πολὺ νῦν ὄβι, τὸ οἶ-
δα ὅτ' ἐν τοῖς Οὐρκυλίδαις εὐκότα λέγην,
εἰ ὀλίγηρ ἐνέβησας. τὰ αὐτοῦ ἐκείνου λέξω-
μις μικρὰ κακεῖνα, ὥς καὶ αὐτὸς ἂν φάιντο·
οὐ δ' αὖτ' ἡνὴ Δία, κακεῖνα ὀλίγηρ λεῖπ' πα-
ρέλιπον. ὁ γ' αὐτὸς οὗτ' συγγραφεὺς, πολ-
λά καὶ τῶν ὀπλων, καὶ τῶν μηχανημάτων,
ὥς Ῥωμαῖοι αὐτὰ ὀνομάζουσιν, οὕτως ἀνέγρα-
ψεν, ἔ' τὰ φρον, ὥς ἐκείνοι, ἔ' γέφυραν, ἔ' τὰ
τοιαῦτα. καὶ μοι ἐννόησον ἢ λίγον τὸ ἀξίωμα
τῆς ἱστορίας, ἔ' ὥς Οὐρκυλίδης ἡγετῶν, μετα-
ξὺ τῶν

ἐν τῶν ἀττικῶν ὀνομασιων, τὰ ἰταλιωτικὰ
ταῦτ' ἐγκεισθαι, ὥς ὅρ τὴν πρὸς Φύραν ἐπι-
κοσμοῦντα, ἔ' ἐμπέποντα, καὶ πάντως συ-
νάλλοντα. ἀλλ' ἔ' δέ τις αὐτῶν, ὑπόμνημα ἔ'
γεγνόντων γυμνῶν σωμαγαγῶν ἐν γραφῇ, κομι-
σθ' ἢ πεζῶν, ἔ' χαμαιπετέος, οἷον ἔ' στρατιώτης
ἀντιστὰς κατ' ἡμέραν ἀπογραφόμενθ', σωέ-
σθαι, ἢ τέκτων, ἢ κάπηλός τις συμπέπινος ὢν
τῇ στρατιᾷ. πλὴν, ἀλλὰ μετρίωτέρος γε οἶδ' ἐ-
ώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δὴ λ' ὢν,
οἶθ' ἦν, ἀλλ' ὅλ' ἐνι χεῖρὲντι, ἔ' διωκομέ-
νος ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι πεπονηκώς. ὅτ' αὖ
μόνον ἢ τιασάμην αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἐπέγρα-
ψεν τὰ βιβλία τραπικώτερον, ἢ κατὰ τὴν τῶν
συγγραμμάτων τύχην, Καλλιμόρφος ἱάβου.
ἔ' τῶν κοντοφόρων ἐκ τῆς ἱστορίας Παρθικῶν.
ἔ' ὑπερέγραψε καὶ ἡ δ' ἀειμῶς. ἔ' νῆ Δία, καὶ
ἔ' προοίμιον ὑπερφυχρον ἐποίησεν, οὕτως σωμα-
γαγῶν οἰκῶν ἐν ἱάβῳ ἱστορίαν συγγράφην, ἔ'πε
ὁ Ασκληπιοῦς μὲν, Ἀπόλλωνος ἡὸς, Ἀπόλ-
λωνος, μεσηγέτης, καὶ πάσης παιδείας ἀρχων.
ἔ' ὅτι ἀρξάμενθ' ἐν τῇ ἰαδί γράφειν, οὐκ οἶδ'
ὅτι δόξαν, αὐτίκα μάλα ὅτ' ἐν κοινῇ μετ' ἡλ-
θεν, ἱαφείλῳ μὲν λέγων, ἔ' πείρην, ἔ' ὁκόσα,
ἔ' νοῦσοι. τὰ δ' ἄλλα, ὅσα ὁμοδίκαια τοῖς

πολλοῖς, καὶ τὰ πλεῖστα, οἷα ἐκ τριόλης. εἰ δ' ἐμὲ
δ' εἴ σοφοῦ ἀνδρὸς μνησθῆναι, ἐν μὲν ὀνομα,
ἐν Ἀφανθῇ κείσθω, τὴν γνώμην δ' ἐρῶ. καὶ τὰ πρῶ
τῶ ἐν Κορίνθῳ συγγράμματα, κρείττω πάσης
ἐλπίδος. ἐν ἀρχῇ μὲν ἔδωκεν ἐν τῇ πρώτῃ τῇ
προομιᾷ περὶ τοῦ συνηρώτησε τοῦ ἀναπνέοντος
κοντὰς, λόγῳ πάντοτε φησὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς
μόνον ἀνθρώπου σοφῶς πρὸς τοῖς ἰσοεῖαν συγγράφει.
εἰτα μετὰ μικρόν, ἄλλος συλλογισμὸς. εἰτα,
ἄλλος. ὅλως, ἐν ἅπαντι χίματι συνηρώτη
τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τοῖς ἰσοεῖαν ἐς κόρον.
ὅτι τὰ ἐγκώμια, φορτικά, κομιδῇ ἢ εὐωλο
χικά. οὐκ ἀσυχλόπιστα μέντοι, ἀλλὰ σωπρωτῇ
μένα, καὶ σωπρωμένα κακείνα. καὶ μὴν κακείνο φορ
τικὸν ἐδόξε μοι, ὅτι ἡκιστα φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, καὶ
πώρῳ πολιτῇ, καὶ βασιλῇ, πρὸς τοῖς, ἐν τῇ προ
ομιᾷ εἰπεῖν, ὡς ἐξέμεται τοῦτο. εἴη ὁ ἡμέτερος ἀρ
χωρ, ὅπως τὰς πράξεις ὁ φιλόσοφος ἡδὴ συγ
γραφεὶ ἀξιοῦσι. ἐν τοῦτον, εἰ ποτ' ἄρα, ἡμῖν
ἐλθὲ καταλιπεῖν λογίζεσθαι, καὶ αὐτὸν εἰπεῖν. καὶ
μὴν, οὐδ' ἐκείνους ὅσοι ἀμνημονεῦσαι, ὅς τινες
ἀρχὴν ἤρξατο. Ἐρχομαι ἐρέων περὶ Ρωμαίων,
καὶ Περσέων. καὶ μικρόν ὑστερον, εἴη ἡ Πέρσης
πενέσθαι κακῶς. καὶ πάλιν, καὶ ὁσρόης, ἐν, οἱ ἐλ
ληντες ὁσρόης ὀνομασθῇ. καὶ ἄλλα πολλὰ ρησ
τα. ὁ.

τα. ὁρᾷς, ὁμοίους οὗτος ἐκείνῳ, πρὸς ὅσον ὁ μὲν,
ὁσρόης, οὗτος ἡ, Ἡροδότου ἐν μάλα ἐώκει.
ἄλλος τις ἀοιδίμος ὑπὲρ λόγων δυνάμει, ὁσρό
δίδηκε. ἀντὶς ὁμοίους, καὶ ὁλίγῳ ἀμείνων ἀντὶς,
πάσας πόλεις, καὶ πάντα ὄρη, καὶ πόδια, ὅτι πο
ταμοὺς ἐρμηνεύσας πρὸς τὰς φέσας τῶν, ὅτι ἰσχυ
ρότατον, ὡς ἔπειτα. ἐν, ἐν ἐχθρῶν κεφαλὰς ὁ ἀ
λεξίκακος φέρεται. καὶ ὑπὲρ τῆς ὑπερβολῆς ἐν τῇ
τῇ κατωτέρᾳ χιόνι, καὶ τῇ κρύσταλλῳ ἐν κε
τῇ κρύσταλλῳ ἀπὸ τῆς ἡδὴ ἀντὶς ἀντὶς, ὅλως ἐλ
θὲ μόπος. ὁσρόης ἐν τῇ ἀντὶς. καὶ τῇ ὑπερβολῇ
φαλοῦ, καὶ οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτῆς ἐκ κυανοῦ, καὶ λευ
κοῦ, καὶ μέλανος. ὅτι ζώνη ἰελοφθίης, ὅτι θράκοντες
ἐλκεσθῶν, ὅτι ἐσθρυνχολοῖ. καὶ μὲν ἔστι οὐλογέσου
ἀναξυρίης, καὶ ὁ χαλινός τῇ ἰσχύι, Ἡράκλειος ὅσαι
μυριάδες ἐπὶ ὧν ἑκάστον τούτων, καὶ οἷα τῶν ἡ
ὁσρόης κόμη, διανέουσι τὸν τίχνητα. καὶ ἐσ
θὲ ὁσρόης ἀντὶς κατέφυκε κίττω, ὅτι μυρρίνης, καὶ ὁφ
θῆς, ἐν ταυτὸ συμπεφυκότων, ὅτι σύσκιον ἀκρε
βας ποιοῦντων ἀντὶς. σκόπει ὡς ἀναγκάσθαι
ἰσοεῖα ταῦτα, ὅτι ὡς ἐν ἀνδρῶν, καὶ ἐν μέν
τι τῶν ἐκεῖ πραχθέντων. ὑπὲρ ἡ ἀδυνείας ἐλ
θὲ τοῖς χερσὶμοῖς, καὶ ἀγνοίας τῶν λεκτέων, ὑπὲρ
τὰς ρησάσας τῶν χωρίων ὅτι ἀντὶς ἐκφάσας
φύονται. ὅτι ὁπότε ἐς πολλὰ ὅτι μεγάλα

πράγματ' αἰμώεσσι, εὐκείῃ νεοπλού
τῳ, ὅτι τ' ἀπὸ τῆς κληρονομίης π. ὅς οὐτε
τὴν ἐδῆτα οἶδεν ὡς χεῖρ πῶς ἀλέσθῃ, οὐτε δι-
πῆσαι κατὰ νόμον. ἀλλ' ἐμπεδίσας πολλά
κισ, ὀρνίθων, ὅσιν ἐμείω, καὶ λαγῶν προκεμέ-
νων, ὑπὲρ ἐμπίπλῃται ἔτνοις ζυνός, ἢ ταί-
χας, ἔστ' ἂν διαρραγῇ ἐδῆτων. οὗτος δ' ἔν, ὅν
προείπων, ὅτι βούματα σιμῶν ἐπ' ἀντί-
θανα, ὅτι θανάτοις ἀλλοκότοις, ὡς εἰς ὀκτυ-
λον τ' ἀπὸ δὲ ὅς ἐρμέγαν φρωθίς πς, ἀντίκα ἐ-
τελεύτησε. καὶ ὡς ἐμπεδίσαντο μόνον Πεί-
κου τ' ἐρατὴν γῆν, ἐπ' αὐτὴν καὶ ὀκτὼ πῶν πολεμίων
ἀπέθανον. ἐπὶ τῇ, καὶ ἐν τῇ πῶν νεκρῶν ἀειθμῇ,
ἔστι μὲν, καὶ παρὰ τὰ γεγραμμένα ἐν ταῖς τ' ἀρ-
χόντων ἐπιστολαῖς ἐκτείνετο. ὡς ἔν, ὅν ἐν τῇ
μὲν πολεμίων, ἀπὸ θανέν μιν ἐλάσας ἐπ' αὐτῇ, ὅτι
ἀκοντα, καὶ ἐξ πρὸς διακοσίοις. Ῥωμαίων δέ, μό-
νοις Λύο, ὅτι φραματίας γενέσθι ἐννέα. ταῦτα
οὐκ οἶδα εἰ τις ἄρ' ἐν φρονῶν, ἀνάχοιρ. καὶ μὴν καὶ
κεῖνο λεκτέον, οὐ μικρόν ὄν. ὡς ἔν, ὅτι τοκομίδῃ
ἀττικὸς ἔν, καὶ ἀποκεκαθάρθαι τὴν φωνὴν ἐς
τὸ ἀκευδέστατον, ἢ ἰώσεν ὅν τω καὶ τὰ ὀνόματα
ποῖσαι τῶν Ῥωμαίων, καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ
ἐλληνικόν, ὡς Κρόνον μὲν, Σατουρνίνον λέγειν.
φρόντιν δ', ἐν φρόντωνα. Τιτάνιον δ', ἐν Τιτῶ-
νόν, ὅτι

νόν, καὶ τὰ ἄλλα πολλὰ γελοιότερα. ἐπὶ δ' αὖτ' ἐς
οὗτος, πρὸς τὴν Σεβερικανὸν τελευτῆς ἐγχαίνε-
ως οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐκπατήνται οἰόμενοι
εἰς τὴν τελευτῇ αὐτόν. ἀποθάνοι δ' ἄνθρωποι
ὡς ἀπὸ χρόνου. ὡς ἔν, ὅτι ἀλυσώτατον δ' ὅς
καὶ ἐν θανάτῳ, οὐκ εἰδὼς, ὅτι τ' μὲν πάθος ἐ-
κείνο πᾶν, φιδὼν οἰμαι ἡμῶν ἐγένετο. ἀπὸ σι-
ρι δέ, καὶ ἐπ' αὐτὴν διαρκέουσιν οἱ πολλοί, ἐκ τῶν εἰ-
μῇ τοῦθ' ὑπολάβοι τις, ὡς ὀσφύς ἐστὶν ἐκ τῆς
μείων ἔστ' ἂν Σεβερικανὸς λιμῶ ἀπόληται.
ὅτι διακρίν οὐκ ἐπ' ἡγήσει ὅτι ἐβδόμενος. ὅς δ' ἐ-
πὶ ποικιλικὸς ὀνόμασι πῶς καλεῖται φίλων ἐν ἰσο-
εία χρωμένους, πῶς ἂν τις θείη, ὅς λέγεται, με-
λελίξε μὲν ἡ μηχανή, τὸ τεῖχος δὲ πρὸς ὄν, με-
γαλὸς ἐδύπησε. ὅτι πάλιν ἐν ἐτέρῳ μέρει τῆ
καλῆς ἰσορείας, ἔδωκα μὲν δὴ, οὕτω τοῖς ὀ-
πλοῖς ἀπὸ ἐσθλαραγῆτο, καὶ ὁ τῆς ἰσορείας ἦν, ὅτι κόνια
ἐς ἅπαντα ἐκείνα. ὅτι ὁ ἐρατὴν ὅς ἐμπεδίσαν-
τες, ὡς ὁ πρὸς μάλισα προσάγῃ πρὸς τὸ τεῖ-
χος. εἰτα μετὰ τὸ οὕτως ἐν τῇ ὀνόματι, ὅτι
σηματικά, ὅτι πῶς καὶ πῶς πρὸς ἐν ἐβδόμενος, τὸ
ἐπὶ ἐσθλαρὸς ἐρατοπιδ' ἀρχῆς τῆς κυρίως, καὶ οἱ
ἐρατιώται ἡγήσαντο τὰ ἐγχεῖν ζοῖα. καὶ ἡ δὴ λε-
λουμένοι πρὸς αὐτοῖς ἐγίνοντο. καὶ τὰ τοιαῦ-
τα. ὡς τε τὸ πρῶμα εὐκείν' ἐστὶν φραγδαλῶ, τὸν

ἑτέρον μὲν πόσῃ ἐπὶ ἐμβάτου ὑψηλοῦ ἐπίβη-
σιν ὁτι, θατέρω δὲ, σάνδαλον ὑποσεσμένῳ.
Ὁ μὲν ὁ ἄλλος ἰδίῳ ἄν, τὰ μὲν προοίμια,
λαμπρά, ὁ ξαγικά, ὁ ἐς ὑπερβολὴν μακρὰ
συγγράφοντας, ὡς ἐλπίσαι θαυμάσια ἡλίκαι
τὰ μετὰ ταῦτα πάντως ἀκούσας. ὁ δὲ σῶμα ἃ
αὐτὸ, ὅτι ἰσχυρίας μικρόν τι ὁ ἀγνὸς ἐπὶ ἄγ-
τας, ὡς ὁ δὲ ἔοικεν παιδίῳ, εἰ ποὺ ἔρωτα
εἰδὼν παύσονται, προσωπίον Ηρακλέους πᾶ-
μεγα, ἢ Τιτᾶνος περικείμενον. ἐνθὺς ἄν οἱ
κούβητὸν ἐπιφθέγονται αὐτοῖς, τὸ, ὡς δὲ
ὄρος. χεὶρ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' ὅμοια τὰ πάντα,
ὁ δὲ μόχθος εἶναι, καὶ βλάδον τὴν κεφαλὴν ὁ ἄλλο
σῶμα, ὡς μὴ χρυσὸν μὲν ἐκράνθῃ, θώραξ
δὲ πᾶν γελοιὸν ἐκ ξακῶν ποθὲν, ἢ ἐκ δερμά-
των ὅπως πρῶν συγκεκατῆμένον. Ὁ ἢ ἀπὸ τοῦ
σύνου, ὁ χοίρειν δὲ ταῖς κνήμας. ἰδίῳ δὲ ἄν
ἀφθόνοι τοιοῦτους συγγράφας, τοιροδίων
Κολοσσὸν τὴν κεφαλὴν νανώδην σῶματι ἐπὶ
θέντας. ἄλλοις αὖ ἐμπαλιν ἀκέφαλα τὰ σώ-
ματα εἰσαγόντας, ἀπροοίμια, καὶ ἐνθὺς ὅτι
τῶν πραγμάτων, οἱ ὁ προσέταιρίζονται ἐν
Ξινοφῶντα οὕτως ἀρξάμενον, Δαρείου, ὁ Πα-
ρυσάτιον δὲ παύσας γίγνεται δύο. Ὁ ἄλ-
λοις τῶν παλαιῶν, οὐκ εἰδότες ὡς διδάμει π

νά προοί

νά προοίμια ὅτι λεληθότα ὅς πολλοὺς, ὡς ἐν
ἄλλοις διεξορῶν. καὶ πᾶν ταῦτα πάντα φορτί-
ῳ, ὅτι ἢ ἐξημνείας, ἢ τῶν ἄλλων διατάξεως ἢ
μὴ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ ὅτι ὁ δὲ τὸν τὸν τὸν
φύσει, οὐ πρᾶσάγας μόνον, ἀλλὰ ὁ σαθ-
μοὺς ὅλοις, τίνι τῶν καλῶν ἔοικεν; εἰς πᾶν οὕτω
φασίμωσιν σὺν γὰρ τὰ πράγματα, οὐτε σύμφωνον
νὴν τυχόν, οὐτε δὲ λεγόμενον δὲ ὅτι, ὅτι ἐπὶ
κρείων τὰ ῥαυτὰ μυθολογούντων ἀκούσας.
ὡς ὅτι ὁ δὲ Εὐρώπῳ λέγεται, οὕτως ὅτι. Ἡ δὲ Εὐ-
ρώπη, κεῖται μὲν ἐν τῇ Μεσοπρταμίας, σκεπτικὸς
δὲ οὐ τὴν Εὐφάριον ἀπέχεται. ἀπὸ τοῦ ὅτι ἄν τὴν
ἐκασταῖσι. καὶ οὐδὲ ὅτι ἀπέχεται ἀπὸ τοῦ, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἐμὴν παρὶς τὰ Σαμότα, αὐτὸς ἐν
ὅτι αὐτὸ βιβλίον ἀράμενος ὁ γινώσκων, αὐτὸ
ἀκροπόλει, καὶ πείχεται μετέθικεν ἐς τὴν Μεσο-
πρταμίαν, ὡς πρὸς εἰδὼν αὐτὴν ὡς ἀμ-
φοτέρων τῶν πρταμῶν, ἐκατέρωθεν ἐν χερσὶ
πρταμῶν, ὁ μονοουχί τῶν πείχεται τῶν
των. ὁ δὲ, καὶ πρταμῶν, εἰς οἱ νῦν ὡς φίλων ἀπὸ τοῦ
πρταμῶν, ὡς οὐ παρταμῶν, οὐδὲ μεσοπρταμῶν
οἱ ἐγὼ, οἱς με φέρων ὁ θαυμάσιος συγγράφει
ἀπὸ τοῦ. καὶ δὲ καὶ κεῖνο κομῶν ἢ πρταμῶν
ἐπὶ τῇ Σεβηριανῷ ὁ αὐτὸς οὗτος εἰπὼν ἐπὸς
σάμενος, ἢ μὴν ἀκούσας τίνος τῶν ἐξ αὐτοῦ ὅτι

ἐρξον διαφυγόντων. οὔτε γὰρ ξίφει ἐδεῖσθαι αὐ-
τὸν ἀποθανῆναι, οὔτε Φαρμάκου πιεῖν, οὔτε βρο-
χὸν ἀφαιεῖν, ἀλλὰ τινὰ θάνατον ἐπινοῶσα
τραγικόν, καὶ τῇ τόλμῃ ἐνίζοντα. τυχεῖν μὲν
ἔχοντα παμμεγέθη ἐκ πῶματα
υἱαῶν, καὶ καλλίστου υἱαίου. ἐπεὶ δὲ πάντως
ἀποθανεῖν ἐγνωσθό, κατὰξαντα ἐν μέγιστον
σκύφῳ, ἐν ᾧ θρασυμάτων χεῖρα εἰσέφα-
γὴν, ἐντεμόντα τῇ υἱαῶν ἐν λαμμόν, οὕτως
οὐ ξίφιδον, οὐ λογχάειον ἔβρεν, ὥς ἀνδρείος
γε αὐτῷ, καὶ ἡρώϊκος ὁ θάνατος γένοιτο. εἴτα ἔ-
πειθ' ἡ Οὐκυδίδης ἐπὶ Ἀχιλλεῖον ἵνα ἐπερὶς πρῶ-
τοις τοῖς πολέμοις ἐκείνοις νεκροῖς, καὶ αὐτοῖς
ἡγήσθαι τοῦ χεῖναι ἐπειπεῖν τῷ Σεβηριανῷ. ἀπα-
σι δ' αὐτοῖς, πρὸς ἐν οὐδὲν αἴτιον τῶν ἐν Ἀρ-
μενίᾳ κακῶν, ἐν Οὐκυδίδῃ, καὶ ἁμιλλὰ. θά-
ψας δ' ἐν Σεβηριανὸν μετὰ λοπρεπῶς, ἀναβί-
βάζεται ἐν τάφῳ Ἀφράνιον τινὰ σίλωνα
ἐκατόνταρχον, ἀνταρξιστὴν Περικλέους, ὅς
ριαῦτα καὶ ῥεῦτα ἐπερξήτορθεσιν αὐτῷ, ὥς τε
μενὴ τὰς χεῖρας πολλὰ πάνυ δακρύσαι
τῇ γέλωτος. Ὁ μάλιστα ὁπότε ὀρέγεται ὁ Ἀ-
φάνιος, ὡς τέλει τῷ λόγῳ δακρύων ἅμα συναι-
μωγῇ ποδὶ παθεῖ, ἐμμένοντο τῶν πολυτελεῶν
ἐκείνων δειπνῶν, καὶ προπόσεων. εἴτα ἐπέθῃ

κεν

κεν ἀάντιόν τινα τὴν κορωνίδα. πασά μὲν οὖν
ἡ ξίφος θυγνῶς πάνυ, καὶ ὡς Ἀφράνιον ἐκός-
την, πάντων ὁρώντων, ἀπὸ σφραξεν αὐτὸν ὡς
τάφῳ, οὐκ ἀνέξις ὡς μὰ ἐν ἐνυάλιον πρὸς ῥα-
λοῦ ἀποθανεῖν, εἰ ριαῦτα ἐρξήτορθε. καὶ ὅτ' ἔ-
φη ἰδόντας ὅς παρόντας ἀπαντας, θαυμά-
σαι, καὶ ὑπερεπαινέσαι ἐν Ἀφάνιον. ἐγὼ δὲ καὶ
τὰλλα μὲν αὐτῷ κατεγίγνωσκον, μονονοχίρῳ
μῶν, καὶ λοπῶν μεμνημένῳ, καὶ ἐπὶ δακρύοντος
τῇ τῷ πλάκουντων μνήμῃ. ὅτ' ἡ μάλιστα ἡ τία
σάμην, ὅτι μὴ ἐν συγγραφέα, καὶ διδασκαλον
τῷ θράματι προαποσφάξας, ἀπέθανε. πολ-
λοὺς καὶ ἄλλους ὁμοίους ῥυθμοὺς ἔχων σὺ δὲ τὰ
ρεκαταριθμηθεὶς, ὁλίγην ὁμῶς ἐπιμνησθεῖς,
ὡς τὴν ἐτέραν ὑπόχρεσιν ἡδὴ μετελεύσομαι,
τὴν συμβουλήν, ὅπως ἂν ἄμεινον συγγράφοι-
τις. εἰσὶ δὲ τινες, οἱ τὰ μεγάλα μὲν τῷ πεπρα-
γμένῳ, καὶ ἀξιόμνημόνῳ τα παρὰ λείπουσιν, καὶ
παραδέχουσιν. ὑποδῶ ἰδωτέας, καὶ ἀπεροκαλί-
ας, ὅτι ἀγνοίας τῶν λεκτέων, καὶ σιωπητέων,
τὰ μικρότατα πάνυ λιπαρῶς, καὶ φιλοπονήσας
ἐρμηνεύουσιν ἐμβραδύνοντες. ὥς πρὸς αὐτὸς
τοῖς διδοῖς ἐν ὀλυμπίᾳ καὶ μὴ ὅλον κάλλος
τοσοῦτον καὶ ριούρον, καὶ ἐλέσθαι, καὶ ἐπα-
νοῖ, καὶ δὲ τοῖς οὐκ εἰδότες ὅτι γέγνητο. τοῖς ὑπο

ποδίου, τό, τε θυδουργός, ἢ τ' ἐνέσεν θαυμά
 ζοι, ἢ τ' κρηπίδος τ' ἐνυρθμον, ἢ ταῦτα πάν
 μιν πρῶτης φροντίδος διεξιόν. ἐξ γὰρ τῶν ἡκιστά π
 νος, τὴν μὲν ἐπ' Εὐρώπῳ μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις
 ἐπ' ἅ' ἔπεισι παραδραμόντες, εἰκοσι ἢ μέτρα, ἢ ἔ
 τι πλείω ὕδατος ἀνελκόρος εἰς τυχεῖν, καὶ
 οὐδ' οὐ μὲν προσήκοντες δὴ ζήσιν, ὡς μαῦρος τις
 ἰσπεὶς Μανσάκας ῥύνομα, ὑπὸ δ' ἴφ' ὅσ' ὡλα
 νόμῳ ἀνὰ τὰ ὄρη, καταλάβοι Σύρος τινὰς
 τῶν ἀγροίκων, αἰετὶν παρατιθεμένους, ὅτι
 τὰ μὲν πρῶτα, ἐκείνοι φοβηθεῖεν αὐτῶν, εἴτα
 μέντι μαθόντες ὡς τῶν φίλων εἶη, κατεδέξαν
 τ' ἢ εἰσιόσαντες. ἢ γὰρ τινα τυχεῖν αὐτῶν ἀπὸ
 δεδημηκότα, ἢ αὐτῶν ἐστὶν Μαύρων, ἀσέλφους
 αὐτῶν ἐν τῇ γῇ, στρατευόμενος, μῦθοι ῥέματα ῥῶ
 ρ μακροί, ἢ διηγήσεις, ὡς θηράσκειν αὐτῶν ἐν
 τῇ Μαυροσίᾳ, καὶ ὡς ἴδιον ὅς ἐλέφαντας πολ
 λοις ἐν τῷ αὐτῷ συννεμομένοις, ὅς ὡς ὑπὸ λέ
 οντος ὀλίγου δεῖν καταβρωθείη, ἢ ἡλίκος ἰχθύς
 ἐπρίατο ἐν Καυθαρείᾳ. καὶ ὁ θαυμαστός συγγρά
 φεις, ἀφ' οὗ τὰς ἐν Εὐρώπῳ γιγνομένας σφα
 γὰς ῥαύτας, ἢ ἐπελεύσεις, ἢ σπονδὰς ἀνα
 γκαίας, ἢ φύλακας, ἢ ἀντιφύλακας, ἢ χε
 βαθείας ἐσώερας ἀφ' ἡσκήστων Μαλχίωνα ἐν
 σύρον ἐν Καυθαρείᾳ, σκάρους παμμεγέθεος ἀέ
 ους

ὅς ὠνούμενον. εἰ μὴ νῦν κατέλαβε, ἴαχε ἢ σὺ
 νεδείπιδ μετ' αὐτοῖς, ἢ δὴ τ' σκάρων ἐσθλὰς ἀσχε
 νων. ἄσπερ εἰ μὴ ἐνεγέγραπτο ἐπιμελῶς τῇ ἰστο
 ρίᾳ, μέγαλα ἀν' ἡμεῖς ἡγοηκότες ἡμεν, καὶ ἡ
 ζήμια ῥωμαίοις ἀφόρητος, εἰ Μανσάκας ὁ μαῦ
 ρος διψῶν, μὴ εὖρε πλεῖν, ἀλλ' ἀδειπνός ἐπα
 νῆλθεν ὑπὸ τὸ στρατώπεδον. καὶ τοι πόσα ἄλ
 λα μακρὰ ἀναγκαιότερα ἐκὼν ἐγὼ νῦν παρή
 μι. ὡς καὶ ἀνελήφισ' ἡκεν ἐκ τῶν πλοσίων κώμησ
 αὐτοῖς, ἢ ὡς δ' ὡς ἀλλήλοισ' ἀντέδωκεν, ὁ
 μαῦρος μὲν, τῷ Μαλχίῳ λόγῳ, ὅδε, τῷ
 Μανσάκᾳ πρὸς πην. καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα
 τῆς ἐπ' Εὐρώπῳ μάχης, αὐτὰ δὴ τὰ κεφά
 λα. τοιγάρτοι εἰκότως ἀντιστ' εἰποῖ ὅς ῥε
 οὔρος, τὸ μὲν ῥόδον αὐτὸ μὴ βλέπειν, τὰς ἀκάν
 θας ἢ αὐτὸ τὰς πρὸς τὴν ῥίζαν ἀκρεῖως ἐπι
 σκοπεῖν. ἄλλος ὡφίλων, μάλα ἢ οὔρος πλοῖ
 ος. οὐδ' ἐν ἑτέρῳ πόδα ἐκ κορίνθου πώποτε προ
 βεβηκώς, οὐδ' ἄχει κέγχρεων ἀποδημήσας, οὐ
 τιγε Συρίαν, ἢ Ἀρμενίαν ἰδὼν, ὥς ἤρξατο.
 μέμνημαι γάρ. ὅτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα.
 ὑσάφω τοίνυν ἃ εἶδον, οὐχ ἃ ἡκούσα. καὶ οὐ
 τὼς ἀκρεῖως ἃ πάντα ἐσώακα, ὥς τε ὅς θρά
 κοντας ἐφ' ἡ τῶν Παρθυαίων, σημειῶν δ' ἐπὶ τῇ
 θοῦς ὅτι αὐτοῖς, χιλίους γάρ οἱ μαὶ ὁ θράκων

ἀγχιζώντας θράκοντας, παμμεγέθους εἶναι γυν
νομένους ἐν τῇ Περσίῃ, μικρόν ὑπὲρ τὴν Ἰβη
ρίαν. τούτῳ δ' ἐ, τέως μὲν ἡδὲ κοντῶν μεγά
λων ἐκιδεμένονος, ὑπὸ κλοῖς ἀεωρεῖσθαι. καὶ
πρόφωθεν ἐπελαυνόντων, δέος ἐμπαιεῖν. ἐν αὐ
τῷ ᾧ τῷ ἔργῳ, ἐπεὶ δ' ἂν ὁμοῦ ἴωσι, λύσαντες
αὐτοὺς, ἐπαυλῶν ῥῖς πολεμίοις. ἀμέλει πολ
λοῖς τῶν ἡμετέρων οὕτω καταποθῆναι. καὶ ἄλ
λως, ποδωπειραδίντων αὐτοῖς, ἀποπνιγῆναι,
καὶ συγκλασθῆναι. ταῦτα δ' ἐφεσὼς ὄραν αὐ
τοὺς, ἐν ἀσφαλεῖ μέντοι ἀπὸ δένδρου ὑπὸ κλοῦ
ποιού μενος τὴν σκοπὴν, ὅτι εὐχεῖται ποίησε, μὴ ὁ
μόσε χωρήσας τοῖς θηρίοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμῖς
θαυμάσῃ οὕτω συγγραφέα νῦν εἰχομεν, καὶ ἀπὸ
χειρὸς αὐτοῦ μεγάλα καὶ λαμπρά ἐν τῷ πολέ
μῳ τούτῳ ἐργασάμενον. καὶ ᾧ ἐκινδύνουσε
πολλὰ, καὶ ἔφωθεν ποδὶ Σούραν, ἀπὸ τοῦ Κρε
αίου δηλονότι βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέξαν. καὶ ταῦ
τα Κορινθίων ἀκρόντων ἀνεγίνωσκε, ὅτι ἀκρί
βως εἶδόντων, ὅτι μὴ ᾧ κατὰ τοῖχου περπα
μένον πόλεμον ἐωράκει, ἀλλ' οὐδ' ἐὶ ὅπλα ἐκεί
νους γὰρ ἡδὲ, οὐδ' ἐμνηχανήματα, διὰ ὅσιν, οὐδ' ἐ
τάξεων, κατὰ λοχισμῶν ὀνόματα. πάντων γὰρ
ἡμελὲν αὐτῷ πλαγίαν μὲν τὴν Φάλαγγα, ἐπὶ κέ
ρως ᾧ λέγειν ἐῖς ἡμῶν ποδὶ ἀγν. εἰς ᾧ τισὶ βέλ

τίστω

τίστω ἀπενταῖ ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος τὰ πεπραγμέ
να, ὅσα ἐν Ἀρμενίᾳ, ὅσα ἐν Συρίᾳ, ὅσα ἐν Μεσο
ποταμίᾳ, τὰ ἡδὲ τῷ Τίγριτι, τὰ ἐν Μηδίᾳ,
πεντακοσίοις οὐδ' ὅλοις ἐπὶ ποδωλαβῶν, συ
νέγραφε. καὶ οὗτω ποιήσας, ἰσοθείαν συγγρα
φέναι φησὶ. τὴν μέντοι ἐπιγραφήν ὀλίγου εἶναι
μακροτέραν ἢ βιβλίσδε πᾶν γράφειν, Ἀντιοχία
νοῦ ἢ Ἀπολλωνίου ἰδρονίκου. ὀλίγον γὰρ πε
ντακοσίων ἐν ποσὶ νενικήκει τῶν ἀν' Ἀρμενίᾳ, καὶ Με
σοποταμίᾳ. καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις νῦν πρᾶ
χθέντων ἀφήγκας. ἡδὲ ἔγωγε τινος καὶ τὰ μέλ
λοντα συγγραφεὶς ἠκούσας, καὶ τὴν ἀντιο
χίαν οὐλομένην, καὶ τὴν Ὀσρόου σφραγὴν, ὡς πρᾶ
βληθήσεται τῷ λέοντι, καὶ ἡδὲ πᾶσι, ἐν τριπό
δον ἡμῖν θείαμβον. οὕτω πάντων μαθητικῶς ἅμα
ἔχων, ἐπευσεύεν ἡδὲ πρὸς ἐπὶ τέλος ἐπιγραφήν.
ἀλλὰ καὶ πόλιν ἡδὲ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ὥκει
σε. μεγέθει τε μεγίστην, καὶ κάλλει καλλίστην. ἐπὶ
μὲν τοῖς ἐπισκοπῇ, καὶ ὅλως λεύεται, εἴτε Νί
καιαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς νίκης καὶ ὀνομάζεσθαι, εἴ
τε Ὀμόνοιαν, εἴτε Εἰρήναιαν. καὶ οὗτω μὲν ἐτι
ἀκέρην, ὅτι ἀνώνυμος ἡμῖν ἡ καλὴ πόλις ἐκεῖ
νη, λῆρος πολλοῦ, καὶ κορυφῆς συγγραφεὶς ἔμε
σα, τὰ δ' ἐν Ἰνδοῖς πρᾶχθης ὀνόμα, ὡς ἔχει το
ῖς ἡδὲ γράφειν, καὶ ἐν περὶ πλῶν τ' ἐξ ὁδοῦ ἀλάσσης.

III 4

αὐτὴ τὴν προσήκουσαν. οἷόν τι ἀμέλει ἢ ἱκκοί,
Ἐρωδίου, Ἐθεωρί, Ἐτίσις ἄλλος γυμνα-
σῆς ὑπόχοντο ἄνσοι τοῦτον Περδίκκην πα-
ραλαβόντων, εἰ δὲ οὗτος ὅτις μὴ ξυγ-
γραφεὶς, Ἐταῦτα κατεσκληκώς, ἀλ-
λά μὴ Ἀγτίσχῳ ὁ τοῦ Σελεύκου Στρατονί-
κῆς, ἐκείνῳ, ἀποφάνειν ὀλυμπονίκῳ, ἘΘεα-
γένει ἔρθε θασίῳ, ἢ Πολυδάμαντι ἔρθε σκοτῶ-
σαίῳ, αὐτίπαλον, ἀλλὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόθε-
σιν ἐνφυᾶ πρὸς ὑποδοχὴν ἔλ γυμναστικῆς πρὸς
πλὴν ἀμείνω ἀποφάνειν μετὰ τὴ τέχνης. ὥς
τε ἀπὲς καὶ ἡμῶν ἐξέφθονον ἔσθ' ὑπο-
χέσεως, εἰ τέχνην φαρμὰ ἐφ' οὗτω μεγάλῳ ἢ
χαλεπῷ ἔρθε πράγματι ἐφενδύκοναι. οὐδ' ὅντι
νοῦν παραλαβόντων, ἀποφάνειν συγγραφεὶς
φαρμὰ, ἀλλὰ ἔρθε φύσει σωεῖ ἔρθε, καὶ αἰεὶς αὖ πρὸς
λόγῳ ἢ σκημῶν ὑποδείξιν ὁδοῦς τίνας ὁρ-
θὰς, εἰ δὲ ἢ ριαῦται φαίνονται. αἷς χρώμας,
θαπτόν ἂν καὶ θυμαρῆστον τελέσειν ἄρτι καὶ
πρὸς ἐν σκοπῶν καὶ τοι, οὐ γὰρ ἂν φαίης ἀπρὸς
οὐδ' ἐρρωσμετόν ἐν ἔλ τέχνης, Ἐδυσκαλί-
ας, ὧν ἀγνοεῖ. ἐπεὶ καὶ ἐκιδάειρε μὴ μαθῶν, Ἐ-
ἡυλει, καὶ πάντα ἂν ἡπίσατο. νῦν δὲ μὴ μα-
θῶν, οὐκ ἂν τι αὐτῶν χειρουργήσεν. ὑποδεί-
ξαντ' ὁ δὲ τιν' ἔρθε, ἔρθε ἂν μάθοι, Ἐἔμμε-
τε

ταχέεισ' αὐτοῦ ἐφ' αὐτοῦ. Ἐτοίμῳ Ἐἡμῖν τοῖς
οὗτος τις ὁ μαθητὴς νῦν παραλαβόντων, σωεῖ
νότις, ἢ ἐπὶ οὐκ ἀγνοῦς, ἀλλ' ὅτι δὲ δοκῶς,
οἷος καὶ πράγμασι χέρεσθαι ἂν, εἰ ἐπὶ φασίαι,
Ἐγνώμῳ στρατιωτικῇ. ἀλλὰ μὴ ἔλ πολι-
τικῆς, Ἐἡμπερίαν στρατηγικῇ ἔχειν. καὶ νῦν
Δία, Ἐἔν στρατοῦ ἐφ' ἡγεμονίᾳ ποτὲ, Ἐγυ-
μναζομένων, ἢ ταπτομένων στρατιώτας ἐω-
ρακῶς, Ἐὐπλάειδῶς, Ἐμηχανήματα ἐνία.
Ἐτί ὑπὸ κέρως, καὶ τί ὑπὸ μετώπῳ. πῶς οἱ
λόχοι, πῶς οἱ ἰππεῖς, Ἐπόθεν, Ἐτί ἐξελά-
ναι, ἢ πορειαλύνειν. καὶ ὅλως, οὐ τῶν κατοικι-
σίων τις, οὐδ' οἱ πρὸς πρὸς ἂν ἡμῶν ἡμῶν
γέλοιον, μάλιστα δὲ καὶ πρὸ τῶν πάντων, ἐλεύ-
θερος ἐσὼ τὴν γνώμῳ, καὶ μὴ τε φοβεῖσθαι μηδέ
να, μὴ δὲ ἐλπίετω μηδὲν. ἐπεὶ ὅμοι' ἔσαι
πρὸς φαύλοισι δικαστῶς, πρὸς χάειν, ἢ πρὸς ἀ-
πὸ χέρεσθαι ὑπὸ μισθῷ δικάζουσιν. ἀλλὰ μὴ μελέ-
τω αὐτῶν μὴ τε φίλιπποῦ ἐκκεκομμένῳ ἐν
ὀφθαλμῶν ὑπὸ Ἀσέρῳ ἔλ ἀμφιπολίτου τοῦ
τοξότου ἐν ὀλύνθῳ. ἀλλὰ ριούτος, οἷος ἦν, δε-
χθῆσεται. μὴ τε Ἀλέξανδρος ἀνίσταται ὑπὸ τῇ
κλείτου σφαγῇ, ἀμῶς ἐν ἔρθε συμποσίῳ γνο-
μένη, εἰ σαφὲς ἀναγράφεται. οὐδὲ κλέων αὐ-
τόν φοβήσεται, μέγα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διώμας,

ἢ κατέχωρ' ἑμῆμα, ὥς μὴ εἰπῇ ὅτι ὀλέθρο
ς Ἑμῆμας ἀνθρώπου οὐρσ' ἦν. οὐδ' ἡ σύμπα
ξ πόλις τῶν Αθωαίων, ἦν τὰ ἐν Σικελίᾳ κα
κίστορ' ἔτι τὴν Δημοθέουσι λήφιν, ἔτι τὴν Νι
κίου τελευτήν, ἔτι ὡς ἐδίφωρ, ἔτι οἶον ἐΰδορ
ἐπινον, ἔτι ὡς ἐφονεύοντο πίνοντες οἱ πολλοί, ἢ
γῆσεται β', ὅπως δίκαιοτατον ἔσ' οὐδενός τ'
νοῦν ἐχόντων, αὐτὸς ἔξιν τὴν αἰτίαν, ἢ τὰ θο
συχῶς, ἢ αὐοήτως γενημένα ὡς ἐπράχθη δι
ηγήται. οὐδ' ἔτι ποιητὴς αὐτῶν, ἀλλὰ μὲν ὅτι
ἦν, ὥστε καὶ καταναυμαχῶνται, τότε οὐκ ἐ
κείνος ὁ καταδύωρ ἐστίν. καὶ φεύγουσιν, οὐκ ἐ
κείνος ὁ δαώων, ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξαῖται δέον μὴ
τι πῆξαι περ, ἐπεί τοιγε, εἰσιώπῃσας αὐτὰ, ἢ
πρὸς τούναντίον εἰσῶν ἐπανορθώσεται ἐδωά
ρ, ἔσονται ἢ ἐνὶ καλὰ μὴ λεπτῶν ὅν Οοκυλίδην
ἀναφέσει μὴν ἐν ταῖς ἐπιπολαῖς πᾶσαι χέ
σμα, καταδύσει δὲ τὴν ΕρμOCRΑΤΟΥΣ ΦΙΛΗΝ
καὶ ἐν κατάρτατον Γύλιππον διαπῆραι μετὰ
ἀποτειχίζοντα, καὶ ἀρταφένοντα τὰς ὁδοὺς, ἢ
τέλος, Συρακοσίοις μὴν εἰς τὰς λιθοτομίας
ἐμβαλῆν, ὅς δ' Αθωαίοις ποδωλεῖν Σικελί
αν, ἔτι Ἰταλίαν, μετὰ τῶν πρώτων του' Αλ
κιβιάδου ἐλπίδων, ἀλλ' οἶμαι, τὰ μὴ πρᾶχ
θέντα, οὐδ' ἐκλωθῶν ἄν' ἐτι ἀνακλώσειεν, οὐ
δ' Αἴον

δ' Αἴονος μετὰφέσει. τ' δ' ἡ σὺν γραφείῳ ἐξ
ἡν ἐν, ὡς ἐπράχθη εἰπῶν. τοῦτο δ' οὐκ ἂν δύ
ναμις, ἀλλ' οὐκ ἂν φεῖται Αρταξέρξω ἰαφρὸς ἀν
ρῶν, ἢ ἐλπίζει κάδων περφυροῦν, ἔτι σρεπτόν
χρυσόν, ἔτι ἴσων τῶν νισαίων λήφει οὐ μισθόν
τ' ἐν τῇ γραφῇ ἐπαίνων. ἀλλ' οὐκ ἐνοφῶν αὐτὸ
παίσει δίκαιος συγγραφεὺς, οὐδ' ὁ Οοκυλίδης,
ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ μισήτινας, πολὺ ἀναμαρτύ
ρον ἢ γῆσεται ἐκοινόν, ἔτι τὴν ἀλήθειαν ποδ
ωλεῖον τ' παίσειται ἐλπίσας, καὶ οὐκ ἔτι, ὅ
μως οὐκ ἀφίεται ἀμαρτάνοντος. ἐν τῷ ὡς ἐ
φω, τοῦτο ἴδιον ἰσοθείας, καὶ μόνῃ θυτέον τῇ
ἀληθείᾳ, εἰ τις ἰσθείαν γράφων ἴοι. τῶν δ' ἄλ
λων ἀπάντων ἀμελητέον ἀνθρώπων, ἢ ὅλως, πᾶ
σι τοῖς, ἔτι μέτρον ἀκρίβειας, ἀποβλέπειν μὴ εἰς
ὅς νῦν ἀκούοντας, ἀλλ' εἰς τὸ μετὰ ταῦτα συ
νέομενοι τοῖς συγγραμμάσιν. εἰ δὲ ἐπὶ πᾶσι
τίκα τις θεραπείῃ τῇ τῶν κολακούντων με
εἶδος, εἰκότως ἀννομιθεῖν. οὐς πάλαι ἡ ἰσο
θεία ἐξ ἀρχῆς ἐνθὺς ἀπέστραψεν ὁ μείων, ἢ κω
μικὴν ἢ γυμνασικὴν. Αλεξάνδρου γὰρ ἔτι ὅτε
ἀπομνημονεύουσιν. ὅς ἡδ' ἔσας ἀνέφην πρὸς ὀλί
γην ἀνείκον ὡς Ονησίκρατος ἀποθανών. ὡς μά
θοιμι ὅπως ταῦτα οἱ ἀνθρώποι τότε ἀναγι
νώσκουσιν. εἰ γὰρ αὐτὰ ἐπανοῦσι, ἔτι ἀπώζον

ται, μὴ θαυμάσῃς, οἶονταί τ' οὐ μικρῶτινι βρο-
δία τι τούτῳ ἀναπλάσσειν ἑκάστος τὴν παρ'
ἡμῶν ἔννοιαν. Ομηρῶ γρ' οὖν, καὶ τοι πρὸς ὁ μὴ
θῶλόν τ' ἀπλεῖσα συγγεγραφότι ἡ παρ' ἡμῶν
χιχέως, ἢ δὲ ὅτι πιστεύειν τινες ὑπάρχοντα
μόνον ὅτι εἰς ἀπὸ δόξιν τ' ἀληθείας μέγα τεκ-
μήριον τιθεμένοι, ὅτι μὴ πᾶσι γινώσκουσιν ἑξαφέν-
ον ὅτι ἐνέρισκοις οὐ τίνος ἑνεκα ἐφένδετ' ἄνρι
οὗτος δὲ μοι ὁ συγγραφεὺς ἔσω. ἀφοβος. ἀλέκα-
στος. ἐλευθερος. παρρησιος, ἢ ἀληθείας φίλος.
ὡς δὲ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκαλ-
φῶν, σκάφω ὀνομάσων, οὐ μίσει, οὐδ' ἐφιλά-
νέμων, οὐδ' ἐφιλόμηνος, ἢ ἐλεῶν, ἢ ἀχύνόμενος,
ἢ δυσωπύμηνος. ἴσος δὲ καὶ ἴσος ἔννοιος ἄπαντες,
ἀχρὶ τ' μὴ θατέρω τι ἀπενέμαι πλεῖον ἢ δέον-
τος, ξένος ἐν ῥῖς βιβλίοις, ὅτι ἀπολίσ. αὐτόνο-
μος. ἀβασίλευτος. οὐ τί βροδία, ἢ βροδία δόξα
λογιζόμενος, ἀλλὰ τί πέπρακται λέγῃν. ὅδ'
οὖν Οουκυδίδης, ἐν μάλα ὅτι ἐνομοθέτησε, ἢ
ἀνέκεινεν ἀρετὴν, ὅτι κακίαν συγγραφικὴν, ὅρων
μάλιστα θαυμαζόμενον ἐν Ἡρόδοτον, ἀχρὶ τ' ὅ-
τι μόνον κληθῆναι αὐτοὺς τὰ βιβλία. κτήματα
γὰρ φησί μαχρονέος αἰ συγγράφειν. ἢ πρὸς ὁ
παρὸν ἀγώνισμα. ὅτι μὴ δὲ μυθῶλόν ἀπαλάσσει,
ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονέντων ἀπολεί-
πειν

πὲν τοῖς ὑστέρον. ἢ ἐπάγει δὲ χεῖρισμον, ἢ δὲ τέ-
λος ἄν τις ἐν φρονῶν ὑποδοιτο ἰστορίας, ὡς ἐ-
ποτε καὶ ἀνθισ τὰ ὅμοια καταλάβοι, ἐχοιεν
φησὶ πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέπων-
τον, ἐν χεῖρσι τοῖς ἐν πόλεσι. ὅτι τὴν μὲν γνώ-
μην τοιαύτῳ ἔχων ὁ συγγραφεὺς, ἢ ἐκ τῶ μοι.
τὴν δὲ φωνὴν, καὶ τὴν ἐρμηνείας ἰχύν, τὴν
μὲν σφοδρὰν ἐκένῳ, καὶ κάρχαρον, ὅτι σιωπῇ
ταῖς ἀποδόδεις, καὶ ἀγνύλῃν ταῖς ἐπιχειρήσεσι,
καὶ τὴν ἄλλῃ ἐρητορείας λεηλότητα, μὴ κο-
μῶν ἢ τεθηγμένον ἀρχέτω τῆς γραφῆς, ἀλλ'
ἐρηκώτερον διακείμενον. καὶ ὁ μὲν νοῦς, συ-
σοιχος ἔσω, ὅτι πυκνός. ἢ λέξις δὲ, σαφής, ὅτι
πολιτικὴ, οἷα ἐπισημώματα δηλοῦν δὲ ὑποκεί-
μενον, ὡς ὅτι τῇ γνώμῃ τοῦ συγγραφέως σκο-
ποῦς ὑπεθέμεθα, παρρησίαν, καὶ ἀλήθειαν, οὐτῶ-
ς καὶ τῇ φωνῇ αὐτοῦ, εἰς σκοπὸς ὁ πρῶτος, σα-
φὴς δηλῶσαι, ἢ φανότατα ἐμφανίσαι τὴν πραγ-
μάν, καὶ ἀπορρῆν τοῖς, ὅτι ἐξ πάντων ὀνόμασι,
μήτε τοῖς ἀγροαίοις τούτοις, ὅτι κατωλικοῖς,
ἀλλ' ὡς μὲν τοῖς πολλοῖς σιωπῇ, ὅτι δὲ πε-
παιδευμένοις ἐπαυέναι. ἢ μὴν ἢ χήμασι κε-
κοσμηθῶ ἀνεπαχθέσι, ὅτι δὲ ἀνεπιτήδουτον
μάλιστα ἔχουσιν. ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις τῶν
ζώων οἰκότας ἀποφάνει τὸς λόγους, ὅτι ἢ μὲν

γνώμη κοινωγείται, ὁ προσέπιδω τι ὁ ποιη-
τικῆς, παρ' ὅσον μεγαλήγηρος, ὁ διηγεμένη
ἐκείνη. ὁ μάλιστ' ὁ πόταμ' ἡ τὰ ξέσι, ὁ μά-
χαις, ὁ ναυμαχίας, συμπελέκται. διήσθη
τότε ποιητικῆς τινος ἀνέμεινε πονεῖαντος τὰ
ἀκάτια, ὁ σωθῆναι οὐκ ἔχοντος ὑπὸ τὴν
κρῶν τῶν κυμάτων τὴν ναῦν. ἡ λέξις δ' ἐοικώς
ὑπὸ γῆς βεβηκέτω, ὅθεν μὲν κάλλει, ὁ ὅθεν
γέθει τῶν λεγόμενων σωπαρομένη, ὁ ὅθεν
ἐνι μάλισα ὁμοιομένη, μὴ ξενίζουσα δ' ἐ, μὴ δ'
ὑπερβύνηρον ἐνδοσιώδῃ. κίνδυνος δ' αὐτῇ
τό, γέμεγισον παρακινῆσαι, κατενεχθῆναι
ἐν τῇ ποιητικῇ κορυβαντα. ὥστε μάλισα πει-
σῆον τλωκαῦτα ὅθεν χαλινῶ, ὁ σωφρονητέον,
ἐιδότας ὡς ἱπποτοφίαις, ὁ ἐν λόγῳ πά-
θος οὐ μικρὸν γίγνεται. ἀμφὸν δ' ἐφ' ὅπως ὀχρῶ-
νι τότε τῇ γνώμῃ, τὴν ἐρμηνείαν περὶ τὴν συμπα-
ραθεῖν, ἐχομεν τὴν ἐπιπλοῖς, ὡς μὴ ἀπολεί-
ποιο τ' ὀφθαλμοῦ, ὁ μὴν, ὁ συνθήκη τῶν ὀνομά-
των δύκράτω, ὁ μέσην χεῖρας, οὐτε ἀγαν ἀ-
πιστάντα, ὁ ἀπερτῶντα, ὅθεν ὅθεν, οὐτε ὅθεν
θμῶ παρ' ὀλίγη, ὡς οἱ πολλοί, σωπάροντα.
ὁ μὲν, ὁ ἐπατίον. τὸ δ' ἀνδρῶν τῶν ἀκούσι-
τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ, οὐχ ὡς ἐτυχε συνάκ-
τέον, ἀλλὰ ἀπολόπως ὁ ταλαπῶρος πλ

λάκις

λάκις πῶν αὐτῶν ἀνακρίνοντα. καὶ μά-
λιστα μὲν πρὸντα, ὁ ἐφορῶντα, εἰ δ' ἐμὴ τοῖς
ἀδελφάσπερον ἐξηγεμένοις προσέχοντα ἡ εὐ-
εἰκάσειεν ἄν τις, ἡ κίσα πρὸς χάριν, ἡ ἀπέχθη
ἀνὰ φαιρήσειν, ἡ περὶ δὴ σενεῖς γιγνόμεναι, καὶ
ταῦτα ἡδὴ ὁ σοχαστικός τις, ἡ συνθετικός
πιθανωτέρον ἔσω. καὶ ἐπειδὴ ἀπορίσῃ ἀπαν-
τα, ἡ τὰ πλεῖστα, πρῶτα μὲν ὑπομνημάτι
συνυφανέτω αὐτῶν, ὁ σῶμα ποιείτω ἀκαλ-
λῆς ἐτι, ἡ ἀδάρρωτον. εἰτα ἐπιθεῖς τὴν τὰ
εἶναι, ἐπαγέτω δ' αὐτῶν, ἡ χρωσύντω τῇ λέ-
ξει, καὶ χηματιζέτω, ἡ ὁμοιῶνται. ὁ ὅλος,
ἐοικέτω τότε τῷ ὁμοῦ διὰ, ἀλλ' ὁ μὲν τ' ἱππ-
πῶν ὀρκῶν γῆν ὀρῶντι, ἀρτὴ τὴν Μυσῶν.
κατὰ ταῦτα δ' ἡ αὐτῶν, ἀρτὴ μὲν τὰ Ρωμαῖ-
ων ἰδίᾳ ὀράτω, ἡ δὴ λούτω ἡ μὲν δὴ ἐφαίνετο
αὐτῶν ὅθεν ὀρῶντι, ἀρτὴ τὰ Περσῶν.
εἰτ' ἀμφοτέρω, εἰ μάχοιντο, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
πρὸς ἀξίᾳ. μὴ πρὸς ἐν μέρος ὀράτω, μὴ δ' ἐς ἐνα-
ἰστώα, ἡ πρὸν, εἰ μὴ Βρασιῶας τις ἐν περὶ
δῶν, ἡ δημοσθένους ἀνακόπων τὴν ἐπίβασιν,
ἐς δὲ στρατηγῶν μὲν τὰ πρῶτα, ἡ εἰ τι πορε-
κελεύοντο, καὶ κείνο ἀκρεῖται, ἡ ὅπως, ὁ ἡ τι
νι γνώμη, ἡ ἐπινόα ἐταξαν. ἐπειδ' ἂν δ' αὐτῶν
μικρῶς, κοινῇ ἔσω ἡ δὴ, καὶ ζυγισαπείτω τό

τέ, ὡς πρὸ ἐν σφύτῃ τὰ γιγνόμενα. καὶ σὺ
δυνατέω. καὶ συμβυγέτω. Ὡς ὅτι τούτοις
μέτρον ἐπέδω, μὴ ἐς κόρον, μὴ δ' ἀπειροκά
λως, μὴ δὲ νεαρώς, ἀλλὰ ῥαδίως ἀπελευ
θεω. καὶ σὺ ἐν ταῦτά του ταῦτα, ἐπ' ἐκείνα
μεταβαίνετω, ἢν κατεπίγῃ. ἔτα ἐπ' αὐτῷ
λυθεῖς ὁπότεν ἐκείνα καλῇ, καὶ πρὸς πάντα
πευδέτω, Ὡς δυνατὸν, ὁμοχρονεῖτω, Ὡς
μεταπέδω ἀπ' Ἀρμενίας μὴ, εἰς Μηδίαν,
ἐκεῖθεν ἡ ῥοιζήμα πένι, ἐς Ἰβηρίαν, ἔτα ἐς Ἰτα
λίαν, ὡς μηδενὸς καιροῦ ἀπολείπειτο. μάλι
στα δὲ κατὸ πρῶτο ἐοικῆσαν πρὸς ἀπὸ τῆν γνῶ
μῳ, ἀθόλω, Ὡς ἰληπῶ, καὶ ἀκρεβῆ ἔθ' ἐν
ῥῳ. καὶ ὁποῖας ἀνδ' ἐξήται τὰς μορφὰς τῶν ἐρ
χων, τοιαῦτα καὶ ἀκνύτω αὐτά. διὰ τὸς φωνῶν
ἢ παρὰ χροῶν, ἢ ἐπερόχημον, μὴ δὲ. οὐ γὰρ ὡς
πρὸ τοῖς ῥήτοσι γράφουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν, λε
χθησόμενά ἐστι, Ὡς εἰρήσεται. πῶς πρὸς αὐτῶν
ἢ δὲ. δεῖ δὲ τάξαι, καὶ εἰπεῖν αὐτά. ὥστε, οὐ
τί ἐῖπωσι ζητητίον αὐτοῖς. ἀλλ' ὅπως εἰπω
σιν, ὅλως δὲ, νομισέον ἐν ἰστέριαν συγγράφον
τα, Φιδία, ἢ Πραξιτέλῃ χεῖναι εἰκέναι, ἢ Ἀλ
καμένη, ἢ ἔθ' ἀλλὰ ἐκείνων. οὐδ' ἐπ' οὐδ'
ἐκεῖνοι χρυσόν, ἢ ἄργυρον, ἢ ἐλέφαντα, ἢ τὴν
ἀλλὰ ὑλῶν ἐπίον. ἀλλ' ἢ μὲν, ὡς ἔρχε, Ὡς
πρὶ πρὸς

πρὸς πρὸς βλήτο, ἡλείων, ἢ Ἀθωαίων, ἢ Ἀρ
χίων πεπολεσμένων. οἷο δ' ἐπ' αὐτῶν μόνον,
Ὡς πρὸς ἐν ἐλέφαντα, Ὡς ἐξέον, καὶ ἐκόχλων,
Ὡς ἐρῶμιζον καὶ ἐπὶ νηίζον ἔθ' χρυσῶ. καὶ ὡς
ἢν ἡ τέχνη αὐτῶν, ἐς δέον οἰκοδομήσθαι τὴν
ὑλῶν. τοιοῦτο δ' ἢ τοι Ὡς τὸ συγγραφέως ἐρ
χων, εἰς καλὸν ἀφ' ἑαυτῶν τὰ πεπραγμένα, Ὡς
εἰς δύναμιν ἐναργέστατα ἐπιδείξαι αὐτά. Ὡς
ὅταν τις ἀκρωμῶσ οἴηται, μεταταῦτα ὁρᾶν
τὰ λεγόμενα, Ὡς μετὰ αὐτῶν ὡσων, τότε δὲ
τότε ἀπὸ κρείσεται, καὶ ἐν οἰκείον ὡσων ἀ
πείληφ' ἐρχων, ἔθ' ἡ ἰσορίας Φειδία. παν
των δ' ἐπὶ ἡδὴ παρεσκευασμένων, καὶ ἀπροσιμέ
αυτον μὲν πῶς ποιήσεται τὴν ἀρχὴν. ὅταν μὴ
πάνυ κατεπίγῃ Ὡς πρῶτα, προδοικῆσθαι
τι ἐν ἔθ' προσιμῶ. δυναμει δὲ καὶ τότε φροι
μῶ χεῖσεται, τῶ ἀπεφθονῶν πῶς τῶν λεκ
τέων, ὁπότεν δὲ Ὡς φροιμιάζεται, ἀπὸ δυ
οῖν μόνον ἀρξεται. οὐχ ὡς πρὸς οἱ ῥήτορες ἀπὸ
τελῶν, ἀλλὰ Ὡς ἡ δύναμις παρείς, προσοχὴν,
ἢ δυνάμειαν ἐν πορείᾳ τοῖς ἀκούσι. προσέξαι
μὲν ἢ αὐτῶ, ἢν δέξῃ, ὡς πῶς μεγάλων, ἢ
ἀναγκάων, ἢ οἰκείων, ἢ χεῖσόμενον ἐρεῖ. δύνα
μις δ' Ὡς σαφῆς τὰ ὑπερὰ ποιήσει, τὰς αἰτίας
προεκτιθέμενος. καὶ ποιοῦν τὰ κεφάλαια

λαία τῶν γενημένων. τοιούτοις προοιμίοις
οἱ ἄριστοι τῶν συγγραφέων ἐχρήσαντο. Ἡρόδοτος
μὲν, ὡς μὴ τὰ γενόμενα ἐξίτηλα ἔφθ' ἔχοντα γέ-
νηται, μεγάλα, ὅσαυτα ὄντα, καὶ ταῦτα
νίκας ἑλληνικὰς δηλοῦντα, καὶ ἡττίας βαρβαρι-
κάς. Οὐκυδίδης δὲ, μέγαν τε ὅαντες ἐλπί-
ας ἔσονται, καὶ ἀξιολογώταρον, καὶ μείζων τὴν προ-
γενημένων. ἐκείνων δὲν πόλεμον, καὶ γὰρ παρὰ
ματὰ ἐν αὐτῷ μεγάλα ξυνέβη γενέσθαι, μέγα
δὲ δὲ προοίμιον ἀνάλογον τῇ πραγμασίῳ, καὶ μὴ
κινόμενον, ἢ ἐραχυνόμενον. Ὀυάφης δὲ, καὶ οὐά-
ρηρος ἔστω ἡ δὲ τὴν δὴ γῆσιν μετὰ βασις. ἅπαν-
τα ἄτεχνῶς δὲ λοιπὸν σῶμα ἐλίσσειας, δὴ πᾶ-
σι μακρὰ ἔστιν, ὥστε ταῖς τῆς δὴ γῆσεως ἀρε-
ταῖς κατακέκοσμήσθω, λείως τε, καὶ ὁμαλῶς
προοίμῳ. Ὁ αὐτὴ ὁμοίως, ὥστε μὴ προῦχεν,
μήτε κοιλάνεσθαι. ἐπειτα δὲ ὁ φέρει παρθεῖται
τῇ λέξει, ὡς ἐφω, μεμνηχνημένον, καὶ τῇ συμ-
πειπλοκῇ τῇ πραγμάτων. ἀπόλυτα δὲ ἐν
τελεῇ πάντα πρῆσει. καὶ δὲ πρῶτον ὀξυρροσάμε-
νος, ἐπ' αὖτε δὲ εὐτερον ἐχόμενον αὐτῷ, καὶ ἀλύσε-
ως ὅπως συνηρμεσμένον, ὡς μὴ ὁχεκεκόφθαι.
μὴ δὲ δὴ γῆσεως πολλὰς εἶναι, ἀλλ' ἡλας πα-
ρακεμείνας, ἀλλ' αἰεὶ δὲ πρῶτον ἔφθ' ὁ δὲ πρῶτον
μὴ γῆτῆαν μόνον, ἀλλὰ καὶ κοινωεῖν, ὅτι αὐακε-
κρῶται

κεῖται κατὰ τὰ ἄκρα, τὰ χῶς ὑπὲρ πᾶσι χεῖ-
μον, ὁ μάλισα ἐμὴ ἀπορία τὴν λεκτέων εἶναι. καὶ
ὅσοι περὶ ζῶντι χεῖ μὴ ῥοσῶν ἀπὸ τῶν ὀνομάτων,
ἢ ἐρημάτων, ὅσον ἀπὸ τῶν πραγμάτων. λέγει δὲ
ἐν πρῶτοις μὲν τὰ μικρὰ, καὶ ἡττίον ἀναγκάια,
λείπει δὲ ἱκανῶς τὰ μεγάλα. μάλλον δὲ καὶ πα-
ραλὶ πρῶτον πρῶτα. οὐ γὰρ ἡνέστις ὅς φιλίας, καὶ
πάντα ἢ πρῶτον βλασμένα, ὅτι ὅσοι ἐν μέσοις
τῆς πέμματος, ὅτι τοῖς ὀρενοῖς, καὶ λοπάσι ρῶ-
ταις, καὶ συστὴν ἀγρίοις, καὶ λαγροῖς, καὶ ὑπογα-
στρίοις, ὅτι ὁ πρῶτον ἐνθῆσις, καὶ ἔτνος. εἰτι καὶ
κεῖνο παρεσκευαστο. ἀμελήσεις δὲ τὴν δὲ τελεσέ-
σων. μάλισα δὲ σωφρονητέον ἐν ταῖς τῶν ὀρεων, καὶ
τηχῶν, καὶ πρῶτον ἐρμυνείας ὡς μὴ δύναμιν
λόγῳ ἀπεροκάλως παρεπιδείκνυσθαι δοκί-
ας, καὶ δὲ σωτῆρα δρᾶν, παρὲς τὴν ἰσορίαν,
ἀλλ' ὁλίγην προστάμενος τὴν χεῖσίμου, ὅτι
ὁ φῶς ἐνεκα, μεταβήσῃ, ἐκφυγῶν δὲν ἔξον δὲν
ἐν ἔφθ' πράγματι, ὅτι τὴν τοιαύτην ἀπερὸν λι-
χνείαν, ὅσον ὀρεῶς τι καὶ Ὀμηρος ὡς μετὰ ὀρεων
ποιεῖ. καὶ τοῖς ποιητῆς ὡν, παραθεῖ δὲν τὰντα
λον, καὶ δὲν ἰξίονα, καὶ Τιτυόν, καὶ ὅς ἀλλοῦς.
εἰ δὲ Παρθένῳ, ἢ Εὐφορίων, ἢ Καλλιμα-
χος ἔλεγε, πόσοις ἀν' οἷς ἐπιστὸς ὁ δὲ ὅς ἀγχι-
πρὸς δὲ χεῖλος τῇ Ταντάλῳ ἡγαγεν, εἰτα πό-

σοις ἂν ἰξίονα ἐκύλισι· μάλλον δὲ ὁ οὐκυδὲ
δῆσ' αὐτὸς, ὀλίγα ἱδρῖνόντων ἐὶ λήϊ' ἵ' λόγῳ χῆ
σάμῃσσι, σκέψαι ὅπως θύει ἀφίσταται, ἢ μὴ
χάνῃμα ἐρμηνεύσῃ, ἢ πολιρκίας χῆμα δὴ
λώσας ἀναγκάσῃ, καὶ χρεῶδες ἐν, ἢ ἐτι πό-
λεων χῆμα, ἢ Συρακυσίων λιμένα· ὅταν μὲν
ἤρ' ἐν λοιμὸν δῆγῃται, ὁ μακρὸς εἶν' ὁδὸν,
σύ τὰ πράγματα ἐννόησον· εἴσῃ ἤρ' οὐτω δ'
τάχος· καὶ ὡς φεύγοντος ὁμῶς ἐπιλαμβάνε-
ται αὐτοὶ τὰ γεγενημένα, πολλὰ ὄντα· ἦν δὲ
ποτε ὁ λόγος ἐροῦντά τινα δέξῃ εἰσαγῇ,
μάλιστ' αὐτοὶ οἰκότα ἔρ' προσώπῳ, καὶ ἔρ'
πράγματι, οἰκεῖα λεγέσθω· ἐπειτα, ὡς σα-
φές ταῦτα, καὶ τὰ ἐν ἐφεῖταί σοι τότε ἢ
ἐξηρεῦσαι, καὶ ἐπεὶ ἔξαιτῃ τῶν λόγων δεινότη-
τα· ἐπανοί μὲν ἤρ' ἢ ἱδρῖν, πάντ' αὖ πεφισμέ-
νοι, ὁ δὲ ἀσκεμμένοι, ὁ ἀσυνκοφάντητοι, ὁ
μετὰ ἀποδείξεων, ὁ ταχέως, ὁ μὴ ἀκαιοί,
ἐπεὶ ἔξω τοῦ δικασκίου ἐκείνοί εἰσι, καὶ τὴν αὖ
τὴν Θεοδόμῳ αἰτίαν ἔξισ, μιλαπεχονμό-
νως κατηγροῦντι τῶν πλείστων, καὶ ἔχτειν
ποιομένῳ δ' ἔργῳ, ὡς κατηγρεῖν μάλ-
λον, ἢ ἰσορῇ τὰ πεπραγμένα· καὶ μὴ καὶ μὴ
δοσ' εἰ τις παρεμπέσοι, λεκτέον μὲν, οὐ μὴν
πρωτότος πάντως, ἀλλ' ἐν μέσῳ θετέος ῥῶς
ὅπως

ὅπως ἂν ἐθέλωσιν, εἰκάσσοισι ποῦ αὐτοὶ· σοὶ δ'
ἀκινδύνοσ', ὁ πρὸς οὐδ' ἕτερον ἐπιβέβησεν·
δ' ὁ δ' ὅλον, ἐκείνου μοι μέμνησθαι· πολλὰ κίς τὸ
αὐτὸ ἐξῶ· καὶ μὴ πρὸς δ' παρὸν μόνον ὁρῶν γρά-
φε, ὡς οἱ νῦν ἐπαίνεσθαι σε, καὶ τιμῆσαι,
ἀλλὰ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἐσοχασμένης,
πρὸς τοῦ ἐπειτα μάλλον σύγγραφει, καὶ πᾶς
ἐκείνων ἀπαύτει ἐν μισθὸν εἰ γράφῃς, ὡς λέ-
γεται καὶ ποῦ σου· ἐκείνος μέντοι ἐλευθερος
αὐτῇ ἦν, ὁ παρῆναι μεσός· οὐδὲν οὐδ' ἐκο-
λακτυτικόν, οὐδὲ δολοπρεπές, ἀλλ' ἀλή-
θεια πᾶσι, τοῦτ' εἰσφρονοῖ τις, ὡς ἐρ' ἔ-
στι τὰς νῦν ἐλπίδας θεῖτο ἂν, οὕτως ὀλίγῳ
χρονίους οὐδέ· ὁρᾷς τὸν κνίδιον ἐκείνον ἀρχι-
τέκτονα, οἷον ἐποίησεν· οἰκοδομήσας ἤρ' ἐν ἡ
τῇ φάρῳ πύργῳ, μέγιστον, ὁ κάλλιστον ἔργον
ἐπάντων· ὡς πυρσέοιρ' ἀπ' αὐτῇ ῥῖς ναυπλ-
ομένοις ἡ γὰρ τῇ θαλάτῃς· καὶ μὴ καταφέ-
ροντο εἰς τὴν πᾶσι τονίαν, παγχαλεπόν ὡς
φασιν οὐθέν, καὶ ἀφθικόν· εἰ τις ἐμπεσοίς εἰς γὰρ
ἔργατα, οἰκοδομήσας ἤρ' ἐργῶν, ἐνδοθεν μὲν
κατὰ τῇ λίθων δ' αὐτῇ ὄνομα ἐπέγραψεν· ἐπι-
γράψας ἢ τιτάνῳ, καὶ ἐπικαλύψας, ἐπέγραψε
τοῦνομα τῇ τότε βασιλεύοντι, εἰς ὡς ὅπως ἢ
γένετο, πάντ' ὀλίγῳ χρόνῳ συνεκπεσούμην μὲν

τῷ χρίσματι τὰ γράμματα, ἐκφανὸς ὁ μὲν οὐ
Σώσαρς Δεξιφάνος κνίδος, θεοῖς σωτῆρσιν ὡς
τῷ τῷ λοιζομένων. οὕτως οὐδ' ἐκεῖνος ἐς τὸν
τότε καιρὸν, οὐδ' αὐτὸς εἶον τὸν ὀλίγον ἔωρα. ἀλ
λ' εἰς τὸν νῦν, καὶ τὸν νῦν, καὶ τὸν αἰ, ἀχρεῖς ἀνέστηκε
ὁ πόρος, καὶ μένη αὐτὸς ἡ τέχνη. χρὴ ρινῶν καὶ τῶν
στρίαν ὅσῳ γράφεται συντῶ ἀληθεῖ μάλλ' περ
τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα, ἢ περὶ σὺν κολακείᾳ περὶ
τῇ ἡλύρῃ νῦν ἐπαυμένους. οὐτὶς σοικανὼν καὶ
σάθμη ἰσορίας ἀνέκας, καὶ εἰ μὴ σαθμήσονται
τινὲς αὐτῇ, ἐν αὐτῇ, καὶ εἰς αὐτὸν ἡμῖν γέγρα
πται. εἰ δὲ μὴ, κεκύλισαι ὁ λίθος ἐν κρανίῳ.
**ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟ
ΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.**

Σωτῆρ τοῖς ἀθλητικοῖς καὶ πᾶσι
τῶν σωματῶν ἐπιμέλειαν ἡσυχ
μενοῖς, οὐτὶς οὐδέξιας μόνον, οὐ
δὲ τῶν γυμνασίων φροντίς ὅτιν, ἀλλὰ καὶ τῇ
κατὰ καιρὸν γιγνομένης ἀνέσεως, μέρος γρὺν
ἐλάσκησεως τὸ μέγιστον αὐτὴν ὑπολαμβάνον
σιν, οὕτω δ' ἡ τοῖς πᾶσι λόγος ἐκπορευκόςιν
ἡ γρῦμαι προσήκειν μετὰ τὴν πολλὴν τῶν πᾶ
δαιωτέρων ἀναγνωσιν, ἀνέγνω τε τὴν διάνοιαν,
καὶ περὶ τὸν ἐπεὶ κάμαρνον ἀκμαυτέραν παρα
σκονάζειν. γένοιτο δ' ἀνέμμελῆς ἡ ἀνάπαυ
σις

στοις αὐτοῖς, εἰ τοῖς ριού τοις τῷ ἀναγνωσμάτωρ
ὁμιλοῖεν, ἀμὴ μόνον ἐκ τῷ ἀσείοντε τῷ χαρίεν
τος τὴν πρὸς τὴν ψυχαγωγίαν, ἀλλὰ τινὰ
θεωρίαν οὐκ ἀμειψὺν ἐπισείξεται, οἷον πᾶσι
πᾶσι τῶνδε τῶν συγγραμμάτων φονήσιν ὑπο
λαμβάνω. οὐ γὰρ μόνον τὸ ξένον τῷ ὑποθέσεως, οὐ
δὲ τὸ χαρίεν τῷ προαιρέσεως ἐπαρηγοῦν εἶσαι
αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι φεύσματα ποικίλα, πῶς
τῷ ἐν ἀλήθως ὁ ζενήνοχα μὴν, ἀλλ' ὅτι καὶ
τῷ ἱστορουμένων ἕκαστον οὐκ ἀκωμωδῆς ἔσται
τινὰ ἡνικτῇ τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, τῷ συγ
γραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ τὰ ῥάσια καὶ μὴ
θῶς συγγεγραφότας, οὐς τῷ ὀνομαστὴ ἀνέγρα
φον, εἰ μὴ τῷ αὐτῷ σοι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως φά
νεσθαι ἐμέλλε. Κτησίως ὁ Κτησιόχου, ὁ κνίδι
τῷ, σωέγραφε πᾶσι τῶν ἰνδῶν χώρας, τῷ τῶν
παρ' αὐτοῖς, ἀμὴ τε αὐτὸς εἶδε, καὶ τὸ ἀλλοῦ
εἰπόντ' ἡκιστὶν ἐγράφε τῷ Ἰαμβούλῳ περὶ
τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ πᾶσι δόξα,
γινώσκον μὴ ἄσασθαι τῷ φεῦδ' ὡς πλάσματος,
οὐκ ἀτερωτῆς ὁμῶς σωθεῖς τὴν ὑπόθεσιν.
πολλοὶ δὲ τῷ ἀλλοι τὰ αὐτὰ τούτοις προσελο
μῶν, σωέγραψαν, ὡς δ' ἡ τινὰς ἐαυτῶν, πλά
νας τε, καὶ ἀπρημίας, θερίων τε μεγέθη ἰσο
ροῦντες, καὶ ἀνθρώπων ἀμότητας, καὶ εἰς κωνότῃ

τας αρχηγούς αὐτοῖς καὶ διδάσκαλός τ' ἱκανῶς
της βωμολοχίας, ὅτ' Ὀμήρου Ὀδυσσεύς, ῥίς πε-
ρὶ τὴν Ἀλκίνοον διηγήσας, ἀνέμων τε δ' αὖτε
ἀν, καὶ μονοφθαλμοῦ, καὶ ὁμοφάγος, ὅτ' ἀγρίος
πινᾶς ἀνθρώπος. ἔτι δ' ἡλυκέφαλα ζῶα, καὶ
τὰς ὑπὸ Φρυγῶν τ' ἐταύρων μεταβολὰς,
ὅσα πολλὰ ἐκείνος πρὸς Ἰδῶτασ' ὅς Φαίακας ἐ-
περατεύει. ῥύρις δ' ἐν τυχωῖ ἀπασι τ' ἐν
ῥαδιαι μὲν, οὐ σφόδρα ὅς ἀνδρᾶς ἐμεμψάμην,
ὁρῶν ἡδὲ σύνηθες ὄντας καὶ τοῖς φιλοσοφῶν ὑπὸ
χρησμένοις, ἐκείνους δ' αὐτ' ἐθαύμασσα, εἰ ἐνόμι-
ζαν λήσειν οὐκ ἀληθῆ συγγραφεύς. διόπερ καὶ
αὐτὸς ὑπὸ κακῶς ἀπολιπεῖν τι πούθεν
ῥα τοῖς μεθ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνος ἄμοιρος ὦμεν
ἐν βιβλιομυθολογῇ ἐλαθρίας, ἐπεὶ μὴ ἐν ἀλ-
θείᾳ ἴσμεν εἶχον, οὐδὲν δ' ἐπεπρόβην ἀξιόλογον,
ὡς τὸ φεῦδ' ἔραπόμεν, πολλῶν τῶν ἀλ-
λων ὁ γνωμονέσεσθαι. καὶ ἐν δ' ἀληθείᾳ
ἐν λέγω, ὅτι φεῦδ' οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἰδὼν καὶ
τὴν πόλιν τῶν ἀλλων κατὰ ἡγερίαν ἐκφυγεῖν, αὐ-
τὸς ὁμολογῶν μὴ ἐν ἀληθείᾳ λέγειν. γράφω
τοῖν τε πόλιν καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὴν
παρ' ἀλλων ἐπυθόμεν. ἔτι δὲ μὴ δὲ ὅλως ὄν-
των, καὶ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι διωκεμένων. διό
οὐκ ἐν τυχαίοντας μὴ ἀμείως πιστεύειν αὐ-
τοῖς

ῥίς. Ὀρμηθεὶς γὰρ ποτε ἀπὸ Ἡρακλείων σπ-
λῶν, καὶ ἀφείσ' ἐς τὸν ἐπείεον Ὀκεανόν, οὐδέ
ἀνέμῳ ἐν πλοῦν ἐποιούμεν. αἰτία δέ μοι τῆς
ἀποδημίας, καὶ ὑπόθεσις, καὶ διανοία πε-
ρι γῆς, ὅτι πρᾶγμα τῶν κακῶν ἐπιθυμία, καὶ
ἐοῦ λείπει μαθῆναι, τί ἐτέλῃ ὅτι τοῦ Ὀκε-
ανού, καὶ τίνος οἱ πέραν κατοικοῦντες ἀνθρώποι.
τούτῳ γέ τοι ἐνεκα, πᾶσι πολλὰ σιτία ἐνεβα-
λόμην. ἱκανὸν δ' ὅτ' ὕδωρ ἐνέθιμν. πεντήκοντα
δὲ τῶν ἡλικιωτῶν προσεποιήσασθαι, τὴν αὐ-
τὴν ἐμοὶ γνώμην ἔχοντας. ἔτι δὲ, καὶ ὅσων
πολύ τι πλῆθος πᾶσι κλυδιδασάμεν. ἐκ δὲ ὁρμή
τὴν ἐν αἰετον μιθῶ μεγάλῳ πείσας, πᾶσι λα-
βόν. καὶ τὴν ναῦν, ἀκατος δ' ἦν, ὥς πρὸς μέγαν
βίαιον πλοῦν ἐκρατυνάμεν. ἡμέραν μὲν ἔν καὶ
νύκτα οὐδέ ἄνέμῳ πλέοντες, ἐπὶ τ' ἡγῆς ὑπο-
φανομένης, οὐ σφόδρα βιάσας ἀνὰ ὁρμή. τῇ
ἐποῦσθ' ὅτ' ἄμα ἡλίῳ ἀνίχοντι, ὅτε ἀνέμῳ ἐ-
πεδίδδ' ὅτ' ἐκῆμα καὶ ἀνέτε, ὅτ' ὁ φῶς ἐν γή-
νετο, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδέ στίλαι τὴν ὁδὸν ἡ διω-
κῆν. ἐπὶ τῇ φαντασῶν τῷ πνεύματι, καὶ πᾶσι
θόντες αὐτοῖς, ἐχέμα καὶ ὁρμή. ἡμέρας ἐννεα, καὶ ἐβ-
δομήκοντα. τῇ ὁρμῇ καὶ ὁρμῇ, ἀφ' ἧς ἐκλάμψαν
τοῖς ἡλίοις, καθορῶμεν οὐ πόρρω καὶ ὄντα ἡλῆν,
ὅτ' ἀσπίαν, οὐ φαχὲν πλοῦν καὶ ὁρμήν καὶ κύμα

τι. κη ρ' ἡδ' ὅτι πολὺ τ' ἱάλης κατέπαύσθαι. προ-
χόντες ἔν, ὅ ἀποβάντες, ὡς ἀνέκ μακρᾶς πε-
λαιπορίας πολὺν μὲν ἰδιὸν τ' ἡγῆς χερόν ἐκέιμε-
θα. διανασάντες δ' ὁμῶς, ἀπεκρίναμεν ἡμῶν
αὐτῶν, φράκοντα μὲν φύλακας εἰ νεὼς πῆ-
μένειν, εἰκοσι ἢ ὅλ' ἐμοὶ ἐπανελαθεῖν ἰδιὸν κατα-
σκοπῇ τ' ἐν ἱερῷ. προσελθόντες ἡ ὅσον σάλις
ῥῆσ' ἀπ' τ' θαλάττης δ' ἰύλης, ὁρῶμεν τινα σῆ-
λην χαλκοῦ πεποιημένῳ, ἐλθινικοῖς γράμμα-
σι καταγεγραμμένῳ, ἀμυδροῖς ἡ, ὅ ἐκτεφρι-
μένοις, λέγουσιν, ἄχρη τούτων Ἡρακλῆος κη δι-
όνυσος ἀφίκοντο. ἦν δὲ ὅτι ἰχθυὶ δύο πλοῖον
ἰδιὸν πέφασ, ὅ μὲν, πλεθειῶν, τό δ' ἑλατῖον,
ἐμοὶ δὲ κεν, ὅ μὲν, τ' διονύσου ὅ μικρότερον, θα-
τέρου ἡ, Ἡρακλέους. προσκνήσαντες ἔν, προ-
ειμῶν, οὐπω ἡ πολὺ παρῆμεν, ὅ ἐπιστάμεθα τῇ
ταμῶ, οἶνον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ μάλισα, οἶος ὁ
Χίος ὅστις. ἀφθονοῦ ἡν ῥεῦμα, κη πολὺ, ὥστε ἐ-
νιαχοῦ ὅ ναυσίπρον ἔην δυνάσῃ. ἐπὶ ἡν ἡμῶν
πλὺ μάλλον πισεύειν ἔρ' ὅ τ' σῆλης ἐπιγράμ-
ματι, ὁρῶσι τὰ σήμεῖα εἰ διονύσου ἐπιδημίας.
δόςαν δ' ἐμοὶ ὅ ὅθεν ἀρχεται ὁ ποταμὸς κα-
ταμαθῆν, ἀνέειν παρὰ ὅ ῥεῦμα. ὅ πηγῇ μὲν
οὐδεμίαν ἐνρον αὐτῇ, πολλὰς δ' ἐ, ὅ μεγάλας
ἀμπελάς, πλῆρες ἐσφύων. πῆ δ' ἐ τὴν εἰζα-
ἐκάσθ

ἐκάσθ, ἀνέρρει σάγων οἶνου διανύσθ, ἀφ' ὧν ἐ-
γίνετο ὁ ποταμὸς. ἦν ἡ καὶ ἰχθύς ἐν αὐτῷ πολ-
λοὺς ἰδεῖν, οἶνον μάλισα καὶ τὴν χροῖαν ὅ τῇ
κῆσιν προσοικότας. ἡμῶς ῥῶν ἀγρεύοντες
αὐτῶν τινας, ὅ ἐμφαγόντες, ἐμεθύσαμεν. ἀ-
μέλῃ, ὅ ἀνατεμόντες αὐτοὺς, ἐν εἰσκομῇ ῥυ-
γὸς μεσούς. ὑστέρου μέντοι ἐπινοήσαντες ὅς ἄλ-
λους ἰχθύς, ὅς ἀπ' τ' ὑδατῶ, πῆ αμιγνύντες,
ἐκδράννομεν ὅ σφοδρὸν εἰ οἶνοφαγίας. τότε
ἡν ποταμόν περάσαντες, ἡ διαβατὸς ἡν ἐν-
ρομῇ ἀμπελάων χεῖμα τεράσιον, ὅ μὲν ὅ ἀπ' ὅ
ἡγῆς, ὅ σέλεχος αὐτὸς, δυνεῖς, ὅ παχύς.
ὅ δ' ἀνω, ζωῶντες ἡν, ὅσον ἐκ τῶν λαγόνων,
ἡπαντ' ἐχέσαι τέλεια. τοιαύτῳ περ ἡμῶν
τῇν σάφινω γράφουσιν ἄρτι τοι ἀπόλλων
καταλαμβάνοντες, ἀποδεδουμένῳ. ἀπ' ἡ
τῶν σάκτύλων ἀκρωρῆξε φύοντες αὐταῖς οἰκλά-
δι, καὶ μεσὰ ἡν ἐσφύων. κη μὲν ὅ τὰς κεφα-
λάς ἐκόμωρ ἐλίσσῃ, κη φύλλοις, ὅ ἐσφύσι.
προελθόντας δ' ἐ ἡμῶς, ἡπάζοντο, καὶ ἐσφύ-
οντες, αὐ μὲν, λύδιον, αὐ δ' ἐ, ἡν δὲ κη, αὐ πλεῖσαι
δ' ἐ, τῇν ἑλλάδα φωνῇ προεῖμεν. ὅ ἐφίλῃ ἡ
ἡμῶς τοῖς σόμασιν. ὅ δ' ἐ διληθεῖς, αὐτίκα ἐ-
μέθυε, καὶ παρὰ φος ἡν. δυνεῖς μέντοι οὐ
παρεῖχον τ' κ' ῥῆν, ἀλλ' ἡ λῆγν, ὅ ἐβόων, ἀπ'

πωμένον. αἱ δὲ καὶ μίγνυσι ἡμῖν ἐπεύμουν. καὶ
δυό τινες τῶν γαίρων πηλοσάσκντες αὐταῖς, οὐκ
ἔτ' ἀπελύοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδοίων ἐδέθεντο
σωεφύοντο. ὅν, ὅν ῥα ἐξέριζούντο. καὶ ἡδὴ αὐτοῖς
κλάδι ἦσαν οἱ σάκτυλοι, ὅ τῶν ἐλίσσι περὶ πλε
κόμενοι, ὅσων οὐδέπω ὅ αὐτοὶ κ' ἔποφορήσαν
ἔμελλον. καὶ ἀλιπώντες δ' αὐτοῖς, ὅς νῦν ἐφέν
ῥα. ὅ τῶν ἀπολῖφθεῖσι δὴ ῥα μὲν ἀελθόν
τες τάτε ἄλλα, καὶ τῶν ἐταίρων τὴν συμπολο
κὴν, ὅ τῶν ἀμπελομιξίαν. ὅ λαβόντες ἀμφο
ρέας τινὰς, καὶ ὅσων ἀμφοῖ τε ἄμα, καὶ ἐκ τῶ
ταμοῦ οἰνισάμενοι, καὶ αὐτοῦ πηλοσίου αὐλισά
μενοι, ἔωθεν ἀνέχθημεν οὐ σφόδρα εὐκώ πνεύ
ματι. πῶς μεσημβρία ἦ, οὐκ ἔτι τῶ νήσου φαι
νομένης, ἀφνω τυφῶν ἐπιγερόμενος, καὶ πῶς
δὴν ἴσας τὴν ναῦν, καὶ μετεωρίσας, οἷον ὡς
δίοις ῥιχίλοις, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς τὸ πῶς
ῥα, ἀλλ' ἄνω μετέωρον ἐξηρτημένον. ἀνεμοσ
ἔμπειον τοῖς ἰσίοις, ἐφῶρε κολπῶς τὴν ὁ
θόνῳ. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, ὅ τῶν ἰσας νύκτας ἀε
ροδρομήσαντες, ὅ γὰρ καθορῶμεν γῆν τινὰ
μεγάλῃ ἐν τῷ ἀέρι, καθάπερ νῆσον λαμπράν
ὅ σφαιροειδῆ, καὶ φωτὶ μεγάλῳ καταλαμ
πομένην. προσενέχθεντες δ' αὐτῇ, ὅ ὅρμι
σάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοποῦντες δὲ τὴν χῶ
ραν

ραν, ἐν εἰσκομῇ οἰκόμενῳ τε, ὅ γὰρ ῥα
νῆρ. ἡμέρας μὲν ἦν, οὐδὲν αὐτόθεν καθεωρῶ
μεν. νυκτὸς δ' ἐπιγενομένης, ἐφάνοντο ἡμῖν
ἄλλα νῆσοι πηλοσίων, αἱ μὲν, μείζους, αἱ δὲ, με
κρότεραι, πυρὶ τὴν χεῖρα προσεοικίμα. καὶ ἄλ
λη δὲ τις γῆ καὶ πόλεις ἐν αὐτῇ, ὅ πα
ταμοῖς ἔχουσα, ὅ πελάγη, ὅ ὕλας, ὅ ὅρη.
ταύτῳ δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκόμενῳ εἰκάσο
μεν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἡμῖν καὶ ἐτι πορρωτέρως προσελθεῖν.
ἔπειτα φθνήσκον τοῖς ἰσσογύτοις παρ' αὐτοῖς κα
λουμένοις, ἀπαντήσαντες. οἱ δ' ἰσσογυτοί,
οὗτοί ἐστιν ἄνθρωποι ὡς γυπῶν μεγάλων ὁχού
μενοι. ὅ καθάπερ ἵπποις ῥῖς ὀρνέοις χεῖμε
νοι, μεγάλοι ὅ οἱ γυπῶν, καὶ ὡς ἐπὶ πᾶσι
κέφαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν ἐν
τεῦθεν. νῦν δὲ ὅ μεγάλης φορετῆδος ἰσοῦ, ἔκα
σον τῶν πῶν, μακρότερον ὅ παχύτερον φέ
ροι. τούτοις δὲ τοῖς ἰσσογύτοις προστέτε
κται πῶν πετομένοις τὴν γῆν, εἰ τις εὐρεθίη
ἐν τῷ, ἀγινώσκον τὸν βασιλέα. καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς
ἐπὶ λαβόντες, ἄρῳ ὡς αὐτόν. ὁ δὲ, θεασά
μενοι, καὶ ἀπὸ τῶν εἰκάσας, ἐπὶ κνήμῳ ἄρα
ἐφ' ἡμῖν ὡς ἐνοῖ. σὺν φησὶν ἄντων δὲ, πῶς δὲ ἂν
φίκεται ἐφ' ἡμῖν ὡς ἐν ἀέρι ἀελθόντες, καὶ ἡμῖν
ὅ πᾶν αὐτῶν δὴ ῥα μὲν, καὶ ὅς ἀρῶμεν τὸ

κολώσαντο αὐτοὺς ἔρ' ἀνέμῳ, καθάπερ ῥα
 σία, φέρονται ὡς πτεῖρα σκάφη. τὰ πολλὰ δ'
 οἱ τοιοῦτι ἐν ταῖς μάχαις πεπτασάεισιν. ἐλέ-
 γοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν Κατωαδδικίαν
 ἀσέρων ἦξιν, Στρεθοβάλανοι μὲν, ἐπ' αἰκισμύ-
 ειοι, Ἰππογέρανοι δὲ, πεντακισχίλιοι, ρύρῳ
 ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀφίκοντο. διόπερ
 οὐδὲ γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα.
 περὰ σία γ' ἢ ἄπιστα πᾶσι αὐτῶν ἐλέγερ. αὐτῇ
 μὲν τοῖς Ενδνμίωνος ἢ διώμισ· σκευὴ δὲ πᾶν
 τῶν ἢ αὐτῇ κράνη μὲν ἀπὸ τῶν κυάμων, μεγά-
 λιοι γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ κύαμοι καὶ καρτεροί.
 θώρακε δὲ φολισωρὶ πάντες, θέρμινοι. τῇ
 γὰρ λέπῃ τῶν θέρμων συρράπτοντες, ποιούντων
 θώρακας. ἄρρηκτον δ' ἐκεῖ γίγνεται ἡ θέρμις
 ὅτε λείπῃ, ὡς περ κέρας. ἀπείδον δὲ, καὶ ἐξί-
 φη, οἷα τὰ ἐλληνικά. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἦν, ἐτά-
 ξαντο ὧδε. ὅτι μὲν δεξιὸν κέρας, εἰχον οἱ Ἰππο-
 γωνοί. καὶ ὁ βασιλεὺς ὅς ἀρίστος πᾶσι αὐτοῖς
 ἦν. καὶ ἡμεῖς ἐν ρύτοις ἦμεν. ὅτι δ' ἐνώνυμοι,
 οἱ λαχόντες ἡδὲ. ὅτι μέσοι δὲ, οἱ σύμμαχοι,
 ὡς ἕκαστοι. ὅτι δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν ἀμφὶ τὰς ἐξα-
 κισχίλιος μυριάδας, ἐτάχοντο δὲ οὕτως.
 ἀράχου πρὸς αὐτοῖς πολλοί, καὶ μεγάλοι γέ-
 γνοντο, πρὸς τῶν Κυκλάδων νήσων ἕκαστος μέ-
 ζων

ζων ρύρις προσέταξε διυφῆσαι ἐν μέταξυ τῶν
 ἑλλήνων, καὶ τοῖς εὐφροῦ ἀέρα, ὡς δὲ ταχέ-
 π' ἐξείργοντο. καὶ πόριον δ' ἐποίησαν. ὑπὲρ
 τούτου παρτίταξε ὁ πεζόν. ἡγεῖτο γὰρ αὐτῶν, Νυκ-
 τῶριον ὁ Εὐδνμίωνος. τρεῖς αὐτός. τῶν δὲ
 πλεμίων, ὅτι μὲν ἐνώνυμοι, εἰχον οἱ Ἰππογὼν
 μὲν. καὶ ἐν αὐτοῖς, ὁ φαίδων. θηρία δὲ ὄν-
 μέντα, ὑπὸ πῆρα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύσμηξαι
 προσοικότα, πλὴν τοῖς μεγέθεσ. ὅτι μέγιστος
 αὐτῶν, καὶ δὴ πλεονέκτης ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μὴ
 νον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ ὅτι αὐτοὶ μάλα τοῖς
 κέραςιν. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἴς ἀμφοτέρους πέν-
 τε μυριάδας. ὑπὲρ δὲ τοῖς δεξιῶν αὐτῶν, ἐτά-
 χοντο οἱ Αεροκώωνες, ὄντες καὶ οὗτοι ἀμ-
 φιτὰς πέντε μυριάδας, πάντες ρεῖοι, καὶ
 καὶ μετὰ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς. μετὰ γὰρ ρύρις,
 οἱ Αεροκώωνες, φιλοῖτε ὄντες, καὶ πεζοί.
 πλὴν μάχιμοι γ' ἢ οὐρι. ὁρῶντες γὰρ ἐσφεν-
 δόντων φαφάνιας ὑπὸς μεγέθεσ. ἢ ὅτι λαοὶ
 οὐδ' ἐπὶ πολὺν αὐτίχην ἐδύατο. ἀπέθνησκε γ',
 δυσπραγίας τινὸς αὐτίκα ἔρ' ἑαυμάτι ἐπιγε-
 νομένης. ἐλέγοντο γὰρ χεῖρον τὰ ἑλληνικά, καὶ
 ἴσ' ἐχόμενοι δ' αὐτῶν, ἐτάχοντο οἱ Καυλομύ-
 κητες, ὁ πλείους ὄντες, καὶ ἀγχιμάχοι ὅτι πλὴν
 ὁ μύριοι, ἐκλήθησαν δὲ Καυλομύκητες.

ὅτι ἀπὸ σὶ μὲν μὴ κητινοὶς ἐχῶντο, δ' ὄρασι δ' ἐ
καυλίνουσιν, τοῖς ἀπὸ τῶν ἀπαρξάγων. πολλοί
ον δὲ αὐτῶν, οἱ Κνωβάλανοι ἐσκῆν, οὐς ἐπιμ
φαν αὐτῶν οἱ ἐν σίει) καρικοῦντες, πεντακι
χίλιοι. ὁ δ' οὐρὶ ἄνδρες κνω πρόσωποι, ἡδὲ βα
λάνων πῆδρωτῶν μαχόμενοι. ἐλέγντο δ' ἐκ
κείνων ὑπερίκειν τῶν συμμάχων, οὐς τε ἀπὸ
τοῦ Γαλαξίου μετεπέμπετο σφενδνήτας, καὶ
οἱ Νεφελοκένταυροι. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, τῆς μά
χης ἥδη κεκεμενήσας ἀφίκοντο, ὥς μή ποτε
ᾤφελον. οἱ σφενδνήται δ' ἐ, οὐδ' ὅλως πῆ
γένοντο. διότι ἐρ φασὶν αὐτοῖς ὑπερον ὀργισθέν
τα ἐν φάεθοντα, πυρπολῆσαι τὴν χώραν. καὶ
αὐτῇ μὲν καὶ φάεθον ἐπὶ ἡ πᾶσι βουλή. συμμίσαν
τες δὲ, ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἤρθη, καὶ ἀγκίσαν
πολέματῶν οἱ ὄνοι, ῥύρις γὰρ αὐτὶ ἑλπίσων
χεῶνται, ἐμάχοντο. καὶ ὁ μὲν ἐνώνυμον τῶν ἡ
λιωτῶν, αὐτῶν ἐφ' ἑνὸς οὐδ' ἐς χεῖρας δεξιὰ
μὲν ὅς ἰσχυροὺς. ὁ ἡμεῖς ἐπὶ ὁρῶντα κτεί
νοντο. ὁ δεξιὸν δ' αὐτῶν, ἐκράτει τοῦ ἡδὲ
ἡμετέρω ἐνώνυμου. καὶ ἐπεξῆλθεν οἱ Αερακῶν
πᾶσι δάκοντο, ἀχρὶ πρὸς ὅς περὶ οὐς. ἐνταῦ
θα ἡ κακείνων ἐπιβοηθούντων, ἐφ' ἑνὸς ἐπικλί
ναντο, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἡδὲ οὐτοῦ ὅς ἡδὲ
ἐνώνυμω σφῶν νενικημένους. τὸ γὰρ ὅς ἡδὲ
πρᾶς,

πρᾶς γονομένης, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκον
το, πολλοὶ δ' ἡ ἀνθρώπων. ὁ δ' αἶμα ἐρεῖ. πο
λυ μὲν ἡδὲ τῶν νεφῶν, ὥστε αὐτὰ ἐάπιδαι, καὶ
ἐρερερά φαίνοσθαι, οἷα πᾶς ἡμῖν θυομένου τὸ ἡλίου,
φαίνοντα. καὶ λυ δ' ἐ, οἱ εἰς τὴν γῆν κατέσπελιν,
ὥστε με ἐικάζειν, μὴ ἄρα πικρὸς τινὸς καὶ πᾶ
λαι ἀνω γινόμενου, Ομηρος ἔπειτα λαβὼν αἶμα
τίσσαι ἐν δία ἡδὲ τῶν Σαρπηδόνοσ θανά
τω. ἀναστρέφοντες ἡ ἀπὸ τὸ δώδεκος, δ' ὅς
παια ἐστὶ μὲν, ὁ μὲν, ἡδὲ τῶν ἀραχνίων ἐλ
πελομαχίας. ὁ δὲ τῆς ἀερομαχίας, ἡδὲ τῶν
νεφῶν. ἄσπερ δὲ τούτων γινόμενων, ἡ γέλλων
τοῦ ἀπὸ τῶν σκοπῶν οἱ Νεφελοκένταυροι, προ
σιλάνοντο, οὐς ἐδ' ἐπὶ τὸ μάχης ἐλθὲν ἡδὲ
φάεθοντι, καὶ δ' ἡ φαίνοντο προσίοντες, θάμα
παρὰ δόξατον, ὅς ἡδὲ τῶν πῆδρωτῶν, ὁ αὐ
θεώπων συγκείμενοι. μέγεθος δὲ, τῶν μὲν αὐ
θεώπων, ὅσον τοῦ Ροδίου Κολοσσῶν ὅς ἡμισεί
ας ἐς ὁ ἀνω. τῶν δ' ἡδὲ τῶν, ὅσον νεῶς μεγὰ
λῆς φορτίδος. τὸ μέντοι πολλῶν αὐτῶν, οὐκ
ἀνέγραφα, μὴ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν Διῶν. ῥοσὺν ἡν.
ἡ γὰρ τὸ δὲ αὐτῶν ὅς τῶν Διῶν τοῦ Διῶν. ἐ
πὶ δὲ ἡδὲ οὐτοῦ ὅς φίλος νενικημένου, ἡδὲ μὲν
ἐν φάεθοντα ἐπὶ μὲν ἀγγελίου αὐτοῦ ἐπέναι.
αὐτοὶ δὲ Διῶν ἀγγελοὶ, τεταραγμένοις ἐμὲ

ἦσαν ῥίσι σελιωταῖς, ἀτάκῃσι ποδὶ τὴν Δία
ξιν ἢ τὰ λάφυρα διεσπείρασμένους, ἢ πάντας
μὲν φέπονσιν. αὐτὸν δὲ θύνασιν ἀσπίδα καταδύκω-
σι πρὸς τὴν πόλιν ἢ τὰ πλεῖστα τῶν ἐγγύων αὐτοῖ
κτείνουσιν. ἀνέπαυον δὲ τὰ φρόσιμα, ἢ κατέ-
θραμον ἅπαν ἐπὶ τῶν ἀραχνῶν πεδίων ὑφα-
σμένον. ἐμὲ δὲ, ὁ Δύο πινὰς τῶν ἐταίρων, ἐξώ-
γρησεν. ἦδη δὲ παρῆν ὁ Φαέθων, ἢ αὐτοῖς ἄλλα
φρόσιμα ἔπειθ' ἐκείνων ἴσαρ. ἡμεῖς μὲν ἐν ἄπῃ
γόμεθα ἐς θύνασιν ἀνθημέρον, ἴδω χεῖρε ὁπίσσω
δεῖν περ ἀραχνίς ἀποκόμματα. οἶδ' ἐπεὶ, πολὺς
κεῖν μὲν οὐκ ἔγνωσεν τὴν πόλιν. ἀνὰ σφύραν
πρὸς δὲ, ἐμεταξὺ τοῦ ἀέρος ἀπετείχιζον, ὥς
πεμκέτι τὰς ἀνὰς ἀπὸ τῆς ἡλίου πρὸς τὴν σε-
λήνῃ δῆκλιν, ἐπὶ τείχος, ἢν δαυλοῦν, νεφελο-
τόν. ὥστε φησὶ ἐκλήφεις τὴν σελήνης ἐπεγόνῃ. ἢ
νυκτὶ δὴννεκεῖ, πᾶσι κατείχετο. πεζόμοστος δὲ
τούτοις ὁ Ενδυμίων, πέμψας, ἰκέτευε καθα-
ρεῖν τὸ οἶκο δόμημα, καὶ μὴ σφᾶς ποδὶ ὀρεῖν ἐν
σκοτῶσι τοῦτοντας. ἔπειθ' ἐνείτο δὲ φέρος τε
λέσειν, ὁ σύμαχος ἐσθαι. ὁ μὲν ἐπὶ πολέ-
μῳ. ὁ δὲ μὲν ἰδὼ τούτοις, δύναι ἦτο λεν.
οἱ δὲ ποδὶ θύνασιν ἀσπίδα, γενομένης δὲ ἐκ κλη-
σίας, τῇ προτεραιᾷ μὲν, οὐδ' οὐ παρέλυσαν τὴν
ὀργήν. τῇ ὑστερίᾳ δὲ, μετέγνωσαν. ὁ ἐγγένε-
το δὲ

τοῦ ἐγγένε ἰδὼ τούτοις. κατὰ τὰς συνθήκας
ἐποίησαν οἱ ἡλιώται ἢ οἱ σύμμαχοι πρὸς Σε-
λιωτάς ἢ ὅς συμμάχους, ἵνα καταλύσαι
μὲν ὅς ἡλιώτας ἐπὶ τείχεσσι, ἢ μὲν ἐπὶ
τὴν σελήνῃ ἐσβάλλειν. ἀποδύναι δὲ ἢ ὅς ἀ-
χμαλώτους, ἢ τῶν ἐκαστὸν χημάτων. ὅς δὲ
Σελινίτας, ἀφείναι μὲν αὐτοῖς ῥύσας ἢ ἄλ-
λους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς ἡλιώ-
ταις. συμμαχεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἢν τις ἐπὶ.
Φόρον δὲ ὑποτελεῖν ἐκάστος ἐπὶ θύνασιν
τῶν Σελινίτῃ τῶν βασιλῆων τῶν ἡλιωτῶν, δρόσας
ἀμφορέας μυρίους. ὁ δὲ μὲν ὅς σφῶν αὐτῶν
δύναι μυρίους. τὴν δὲ ἀρικήν τὴν ἐπὶ θύνασιν
ρον, κοινὴν ποιῆσαι, ἢ μετέχειν τῶν ἄλλων ἐν
βουλόμοστος. ἐγγράφαι δὲ τὰς συνθήκας σήλη
ἢ λεκτῆρῃ, ἢ ἀνασῆσαι ἐν μέσῳ τῶν ἀέρος ῥίσι
μεθορίοις. ὥμοσαν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, Πυρρώνιδος
ἢ Θερίτης, ἢ Φλόγιος. Σελινιτῶν δὲ, Νύκτωρ,
ἢ Μήνιος, ἢ Πολυλαμῶν. ταῦτα μὲν ἢ ἐπὶ
νῆ ἐγένετο. οὐδὲ δὲ ἐπὶ τείχος καθηρεῖτο, ὁ δὲ
μᾶς ὅς ἀχμαλώτους ἀπέδωκεν. ἐπὶ δὲ ἀπε-
κόμωται ἐπὶ τὴν σελήνῃ, ὑπονητῆζον ἢ μὲν, καὶ
ἡπάλλοντο μετὰ σακρῶν, οἱ τε ἑταῖροι, ὁ δὲ
Ενδυμίων αὐτός. ὁ δὲ μὲν, ἡξίου μεῖναι περὶ
αὐτῶν, ἢ κοινωνεῖν τῇ ἀποκρίᾳ, ἔπειθ' οὐ μὲν

νοσδ' ὡς ἴν περὶ γάμον ἐν ἑαυτῇ παύσῃ. γυναι
κὸν δ' οὐκ εἰσὶ πρὸς αὐτοῖς. ἐγὼ δ' ἐν οὐρανῷ
ἐπειθόμην, ἀλλ' ἤξιον ἀπομυθῆναι κατὰ
εἰς τὴν θάλατταν. ὥς ἡ ἔγνω ἀδύναρ ἐν πεί
θειν, ἀποπέμπει ἡμᾶς, ἐσιάχθαι ἐπὶ ἡμέρας.
ἀδ' ἐν τῷ μεταξὺ δ' ἔτρεβον ἐν τῇ σελήνῃ, κα
τενόκα καὶ νῆα, ὅτι πρὸς ἡμᾶς, ταῦτα βούλομαι
εἰπεῖν. Πρῶτα μὲν δ' ἐκ γυναικῶν θνητῶν
αὐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀφ' ἑνῶν. γάμοις δ' ἴσ' ἄρ' ἔ
σι χερῶν. ὅτι οὐδ' ὄνομα γυναικὸς ὅλως ἴσασι.
μέχρι μὲν δ' ἐν πέντε ὅτι εἴκοσι ἐστὶ, γαμέτη ἕκα
στις. ἀπὸ δ' τούτων, γαμέτι αὐτός. κύριος δ' οὐκ
ἐν τῇ νηδύνι, ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπει
δ' ἂν γ' συλλαβὴ δ' ἐμβρυον, παχύνει δ' ἡ κνήμη.
ὅτι χρόνῳ ὕστερον ἀνατεμόντες, δ' ἀγασσιν νεκρά.
ἐκθέντες δ' αὐτὰ πρὸς ἐν ἀνέμον κεκηνότα, ζω
ποιοῦσι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ἐς τοῦτο ἔχλωσ' ἐκεῖθεν
ἡκείνῃ γάστρῳ κνημίας ῥύνομα, ὅτι πρὸς ἐκεῖνο
αὐτὶ γαστρός κυοφορεῖ. μετ' ὅν δ' ῥύπτει ἄλλο δὴ
γῆσομαι, γένος δ' ἐστὶ πρὸς αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ κα
λούμενοι δένδρῳ. γίγνεται δ' ἐν ῥόπον ὅσ' ἔστιν.
ὅστις ἀνθρώπου ἐν δειξίον ἀποτεμόντες, ἐν γῇ
φυτεύουσιν. ἐκ δ' αὐτῶν δένδρον ἀναφύεται μέγ
στον, σάρκινον, οἶον φαλλός. ἐχει δ' ἐκ κλάδους,
καὶ φύλλα. ὅς ἐκ καρπός, ἐστὶ βάλανοι πηχυαῖοι
δ' μέ

δ' μέπιδος. ἐπὶ δ' ἂν ἐν πεπαιθῶσι, συγχεῖται δ' αὐ
τάς, ἐκκολλάσθουσι δ' ἀνθρώπους. αὐδῶτα μὲν
τοὶ προδετὰ ἔχουσιν. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα. οἱ δ'
πέντες αὐτῶν, ἐν λίνῃ, καὶ δ' τεύτων ὀχεύουσιν,
ὅτι πρὸς αὐτοῖς ταῖς γαμέταις αὐτῶν. ἐπὶ δ' ἂν
δ' γηράσει ὁ ἀνθρώπος, οὐκ ἀπονήσκει, ἀλλ' ὡς
πρὸς καπνὸς ἔχλωμος, ἀπὸ γίγνεται. ῥοφῇ
ἡ αὖτις ἡ αὐτή. ἐπειδ' ἂν γ' ὡς ἀνακαύσῃ,
ἐπὶ δ' αὖτος ὁ πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπων. πρὸς αὖ
πρὸς αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῷ αἵματι πετόμενοι. ὅτι
μένοντες, πρὸς αὖτις ἐν τῷ αἵματι, ὡς πρὸς δὴ πρὸς
ῥά πεταν, λάτῃσι δ' ἀναθυμῶμενον καπνόν,
ὅτι πρὸς αὖτις, σίτω μὲν δ' ἐρέφονται τοιοῦ
τω. πρὸς δ' αὖτις ὅστις, ἀπὸ ἀποθλίβεμε
ν δ' εἰς κύλικα, ὅτι ὕστερον ἀνέις, ὡς πρὸς δ' ὅσον.
οὐ μὲν ἀποουροῦσιν, καὶ ἀποδ' εὐδύνουσιν. ἀλλ' οὐδ' ἐ
τέλλεται, ἡ πρὸς ἡμῶν. ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ σωου
σίῃ οἱ παῖδες ἐν ταῖς πυγαῖς παρέχουσιν, ἀλ
λ' ἐν ταῖς ἰγνύσιν, ὡς πρὸς τῇ γαστροκνημίᾳ.
ἐκεῖ γὰρ εἰσι τετρημένοι. καλὸς δ' ὡς νομίζεται πρὸς
αὐτοῖς, ἡν πρὸς τὸ φαλακρὸς καὶ ἀκαμὸς ἡ, ὅτι
ἡ κομήτας ὁ μυσάττονται. ὡς δ' ἐν τῇ κομῇ
ἀστέρων, τεύτων τῶν, ὅτι κομήτας καλὸς νομί
ζεται. ἐπὶ δ' ἡμῶν δ' ἴσ' ἔστιν, οἱ καὶ πρὸς ἐκεῖνον
δὴ γυνῶντο. καὶ μὲν ὅτι γένεα φύσσει, μικρόν ὡς

τὰ γόνυ αὐτῶν καὶ ὀνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι. ὡς δὲ τὰς πτερὰς ἐκαστὸς αὐτῶν, κράμεν ἐκπέφυκε μακρὰ, ὥς πρὸς οὐρὰν, θάλασσαν ἐς αἰὲν, καὶ τοῖς αἰῶσι πρὸς τὸν ποταμὸν οὐ κατακλωμένη. ἀπομύττειν τὰς μέλι θριμύτατον, καὶ περὶ αὐτὴν πονοῦσιν, ἢ γὰρ μιν αἰσθάνονται. γάλακτι πᾶν δὲ σῶμα ἀλείφουσιν, ὥστε τὸ τυροῦς ἀπὸ αὐτῆς πηγνύσθαι, ὅλιγον δὲ μέλιτος ἐπιστρέφοντες. ἔλαιον δὲ ποιοῦνται ἀπὸ τῶν κρομμύων πάνυ λιπαρόν τε, τὸ δὲ ὄνιον δὲ ὡς περὶ μύρον. ἀμπελοῖς δὲ πρὸς τὰς ἔχουσιν ὑδροφόροις. αἱ γὰρ ῥαγίδες τῶν βοτάνων, εἰσὶν ὥς περὶ χάλαζα. καὶ μοι δοκεῖ ἐπειδὴν ἐμπιπὼν ἄνεμος διασείσῃ τὰς ἀμπελοῦς ἐκείνας, τότε περὶ ἡμᾶς καταπίπτει ἡ χάλαζα, διατρίβαντων τῶν βοτάνων. τῇ μερὶ τοῖς γαστρί, ὅσα πρὸς τὰς χεῖρας, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅσων δέον τῇ ἀναικτῇ ἢ αὐτοῖς αὐτῇ, τὸ πάλιν κλίσθιν ὅτιν ἐν τέρῳ δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἡ παρὰ φαίνεται, ἢ ὅτι μόνον, ὅτι διασπείνεται ἐν τοῖς, τὸ λαοσιόσθιν. ὥς τε τὰ νεογνὰ ἐπειδὴν γινώσκουσιν, ἐστὶν αὐτῶν ὑποδύεται. ἐπὶ δὲ τοῖς μὲν πλοῦσι τοῖς, ὡς λίνην, μαλθακῇ. τοῖς πένεσι δὲ, χαλκῇ, ὑφαστῇ. πολυχαλκα γὰρ τὰ ἐκείχεται, καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὡς τι ὑποβρέξαντες, ὥς περὶ τὰ

τὰ ἔλαια. πρὸς μὲν τοῖς πᾶσι φθαλμοῖς, οἷσις ἐκ τοῦ ὁκνῶ μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσει. φεύγει δὲ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ λόγου. ὁ μὲν δὲ τὸ ὅτι ἐστὶν ἐρῶ. τὸ δὲ φθαλμοῖς πρὸς τοῖς ἔχουσιν. καὶ τὸ βουλόμην ἐξελών τὸς αὐτοῦ, φυλάττει ἐστὶν ἀνδρὸς ἰδεῖν. οὕτω δὲ ἐν θέρμῳ, ὅρῳ. τὸ πρὸς τοῖς σφρατέροις ἀπολέσαντες, παρὰ ἄλλων χερσὶ ἀμφοῖς ὁρῶσιν. εἰσὶ δὲ οἱ ἡγεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν τοῦ ἔχουσιν, οἱ πλοῦσι τοῖς. τὰ ὅσα δὲ, πλοῦσι τῶν φύλλα ὅτιν αὐτοῖς, πλὴν γὰρ τοῖς ἀπὸ τῶν βλαάνων, ἐκείνοι γὰρ μόνοι ξύλινα ἔχουσιν. τὸ μὲν καὶ ἄλλο θαῦμα ἐν τοῖς βασιλείοις ἐθεασάμεν, κατὰ πῆρον μέγιστον κείται ὡς περὶ φέαρ, οὐ πάνυ βαθύ. ἀνὰ μὲν ἑνὶ εἰς τὸ φέαρ καταβῆτις, ἀκούει πάντων τῶν παρὰ ἡμῖν ἐν τῇ γῇ λεγόμενων. ἐάν δὲ εἰς τὸ κατὰ πῆρον ἀποβλέψῃ, πάσας μὲν πόλεις, πάντα δὲ ἔθνη ὁρᾷ, ὥς περὶ ἐφ' ἑσῶς ἐκαστοῖς. τότε τὸ ὅτι οἱ κείνοις ἐγὼ ἐθεασάμεν, τὸ πᾶν τὴν πατρίδα. εἰ δὲ ἐκ ἐκείνων με ἐώρων, οὐκ ἔτι ἔχω τὸ ἀσφαλὲς εἰπεῖν. ὅς τις γὰρ μὴ πιστεύῃ ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἀνὰ ποτε ἢ αὐτὸς ἐκεῖσε ἀφίκεται, εἰς ἐτη ὡς ἀλυσθῇ λέγῃ. τότε δὲ οὐκ ἀσπασάμενοι τὸν βασιλέα, τὸ ὅτι ἀμφὶ αὐτῶν, ἐμβάντες, ἀνήχθημεν. ἐμοὶ δὲ τὸ δῶρα ἐδωκεν ὁ Εὐρυμύων, δύο μὲν τῶν ὑαλίνων

χιτώνων, πέντε ἢ χαλκοῦς, ἢ πάντοτε πάλιν θέρ-
μινω. ἀπάντα ἐν ἔθ' κίττει κατέλιπον. συνέ-
πεμψε ἢ ἡμῖν ἢ ἰσχωρύπως χιλίουσ. παρα-
πέμψοντας ἀγχι σαδίων πεντακοσίων. ἐν ἣ
ἔθ' πρὸς πάλω, πολλὰς μὲν ἢ ἄλλας χώρας πα-
ρημείψαμεν, προσέχομεν ἢ ἔθ' ἐσοφώρῳ ἄρ-
τισίω οικιζομένῳ. ἢ ἀποβάντων, ὑδρὸς ἀμέ-
τα. ἐμβάντων δὲ εἰς ὅν ζωδιακόν, ἐν αἰετρεῖ
πρὸς ἡμῖν ὅν ἡλιον, ἐν χερσὶ τὴν γῆν παρὰ πάλ-
οντων. ὅν ἢ ἀπὸ ἡμῖν, καὶ τοὶ πολλὰ τῶν ἐ-
ταίρων ἐπιθυμούντων. ἀλλ' ὁ ἀνέμῳ οὐκ ἄ-
φῃκεν. ἐσεώμθη μὲν τοὶ τὴν χώραν θύδα λῆτες,
ἢ πῶσα, καὶ ἑνυδρον, ἔθ' πρὸς ἀγαθῶν μεσῆν.
ἰδόντων ἢ ἡμᾶς οἱ νεφελοκένταυροι, μετὰ φ-
ροῦντων πρὸς ἔθ' φάεθοντι, ἐπέπῃσαν ἢ τὴν
ναῦν. ἢ μαθόντων ἐν ὁμόδοις, ἀπεχώρησαν. ἢ
δὴ δ' ἐκαὶ οἱ ἱπποῖν ποι ἀπὸ λυγρῶν. πλεῖ-
σαντων δὲ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἔθ' ἡμέραν, πε-
ρὶ ἐσπέρων ἀφικόμεθα ἐς τὴν λυχνόπολιν κα-
λουμένην, ἢ δὴ ἐν κάτω πλοῦν δῶκοντων. ἢ δὲ
πόλις αὐτῇ, κείται μετὰ ξυτὸν πλεῖστα δὴ,
ἔθ' τοῦ ἀδ' ὁ ἀέρθ. ταπεινότερα μὲν ῥι τοῦ
ζωδιακοῦ. ἀποβάντων δὲ, ἀνθρωποὺν οὐδένα
μὲν εὔρομεν, λυχνοὺς δὲ πολλοὺς πρὸς δέοντας,
καὶ ἐν τῇ ἀγρῇ, καὶ πρὸς τὸν λιμένα διατί-
θεντας.

θεντας. οὐ μὲν, μικροὺς, καὶ ὥσπερ εἰπὴν, πρὸς
νητας. ὁλίγους ἢ τῶν μεγάλων, ἔθ' διὰ τῶν,
πάνυ λαμπροὺς, καὶ πρὸς φανῶς. οἰκίσεις δ' αὖ-
τοῖς, ἢ λυχνοδόντων ἰδίᾳ ἐκάσῳ πεποίητο. καὶ
αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὥσπερ οἱ ἀνθρωποὶ. καὶ
φωνὴν προτεμένων ἢ κούρην, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἢ
δίκων, ἀλλ' ἔθ' ἰδίᾳ ἐκάλουν. ἡμεῖς δὲ, ὁ-
μως ἐφοβούμεθα. ἔθ' οὐτε διεπῆσαι, οὔτε ὑπὸ
σαῖ τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δ' αὐτοῖς ἐν μέ-
σῃ τῇ πόλει πεποίηται. ἐνθα ὁ ἀρχὸν αὐτῶν, δὲ
ὅλης νυκτὸς κάθηται, ὀνομασί καλῶν ἐκασιν.
ὅς δ' ἂν μὴ ἴσῃ ακούσῃ, καταδικάζεται ἀποθα-
νεῖν, ὥσπερ λιπὼν τὴν τάξιν. ὁ δὲ θάνατός ὅστις
θῆναι. πρὸς ὧν τῶν δὲ ἔθ' ἡμεῖς, ἐσορῶμεν τὰ γι-
γνώμενα, ἔθ' ἀκούομεν ἅμα τῶν λυχνοδόντων ἀπολο-
θῶντων, καὶ τὰς αἰτίας λεγόντων, δὲ ἂν
ἐβράδυνον. ἐνθα ἢ τὸν ἡμέτερον λυχνοδόντων
ἔθ' καὶ προσφῶν αὐτόν, πρὸς τῶν κατ' οἶκον
ἐπυθανόμεν ὥσπερ ἔχοιεν. ὁ δὲ μοι πάντα δι-
γῆσατο. τὴν μὲν ἐν νύκτι ἐκείνῃ, αὐτοῦ ἐμεί-
ναμεν. τῇ ἐπιούσῃ ἢ ἀραντων, ἐπὶ ἡμῶν πάλ-
σιον τῶν νεφῶν. ἐνθα δ' ἢ τὴν νεφελοκοκκυ-
γίαν πόλιν ἰδόντες, ἐθαυμάσαμεν. οὐ μὲν ῥι
πρὸς ἡμῶν αὐτῶν. ὅν ἢ εἰς πνεῦμα βασιλεύει
κίητοι αὐτῶν Κορωνός ὁ κοτίφίων. καὶ ἐγὼ

ἐμνήσθην λειψάνου ᾧ ποιεῖτον, ἀνδρὸς σό-
φου, ὃ ἀληθοῦς, ὃ μακτῶν ἐφ' οἷς ἐγχαίρει
ἀπιστομένου. τρίτη δ' ἀπ' αὐτῆς ἡμέρας, ὃ
τὸν Ωκεανὸν ἦδη σαφῶς ἐωρῶμεν. γῆ δὲ οὐδ' αὖ-
μου, πλὴν γε τῶν ἐν ᾧ ἀέει. καὶ αὐτὰ δέ, πῶ-
ρῶς εἰς ἡδὴ, ὃ ὑπεραυγίς ἐφαντάζοντο. τῇ
τετάρτῃ δὲ πνεύματος, ὃ σπιζάνοντες, ὃ τὴν
θάλατταν κατέτεθιμεν. ὡς δὲ τοῦτο ὃ
φαντασμοῦ, θαυμάσιον ὡς ὑπερδύομαι, ὃ ὁ
πῶρε χάριτον, ὃ δὲ πνον πᾶσιν ἐκ τῶν παρόν-
των ἐπιούμεθα, ὃ ἀπορρίψαντες, ἐν χόρῳ.
ὃ ἔτι τυχε γαλήνη οὐσα, ὃ βυθουὶν τὸ πᾶν
λαγρῶ. Εἴκοι δὲ ἀρχὴ κακῶν μειζόνων γίγν-
ται. πᾶσι πᾶσι ἢ πᾶσι τὸ βέλτιον μεταβολή.
ὃ ἡμεῖς δ' ὅμοιαν ἡμέρας ἐν ὕδατι πλεῖν
τῶν, τ' ἔτι τῶν ὑποφανούσης, πᾶσι ἀνίσχοντα
τὸν ἡλιον ἄφω ὁρῶμεν θηρία, ὃ κῆτι. πολ-
λά μὲν ὃ ἄλλα. ἐν δὲ μέγιστον ἀπάντων, ὅσον
σαλίων χιλίων ὃ πεντακοσίων τὸ μέγεθος, ὃ
πᾶσι δὲ κεχηνός, ὃ πᾶσι τῶν ταράττων τῶν
θάλατταν, ἀφρῶ τε πᾶσι λυζόμενον, ὃ πᾶσι
δόνιας ἐκφαίνον, πᾶσι τῶν παρ' ἡμῖν φαλῶν
ὑπὸ λωτέροις. ὁξεῖς δὲ πᾶσι, ὡς πᾶσι σκό-
λοπας, καὶ λυκοῖς, ὡς πᾶσι ἐλεφαντίνους,
ἡμεῖς

ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν ὑπεραυγίᾳ ἀλλήλοις προσφώντες
ὃ πᾶσι λαβόντες, ἐμένομεν. τὸ δὲ ὃ ἡδὴ παρῆν.
καὶ ἀναρροφῆσαν ἡμᾶς, αὐτῇ νηὶ κατέπιν. οὐ
μέντοι ἐφθῆ σωμαξέρεαι ῥίς ὁδοῦσιν, ἀλλὰ ὃ
τῶν ἀραιωμάτων ἡ ναῦς εἰς τὸ εἶσω διεξέπε-
σιν. ἐπεὶ δὲ ἐνδὸν ἡμεῖς, ἐν μὲν πρῶτον, σκότος
ἦν, ὃ οὐδ' ἐν ἐωρῶμεν. ὑπερὸν δὲ αὐτῶν ἀναχα-
νόντος, εἰδομεν κῆρος μέτα, ὃ πᾶσι πᾶσι
ὃ ὑπὸ τὸν, ἰκανὸν μυελάνδρῳ πόλει ἐνοικεῖν.
ἐκιντο δ' ἐν μέσῳ ὃ μικροὶ ἰχθύες, ὃ ἄλλα
πᾶσι θηρία συγκεκομμένα, ὃ πᾶσι ὁρίσια
ὃ ἄγνους, ὃ ἀνθρώπων ὅσα, ὃ φορτία. κα-
τὰ μέσον ὃ, ὃ γῆ, ὃ λῶφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκεῖν,
ἐκ τῆς ἰλῦς, ἦν κατέπινε βυζάνου. ὃ ἡν
ἐν αὐτοῖς, ὃ δένδρα παντοῖα ἐπεφύκει, καὶ λά-
χανα ἐβεβλαστήκει, ὃ ἐώκει πάντα ἐξαιρεσιμέ-
νοις. περὶ μέτρον ὃ γῆς, ὃ ἄνθρωποι διακόσιοι ὃ
πᾶσι ἀράκοντα. ἦν δὲ ἰσθμὸς ὃ ὄρεα τὰ θαλάτ-
τια, λάρους, ὃ ἀλκυόνας, ὃ τῶν δένδρων νέ-
στιεύοντα. τότε μὲν οὖν ὃ πολὺ ἐθακρύνον.
ὑπερὸν δὲ ἀνασκήσας πᾶσι ταῖροις, τῇ μὲν ναῦν
ὑπερῆραμεν. αὐτοὶ δὲ τὰ πᾶσι βυζάνου
τῶν, ὃ ἀνακαύοντες, δὲ πνον ἐκ τῶν πᾶσι
τῶν ἐπιούμεθα. πᾶσι δὲ ὃ ἀφθονα ὃ πᾶσι
πᾶσι ἀκρέα τῶν ἰχθύων. καὶ ὃ πᾶσι τῶν ἐκ τῶν

ἔως φόρου εἰχομέν. ἦν ἐπιούσῃ δὲ διανασάντες
 εἰ ποτε ἀναχάνοι β' κῆρος ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν
 ὄρη, ἄλλοτε δὲ μόνον ἐν οὐρανόν, πολλακίς δὲ
 ἐν ἡσίοις. ὅς ἡδ' ἀνόμενα, φερόμενον αὐτ' ὅξεν
 ὡς πρὸς πᾶν μέρος θιγαλάττης. ἐπειδὴ ἡ ἐθὺς
 δὲς τῇ διαφίῃ ἐπινόησα, λαβὼν ἐπὶ τῶν ἐ-
 ταίρων, ἐβάρυνον ἐς τὴν ὕλην, πρὸς κεφαλῇ
 τὰ πάντα βουλόμεν. οὐ πῶ δὲ ὅλοις πέντε
 μελῶν σκαλίσ, ἐν ἡρώδῃ Ποσειδῶνος, ὡς ὅ
 δὴ λῶς ἡ ἐπιγραφὴ. ὅ μετ' οὐ πλὴν, ὅ τὰ φους,
 πολλοίς, καὶ σήλας ἐπ' αὐτ', πλῆσιόν τε, πῆ-
 γνὴν ὕδατος δακρυῶς. ἐτι δὲ ὅ κνὸς ὕλας κνὸν
 ἡκούομεν, καὶ κνὸς ἐφάνθη πρὸς ὅσον. καὶ τι
 ναὶ ἐπ' αὐτὴν εἰκάλομεν. αὐτοὺς ἡ οὐν βαδίζον-
 τες, ἐπὶ σάρκα πρὸς βύτην ὅ νεανίσκῳ, μά-
 λα πρὸς θυμῳ πρᾶσιάν τινα ἐργαζομένοις, καὶ
 ὕδατος ἀπ' ἐπὶ πηγῆς ἐπ' αὐτὴν διοχετεύοντων.
 ἡδ' ἐν τέσ οὐν ἅμα, ὅ φοβηθέντες, ἐσημεν κα-
 κένοι ἡ ταυτὶν ἡμῖν ὡς β' εἰκὸς παθόντες, αὐτοὺς
 οὐκ ἐπὶ σάρκα. χρόνῳ ἡ ὅ πρὸς βύτης ἐφῆ, τί
 νότον ἡμῖν ἄρα ἐστὶ ὡς ἐνοί; ὡς πρὸς ἐφῆ, τ' ἐν αὐ-
 τῶν δαυμόνων, ἡ ἀνθρώπων δυσυχέις, ἡμῖν πρὸς
 πλῆσιον; καὶ ἡμῖν ἀνθρώπων ὄντες, ὅ ἐν γῆ ἡ
 φέντες, νῦν θαλάττης γηγόνισ, ὅ συν-
 χόρῳς ὅς πρὸς πρὸς τούτῳ θείῳ, οὐδ' ὅ
 πᾶχο

πᾶχορῳ. ἀκρεῖως εἰδ' ὅτις. πρὸς αὐτὸν μὲν ὅς
 εἰκάλομεν, ἦν δὲ πρὸς ὅσον. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ
 εἶπον. καὶ ἡμῖν τοι ἀνθρώπων νείκερ ὅς πᾶ
 τὸς ἐσθλῶν, αὐτῷ σκάφει πρὸς κατὰ ποθὲν
 τῶν. πρὸς ἡλδορῳ δὲ νῦν, βουλόμενοι μαθεῖν
 τὰ ἐν τῇ ὕλῃ ὡς ἐχει. πολλὰ γάρ τις καὶ λά-
 σθ' ἐφάνετο. δαίμων δὲ τις ὡς εἰκοιεν ἡ
 μᾶς ἡγάγε, σέ τε ὁμοίους, καὶ εἰσομένους
 ὅτι μὴ μόνον ἐν τῷδε καθεῖς γῆρας ὅς θείῳ.
 ἀλλὰ φράσον ἡμῖν τὴν σταυτοῦ τύχην, ὅς τις
 ὡν, καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθες. ὅς δὲ, οὐ πρότερον
 ἐφῆ εἰρεῖν, οὐδ' ἐπὶ σέθεν παρ' ἡμῶν, πρὶν ξε-
 νίων τ' ἡσόντων μεταδοῦναι. ὅ λαβὼν ἡμᾶς
 ἡλῶν ὡς τὴν οἰκίαν. ἐπεπείητο δὲ αὐτὰς κη.
 ὅ σιβάσας ἐν κοιλίῳ. ὅ τὰ ἄλλα ἐξήρτι-
 σο. πρὸς αὐτὸς δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόδρυα,
 ὅ ἰχθῦς, ἐτι δὲ ὅ δινον ἐγχεας. ἐπειδὴ ἡ ἰκα-
 νὼς ἐκορέσθη μὲν, ἐπὶ πρὸς αὐτὸς ὅ ἐπὶ πρὸς αὐτὸν.
 καὶ γὰρ πάντα ἐξῆς δὴ γῆς ἀμῶν, τόν τε χεῖμῶ-
 να, καὶ τὰ ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἐν τῷδε ἀέρι πλοῦν,
 καὶ ἐν πᾶσι, καὶ τὰ ἄλλα, μέγιστος τῶν ἐς β'
 κῆρος κατὰ δύσεως. ὅς ὅς πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
 τὸς ἐν μέρει τὰ καθ' αὐτὸν διεξέει, λέγων, τὸ
 μὲν γένος εἰμὶ ὡς ἐνοί, κύπριος. ὅρμηθις ἡ κατ'
 ἐμὴν αὐτὴν ἀπ' τῆς πατρίδος μετὰ πρὸς αὐτὸς, ὅν

ὄρατε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκῆτων, ἐπ' αὐτὸν εἰς
 Ἰταλίαν, περικίλον φορτίον κομίζων ὡς νεὸς
 μεγάλῃς, ἢ ὡς σόματι τὴν κήτους θαλάσῃ
 μετ' αὐτῶν ἴσως ἐωράκατε. μέγχι μὲν οὖν Σικελί-
 ας, ἐν τυχῶς διεπλεύθημεν. ἐκεῖθεν δ' ἐὰρ πο-
 δέντ' ἐν ἀνέμῳ σφοδρῶ, ξιταῖοι ἐς τὴν ὠκεα-
 νὸν ἀπ' ἡγεμῶν ἐνθα ἔφ' κήτει πρὸς τυχόντες,
 καὶ ἀν' τανύροι κατὰ ποδέντ' ἐν, δ' ὅς ἡμεῖς, τῇ
 ἄλλων ἀποθανόντων, ἐσώθημεν. θάψαντες δ' ἐ-
 τοῖς ἐταῖρος, κ' νεκρὸν ἔφ' Περσέωνι δειμάμε-
 νοι, τουτονὶ ἐν εἰὸν ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύ-
 οντες, ἰχθυὸς δ' ἐσπιτούμενοι, καὶ ἀκρόβρυαι
 πολλὰ δὲ ὡς ὄρατε ἡ ὕλη, κ' μὴν κ' ἀμπελώνας
 ἔχει πολλὰς, ἀφ' ὧν ἡ δισσο οἶνος γίγνεται. ἢ
 τὴν πηγὴν δ' ἐῖς ὅπως εἶδε τέκαρξισ κ' φυχο-
 τάτου ὕδατος. δύνῃν δ' ἐπ' αὐτῶν φύλλων πε-
 ούμεθα, καὶ πρὸ ἄφθονον καίμεν, καὶ ὄρεα δ' ἐ-
 θηρεύομεν τὰ εἰς πετόμενα, κ' ζῶντας ἰχθυὸς
 ἀγρεύομεν ὀζιόντες ὡς τὰ βραγχία τ' ὅθι
 εἶον, ἐνθα κ' λουόμεθα, ὅτε ὅταν ἐπιθυμήσωμεν,
 καὶ μὴν ὁ λίμνη οὐ πόρρω ὅσιν ἀλμυρὰ, σαδ-
 ῶν εἰκοσι τὴν περίμετρον, ἰχθυὸς ἔχουσα παν-
 τοσάπους. ἐν ἢ καὶ νηρόμεθα, καὶ πλεούμεν ὡς
 σκάφους μικροῦ, ὃ ἐγὼ ἐναυπησάμην. ἐτη δὲ
 ἡμῖν ὅσι τ' κατὰ πόσεως ταῦτα, ἐπ' αὐτῶν, κ' εἰκο-
 σι. ὁ

σι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, ἴσως φέρειν δινώμεθα. δε-
 λείτ' οἱ ἡμῖν, καὶ πάροις, σφόδρα χαλε-
 ποί, καὶ βαρεῖς εἰσιν, ἀμικτοὶ τε ὄντες, καὶ
 ἀγχοί. ἢ ὅρ' ἐφ' ἡν ἐγὼ, καὶ ἄλλοι τινὲς εἰσιν ἐν
 τῷ κήτει; πολλοὶ μὲν ἐν ἐφ' ἡν, καὶ ἄξενοι, καὶ
 τὰς μορφὰς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν ὅρ' ἐπ' αὐτῶν,
 οὐραῖα φ' ὕλης, ταειχάντες οἰκοῦσιν, ἔθους
 ἐγχελυωπὸν, καὶ καρaboπρόσωπον, μάχι-
 μον, καὶ θρασὺ, καὶ ὁμοφάγην. τὰ δὲ τῆς ἐτέ-
 ρας πλεονείας, κατὰ τὴν δεξιὸν τοῖχον, τετα-
 νομένοντες, τὰ μὲν ἄνω, αὐθρόποις ἐοικότες.
 τὰ δὲ κάτω, τοῖς θαλεώταις. ἢ τῶν μέντοι
 ἀδικοὶ εἰσι τῶν ἄλλων. τὰ λαῖα δ' ἐ, καρκε-
 νόχους, ὁ κινοκέφαλοι, συμμαχίαν τε, ὁ
 Φιλίαν πρὸς ἑαυτοὺς περικείμενοι. τὴν δὲ μεσό-
 γαυαν, νέμονται Παγδαράδι, ἢ Υἱτῶσσι,
 γένος μάχιμον, καὶ θρομικώτατον. τὰ ἑωῖα ὅ-
 πρ' αὐτῶν ἔφ' σόματι, τὰ πολλὰ μὲν, ἐξ ἡ-
 μάδ' ἐστι, προσκλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὅμως ὅ-
 ταῦτα ἐγὼ ἔχω, φὸς) φησὶ τὸ πᾶσι ἀποτελῶν
 ἐκάστῳ ἐτοῖς, ὅσ' ἔστι πεντακόσια. ριαντή μὲν ἢ
 χῶς ἐστίν. ἡμᾶς ὅρ' ἔστι ὅσ' ἔστι δινησώμεθα
 τοσούτοις ἐθνεσι μάχεσθαι, ὁ ὅπως εἰσπεύσο-
 μεν. πόσοι δ' ἐφ' ἡν ἐγὼ οὗτοι πάντες εἰσι;
 πλείονος ἐφ' ἡν τῶν χιλίων, ὅπλα δὲ τῶν εἰσιν

αὐτοῖς· οὐδὲν ἔφη, πλὴν ὅσα τῶν ἰχθύων. οὐ
κοῦν ἐφηνέγω, αἰεὶ ἄν' ἐχοι ὅλα μάχης ἐλ
θεῖν αὐτοῖς, ἅτε οὖσιν ἀνὸ πλοῖς, αὐτοὶ γὰρ
πλοισμένοι. εἰ γὰρ κρατῆσομεν αὐτῶν, ἀδελφῶς
τοιοῖπ' οἰκήσομεν. ἔδξε ταῦτα. καὶ ἀπελ
θόντες ὑπὸ ναῦν, πρὸς κλυαζόμενα. αἰτία δὲ
τοῖς πολέμοις ἐμελλεν ἐσεῖναι, τὸ φῶς ἢ οὐκ ἀπό
δοσις, ἢ δὴ τὴν προθεσμίας ἐνεσώσης, ἢ δ' ἢ οἱ μὲν,
ἐπιμπόν, ἐν θαλάμῳ ἀπατιοῦντες. ὁ δὲ, ὥστε
ροπήκως ἀποκλειόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέ
λους. πρῶτον δ' οἱ Χιτρίοποιδες, καὶ οἱ Παγυρά
δαι, χαλεπαίνοντες τῷ Σκινθάρῳ, οὗτος ἔκα
λεῖτο, μετὰ πολλοῦ θορύβου ἐκήσαν. ἡμεῖς
δὲ, τὴν ἐφοδὸν ὑποπτεύοντες, ἔκλυσις ἀμέ
νοι, ἀνεμνήρομεν, λόχον τινὰ προτάξαντες ἀν
δρῶν πέντε, καὶ εἰκοσιν. ἔρητο δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ
ἐνέδρῳ, ἐπειδ' ἂν ἴδωσι πρὸς ἐκλυθότας τοὺς πο
λεμίους, ἐπανίστασθαι. καὶ οὕτως ἐπείκην. ἐ
πανασάντες γὰρ, κατόπιν ἐκοπῆν αὐτοῖς. καὶ
ἡμεῖς δὲ, ὅτι αὐτοῖς, πέντε καὶ εἰκοσι ἐν ἀεὶ
μόν' ὄντες, καὶ ὅτι ὁ Σκινθάρως, ὁ πᾶσι ἀν
τι, συνεξατεύοντο, ἠντίαζομεν. ὁ συμμίσαν
τες θυμῷ, ὁ βῶμ' ἡ, ἀνεκινδυνεύομεν. τέλος
δὲ, ὅτε αὐτῶν πρὸς ἀμφοτέρωθεν, κατεδίωξαν,
καὶ πρὸς τοὺς Φωλεοῦς, ἀπ' ἐναντιοῦ δὲ τῶν μὲν
πολεμί

πολεμίων, ἐβδμήκοντα, καὶ ἑκατόν. ἡμῶν δὲ,
εἰς, καὶ ὁ κυβερνήτης Τριπλὸς, πλοῦντα ὅλα πε
ρεῖς δ' μετὰ φρενον, ἐκείνην μὲν δ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ,
καὶ τὴν νύκτα, ἐπολιόμηντα τῇ μάχῃ, ὁ φό
παιον ἐσκήσαν, ῥάχιν ἐκράν δελφίνος ἀναπῆ
ξαντες. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ, ὁ ἄλλος αἰδομένοι
πρὸς τὸν μὲν δελφίνον κέρας ἔχοντες οἱ Ταραχῶ
νες, ἡπείτο ἡ αὐτῶν Πηλαμος, δ' ὁ δύνωνμον,
οἱ Κωκέφαλοι. δ' μέσον δὲ, οἱ Κρῖνὸς χεῖρες.
οἱ δὲ Τελτωνομένους, τὴν ἡσυχίαν ἤσαν, οὐδε
τέροις συμμαχεῖν προαιρούμενοι, ἡμεῖς δ', προα
παντήσαντες αὐτοῖς πρὸς τὸ Ποσειδώνιον, προ
σεμίξαντες, πολλὰ βοήθησαν. ἀντήχει δ'
καὶ ἡρς, ὥς περὶ τὰ σπῆλαια. φεφάμενοι δ' αὐτοῖς,
ἅτε γυνῆτας, καὶ κατὰ δυνάμεις ἐς τὴν ὕλην,
τοιοῖπ' ἐπεκτατοῦμεν ἐλ γῆς. ὁ μετ' οὐ πο
λύ κέρως ἀπείλαντες, νεκρούς τε ἀνθρώπων
το. καὶ πρὸς Μιλίας ἀνελέοντο. ἡμῖν δ' οὐκ ἐδό
κει σπένδεσθαι. ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ χωρήσαντες
ἐπ' αὐτοῖς, πάντας ἀρσεν ἔξεκοψαμεν, πλὴν
τῶν Τελτωνομένων. οὗτοι δ' ἐως εἶδον τὰ
γιγνόμενα, ὅλα δ' ἀμύνοντες ἐκ τῶν βραγχίων, ἀ
φῆκαν αὐτοῖς εἰς τὴν θάλατταν. ἡμεῖς δ' τὴν
χώραν ἐπελθόντες, ἐρημον ἦδη οὖσαν, τῶν ἡλε
μίων τὸ λοιπὸν ἀδελφῶς κατὰ κοῦμεν, τὰ πολ

λάγνασίοις τε ὁ κληυσίοις χρώμενοι, ὁ
ἀμπελουργῶντες, ὁ ὕκων συγκομιζόμε
νοι ὅν ἐκ τῶν δένδρων, ἡ ὄλως, ἐφάμεν ῥίς ἐν
δισμωτηρίῳ μεγάλῳ ἀφύκτω τρυφῶσι, καὶ
λελυμένοις. ἐνιαυτὸν μὲν ὄν, καὶ μῆνας ὀκτώ
ῥῦτον δὴ γινόμενον ἔσθην. ἔθ' δ' ἐννάτω μηνί,
πέμπτῃ ἰσαμένον, πάλιν τὴν δευτέραν τοιοῦ
ταυτοῦ ἀνοίξιν, ἀπαξ ἢ διὰ τὴν κατὰ τὴν ὥραν
ἐκάσκη ἐπὶ κῆτος, ὥστε ἡμᾶς πρὸς τὰς
ἀνοίξεις τεκμαίρεσθαι τὰς ὥρας, πάλιν δ' ἐν τῇ
δευτέρᾳ ὥστ' ἐφ' ἡ ἀνοίξιν, ἀφ' ἧς ἔσθην πολ
λὴ, καὶ θόρυβος ἡκούετο, ὥς περ κελεύεσθαι
τα, καὶ εἰρεσίαι. ταρᾶχέντων δ' ἐν, ἀνερπύ
μεν ἐπ' αὐτὸ τὸ σῶμα τοιοῦτον. ὁ σάντων
ἐν τῷ τῶν ὀδόντων, καθεωρῶμεν ἅπαντα. ὅν
ἐγὼ εἶδον θεαμάτων παραδεδότατον, ἀνδρας
μεγάλους ὅσον ἡμισαδράκους τὰς ἡλικίας.
ἡλικίων μεγάλων προωπλέοντας, ὥς περ ἡ
τελευτῶν. οἷα μὲν ἀπὸ τῶν ἐκόντων ἰσορήτων,
λέξω δ' ὁμῶς. Νῆσοι ἦσαν ἐπιμήκεις μὲν, οὐ
πάνυ δὲ ὑψηλαί, ὅσον ἐκάστην σιδήριον ἐκάστη
τὴν περίμετρον. ἡ δ' αὐτῶν ἐπὶ τῶν αὐ
τῶν ἐκόντων ἀμφὶ τοῖς ἐκόνσι, καὶ ὀκτώ. τοῦ
των δ' ἐοικέντων παρ' ἐκάτερα τῆς νήσου καθή
μενοι, ἐφ' ἧς ἐκὼν πλάτουν, κυπαρίσσοις αὐ

τοκλάδισ μεγάλαις, καὶ αὐτοκόμοις, ὥς
περ ἐρετμοῖς. κατόπιν δὲ ἡ τῆς πρύμ
νης, ὥς ἐδοκεῖ, κυβερνήτης ἡ δὲ λόφου ὑψη
λοῦ εἰσῆκει, χαλκῶν ἐχόντων πηδάλιον, σάβ
αιον δ' ἐμῆκος. ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῆς πρύμας, ὅσον τέσ
σεράκοντα ὠπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο,
πάντα εὐκότους ἀνθρώποις, πλὴν τῆς κόμης.
αὐτὴ δὲ, πύρην, καὶ ἐκάετο. ὥστε οὐδ' ἐκορύ
θων ἐλέοντο. αὐτὴ δ' ἐπὶ τῶν, ἀνεμῶ ἐμπί
πλων τῇ ὑλῇ, πολλὰ ἐνούση ἐν ἐκάστῃ, ἐκόλ
που τε αὐτὴν, ἡ ἐφερετὴν νῆσον, οἱ ἐθέλει οὐ
βερνήτης. κελευσὶς δ' ἐφ' ἧς ἀνερπύς, ἡ πρὸς
τὴν εἰρεσίαν ὁξέως ἐκινουῦντο, ὥς περ τὰ μα
κρὰ τῶν πλοίων. δ' μὲν ἔν τῷ πρῶτον δυνάμει
ἐωρῶμεν. ὑστερον δ' ἐφάνησαν ὅσον ἐξακόσιοι.
ὁ δ' ἐπὶ σάντων, ἐπὶ λέμεν, ἡ ἐναυμάχων. πολ
λαὶ μὲν ἡ ἀντίπρωροι βλητέαι κατεδύοντο. αἱ δὲ
συμπελεκόμεναι, καρτερώς δὴ γινόντο, καὶ
οὐράλιος ἀπὸ τῶν. οἱ δ' ἐπὶ τῇ πρύμας τε
ταγμένοι, πᾶσιν ἐπὶ τῶν πρῶτον, ἐπὶ
βαίνοντες, ἡ αὐαροῦντες. ἐξ ὧν δὲ οὐδεὶς.
αὐτὴ δὲ χερῶν σιδήρων, πολυποδαρὸς μεγά
λας ἐκδεσμένους ἀλλήλοισι ἐπερρίπτον. οἱ δὲ
πάλιν ἐκόντες τῇ ὑλῇ, κατεῖχον τὴν νῆ

στον. ἔβαλλον μέντοι καὶ ἐτίψωσκόν ὁσρέοισ τε,
ἀμαξοπωλιδέσι, καὶ πογγοῖς πολυεραίοις. ἡπερ
ἔτι πῶν μὲν, Αἰολοκένταυρος. τὸ δὲ, Θαλασσο
πότης, καὶ μάχη αὐτοῖς ἐπεγένητο, ὡς ἐδόκει, λέε
ας ἕνεκα. ἔλεπερ ὁ Θαλασσοπότης πολλὰς
ἀγέλας δολφίνων καὶ Αἰολοκένταυρον ἐκλα
κέναι, ὡς ἦν ἀκούειν ἐπικαλούντων ἀλλήλοις,
ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων ἐπιβοωμένων. τέ
λος δὲ, νικῶσιν οἱ τὸ Αἰολοκένταυρος. καὶ νήσοις
τε πῶν πολεμίων καταδύουσιν ἀμφὶ τὰς
πεντήκοντα, καὶ ἑκατόν. ὁ ἄλλος ῥεῖς λαμβά
νουν αὐτοῖς ἀνδράσιν. αἱ δὲ λοιπᾶι, πρὺμναν
κρησάμεναι, ἐφύγον. οἱ δὲ, μέγχι τινὸς ἀνέστη
τοῦ, ἐπειδὴ ἑσπέρα ἦν, φραγόμενοι περὶ τὰ
θαυάγια, πῶν πλείων ἐπεκράτησεν καὶ τὰ εὐ
πῶν ἀνείλοντο. καὶ ὅτι ἐκείνων κατέδυσαν νῆ
σοι οὐκ ἐλάττους πῶν ὀγδοήκοντα. ἐσθλὸν δὲ
ὁ Ἰόπαιον ἐκ νησομαχίας, ὅτι τῇ κεφαλῇ τῇ
κῆτους μίαν πῶν πολεμίων νῆσον ἀνασφαυ
σαντοῦ, ἐκείνῳ μὲν ὅτι τὴν νύκτα πῶν τὸ
θεῖον ἠνλίσαντο. ὁ δὲ φαντοῦ αὐτοῦ τὰ ἀπὸ
γαῖα, ὅτι ἐπὶ ἀγρυπνῶν πολλοῖσι ὀρμισάμενοι.
καὶ ὁ ἀγρυπνῶν ἐχρῶντο μεγάλας, ὑαλίνας,
καρτερεῖς. τῇ ὑπεραίᾳ δὲ οὐσαντες ὅτι τὴν κῆ
ρυς, καὶ ὅτι οἰκίους ἐκείνους ἐπὶ αὐτοῦ, ἀπὸ
πολεοῦ

πολεοῦ ἠδόμενοι, ὅτι ὡς πῶν παῖδας ἀδόντες.
ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γιγνόμενα.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ὅτι ἀπὸ τούτου μηκέτι φέρων ἐγὼ τὴν
τὴν ἐν τῷ κῆτι δίαται, ἀχθόμενος τε τῇ
μονῇ, μηχανὴν τινὰ ἐκλήτου, ὅτι ἡσ ἄν
ἔξελθεῖν γένοιτο. καὶ ὅτι μὲν πρῶτον, ἐδοξεν ἡμῖν
διορύξασθαι κατὰ τὴν διεξιόν ῥιχον, ἀποδράναι.
ὁ ἀρξάμενος, διεκόπτομεν. ἐπειδὴ δὲ προσε
λθόντες ὅσον πέντε σταδίους, οὐδὲν ἠνύομεν, το
ῦ ὀρύματος ἐπαυσάμεθα. τὴν δὲ ὕλιν καῦσαι
διέγνωμεν. οὕτω ὅτι ἂν τὸ κῆτ ἀποθανεῖν. ἐ
πὶ ὅττι γένοιτο, ῥα δία ἔμελλεν ἡμῖν ἐσεῖσθαι
ἡ ἐξοδος. ἀρξάμενοι ὅτι ἀπὸ πῶν οὐραίων ἐκείνομεν.
ὁ ἡμέρας μὲν ἐπὶ ἅ τινὲς νύκτας ἴσας αὐαδῆ
τως εἶχε τὴν καύματ. ὁ γὰρ δὲ ὁ ἐν ἁτῇ
σωίεμεν αὐτοῦ νοσούντος. ἀσθενέστερον ἡσ ἂν
νέχασκε. ὁ εἰποτε ἀναχάνοι, ταχὺ σωίεμεν.
δεκάτῃ δὲ, ὁ ἐν δεκάτῃ, τέλει ὁ ἀπενεκρούρ,
ὁ δυσώσας ἦν. τῇ δωδεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνόησε
μὲν ὡς εἰ μή τις χανόντ αὐτοῦ ἔσπευξε
τὸν ἡσφίους, ὥστε μηκέτι συγκλείσαι, κιν
δυνένομεν κατακλειθέντες ἐν νεκρῷ αὐτῷ
ἀπολείθῃ. οὕτω δὲ τὸ σῶμα μέγας δόκοις

ἀνέριγεντες, τὴν ναῦν ἐπεσκυβάζομεν, ὕδωρ δὲ
ὥς ὅτι πλεῖστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τὰ χαλὰ
πιπτόμενα. κυβερνήσει δὲ ἡμελλεν ὁ σκίνθα-
ρ. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, τὸ μὲν ἡδὴ τεθνήκει. ἡμεῖς
δὲ ἀνελκύνεμεν τὸ πλοῖον, ὅτι δὴ τὰ ἀραιωμέ-
των διαγαγόντες, ἐκ τῶν ὁδόντων ἔξάψαντες,
ἡρέμα καθήκαμεν εἰς τὴν θάλατταν. ἐπιβάν-
τες δὲ πάλιν τὰ νῶτα, καὶ θύμεντες τῷ Ποσει-
δῶνι, αὐτῷ πᾶσι τὸ πρόπαιον, ἡμέρας τρεῖς ἐπα-
λισάμενοι, νηεμία γὰρ ἦν, τῇ τεταρτῇ ἀπὲν
πλευράμεν, ἐνθα δὲ πολλοὶς τῶν ἐκ τῆς ναυμα-
χίας νεκροῖς ἀπὸ τῶν μὲν, καὶ προσωκέλομεν.
ὅτι τὰ σώματα καταμετρῶντες, ἐθαυμάζο-
μεν. ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλέομεν, θυκράτω δὲ
εἰς χεῖρας. ἔπειτα βορέου σφοδρὸν πνεύσαν-
τος, μέγα κρύος ἐγένετο. καὶ ὥς αὐτοὶ πᾶν ἐν-
πάγησαν πέραν. οὐκ ἔξεπεπλοῖς μόνον, ἀλ-
λά ὅσον βάθος, ὅσον ἐστὶ περὶ σκασίας ὀργήας,
ὥς τε καὶ ἀποθάντας, διαθεῖναι πλοῖον κρυ-
σάλλου. ἐπιμενόντες δὲ τὸ πνεύματος φέρον ὁρ-
νάμενοι, τοιόνδε τι ἐπενοήσαμεν. ὁ δὲ τὴν γνώ-
μην ἀποφηνάμεν, ἦν ὁ σκίνθαρος. σκάψαν-
τες δὲ ἐν τῷ ὕδατι πηλαγον μέγιστον, ἐν τούτῳ
εἰμείναμεν ἡμέρας τρίακοντα, πῦρ ἀνακαίον-
τες, ὅτι σιτούμενοι οὐκ ἔχοντες. εὐερίσκομεν δὲ
ἀνδρῶν

ἀνδρῶν τῶν τῶν. ἐπεὶ δὲ ἡδὴ ἐπὶ ἐλπίσιν ἐπὶ τῇ
λεῖα, προσελθόντες, καὶ τὴν ναῦν πεπηγῆσαν
ἀναπαύσαντες, καὶ πετάσαντες τὴν ὁδόν, ἐ-
συνόμιθα ὥς πρὸς πλεόντες. λέειν δὲ προσήκων.
πᾶσι γὰρ ἀνὰ λιθιστάνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε
πῆν ἀλέα τὴν καὶ ὁ πάρος ἐλύετο. καὶ ὕδωρ
πάντα ἀνδρῶν ἐγίγνετο. πλεῖστον δὲ ὅσον
τριάκοσις σαδίοις, νήσω μικρῇ ἔρημη προ-
σπνέχθη μερὶς ἀφ' ἧς ὕδωρ λαβόντες, ἐπελελοί-
πει γὰρ ἡδὴ, καὶ δύο ταύροις ἀγρίοις κατατοξεύ-
σαντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταύροις εὐτοί, τὰ κέ-
ρα οὐκ ἔστιν κεφαλῆς εἶχον, ἀλλὰ ὥς τοῖς
ὄφθαλμοῖς, ὥς πρὸς Μῶμον ἡξίου. μετ' οὐ πο-
λὺ δὲ εἰς πέραν ἐμβαίνομεν, οὐχ ὕδατος,
ἀλλὰ γάλακτος. ὅτι νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφάνετο
λαβὴν, πλήρη ἀμπελών. ἦν δὲ ἡ νῆσος, τυ-
ρὸς μέγιστος πάντων συμπηγῶς, ὥς ὕστερον ἐμ-
φαιρόντες ἐμάθομεν, σαδίων εἰκοσιπέντε τὸ μέ-
γεθος. αἱ δὲ ἀμπελοὶ, βοφύων πλήρεις. οὐ μὲν
τοὶ οἶνον, ἀλλὰ γάλα δὲ αὐτῶν ἀποελίσβομεν.
ἰδὼν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνὰ κοδόμητο, Γαλα-
τίας θηνηρίδος, ὥς ἐδὴ λησπὸς ἐπὶ γράμμα. ὁ
σὺν γρόνῳ ἐκεῖ ἐμείναμεν, ὅτι οὐκ ἔμελλεν καὶ
σιτίον ἢ γῆν παρεῖχε. ποτόν δὲ τὸ ἐκ τῶν βοφύ-
ων γάλα. βασιλεύοντες δὲ τούτων τῶν χωρίων

ἔλεγε Τύρῳ ἡ Σαλμωνίως μετὰ τὴν ἐν τεύ-
θερ ἀπαλλαγὴν, ταύτῃ παρὰ τῆ Ποσειδῶνος
λαβοῦσα τὴν τιμὴν. μέιναντ' οὖν δ' ἡμέρας ἐν
τῇ νύκτι πέντε, τῇ ἑκτῇ δ' ἔξωρμίσα μιν, αὔρας
μὲν τινος πᾶσι περὶ πύκνης, ληκούμονος δ' οὐσης
Θιθαλάτῃς. τῇ ὀγδόῃ δ' ἡμέρᾳ πλείοντες,
οὐκ ἔτι δ' ἢ γάλακτος, ἀλλ' ἡ δὲ ἐν ἀλμυρῷ
κυανῷ ὕδατι, καθορῶμεν ἀνθρώπους περὶ τοὺς
πῶς πελάγους διαθείοντας, ἀπαντα ἡμῖν προ-
σεικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέγεθος,
πλὴν μόνων τῶν πεδῶν. ταῦτα δ' ἐφ' ἑλκίνα ἔχον,
ἀφ' οὗ δὲ ὁμοίᾳ καὶ ἐκαλοῦντο φελλόποδες. ἡ
θαυμάζομεν οὖν ἰδόντες οὐ βαπτίζομένους,
ἀλλ' ὑποδρέχοντας τῶν κυμάτων, καὶ ἀδελῶς
δοιποροῦντας. οἱ δ' ἐκ, καὶ προσήεσαν, ἡ παλάμη
τοῦ ἡμῶς ἐλληνικῇ φωνῇ. ἔλεγον τε εἰς φελλὸν
τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπείγεσθαι. μέχρι μὲν δ' ἡ
τινος σιωπῶντες ὁροῦν ἡμῖν παραθέοντες. εἶπα
ἀποφραδόμενοι Θιθόδῳ, ἐβόησαν, ἔστωλοιαν ἡ
μῖν ἐπεξάμενοι. μετ' ὀλίγη δ' ἐ, πολλὰ δ' ἡ
σοι ἐφαίνοντο. πλοῖον μὲν δ' ἄεσις ἔρῳ ἡ φέλλ-
ω, ἐς ἣν ἐκείνοι ἐσπεύδον, πόλις δ' ἐμεγάλου
ἡ στρογγύλου φελλοῦ κατοικημένη. πόρρωθεν
δ' ἐ, ὅ μ' ἄλλων ἐδεῖξεν πέντε μέγισται καὶ ὑψη-
λόταται. καὶ πῦρ πολὺ ἀνεκαίετο. κατὰ δ' ἡ

τὴν

τὴν πύραν, μία πλατεῖα, ὅταπεινή, σάδι-
ος ἀπέχουσα οὐκ ἐλάττω πεντακοσίων. ἡ δὲ
ἡ πλοῖον τε ἡμῶν. καὶ θαυμασὴ τις αὔρα ποιεῖ
πνεῦσεν ἡμᾶς, ἡ δ' εἶα ὅπως, οἷαν φησὶν ὁ
συγγραφεὺς Ἡρόδοτος, ἀπόρρητον δὲ δάμονος Ἀ-
ραβίας. οἷον δ' ἀπὸ ῥόδου, ἡ νῆκίς, ἡ ὑακίνθου,
ἡ κρίνων, ὅτι, ἔτι δὲ μυρσίνης, ὅτι ἄφνης,
καὶ ἀμπελάνθης, τοιοῦτον ἡμῖν ἐπὶ δὲ προσέ-
βαλλεν. ἡ δ' ἐν τῇ τῇ ὁδῷ, ὅτι χερσὶ ἀέκμα
κρῶν πόνων ἐλπίσαντες, κατ' ὀλίγην ἡ δὲ πλοῖ-
ον Θιθόδῳ ἐγινόμεθα. ἐνθα δὲ ὅτι καθεωρῶ-
μεν λιμένας τε περὶ τοὺς ποταμούς, ἀκλύστους
ὅτι μεγάλοις. ποταμούς τε διακρύβει δ' ἰόντας
ἡρέμας τὴν θάλατταν. ἔτι δ' ἐλειμῶνας, ὅτι
ὑλας, ὅτι ὄρνεα μουσικά, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἡτό-
νων ἀλόντα, πολλὰ δ' ἐπὶ τῶν κλάδων.
ἡ δὲ ἡκούφος ὅτι ἔνους ποιεῖ κέχυτο τὴν χώ-
ραν. καὶ αὖραι δ' ἐτινὲς ἡ δ' εἶα διαπνεύσαι, ἡ δὲ
ματὴν ὑλὴν διεσάδον. ὥστε ὅτι ἀπὸ τῶν κλά-
δων κινουμένων, τὸ πᾶν ὅτι σιωπῇ μέλη ἀπέ-
σπειρετο, εἰκότα τοῖς ἐπὶ ἡρμίας ἀνλήμασι
τῶν πλαγίων αὐλῶν. ὅτι μὲν ἡ βόη σύμμικτος
ἡκούετο, οὐ θορυβώδης, ἀλλ' οἷα γένοιτ' ἂν ἐν
συμποσίῳ, τῶν μὲν, αὐλούντων, ἀλλων δ' ἐ,
παινούντων, ἐνίων δ' ἐ, κροτούντων περὶ αὐλόν,

πόλεως, καὶ ἡ ἐν τὸς τοῖς τείχεσσι γῆ, ἐλεφαν-
τίνην. ναοὶ δὲ πάντων θεῶν, ἐν ἑνὶ λίθου ὡς
λομημένοι. Ὡς μοι ἐν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλι-
θοι, ἀμεθύσινοι, ἐφ' ὧν πρῶσι τὰς ἐκατόμβας
ποδῶν τὴν πόλιν, ῥεῖ ποταμὸς μύρσι καλλί-
σον, τὸ πλάτος πεντήκοντα ἐκατὸν βασιλικῶν.
βάθος δὲ, ὥς τε νεῖν θύμαρως. λουτρὰ δὲ ὅσιν
αὐτοῖς, οἴκοι μεγάλοι, ὑάλινοι, ἔξω κνυμῶ
μῶ ἐγκαθήμενοι. ἀντὶ μέντοι τῆς ὑδατος, ἐν ταῖς
πυλέσιν θρόνος θρόνῳ ὅσιν, ἐστὶν ἡ χεῖρ, ὡς
ἀρα χεῖρ ἐστὶν τοῖς περὶ τοὺς. αὐτοὶ δὲ σώμα-
τα μὴ οὐκ ἔχουσιν. ἀλλ' ἀναφῆς, ὡς ἀσφαλτοῖ
σι. μορφὴν δὲ ὡς ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. ὡς
σώματι ὄντες, ὅμως ἐν ἑσῶσι, ἐκινουῦνται, καὶ
φρονούσι, καὶ φρονῶν ἀφῆς. ὡς ὅπως οἶκε γυνή
τις ἡ ψυχὴ αὐτῶν ποδῶν πολεῖν, τὴν τοῦ σώμα-
τος ὁμοιότητα ποδῶν μετ' ἡ. ἐν γυνὴ ἄλλοι
τότις, οὐκ ἂν ἐλέγξει μὴ εἶναι σώμα τὸ ὄρω-
μενον. εἰς ἡ δὲ ὡς πρὸς σκιά ὀρθαί, οὐ μέλαινα.
γῆρας δὲ οὐδεὶς. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας
ἔλθῃ, πρὸς μένει. οὐ μὴν οὐ δὲ νύξ παρ' αὐτοῖς γί-
νεται, οὐδ' ἡμέρα πάνυ λαμπρά. ἀλλ' ἀκαθά-
στου πρὸς λυκαυγέας ἡ δὲ πρὸς ἑωσὶν δὲ πᾶσι ἀνατεί-
λαντος ἡλίου, τοῦτον φάος ἐπέχει τὴν γῆν. καὶ
μέντοι καὶ ὡρῶν, μίαν ἴσασιν τῆς ἡμέρας. αἰεὶ ῥ' ἔστι
αὐτοῖς

αὐτοῖς ἑαυτῶν, καὶ εἰς ἀνέμος πνεῖ ὁ ζέφυρος. καὶ
δὲ χώρα, πᾶσι μὴ ἀνθεσι, πᾶσι δὲ φυτοῖς ἡμέ-
ραις τε καὶ σκιερῶς τέθηλεν. αἱ μὴ γὰρ ἀμπελοι,
ὡς καὶ φοροὶ εἰσι, καὶ κατὰ μῆνα ἐκαστον καρπ-
φοροῦσι. τὰς ἀνέροις, καὶ τὰς μηλέας, καὶ τὴν
ἀλλήν ὁ πόρῳ, ἐλεγον μὴ ἔστιν ἀνέρος καὶ φορῶν.
ἐνὸς γὰρ μηνὸς τοῖς παρ' αὐτοῖς μινῶς, εἰς καὶ
ποφορεῖν. ἀντὶ δὲ πυροῦ, οἱ σάχυνθι ἀρτους
ἐτοίμοις ἐπ' ἀκροφύουσι, ὡς πρὸς μύκητας.
πηγὰ δὲ ποδῶν τὴν πόλιν ὡς ἀκροφύου, πέντε, καὶ
ἐξήκοντα, καὶ ἑκατόσι. μέλιτος δὲ, ἀλλὰ
ῥοαῖται. μύρου δὲ, πεντακόσιαι. μικρότεροι
μέντοι αὐταί, καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτά, καὶ
οἶνου ὀκτώ. καὶ δὲ συμπόσιον, ἐξω δὲ πόλεως
πεποῖνται, ἐν ἑνὶ ἡλυσίῳ καλουμένῳ πεδίῳ.
λεμῶν δὲ ὅσιν καλλίστος. καὶ ποδῶν αὐτῶν, ὕλη
παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάουσα τοῖς κατὰ κμή-
νοισι. καὶ σφωμνὴν μὴ ἐκ τῶν αἰθέων ἐποβέβλην
ται, διακονοῦνται δὲ, καὶ διαφείδουσιν ἑκάστα οἱ
ἀνέμοι, πλὴν γὰρ τοῖς οἰνοχοεῖν. τοῦτου δὲ οὐδ' οὐ
δέον, ἀλλ' ἐστὶ δένδρα ποδῶν δὲ συμπόσιον ὡς
λίνα, μεγάλα, τῆς διαφυγῆς ὡς ὡς ὡς. ὀκτώ
ῥοαῖται δὲ τούτων τῶν δένδρων, περὶ τῆς παν-
τοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μέγιστα. ἐπεὶ
πάν ὅν παρὶν τις εἰς δὲ συμπόσιον, ἔστιν ὡς

ἐν, ἢ ἡ Λύο τῶν ἐκ παμάτων, πρᾶτίζεται. τὰ
ἔ, αὐτίκα οἶνου πλῆρη γίγνεται. οὐτω μὲν πῶ
νοῦσιν. αὐτὶ δὲ τὸ σφάνων, αἰ ἀνδρόνους, ἢ τὰ λ
λατὰ μασκὰ ὄρνεια, ἐκ τῶν πλοσίων λειμῶν
ρῖς σόμασιν ἀνδολογῶντα, κατανίφει αὐτοῖς
μετ' ὧδ' ἡς ἑπεπτόμενα. ἢ μὴν ἢ μυνείζον
ὧδ' ἡνεφέλαι πυκναὶ ἀναπλάσσει μύρον ἐκ τῶ
πηγῶν, ὅτ' ὡσταμοῦ, καὶ ἐπισᾶσαι ἑπερῶ
συμπόσιον, ἢ ῥέμα τῶν ἀνέμων ἀπολιπόντων,
ὑπολειπὸν, ὧς πρὸς ὄσον. ἡ δὲ τῶν δειπνῶ,
μασκῇ τε, ἢ ὧδ' αἰς χολάξιν. ἔσεται δὲ αὐ
ρῖς τὰ Ομηροῦ ἐπιμάλισα. ἢ αὐτὸς δὲ ὡρεσι,
ὅτ' συνθωχεῖται αὐτοῖς, ἑπερῶ ὅδ' αἰς ἀκα
τακτὸν. οἱ μὲν δὲ χοροὶ, ἐκ πᾶσιν αἰσῶν, ἢ
παρθένων. ἔξάρχου δὲ, ἢ ἀνδρῶν, Εὐνομόσ
τε ὁ λοκρός, ἢ Αρείων ὁ λείβιος, ἢ Ἀνακρέων,
ἢ Σησίχορος. ἢ ὅτ' ὡδ' πρὸς αὐτοῖς, ἔθεα σά
μην, ἢ δὲ τὸ Ελένης αὐτῶν δὲ χαλκίμενης. ἐπειδ' ἂν
δὲ οὗτοι παύσωνται ἄδοντες, δεύτερος χορός
παρέρχεται ἐκ κύκνων, ὅτ' ἡ λειδόνων, ὅτ' ἂν
δόνων. ἐπειδ' ἂν δὲ καὶ οὗτοι ἄσῳσι, τότε δὲ
πᾶσα ἢ ὕλη ἐπαυλεῖ, τῶν ἀνέμων καταρχόν
των. μέγιστον δὲ δὲ πρὸς ὀφροσύνην ἐκείνο
ἐχοῦς, πηχέϊσι δὲ οὐδὲν συμπόσιον. ἢ μὲν
γέλωτος, ἢ ἡ δὲ. ἐκ τούτων ἐκατέρας
πᾶν

πάντες ἐν ἀρχῇ τῶν ὀφροσύνης, ἢ ῥολοῖον
ἢ ὀφροῦν, ἢ πελώριος διαποῦ. οὐλομαι δὲ ἐπὶ
ὅτ' ὡδ' ἐπισήμων οὐς τινας παρ' αὐτοῖς ἔθεα
σάμην. πάντα δὲ μὲν ὡδ' ἢ μινδῶν, καὶ ὡδ' ἡ δὲ
Ἰλίων στρατεύσαντας, πλὴν γε δὲ τῶν Λοκροῦ Ἀέ
αντῶ. ἐκείνων δὲ μόνον ἐφασκον ἐν τῶν
ἀσπερῶν χώρῳ κολλάζεσθαι. Ἐαρβάρων δὲ, καὶ
ροῖς τε ἀμφοτέρους, ὅτ' ἐν σκύθῳ ἀναχάρων,
ὅτ' ἐν θράκα Ζάρολιν, ἢ Νομᾶν ἐν ἰταλῶ
την. ὅτ' ἢ Λυκοῦρην ἐν λακεδαιμόνιον,
ὅτ' Φωκίωνα, ὅτ' Τέλλον, ὡδ' Ἀθηναίους. ὅτ' ὡδ'
σφοῖς, ἀνδρῶν Πειριάνδρου. εἶδον δὲ καὶ Σωκρά
την τὸν Σωφρονίσκου, ἀδελφεοῦντα μετὰ
Νέστορ, καὶ Παλαμήδου. πᾶσι δὲ αὐτόν, ἢ
σαν Ἰακινθός τε ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ θε
πίεις Νάγκιασος, ἢ Ἰλλας, ἢ ἄλλοι καλοί.
καί μοι ἐδόκει ἐρᾶν τοῖς Ἰακίνθου. τὰ πολλὰ
δὲ ἐν ἐκείνῳ δὲ λεγέμεν. ἐλέγετο δὲ χελε
πᾶν αὐτῶν ὁ Ραδάμανθους, καὶ ἡ πειληκί
να πολλαίς ἐκβαλεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς νήσου, ἢ
Φλαρῆ, ὅτ' ἢ δὲ ληδῶν τὴν ἐρωμένην, ὡδ'
χεῖσθαι. Πλάτων δὲ μόνος οὐ παρῶν, ἀλλ' ἐ
λέγετο ὅτ' αὐτὸς ἐν τῇ ὡδ' αὐτοῖς ἀναπλάσσει
σὴ πᾶσι οἰκεῖν, χεῖμενος τῇ πολιτείᾳ, καὶ
ρῖς νόμοις, οἷς συνεγράφετο πολιτεύεσθαι. οἱ μὲν

τοῖς ἀμφοῖν ἀρίστον τε, ὅτι ἐπὶ κερὸν τὰ πρῶ-
τα πρὸς αὐτοῖς ἐφύοντο, ἡ δὲ τὸν ὄντες, ἡ κεχα-
ρισμένοι, ἡ συμποτικώταροι. παρὲν δὲ ἡ Αἰ-
σωπος ὁ Φρύξ. τούτω δὲ, ὅτε ἡ γελωτοπω-
χεῖται. Διογένης μὲν γὰρ ὁ σκωπὶς, τοσούτον
μετέβαλε τὸν φόβον, ὥστε γῆμαι λαΐδα τὴν
ἐταίραν, ὁρξάμενος τε ὑπὸ μέθης πρῶτος ἀ-
νιστάμενος, ἡ παροινεῖν. ἢ ὅτι Στωϊκῶν, οὐδεὶς πα-
ρὲν. ἐπὶ β' ἐλέγην ἀναβαίνειν ἐν τῷ ἀρετῇ ὁρῶν
λόφῳ. ἡκούμενος ἡ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρῶ-
τον αὐτῷ ἐπιβῆκε τῷ νήσῳ θίμις, πρὶν δὲ τέ-
ταρρον ἑαυτὸν ἐκλεθεῖσιν. ὅν ἡ Ακαδημαϊκοῖς
ἐλέγην ἐθέλῃ μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχειν δ' ἔτι, ὅτι
ἐξέσκεπτε ἡ μὲν ἡ αὐτῷ τὸ πῶς καταλαμ-
βάνειν, εἰ ὁ νήσος τις τοιαύτη ἐστίν. ἀλλ' ὡς
τε, ἡ τὴν ἰσὺν τῷ Ρασαμάνθου οἰμαι κρίσιν ἐπε-
δοίκεσθαι, ἢ τε ἡ ὁ κελτικὸν αὐτοῖς ἀνερπάζει.
πρῶτος ἡ αὐτῶν ἐφασκον ὁρμηθέντας, ἀκολο-
θεῖν τοῖς ἀμικυμένους, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπο-
λείπει, μὴ καταλαμβάνοντας, ὅτι ἀναρ-
φὴν ἐκ μέσης θάλασσης. οὐτοὶ μὲν ὅν ἡ ἀξιολο-
γώταρι ἢ πρῶτων. τιμῶσι ἡ μάλιστα ἐν ΑΧ-
ΙΛΛΕΑ. ἡ μετὰ τῶν. Οὐσέα. πῶς ἡ συνσείας.
ἡ ἀφροδισίων, οὐτω φρονούσι. μίσηται μὲν
ἀναφανδόν, πάντων ὁρῶντων, ἡ γυναιξί, ἡ ἀρ-
στοί.

στοί, ἡ οὐδαμῶς αὐτῷ ἀχρὸν αὐτοῖς δοκεῖ. μόνος
ἡ Σωκράτης δώμω, ἡ μὴν καθάρως πλῆσι
ἡν ῥίς νέοις. ἡ μέντοι πάντες αὐτοῖς ἐπορκῶν
κατεγίνωσκον. πρῶτος ἡν ὁ μὲν Ἰάκιν-
θος, ἡ ὁ Νάρκισσος, ὡμολόγησεν. ἐκείνος ἡ, ἡ
κεῖτο. αὐτῷ γυναικες, εἰσὶ πᾶσαι κοιναί, ἡ οὐδεὶς
φθονεῖ τῷ πλῆσι, ἀλλ' εἰσὶ αὐτῷ μάλιστα πλε-
τωνικώταροι. ἡ οἱ πᾶσι δὲ, παρὲν ὁρῶν ῥίς
λομένοισι, οὐδ' αὖ ἀντιλέγντες. οὐπω ἡ δύο ἡ
ῥεῖς ἡμέραι διεληλυθεισῶν, ἡ προσελθὼν ἐγὼ
ὁμῶς τῷ περικτῇ, χολῆς οὐσης ἀμφοῖν, τά τε
ἀλλὰ ἐπυνθανόμενος, ὅτι ὅθεν εἴη, λέγην αὐτῷ μᾶ-
λιστα πρὸς ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζῆτεσθαι. ὁ δὲ, αὐτῷ
μὲν ἀγνοεῖν ἐφασκεν. οἱ μὲν, ἡ χίον. οἱ δὲ, σμυρ-
ναῖον. πολλοὶ δὲ, κολωφώνιον αὐτὸν νομίζου-
σιν. εἴη μὲν τοι ἐλέγε βαρυλάνισος. ὅτι παρὰ γὰρ
τοῖς πολιταῖς, οὐχ ὁμῶς, ἀλλὰ Τιγράνης
καλεῖσθαι. ὑστέρων δὲ ὁμῶς παρὰ τοῖς ΕΛ-
ΛΗΝ, ἀλλὰ τὴν προσήγησιν. ἔτι δὲ ὅτι
ἐπὶ τῶν ἀπετρεμένων σίχων ἐπιρώτων, εἰ ὅτι
κεῖνος εἰσὶ γεγραμμένοι, ἡ ὅτι ἐφασκε πάντα
αὐτοῖς εἶναι. κατεγίνωσκον δὲ τῶν ἀμφοῖν ἐν Ζη-
νόδοτον, ὅτι Αἰσάσχοι γραμματικῶν πρῶτον
τὴν φιλοσοφίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦθ' ἰκανῶς ἀπε-
κέκετο, πάλιν αὐτὸν ἡρώτων, τίς δὲ ἡ ποτε ἀπὸ

Φιλίππιδος τὴν ἀρχὴν ἐποίητο. Ἐπειὶ οὖς,
οὕτως ἐπελθεῖν αὐτῷ, μῆδ' οὐ ἐπιτήδευσεν πι-
εῖν. μὴν κ' ἀκεῖνο ἐπεύμουν εἰσέναι, εἰ προτέραν
ἔγραψε τὴν ὁδύσσειαν Φιλίππιδος, ὡς πολλοί
φασιν. ὁ δ' ἐ, ἤνετό. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς
ἦν, ὃ καὶ αὐτὸς ποιεῖ αὐτὴν λέγων, αὐτίκα ἡ πύ-
ξάμην. ἔώρα γὰρ ὥστε οὐδ' ἐπ' ὠθέμεναι ἐδεό-
μην. πολλὰ κ' οὖν δὲ ἄλλοτε τοῦτο ποιοῦν, εἰ
ποτε αὐτὸν χολὴν ἄρῃτα ἑώρων. προσὼν δ' ἂν
πὲρ ὠθεῖτο μὲν αὐτῷ, ἢ ὅς, προσέμωρος πάντας
ἀπεκρίνετο. ἢ μάλιστ' ἀπὸ τὴν δίκην, ἐπεὶ
δὴ ἐκράτησεν. ἢν δ' τις γράφῃ κατ' αὐτὴν ἀπε-
κρινεμένη ὕβρεως ὑπὸ Ὀδυσσεύς, οἷος αὐτὸν
ἐν τῇ ποιήσει ἐσκοφε, καὶ ἐνίκησεν Ὀμηρῷ,
Ὀδυσσεὺς σὺν ἡγεμόνι. κατὰ δ' ἐπ' αὐτοῖς
χρόνους ρύρις, ἀφίκετο ἢ Πυθαγόρας ὁ σάμ-
ιος, ἐπὶ ἅκιστ' ἀλλοτεῖς, Ἐν τοσούτοις χρόνοις
βιοτεύουσιν, ἢ ἐκτελέουσιν Φιλοχῆος τὰς ποιεῖ-
σας. ἢν δ' ἐχέουσιν ὅλον τὸν χρόνον ἡμίτομον.
ἢ ἐκρίθη μὲν συμπλητεῖσθαι αὐτοῖς, ἐνεδιδά-
ζετο δ' ἐπ' ἑτέρον, Πυθαγόραν, ἢ Εὐφο-
ρον αὐτὸν ὀνομάζειν χρόνον. ὁ μὲν τοι ἐμπεδολύ-
θη. μὲν δ' οὐτος περὶ φθοῆς, καὶ τὸ σῶμα ὁ-
λον ἀπὸ τῆς φθοῆς. οὐ μὲν παρεδίδεχον γὰρ, καὶ τοῖς
πρὸς ἀλλήλους. προσόντες γὰρ χρόνον, ἐνέσκη δ' αὐ-
τῶν,

γῶν, τὰ πρὸς αὐτοῖς θάνατος. ἢ ἡγεμόνι τε, ἢ
ἀχιλλεύς, ἢ πέμπτῳ, ἢ Ὀμηροῖς τὸν βόδιον. τὰ
μὲν δ' ἄλλα, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. τὰ δ' ἐκ φά-
λαια τὰ πρὸς ἀνέντων, διηγήσομαι. πάλιν μὲν
ἐνίκησε Κἄρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους, Ὀδυσσεὺς ποιεῖ
τὸν Στεφάνου κατακτείναντος. πυγμὴ δ' ἰσχυρὴ
ἦτο. Ἀρείου τε τοῦ ἀγῶνι, ὅς ἐν Κορίνθῳ τέτα-
ται, καὶ Επειῶν, ἀλλήλοισι βυλὴ θόντων. πα-
μρατίου δ' οὐ τίθεται ἄλλα πρὸς αὐτοῖς. ἐν
Μένρι δρόμον, οὐκ ἐπὶ μέμνηται τίς ἐνίκησε.
ποινὴ δ' τῇ μὲν ἀλκιδίᾳ, παραπολὺ ἐκράτε-
σεν Ὀμηρῷ. ἐνίκησε γὰρ ὁμοῦς Ἡσίοδος. τὰ δ' ἄλλα,
ἢ ἄπαντες Σέφανος, πλάκεις ἐκ πῆρων ταωνί-
ων. ἀρτί δ' ἐπ' ἀγῶνας συντετελεσμένους ἡγέ-
λονται οἱ ἐν τῷ χωρίῳ τῶν ἀσεβῶν κολαζόμε-
νοι, ἀποκτείναντες τὰ δεινὰ, ἢ Φερεῖς ἐ-
πικρατήσαντες, ἐλαύνειν τὴν νῆσον. ἢ γὰρ
ἐπ' αὐτῶν, φάλαριν τε ἐν ἀκραγαντίνῳ, καὶ
βούσσειν τὸν ἀγῶνι, καὶ Διομήδην ἐν θρό-
νῳ, ἢ τὸν ποιεῖ Σκείρωνας, ἢ Πιτυοκάμην. ὡς
δὲ ταῦτ' ἡκιστ' ὁ Ραδάμανθις, ἐκτάσθ' οὐδ' ἢ
φωσὶ τὸν Φιλόνοστον, ἢ γὰρ τὸν Διὸς Ὀμηροῦς τε καὶ Ἀ-
χιλλεύς, ἢ Αἴας ὁ τελαμώνιος, ἢ ἡστροφῶν.
ἢ συμμίσξαντες, ἐμάχοντο. ἢ ἐνίκησαν οἱ ἡρώες,
ἀχιλλεύς τὰ πλείστα κατακτείναντος. ἢ ἐπὶ

εἴσε' ἢ Σωκράτης ὅς τ' ὁ δειψὸς ταχέως πρὸ
λυμᾶλλον, ἢ ὁ τε ζῶν ὅς δ' ἡλίω ἐμάχετο. προ-
σόντων ἢ τῶν πολεμίων, οὐκ ἔφυγε, καὶ δὲ πρὸ
σωπὸν ἄρ' ἔπ' ἦν. ἐφ' οἷς ὁ ὕστερον ὀζυρῆσθαι
τῷ ἀειδίῳ, καλὸς τε, καὶ μέγας πρὸς ἀλφειὸν ἐν
τῷ προαστείῳ. ἐνθα συγκαλῶν τοῖς ἐτέρους,
ἀνέλεγε, νεκρά καὶ θημῶν ἐν τόπων προῖχον
ρεῦσας. συλλαβόντες δ' ἐν τοῖς νενικημένους, καὶ
ἀνέχοντες, αὐτοῖς ἀπέμειναν ἐπὶ μᾶλλον κολα-
σθεσόμενους. ἐγράφε δὲ ὁ ταύτην τὴν μά-
χην Ὀμηρος. καὶ ἀπὸντι μοι, ἔδωκε τὰ βιβλία
κομίζεσθαι τοῖς πρὸς ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον
ὁ ταῦτα μὲν τῶν ἄλλων ἀπολέσθαι. ἦν δ' ἔτι
ἀρχὴ τῆς ποιήματος αὐτοῦ. Νῦν δέ μοι ἐννεπέμους
σάμαχον νεκρῶν ἡρώων. τότε δ' ἐν κυάμοις
ἐπ' ἦσαντες, ὥς πρὸς πρὸς αὐτοῖς νόμος, ἐπειδὴ
πόλεμ) κατὰρρώσων, εἰσιδὼν τὸ γέροντι κία, καὶ
ἐορτὴν μεγίστην ἦεν. μόνος ἦ ταύτης οὐ μετε-
χε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσπερος πόρρω ἐκαθέζετο,
μυθετὶ τὸ μῦθος τὴν κυάμοφαγίαν. ἦν δ' ἡ μὲν
ἐξ ἀνελυθότων, πρὸ μεσοῦντα ἐν ἔσθῳ, με-
νότερα συνίστατο πράγματα. Κίνουτο δ' ὁ
ποταμὸς ἀρου πᾶσι, μέγας περὶ, ὁ καλός,
ἦρα πολὺν ἦν χρόνον τῆς Ελένης. ὁ αὐτοῦ δ' ἐ-
πὶ ἀφ' αὐτοῦ ἦν, ἐπὶ μανῶς ἀπαῶσα τὸν νε-
ανί

ανίσκον. πολλὰ κίς γυν καὶ ἀνένδον ἀλλήλοισ
ἐν τῷ συμποσίῳ, ὁ πρὸς πινον. καὶ μόνος ὄζαν-
σάμμοι, ἐπὶ λανδόντο πρὸς τὴν ὕλιν. ὁ δ' ἡ-
π' ἔρωτος, καὶ ἀμνηχανίας, ἐβουλεύσατο ὁ κί-
νυρος ἀρπάζειν τὴν Ελένην. ἐδόκει δὲ καὶ κείνῃ
ταῦτα, οἱ χεῖρες ἀπὸντας ἐς τινὰ τῶν ἐπικει-
μένων νήσων, ἢ τοῖς τὴν Φελλῶν, ἢ ἐς τὴν Τυ-
ρόεσσαν. ἀνωμότας δὲ πάλαι προσηλήφετο
τῶν τῶν ἐτάρων τῶν ἐμῶν, ὅς θρασύτατοι.
τῶν μὲντοι παρ' οὐκ ἐμνήστε ταῦτα. καὶ ἵσα
τοῖς αὐτοῖς κολασθὲς ὁμοῦ. ὥς δ' ἐδόκει
αὐτοῖς, ἐτέλεον τὴν ἐπιβουλήν. ὁ ἐπὶ νύξ' ἐγέ-
νητο, ἐγὼ μὲν οὐ παρῆν. ἐτύγχανον δ' ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ κεκοιμημένος. οἱ δὲ, λαθόντες ὅς ἄλ-
λοις, ἀναλαβόντες τὴν Ελένην, ἔπεισάν
ἀνήχθησαν. πρὸς δ' ὁ μεσονύκτιον ἀνέγχετο
ὁ Μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν δυνήν κενήν τ' ἐν
ναυκός, ὅσῳν τέισι. ὁ ἐν ἀσφαλτοῖς πρὸς λαβὼν,
ἦν πρὸς τὰ βασιλεια τῆς βασιλείας. ἡμέρας
δ' ἔπειτα φαινομένης, ἐλεγον οἱ σκοπῶν κατὰ
τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχου. οὐτω δ' ἡ ἐμειβὰ
σας ὁ βασιλεὺς πεντήκοντα τῶν ἡρώων
ἐπὶ ναῦν μονόξυλον, ἀσφοδελίην, παρήγειλε
δινώκειν. οἱ δ' ἐπὶ πρὸς προθυμίας ἐλάυνον τὸν πε-
ρὶ μεσημβρίαν καταλαμβάνουσιν αὐτοῖς, ἀρ-
τι

ἔσ' ἐν γαλακτώδι ὠκεανὸν ἐμβαίνοντας, πῶς
σίου τ' Τυροῦσας, παρὰ ροσῦτον ἡλθον διαφρά
να· ἢ ἀναδυσάμενοι τὴν ναῦν ἀλύσφρεσίνη, κα
τέπλεον· ἢ μὲν ἐν Ελένῃ, ἐδάκρυε τε, ὅτ' ἡ χύνε
ρ, ἢ ἐνεκαλύπτερ. οὗ δ' ἀμφὶ ἐν κίνυρον ἀνα
κρίνας πρότερον ὁ Ραδάμανθεις, εἰ τινες ἢ ἄλ
λοι αὐτοῖς σιωπῶσιν, ὥς οὐδένα εἰπὼν, ἐκ τ' αἰ
δίδωρ δ' ἡσας, ἀπέπεμψεν ἐς τὴν ἄσπεων χῶ
ρον, μαλάχῃ πρότερον μασιγθέντας. ἐπὶ κί
θον ᾗ ὅτ' ἡμᾶς ἐμπροσθίοις ἐκπέμπην ἐκ τ'
γῆσιν, τὴν ἐπούσαν ἡμέραν μόνω ἐπιμείναν
τας· ἐνθα δ' ἡ γῶ ἡνιάμλω τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα
ἔμελλον ἀπαθὰ καταλιπὼν, αὐτοῖς πλανηθῆ
σιν. αὐτοὶ μὲν τοὶ πνευματοῦντο λέγοντες, οὐ
πρῶτον ἐπὶν ἀφίξεσθαι πάλιν πρὸς αὐτοὺς· καί
μοι ἡδ' ἔθρονον τε, ἢ κλισίαν ἐς τοῦ πῖον παρὲ
δείκνυσαν, πλοῖον τῶν ἀείρων. ἐγὼ δὲ προ
σελθὼν ἔβη Ραδάμανθιν, πολλὰ ἰκέτθον εἰ
πῶϊν τὰ μέλλοντα, ἢ ἔπος εἴξαι μοι ἐν πλοῦν.
ὁ δὲ, ἐφασκεν ἀφίξεσθαι μὲν ἐς τὴν πατρίδα,
πολλὰ δ' ἐπρότερον πλανηθέντα, ὅτ' κινδυνεύ
σαντα. τὸν δὲ χρόνον, οὐκ ἔτι τῆς ἐπανόδο
προδείναι ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ δεικνύει τὰς
πλοῖον νήσους, ἐφαίνοντο ᾗ ἐνέειν ἐν ἀειρόν,
καὶ ἄλλῃ ἐκτὴν πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι ἐφα
σκε

σκε τὰς τῶν ἀσπεων, τὰς πλοῖον, ἀφ' ὧν δ' ἡ
ἐφ' ὧν δ' ἡ πρὸ πύρ καὶ ὁ μῦθος. ἐκτὴ δ' ἐκεί
νῃ τῶν ὀνείρων ἡ πόλις. μετ' αὐτὴν δὲ, ἡ τῆς
Καλυψίδος νῆσος. ἀλλ' οὐδέπω σοὶ φαίνεται.
ἐπειδὴ δὲ ταύτας πρὸ πλοῖον, τότε δ' ἡ
ἀφίξῃ ἐς τὴν μεγάλην ἡπειρον τὴν ἐναντίαν
τῇ ὕψ' ἡμῶν κατοικουμένην. ἐνταῦθα δὲ πρὸ
πλοῖον, καὶ ποικίλα ἔθνη διελθὼν, ὅτ' αὐθιγῶ
τοις ἀμίκτοις ἐπιδημήσας, χρόνῳ ποτὲ ἤξει
εἰς τὴν ἐτέραν ἡπειρον. ποσὺ τ' εἶπε, καὶ ἀνα
πάσας ἀπ' ἐλπίδος μαλάχῃς ῥίξαν, ὥρξε μοι
ταύτῃ, κελεύσας ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύοις
ταύτῃ προσεύχεσθαι. παρήνεσε δ' ἐπὶ τῇ
ἀφικοίμην ἐς τὴν δ' ἐπὶ τὴν γῆν, μήτε πῶρ μαχά
ρα σκαλεύειν, μήτε θέρμοις ἐδίειν, μήτε πα
λὶ τῶν τὰ ὀκτωκάδεκα ἐτη πλοῖον ἵσταναι. ῥύ
τον ᾗ μεμνημένον, ἐλπίδας ἔχειν τ' εἰς τὴν
νῆσον ἀφίξεως. τότε μὲν ἐν τῇ πλοῦν
πρὸς Κίρκην ὁμῶν. ὅτ' ἐπὶ καὶ ὁ πρὸς τὴν, ὅτ' ἐπὶ
μὲν αὐτοῖς, τῇ ἐπιούσῃ δ' ἐλθὼν πρὸς Ὀμήρῳ
ἐν ποιητὴν, ἐλέηθαι αὐτοῦ πρὸς αἰμοὶ δ' ἵστ
χον ἐπίγραμμα. καὶ ἐπειδὴ ἐπώκησε, σῆλην
ἐκρύχου λίθου ἀνασῆσας, ἐπὶ ῥα τὰ πρὸς
ἑλπίδα. τὸ δ' ἐπὶ ῥα τὰ πρὸς ἑλπίδα.
Ἀσκιανὸς ἴαθε πάντα φίλος μακάρεσσι θεοῖσιν 23

Εἰδέτε, καὶ πάλιν ἦλθε Φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
Μείνας δ' ἐκεῖν' ἦν ἡμέραν, δι' ἐπιούσης
ἀνηγόμην, τῶν ἡρώων πρὸς ἀμύμοντων. ἐνθά
μοι καὶ Ὀδυσσεὺς προσελθὼν, λάθρα τ' Πηνελό-
πιδος δίδωσιν ἐπιστολὴν εἰς Ὀγυγίαν τὴν νῆσον
καλυπτοῖ κομίζειν. Ὡς πεμψέ δ' ἐμοὶ ὁ βασιλεὺς
μανθεὶς ἐν πρημέα Ναυπλίου, ἵν' εἰκαταχθεῖ
πρὸς τὰς νῆσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβοι, ἅτε
κατ' ἄλλω ἐμπερίαν πλεονίας. ἐπεὶ δ' ἐν βύθῳ
ἡ ἄερα προΐοντες παρεληλύθειμεν, αὐτίκα ἡ
μᾶς ὁ δαίμων τε Διὶν δαδ' ἐχερ, οἶον, ἀσφάλαν,
καὶ θεῖον, καὶ πίαςης, ἅμα κοιμένων. καὶ κνίσ-
σας δ' ἐπὶ πονηρὰ, καὶ ἀφόρητον, ὥς ποδ' ἀπ' ἀ-
θρώπων ὁππότε μὲν. Ὁ δ' ἀνὰ ροφὸς, καὶ ὁμι-
χλώδης, ὁ κατέσχευεν αὐτοῦ θρόνον σπῆ-
νι, καὶ μέντοι ὁ μακίστων τόφον ἠκούετο, καὶ
οἰμωγὴν ἀνθρώπων πολλῶν. ταῖς μὲν δ' ἄλ-
λαις, οὐ προσέχομεν. ἦς δ' ἐπέβημεν, τοιάδε
ἦν. κύκλω μὲν πᾶσι κρημνώδης, ὁ ἀπὸς ἡρῶος,
πέτραις, καὶ φάσσι κατεσκληκῆα. Δένδρον δ'
οὐδ' ἐν ὕδασι ἔνν. ἀνδρῶν τε γένος ὅμως καὶ αἰ-
κρημονίς, πρόϊον δ' ἀτιν' ἀκαυθώδης, ὁ
σιολόφων μεσῆς ἄρα ποῦ, πολλὰν ἀμρφίαν
τ' ἡώρας διελθόντες. ἐλθόντες δ' ἦν τὴν εἰρηκτὴν,
ὁ δ' ἐκλασθήρι, πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τ' τόπον
ἔσται

ἐσται μάλιστ' ἐν ἑσπερίᾳ, μαχαίραις,
ὁ σκόλοψι πάντῃ δ' ἐν θηκῇ, κύκλω δ' ἡρῶος
μοι ποδ' ἐρρεον, ὁ μὲν, ὁρβόρου, ὁ δευτέρῃ δ' ἐ-
αίματος. ὁ δ' ἐν δόρ, πυρὸς, πᾶν μέγας ὅς
καὶ ἀπέρματος. καὶ ἔρρει, ὥς περ ὕδατος. ὁ ἐκυμα-
τοῦρ, ὥς περ θάλασσα. ὁ ἰχθὺς δ' ἐπὶ κε-
λούς. ὁ δ' μὲν, ὁ λαοὶς προσεοικότας. τοῖς δ' ἡμι-
κροῖς, ἀνθραξι πεπορμενίσι. ἐκάλουν δ' ἐν-
τοῖς λυχνίσκοις. εἰσοδὸς δ' ἐμίας, σὺν ἡρῶος
πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφείσκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος.
πρὸς ἐλθόντων δ' ἐόμωσ, τ' Ναυπλίου καὶ θηρῶ
μένον, ἐσπόμεν κολαζομένοις, πολλοὺς μὲν βα-
σιλέας, πολλοὺς δ' ἐδιδότας. ὧν ἐνίς ὁ ἐγνω-
ρίζομεν. εἰδομένη δ' ὁ δ' ἐν Κίνυρον καπνῶ ὕπο
τυφόμενον, ἐκ τῶν αἰδίων ἀπληρημένον. προσε-
τίθεισαν δ' οἱ ποδ' ἐκπαιτὰ ὁ δ' ἐκαστὸν βίους, καὶ
τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζονται. καὶ μεγίστας
ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνησεν οἱ βασιλεῖς.
τι πρὸς ἐν εἶον, ὁ οἱ μὴ τὰ ληθῆσιν ὑπερβα-
τόν. ἐν οἷς ὁ Κτησίτας ὁ κνίδος ἦν, καὶ Ἡρόδ-
τος, καὶ ἄλλοι πολλοί. ρύπτει δ' ὅρων ἐγώ, χρε-
στάς εἶχον εἰς ρύπτον τὰς ἐλπίδας. οὐδ' οὐδ' ἐ-
καυθὸς ἐπύδωσεν ἐπὶ ὄντι Ἀνηπιδάμην. ταχέ-
ως δ' ἐν ἀναστροφῇ αὐθιγῶν, οὐτ' ἐδιδάμην φέ-
ρην τὴν ὁπλιν, ἀπασάμηνος ἐν Ναυπλίῳ, ἀπὸ

πρωτα. Ὁ μετ' ὀλίγον, ἐφάνητο πλοσίον ἢ τὸ
νείρων νῆσος, ἀμυδρα, ὁ ἀφ' ἧς ἰδίαν. ἐπαχέῃ
Ὁ αὐτὴ ρῖς ὀνείροις πῖρα πλοσίον. ὡς ἔφαρ
ἢ προσιοῦσιν ἡμῖν, ὁ ὡς ἐφύγε, ὁ πορρωτέρω
ῶς ὡς ἐβάνε. καταλαβόντες δ' ἐπετε αὐτῶν,
ἢ ἔσω λέναντες ἐς τὸν Ἰπνον λιμένα προσέειπεν
ῥονόμηνον, πλοσίον τὸ πύλων τῶν ἐλεφαντί-
νων, ἢ δ' Ἄλεκρυόνης ἰδρόν ὄβρι, πρὶ δὲ ἰλιν ὁ
φίαν ἀπεβάνομεν. παρελθόντες δ' ἐς τὴν πύ-
λιν, πρὸς ὀνείρους ἢ τρικίλους ἐωρῶμεν. πρὸς
τὸν ἡβούλομαι ποδὶ τὸ πόλεως εἰπεῖν, ἐπὶ μὲν
δ' ἄλλω τινὶ γέγραπται ποδὶ αὐτοῦ. ὅς ἔστι μὲν
νοσ' ἐπεμνήσθην Ὀμηρος, οὐ πᾶν ἀκελεῶς σω-
γραφε. κύκλω μὲν ποδὶ πᾶσαν αὐτὴν ὕλην αὐ-
σκε. τὰ δὲ νῆσος δ' ὄβρι μήκανες ὕλη λαὶ, καὶ
μανδραγόρα. ἢ ἐπ' αὐτὴν πολὺ τι πλοῦτος νο-
τερίων. ῥῦτο δ' ὁ μόνον ἐν τῇ νήσῳ γίγνεται ὄ-
νεον. πρὸς μὲν δ' ἢ παραρρέει πλοσίον, ὡς αὐτῶν
καλούμενος Νυκτιπόρος. Ὁ πρὸς αὐτὸν ποδὶ
ταῖς πύλαις, ὀνόματα καὶ ταύταις, τῇ μὲν,
Νήγερος, τῇ δ' Παννυχία. ὁ δ' ἐπεὶ βολος τὸ
λεως, ὕλη λός τε, καὶ τρικίλος, ἰεῖ δὲ τὴν χει-
ρὸν ὀμοιότατος. πύλαι μὲν γὰρ ἐπεισιν, οὐ δὲ οὐ κα-
θαπρὸς Ὀμηρος εἰρηκεν, ἀλλὰ τέττιρες. δύο μὲν
πρὸς τὸ τὸ βλακείας πρὸς ἰόν ἀπολέπουσιν,
ἢ μὲν

ἢ μὲν, σιδηρᾶ, ἢ δὲ, κρόαμδου πεποικίμενη, κα-
θ' ἧς ἐλέγντο ἀποδμεῖν αὐτῶν οἱ τε φοβόροι,
Ὁ φονικοί, Ὁ ἀπνεῖς. δύο δὲ, πρὸς τὸν λι-
μένα, Ὁ τὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κρόατινα,
αἱ δὲ, καθ' ἧς ἡμεῖς πρὸς ληθρομὲν ἐλεφάντινα.
εἰσιόντων δ' ἐς τὴν πόλιν, ἐν δεξιᾷ μὲν ὄβρι τὸ
Νυκτωρ. σέβοι δ' ὅς θείων ταύτῃ μάλισκα,
Ὁ δ' Ἄλεκρυόνα. ἐκείνῳ δ' ἐπλοσίον τὸ λι-
μένῳ δ' ἰδρόν πεποικίται. ἐν αἰσιεῖ δὲ. τὰ δ' ἢ
ὑπνο βασιλεια. οὗτος δ' ἢ δ' ἄρχει παρ' αὐ-
τοῖς, σαφράπας δύο, Ὁ ὡς ἀρχοῦς πεποικί-
μεν, ταραξίανά τε ἐν Ματαιογένοισι, Ὁ πλο-
τοκλέα ἐν φαντασίῳ. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγ-
ρᾷ, πηγὴ ὄβρι, ἢν καλοῦσι Καρεῶτιν. Ὁ πλο-
σίον ναοὶ δύο, ἀπάτης, Ὁ ἀληθείας. ἐνθα καὶ
αὐτοῦ ὄβρι αὐρῖς, Ὁ δ' ἐμαντεῖον, οὐ προεῖς ἢ
καὶ προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὡς
κεῖται, ταύτης ποδὶ τοῦ ὑπνο λαχών. π-
μῆς. αὐτῶν μέντοι ὀνείρων, οὐτε φύσις, οὐ
τε ἰδέα ἢ αὐτῇ. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροὶ τε ἢ ὄβρι, καὶ
καλοὶ, Ὁ ἡσθεῖς. οἱ δὲ, μικροὶ, Ὁ ἄμορφοι. καὶ
οἱ μὲν, χεῦσεοι, ὡς ἐδοκον. οἱ δὲ, ταπεινοὶ τε,
ἢ οὐτε λείψ. ἢ ὄβρι ἐν αὐτοῖς Ὁ πρῶτος οἱ π-
νεις, ἢ περὶ ὡς ἢ ἢ ἢ, καὶ καθ' ἧς ἐπὶ πρῶτων
δυσκολευόμενοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλεια, οἱ δ' ἐς

καὶ θαυμάσια ἐποήμαινεν, ὃ, τε ᾗ ἐν τῇ πρῶ-
μνῃ χηνίσκος ἀφῆκε πῆρυνξάτο, ὅ ἀνεβόσκει,
ὅ κυβερνήτης Σκίνδαρος Φαλακρός ἦδη ὦν,
ἀνέκομκε. ἡ δ' ὅ πάντων ἦδη παρὰ δδοτάρην,
ὃ ᾗ ἰσὸς τ' νεὺς ἔβεβλάσκει, ὅ κλάδις ἀνέ-
φυνσε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησεν. ὁ δὲ καρ-
πὸς, ἦν σῦκα, ὅ σαφυλά μεγάλα, ὅ πω πῶ
πεῖροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὥς τὸ εἰκὸς ἐπεράχθη
μεν, καὶ ἠνυχόρθεα τοῖς θεοῖς ἀπορέψαι δ' ἄλ-
λόκοτον τ' φαντάσματος. οὐ πω δὲ πέντακο-
σίους σελίδας ἀνελθόντες, εἰδὼν ὕλιν μεγί-
στην, καὶ λάπον, πιτύων, ὅ κυπαρίττων. ὅ
ἡμεῖς μὲν εἰκάσμεν ἡ περὶ οὗτοῦ. τὸ δ' ἦν πῶ
λαρῶς ἀβυσσον, ἀρίστοις δένδροις καταφυτεν-
όμενον. εἰς ἡκὴ δὲ τὰ δένδρα ὁμῶς ἀκίνητα, ὅρ-
θα, καθάπερ ἐπιπλέοντα, πλεονάζοντες δ'
ἔν, ὅ δ' ὅ πάν κατανοήσαντες, ἐν ἀπὸρῶ εἰχό-
μιθα τί χρὴ δρᾶν. οὐτε ᾗ ὅ τῶν δένδρων
πλεον δωατόν ἦν. πυκνὰ ᾗ, καὶ προσεχὴ ὥστε
χεν, οὐτ' ἀνασρέφην ἔα δονέσθαι. ἐγὼ δ' ἀνελ-
θὼν ᾗ δ' μέγιστον δένδρον, ἀπεσκόπων τὰ ἐπεί-
κεινα ὅπως ἔχοι. ὅ ἔωρων ὠδὶ σαδίου μὲν πε-
τήκοντα ἡ ὀλίγη πλείους, τὴν ὕλην οὐσαν. ἔ-
πειτα δὲ αὐτοῖς ἔτερον ὠκεανὸν ἐκσεχόμενον.
ὅ δὲ ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ὠδὴ
τὴν

τὴν κομην τ' δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὥστε βίβα-
σαι, εἰ διωκόμεθα, εἰς τὴν ἑτέραν θάλατταν. ὅ
οὕτως ἐποιούμεν. ἐκ δ' ἔχοντες ὅ αὐτὴν κάλῳ
μεγάλῳ, καὶ ἀνελθόντες πρὸς τὰ δένδρα, μόλις
ἀνιμνήσμεθα. καὶ θέντες ᾗ τ' κλάδων, πετάσαν-
τες τε τὰ ἰσία, καθάπερ ἐν θαλάττῃ ἐπὶ πλο-
μεν, ὅ ἀνέμῳ προσωθύντες ἐπισπόμενοι. ἐνθά με-
καὶ δ' ἀντιμάχῳ τ' πικρῷ ἐπὶ εἰσῆλθε. φησὶ γάρ
ποικίλος, τοῖσι δ' ὕλιν ἔχοντες ὅ πολλὸν ἐρ-
μένοισι. ἀνελθόντες δ' ὁμῶς τὴν ὕλην, ἀνιμ-
νήσμεθα πρὸς δ' ὕδωρ. ὅ πάλιν ὁμοίως καταδύν-
τες τὴν ναῦν, ἐπὶ πλομῇ ὅ καθεστῶν, καὶ διὰ
ἰσὺς ὕδατος, ἀχρεὶ δ' ἡ ἐπὶ πλομῇ χάσματι με-
γάλῳ ἐκ τ' ὕδατος ἀνελθόντες περὶ πλομῇ, καθά-
περ ἐν τῇ γῇ ποταμὸς ἐκρῶμεν ὥστε οὐρανὸν
μυτιόμενα ὅ χωρήματα. ἡ μὲν ὅ ναῦς, καθε-
λόντων ἡμῶν τὰ ἰσία, ἔα δὲ ὅς ἐστιν, πρὸ ὅλ-
γων ἐλθούσῃ κατενεχθῆναι. ὥστε κύψαντες ὅ
ἡμεῖς, ἐκρῶμεν ὅλας ὅσον σελίδων χιλίων, μά-
λα φοβερόν, καὶ πρὸς ὅσον. εἰς ἡκὴ δ' ὅ ὕδωρ ὥς
πρὸς μεμεισμένον. πρὸς ὅσον πρὸς ὅσον ὅ κατὰ δὲ
εἰς, ὅσον μεν πρὸς ὅσον ἐξ ὅσον ἐπὶ πλομῇ ὕδα-
τος, συνάπτοντες τὰ πλάτη κατὰ τὴν ἐπὶ πλομῇ
αὐτῇ, καὶ τ' ἐπὶ πλομῇ θάλαττῃς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὅσον
εἰς ὅσον, προσελάσαντες ὅ τῶν κώπων, κατὰ

ἐκεῖνο πῆδε δράμομεν, καὶ μὴ πᾶσι τ' ἀρσενίας ἐπὶ
ράβδον, οὐκ ἔτε προσδεδέχοντες. ρύν τευθεν ἡ
μας ὑπερέχευ πᾶσι λαοῖς τε προσήνεις, καὶ νῆσος
οὐ μεγάλη, δὲ προσίτωσι βλοικαμένη. ἐνέμοντο δὲ
αὐτὴν ἄνθρωποι ἄγριοι, Βυκέφαλοι, κέρατα ἔ-
χοντες, οἷον πρὸς ἡμῖν ἐν Μινώταυρον ἀναπλά-
ττουσιν. ἀπεβάντες δὲ, προσήμην ὑδρὸς ὁμίημοι,
κάρι καὶ στίσι ληφόμενοι, εἰ ποθεν διωκθήμεν.
οὐκ ἐπιβείχομεν, καὶ ὑδωρ μὲν αὐτὴ πλῆσι ἔυρο-
μεν, ἀλλὰ οὐδὲν ἐνεφαίνετο, πλὴν μυκημένον.
πολὺς δὲ πᾶσι βόων ἡκούετο. λόξαντες δὲ ἀγέ-
λῳ εἶν βόων, καρλίην προχωροῦντες, ἐπέ-
σημεν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδῶ-
κον. καὶ φρεῖς μὲν τῶν ἐταύρων λαμβάνουσιν. οἱ δὲ
λοιπῇ, πρὸς τὴν θάλατταν κατεφεύγμεν.
εἰτα μέντοι πάντες ὁπλισάμενοι, οὐδ' ἐδῶ-
κει ἡμῖν ἀτιμωρήρις πολεῖσθαι τοῖς φίλοις, ἐμ-
πίπτομεν τοῖς Βυκέφαλοις, τὰ κρία τῶν αἰν-
ημένων διαιρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας,
ἐδῶκομεν, καὶ κτείνομεν καὶ ὅσον πεντήκοντα, καὶ
ζώντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν, καὶ αὐτοὶ ὁπ-
σω ἀνέστρεφμεν, τοῖς αἰχμαλώτοις ἔχοντες.
στίσι μέντοι οὐδ' ἐν ἔυρομεν. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι,
παρήνοιν ἀποσφάττειν τοῖς παρελημμένοις.
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐδίκημαζον. ἀλλὰ λήθεις, ἐφύλατ-

τον

τον αὐτοῖς, ἀλλὰ λήθεις ἀφίκοντο πᾶσι τῶν Βυκέ-
φάλων πρὸς βίαις, ἀπαρῦντες ὑπὲρ λυττοῖς
τοῖς συνελκόμενοις. συνέμεν δὲ αὐτῶν ἀφ-
νοδόντων, καὶ γὰρ ὅσον τι μυκόμενων, ὥς ὅτι κε-
τερόντων. τὰ λυτὰ δὲ ἦν τοῖς πολλοῖς, καὶ
ἰχθῦς ξηροί, καὶ κρόμμυα, καὶ ἑλαφοὶ τέτλια
ρεῖς, φρεῖς ἐκάστη πόδας ἔχοντες, δύο μὲν τοῖς ὀπι-
σθεν, οἱ δὲ πρόσθεν, ἐς ἑνα συμπεφύκεν. ὑπὲρ
ρῦντος ἀπεδόντες τοῖς συνελκόμενοις, καὶ μίαν
ἡμέραν ἐπιμείναντες, ἀνέχθημεν. ἡ δὲ ἰχθῦς
ἐς τε ἡμῖν ἐφαίνοντο, ὅρνεα πρὸς ἑτέρω, ὅτι
ἄλλα ὁπόθεν γῆς πλῆσιον οὐσης, σημεῖα προ-
φαίνετο. μετ' ὀλίγον δὲ, καὶ ἄνδρας εἰδμένους καὶ
νῶ πρόπῳ ναυτιλίας χρωμένους. αὐτοὶ δὲ ὅτι
ναῦται, καὶ νῆβη ἦσαν. λέξω δὲ τὴν πολλοῦ τὸν
τρόπον. ὅπῃ οἱ κείμενοι ὑπὲρ τοῦ ὕδατος, ὁρῶσαν-
τες τὰ αἰθρία, μέγαλα δὲ φέροντες, ὅτι αὐτῶν
ὁδόνων πετάσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοῖς ποδῶ
νασ κατέχοντες, ἐμπίπτοντες τ' ἀνέμους, ἐπλε-
ον. ἀλλοὶ δὲ μετὰ τούτοις, ὑπὲρ φελλῶν καθέ-
μενοι, ζεύξαντες δύο δελφίνας, ἡ λαυνόντες,
καὶ ἡ νιόχεν. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπὶ σῦρον τοῖς
φελλοῖς. οὐτοὶ ἡμᾶς οὐτε ἡδίκον, οὐτε ἔφην-
ον, ἀλλ' ἡ λαυνὸν ἀδεῶς τε, καὶ εἰρηνικῶς,
ὅτι εἶδος τὴν ἡμετέρου πλοῖος θαυμάζοντες, ὅτι

δ' ὁ δὲ γῆς, ἐν ταῖς ἐξῆς βίβλοις διηγήσομαι.

ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ.

Ἀνῆλθέτις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὡς ἀποκτενῶν
ἔν τῷ τυράννῳ. Ὁ αὐτὸν μὲν οὐχ εὔρε. ἔν δὲ ἵππῳ
αὐτοῖ ἀποκτείνας, κατέλιπε τὸ ξίφος ἐν
τῷ σώματι. ἐλθὼν δὲ τυράννος, ὁ αὐτὸν ἵππῳ
ἡδ' ἡνεκρόν, τῷ αὐτῷ ξίφει αὐτὸν ἀπέκτενεν.
αὐτῷ δὲ ἀνελθὼν, ἡ δὲ τὴν τυράννον ἵππῳ ἀνελθὼν,
γέρας, ὡς τυραννοκτόνῳ.

Το τυράννοισ ἀποκτείνας ὡς ἀνδρὸς δι-
κασαί μίᾳς ἡμέρας, ἔν μὲν, ἡδ' ὡς α-
ρεσκότα, τὸν δὲ, ἀκμάζοντα, ἡ δὲ πρὸς
διαδοχὴν τῶν ἀδικημάτων ἐτοιμότερον, ἡ δὲ
μίαρ ὅμως ἐφ' ἀμφοτέροισ ἀτήσων σωρεῖται,
μόνος ἦ ὡς ποτε τυραννοκτόνων πλὴν ἡ μίᾳ
δύο πονηροῖς ἀποσκοδυσάμενος, ὁ φονεύσας,
τὸν μὲν παῖδα, τῷ ξίφει. τὸν πατέρα δὲ, τῇ
πρὸς τὸν ἵππῳ φιλοσοργίᾳ. ὁ μὲν δὲ τυράννος,
αὐτῷ ὡς ἐποίησεν, ἱκανὴν ἡμῖν δέδωκε τιμω-
ρίαν, ζῶν μὲν, ἔν ἵππῳ ἐπιδὼν προσηρημένον πα-
ρὰ τὴν τελευτήν. τελευτῶν δὲ, ἡναγκασμέ-
νος δὲ παρὰ δόξατον αὐτὸς αὐτῷ γενέσθαι τυ-
ραννοκτόνῳ. ὁ παῖς δὲ ὁ ἐκείνου τέθνηκε μὲν
ὡς ἐμὸν, ὡς κρέτησε δὲ μοι καὶ ἀποθανόν
πρὸς ἄλλον φόνον, ζῶντι μὲν σίμα δὲ καὶ τῷ
πατρὶ

πατρὶ, μετὰ θάνατον δὲ παρὰ τοκτονήσας, ὡς
ἐδωάτο. τὴν μὲν δὲ τυραννίδα ὁ παῖς ἔλαβε
ἐγὼ. ὁ δὲ ξίφος, ὁ πᾶντα ἐργάσαι, ἐμὸν. τὴν
δὲ τάξιν ἐν ἡγεσίᾳ τῶν φόνων, ὁ δὲ τὸν φόνον
νοτόμησε τῆς τῶν πονηρῶν τελευτῆς. τὸν μὲν
ἰσχυρότερον, ὁ δὲ ἀμύνεσθαι διωάμενος, αὐτὸς
ἀνελθὼν. τὸν γέροντα δὲ, μόνον παραχωρήσας
τῷ ξίφει. ἐγὼ μὲν δὲ καὶ σὺν τῷ τῷ τῷ τῷ
τούτοις ἡμῶν ἡγεσίᾳ μοι παρ' ἡμῶν, ὡς
ρεῖας λήψεται ἡ δὲ εἰς τοῖς ἀνθρωπείοις,
ὡς ἂν οὐ τῷ πόντῳ ἀπαχάσας ἡμῶς μόνον,
ἀλλὰ ἡ δὲ τῶν μελλόντων κακῶν ἐλπίδος, ἡ
τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον πᾶσι, οὐδ' ἄνους πα-
ραλελόμενος κληρονομῶν τῶν ἀδικημάτων. με-
ταξὺ δὲ κινδυνεύω, τοῖς τακαρθεύσας, ἀγέ-
ρας δὲ ἀπελθεῖν παρ' ἡμῶν, ὁ μόνος σέρεσθαι
ἐν πᾶσι τῶν νόμων ἀμοιβῆς, οὗς διεφύλαξα.
ὁ μὲν δὲ ἀντιλέγων, οὐρσὶ δὲ καὶ μοι οὐκ ἐδόξε
νοσ ὡς φησι τῶν κοινῶν τοῦτο πειρῆσαι, ἀλλ' ἐπὶ
τοῖς τετελευτηκόσι λελυωμένῳ, ὁ ἀμ-
νόμῳ δὲ ἐκείνοις τοῦ θανάτου αὐτίον γεγε-
νημένον. ὑμεῖς δὲ, ἀνὰ χεῖρ ἐμὸν ὡς ἀνδρὸς δι-
κασαί πρὸς ὀλίγον τὰ ἐν τῇ τυραννίδι, καὶ
πρὸς εἰδόσιν ὑμῖν ἀκείβως διηγεσμένον. καὶ
ὡς τὸ μέγεθος οὕτω μάθοιτ' ἂν τῆς δυνάμε-
ως

εἰας εἰ μὴς, καὶ αὐτοὶ μάλλον βίφρανεῖσθαι,
λογιζόμενοι ὡς ἀπηχάητε. οὐ γὰρ ὥς πρὸς ἄλ-
λοισι τισὶν ἢ δὴ σωθεῖν πελάκις ἀπὸ τῶν καὶ ἡ-
μεῖς τυραννίδας, ὅ μίαν δουλείαν ὑπεμείνα-
μεν, οὐδ' ἐνὸς ὑπὸ νόμου καὶ ἐπιθυμίας δεσπό-
του, ἀλλὰ μόνοι τῶν πᾶσι τε τὰ ὅμοια δυσυχ-
σάντων, δύο αὐτ' ἐνὸς τυράννου ἐῖχομεν, καὶ
πρὸς διττὰ οἰδυσχεῖς ἀδικήματα δηρούμεθα.
μετρίωτόρος ἢ ὁ πρεσβύτερος ἦν πρὸς τὸν, καὶ
πρὸς τὰς ὁργὰς ἡπιώτερος, καὶ πρὸς τὰς
καλάσεις ἀμεινότερος, καὶ πρὸς τὰς ἐπι-
θυμίας βραδύτερος, ὡς ἂν ἢ δὴ εἰ ἡλικίας
ἔμην σφοδρότερον τ' ὁρμῆς ἐπεχούσης, τὰς δ'
τῶν ἡδονῶν ὀρέξας χαλινὰ ῥηγνύσης. ὅ προσ-
ετὴν ἀρχὴν τῶν ἀδικημάτων ὑπὲρ τῶν παλαιῶν ἀκων
προσῆχθαι ἐλέγετο, οὐ πάνυ τυραννικὸς αὐτὸς
ὢν, ἀλλ' εἰκὼν ἐκείνῳ. Μιλότεκνος β' ἐστὶν ὑπὸ
βουλῆν ἐγένετο, ὡς ἐδείξε. ὅ πάντα ὁ παῖς ἦν
αὐτοῦ, καὶ ἐκείνῳ ἐπίθετο. ὅ ἡδὴ ὅσα κελεύ-
ει, καὶ ἐκόλαζεν οὐς προσάττοι, καὶ πάντα ὑπε-
ρέτει. ὅ ὅλως ἐτυραννῆρ ὑπὲρ αὐτῶν, ὅ δρυφώ-
ρος τῶν τῶν παλαιῶν ἐπιθυμιῶν ἦν. ὁ νεανίας δέ,
τ' μὲν τιμῆς πρὸς χάριν καὶ ἡλικίας ἐκείνῳ, ὅ
μόνος ἔζησεν τ' τ' ἀρχῆς ὀνόματος. ὅ δ' ἐργον
τ' τυραννίδος, καὶ ὅ κεφάλαιον, αὐτὸς ἦν, καὶ ὅ μὲν

πισόν ὅ ἀσφαλές, ἀπ' αὐτοῦ πρὸς εἶχε τῆς δυνά-
σεως. τὴν δ' ἀπόλαυσιν, μόνος ἐκαρπύετο τῶν
ἀδικημάτων. ἐκείνος ἦν ὁ πρὸς δρυφώρους σω-
χων, ὁ τὴν φρουρὰν κρατύνων. ὁ πρὸς τυραννί-
νους ἐκκόπτων. ὁ τοῖς ἐπιβουλεύοντασ φοβών.
ἐκείνος, ὁ πρὸς ἐφῆβους ἀναπαύων. ὁ ἐνυβρίζων
τοῖς γάμοις. ἐκείνῳ αἱ πρὸς ἀνὴρ ἦντο, ὅ ἐν
τινὲς σφαγαί, ὅ ἐν τινὲς φυγαί, ὅ χημά-
των ἀφαρέσεις, καὶ βάσανοι, ὅ ὕβρεις, πάντα
ταῦτα ῥημάτων ἦν νεανικά. ὁ γέροντος δ' ἐκεί-
νος, ἡκολούθει, καὶ σωμολίκε, ὅ ἐπὶ ἡνεί μόνον τὰ
τῶν παλαιῶν ἀδικήματα. καὶ ὅ πρὸς τὰ ἡμῶν ἀφ' ὅ-
ρων καθεστῆκε. ὅταν γὰρ αἱ τῶν γυναικῶν ἐπὶ
θυμίας τὴν ἐκ τῶν ἀρχῶν ἡζουσίαν προσλάβω-
σιν, οὐδένα ὅρον πρὸς τὴν τῶν ἀδικημάτων. μά-
λιστ' ἐκείνο ἐλπίει, ὅ ἐκείνῳ μακρὰν, μά-
λιστα αἰδέσθαι τὴν δουλείαν ἐσομένην, ὅ ἐκ δια-
δοχῆς παραδοθῆσθαι ἐσομένην τὴν πόλιν, ἀλλοτε-
ρῶν δεσπότην, ὅ πρὸς κληρονομία γεν-
εῖσθαι, ὡς τῶν γε ἀλλοιῶν οὐ μικρὰ
τις ἐλπίς αὐτῇ, ὅ λογίζεσθαι, καὶ πρὸς αὐτὴν
λέγειν, ἀλλ' ἢ δὴ πρὸς αὐτὴν, ἀλλ' ἢ δὴ τεθνήσκει-
ται. ὅ μετ' ὁλίγον ἐλεύθεροι γεννησόμεθα. ἐ-
πὶ ἐκείνων δέ, οὐδὲν τοιοῦτον ἡλπίζειτο, ἀλ-
λ' ἐκείνων ἢ δὴ ἐτοιμον ὅν τ' ἀρχῆς διαδεχόν.

ρηγαρούν οὐδ' ἐπιχειρεῖν τις ἐτόλμα τῶν γεν
νικῶν, ὅτ' αὐτὰ ἔμοι προαιρουμένων, ἀλ
λ' ἀπέγνωσθ' παντὰ πασιν ἡ ἐλευθερία, καὶ ἄ
μαχος ἡ τυραννὶς ἐδόκη, πρὸς ῥοσὺ τοῖς ἐσόμε
νης εἰ ἐπιχειρήσωσ. ἀλλ' οὐκ ἐμέ ταῦτ' ἐφό
βησιν, οὐδέ τι θυχερὲς εἴη πρᾶξεως λοισσάμε
νος ἀπώκησα, οὐδέ πρὸς ἐν κίνδυνον ἀπέδει
λία. μόνος ἢ μόνος πρὸς οὐτως ἰσχυρὰν ἢ πρὸ
λὴν τὴν τυραννίδα. μάλλον ἢ οὐδέ μόνος, ἀλ
λά μετὰ τοῖς φίλοις ἀνέειν τοῖς συμμαχημέ
νου, ὅτι μέρος σωτέ τυραννοκτονηκότος, πρὸ
ὀφθαλμῶν μὲν, τὴν τελευτὴν ἔχων, ἀλλὰ ἐξ
μῆρος δὲ ὁμῶς τὴν κοινὴν ἐλευθερίαν εἴσφα
γῆς τῆς ἐμῆς. ἐντυχὼν δὲ τῇ πρώτῃ φρουρᾷ,
καὶ τρεῖς ἀμύμονος εὐφράδιστος ὅς δ' οὐδ' ὀφεί
μι ἐντυγχάνοντα κτείνων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀμύμονον
πᾶν διαφθεύρων, ὡς δὲ κεφάλαιον αὐτὴν ἔργον
εἰμὺν, ὡς δὲ τὴν μόνον εἴη τυραννίδος ἰσχυρὴν, ὡς
τὴν ὑπόδοσιν τῶν ἡμετέρων συμφορῶν. ὅτι ἐπὶ
σᾶς τῷ εἴη ἀκροπόλεως φρουρίῳ, ὅτι ἰδὼν γε
νικῶς ἀμύμονον, ἢ αὐτὴν ἀμύμονον περὶ τοῖς βαν
μασιν, ὁμῶς ἀπέκτεινα. καὶ ἡ μὲν, τυραννὶς, ἢ
δικαδύρητος, ὅτι πᾶς εἰς ἐμοὶ τὸ τόλμημα. καὶ
ὅτι ἀπ' ἐκείνου πάντες μὲν ἐλεύθεροι, ἐλείπε
το δ' ὁ γέρων ἐπὶ μόνος ἄνοπλος, ἀπὸ βελήκως

ὅς φύλακας, ἀπολωλεκώς εἶν μέγαν ἐκεῖ
νον αὐτὸν δ' οὐδ' ὀφείμι, ἐρημῶ, οὐδέ γενναίως ἐπ
χειρὸς ἄξιον. ἐν ταῦτα τοίνυν πρὸς ἐμαυτὸν
ὡς ἀνδρῶν δικασαί, τὰ τοιαῦτα ἐλογισάμην.
πάντ' ἐχει μοικαλῶς. πάντα πέπρακται.
πάντα κατόρθωται. τίνα ἂν ὁ περὶ λωίωσ
κολαθεῖν ῥόπον; ἐμοῦ μὲν γὰρ ἀνὰ ξιὸς ὅτι, καὶ
εἴ μὲν διεξίῃς, ὅτι μάλισα ἐπ' ἔργῳ λαμ
πρῶς, ὅτι νεανικῶς, καὶ γενναίως ἀνὴρ κενός, κα
ταχύνων καὶ κείνῳ τὴν σφαγὴν. ἄξιον δὲ τι
να δεῖ ζητῆσαι δῆμιον. ἀλλὰ μετὰ τὴν συμ
φορὰν, μὴ δὲ τὴν αὐτὴν κορδαίνειν. ἰδέτω κο
λασθήτω. πᾶς αὐτὸν ἐχέτω δ' ἐξίφθ'. τού
τω τὰ λοιπὰ ἐντέλλομαι. ταῦτα βουλεύσας
εἰμὺν, αὐτὸς μὲν ἐκ ποδῶν ἀπὸ πηλατῆσιν.
ὅτι, ὅσοι ἐγὼ προύμανθυσάμην, διεπράξ
ατο, ὅτι ἐτυραννοκτόνησε, καὶ τέλει ἐπέθηκε
ὅτι ἐμῶ δράματι. πάρεμι εἰς κομίζων ὑμῖν
τὴν δημοκρατίαν, καὶ διαρρεῖν ἢ δὴ προκηρύτ
τωρ ἅπασιν, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν διαγγελλόμε
νος. ἢ δὴ εἰς ἀπολαύετε τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. κα
ὶ ἡ μὲν ὡς ὁρᾶτε πονηρῶν ἢ ἀκρόπολιν. ἐπὶ
τὰ τῆς δὲ οὐδὲς, ἀλλὰ ὅτι τιμᾶν ἔξεσι, καὶ δι
κάζειν, ὅτι ἀντιλέγειν κατὰ τοῦ νόμου. ὅτι πάν
τα ταῦτα γένηται δι' ἐμὲ ὑμῖν, ὅτι εἴ τι

τόλμαρ τὴν ἐμὴν· καὶ ἔνδ' ἐκείνου Φόνου,
μεθ' ὃν οὐκ ἔτι ξὴν πατὴρ ἐδύατο· ἀξίω δ' ὦ
ἡδὴ τούτοις, τὴν ὀφειλομένην δοθῆναι μοι πα-
ρ' ὑμῶν δωρεάν, ὃν φιλοκέρδης, οὐδ' ἐμικρολό-
γος τις ὢν, οὐδ' ἡδὴ μισθὸν τὴν παρ' ἱστά θυρῶν
τεῖν προσηκόμενος, ἀλλὰ βεβαιωθῆναι μοι βου-
λόμηνος τὰ κατορθώματα τῇ δωρεᾷ, καὶ μὴ
διαβληθῆναι, μὴ δ' ἀδύνατον γενέσθαι τὴν ἐπιχει-
ρησιν τὴν ἐμὴν, ὥς ἀτελῆ, ὅ γέρας ἀναξίαν κε-
κειμένῳ. οὐτος ἢ ἀντιλέγει, ὅ φησιν, οὐκ εὖ
λόγῳ ποιεῖν με τιμᾶς θέλοντα, ὅ δωρεᾷ
λαμβάνειν. οὐ γὰρ εἴν' τυραννοκτόνον, οὐδὲ πε-
πρωχθῆναι μοι πικρὰ δὴ νόμον, ἀλλ' ἐνδείν τι
ἔρῳ ἔργῳ ἔμῳ, πρὸς ἀπάτησιν τῆς δωρε-
ᾶς· πυνθάνομαι τοίνυν αὐτοῦ, τί λοιπὸν ἀπα-
τεῖς παρ' ἐμοῦ; οὐκ ἐβουλήθην; οὐκ ἀνῆλθον;
οὐκ ἐφόνευσαν; οὐκ ἠλυθέρωσα; μὴ πιστέπτατ'
ταῖς; μὴ τις κελεύει; μὴ τις ἀπειλεῖ δεσποτικῶς; μὴ
τις με πῶρ κακουργῶν δέφυγε; οὐκ ἀνείποις.
ἀλλὰ πάντ' αἰρήνης μεσῶ, καὶ πάντες οἱ νόμοι,
ὅ ἐλευθερία σαφής, ὅ δημοκρατία βέβαιος,
καὶ γάμοι ἀνύβεισοι, καὶ παῖδες ἀδεῖς, καὶ παρ-
θένοι ἀσφαλεῖς, ὅ ἐορταῖς τὴν κοινὴν δύ-
σχίαν ἢ πόλιν. τίς δ' ὅ τούτων ἀπάντων αἰτί-
ος; τίς δ' ἐκείνα μὴ παύσας, τὰ δὲ παρέχ-
μενος;

μένος; εἰ γὰρ τις ὅστις παρ' ἐμοῦ τιμᾶς δίκαι-
ος, παραχωρῶ τῇ γέρας, ἐξίσταμαι τῇ δωρεᾷ.
εἰ δ' ἄλλος ἐδ' ὡς πάντ' ἀπεπραξάμην, γλυφῶν, κιν-
δυεύων, ἀνείων, ἀναιρῶν, κολάζων, δι' ἀλλή-
λων τιμωροῦ μένος, τί μου διαβάλλεις τὰ κα-
τορθώματα; τί δ' ἀχάρις πρὸς με δὴ δῆμον
ποιεῖς εἶν'; οὐ γὰρ αὐτὸν ἐφόνευσαν τὸν τύραν-
νον, ὁ δὲ νόμος, τυραννοκτόνῳ δίδωσι τὴν δω-
ρεάν. διαφέρῃ δὲ εἰπέ μοι τί ἢ αὐτὸν ἀνελείν,
ἢ τὸ θανάτου πρᾶσθαι τὴν αἰτίαν. ἐγὼ μὲν οὐ,
οὐδ' οὐδ' οἶμαι, ἀλλὰ ὅστις μόνον νομοθέτης εἶδε,
τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δημοκρατίαν, τὴν τῶν δει-
νῶν ἀπαλλαγὴν. τοῦτ' ἐτίμησε. τοῦτ' ἀξίον
ἀμοιβῆς ὑπέλαβεν, ὅπερ οὐκ ἀνείποις μὴ δὴ
ἐμὲ γενέσθαι. εἰ γὰρ ἐφόνευσαν δι' ὃν ἐκείνος ζῆν
οὐκ ἐδύνατο, αὐτὸς εἰργάσθαι τὴν σφαγὴν. ἐ-
μὸς δ' ὁ Φόνος, καὶ χεῖρ ἐκείνη, μὴ γίνω ἀκρεβόλο-
ν οὐδ' ἐτι ποῦ γὰρ φόβου τῇ τελευτῇ, μὴ δ' ἐξέτα-
ζε ὅπως ἀπέθανεν, ἀλλ' εἰ μήκέτ' ἐστίν, εἰ δὲ
ἐμὲ τὸ μήκέτ' εἶν' ἔχει, ἐπὶ κακῆϊνο προσεξε-
τάσθαι μοι δοκεῖς, καὶ συκοφαντήσθαι τὸν θυρ-
νήτα, εἰ τις μὴ ξίφει, ἀλλὰ λίθῳ, ἢ ξίλῳ, ἢ
ἀλλῶ ἔρῳ φόβῳ ἀπέκτενε. τί δὲ εἰ λιμῶν δὲ
ἐπελίσσεται δὴν ὑπερῶν, τὴν αἰάγην φητε
λῶντ' παρέχων, ἀπὴ τις ἀνὴρ τότε παρ' ἐμοῦ

αὐτόχειρα τὴν σφαγὴν; ἢ ἐνδεῖν ἔλεγε; μὴ
τι πρὸς τὸν νόμον; καὶ ταῦτα, χαλεπώτε-
ρον τοῦ κακούργου πεφονδμένου; ἐν μόνον ἔζε-
ταξε. ὥστε ἀπαύτει. ὥστε πολυπραγμένει. τίς
τῶν πονηρῶν λείπεται; ἢ τίς ἐλπίς τοῦ φόβου;
ἢ τί ὑπόμνημα τῶν συμφορῶν. εἰ δὲ καθαρά
πάντα, ἢ εἰρηνικά, συγκοφανρύντος ὅτι ὅρ-
ῳ τῶν πεπραγμένων χρωμένου, ἀποστρεφί-
ναι τὴν ἰδίαν τοῖς πεπονημένοις δωρεάν.
ἐγὼ δὲ καὶ ὅτι μὲν μνημὸς δηρὸν δυνάμενον ἐν τοῖς
νόμοις, ἐκ τὸς εἰ μὴ ὅτι τὴν πολλὴν δουλείαν,
ἐπιλέλοιπον τῶν ἐν αὐτοῖς εἰρημένων, αἰτί-
ας θανάτου εἶναι διττάς, εἰ τις αὐτὸς ἀπέκτε-
νεν, ἢ εἰ τις μὴ αὐτὸς μὲν ἀπέκτεινε, μὴ δὲ τῇ
χειρὶ ἔδρασε ὁ ἕρπον, ἢ ἀγκασίῃ, ὅτι παρέχεν
ἀφοσμὴν τοῦ φόβου τὰ ἴσα, καὶ ὅτι ἀξιοῖ ὁ νό-
μος αὐτὸν ἀντικολάζεσθαι μάλα δικαίως. οὐ
ῥέκουλετο ὅτι πεπραγμένου ἴσον γίγνεσθαι ὅτι
ἐλπίδας. καὶ ὅτι τὴν λοιπὸν ἢ ἔζετασις ὅτι
ποῦ τὴ σφαγῆς. εἴτα ἐν μὴ οὕτως ἀποκτεί-
νοντα, κολάζειν ὡς ἀνδροφόνον δικαιοῖς, καὶ οὐδὲ
μὴ ἀφεῖσθαι θέλει. ἐν δὲ κατὰ ἐν αὐτῶν
ὅτι ὅτι ἐν πεπονηκότα τὴν πόλιν, οὐ τῶν
ὁμοίων ἀξιώσεις τοῖς εὐδρυγέταις. οὐδὲ ὅτι
ἐκείνο ἂν ἔχοις λέγειν, ὡς ἐγὼ μὲν ἀπὸ τῶν
αὐτῶν

αὐτῶν ἐπραξα, ἡκολούθει δὲ τι τέλος ἄλλω
χρησόν, ἐμοῦ μὴ θελήσαντος. τί ὅτι ἐτι ἐλπί-
ειν, ὅτι ἰχυροτέρως πεφονδμένους; τί δὲ κατέλιπεν
ὁ ξίφος ἐν τῇ σφαγῇ; εἰ μὴ πάντως ὅτι ἐσόμε-
νον αὐτὸ προεμαντευόμεν; ἐκ τὸς εἰ μὴ ὅτι φῆς,
ὡς οὐ τύραννος ὁ τελευτῶν, οὐδὲ ταύτην εἶχε
τὴν προσηγορίαν, οὐδὲ δωρεάς ἐπ' αὐτῷ πολ-
λάς, εἰ ἀποθάνοι, ἢ ὅτι ἂν ἡμεῖς ἐλώκατε,
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. εἴτα ὅτι τύραννος πεφονδε-
ται, ὅτι τὴν αἰτίαν παρασχόντι τῇ σφαγῇ, οὐκ
ἀποδώσεις τὴν δωρεάν; ὡς τὸ πλυπραγμοσύνης.
μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν, ἀπολαύοντι τῇ
λευτερίᾳ, ἢ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπεδωκό-
τα, ὡς τὸ τίς τὸν πρὸς αὐτοῖς; καίρι ὅγε
νόμος ὡς φῆς, ὅτι κεφάλαιον ἔζετασις τῶν πε-
πραγμένων. τὰ ὅτι μέσου δὲ πάντα ἔα, καὶ οὐκ
ἐτι πλυπραγμονεῖ. τί ὅτι ὅτι οὐχὶ ἔζελάσας
πρὸς τύραννον, ἢ τὴν τιμὴν ἔλαβε τυραννοκτόνος;
ὅτι μάλα δικαίως. ἐλευτερίαν ὅτι κακῆτος ἀν-
τὶ δουλείας παρέχεται. ὅτι ὅτι ἐμοῦ γεγε-
νημένου, οὐ φυγῇ, οὐδὲ διδυτέρως ἐπικινδύνασε
ὡς ἐλπίς, ἀλλὰ παντελὴς καθάρσις, καὶ
πανωλεθρία πάντων τοῦ γένους, καὶ ἰξόθεν ὅτι
ἐκείνους ἀπὸν ἐκκεκομμένους. καί μοι πρὸς θε-
ῶν ἢ ὅτι ἀπὸ ἀρχῆς ἐς τέλος, εἰ δοκεῖ, πάντα ἔζε-
ται

τά(ε)τε, εἰ τι τ' περὶ ἐν νόμῳ πᾶσι λέλειπται,
καὶ εἰ ἐνδεῖ τῶν προσεῖναι ὀφειλόντων τυραν-
νοκτόνῳ. πρῶτα μὲν δ' ἡ γνώμην προῦπάρεχον
χρὴ γενναίαν, καὶ φιλόπολιν, καὶ περὶ τῶν κοι-
νῶν κινδυνεύον ἐθέλῃ, καὶ ἑρ' οἰκείῳ θανάτῳ
τὴν τ' περὶ τῶν σωτηρίαν ὠνησμένην. ἄρ' ἐν περὶ
αὐτῶν ἐνδελέει, ἑμαλακίστην, ἢ προειδόμενος
τινα τ' δὲ μέσου κινδύνου ἀπακνήσκει; οὐκ ἂν εἴ-
η τις. μένε ρίνῃ ἢ ρύρῃ ἐτι μόνον, καὶ νόμιζε
θελῶσαι μόνον, καὶ τ' βελεύσασθαι αὐτὰ, εἰ καὶ μὴ
χρησὸν ἀπεβίβηκε. ἔκ τε τ' γνώμης αὐτῆς κατα-
σάντα με, γέρας ἀξιοῦν, ὥς διέσχετόν τε λαμβά-
νῃ. ἐμοῦ μὲν οὐ δύνησθαι, ἀλλὰ ὅ μετ' ἐμέ τε
τυραννοκτονικότος, ἀλογονεῖσθε μοι, ἢ ἀγνώ-
μον ἢν παραχρῆν; καὶ μάλα εἰ ἐλεῖσθαι, ἀνδρεί,
ἐβελόμην, ἢ ἐλέλῃ, ἐπεχρίσθαι, ἐπεράσθαι
γνώμης, μόνος ἀξίος εἰμι τιμᾶσθαι, τί ἂν ἀπε-
κρίνω τότε; νῦν δ' ἐ, οὐ ρυττόφῃμι, ἀλλὰ καὶ ἀν-
ήλδον, καὶ ἐκινδυνεύω, καὶ μετὰ πᾶσι τ' νεανί-
σκου σφαγῆς ἐποίησα. μὴ γὰρ οὐτω ῥᾶστον, καὶ
δ' ὀνυχὲς ὑπολάβηται εἶναι τ' πρᾶγμα, φε-
ρὰν ὑπερβῆναι, τ' δρυφόρων κρατῆσαι, καὶ
ἑαδὶ ροσούρις μόνον, ἀλλὰ χεδόν τ' μέγιστον
ἐν τῇ τυραννοκρατίᾳ, καὶ τ' κεφάλαιον τ' ἔργον,
τοῦτο ὅστις. οὐ γὰρ δὴ αὐτός γε ὁ τύραννος, μέ-
γα, τ'

καὶ, τ' δύσάλωρον, καὶ δυσκατέρχαστον ὅστις, ἀλ-
λά τὰ φερούμενα, καὶ συνέχοντα τὴν τυραννί-
δα, ἀτὶς ἂν νικήσῃ, πάντα οὐκ καταώρῃσθε,
τ' λοιπὸν, ὀλίγον. τ' δὲ δὴ ἄχει τῶν τυράν-
νων προσελθεῖν, οὐκ ἂν ὑπερβῇ μοι, καὶ οὐχί τ'
παρὰ αὐτῶν φυλάκων, καὶ δρυφόρων ἀπάντων
κεκρατηκότι, κακείνους ἀπαντας προενεγκ-
κότι. οὐδ' ὅτι προστίθῃμι, ἀλλ' ὡς ῥύτων
αὐτοῖς μένω. φυλακῆς ἐκράτησε δρυφόροις ἐνέ-
κῃ. τὸν τυράννον, ἀφύλακτον, ἀνοπλον, γυ-
νὸν, ἀπεσώκα. τιμῆς ἀξίος ἢ ρύτοις εἶναι σε
δικῶ, καὶ ἐτι ἀπαυτεῖς πᾶσι ἐμοῦ ἐν φόνον; ἀλλ'
εἰ καὶ φόνον ζητεῖς, οὐδέ αὐτ' ἐνδεῖ. οὐδ' αὐαίμα
τός εἰμι, ἀλλ' ἐργασίαι μεγάλα καὶ γενναῖα
σφαγῆν, νεανίσκους ἀκμάζοντος, τ' πασι φο-
βεροῦ. εἰ δ' ὅν ἀνεπιβούλευτος κακείνους ἦν. ὥς μό-
νον ἐθάρρει. ὅς αὐτὶ παλαιῶν ἦρκε δρυφόρων.
ἄρ' ἐν οὐκ ἀξίος ὧν οὗτος σωρᾶς, ἀλλ' ἀτιμος
ὡς τὴνλικούτοις γένωμαι; τί τ' εἰ δρυφόρον
εἶνα, τί δ' εἰ ὑπερβῇ τινὰ τὴν τυράννου ἀπέ-
κτεινα; τί δ' εἰ οἰκέτην τίμιον, οὐ μέγα ἀνέδδ-
ξε καὶ αὐτ' ἀνελθόντα ἐν μέσῃ τῇ ἀκροπόλει, ἐν
μέσοις ῥῆσι ὁπλοῖσι, φόνον τινὸς ἐργάσασθαι τῶν
τῶν τυράννου φίλων; νῦν δ' ἐ καὶ ἐν πεφονδυμέ-
νον αὐτὸν ἴδε. ἡδὲ τὸν τυράννον. μάλλον δὲ τὴν

τίς αὐτὸ ἐπ' ἐκείνον ἀπέσειλεν; ὡς ξίφος κοῖνον
νόν, ὃ δαδόνον τῶν ἐμῶν κατορθωμάτων. με
τὰ τοσούτοις κινδύνοις, μετὰ τοσούτοις φό
νοις ἀμείλυνθαι, καὶ ἀνάξιοι δοκούμεν δωρεᾶς. εἰ
β' ὑπερμόνου ρύτρου ἴην τιμὴν ἡρῶν πρὸς ὑμῶν,
εἰ β' ἐλέγην, ἄνδρες, ἀποθανεῖν ἐδελέσθην τι βρῶ
τυράννων, καὶ ἀνὸ πῶλ' ἢ τ' καίρου κατελημμέ
νω, ξίφος ὅσ' ἐμόν ὑπερέτησε, ὃ πρὸς δ' τέ
λος τ' ἐλευθερίας συνήρῃσε παντὶ, ὅσ' ἡμῶν
τε ὃ δωρεᾶς ἄξιον νομίσατε. δευδότην οὕτω
δηλωτικὸν κτήματος, οὐκ ἂν ἡμείψασθε; οὐκ
ἂν ἐν τοῖς εὐδὲ γέταις ἀνεγείνατε; οὐκ ἂν δ'
ξίφος ἐν τοῖς ἰδούσις ἀνεθήκατε; οὐκ ἂν με
τὰ τῶν θεῶν ἐκεῖνο προσεκυνήσσετε; νῦν μὴ ἐν
νόησατε, οἷα περικέναι εἰκὸς ἐν τύραννον, οἷα
δ' ἐρικέναι περὶ τῆς τελευτῆς. ἐπεὶ ὅρ' ὑπὸ
ἐμοῦ φονδύμην, καὶ τι τρωσκόμεν, πολ
λοῖς φράμασιν ἐς τὰ φανερά τοι σώματος, ὡς
ἀνμάλις λυπήσιν ἐμελλον ἐν περηνκότα,
ὡς ἂν ἐκ τ' πρώτης θείας χαλασάξην, ὁ μὲν, ἀνέ
βόησεν οἰκόν, ἐπιβώμενος τὸν γεννηκότα,
οὐ βοηθόν, οὐδ' ἐσύμμαχον, ἢ δει ὅρ' πρεσβύ
την ὄντα, καὶ ἀδινῇ, ἀλλὰ θειάτην τῶν οἰκεί
ων κακῶν. ἐγὼ ὅρ' ἀπὸ χλαττόμην, ποιητῆς
μὲν ὅλως φραγδίασ περηνμένους, καταλα
πών

τῶν δὲ βρῶ ὑποκετῇ ἐν νεκρόν, καὶ τὴν σκῆ
νην, καὶ ξίφος, ὃ τὰ λοιπὰ τοι δράματος.
ἐπισᾶσ δ' ἐκείν, ὃ ἰδὼν ἴδον, ὄνειχε μόνον
ὀλίγον ἐμπνέοντα, ἡμαγμένον, ἐμπειωλῆσμέ
νον τ' φόνου, ὃ τὰ φράματα σωεχῇ, καὶ πολ
λά, καὶ κύελα, ἀνέβόησι ὅσ' τέκνον, ἀνέκρινται.
πφονεύμην. τε τυραννοκτονήμην. τῶν ὁσ' φρα
γῆς; τί νι με τρεῖς; τί νι με φυλάττει, ὅσ' σου
τέκνον προσηρημένον, ἡ μή τι ὡς γέροντος δ'
πρὸς φρονεῖ; καὶ τῇ βραδ' ὑπὸ τῇ κολάζειν δ' ἐόν, καὶ
πρὸς αἰνῇ μοι ἐν φόνου, καὶ μακροτέρην μοι ἴην
σφαγῇ περ. ὃ ταῦτα λέγην, ἐξήτει δ' ξί
φος. αὐτὸς ὅρ' ἀνὸ πῶλ' ἴην, ὅσ' δ' ὅλως τῶν
παιδὶ θαρσύνειν. ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο ἐνέδενσε. πᾶ
λαι δ' ἴην ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τοῦ προπαρεσβυασμέ
νου, καὶ πρὸς δ' μέλλον τόλμημα καταλελήμ
μένον. ἀποσᾶσας δὲ θ' σφαγῆς, καὶ τ' φρά
ματος ὅσ' ἐλὼν δ' ξίφος, φησὶ περὶ μικροῦ μὲν
με ἀπέκτεινας. νῦν δ' ἀνάπασσον ξίφος. πα
ρὶ πενθούντι πρὸς ἀμύθιον ἐλθε, ὃ πρεσβυτι
κῇ χειρὶ θυσοχούσῃ σωμαγώνισαι. ἀπὸσ' φρα
γῆς. τυραννοκτόνησον. ὃ τ' πενθεῖν ἀπάλλαξ
ον. εἴθε πρώτως σοι ἐνέτυχον. εἴθε τὴν τάξιμ
πρὸς λαβὴ τ' φόνου. ἀπέθανον ἂν, ἀλλ' ἡ ὡς τύ
ραννος μόνον. ἀλλ' ἐτι νομίζω ἐξ ἑνὲς ἐκ δεικ. νῦν

ὅς ἄτεκνος, νῦν δ' ὥς οὐδ' ὅφρα γένος διήκων. ὅ
ταυτ' ἅμα λέγων, ἐπ' ἤτε τὴν σφαγὴν, φέμενος, οὐ
δυναίμενος, ἐπιθυμῶν μὲν, ἀπειθῶν δ' ἐπὶ τὴν ὑπὸ
ρεσίαν τ' ῥλήματ' ὅτι. πόσαι κολάσεις ταῦ
τα; πόσα φράγματα; πόσοι θάνατοι; πόσα
τυραννοκτονίαι; πόσαι δωρεαί; ὅτελος, ἐὰρ
κατέπαντ' ἐν μὲν νεανίαν προκείμενον, οὐ
ἤμικρόν, οὐδ' ὅτι καταγώνισον ἔρην. ἐν πρεσ-
βύτῳ δ' ἀνὴρ δουκεχυμένον, ὅτι αἶμα ἀμ-
φοῖν ἀνακεκραμένον. τὴν ἐλευθερίαν ἐκείνῳ, ἢ
ἐπινίκιον παύσῃ, καὶ τὰ ἔργα τιξίφους τι-
μοῦ. αὐτὸ δὲ τὸ ξίφος ἐν μίση ἀμφοτέρων
ἐπιδικνύμενον, ὡς οὐκ ἀνάξιστον γέννηται το-
σαύτου, καὶ μαρτυρόμενον ὅτι μοι πιστὸς ὁ
κοινοῦτο, τοῦτο ὅτι ἐμοῦ γινόμενον, μικρότε-
ρον ἦν. νῦν δ' ἐλαμ πρότερόν ὅτι τῇ κενότητι,
καὶ ὁ μὲν καθελὼν τὴν τυραννίδα πᾶσιν, εἰ μὴ
ἐγώ, μεμείρισται εἰς πολλοὺς ἐρῶν, ὡς πρὸς
ἐν δράματι. ὅτι τὰ μὲν πρῶτα, ἐγὼ ὡς κελεύ-
μεν. τὰ δεύτερα δ', ὅπως. τὰ τρίτα δ', ὅτι
ραίνῃ αὐτὸς. ὅτι ξίφος δ', πᾶσιν ὡς ἐρέτησιν.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΣ.

Ἀπὸ κρυφείας τις, ἰαφίλην ἐξέμαθε, μανέντα
ἐν πατέρᾳ, καὶ ὑπὲρ τ' ἄλλων ἰαφῶν ἀπεινωσμέ-
νον ἰασάμενος φάρμακον δόσει, ἀνελίφθη αὐτὸς
εἰς

εἰς δ' ἑνός, μέγα ταῦτα, μεμνηνῆσαν τὴν μητρίαν,
ἰασάσαι κελευόμενος, ἀπὸ κρυφείας.

Ταῖνα μὲν ταῦτα ὡς ἀνδρῶν δικασαί,
ὁ οὐδ' ἐπαράδδξα, ὡς ὅτι παρὸς ἐν τῷ
παρόντι γινόμενα, οὐδὲ νῦν πρόσθεν
τάτοιαιτα ὀργίζεται, ἀλλὰ πρόσθερος οὗτος
ὁ νόμος ἀνδρῶν, ὅτι σωκλῆτος τοῦτ' ἀδικνεῖ-
ται δ' ἀδικασίῳ. ἐκείνο δ' ἐκαιότερον νῦν δι-
συχῶ, ὅτι ἐγὼ κλημὰ μὲν ἰλίον οὐκ ἔχω, κινδύ-
νῳ δὲ τιμωρίαν ὑποχρεῖν ὡς τ' ἐτέχνης,
εἰ μὴ πάντα δυνάται πείθεσθαι τοῦτ' ἐκελεύ-
οντι. οὐδ' ὅτι γένοιτ' ἂν ἀτοπώτερον; θεράπευτον
ἐκ προσάγματι, οὐκ ἐθ' ὡς ἡ τέχνη δύναται,
ἀλλ' ὡς ὁ πατήρ σου λέγει; ἐξ ἐλπίδος μὲν οὐκ ἔστι
ἰαφίλην, καὶ τοιοῦτόν τι ἐχέει φάρμακον, ὁ μὴ
μόνον οὐδ' μεμνητάς, ἀλλὰ ὅτι ἀδίκως ὀρ-
γισμένοις, πᾶσιν ἐδύνατο, ἵνα καὶ δ' ὅτι παρὸς
νόσημα ἰασάμεν. νῦν δὲ τὰ μὲν φαρμάκων
ἀνδρῶν, τέλειον πέπαιται. τὰ δὲ φάρμακα,
μᾶλλον ἐπιτείνεται. ὅτι δ' ἀνιόταρ, τοῖς μὲν
ἄλλοις ἀπασιν, σωφρονεῖ. κατ' ἐμοῦ δὲ τ' ἐθε-
ραπύετο, μόνον μάλιστα. ἐν μὲν οὐκ ἐμὸν
τ' ἐθεραπείας, ὅρατε οἷον ἀπολαμβάνω, ἀπο-
κρυπτόμενος ὡς αὐτοῦ πάλιν, καὶ τοῖς γένεσι
ἄλλοις τοῦ νόμου δεύτερον, ὡς πρὸς δ' ὅτι αὐτὸς

ληφθεις πρὸς ὀλίγην, ἵν' ἀτιμότερος γένωμαι
πολλάκις ἐκπῶν τοῖς οἰκίαις. ἐγὼ δ' ἐν μὲν
τοῖς δυνάτοισ, οὐδ' οὐ κέλευθ' ἵνα πωλεμένη.
πρῶτον γυν' ἀκλητος ἦκορ ὑπὲρ τὴν βούθειαν. ὁ
ταρ δ' ἐτι ἡ τελέως ἀπεγνωσμένος, οὐδ' ἐπι
χειρεῖν βούλομαι. ὑπὲρ δ' ἐλ γυναικὸς ταύτης
εἰκότως, καὶ ἀτολμότερός εἰμι. λογίζομαι γὰρ
οἷα πάθοιμι ἂν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀποτυχῶν. ὅς
οὐδ' ἀρξάμενος ἐλ θεραπείας, ἀποκνήψομαι.
ἀχθομαι μὲν γὰρ ὡς ἄνδρ' ἐν δικασαὶ ὑπὲρ τῆς
μικρῆς, χαλεπῶς ἐχούσῃ. χρεὶς δ' ἔστιν, ὅτι
ἐπὶ πατρὶ δι' ἐκείνην ἀναισθητός. τὸ δὲ μέγιστον
ἐπ' ἐμαυτῷ ἀπειθῆναι δοκῶντι, καὶ ἀπροσάτιστα
μαὶ ὑπουργεῖν οὐ δυναμένῳ, καὶ δι' ὑπερβολῆς
λὴν ἐλ νόσον, ὅτι ἀθένηται ἐλ τέχνησ. πολλὴν
οὐδ' ἰκέομαι οἷμαι ἀποκνήψεται, ἐν ἧ μὴ δύναιται
ποιεῖν, μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ὑποχνομήσομαι.
δι' αὖς μὲν γὰρ αἰτίας ὅτι πρότερον ἀπεκήρυξέ με,
ῥάδιον σιωπῆσαι ἐν τῶν παρόντων. ἐγὼ δὲ ὅτι
πρὸς ἐκείνας μὲν ὡς οἶμαι, ἱκανῶς ἔρ' μετα
ταῦτα εἰς ἀπελοποσάμην. καὶ ταυτίδ', ἂν νῦν
ἐγκαλεῖ, ὡς ἂν οἴοσ τε ὑπὸ ἀπολογίσομαι, μὴ
κράν' ἡμῖν δειγνοσάμενος τῶν ἐμῶν. ὁ γὰρ δυσάρεστον
γινῶσκει, ὅτι ὑπὸ ἀπολογίᾳ τῶν πα
τέρων, ὅτι ἀνάξια πράττω τῶν γένων, τότε μὲν
αὐτῷ

αὐτῷ τὰ πολλὰ ἐκείνα βοῶντι, καὶ διατεινομένῳ
ὅτι ὀλίγα χεῖναι ἀντιλέγειν ὥρμη. ἀπελθὼν
δ' ἐπὶ οἰκίαις, ἐνόμιζον μοι δικαστέον ἔσεσθαι
μέγα, ὅτι ἡ φωνὴ ἀληθὴς ἐν μὲν ταῦτα εἶον, ὅτι
ἐφάνεσθαι πᾶσι πολὺ τῶν τοῦ πατρὸς ἐγκλη
μάτων ἐκείνων ἀφελήκοτα, καὶ πᾶσι τὰ κάλ
λιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιδεικνύκοτα, ὅτι
ῥὺς ἀρίστους σιμώντα. προσεωρώμην δὲ καὶ τοὺς
οὐτόντι, ὅτι ὑπὸ πᾶσιν μὴ δὴ ὡς οὐ σφόδρα
κατεσηκότ' ὁ πατρὸς ἀδίκως ὀργίζεσθαι, ὅτι
ἐγκλήματα τὰ βλάπ' ἡ καθ' ἑαυτοῦ σιωπῆσθαι. καὶ
ἡσυχάζοντες, οἱ μανίας ἀρχὴν ταῦτ' εἶναι νομίζον
τες, ὅτι ἀπειλήν, καὶ ἀκροβολισμόν, οὐκ ἐσ μά
κρ' ἀπεπαισθημένου τοῦ κακοῦ, μῖσος ἄλογον,
ὅτι νόμον ἀπηνῆ, ὅτι βλασφημίασ προχείρους,
ὅτι δικαστέον σκυθρωπῶν, ὅτι βόην, ὅτι ὀργήν,
ὅτι ὅλως, χολῆς μεσὰ πάντα. δὲ δ' ἡ τὰ χά μοι
ὅτι ἰατρικὸς δέησιν ποτὲ προσεδόκων. ἀπελθὼν
μήσας γὰρ, ὅτι τοῖς θυδοκιμωτάτοις τῶν ἡσυχῶν
ἀλλοδαπῶν ἰατρῶν συγγενόμην, καὶ πᾶσι τὰ καλ
λῶ, ὅτι προθυμία λιπαρεῖ χρεὶσάμην, ὅτι ἐ
μαθὼν τὴν τέχνην. ἐπανελθὼν δὲ, καταλαμ
βάνω τὴν πατέρα, σαφῶς ἡδὴ μεμνηνότες, ὅτι
ὡς τῶν ἐπιχωρίων ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος, οὐκ
ἐς ῥάδος ὀρώντων, οὐδ' ἀκείῳσ φιλοκελευνόν

των τὰς νόσους. πλὴν ὅπερ γε ἑκὸς ἦν ποιεῖν
χρησὸν υἱόν, οὐτε ἐμνησικακήσας τῆς ἀπεκνή-
ξεως, οὐτε μετὰ πηχίος γενέσθαι ποδὲς μέναι,
οὐδὲ ὅττι ἔιχόν τι αὐτῷ ἰδιονέγκαλιν, ἀλλὰ
πάντα ἐκεῖνα ἦν ἀλλότρια τὰ ἀμαρτήματα.
καὶ ὥσπερ ἐφίω ἡδὴ, τῆς νόσου. πρὸς τῶν οὖν
ἀκλῆτος, οὐκ ἐνθὺς ἰσάμεν, οὐδὲ οὕτω πε-
εῖν ἐθῶς ἐβρίμην, οὐδὲ ταῦτα ἡ τέχνη πα-
ραίνει, ἀλλὰ πάντων πρῶτον διασκομίσας
νορᾶν εἴτε ἰσισμόν ἐβρίμην, εἴτ' αὐτὴν
σὺν, ἢ ὑπερβέβηκός γ' ὄρουσ' ἡ τέχνης, ἢ τῆνι
καῦτα, ἢν μὲν οὐ μετὰ χεῖρσιν ἢ ἐπιχειροῦμεν
ἢ παρὰ τὴν πάλιν ἐσφαιρόμεθα σῶσαι τὴν νοσούν-
τα. ἢν δὲ κεκρατικός ἦδη, καὶ νενικηκός ὅτ' ἀ-
θῶς ἰδωμεν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν προσεπρόμεθα,
νόμον τινὰ παλαιὸν τῶν προπατόρων τῆς τέ-
χνης ἰατρῶν φυλάττοντες. οἱ φασὶ μὴ δεῖν ἐ-
πιχειρεῖν τοῖς κεκρατημένοις. ἰδὼν οὖν τὸν
πατέρα ἐτι ἐν τῷ ἐλπίδι, ἢ ὅτ' ἀσθενὴς
οὐχ ὑπερτὴν τέχνῳ ἐπιπολύτηρ σῶσαι, καὶ
ἀκλειῶς ἰζετάσας ἑκάστων ἐπεχείρουσιν ἡδὴ, καὶ
τὸ φάρμακον τε θαρσύνοντως ἐνέχουσιν. καὶ τοῖ
πολλοὶ τῶν πρῶτων ὑπὸ πῆλον τὴν νόσον, ἢ
τὴν ἰασιν ἀνέβαλλον, ἢ πρὸς κατηγρησείας πρὸς
σκέδαζον. παρὴν δὲ ἢ μὴ κρύβει φοβεμένης
καὶ

ἢ ἀπὸ οὐσα αὐτῷ μισοῖν ἐμὲ, ἀλλὰ ἢ δὲ
ἐναι, καὶ ἀκλειῶς εἰδέναι πονήσας ἐκείνον δια-
κείμενον. ἢ πῶς αὖτο ὅτ' ἰσὶν τὰ πάντα σωσῶν
ἢ, ἢ ὁμοδίατος τῇ νόσῳ. πλὴν, ἀλλ' ἔρρε
οὐδὲν ἀποδείξας, ἢ πῶς αὖτο ὅτ' οὐ τὸ
μὲν ἀσκήσια, οὐδὲ προσώσας τὴν τέ-
χνῳ, ἐπὶ τὴν ἰασιν ἐν καμῶν ἐπιχειρήσει
ως. καὶ τοῖς καμοῖς τινὲς τῶν φίλων, ἢ κλει-
στον μὴ θρασύνεσθαι, μὴ ἢ διαβολὴν τινα
μείζω ἐνέγκῃ μοι ὅτ' ἀποτυχῇ, ὥς ἀμωμέ-
νῳ τὸν πατέρα φαρμάκῳ, ἢ μνησικακήσας
τι, ὥν ἐπεπόνθειν ὑπὸ αἵτ'. καὶ τὸ κεφάλαιον,
σῶσαι μὲν οὐτῶς ἐνθὺς ἦν, καὶ ἐσφαιρόναι πᾶ-
σιν, ἢ πάντα διεγίγνωσκεν. οἱ πρῶτον δὲ,
ἐθαύμαζον. ἐπὶ δὲ ἢ ἢ μὴ κρύβει, καὶ φανερὰ
πᾶσιν ἦν χαίρουσα, καμοῖς δὲ δοκιμοῦντι, καὶ ἐ-
κὼς φρονούντι. οὗτος δ' οὖν, μαρτυρεῖν γὰρ
αὐτῷ ἢ χαμῆτε μελήσας, μὴ τε σύμβουλόν-
τινα ποδὲς τούτων προσλαβὼν, ἐπεὶ δ' ὅτ' ἢ πᾶν
ἢ κούσε τῶν παρόντων, ἔλυε μὲν τὴν ἀποκνή-
ξιν, υἱὸν δὲ ἰσὶν ἀπαρχῆς ἐπιοιετόμε, σωτήρα
καὶ ἐνδύγῃ τῳ ἀποκαλῶν, ἀκλειῶς πεῖραν εἰλη-
φέναι ὁμολογῶν, καὶ ποδὲς τῶν ἐμὲ προσθεν ἐκεί-
νων ἀπολογισμῶν. οὗτος γὰρ ἢ μὴ κρύβει, εὐφρανε
μὲν πολλοὶ, ὅσοι παρῆσαν χρεστοί. ἐλὺσε δ'

ἐκείνους, ὅσοις ἀποκνήριξι ἵππῳ, ἰδίῳ ἀνὰ λή-
ψεωσ. εἶδον γάρ τοι οὐ πάντα σὺ μοίως ἠδὲ
μένοις ἔρ' πρᾶγματι, ἀλλ' ἐνθύς τινος καὶ χρο-
νὸν ἐρεπομένην, ὅ βλέμμα τεταραγμένον,
ὅ προσώπων ὀργισμένην, οἷον ἐκ φθόρου, καὶ
μίσους γίγνεται. ἡμεῖς μὲν οὖν ὡς τὸ εἶκος
ἐν θυφροσύνῃ, ὅ θυμηδίας ἡμῶν, ἀλλ' ἡλὸς
ἀπειληφότῳ. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ μικρὸν, θυμὸς
νοσθεῖν ἤρξατο, νόσον ὡς ἀνδρὶ δικασαί χαλε-
πὴν καὶ πᾶσι λογῶν. ἀρχόμενον δ' ἐν θυμῷ δ' ἰφνόν,
παρεφύλαξα. οὐδ' ἀπλοῦν, οὐδ' ἐπὶ πόλαιον
ἐλμαίαν δ' εἶδον, ἀλλὰ τι παλαιὸν ἔπος
καρῶν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέβηκε, ὅ ἐς γὰρ
φανερὸν ἐξενίκησε. πολλὰ μὲν ἔν' ὅ ἀλλὰ ἡμῶν
ἔστι σημεῖα τῶν ἀνιάτως μεμνημένων. ἐν δ' ἐ-
κείνο κοινὸν ἰδίῳ τῇσ' ἡμετέροις ταύτης παρ-
εφύλαξα. περὶ μὲν γὰρ ὅς ἀλλοις, ἡμῶν τερά,
καὶ πρᾶξι δ' ἐστίν. ὅ παρόντων, εἰρήνῃ ἄγ' ἡ νόσος.
ἀνδ' ἐτιναῖ ἰατρὸν ἰδὼν, ὅ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον,
κατ' ἐκείνον μαλιστα παροξύνεται. ὅ ὥρ' ὅ
αὐτὸ τοῦτο, ὅ πονήτως ὅ ἀνικέως ἔχειν ὅ
τεκμήριον. ταῦθ' ὄρων, ἐγὼ μὲν ἡνιόμην, καὶ
τὴν ζωαῖκα ὠκτερά ἀξίαν οὖσαν, ὅ παρὰ τὸ
προσῆκον θυσοῦσαν. ὅ πατὴρ δ' ἐπὶ ἰδίῳ
τείαν, οὐδ' οἶδεν οὐτὲ ἀρχὴν ὅ κατέχοντ' ὅ
κακοῦ,

κακοῦ, οὐτὲ τὴν αἰτίαν, οὐτὲ δ' μέτρον ὅ πᾶ-
σι, ἐκέλευεν ἰᾶσθαι. ὅ δ' ὅμοιον ἐγχείαν φάρ-
μακον. ὡς τοῦ γὰρ ἐν εἰν' ἡμῶν εἶδος, ὅ μίαν
τὴν νόσον, ὅ τὰ βρώσιμα ταῦθ', ὅ πᾶσι
σίαν τὴν θεραπείαν δεχόμενον. ἐπὶ δ' ἐ, ὅ ὥρ'
ἀληθεύον, ἀδύνατον εἶναι φημι σῶζεσθαι τὴν
ζωαῖκα, ὅ ἡττάσθαι ὅ ὅ νόσον ὅμολογῶ
ἀνακατεῖ, ὅ ὀργίζεται, ὅ φησὶν ἐκόντα κα-
θυφίεσθαι. ὅ προσδιδόναι τὴν ἀνθρώπων, ἐγὼ
λὼν ἐμοὶ τὴν ἀδένειαν ἐλτέχνησ. ὅ πᾶσι
μὲν σὺν ἡδονῇ τοῖς λυπομένοις. ὅ ὀργίζοντ' ὅ
ἀπαντες τοῖς μετὰ παρρησίας τὰ ληθῆ λέ-
γουσιν. πᾶσι γὰρ ὡς ἀνδρὶς τε, δικαιολογί-
σονται περὶ αὐτῶν, ὅ ὡς ἐρέμαυτο, ὅ ἐλτέ-
χνησ. ὅ πρῶτόν γε ἀπὸ τοῦ νόμου ἀξιομακ-
τὸν οὐτός με ἀποκνήριξαι βούλεται, ἵν' εἶδῃ
οὐκ ἐθ' ὅμοιαν οὖσαν αὐτῷ νῦν τε καὶ πρότε-
ρον τὴν δ' οὖσαν, οὐδ' ἀπασιν ὅ πᾶσι δ' ὅ
μοτέχνησ, οὐδ' ἐπὶ πάντας ἡμέας οὐδ' ἐπὶ ὅσους ἂν
ἐθέλωσιν ἀπὸ κνήριξαι συνηχέωκεν, οὐδ' ὅ
πᾶσι αἰτίαν, ἀλλ' ὡς περὶ τοῖς παρὰ τὰ
ἡλικαῦτα ὀργίζεσθαι φηκεν, οὐδ' ὅ ὅ πᾶσι
προσῆκον ὡς μὴ ἀδίκως αὐτὸ πᾶσι. καὶ
ἔστω τοῦτο οὐκ ἐλαττέραν ἐφ' ἡ γίγνεται, οὐδ'
ἐκείνον τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ δικασίῳ

ἐκάλεισέ, ἢ δοκιμάσας ἐκάθοισι τοῖς μὴτε πρὸ
ὄργην, μὴτε ὀχβολὴν ἐδικαίον κεινοῦντας.
ἢ εἴ ἤν περὶ τοῖς ἀλόγους αἰτίας
ὄργης παρειαμενάσ. καὶ ἐν μὴν, φθουρεῖ τὴν
ἀσβολὴν πεθοόμενον, τὸν δ' ἐ, οἰκέτη πισύον
τα ἢ ζωαίω ἐχθρῶ, οὐκ οὐν ἢ γέτ' ἀδικασεν γί
γνέσθαι ἐ πρᾶγμα, οὐδ' ὅζ' ἐξήμης τοῖς πᾶσι
θυεῖς ἀλίσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὕδωρ ἐγ' χεῖται
καὶ λόγος ἀποδίδεται, ὅτ' ἀνέξεται οὐδ' αὖ
καταλείπεται. ἐπὶ τοίνυν ἔξεσι καὶ τοῖς μὴ
ἐγκαλεῖν μόνου ὁ πατήρ κύριος, τοῖς κρῖναι δὲ
εἰ ἐν λογα αἰτιάται, ὑμεῖς οἱ δικάζοντες,
αὐτὸ μὴν, ὅμοι ἐπιφέρει, καὶ ἐφ' ὃ νῦν ἀνα
κτεῖ, μηδέπω σκοπεῖτε. πρότερον δ' ἐκεῖνο
ἔξετάσατε, εἰ ἐτι ποτέον ἀποκρυπτεῖν αὐτῶ
ἀπαξ ἀποκρυψάντι, χρεσάμενος τῇ παρὰ τῷ
νόμου ὀχουσία, καὶ ἀποπληρώσαντι τὴν πα
τερικὴν ταύτην διωσείαν. εἰτ' αὖτις ἀναλα
βόντι, καὶ λύσαντι τὴν ἀποκρύψιν, ἐγὼ μὴν
ἤν ἀδικώγατον εἶναι φημι τὸ ποιούτων, ὅ
πράντοις γινέσθαι, καὶ τῶν πᾶσι τὰς τι
μωρίας, καὶ πολλὰς τὰς καταδικὰς, καὶ
ἐν φόβον αἰδίου, καὶ ἐν νόμον, ἄρτι μὴν συνο
γίζεσθαι, μετὰ μικρὸν δ' ἐλύεσθαι. ἢ πάλιν
ἐμοῖος ἰχθυὸν εἶναι, καὶ ὅλως, ἄνω καὶ κάτω
σεφέ

σεφέσθαι τὰ δίκαια, πρὸς τὸ ὑπὲρ κειροῦ δὲ
κοῦν τοῖς περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ ἐ μὴν πρῶτον ἀξιὸν
εἶναι, ὅτ' ἀνακτοῦντι βιασάμεναι, ὅ
κύριον τῇ τιμωρίας ποιῶν ἐν γὰρ ἐνικήτοτα. ἢ
δ' ἀπαξ ἀναλώσῃ τὴν ὀχουσίαν, ἢ καταχρήσθ
ται τῷ νόμῳ, καὶ ἐμπελῶσθαι ἐν ὄργῃ, εἰτα,
μετὰ ταῦτα ἀναλάβῃ, χρεσὸν εἶναι μετὰ
πεθεῖς, ὑπὲρ τούτων ἀνάγκη μὴ μείνειν, καὶ
μηκέτι μετὰ πηδᾶν, μὴ δ' ἐ μεταβασλεύεσθαι,
μὴ δὲ μετὰ ποιεῖν τὴν κρίσιν. τοῖς μὴν ἤν τὸν
κρινέντα, πονηρὸν, ἢ χρεσὸν ἀποβήσεσθαι,
οὐδ' οὐ οἶμαι γνώρισμα ἢν. ἢ δ' ὅτ' οὐδ' ἀναξίως
τοῖς γένους παρκατεῖσθαι συνηχῶρηται, τοῖς
ὅτε ἢ γνώσων ἀναθεταμένοις. ὅταν ἢ μὴ κατ'
ἀνάγκην, ἀλλ' ὡς ὀχουσίας αὐτοῖς τις ὕφ' ἐ
αὐτῷ ἢ δοκιμάσας ἀναλάβῃ, τίς ἐτι μηχανὴ
μεταβάλλεσθαι, ἢ τίς ἐτι χρεσὸς ὡς οἱ ποῖ
νόμος. φαίνεται ἢν πρὸς σὲ ὁ νομοθέτης, εἰ πονηρὸς
ὄντος ἢν, ἢ τῷ ἀπεκρυφθῆναι ἀξίως, τί περὶ αὐ
νεκάλεισ; τίς δ' αὖτις ἐπαρῆται ἐς τὴν οἰκίαν;
τίς δ' ἐλυθὲν ἐν νόμον; ἐλευθερὸς ἢ ἦσθαι, ἢ
μὴ ποιεῖν ταῦτα κύριος. οὐ γὰρ ἐν τῷ φῶν σοι
ποτέον τοῖς νόμοις, οὐδ' ἐ πρὸς τὰς σὰς μετὰ
βολὰς ἀνάγκη τὰ δικαστέα. οὐδ' ἄρτι μὴν
λύνεσθαι, ἄρτι δὲ κρινέσθαι εἶναι τοῖς νόμοις, ἢ ὅτ'

δικαστὰς καθ' ἡμᾶς τυράγας, μάλλον ἢ ἡμεῖς
 τας τῶν σοὶ δοκούντων, ὅτε μὴν κολλάζοντας, ὅτε
 ἢ διαχάττοντας, ὁπόταν σοὶ δοκῇ, ἅπαξ γέννη-
 και, ἅπαξ ἀνατέλλοι, ἅπαξ ἢ ὁ ἀποκρῦπ-
 τὴν αὐτὴν ῥύτων ἔχεις. ἢ τότε, ἢν δικαίως αὐτὸς πρὸς
 εἶν δοκῇ. ὁ δ' ἀπαύτων ὅτι, ἢ αἰθρον, ἢ πρὸς
 ἢ ῥάδον, μεῖζον ἢ ὅτι πατεικῆς ὅτιν ὅτις
 αὐτὸς, μὴ δ' ἢ πρὸς ὡς ἀνδρὸς δικαστὰς, συγ-
 χωρήσῃτε αὐτῶ, ἐκούσιον ἢν ἀνάλκην πεποι-
 ημένη, καὶ λύσαντι τὴν πῶσιν τοῦ πάλαι
 κασκήριου, ἢ ἀκυρώσαντι τὴν ὀργήν, αὐτὸς πρὸς
 τὴν αὐτὴν τιμωρίαν ἀνακαλεῖν, ὅτι τὴν ἑ-
 ξουσίαν τὴν πατρικὴν ἀνατρέχειν, ἢς ἑξωρεοῖ
 ὅτι, ὅτι ἑωλοσὶ ἢ προθεσμία, ἢ μόνω τούτῳ ἀκυ-
 ρος, ὅτι προσδεσθὴν πᾶν ἡμῶν. ὁρᾷτε γὰρ ποῦ ὅτι
 ἐν τοῖς ἀλλοῖς δικασκείοις, ὡς ἀπὸ μὲν τῶν
 κλήρω λαχόντων δικαστῶν, ἢν τις ἀδικον οἶσ-
 ται γεννῆσθαι τὴν κρίσιν, δίδωσιν ὁ νόμος ἐς
 ἕτερον ἐφεῖναι δικασκείον. ἢν δ' ἐτινες ἐκόντες
 αὐτοὶ βυθῶνται δικαστὰς, ἢ προελόμην οἱ ἐπι-
 φέτωσι δικιτᾶν, οὐκ ἐτι. οἷς γὰρ ἐξ ἡμῶν δὲ τὴν
 ἀρχὴν ἐμμένειν, εἰ τούτῳ τις ἀνθαίρετος εἰλε-
 το, σέργειν ὅτι δίκαιος ῥίς ἐγνωσμένοις ὅτι
 δὴ καὶ σὺ, ὃν ὅτιν μὴκέτ' ἀνὰ λαμβάνῃ. εἰ μὴ
 ἂν ἄξιός ἐδόκει τῷ γένους, τοῦτον εἰ χεῖρόν ἢ
 ἢς

ἢς ἀμύνησθαι εἶναι πάλιν ἀνάλκην, οὐκ ἐτ' ὅτι
 ἀποκρῦπτεν ἔξῃς. ὅτι ἢ οὐκ ἄξιός αὐτοῖς πα-
 τὴν ταῦτα, ὅτι αὐτοῖς σὺ μεμαρτύρηται,
 ἢ χεῖρόν ἢ ἀνὰ μολογήται, ἀμετανόητον ὅτι
 τὴν ἀνάλκην, ὅτι τὴν ὅτιν ἀνάλκην βέβαιον εἶναι
 προσήκει, μετὰ κρίσιν ὅτιν ἀνάλκην, ἢ δὴ ὅτι
 κασκήρια. ἐν μὲν ὁ πρῶτον, ἐφ' ὅτι παρρητήσω.
 δεύτερον δὲ ὁ σὸν, ὅτε μετεβλήσω, ὅτι ἀνὰ
 ἡσιν ἐπὶ ὅτις τὰ πρότερον ἐγνωσμένα λυ-
 θῶ, βεβαίως τὰ μετ' ἐκείνα βεβουλωμένα.
 μένε τοίνυν ὅτι τῶν τελευταίων, ὅτι φύλαττε
 τὴν σωτηρίαν, πατέρα σε εἶναι δὲ. ὅτι ἢ
 ἢ δὲ σοὶ. τοῦτ' ἐδικίμασθαι, τοῦτ' ἐκύρωσας.
 ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ μὴ φύσει παῖς ἢν, θύμενος δὲ
 ἀποκρῦπτεν ἢ ὅτιν, ὅτι εἶναι ἂν σοὶ ὡμίλῃ. ὅτι
 ἢ τὴν ἀρχὴν πρὸς δύνατον ἢν, τοῦτ' ἀδικον
 λύειν ἅπαξ γέννημον. ὅτι δὲ ἢ φύσει, ἢ αὐτὸς
 προαιρέσει ἢ πᾶν ἢ ὅτιν πρὸς ἡμῶν, πᾶς ἔν-
 ῃν αὐτὸ ἀποδείξει, ὅτι πρὸς ἡμῶν ἐπὶ μᾶς οἰκεί-
 ος ἀπρὸς εἶναι, εἰ δὲ οἰκείος ὡς ἐτύχησιν,
 ὅτι ὁ πρῶτον πρὸς ὅτιν οἰόμην, ἐπὶ ὅτις
 μετὰ πειθεῖς δὲ ὡς οὐδὲν ἢ ὅτιν, ἐλεύθερον
 ἀφ' ἡμῶν εἶναι, ἢ ἂν σοὶ πρὸς καὶ ὅτιν ὅτιν
 αὐτὸς ἐξ ἡμῶν ὅτιν ὅτιν οἰκείαν δουλείαν ἐπανάγει,
 οὐδὲ μὲν. τὰ ἢ τοιαῦτα, βέβαια, ἢ ὅτιν

τὸς κύρια ὑπάρχειν οἱ νόμοι ἀξιοῦσιν. ὑπὲρ
μὲν δὲ τοιμηκέτ' ἐξέναι τούτῳ ἀποκρυπτείν.
ὃν ἂν παρ' ἀποκηρύξας, ἐκὼν αὐτὸ λαβεῖν, ἐτι πρὸ
λα εἰπεῖν ἔχων, ὅμως παύσομαι. σκέψασθε ὅτι
ἡδὴ οἶον ὄντα, καὶ ἀποκηρύξαι με, καὶ οὐδέπω ρυτὸ
φίμῃ, ὡς τότε μὲν ἰδὼν τὴν, νῦν δ' ἰατρὸν, οὐδὲ
ῥ' ἂν περὶ αὐτῆς ἡ τέχνη συναρρηθῇ. οἷός ἐστι
τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἡδὴ καὶ προσεβηκότα, καὶ
πρὸν τῆς μηδὲν ἀδελφῆσαι ἂν παρὰ τῆς ἡλικίας
ἔχοντα. μικρὸν γὰρ ἴσως καὶ αὐτῶν. ἀλλὰ τότε
μὲν, εἰ καὶ μηδὲν ἡδὴ κημένος ὡς ἂν ἔρηγε φά
σιν, ἀλλ' οὐδ' εὖ πεπρωώς, παρητεῖτο τῆς οἰκί
ας. νῦν δὲ σωτῆρα ἔναγχος, καὶ θυρῆν ἔτην
γενημένος, οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀχαριστότερον,
σωθῆντα δ' ἰμέ, καὶ τηλικούτον κίνδυνον εἰς
πεφυγότα. ῥῖς ριούρις θυτὶς ἀμείβεσθαι, τῆς
ράπειας ἐκείνης, οὐδ' ἕνα λόγῳ ἔχοντα, ἀλλ'
οὕτως ῥαδίως ἐπιλελῆσθαι, καὶ ἡδὲ τὴν ἐρημίαν
ἐλαύνειν, τὸν ἐφησθέντ' ἂν δικαίως, ἐφ' οἷς ἂ
δίκως ἐξεβέβλητο, μὴ μόνον δ' οὐ μνησκακί
αντα, ἀλλὰ τὸ σώσαντα, καὶ σωφρονεῖν πᾶσα
σκηδύσαντα. οὐδ' μικρὸν ὡς ἀνδρὸς δικασαί,
οὐδ' ἐπ' αὐτὸν ἐν πεπονηκώς αὐτόν, ὅμως τῶν
ποιούτων νῦν ἀξιοῦμαι. ἀλλ' εἰ καὶ οὗτος ἀγνο
εῖται τότε, πάντες ὑμεῖς ἴσι οἷα ποιούντα αὐ
τὸν, ὅτι

τὸν, ὅτι πάχοντα, ὅτι ὅπως εἰσέκλειμνον, ἐγὼ
πρὸ λαβὼν, τῶν μὲν ἄλλων ἰατρῶν ἀπεινωκό
των, τῶν δ' οἰκείων φυγόντων, καὶ μηδὲ πάλ
σιον προσέναι ρημάτων, ριούριον ἀπέφηναι,
ὡς καὶ κατηρηρεῖν δύνασθαι, ὅτι τῶν νόμων
δὲ λέγεσθαι. μᾶλλον δ' ἐδῶκεν ὡς πατὴρ ἐπὶ πᾶ
λειμα, τοιοῦτον ὄντα σε πρὸς ὀλίγην οἶα νῦν ἡ
γυνὴ ὅτι, περὶ τὴν ἀσχαίαν φόνησιν ἐπακνήγαν.
οὐδὲ δικαίον δὲ τοιαύτην μοι γενέσθαι ἀντ' ἐκεί
νων τὴν ἀμοιβήν. οὐδέ κατ' ἐμοῦ σε μόνον σω
φρονεῖν. ὅτι ῥ' μὴ μικρὰ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐν ἡγεσίῃσαι,
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ἐμαλεῖς δ' ἡλὸν ὅτι. ὅτι ὡς
ἐν ἐσχάτοις οὐδὲν τὴν γυναικα, καὶ παμπονήσας
ἔχοντα, οὐκ ἰώμενον, μισθῶς, πῶς οὐ πολὺ μάλ
λον, ὅτι σε τῶν ὁμοίων ἀπὸ ἡλλῆλα, ὡς ὁρατὰ
πᾶς, καὶ χάριν ὁμοιοπῆς, τῶν οὕτως εἰδῶν ἀπὸ
λαγμένος; σὺ δ' ὅπερ ἀγνωμονέσαστον σωφρονή
σας θυτὶς ἐς δικαστήριον ἄγεις, καὶ στοσωμένος κο
λάσις, καὶ ἡδὲ ἀρχαῖον ἐκείνο μῖστος ἀναδέχεις,
καὶ δὲ αὐτὸν ἀναγιγνώσκεις νόμον, καλὸν ποῦν δὲ
μὴ δὲ ἀπὸ δίκης τῆς τέχνης, καὶ ἀξίας ἀμοιβῆς τῆς
φαρμάκων ἡδὲ ἰατρῶν, ὑγίαινον μόνον. ὑμεῖς
ὡς ἀνδρὸς δικασαί, δὲ θυρῆν ἔτην τούτῳ κο
λάσις ἐπιτέτετε, καὶ δὲ σώσαντα ἐξελαύνειν.
καὶ δὲ σωφρονήσαντα μισθῶν, καὶ δὲ ἀναδέχονται

πρωρεΐδης. οὐκ, ἦν γὰρ τὰ δίκαια ποιεῖτε, καὶ ῥεῖ
τὰ μέγιστα νῦν ἀμείνων ἐτύχευον, ἦν μοι πρὸς
οὐ μικρὰ προοφίλομένη χάρις, ἐς ἣν ἀπεβλέπων
ταῦτά, ὅς με μνημένον, καλῶς εἶχε, τὸ μὲν
παρόντων καταφρονεῖν, δι' ἐκεῖνα δὲ πρόχρη-
στον τὴν συγγνώμην ἔχειν. καὶ μάλιστα εἰ τῆλικα
τις τὴν εὐδρυεσία τυγχάνει, ὥς πάντα ὑ-
περ πάντων τὰ μεταταῦτα. ὅπως οἶμαι κάμωι
πρὸς αὐτὴν ἀπέρχων, ὃν ἐσώσῃ, καὶ ὅς τι βίου
παντὸς χρεώσῃς ἐς μοι, ὅς ὅτι εἶναι, καὶ σὺ
φρονεῖν, καὶ τὸ συνιέναι παρεχέσθαι, καὶ μάλι-
στα ὅτε οἱ ἄλλοι πάντες ἡδὴ ἀπεγνώκεσαν,
καὶ ἡττίσθαι ἔιναι ὡμολόγησεν ἐνός σου. καὶ ἔτι
ζον οἶμαι ποιεῖν τὴν ἐμὴν εὐδρυεσίαν, ὥς οὐτε
ὑπὸς ὧν τότε, οὐτε ἀναγκαίαν τῆς θρασυείας
ἔχων αὐτίαν, ἀλλ' ἐλεύθερος καθίσως, καὶ
ἀλλότλειος, τῆς φυσικῆς αὐτίας ἀφειμένος.
ὅμως οὐ προειδὼν, ἀλλ' ἐδελοντῆς, ἀκλήτῳ,
ἀντεπάγγελτος, ἦκον. ἐβοήθησεν. προσεληθά-
ρκα. ἰσάμην. ἀνέστη, καὶ ἐν πατέρα ἐμαυτοῦ
διεφύλαξα, καὶ ὑπὲρ τ' ἀποκρυψέως ἀπελογη-
σάμην, ὅτι τῇ θύνοια τὴν ὀργὴν ἐπαύσα, καὶ ἐν
νόμον ἔλυσε τῇ φιλοστεργίᾳ, καὶ μεγάλῃς εὐδ-
ρυεσίας τὴν ἐς ἐγένος ἐπανόδον ἐπριάμην, ὅτι
ἐν οὕτως ἐπισφαιλίσθαι τὴν πρὸς ἐν πατρί-
δα

ρα πρὸς τὴν ἐπεδιδόμην, ὅτι μετὰ τῇ τέχνῃς ἐ-
μαυτὸν εἰσεπέρισσα, ὅτι γνήσιος ὑπὸς ἐν ῥῷσ ἀφνοῖς
ἀνεφάνην. πόθεν οἶεσθε παθεῖν με; πόθεν καμῶν
πρόντα; ὑπερετύντα; καιροφυλακρύντα;
νῦν μὲν, εἰκόντα τῇ τ' παρὰ δὲ ἀκμῇ. νῦν δ', ἐν
τέχνῃ ἐπάγντα, πρὸς ὀλίγη ἐνδοδόντα
τ' κακοῦ, ἐς δὲ τ' ὄντων ἀπάντων τούτων ἐν
τῇ ἰατρικῇ ἐπισφαιλίσκατον, ὅς ριούρις ἰα-
τρῇ, ὅτι πηλοσιάζειν οὕτω διακείμενοις. ἐς γὰρ πρὸς
πλησίον πολλὰ καὶ ἀσπασίτην λύτταν, ἐπὶ
ἐν τ' ὅτι πάθος, καὶ ὅμως πρὸς οὐδὲν τοῦ-
των ἀπώκνησα, οὐδ' ἀποδείλιστα. βλῶν δ',
ὅτι πάντα φρόνιμον ἀντεταξόμενος τῇ νόσῳ, ἐν
τελευτῇ ἐκράτησεν ὅσον φαρμάκῳ. καὶ ἔτι
τοῦτ' ἀκούσας εὐθείως ὑπολάβη τις, πρὸς δ',
ἡ πόσις ὁ κάματος ἐγχείας φάρμακον. πρὸς δ'
πρὸς τούτου γινέσθαι δεῖ, ὅτι προδοποιήσας
τῇ πόσει, ὅτι προπαρὰ σκευάσαι φάρμακον ἐς ἰα-
σιν ἐσώμα, καὶ τῆς ἀπάσης ἔξεως φροντίσαι,
κενοῦντα, ὅτι ἰχναίνοντα, ὅτι οἷος χεῖρ φέροντα,
ὅτι κοινούντα ἐς ὅσον χρῆσιμον, ὅτι ὑπνοῖς ἐπι-
νοοῦντα, ὅτι ἡρεμίας μηχανώμενον, ἀπὸ δὲ μὲν
ἀλλότι νοσοῦντες, φαρμάκῳ πρὸς εἶναι ἀν. οἱ με-
μνότες δ', ὅτι τῇ ἐλασθερίᾳ τῶν τοῦ, δὲ
φάρμακῳ, καὶ εὐσηνιόχῃ, καὶ ὅτι ἰατρῇ ἐπισφαι-
λα

Λεῖς, ὅτι τῇ θοράξει Λυσκαταγώνισοι. ὅτα
ζῶν ποχλάκις ποιήσωμαι, ἢ δὴ πλοσίον γυνέ-
σαι τοῦ τέλους, καὶ ἐλπίσωμαι ἐμπεσόν τι
μικρὸν ἀμαρτημα, ἐπακμάσαντος ἢ πάθος,
ἅπαντα βεβλήως ἐκείνα ἀνέφετε, καὶ ἀνέπα-
σε τὴν θοράξειαν, ὅτι τῇ τέχνῃ ἀνεφλε-
τὸν δὲ ταῦτα πάνθ' ὥσπερ μενεκτότα, καὶ οὐ πῶ-
χελε πᾶν σήμα τι προσωαλαῖοντα, καὶ πάθος
ἀπάντων παθῶν ἐν δὲ λωτότατον νενικηκό-
τα, ἐπὶ τούτῳ ἀποκρύντῃ ἐπιφέρετε, καὶ ὅς
νόμοις ὡς βούλεται ἐρμηνεύει, κατ' ἐν ὁργῇ
συγχωρήσετε, ὅτι τῇ φύσει πολεμεῖν αὐτὸν
ἔασετε, ἐγὼ τῇ φύσει πειδόμηνος, σώζω, ὅτι
αὐτὸν λῆψαι ὡς ἀνδρὲς δικασαὶ ἐν πατέρᾳ ἐμῇ
ἔσθ' ἡ ἀδικία οὐτ' ὅτι. εἰ δὲ ἐν ἐν ὁργῇ τῇ
παῖδα τοῖς νόμοις, ὡς φησιν, ἀκολουθῶν δικ-
αφθείρει, ὅτι ἢ γένους ἀποσείρει, μισόπαις οὖρος,
ἐγὼ φιλοπάτωρ γίγνομαι, ἐγὼ τὴν φύσιν ἀ-
παύζομαι, οὐτ' ὅτι τὰ ἐν φύσει πᾶσι, ὅτι κα-
θυβρίζει δίκαια, ὡς παῖς, μισοῦντος ἀδίκως.
ὡς παῖς, φιλοῦντος ἀδικώτερον. ἐγὼ καλῶ
ἢ ἐμῇ ἔσθ' ἡ παῖς ἀναγκάζοντος, ὅτι μι-
σοῦμηνος, οὐδέον φιλῶ. ὅτι φιλῶ πλεον, ἢ προ-
σῆκε. καὶ ῥιγε ἢ φύσις τοῖς παῖσι ὅς παῖ-
δας μᾶλλον, ἢ ῥις παῖσι ὅς παῖδας ἐπιτάττει
φιλεῖ.

φιλεῖν. ἀλλ' οὐτος ἐκὼν ὅς νόμοις περὶ ὁργῇ,
ὅτι ὅς οὐδ' ἐν δὴ κηκός τις παῖδας ἔσθ' ἡ γένει φυ-
λάττω, ὅτι τὴν φύσιν, ἢ ὅς γεννηθέντας ἔλκε-
πὲρ πόθοι τῶν γεννημένων πολὺν, οὐχ ὅπως
μείλεις ἀρχὰς ἐννοίας ἔχων πρὸς ἐμὲ, μείλιστα
τὰ δ' ἴκαί μοι τῆς ἐννοίας ἐσφύρει, καὶ ἐπι-
δωσιν. ἢ τόχ' ἐλαττω, ἐμὲ μιμνῆται, ὅτι ἡλοῖ
τοῖς φίλῳ, ἀλλ' ὅμοι τῆς συμφορᾶς. πρὸς ἐ-
τι καὶ μισοῖ φιλοῦντα, ὅτι ἀγαπῶντα ἐλαύνει,
ὅτι ἐν ὁργῇ τοῦντα ἀδικεῖ, ὅτι ἀπαζόμηνος ἀπο-
κρύντῃ, ὅτι ὅς φιλοπάτωρ νόμοις, ὡς μισό-
παιδας κατ' ἐμὸν μεταχειρίζεται. ὡς μά-
χης, ἢ ἐσάγεις πατέρ' τοῖς νόμοις κατὰ ἐν
φύσει. οὐκ ἐστὶ ταῦτα οὐκ ἐστὶν ὡς θέλεις κα-
κῶς ἐρμηνεύεις ὡς πατέρ', καλῶς κηκός ὅς
νόμοις. οὐ πολεμεῖ φύσις ὅτι νόμος ἐν ταῖς ἐν-
νοίαις. ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλοις ἐν ταῖς, καὶ
σωαζομένης τῇ λύσει ἢ ἀδικημάτων. ἢ ἐν-
ῥις ἐν ἐν ὁργῇ τῇ. ἀδικεῖς τὴν φύσιν. τί καὶ ὅς
νόμους σωαδικῶς τῇ φύσει; οὐ καλοῖς, ὅτι δι-
καίους, ὅτι φιλοπάτωρ ἢ θέλοντας, οὐ συγχω-
ρεῖς, καὶ ἐνός παιδὸς ὡς κατὰ πρᾶξιν κινῶν
ποχλάκις, ὅτι ἡσυχάζειν οὐκ ἐδένεν ταῖς τιμω-
ρίαις ὅς ἐν ταῖς ἢ παῖδας πρὸς ὅς πατέρας
ἐννοίας ἡσυχάζειν ἐθέλοντας. καὶ τοῖς γὰρ ῥις

μηδὲν ἡμάρτηκόσι, μὴ δὲ κεμένους. Ὁ μὲν οὖν
γε νόμος ὁ ἀχαιεῖας διακρίνει, διότασικα
τὰ τῶν τοῦ θυρῆτος μὴ αὐτενοιοῦντων. ὁ
δὲ περὶ τοῦ μὴ ἀμείβεσθαι, καὶ ἐπ' αὐτοῖς οἷς ἐν
πέτρῃ κολάζειν ἀξίων, σκέψασθε εἰ τίνα ὑπὸ
βολὴν ἀδικίας ἀπολέλοιπεν. ὡς μὲν οὖν οὐτε ἀ
ποκρύνειν ἐπὶ τῷ ἐξέσιν, ἀπαξ ἡδὲ τὴν πα
τρικὴν ἐξουσίαν ἀποκληρώσαντι, ὁ χερσὶ ἀμεί
νω τοῖς νόμοις, οὐτε ἄλλως δίκαιον θυρῆ
τῶν ἐς τὰ τηλικαῦτα γενημένων ἀποθῆ
σθαι, ὁ οἰκίας πρῶταιδης, ἰκανῶς οἶμαι δὲ
δείκται. ἡδὲ δὲ ὁ ἐπ' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐλ
θὼν μὲν ἀποκρύνει, ὁ δὲ ἐκκλησίαν ἐξέτα
σάμεν ὁ ποιὸν ἔστιν. ἀνάγκη δὲ αὐτοῖς ἵσθαι τὴν γνώ
μην ἀναδραμεῖν ἢ νομοθέτη. ἵνα γὰρ σοὶ οὗ
περὶ ὀλίγην δῶμεν, ἐξείναι ὁσάκις ἀνέθελμῃς
ἀποκρύνειν, καὶ κατὰ γὰρ τὸ θυρῆτος προσέ
τι τὴν ἐξουσίαν ταύτῃ συγχωρήσωμεν, οὐχ
ἀπὸ τοῦ οἶμαι, οὐδ' ἵσθαι πάσας αἰτίας ἀποκ
ρύνει. οὐδ' ἐπὶ τοῦ ὁ νομοθέτης φησὶν, ὅτι ἀντὶ
χὴ ὁ πατήρ αἰτίας ἀμείβεται, ἀποκρύνει τῷ. καὶ
ἀπὸ χειρὸς λαῖσιν μόνον, καὶ μέμψασθαι. τί γὰρ
ἀνέλεει δικασθεῖον; ἀλλ' ὑμᾶς πρὸς οὗτον ὡς ἀν
δρῶν δικασαὶ σκοπεῖν, εἴτε ὑμῶν μεγάλους ἢ
καίους ὁ πατήρ ὀργίζεται, εἴτε καὶ μὴ οὐκ οὖν

οὗτος ἡδὲ ἐξέτασάτε. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν μετὰ
τὴν μανίαν θυρῆτος. τὰ μὲν δὲ πρῶτα εἰσω
φροσύνης τοῦ πατρὸς, λύσεις ἡν τῆς ἀποκρύνει
ως, ὁ σωτήρ, καὶ θυρῆτος, καὶ πάντα ἡν ἐ
γώ. καὶ οὐδὲν οἶμαι τοῦτοισι ἐγκλημα προσέ
ναι ἐδώκατο. τὰ μετὰ ταῦτα, τί τῶν πάντων
αἰτίας; τίνα θοραπίαν; τίνα ἐπιμελίαν ἡν
πρὸς ἡμᾶς; πότε ἀπόκοιτος ἐγενόμην; τίνας πό
τους ἀκαίρους, τίνας κώμους ἐμαλῆς; τίς ἀ
σωτεία; τίς πορνοβοσκὸς ἔβρισα; τίς ἡτία ὅ
τος; οὐδ' ἐγώ. Ὁ μὲν ταῦτα ἔστιν, ἐφ' οἷς μάλι
κα ὁ νόμος ἀποκρύνειν ἐφίσκειν. ἀλλὰ νοσή
μεν ἡμεῖς ἡμῶν; τί οὖν ἐμοὶ τοῦτ' ἐμαλῆς;
ὁ νόμος δὲ δίκην ἀπατεῖς; οὐ φησὶν. ἀλλὰ τίς
ὅτι θοραπύειν προσάτιόμην, οὐδέ τις, καὶ δὲ
τοῦτ' ἀνέξιος ἐκείνῃ ἀποκρύνει, ἀπειθῶν τοῦ
πατρός. ἐγὼ δὲ ἐπὶ μὲν οἷα προσάτιοντι ἀντὶ
τοῦ ἀκούειν οὐδὲν ἀμύνει, ἀπειθῶν δὲ ὡς, περὶ
ὀλίγην ἀνδρῶν ἵσθαι. πρότερον δ' ἀπὸ τοῦ ἐ
κείνῳ φημι, ὡς οὐ πάντα προσάτιον οὐτε τοῦ
τῷ δίδωμι ὁ νόμος, οὐτ' ἐμοὶ δὲ πείθεσθαι αἰ
σι πάντως ἀναγκαῖον. ἐν δ' οὖν ταῖς τῷ προσ
ματῶν τὰ μὲν ἀνεύθυνα ἔστι, τὰ δ' ὀργῆς,
καὶ τιμωρίας ἀξία, ἐάν νοσήσῃ αὐτός, ἐγὼ δὲ
ἐμὲ λῶ, ἐάν τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελείσθαι, ἐγὼ

Δὲ ὀλιγοὶς, ἐὰν τὰ κατ' ἀγὼν ἐπισκοπῇν
προσάττης, ἐγὼ δ' ὀκνῶ, πάντα ταῦτα, ὅτ' ἂν
ριαῦτα ἐν λόγῳ ἔχει τὰς προσφάσας, καὶ τὰς
μέμψεις παρ' ἑαυτοῦ. τὰ δ' ἄλλα, ἐφ' ἡμῖν ὅτι
τοῖς πωσίν, ὄντα τῶν τεχνῶν, ὅτ' ἂν τοῦτον
χρησέως. ὅτ' ἂν μάλιστα, ἐμὴ δὲ αὐτὸς ὁ πα-
τήρ ἀδικεῖτο. ἐπίτοι ἂν τῷ γράφειν πατήρ
προσάττης, ταῦτα μὲν τέκνον γράφει, ταῦτ' ἢ
μὴ, ὅτ' ἂν μουσικῶν, τὴν δὲ μὲν τὴν ἁρμονίαν
κροῦε, τὴν δὲ ἢ μὴ, ὅτ' ἂν χαλκεύοντι, ριαῦτα
μὲν χαλκῶν, τοιαῦτα δὲ μὴ, ἄρα ἂν τις ἀνά-
χοιτο ἀποκρυπτόντα, ὅτ' ἂν κατὰ τὰ ἐκεί-
νω δοκούντα ὁ πᾶς χεῖται τῇ τέχνῃ; οὐδ' εἰς
οἴμαι. ὅτ' ἂν εἰς ἰατρικῆς, ὅσῳ σιμνότερόν ὅτι, ὅτ'
ἂν εἰς χηρσιμώτερον, τοσούτῳ ὅτ' ἂν ἐλθὼν δι-
πλοῦν εἴν' προσήκει τοῖς χερσίν, καὶ τίνα
προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνῃν δίκαιον ἢ ἄχρη-
στῶν χρησέως. ἀναγκάζει δὲ ἐμὴ δὲ, μὴ δὲ
προσάττειν, πρῶτα ἰδόν, ὅτ' ἂν πᾶσι δὲ
μα, ὅτ' ἂν ἀνθρώπων σοφῶν ἐπιτήδεύμα. μὴ δ'
ὑπὸ δολίαν γενέσθαι νόμου, μὴ δ' ὑπὸ φόβου,
ὅτ' ἂν πτωχεύειν ἀδικησίου, μὴ δ' ὑπὸ ψήφοις
ὅτ' ἂν παρὸς ἀπειλήν, ὅτ' ἂν ὀργὴν ἰδιωτικὴν. ὡς
τε ὅτ' ἂν τοῦτό σοι σαφὲς οὕτως, ὅτ' ἂν διαβῇ
ἐν λεγῶν, ὅν βούλομαι, οὐ δὲ διὰ πρῶτον δι-
μῶς

μῶς. ἀλλ' ἐμὴ δὲ μόνῳ τὴν τέχνῃν διδά-
σκειν παρ' ἑαυτοῦ, ὅτ' ἂν ἀλλοιοῖς ἀπασιν ἰδιώτῃς
εἶν' βούλομαι. τίς τύραννος οὕτω εἶμαι, ὡς
ἀναγκάσαι ἂν ὅτ' ἂν ἄκοντα χεῖται τῇ τέχνῃ; τὰ
ῥιαῦτα, ἰκετείας, καὶ δέσεις, οὐ νόμοις,
καὶ ὀργαῖς, ὅτ' ἂν ἀδικησίου ὑπὸ φόβῳ προσή-
κει. περὶ δὲ τῶν ἰατρῶν χεῖται, οὐ κελεύειν. βού-
λεσθαι, οὐ φοβεῖσθαι. ὅτ' ἂν τὴν θεραπείαν οὐκ ἄτε-
λαι. ἐκόντα ἢ ἐρχόμενον, ἢ δέσσειν, παρ' ἑαυτοῦ
δ' ἀνάγκης ἄμοιρος. ἀτελὴς ἢ τέχνῃ, ὅπου γε
τοῖς ἰατροῖς καὶ δημοσίαις αἰσχύνας πηλὸς, καὶ προσ-
φάσας, καὶ ἀτελείας, καὶ προνομίας διδόντας. ταῦ-
τα μὲν δὲ ἀπὸ τῶν ἂν εἶχον ἐπὶ πῶν ὑπὲρ τῆ-
χνης, εἰ ὅτ' ἂν διδάξαμεν ἑαυτοὺς, καὶ πολλὰ ἐπι-
μελῆντες, καὶ ἀναλώσαντες, ὡς μάθοιμι πρὸς
μίαν ὁμῶς θεραπείαν, ταύτῃ διδάσκον οὐδὲν,
αὐτὴν λέγειν. νυνὶ δὲ καὶ ἐκείνο ἐν νόμῳ, ὡς πᾶσι
τά πᾶσι ἄγνωμον πρὸς, οὐκ ἐώρμεν χεῖται
μετ' ἐλθόντας ἐμὴ κτήματα. ταύτῃ ἐγὼ
τὴν τέχνῃν οὐχ ἰδὼν ὅσος ἐξέμαθον, οὐδ' ἂν
σοφῶν ὑποκείμενος. ὅτ' ἂν ὁμῶς αὐτὴν μεμά-
θηκα σοι. ὅτ' ἂν πρῶτον αὐτῆς ἀπολέλαυκας,
οὐδ' ἂν παρὰ σου πρὸς τὸ μαθεῖν ἔχω. τίνα
διδάσκαλον ἐμιθώσω; τίνα φαρμάκων πα-
ρασκευήν; οὐδ' ἂν τινα οὐν, ἀλλὰ πενόμενος ἐ-

ἡ δὲ τῶν ἀναγκαίων ἀποροῦ μὲν, ὡς δὲ
διδοσκάλων ἐλεούμην, ἐπαυδύομην. καί
μοι τοιαῦτα παρὰ τὸ παρὸς ἦν πρὸς ἑμαυτὴν
ἐφόδια, λύπη, ἐρημία, ἀπερία. μῖσος δὲ
κείων, ἀποροφὴ συγγενῶν. ἀντὶ τούτων
τοίνυν χεῖρτά μου τῇ τέχνῃ ἀξιοῖς, ὡς δὲ
τῆς εἶναι δέλεις τῶν ὅτ' οὐκ ἦν δὲ ἀποροφῆς πε
ποιεμένων. ἀγάπα εἰ τι σε κῆ πρότερον ἐκὼν
οὐ προσφείλων, εὖ ἐποίησα, μὴ δὲ μίαν μὴ δὲ
τρεῖς χάριν ἀπαιτῆσαι διὰ μῆκος. οὐδὲν δὲ
τὴν δυνάμειν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην, ἐς τοιοῦτον
μοι γινέσθαι, οὐδὲ δ' ἐκόντα διεργετῆσαι, ἀ
φορμὴν τ' ἀκόντα κελεύεσθαι καταστῆναι. οὐ
δ' ἐθῶς ὑπάρχει αὐτῷ, τὸ ἀπαξ τινὰ ἰασάμε
νον, πάντας ἐς αἰθόρα πενήν, ὁ πόσις ἂν ὁ
θόρα πενθεὶς θέλῃ, ἐπεὶ δεωτότας ἂν οὕτω κα
θ' ἡμῶν εἴη μὲν δὲ θραπνομένοις κεχειροτονη
κότβι, κῆ μισθὸν τὸ δουλεύειν αὐτοῖς, ὡς τὸ
πάντα κελεύουσιν ὑπὲρ τῆν προσεδωκότβι.
οὐ τί γένοιτ' ἀνὰ δικώτερον; διότι σε νοσῆσαι
τα χαλεπῶς οὕτως ἀνέστησα, δὲ αὐτῷ νομίζεις
ἐξεῖναι σοι καταχεῖρτά μου τῇ τέχνῃ; ταῦτα
μὲν ἔνι εἶχον ἂν λέγειν, εἰ καὶ διωατά μοι οὐρ
προσέταττε. ἐγὼ δ' ἡ μὴ πάντως ἄπασι, μὴ δ'
πρὸς ἀνάγκην ὑπὸ κούρον, νῦν δὲ ἡδὲ σκέτα
δε

δε ὡς δὲ αὐτὸν τὰ ἐπιτάγματα. ἐπεὶ δ'
ἐμὲ ἰάσθω φησὶ μεμνηνότες, μεμνηνὲ δ' ἐκ' ἡ γυνή,
ἡ τὰ ὅμοια πάχῃ, αὐτῷ γὰρ οἰεται, ἡ ὑπὸ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἀπεγνωσται, δύνασαι ἡ σὺ πάν
τα ὡς ἐδείξας, ἡ τὰ αὐτῷ, ὡς ἀπ' ἀλλὰ τ
τε ἡδὲ τ' νόσου. τοῦτο δ' ἐ, οὕτω σὶ μὲν ἀπὸ λῶς
ἐκούσαι, πάντ' ἐυλογεῖν ἂν δ' ὅξει, ὡς μάλιστα
ἰδῶται, καὶ ἀπείρω ἰατρικῇ. εἰ δ' ἐμὲ ἀκούσε
τε ὑπὲρ τῆ τέχνης δικαιολογουμένου, μάθω
τ' ἂν ὡς οὐτε πάντα ἡμῖν διωατά εἶναι, οὐδ' αὖ
τῶν νοσημάτων φύσεις παραπλήσιοι, οὐτ' ἰα
σος ἡ αὐτῇ, οὐτε φάρμακα τὰ αὐτά, ὡς πάν
των ἰχυρά, ὡς τὸ τ' ἐσαι δὴ λον, ὡς παμπο
λὺ τ' μὴ βούλεσθαι τι, δ' μὴ δύνασθαι διφύρει.
ἀνὰ χεῖρ δ' ἐμὲ τὰ πρὸς τῶν πελοσποῦν
ρος, δ' μὴ ἀπερόκαλον, μὴ δ' ἐξαγώνιον, μὴ δ'
ἀλλότριον, ἡ ἀκαίρον ἡ γήνησθε δ' ἐν πρὸς τ' τριού
των λόγων. πρῶτα μὲν δ' ἡ σωματῶν φύσις,
καὶ κράσεις οὐχ αἱ αὐταί, καὶ ὅτι μάλιστα ἐκ
τῶν ὁμοίων συνέσταναι ὁμολογῶνται, ἀλλὰ τὰ
μὲν, τῶν δὲ. τὰ δὲ, τῶν δὲ μάλιστα ἡ ἐλατ
τον μετέχει, κῆ λέγει αὐτῷ ἐτι πρὸς τῶν ἀνδρεί
ων, ὡς οὐδὲ ταῦτα πᾶσιν ἴσα, ἡ ὅμοια. οὐτε
τῇ κράσει, οὐτε τῇ σὺς ἀσει, διαφορά δ' ἡ κῆ με
χέει, ἡ εἰδῇ, ἀνάγκη δ' τὰ νοσήματα ἐγγίνε

δαι αὐτοῖς. Ὁ τὰ μὲν, θύατα εἶναι, Ὁ πρὸς
τὴν θοραπίαν ἀναπεπλημενία. τὰ δὲ, τέλε
ον ἀπεγνωσμένα, καὶ ῥαδίως ἀλισκόμενα,
Ὁ κατακράτος ὑπὸ τῶν νοσημάτων λαμβά
νόμενα. Ὁ τοίνυν ὁ ἐσθλὸς ἅπαντα πυρετὸν, ἢ πᾶ
σαν φθόνην, ἢ πᾶσι πνευμονίαν, ἢ μανίαν, μίαν
Ὁ τὴν αὐτὴν οὐκ ἔχει γένει ὁμοίαν ὅς πανθὺς
εἶναι σώματος, οὐ σωφρονούντων, οὐδ' ἐλελο
γόμενων, οὐδ' ἐπὶ ταῖς ἐκτακότητων ὅσιν
ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐν μὲν τῷδε, ῥαδίον
ἰαῖσθαι ἐν τῷδε, οὐκ ἔστι. ὥσπερ οἰμαι καὶ πν
εῖον, ἢν δὲ αὐτὸν ἐσθλὸς φέρει χώρας ἐμβάλης.
ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδυνῇ, Ὁ βαθεῖα Ὁ ποτιζο
μένη, Ὁ θυλίω, Ὁ θυλίω, Ὁ ἐξεργασμένη
ἀναφύεται, θυελλώδης οἶμαι, καὶ ἔνθεος, καὶ πᾶ
λύχους καὶ πᾶς. ἄλλως ἢ ἐν ὄρει, καὶ ὑπολίθω
πυρίω. ἄλλως ἢ ἐν θυσιλίω. ἄλλως δ' ἐν ὑπο
ρείω. καὶ ὅλως, Ὁ φέρει καὶ ἐκαστος τόπος,
οὕτω δὲ καὶ τὰ νοσήματα πρὸς ὅς ὑποδεξαμέ
νους τόπος, ἢ ἔνθεος, ἢ ἔνθεος, ἢ ἐλάττω γί
νεται. ὅσιν ῥινὴν ὑποβάσκει ὁ πατήρ, Ὁ ὅλον
αἰεξέτατον καταλιπὼν, ἀξιοῖ πᾶσαν μανίαν
τὴν ἐν ἅπαντι σώματι, ὁμοίαν ἢ, καὶ τὴν θερά
πειαν ἴσιν. πρὸς δ' ἐν ῥύρις, ῥοσύρις οὖσιν, ὅτι
τὰ ζωτικὰ σώματα πᾶσι πᾶσι τῷ αἰσθητικῷ
Ὁ φέρει

Ὁ φέρει πρὸς τὸ νόσον διαφθεῖναι, καὶ πρὸς θερά
πείας ἐλπίδα, ἢ ἀπογνώσιν, ῥαδίως ἀλισκόμεναι,
τὰ μὲν, ὅτι αὐτῶν ὅτι παρὰ, καὶ ἔνθεος, πόνους,
καὶ κινήσεις, καὶ ὑποαίτιον διατὴν γυμνασμένα.
τὰ δὲ, ἐκλυτα, Ὁ ἀσυνπαρὰ, ἐν σιγῇ τε ῥα
φημένα, καὶ λευκά αιμαρὸς ἐνδεία, Ὁ θερμὸν ἄ
ποδεία, καὶ ὑγρὸν ποδὶ τοῦ ἐπὶ ῥαδία θάλασσά το
τερα ῥινὴν τῷ αἰσθητικῷ, καὶ τῷ νόσῳ ἐκκείμε
να, καὶ τὴν ἴσιν οὐ ποδὶ μένοντα, καὶ μάλα πρὸς
μανίας ἐν χερείτερα. ἄτε ὁ πολὺ ὁ ὀργίλον, κα
κοῦφον, καὶ ὀξύνει καὶ ἐχέσαι, ὁ λίπν ἢ τὴν ἢ σώ
ματος αὐτὸ δῶαμιν, ῥαδίως ἐς ὅς πᾶς ὅσιν
καρλιθάνουσιν, οὐδ' ἰκαίον τοίνυν πρὸς τῇ
ῥων τὴν ὁμοίαν ἐπὶ ἀμφοῖν θεράπειαν ἀπαιτεῖν
εἰς ὅτας ὡς πολὺ τὸν μέσῳ, εἰς πᾶντι, καὶ
πράξεσιν ὅλως, καὶ πᾶσιν ἐπιηδυνάσιν, ὅς ἄς
χῆς ἐνθεὺς κεχωρισμένων. ὅταν ῥινὴν λέγῃς,
ὅτι μέμνη, προσέτι ὅτι καὶ ζωὴ οὐκ, μέμνη
καὶ μὴ σύγχει ταῦτα πάντα ὅτι ἐν μανίας ὅ
πᾶσιν ὀνόματι, ἐν καὶ ὅτι αὐτῷ δοκούντι. ἀλ
λά χορείας ὡς πρὸς ὅτι, καὶ ὅτι τῇ φύσει, ὅτι θύνα
ἐν ἐφ' ἐκαστὸν σκοπεῖ. καὶ ὅτι ἡμεῖς, ὅτι ἐν ἀρχῇ
τῷ λόγῳ ἐν ὧν μέμνηται, ὅτι πρῶτον ἐπισκο
ποῦμεν, φύσιν σώματος τῷ νοσούντος, καὶ κρείσσιν.
Ὁ τίτος ἀλείονος μετέχει, καὶ ἐν θερμότερον,

ἐπ' ἀνέλθοι, ὡς γὰρ πῶς τὰ τοιαῦτα ἐρεθί-
ζομεθα, παλινδρομεῖν, τί με πρᾶξαι δεήσει;
ῥα πτεῦστο μὲν ἐν ἰδίῳ, ὅτε, ὅτε, οὐ γάρ τε λείψω
τὴν ἰαξίν, ἢν ὅς παῖδας ἔταξεν ἡ φύσις, οὐ γάρ γε
νός ἐπ' ἐμαυτῷ ἐπλήσσομαι, εἴ τ' ἂν σωφρονή-
σης, ἄνθις ἀναλαμβάνην πῶς τε πιστεύσά με-
δεῖ; ὅρας ἡδὴ, καὶ ταῦτα πρῶτον, ἐπιστάτην νόσον,
καὶ ὑπομνησκέμενος πᾶθος, χεῖρας, ὅτε πρῶτον, ἐκ
τῆς λικουτῶν κακῶν ἀσφάλας, διατρίβη, καὶ
βοᾶς, καὶ ἐμπίστον, ὀργίζη, καὶ πρὸς μῖστος φέσκη,
καὶ ὅς νόμος ἀνακαλεῖτο, οἱμοὶ πάτες, ριαντὶ
ἦν σου καὶ τῆς πάλαι μανίας τὰ προοίμια.
Φ Α Λ Α Ρ Ι Σ Π Ρ Ω Τ Ο Σ.

Πεμψεν ἡμᾶς ὦ Δεελφοὶ ὁ ἡμέτερος
δυναστὴς Φάλαρις, ἄξοντάς τ' ὅτε ἐν
ταῦρον ἔστην, καὶ ὑμῖν διαλεξιμένους
τὰ ἐκότεα ὑπέρτε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ ὑπέρ τοι
ἀναθήματος. ὦν μὲν ἔννεκα ἡ κομῆς, ταῦτά
ἔστιν. ὁ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐπέσειλεν, Εὐφώνησιν ὦ
Δεελφοί, καὶ πρὸς πᾶσι μὲν ῥῖς Ἑλλήσι, ριαντὶ
ὑπολαμβάνεσθαι, ὁποῖός ἐμι, ἀλλὰ μὴ ὁπῶν
ἢ πρὸς τῶν μισούντων, καὶ φεονούντων φήμη τῶν
τῶν ἀγνοούντων ἀκοῆς πρὸς δέδοκεν, αὐτὶ τῶν
πάντων ἀλλοτρίων ἂν. μάλιστα δέ, παρ' ὑ-
μῖν, ὅσῳ ἰδρωτέεσσι, καὶ πάρεσθαι τοῦ Πυθίου,
Ἐμο

καὶ μόνον συννοικοί, καὶ ὁμοερόωτοι τοῦ θεοῦ.
ἡ γὰρ ἡμῶν, εἰ ὑμῖν ἀπολοισσάμεθα, καὶ περὶ
σομαι μάλιστα ὑμῶν ὑπολαμβάνεσθαι, καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἀπαρτίζεσθαι ἀπολελημένους ἐσθαι,
καλῶς δέ, ὡς ἐρῶ ἐν θεῶν ἀνδρῶν μάταια, ὅντιν
ἐν ἰδίῳ πρὸς λογίζεσθαι, καὶ φθονεῖ λόγῳ πρὸς
γαλῖν. ἀνθρώπους μὲν γὰρ, ἰσως ἔξαπατῆσαι
ῥάδιον. θεὸν δέ, ὅτε μάλιστα ἔσθαι, ἀλλὰ τὴν ἀ-
δύνατον. ἐγὼ γὰρ οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐν ἀκράτει τῶν,
ἀλλ' ἐν καὶ πρὸς ἄλλους ἐν πονῶν, καὶ φραφείς ἐλευ-
θερίως, καὶ παρὰ τὴν πρὸς ἡλικίαν, αἰετὲς τέλει,
τῇ μὲν ὁλόκληρῳ δημοτικὸν ἐμαυτὸν παρέχων, ῥῖς
ἡ συμπολιτευομένοις, ἐπὶ φῆ, καὶ μέγιστον. εἰαυ-
τῶν, ἡ σικκόν, ἡ ὑβρίσι, ὅν, ἡ ἀνέκαστον, οὐδεὶς οὐ-
δὲ ἐπὶ ἀλείψω τῶν προτέρων ἐκείνων βίβω. ἐπε-
ρτὴ ἡ ἐώρων ὅς τ' ἀνάντια μοι πολιτευομένους
ἐπὶ βλεπόντας, καὶ ἔξ ἀπαρτίζεσθαι ὑμῶν ἀνέ-
με ζήτουντας, διηγήσθαι ἡμῶν τότε ἡ πόλις,
μίαν ταύτην ἀποφυγὴν καὶ ἀσφάλειαν εὐελεῖ
τὴν αὐτὴν ἄμα, καὶ τῇ πόλει σωθῆσαν, εἰ ἐπιθέ-
μενος τῇ ἀρχῇ, ἐκείνους μὲν ἀναστρέψω. καὶ παρ' ὑ-
σομαι ἐπὶ βλεπόντας, τὴν πόλιν ἡ σωφρονεῖν
καταναγκάσομαι. καὶ ἡ γὰρ ἡμῶν οὐκ ὀλίγοι ταῦ-
τ' ἐπανοούντες ἄνδρες μέγιστοι, καὶ φιλοπό-
δοι, οἱ καὶ γὰρ γινώσκω ἡ σέσαν τὴν ἐμὴν, καὶ

τῆς ἐπιχειρήσεως τὴν ἀνάγκην. τοῦτοίς σὺ
να γρηναῖος χρυσάμην, ῥαδίως ἐκράτησε
τῆς ἐπιχειρήσεως. ρύντενθεν, οἱ μὲν, οὐκ ἔτι
ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπῆκουον. ἐγὼ δ' ἐρχον. ἡ
πόλις δ' ἀπαρρησίατος ἦν. σφαγὰς ἦν ἐλά
σις, ἡ δὲ μέγας, οὐδέ κατ' ἄρ' ἐπεβεβλυσκό
των ἐργαζόμεν, καί τοι ἀναγνῶνται τοιαῦ
τα ρημᾶν ἐν ἀρχῇ τοῦ δυναστείας μάλιστα. οὐ
λαυνοῦν πῶς ἤρ', καὶ πρᾶοιτι, ὅτι ἡμέρῳ,
καὶ ἰστομίας, θαυμασίως ἐγὼ ἡλπίζον ἐς
πίθεσθαι προσέξουσιν ῥύτοις. εὐθὺς γυνῆς μὲν
ἐχθορὸς ἐπερίστω, ὅτι δὴ κλάμην, καὶ συμβού
λοις, ὅτι συνείσοις ἐχθρῶν τοῖς πλείστοις αὐ
τῶν. τὴν δ' πόλιν αὐτὴν ὁρῶν ὀλιγοῦσα ἦν προσ
εῳτῶν διεφθαρμένην, ἥ πολεμῶν κλεπτόντων
μᾶλλον δ' ἐκπαλόντων τὰ κοινὰ, ὑδάτων τε
ἐπιρροίᾳς ἀνεκτικῶς ἀμύν, καὶ οἰκοδομημάτων
ἀνάστασιν ἐκόσμησα, καὶ τεχνῶν περιβολῇ
ἐκράτυνα, καὶ τὰς προσόδους, ὅσαι ἦσαν κοι
νὰ τῇ τῶν ἐφεσώτων ἐπιμελείᾳ, ῥαδίως ἐ
πύκνισεν, καὶ τὴν νεολαίαν ἐπεμελούμενη, τῶν γε
ρόντων προὔνοον, καὶ εὐδῆμον ἐνδείας καὶ διανο
μαῖς, ὅτι πανηγύρεσι, ὅτι δημοσινίαις, διήγην
ὑβρεῖς, ὅτι παρθέτων, ἡ ἐφίβων διαφθορά, ἡ γυναι
κῶν ἀπαρρηγὰ, ἡ δὲ φρόνων ἐπιπέμψας, ἡ

ἀποδο

ἀποδοτικὴ τις ἀπολή, ἀποδοῦναι μοι καὶ ἀ
κουσαι ἡμῶν, ὅτι τὸ ἀφέναι τὴν ἀρχήν, ὅ
καταθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐσκοπύμην, ὅπως
μόνον ἀσφαλῶς παύσαστο ἀντιπρὸς ἐννοῶν. ἐπε
τόγε ἀρχεῖν αὐτῶν, ὅτι πάντα πράττειν, ἐπαχ
θεῖς ἡδὴ, καὶ ὅτι φθόνῳ καματῶν ἐλόκη μοι ἦ.
ὅτι ὅπως μὴ ἐπὶ τῆς τινὸς διατάξεως
ἀκρίβεια ἡ πόλις, ῥύτ' ἐκίτων ἐτι. καὶ γὰρ μὲν
ὁ ἀρχαῖος, πᾶσι ταῦτα εἰχον. οἱ δ' ἐπὶ τῇ σω
τηντοῦ ἐμὲ, καὶ πᾶσι τῇ φρόνῳ ἐπιβόλῃς,
ὅτι ἀποστάσεως ἐσκοπύοντο, ὅτι σωμοσίᾳς
βυερότων, ὅτι ὅπλα ἡθροῖον, καὶ χεῖματα ἐ
πορίζοντο, καὶ ὅτι ἀσυνεῖτον ἀπεκαλοῦντο,
ὅτι εἰς τὴν ἐχθρὰν πᾶσι λακεδαίμονις, ὅτι Ἀ
θωαῖοις ἐπρεσβεύοντο. ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς αὐ
τοῖς, εἰς ἀληθείαν, ἐδέδοκτο, ἡδὴ αὐτοῖς, ὅτι ὅπως
με αὐτοχειρεῖα διασώσας ἐπείλουν. ὅτι ἀς κο
λάσεις ἐπενόουν, δημοσίᾳ σφραγισμένοι, ἀξεί
πον. ὅτι μὲν δὴ μὴ δὴ παθεῖν τοιοῦτον, οἱ θεοὶ αἰ
τιοί, φράσαντο τὴν ἐπιβουλήν. ὅτι μαλίστα
καὶ οὐκ ἐπὶ τῇ, ὅτι ἐκράτατε προσέξας, ὅτι ὅτι μὴ
νύσοντας ἐκαστὰ ἐπέμψωμεν. ἐγὼ δ' ἐν ταῦτα
ἡδὴ ὑμᾶς ὡς δελφοί, ὅτι αὐτοῦ δέους ὅτι λοιπ
οῦ γενομένου ἀξίῳ πᾶσι τῷ τότε πρακτέον
μοι συμβεβληῖται, ὅτι ἀφολάκτως ὀλίπου δύν

xx 5

ληφθεῖς, ἐξήρην τινὰ σολιθεῖαν περὶ τὸ παρόν.
πρὸς ὀλίγον ἐν τῇ παύσει ἐς Ἀκράγαν αὖ παρ' ἐ
μέ ἀπὸ δὴ μὴ γινέσθαι ἢ ἰδόντες τὰς πρᾶσιν ὁδὸν
αὐτῶν, ἢ τὰς ἀπὸ φλῶς ἀκούσαντες, εἰπατέ τι δὲ
πρὸς ἐν, ὡς ἂν ἀφ' ἑαυτῶν περὶ αὐτῶν εἴπῃ,
ἢ φείδεσθαι, ἢ ἀνέχεσθαι, ὅσων ἀντίκα μελλήσων
τα περὶ εὐδοκίαν τὰ ὕστατα. μάλλον ὅ γινώσκοντες
ἀπέχειν τὴν σφαγὴν, ἢ τὰ φιλίατα ἐν ὀφθαλ
μοῖς ὁρᾶν ἀπορρήματα. ἢ τὰ μὲν ῥαῦτα πᾶν
νῦν ἡλίου τινος εἶναι, γινώσκοντες, ὅτι αὐτῶν δὴ δια
νοήσονται, ὅτι χολὴν ἐμφανέας, ὅτι ἡδονὴν μενόνου ἀν
δρὸς ἀναλαβόντα, μετελθὲν ἐν κείνους. ἐμὴν
τοῦ δ' ἐκ τῶν ἐνόντων, τῶν ἐς ἐπὶ ὁδὸν ἀσφάλει
αν πρᾶσθαι. ταῦτ' οἶδ' ὅτι βουλεύσασθε
ἀντί τινος ἐγὼ μὲν τοῦτ' ἐπίσταμαι, μεταστειλάμε
ν ὅς ἀτίσις, ἢ λόγον μεταδίδωμι αὐτοῖς, καὶ
τοῦ ἐλέγχου πρᾶσθαι, ὅτι σαφὲς ἐξ ἐλέγ
ξας ἔκαστα, ἐπεὶ μὴ δ' αὐτοὶ ἐτι ἐξαρνοῦντο, καὶ
ἡμῶν μὲν ἀπανακτῶν ἐπὶ πλεον, οὐχ ὅτι ἐπεὶ
βουλεύμεν, ἀλλ' ὅτι μὴ εἰς ὅσον αὐτῶν ἐν
κείνῃ τῇ προαίρεσει μέναι, ἢν δὲ ἀρχῆς ἐνεσπ
σάμεν. ὅτι δ' ἀπὸ κείνου, φυλάττων μὲν ἐμὴν
τόν, διατελῶν ἐκείνων δὲ τοῦ ἀεὶ ἐπὶ βουλεύ
οντάς μοι κολάζω, εἰδ' ὅτι ἀνθρώποι ἐμὲ τὸ
μότῃς αὐτῶν ταῦτα, οὐκ ἐτι λογιζόμενοι παρὰ
ποτέρου

ποτέρου ἡμῶν ἢ τῇ πρώτῃ τούτων ἀρχῇ. σιωπ
λόντες δὲ τὰν μέσῃ, ὅτι ἐφ' οἷς ἐκολάζοντο
τὰς τιμωρίας αὐτὰς ἡτιῶντο, ὅτι τὰς δοκού
σας ἐν αὐταῖς ὁμότητας. ὁμοιοῦς εἰ τις παρ'
ἡμῶν ἰδρόσυλον τινα ἰδὼν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐπὶ τοῦ
μυῖον, ἀλλ' ἐτόλμησε, μὴ λογίζοιτο, ὡς νύκ
τωρ ἐς τὸ ἰδρὸν πρὸς λθεῖ, κατέπαυσε τὰ ἀνα
θήματα, καὶ τὴν ξοάνου ἡτάρ, κατηγροῖ ἡμῶν
πολλὴν τὴν ἀγριότητα, ὅτι ἐλλήνεις τε, ὅτι ἰε
ροὶ εἰν λέγυντες, ὡς μενίνατε ἀνθρώπων ἐλλήν
να πλοῖον τὸ ἰδρὸν. ὅτι οὐ πᾶν πόρρω τὸ πᾶ
λεως εἶναι, λέγει ἡ πέτρα κολάσει ῥαυτὴν περὶ
ἐαλεῖν. ἀλλ' ὅμαι αὐτοῖς τε γέλασθε, ἢν ταῦ
τα λέγει τις κατ' ἡμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες
ἐπαινεύονται ἡμῶν τὴν κατὰ τῶν ἀσεβούντων
ὁμότητα. ἐπὶ δ' ὅλον, οἱ δὲ ἡμῶν οὐκ ἐξετάζον
τες ὅποῖός τις ὁ τοῖς πράγμασιν ἐφείσως ὅστις,
εἴτε δίκαιος, εἴτε ἀδικος, αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ
τυραννίδος ὄνομα μισοῦσι, καὶ τὸν τύραννον.
ἡ δὲ Ἀλκιβιάδης, ἢ Μίνως, ἢ Ραδάμανθης ἢ ὁμοί
ως ἐξ ἀπαντος ἀνελείναι πᾶσι τοῖς, ὅς μὲν πο
νηροὶ αὐτῶν, πρὸ ὀφθαλμῶν τιδόμενοι, ὅς δὲ
ῥητοῖς, τῇ κοινωνίᾳ τῆς προσκρησίας, τοῦ
ὁμοίωμιν συμποδισαμένοντες. ἔρχονται
ἐκόντες καὶ παρ' ἡμῶν τοῖς ἐλλήσιν πολλοὶ γὰρ

[illegible]

ἄλλωρ, ποσ' αἰς δὲ θρῆνεῖν, ὃ δ' ὕρῃ σου τὴν
 ἔμῃ τοῦ τύχῃ ἀναγκάζωμαι, μείζω κόλα-
 σιν αὐτὸς, ὃ χρονωτέραν ὑπομένων· Ἀνδρὶ
 γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῷ, ὅλ' αὖ ἀνάγκῃ πικρῷ,
 πάλυτο κολάζεσθαι, κολάζειν χαλεπώτε-
 ρον· εἰ δ' αἰετὰ παρ' ἥσυχας εἰπεῖν, ἐγὼ μὲν εἰ
 αἰρεσίς μοι προτιθεῖν, πότῃρα βούλομαι, κο-
 λάζειν τινὰς ἄδίκως, ἢ αὐτὸς ἀποθανεῖν, εὖ
 ἴδε, ὥς οὐδὲν μετ' ἤλπις, ἐλοίμην ἂν πεθάναι
 μάχῃ, ἢ μηδ' οὐδ' ἀδικούντας κολάζειν· εἰ δέ
 τις φάη, βούλει ὦ Φάλαρι, αὐτὸς τεθῆναι
 ἀδίκως, ἢ δίκαιως κολάζειν τοὺς ἐπιβούλους,
 τοῦ βουλοίμην ἂν· ἀνθὶς γὰρ ὕμῃ αὖ δ' ἑλφὸι,
 συμβούλοις καλῶ, πότῃρον, ἄμεινον εἶναι ἄδ-
 κως ἀποθανεῖν, ἢ ἀδίκως σῶζεσθαι ἐπιβου-
 λοκότα, οὐδεὶς οὕτως οἶμαι ἀνέκτος ὅστις, ὅς
 οὐκ ἂν προτιμήσειε ζῆν' μάχῃ, ἢ σῶζων τοῖς
 ἐχθροῖς, ἀπολωλέναι· καὶ τοι πόσους ἐγὼ καὶ
 τῶν ἐπιχειρήσαντων μοι, καὶ φανερώς ἐκλε-
 γμένων, ὅμως ἔσωσας· οἶον Ἀκάνθον τρεπνί, ὃ
 Τιμοκράτῃ, ὃ Λεωγόραν ἐν ἑλφὸν αὐτοῖς,
 Παλαιῶς σωκρίδας θιπρὸς αὐτοῖς μνημονεύ-
 σας· ὅταν δὲ βουλῇ τε γυμνὸν εἰσεῖναι, τοὺς εἰ-
 σφοδιῶντας εἰς Ἀκράχαντα ξένους ἐρωτῇ, ὅτε
 ὁπποῖον ἐγὼ πῶς αὐτοὺς εἶμι, καὶ εἰ μελανερῶς

πῶς προσφέρωμαι τοῖς κατέκρουσιν. ὅς γε καὶ
σκοποῖς ὠδὶ τῶν λιμενῶν ἔχω, ὅ πευθῆνας
τίνεθ, καὶ ὅθεν καταπλευκάσιν, ὥς κατ' ἄ
ξίαν τιμῶν, ἀπεπέμποιμι αὐτούς. ἐνιοὶ δ' ἐν καὶ
ἔξε πείθεσθαι φοιτῶσι παρ' ἐμέ, οἱ σοφώτατοι
τῶν Ἑλλήνων, ὅ οὐ φεύγουσιν τὴν βουσίαν τῆς
ἐμῆς. ὥς περ ἄν με λείψω, ὅσο φῶς Πυθα
γόρας ἤκέμῳς ἡμᾶς, ἄλλα μὲν ὑπερ' ἐμοῦ ἀ
κκηκῶς. ἐπεὶ δ' ἐπειράθη, ἀπὸ ἡλθέρι ἐπαινῶν
μετῆς δικαιοσύνης, ὅ ἐλεῶν τῆς ἀναγκῆς
ὠμότητος. εἴτα οἶσθε ἐν πρὸς τοῖς ὀφειλοῖς
λάνθωσιν οὕτως ἀδίκως τοῖς οἰκείοις προσ
φέρεισθαι, εἰ μὴ τι διαφρόντως ἠδ' ἰκνῆς; ταῦ
τα μὲν ἐν ὑπερ' ἐμαυτοῦ ἀπολελόγημαι ὑμῖν,
ἀληθῆ, ὅ δίκαια, καὶ ἐπ' αἰνοῦ μάχων ὥς ἐμαυ
τὸν πείθω, ἡ μίσοις ἄξια. ὑπερ' δέ τοι ἀναθῆ
ματος, καιρὸς ὑμᾶς ἀκούσαι ὅθεν, ὅπως ἐν
ταῦρον τοῦτον ἐκτῆσά μιν, οὐκ ἐκδύς αὐτὸς
ἔρ' ἀνδριαντοπιῶ. μὴ γὰρ οὕτω μανείω, ὥς
χοιούτων ἐπιθυμῆσαι κτημάτων. ἀλλὰ Πεί
λαος ἦν τις ἡμετέρος, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός,
πρηνὲς δὲ ἄνθρωπος. οὗτος πάμπαν ἔτι
μῆς γνώμης δημαρτηκώς, ὥς το χαλεπῶς
μοι, εἰ καὶ νῦν τίνα κόλασιν ἐπινοήσεις, ὥς
ἄπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι. ὅ δὲ κατὰ
σκενῶν

σκενῶν ἐν βούρῃ, ἥκέ μοι κομίζων, κάλλι
πον ἰδεῖν, ὅ πρὸς τὸ ἀκελεῖσθαι ἐκασμένον,
κινήσεως ἢ αὐτοῦ, ὅ μνησμοῦ ἐδ' ἰμόνον πρὸς
ἐμὴν ψυχὴν ἐν δοκεῖν. ἰδὼν δ' ἀνέκραγεν
ὅς, ἄξιον δ' κτήμα ἢ Πυθίου. πρὸς πρὸς οὐ
πρὸς ἔρ' ἔρ' ὅ δὲ Πείλαος πρὸς ὥς, τί δ' ἐ
μάθοις ἐφ' ἡν σοφίαν τὴν ἐν αὐτοῦ, καὶ τὴν χρεῖ
αν, ἣν παρέχεται; καὶ αὐτοῖς ἅμα ἐν ταῦρον
κατὰ τὰν δαίμονα, ἣν τινα ἐφ' ἡν κολάζειν ἐθέλης,
ἐμὴ βιάσθαι εἰς δ' μηχανήματα αὐτοῦ, ὅ κατακλεί
σθαι, προσιδεῖναι μὲν τοῖς αὐλοῖς πύς δὲ πρὸς
τοῖς μυκτῆρας τοῖς βοῦς, πῦρ δ' ὑποκαίειν κε
λεύειν. καὶ ὁ μὲν, οἰμώξεται, ὅ βόησεται, ἀλλ'
κτοῖς ταῖς ὀδύνας ἐχόμενος. ἡ βόη δ' ἐδ' ὅ
αὐλῶν μέλησιν ἀποτελέσει, ὅια λιγυρώτατα,
ὅ ἐπ' αὐλῶν θρηνηῶν, καὶ μνησμοῦ γερῶτα
ρον, ὥς ἐν μὲν, κολάζεσθαι, σέ δὲ, τέρπει
μεταξὺ καταυλούμενον. ἐγὼ δ' ὥς ρυτ' ἡκού
σθαι, ἐμὴ σάχθω τὴν κακομηχανίαν ἢ ἀνδρὸς,
ὅ τὴν ἐπ' αἰνοῖα ἐμίσθη ἢ κατὰ σκενῶν, ὅ
ὅ οἰκείαν αὐτοῦ τιμωρίαν ἐπέθηκε. ὅ ἄπε δὲ
ἐφ' ἡν ὅ Πείλαος, εἰ μὴ κεν ἄλλως ὑποχρεῖς
ταῦτά ὅς, δεῖξον ἡμῖν αὐτοῖς εἰσελεῖν, τὴν ἀλλ'
θῶν ἢ τέχνης, ὅ μίμνησαι τοῖς ὄντων, ἢ ἐ
πρὸς ἐν ἡμῖν ἢ ἄφ' ἡμῖν μέλη, δὲ τ' αὐλῶν φέγγετ'.

λάειδος, οὐτ' ἄλλαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἢ εὐνοί-
 ας ἰδιαν αἰτίαν, ἢ μεχλούσης Ουλίας ἐλπί-
 ας, ἢ τῇ πρέσβειων ἀκούσας ἢ ἰκόντων παρ' αὐ-
 τοῖς, ἐπιφκῇ ἢ μέτελα διεξιόντων, ἢ δ' εὐσεβείας
 ἅμα, ὅς τ' κοινῇ συμφέρον, ὅς μάλιστα δ' Δελ-
 φοῖς πρῶτον προσορῶντος, ἀνέστην παραινέσων
 ὑμῖν μήτε ὑβρίζειν ἄνδρα δυνάσκειν ἐνσιβούντα,
 μήτ' ἀνὰ θῆμα ἢ δὴ θεῶ καθομολογημένον,
 ἀπαλλοξιοῦν. καὶ ταῦτα, φίλων ἢ μεγίστων ὅς
 αἰεὶ ὑπόμνημα πεινυόμενον, τέχνης καλλίστης,
 θεῶν ἐπινοίας κακίστης, ὅς δικαίας κολάσεως. ἐ-
 γὼ μὲν δὲ καὶ ἐνδοῖα ὑμᾶς ὅλως ποδὶ τοῦ
 γυ, ἢ δημοκρατίας ἢ μὴν προσεῖναι τὴν διάσκεψιν,
 εἰ χρεὶ δέχεσθαι δ' ἀνὰ θῆμα, ἢ ὁπίσω αὐτοῖς ἀπο-
 πέμπειν, αὐτόσπον ἢ δὴ ἡ νομίζω. μάλλον δ', οὐδ'
 ὑπερβολὴν ἀσθεΐας ἀπ' αὐτοῖς εἶναι. οὐδὲ γάρ,
 ἀλλ' ἢ ἰδρουνλία δ' πρᾶγμα ὅτι, μακρῶ ἢ ἄλ-
 λων χαλεπωτέρη, καὶ ὅσον ἢ τὰ ἢ δὴ ἀνατεδύνῃ α-
 συλάν, δ' μὴ δ' ἐτὴν ἀρχὴν τοῖς ἀναπείναι ὅς
 λομμένοις ἐπὶ πέπιν ἀσεβέστερον. Διόμοι δ' ὑμῶν
 δὲ λφός ἢ αὐτοῖς ὦν, ἢ δ' ἴσον μετέχων τ' τε δὴ
 μοσίᾳ δὴ κλείας, εἰ φυλάττοιτο, ἢ τ' ἐναντίας
 Δόξης, εἰ ἐκ τῶν παρόντων προσγένοιτο, μήτ'
 ἀποκλείειν δ' ἰδρὸν τοῖς εὐσεβοῦσι, μήτε τὴν
 πόλιν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ἡγεάχων,
 ὡς

ὡς τὰ πεμπόμενα θεῶν διὰ συνοφάνου γεν, ὅς
 φήσω, καὶ δικασθεῖω δοκιμάζοιεν ὅς αἰα-
 τίδεντας. οὐδέ τις ἢ ἐτι ἀναδύναι ραμπίσειν
 ἂν, εἰδὼς ὡς ὡς προσορῶντος ἐν θεῶν, ὅ, τι ἂν μὴ
 πρότερον Δελφοῖς δὴκῃ. ὁ μὲν δὲ Πυθίος, τὴν δὲ
 καίαν ἢ δὴ ποδὶ τ' ἀναθήματος τ' ἢ φον ἢ νεγμεν.
 εἰ γὰρ ἐμίσει τὸν φάλαειν, ἢ τὸ Δῶρον αὐτὸ ἐ-
 μυσάτ' ἔρ, ἢ δὴ ἰονίῳ μέσῳ κατα-
 δῦσαι αὐτὸ, μετὰ τ' ἢ γυῖος ὁλκάδης. ὁ δὲ,
 πολὺ ρύναντίον ἐν δὴ δ' ὡς τε διαπεραιωθῆναι,
 ὡς φασί, παρέχεν αὐτοῖς, ὅς σφῶς ἐς τὴν Κί-
 βαν κατὰ ραι. ὡς δ' ἢ ἡλον, ὅτι προσίεται τὴν τ'
 μονάρχῃ εὐσεβείαν, χρεὶ δ' ἢ ὑμᾶς ἰάσθαι ἀκεί-
 νῳ τ' ἢ φον ἢ μόνους, προσδύναι ὅς ἐν ταῦρον ρο-
 ρνὶ θεῶ ἢ ἄλλῳ κόσμῳ τ' ἰέρους. ἐπεὶ πάντων ἂν
 εἴη τοῦτ' ἀρπώταρον, πέμπαντά τινα μέγα-
 λοπρεπὲς οὕτω Δῶρον θεῶ, τὴν καταδικάζου-
 σιν ἐκ τοῖς ἰδρὸν τ' ἢ φον λαβεῖν, ὅς μισθὸν κομ-
 ῖσθαι τ' εὐσεβείας, δ' κεκείσθαι μὴ δ' ἐτὴν αἰα-
 τίδεναι ἄξιος. ὁ μὲν δὲ τάναντία μοι ἐγνοκῶς
 καθάπερ ἐκ τ' Ἀκράχωνος ἀρπικαταπεπλω-
 κῶς, σφαγὰς τινὰς, καὶ βίαις, ὅς ἀρπαγὰς,
 καὶ ἀπαρχὰς ἐτραγώδει τοῖς τυράννοις, μό-
 νον οὐκ αὐτόπῃς γε γυνῆσαι λέγην, ὅς ἴσμεν
 οὐδ' ἄρχει τοῖς πολέου ἀποδεδημκότα. χρεὶ δ' ἐ-

τὰ μὲν τοιαῦτα, μὴ ἤ τις πεπονθέναι φασκεῖται
σι πάνυ πιστεύειν δηρὸν μένους. ἄλλων δ' ἔτι
ἀληθὴ λέγουσιν, οὐχ ὅπως αὐτοῦ, μὴ ἀέπιστά
μυθεῖν κατηγγεῖν. εἰδὲ ἔν τι καὶ πέπρακται τοῦ
τον ἐν Σικελίᾳ, τοῦ γ' οὐ Δελφοῖς ἀναγκάων
πολυπραγμονεῖν, εἰ μὴ αὐτὶ ἰδρέων ἦδη, καὶ
σαῖ ἐν ἄξιον μὲν. καὶ δέον θύειν, καὶ ἄλλα θύ
ρα πύειν ἐν θεῶν, ὅτι ἀνατιθέναι, εἰ πέμψῃ
τις, σκοπεῖν τὸν, καθήκοντα, εἰ τινὸς τ' ἑστῇ
ἐν Ἰόνιον ἀκαίως, ἢ ἀδίκως τυραννοῦνται. καὶ
τὰ μὲν τῶν ἄλλων, ἐχέτω ὅπως ὁ βούλεται.
ἐμὴν δέ, ἀναγκάων οἶμαι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν
εἰδέναι, ὅπως τε πάλαι δέκετο, καὶ ὅπως νῦν
ἔχει, καὶ τί ποιοῦσι λαὸν ἔσαι. ὅτι μὲν δ' ἐν κρη
μνοῖς τε οἰκοῦντο αὐτοὶ, καὶ πέρας γεωργῶν
μὲν, οὐχ ὁμηρον καὶ ποσειδῶν, δηλώσονται
ἡμῖν, ἀλλ' ὅσον πάρεσι ταῦτα. καὶ ὅσον ἰδί
τη γῇ, ἐαθεῖ λιμῶν αἰὲς σὺν ἡμερᾶν. ἐν ἰδρόν,
ὅτι Πύθιος, ὅτι χρεῖς ἡμεῶν, ὅτι οὐ θύοντες, καὶ
οὐ θύσεβοντες, ταῦτα Δελφῶν τὰ πᾶσι. ταῦ
θ' ἢ πρόσθε, ἐν τεύθειν ἢ ἐν περὶ. ἐν τεύθειν αὖ
προφά. καὶ ἢ τὰ ἀλλὰ πρόσθε ἡμῶς αὐτοῦ λέ
γειν, ὅτι λέγόμενον ἑπὶ τῶν πρὶν τῶν, ἄσφα
τα ἡμῖν, καὶ ἀνέροτα φύεται τὰ πάντα ἑπὶ
γεωργῶν ἑστῇ, ὅς οὐ μόνον τὰ πᾶσι τοῖς ἄλ
λοις

λοις ἀλλὰ καὶ γινόμενα παρέχει, ἀλλ' εἰ τι ἐν
Φρυγίᾳ, ἢ Λυδῶν, ἢ Πέρσας, ἢ Ἀσσυρίους, ἢ
Φοίνικιν, ἢ Ἰταλιώταις, ἢ Ἰσπερβορείοις αὐτοῖς,
πάντα ἐς Δελφοὺς ἀφικνεῖται. καὶ τὰ δεύτερα,
μετὰ ἐν θεῶν, ἡμεῖς τιμώμεθα ὑφ' ἀπάντων,
ὅτι ἐν περὶ μὲν, καὶ ἐν λαίμονος μὲν. ταῦτα ἐν
χαῖον. ταῦτα ἐν μέχει νῦν, καὶ μὴ παυσάμεθα
καὶ οὐτω εἰσὺντες. μέμνηται δὲ οὐδεὶς ὡς ποτε
ἦν φωνὴ ἐν ἀναθήματα παρ' ἡμῖν ἀναδιδε
σαν, οὐδ' ἐκωλυθῆναι τινὰ θύειν ἢ ἀνατιθέναι.
ὅτι τούτ' οἶμαι καὶ αὐτὸς ἐς ἑπὶ βολὴν ἡνέκ
ται ἐν ἰδρόν, καὶ ἑπὶ ἀπὸ πρὸς ἐν τοῖς ἀναθήμα
σι. δεῖ τοίνυν μήδ' ἐν ἑστῇ πᾶσι κεινοτομεῖν
μὲν, καὶ δὲ παρὰ τὰ πᾶσι νόμον καθιστά
ναι, καὶ λοκνεῖν τὰ ἀναθήματα, καὶ γενεαλο
γεῖν τὰ περὶ πόρτα, ὅθεν, καὶ ἀφ' οὗτου, ὅτι
πᾶσι. δεξαμένους δέ, ἀπραγμόνως ἀνατιθέ
ναι, ἑπὶ τοῦντας ἀμφοῖν, καὶ ἑστῇ, καὶ ἑστῇ
θύσεβας. δεκεῖτε δέ μοι ὡς ἄνδρες Δελφοί, ἄε
σα βουλεύσασθαι πᾶσι τῶν πᾶσι, εἰ λογίσασθαι
πρῶτον ἑπὶ ὅσων, καὶ ἡλίκων ὅσων ἢ σκέψισθαι.
πρῶτον μὲν ἑπὶ τοῦ θεοῦ, καὶ ἑστῇ ἰδρόν, καὶ
καὶ ἀναθήματων, καὶ ἐπὶ ἀρχαίων, καὶ θεσπῶν πα
λαιῶν, καὶ λόγῳ τῇ μαρτυρίᾳ. ἐπὶ τῇ, ἑπὶ τῇ
λέως ὅλως, καὶ τῶν συμφορῶντων ἑστῇ τεκονῶν

ἡμῶν, ἢ ἰδίᾳ ἐκάστω δελφῶν. ὃ πᾶσι δέ, φη
 πρὸς πάντας ἀνθρώπους οὐκ αἰεὶς, ἢ κακοδοξίας.
 ῥύτων ῥ οὐκ οἶδα εἰ τι μείζον, εἰσφρονεῖτε, ἢ
 ἀναγκαιότερον ἠγήσῃσθε ἂν. ποῦ μὲν ἔν ὧν βε
 λθούμεθα, ταῦτά ὄβιν. οὐ φάλαρις τυραννοσ
 τας, οὐδ' ἐταῦρος οὐτος, οὐδ' ἀεὶ χαλκός μόνον,
 ἀλλὰ πάντες βασιλεῖς, θ πάντες διώσται, ὁ
 σοι νῦν χρωτῆς ἔρ' ἰδρῶ, ἢ χρυσός, ἢ ἄργυρος,
 ἢ ὅτε ἄλλα τίμια, πρὸς ἀλλήλους αἰσθη
 θόρμας ἔρ' ἰδρῶ. πρῶτον μὲν ῥ, θ κατὰ ἐνθε
 ὄν ἐξετάσῃσθαι ἄξιον. τίνος ἔν ἕνεκα, μὴ δ' ὥς
 αἰεὶ, μὴ δ' ὥς πάσαι τὰ ποῦ τῶν ἀναθημάτων
 ποιήσω μὲν. ἢ τί με μφόρμνοι ρίς παλαοῖς ἔθε
 σι, καυνοτομήσομαι. ἢ ὁ μὴ δ' ἐπώποτε, ἀφ' οὗ
 τὴν πόλιν οἰκοῦμεν, ἢ ὁ πύθιος χρῶς, ἢ ὁ ῥίπας
 φέγγει, ἢ ἢ ἱερὰ ἐμ πνεῖται, περὶ τὴν ἡμίλει, νῦν κα
 τασκοδόμησα, κρινέσθαι, ἢ ἐξετάζεσθαι ὅδ' ἀνατι
 θέντας, ἢ μὴν δ' ἐκείνῃ μὲν το παλαοῦ ἔθεσι,
 ἢ ἀνέδην ὅ πασιν δ' εἶναι, ὁρᾶτε ὅσων ἀγαθῶν
 ἐμ πώλησαι θ ἱερῶν, ἀπάντων ἀναπνέων,
 καὶ ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐνίων δωρεῶ
 μένων τὸν θεόν, εἰδ' ὑμᾶς αὐτοὺς δοκιμασᾶς,
 ὅ δ' ἐτασᾶς ἐπισήσῃτε τοῖς ἀναθημασιν, ὅ
 νω μὴ ἀπορήσω μὲν τ' δοκιμασθόμενων ἐτι,
 ἀλλ' ὅδ' ὑμῶν ὑπομένοντες, ὑπομένοντες ἀνδρῶν
 καὶ, ὅ

καὶ, ἢ ἀναλίσκοντα, ἢ κατὰ δὲ πάντων, πρὸς
 αὐτὸ κρινέσθαι, ὅ παρ' ὅλων κινδυνεύειν. ἢ
 τίνι βιωθῶν, εἰ κελήσει τ' ἀνατιθέσθαι ἀνάξιος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΗΎΕΥ

ΔΟΜΑΝΤΙΣ.

ὁ μὲν ἴσως ὅ φίλτατε Κέλεσε, μικρόν
 τι πᾶρ, ὅ φαῦλον οἶει τὸ πρόσταγμα,
 προσάττειν ἐν Αλεξάνδρου σοι τ' ἄλλω
 νοτεχίτῃ, ἢ γόντος εἶον, καὶ ἐπινίαισ' αὐτοῦ,
 καὶ πολμήματα, καὶ μαγανείας εἰς βιβλίον
 ἐγράψαντα, πέμψαι. τὸ δ' ἐ, εἰ τις ἐξέλοι
 περὶ θ' ἀκείβεις ἕκαστον ἐπεξίεναι, οὐ μεῖον ὄβιν,
 ἢ τὰς Αλεξάνδρου τ' Φιλίππου πρᾶξις ἀναγρά
 ψαι. ροσῦρς εἰς κακίαν οὐρς, ὅσος εἰς ἀρετὴν ἔ
 κείνος. ὁμῶς δ' ἐ, εἰ μὴ συγγνώμης ἀναγνώστῃς
 μέλλοις, ἢ τὰ ἐν δέοντα ρίσι στρεφόμενοις προσλο
 πεῖσθαι, ὅπως ἴσομαι σοι ἐν ἄθλον. ἢ τὴν Ἀυτίαν
 βυσσίδα, εἰ θ μὴ πᾶσιν, ἀλλ' εἰς δύναμιν τε
 τὴν ἐμαυτοῦ, ἀνακαθήσθαι περὶ δόσους, ὁ δ' ἐ
 γὰρ ὅσος τῶν κοφίνων ἐκφορήσας, ὡς ἀπ' ἐκεῖ
 νων τεκμαίροιο πόση πᾶσιν, καὶ ὡς ἀμέτρητος
 ἦν ἢ κόπος, ἢν ῥιχίλοι βόδυ ἐν πολλοῖς ἐτῶ
 σι ποιῆσαι ἐδύνατο. αἰδοῦμαι μὲν ἔν ὑπὲρ ἀμ
 φοῖν, ὑπὲρ τε σοῦ, ἢ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. σοῦ μὲν,
 ἀξιούνης μνήμη, καὶ γραφὴ παραδοθῆναι ἀνδρῶν

ἦσαν τὰ τέρατα. ἐμοὶ δὲ, σπουδὴν ποιούμενο
 ὡς τοιαύτη ἰστορία, ὅτι πράξεσιν ἀνθρώπων, ὅν
 εὐκ ἀναγιγνώσκουσαι περὶ τῶν πεπονημένων
 νῶν ἢ ἄξιον, ἀλλ' ἐν πανδμήμῳ ἱνὶ μεγίστῳ θεῷ
 φῶ ὁρᾶσθαι, ὡς πῶς πῶς, ἢ ἀλωπέκων πα
 ρατρίο μόνον, ἀλλ' ἢν τις ἡμῖν ταύτην ἐπιφέρει
 τὴν αἰτίαν, ἔξομῳ ὅτι αὐτοῖς ἐκ παράδοξοις
 τοιοῦτον ἀνενεγκεῖν. ὅτι Ἀρρίανος ἦ ὁ τοῦ Εὐκ
 τήτου μαθητῆς, ἀνὴρ Ῥωμαίων ἐν τοῖς πρώ
 τοις, ὅτι παλαιὰ περὶ ὅλον τὸν βίον συγγενό
 μῃος, ὁμοίον τι παρῶν, ἀπὸ λογισμῶν ἂν ὅ
 ὡς ἡμῶν. Τίχιβόρου γυνὴ τοῦ ληστῆ κακῆ
 νοσέον ἀναγράφει ἡξίωσεν. ἡμεῖς δὲ, πολὺ
 ὡμοτέρου ληστῆ μνήμῳ ποιησόμεθα, ὅς πο μὴ
 ἐν ὕλῃ, ὅτι ὄρεσιν, ἀλλ' ἐν πόλεσιν οὗτος ἐλ
 σευεν, ἐν Μινύαν μόνῳ, ἐν δὲ τὴν Ἰσθμὸν κατα
 φέχων, ἐν δὲ ὀλίγα τ' Ἀσίας μέρη τὰ ἐρημότε
 ρα λεηλατῶν. ἀλλὰ πᾶσι ὡς εἰπὴν τὴν Ῥω
 μαίων ἀρχὴν ἐμπαλίσκος ἐλ ληστίας τ' αὐτοῖ
 πρότερον δέ σοι αὐτὸν ὑπογράφω ὅτι λόγῳ,
 περὶ δὲ ὁμοιότατον ἐκείνου τὴν μορφὴν, ὡς ἂν
 εὐνοῖμαι, καὶ μὴ πάνυ γραφικὸς τις ὢν, ὅ
 ὅτι δὴ σῶμα, ἵνα σοι καὶ ὅτι δέξω, μέγας τε
 ἦν, ὅτι καλὸς ἰδεῖν, ὅτι θεοπρεπὴς ὡς ἀληθῶς.
 λανκὸν τὴν χροῖαν, τὸ γένειον οὐ πάνυ λάσος.
 κόμην

κόμην τὴν μὲν, ἰδίαν, τὴν δὲ, ὅτι προδότην ἐπὶ
 κείμῃος, ἐν μάλα εἰκασμένῳ, ὅτι πολλοὶ
 ὅτι ἢ ἀλλοφρία, λεληθῆσαν, ὅφθαλμοί, πολὺ
 ὅτι γρηγορῶν, ὅτι ἐνθεον διεμφαίνοντο. Φώνημα,
 ἢ δισόν τε ἅμα, καὶ λαμπρότατον. ὅτι ὅλως,
 εὐδαμνίαν μεμῆρος ἢν ταῦτά γε. τοιοῦτος δὲ μὴ
 τὴν μορφὴν. ἢ ψυχὴ δὲ, ὅτι ἡ γνώμη, ἀλεξίκακ
 Ἡράκλειος, καὶ Ζεὺς ἀποτρόπαιος, ὅτι Διόσκουροι
 σωτῆρες, πολεμίσις, καὶ ἐχθροῖς ἐντυχεῖν γέ
 νοιτο, ἢ συγγενέσθαι ριούτῳ τινὶ βυέσει μὴ δ,
 ὅτι ἀγχινοῖα, καὶ δριμύτητι, πᾶσι πολὺ τῶν
 ἄλλων διέφερε. ὅτι τότε περίορσεν, ὅτι εὐμαρές,
 ὅτι μνημονικόν, ὅτι περὶ τὰ μαθήματα θυφύει,
 πάντα ταῦτα εἰς ὑποβολὴν ἕκαστα ὑποχέρο
 αὐτῶν. ἐχέρο δὲ αὐτῶν εἰς δὲ χεῖρσιν. ἢ ὄρεα
 να ταῦτα γινώσκοντα ὑποβεβλημένα ἔχων, αὐτῶ
 κα μάλα τῶν ὡς κακῶν διαβοήτων, ἀκρότα
 τος ἀπετελέσθαι ὑπὲρ ὅς κέρκω πας, ὑπὲρ
 ἐν εὐρύτατον, ἢ φρονώνσαν, ἢ ἀειδόμενον, ἢ Σώ
 ρατον. αὐτὸς γὰρ ὅτι γαμπερῶ ρουτῆσιαν ὡ
 τε γράφων, ἢ τὰ μετῴτατα ὑπὲρ αὐτῶν λέ
 γων, Πυθαγόρας ὁμοίος εἶν ἡξίον. ἀλλὰ ἵλεως
 μὴ ὅτι Πυθαγόρας εἶν, σοφὸς ἀνὴρ, ὅτι τὴν γνώ
 μῳ θεωπέσιος. εἰ δὲ κατὰ τοῦτον ἐγγένετος,
 ὡς ἂν ἐν οἷα ὅτι περὶ αὐτῶν ἔειπε. ἢ περὶ

χαρίτων, μή μὲ νομίσης ἐφ' ἧς ταῦτα τῇ Πυθα-
γόρῃ λέγειν, ἢ βυάπην περὶ μῶνον αὐτοῖς εἰς ὁ-
μοιότητος τῇ πράξεω. ἀλλ' εἰ τις τὰ χεῖρῃ
ἡ βλασφημίατα τῇ δὲ διαβολῇ πᾶσι τοῖς Πυ-
θαγόρου λεγόμενων, οἷς ἔφη οὐκ ἂν πιθεῖται
ὡς ἀληθῆσιν οὖσιν, ὅμως σωμαγὰς ἐστὶ ἀν-
θρῶπου, πολλοὺς ἂν μέρος ἅπαντα ἐκεῖνα γένοιτο
ἡ ἀλεξάνδρου δ' ἐνόητος. ὁ λωσὶ δ' ἐπὶ νόσῳ
μοι, ὅτι λογισμῷ διατύπωσον ποιητοῦ
την τινὰ φύξιν κρᾶσιν, ἐκ τεύδους, ὅτι δόλων,
ὅτι ἐμπορκίων, ὅτι κακοτεχνίων συνημμένων, ἔφα-
λάν, τολμηράν, πᾶβόλον, φιλόπονον, ἐξορ-
γάς, τὰ νοηθέντα, ὅτι πιθανήν, ἢ ἀξιόπιστον,
ὅτι ὑποκειμένην τῇ βελτίονος, ὅτι ἐναντία
τάτῳ ἡ βολήσεως εἰκομένην, οὐδέ τις γυναι-
κῶν ἐντυχῶν, οὐκ ἀπὸ τῆς δόξαν λαβὼν ὅ-
τι περ' αὐτῆς, ὡς εἴη πάντων ἀνθρώπων χεῖροταρῶν,
ἢ ἐπικέσατος, ὅτι προσέτι, ἀπλοῦς, ὅτι αἰ-
τε, ὅτι ἀφελέσατος. ἡ δὲ πᾶσι τούτοις, ὅτι μὲν
γαλουργῆς προσῆν, ὅτι δὲ, μὴ δὲ αἰεὶ μικρὸν ἐ-
πινοεῖν, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τὸ
νοῦν. μεράκιον μὲν δὲ ἐτιῶν, πάντῳ ὡραῖον, ὡς
ἐνῆν ἀπὸ τῆς καλᾶς τεκμαίρεσθαι, ἢ ἀ-
κούειν τῶν διηγουμένων, ἀνέδλω ἐπὶ ὅρῳ, καὶ
σωτῆρ ἡ δὲ μὴ δὲ τοῖς διομενίοις. ἐν δὲ τοῖς
ἄλλοις

ἄλλοις, λαμβάνει τις αὐτὸν ἐραστὴς γόνης, τῶν
μαγείας, ὅτι ἐπὶ δὲ θεοῖς ὑπάρχοντες,
ἢ χάειτας ὑπὸ τοῖς ἐρωτικοῖς, ὅτι ἐπα-
γωγὰς τοῖς ἐχθροῖς, ὅτι θεσπεσίων ἀναπομ-
πᾶς, ὅτι κλέων διαδοχὰς, οὐτ' ἰδὼν ἐνφυᾶ
πᾶσι, καὶ πρὸς ὑπερσίου τῶν αὐτοῦ πράξε-
ωρ ἐτοιμώτατον, οὐ μείζον ἐρῶντα τῇ κακίᾳς τῇ
αὐτοῦ, ἢ αὐτὸς τῆς ὥρας τῆς ἐκείνου, ὅτι
πᾶσι δὲ σέ τε αὐτὸν, καὶ διετέλει ὑποურῶν,
ὅτι ὑπερέτη, ὅτι διακόνω γράμμῳ. ὁ δ' αὐ-
τὸς ἐκεῖν, δημοσίᾳ μὲν δὲ ἡδὲν ἰατρὸς ἦν, ἢ ἐ-
σατο δὲ κατὰ τὴν οἶον τῶν αἰνῶν ἡίου γυναι-
κα, φάρμακα πορᾶ μὲν ἐστὶ λάμειμην, καὶ
πορᾶ δὲ λυγρὰ. ὡν ἀπάντων κληρονόμος, καὶ
ὅτι διάδοχος αὐτὸς ἐγένετο. ἦν δὲ ὁ διδασκα-
λος ἐκεῖνος, ὅτι ἐραστὴς, ὅτι γένος τυανεῖς, τῇ Α
πορᾶν ὅτι τυανεῖ πάντῳ συνηνομένων, ὅτι
τὴν πᾶσαν αὐτῇ φραγδαίαν ἐιδότῃ. ὅρα δὲ
ας σοὶ διαφίης ἀνθρώπων λέγειν, ἢ δὲ πῶς
ὁ ἀλεξάνδρος πικρὰ μὲν, ὅτι τῶν τυανεῶν
ἐκεῖνος ἀποθανόντος, ἐν ἀπορίᾳ καθίστας, ἀπὸ
θηκῆς ἅμα ἡ ὥρας, ἀφ' ἧς βρέφεται ἐδῶκα
το, οὐκ ἐτι μικρὸν οὐδὲν ἐπινοεῖ. ἀλλὰ κοινῶ
νῆσας βυζαντίῳ τινὶ χρονογράφῳ, τῶν καθιέρ-
τωρ ἐστὶ ἀγῶνας πολὺν κατὰ τὰς τοῖς τῆς

τῇ Βιθυνίᾳ προσοικοῦν, οὐχ ἐκὰς αὐτῆς Ἀσί-
 ας, ὁ Γαλατείας, ὅ τῶν ὑπορριζμένων ἐθνῶν
 πάντων, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἐμπαλιν τὰ οἰ-
 κοὶ προῦκειν, λέγων ὅτι ἀλθὲς ἦν, πρὸς τὴν
 τῶν ριούτων ἀρχὴν, ὅ ἐπιχειροῖσιν, ἀνθρώπων
 εἶν παχέων, καὶ ἡ λιθίων τῶν ὑποσφομένων,
 οἷσις οὗτοι Παφλαγὸνας εἶν ἐφασκεν, ὑποροι-
 κοῦντας τὸ ἦ Αἰώνου πείχος, εἰσι δ' αἰμόνας
 οὗ πολλοὺς, ὅ ἡλιθίους, ὅ μόνον εἰ φανείη τις
 ἀνλητὴν, ἢ τυμπανιστὴν, ἢ κυμβάλοις κροτῶν
 τὰ ἐπαγόμενος, κοσκίνωσθαι τὸ λόγῳ μαντεῖο
 μῦθος, αὐτίκα μάλα πάντας κεχηνότας πρὸς
 αὐτόν, ὅ ὥσπερ πινὰ τῶν ἐκρυφάντων προσβλέ-
 ποντας. ὁλίγος δὲ πᾶσι οὗτος σάστως αὐτοῖς γε-
 νομένης, τέλος ἐνίκησεν ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ ὁ
 μικρόμυλοις τὴν Χαλκηδὸνα χρησίμον γάρ
 τι ὅμως ἡ πόλις αὐτοῖς ἔχεν ἐδόξεν, ἐν ᾧ Ἀ-
 πόλλωνος ἰδρῶ, ὅπρ' ἀρχαιοτάτον ἐστὶ Χαλ-
 κηδνίοις, κατορύττοιτο δὲ λείτοις χαλκάς, λε-
 γούσας, ὡς αὐτίκα μάλα ὁ Ἀσκληπιδὸς βῆ
 ἔξ' πατρὶ Ἀπόλλωνι, μετ' ἑσιν εἰς τὸν πόντον.
 καὶ καθέξει θ' ἦ Αἰώνου τεῖχος. αὐταὶ αἰδέλ-
 ρι δ' ἐξέπτηδες ἐνυρεθίσαι, διαφοιτῆσαι ἐκ δέ-
 ως τοῦτον ἐν λόγῳ ἐς πᾶσαν τὴν Βιθυνίαν, καὶ
 ἐν πόντον ἐπίπσαν, ὅ πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων,
 εἰς ὅ

ἐπ' ὅ τῳ Αἰώνου τεῖχος. ἐκεῖνοι δ' ὅ νεῶν ἀσ-
 τικά ἐκφίσαντο ἐχέειν, καὶ οὗτοι διμελείους ἡ-
 θύσαντες ἦσαν ἐν ταῦτα ὁ μὲν Κοκκωνᾶς, ἐν Χαλ-
 κηδόνι καταλείπεται, ἡ δ' ἑστὶς τινες, ὅ ἄμ-
 φιόλοις, καὶ λοξοῖς χρησμοῖς συγγράφων. καὶ
 μετ' ὀλίγον ἐτελεύτησε τὸν βίον, ὡς ὁ ἐχί-
 σθης οἶμαι δηχθεὶς. προσησέμπεται δὲ ὁ Ἀ-
 λέξανδρος κομῶν ἡδὴ, καὶ παλοκάμοις καθε-
 μένος, μεσὸ λυκῆν χιτῶνα πεφυροῦν ἐν λει-
 κῶς, καὶ ἱμάτιον ὑπὲρ αὐτοῦ λυκὸν ἀναβε-
 βλημένον ἄρπην ἔχων κατὰ τὴν Πόρσειαν, ἀφ'
 οὗ αὐτὸν ἐγενεαλόγηται μῆθ' ὅθεν, καὶ οἱ ὀλεθροὶ
 ἐκεῖνοι Παφλαγόνου, εἰδότες αὐτοῦ ἄμφω
 οὗτο ἡνέας ἀφανεῖς, καὶ ταπεινοὺς, ἐπὶ σέυον
 ἔξ' χρησμοῦ, λέγουσι.

Πόρσειδος γενὴν, Φοίβῳ φίλος οὗτος ὁρᾶται, ὡς
 αἶος Ἀλέξανδρος, Ποσειδῶν αἶμα λελογχ-
 οῦρος ἄρα ὁ Ποσειδέϊος, μάχης, καὶ γυναικῶς.
 κομανῆς τὴν φύσιν, ὡς ἀπ' Τείκεος ἄχει Πα-
 φλαγνίας συνέδῃς τὴν Ἀλέξανδρος μετέρα.
 εὐρητο δὲ χρησμὸς ἡδὴ, ὡς Σιδύλλης προμαν-
 τῶσαμένης,
 Εὐξείνου πόντοιο παρ' ἡϊός' ἀγχι Σινώπης, ὡς
 ἔσαι τις κατὰ Τύρσιν ὑπὸ Ἀυσονίοις προφῆτης, ὡς
 ἐκ πρώτης Διηκνὺς μονάδος, ξιστῶν δικαστῶν, ὡς

κῶ, καὶ φημι μοῖφ' ἴην ἀρμολὴν τ' πώμαρσ' ἐν
κεκολλημένον. καὶ λαβὼν αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας,
ἔχεν ἔφασκεν ἡδὴ δ' ἀσκληπιόν. οἷός ἐστι, ἄτ'
νὺς ἀπέβλεπον δ', τι τ' γίγνοιτο, πολὺ πρότε
ρον θαυμάζαντο δ' αὐτὸν ἐν τῷ ὕδατι ἐνρημένον
ἐπεὶ δ' ἐκ κατάξας αὐτὸ εἰς κοίλῳ τὴν χεῖρα,
ἔπειθ' ἔξατο δ' τοῖς ἐρπετοῖς ἐκείνους ἐμβρυον, καὶ οἱ
παρόντες εἶδον κινεῦμενον, καὶ πάλιν τοῖς δακτύ
λοις εἰλούμενον, ἀνέκραγεν θύει, καὶ ἡρώ
ζοντο τὸν θεόν, καὶ τὴν πόλιν ἐμακάριζον, καὶ
χανδ' ὄν' ἐκαστος ἐνὶ στήθεσσι τῶν ὀνύχων, θη
ραυροῖς, τ' πολούτοις, τ' ὑμείας, τ' τὰ ἄλλα
ἀγαθὰ αὐτῶν παρ' αὐτοῦ. ὁ δ' ἐξ ὁμοῦ αὐ
τοῖς ἰδὼσι τὴν οἰκίαν ἴετο, φέρον ἅμα καὶ τὸν ἄρ
τιγεννητὸν ἀσκληπιὸν δ' ἰς τεχνέοντα, ὅτε ἄλ
λοι ἅπασι τίκτονται ἄνθρωποι, οὐκ ἐκ κορῶ
νίδος μὰ Δί', οὐδ' ἐκ κορώνης, ἀλλ' ἐκ χηνός
γεννημένος. ὁ δ' ἐλὼς ἅπας, ἡκολούθει,
πάντες ἑνδοί, τ' μεμνηνότες τῶν ἐλπί
δων. ἡμέρας μὲν δ' οἱκοῖ ἐμείνεν, ἐλπίδων
ὁ πόρ' ἦν τῶν τῆς φήμης, ἀντίκα μάλ' ἀπαμ
πόχκοις τῶν Παφλαγόνων ἀνδραμείδων. ἔ
πειθ' ἐλὼν ἐπέπλησε ἀνθρώπων ἡ πόλις,
ἀπάντων δ' ἐγμέφαλοις, καὶ τὰς καρδίας
προεξυρημένων, οὐδ' οὐδ' οἰκότων σιτοφάγους αὐ
θράσιν,

θράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ οὐχὶ πρόβα
τα εἶν' ὀφειρόντων, ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἰδιὸς κλί
νῃ κατεζόμενοι, μάλ' ἀποπρεπὸς ἐσαλ
μένος, λαμβάνει εἰς τὸν κόλπον ἐν παλαιῶν
ἐκείνων ἀσκληπιόν, μέγιστον τε, καὶ κάλλι
στον ὡς ἐφ' ἑλῶν, ὄντα. καὶ ὅλον (ὅρ' αὐτοῖς) βραχὺ
λῶν πᾶσι λήσας, καὶ τὴν οὐρανὸν ἐξ ἀφ' οὗ, πο
λὺ δ' ἐκ τῆς, ὡς καὶ ἐν τῷ προκείμενῳ προκεχύθη
αὐτοῖς, τ' χαμαὶ τ' μέρες ἐπισύρεσθαι, μόνῳ
τὴν κεφαλὴν τῶν μάλ' ἔχων, καὶ ἀποκρύπ
των, ἀνέχομενος πάντα ἐκείνους, προφαινεῖ τὴν
ὀθονίνην κεφαλὴν κατὰ βάτραχ' ἡ χιτῶνος, ὡς
εἴηεν ἐκείνους τ' φαινόμενος πάντως οὐδ' ἐν. εἰτά
μοι ἐπινόησον οἰκίσκου οὐδ' ἄνθρωποι, οὐδ' εἰς
κόρον τ' φώϊος δεχόμενον, καὶ πολλὸς ἀνθρώπων
συγμύδων, τε παραγμένων, καὶ προεκπεπλη
μένων, καὶ τῶν ἐλπίδων ἐπαινεσμένων. οἷς ἐί
σελθοῦσι, τεράστιον ὡς εἰκὸς δ' ἐπ' αὐτὰ ἐφάνηται,
ἐκ τ' τέως μικροῦ ἐρπετῶ, ἐν δ' ὀλίγων ἡμερῶν
ροσσύρην θράκοντα πεφηνέναι ἀνθρώπου μορφῇ. καὶ
ταῦτα, καὶ πηδασόν. καὶ πείονα ἢ ἀντίκα πρὸς τὴν
ἐξοδὸν, καὶ πρὶν ἀκείῳ ἰδεῖν, ὅς ἐστι λαύονα τῶν
τῶν αἰετῶν πεσιόντων. ἐτεφύπετο ἡ κατὰ δ' αὐ
τίθουσαν ἄλλῃ ἐξοδὸς, οἷόν τι δὲ Μακεδόνας ἐν
βαβυλῶνι ποιεῖναι ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ νοσοῦντι

λόγος. ὅτε ὁ μὲν, ἡδὴ πονήρως εἶχεν. οἱ δ' ἔπε-
 εις ἀντὶ τὰ βασίλεια, ἐπὶ ὅθον ἰδεῖν αὐτὸν,
 ὃ προσεῖπεν ὅσα τὸν. τὴν δ' ἐπὶ δ' εἶξιν ταύ-
 την, οὐχ ἄπαξ ὁ μικρὸς, ἀλλὰ πολλὰ κίς ποι-
 ῆσαι λέγεται. Ὁ μάλιστα εἰ τινὸς τῶν πολλοῦ
 σίωρ ἀφίκοντο νεαρώτεροι. ἐνταῦθα ὡ φίλε
 κέλεσε, εἰ δὲ τὰ ληθὴ λέγειν, συγγνώμην χεῖ-
 ῶν ἀπένεμιν ρῖς Παφλαγός, καὶ Ποντικοῖς ἐκεί-
 νοις, παχέσι, καὶ ἀπαιδευτοῖς ἀνθρώποις, εἰ
 ἐξηπατήθησαν ἀπὸ μὲν τοὺς θράκοντος. Ὁ δ'
 ἔπειτα παρέῖχε τοῖς βυλομένοις ὁ Αλέξανδρος.
 ὁρῶντες γὰρ ἐν ἀμυδρῷ ὄρει φωτὶ τὴν κεφαλὴν
 εἶδον αὐτοὺς ἀνὸς ἰσχυρὰν τε, καὶ συμμελίουσαν
 ὁ δόμα, ὥστε πάντες μηχανήματα ἐδείκνυτο
 κείρου τινός, ἢ ἢ ἀντ' Επικούρου, ἢ Μητροδώρου,
 ἢ τινὸς ἄλλου, ἀλμαντίνην πρὸς ἰαῦτα, καὶ τὰ
 ριαῦτα τὴν γνώμην ἐχοντες, ὥς ἀπισῆσαι, καὶ ὁ
 περὶ ἡν, εἰκάσαι, καὶ εἰ μὴ ἐνρεῖν ὅν φρόντιν ἐδύνα-
 το, ἐκείνο πῶς προπεπεισμένον, ὅτι λέλθον αὐ-
 τὸν ὁ φρόντις τ' μαγαανείας. τὸ δ' ὅν πᾶν φεύ-
 λός, ὅς, καὶ γινέσθαι ἀδύνατον. κατ' ὀλίγον δ'
 καὶ Βιθυνία, ὃ ἢ Γαλατία, ὃ ἢ Ὀράκη, συνέ-
 βη, ἐκάστω τῶν ἀπαγελλόντων ὥς εἰκότος λε-
 γοντος, ὥς καὶ γενώμενον ἰδοὶ τὸν θεόν, καὶ ὅς
 ῥον ἀφαιτο μετ' ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ

γεγεν

γεγεννημένου, ὃ ἐπὶ πρόσσωπεν ἀνθρώπων εἰκό-
 τος. γραφαί τε πᾶν τούτῳ, ὃ εἰκόνες, ὃ ξόα-
 να, τὰ μὲν, ἐκ χαλκοῦ. τὰ δ', ἐκ ἀργύρου εἰκα-
 σμένα. ὃ ὄνομα γὰρ θεῷ ἐπιτεθὲν, Γλύκων
 ἢ ἐκαλεῖτο, ἐκ τινος ἐμμέτρου ἡ θείου προσά-
 ριατος. ἀνεφώνησε γὰρ Ἀλέξανδρος. (σι.
 Εἰ μὴ Γλύκων, ἦν αἶμα Διός, φάος ἀνθρώπου.)
 ὃ ἐπειδὴ καὶ ῥος ἦν, οὐδ' ὅρνεκα τὰ πάντα
 ἐμεμηχάνητο, καὶ χεῖρ ῥῖς δευμένοις, ὃ θεῶν
 ζειν πρὸς Ἀντιλόχου ἢ ἐν Κιλικίᾳ ἐνδ' ὅσμων
 λαβών, καὶ γὰρ ὃ ἐκείνους μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς
 τελευτήν τοι Ἀμφιάρεω, ὃ τὸν ἐν Ὀμβασίᾳ
 Φανισμόν αὐτοῦ, ἐκ πρῶν τῆς οἰκίας, εἰς τὴν
 Κιλικίαν ἀναικόμηντος, οὐ πονήρως ἀπὸ ἡλαξε,
 προθεωρίζων ὃ ἀντὶ τοῖς Κίλιξι τὰ μέλλον-
 τα, καὶ δὴ ὁ βολοῦς ἐφ' ἐκάστῳ χειρομῶ λαμβά-
 νων. ἐκείθεν δ' ἐν τὸ ἐνδ' ὅσμων λαβὼν ὁ Αλέξαν-
 δρος, προλέγει πᾶσι τοῖς ἀναικόμενοις, ὥς
 μαγνέυσεται ὁ θεός, φητὴν τινὰ προσηπών. ἐκ
 λθὼς δ' ἐκάστω, ὅν δέοιτο ἄν, καὶ μάλιστα μα-
 θὴν ἐθέλοι, εἰς βιβλίον ἐγγράψαντα, καταρτά-
 σαι τε, καὶ κατασημῆνασαι κηρῶ, ἢ πηλῶ,
 ἢ ἄλλῳ ριούτῳ. αὐτὸς δ' ἐλαβὼν τὰ βιβλία,
 ὃ ἐς τὸ ἄδύτον κατελθὼν, ἡδὴ τὸ νεῶς ἐγγίχε-
 το, ὃ ἢ σκλὴν πρὸς κεύαστ, καλέσιν ἐμελλε

κατὰ τάξιν τῶν δαδωκότας ὑποκέρυκι, καὶ
 διολόγω, ὅτι πρὸς τὸ θεοῦ ἀκύνων ἕκαστα, ὅτι μὴ
 βιβλίον ἀποδώσειν σεσημασμένον ὡς εἶχε,
 τὴν δὲ πρὸς αὐτὸ ἀπόκρισιν, ὑπογεγραμμένην
 πρὸς ἐπὶ, ἀμφιβόμην τὸ θεοῦ ποῦ ὅτου τις ἔ-
 ροιτο. ἢν δὲ ὁ μηχανήμα ἔστω, ἀνδρὶ μὴ οἶ-
 σοι, εἰδὲ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν καὶ οἶω μοι, πρὸ
 δηλον, ὅτι γινώσκω ἄδον. τοῖς δὲ ἰδιώταις, ὅ-
 κορὺς μεσοῖς τὴν γῆνα, τεράσιον, ἢ πάντῃ
 ἀπίστω ὁμοιον. ἐπινοήσας ὅτι ποικίλας τὸ σφρα-
 γίστων τὰς λύσεις, ἀνεγίνωσκε τε τὰς ἐρω-
 σεις ἕκαστας, καὶ τὰ δαδούντα πρὸς αὐτὰς ἀπε-
 κρίνατο. εἴτα κατελήθευ αὐτοῖς, ἢ σημενάμε-
 νος, ἀπελίδου μὴ πολλοῦ θαύματος ῥῖσ λαμ-
 βάνουσι. ὅτι πολὺ ἢν πρὸς αὐτοῖς ὅ, πόθεν ἢ οὐ-
 τος ἢ πῶς αὐτοῖς, ἀέγω πάντῃ ἀσφαλῶς σημενά-
 μην, αὐτῶν ἰδούκα ὑποσφραγίσαι δισημι-
 τοῖς, εἰ μὴ θεός τις ἀληθῶς ὁ πάντα γινώ-
 σκων ἢν. τίνας δὲ ἢν αὐτοῖς, ἴσως ἐρίση με-
 ἀκσερίνῃ, ὡς ἔχοις ἐλέγχειν τὰ ραῦτά. ἢ
 πρῶτῃ μὴ ἐκείνη ὡφίλτατε Κέλσι, βελόνῃ
 πυρῶσας, ὅτι ὑποτὴν σφραγίδα μέρος τοῦ κη-
 ροῦ διατήκων, ἐκείνη. ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν,
 τὴν βελόνῃ αὐτοῖς ἐπιχρίαντας ἐν κηρὸν, τόντε
 κατὰ ὑποκέρυκι, ἢ ἐν αὐτὴν τὴν σφραγί-
 δα ἐ-

δα ἐχόντα, ἢ δίδως συνεκόλλα. ἔπερσ δὲ τὸ
 πρὸ δὲ τὸ λεγμένον κολλυρίσ, σκεθασὸν ἢ τὸ
 τὸ ὅτι ἐκ πῶς βιβυτίας, ὅτι ἀσφάλῃς, ἢ
 λίθου τοῦ διαφανοῦς περιμμένου, καὶ κηροῦ, ὅ-
 μασίχης. ἐκ τῶν ῥύτων ἀπάντων, αὐαπλάθης
 ὅτι κολλυρίον, καὶ θερμῆνας πυρὶ, σάλω τὴν
 σφραγίδα προχέει, ἐπετίθει, ὅτι ἀπέματτε
 ἐν τῶν εἴτα αὐτὴν ἐκ κηροῦ ἐκείνης γενομένης,
 λύθης ἢ δίδως, καὶ ἀναγνοῖς, ἐπιθεῖς ἐν κηρὸν,
 αὐετύπου, ὡς περὶ ἐκ λίθου τὴν αὐτὴν σφραγί-
 δα ἐν μάλα τῶν ἀρχετύπων εοικῆσαν. ἢ τὸν ἄλ-
 λο πρὸς ῥύτις ἀκασσον ἰτιάνης ὅτι ἐκ κόλλαν ἐμ-
 βαλὼν, ἢ κολλῶν τὰ βιβλία, καὶ κηρὸν ἐκ ῥύτις
 ῥηῖς ὅτι ἐν τῶν ὄντων ἐπιτίθει τὴν σφραγίδα.
 ἢ ἀφελῶν, αὐτὴν ἐκ κηρὸν γίγνεται, ἢ κέρατος,
 μάλλον ἢ σφῆρος παχύτερ, ῥύτω δὲ ἐκ τῶν
 πρὸς ἐν τῶν. ἐστὶ ἢ ἄλλα πολλὰ πρὸς αὐτὸ
 ἐπινοημένα, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον μεμνήσθαι πάν-
 των, ὡς μὴ ἀπρόκαλοι ἢ δοκίμην, ἢ μάλα
 σοῦ, ἐν οἷς κατὰ μάδων συνέγραπας, καλλίστις
 τε ἅμα, ὅτι ὠφελιμωτάρις συγγραμμάτων, ὅ-
 τι διαμένοντι σφονδίζῃ ἐν τυγχάνοντι, ἢ κα-
 νὰ πρὸς αὐτοῖς, καὶ πολλῶν τούτων πλείονα.
 ἢ χηρὸν, ἢ ἐπίσπινε, πολλὰ τὴν συνέσει ἐνταῦ-
 θα χρωμῆς, καὶ ὅτι ἐκὸς τὴν ἐπινοίαν πρὸς ἅπ-

των, τοῖς μὲν, λοξά, ἢ ἀμφίβολα πρὸς τὰς
ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος, τοῖς δὲ, ὁ πᾶν
ἀσφαλῆ. χρησιμὸν δὲ ὅτι αὐτῶ ἐδόκει.
ὅς δὲ, ἀπέρεπεν, ἢ προὔτρεπεν, ὡς ἀμεινον
ἔδοξεν αὐτῶ ἐκάζοντι. τοῖς δὲ, θεραπεῖας
προὔλεγε, καὶ διαίτας, εἰδὼς ὅτι ἐν ἀσχυρῇ
ἐφλω, ποχὰ ὁ χρησима φάρμακα. μάλιστα
δὲ ἐνδοκίμουν πρὸς αὐτῶ ἀκνυμίδες, ἀκόπου
τί ὄνομα πεπλάσμενον, ἐκλίπυσσιν ἀρκεῖς συν
τεθεμελίον. τὰς μέντοι ἐλπίδας, καὶ προκα
πᾶς, ὁ κλήρων ἔλαδον, εἰσαυθις αἰεὶ ἀνέ
βάλλετο, προστιθεῖς ὅτι ἔσαι πάντα ὁ πό
ταν ἐθέλῃς ἐγὼ, ἢ Ἀλέξανδρος ὁ προφήτης
μου δεκτὴ, καὶ ἐνέηται ὑπὲρ ὑμῶν. ἐπέτακτο
δὲ καὶ μισθὸς ἐφ' ἐκάστῳ χρησμῷ, δραχμή, ὁ
δὲ ὅσοι μὴ μικρὸν οἰκτεῖς ὡς ταῦτε, μὴ δ'
ὀλίγην γελῆσαι τὸν πόρον αὐτῶν, ἀλλ' εἰς
ἐπ' αὐτῶν μολύβδου ἐκάστῳ ἐτοῖς ἦτορ ζέν,
ἀνὰ δέκα, καὶ πεντεκαίδεκα χρησμοῖς τῶν αὐ
θρόων ὑπὸ ἀπληστίας ἀγαθῶν ὄντων. λαμβά
νουν ὅ, οὐκ αὐτῶς ἐχέοντες, οὐδ' εἰς πολλοῦ
ἀπεθνήσκουσιν, ἀλλὰ πολλοὶ ἦδη πᾶσι αὐτοῖς
ἔχων βαρύνει, ὁ ὑπερέτας, ὁ πευθίνας, ἢ
χρησμοποιούς, καὶ χρησμοφύλακας, καὶ ὑπο
γραφέας, ὁ ἐποφραγιάς, ὁ ἔζηγας, ὁ

παισιν

παισιν ἐνεμνέκαστο τὸ κατ' ἀξίαν. ἦδη δὲ τε
νας καὶ ὑπὲρ τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξέπεμψε φημας
ἐμποιήσαντας τοῖς ἐθνεσιν ὑπὲρ τῆς μαντείας, ἢ
δικησομένων, ὡς προεῖποι, καὶ ἀνέυροι δραπέ
τας, ὁ κλέπας, ὁ λησας ἐξελεγχτο, ὁ θη
σαυροὺς ἀνορύξει πρᾶχοι, ὁ νοσοῦντας ἰάσασθαι
τοῖς ἐνίοις ἢ ἢ ἢ ἀποδανόντας, ἀναστήσει. δρό
μο ὅν καὶ ὠθισμός ἀπανταχόθεν ἐγίγνωστο.
καὶ θυοίαι, ὁ ἀναθήματα, ὁ ἀπώλαστα ὑπὲρ
προφήτη, καὶ μαθητῆς τοῦ. ὁ ὅς αὐτῶ ὄντος
ἐξέπεσε ὁ χρησμός,
Τιέμεναι κέλοιαι ἐν ἐμὸν θεράπην ἢ προφήτην
οὐ γάρ μοι κτεάνων μέλει τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὑπεφύλα

Επεὶ δὲ ἦδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὡς
πᾶς ὁ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες, σωί
σαντο ὑπὲρ αὐτόν, ὁ μάλιστα ὅσοι ἐπικούρου ἐ
ταῦροι ἦσαν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπὶ φάρατο ἢ
βέμα ἢ πᾶσα μαγανεία, καὶ συσκευὴ τῆς δρά
ματῶς, ἐκφέρει φόβητόν περὶ αὐτοῖς, λέγουν,
ἀθίων ἐμπεπλάσθαι, ὁ χριστιανῶν ἐν πόντον.
οἱ πᾶσι αὐτῶν ῥημῶσι τὰ κάκιστα βλασφημῶν.
ὅς ἐκέλευε λίθοις ἐλαύνειν, εἰγε ἐθέλουσιν ἴλε
ω ἔχειν τὸν θεόν. πᾶσι ὁ ἐπικούρου, ὁ τοιοῦτόν
τινα χρησμὸν ἀπεφθέγγατο. ἐρομένου γάρ τι
τος τί πρᾶτ' ἐν ἄλλοις ὁ Εὐαγγελιστής, μολυβδαῖ

xx 5

νας ἔφην ἔχων πένθος, ἐν ἑορθεῶν κάθηται. εἴτα βασι
μάρχεις ἐῖπον μέγα ἦρθι θ' ἡγεσθαι, ὅρων τὰς
ἑρωτήσεις τ' προσιόντων σωετὰς, ὃ πεπαι
δευμένους, ὅλωσ' ἢ ἀπονοσῶς, ὃ ἀκέρυκτο
αὐτῶν ὁ πόλεμος πρὸς Εὐκλείδην ἦν. μάλα ἐῖ
κότασ'· τί νῦν ἄλλω δικαιότερον προσεπολέ
μει γόος ἀνθρώπων, ὃ τέρατις φίλος, ἀλη
θεία ἢ ἑχθιστος, ἢ Εὐκλείδην, αὐτῶν τὴν φύσιν τ'
πραγματῶν καθεωρακότι, ὃ μόνω τὴν ἐν αὐ
τοῖς ἀλθιθεῖν εἰδότες, οἱ μὲν δ' ἀμφὶ ἐν Πλά
τωνα, ἢ Χρύσιππον, καὶ Πυθαγόραν, Φίλοι, καὶ
εἰρήνην βαθεῖα πρὸς εἰρήνην ἦν. ὃ ἢ ἀπεμύτος Εὐκ
κλείδης, οὕτως γὰρ αὐτὸν ἀνόμαζεν, ἑχθιστος, δι
καίως πάντα ταῦτα ἐν γέλωτι ἢ παιδιᾷ τι
θεῖναι. ὃ καὶ τὴν Ἀμαρσιν ἐμίσει μάλιστα
τ' ὀντοκῶν πόλεων, ὅτι ἠπίσχυρ' οὗ πόλε
πιδον, ὃ ἄλλοις ὁμοίοις αὐτοῖς, πολλοὺς ἐνό
τας ἐν τῇ πόλει. οὐδέ ἐχρησμάθησε πόποτι
ἀμαρσιν αὐτῶν. ὅποτε δὲ καὶ ἐτόλμησεν ἀ
δελφῶν συνηλθικῶν χρησμάθῃσαι, καταπε
λάσας ἀπὸ ἡλαξερ, οὐχ ἐν ἑνὶ οὗτ' αὐτῶν πλά
σασθαι χρησμὸν δεῖον, οὐτε τὸν ποιῆσαι πρὸς
κευρὸν αὐτῶν διωκὸς ὁ μὲν μεμφόμενος ἢ αὐτῶν
ἐομάχον ὁ δὲ πῶν, προσάξει ἐκ λόμενος ὕψον πό
λεως

θα μὴ μάλα χυρὸν ἐκδοσμένον ἐσθλόν, οὕτως ἔφην
Μάλακα καὶ χοιρείων ἰδρὴ κυμίναν ἐσθλόν.

Πολλὰ κίς μὲν ὡς προσέτωρ, ἐδίδεκε δὲ ἐν δὲ
κοντα τοῖς δομένοις, οὐχ ὅλον, ἀλλὰ τὴν οὐ
ράν, μάλα καὶ ἢ ἄλλο σῶμα προεβληκώς,
τὴν κεφαλὴν ἢ, ὡς κόλπου ἀπὸ τὸν φυλάτ
των, ἐκτελέσας ἢ ὃ μεζόνως ἐκτελέσας ὃ πᾶσι
θος, ὡς ἔχεται ὃ λαλοῦντα παρέξεν τὸν θε
ὸν αὐτῶν, ἀνεῦ ὡς φησὶν χρησμάθῃσαι. εἴτα
οὐ χαλεπῶς γράσαν ἀρτηρίας (ἀνὰ τὰς, καὶ
ὡς ὃ κεφαλῆς ἐκείνης τῆς μεμηχανημένης
πρὸς ὁμοιότατα δειράς, ἄλλου τινὸς ἐξωθεν
ἐμβῶντος, ἀπεκρίνετο πρὸς τὰς ἑρωτήσεις
τῆς φωνῆς ὡς τοῦ ὁθονίου ἐκείνου Ἀσκληπι
ου προσπιπτούσης. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ χρησμοὶ
οὗτοι, αὐτόφωνοι. ἢ οὐ πᾶσιν ἐδίδοντο, οὐδ' ἂν
νέσθην, ἀλλὰ τοῖς ἐν παρύφοις, ὃ πλουσίοις, ὃ
μεγαλοδωροῖς. ὃ γὰρ Σενκελάνθ' ὁ δὲ ὡς ὡς
τῆς ἐς Ἀρμενίαν εἰσόδου, τῶν αὐτοφώνων καὶ
αὐτὸς ἦν. προσέπων γὰρ αὐτὸν ὡς τὴν εἰσο
λὴν, οὕτως ἔφην,
Πάρθους, Ἀρμενίους τε, θεῶν ὡς δουρὶ δαμάσας, ὡ
Νοσῆσαι Ρώμην, ἢ οὐ μὲν εἰδος ἀγλαὸν ὡς, ὡ
Στέμμα φέρων κροτάφοις, μεμνημέν' ἀκτίνεσσιν, ὡ
Εἴτ' ἐπεὶ δὲ πεισθεῖς ὁ ἡλίθιος ἐκείν' ὡς κελ

τοῖς πλείστοις ἢ διωκώτατος φίλος ὢν, πρὶν δὲ
τὰ μὲν, δὴ γινώσκων ὡς ἀκούσει πρὸ τῶν πεμ-
φθέντων. τὰ δὲ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν-
ωλίσσε δ' ἐν τῇ πόλει, ἢ διεσάλευσιν οὐρανὸν
καὶ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ πλείστου διεθρύνουσιν. οἱ
αὐτίκα δ' αὐτοὶ ἠπειροῦντο ἀκούσαι τι καὶ
αὐτοῦ. ὁ δὲ, τοῦ ἀδικουμένου τοῦ φιλοφρόνου
ὑποδεχόμενος, ξενίαις τε δ' ταῖς ἄλλαις θω-
ρακῆς πολυτελείῃ ἐργαζόμενος αὐτῷ, ἀπέ-
πμπεν, οὐκ ἀπαγγελοῦντας μόνον τὰς ἐρω-
τήσεις, ἀλλὰ δ' ὑμνήσοντας ἐν θεῷ, δ' πρᾶσι-
ὑπὲρ τοῦ μαντείου, δ' αὐτοῦ ψευδεμενίαις, δ'
μηχανᾶται τι ὀφίσκατάρατος οὐκ ἄσφορος,
οὐδ' ἐπ' προσυχόντος λησίου ἄξιον. λύων δ' τὰ
πεμπόμενα βιβλία, δ' ἀναγνώσκων ἐπὶ τῇ
ροίεπισφάλης, δ' πρὸς ἐκείνους ἐν ταῖς
ἐρωτήσεσι, κατεῖχεν αὐτὸς, ἢ οὐκ ἀπέπμπεν,
ὡς ὑποχείριος, δ' μνησυχὶ δούλους ὅς δ' ἐ-
σοῖτο οὐδ' ἐπὶ πεπομφότας, μεμνημένους οἷα ἦν
ἤρουντο. οὐκ οἶον ὅτι ἐκὸς τοῦ πλουσίου, ἢ μέ-
γα διωκόμενος, τὰς πύσεις πυρᾶνεοθι. ἐλάμ-
βαιεν δ' ἐν πρὸς παρ' ἐκείνων, εἰδότες ὅτι αὐ-
τοῖς ἐν τῷ ἔχει τῶν ἀρκύων. εὐλομαι δὲ σοὶ
καὶ τῶν Ρουτιχίαν δ' ἐν τῶν χροσμῶν ἐνίαις
ἐπιπνί. πνιγνόμενῳ γὰρ αὐτῷ πρὸς τῇ παρ' οὐ
ἐκ

ἐκ προτέρας γυναικὸς παλαιᾶς ὥραρ' ἐχόντες,
ὄντινα προσήσταιρ διδάσκαλον τῶν μαθημά-
των αὐτοῦ, ἐφ' ἧς

Πυθαγόρην πλέμων τε δακτύλῳ ἐσλόν ἀοιδόν

Εἶτα μετ' ὀλίγας ἡμέρας τῇ παιδὸς ἀπο-
θανόντος, ὁ μὲν, ἠπόρει, δ' οὐδ' οὐκ εἶχε λέγειν
πρὸς τοῦ ἀτιωμένου, παρὰ πόδας οὕτως ἐλ-
λεγμένου τοῦ χροσμοῦ. ὁ δὲ Ρουτιχίαν δ' αὐ-
τὸς φθάσας ὁ ἐλπίς, ἀπελοχίτο ὑπὲρ
τῷ μαντείου, λέγων, ὅτι αὐτὸς προσεδηλωκέναι
ἐν θεῷ, καὶ δ' αὐτὸς ζῶντα μὲν, κελεύσαι μὴ ἐ-
να διδάσκαλον ἐλέσθαι αὐτῷ. Πυθαγόραν δ',
καὶ ὁμοῦ πάλαι πεθνεῶτας, οἷς ἐκὸς δ' με-
ράκιον ἐν ἄδην νῦν σωθῆναι. τί τοίνυν μέμφε-
σθαι ἄξιον Ἀλεξάνδρῳ, ἐι τοιούτοις ἀνθρώπι-
σκοῖς ἐν διαφίθειν ἤξιον; αὐτὸς δὲ πνιγνόμε-
νῳ αὐτῷ τῇ τίνῃ τυχὴν διελέξατο, ἐφ' ἧς
Πρῶτον Πηλείδης ἐγένετο, μετὰ ταῦτα, Μένανδρος.
Εἰς ὃς νῦν φαίνεται. μετὰ δ' ἑσσεαὶ ἡλιάς ἀκτίς.
Ζήσος δ' ὁ γ' ὅσον ἡρὶς ἐκατὸν λυκάωνας
Οὐδ' ἐβδμηκοντούτης ἀπέθανε μελαγχό-
λῳ, οὐδὲ πρὸς μεῖναις τῇ τῷ θεῷ ὑπόχρε-
σιν. δ' οὐρὸς ὁ χροσμός τ' αὐτοφάνων ἦν. ἐρο-
μένῳ γὰρ αὐτῷ πρὸς τῷ πρὸς γάμου, γρητῶς ἐφ' ἧς
ἐμὸν Ἀλεξάνδρου τε, σεληνάκος τε θυγάτρα,

Διεδελώκει δὲ πάλαι λόπον ὡς θιγα
ἔρος, ἣν εἶχεν ἐκ σελήνης αὐτῆς γονομένης, τὴν
ᾧ σελήνῳ ἔρωπι ἄλωνα αὐτοῖ, καθύδνδντά
ποτε ἰδύσαν, ὁπρὸ αὐτῆς ἔδος, κοιμωμένῳ ἔ
ξῳ τῶν καλῶν. ὁδ' οὐδ' αὖ μελίσσας ὁ σω
τῶτατος Ρουτιλλιανός, δι' οὗ ἐπεμπν ὅ τῆν
κόρῳ, ὅ τῶν γάμοις σωτέλει ἐξήκον ἑνὶ
νυμφίος, ἣ ὅ τῶν, τὴν πενθρὰν σελήνῳ ἐκα
τόμβαις ὁλας ἰλασκόμεθ, ὅ τῶν ἐποίρ
νίωρ ἔς ὅ αὐτὸς οἰόμενος ἐγενέσθαι. ὁδ' ὡς αὖ
παξ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πραγματῶν ἐλάβει, με
ζω αὖ ἐπὶ προσεπινεί, ὅ πάντοσε τῆς Ρωμαίων
ἀρχῆς ἐπεμπε χρησιμοφόροις, τῶς πόλεσι προ
λέγην, λοιμοῖς, ὅ πυρκαϊὰς φυλάσσειν, ἣ
σισημοῖς. ὅ ἀσφαλῶς βοηθήσειν ὡς μὴ ἐ
νοιτό τι τούτων, αὐτὸς ἔπιχνητο αὐτοῖς. ὅ
να δ' ἴτινα χρησὸν αὐτόφανον ἣ αὐτὸν, εἰς ὅ
παντα τὰ ἐθνη ἐν ὅδ' λοιμῷ ἀπεπέμταρ, ἣν ὅ
ὅ ἐπὸς ἐν.

Φοῖτος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλῃν ἀπερῆκει.
καὶ ὅ τῶν ἦν ἰδεῖν ὅ ἐπὸς πανταχοῦ ὡδ' τῶν
πυλώνων γεγραμμένον, ὡς τῶν λοιμοῦ ἀλεξι
φάρμακον. τόδ' ἐς τὸν αὐτὸν τοῖς πλείστοις
προϋχώρει. κατὰ γὰρ τινὰ τύχην αὐταὶ μά
λιστα αὖ οἰκίαι ἐκενώθησαν, αἷς ὅ ἐπὸς ἐπερῆ
γχαπῶς

γχαπῶς, καὶ μὴ με νομίσσης ὅ τῶν λέγειν ὅτι ὅ
ὅ ἐπὸς ἀπώλῃ. ἀλλὰ τύχη τινὶ οὕτως
ἐγένετο. τάχα ὅ οἱ πολλοὶ ἣ καταδαρῶντες
ὅδ' εἰχῶ, ἣ μέλων, καὶ ῥαθυμότερον διητῶν
το, οὐδ' αὖ ὅδ' χρησὸν πρὸς τὴν νόστον συντε
λοῦντο, ὡς ἄν ἐχοντο προμαχομενίας αὐ
τῶν συναβάς, ὅ ἐν ἀκρόσκόμῳ φοῖτον ἀπ
τοξεύοντα ἐν λοιμόν. πευθῆναι μὲν ἐν αὐτῇ
Ρώμῃ κατεσῆτο πᾶν πολλοὺς τῶν συνωμο
τῶν, ὅι τὰς ἐκάστῃ γνώμας διήγελλον αὐτῶ,
ὅ τὰς ἐρωτήσεις προεμνύνον, καὶ ὡν μάλιστα
ἐφίενται, ὡς ἐτοιμον αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποκρί
σεις, ἣ πρὶν ἥκειν ὅ τῶν πεμπεμένων καταλαμ
βάνεσθαι. ὅ πρὸς μὲν τὰς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ταῦ
τα ἣ τὰ ῥιὰ τα προεμνύνετο. τελετὴν τε
γάρ τινα συνίσταται, ἣ δ' αὖ θυχίας. ἣ ἰδρὸφαν
τίας, τειῶν ἐξῆς αὖτε λουμένων ἡμῶν, ἣ ἐν
μὲν τῇ πρώτῃ, πρὸς τῆς ἦν ὡς πρὸς Αθήνας,
τοιαύτῃ, ἣ τις ἀθεός, ἣ χριστιανός, ἣ ἐπικού
ρει, ἣ κατὰ σκοπὸς τῶν ὁργίων, Φοῖνέ
τω. οἱ δὲ πιστεύοντες ὅδ' οὐδ' αὖ, τελεῖσθαι
τύχῃ τῇ ἀγαθῇ. εἰτ' οὐδ' ἐν ἀρχῇ ἀξέλασ
ἐγίνετο. καὶ ὁ μὲν, ἣ χίτο λέγειν, ἐξὼ χρεῖστα
νοῦς. ὅ δὲ πλείους ἀπαν ἐπεφάνετο, ἐξὼ ἐπι
κουρίους. εἰτα ἀπὸ τῶν ἐγίνετο ἀδελφία, ὅ Α

αὐτοῖς σῶματι δεξιούσθαι, μὴ δὲ φιλήματι
ἀπαύξεισθαι, ἀλλὰ τοῖς ἀλλοῖς προτείνων τὴν
χεῖρα κῦσαι, μόνους δὲ ὥρας κατεφίλει· καὶ
ἐκαλοῦντο οὗτοι οἱ ἐνδὲς τοῦ φιλήματος. τοὶ
αὐτὰ ἐνφυφῶν, τοῖς ἀνθρώποις ἀνετελεῖ, γυναι
κάσ τε ἀνέδην ὀφειδύρων, ὅπως αἰσίων. καὶ
ἦν μέγα, καὶ δὲ κτὸν ἐκάστω, εἰ τινα γυναικὶ
προσβλέψειεν, εἰ δὲ καὶ φιλήμαρσ ἀξιώσειεν,
ἀθρόαν τὴν ἀγαθὴν τύχην ὥστε ἐκάστος εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτῶν εἰσερυσσάσθαι. πολλὰ δὲ καὶ ἦν
χων τετόκηναι παρ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀνδρὲς ἐπε
μαρτύρουσιν ὅτι ἀληθῶς λέγουσιν. ἐδέλω δὲ
σοι ὅτι δαλολογὴν διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος, καὶ
τοῦ Σακέρωρος, τιανοῦ τινος ἀνθρώπου, ὁποῖος
τινὸς τὴν σύνεσιν εἴσῃ ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων. ἀνέ
γνωσεν δὲ αὐτὸν, χρυσοῖς γραμμασι γηγραμμέ
νον ἐν τίῳ, ἐν τῇ τοῦ Σακέρωρος οἰκίᾳ. εἰπὼς
γάρ μοι ἐφ' ᾧ λέω τοῦ Γλύκωνος, τίς εἰ. ἐγὼ δὲ
δ' ὅς, Ἀσκληπιδὸς νέος, ἀλλος παρ' ἐκείνου
ἐν πρότερον, ὥς λέγεις; οὐ θέμις ἀκούσασθαι
τοῦ τόκου. ὅθεν δὲ ἡμῖν ἐτι παραμένεις χρυ
σοῦ; τρεῖτον πρὸς ῥίς χιλίους. εἰτα, πῶς
μετασκήσῃ; εἰς Βάκτρα, καὶ τὴν ἐκεῖ γῆν. δεῖ γὰρ
ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὅς ἐβάρυνται ἐπιδημίας τῇ ἐμῇ,
τὰ δὲ ἄλλα χρυσήματα, ἐν δολίοις, καὶ ἐν

ΚΛΑ

Κλάσῳ, καὶ ἐν δολίοις, ἐχοῖσιν ἐν προπάτο
ρα ἐν ἀπόλλω χρησμοδούντα, καὶ φθονεῖς εἰσιν
οἱ νῦν ἐκ τῶν ἰππῶν ἐκείνους; καὶ μὴ δὲ τοῦτ'
ἐθελήσῃς εἰδέσθαι, οὐ γὰρ θέμις. ἐγὼ δὲ τίς ἐσ
μαι μετὰ ἐν νῦν εἰόν; κάμηλος. εἰτα, ἵππος,
καὶ ἀνὴρ σφόδρα, καὶ προφήτης οὐ μείων Ἀλεξάν
δρου. αὐτὰ μὲν ὁ Γλύκων τῷ Σακέρωρι διη
λέχθη. ὅτε δὲ καὶ, χρυσὸν ἐμμετρῶν ἐφ' ἐγγε
τα, εἰδὼς αὐτὸν λεπίδω ἐτάρονοντα.

Μὴ πείθῃς λεπίδω, ἐπὶ οἱ λυγροὶ οἷος ὀπιθεῖ. 33

Πάνυρ ἐδεδείκει ἐν Εὐκάρῳ, ὥς προῖπν,
ὥς τινα ἀντίτεχνον, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔπειτα μαγ
γανείας αὐτῷ. ἐνα γυνή τινα ἔπειτα κρείων ῥα
μύθεντα ὅτι ἀελεγχέιν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν πα
τρῶν, εἰς κίνδυνον οὐ μικρὸν κατέστη. ὁ
μὲν γὰρ προσελθὼν, ἐλέγε μὲγαλητῆ φωνῇ,
σύ μέντοι καὶ ὁ Ἀλεξάνδρῃ, ἐν δὲ ἑνὶ Παφλα
γῶνα προσαγαγὼν οἰκέτας αὐτοῦ ἐπὶ ἡγεμὲ
νω τῇ Γαλατίᾳ, τὴν ὑπὸ θανάτῳ ἀνέπεσας,
ὥς ἀπεκτονότας ἐν ἡνὶ αὐτῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
καὶ δὲ οὐκ ἔμενον. ὁ δὲ νεανίσκος, ζῆν, καὶ ἐπανε
λήλυθε ἰὼν μετὰ τὴν τῶν οἰκετῶν ἀπώλειαν,
θεοῖς ὡς οὐ παραδιδόντων. θιούτον δὲ
τι ἐγγένῃ, ἀναπλευρῶν ὁ νεανίσκος εἰς Αἴ
γυπτον ἀχρὶ τοῦ κλύμαρσ, πλοίου ἀναγμέ

ζοντος. ὅτε θεός Μάρκος ἦν τοῖς Μαρκομά-
νοις, καὶ Κασίδις συνεπλέετο. ἡξίου δὲ ὁ χρισ-
μὸς λύο λείοντας ἐμβληθεῖναι ζῶντας ἐς τὸν
Ισρον. ἔτι πολλῶν ἀρωμάτων, καὶ θυσιῶν μέγαλο
πρῶτων. ἀμεινον δὲ αὐτὸν εἰπεῖν τὸν χρισμόν.
» Εἰς δ' ἵνας Ισραὶο δησιτέος ποταμοῖο,
» Εμβαλέειν κέλομαι ὁδοῖς Κυβέλης θεράπντας.
» Οἷσας ὀρεῖρεφέας, καὶ ὅσα φέειν δίκος ἀν-
» Λυθας, ὅτι βοτάνας θύωσας. αὐτίκα δ' ἔσται
» Νίκη, καὶ μέγα κῦδος, ἀμ' ἐξήνηρα τεινῇ.
Γενομένων ἡ ρύτων ὡς προσέταξε, ὅς μὲν
λείοντας ἐκνήξαμένους ἐς τὴν περὶ μέαν, οἱ θάρ-
βῳιξύλοισι κατεργάζαντο, ὡς τινὰς κύνας,
ἢ λύκοις ξενικούς. αὐτίκα ἡ δ' ἐμέγιστον φραῦμα
ρῖς ἡμετέροισι ἐγένετο, διουσιμύων περὶ χελόν
ἀθρόων ἀπολομένων. ἔπειτα ἡ κολούθησε τὰ πε-
ρὶ Ἀκυλῆαν γινόμενα, καὶ ἡ παρὰ μικρὸν τῆς
πόλεως ἐκείνης ἄλωσις. ὅδ' ἐ, πρὸς δ' ἀποβέ-
θηκός τὴν δελαδικὴν ἐκείνην ἀπολογίαν, καὶ τὸν
τοῦ κροίσου χρισμόν. ἡ χροῖς παρῆγε, νίκῃ
μὲν ἡ προειπεῖν τὸν θεόν, μὴ μὲν τοι δηλώσας
ρωμαίων, ἢ τῶν πολεμίων, ἡ δὲ πολλῶν ἐ-
πὶ τῶν πρῶτων, καὶ τὴν πόλεως αὐτῶν θλιβομένης
ἐπὶ τὴν πᾶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μένων, ὅτι τὰ ἐπιτήδεια ἀναρκῇ μὴ ἐχούσης,
ἐπινοῇ

ἐπινοῇ ὅς νυκτερινούς καλεμένους χρισμούς.
λαμβάνων ἡ τὰ βιβλία, ἐπεκοιμάτο ὡς ἐφα-
σκεν αὐτοῖς, καὶ ὡς ὄναρ πρὸς τοῦ θεοῦ ἀκούων
ἀπεκρίνετο. οὐ μὲν τοι σαφεῖς ὅς πολλοὺς,
ἀλλὰ ὅτι ἀμειβόλοις, καὶ τεταραγμένοις. ὅ-
μάλιστα εἰ ποτε θεάσαιτο ποδὶ δὴ ὅτερον τῶν
βλίστον, κατεσφραπισμένον. οὐ γὰρ πρὸς ἀκινδύ-
νεύων τῶν περὶ ἄλλως ὑπὲρ γὰρ, χρισμοῖς
πρῶτον ὅτι τοιοῦτον οἰόμενος, καὶ ὅτι πνέσ-
θηγηται ἡ ρύτω καθήμενοι, καὶ μισοῖς οὐκ
ὀλίγους ἐκλέγντες πρὸς τῶν τῶν τοιούτοις χρι-
σμοῖς ἐπολαμβάνοντων ἡ τῇ δὴ ἡγήσει, καὶ
διαλύσει αὐτῶν. καὶ τοῦτο αὐτῶν τῶν ἐργῶν ἐπὶ
μισθὸν ἦν. ἐτέλουν ἡ οἱ δὴ ἡγήται ὅτι Ἀλεξάν-
δρῳ, τάλαντον ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἐκείνης. ἐνίοτε δὲ,
μήτε ἐρομένου τινός, μήτε πεμφθέντος, ἀλ-
λ' οὐ γὰρ ὅλως ὄντος, ἐχρησμάθει πρὸς ἐκ τῶν
ἐξιν τῶν ἀνοήτων, οἷον ὅτι τοῦτο.
Δίρειαι ὅτι σὴν ἀλοχὴ μάλα πάγχυ λεληθώς »
καταγένοιαν ὑπὲρ λεχέων ἐλάγει κατὰ »
δῶμα
Δούλος πρωτογενής. ὅτι, δὴ σύ γε πάντα θέ »
πιθας.
Ὀπρὸς ἡ ἐκείνην. ὅτι, αὐτὸς σὴν πρὸς ἀκοίτην, »
ἀντίδοσιν ταύτῃ ὑβρεως ἰδίας ἀποτίνων. »

ἄλλ' ὥπλοισι δὴ φάρμακ' ἀπ' αὐτῶν λυγρὰ τέ
τυκται,

ἢ ὡς μήτ' εἰσπίοις, μήτ' εἰσοράας ἀπριούσιν.

ἢ Εὐρήσῃς ἢ κατὰ ὑπὲρ σφ' ἀλέχῃ ἀγχοῦθι τοίχου,

ἢ πρὸς κεφαλῇς, ἢ σὴ θεράπαινα συνοιδε καλῶ.

Τίς οὐκ ἂν Διμόκριτος, Διεταράχῃ, ἀ- (φώ-

κούσῃς ὀνόμαϊα, ὅτ' ὅπως ἀκλειβῶς, εἴτα μετ'

ὀλίγην κατέπυσεν ἂν, σωεῖς τὴν ἐπίνοιαν αὐ-

τῶν. ἀλλὰ καὶ βαρβάρους πολλὰ κίς ἐχέουσιν,

εἴ τις τῇ πατρίῳ ἐροίτο Φωνῇ σιγῇ, ἢ κελετι-

σί, οὐ γὰρ δ' ὡς ὀλίγους τινὰς ἐπισημαίν-

τας ὁμοειδείς τῇς διδωκόσι. δὲ γὰρ ὅτ' ὅπως

ἐν μέσῳ χρόνος ἦν διὰ τὴν δόσεως τῶν βιβλίων,

καὶ διὰ χρονομολογίας, ὡς ἐν ῥοσούτῳ κατὰ χρο-

λὴν λυοῖν τό τε οἱ χρονομοὶ ἀσφαλῶς, καὶ ἐν εἰ-

σκειν τοῖς ἐρμηνεύσαι διδάμνοι ἕκαστα, οἷος ἢ

ὅτ' ἐν σκύθῃ δοθεὶς χρονομὸς ἦν. Μόρῳι ἐβάρυν-

λιστοῖς σκίην χνέγκικρα γη λείπει φάσθαι. ἄλ-

λος πάλιν οὐτε πρὸντι, οὐτε ὅλως τινὶ ὄντι

ἐφ' ἂν ἐν μέσῳ. ἀναστρέφειν ὁπίσω. ὁ γὰρ πᾶς

φασθαι, τὴν κέρν' ὑπὸ τῇ γείτονι Διοκλείῳ

τῇ μύδρον, ληστῶν προσελθόντων Μελίγῳ, καὶ

κέλερθαι, ὅτ' Βουβάλου. οἱ καὶ ἡδὴ δένονται λη-

φθέντων. ὀλίγους δὲ καὶ τῶν ἐμοὶ δοθέντων ἄ-

κουσον. ἐρομένου γὰρ μου εἰ φάλακρός ὅστις

Ἀλέξανδρος,

Ἀλέξανδρος, ὅτ' κατασημηνάμενον ὑποβίβω

γῶς, καὶ προφανῶς, ὑπογράφεται χρονομὸς

νυκτὸρ ἡσίοος, σαβαρδαλάχου μάλα χῆτις

ἄλλος ἦν. ὅτ' πάλιν ἐμοὶ ἐρομένου ἐν δύο βιβλί-

οῖς διαφόροις τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν, πόθεν ἦν

Ομηροῦ ὁ ποιητής, ἐπ' ἄλλου καὶ ἄλλου ὀνό-

ματῶ, ὅτ' ἐτέρῳ μὲν, ὑπὲρ γραφῆν ὅλα πα-

τηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ νεανίσκου. ἐρωτηθεὶς

ὅτ' ἐφ' ὅ, τι ἦκε, θεραπεῖαν ἐφη αὐτῆς ὡς πρὸς

ὁδῶν πάλιν ὅτι.

Κυτμίδι σε χρίεσθαι κέλομαι, δημοσίην τέ κε

λητοῦς.

Τῶ δὲ ἐτέρῳ, ἐπεὶ καὶ ὅτ' ἡ κηκοί, ὡς ἐρο-

μένου τοῦ πέμψαντος, εἴτε μοι πλεῖσαι ἐπ'

Ἰταλίαν, εἴτε περὶ τῆς αὐτῆς λῶν, ἀπεκρίνατο

οὐδ' ὡς πρὸς τὸν Ομηρον,

Μὴ σύ γε πλεῖσαι, περὶ τὴν ἡ καὶ ὁμοῦ ὁδοῦ.

Πολλὰ γὰρ τοιαῦτα ὅτ' αὐτὸς ἐπισημαίνον

μὲν αὐτῶν, οἷον ὅτ' ἐκεῖνο μίαν ἐρώτησιν ἐπερω-

τήσας, ἐπὶ ἑκατὰ ὅτ' βιβλίου κατὰ τὸ ἐ-

θῶ, τοῦ δὲ τῶ χρονομοὶ ὀκτὼ, τὰς ἀμέ-

νός τι ὄνομα, καὶ τὰς ὀκτὼ δραχμάς, ὅτ' ὁ

πρόμηνον ἐπὶ πρὸς ταύτας πᾶς φάσθαι. ὁ δὲ

πρὸς τὴν ἀποπομπὴν τοῦ μισθοῦ, καὶ τῇ

παραφῇ τοῦ βιβλίου, πρὸς μίαν ἐρώτησιν, ἦν

Δε αὐτῇ, πότε ἀλώσεται μαγανεύων Ἀλέ-
ξανδρῷ, ὅκ τῷ μοι χερσὶ μὲν ἐπέμψεν, οὐτέ
γὰρ φασιν, οὐτέ οὐρανοῦ ἀπὸ μένους, ἀνὸ τοῖς
δ' ἐξ ὁ δυνάτοῦς ἀπαντας. ἄπο δ' ὕστερον αὖ
δὸ μῦθος, ὅτι Ρουτιχλιανὸν ἐγὼ ἀπέστειλον
τῷ γάμου, ὅτι τοῦ πάνου προσκεῖσθαι ταῖς του
χερσὶν ἐλπίσιν, ἐμίσει ὡς τὸ εἶκος, καὶ ἐ-
χθισον ἡγήθη. καὶ ποτε δὲ ἐμοὶ ἐρομένῳ ἔφθ
Ρουτιχλιανῷ, ἔφη,

» Νυκτιπάλανοις ὁμοῖοις χαίρει, κοίταις τε δ' ὡς
σαῖνοις.

Καὶ ὁ λῶς, ἐχθισὸς εἰκότως ἦν ἐγὼ. καὶ περ
Δηέσε λθόντα με ἐς τὴν πόλιν ἤθετο, καὶ ἐ-
μαθεν ὡς ἐκείνῳ ἔειπεν ὁ Λουκιανός, ἐπηγό-
μῳ δὲ καὶ στρατιώτας δύο, λοχχοφόρον, καὶ
κοιτοφόρον πρὸ τοῦ ἡγευμένου τῆς Κατωάδο-
κίας, φίλου τότε ὄντ' λαβὼν, ὡς με παρὰ
πέμψαν μὲχρι πρὸς τὴν θάλατταν, αὐτίκα
μετασέλλεται δεξιῶς πάνυ, ὅτι μετὰ πρῆλῆς
Φιλοφροσύνης, ἐλθὼν δ' ἐγὼ, καταλαμβάνω
πολλοὺς δὲ ἀνδ' ἡσυνεπηγόμῳ δ' ἐκ' ὅσων
στρατιώτας τύχη τινὶ ἀπαθῆ. ὁ δ' ἄλλος, προὔ-
τεινέ μοι κύσαι τὴν δεξιάν, ὡς πρὸ εἰώθε τοῖς
πολλοῖς. ἐγὼ δ' ἤ προσφύς ὡς Φιλήσων, λίγημα
τι χερσὶ πάνυ μικροῦ δεῖν χωλὴν αὐτῷ ἐπεί

ἑατὴν

ἑατὴν χεῖρα. οἱ μὲν δ' ἄν' ἔχοντο, ἀγχαίνε-
ται καὶ πάλιν ἐπειρῶντο, ὡς ἱερόσυλον ἢ πρότερον
ἔτι ἀγανακτήσαντο ὅτι Ἀλέξανδρον αὐτὸν,
ἀλλὰ μὴ προφήτῳ προσεῖπον. ὃ δ', πάνυ γε
νικῶς κ' ὑπερήθε, κατέπαυε τε αὐτοῖς, ὅτι
χρεῖτο πιδασόν με ξαδίσκος ἀπὸ Φανέν, ὅτι
ἔειπεν τὴν Γλύκωνος ἀρετὴν, ὅτι ὅς πάνυ βρα-
χνομένους, φίλοις ἀπεργάζεται. ὁ μετὰ
σάμμος ἀπαντας, ἐδικαιολογεῖτο πρὸς με,
λέγων πάνυ με εἰδέναι ἢ τὰ ὅσα ἐμοὶ Ρουτι-
λιανῷ συμβουλεύοντα, ὅτι παθὼν ταῦτά
με ἐργάσω, δυνάμει δ' ἐμοὶ ὡς μέγα προ-
αχθῆναι παρ' αὐτῷ. καὶ ὡς ἀσμενος ἡδὲ δεχόμε-
νῳ τὴν Φιλοφροσύνην ταύτην, ὅσων οἱ κινδύ-
να καθίσκειν. ὁ μετ' ὀλίγον προελθὼν φίλος
γεγενημένος, καὶ ὅτε οὐ μικρὸν θαῦμα τοῖς ὁρῶσι
ἔδδξεν, οὕτω μοι ξαδίσκος γεγενημένος μεταβο-
λῆς. εἴτα δὴ μὲς ἐκ τῶν προαχθέντων, ξένια,
καὶ δ' ὡρα πολλὰ πέμψας, μόνος ὁ δὲ ἔπειτα
φῶν γι' ἐτυχερὲς πιδασόν, ἐμπατήρα, καὶ ὅς
μοι ἐς Ἀμασσίαν προὔκειτο πιδασόν, ὡς πιδασόν
καὶ πολλοὺς ἀνδ' ὡς παρ' ἐξή, καὶ ἐπεί τοῖς ἀπ' ἀ-
σμενος καὶ ὡς μὲν ὡς ἀπὸ λῶν πείν, ὁ δὲ ξένιον.
ἐπὶ δὲ κατὰ μέσον ἐν πόντον ἐκεκομῆς, δα-
κρύοντα ὅσων ἐν κυβερνήτῳ, καὶ τοῖς ναύταις

τι αὐτὶ λίσσντα, οὐκ ἀγαθὰς εἶχον παρ' ἡμῶν
λόντων τὰς ἐλπίδας. ἦν δὲ αὐτοῖς ἐπεκλ
μένον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀραμένοις, ῥίψαι ἡμᾶς
εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως ἐγένητο, ῥαδίως
αὐτοῖς ἐπεπολέμητο τὰ πρὸς ἐμὲ. ἀλλὰ οὐ
κρύων ἐκείνος, ἐπείσε ἡ δὲ σων αὐτὰς μετὰ
λεπὸν ἡμᾶς ἐργάσασι, ὅτι πρὸς ἐμὲ ἐφί, ἐτὶ ἐξ
ἡκοντα ὡς ὅπως ἀνέπληθον εἶον, ἡ ὅσιον περ
βείωκώς, οὐκ ἂν βουλοίμην ἐν τούτῳ τῇ ἡλικί
ας ὅτι γυναικα, καὶ τέκνα ἔχων, μιάνα φόνῳ
τὰς χεῖρας. δηλὼν ἐφ' ὅπως ἡμᾶς ἀνελήφει,
ὅτι τὰ ῥωτοῦ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένα,
καταδέμνῃ δὲ ἡμᾶς ἐν ἀπαλοῖς, ὡς ὅ
καλὸς ὁμηρος μέμνηται, ὅπισω ἀπὸ κλαυθ
ἐνθα ἐγὼ παραπλέοντας ἐν ῥῶν βοσπορανός
πινας πρέσβεις, παρ' εὐστάτορος τῆ βασιλέ
ως εἰς τὴν Βιθυνίαν ἀπιδόντας ἡδὲ κομιδῇ τῇ
ἐπετίου σωτῆρι, ὅτι δηγὸς ἀμνησ αὐτοῖς
ἐν πόλιν ἡμᾶς κίνδυνον, ὅτι δεξιὰς αὐτῶν
τυχῶν, ἀναληφθεὶς ἐς τὸ πλοῖον, διασώζο
μαι εἰς τὴν Ἀμασριν, παρὰ τοσούτον ἐλθὼν ἀ
ποθανῆν. τούτῳθεν ὅτι αὐτὸς ἐπεκουρασόμεν
αὐτοῖς, ὅτι πάντα κάλῳ ἐκίνου, ἀμύνασθαι
βουλόμην, ἡ πρὸ τῆ ἐπιβουλῆς ἡ δὲ μισῶν αὐ
τῶν, ὅτι χθιστον ἡ γυνὴ μνησ ὅτι τὴν τοῦ τῶ πο
μιαρίαν

μιαρίαν, ὅτι πρὸς τὴν κατηγρησίαν ὁρμήμην,
πολλοὺς σωάσθην ἔχων, ὅτι μάλιστ' αὐτὸς
ἀπὸ Τιμοκράτους τῆ ἡρακλεώτου φιλοσόφου.
ἀλλ' ὁ τότε ἡ γυνὴ μνησ Βιθυνίας, ὅτι τὸ πόν
του, αὐτὸς ἐπέχε, μονονυχί ἰκετεύνων, καὶ
αὐτὸς βολῶν παύσασθαι. ὅτι ὅτι τὴν πρὸς Ρου
τιχίαν ὅτι ἐννοίαν, μὴ ἂν διῶσαι ὅτι ἐί φανε
ρὸς λάβοι ἀδικούντα, κολάσαι αὐτόν. οὐτω
μὴ ἀνεκόπῃ ὅτι ὁργῆς, ὅτι αἰεταῖοι, οὐκ
ἐνδ' ἐν πῶ θρασυώμηνος, ἐφ' οὐτω δικαστοῦ δια
κειμένου. ἐκένον δὲ πῶς ὅτι μέγα ἐν τοῖς ἀλλοῖς
ὅτι τόλμημα τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτι αἰτῆσαι πρὸς
τῆ αυτοκράτορος μετωνομασθῆναι ὅτι Ἀβώνος τε
χρος, ἡ ἰωνόπολιν κληθῆναι, ὅτι νόμισμα καινόν
ἐγχεχαραγμένον, τῇ μὴ, ὅτι γλῶκων ὅτι κατὰ
θάτερα ὅτι Ἀλεξάνδρου, σέμματα τε ῥωτὰ
του Ἀσκληπιοῦ, ὅτι τὴν ἀρσην ἐκείνῃ τῇ πα
ρομήτορος τῆ πόρσεως ἔχοντος. προσηῶν ὅτι
ὅτι χησμοῦ πρὸ ἐαυτοῦ, ὅτι ῥῶσαι ἐμαρτα
αὐτοῖς ἐτὶ πεντήκοντα, ὅτι ἑκατόν, ὅτι τακερα
νῶ βληθέντα, ἀποθανεῖν, οἰκτίσῃ τέλει, οὐ
δὲ ἐκδομήκοντα ἐτὶ γηρύνω, ἀπὸ θανερ, ὡς
Ποσειδῶνος ὅτι δασαπείσ ἐν πόλιν μέχει τῇ
βουβῶνος, ὅτι σκολήκων ῥῶσαι, ὅτι πρὸ ὅτι ἐ
φωρῶν φαλακρὸς ὡν, ὅτι ῥῶσαι τοῖς ἰαφῶσαι

ἐπιβρέχειν αὐτὴν κεφαλὴν ὅλῃ τὴν δυνάμει.
οὐκ ἂν ποῖσαι ἐδύναντο, μὴ οὐχὶ τὴν φειάκην
ἀφρημένον. τοιοῦτο τέλος τὸ Ἀλεξάνδρου βα-
ρυστάσιον, ὅτι αὐτὴν πάντος δράματος ἡ κα-
ταστροφὴ ἐγένετο, ὥς ἐκάζειν προνοίας τινός
τοιοῦτο, εἰ καὶ κατὰ τύχην σωέβη. ἐλεῖ
ὁ βυζαντινὸς αὐτὴν ἀξίον γενέσθαι τοῦ βίου,
ὅτι ἀγῶνα τινὰ συστήσασθαι ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς
ἐκκλησίας, καὶ ῥημάτων, ὅσοι κορυφαῖοι ἦσαν,
ἀνελθόντων ἡς διακρίτην βυζαντινὴν αὐτὴν,
τίνα χεὶρ προκρίθῃαι αὐτῶν, ὅτι διαδέξατο
μαυτεῖον, καὶ σεφανωθῆναι ὑπὸ ἰεροφαντικῶν,
ὅτι προφητικῶν σέμματι. ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ
Παῦλος ἰαφὸς τὴν τέχνην, πολίτης ὢν, οὐτε
ἰαφὸς πρέποντα, οὐτε περὶ αὐτῶν ταῦτα ῥη-
μάτων, ἀλλ' ὁ ἀβροχέτης Ρωμανός, ἀσεφανώ-
ρις αὐτοῖς ἀπέπεμψε αὐτοῖς, τὴν προφητεί-
αν φυλάττειν μετὰ τὴν ἐνέκωσιν ἀπαλλαγῆναι.
ταῦτα ὁμιλοῦντος, ὁλίγα ἐκ πολλῶν σημείων
ἐνεκα γράφει ἡξίως, καὶ σοὶ μὲν χαλεπὸς ὁμοῖος
αὐτοῖς ἐταίρω, ὁ φίλῳ, ὁ δὲ γὰρ πάντων μά-
λισθα θαυμάσας ἔχω, ἐπὶ τε σοφίᾳ, ὅτι ὑπὸ
πρὸς ἀλήθειαν ἔρωτι, ὁ φρόπου προσηκόντι, ὅτι
ἐπιφειά, καὶ γαλήνη βίᾳ, ὁ δεξιότητι πρὸς τὸ
σωόντας. τὸ πλεονεξία, ὅτι ὁ σοὶ ἡθελῶν

Επικουρῶ τιμωρῶν, αὐτοῖς ὡς ἀληθῶς ἰδρῶ,
καὶ θεωρεῖται τὴν φύσιν, καὶ μόνῳ μετ' ἀλη-
θείας τὰ καλὰ ἐγνωκότι, καὶ παραδιδωκό-
τι, καὶ ἐλευθερωτῇ τῶν ὁμιλησάντων αὐτῷ
νομῶν. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ τοῖς ἐντυχούσι,
χρησιμὸν τι ἔχειν διόξειν γραφῇ. τὰ μὲν, διεξε-
λέγχουσα, τὰ δὲ, ἐν ταῖς τῶν εὐφρονούν-
των γνώμασι βεβαιούσαι.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

Περί ῥήνων ὁ κράτων, δεινὴν τινὰ ταύ-
την κατηγερίαν ἐκ πολλοῦ οἶμαι πα-
ρεσκευασμένον κατηγόρηκας, ὁρχήσε-
ων τε, ὅτι αὐτῆς ὁρχησικῆς, καὶ προσέτι ἡμῶν γε-
νέται χαρόντων τῇ ῥιαύτῃ δέξ, ὡς ἡ Φαύλῳ,
καὶ γυναικείῳ πράγματι μεγάλῃν ἀποδοῖν ποῖς
μένων, ἀκουσον ὅσον τοῦ ὁρθοῦ δεινὰ ῥηκας,
ὅτι ὡς λέλιδας σεαυτὸν τοῦ μεγίστου τῶν ἐν ὑπὸ
βίῳ ἀγαθῶν κατηγερίων. καὶ συγγνώμη σοι,
εἰ δὲ ἀρχῆς βίῳ ἀρχικῶν συζῶν, καὶ μόνον τὸ
σκληρόν, ἀγαθὸν ἡ γυνὴ. ὡς ἀπειρίας
αὐτῶν, κατηγερίας ἀξία εἶναι νενομικας.
Κρά. ἀνὴρ δὲ τις ὢν ὁ λῶσι, ὅτι ταῦτα, πα-
δεία σύντροφος, ὁ φιλοσοφία τὰ μέτρια ὁ-
μιλικῶς, ἀφ' ἑμῶν ὡς Λυκίνῃ τοῦ πρὸς τὰ βελ-
τίως ἀποδοῖν αἶσιν, καὶ τοῖς παλαιῶσι συνεῖναι,

ὅτι ὁ αὐτὸς ἰδὼν τὸ θέαμα, περὶ ἀμύθος νεῖται,
καὶ πλείονα εἰσώσ. Κρά. Ἡράκλειος ὦ Λοκῖνέ,
διαπέπωνθας, ὃς οὐδ' αὖχυνῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλ
λά καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικας. δ' ἔρῃ δ' εἰνότατον
τοῦτό ἐστιν, ὅτι μὴ δὲ ἰάσεως τινὰ ἡμῖν ἔσθ
φάνησ' ἐλπίδα, ἐπαυεῖν τολμῶν τὰ οὕτως
αἰσχρὰ, ὅ κατὰ πῦσαν. Λοκῖ. εἰπέ μοι ὦ
κράτωρ, ταῦτ' ἐπεὶ ὁρχήσεως, ὅ τῶν ἐν
ἔθ' διατρεφόμενων ἰδὼν, πολλὰ κίς ἀν
θρῶπις ἐπιτιμᾶς, ἢ ἀπεῖρατος ὢν τὸ θέαμαρ, ὅ
μως αἰσχρὸν αὐτὸ κατὰ πῦσαν ὥς φησὶ νομί
ζεις; εἰ μὲν γὰρ εἶδες, ὅς ἴσους ἡμῖν καὶ συγγένῃ
σαι. εἰ δὲ μὴ, ὅρα μὴ ἀλογῇς ἢ ἐπιτίμησθαι
ναῖ σου δόξῃ, καὶ θρασείᾳ, κατηγροῦντος, ὢν
ἀγνοεῖς. Κρά. ἔτι γὰρ τοῦτό μοι τὸ λοιπὸν
ἦν ἐν βαθεῖ τούτῳ πῶρῃ, καὶ πάλιν τῇ κό
μῃ, καθῆσθαι μέσον ἐν τοῖς γυνάμοις, καὶ τοῖς μέ
μηνόσιν ἐκείνοις θεατῶν, κροτοῦντά τε, προ
σέτι, ὅ ἐπ' αὐτοῖς ἀπρεπείστοις ἐπιβῶντα,
ὁλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ εἰς οὐδὲν δέον κατα
κλωμένῳ; Λοκῖ. συγγνώσ σου ταῦτα ὦ
κράτων. εἰ δέ μοι περὶ τῆς πρὸς τὴν ὅσον πείρας
ἐνεκα πῆχαις ἐαυτὸν ἀναπετάξῃς, ὅς ὁφθαλ
μοῖς, ἐν οἷς ὥς οὐκ ἀνάχαιοι ἀν, μὴ οὐχὶ περὶ
τῶν ἄλλων θίαν ἐν ἐπιτηδείῳ καταλαμβά

νων. ὅθεν καὶ ὁ φειδόμενος, καὶ ἀκούσῃ ἀπάντα.
Κρά. μὴ ὥραιοι ἀρα ἰκοίμην, εἰ τι τοιοῦτον
ἀναχοίμην ποτὲ, ἔστ' ἀνδρῶν τε εἰν τὰ
σκέλη, καὶ δ' ἐγένειον ἀπαράτιλτος, ὥς νῦν καὶ
σὲ ἡδὲ ἐλεῶ, τελέως ἡμῖν ἐκβεβακχόμενον.
Λοκῖ. εὐλαί εἴ ἀφ' ἀμύθος ὦ ἐταῖρε τὸ βλασ
φημίων τούτων, ἀκούσάμεσ τι ποδὶ ὁρχήσε
ως λέγοντες, καὶ τὴν αὐτὴν καλῶν, καὶ ὥς οὐ τὸρ
πῆμόνον, ἀλλὰ ὅ φέλιμος ἐστὶ τοῖς θεομέ
νοις, καὶ ὅτε παρὰ δούλῃ, καὶ ὅτε ἀνδραγαθῇ, ὥς ῥυθμῇ
λοιτ' ὁρόντ' ἴσας ψυχὰς, καλλίστοις θεάμασιν
ἐγγυμνάξας, καὶ ἀρίστοις ἀκούσμασιν ἐν διατρέ
ξας, καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ σώματος κάλλος
ἐπιδηκνυμένη; δ' ὅ καὶ μετὰ μουσικῇ, ὅ ῥυθ
μοῦ, ταῦτα πάντα περιεῖν, οὐ λόγος ἀνδρῶν
ἀλλ' ἐπαινος ἀνέειν. Κρά. ἐμοὶ μὲν οὐ πάντοτε
χολὴ μεμηνότος ἀνθρώπου ἀκροᾶσθαι, τὴν νό
σον τὴν αὐτοῦ ἐπαυνοῦντος, σὺ δ' εἰ εὐλαί λυ
ξόν τινα καὶ ἀσκεδᾶσαι μου, ἔριμος φιλικὴν
ταύτην λειτουργίαν ἔσθ' ἡναι, καὶ παραχρῆν
τὰ ὦτα, καὶ ἀνδρὶ κηροῦ παρακούειν τῶν φαν
λων δυνάμεθ'. ὥς τε ἡδὲ σιωπῆσθαι σοί, καὶ
λέγει ὁ πόθεν ἐθέλοις, ὥς μὴ δὲ ἀκούοντός το
νος. Λοκῖ. εὐγε ὦ Κράτων. καὶ τούτου ἐ
δόμην μάλιστ'. εἴσῃ γὰρ κατ' ὀλίγον ἐλπίδος

εἰπά σοι λέξει τὰ λεχθησόμενα. καὶ πρῶτόν γε
κέينو πάντο ἡγνοικέναι μοι δοκεῖς, ὥς οὐ νέωτε
ρον ὅτι ὀρχήσεως ἐπιτήδευμα ρυτόν ἐστιν, οὐ
δέχθεις, καὶ πρῶτον ἀρεῶν μύρον, οἷον κατὰ τοῦ
προπάτορος ἡμῶν, ἡ δὲ ἐκείνων, ἀλλ' ὅγε τὰ
ληθέστατα ὀρχήσεως πέρι γνέσθαι λογῶντες,
ἀμὰ τῇ πρώτῃ γνέσει τῶν ὅλων φαίνεται ἄν σοι
ὅτι ὀρχήσιν ἀναφύει, τοῦ ἀρχαίου ἐκείνου ἔρω
τι συναναφανῆσαν. ἡ γὰρ χορεία τῶν ἀσέρον,
καὶ ἡ πρὸς τοῦ ἀπλανεῖος τῶν πλανήτων συμ
πλοκή, ὅτι ἐνρυθμός αὐτῶν κοινωνία, δι' εὐτακ
τος ἀρμονία, τῆς προωργόνος ὀρχήσεως δείγμα
τὰ ἐστὶ κατ' ὀλίγον ἢ ἀνεξανομένη, ὅτι πρὸς τὴν
βέλτιον αἰεὶ προσήκης τυγχάνομεν, νῦν οἰκείν
ἐς τὸ ἀκρότατον ἀπετετελέσθαι, ὅτι γὰρ γνῶντες
ποικίλον τι, καὶ παναρμόνιον, ὅτι πολύμου
σον ἀγαθόν. πρῶτον δὲ Φασιδεάν ἡ δειδομαρτῆ
τέχνη, ἐν Φρυγίᾳ μὲν, τοῦ Κορύβαντος, ἐν Κρή
τῃ δὲ, τοῦ Κρητῆτος ὀρχεῖσθαι κελεύσαι, καὶ οὐ
τὰ μέτετα ὦνατο τῇ τέχνῃ αὐτῶν. οἱ γὰρ ποδο
ορχοῦμενοι, διεσώζοντο αὐτῇ ἐν Δία, ὥστε καὶ
σώσεσθαι ἐκότως ἂν ὁ Ζεὺς ὀφείλειν ὁμολογῆναι
αὐτοῖς, ἐκφυγῶν τοῦ τῆν αὐτῶν ὀρχήσιν τοῖς
πατρῴοις δολόντας, ἐν ὅποιοις δὲ αὐτῶν ἡ ὀρχή
σις ἦν, τὰ ἐξίφη μεταξὺ κροτούντων πρὸς τὰς
ἀπὸ

ἀπὸ δὲ, ὅτι πηλώντων ἐνθεόντι, ὅτι πηλεμ
κόν. μετὰ δὲ, Κρητῶν οἱ κρείττιστοι ἐνεργῶς
ἐπιτηδεύοντες αὐτοῖς, αἰετοὶ ὀρχήσαντες ἐγένον
το, οὐχὶ οἱ ἰδιώται μόνον, ἀλλὰ ὅτι βασιλε
κώτεροι, ὅτι πρωτεύειν ἀξιοῦντες. ὁ γὰρ Ομη
ρος τὸν Μηελόνην οὐκ ἀγχύνει βουλόμενος, ἀλλ
ἀποσπᾷ. ὀρχήσιν προσεῖπε, καὶ οὕτως ἀρα
ἐπίσημον ἦν, ὅτι γνώμεται ἅπανσι καὶ τῇ ὀρ
χήσιν, ὥστε οὐχὶ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἡπέ
σαντο ποδοῦνται, ἀλλὰ ὅτι τρεῖς αὐτοῖς,
καὶ τοῖς πολεμίοις ὄντες. ἐώρων γὰρ οἶμαι ὅτι
τὴν ἐν τοῦ πολεμίου αὐτοῦ κουφότητα, ὅτι ἐν
ρυθμίαν, ἢ ὅτι ὀρχήσεως ἐκείνη. Φησὶ δὲ
τὰ ἐπὶ τῷ ποδοῦ, Μηελόνη, τάχα κέν σε ὀρ
χήσιν περὶ ὄντα, Εὐχὸς ἐμὸν κατέπαυσε. καὶ
ὁμοῦ οὐ κατέπαυσε αὐτόν. ἄτε γὰρ ἡσκημέ
νος ἐν τῇ ὀρχήσιν, ἔραδίσας οἶμαι διελθῆσκει
τάς ἐπὶ αὐτῶν ἀφείσας τῶν ἀκοντίων. πολλοὶς
δὲ καὶ ἄλλοις, τῶν ἡρώων εἰπεῖν ἔχοντες αὐτοῖς
ἐγγεγυμνασμένοις, καὶ τέχνῃς τὴν προῖκα πεποικ
μένοις, ἱκανὸν ἡπύμα ἐν Νεοπτόλεμον, Ἀχιλ
λέως μὲν παλαιὰ ὄντα, πάντο ἢ ἀπὸ πρὸς αὐτὰ
καὶ τῇ ὀρχήσιν, ὅτι εἶδος τὸ καλῶς αὐτῇ
προσπεσικότα, Πυρρίχιον ὅτι αὐτοῖς κεκλημέ
νον. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα ὡς τὸ παλαιὸν πιν

θαυνομένη, μάλλον ἔχαιρεν οἶμαι, ἢ ἡδὴ ἔρ
κάλλει, καὶ τῇ ἄλλῃ ἀλκῇ αὐτοῖ. τοιγαροῦν
τὴν Ἰλιον τέως ἀνάλωτον οὐθέν, ἢ ἐκείνου ὀρ
χιστικὴ καθεῖλε, καὶ εἰς ἑσάφου κατέβητε. λα
κεδαιμόνιοι μὲν, ἄριστοι Ἑλλήνων ἔλδοκουντες,
πρὸς Πολυδεύκοις, καὶ Καστορος καρυατίζοντα
θόντες, ὀρχήσεως δ' ἐκ οὗτοῦ εἶδος, ἐν Καρύαις
τῆς Λακωνικῆς διδασκόμενον, ἅπαντα μετὰ
μουσῶν ποιῶσιν, ἄλλοι τοι πολέμῳ περὶ αὐ
λόν, καὶ ῥυθμόν, καὶ εὐτακτον ἐμβασιν τοι πο
δός, καὶ πρῶτον σύνθημα λακεδαιμονίοις
περὶ τὴν μάχην ὁ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοιγαροῦν
καὶ ἐκράτων ἅπαντων, μουσικῆς αὐτοῖς, καὶ ῥυ
θμίας καὶ ῥυθμῆς, ἰδίως δ' ἂν καὶ τοῦ ἐφέβου
αὐτῶν οὐ μῆτορ ὀρχεῖσθαι, ἢ ὁπλομαχεῖν
μανθάνοντας. ὅταν γὰρ ἀκροχαιρῶσιν αἱ μὲν, ὅ
τε αἰσθάνονται ἀλλήλους, καὶ παύσαντες, ἐν ἑρ
μῇ παύσονται, εἰς ὀρχήσιν αὐτοῖς ἡ ἀγωνία τε
λνται. ἢ αὐλητῆς μὲν, ἐν ἑρμῇ μέσῳ κάθηται
ἐπαυλῶν, καὶ κτυπῶν ἑρμῇ ποδί. οἱ δ' ἐκ κατὰ
σοῖχον ἀλλήλοισι ἐπὶ μὲν, ὁρχήματα παντοῖα
ἐπιδείκνυνται, περὶ ῥυθμόν ἐμβαίνοντες,
ἄρτι μὲν πολεμικά, καὶ μετ' ὀλίγον δὲ χορο
δικά, ἢ Διονύσιον καὶ Ἀφροδίτην Φίλα. τοιγαροῦν
καὶ τὸ ἄσμα, ὁ μεταξὺ ὀρχομένων ἀδιδόν, Ἀ
φροδί

Φολίτης ἐπὶ κλησὶς ὄβρι, καὶ ἐρώτων, ὡς συγ
κωμάξοιεν αὐτοῖς, ὅτε ἀνορχοῖντο. ὅτε θάπερον
δ' ἐκ τῶν ἀσμάτων, δῦο γὰρ ἄρεται, διδασκαλῆ
ἀρῆχει ὡς καὶ ὀρχεῖσθαι. πόρρω γὰρ φασιν ὅ
τε αὐδὲ πᾶσα μετὰ βατε, ὅτε κωμάσατε βέλ
τιον. τρυτέσιν, ἀμεινον ὀρχήσατε. ὅμοια δὲ ὅ
τε ὄρμον καλούμενον ὀρχομένων ποιῶσιν. ὁ
δ' ὄρμος, ὀρχήσας ὄβρι κοινῇ ἐφέβωντες, καὶ παρ
θεν, παρ' ἑνα χοροδόντων, ὅτε ὡς ἀληθῶς ὀρ
μοεικότων. ὅτε γαίται μὲν ὁ ἐφέβος, τὰ νέα
νικά ὀρχομένων, καὶ ὅσοις ὑστερον ἐν πολέμῳ
χρήσεται. ἢ παρ' ἑνὸς δὲ, ἐπεται κοσμίας, ὅ
τε ἡλυ χορεύειν διδασκόμενα, ὡς εἶναι ὄρμον ἐκ
σωφροσύνης, καὶ ἀνδρίας πλερόμενον. ὅτε αἱ γυμ
νοποδαίαι δὲ, αὐτοῖς ὁμοίως ὀρχήσας ὄβρι. ἢ δὲ
ὀμνησιν ὡς ἐρ ἀειδόντες ἐν τῇ ἀσπίδι περὶ
καὶ, ὅτε τοῦ χοροῦ, ὅτε αὐτῇ δαίδαλῳ ἡσκη
σιν, ὡς ἀνεγνωκότισι παρίημι, ὅτε τοὺς ὀρ
χιστὰς ὅτε δῦο, οὗς ἐκεῖ ὁ ποιητὴς κυβησῇ τῇ
ρας καλεῖ, ἡ γυμνασίαι τοῦ χοροῦ. καὶ πάλιν, ὅ
τε ἐν τῇ ἀσπίδι λέγει. Κούροι δ' ὀρχήσας ἐν δὲ
νθον, ὡς τὴν κάλλιστον τοῦτο τοῦ Ἡφαιστοῦ ἐμ
ποιήσαντο τῇ ἀσπίδι. ὅτε μὲν γὰρ Φαίακας καὶ
πάνυ εἰκόσιν ὀρχήσας χαιρῶν, ἀβρόν τε ὄντας
ὅτε ἐν πασῇ δὲ λακωνία διατρίβοντας. ὁ γυμ

ὄρμος

Ομηρ^{ος}, ὅτ' αὐτῶν μάλιστα θαυμάζοντα πλ^η
 ποίηκε ἐν Οδυσσεύῃ, ὅτ' αὖτε μαρμαρυγὰς τῶν
 ποδῶν θεώμενον. ἐν μετῇ γε Οεσσαλία, τοσοῦ
 τον ἐπέσχεκε τ' ὀρχηστικῆς ἢ ἀσκησις, ὥστε ὅτ'
 προσάτας, ὅτ' προαγωνιστὰς αὐτῶν, προορχη
 σῆρας ἐκάλουν. ὅτ' ἡλοῦσι ὅτ' αὖ τῶν ἀνδρῶν
 τῶν ἐπιγραφῶν, οὓς τοῖς ἀεισιτύοις ἀνίσκ^η
 22 ὅτ' ἐν. Προῦκεινε γάρ φησι προορχησῆρα ἀπόλις.
 22 ὅτ' αὖθις, εἰλατίωνι τὰς εἰκόνας ὁ Λάμ^{ος},
 22 ἐν ὀρχησάμεν τὴν μάχαν. ἐὼ λέγειν ὅτι τε
 λετὴν ἀρχαίαν οὐδ' ἐμὴν ὅτι ἐν ἑνὲν, ἀνδρ^{ος} ὀρχ^η
 σεως, ὀρφέως δηλαδὴ, ὅτ' Μουσάου, ὅτ' τῶν
 τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν καταστασάμεν ἄν
 τὰς, ὥς τι καλλιστον καὶ τοῦτο νομοθετῆσαν
 τῶν βύρηνθ^{ος}, ὅτ' ὀρχησῆαι μυεῖσθαι, ὅτι δ' οὐ
 τως ἐχ^{ει}, τὰ μὲν ὀρπασιωπῆν ἄξιον, τῶν ἀμ^{ων}
 ἄτων ἐνέκα. ἐκείνο δὲ πάντων ἀκούουσιν, ὅτι
 22 ὅτ' ἀζαζρεῦντας τὰ μυσηία, ὅτ' ὀρχησθῆναι
 λέγειν οἱ πολλοί. ἐν δὴ λῶ λέγει οὐδὲ αἰθυσί
 αὖ ἀνδρ^{ος} ὀρχησεως, ἀλλὰ βλ^η ταύτη, ὅτ' μὲν
 σικῆς ἐγίνοντο, πάλιν χοροὶ σικωλόντες ἐν
 αὐλῶ, ὅτ' κιθάρα, οἱ μὲν, ἐχόρουν, ὡς ὀρχοῦν
 το δὲ οἱ ἀρίστη, προκειμένους ὅτ' αὐτῶν. τὰ
 22 ὅτ' τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις ἄσματα,
 ὡς ὀρχήματα ἐκαλεῖτο, ὅτ' ἐμπέπληστο τῶν
 22 ὀρχ^η

δὴ λῶς.

ριούτων ἢ λύρα. ὅτ' τί σοι ὅτ' ἑλλήνας λέγει, 1580.
 ὅπου καὶ Ἰνδοί, ἐπειδὴ ἀνέωθεν ἀναστάντες, προ
 σιύχωνται ἐν ἡλίον, οὐχ ὥς ὁδ^{ος} ἡμεῖς τῆν
 χεῖρα κύσαντες, ἢ ἡνὶ μῦθ^{ος} ἐντελῆ ἡμῶν εἶν^{αι} τῆν
 θυγῆν, ἀλλ' ἐκείνοι πρὸς τὴν ἀναρλῆσαντες,
 ὀρχήσῃ ἐν ἡλίον ἀπαλίσσονται, σχηματίζοντες
 ἑαυτοῖς σιωπῇ, ὅτ' μιμούμενοι τὴν χορείαν τοῦ
 θεοῦ. ὅτ' τοῦτ' ὅτι Ἰνδῶν καὶ θυγῆ, ὅτ' χοροί, ὅτ'
 θυσία, δὴ ὅτ' τούτοις ἰλεοῦνται τὸν θεόν
 δῖος, καὶ ἀρχομένους, καὶ θυομένους τῆς ἡμέρας,
 αἰθίοπ^{ων} λέγει, καὶ πολεμοῦντες, βλ^η ὀρχησῆ
 αὐτὸ δρῶσι. ὅτ' οὐκ ἂν ἀφίη βέλε^{ος} αἰθίο^{ων}
 αὐτῆρ, ἀφελῶν θ^η κεφαλῆς, ταύτη γὰρ αὐτῆ
 φασὶν ἵσθ^{ος} χεῖρας, πολεῖν ὅτ' αὐτῆ ἀκτε
 νηδὸν τὰ βέλη, εἰ μὴ πρότερον ὀρχησάτο, ὅτ'
 ὅτ' σχηματίζοντες, ὅτ' προεκφοβήσθ^η τῆ
 ὀρχησῆ ἐν πολέμῳ. ἀξιον δὲ, ἐπεὶ τῆν Ἰν
 δικην, ὅτ' τῆν αἰθιοπίαν διεξεληλύθαμεν, ὅτ'
 ἐς τὴν γείτονα αὐτῶν Αἰγύπτῳ καταβῆναι
 22 ὅτ' λόγ^{ος}. δὴ κεῖ γάρ μοι ὁ παλαιὸς μῦθ^{ος}
 ὅτ' Πρωτέα τὸν αἰγύπτιον, οὐκ ἀλλοτ^η, ἢ ὀρ
 χησῆν τινα γενέσθ^η λέγειν, μιμητικὸν ἄν
 θρωπον, ὅτ' πρὸς πάντα σχηματίζεσθ^η, καὶ
 μεταβάλλεσθ^η διωάμενον, ὥς ὅτ' ὕδατ^{ος}
 ὕψ^{ος} ὅτ' μιμείσθ^η, ὅτ' πρὸς ὀξύτητα ἐν

αἰθίοπ^{ων}.

αἰγύπτιος.

πρωτ^{ος}.

τῇ τῆς κινήσεως σφοδρότητι, καὶ λέοντες
ἀγρίοτητα, καὶ πρῶτος θυμὸν, ὃ δὲ λέοντες
δύναται. ὃ δὲ λέων, ὃ, τίς θελήσειεν. ὃ δὲ μύ-
θος, πᾶσι λαβὼν πρὸς τὴν παραδόξωτον, τὴν
φύσιν αὐτῆς δηγήσατο, ὡς γιγνομένης ταῦτα,
ἀπὸ ἐμμεῖρος, ὃς δὲ τῶν τοῖς νῦν ὀρχομένοις
πρόσεστιν. ἰδὼς τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν
καιρὸν ὡς ἐκείνους διαλλαττομένους, ὃ αὐτὸν μι-
μουμένους τὸν Πρωτέα, εἰκάζειν δὲ χρὴ καὶ τὴν
ἐμψουσάν τὴν ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλ-
λομένην, τοιαύτῃ τινὰ ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς μύ-
θου πρῶτος δόξαι. ἰδὼς τούτοις δίκαιον μὴ τὴν
ρωμαίων ὀρχήσεως ἀμνημονεῖν, ἢ οἱ ὅτι γενέ-
σαστο αὐτῶν, ὅς τε περικωτάτω τῶν θεῶν Ἀρῆ,
οἱ Σάλιοι καλούμενοι ἱεροσύνης ἢ αὐτῶν ὄνομα,
ὀρχοῦνται σεμνοτάτῃ τε ἅμα, ὃ ἰδρωτά-
τῃ. βιθνὸς δὲ μῦθος ὃς οὗτος, οὐ πάντῃ τῶν
Ἰταλιωτικῶν ἀλλότριος, οἱ δὲ Πρίαπον δαί-
μονα πολεμιστῶν, τῶν Τιτάνων οἶμαι ἕνα, ἢ τὴν
Ἰδαίων δακτύλων, αὐτῶν ἔργον πεποιημένον, τὸ
ἐνόηλια παθεῖν, παρὰ λαβόντα πρῶτος Ἡ-
ρας τὸν Ἀρη, πᾶσι μὲν ἐτίσκηλρον δὲ, καὶ πᾶ-
ρα τὴν μεσσίον ἀνδρικόν, μὴ πρότερον ὁπλομα-
χεῖν δαδάσαι, πρὶν τέλειον ὀρχησθῆναι ἀπεργά-
ζετο. καὶ ἰδὼς τούτῳ, ὃ μιᾶς αὐτῆς πρῶτος

Ἡρας

Ἡρας ἐγένετο, δεκάτῃ αἰετῶν ἐκ τοῦ πολέ-
μου πολεμινομένων τῶν Ἀρη, παρ' αὐτοῦ
λαμβάνειν. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακά, καὶ Βακχι-
κά, οἶμαι σε μὴ πολεμίνετον ἐμοῦ ἀκούσαι, ὅτι
ὀρχησις ἐκείνη πάντῃ ἦν. τῶν γυνὸν οὐσῶν τῶν
γενικωτάτων ὀρχήσεων, κόροδακος, ὃ σικιννί-
δος, ὃ ἐμμελείας, οἱ Διονύσου θεράποντες, οἱ
Σάτυροι, ταύτας ἐφειρόντες, ἀφ' αὐτῶν ἐ-
κάστῃ ὀνόμασαν. ὃ ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρώμε-
νος ὁ Διονύσος, Τυρρηνούς, καὶ Ἰνδοί, καὶ Λυδοὶ ἐ-
χειρώσαν, ὃ φύλον οὐτὸ μάχιμον τοῖς ἀνδρῶν
διάσοις καταρχήσατο. ὥστε ὡς θαυμάσιος, ὃ
ρα μὴ ἀνδρῶν ἢ κατὰ γυναικῶν ἐπιτηδεύμας θεῶν
οὐτέ ἅμα, ὃ μουσικόν, ὃ τοσούτοις θεοῖς ἐ-
ποσασμένον, ὃ ἰπποτικὴν αὐτῶν θρωμένον,
καὶ τοσαύτῃ περὶ τὴν ἅμα, ὃ παιδῶν ὠφέλι-
μον πρὸς χοροῖς. θαυμάζω δὲ σοὺ καὶ ἐκείνους, ἐ-
δῶς Ομήρου, καὶ Ησίοδου μάλα σε ἐρασθῆναι ὄντα
σε, αὐτοῖς γὰρ ἰδὼς τὸν ποιητὰς ἐπαινεῖν, πᾶσι
αὐτὶ φθέγγεσθαι ἐκείνοις τολμᾶς, πρὸ τῶν πάν-
των ὀρχησθῆναι ἐπαινοῦσιν. ὃ μὲν γὰρ Ομηρὸς, τὰ
ἡδίστα, καὶ κάλλιστα καταλέγειν, ὅτι πνον, ἢ ὡ-
λόγητα, ὃ μολῶν, καὶ ὀρχησθῆναι, μόνῃ ταύ-
τῃ ἀμύμονα ὀνόμασε, προσμαρτυρήσας καὶ
Δία ὃ δὲ ἡδὺ τῇ μολῶν, ἀπὸ ἀμφοτέρων τῇ

ὀρχηστικῇ πρόσσει. Ὡς δὲ ἡ γλυκύτης, ὀρχησ-
μὸς ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μεμαῶσαι ἐπινοεῖς. καὶ
πάλιν ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως.

Αλλὰ μὲν ὅς ἐδωκε θεὸς πολεμικὰ ἔργα,
Αλλὰ δ' ὀρχηστικὴν τε, καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδίην.

Ἰμρόεσσα ὅς ὥς ἀλκιδῶς, ἡ μετ' ὀρχήσεως
ᾧ δὲ, καὶ ὥρην θεῶν ᾧ καλλίστην. Ὡς οἰκερὲς
δύο διηρηκὼς ὁμοῦ τὰ πάντα πράγμα-
τα, πόλεμον, ὀρχήν τε, τοῖς τοῦ πολέμου
μόνα ταῦτα ὡς καλλίστα αὐτίτεσθαι. ὁ δὲ
ἡσίοιοι, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας, ἀλλ' ἰδὼν
αὐτοὺς ἔωθεν διδῶν ὀρχουμένους τὰς μουσάς, ἐν
ἀρχῇ τῆς ᾠδῆς αὐτῶν δὲ μέγιστον ἐγκώ-
μιον δηγῆται, ὅτι πολεμικῶν ἰσχυρὰ πᾶσι
παλοῖσιν ὀρχεῦνται, καὶ παρὰ τὸν βωμὸν πε-
ριχορεύουσι. ἀλλὰ σὺ μὲν ὦ γενναῖε, μονομαχί-
διομαχῶν, ὑβρίζεις εἰς τὴν ὀρχηστικὴν. ὁ Σωκρά-
της δὲ, σοφώτατος ἀνὴρ, εἶγε πισυτέον ᾧ
πολεμικῶν ἀντιλήποντι ἔθῳ Πυθίῳ, οὐ μόνον ἐπὶ
τῇ ὀρχηστικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὴν ἡξί-
σας. μέγιστον νέμων δύρυθμία, ὀρχήσας, ὀκι-
νήσει ἐμμελεῖ, ὀρχησμοσύνην τοι κινουμένην,
ὀρχήσας γέρον ἀνὴρ, ἐν τῶν πονηρῶν
των μαθημάτων καὶ τοῦτο ἡγεμόνος εἶναι. καὶ
μελλέγει ἐκείνῳ πολεμικὴν οὐ μετρίως
πᾶσι

πᾶσι δ' αὖτε δαίμονι, ὅς γε καὶ τὰ μικρὰ οὐκ ὠκνήμας
θάνατον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν ἀνδρῶν
ἔδωκεν ἐφοίτα, καὶ παρ' ἐταῖρας γυναικὸς οὐκ
ἀπὸ κείνου πᾶσι δαίμονι ἀκούειν ἔλπεσθαι.
καὶ τοὶ ἐκείνους ἀρτίῳ ἀρχομένῳ ἑώρα τὴν τέχ-
νην, καὶ οὐδέ πω εἰς τοσούτον κάλλος διηρθρω-
μένῳ. εἰ δὲ τὸ νῦν ἡμέγιστον προαγαγόντας
αὐτὴν ἐδεῖτο, ἐν οἷσιν, πάντων ἀν' ἐκείνους πᾶ-
σι φέμενος, μόνῳ θεῷ θεάματι τούτῳ θνυνούν ἂν
προσεῖχε, καὶ τοῖς πᾶσι οὐκ ἂν ἄλλο τι περ
αὐτοῦ ἐδιδάξατο. δοκεῖ δὲ μοι ὅταν κωμω-
δίαν, καὶ τραγῳδίαν ἐπαινῇς, ἐπιλεῖσθαι ὅτι
ἐν ἑκατέρῃ ἐκείνων ὀρχήσεως ἰδίον τι εἶδος
ᾧ δὲ, οἷον, τραγικὴ μὲν, ἡ ἐμμελεῖα. κωμικὴ
δὲ, ὁ κόρος αἰ. ἐνίοτε δὲ καὶ τῇ σικιννίδι
προσλαμβανομένης. ἐπεὶ δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ προε-
τίμησας τῆς ὀρχήσεως, τὴν τραγῳδίαν, καὶ
τὴν κωμωδίαν, καὶ αὐλητὰς κυκλίους, καὶ κι-
θαροφῳδίαν, ἐναγώνια ταῦτα, καὶ διατῶντο
σεμνὰ προσφῶν, φέρε νῦν ἀντιτετασμένῳ τῇ
ὀρχήσας ἑκάστων αὐτῶν. καὶ τοὶ τὸν μὲν αὐλόν,
εἰς τοκεῖ, καὶ τὴν κιθάραν, παρῶμεν. μέρη δὲ
τῆς τοῦ ὀρχησμοῦ ὑπερσίας καὶ ταῦτα. τὴν
τραγῳδίαν δὲ ἀπὸ τοῦ σχήματος πρώτου
καταμάθωμεν, οἷα ᾧ δὲ, ὡς εἰς τοκεῖς ἄμα, καὶ

Φοβερὸν θεάμα' εἰς μῆκος ἀρρῶμεν ἡσυχόμενος
ἀνθρώπων, ἐμβάτας ὑψηλοῖς ἐποχοῦμεν,
πρόσωπον ὑπερκεφαλῆς ἀναιτινόμηνον ἐπι
κείμενος. Ὁ δὲ σόμα μεχηνὸς ἀμμεζα, ὡς κα
ταπίομνος οὗ θεατὰς. ἔω λέγειν προσερνί
δια, Ὁ προγαρσίδια, προδετήν, Ὁ ἐπιτεχνή
την παχύτητα προσωπιούμνος, ὡς μὴ ἤ μὴ
κοῖς ἢ ἀρρῶμια ἐν λεπτῷ μάλλον ἐλέγχοιτο.
ἔιτ' ἐνδοθεν αὐτὸς κεκραγὼς, ἔαυθ' ἀνακλῶν,
Ὁ κατακλῶν, ἐνίοτε καὶ πεδιάδων τὰ ἰαμβεῖ
α, Ὁ δὲ δὴ αἰχιστὸν, μελωδῶν τὰς συμφορὰς
καὶ μόνος θ' ὦν ἡσυχῶν ὑπεύθυνον πρὸς ἑαυτόν.
τὰ ῥ' ἄλλα, τοῖς ποιηταῖς ἐμέλησε, προσπο
λοῦ ποτε γενομένοισι. καὶ μέγχι μὲν ἀνδρομά
χητις, ἢ Ἐκάβη ὅσι, φορητὰς ἢ ὠλή. ὅταν δὲ
Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσελθὼν μονῶδ' ἢ, ἐπιλαθό
μενος αὐτοῦ, Ὁ μήτε τὴν λεοντὴν αἰδεσθεῖς,
μήτε δ' ῥόπαλον, ὃ περὶ κείται, σολοικίαν ἐν
φρονῶν εἰκότως φαίη ἄν τις τὸ πρᾶγμα. Ὁ γὰρ
αὐ, ὃ ὠρ ἐνεκάλεις τῇ ὀρχηστικῇ, τὸ ἀνδρας
ὄντας μιμεῖσθαι γυναικας, κοινὸν ὅτ' καὶ τῆς
τραγωδίας, ὡς τ' κωμωδίας ἐγλημμεν ἂν ἐπὶ
πλεῖστος γῶν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν αἰ γυναικεῖ.
ἢ κωμωδία δὲ, ἢ τῶν προσώπων αὐτῶν δὲ κα
ταγέλασον, μέρος τ' περὶ τοῦ αὐτῆς γενέμεκεν,
οἶα

οἶα δ' αὖν, Ὁ τιβίων, Ὁ μαγείων πρόσωπα.
δὲ δὲ ὀρχηστῶν χῆμα, ὡς μὲν κόσμιον, Ὁ δὲ
πρεπὲς, οὐκ ἐμέ γ' ἢ λέγειν. δὴ λα γὰρ τοῖς
μὴ τυφλοῖς ταῦτα, δὲ δὲ προσώπων αὐτῶν, ὡς
κάλλιστον, καὶ θεῶν ἀποκείμενῳ δράματι εἰ
κός, οὐ κεχηνὸς δὲ, ὡς ἐκεῖνα, ἀλλὰ συμμε
μυκός. ἔχει γὰρ πολλοὺς τοὺς ὑπερ αὐτοῦ βῶν
= τας. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ Ὁ ἡδὼν, Ὁ ὠρχοῦν
το. ἔιτ' ἐπειδὴ κινουμένων, τὸ ἄσθμα τὴν
ὠδὴν ἐπετάρατ' ἔν, ἀμεινὸν ἐδξεν ἄλλους αὐ
τοῖς ὑπερ αὐτῶν, αἱ δὲ ὑποθέσεις κοινὰ ἀμ
φοτέροισι, καὶ οὐδ' ἐν τι ὅλκεκεμεν αὐτῶν
τραγικῶν αἰ ὀρχηστικῶν, πλὴν ὅτι ποιικιλώτε
ραι αὐταί, καὶ πολυμαθεῖς, καὶ μυρία με
ταβολὰς ἔχουσιν. εἰδὲ μὴ ἐναγώνιος ἢ ὀρχη
σις, ἐκείνην φημί ἢ αὐτίαν, δὲ δόξα τοῖς ἀγρο
νοδέταις μέγιστον, Ὁ σεμνότερον δὲ πρᾶγμα, ἢ
ὥστε εἰς ὀξέτασιν καλεῖσθαι. ἐὼς λέγειν ὅτι
πῶς ἐν ἰταλία, τοῦ χελκιδικοῦ γένους ἢ ἀρ
σι, Ὁ δὲ ὡς πρὸς τὴν κόσμημα, θεῶν πρὸς αὐτοῖς
ἀγῶνι προστέθεικεν. ἐθέλω δὲ σοὶ ἐν ταῦτα ἢ
δὴ ἀπολογίᾳ ὡς τ' παραλελειμμένων
θεῶν λόγῳ, παμπόρων ὄντων, ὡς μὴ δό
ξαν ἀγνοῖας, ἢ ἀμαθίας παράχωμαι. οὐ γὰρ
με λέλινθαι ὅτι πολλοὶ περὶ ἡμῶν πῶς ὀρχήσε

ως συνγεγραφότες, τὴν πλείστην ἡγελευσὶν τὴν
γραφὴν ἐπιθεῖν. πάντα τ' ὀρχήσεως τὰ ἐν
τῇ ἐπιθέσει, καὶ ὀνόματα αὐτῶν καταλέ-
γαντες, καὶ οἷα ἐκάσκη, καὶ ὅφ' ὅτου ἐνέσκη, πο-
λυμαθείας ταύτην ἐπιδείξιν ἡγούμενοι παρὰ
ξεν. ἐγὼ δ' ἡ μάλιστ' αὐτὴν τὴν πλείστην ταῦτα φιλο-
τιμίαν, ἀπειρόκαλόν τε, ἡ ὁφθαλμῶν, ὅτι ἐμὰ
τῷ ἀκαίρῳ οἰομαι εἶναι, καὶ ὅτι τῷ παρὲν ἡμῶν.
ἐπειτα δέ, καὶ ἐνόσῃ ἀξίῳ ἐννοεῖν, καὶ μέντοι
ἔσθαι, ὅτι μοι νῦν οὐ πᾶσαν ὀρχήσιν προέκειτα
γενεαλογεῖν, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἐν σκοπῶν ἐπίστασθαι
μὲν τῷ λόγῳ, ὀρχήσεων ὀνόματα καταλε-
μῆσαι, πλὴν ὅσων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπιμνή-
σκειν τὰς γενικωτέρας αὐτῶν προχειροσάμ-
νος. ἀλλὰ τόχ' ἐν τῷ παρόντι μοι κεφάλαιον
τοῦ λόγου, τοῦτό ἐστι, τὴν νῦν ὀρχήσιν καθεστῶ-
σαν ἐπαινεῖν, ὅτι δειξάμεθα ἐν αὐτῇ τὸ πᾶν,
ἡ χεῖρ ἡμῶν πᾶσι λαβοῦσα ἔχει, οὐ πᾶσαι ἀρεταί
μὲν ἐς τοσοῦτον κάλλος ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ κα-
τὰ τὴν Σεβαστὸν μάλιστ' αὐτὴν ἡ προδταί
κεῖναι, ὥς περ τίνος εἶναι, ὅτι μελίοι τῆς ὀ-
ρχήσεως ἦεν. ὅτι ἀνθος αὐτῆς, ὅτι ἐν τελείῳ
ταυτοῦ καρπὸν, ὅς περ νῦν μάλιστ' ἐς τὸ ἀκρό-
τατον, ἀποτετέλεσται, ὅτι νῦν ὁ ἡμέτερος
λόγος διεξέρχεται, παρὲς τὸ θερμαίνεσθαι.

Ἐγὼ

καὶ γέρας ὀρχεῖσθαι, καὶ τὰ ἄλλα, ὥς με-
λεῖν τῇ νῦν ταύτῃ ἐτι προσήκοντα. οὐδὲ γὰρ
ἐκεῖνο τὸ φερόμενον ὀρχήσεως εἶδος, τὸ παρὰ
νῦν, καὶ συμποτικὸν μετὰ μέθης γινόμενον.
ἀγροίκων παλαιότατος περὶ αὐλημάτων καὶ ὀ-
ρχουμένων, σφοδρὰ, ὅτι καματηρὰ πηδῆμα-
τα, καὶ νῦν ἐτι τῶν ἀγροίκων ἐπιπολάζον-
τα, ὥς ἀγνοῖας παρὲλιν, ἀλλ' ὅτι με-
λεῖν ταῦτα τῇ νῦν ὀρχήσει κοινωνεῖ. καὶ γὰρ ὁ
Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, τὰ μὲν, τίνα εἶδη
παινεῖ ταύτης, τὰ δ' ἐπὶ πάντας παρὰ τοῖς θεοῖς
αὐτὰς τε τὸ πᾶν, ὅτι χεῖρ ἡμῶν, ὅτι ἀπὸ
λαύων αὐτῶν τὰ ἀχμινέσθαι, προτιμῶν δ'
ἡ θαυμάζων θάττορα. ὅτι πᾶσι μὲν αὐτῇ ὀρχή-
σας, ἡγεῖται. ὅτι πάντα ἐπιθέοντα μηχανεῖν
ἐν λόγῳ, ἀπειρόκαλον. ὅτι ἐν ὀρχήσῃ αὐ-
τὴν ἔχειν χεῖρ, ὅτι ὅπως εἰς ἡσυχίαν, ὅτι ἀμέ-
τῃ, ἡ οἷς κρατύνειν τὴν ἔρσην, ἡ δὲ σοὶ εἰ-
μι, ὥς μάθης, οὐ τῶν βελόνων, ἡ τὴν ἐν μέταχ-
εῖσιν οὐδ' ἐν τῇ τέχνῃ, ἀλλὰ πάσης παιδεί-
σας ἐς τὸ ἀκρότατον ἀδικησάντων, οὐ μὲν ἡσυχί-
α, ἀλλὰ ἡ ἡσυχίαν, ἡ περὶ τῆς, ὅτι
σῆς φιλοσοφίας μάλιστ' αὐτῇ τε φυσικῆς, καὶ
ἡσυχίαν, τὴν δ' ὅτι λεκτικὴν αὐτῆς πᾶσι γίγνεται,
ἀκαίρῳ αὐτῇ γενόμεναι, οὐ μὲν οὐδ' ἐστὶν περὶ

ἀφ' ἑσπερίης, ἀλλὰ καὶ ταύτης μετέχει, καθ' ὅσον ἡδονὴς τε, ὅτι πάθος ἐπιλειπτική ὄσιν, ὡς
ἢ οἱ ῥήτορες γλίσχονται. οὐκ ἀπὸ ἡλιακῆς δὲ
ὀφθαλμικῆς, ὀφθαλμικῆς, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἐν
ταύταις θύραθεν μάλιστα μιμημένη φαίνεται
ὡς μηδὲν ἀμείνω μήτε φειδίαρ ἀντὶς, μήτε
ἀπερῶν ἐν δακρύων. πρὸ πάντων δὲ, Μνημό
σύνην, ὅτι τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πολύμνηαν, ἡλε
ων ἔχειν αὐτῇ πρόκειται, ὅτι μεμνηθεὶς περὶ αὐτῆς
ἀπάντων. κατὰ γὰρ ῥιθὶν ὁμηρικὸν Κάλχον
τὰ δὲ ὄρχισιν ἐξ ἑνὸς χεῖρος, τὰ τε ὄντα, τὰ τ'
ἐσόμενα, πρὸς ἑόντα, ὡς μηδὲν αὐτὸν ἀφ'
λανθάνειν, ἀλλ' ἐν προχειρὶ τὴν μνήμην αὐ
τῶν, ἢ δὲ μὴ κεφάλαιον τῆς ὁδοῦ εἰς, μιμη
τική τις ὄσιν ἐπιστήμη, ἢ δεικτική, ἢ τὴν ἐννο
θέντων ὁρατορικῆς, καὶ τῶν ἀφανῶν ὁφθα
λμικῆς. ἢ ὅπερ ὁ Ὀδυσσεὺς ποιεῖ τὴν Πειριχλέως
ἐφ' ἡ, ἐπαυῶν δὲ ἀνδρα, ὡς ὅτι ὁ ὄρχισιν ἀ
κρότατον ἀν' ἐγώμιον ἐκ, γινώσκει τε τὰ δέον
τα, ἢ ἐρμηνεύσει αὐτά. ἐρμηνείαν ἔχον, ἢ τὴν
φύσιν τῶν ὁρημάτων λέγει. ἢ τὸ ἄρα τῶν ἐργῶν
χορηγία, ἢ παλαιὰ ἱστορία ἐστίν, ὡς προείπην, ἢ
ἢ προχειρὸς αὐτῆς μνήμη τε, ἢ μετ' ἐν πρὸς
αὐτῇ ἐπιστήμη. ἀπὸ γὰρ χάρις θύει, καὶ τῆς πρῶ
της τὴν κόσμου γενέσεως ἀρξάμενον, καὶ αὐτὸν αὐ

παντα εἰδέναι, ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Κλεοπά
ραν τὴν ἀγνῆτιαν. οὗτω γὰρ ὁ ὄρχισιν ἀπὸ
εὐρείᾳ ἡμῖν ἢ τοῦ ὄρχισιν πολυμάθεια, καὶ
τὰ ὄρχισιν μέσου μούσας ἴσω, οὐρανοῦ τομήν,
Ἀφροδίτης γονάσ, Τιτάνων μάχην, Διὸς γέ
νεσιν, Ρέα's ἀπάτην, Λίθου ὑποβολήν, Κρόνου
δεσπότην, τὸν τῶν τελευτῶν Ἀδελφῶν κληρονομία
τα ἑξῆς, Γιγάντων ἐπανάστασιν, πυρὸς κλοπὴν,
ἀνθρώπων πλάσιν, Προμηθέως κόλασιν, ἔρω
τος ἰσχὺν ἐκατέρου. καὶ μετὰ ταῦτα, Δήλου
πλάσιν, καὶ Λητοῦς ὠδῖνας, καὶ Πύθωνος
ἀνείρεσιν, καὶ Τιτυοῦ ἐπιβουλήν, ὅτι τὸ μέσον
τῆς γῆς ἐν εἰσκόμῳ, πᾶσι τῶν ἀετῶν. Δου
καλίωνα ὑπὸ τούτοις, ὅτι τὴν μετὰ τὴν ὑπὸ
τούτου τοῦ εἰοῦ ναυαγίαν, ὅτι λάρνακα μίαν,
λείψανον τοῦ ἀνθρώπου γένους φυλάττουσαν,
ὅτι ἐκ λίθων ἀνθρώπους πάλιν. εἴτα, ἰάχῃ πα
ραγῶν, καὶ Ἡρας δόλορ, ὅτι Σεμέλης κατὰ
φλέξιν, ὅτι Διονύσου ἀμφοτέρως τὰς γο
νάσ, καὶ ὅσα ποιεῖ Ἀθηνᾶς, ὅτι ὅσα Ἡφαι
στου, ὅτι Βελιχθονίου, ὅτι τὴν ἐν τῇ ποιεῖ τῆς
Ἀττικῆς, ὅτι ἀλιζόδοιο, καὶ τὴν πρῶτην ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ κείσιν. ὅτι ὅλας, τὴν Ἀττικὴν
πᾶσαν μυθολογίαν. ὁρατῶς δὲ, τὴν Δι
μήτρος πλάσιν, ὅτι κόρη's ἐνέσιν, ὅτι Κελεῶ

ξένιαν, ὁ Τειρπολέμου γεωργίαν, ὁ Ἰκαεῖος
ἀμπλουργίαν, ἢ τὴν Ηελγόνος συμφορὰν, ἢ
ὅσα ποδὶ Βορέου, ἢ ὅσα ποδὶ Νηριθίας, ἢ ὅσα
σέως, καὶ Αἰγέως. ἔτι δὲ, τὴν Μηδείας ὑ-
ποδοχὴν, ὁ ἄνδρις εἰς Πέρσας φυγὴν, ὁ τὰς
Ἑρεχθέως θυγατέρας, καὶ τὰς Πανδίωνος,
ἅτε ἐν Ὁράκῃ ἐπαθόν, καὶ ἐπραξάν. ἔτι, ὁ
Ἀκάμας, ὁ ἢ Φυλλίς, ὁ ἢ προτέρα Αἰετὶς
Ἑλένης ἀρπαγὴ, καὶ ἡ στρατεία τῶν Διόσκου-
ρων ἠδὲ τὴν πόλιν, ὁ δ' ἰσχυροῦς πάθος.
ὁ Ἡρακλεῖδων κάθοδος ἀττικά ἤ ἢ ταῦτα
ἐκότεως ἀννομίζοι. ταῦτα μὲν τὰ Ἀθηναί-
ων, ὀλίγα πάνυ διήματα ἐνέκα ἐκ πολλῶν
τῶν παλαιεμένων ἀνέλθον. ἔξῃς δὲ, Με-
γαράς, καὶ Νίσοι, ὁ Σκύριαι, ὁ πορφυροῦς
παλόνια, καὶ Μίνωος πόρος, ὁ ποδὶ τῇ
Νόργῃ τὴν ἀλγείαν. οἷς ἔξῃς ὁ Κιθαῖρος, καὶ
τὰ Θηβαίωι, καὶ τὰ λαβδακιδῶν πάθος. καὶ
Κάλμου ἐπιδημία, καὶ βοὸς ὀκλασμός, ὁ ὅφ-
ως ὁ δόντιος, ὁ παρτῶν ἀνάδρασι. καὶ ἄν-
θις, τὸ Κάλμου ἐξ ἀκοντα μεταβολή, ὁ
πρὸς Λύραν τείχιστος, ὁ μανία τοῦ τεχνο-
ποῦ, ἢ τῆς ζωακῆς αὐτοῦ τῆς Νιόβης ἢ μεγα-
λαυχία, ὁ ἢ ἠδὲ ὅδ' ὡς ἐνδεῖ σιγῇ, καὶ τὰ
Παρθένος, ὁ Ακταίωνος, καὶ τὰ Οἰλίπιδος,

ὁ Ἡρακλῆος σὺν τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ ἀπάσι, ἢ
ἢ τῶν πῦδος σφαγῇ. εἶθ' ἢ Κόρινθος παλόνια
καὶ αὐτὴ μύθοι, τὴν Γλαυκίαν, καὶ τὸν Χρέ-
οντα ἔχουσα. καὶ πρὸ αὐτῶν, τὸν Βελλερο-
φόντιον, καὶ τὴν Σθενέβοιαν, καὶ ἡλίου μά-
χην, καὶ Ποσειδῶν. ὁ μετὰ ταῦτα, τὴν
Λθάμαντος μανίαν, ὁ τῶν νεφέλης πῦδος
ἠδὲ τοῦ κελύ τῇ Ἑλέειοι φυγῇ, ἰουῖς, καὶ
Μελικέρτου ὑποδοχὴν. ἠδὲ τοῦτοισι, τὰ Πέ-
λοπιδῶν, καὶ Μυκῆναι, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς,
καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἰναχος, καὶ ἰῶ, καὶ ὁ Φρουρός
αὐτῆς Ἀργεῖς, καὶ Ἀφείδ, καὶ Οὐνέσκος καὶ Ἀέ-
ρόπη, καὶ δ' ἡ χρυσὸν δ' ἔρας, καὶ Πελοπίας γα-
μῶς, καὶ Ἀγαμέμνονος σφαγῇ, καὶ Κλυτα-
μνήστρας τιμωρία. καὶ ἐτι πρὸ τούτων, ἢ τῶν
ἐπὶ Λοχαγῶν στρατεία, καὶ ἢ τῶν Φυγάδων
γαμῶν τῇ Ἀδράστου ὑποδοχῇ, ὁ ὅς ἐπ' αὐτοῖς
χρησμός, ὁ ἢ τῇ πεσόντων ἀταφία, ἢ Ἀντιγό-
νης ἔξ ταῦτα, ἢ Μενόικεως ἀπώλεια. ὁ τὰ
ἐν Νεμέε, ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ Ἀρχέμορος, ἀναγ-
καίότατα ὅδ' ὁρμητικῇ μνημονεύματα. ἢ πρὸ
αὐτῶν, εἰσέεται τὴν Δανάην παρενδύσιν.
ὁ Περσέως γένεσις, ὁ τῶν ἠδὲ τὰς Γοργόνας
πῦδος αὐτῶν προσημνησίων, ὁ οἰκεία ὁ ἢ αἰδο-
πικῇ διήγησις, Κασσιόπεια, ὁ Ἀνδρομέδα, ὁ

Κηφεί, οὗς ὁ ἄστροις ἐματέλεξεν ἡ ἴμετα
ταῦτα πῶσις. καὶ κείνα δὲ τὰ ἀρχαῖα τὰ
Αἰγυπίου, ὁ Δαναοῦ, εἰσέτα, ὁ τὴν ἐπιθα
λάμιον ἐπιβλήν. οὐκ ὀλίγα δὲ ἡ ἡλακεδασ
μων τοιαῦτα παρέχεται, ὅν Ἰακινθον, ἡ ὅν
το Ἀπόλλωνος ἀντέρα σὴν ζέφυρον, ὁ τὴν
ἰσὶν ὅθι δίσκω το μερακίου σφαγὴν, ὁ τὸ
ἐκ το αἵματος ἀνδρὸς, ὁ τὴν ἐν αὐτῷ αἰάζου
σαν ἐπιγραφὴν, ὁ τὴν Ἰωνάρεω ἀνάστασιν, ἡ
τὴν διὸς ἐπὶ τοῦτω κατ' Ἀσκληπιῶ ὀργήν.
ἔτι δὲ, ἡ ὅν Πάριδος ξενισμόν, ἡ τὴν Ελένης
ἀρπαγὴν, μετὰ τὴν ὅθι μὴ λωκείσιν, νομι
σίον ὅθι τῇ παρτιατικῇ ἰστορίᾳ, ὁ τὴν ἱλίας
κὴν συνήφθαι, πρὸ τὴν οὐρανὸν, ἡ πολυπρόσωπον.
καθ' ἑκάστον γυν τῶν ἐκ ἐπιδότων, δρᾶμα τῇ
σκηνῇ πρόκειται, ἡ μεμνησθαι δὲ τοῦτων αἰεί,
μάστιχα ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς οὐθὺς, ἀχρεῖ τῶν ἐν
τοῖς νόσοις γεγενημένων, ἡ τ' Αἰνείας πλάνης
ἡ διδοῦς ἔρωτος, ὡν οὐκ ἀλλότεια ἡ τὰ πᾶσι
ὅν ὀρέσθαι δρᾶματα, καὶ τὰ ἐν Σκυθίᾳ ὅθι ἡ
ρωϊ τετολημμένα. οὐκ ἀπὸ δὲ αἰετῶ τὰ πρὸ
τούτων, ἀλλὰ τοῖς ἱλιακοῖς συγγενῇ, Ἀχιλ
λέως ἐν Σκύρῳ πρὸ δένδρῳ, Ὀδυσσεὺς μανία,
ἡ φιλοκτήρου ἐρημία. ὁ ὅλως, ἡ πᾶσι ὁδύσ
σειος πλάνης, ὁ Κίρκη, ὁ Τηλέγονος, ὁ ἡ Αἰ
όλου

όλου ἡ ἀνέμων διώσται, ὁ τὰ ἄλλα, μετὰ
ὅτῳ μνηστέρων τιμωρίας. καὶ πρὸ τούτων,
ἡ κατὰ Παλαμίδου ἐπιβουλὴ, ὁ ἡ Νεωπλί
ου ὀργή, ὁ ἡ Αἰαντος μανία, ὁ ἡ διατέρου ἐν
ταῖς πύλαις ἀπώλεια. ἔχει πρὸ τῆς ἀφορ
μᾶς καὶ Ἡλίοις τοῖς ὀρχεῖσθαι πείρωμένοις. ὅν
οἰνόμαον. ὅν Μυρτίλον. τὸν Κρόνον. τὸν Δία.
ὅς πρὸ τῶν ὀλυμπίων ἀγωνισίας. πολ
λὴ δὲ ὁ ἡ κατ' Ἀρκαδίαν μυθολογία. Δά
φνης Φυγὴ. Καλλιπύς θυεῖσιν. Κενταύρων
παροινία, καὶ Πανὸς γυνά. Ἀλφειοῦ ἔρος, ὁ
Ἰφάλας ἀποδημία. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κρή
τιν ἀφίκη ὅθι λόγῳ, πᾶσι πολλαὶ καὶ κείθεν ἡ
ὀρχησις ἐρανίζεται. τὴν Εὐρώπῳ. τὴν Πάσι
Φάτω. τοῖς ταύροις ἀμφοτέροις. τὸν Λαβύριν
θον. τὴν Αἰετῶν. τὴν Φαίδραν. τὸν Ἀνδρότε
ων. τὸν Δαίδαλον. τὸν Ἰκαρρον. τὸν Γλαῦκον.
τὴν Πολυίδου μαντικὴν. τὸν Τάλω. τὸν χαλ
κοῦν ὁ Κρότης περὶ πόλιν. καὶ εἰς Αἰτωλί
αν μετέλθοις, καὶ ὅθι πᾶσι ὀρχησις κατα
λαμβάνει. τὴν Ἀλφειαν. ὅν Μελέαγρον. τὴν Ἀ
ταλάντην. ὅν Δαλόν. ὁ πρταμοῦ, ἡ Ἡρακλέ
ους πάλιν, καὶ σερήνων γενέσειν, ὁ ἡ ἐχινάδων
ἀνάδοσιν. καὶ μετὰ τὴν μανίαν, Ἀλκμαίωνος
οἴκησιν. εἶτα, Νέστον, ὁ Διανείρας ζήλοτον

πιάω, ἐφ' ἣ τὴν ἐν Οἴτῃ πύραν. ἔχει δ' ὁρᾶ-
κη ποχὰ ἔρδ' ὀρχησομένων ἀναγκῶν. τὸν Ὀρ-
φέα. ἐν ἐκείνου παρρηγμόν, δ' τὴν λάλορ ἀν-
τοῦ κεφαλὴν, τὴν ἐπιπλέουσιν τῇ λύρᾳ, δ'
ἐν Αἴμον, δ' τὴν Ροδόπιν, δ' τὴν Λυκούρην
κόλασιν. δ' Θεσσαλία δὲ ἐτι πλείω παρέχε-
ται. ἐν Περίαν. τὸν Ιάσονα, τὴν Αλκίσιον. τὸν
πῶν πεντήκοντα νηῶν στόλον. τὸν ἀργῶ. τὴν
λάλορ ἀντὶς ἔρδ' ὀρᾶ. τὰ ἐν Λήμνῳ. ἐν Αἴ-
τῳ. τὸν Μινδαίον ὄνειρον. ἐν Αἴγυπτου πα-
ρηγμόν, δ' τὰ ἐν ἔρδ' παρὰ πᾶσι γυνόμηναι. καὶ
μετὰ ταῦτα, τὸν Πρωτεσίλαον, δ' τὴν Λα-
οδάμειαν. καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλιν διαβῆς,
ποχὰ καὶ κεῖθεραματα. ἡ γὰρ Σάμῳ οὐθὺς,
καὶ τὸ Πολυκράτης πᾶσι, καὶ τῷ θυγατρὶ
αὐτῆς μέχρι Πόρσων πλάνη. δ' τὰ ἐτι ἀρχαιο-
τερα, ἡ τὴν Ταυτάλου φλυαρία, ἡ ἡ παρ' αὐτῶν
θεῶν ἐξίστις, καὶ ἡ Πέλοπος κρεουργία, καὶ ὁ
λεφάντιν ὥμῳ αὐτῆς. δ' ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, ὁ
εὐδανός, καὶ φαέτων, καὶ αἰγυροὶ ἀδελφὰ θρη-
νοῦσαι, καὶ ἡ λεκτρὸν ἀκρύνουσαι. εἰσεται δ' ὁ
ὁ τοιοῦτ' δ' τὰς ἐπερίδας, δ' τὸν φρο-
ρὸν τὴν χρυσῆς ὁ πῶρας θράκοντα, ἡ ἐν Ἀτλαν-
τὶ μόχθον, δ' ἐν Γερνόνῳ, δ' τὴν ἔξερυδί-
ας ἑλασιν τῶν βοῶν. οὐκ ἀγνοῖται δὲ δ' τὰς

μυθικὰς

μυθικὰς μεταμορφώσεις ἀπάσας, ὅσαι εἰς
ἐνδοξα, ἡ θηρία, ἡ ὄρνεα ἡ χηλάρησαν, δ' ὅσαι ἐκ
ζωοικῶν ἀνδρῶν ἐγένοντο. τὸν καινέα λέγῃ,
καὶ τὸν Τερεσίαν, καὶ τοῖς τοιούτοις. δ' ἐν Φοι-
νίκῃ δὲ, Μύρραν, δ' τὸ ἀσύνειρον ἐκείνο πένθος
μεμνήμερον. καὶ ταῦτα εἰσεται. δ' τὰ νεώτε-
ρα δὲ, ὅτε μετὰ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐτολ-
μήθη. ὅτε ἀντιπᾶν, δ' πρὸ Σελεύκου
ἡ δ' ἔρδ' Στρατονίκῳ ἔρωτι. τὰ γὰρ Αἰγυπτίων
μυσικῶν ὄντα, εἰσεται μὲν, συμβολικῶς
τέρρον δὲ ἐπιείξετα. τὸν Εὐαφὸν λέγῃ, καὶ
ἐρροσιον, δ' τὰς τῶν θεῶν εἰς τὰ ζῶα μετα-
βολὰς. πρὸ πάντων δὲ, τὰ πρὸ τοῖς ἔρω-
τας αὐτῶν, δ' αὐτοῦ τοῦ Διὸς, δ' εἰς ὅσα,
ἐαυτῶν μετεσκεύασεν. εἰσεται δὲ δ' τὴν
ἐν Ἄδῳ ἀπαρῆντα φασγάνῳ, δ' τὰς κολάσεις,
δ' τὰς ἐφ' ἐκείνῃ αἰτίας, δ' τὴν Περσίδου, καὶ
ὁ κείνῳ ἀχέου τοῦ Ἄδου ἐταρείαν. σιωπῶν
τι δὲ εἰπεῖν, οὐδ' οὐ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου,
δ' Ἡσιόλου, δ' τῶν ἀρίστον ποιητῶν, δ' μά-
λισα τῆς τραγῳδίας λεγόμενον, ἀγνοῖ-
σει. ταῦτα πάντ' ὀλίγα ἐκ πολλῶν, μᾶλλον
δὲ ἀπείρων τὸ πλῆθος ὀξελῶν, τὰ κεφαλαιῶς
λέξερα κατέλεξα, τὰ ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς
καὶ ἀφείδω, δ' τοῖς ἐρχομένοις ἀποτοῖς δεικνύ-

• ὄρχου μὲν, ὡς καὶ ῥιμὴ ἐπεκύνοντα τῶν ἀδ-
μένων. ἡμέτερον γὰρ τις ὦν, ἐτύγχανε σωθῆ-
ναι ἀπάντων. Ὡς ἀπὸ τῶν ἡδὴ ἐς τὴν οἰκίαν
Νέρωνος δεξιουμένου, καὶ ὅτι βούλοιο το αὐτῶν
κελεύοντες, Ὡς ὁ δὲ πρὸς τὸν ὄρχου, τὸν
ὄρχου ἡμεῖς διδοῖς, τὰ μέγιστα εὐφρανεῖς. τοῖς δὲ
Νέρωνος ἐρομένου τί ἂν σοι χεῖσι μὲ γένοιτο
ἐκεῖ, προσοίκοις ἐφῇ βαρβάρους ἔχω, οὐχ ὁμο-
γλώττοισι, Ὡς ἐρμηνέων ῥάδιον εὐπορεῖν πρὸς
αὐτούς. ἢ ἔν τινος δέωμαι, διανεύων οὐρας,
ἐκαστά μοι ἐρμηνεύς. τοσοῦτον ἄρα καθίκε-
το αὐτοῦ ἡ μίμησις τοῦ ὄρχου, ἐπίσημός
τε, Ὡς σαφὴς φανεῖσα. ἡ δὲ πλείστη διατριβή,
Ὡς οὐκ ὀκνῶς τοῦ ὄρχου, ἡ ὑποκρινεῖς ὅτι
ὡς ἐφωκατὰ τὰ αὐτά, καὶ ἥτις ῥήτορσιν ἐπι-
τηλομένη, καὶ μάλα τῶν τοῖς τὰς καλουμέ-
νας ταῦτα μελέτας διεξιούσιν. οἶδε γὰρ καὶ
ἐν ἐκείνοις μάλλον ἐπαίνουμένη, Ὡς εἰκέναι
τοῖς ὑποκρινέμενοις προσώποις, Ὡς μὴ ἀποδιδ-
εῖν τὰ λεγόμενα τῶν εἰσαγμένων ἀειδέ-
ων, ἢ τυραννοκτόνων, ἢ πενήτων, ἢ γεωργῶν,
ἀλλ' ἐν ἐκάστῳ τούτων τοῖς ἰδίῳ, Ὡς τὸ δὲ
ρετον δεικνύει. ἐθέλω γὰρ σοι Ὡς ἄλλου
βαρβαροῦ ῥήσιν ἐν τούτοις εἰπεῖν. ἰδὼν γὰρ
πέντε πρόσωπα Ὡς ὄρχου παρὰ τὴν ἀρεσκίαν

να, το

να, τοσοῦτον γὰρ μὲν τὸ δῶμα ἦν, ἐξίτι
ἵνα ὄρων τὸν ὄρχου, τίνες οἱ ὄρχου μὲν,
Ὡς ὑποκρινέμενοι τὰ λοιπὰ προσώπια εἶεν.
ἔπειτα δὲ ἐμαθεν ὅτι αὐτὸς ὑποκρινεῖται, Ὡς
ὑπορχεῖται τὰ πάντα, ἐλελήθης ἐφῇ ὡς βέλ-
τιστε, σῶμα μὲν τοῦτο ἦν, πολλὰς δὲ τὰς ψυ-
χὰς ἔχω. ταῦτα μὲν ὁ βάρβρος. οὐκ ἀπεκό-
τως δὲ Ὡς οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὄρχου ἡ παντό-
μιμον καλοῦσιν, ἀλλ' ὅτι δρωμένην χελιδόν. καλὴ
γὰρ Ὡς ὑποκρινεῖται παρὰ τὴν εἰρήνην, τὸ ὡς πα-
σι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ νόου ἴχων, πάσαις πε-
λίαισι ὁμίλει. Ὡς Ὡς ὄρχου ἡ ἀναγκά, Ὡς
εἰ προσφύνηται τοῖς πράγμασι, σωοικεῖν ἐ-
καστὸν ἐκάστῳ τῶν δρωμένων. τὸ δὲ ὅλον, ἡ δὲ
Ὡς πάθος δείξει, Ὡς ὑποκρινεῖται. ἡ ὄρχου
οἱς ἐπαγγέλλεται, νῦν μὲν ἐρωδῶν, νῦν δὲ ὄρχου
γινόμενον τινὰ εἰσαγρῶσα, Ὡς ἄλλον μεμνη-
τά, Ὡς ἄλλον λελυπημένον. Ὡς ἅπαντα ταῦ-
τα μεμετρημένως. τὸ γὰρ παρὰ τὸ δόξατον,
τῶς αὐτῆς ἡμέρας ἄρτι μὲν ἀθάμας μεμνη-
νὼς, ἄρτι δὲ ἰνὸς φοβουμένη δεικνύται. Ὡς ἄλλο
τε ἀρετὴς ὁ αὐτός. Ὡς μετὰ μικρὸν, οὐδὲν
εἶτα, Αἰγιδίον, ἢ ἀερόπην. καὶ πάντα ταῦτα εἰς
ἄνθρωπος ὅτι. τὰ μὲν ἔν ἄλλα θεάματα, Ὡς
ἄκουσματα, ἐν ὅς ἐκάστῳ ἐργῶν τὴν ἐπὶ δειξί-
να, το

ἔχει, ἢ γὰρ αὐλὸς ὄσιν, ἢ κιθάρα, ἢ ὄρα φωνῆς με-
λωδία, ἢ τραγικὴ δραμαρουργία, ἢ κωμικὴ γέ-
λωτοποιία. ὁ δὲ ὀρχηστὴς, τὰ πάντα ἔχει
συναβῶν, ὅτι ἐνέστι ποικίλῳ, ὅτι παμμιγῇ
τὴν πᾶσιν ἀντοῖς ἰδεῖν, αὐλὸν, σύριγγα,
ποδῶν κτύπον κυμβάλου φόφον, ὑποκειρὺ
ὀφώνιον, ἀδόντων ὁμοφωνίαν. ἐτι δὲ τὰ μὲν
ἄλλα, θατέρου τῶν ἐν τῇ ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστὶ.
τὰ μὲν, ψυχῆς, τὰ δὲ, σώματος. ἐν δὲ τῇ ὀρ-
χῇ, ἀμφοτέρω συμμέμικται. ὅτι γὰρ διανοί-
ας ἐπὶ λείπειν τὰ γιγνώσκειν ἔχει, καὶ σωματι-
κῇ ἀσκήσειως ἐνέργειαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἡ σό-
φια τῶν θρωμένων, ὅτι μὴ δὲ ἔξω λόγου. λε-
σβῶναξ γὰρ ὁ Μιτυληναῖος, ἀνὴρ καλός, καὶ ἁ-
γαθός, χειροσόφους τοὺς ὀρχηστὰς ἀπεκάλει, ὅτι
ἡ εἰς τὴν θέαν αὐτῶν, ὡς βελτίων ἀνασρέψαν
ἀπὸ τοῦ διάφου. Τιμοκράτης δὲ ὁ διδάσκαλος
αὐτῶν, ἰδὼν ποτὲ ἄπαξ οὐκ ἔξω τῆς οὐδὲ πιν-
σῆς, ὀρχηστὴν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα, οἷον μετέφῃ
διάματος ἢ πρὸς φιλοσοφίαν αἰδῶς ἀπέστει-
κεν. εἰ δὲ ἐστὶν ἀληθὴς ἡ ἀποδείξις τῆς ψυχῆς ὁ Πλάτων
λέγει, τὰ τρία μέρη αὐτῆς, καλῶς ὁ ὀρχηστὴς
αἰκνῶν, ὅτι θυμικόν, ὅταν ὀργισθῇ, ἐπιλεί-
κνυται. τὸ ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρῶντας ὑπο-
κρίνεται, ὅτι λογιστικόν, ὅταν ἐκαστὰ τῶν πα-
θῶν

θῶν χαλινάσσει. οὗτο μὲν γὰρ ἐν ἅπαντι μέρει
τῆς ὀρχήσεως, καθάπερ ἡ ἀφῆ ἐν ταῖς αἰθε-
ραισι παρέσφαρται. καὶ πολλοὺς δὲ προσοῶν, καὶ
ἐν τοῖς ὀρχήμασιν ὀμορφίας, τί ἄλλο, ἢ
τὸ τοῦ λευκοτέλους ἐπαληθύνει, τὸ κάλλος
ἐπανοῦντος, ἢ μέρος τρίτον ἡγεμένον, τὰ γὰρ
θεοῦ καὶ οὗτο εἶναι. ἡκουσα δὲ τινος καὶ ποδῶν
περὶ νεανιδυμένου ὑπερβαίνει τῶν ὀρχηστικῶν
προσωπίων σιωπῆς, ὅτι καὶ αὐτὴν πυθαγρε-
κόν τι λόγῳ ἀντίκειται. ἐτι δὲ καὶ τῶν ἁλ-
λων ἐπιτηδευμάτων, τῶν μὲν, ὅτι τὸ πρῶτον,
τῶν δὲ, τὸ χεῖρισμον ὑποχνομενῶν, μόνῃ ἢ
ὀρχηστῇ ἀμφοτέρω. καὶ πολὺ γὰρ τὸ χεῖρισμον
ὑπερβαίνει, ὅσον μετὰ τῇ περὶ τοῦ γίγνεσθαι.
ποσὶ γὰρ οὗτο ὁρᾶν ἡδύον, ἢ πυκνύνοντας νεα-
νίσκους, ἢ αἵματι χεόμενους, ἢ παλαιόντας
ἄλλους ἐν κόνει, οὓς ἢ ὀρχηστὴς πολλὰ κίχας ἀσφα-
λέστερον ἅμα καὶ ὀμορφότερον, καὶ περὶ ὅτε-
ρον ἐπιδείκνυται. τὴν μὲν οὖν γὰρ σύνταξιν καὶ
κρίσιν τῆς ὀρχηστικῆς, καὶ στροφὰς αὐτῆς, καὶ
πελαγῶν, ὅτι ποδῶν, ὅτι ὑποχνομενῶν,
τοῖς μὲν ἄλλοις, περὶ ὅτι εἶναι συμβεβηκέν ὁρᾶ-
σι. τοῖς δὲ ἐν ἐργασίᾳ αὐτοῖς, ὑμνῶν ὁρᾶ-
σι. τῶν δὲ καὶ κάλλος ὁρᾶσι. ὅτι οὐνεμότα-
τον οὗτο φωνῆν ἀνὰ γὰρ εἶναι, μαλὰ τῶν μὲν ὅ-
τι

σῶμα, ἢ κάμπιον, ἢ καθίζον, ἢ ὁ χεῖρ ἐπὶ
πρὸς μεταβολὴν ἀνάσκειν, ἰχύντε οὐ μικρὰν
πῶς ποιοῦν τοῖς σώμασι. πῶς οὐ παναρχμό
νιόντι χεῖρ ἢ ὀρχησῶ, θήγουσα μὲν τὴν ψυ
χὴν, ἀσκούσθαι δὲ τὸ σῶμα, τέρπουσθαι δὲ τὸ
ὀρώντας, διδάσκουσθαι δὲ πολλὰ τῶν πάλαι
πρὸ ἀνθρώπων, ἢ κυμβάλοις, ἢ μελῶν ὀργανοῖς,
ἢ κηλῶσι, διὰ τε ὀφθαλμῶν, ἢ ἀκοῆς. εἰ γὰρ
Φωνῆς διμοιρίαν ζητοῖς, πού ἂν ἀλλοχόδι
ἐνυροῖς, ἢ πῶς πολυφωνότερον ἄκουσμα, ἢ ἐμ
μελέτερον, εἰ τε ἀνθρώπων, καὶ σὺν ἑνὶ τῷ
ζώτερον, ἄλλος καὶ τούτων ἐν ὀρχήσῃ ἀπὸ λαῶ
σά σοι πᾶς ἐστίν, ἔω λέγειν ὡς ἀμείνων τὸ ἦθος
ὁμιλῶν τῇ ριαντῇ θέα γενήσῃ, ὅταν ὀρχῆς τὸ
διάφρον, μισοῦν μὲν τὰ κακῶς γιγνόμενα, ἐπι
δακρύον δὲ τοῖς ἀδικημένοις. καὶ ὅλως, τὰ
ἦθῃ τῶν ὀρώντων παλαιότερον. ὁ δ' ἐστὶ μάλι
σα ὡς τῶν ὀρχησῶν ἐπαίνεσαι, ὅτι ἦθῃ ἐρῶς,
τὸ ἰχύν τε ἄμα, ἢ ὑπερότητα τῶν μελῶν ἐπι
τιθεύειν, ὁμοίως παρὰ δὲ εἰναι μοι δοκεῖ,
ὡς εἰ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ Ἡρακλέους τὸ καρ
περόν, τὸ ἀφροδίτης τὸ ἄλτρον δὲ ἐκνύοι. ἐθέλω
λέγειν τὸ ὑποδείξαι σοι τὸ λόγῳ, ὁ πῶς χεῖρ
ἢ τὸν ἀείδον ὀρχησῶν ἐν τε ψυχῇ, τὸ σῶμα π.
καίρι τ' μὲν ψυχῆς, προσέπων τὰ πλεῖστα. μνη
μονικόν

μονικόν τε ἦθῃ, ἢ ὀφθαλμοῖς, τὸ ξυνοῦν, τὸ ἐξυνοῦν ἐπι
νοῦσαι, τὸ καιροῦ μάλιστα ἐσπράττειν φημι δεῖν
αὐτόν. ἐπὶ τὸ κελετικόν τε ποιημάτων, ἢ ἀσμά
των, καὶ μελῶν τῶν ἀείδων ὀργανιστικόν, καὶ
τῶν κακῶς πεποιημένων ἐλεγκτικόν. τὸ ἡσῶ
μα, κατὰ τὸν Πολυκλείδου κανόνα ἦθῃ ἐπιεί
ξιν μοι δοκῶ, μήτε βύτη λὸς ἀγανέτω, τὸ πᾶ
ρα τὸ μέγιστον ἐπιμήκης, μήτε ταπεινός, ἢ νανώ
σθαι τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐμμετρός ἀκείδωσ. οὐτε πε
λυγερικός, ἀπὸ θάνατον δ' ἐν τε λείπῳ εἰς ὥστε
βολὴν. σκελετῶδες δ' αὖτ', τὸ νεκρικόν, ἐθέλω
γὰρ σοι ἢ δὴ μου τινὸς οὐ φάυλα τὰ ριαντῇ
ἐπιστημάνεσθαι βλάσφημι. οἱ γὰρ ἀντιοχεῖς,
ὀφθαλμοῖς τὸ πόλις, καὶ ὀρχησῶν μάλιστα πρὸς
θεύσθαι, οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν λεγμένων, ἢ τὸ
γιγνόμενον ἔκαστα, ὡς μελένα μελῶν αὐτῷ δια
λανθάνειν. μικροῦ μὲν ὀρχησῶν εἰσελθόντες, ἢ
τὸν ἑκτὸν ὀρχησῶν, μὲν Φωνῇ πάντες ἀνέβου
σαν, ὡς Ἀστυάναξ, ἐκ τῶν ἡρώων ἀλλοτε δὲ τῷ με
κίστ' ἱνὸς ὑπὲρ τὸ μέγιστον ὀρχησῶν τὸν καὶ πανέα
ἐπιχρῶντος, ἢ προσβάλλειν τῶν οὐρανίων τεί
χεσιν, ὑπερέβητο ἐφ' αὐτὸν τὸ τεῖχος, οὐδ' ἐν σοι δεῖ
κλίμακος, ἢ τὸ παρὰ τὸν ὀρχησῶν, πηδᾶν μετὰ λα
πρωμένον, δεόμεθα ἐφ' αὐτὸν φεῖσθαι τὸν μέλιν, τὸ ἐναντίον τῷ πᾶντι
ddd 2

πῶς ἐπρόβλεψεν, καλῶς ἔχε ὥς νοσοῦντι. τῶν
τῶν οὐ τοι γελοιό, ἐνεκα ἐπεμνήσθην, ἀλλ' ὥς
ἔλθῃς ὅτι καὶ δῆμοι ὅλοι μετὰ λην πῶς ἦν ἐπιή
σαντο ὡς τῇ ὀρχησικῇ, ὥς καὶ εὐθυμίζεν τὰ κα
λά, καὶ τὰ αἰχρὰ αὐτῆς διώσας. εὐκίνητος δὲ
τομεταστῶν πάντως ἔστω, καὶ δ' ὥμα λελυμέ
νος τε ἅμα, καὶ συμπεπηγώς, ὥς λυγίζεσθαι τε
ὅτῃ καὶ ῥός, καὶ βλεσάσθαι καὶ περὶ ὧς, εἰ τού
του λέει. ὅτι δὲ οὐκ ἀπὸ ἡλιακταὶ ὀρχησις καὶ
ἐν ἀγροῦ χειρονομίας, ἀλλὰ μετέχει καὶ τῇ
Ερμού, καὶ Πολυδεύκους, καὶ Ηρακλέους, ἐν ὅ
λῃσι καλῶν ἰδίῳ ἀνέκασθαι τῇ μιμήσει ὥς ἐπι
χών. Ηροδότῳ μὲν δὲ τὰ δι' ὁμμάτων φαινό
μενα, πιστότερα εἶναι τῶν ὧτων δοκεῖ. ὀρχησις δὲ,
καὶ τὰ ὧτων, καὶ ὀφθαλμῶν πρόσθεν. οὐτω δὲ
θέλγῃ ὀρχησις, ὥς τε ἀνέρω τισ, εἰς δ' ἰεῖον
πῶς ἔλθῃ, ἔστω φρονίῳ καὶ ἰδὼν ὅσα ἔρωτος κακὰ
τέλη. Ὁ λυπὴν ἐχόμενος, δὲ ἔρχεται τῇ θιάτρῳ
Φαιδρότερος, ὥς ὅτι φάρμακον ληθεσθαι.
καὶ κατὰ τὴν πεντήν, νηπενδίσ τε, καὶ ἀχολοῦ
πίων. σημείον δὲ τῇ πρὸς τὰ πηγόμενα οἰκειότη
τες, καὶ τῇ γνωρίζειν ἑκάστων τῶν ὀρώντων τὰ δ' ἑκ
μῶς, δὲ ἀκρῶς ἐν πολλακίς ὅς θιατὰς, ὅπο
ταν τί οἰκτὸν καὶ ἐλεεινὸν φαίνεται, ἢ μέν γε βακ
χικῶς ὀρχησις, ἐν ἰωνίᾳ μάλιστα, καὶ ἐν πόντῳ

αποστέ

αποστέλλεται, καὶ τοὶ σατυρικοὶ οὐκ ὄντως κε
χεῖρωται ὅς ἀνθρώπου ὅς ἐκεί, ὥς τε κατὰ τὴν
τεταγμένην ἑκάστη καὶ ῥόν ἀπάντων ἐπιλαθό
μενοι τῶν ἄλλων, καθήκοντι δὲ ἡμέρας τιτάνας,
καὶ κορυβαντας, καὶ βουκόλους ὀρών
τες, καὶ ὀρχοῦνται καὶ ταῦτα οἱ θυγνέσται, καὶ
προπεύοντες ἐν ἐκάστῃ τῇ πόλεως οὐκ ὅπως ἀ
δούμνοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φονοῦντες ὡς τῷ πρᾶγ
ματι μάχλόντες, ἢ ἐπὶ θυγνείας, καὶ ἀφρυγέ
ας, καὶ ἀλώμασι προσηνικοῖς, ἐπὶ δὲ τὰς ἀρε
τὰς ἐφιν τὰς ὀρχησικὰς, ἀκούει καὶ τὰς κακὰς
αὐτῶν. τὰς μὲν δὲ ἐν σώματι, ἢ ὅς ἐδίδεα. τὰς
δὲ τῇ διανοίᾳ, οὕτως ἐπιτηρεῖν οἶμαι δύνασθαι.
πρᾶτοι δὲ αὐτῶν ὡς ἀμαθίας, ἀμήχανον δὲ
παντας τῶν σοφῶν, καὶ σολοικίας ἀφάνες ἐν τῇ ὀρ
χησίᾳ ἐπιδείκνυνται. οἱ μὲν δὲ ἀλγιστὰ κινούμενοι,
καὶ μηδὲν ὥς φασί περὶ τὴν χεῖρα ἦν. ἔπειτα μὲν
τῇ ὀρχῇ, ἔπειτα δὲ ὀφρυμὸς λέγῃ. οἱ δὲ, εὐρυμα
μῶς, τὰ πρᾶγματα δὲ μετὰ χεῖρα, ἢ πρόσθεν
διον ἐγὼ πρὸς ἰδὼν μέμνημαι. τὰς δὲ διὸς πόντος
ὀρχοῦμενός τις, καὶ τὴν τῇ κρόνου τεκνοφάγειαν,
παρωρεχίτη τὰς Θυέστο συμφορὰς, τῷ ὁμοίῳ
παρηγμένῳ. καὶ ἄλλος τὴν Σεμέλῳ ὡς κε
νόμενος βαρβαρὸς κεραιῶν, τὴν Γλαύκη
αὐτῇ εἰκαζέμετα ληστῆραν οὖσαν. ἀλλ' οὐκ

ddd 3

ἀπὸ γὰρ τῶν τοιούτων ὀρχήσεως αὐτῶν
οἶμαι καταγνωσέον, οὐδέ τι ἔρπον αὐτῶν μισήτε-
ον, ἀλλὰ τοῦ μὲν, ὡς πῶρ ἐῖσι, ἀμαδίς νομι-
σέον. ἐπαινετέον δὲ τοῦ ἐν νόμῳ, καὶ κατὰ φύ-
σιν, τὸν ὀρχήσῃν δεῖ πανταχόθεν ἀπικειβώ-
σθαι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν ἐνυθμον. ἐν μορφῶν. σύμ-
μετρον. αὐτῶν αὐτῶν εὐκόσ. ἀσχοφάντητον. ἀ-
νεπίληπτον. μηδὲ μὴ εὐκόσ. ἐκ τῆς αἰσθη-
κεκραμένον τὰς ἐνυμνήσεις. οὐκ ἐν τῇ παιδεί-
αν. βαθύν τὰς ἐννοίας. ἀνθρώπινον μάλιστα.
ὁ γὰρ ἐπαινετὸς αὐτῶν τὸτ' ἀνγίγνωται ἐν τελευ-
τῇ τῶν θεῶν, ὅταν ἕκαστος τῶν ὀρώντων
γνωρίζῃ τὰ αὐτοῦ. μᾶλλον δὲ ὡς πῶρ ἐν κα-
τόπρῳ, τοῦ ὀρχήσῃ αὐτὸν βλέπει, καὶ ἀπὸ
χειν αὐτοῦ, καὶ ἀποιεῖν εἰσθε. τότε γὰρ οὐδὲ
κατέχειν αὐτοῖς οἱ ἀνθρώποι ὑφ' ἡδονῆς δύ-
νανται, ἀλλ' ἀθροοὶ πρὸς τὸν ἐπαινον ἐκχέον-
ται, τὰς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἕκαστος εἰκόνας
ὀρώντες, ὅτι αὐτοῖς γνωρίζοντες. ἀτεχνῶς
γὰρ δὲ δελαικὸν ἐκεῖνο, δὲ γινώσκων, ἐκ τῆς
θεῶς ἐκείνης αὐτοῖς πᾶσι γίγνεται. καὶ ἀπὸ
χονταὶ ἀπὸ τοῦ θεῶν ὅτε χεῖν αἰετῶσαι, ὅ-
τι φεύγειν μεμαθηκότες, καὶ ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων
ἀναχθέντες. γίγνεται δὲ ὡς πρὸς ἐν λόγῳ, οὐ
τῶν

τῶν καὶ ἐν ὀρχήσει ἢ πρὸς τῶν πολλῶν λεγόμε-
νη κακοζήλια, ὑποδρακνόντων δὲ μετὰ τῆς
μιμήσεως. καὶ πῶρ τοὶ δέοντες ἐπιτελούντων.
καὶ εἰ μέγα τί δεῖται δέοι, ὑποδρακνόντων. καὶ
ἐπικνημενίων. καὶ εἰ ἀπαλόν, καὶ ὑποδρα-
κνόντων. ὅτι τὰ ἀνθρώπων, ἀπὸ τοῦ
ἀρχίου, ὅτι θεοῦ πρὸς ἀγόντων, οἷον ἐγὼ π-
τε μέμνημαι ἰδὼν ποιούντα ὀρχήσῃν, οὐδὲ
κιμοῦντα πρότερον. συνέτον μὲν τὰ ἅλλα, καὶ
θαυμάζειν ὡς ἀληθῶς ἀξίον. οὐκ οἶδα δὲ
ἢ τινι τύχη εἰς ἀρχίμωνα ὑποκείσιν δὲ ὑπο-
δρακνόντων μιμήσεως ὁμοειδαντα, ὀρχοῦν μὲν
γὰρ ἐν Αἰάντῳ, μετὰ τῇ ἡττῇ αὐτοῦ μανό-
μενον, εἰς ρεῦτον ὑποδρακνόντων, ὡς τε οὐχ
ὑποκείσθαι μανίαν, ἀλλὰ μαίνεσθαι αὐ-
τὸς ἐκόντως ἀντιπρὸς τὸν ἐπαινον. ἐν δὲ τῶν τοῦ
θεῶν ὑποδρακνόντων κτυπνόντων, τῇ ἐπαι-
κατέστηξεν, ἐν δὲ τῶν ὑποδρακνόντων, τὸν
αὐτὸν ἀσπασας, τοὺς ὀδυσσεὺς πλοῖον ἐσώ-
τος, καὶ τῇ νίκη μέγα φρονούντος, διεῖλε
τὴν κεφαλὴν, κατενεχμίων. καὶ εἶγε μὴ ὅτι
λος αὐτέχε, καὶ δὲ πολὺ τῆς πλοῖον ἀπὸ δέξα-
το, ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν κακοζήμων ὀδυσσεὺς, ὀρχή-
σῃ πρὸς αἰόντι πλοῖον. ἀλλὰ τό γὰρ θεῶν
ἔπαιον, συνεμαμύνει τοῦ Αἰάντι, ὅτι ἐπαι-
4

καὶ ἐόρων, ἢ τὰς ἐσθ' ἡ τὰς ἀπερὶ πῆλιν. οἱ μὲν
συνφετῶδες, ὃ αὐτὸ ἴδιον, ἰδῶται, τοῖς μὲν
δὲ χήμονι. οὐκ ἐσχεσμένοι, οὐδ' ἐξ χειρὸν,
ἢ ἐκρεῖττον ὄρωντες, ἀκραν δ' ἐμύκησιν τοῖς πᾶσι
δοῖς τὰ τοιαῦτα οἰόμενοι. εἴν. οἱ ἀσπιότεροι
δὲ, συνιέντες μὲν, καὶ αἰδύμενοι ὑπὸ τοῖς γ
γυμένοις, οὐκ ἐλέγχοντες δὲ σιωπῇ ἐπ' αἴγ
μα. τοῖς δὲ ἐπαίνοις, ἢ αὐτὶ τὴν ἀνοιαν τ' ὅς
χίσιος ἐπικαλύπτοντες, καὶ ἀκελεύει ὄρων
τες ὅτι οὐκ Αἰαντος, ἀλλ' ὀρχηστῶς μανίας τὰ
μυθόμενα ἦν. οὐ γὰρ ἀρκεθεὶς τούτοις ὁ θύνη
ος, ἀλλὰ ὁ μακρῶ τούτου γυλιόπερον ἐπ' αἴ
ξε. καταβάς θ' εἰς ἐμείσορ ἐν τῇ βουλή, λυό
ῳ αἰατικῶν μέσος ἐκαθέζετο, πάνυ δὲ δότων
μὴ ἢ αὐτῶν πῖνα ὥς πῶρ κελὸν μασιγῶσιν, λα
βῶν. ὃ τὸ πρᾶγμα οἱ μὲν, ἐθαύμαζον. οἱ δ' ἐ
ἐγέλων. οἱ δ' ἐπ' ὠπῆβον, μὴ ἄρα ἐκ θ' ἄγαν
μιμήσιος, εἰς τὴν τοῖς πᾶσι ἀλκίαν ὑπὸνέ
χθη. καὶ αὖθις μέντοι φασὶν ἀνάνηφαντα, ὅ
τω μετ' ἀνοῖσαι ἐφ' οἷς ἐπίσεν, ὥστε ὃ νο
σῆσαι ὑπὸ λύπης, ὥς ἀλκίως ἢ μανία κατε
γνωσμένον. ὃ ἐξ ἡλώσε γ' ὅτ' ὅπως αὐτός.
ἀγούτων γὰρ αὐτῶν τῶν συσπαστῶν αὖθις ἐν
Αἰαντα ὀρχήσας αὐτοῖς, πρᾶσσις ἀμύμος ἐν
ὑποκλειτῇ, ἐφ' ἧς πρὸς ἐξέλεον, ἱκανόν ἐστι
παξ

παξ μανῆσαι. μάλιστ' αὖθις ἡνίασεν ὁ αὐτὸς
χρησῆς, ὃ αὐτὸ ἴδιον, ἢ γὰρ ὁμοίου Αἰαν
τος αὐτῶν γρᾶφεντος, ὅτω κοσμίως, καὶ σω
φρόνως τὴν μανίαν ὑπεκρίναρ, ὥς ἐπαυνεθῇ
ναι, μείνας ἐν τῷ τῆς ὀρχήσεως ὄρων, καὶ
μὴ πρὸν ἡσασ εἰς τὴν ὑποκλεισιν. ταῦτά σοι
ὁ φιλότιμος, ὁ λίγος ἐκ παμπόλων παρέδωκε
ὀρχήσεως ἔργα, ὃ ἐπιτηδεύματα, ὥς μὴ πᾶ
ν ἄχθοιό μοι ἐρωτικῶς θεωμεν ἅπαντά. εἰ δ' ἐ
βουληθείης κοινωνῆσαι μοι τῆς θέας, εὐοίκα ἐ
γὼ πάνυ ἀλυσόμενόν σε, ὃ ὀρχησόμενόν σου
τά γε προσέτι. ὥς τε οὐδ' οὐ δέχομαι ἐπ' ἐκ
κῆς ἐκεῖνο πρὸς σέ. εἰ πῖν, ἐ, ὅαυμά μ' ἐχει, ὥς
οὐτι πῖν τὰς φάρμακ' ἐδέλχθη. δελχθῇ
ση γὰρ, καὶ μὰ Δι' οὐκ ὄνου κεφαλὴν, ἢ σινὸς καρ
δίαν ἐξεῖς. ἀλλ' ὁ μὲν νόσος, ἐμπεδωμένος
ἔσαι. σὺ δὲ, ὑπὸ ἡδονῆς οὐδὲ ὀλίγον τοῦ κυκ
λῶν ἄλλω μετὰ δῶσις πειν. ὅπως γὰρ ὁ οὐκ
ῖος πῶρ θ' Ἑρμοῦ γάλακτος χυσοῖς λέγει,
ὅτι ὃ αὐτῶν ὀμματα θέλγει, Αἰατῆς ὦν ἐ
θέλει, τοῦ δ' αὐτῆς, ὃ ὑπὸν ὄντας ἐγείρει, ῖος
τοῦ ἀτεχνῶς ὀρχησῆς ποιῇ, ἢ τὰ ὀμματα θέλ
γῶσα ὃ ἐγὼ γρᾶφειν ποιῶσα, ὃ ἐπεγείρουσε
τὴν διάνοιαν πρὸς ἕκαστον τῶν θεωμενῶν.
Κρά. καὶ μὴν ἡδὲ ἐγὼ ὁ λυκίης, πειθομαι τε
ddd 5

σοι, ἢ ἀπαπῆαμεν ἄνεχον τὰ ὅλα, ἢ τὰ
ὄμματα. ἢ μέμνησόν γε ὦ φιλότιμος, ἐπειδ' ἄν
εἰς τὸ θεῖον ἵης, ἢ ἐμοὶ παρὰ σεαυτοῦ θεῶν
καταλαμβάνειν, ὥς μὴ μόνον ἐκεῖθεν σοφώ-
περ ἢ μῖν ἐπανίοις.

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ. ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΕΞΙΦΑΝΗΣ ὁ καλὸς μετὰ βιβλίου.

Λ. ΛΕ. νῆ Δί' ὦ Λυκίνε, γράμμα ἔστι τι
πνόν τι τῶν ἐμῶν νεοχμόν. ΛΥ. ἦ δὲ
ἡ ἀρτι πῶδε ἀνχμὸν ἡμῖν γράφεις; ΛΕ. οὐ
δ' ἦτα, οὐδέ ἀνχμὸν εἶπον. ἀλλ' ὥς σοι εἰς
πληροῦς οὕτω καλεῖν. σὺ δ' ἐ, κυψέλοβυσα
εἰκασ' ἔχεν ὅλα. ΛΥ. σύ γινωθι ὦ ἐταῖρε,
πῶς τοῦ ἀνχμοῦ τὸ νεοχμόν μετέχει. ἀλ-
λ' ἐπέ μοι, τίς ὁ νοῦς τοῦ συγγράμματος;
ΛΕ. ἀποσυμψοσίζω τὸν Αἰείδων ἑν αὐ-
τοῦ. ΛΥ. πολλοὶ μὲν οἱ Αἰείδωνες, σὺ δὲ ὅσον
ἀπὸ τοῦ συμψοσίου, τὸν Πλάτωνα μοι δο-
κεῖς λέγειν. ΛΕ. ὅς θ' ὡς ἀνέγνως. τὸ δὲ λε-
γόμενον, ὥς ἄλλω παντὶ ἀνέγνω ἂν ἦν. ΛΥ. οὐκ
εἰς ὀλίγα μοι αὐτοῦ ἀνέγνωθι το βιβλίου, ὅ-
πως μὴ παντὰ πασιν ἀπολειπόμεν τῆς ἐξέ-
σεως. νέκταρ γάρ τινος εἰκασ' οἶνοχοῦσιν
ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ. ΛΕ. εἰς μὲν εἰρώνα, περὶ δὲ κα-
ταβαλε, σὺ δ' ἐ, εὐπρεπῶς πρὸς τὰ ὅλα, ἢ δὲ
ἀκούε

ἀκούε. ἀπέσω ἢ ἐπεύσεα, ἢ κυψέλοισ. Αἴ.
λέγε θαρρῶν. ὥς ἐμοί περ οὔτε κύψελος τις, οὔ-
τε πρῶτον ἔν τοις ὡσὶ κάθηται. ΛΕ. σὺ
πειλὴ μετὰ ξυδῶσ διαπραίνομαι ὦ Λυκίνε
ἐν λόγῳ, εἰ ἐναρχὸς γε ἔστι, ἢ πρῶτον τὴν δύ-
σιν ἐπὶ φκνύμενος, ἢ ἐν λεξίς, ἐτι ἢ, δύωνυ-
μος. ΛΥ. εἰκοιερὶς ἢ, σὸς γε ὦν. ἀλλ' ἄρξ-
αι ποτέ. ΛΕ. εἴπα δὲ πνὴσορμὴν ἢ δ' ὅς ὁ Καλ-
λικλῆς. εἴπα δὲ φλινὸν πρῶτον ἡσὶ ὁρμα ἐν Λυκί-
ῳ. νῦν ἢ ἡσὶ κωρὸς ἔστι χεῖρ δαί' ἡλιοκαῖες, καὶ
πρὸς τὴν εἰλω θέρει, ἢ λυθμένους, ἀρροστεῖν.
ἢ ἡσὶ ἀπὸ τῆς ἐπὶ σὺ δ' ὡς πᾶσι, ὡς λεγόμενοι, ἢ
βύρβιν, ἢ φασώνια, ἢ γύμματα, ναυτολῆν ἐς εἰ-
βαλανεῖον, ἢ ρυτίλας κομίζων. ἔχεις ἢ χαμᾶ-
ζε πρὸς τὴν ἐγγυοθήκην δὲ ὁλοῶν. σὺ δ' ἐτι ἢ
πράξεις ὦ Λεξίφανος, ἢ ξεις, ἢ ἐλινυσεις ἐτι
αὐτόθι; καὶ γὰρ ἢ δ' ἐγὼ, φίπαλαι λουτιῶ.
οὐκ ἐν πόρῳς τε γὰρ ἔχω, καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν φά-
μιν μαλακίζομαι, ἐπ' ἀσφαβῆς ὀχνηεῖς. ὁ
γὰρ ἀσφαβῆτης, ἐπὶ ἑσπερ, καὶ τοιαῦτα
λιάζων αὐτός. ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῦ οὐκ ἀκμῆς
ἦν τοῦ ἀγῶ. κατέλαβον γὰρ τοὺς ἐργάτας
λιγυρίζοντας τὴν θεῖν ἡρώδη. τοὺς δὲ, τὰ
φορὰ ἐμῶ παρὶ κατασθινάζοντας. σω-
τυμβωρυχίῳ ἢ αὐτοῖς, ὅς τις ἀναχῶσι τὰ

ἀνδρῶν, καὶ αὐτὸς ὀλίγα συγχέροπονῆσας, ἐ-
κείνοις μὲν, διαφῆκα, τοῦ τε κρύους ἔνεκα, καὶ
ὅτι καύματα ἦν. οἶδα δὲ ὥς ἐν κρύει σφοδρῶ
γίνεται τὰ καύματα. ἐγὼ δὲ ποδελθὼν τὰ
ἄρώματα, σκόροδά τε ἔυρον ἐν αὐτοῖς πεφυκό-
τα, ὧς ἡπατῖά τοις τινάσ ἀνορύξας, καὶ τῶν
σκανδίκων, καὶ ἐρακάνων λαχανθυσάμενθ', ἐ-
τι δὲ κάχρει πριάμενος, οὐπω δὲ οἱ λειμῶνδ' αὐ-
θουσίαι ἦσαν, ὥς αὐτοποδητὶ βαδίζων, ἀνα-
τεθεὶς ὑπὲρ τὴν ἀσπίδα, ἐδάξην τὸν ὄφρον. καὶ
ἔνθα βαδίζω τε ὁδωκρῶς, καὶ ἰδίῳ θαμᾷ, καὶ μα-
λακίῳ β' σῶμα, καὶ λέομαι διανεῦσαι ἐν τῷ ὄφρ' αὐ-
τὶ ἐπιπλεῖστον. χεῖρ' αὖ μετὰ κάματον ἀπ' αὐ-
τόθεν. ἀποθρέβομαι δ' καὶ αὐτὸς τὸν παῖδα,
ὃν ἐκὸς ἢ παρὰ τῇ λεκιδωπώλιδι, ἢ ποδὲ βρῶ
γυμνασώλῃ με ποδμενῆειν. καὶ τοὶ προηγό-
ροί το αὐτῶν ὑπὲρ τὰ σέλη ἀπαντᾷ. ἀλλ' εἰς
κευρὸν οὐ τοσὶ αὐτὸς ἐμπολήσας γε ὥς ὅρα πν-
εῖα τῶν τέτινα, ὧς ἐγμυφίας, ὧς γήτεια, ὧς
φύκας, ὧς οἶβον τουτονί, ὧς λογάνιον, ὧς ἔβω-
δ' ὡς πλὴν πύχον ἐγματον, ὧς φώκτας. ἐν γε-
ῶ Ἀττικίῳ, ὅτι μοι ἄεατον ἐποίησας β' πλὴν
τῆς ὁδοῦ. ἐγὼ δὲ ἢ δ' ὅς, σίχαθ' ὡς δ' ἔωπα
γε γένημα, σ' ἐποδῶν. σὺ δὲ ποῦ χθρὸς ἐδεί-
πνεις; μὲν πρὸς Ὀνομακρίτῳ; οὐ μὰ Δί' ἢ ἔγω,

ἐγὼ, ἀλλ' ἀγρόν δ' ὡς ὁμῶς, ἡ ὑπὲρ τὰν κατὰ τε-
νας. οἶδα δὲ ὥς φιλαγρός εἰμι. ὑμεῖς δὲ, ἡ-
σως ὥς δ' ἐμε λαταπῖν κοτῖά τοις. ἀλλ' εἰσὼν,
ταῦτά τε ὧς τὰ ἄλλα ἡδύνειν, καὶ τὴν κάρδον
πνέουσαν, ὥς θειλακίνας μάττοιτε ἡμῖν. ἐγὼ
δὲ ξηραλοὶ φήσω ἀπελθῶν. ὧς ἡμεῖς ἢ δ' ὅς ὁ
Φιλῖνος, ἐγὼ τε, καὶ Ὀνόμαρχος, ὧς ἔχλανε
κ' οὐ τοσὶ, ἐπ' ὁμῶς. καὶ ἡ δ' ὁ γνῶμων σκιάζει
μέσθην πόλον. ὧς δ' ἐμὴν λουρῖν ἀπ' αὐτοῦ
σώμεθα, κατόπιν τῶν καειμένων, μετὰ τῶν
σύμφακ' ἐβύζω ἀσπίδων. ὧς ὁ ἔχλανε
ἐφ' ἐγὼ δὲ ὧς δυνωπῶ. ὧς τὰ κόρα μοι
ἐπιτεθόλαθον, ὧς σκαρδαμυκτῶ θαμᾷ, ὧς
ἀρτίδακρύς εἰμι, ὧς τὰ ὁμῶς ἀμοι φῆμακας,
ὧς λέομαι ἀσπληπιάδου τινὸς ὁφθαλμοσό-
φου, ὧς τὰράξας, ὧς ἐγχείας μοι φάρμακον, ἀπ-
ερθεῖν ποιήσει δ' ὁφθαλμοῖς, καὶ μηκέτι
λημαλέοις εἶναι, μὴ δὲ δυνεὶν βλέπειν. τοιαῦτα
ἄτῃα διεξιόντ' ἐμὴν ἀπαντες οἱ πῆλόντες, ἀπ' αὐ-
μεν. καὶ περὶ δ' ἡ πόρ' ἡ κορυφὴς β' γυμνάσπον ἀπ' αὐ-
θουσίαι ἦσαν, ὁ μὲν τις ἀκροχειεσμεν, ὁ δὲ,
ἡ ἀκροχειεσμεν, ὧς ὁρθοπάλη ἐχέητο. ὧς δὲ, λι-
παχιστάμενος, ἐλυγίζετο. ὧς, αὐτέβαλε ὧς
κωρύκῳ. ὧς δὲ, μολυβδαίνας χερμαδίαις ἀρά-
γῳ ἔχων, ἐχειροβόλει. εἴτα σωφρίεντ' ἐμὴν,

καὶ ἄλλοι κατανωτὸς ἄμμοι, καὶ ἐμπάει αὐ-
τὸν ὅρ' ὑμνασίῳ, ἐγὼ μὲν, καὶ φίλῃς ἐν τῇ
θερμῇ πνέλω καταιονηθέντες, ὅς κ' ἔμην. οἱ λοι-
ποὶ δέ, τὸ ὑπερβαφεὶς κάρα δελφινίαντες,
πῆνεον ὑποβρόχοι θαυμασίως. αὐαξέσαν-
τες δὲ αὐδῆς, ἄλλος ἄλλα ἐδρωμῶν, ἐγὼ μὲν,
ὑποδυσάμμος, ἐξυόμην τὴν κεφαλὴν τῇ ὁδῷ
τῇ ἐξύρα. ὁ δ' οὐκ ἠπίον, ἀλλὰ σκαφίον ἐκε-
κάρμην, ὥς ἂν οὐ προπολλοῦ θῆν κόννον, ὅ τῇ
κορυφαίαν ἀποκεκομῆκώς. ἄλλ' ὅ, ἐδρμὸς ἔσ-
γει. ὁ δ' ἐ, ἡμετὸν νῆσιρ. ὁ δ' ἐ, ἀρξίος ποῶν
τάς φανίδας, ἐμυσίλατο τοῖς ἰχθυοῦσι ζω-
μοῦ. ἄλλος, ἡδὲ φαυλίας, ὁ δ' ἐ, ἐξέφει. τῶν
κειθῶν. καπεῖδ' ἡ καίρος ἦν, ἐπ' ἀγκῶν ἐδρα-
πνοῦ μιν. ἔκιντο δ' ἐκ ὀκλαδίας, ὅσ' ἀσκάντη.
ὁ μὲν δ' ἡ δειπνον ἦν ἀπὸ συμφορῶν. πῆνεον
αὖτ' ἐπὶ πολλὰ, καὶ πικίλα, δαχνηλά ὕεια, ὅ
χελιδόν, ὅ ἡφίστα, ὅ τοκαδ' ὅς τὸ ἐμ-
ερυδλόχον ἐντόρον, ὅ λοβὸς ἐκ ταγήνου, ὅ
μυτῶτος, ὅ ἀβυρτάκη, καὶ ριαῦταί τινος
καρυκεῖαι, ὅ θρυμματίζον, ὅ θεία, ὅ
μελιτῖπται. τῶν δ' ἐπὶ ὑποβρυχίων, τὰ σιλά-
χια πολλὰ, ὅσα ὀσφάκινα τὸ δέσμα, ὅ
τεμαλχη ποντικά τῶν ἐκ Σαργάνης, καὶ κω-
παίδον, ὅ ὄρνις σύντροφος, ὅ ἀλεκτρυὼν
ἡδὲ

ἡδὲ ἀπὸ δός. ὅ ἰχθύς ἦν παράσιτος. ὅ ὄρ-
λεὶ ὅ λον ἰπποκῆν ἐχορῶν, ὅ βοὸς λαίπογνῶ-
μονος κωλῆν. ἄρτοι μὲν τοῖς ἡσασσι φαῖσι, ὅ
φαῖλοι, ὅ ἄλλοι νομῆνιοι, ὅ ὄρῃμεροι τῆς
ἐορτῆς, ὅ λάχανα, τὰ τε πόρεια, καὶ τὰ
ὑπορφῆ. οἶν' ὅ δ' ἐν οὐ γέρον, ἄλλα τῶν ἄ-
ποβύρσης, ἡδὲ μὲν ἀπὸ δός, ἀπὸ δ' ἐ-
τι. ποτῆρα δ' ἐκεῖτο παντοῖα ὡς τῆς δελ-
φινίδος φραγέης, ὅ κρυψίμετος, ὅ φῆ-
λης μέντορου γῆς, ὅ λαβὴν ἔχον τὴν κέρον,
ὅ βομβυλίδος, ὅ δειροκύνελον, ὅ πηλὸν πη-
λά, ὅ αὐτοκλῆς ὡπῆα, ὅ βρυχαλῆ τε, ὅ
ἄλλα ἐνδομα. τὰ μὲν, φασκαλῶν. τὰ δ' ἐ, κνι-
δόθεν. πάντα μὲν τοῖς ἀνεμοφόρητα, ὅ ὕ-
μένοςρακα. κυμβία δ' ἐν, ὅ αὐαλίδον, ὅ
ποτῆρα γραμματικά. ὥστε μεσὸν ἦν τὸ κ-
λίκιον. ὅ μὲν τοῖς ἰππολέης, ὅ ὑπορφά-
ζον, ἐς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέπετο τοῖς ἀνθρώποις.
ἐπὶ νομῶν δ' ἐμυσί, ὅ ἡδὲ ἀκροθώρακτος ἡ-
μερ. ἐπ' ἐχέομεθα κακχαρίδι. ὅ ἐισεκλύ-
σέ τις ἡμῖν τὴν ποδοκτύπην, ὅ φησίν ἡσσαν.
μετὰ δ' ἐ, ὁ μὲν τις, ὡς τὴν κατήλιφα ἀνα-
φίχης ἄμμοι, ἐπὶ φόρημα ἐξήτει. ὁ δ' ἐ, λικίν-
α ἔπειθεν. ἄλλος, ἐξέφει τοῖς ὡς γέλωτι τὴν
ὁσφύν. ὅ ἐν ταῦτ' ἐλελούμενοι, ἐισέκωμα

Θεν ἡμῖν αὐτὴ πᾶγγελρι, Μεγαλῶνυμος τέ ο
δικοδίφης, ὁ Χαίρεας ὁ χυσοτέκτων, ὁ κα
τᾶν ὠρυπικίλθ, καὶ ὁ ἀκατάξις Εὐδημος.
καὶ γὰρ ἡρόμω ἀνυρῖ, τί παθόντων, ὅτε ἡκοι
εν. ὁ μὲν ὅν Χαίρεας, ἐγὼ ἡ δ' ὅς, λείροντινα ἐ
κρόρυ, ὁ ἐλλόβια, ὁ πείλας τῇ θυγατρὶ τῇ
ἐμῇ. καὶ ὅς ὅτι ὑμῖν ἐπιδίπνιθ ἀφίγμαι. ἐγὼ
δὲ ἡ δ' ὅς ὁ Μεγαλῶνυμος, ποδὲ ἄλλα εἶχον.
ἦν μὲν γὰρ ἀδικθ ἡ ἡμέρα, ὡς ἴστε, ὁ ἄλογος,
ὡς ἂν ὅν ἐχειλωττίας αὐσης, οὐτε ῥησιμεῖσθ
εἶχον, οὐτε ἡμερόλεγον, ὡς ὑδρονομεῖσθαι. πν
θόμω δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς ὁ πῶς ὅς, λα
βὼν ἄχρησκα ἱμάτια, ὀνήρια, ὁ ἀφόρητα ὑπο
δήματα, ὁ ζέφρηθ ἐμαυτόν. εἰτ' αὐθις ἐν τυρ
χάνω σαδύχωτε, ὁ ἰδροφάντη, ὁ ρῖς ἄλ
λοις ἀρῆν ῥωποῖς, δεινίαν σύρουσιν ἄγδλω ἰω
τὴν ἀρχὴν, ἐγὼ λημα ἐπάρηνας, ὅτι ὠνόμα
ζεν ἀνυρῖ. καὶ ταῦτα, εὐ εἰδὼς ὅτι ὁ ζῶν πρ
ὡσιώθησαν, ἀνώνυμοι τέ εἰσι, καὶ οὐκέτι ὄνομα
σοῖς, ὡς ἂν ἰδρώνυμοι ἡδὲ περικημένοι. οὐκ οἶδα ἦν
δ' ἐγὼ ὄν λέγεις, τὸν δεινίαν. ἐκάλει δ' ὅν με
τοῦνομα. ἐστὶν ἡ δ' ὅς ἐρ ρῖς σκεραφεῖσις ἐγὼ
φικίκαλθ ἀνθρωπθ, τῶν αὐτολικυθων,
ὁ τῶν αὐτοκαβόλων, αἰκρεῶν, ἐν θρομί
λας ὑποδύμωθ, ἡ βαυκίλας, ἀμωμάχα
λον,

λὼν ἔχωρ. τί ἔν ἦν δ' ἐγὼ, ἐδωκέρ ἀμνη
πιδίκλω, ἡ λάξ πατήσας, ὅχετο; καὶ μὲν ἐ
κεῖνός γε ἡ δ' ὅς, ὁ τέως ἀνλούμωθ ἡδὲ, ἐμ
πιδόσθιν. ὁ ρῖς ῥαίηγος, καὶ ρῖς ἀτιματελὼν
τι καρπώδεσμά τε αὐτῷ ποδὲθεῖς, καὶ ποδὲ
ραῖον ἐν ποδὲκάκαις, καὶ ποδὲσράβαις, ἐποίη
σεν ἔιν. ὡς τε ἐν δεσμοῖς ὄν, ὑπεβδύχαι τέ
ὁ κακοδαίμων ὑπο τοῦ δέουτος, ὁ ποδὲσράβιος
ἦν, καὶ χεῖματα ἀντίφυχα διδόναι ἡδὲ λεν. ἐμ
δὲ ἡ δ' ὅς ὁ Εὐδημος, ὑπο δ' ἀκροκνέφεις μετε
σεῖλα το Δαμασῖας, ὁ πάλαι μὲν ἀθλητῖς,
καὶ πολυνίκης, νῦν δὲ ἡδὲ ὑπο ῥήσας ἐξαθλος
ὄν. οἶδα δ' ὅν χαλκὼν, ὅν ἐσώτα ἐν τῇ ἀρ
ρῖ. καὶ τὰ μὲν, πντῖων. τὰ δὲ, ἔνωρ, ἀνετέ
λεθ, ὁ ζοκίειν ὅς ἐμελλε τῇμερον εἰς αὐθιός
τὴν θυγατέρα, ὁ ἡδὲ ἐκάλλων ἐν αὐτήν. εἰτα
μὲν μείον τι κακὸν ἐμπόσθ, ἀνεκοφέ τὴν ἑορ
τὴν, ὁ ὅς ὅς αὐτοῦ ὁ δίκων, οὐκ οἶδα ἔφ' ὅτω
λυπηθεῖς, μάλλον δὲ θεοεχθία χεθεῖς, ἀπὸ ἡγ
ξεν ἑαυτόν. καὶ ἐν ἴστε, ἀπωλώλει ἂν, εἰ μὴ ἐγὼ
ἐπιστάς, ἀπηγχόνισά τε αὐθῖν, καὶ παρέλυσσε
τ' ἐμ ερὸς ἡσ, ἐπιπολύ τε ὁκ λάξ παρακαθήμε
νθ, ἐπινύσσειν δ' ἄνθρωπων, βαυκαλῶν, καὶ
ὁ κακὸν νίκων, μὴ πῶς ἐτι συνεχῆς εἴη τὴν φά
ρυγγα. τὸ δὲ μάλιστα ὄν ἔστιν, ἐκεῖνο ἦν, ὅτι ἀμ

ἔγω δέ, ἀπόχριστος ἴκων ἄμα, ὥσπερ ὁ τοιοῦτος
μῆρου Ζεὺς, ἢ ἀπὸ Φαλάκρων, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκρο-
στασίας, ὁ τοιοῦτος ὅστις φερόμενος σέ τε, καὶ τὴν
ναῦν πρύμνηθεν ἀπὸ τῆς ἀνέμου κατουρσμένην.
Λυ. ἄλως ὡς λέξιφάνθης ὁ πατρὸς, ὁ ἀναγνώ-
στως. ἐγὼ γὰρ ἡδὴ μεθύω σοι, ὁ ναυτιῶ. ὁ
ἢν μὴ τάχιστα ὁρμήσω ταῦτα πάντα, ὅπως
ἀνέξω λήλυθας, ἐν ἰσθμῷ, κορυβαντιάσει μοι δο-
κῶ, περιβομβοῦ μένος, ὑφ' ὧν κατεσκέδασας
μου ὀνομάτων. καί τοι ὅ μιν πρῶτον, γελᾷν ἐ-
π' ἡμεῖς ἐπ' αὐτοῖς. ἐπειδὴ δ' ἐπολλὰς, ἢ πάν-
τα ὁμοίαν ἢν, ἢ λέοντες τῆς κακοδαιμονίας, ὁρῶν
εἰς λαβύρινθον ἀφυκτον ἐμπεπλοκότα, ἢ νο-
σοῦντα νόσον τὴν μεγίστην, μάχων, μελαγ-
χολῶντα. ζητῶ δ' ἐν περὶ ἐμῶν, ὅπως τὰ
ροῦτα κακὰ συνελέξω, ὁ ἐν ὅσῳ χρόνῳ,
ἢ ὅπου κατακλείσας εἰς ἑστῶτον ἐσθλὸν ἀτό-
πων καὶ ὁλοφύων ὀνομάτων. ὦν τὰ μὲν, ἀν-
τὶς ἐποίησας. τὰ δέ, κατορρωμενὰ ποθέω
ἀναπῶν κατὰ τὸ ἰαμβεῖον, ὁλοιο, θνητῶν ἐκ-
λέγγω τὰς συμφοράς. τοσοῦτον ὁρβόροσιν
νερανίσκος, κατὰ τὴν πλησά μου, μηδ' ὡς σε δεῖνόν
ἐργασμένον. δοκεῖς δέ μοι μήτε φίλον τινα,
ἢ ἐκείνον, ἢ ἔννον ἔχειν, μήτε ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ
πώποτε, ἢ παρρησίαν ἀγνῶντι ἐν τετυχεμένῳ.
ὅς τὰ

ὅς τὰ ληθές ἐπὶ πῶν, ἔπαυσιν ἂν σέ ὑλέρῳ μὲν
χρόνον, καὶ ὡς τοιοῦτος ὁλοφύων κινδύ-
νεύοντα, σαρτῶν, ἔνδοσιν εἶναι δοκούντα, ἢ
ὁλοφύων ὁλοφύων τὴν συμφορὰν. ὁ ὡς μὲν
τὸ ἀνοήτων, ἐπαυνοῦμενος, ἀγνοούντων ἀπὸ
χρῆσ. ὡς δ' ἐπὶ πῶν πεπαιδευμένων, ἐκόντως
ἐλεοῦμενος. ἀλλ' εἰς καλὸν ὅς τοιοῦτον Σώπω-
λιν ὁρῶν ἰατρὸν προσόντα. φέρε τούτῳ ἐγὼ
εἰς τὸν σε, ἢ ἀλεχθέντες ὡς τῆς νόσος, ἢ
σὶν τινὰ σοι ἐνυώμεθα. συνεστῶς ἢ αὐτῶν, ὁ πολ-
λοῖς ἢ πᾶσι λαβῶν, ὡς περὶ σέ ἡμιμανεῖς, ἢ
κορυβαντίας, ἀπὸ ἡλίας, ἐγὼ χέας φάρμακον.
χαίρε Σώπολι. ὁ τοιοῦτον λέξιφάνην πᾶσι λα-
βῶν, ἐταῖρον ὡς οἶδα ἡμῖν ὄντα, λήσῳ ἡμῖν,
ἢ ξένη πᾶσι τὴν φωνὴν νόσῳ ἐνόντα, καὶ κινδύ-
νεύοντα, ἢ ἡ τελέως ἀπολωλέναι, σῶσον ἐν
γέτῳ χρόνῳ λε. μὴ ἐμὲ Σώπολι, ἀλλὰ του-
τονὶ λυκίον, ὅς πᾶσι φανῶς μακροῦ, καὶ ἂν
φρασ πεφενωμένους ὁλοφύων ὀνομάτων. ἢ
κατὰ τὸν Μνησάρχου ἐν Σάμιον, σῶπῳ, ὁ
πλωτάρχῳ ἡμῖν ἐπιβάλλει, ἀλλὰ μὰ τὴν
ἀνάχνητον Αθηνᾶν, ὁ ἐν μέγαν θεομαχόν
Ηρακλέα, οὐδ' ὅσον τῆς γῆς, ἢ τῆς φωνῆς
μὲν αὐτοῦ. ὁ τῆς νόσος ἐν μὴ δ' ὅλως ἐν τυγχά-
ναι αὐτῷ, εἰκα δ' ἐπὶ ἡναισῶσιν, τοιοῦτα ἢ

πιτιμῶντος ἀκούωμ. καὶ ἡδὴ γε ἀπεμὶ παρὰ
ἐν ἐταίριον κλεινίαν, ὅτι πωθάνομαι χρόνου
ἡδὴ ἀκάθαρτον εἶναι αὐτῶ τὴν ζωάικα, καὶ ταύ-
την νοσεῖν, ὅτι μὴ ῥῆ. ὥστε οὐκέτι οὐδ' αἶα
βαίνει αὐτήν, ἀλλ' ἀβατος, ὅτι ἀνήροτος ὄβρι.
Σώ. τί δέ, νοσῶν ἡδὴ Λυκίῃ Λεξιφάνης; Λυ.
αὐτὰ ταῦτα ὡς Σώπολι οὐκ ἀκούεις. οἱ αὖ φέρε
περὶ καὶ ἡμᾶς ὅς νῦν προσομιλοῦντας καταλι-
πὼν περὶ χιλίων ἐτ' ἡμῖν ὄψεσθαι, ὄψεσθαι
ἡνελωτῆσαν, καὶ ταυτὶ γὰρ ἀλλόκοτα συνθεῖς,
καὶ πωθῶν ποιούμενος ἐπ' αὐτοῖς, ὡς δ' ἡμῖν μέγα-
δόν, εἰ τι ξενίζοι, ὅτι καθεστὸς νόμισμα τ' φω-
νῆς πᾶσιν ὅμοιοι. Σώ. μά δι' οὐ μικρὰν τινα
λέγεις τὴν νόσον ὡς Λυκίῃ. βοιωτῆα γρὺν ὄβρι
αὐτοῖσι πάσῃ μηχανῇ. καὶ κατὰ θεὸν ῥ' ἔχολα-
τῶν πνιφάρμακον ρυτὶ κερασάμβριος, ἀπὸ ἡν-
ὡς πῶν, ἐμέσεται. φέρε πρῶτος αὐτὸς πῶν
λεξιφάνης, ὡς ὕγιος ἡμῖν, ὅτι καθαρός γένοιο
καὶ ριαυτῆς πῶν λόγῳ ἀρπίας κενωθεῖς. ἀλ-
λά περὶ τί μοι, καὶ πῶν, ὅτι ῥάων ἔσθι. Λε.
οὐκ οἶδ' ὅ καὶ θράσεται με ὡς Σώπολι, σὺ τε
ὅτι Λυκίῃ, πῶν σκοντὸν τουτονὶ φάρμα-
κον. δέδοκα γρὺν μὴ πῶμα γένοιο τὸ μοι ὄβρι
πῶν λόγῳ πῶμα, Λυ. πῶν, καὶ μὴ μέλ-
λει, ὡς ἀνθρώπων ἡδὴ φρονοῖς, καὶ λέγεις.
Λυ.

Λυ. ἰδοὺ πείθομαι, ὅτι πῶμα, φεῦ, τί ὄβρι;
πολὺ βοιωτῆς. ἐγὰρ βουθὸν τινα εἰκο-
πεπαικέναι. Σώ. ἀρεὰ δ' ἡ ἐμὴν. βαβαί.
πρῶτον ρυτὶ πῶν. εἰτα μετ' αὐτῶ, ὄβρι λῆλυ-
θε πῶ, καὶ τα. εἰτα ἐπ' αὐτοῖς, πῶ, ὄβρι, καὶ ἀμνη-
ση, καὶ λῶσι καὶ δ' ἡ πωθεν, καὶ συνεχέσθι, ἀτῆα.
βίασαι δ' ὅμως, καὶ κάθου ἐπὶ τὴν φάρμακα
ὄβρι δακτύλου. οὐδ' ἐπὶ πῶν ὄβρι ἐμὴ μεκασ,
οὐδ' ἐπὶ σκοντῶν, οὐδ' ἐπὶ τευτάζειν, οὐ-
δ' ἐπὶ σκύνῃ. πολλὰ ἔτι πωθῶν, ἐπὶ
ὅτι μετῆς οἱ αὐτῶν ἡ παρὰ. ἀμεινον δ' ἐπὶ καὶ κα-
τὰ ὄβρι χωρήσειν ἄν' ἐν ἡμῖν. γρὺν σκύνῃ, ὄβρι
μέγαν ἐπὶ φόφον ἐγὰρ ἐπὶ συνεκπεσοῦσα μετὰ
τοῦ πνεύματος. ἀλλ' ἡδὴ μὴ καθαρὸς οὐροῖ,
πῶν ἐπὶ μεμένηκεν ὡς λοιπὸν ἐν ῥίς κατὰ
ἐν τέροις. σὺ δ' ἐπὶ μετὰ ὄβρι, πῶν λαβὼν αὐτὸν
ὡς Λυκίῃ, μετὰ πῶν, καὶ δὴ δακτύλου, ἀρεὰ λέ-
γειν. Λυ. οὕτω πῶν ὡς Σώπολι, ἐπὶ ὄβρι
πῶν ἡμῖν προδοῦναι τὰ πῶν. καὶ πῶν σὺ
ὄβρι πῶν ὡς Λεξιφάνης, ἡ συμβεβλή, ἐπὶ πῶν
ὄβρι ὡς ἀλκοῦς ἐπὶ πῶν, ὡς λόγῳ, καὶ ῥίς
πῶν πῶν ὡς δακτύλου, τὰ μὴ ριαυτὰ πάντα.
φεῦγε, ὅτι ἀποφῶν. ἀρεὰ μὴ δ' ἐπὶ αὐτῶ
ἀρεῖων πῶν, καὶ πῶν ὡς δακτύλου αὐτῶ
αἰαγνοῖς. μετῆς ὡς ὄβρι ῥίς. καὶ τῇ ἐκείνων

φωνῇ συντραφεῖς, ὡς τὰ Θούκυλιδος, ἢ Πλά-
τωνος ἐν καιρῷ μέτιθι, πολλά καὶ τῇ καλῇ
κωμῳδίᾳ, ἢ τῇ σεμνῇ τραγωδίᾳ ἐγυμνασά-
μενος, πρὶν γὰρ τούτων, ἅπαντα τὰ κάλλιστα
ἀπανθισάμενος, ἔσῃ τις ἐν λόγοις, ὥς νῦν γε ἐ-
λελήθεοσαν ἐν τοῖς ἔργοις κοροπλάθων εἰς
τὴν ἀγρὰν πλαττομένοις εἰκότως, κεχρωσμέ-
νος μὲν τῇ μίλτῳ ἢ γῶκυανῶ, ὅθεν δὲ ἐνδοθεν, πῆ-
λινός τε, ἢ ἐκθερπῆς ὢν, ἐὰν ταῦτα ποιῆς, προ-
σολίγῃς ἐν τῇ ἀπαιδουσίᾳ ἐλεγχον ἔπο-
μείνας, ἢ μὴ αἰδέσθης μεταμανθάνων, θαρρῶν
ὁμιλίῃς ῥίσι πλῆθεις, ἢ οὐ καταπελαστήσῃς,
ὥς περ νῦν, οὐδ' ἐδ' ὅς μαρς ἵς τῷ χεῖρονι ῥίσι
αἰετοῖς ἔσῃ, ἐχλωα, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀποκαλούν-
των σε, ἐν μὴ δὲ ἐὰρ βαρομένη τοῖς θεφεσά-
τοις ἀειμεῖσθαι ἄξιον. πρὸ πάντων δὲ ἐκεί-
νο μέμνησέ μοι, μὴ μιμεῖσθαι τὸ ὀλίγον πρὸς ἡμῶν
βλομένων σοφιστῶν τὰ φανότατα, μὴ δὲ
περιεσθῆναι ἐκεῖνα, ὥς περ νῦν, ἀλλὰ τὰ μὲν τοῖς
αὐτοῖς, καταπατεῖν, ζηλοῦν δὲ τὰ ἀρχαῖα
τῶν περ ἀφ' ἡμῶν, μὴ δὲ σε θελγέσθαι ἀπὸ
αἰεμῶναι τὸ λόγον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀθλῆ-
τῶν νόμον, ἢ στέρξαι σοφῇ, συνήθῃς ἔσῃ. μά-
λιστά δὲ, χάρισ, ὅτι σαφυνεῖα οὗτε, ὡς πᾶν-
πολυλίαν νῦν ἀπελέλειψο, ὅτι οὐ τύφος δὲ, ἢ
ἡμεγα

ἡμεγαλαυχία, καὶ ἡ κακοήθεια, ὅτι ἐρευνόεσθαι,
ὅτι λαρυγγίζεσθαι, ἀπέσω, καὶ τὸ θασιαχάνην τὰ
τῶν ἄλλων, καὶ ἰεσθαι ὅτι πρῶτον ἔσῃ αὐτός,
ἢ τὰ πάντων συκοφαντῆς. ὅτι μὴν κακῆϊνο
οὐ μικρόν, μάλλον δὲ ὅτι μέγιστον ἀμαρτανῆς,
ὅτι, οὐ πρότερον τὰς διανοίας τῶν λέξεων προ-
παρασκευασμένος, ἔπειτα κατακοσμεῖς ῥίσι
ῥήμασι, ὅτι τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλ' ἢ τὸν ῥῆμα ἐκ
φυλοῖν εὐρεῖς, ἢ αὐτὸς πλάσας ἀμύθη οἰκῆσθαι
ἐν καλόν, τούτῳ ζητεῖς διανοίαν ἐφαρμό-
σαι, ὅτι ζημίαν ἢ γῆ, ἀν μὴ πρὸς αὐτό πρὸς
καὶν ὅθεν λεγόμενα μὴδ' ἀναγκάσθαι ἢ οἷον πρῶ-
τω τὸν οὐ μάλοπα, οὐδ' ἐεῖδως ὅτι σηκάνη,
ἀπέξριπας, οὐδ' ἐν εἰκότα ὅθεν ἔποκειμεν ὅθεν.
ὅτι οἱ μὲν ἰσθῶται πάντες, ἐτεθήπισαν, ἔπο-
του ἔξνου πλῆγόντες τὰ ὅσα. οἱ δὲ περὶ αὐ-
θιμένοι, ἐπ' ἀμφοτέροις, ὅτι σοί, καὶ τοῖς ἐ-
πανούσιον, ἐγέλωρ. τὸ δὲ πάντων καταχλα-
στότατον ἐκεῖνό ἐστιν, ὅτι ἔπορὰ τῆς ἀξί-
ων, καὶ τῇ φωνῇ εἰς ὅθεν ἀρχαῖοτατον ἀπικει-
μένον, τοιαῦτα ἐνία, μάλλον δὲ τὰ πλεῖστα
ἐγκαταμιγνύεις ῥίσι λόγοις, ἀλλ' ὅθεν πᾶσι ἀρ-
τιμανθάνων, ἀγνοήσεις. οἷον ἐκεῖνα, πῶς οἱ-
ει, κατὰ γῆς δύναι ἢ χόμω, ἀκούω σου ἐπὶ
λεγκνυμένου, ὅτε χιτῶνιον μὲν, ὅτι τὸν ἀνδρῶν
ccc 5

ὅρῳ λείπει. Λουλάεια δ' ἐστὶν ἄρρενας
ἀκολουθῶν ἀπκάλει. ἂ τις οὐκ οἶδεν ὅτι
χιτώνιον μὲν, γυναικὸς ἐσθῆς, δουλάεια δ' ἐστὶν
τὰ θῆλεα καλοῦσι; καὶ ἄλλα πολὺ τούτων
προφανέστερα, οἷον ἐῖπατο, καὶ ἂν παντὶ μέ-
νους, καὶ ἂν καθεαίρει, οὐδ' ἐμειοικικὰ τ' ἀειμαίων
φωνῆς. ἡμεῖς δ' οὐδ' ἐποικτὰς ἐπαινοῦ μὲν οὐδ'
κατὰ γλῶττιαν γράφοντας ποιήματα. τὰ δ' ἐ-
σάως περὶ μέτροις πρὸς ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ
σῖα ἑαυτοῦ ἀνέειν, ἐπὶ τὸν λυκόφονος ἀλεξάν-
δρα, ἐπὶ τὴν ἐπὶ τούτων τὴν φωνὴν κακοδο-
μονέστερος, ἀνταῦτα ἐκλήσῃ, καὶ μετὰ μάθησιν, ἀ-
εῖσα ἐκείνου μένος, ὑπερστανῶν ἐσθῆ. καὶ ἂν λά-
θῃς αὐτοῖς ἐπὶ τὴν λιχνείαν καρλιδῶν, ἐμὸς
μὲν ἀπὸ περὶ λήρωτος ἢ παρκαίνεσις, σὺ δὲ σεαυ-
τὸν αἰτιάσῃ, ἀντὶ καὶ ξυγῆς χεῖραν γενόμενος.

ΕΥΗΝΟΥΧΟΣ. ΠΑΜΦΙΛΟΣ.

Ὄθεν ὦ Λυκίνε, ἢ τί γε λῶν ἡμῖν ἀφί-
πται; αἰεὶ μὲν οὐδ' αὖτε φαιδρὸς ὡς τυγχάνεις.
τὰτὶ δὲ πλεονεξία σιωπῆς εἶναι μοι δο-
κεῖ, ἐφ' ὅτ' ἂν δὲ κατέχευεν διωγτὸς εἰδὲν γέ-
λωτα. Λυ. ἐξ ἄγρᾶς μὲν ἡκωσοι ὦ Πάμφι-
λε. τὸν γέλωτ' δ' ἐκ αὐτῆς κοινῶν ποιή-
σονται, καὶ ἂν ἀκούσῃς οἷα Δίκη δικάζομένη πε-
ρενομίῃ, φιλοσόφων περὶ ἀλλήλοισι εἰζόν-
των.

των. Πάμ. ὦ οὐ μὲν ὡς ἀληθὺς γέλω-
τον λέγεις, ἀλλ' ἐπιστοφούντας δικάζεσθαι περὶ
ἀλλήλους. Δέον, εἰ καὶ τι μέγα ἐστίν, κατ' ἐιρή-
νῃ ἐν σφίσι διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα. Λυ.
πόθεν ὦ μακάριε κατ' ἐιρήνῃ ἐκείνοι, οἷγε
ξυμπεσόντων, ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν
κατεσκεύασαν ἀλλήλων, κεκραγότες, καὶ ὡς
πρόδοται νόμοι; Πάμ. ἦ που ὦ Λυκίνε, πε-
ρὶ τῶν λόγων διεφέροντο τὰ σωκράτη ταῦτα, ἐ-
τερόδοξοι τυγχάνοντων. Λυ. οὐδ' αὖτε ἀλλ'
ἐτεροῖον τι οὐκ ἔστιν. ὁμόδοξοι δ' ἂν ἀμφοῖν, ἐπὶ
τῶν αὐτῶν λόγων. Δίκη δὲ ὁμῶς σωθεῖσκει,
καὶ δικάσαι τὴν φθορῶντες ἦσαν οἱ αἰετοί, ἐ-
πρεσβύτατοι, καὶ σοφώτατοι τῶν ἐν τῇ πό-
λει. ἐφ' ὧν ἂν τις ἢ λέειν, παρὰ μέλ' οὐ
φθεγγόμενος, οὐχ ὅπως ἐστὶν αὐτὴν ἀναρχῶν
τίαν φασίμενος. Πάμ. οὐκοῦν λέγεις ἀν' ἡδὴ
ἐκείνους ἐκ Δίης, ὡς ἐπὶ εἰς αἰετοῦ ὡς
τί σοι ἐκεκινηκὸς ἐστὶν τὸν τοσοῦτον γέλωτα.
Λυ. σωτέτακται μὲν ὦ Πάμφιλε, ὡς οἶ-
δα, ἐκ βασιλέως μισθοφορὰς οὐ φάνηκε
τὰ γέννη τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω, καὶ
Πλατωνικοῖς, ἐπικουρείοις, ἐπὶ καὶ τοῖς ἐκ-
τὴν Περειάτῃ, τὰ ἴσα τούτοις ἀπασιν, ἐπὶ δ' ὅ-
τι ἀποθανόντος αὐτῶν τινος, ἄλλον ἀντικαθίστα

θα, δοκιμαθέντα τῇ φωνῇ τῶν ἀρίστων. καὶ τὰ
ἀθλα, οὐ βοεῖη τις ἦν κατὰ ἐμποιοτήν, οὐδ'
ἰορέιον, ἀλλὰ μύλαι κατὰ ἐνέκωτον, ἐφ' ὃ
τῷ σωεῖν τοῖς νέοις. Παμ. οἶδα ταῦτα.
καὶ πναφασὶν αὐτῶν ἐναγχος ἀρθανεῖν, τῶν
Ποριπατητικῶν οἶμαι ἐν ἑτέρῳ. Λυ. αὐ-
τῷ Πάμωλε ἡ Ελένη, ὅτε ἦσ' ἐμνομάχην
πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἄχιτε τούτου, γελοῖον οὐδ' οὐ
ἦν ἐκείνοις. ὡς δ' Ὀμηροῖσι εἶν' φασκονταί,
Ἐχρημάτων καταφρονεῖν. ἐπεὶ ταῦτα, ὅτε τού-
των, ὡς ὅτε παρὶδὸς κινδυνολογίας, καὶ ἱερῶν
παρῶν, ὅτε τῶν προσηγμένων, ἀρξάνεσθαι.
Πάμ. ὅ μιν ὅτε δ' ὄγμα ρυτὸ γὰρ ὅτε Πέ-
ριπατητικοῖς, ἐμὴ σφόδρα καταφρονεῖν χρε-
μάτων, ἀλλὰ εἶπον τι ἀγαθὸν καὶ ὅτε οἶδ' οἶδ'.
Λυ. ὁρθῶς λέγεις. φασὶ γὰρ ἐν ταῦτα. ὅτε κα-
τὰ τὰ πάδια ἐγίνετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος. τὰ
μεταταῦτα δ' ἐκείνους. πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ
ἄλλοι, τὸν ἐπιτάξιον τὸ ἀποθανόντος ἐκείνου
ἡρξάνοντο. δ' ὁ δὲ μάλιστ' ἦσαν οἱ ἀμφότεροι
αὐτῶν, Διοκλῆς τε ὁ πρεσβύτερος, οἶδα δὲ μέ-
γας, ἐν εἰσιτικῶν, ὅτε Βαγῶας ὁ δυνούχος εἶν' ὁ
κῶν. τὰ μὲν γὰρ τῶν λόγων, προσηγόντος αὐτοῦ,
ὅτε τὴν ἐμπερίαν ἐκείνου τῶν δδμάτων ἐπέ-
λεσεκτο, καὶ ὅτι τὸ Αἰσοτέλειος, ὅτε τῶν ἐκεί-
νων

καὶ δοκούντων, εἶχετο. ὅ μὲν δ' αὖτε, οὐδέ τις
ρος αὐτῶν ἀμείνων ἦν. τὸ δ' ἐν τέλος τὸ δίκης,
ἐς ὅτε ποδῶν. ἀφ' ὧν γὰρ ὁ Διοκλῆς τὸ Αἰ-
κύνου τὰ αὐτοῦ, μετέβαινεν ὑπὸ τὸν Βαγῶαν,
καὶ δὲ λέγειν ἐπεὶ ἄρ' μάλιστ' ἐν βίῳ αὐτοῦ.
κατὰ ταυτὰ γὰρ ὅτε Βαγῶας, ἀντέστησε ἐν
κείνου βίῳ. Πάμ. εἰκότως ὡς Λυκίῳ. ὅτε τὰ
πλεῖον γὰρ τοῦ λόγου ποδῶν τούτου μάλλον ἐχρῆν
εἶν' αὐτοῖς, ὡς ἐργαί, εἰ δὲ καὶ ζωνεῖ τῶν γυμνασίων,
ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ὅτε διακρίψαι ἀνμοὶ δδ
κῶ, ἐν ἀμείνων βιούντων μάλλον, ἢ ἐν ἐν ῥῖς λό-
γῳ αὐτοῖς προσηγόντων ζήτων, καὶ οἰκειότε-
ρον τῇ νίκῃ νομίζων. Λυ. ἐν λέγεις. καὶ με-
μότηρον ἐν τούτῳ ἐχρῖς. ἐπεὶ δ' ἐκείνους μὲν εἶ-
χον βλασφημιῶν, ἀλλ' ὅτε ἐλέγχων, ἐτελευ-
τῶν, ἢ δὲ ὁ Διοκλῆς ἐφ' ἡ, μὴ δ' ἐτὴν ἀρχὴν θε-
μιτὸν εἶν' ὅτε Βαγῶας, μεταστρεφόμενος φιλοσο-
φίας, ὅτε τῶν ἐπ' αὐτῇ ἀεισίων, δυνούχῳ γε-
όντι, ἀλλὰ ὅτε τοιούτοις οὐχ ὅπως ρυτῶν ἀπο-
κεκλειῖσθαι ἤξιον, ἀλλὰ ὅτε ἰδῶν αὐτῶν, καὶ πε-
ριεργαστικῶν, ὅτε τῶν κοινῶν ἀπάντων συλλο-
γῶν, δυσκοινοῦντι ἀποφάνων, ὅτε δυνάστη-
τον θέαμα, εἰ τις ἐωθερὶ ἐξίων ἐκ τῆς οἰκίας, ἴδῃ
τοιούτων πνα. ὅτε πολὺ ἦν ὁ ποδῶν τούτου λόγος
οὐδ' ἀνδρα οὐδ' γυναικα εἶν' ἐν δυνούχῳ λέ-
γων

ζηντος, ἀλλά τισὺν δετον, ὁ μικτόν, ἡ τέρας
τῶ δὲ, ἔξω ἢ ἀνθρωπείας φύσεως. Πάμ-
καινόν περ ἐγμλημα φησὶ ὡς Λυκίνοι, ὁ ἥδη γε-
λᾶν ὁ αὐτός ὡς τῶρε προάγμαι, ἢ πᾶσὶ δό-
ξου ταύτης κατηγείας ἀκούων. τίς δ' ἔν' ἄτε-
ρος; ἄρα τὴν ἰσυχίαν ἡ γαλινὴ τί περ ταῦτα
ὁ αὐτὸς ἀντεπὶν ἐτόλμησε; Λυκί. τὰ
μὲν πρῶτα, ὡς αἰδῶς, καὶ δειλίας, οἰκείον
ἢ αὐτοῖς ἐτοιοῦτον, ἐπιπλῆσιώπας, καὶ ἡρ-
θείας, ὁ ἰδίω φανερὸς ἦν. τέλει δὲ, λέγον-
τι, καὶ γυναικεῖον ἐμφεγξάμεν, οὐδ' ἰκαίαι
ποιεῖν ἐφ' ἡ τὸν Διοκλέα, φιλοσοφίας ἀπο-
κλείοντα, θινούχον ὄντα, ἢ καὶ γυναιξί μετε-
ναι, καὶ παρήγντο ἀσασία, καὶ διοτίμα, ὁ
Θαργηλία, ὁ γηγρήσουσαι ἀντὶ. καὶ τις ἀ-
καδημαϊκὸς θινούχῳ ἐκ Κελτῶν, ὁ λίγην περ
ἡμῶν θύλοκιμήσας ἐν τοῖς Εἰρησιν. ὁ Διοκλῆς
δὲ, κακῆνον αὐτόν, ἐπὶ ὅρῳ, καὶ τῶν ὁμοίων
μετεποιεῖτο, εἰρξέν ἄν, οὐ καταπληγίς αὐ-
τοῦ τὴν παρὰ τοῖς παλαιῖς δόξαν. καὶ πινας
καὶ αὐτὸς ἀπμνημόνους λόγους, ὁ περ ἐκεῖ-
νον ὡς τε Στωϊκῶν, ὁ Κνικῶν μάλιστ' ἐι-
ρημενίους περ τὸ πελοϊότρον, ὡς ἔφ' ἄτε λέει
τοῦ σώματος. ἐν τούτοις ἦν τοῖς θηκασαῖς ἢ
διαφίβῃ. ὁ τὸ κεφάλαιον ἦλθ' ἐπὶ σκέμμα

τῷ,

τῷ, τοῦτο ἐτύγχανεν ὄν, εἰ δοκιμασέσθ' ὡς
νοῦχος, ὡς φιλοσοφίαν παρελθεῖν, ὁ νέωρ
προσασίαν ἐγχειρεῖναι ἀξίων. τοῦ μὲν, καὶ
χῆμα, ὁ σώματος ὁμοίαν προσεῖναι φιλο-
σόφου δ' ἐν λέγντῳ. ὁ τὸ μέγιστον, πᾶν ὡς
βαθύν' ἔχειν αὐτόν, καὶ τοῖς προσιοῦσι, ὁ μαν-
θάνειν βουλομένοις, ἀξίόπιστον, ὁ πρὲς πῶτα
ταῖς μυρίαις, ὡς καὶ παρὰ βασιλείας ἀπο-
φέρεισθαι. τὸ δὲ τοῦ θινούχου, ὁ τῶν βακῆ-
λων, χεῖρον εἶν'. τοῖς μὲν, ἢ καὶ πεπεισ-
θᾶν ποτε ἀνδρείας, τούτῳ δὲ ὡς ἀρχῆς θιν-
θὺς ἀποκεκόφθαι, ὁ ἀμφίβολόν τι ὥρον εἶναι
κατὰ ταῦτα ταῖς κορώναις, αἱ μὴ τε ποδισ-
ταῖς, μὴ τε κόραξιν ἐναριθμοῖντο ἄν. τῷ δὲ, οὐ
σωματικὴν λέγντος εἶν' τὴν κρίσιν, ἀλλ' ἄλ-
κὴν ἰσχυρῆς, ὁ τῆς γνώμης ὀξέτασιν ἐν γί-
γνεσθαι, καὶ τῆς τῶν δογμάτων ἐπιστήμης.
εἶθ' ὁ Αἰετοτέλης ἐκαλεῖται μάρτυς τῷ λόγῳ,
εἰς ὡς ἐβολὴν θαυμάσιον Ερμείαν ἐν θινούχον,
ἐν ἑκ τῷ Αταρνέως τύραννον, ἄχει τῷ καὶ θύ-
ειν αὐτῷ κατὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς. καὶ τοι καὶ
τόλμα προσιδεῖναι ὁ Βαγῶας ριούρην, ὡς πλὴν
ἐπιτηλειότερος θινούχος τοῖς νέοις διδάσκα-
λος, οὐδὲ διαβολὴν τινὰ περ αὐτοῖς ἐνδύα-
σαι δυνάμενος, οὐδ' ἐπὶ Σωκράτους ἐκείνο ἔχ'

κλημα παθειν αν, ως διαφθείρων τὰ μεράκια.
ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀγένηον μάλιτα ἐσκώφθη,
χειρὲν τωσ' αὐτ' ως ῥυτύνετο, προσέβριψεν.
εἰ γὰρ πῶς φησὶν ἐφ' ἑαυτοῦ κρῖνεσθαι, δέοι τοῦ
φιλοσοφούντος, εἰς τὴν ἀνδραγαθίαν προ-
κειθῆναι πάντων ἐν τούτῳ, εἰς τὸ ἄλλος πα-
ρεσῶς, εἰ δ' ἐνομα ἐν ἀφανεί κείδω, ὅ μὴ ἐ-
φ' ὡς ἀνδρὸς δικασαί, οὐ τοσοῦτος γὰρ ἡ ἀρετὴ
τοῦ, ὅς τ' ἐφ' ὧν μαζωακῆσθαι, ὅ τ' ἀλλὰ δι-
νούχῳ ἐοικώς, εἰ ἀπολύσασθαι, πάντ' ἀνδρῶν
ὑμῖν φανεῖται. εἰ δὲ μὴ, φεύδονται οἱ πόδες αὐ-
τοῦ λέγοντος, ὅ μοι χόρος ἐάλω ποτὲ, ὡς ὁ
Ἀξωφονιστὴν, ἀρθρὰ ἐν ἀρθροῖς ἔχων. ἀλλὰ τό-
τε μὲν ἐς τὴν δινοῦχορ ἀναφυγῶν, ὅ αὐτ' κρη-
σφύπετορ ἐν ῥόμβῳ, ἀφείθη, ἀπισκῶντων τῇ
κατηγρησίᾳ τῶν τότε δικαστῶν, ἀπὸ τῆς φανε-
ρᾶς ὀφείας. νῦν δ' ἐκὰν παλιν ὁ δῖος ἀμοιδο-
κῆς, τῷ προκεκρυμμένῳ ἐνέκα. τούτων δ' ἡ
λεησμένων, πᾶς πάντων μὲν γέλωτος ἐγένετο,
ὡς εἰκός. Βαγῶας δ' ἐμὰλλον ἐταράττετο,
ὅ παντὶος ἦν ἐς μυθία φραζόμενος χρώματ' αἶ,
ἢ φυχρῶ ἔβριδωτι βρόμενος. ὅ οὐτε συγκα-
τατίθεισθαι ἔβριδω μοιχείας ἐμλῆματικα-
λῶς ἔχειν ἄξιο, οὐτε ἀχρεῖον αὐτῷ τὴν κατη-
γρησίαν ταύτην ἐς τὴν παρόντα ἀγῶνα ἡγεῖσθαι.
εἰν.

εἰν. Πάμ. γὰρ ὅτι ὡς ἀνδρῶς ταῦ-
τα, καὶ εἰς οὐκ οὐκ τὴν τοχῶσαν ὑμῖν ἔχ' ἑβρί-
παρεχῆσθαι. εἰ δ' οὐ τέλος, τί ἐγένετο, καὶ
πῶς ἐγνώσαν ὡς αὐτῶν οἱ δικασταί; Λυ-
οὐχ ὁμότητοι πάντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ μὲν, ἡξί-
ον ἀποδύεσθαι αὐτῶν, ὡς πρὸς τὸ ἀργυρῶν
τοῖς, ἐπισκοπεῖν εἰ δυνάμει φιλοσοφεῖν, τά γε
πρὸς τῶν ὄσχεων. οἱ δ' ἐπελοιοτέρου μετα-
στειλαμένοις τινὰς τῶν δὲ οἰκίματ' ἡμῶν
κῶν, κελεύειν αὐτὸν συνεῖναι, ὅ ὅπως, καὶ
τινα τῶν δικαστῶν εἰς πρὸς βύτατόν τε, ἢ πι-
στότατον ἐφείστωτα, ὅς ἂν εἰ φιλοσοφεῖ. μετὰ
δ' ἐπεὶ πάντα σὺ γέλωτος κατέχευ, ἢ οὐδὲ
ὅσους οὐκ τὴν γαστέρα ἢ ληθρασόμενος ὡς αὐ-
τοῦ, ἐγνώσαν ἀναπόμπιμον ἐς τὴν Ἰταλίαν
ἐκπέμψαι τὴν δίκην. ὅ νῦν ἄτερος μὲν, πρὸς
τὴν τ' λόγον ἐπὶ λείπειν ὡς φασί, γυμνάζει, ὅ
παρασκυδάζει, ἢ κατηγρησίαν συγκροτεῖ, ὅ
εἰ μοιχείας ἐμλῆμα ὡς κινεῖ, ἐναντίον
τον αὐτῷ ἢ οὐτος κατὰ τοῦ φαύλους τῶν ἐν
τόρῳ αὐτῶν ποιῶν, ἢ εἰς τοῦ ἀνδρῶς εἰς ἀντί-
κον ἐκ τῶν ἐμλῆματος καταλέγειν. ὅ βα-
γῶας δ', ἔπειτα ὡς φασί μέλει, ἢ ἀνδρῶν τὰ
πολλὰ, ὅ δ' ἡ χεῖρ ἔχει εἰς πρᾶγμα. ἢ τέλος,
κρατήσιν ἐλπίζει. ἢ ἐπὶ δὲ ἡ ὡς οὐδὲν χεῖ

ῥων ὅτι τῆς ἰπποδρόμου ἀντιθέτου ὄντων. αὐτὴ
 ἢ ὡς τῶν, φιλοσοφίας ἀρίστη κρίσις οἰκεν
 εἶναι, ἢ ἀποδείξει ἀναντίλεκτος. ὥστε ἢ
 ἢ ὄν, ἐτι δέ μοι κομιδὴ νέος ὅτι, ὅτι αὐτὸν ἄν,
 οὐ τὴν γνώμην, οὐδὲ τὴν πλῶττον, ἀλλὰ τὸ
 αὐτοῦ ἐν τοιμονέσι φιλοσοφίαν ἔχειν.

ΠΕΡΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ.

ΜΠΙΤΕ οὐρανοῦ, ἀμφί τε ἀσέρον ἢ
 ἢ γῆς. οὐκ αὐτῶν ἀσέρον, οὐδ' αὐ
 τοῦ πᾶσι οὐρανοῦ, ἀλλὰ μαντεῖος, ἢ
 ἀληθείας, ἢ δὲ ἐκ τούτων ἐς ἀνθρώπων εἶον ἔρ
 χεται. ὁ δέ μοι λόγος, οὐχ ὑποθετικὸς ὄν
 χει, οὐδὲ διδασκαλῶν ἐπαγγέλλεται, ὅπως
 ταύτῃ τὴν μαντοσύνην διενεκτέον, ἀλλὰ
 μέμφομαι ὅσοι σοφοὶ ὄντες, τὰ μὲν ἄλλα,
 ἐπισκέουσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐωυτέων ἀπηγέοντο.
 μούνῃ δ' ἀστρολογίῃ, οὐτε τι μέουσιν, οὐτ' ἐ
 πασκέουσι. καὶ ἢ μὲν σοφίῃ, παλαιῇ, οὐδ' ἐ νέον
 ἐς ἡμέας ἀφίκετο, ἀλλ' ἐστὶν ἔρην ἀσφαλῶς
 βασιλῶν, θεομύλων. οἱ δὲ νῦν, ἀμαθίῃ, καὶ
 βλαβήῃ, καὶ προσέτι, μισοπονή, κείνοισι τε
 ἀντίστα φρονέουσι, καὶ ἐντ' ἂν ἀνδράσιν ἐπικυ
 ρέωσι, φεύγοντα μαντευόμενοι, ἀσέρον τε καὶ
 γῆρας, καὶ αὐτὴν ἀστρολογίην μισέουσιν, οὐδὲ
 μιν οὐτε ὑγιέα, οὐτε ἀληθῆ νομίζουσιν, ἀλλὰ
 λόγον

λόγον ἰσοδύναμον, καὶ ἀντιθέτου, οὐ δικαίως ἐ
 μοι δοκέει φρονέοντες. οὐτε γὰρ τέκνονος ἀδελφῆ,
 τεκτοσύνης ἀντιθέτου, οὐδ' ἀντιθέτου ἀμοι
 σίῃ, μουσικήσιν ἀσφαλῆ. ἀλλ' οἱ μὲν, ἀμαθῆς τ
 τεχνέων, ἐκαστὸν ἐν ἐωυτῇ σοφίῃ. πρῶτον μὲν
 ἐν αἰθίοπεσσι τόνδε ἐν λόγον ἀνθρώποισι κατε
 στήσαντες. αὐτῇ ἢ αὐτέοισι, ἢ μὲν, ἢ σοφίῃ τ' ἐθε
 ος. ἢ τὰ ἄλλα, τ' ἀλλων σοφώτεροι αἰθίοπεσσι.
 τὰ δ' ἢ, ἢ αἰθίοπεσσι ἢ ὁμοίῃ. αἰεὶ τ' σφάσ
 οῦσιν, ἢ πελαγίῃ πωλεῖται. οὐ γὰρ τ' ἐπεὶ τὸ
 πᾶσι ἀνέχοντο, ἀλλ' ἐν μὲν ὥρῃ οἰκεῖουσιν. ἰδὲ ὄν
 τες ἐν πρῶτα τὴν σεληναίῃ οὐκ ἐς πᾶσι πε
 ὁμοίῃ φαινομένῃ, ἀλλὰ πολυδύνατον γίγ
 νον, ἐν ἄλλοις ἀλλήλοισι τ' ἐπὶ μένῃ, ἐ
 δόκειν αὐτέοισι τ' χεῖμα θωύμαρος ἢ ἀπείνης
 αἰετῶν. ἐνθεν ἢ ἡτέοντες, εὐρον τούτων τὴν αὐτῇ,
 ὅτι οὐκ ἴδιον τῇ σεληναίῃ τ' φέγγος, ἀλλὰ οἱ
 πᾶσι ἡελίος ἔρχεται. εὐρον δὲ ἢ τ' ἀλλων ἀσέρον
 τὴν φορὴν, ὅτι δὲ πᾶσι ἀνθρώπων ἡμεῖς καλέομεν,
 μούνῃ δ' ἢ τ' ἀλλων ἀσέρον κινέονται, φῶσιν τε
 αὐτῶν, καὶ διωάσιν, καὶ ἔργα, τὰ, ἐκαστὸν
 ἐπιτελέουσιν. ἐν δὲ, καὶ οὐνόματα αὐτέοισιν
 ἐπέθεσαν. οὐκ ὀνόματα. ὅπως ἐδόκειον, ἀλλὰ
 σημεῖα. ταῦτα μὲν ἐν αἰθίοπεσσι ἐν τῷ οὐρανῷ
 ἐπέθεσαν. μετὰ δὲ, γίγτον οὐσιν αἰθίοπεσσι

ἔτι σιν, ἀτελέα δ' ἔν λόγῳ παρέδωκεν, Αἰγυπῆσι
ἃ παρὰ σφείων ἐκτελέμενοι ἡμιόρυγά τινι μαρ
τικῇ, ὑπὸ μέζον ἡγεῖραν, μέτρα τε τῆς ἐκά
στου κινήσεως ἐσημῆναντο, καὶ ἑτέων ἀειμονῶν,
καὶ μινωῶν καὶ ὠρέων διετάξαντο. καὶ μινωῶν
μὲν σφίσι μέτρον. ἡ σεληναῖα, καὶ ἡ ταύτης ἀνα
στροφὴ ἐγένετο, ἑτέρος δὲ, ἡ ἡλίου, καὶ ἡ τοῦ ἡε
λίου περίφορος, οἱ δὲ, καὶ ἄλλα ἐμήσαντο πολ
λὰ μέζω τουτέων. ἐκ δ' ἡ τοῦ παντός ἡε
ρος, καὶ ἀσέρων τῶν ἄλλων, ἀπλανέων τε, καὶ
ὄντα δέων, καὶ οὐδ' ἅμα κινεομένων, δυνάδεα
μοῖρας ἐτάμοντο ἐν τοῖσι κινεομένοισι, καὶ οἱ
κεῖτα ζῶα ἰόντα, ἕκαστον αὐτῶν ἐς ἄλλω μορ
φῇν μέμιμέαται. τὰ μὲν, ἐνάλια. τὰ δὲ, ἀν
θρώπων. τὰ δὲ, θηρῶν. τὰ δὲ, πτηνῶν. τὰ δὲ,
κτινέων. ἀπ' ἑτέων δ' ἡ ἰδρά τὰ αἰγυπῆα πο
λυδρά ποιεῖται. οὐδ' πάντῃ Αἰγυπῆσι ἐκ τῆς
δυνάδεα μοιρέων πασέων ἐμαντεύοντο, ἀλλοι
ἃ ἄλλοι μοῖρησιν ἐχέοντο. καὶ κεῖν μὲν σέβασ
σιν, ὁκόσοι ἐς κεῖν ἀπὸ βλεπόν. ἰχθύας δ' οὐ σί
τέον. ὁκόσοι ἰχθύας ἐπεσημῆναντο. οὐδ' ἄλλων
κτινέων, ὅσοι αἰγυπῶν ἡ δέον. ὅτι ἄλλοι
τὰ ἄλλα, ὡς ἕκαστοι ἰλάσκοντο. καὶ μὲν τὰς
ρον ἐς τιμὴν τῆς ἡερίδας αὐτῶν σεβίζοντο. καὶ ὁ Αἰγυ
πῶν τοῖς χεῖμα ἰδρώτα των, τὴν χώρην ἐπνέμε
ται, ὅ

ται, καὶ οἱ ἐκεῖ μαντήτιον τε ἀντιθέασ, σημήν
ον τὸ ἐκεῖν τοῦ ταύρου μαντικῆς. οὐ μὲν πολ
λὸν δ', καὶ λίβυες ἐπέβησαν τοῦ λόγου. ὅτι δ' Ἀ
βύων μαντήτιον τῆς Αἰγυπῆς, καὶ οὐδ' ἐς δ' ἡερά,
καὶ ἐς τὴν τούρου σφίην ἔειρε παρὰ δ' Ἀμμων
νά, καὶ οὗτοι κειροπρόσωπον ποιοῦνται. ἐγνώ
σαν δ' ἐρυπείων ἕκαστα καὶ Βαβυλωνιοί. οὗτοι μὲν
λέγουσι ὅτι τῶν ἄλλων. ἐμοὶ δὲ δοκέει, πολ
λὸν ὑπερὸν ἐς τοῦτο τοῦ λόγου ἀφίκετο. Εἰ
νεο δ', οὐτε πρὸς Αἰθιοπῶν, οὐτε πρὸς Αἰγυπῆ
ων ἀστρολογίης περὶ οὐδ' ὡς ἡκούσαν, ἀλλὰ σφεί
σιν Ὀρφεὺς ὁ οἰάγος, ὁ Καλλιόπης, πρῶτος
τάδε ἀπηγόρευσε. οὐ μάλ' ἀμφανέως, οὐδ' ἐ
ς φάος τὸν λόγον προήνεγκεν, ἀλλ' ἐς ἡμε
τεῖν, ὅτι ἰδρολογίην, οἷα διανοίη ἐκείνου. πηξά
μενος δ' ἡ λύρην, ὁργιά τε ἐπέειπε, ὅτι τὰ ἰδρά
ἡερίων. ἡ δὲ λύρη, ἐπ' ἀμύρῳ ἐοῦσα, τὴν τῶν κει
νομένων ἀσέρων ἀρμονίαν συνεβάλλετο. ταῦ
τα Ὀρφεὺς διζήμενος, καὶ ταῦτα ἀνακινέων,
πάντα ἔθελε, καὶ πάντων ἐκράτεεν. οὐδ' ἐκεῖ
ν ἡν τὴν λύρην ἐβλεπεν, οὐδὲ οἱ ἄλλης ἐμελε
μεσοεργίης, ἀλλ' αὕτη Ὀρφέως ἡ μεγάλη λύ
ρη. Εἰσὶν γὰρ τε τάδε τιμούντες, μοῖρην ἐν αὐ
τῷ οὐρανῷ ἀπέκλειαν. καὶ ἀσέρες πολλοὶ καὶ
λέοντες λύρη Ὀρφέως, ἡν δὲ κοτε Ὀρφέα ἰδρῶς.

ἢ λίθοισιν, ἢ χροῖῃ μεμιμημένῃ, μέσῳ ἔρεται ἐν
κελοσ ἀείδοντι, μὴ χροσὶν ἔχων τὴν λύρην. ἀμ
φὶ δέ μιν, ζῶα μυθία ἔσκεν. ἐν οἷς καὶ ἄνθρω
πος, ὁ ταῦρος, καὶ λέων. ὁ τῶν, ἕκαστος, ἐν
τ' ἂν ἐκείνῳ ἰδῆσ, μέμνησόμενοι ρυτέων, κοίῃ ἢ
κείνῳ οἰοῖν, κοίῃ ἢ ἢ λύρῃ, κοίῃς ἢ ἢ ταῦρος,
ἢ ὁ κοίῃς λέων, οὐφένωσ' ἐπαΐουσιν. ἦν δ' ἐ, τὰ,
λέγειν ἅπαντα γνοίης, σὺ δὲ καὶ ἐν ἑρ' οὐρανῷ δέξ
κεῖ ἕκαστον τούτων. λέγουσι δὲ Τίτρεσίην, ἂν
θρία βοιώτιον, ἢ, δὴ κλέος μαντοσύνης πᾶσι
πολλὸν αἰερεῖ, ἅπτην δὲ Τίτρεσίην ἐν Ἑλλήσιν
ἡπιεῖν, ὅτι τῶν πλανεομένων ἀσέρον, οἱ μὲν
ἰὼντες. οἱ δὲ, ἄρρενθ' ἐόντες, οὐκ ἴσα ἐκτελέ
ουσ. ἑρ', καὶ μιν ἀφ' οὐρα γενέσθαι, ἢ ἀμφίβιον
Τίτρεσίην μυθολογέουσιν, ἄλλοτε μὲν θῆλυ, ἄλ
λοτε δ' ἄρρενα. Αἰέτως δ', ἢ Οὐέτω πᾶσι γῆ πα
ρῶν βασιλῆῃσι πολυφρονέοντων, ἢ δὴ ῥῖσιν Ἑλλή
σιν ἀναφανδὸν ἀσρολογίης τε, ἢ σοφίης τ' οὐ
ρανίης, μάλισ' ἐμελε. ἢ ὁ ξυὼν τῶν Ἀρχέων,
ἄρχειν ἐγνωσάντων τῶν, ὅσ' ἴσ' τοι ἑτέρῃ σοφίην
προφερέστροφος. ἐνθα δὴ Οὐέτω μὲν, κελὸν σφίσ
σιν ἐν ἑρ' οὐρανῷ σημηνάμενος, ὥς ἐδ' ἔξεν. ἀπὸ
τῶ δ' ἄρνα χυσεον Οὐέτω γενέσθαι μυθολογέ
ουσιν. Αἰέτως δ', ἢ ἡλίου πέρι, ἢ τ' ἀναρλέων
ἀντ' λόγον ἐποίησαρ, ὅτι οὐκ ἐσ' ὁμοίην φορὴν
ἡλίου

ἡλίου τε, καὶ ὁ κόσμος κινέον, ἀλλ' ἐς αὐτὴν ὁ
ον ἀλλήλοισ' ὁρᾶσθαι. ὁ αἰνὺν δύστες, δὴ
κέουσιν τ' κόσμος δύστες εἶναι, ἢ ἡλίου ἀνα
τολάεισι. τὰ δὲ εἰπόντα, βασιλῆᾶ μιν Ἀρχεῖ
οὐ ἐποίησεν, ἢ μεγακλέος τ' σοφίην αὐτ' ἐγέ
νετο. ἐγὼ δὲ ὁ πᾶσι βελήεροφόντω πιαδῇ
φρονέω. ἡνὸν μὲν οἱ γενέσθαι ἰστων οὐ μάλα
πίστωμαι, δὴ δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην με
δέποντα, ὅτι ἡ λάτε φρονέοντα, ἢ ἄσροισι ὁμο
λέοντα, ἐς οὐρανὸν οὐχὶ ἑρ' ἰστω ἀναβῆναι,
ἀλλὰ τῇ ὁρᾷ, ἢ δὲ μοι καὶ ἐς φερίον δὲ
ἀθάμαντρος ἐιρήσθαι. δὲ, δὴ κελὸν χυσεῶν δ' ἀ
θέρος ἐλάσσει μιν. νῆα μὲν ἢ δὴ δαίσαλ
δὲ ἀθλων, ξείνη μὲν ἢ ἰστω, δὴ δὲ γέ μιν
οὐκ ἐξω ἀσρολογίης, ἀλλὰ οἱ αὐτὸς μάλιστ' ἐ
χέειν, ἢ παρὶ τῶ ἐων τ' κατῆ ἢ ἑρ. ἱκαρος
δ', νεότητι, ἢ ἀπαθελίῃ χυσεῶν, ἢ οὐκ ἐπι
φκτὰ δὴ ἡμῶν, ἀλλ' ἐς πόλον ἀερεῖς τῶν
δὴ ἐπέσε τ' ἀλκονίης, καὶ παντὸς ἀποσφάλη τ'
λόγον, καὶ ἐς πέλαιον κατῆνέχον, ἀβυσσων
πρημάτων. δὲ, Ἑλλήνες ἄλλως μυθολογέ
σι, καὶ κόλπον ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ δὲ τῇ θαλάσῃ
ἐκάρειον ἐκῆ καλέουσι. τὰ χα δὲ τ' Πασφάκ
παρὰ δαίσαλου ἀκούειν τῶν τε πᾶσι, τοι
ἐν τῇ ἀσροισι φαινόμενῳ, καὶ αὐτῆς ἀσρολο

γῆς, εἰς ἔρωτα τοῦ λόγου ἀπὶ κέτο. ὅθεν νομίζουσι ὅτι Δαίδαλός μιν ἔβη ταύρω ἐνύμφου σιν. εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ μέρεα τὴν ἐπισήμην διελόντες, ἕκαστοι αὐτῶν ἄλλα ἐπενοήσαντο, οἱ μὲν τὰ ἐς τὴν σεληνάκην, οἱ δὲ τὰ ἐς Δία, οἱ δὲ τὰ ἐς ἥλιον συναγείραντες, δρόμους τε αὐτῶν περὶ κινήσεως, καὶ δυνάμεως, καὶ ἐνδυμίων μὲν τὰ ἐς τὴν σεληνάκην διετάξατο, Φαέθων δὲ καὶ ἡλίας δρόμους ἐτεκμήρατο, οὐ μέν γε ἄρεκέως, ἀλλ' ἀτελέα τὸν λόγον ἀπὸ λωπῶν, ἀπέθανεν. οἱ δὲ τά γε ἀγνοούντες, ἡλίας παῖδα Φαέθοντα δόκεσσι, καὶ μύθον ἐπ' αὐτῷ οὐδ' αὖ μᾶλλον πῶς δὴ γέοντι, ἐλθόντα γάρ μιν πρὸς τὸν ἥλιον τὸν πατέρα, αὐτὸν δὲ φωτὸς ἄρμα ἠνιοχέειν. τὸν δὲ δύναι τε οἱ, ὅτι παῖς ἦν, ἰπποασίης τὸν νόμον. ὁ δὲ Φαέθων, ἐπειδὴ ἀνέβη τὸ ἄρμα, ἡλικίῃ, καὶ ἀπειρίῃ, ἄλλοτε μὲν πρόσγυρος ἠνιόχευεν, ἄλλοτε πρῶτον τῆς γῆς ἀπαιωρούμενος. οὐδὲ ἀνθρώποις κρύος τε καὶ θάλασσαν οὐκ αἶσα χετὸν ἀνέφθερεν. ἰδοὶ τοῖσι δὲ τὸν Δία ἀγανακτέοντα βαλὲν πρὸς τὴν Φαέθοντα μεγάλην πεσόντα Δέ μιν, αἰσάλεφαί ποδισῆσαι, πένθος μέγα ἐπαίον, ἔσπε μετέβαλλον τὰ εἶδεα. καὶ νῦν εἰσιν αἰγίροι, καὶ τὸν λεκτρὸν ἐπ' αὐτῷ οὐκ κρυον σπλάουον, οὐχ οὕτω ταῦτα ἐγένετο, οὐδὲ

δὲ ὅσιον αὐτοῖσι πείθεσθαι, οὐδὲ ἥλιος παῖδα ἐποίησά το, οὐδὲ ὁ παῖς αὐτῷ ἀπέθανε. λέγεται δὲ ὅτι ἄλλα ἐχλιδὴν πρῶτα μὴ θάλασσα, τοῖσι ἐγὼ οὐ μάλα τι πείθομαι. κῶς γὰρ δὴ ὅσιον πεισεῖν παῖδα Αἰνείω, ἢ Αφροδίτης γενέσθαι, καὶ Διὸς Μίνω, ὅτι Ἀρεὸς Ἀσκάλαφορ, ὅτι αὐτόλυκος Ερμῆος, ἀλλ' οὐτοὶ ἕκαστος αὐτέων, θεοὶ μὲν ἐγένοντο. ὅσισι γινόμενοι σι, ἔβη μὲν, ἢ Αφροδίτη, ἔβη δὲ, ὁ Ζεὺς, ἔβη δὲ, ὁ Ἄρης ἐπὶ ἐλευθερίᾳ, ὁκόσοι δὲ δὴ ἀνθρώποισι ἐν τῇ γενεῇ ταύτῃ οἰκοῦσιν, οὐτοὶ ὅκως τὰ κέβη, ἐκαστοῖσι πάντα εἰκελὰ ἐκτελείωσι, καὶ χροῖω, ὅτι Μορφήν, ὅτι ἔρκα, ὅτι Διανοίω. ὅτι βασιλείῃ μὲν ὁ Μίνως, Διὸς ἠγεομένου, καλὸς δὲ Αἰνείης, Αφροδίτης βαλίσσει ἐγένετο. καὶ πῆς δὲ αὐτόλιθος. ἢ δὲ οἱ κλεπτικῇ, ὅτι Ερμῆος ἀπὸ τῆς γῆς, οὐ μένον οὐδὲ τὸν κρόνον ὁ Ζεὺς ἐδάσεν, οὐδὲ ἐς τὰ τῶν ἔρριπτον, οὐδὲ τὰ ἄλλα ἐμὴ ἔατο, ὁκόσα ἀνθρώποι νομίζουσιν, ἀλλὰ φέρεται γὰρ ὁ Κρόνος τὴν ἑξωφορὴν, πολλὸν ἀπ' ἡμέων, ὅτι οἱ νοσθρήτε ἡ κινήσεις, ὅτι οὐκ ἠδὲ τῶν ἀνθρώποισι ὁράσθαι. Διὸ δὲ μιν ἐσάναι λέγεται, ὅκως πεπελημένοι. τὸ δὲ βάθος τὸ πολὺν τὸν ἥρα, τὰ τῶν καλέεται. μάλιστα ἐκ τῆς Ομήρου τῇ τριτῇ, καὶ τῶν Ἡσιόδου ἐπὶ

ἐορμάθοι ἄν τις τὰ πάλαι τοῖς ἄστρολογέουσιν
ὁμοφωνέοντα. εὐτ' ἂν δὲ τὴν σειρὴν τῷ Διὸς ἀ-
πιγένηται, ὅτ' ἡελίος τὰς βολὰς, τὰ δὲ ἑγὼ
ἤματα εἶναι συμβάλλομαι, καὶ τὰς πόλιας
τὰς, ἐν τῇ ἀσπίδι ἠφαιδος ἐποίησατο, ὅτ' ἐν
χορὸν, ὅτ' τὴν ἀλῶν. τὰ μὲν, ὅτ' ἀκόσα ἐς
τὴν ἀφοδίτῳ ἀνέβη, ὅτ' τοῦ ἀρεθ' τὴν μοι
χρὴν λέλεκται, καὶ τὰ ἐμφανέα, οὐκ ἄλλο
θιν, ἢ ἐκ τῆς δεξιᾶς σοφίης πεποιημένα. ἢ δὲ
ὡν ἀφοδίτης ὅτ' ἀρεος ὁμοφρομὴ τὴν ομή-
ρου ἀοιδίῃ ἀπὸ γράζεται. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπει-
τὰ ἔργα ἐκάσιν αὐτέων διωρίζοτο, τῇ ἀφρο-
δίτῃ μὲν εἰπὼν,

Ἄλλ' αὖ σὺ γ' ἡμερὸντα μέτερχεο ἔργα γάμοιο.
τὰ δὲ τοῦ πολέμου,

ταῦτα δ' ἀρνήθω, ὅτ' ἀθήνη πάντ' ἀμελήσει.
ἀπὸ οἱ παλαιοὶ ἰδόντες, μάλιστα μαντί-
ῃσι ἐχέοντο, ὅτ' οὐ πᾶσιν αὐτὴν ἐποίησαν-
το. ἀλλ' οὐτε πόλιας ὠκίζον, οὐδ' ἐτείχεα
πολλὰ βάρη, οὐτε φόνους ἐργάζοντο, οὐτε γυ-
νῆκας ἐγάμεον, πρὶν ἂν δὲ πᾶσι μάντεων ἀ-
κοῦσαι ἔκαστα. ὅτ' ἢ δὲ τὰ μαντήτια αὐτέοις,
οὐκ ἔξω ἄστρολογίῃς ἦν, ἀλλὰ πᾶσι μὲν δελ-
φοῖς, πρὶν δὲ ἔχει τὴν προφητείαν, συμβολὸν
τῆς παρθένου τοῦ οὐρανόιο. ὅτ' ἀράκων ὑπὸ ἱερῶν

ἱερῶν

τρίποδι φθιγέται, ὅτ' ἐν τοῖς ἄστροις
ἀράκων φαίνεται. ὅτ' ἐν ἀστροῖς δὲ, μαντήτιον
ἢ ἀπόλλωνος, ἐμοὶ δοκεῖ, ὅτ' αὖτ' ἐκ τῶν ἡ-
εῖων ἀλφειῶν ὀνομάζεται. οὐτω δὲ αὐτοῖς
χρὴμα ἰδρώτατον ἢ μαντοσύνην ἐδόκεον. ὥσ-
τε δὲ ὀδυσσεὺς, ἐπεὶ δὲ ἔκαμε πλανερόμηνος, ἐ-
θελήσας ἀρεκὲς ἀκοῦσαι πᾶσι τῶν ἐαυτοῦ πρὶν
ἡμάτων, ἐς ἐν αἰδῶ ἀπώκερ, οὐκ ὅφ' αἰδῶ
κῦας, δὲ ἀτὸρ πᾶσι χάρον, ἀλλ' εἰς λόγους ἐλ-
θεῖν τερεσίῃ ἐπιθυμέων. ὅτ' ἐπειδὴ ἐς ἐν χῶ-
ρον ἡλθε, ἐνθα ἡ κίρκη ἐσήμενε, ὅτ' ἐστίατο ἐν
βόθρῳ, ὅτ' τὰ μῆλα ἐσφάξε, πολλῶν νεκύων
πρὸντων, ἐν τοῖς ὅτ' ἐκ μὲν ὅς ἐκ αὐτοῦ
αἵμαρς πρὶν ἐθελόντων, οὐ πρότερον ἀφῆκεν
οὐδενί, οὐδὲ αὐτῇ τῇ μητρὶ, πρὶν τερεσίῃ γυ-
σαοθί, ὅτ' ἀναγκάσαι ἐπὶ πρὶν οἱ δὲ μαντήτιον.
ἢ ἀνέχετο, δὲ τῶν ὀρέων τῇ μητρὶ τὴν σκίην.
λακεδαιμονίοις δὲ λυκούργος τὴν πελιδνὴν
πᾶσιν ἀνέκ τοι οὐρανόιο διετάξατο, ὅτ' νόμον σφί-
σιν ἐποίησατο μνησθῆναι δὲ ἐς πόλεμον προ-
χωρεῖν, πρὶν τὴν σεληναίῳ πᾶσι γνέσθαι.
οὐδ' ὅτ' ἰσὺ ἐνόμιζον εἶναι τὴν διωσείην, αὐξανα-
μενῆς τοῦ σεληναίου, καὶ ἀφανιζομένης. πάν-
τα δὲ ὑπὸ αὐτῇ διοικέσθαι, ἀλλὰ μόνον ἀρ-
κάσθαι ταῦτα οὐκ ἐδέξαντο, οὐδὲ ἐτίμησαν

ἄσρολογίῳ, αὐοίη δέ, καὶ ἄσοφίῃ, λέγῃσι
τῆς σελλωαίης ἔμμεναι προγονέστροι. οἱ μὲν,
ὡν περ ἡμέων οὕτω κάρτα ἡσυχαστολόμαντι-
ς, οἱ δ' ἄρ' οὐκ αὐτέων, ἀδωάτα εἶν' λέγῃσι
σιν, αὐθρόποισι τέ λ' ἔνθα μαντικῆς. οὐ
ἔρ' εἶναι μιν οὔτε πιστὴν, οὔτε ἀληθεῖα. οὐδ' ἐν
Ἀρεῇ ἢ ἐν Δία ἐν ἔρ' οὐρανῷ ἡμέων ἐνεκα κινέε-
σθαι, ἀλλὰ τῶν μὲν αὐθρόποισιν πρηγμάτων οὐ
σεμνὴν ὥρην ἐκείνοι παύονται, οὐδ' ἔστιν αὐτέ-
αισι περὶ τὰς κοινωνίας. κατὰ σφέας δ' ἐχρεῖν
ἐλπίσιν ἀναστέφονται. ἀλλοὶ δ' ἄσρο-
λογίῳ ἀφ' οὐδ' ἑα μὲν, ἀνὰ φελέα δ' ἢ λέγῃσι
σιν. οὐ γὰρ ἔνθα μαντιστὴν, ἀλλὰ ἀσέβηται, ὁ-
κόσα τῆσι μοῖρησι δοκέοντα ἐπέχεται. ἐγὼ
δὲ, περὶ τὰς ἀμφοτέρων ἐκείνων ἐχῶ ἐπιτεῖν, ὅτι
οἱ μὲν ἄστροι, ἐν ἔρ' οὐρανῷ τὴν σφαιρὴν εἰλέ-
ονται, παρὰ τὴν ἡσυχίαν τὴν κινήσεως τὴν κατὰ
ἡμέας ἐκαστορὴ γίγνεται. ἢ ἐθέλεις ἵππερ μὲν
θέοντος, ὅρ' ἰθὺν, ὅρ' ἀνδρῶν κλονεομένων λό-
δοις ἀναστρέφονται, ὅρ' ἀνδρῶν δονέσθαι ὑπὸ
τῶν ἀνέμων τοῦ δρόμου, ὑπὸ δὲ τῆς δίνης τῶν ἄ-
στρον μὲν ἄλλο γίγνεται. καὶ ἐκ μὲν ὁλίγη
πρὸς ἀποφροῖν ἐς ἡμέας ἔρχεται, ὅρ' ὡς
οὐδ' ἡμέας καίει τι, οὐδ' οἱ μέλει τοῦ ἡμετέ-
ρου θάλαττα. ἄστρον δὲ οὐδέ μιν ἀποφροῖν
δεχό-

δεχόμενα. ὅρ' ἡμεῖς τῇ ἄσρολογίῃ τὰ μὲν φαῖ-
λα ἐσθ' ἀπὸ τοῦ ἀδωάτα ὅρ' οὐδ' ἄλλο
ἔστι τι τῶν ἀπὸ τῶν πρηγμάτων, ἀλλὰ τὸ
χρεώμενος τὰς ἀφελείας. τὰ μὲν ἐσθ' ἀπὸ
τὰς ἀφελείας, πρὸν ἀπὸ προσθεν διφρανεῖ-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ φαῖλα, διμάρεως δὲ χοντ-
ρὸν γὰρ σφίσι ἐπέχεται, ἀλλ' ἐν μελέτῃ, καὶ
προσδοκίῃ, ἐκείνων καὶ πρηγμάτων. τὰς δὲ
ἄσρολογίης πείρ, ἐγὼν ὑπολαμβάνω.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ ΒΙΟΣ.

Μετὰ τὴν ἀρὰ μὴ δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς βίος τῶ
ἐπὶ πάντας αὖτις ἀμοιβὴς ἐσθ' ἀνδρῶν λό-
γῳ καὶ μνήμῃς ἀξίῳ, ἀλλὰ ὅρ' ὁ σώμα-
τος ἀρετὴν ὑποφύει, ὅρ' ἡ γνώμῃ ἀκρὸς φιλό-
σοφον ἐκφαίνειν. λέγω δ' ἐστὶν ἐν βοιώτιον Σώ-
κρατον ἀναφέρειν, ὅν Ἡρακλέα οἱ Ἕλληνας ἐκά-
λον, καὶ ὦντο εἶν'. ὅρ' ἡ μάστις εἰς Δημόνακ-
τα ἐν φιλόσοφον. οὐδ' καὶ εἶδεν αὐτός. καὶ ἰ-
δὼν, ἐθαύμασα. θατέρω δὲ ἔρ' Δημόνακτι,
ὅρ' ἐπὶ μνήμῃς σιωπῇ σιωπῇ. τῶν μὲν δ' ἐν Σω-
κράτῃ, ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπται μοι, καὶ δε-
δικλωται, μέπεθός τε αὐτοῦ, ὅρ' ἰχθυὸς ὑπερ-
βολῇ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν ἔρ' Πύρρατος δίκαια, καὶ
ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν ἔρ' Πύρρατος δίκαια, καὶ
ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν ἔρ' Πύρρατος δίκαια, καὶ
ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν ἔρ' Πύρρατος δίκαια, καὶ

πραξίμ, ἢ ὁδῶν τὰ ἄβατα, ἢ γιφυρῶν τὰ
λύωρα. πῶς δ' ἐδὴ μὲν ἀκτῶν, ἢ δὴ δίκαιον
λέγειν ἀμφοῖν ἐνέκα, ὥς ἐκείνός τε ὅλ' ἐμνήμης
εἶν τοῖς ἀρίστοις τόγ' κατ' ἐμέ, καὶ οἱ γενναῖοι
παρὶ τῶν νέων, ὅτι πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες,
ἐχοῖεν μὴ πρὸς τὰ ἀρχαῖα μόνον τῶν παραδεδ
γματων σφᾶς αὐτοῖς ἐνδομίζειν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἡμετέρου βίου κανόνα προτιθεσθαι, καὶ ζηλοῦν
ἐκείνων, ἀειστοῶν οἷα ἐγὼ φιλοσόφων γενό
μενον. ἢ δὲ ὅτι μὴ γένῃ, κύπριος, οὐ τῶν ἀφα
νῶν, ὅσα εἰς ἀξίωμα πολιτικόν, ὅτι κτῆσιν. οὐ
μὴν, ἀλλὰ καὶ πάντων τούτων ὑπὸ δρᾶν γε
νόμῳ, ὅτι ἀξιώσας ἑαυτὸν ἵκασι, πρὸς
φιλοσοφίαν ὠρμησιν, οὐκ ἀγαθοβούλῃ μὰ Δί'
οὐδὲ δὴ μὴ τῶν πρὸς αὐτοῦ, οὐδ' ἐπικτήτῳ
περιεργάνῳ, ἀλλὰ πᾶσι μὴ βίῃ γένῃ οὐκ ῥύρις,
ἢ ἐπὶ Τιμοκράτῃ ἔρ' ἡρακλεώτῃ, σαρπηδότῃ,
Φωνῇ τε ὅτι γνῶμην μαλιστα κεκοσμημένῳ. ἀλλ'
ὅτι δὴ μὴ ἀναξ, οὐχ ὑπὸ ῥυτῶν ἱνὸς ὥς ἐφην
ἔρακλῃσι, ἀλλ' οἰκείας πρὸς τὰ καλὰ ὁρ
μῆς ἢ ἐμψύτῃ πρὸς φιλοσοφίαν ἔρωτος ἐκ πά
σων οὐκ ἐκινῆμεν, ὅτι πρὸς δὲ μὲν τῶν ἀνθρωπεί
ων ἀγαθῶν ἀπάντων. ὅλ' ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐ
λευθερίᾳ, ἢ παρ' ἑσθ' ἀνέτελεσεν, αὐτὸς τε
ὁρῶν ὅτι ἡγίε, ὅτι ἀνέπληκτῶ βίῳ χρώμενος, καὶ
τοῖς

τοῖς ὁρῶσι, ἢ ἀκούουσιν πᾶσι τῶν πρὸς τὴν
αὐτὴν γνῶμην, ἢ τὴν ἐν τῷ φιλοσοφῇ ἀλήθειαν.
οὐ μὴν αὐτοῖς περὶ τὸ τοῦ λόγου πρὸς ταῦ
τα ἦεν. ἀλλὰ ὅτι ποιητῶν σύντροφος ἐγένετο,
ὅτι τῶν πλείων ἐμνήμητο, ὅτι λέγειν ἠσκητο.
ὅτι τὰς ἐν φιλοσοφίᾳ προαρέσεις, οὐκ ἐπ' ὅλ
ῃ, οὐδ' ἐκατὰ τὴν παροιμίαν, ἀκρῶ ἔρ' ἔρακ
τύλῳ ἀτάμῳ, ἢ πῶς αὐτοῦ, ὅτι ὁ σῶμα δ' ἐπε
γύμναστο, ἢ πρὸς κῆρυκα ἀνεπαύνητο. ὅτι ὅλ'
ἐμμελεῖται αὐτῷ μὴ δὲ νόσ' ἀλλ' ἢ προσδε
ῖται. ὥς τε ἐπὶ ἡμᾶς οὐκ ἐπὶ αὐτῷ δὴ κῶν,
ἐκὼν ἀπὸ τῆς τοῦ βίου, πολλὴν ὑπὲρ αὐτοῦ λό
γον τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἑλλήνων καταλιπὼν. φι
λοσοφίας δ' ἐίδος οὐχ ἐν ἀποτεμνόμενῳ,
ἀλλὰ πολλὰ ἐς τοῦτο καταμίξας, οὐ πάντο
τε ὁρῶναι τίνι αὐτῶν ἔχαιρεν. ἐώκει δ' ἐπὶ
Σωκράτῃ μᾶλλον ὀκεισθαι, εἰ καὶ ἔρ' ἡ
ματι, καὶ τῇ τοῦ βίου ῥαυτῇ ἐν Σινωπέα ζῆ
λαῦν ἐδδξεν, οὐ πρὸς χαράτῃ τῶν τὰ ἐς τὴν δία
ταμ, ὥς θαυμάζοιτο, ὅτι ἀπεβλέπειτο ὑπὸ τῶν
ἐντυγχανόντων, ἀλλ' ὁμοδίκῃς ἄπασιν, καὶ
πρὸς ὧν, ἢ οὐδ' ἐπ' ὅλῃ τῇ τύφῳ κάτοχος, συ
νῆρ, ὅτι ἐνεπολιτεύετο, ὅτι τὴν μὴ τῶν Σωκρά
τοις εἰρωνείαν οὐ προσέμενος, χαιετο ὅτι ἄτῃ
κῆρ μεσῶς ἀποφάνων τὰς ῥαυτῆς, ὥς ὅτι

προσωμιλήθοντας ἀπέναι, μήτε καταφονή
σονται ὡς ἀγνοῦσ', μήτε δ' σκυθρωπὸν τῶν
ἐπιτιμίων ἀποφενθοντας. παντρίους ἢ ὑπὸ
δύφροσύνης γενομένοις, ὧς κοσμιωτέροις πρὸς
πολύ, ὧς φαιδρύτεροις, ὧς πρὸς δ' μέλλον θύελλ
πῶς. οὐδ' ἐπὶ ὥστε γυν' ὥφθη κεκραγῶς, ἢ
ὑπερδυστατενόμενος, ἢ ἀγανακτῶν, οὐδ' εἰ ἐπι
πᾶν τῶν δέοι. ἀλλὰ τῶν μὲν ἀμαρτημάτων,
καθ' ἧπερ. τοῖς ἡμέτεροις, σωεγίνωσκε,
ὧς δ' πρὸς ἀλειτουργία τῶν ἱερῶν ἡμεῶν λαμ
βάνειν, τὰ μὲν νοσήματα ἰωμενῶν, ὅρῃ δ' ἐ
πρὸς τοὺς νοσοῦντας οὐ χρωμένων. ἢ γὰρ ἢ ἀν
θρώπου μὲν εἶναι δ' ἀμ' ἡμῶν, θεοῦ δ' ἐ, ἢ ἀνθρώπου
ἰσοδίου, τὰ πρὸς ἀνθρώπου ἐπαγορεύον. ριού ἡ δ' ἢ
βίῳ χρώμενος, εἰς ἑαυτὸν μὲν οὐδενὸς ἐδεῖτο.
φίλοις δ' ἐ σωπράττε τὰ ἐικότα. καὶ οὐδ' μὲν
ἐντυχεῖν δοκούντας αὐτῶν, ὑπερίμνησεν ὡς
ἐπ' ὅλιγοις ὅτις δοκῶσιν ἀγαθοὺς ἐπαρο
μένους. οὐδ' δ' ἐ, ἢ πενίαν ὀδυρομένους, ἢ φυγὴν
δυσχεραίνοντας, ἢ γῆρας, ἢ νόσον αὐτιωμένους,
σὺν γ' ἐλαδί. πρὸς μὲν οὐκ ὁρῶντας ὅτι μετὰ
μικρὸν αὐτοῖς πᾶν σέεται μὲν τὰ αὐτῶν, λή
θη δ' ἐ τίς ἀγαθῶν, ἢ κακῶν, ἢ ἐλευθερία μα
κρὰ, πάντα ἐν ὀλίγῳ καταλήττε. ἐμελεῖ ἢ
αὐτῶν ὧς ἀλλοφροῦς ἐκαστάζοντας ὧς χυλῶν,

καὶ

ἔγνωσι πρὸς τοὺς γεγαμικότας εἰρήνῳ πρὸς
τανεύειν. καὶ πού καὶ δ' ἡμοῖς πρὸς ἀπομένους ἐμ
μελῶς διελέχθη. καὶ οὐδ' ἀλλοφροῦς αὐτῶν, ἐπει
σεν ὑποσχεῖν τῇ πατρίδι τὰ μέτετα. τοιοῦ
τός τις ἦν ὁ ὅπως τ' ἐκ φιλοσοφίας αὐτῶν, πρὸς
τοῦ, καὶ ἡμέτερος, καὶ φαιδρός. μόνον αὐτῶν ἡνία
φίλος νόσος, ἢ θάνατος, ὡς ἂν ἢ δ' μέγιστον ἦ
ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῶν, τὴν φιλίαν ἢ γυν' ἡμῶν.
ὧς δ' οὐδ' φίλος μὲν ἦν ἀπασι, καὶ οὐκ ἐστὶν ὅν
τινα οὐκ οἰκεῖον ἐνόμιζεν, ἀνθρώπων γε ὄντα.
πολλὸν δ' ἐ, ἢ ἐλαττόν ἐχαιρε, συνὼν ἐνίοις ἀν
θρώπων μόνοις ἐξισάμενος, ὅποσοι ἀνδ' ὅκουν αὐ
τῶν ὑπὲρ τὴν ἐλ. θεραπείας ἐλπίδα ὧς μαρ
τάνειν. ὧς ταῦτα πάντα μετὰ χαρίτων, ὧς
ἀφροδίτης αὐτῶν ἐπραττέτε, ὧς ἐλεγε, ὡς
αἰεὶ δ' κομικὸν ἐκέينو, τὴν πειθὴ τοῖς χεῖλε
σιν αὐτοῖς ἐπικαθεῖσθαι. τοιγαροῦν ὧς ἀδυνατῶν
ὧς, τε σύμπαρος ἀἷμος, ἢ οἱ ἐν τέλει ὑπερφύως
ἐθαύμαζον αὐτόν, ὧς διετέλων, ὡς τινὰ τῶν
κρείττωνων προσβλέποντον. καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ
πρὸς ἐκρούε τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, καὶ μῖσος οὐ
μεῖον ἦ πρὸς τοῖς πολλοῖς ἐκτίθη, ἐπὶ τῇ
πατρίδι, ὧς ἐλευθερία. καὶ πνεῖσιν αὐτῶν
συνέσταν αὐτοῖς, ὧς ἐλεγε, τὰ αὐτὰ κατὰ
προσόντες, ὧς καὶ κείνοι τότε, ὅτι οὐ τεύων

ὦφον πῶποτε, οὐπὲρ ἐμυκήθη μόνος ἀπ' αὐτῶν
ταῖς ΕΛΒυσνίαις. πρὸς ἀπὸρ ἀνδρείως μάλα
σιφανὸς ἀμύμονος. καὶ καθαρόν ἱμάτιον ἀναλα-
βών, ὅπως ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὰ μὲν,
ἐμμελῶς, τὰ δὲ, ὅπως ἔα χύπερον ἢ κατὰ γῆν ἐκ-
τὴν προαίρεσιν ἀπὸ λογισμοῦ. πρὸς μὲν δὲ μὴ
τεθυκέναι πῶποτε τῇ Αθηνᾷ, μὴ θαυμάσητε
ἐφ' ᾧ ἄνδρες Αθηναῖοι εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ ἔθου-
σθε. οὐδὲ δὲ δίδασκεν αὐτὴν τῶν πρὸς ἐμοῦ θυσιῶν ὅ-
πελάμβανον. πρὸς δὲ ἐσθότερον δὲ τῷ μυσησίῳ,
ταύτην ἐφ' ἧς ἔχιν τὴν αἰτίαν, ἥ μὴ κοινωνήσας
σοφιστὶ πελετῆος, ὅτι ἂν τε φαῦλα ἢ τὰ μυ-
σκήσια, οὐ σωπῶσι τὴν πρὸς τοῦ μηδὲ πω μέμνη-
μένοις, ἀλλ' ἀποτρέφει αὐτοὺς τῶν ὀργίων, ἂν
τε καλὰ, πᾶσιν αὐτὰ ὁμοῦ γινέσθαι ἔπειτα ὅ-
ταν λανθῶσι. ὥστε τοῦ Αθηνάϊου ἢ ἢ λίθου
ἐπ' αὐτὸν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντας, πρόσθεν αὐ-
τῷ, ὅπως ἴλεως γινέσθαι αὐτίκα. ὅπως πεκύνει
ἀρξάμενους, τιμᾶν, καὶ ἀδιδῶναι. καὶ τὰ τε
λατρεῖα, θαυμάζειν καὶ τοὺς ἐν ἀρχῇ τῶν
πρὸς αὐτοὺς λόγους, τραχυτέρῳ ἔχειν τοῦ ὅ-
πως προοιμίου. ἄνδρες δὲ ἐφ' ἧς Αθηνάϊοι, ἐμὲ μὲν
ὀρώντων ἐσιφανομένον, ὑμεῖς ἢ ἢ καμὲ κα-
ταθύσατε. δὲ δὲ πρότερον, οὐκ ἐκαλλιερῆσθε.
βούλομαι δὲ ἐν ἡμετέροις τῶν ἐν δόχῳ τε
ἡμᾶς,

ἡμᾶς, ὅπως ἀσπίως ἐπ' αὐτῷ λελεμένον. ἀρξά-
μενοι δὲ ἀπὸ Φαβωρίνης καλόν, ὅπως πρὸς ἐκεῖ-
νον εἴπεν. ἐπεὶ δὲ ὁ Φαβωρίνης ἀκούσας τινός,
ὥς ἐν γέλωτι ποιοῖτο τὰς ὁμιλίας αὐτοῦ, ὅ-
πως μάλιστα τῶν ἐν αὐτοῖς μελῶν, δὲ ἐπικεκλασ-
μένον σφόδρα, ὥς ἀρῶν, ὅπως γυναικείον, καὶ
φιλοσοφία ἡκιστα πρὸς τὸν, προσελθὼν, ἡρώτα
δὲν Δημόνακτα, τίς ὡν χλιδάοι ἴα αὐτῷ. ἄνθρω-
πος ἔφη, οὐκ ἐναπαύεται ἔχων τὰ ὅσα. ἐγ-
κρίμενος δὲ τῷ σοφιστῷ, ἡ ἐρωτῶντος, τίνα ἢ ἐφά-
μενα ἔχων ὡς Δημόναξ, ἐκ παλαιῶν ἐς φιλοσοφί-
αν ἡκίς, ὀρχίς ἔφη, ἀλλοτε δὲ πρὸς ὅπως ἀνδρῶν
προσελθὼν, ἡρώτα δὲν Δημόνακτα, τίνα αἶρεσιν ἀ-
παύειν μάλλον ἐν φιλοσοφίᾳ. ὁ δὲ, τίς γὰρ σο-
φιστὴν ὅτι φιλοσοφῶ; ἀπὸν ἡδὴ, πρὸς αὐτῷ
δὲν μάλα ἐγέλασε. τῷ δὲ, ἐρωτῶντος ἐφ' ὅπως
λαῶν, ἐκεῖνος ἔφη, πελοῖν μοι ἢ ἐδδξεν, εἰς αὐτῷ
πῶς ἡμεῖς ἀξιοῖς κρίνεισθαι τοῦ φιλοσοφούντος,
αὐτοὺς πῶς οὐκ ἔχων. τοῦ δὲ ἐπὶ δὲν πο-
σοφιστῷ Αθηνῶν δὲν δὲν δὲν δὲν, ὅπως λέγειν
ἐπὶ αὐτῷ ἐπαινόν ἵνα ριούρην, ὅπως πᾶσιν
φιλοσοφίας πεπείρατο, οὐ χεῖρον δὲ αὐτὰ εἰπεῖν,
ἀλλ' ἐλεγεῖν, ἐάν τις ἀειστέλης με καλῇ ὡς δὲ
κεῖνον, ἐφομαι. ἂν Πλάτων ὡς τὴν Ακαδημί-
αν, ἀφίξομαι, ἂν Ζήνων ὡς τὴν Ποικίλιν,

δύτρεϊψω. ἄν Πυθαγόρας καλῇ, σιωπήσομαι,
ἀναστὰς δ' ἐκ μέσων τῶν ἀκροαμένων, οὐτος ἔ-
φη, προσφώνων δ' ὄνομα, καλεῖσέ Πυθαγόρας.
Πύθωνος δέ τινος ἦν Μακεδονία θύπαρυφον
νεανίσκος ὠραίος, ἐρεχέλουρος αὐτῶν, ἡ προτέ-
ρον εἰρώτημά τι σφιστικόν, καὶ κελεύοντος ἐπ-
εῖν τοι συλλογισμοῦ τὴν λύσιν, ἐν ἔφῃ οἶδα τέ-
κνον, ὅτι περὶ αὐτῆς ἀγανακτῆσθαι οὐκ ἐκείνους
ὄρεθ' ἢ ἀμμιβολίας σκώμματι, ὅτι συναπ-
λῆσθαι τοι, ἀντίκα σοι μάλα θύνασθαι ἐπιδεί-
ξω. ὁ δέ, σὺν γέλωτι ἠρώτησε. ὅτι ἄνδρα ἔ-
χεις; ἐπεὶ δέ τις ἀθλητὴς καταγελασθεῖς
ἔω, αὐτοῦ ὅτι ἐδῆτα ὥφθη ἀνθρῶπιον ἀμπεχό-
μυρος, ὁλυμπονίκος ὢν, ἐπάταξεν αὐτῶν εἰς
τὴν κεφαλὴν λίθω, ὅτι αἶμα ἐρρύν, οἱ μὲν πα-
ρόντες, ἡ γὰρ ἀνάκτων, ὡς αὐτὸς ἕκαστος πετυπῆ-
μένος. καὶ ἐβόων ὡς θύνασθαι παρὸν ἵεναι. ὁ δ' ἔ-
δημῶναξ, μετὰ μῶς ἔφη ἀνδρὶ πρὸς θύνασθαι
πάτον, ἀλλ' ἰδοὶ τὸν ἰατρὸν. ἐπὶ δ' ἐπώπευε καὶ
χρυσὸν δακτύλιον ὁ δ' ὥς βαλίζων ἔνυε, γράμ-
μά τιον ἐν ἄρσῃ προτιθεῖς, ἡξίς θύνασθαι ἑσάκ-
τα, ὅσῃς εἶναι τὸ δακτυλίδεσσι ὁ δ' ἔκρινεν. ὅ-
τι πόντος ὁ λὴν αὐτοῦ, ὅτι λίθον, καὶ τὴν ὥρον,
ἀπολαμβάνειν. ἡκεν δ' ἐν τῷ μερακίστῳ ὠραί-
ος, αὐτὸς ἀπολωλέκεναι λέγων, ἐπὶ δέ οὐ
λοι

Διὸς ὕμνος ἔλεγεν, ἀπαιεῖται ὡς αἶ, ὅτι θύνα
αὐτοῦ δακτύλιον φύλαττε. αὐτῶν δ' οὐκ ἀπο-
λώλεκας. τῶν δέ ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐσλῆς τις
Διὸς ἡνιόχον αὐτῶν δειξας πάντων ὠραίον, θύ-
νασθαι δέ, ἡ ἀρεκλασμένον, προσφώνοντα
σε ἔφη ὁ ἐμὸς υἱὸς οὐτοσί. ὅτι δημῶναξ, κα-
λὸς ἔφη, ὅτι σὺ ἄξιός, ὅτι τῇ μὲν ὁμοίος. θύ-
νασθαι, ἐν ἄρκρῳ δέματι φιλοσοφοῦντα,
οὐκ ὀνόμαζον, ὡς πρὸς ὀνόμαζετο, ἀλλ' ἀρεκ-
σίλαον καλεῖν ἡξίς. ἐρωτῶντος δέ τινος τίς
αὐτῶν ὄρος θύνασθαι μόνος ἢ δακτυλίδεσσι θύνασθαι
να ἔφη θύνασθαι θύνασθαι ἐκείνους ὅτι φησὶν πρὸς
ἐλθόντες ἡ, ἀλλ' ἐκείνους νομίζω, θύνασθαι ἐλ-
θόντες ἡ, μὴτε δεδιότα. ὅτι, ἡ πῶς ἄν ἔφη ῥῶ-
τόπος δώμας; ἀπαντες ὡς ῥῶτο ῥῶτο δέ
δουλώματα, ἡ μὲν ἔφη, ἐκ κατανοήσεως τὰ ἡ ἀν-
θρώπων πράγματα, ὡς αὐτὰ οὐτε ἐλπί-
δος, οὐτε φόβου ἄξια, παυσάμενων πάντως
ὅτι τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν ἡρώων. Πόρε γένου δέ
ὅτι πρῶτος ἐπιτιμῶντος αὐτῶν, ὅτι ἐγέλατὰ
πολλὰ, ὅτι ῥῶτο ἀνθρώποις προσέειπε, ἡ λέ-
γωντος, δημῶναξ, οὐκ ἔφη; ἀπεκρίνατο, πρὸς
ἐγὼ γινε, οὐκ ἀνθρώπιζεις; ὅτι μὲν ἡ φυσικὸν τῶ
να πῶς ἡ ἀντιπόσων δακτυλίδεσσι, ἀναστὰς
ἔς, ἡ ὡς φέρεται ἀγαθῶν, ἡ δειξας αὐτῶν τῶν

五

εἰπὺν τοῦτον, εἴτ' ἔφη ὧ γε λοῖτε, μόνος ἀφ' ὧ
 ρητα πάχιν νομίζεις, μηδ' ἐνα ὁρῶν πένθους ἀ-
 μοιβῶν; καὶ μὴν κακίων κατὰ πλῆν ἡμεῖς, τὴν
 ταῖς ὁμιλίαις πάντῃ ἀρχαίοις, καὶ ξένοις ὀνόμα
 σι χωρμένων, ἐνὶ ῥῆν' ἐρωτῶντι ὥς αὐτοὶ
 λόγον τινά, καὶ ὥρα τῆς αἰτίας ἀπεκείνῃ, ἐγὼ
 μέν σε ἔφη ὧ ἐταῖρε, νῦν ἡρώτηθε. σὺν ᾧ μοι ὥς
 ἔσ' ἀπεμείνωνος ἀπεκείνη. εἰπόντος δ' ἑπεί
 τ' ἐλαίρων ἀπώομην Δημόναξ εἰς τὸ Ἀσκληπι-
 εῖον, καὶ προσεβόησεν ὡς τὸν ἦτορ, πάντῃ ἔφη καὶ
 φόν' ἡγῆσθαι Ἀσκληπιῶν, ἐμὴ δὲ δύναμις κἀν τεύθει
 ἡμῶν ὀχομένων ἀκούειν. ἰδὼν δ' ἑπεὶ δὴ οὐ τι
 νὰς φιλοσόφους κομισθῆναι ἀπαιεῦρος ἐν ζήϊσσι
 ἐείζοντας, καὶ δὴ μὴν ἄρ' παρ' ἐρωτῶντα, δὴ ᾧ, οὐ
 δὲ πρὸς λόγον ἀπεκείνομεν, οὐ δοκεῖ ὑμῖν ὧ
 φίλοι ἔφη ὁ μὲν ἔτερος ρυτῆρ, ῥῆσ' ἀμείλῃν, ὃ ᾧ
 αὐτῷ κόσκινον ὥσπερ δένει; ἀγαθοκλῆς δ' ἔφ' ἑ
 ὥρα πατητικῷ μέγα φρενοῖντος, ὅτι μόνος
 αὐτὸς ὄβρι, ὅν πρῶτος τῶν ὄχλου λεκτικῶν, ἔφη,
 Οὐ μὴν ὧ ἀγαθόκλης, εἰ μὴν πρῶτος, οὐ μόνος.
 εἰ δ' ἐμείνος, οὐ πρῶτος. Κεθῆγος δ' ἐπὶ ὥρα
 τικῶν, ὁπότε ὄχλος διελθὰς εἰς τὴν Ἀσίαν
 ἀπὸ τῆς πρεσβεύσαντος περὶ πατρὶ, καὶ κατὰ γέ-
 λασκα καὶ λῆρνας, καὶ ποιούντος. ἐπειδὴ τῶν
 ἐταίρων τίς ὄρων ταῦτα, ἐλεγεν αὐτὸν μέγιστον

κἀουρμα ^{ἐν} μὰ θν Δί' ἐφ' ὧ Δημόναξ, οὐ
 ἤμέλει. ἡ Απολλώνιον δέ ποτε ἐν Φιλοσόφου
 ἰδὼν μὲν πρῶτον τῶν μαθητῶν ὄξε λαύνοντα, ἡ δὲ
 δὲ ἀπὸ ἡμετέρας πηγῆς, ὡς ἰδὼν παλαιὰ ἔθ'
 βασιλεῖ συνεσόμενος, προσέειπε τῷ ὁ Απλ
 λώνιος, ἡ οἱ ἀργοναυτῶν αὐτῶν. ἀλλὰ δέ ποτε ἐρο
 μένα ἐἰς ἀθάνατος αὐτῶν ἡ τύχη δοκεῖ, ἀθάνα
 ρος ἐφ' ἡ, ἀλλ' ὡς πάντα. περὶ μὲν οἱ Ἡρώδης ἐλε
 γον ἀληθεύον ἐν Πλάτωνα, φάμεν) οὐ μίαν ἡ
 μᾶς τύχην ἔχειν. οὐ γὰρ ἐν τῇσ' αὐτῆς τύ
 χῆς, Ρηγίλαον, καὶ Πολυδύκη, ὡς ζῶντας
 ἱστῶν, ὅτι ταῦτα μελετᾶν. ἐτόλμησε δέ
 ποτε ἡ Αθηναῖος ἐρωτῆσαι δημοσίαν, ὅτι προσ
 ῖναι ἀκούσας, ὅτι τίνα αἰτίαν ἀποκλείουσιν
 οὐ βαρβάτους, ὅτι ταῦτα, τοὺς τὴν τελετὴν
 αὐτοῖς κατασκευασμένου Εὐμόλπου, βαρβά
 ρου, καὶ θρακὸς ὄντος. ἐπεὶ δέ ποτε πλεῖν
 μέλλοντι αὐτῷ ὅτι χειμῶνος, ἐφ' ἡ τῶν Φέ
 λων, οὐ δέδοικας μὴ ἀναστρέψαντος τοὺς σκά
 φοις, ὑποὶ χυθῶν καταβρωθῆς; κατὰ ἀγνώ
 μων ἀν' ἐπὶ ἐφ' ἡ, ὁκνῶν ὑποὶ χυθῶν κατασκά
 πῃναι, ροσύρις αὐτῶν ἰχθύς καταφαγὼν. ἡ
 ρεῖ δέ τινα κάκιον μελετῇ (ἔντι, συνεβούλευ
 σεν ἀσκεῖν, καὶ γυμνάζεσθαι. τοὺς δέ, ἐπὶ ὄντος
 αἰεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω, εἰκότως ρίγν' ἐφ' ἡ τοῖς
 αὐτὰ

αὐτὰ λέγεις, μᾶλλον ἀπὸ αὐτῆς χρώμενος. καὶ
 μάντιν δέ ποτε ἰδὼν δημοσίαν ἰδὼν μὲν
 τεύομενος, οὐχ ὅρῳ ἐφ' ἡ ὅτ' ὅτι ριμίδον ἀ
 παιτεῖς. ἐἰ μὲν γὰρ ὡς ἀλλ' αἰεὶ τι δυνάμενος
 τῶν ἐπικεκλωσμένων, ὁλίγην αἰτεῖς, ὅπως
 ἀν' αὐτῆς. εἰ δέ ὡς δέδοικται ἔθ' θεῶν πάντα ἐ
 σαι, τί σου δώσεται ἡ μαντική; πρεσβύτερος δέ
 τινος Ρωμαίου ὄντος τοῦντος, ἡ τὴν ἐνὶ ὧλι
 ὀν αὐτῷ μάχῃ πρὸς πᾶσι τῶν ἐπὶ ἀφ' ἡμέ
 ρου, ὅτι ἐρομένης πᾶσι δημοσίαν μεμαχῆσθαι
 ἔδοξα, καλῶς ἐφ' ἡ, ἀν' ἐν λινῶν τὸν ἀνταγωνι
 στήν' ἐχῃς. ὅτι μὲν ὅτι πρὸς τὰς ἀπόρους τῶν ἐρω
 τήσεων, πάντῃ ἐν δόχῳ πρὸς κενῶν. ἐρομένης
 γὰρ τινος ἰδὼν χλευασμῶν, ἐἰς χιλίας μᾶς ἐν
 λων καύσασμι ὡς Δημόναξ, πόσαι μᾶς ἀν' κα
 πνοὺς γένοιοντο, σῆσθ' ἐφ' ἡ τὴν ποδολόν, καὶ τὸ
 λοιπὸν πᾶν, καπνὸς ὅτι. Πολυβίου δέ τινος,
 κομίδ' ἡ ἀπαυδῶντος ἀνθρώπου, ὅτι σολοῦκου,
 ἐπὶ ὄντος, ὁ βασιλεὺς μετ' ἡ Ρωμαίων πρὸς
 πείρα τετίμηκεν, εἰδὼς ἐφ' ἡ Εὐχλιν μᾶλλον, ἡ
 Ρωμαίων πεποινηκέν. ἰδὼν δέ τινα τῶν ἐν πρὸ
 ρύφων, ἰδὼν ἔθ' πλάτει ὅτι περὶ φῶρας μέγα φο
 νούντα, κύβας αὐτῶν πρὸς τοῖς, ὅτι ἐἰς τῆς
 λαβόμενος, ἡ δειξας, ἐφ' ἡ, ὅτι μὲν τοῖς πρὸς τοῦ
 πρὸς αὐτὸν ἐφόρει, ὅτι ἡν πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ μὲν τοῖς

Λούδ' ἄρ' ὅς, ὥκνησέν εἰς τ' ὕδωρ ζέον ἐμβνῆναι,
ἢ ἡτιάσατό τις ὥς ἀποσφιλιάζοντα, εἰπέ μοι
ἔφη, ὥτ' ἐρ παρ' ἱδ' αὐτ' πείσεται ἔμελλον;
ἐρομένου δ' ἐτιν' ὅποια νομίζεις εἶν' τὰ ἐν ἅ-
δου, πείθεινον ἔφη, καὶ κεῖθεν σοὶ ἐπισσελῶ.
Ἀδμήτω δ' ἐτιν' πικτὴ Φαύλῳ, λέζοντι γε
γραφέναι μονόσιχον ἐπιγραμμα, ὅπ' ἐν ταῖς
διαθήκαις κεκέλευκεν ἐπιγραφῆναι αὐτ' τῆς ἡ-
λῆ, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτ' εἰπεῖν,

Γαῖα λαβ' Ἀδμήτῳ ἔλυσον, ἔσθ' εἰς θεὸν αὐτ' εἰς
Γελάσας, εἰπεῖν, οὐτω καλὸν ὅστις ὦ Ἀδμη-
τε τ' ἐπιγραμμα, ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἡδὴ
ἐπιγραφῆναι. ἰδὼν δ' ἐτις ὡθι τῶν σκελῶν
αὐτοῦ ὅα τοῖς γέροις ἐπικῶς γίγνεται, ἤρξας
τί σ' αὐτ' ὦ Δημόναξ; ὁ δ' ἐ, μεδ' ἰάσας, Χάρων
μέ' ἔσχερ' ἔφη. Ὁ μὲν γὰρ Ὁ Λακεδαιμόνιον τι
να ἰδῶν ἐν αὐτοῦ οἰκέτῳ μασιγρῶντα, παύ-
σαι ἔφη, ὁμότημον σαυτοῦ τὸν δοῦλον ἀτφά-
νων. Δανάη δ' ἐτινος περὶ τὸν ἀλελφὸρ Δι-
κλῆ ἐχούσης, κρείθῃτι ἔφη. οὐ γὰρ εἴ Δανάη ἢ
Ἀκείσιου θυγατὴρ. μάλιστα δ' ἐπολέμει
τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ περὶ ἐπίθε-
ξιν φιλοσοφοῦσιν. ἔνα γρ' ἰδὼν κνικὸν, ἑρ-
βωνα μὲν, Ὁ Πήραν ἔχοντα, αὐτὶ δ' ἐτῆς βακ-
τηρίας, ὥτ' ἐροῖμον κέκραγάτα, καὶ λέποντα

ὅτι

ὅτι ἀντιθένοιο, Ὁ Κράτητος, καὶ Διογένοιο ὅτι
Ζηλωτῶν, μὴ τεύλου ἔφη. σὺ γὰρ Ἰωφίδου μα-
θητὴς ὡρ τυγχάνεις. ἐπεὶ μέντοι πολλοὶς
τῶν ἀθλητῶν ἰώρα κακομαχοῦντας, καὶ πρὸς
ἐν νόμον ἐν ἐναγώνι, ἀντί τ' ὡς παγκρατιάζον-
τάς, οὐκ ἀπεκότῳ ἔφη, τοὺς νῦν ἀθ-
λητάς, οἱ προμαρτοῦντι δὲ, λείοντας καλοῦ-
σιν. ἀσεῖον δ' ἢ καὶ κεῖνο αὐτ', Ὁ δὴ κτικὸν ἄμα,
τ' περὶ τ' αὐτὸν πατὸν ἐρημένον. ἢ μὲν γὰρ τῶν
πτόχων ἐκείνων ἰάσας, καὶ τ' σῶμα ὅλ', κνικὸν
δέ πινος πρὸ λίθον ἀναδάνης, Ὁ αὐτ' αὐτ' κατὰ
γρῶντας αὐτ', καὶ εἰς κιναιδίαν διαβάλλοντος,
ἀθανακτῆρας, Ὁ καταπασθῆναι ἐν κνικὸν
κελεύθας, ἔμελλον ἢ ἐν τοῖς βυζύφιν, ἢ καὶ φυ-
γῇ Ζημιώσιν. ἀλλ' ὅτε Δημόναξ πρὸς τυχῶν, παρ-
ρητεῖρ συνωνώμην ἔχειν αὐτῶν, κατὰ τινα πᾶ-
ρρητον ἢ κνικὸν παρρησιῶν θρασυνομένῳ. ἐν
τῶντος ἢ τ' αὐτοῦ ἀρουνν μέντοι ἀφίμει αὐτῶν,
ἀντὶ τ' ὅσον τοιοῦτον τι ρλημῆς, τί παθεῖν ἄ-
ξιός ἐστι; Ὁ δὴ Δημόναξ, δρω πακιδῶναι τότε
αὐτὸν κέλευσιν. ἀλλὰ δ' ἐτιν' σφαρπέων ἄ-
μα, Ὁ ἐθνοῖς τοῦ μεγίστου τὴν ἀρχὴν ἐμπισθε-
θέντι, ἐκ βασιλέως ἐρομένης ὡς ἀντιστ' αἰετα
ἄρξῃ, ἀόρητος ἔφη. Ὁ ὀλίγα μὲν λαλῶν, ῥη-
λά δ' ἐκούων. ἐρομένη δ' ἐτιν' εἰ καὶ αὐτὸς

πλακούντας ἐδείει, οἷσι δ' ἔφη τοῖς μεωροῖς
τάς μελίτσας τιθέναι τὰ κηρία; πρὸς δ' ἔτι
Ποικίλῃ ἀνδριάντῃ ἰδὼν τὴν χεῖρα ἀποκεκομ-
μένον, ὅτε ποτε Αἰτωαῖος εἰκόνι χαλκῇ τε-
τιμῆκεναι τὸν Κνωαῖον. Ὁ μὲν δ' Ῥουφῆνον
ἐν κύπριον, λέγει δὲ ἐν χωλόν, τὸν ἐκ τοῦ
παιπάρου, ἰδὼν ἐπιπολὺ τοῖς Πειπάρτοις
ἐνδοκρίβουσα, οὐδὲν ὅτιν ἔφη ἀναισχυντότερον
χωλοῦ παιπάρου. ἐπὶ δ' ἐποτὲ ὁ Εὐπεί-
κτητος ἐπιτιμῶν ἅμα σωματεύουσαν ἀνὴρ ἄ-
γαθέα γυνῶκα, ὅτι παιδοποιήσασα, πρέ-
πειν γὰρ ὅτι φιλοσόφῳ ἀνδρὶ, ἕτερον ἀνδρὶ
αὐτὸν καταλιπεῖν τῇ φύσει, ἐλεγκτικώτα-
τα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. οὐκοῦν ὦ Εὐπείκ-
τη, τίς μοι μίαν τῶν σωτοῦ θυγατέρων. Ὁ
μὲν δ' ἔπειθ' Ἑρμῖνον ἐν ἀεισοτέλικόν ἄξιον ἀ-
πομνημονεύσαι. εἰδὼς γὰρ αὐτὸν παγκράτιστον
μὴ ὄντα, ὅτι μυρία κακὰ ἐργαζόμενον, ἐν ἀει-
σοτέλει δὲ, ὅτι σώματος αὐτοῦ τὰς δέκα
κατηγεῖας ἔχοντα, Ἑρμῖν ἔφη ἀληθῶς ἄξι-
ον εἶλέκα κατηγεῖων. Αἰτωαῖων δὲ σκεπτο-
μένων κατὰ γῆλον ἐν πρὸς Κορινθίους κατὰ σῆ-
μας δέων μονομάχων, προσελθὼν εἰς αὐτοὺς
μὴ πρότερον ἔφη ταῦτα ὡς Ἀθηναῖοι ἐφίσησθε,
ἀν μὴ τοῦ ἐλεύου ἐν βαμὸν ἡκτέλητε. ἐπεὶ δ' ἔ-

εἰς ὁλυμπίαν ἤτε ἐλθόντι αὐτῷ, ἡλεῖοι εἰκ-
να χαλκῇ ἐφίσησαντο, μετὰ μὲν δ' ἔφη ὅτι
ἀνδρὸς ἡλεῖοι, μὴ δ' ὅτιν ὀνειδίξεν τοῖς προ-
γόνοις ὑμῶν, ὅτι μήτε Σωκράτοις, μήτε Διο-
γένοις εἰκόνα αὐατεθείκασιν. ἤκουσε δ' αὐτοῦ
ποτε καὶ πρὸς ἐμὲ τῶν νόμων ἐμπεριονταῦτα
λέγντο, ὅτι κινδυνεύουσιν ἄχρηστοι εἶναι οἱ γὰρ
μοι, ἂν τε πονηροῖς, ἂν τε ἀγαθοῖς χρᾶνται.
οἱ μὲν γὰρ οὐδέονται νόμων, οἱ δὲ, ὡς νόμων
οὐδ' οὐ βελτίους γίνονται. τῶν δ' ὁμήρου σί-
χων ἕνα ἢ δὲ μάλισα,

Κάτω δ' ὁμῶς ὅτι ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅτι περὶ ἀεργ-
Εὐνήν ἢ ἐν Θερσίτην, ὡς κινικόν ἴνα (γὰρ
δημηγόρου. ἐρωτηθεὶς δὲ ποτε τίς αὐτῷ ἀρέ-
σκοι τῶν φιλοσόφων, ἔφη, πάντων μὴ θαυ-
μασί. ἐγὼ δὲ, Σωκράτη μὴ σέβω, θαυμάζω
δὲ Διογένην, καὶ Πλάτωνα. εἰς δὲ
ἐτὶ ὀλίγον δέοντα τῶν ἐκατόν, ἀνοστοῦ, ἄλυ-
πτος, οὐδ' ἐνα ἐνοχλήσας τι, ἢ αὐτῆς. φίλοις
χρήσιμος. ἐχθρὸν οὐδ' ἐνα οὐδ' ἐπὶ πόττει χη-
κός. ὁ ροῦτον ἐρωτᾷ ἔχον πρὸς αὐτὸν Ἀθη-
ναῖοι τε αὐτοῖς, καὶ ἄπαντα ἢ ἔχουσιν, ὥστε πα-
ριόντι, ὡς ἀνίστασθαι μὴ τοῦ ἀρχοντας, σὺ
τῶν δ' ἐγίγεαθι πρὸ πάντων. ἐπελθόντων
δὲ, ἢ ἢ ὡς ἐργασίας ὡν, ἀκλήτῃ εἰς ἡν τύχοι

παρὲν δικίαν, εἰδὶ πνευ, καὶ καθύστε, τῶν ἐνὶ
κούντων θεῶν ἵνα ἐπιφανῇαν ἡ γυναικὸν δ' ἐπὶ
γμα, καὶ τινὰ ἀπαθὸν δάμονα ἐιστληλυθὲν
αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν. παρὲντα δ' ἐκ ἀρρπῶ
λιδὸν ἀνδρὶ λκορ πρὸς αὐτὰς, ἐκαστὴ ἀβιοῦσα
παρ' αὐτῆς λαμβάνειν ἐν ἄρτορ. ὅτ' αὐτὴ
χίαν ἐαυτῆς ἡ δειδωκῆα ἔατο. ὅ μὲν δ' οἱ παρ'
δὸν ὁπώρας προσέφθον αὐτῶ, παρτέρα ὄνο
μάζοντες. σάσεως δ' ἐπ' τε ἀθήνησι γαιόμενης,
ἐσθλὰν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ὅ φανείς μόνον,
σιωπᾶν ἐπ' οἴσεν αὐτούς. ὁ δ' ἐκ δ' ὡν ἡδὴ μετε
γνωκότας, οὐδ' αὖ εἰπὼν, ὅ αὐτὸς ἀποχάσθη.
ὅτε δ' ἐσωκέν οὐκ ἐθ' οἶός τε ὡν αὐτῶ ἐπι-
κουρεῖν, εἰπὼν πρὸς τὸν παρόντα ἐν ἐναγώ-
νιον τῶν κυρῶν πῶτα,

1) Λήγῃ μὲν ἀγῶν' ἔκαλλιστων ἀέλων ταμίας.

2) Καυρὸς δ' ἐκαλείμην ἐτι μέλλειν.

καὶ πάντων ἀποχόμωθ', ἀπὸ λθε ἔβιοῦ
φαιδρὸς, καὶ οἱ δ' αἰετοῖς ἐν τυγχάνουσιν ἐφάε
ντο. ὁ δ' ἴσον δ' ἐπ' τῆς τελευτῆς ἐρομένην π
νὸς δ' οὐδ' αὖ ταφῆς τί κελεύεις. μὴ πολυπράγμο-
νεῖτε ἔφην. ἡ γὰρ ὁδὸς μεθάφει. φαρμάκ' δ' ἐκεί
ναι, τί δ' οὐκ αἰσχρὸν ὀρνέοις, ὅ κυσὶ βοράν προ-
τεθεῖναι τηλικούτου ἀνδρὸς σῶμα, ὅ μὲν δ' οὐ
δὸν ἄτοπων ἔφην ὅτ' αὐτῶ, εἰ μέλλω καὶ ἀπεθανών.
ζῶοις

ζῶοις τισὶ χρεῖσι μὲν ἐσεῖναι. οἱ μὲν τοι ἀβι-
ναῖοι, ὅ ἐθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρε-
πῶς, καὶ ἐπιπολὺν ἐπένεθον, καὶ τὸν θάκορ
τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ ἐβίωθει ὁπότε κάμνοι, ἀνα-
πάνεσθαι, προσεκύνοιν, ὅ ἐσεφάνων ἐσ τι-
μὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἡ γυνὴ μὲν οἶδ' ὅτι τὸν λί-
θον, ἐφ' οὗ ἐκατέχετο. ὅ μὲν γὰρ τὴν ἐκφορὰν,
οὐκ ἐστὶν ὅστις οὐκ ἀπῆντισε. ὅ μάλιστα τ'
φιλοσόφων. οὗτοι μὲν τοι ἀποδιδῶν, ἐκόμι-
ζον αὐτὸν ἄχρι πρὸς ἐν τάφον. ταῦτα ὁλίπε
πάνυ ἐκ πολλῶν ἀπεμνημόνευσε. ὅ ἐστὶν ἀπὸ
τούτων τοῖς ἀναγινώσκουσιν λογιζέσθαι, ὁποῖος
ἐκεῖν' αὐτῆς ἐγένετο.

τέλ' ἔπρωτον τοῦ λόγου
κίανου μέρεος.

15
P